

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

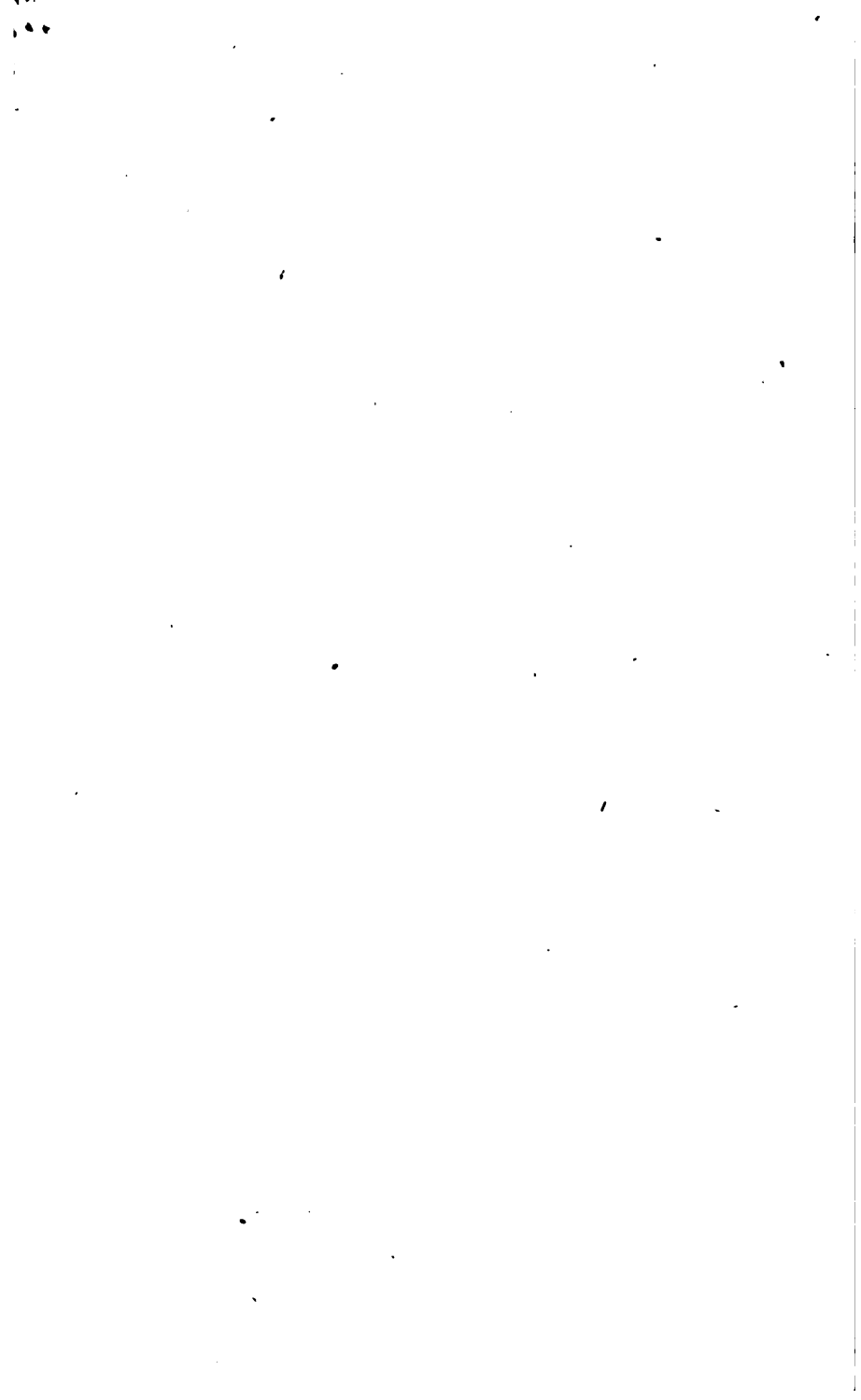
THEOPHANES.

VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXIX.

1839

THEOPHANIS
CHRONOGRAPHIA.

EX RECENSIONE

IOANNIS CLASSENI.

VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCXXXIX.

442.8
Corpus
Theophanis
Chronographia
vi/10

ATS

4234
(11)

PRAEFATIO

IOANNIS CLASSENII.

Theophanis in novo hoc Byzantinorum scriptorum corpore edendi officium, quod B. Niebuhrius adolescenti mihi novem abhinc annis demandaverat, diu intermissum et propter locorum et temporum vicissitudines paene renuntiatum, nunc tandem ex auctoritate Illustrium Virorum, qui summam huius editionis curam gerunt, ita absolvi, ut studiorum meorum rationes et subsidiorum copiae tulerunt. Quum enim princeps huius chronographiae editio, quae Parisiis anno 1655. prodiit, inchoata illa a Goaro et post immaturam eius mortem a Ioanne Combefiso ad finem perducta, tum propter editorum sive festinationem sive negligentiam, tum propter serum codicum, quos nacti sunt, usum, tam multis obsessa esset vitiis, ut persaepe impedita haereret lectio: hoc mihi nova recensione efficiendum proposui, ut scriptor quantum fieri posset non aliis quam quae ipsius tarditas ingenii et fatuitas commisisset, vitiis premeretur. Primum igitur farraginem illam variarum lectionum, quas editor Pa-

risiensis post textum graecum, quem vocant, typis expressum ex sex codicibus passim enotatas in unum conpressit, ita quasi vinculis suis dissolvi et ad verum scriptoris usum suo quamque loco contuli, ut quicquid bonae frugis in coacervatis istis copiis laetuerit, in lucem prodiret. Quarum ope quum iam non paucos libri locos in meliorem formam redigere liceret, multo maius adiumentum et vere salus ei contigit ex nova collatione praestantissimi codicis, qui in Regia bibliotheca Parisiensi inter Coislinianos sub nro. 133. asservatur. Debetur ea insigni diligentiae virorum doctissimorum et clarissimorum, Constantini Schinae Graeci, qui hodie Othoni Augustissimo Graeciae regi a consiliis civitatis est et primus Academiam Atheniensem faustis auspiciis conditam rexit, et Mauriti Pinderi, professoris Berolinensis, qui anno 1827/ Parisios profecti singulari cura et assiduitate hanc operam taedii plenam exantlarunt. Praecellit autem liber Coislinianus tam longe ceteris omnibus, et curae a duumviris illis huic libro excutiendo datae constantia et fides tantopere levitatem et socordiam eorum superat qui reliquos inspexerunt, ut Theophanes nunc demum firmum fundamentum nactus esse vere praedicari possit. Nam innumeris locis ex libro Coisliniano citra omnem dubitationem veram scriptoris manum restitui, saepissime eius unius secutus auctoritatem, haud raro accedentibus aliorum, inprimis Peyreziani et Barberiniani, suffragiis: quumque ducis nostri praestantiam saepe in locis impeditissimis expertus essem, etiam in levioribus rebus illi morem gerere haud dubitavi. Ubi

omnium librorum lectiones nondum incorruptam scriptoris manum exhibere videbantur, coniectura verum assequi conatus sum: cui tamen parcus indulsi, haud ignarus in tali scriptore neque sermonis puritatem neque concinnitatem sententiarum esse quaerendam. Sed ea, in quibus pravus sequioris aevi usus vel pingue hominis ingenium ab antiquis artis et linguae praeceptis deflexit, in indicem graecitatis referre quam inconsiderato iudicio ad priscam normam refingere malui.

Codices quibus vel primus vel post Parisienses editores usus sum, his literarum signis notavi:

A est codex Coislinianus nro. 133.

a " " Francisci Barberini Cardinalis.

b " " Vaticanus nro. 154.

c " " — " 155.

d " " — " 979.

e " " Palatinus.

f " " Peyrezianus.

De his praeter Coislinianum in editione Par. pag. 511. haec legitur Goari adnotatio:

«Regium exemplar cum MSS. duobus aliis eisdemque correctissimis collatum; uno Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini, altero Illustrissimi D. Peyrez bibliotheca acceptis. Hoc Peyrez ipse cum Regio comparaverat: nunc regium cum Peyreziano vicissim confertur. Alterum ex collatione cum Vaticanis sub numeris 154. 155. et 979. et uno Palatino num. 246. lectionum omnium discrimina in margine ostental.»

«Regium nostrum cum Barberino isto codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis et Palatino collectum, id totum huc transfunditur.»

Unum est quod de mutata totius operis forma moneam. Annorum notationes in editione Par. ad codicum exemplar ita comparatae sunt, ut in quovis novi regis vel episcopi accessione praeter annum mundi et divinae incarnationis etiam reliquorum regum et episcoporum anni diserte indicati sint, tali fere schemate:

κδσθς κη 596b.	ης θεις σαρκωσως κη 495.	Ῥωμα- ων βα- σιλῆως Ἀνα- στασιου ἔτος ια'.	Περσῶν βασιλέ- ως Κα- βάδου ἔτος η'.	Ῥώμης ἐπισκό- που Συμμα- χου ἔτος β'.	Κων- στατι- νουπό- λεως ἐ- πισκό- που Μα- κεδονίου ἔτος ζ'.	Ἱεροσο- λύμων ἐπισκό- που Σα- λουστίου ἔτος α'.	Ἀγιο- χελας ἐ- πισκό- που Φλα- βιανου ἔτος δ'.	Ἀλεξαν- δρελας ἐ- πισκό- που Ἰω- ἀννου ἔτος ε'.
-------------------	--------------------------------	---	--	--	--	--	---	--

Hanc annorum notandorum rationem si editio nostra secuta esset, magnum fecisset dispendium chartarum, quibus parcere praesertim in tam grandi opere satius erat. Quod sine ullo perspicuitatis detrimento factum esse videtur: nam, tabellis istis abiectis, mundi et Christi anni ubique in margine appositi et primus novae cuiusque accessionis annus indicatus attento lectori idoneam copiam faciunt reliquorum magistratum annos facillimo computo

inveniendi. Sed vel sic huius libri moles quamquam in brevius contracta tantum excrevit, ut Goari et Combefisi notae cum indicibus, historico Combefisi, graeco meo, in alterum volumen, quod proxime sequetur, essent ablegandae.

Scribebam Lubecae d. 26. Sept. 1839.

CANDIDOLECTORI,

F. FRANCISCUS COMBEFIS Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici.

En tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec doxησι minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summariis Graecis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad nos Codicum non parva seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa brevitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, immensumque historiarum aequor haud ita multis versibus repraesentans: quod item si qui fere Graeci, Latinique post eum eo velut caractere scripsere, ac historiarum breviarum posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid protulerint, quam sublectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque minime spernendis, alio vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori reddiderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vitae tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coaevis aliis eiusdem nominis, ac instituti; praeter monumenta ipsi libri fronti praefixa, multis satis R. P. Iacobus Goar ὁ μυχουίτης, ipso statim limine earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Iam enim Theophanis toto ipso textu, adeoque et Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis mandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir pietati, literis, Graeciae natus cogitat; μοχ

fere sanctissimi Praedicatorum Antistitis Dominici ad Nonas Augusti anni MDCLIII. expletis feriis, gravis accensa bile morbus invadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpusculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando et pie inter fratrum manus (quin et filiorum, Sodalitii totius vice Magistri Ordinis, ut vocant, Praeses existens) diem obit. Statim itaque appetente invale tudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani praestarem pro antiquo amicitiae iure, ac communi bus studiis etiam etiamque rogavit. Annu; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relictæ erant, praelo subieci, ac quam potui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographicae tantæ molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quæ secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, pene que defunctorie instituendas putavi, ut id fere praestarem Patri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiæ editio nis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Graeca sequioris praesertim mediique aevi literatura, idem laudem habet. Interim angebat animum, quod Graecum exemplar Laudationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus duntaxat, exque eo Surius ad Martii XII. Latinam repraesentaret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indica bat, quo et Anastasius delectatus esset. Audieram saepe que rentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil importunitatem veritus, quam gratissimam fore noveram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olimque amicum funere, unum deesse, quo Theophanis poter ipse at que productor videatur esse. Multum quidem in eum contu-

lisse, quod Romae per Buccardum domesticum Latio donatum praelo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, et altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmisserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab aequali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in caelis demeruisse potentissimum. Audiat haec nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romae, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecae Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegae Cardin. Otoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere praestitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μακροτέρην, et quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciveris. Praeter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiae Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Peyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kalendaras Maii MDCLV.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΤΗ ΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

S. P. N. THEOPHANIS,
QUI ET ISAACIUS,
VITA ATQUE LAUDATIO.

Όσον τι πάσχουσι τὴν κοσμικὴν διαπεραιούμενοι θάλατταν ἔμποροι, καὶ τὰ μακρὰ πελάγη μειζόνων ἐφέσει κερδῶν διαμείβοντες, ἀπροσμάχῳ μὲν κλύδωνι καὶ κύμασι ἀλλεπαλλήλοις σφοδροτάτοις καταγιζομένοις τοῖς πνεύμασι προσπαλαίοντες ὕψωσιν καὶ θυνέλλῃ, μικροῦ δεῖν αὐταῖς ἐλπίσιν ναυαγήσουσες· εἰ γὰρ που μικρᾶς αἰθρίας ἐπαναστάσεως, ἀστὴρ τούτοις ἐπανατείλῃ χειμαζομένοις σωτήριος, αὐτοὶ μὲν τὴν ψυχὴν λαμπρόητι τοῦ φανέντος ἄστρου καταναυαζόμενοι, τὸ πλεῖστον τῆς ἀθυμίας ἀποσκευάζονται· τὸν δὲ τοῖς οἰάξιν ¹⁰ ἐγκαθήμενον προθυμότερον ἔχεσθαι τούτων ἐγκυλιούνται· ὁ

4. προσπαλαίοντας Pat.

Quae mercatoribus, mundi pelagus, et longinqua maria maioris lucri gratia traicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus undisque crebro se impetu atrae procellae ventorumque vi atque turbine validissime collidentibus luctantes, prope desperata salute, naufragium expectant: (si enim paulo sereniori caelo salutare iubar periclitantibus ipsis affulserit, eius luce perspecta respirant, animumque recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur, ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublatis oculis splendorem

δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὡσπερ ὄδηγῶ τῷ καταλάμποντι χρώμενος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλύδωνος τέγγη καταπαλαίων, πρὸς εὐθείας τρίβους πηδαλιουχεῖ τὴν ὀλκάδα· τοιοῦτόν τι καὶ τοῖς τὴν νοητὴν τοῦ βίου διεκπερῶσι θύλατταν, καὶ πρὸς τοὺς ἀκύμονας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐνορμισθῆναι 5 λιμένας κατεπειγομένοις ἐπισυμβαίνειν εἶωθεν. ἀφράστῃ γὰρ τῶν πειρασμῶν καταντλουμένοις κλύδωνι, καὶ βαθυτάτῃ σκότει τῶν δαιμονικῶν κατεσχημένοις περιστάσεων, αἱ τῶν θεοφιλῶν ἀνδρῶν ὡσπερ ἐπ' ὄψιν πράξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν οἰκείᾳ λαμπηδόνι τὸν ἐκείνων σκότον ἀποσκεδάζουσι, διδα- 10 σκαλίαις δὲ ταῖς θεοπνεύστοις τὸ τῶν παθῶν καταστορέσασαι κλυδώνιον ἡδίστης γαλήνης κατεμπιμπλῶσι, καὶ πρὸς τὴν ποδουμένην ῥᾶστα παραπέμπουσι κληρουχίαν, τῷ φόρτῳ τῶν ἀγωγίμων ἀγαλλομένους. ἄλλους μὲν ἄλλοις ἐμπρέποντας ἂν εὐροις τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὸν μὲν τὸ τῆς 15 ἐγκρατείας στερεὸν αὐτοῖς ἔργοις σαφῶς ὑπογράφοντα, τὸν δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης λαμπρὸν, καὶ ἔπως ἢ τῆς ἀκολασίας περιγίνεται δεσποτεία, μάλα νεανικῶς ἐκδιδάσκοντα· ἕτερον τῶν ἀρειῶν ὡς ἀρχετύπῳ πίνακι τὴν κτῆσιν διαζωγραφοῦντα τῷ βίῳ· ἄλλον πρὸς τὴν τοῦ βίου παντὸς παιδοτριβοῦντα 20 καταφρόνησιν, καὶ ἄλλον πρὸς τὴν τῆς καινῆς δόξης ὑπεροψίαν κραταιῶς ὑπαλείφοντα. Θεοφάνους δὲ τοῦ θειοτάτου πατρὸς προσομιλήσας ταῖς πράξεις, πᾶσαν ἂν ιδέαν κατίδοις καλῶν ὡς ἐν εὐθαλεῖ παραδείῳ φυτουργομένην.

3. ἀυθείας Par.

intuitus, eoque tanquam duce usus, trucem procellam arte superat, et ad rectum cursum navem dirigit:) eadem fere in hoc vitae pelago navigantibus, et ad tutum futuri saeculi portum studiosè tendentibus, contingere consueverunt. incredibile enim tentationum aestu laborantibus, densissimisque casuum daemoniaca arte, ac invidia res humanas excipientium tenebris circumfusus, res a sanctis viris gestae sub aspectum velut positae, splendore suo nebulam eam discutunt; divinaeque doctrina perturbationum feros sopientes fluctus, iucundissima implent tranquillitate; ac pretiosis mercibus onustos atque laetantes, ad optatam facile provehunt hereditatem. alios igitur aliis ornates virtutibus invenies: hic abstinentiae rigorem rebus ipsis palam facit: ille castitatis splendorem, utque incontinentiae vis superetur, strenue admodum docet: alter virtutes velut principi tabellae humanae vitae appingit: alius ad saeculi totius contemptum erudit: est denique qui ad inanem gloriam spernendam valide accendat. at si divinissimi patris Theophanis res gestas consideraveris, tanquam in horto florido virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Ταύτας ἐγκωμίους ὑποβαλεῖν προτραπεῖς, ἐτοίμως εἶξα τῇ
 παραινήσει, τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου πρεσβείας ἐπικουρίαν καταπι-
 στεύων θηράσασθαι· οὐ πρὸς δόξαν τοῦ θανμασίου, ποίαν
 γὰρ οἴσει δόξαν λόγος μακρῷ τῷ μέσσω τῶν ἐκείνου κατορθω-
 5 μάτων ἀπολειπόμενος, τουναντίον δὲ μᾶλλον, τῇ τούτου μνήμῃ
 καὶ λόγους αὐτοὺς κοσμηῆσαι, καὶ μεγίστην ὑπόθεσιν ὠφελείας
 τοῖς ἐκμιμῆσθαι πειρωμένοις προτανεῦσαι χλιχόμενος. ἀλλὰ
 πρὸ τοῦ κρηπίδα τῷ λόγῳ προστήσασθαι, καὶ τοῖς ἰδρῶσιν
 ἐναδλῆσαι τῶν ἐγκωμίων, τῆς ἀπορίας αισθάνομαι. βῶξ γὰρ
 10 τὸν εἰς εὐφημίαν προκείμενον πατρίς καὶ γένος, καὶ κικῶσα
 φύσις, καὶ ταύτην ἐκ μεγέθους ἀρετῆ παρατρέχουσα, καὶ πάντων
 εἰς ἀρχὴν ἀγομένην, τὴν προσήκουσαν ῥηδῶς οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
 πατρίς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῇ τούτου αἰτία καθο-
 πλισθεῖσα, τὰ πρωτεῖα τῶν ἄλλων ἀπενέγκασθαι φιλονηκεῖ,
 15 μὴ τοῦ οἰκείου τὴν στέρησιν καλλωπίσματος ὑπομῆναι σὺν
 ὄρκοις καθικετεύουσα· γεννήτορες δὲ πρὸς τούτοις, παιδείᾳ
 τε τῇ τοῦτου καὶ τροφείοις ἐναβρυνόμενοι, κατοπιν ταύτην
 παραγκωνίζονται· ἀρεταὶ δὲ τῇ ἐκείνου προθέσει τε καὶ κτή-
 σει μεγαλαυχούμεναι, ἀνχένα τε γαῦρον ἐπαίρουσι καὶ μέγα
 20 τοῖς ἄλλοις βῶσι, πρὸς τὴν ἐκείνου μόνην ὑπιδόντες ἔφειν,
 ῥῆστα τὴν ἤτταν ἐπίγνωτε. τί δῆτα δράσω κριτῆς πραγμά-

3. ποίαν Par.

7. τοῖς] αὐτοῖς Par.

10. κικῶσα Par.

Has ego ut laudatione prosequerer, multorum adhortatione ad-
 ductus, prompto animo provinciam suscepi, illius precum auxilio fre-
 tus: non ut viro divino ac admirando gloriam conciliarem (quae enim
 illi gloria ex oratione mea, quae virtutibus eius longe est inferior,
 acquiri potest?), sed contra potius, ut rebus ab ipso gestis comme-
 morandis vim ipsam dicendi exornarem, et eas imitari studentibus
 adiumentum maximum offerrem. quamquam in ipso statim principio,
 antequam in ipsum laudationis stadium ingrediar, tanto me oneri im-
 parem sentio. simul enim et patria, et genus, et natura praestan-
 tior, et qua magnitudine naturam superat virtus, virum laudationis
 argumento propositum egregie honestant; ut cunctis exordia occur-
 rentibus, quid horum magis congruat, haud facile quis inveniat. pa-
 tria enim tum laudationum legibus, tum parentis titulo instructa, pri-
 mas sibi vindicat partes: oratque nos, atque obtestatur, ne propriis
 ornamentis spolietur. parentes autem hanc cubito opposito propel-
 lunt, educatione ac disciplina ipsius gloriantes. virtutes vero, proposito
 eius ac possessione confisae, gloriosam cervicem attollunt, maguaque
 voce reliquis clamant, solum illius studium, atque animum spectantes,
 facillime victas se illae agnoscant. ego itaque inter res, quae se
 vinci non patiuntur, iudex constitutus quid faciam? parumper scilicet

των ἦταν οὐ δυναμένων ὑποστῆναι γενόμενος; ἢ δῆλον, ὡς μικρὰ τοῖς προτέροις ἐνομιλήσας, τοῦ δειχθῆναι χάριν ὁποίων ὑπερόπτης γεγένηται τῷ φίλτρῳ πεπεδημένος τοῦ κτίσαντος, ὕλος τῶν ἀρετῶν κατὰ τὴν ἐκείνου γενήσομαι πρόθεσιν;

Ἦνευκε τὸν θαυμάσιον πατέρα πατρίς ἢ βασιλείας ἐγ- 5
καλλωπιζομένη τῷ ἀξιώματι καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπὶ το-
σοῦτον ἀνφικισμένη, ὅσον εἰκὸς τῶν ἀρχομένων τὴν δεσποτέν-
ουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐθέλων τῷ τε πάντα τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον μακρῷ τῷ μέσῳ παρατρέχειν τὴν αἰσθησιν, καὶ
τῷ δῆλα πᾶσι καθεστάναι τὰ περὶ ταύτης λεγόμενα τοῖς 10
ἀνὰ πᾶσαν οἰκοῦσιν ὕσιν ἐφορᾷ ἥλιος, ἀνακάμπτομαι. γεν-
νήτορες δὲ οἱ τηλικαύτη γονῇ καὶ πατρίδι καταξίαν ἐπιγρα-
φόμενοι, πλοῦτῳ κομῶντες, στρατηγία λαμπόμενοι, ἀρεταῖς
ἀπάσαις δορυφορούμενοι, τῷ φίλτρῳ πάντων μάλιστα κατε-
στήσαντο, οὐ τῶν θεοφιλῶν μόνον, καὶ οἷς ἢ καλοκαγαθία τὴν 15
φιλίαν προξένει, οὐδὲ τῶν ἴσοις παιδρνομένων τοῖς ἀξιώ-
μασιν, εἰ καὶ χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ, οἷς ἢ χρεῖα τῷ
φίλτρῳ παρείχετο, ἀλλὰ τυράννων καὶ βασιλέων αὐτῶν, οἱ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀρετῆς ἐκείνων αἰδούμενοι, διαφερόντως
τὴν φιλίαν ἠσπάζοντο. Ἰσαάκιος καὶ Θεοδότῃ τούτοις ὄνό- 20
ματα, εἴ γε καὶ ὀνόματος ὑμῖν μέλει. γίνεται τούτοις τοῦ
πολλοῦ καὶ μεγίστου κλήρου διάδοχος ὁ νῦν ἡμῖν εἰς εὐφη-

14. fort. κατεστέροντο.

17. fort. χειρίστη συνδεθεῖσαι ψυχῇ.

cet in prioribus immorabor, ut ostendam, quatenus ipse creatoris amore inflammatus contempserit, et pro nihilo duxerit: deinde pro illius propositi ratione virtutibus eius exponendis totus insistam.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quae imperii dignitate decorata, caeteris omnibus tantum antecellit, quantum reginam subditis praestare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quae de illa sensus renuntiat; tum quod omnibus, quascunque sol aspicit, terrae partes habitantibus sunt cognitae. parentibus ortus est tali sobole, patriaque dignis, qui divitiis affluentes, militari gloria clari, omni virtutum choro ornati, omnium in se amorem propensissimo affectu convertebant: non eorum duntaxat qui religiosis moribus eniterent, ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret; aut qui paribus erant dignitatibus insignes, licet pessimo essent animo praediti, atque amicitiam proprii commodis metirentur: verum etiam tyrannorum, ipsorumque imperatorum, qui ipsi virtutis eorum praestantiam reveriti, longe charissimos habebant. Isaacius et Theodota, si quid vobis etiam nomen est curae, vocabantur. his amplissimae hereditatis natus est heres ille, qui nobis in praesentia laudandus est: maternaque effusus alio

μίαν προκείμενος, καὶ τῆς μητρῶας νηδύος ἐκβάλλεται ἀστέρι ὀπωρινῷ ἐναλίγκιος, τὴν τῆς ψυχῆς ὀφραιότητα τῇ εὐπρεπείᾳ καθυποφαίνων τοῦ σώματος. οὐ γὰρ ἐφίκει ἀνδρὸς γεννητοῦ πατρὸς ἐμμέραι, ἀλλὰ Θεοῦ, ἐκ μητρῶας ἡγιασμένος κατὰ τὸν 5 προφήτην Ἰερεμίαν, καὶ πᾶσι καλοῖς ἀρχήθεν μεχρὶ βίου δυσμῶν ἐλλαμπόμενος.

Ἄλλ' ὁ μὲν τούτου γενέτης τῷ χωρίῳ τῶν κακῶν βραχὺ προσβιούς, αὐταῖς φροντίσι καὶ στρατηγίᾳ τοῦτο λιπὼν, τὴν ὀφρισμένην ὑπῆλθε πᾶσιν ἀποδημίαν, τριετοῦς ἤδη τοῦ παιδὸς 10 τυγχάνοντος. ἢ δὲ.

* Τοῦτον ἐκείνην ἐξεικόνιζον ἁρμονίαν, ἐν ἣ παῖδες οἱ τρεῖς μετὰ τῆς ἁρμονίας τοῦ τυραννικοῦ προστάγματος καταπύσσωντες, ἐν μέσῳ καμίνου φλογὸς τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ σεσωκῶτι προσήγαγον. πάντες δὲ πρὸς τὸ θυμῆρες καὶ 15 φαιδρὸν ἀνεκίμενοι, τὴν ἐπιθαλάμιον ἐκείνην ἐπακηρύριζον εὐωχίαν, ἀλλ' οὐκ ἤμβλωνε ταῦτα νοῦν τοῖς θεοῖς ἐμμελετώμενα καὶ τὴν προσοῦσαν πρόθεσιν ἐξανύσαι διασπουδαίοντα. νυκτὸς δὲ τῷ κοιτῶνι τῇ συμβίῳ ἅμα προσορμισθεὶς ἐπὶ τῆς κλίνης παρακαθιστάμενος, ὄλος τε τῶν θεῶν γενόμενος, στε- 20 ναγωμῷ τὸ προσὸν τῇ ψυχῇ πάθος ὑποσημαίνων, τοιῶνδε λόγων ἀπάρχεται. ὁ μὲν παρὼν βίος, ὃ γύναι, βραχύς, ὡς πᾶσιν εὐδῆλον, καὶ ἀδηλία τοῦ μέλλοντος τέλεον κεκρατημέ-

10. Desunt multa, ut et in Lipomani Cod. quem ipsum hunc Venetum arbitror, cuius apographum repraesento. (Not. ed. Par.)
15. Ἐνωχίαν Par.

autumnali stellae persimilis, eximia corporis pulchritudine, parem animi venustatem sub obscuris indicibus prodebat. neque enim mortalis hominis, sed dei filius esse videbatur, ex matris utero in Ieremiae prophetae morem sanctificatus, et iam inde ab ipso ortu ad extremum usque vitae finem virtutibus omnibus illustris ac clarus.

At pater ipsius, cum exiguo temporis spatio in malorum hac regione vitam produxisset, ea cum curis atque praefectura relicta, praefinitae cunctis peregrinationis terminum absolvit, cum iam puer trimulus esset. mater autem

Illud canticum expresserunt, quo tres pueri, contempto tyranni iussu, in medio camini ardentis servatorem collaudarunt. sed cum omnes ad hilaritatem, laetitiamque profusi, nuptiarum convivium celebrarent, mens tamen illius nihil his obtusa est, quae divina meditaretur, animique propositum explere cuperet. cum iam itaque appetente nocte cum sponsa cubiculi secreta petiisset, ac lecto assideret, totoque animo res divinas agitaret, suspirio indicans desiderium suum, sic eam alloqui aggressus est: vitae curriculum, coniux, ut

ρος· οὐ γὰρ ἐμφανὲς τινι τῶν πάντων καθέστηκεν, πότε θάνατος ἐπελθῶν, καὶ τούτου χωρίσας πρὸς τὸ μέλλον παρεπέμψει καὶ κοινὸν δικαστήριον, ἑτασμοῖς ἀκριβέσι τῶν πεπραγμένων ὑποβληθήσομενον. ἐντεῦθεν ἀνέτοιμον ἐπίστε λαβὼν καὶ πλείστοις φορτίοις ἀμικρημαίων βαρυνόμενον, τῆς τοῦ 5 κτιστοῦ καλοποιῦ ὠραιότητος εἰς ἅπαν ἀλλοτριώσας, οἴμοι αἰωνίῳ καταδικάζει πυρί· μικρὰ δὲ καὶ δοκῆσει μόνη τὰ καλὰ κεκτημένος, ἀπείροις ἀνικροῖς περιτειγίτται ἰδιοποιουσί τὴν τελευτήν. πολλοὶ δὲ τῶν τούτου καλῶν μόνιμον ἔστηκε; πλοῦτος; ὁ κακίας μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ὑπηρέτης μὴ καλῶς κυβε- 10 ρώμενος, ἀλλὰ μυρίους τοὺς ἐπιβουλεύοντας ἔχων, πρὶν κατὰ γνώμην κτηθῆναι πολλάκις διαλόλε. κάλλος σώματος εὐχρησά τε καὶ συμμετρία μελῶν προσγιγόμενον; ἀλλ' ἢ χρόνος σβασθὲν ἢ νόσος μαραινθὲν διαρρυσὲν ᾤχετο. δόξης ἀνθρωπίνης περιπέτεια; καὶ τί ταύτης ἐτελέστερον, ὃ φιλιώτη, μάλιστα 15 πρὸς τὴν αἰδίον ἐκείνην, ἣν ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε, παραβαλλομένης, ἣν γὰρ ὁ προῦ κτησάμενος οὐκ οἶδεν εἰ μέχρι δειλῆς ὀφίας παραμενεῖ, πῶς ἂν ταύτην ἐν καλοῖς λογίσαιτο; μικρὸν οὖν, εἰ δοκεῖ, τοῖς τῆς φύσεως λει-

6. καλλοποιῦ Par.

12. εὐχροια Par.

16. ἴδε Par.

18.

εἰ] ἢ Par.

19. fort. λογίσαιτο.

omnibus patet, exiguum est, prorsusque incertum. nemo enim mortalium novit, quando mors accessura sit, nosque hinc ad futurum illud, quod omnibus est commune, amandatura iudicium, in quo rerum gestarum ratio severis quaestionibus reddenda erit. hinc quandoque imparatos, magnisque peccatorum cumulis oneratos, a creatoris pulchritudine, ex qua manat quod pulchrum est, penitus extorres, aeternis heu! flammis addicit: atque is, qui exigua bona, si tamen dicenda sunt bona, quae specie tantum et opinione sunt eiusmodi, possederit, innumeris implicatur molestiis, quibus vitae finis aegre immunis sit. quidnam vero ex iis quae huic suppetunt bonis, firmum ac stabile? num divitiarum? at certe illae, quae vitii magis, quam virtutis ministrae sunt, non recte administratae, ac cum multorum insidiis obnoxiae existant, nondum ex voto partae saepius dilabuntur. an pulchritudo corporis, quae ex quadam eoleris suavitate, atque apta figura membrorum consistit? verum illa aut tempore extinguitur, aut morbo deflorescit. humanae gloriae ostentatio? quid vero illa abiectius, o coniux charissima, praesertim si cum aeterna illa, quam nec oculus vidit, nec auris audivit, comparetur? quae enim eiusmodi est, ut cum eam mane adeptus sis, nescias an usque ad vesperam sit permansura, quid est cur in bonis numeretur? haec cum ita sint, si videtur, tantisper naturae obsecuti legibus, nobis ipsi super-

τουργήσαντες νόμοις, ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄνω γενώμεθα, πῶν ὃ μὴ παραμένει τῷ μέλλοντι προσφυσῶς ἀποτιναζόμενοι.

Τοιαῦτα μὲν ὁ νέος τῷ σώματι καὶ παλαιὸς τῷ φρονήματι, καὶ πολὺ τούτων ἔλεγε πλείονα· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ 5 ἁμίαντος καὶ ἀκεραία περιστερά, ἡ τρυγὼν ἡ φιλέρημος μᾶλλον καὶ φίλαγνος, ἡ φιλόγαμος, ἡ τὸ τοῦ μάρτυρος Μαρδαρίου γύναιον πολλῶ τῷ μέσσω τὸ εἰς Χριστὸν φίλτρον παραδραμοῦσα, ὅσον τὰ χρηστὰ συμβουλεύσασα, κοινωνὸς τούτων ὑπῆρξεν ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμειβεται λόγοις τὸν σύνευνον·
 10 καὶ πόσῃ μᾶλλον δικαιοτέρον, ὃ φίλιτατε, δεῖ ὄλου τὸ τῆς παρθενίας τηρῆσαι καλόν, ἢ τῷ πλείστῳ μέρει καταρρυπῶσαι! τίς δὲ τούτων ἐγγυητής, ὅτι τῷ βίῳ λειτουργοῦσι καὶ πρὸς παιδοποιεῖαν ὑπαγομένοις τὸ ἄδηλον ἐκδέχεται τούτων, ἀλλὰ μὴ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων προαναρπάσαν ματαιίας ταύτης ἐναπο-
 15 δεῖξῃ; πόσῃ δὲ εὐκλεέστερον τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν ἐκ νεότητος ἄρωντας, τοῦ ἐπομένου τούτῳ καταξιοῦσθαι μακαρισμοῦ, ἢ πρὸς βραχὺ δῆθεν τοῖς ματαιαῖς ἐνασχοληθέντας, πῆξῃ ἐν τούτοις τοῦ λογισμοῦ λαβόντας, τοῖς χειρίστοις ἐναπομεῖναι! ἔκπληξις εἶχε τῶν λεγομένων τὸν νεανίαν· τὰ
 20 γὰρ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν παραδόξως ἀκήκοεν· καὶ πρῶτα μὲν σὺν δάκρυσι πρηγῆς τῆ γῆ προσκυλισθεῖς, τὴν ὑπὲρ τούτων εὐχαριστίαν ἀνετίθει τῷ κίσαντι· ἔπειτα τῷ γυναιφ

11. καταρρυπῶσαι Par.

14. ταύτῃ margo Par. malim ταύτας.

21. προσκαλιθεῖς Par.

22. κτήσαντι Par.

nisque studeamus, iis omnibus opportune reiectis, quae futuro aeo minime perseverant.

Haec atque alia multa ille corpore iuvenis, sed prudentia senex loquebatur; cum pura, atque integra Christi columba, et turtur solitudinis, et castitatis cupidior quam nuptiarum, atque Mardarii martyris uxor accensum in Christum amorem longe superans, quo meliora consulens in omnibus illis viro socia extitit, verbis eiusmodi marito respondit. multo aequius fuerit, sponse charissime, virginittis pulchritudinem semper integram servare, quam maxima ex parte eam inquinare: quis autem fore spondeat, ut qui huic saeculo serviunt, dantque libris operam, voti compotes quandoque fiant, non maturiore praerepti fato inani spe emigrent? quanto clarius, ut leve Christi iugum ab adolescentia tollentes, beatitudine, quae inde sequitur, nos dignos praestemus, quam ut ad breve tempus caducis istis, ac inanibus operam ponentes, haerente illis animo, pessimis rebus ingiter insistamus? haec illa cum dixisset, obstupuit adolescens; quippe qui rem novam, omniique maiorem expectatione audisset. ac primum quidem humi prostratus, gratias egit creatori; deinde laetiori

προσβλέψας ἰλαρώτερον, καὶ συνθίκας πρὸς ταύτην ποιησά-
μενος ὡς κοινωνὸν ἐν πᾶσι καλοῖς ἔξει, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν
μέλλοντα σὺν αὐτῷ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀπάροχεται καὶ παρ-
αυτικά μονάζοντες ἦσαν ἐν κοσμικῷ πολιτεύματι τὸν ἐκείνων
βίον διακριβοῦντες, ζυωρίζ παναγία, τὰς νοητὰς ἀνατέμνον- 5
τες αὐλακας καὶ ταῖς οὐρανίαις σηκοῖς τὸν νοητὸν σίτον ἐνα-
ποτιθέμενοι. ἕτερον Χριστὸν εἰσὸς αὐτοῦ γενομένοι· καὶ
τῆς ἐκείνου τῶν μύρων ὁσμῆς ἀντιλαμβάνόμενοι, τὴν ἐκείνου
κατεπλούτου ἐπιδημίαν.

Τῆς συνήθους γοῦν παρ' αὐτοῖς νυκτερινῆς ἐκτελουμένης 10
συνάξεως, εὐωδίας ὁ οἶκος πᾶς ἀναπίμπλαται, πᾶσαν συνήθη
μακρῷ τῷ μέσσω παρατρεχούσης, καὶ τὴν τοῦ δεσπότητος πα-
ρουσίαν παραδηλούσης, ὅς τὴν πρόθεσιν τῶν θανμασιῶν ἀπο-
δεξάμενος, τῇ οἰκείᾳ κατηγλαΐσει ἐπιδημίᾳ. ὑφαπλώσαντας
οὖν ἑαυτοὺς τῷ ἐδάφει, τὰς τοῦ ἔλεους ἐπιβλῦσαι τοῦτοις 15
ἤτουν πηγὰς. καὶ δὴ τῆς θείας ἐμφανείας παρρηχηκίας, τὸν
πλοῦτον κενουῦντες, τῶν δεομένων ἐνεχείρουν χερσί, καὶ πρὸς
τὴν ἀναχώρησιν ἐνσκευάζεσθαι. ἀντεστρατήγει δὲ τοῦτοις
φθόνος τοῦ κοινῷ πολεμίου πᾶσι βυσκαίνων καλοῖς, καὶ κη-
δευτῆς ὁ τοῦτου ἐπ' αὐτοῖς μόνοις τὰς ἐλπίδας τοῦ βίου σα- 20
λεύων, ἐπὶ τοσοῦτον χαλεπήνας τῷ πράγματι, ὡς καὶ βασι-

2. ἔξη Par.
mg. Par.

7. fort. γενομένου.

17. forte τοῦ πρὸς τὴν

vultu coniugem intuitus, ac pollicitus, se illam honestis omnibus in
studiis, adeoque in futuro saeculo sociam habiturum, una praeclarum
opus auspiciatur. statimque monasticum institutum in saeculari vita
consectantes, omni virtutum genere vitam excolunt; sanctum nempe
par effecti, qui spirituales sulcos scinderent, inque caelestibus horreis
spiritalia itidem triticum reconderent. Christi bonus odor effecti
ipsum oblectabant; bonumque eius unguentorum odorem percipientes,
illius praesentia fruebantur.

Cum igitur pro sponsorum more sic noctem transegissent, tota
domus boni odoris fragrantia repleta est, quae longo intervallo odo-
ris omnem consuetam suavitatem superans, domini praesentiam indi-
cabat. is nempe admirabilium coniugum propositum approbans, prae-
sentia eos sua honestavit. sese igitur humi prosternentes, ut sibi
misericordiae fontes manarent, obsecrabant. adeoque ubi res transa-
cta esset, praeterieratque divinae ille conspectus praesentiae, opes
affatim effundentes, pauperum manibus contradebant, quo se ad vitam
in solitudine degendam compararent. sed communis hostis invidia,
quam ipse ex rebus honestis praeclarisque contrahit, adversabatur. so-
cerque eius, qui omnem in ipsis solis rerum suarum spem positam

λέα πρὸς μέγαν ἐξεφείσσει θυμόν. Λέων δὲ οὗτος ἦν, ὁ τοῦ Κοπρωνύμου υἱὸς καὶ διάδοχος, ὃς τὸν νέον ὑπεραλγήσας καὶ τὸν οἰκεῖον φίλον τιμῶν, ὀμμάτων δεῖξαι χηρέοντα τὸν νεανίαν, εἰ μὴ τῆς ἐγχειρήσεως ἐκοιταίῃ, σὺν ὄρκοις διηπειλεῖτο· καὶ πρὸς τὴν Κύζικον ἐξαπέστειλεν, ἀξιοχρεῶν ἐγχειρήσας πραγμάτων διοίκησιν, ὡς ἂν ταῖς ματαίοις καὶ τῷ χρόνῳ παραρρέουσι ἀγεννῶς ἐνασχολούμενος, λήθῃ παραθοῖη τῶν αἰεὶ ἐσιώτων τὴν ἀγλαΐαν. ὁ δὲ ὥσπερ ἔρμαῖον τὴν ἐξοδὸν ἀσπασάμενος, ἐπιτυγχάνει κατὰ τὴν ἐπὶ Σιγριανὴν πάροδον γέροντι 10 τὰ πάντα θαυμασίῳ, Γρηγορίῳ τούνομα, εἶπερ καὶ ὀνόματος ἡμῶν μέλει, ἄλλοις τε κατηγλαῖσμένῳ χαρίσασαι καὶ προφητείας χάριτι λαμπομένῳ· ὃς πολλοῖς ἰδρῶσι ἐλευθέρων τῶν παθῶν τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν ἀπεργασάμενος, πρὸς τε θεοπτίαν ἐπιτηδεῖος καὶ πρὸς τοῦ μέλλοντος κατανόησιν ἐγεγόνει· καὶ 15 τὰ τῆς προθέσεως ἀνατίθησι, καὶ τὴν φρυγαδίαν ἐν βουλαῖς οὖσαν [ὄσον] ὑποκαθυποφαίνει. ὁ δὲ συνήθως τῷ παναγίῳ καταλαμφθεὶς πνεύματι, οὐδὲν δεῖ σοι, φησί, τῆς φρυγαδίας, ᾧ νεανία, μετ' ὀλίγον ἀκωλύτου τῆς ἀναχωρήσεως ἐσομένης. ὁ γὰρ σὸς κηδευτῆς ἅμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρουσίας βιο- 20 τῆς ἀποσθέντες, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μετακομισθήσονται συνοικίαν. καὶ τῇ συνούσῃ ψιθύροις ἐπεφώνει τοῖς χεῖλεσι, ὡς

4. διηπειλήτο Par.
ὀλίγου Par.

16. ὄσον delendum videtur.

18. μετ'

habebat, consilium sic aegre tulit, ut ipsum quoque imperatorem in magnam indignationem impulerit. Leo hic fuit Copronymi filius, ac imperii heres. is adolescentis vicem dolens, propriumque amicum honorans, iureiurando comminatus est se adolescenti oculos effossurum, nisi a proposito desisteret. misit itaque Cyzicum, munusque praeclarum commisit, ut dum rebus vanis, ac quae tempore diffluunt, ignaviter impenditur, earum quae semper permanent, oblivisceretur. at ille tanquam oblatum, quod urbe exeundum esset, amplexus, remque lubenter habens; dum apud Sigrianem transit, admirando seni Gregorio nomine, viro cum aliis donis, tum prophetiae gratia illustri, occurrit. multis enim is sudoribus animum a perturbationibus liberum, seque tum ad contemplationem rerum divinarum, tum ad eorum, quae ventura essent, cognitionem, aptum reddiderat. huic Theophanes animi sui propositum aperit, ac se fugam meditari subindicat. ille sancto spiritu, ut erat solitus, illustratus: nihil est, inquit, o inveni, quamobrem de fuga cogites: paulo, post enim licebit tibi, nemine prohibente, ad solitudinem te conferre. tuus namque socer, necnon imperator vivis exempli ad aevi futuri contubernium commigrabunt. tum uxori, quae comes erat, labiis ad aures susurrat, fore,

ὁ καλὸς οὐτοσὶ νεανίας καὶ μαρτύρων κομισθῆσεται στέφη καιροῦ τῷ προσήκοντι.

Ἦν δὲ τῷ τοῦ γέροντος ἐξυηρητούμενος ὑποζυγίῳ, καὶ ταύτῃ μᾶλλον ἢ τῇ βασιλείῳ τῶν ἱππῶν ὑπηρεσία μεγαλοχούμενος, ἐν ἧ καὶ διέπρεπε. τούτου τῇ διδασκαλίᾳ προσμεί- 5 νας, καὶ πατέρων ἑτέρων ἐπισκέψεις ἐμβραδύνας, ὠψίσθη τῆς οἴκαδε ὑποτροφῆς, καὶ τῷ τυχόντι χωρίῳ σὺν τοῖς συν- οῦσιν, ὡς εἶχε σκευῆς, ἐγκατέμεινε· κάυσονί τε πολλῶ καὶ δίψῃ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν συνεχόμενος, οὐ δυσχεραίνων τῷ συμβεβηκότι, οὐκ ἀπουσία τοῦ ὕδατος πρὸς μεταμέλειαν ὑπο- 10 φερόμενος, οὐ * προσίασε τοῦ δίψους τὸν οἰκεῖον δεσπότην ἐκμειλισσόμενος, ἀλλὰ τὰς συνήθεις ἀποδοὺς τούτῳ προσευ- χὰς, ἐπὶ τοῦ προσόντος ἀνέκειτο τάπητος, ὑπὸν βραχὺ παρα- μυθῆσασθαι τὸ δίψος ἐθέλων. ἀλλ' ὁ τῶν θανμασίων θεὸς ἐντροφῶντα δι' αὐτὸν τοῖς πόντοις τὸν νεανίαν ὄρων, μεγαλο- 15 τιμῷ τερατουργήματι· ὁ γὰρ ἀγνώμονι λατῷ δὲ ἀκροτόμιου βλύσας τὰ νάματα πῶς οὐκ ἔμφλλεν εὐγνώμονι νεανίᾳ τὰ τῆς χρείας παρῆξασθαι; πλησίον γοῦν οὐπερ ἐπέκειτο τάπητος, πη- γή τις θείῃ προστάγματι παραδόξως ἀνέβλυσε, καὶ θίξει τῷ θεράποντι τὴν αἰσθησὶν ἐμποιήσασα, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτῆς 20 διήγειρεν· καὶ τοὺς συνόντας προσκαλεσάμενος τὸ θεοδώρη-

3. ἐξηρηετ. Par.
πιάσει.

11. προσίασε] παρουσίᾳ τε mg. Par. fort.
17. ἐμίλεν Par.

ut praeclarus iuuenis martyrum quoque lauream opportuno tempore reportaret.

Senioris inserviebat iumento, eoque magis, quam regio equorum ministerio gloriabatur, quo ipso ornatus erat. senis igitur doctrinae assiduus, ac dum visendis aliis patribus tempus terit, demum rediturum hora tardior prohibuit; unaque cum sociis loco primum obvio cum suppellectile conedit. cumque interim ingenti aestu siti que ipse pariter ac comites excruciantur, haud tamen quod acciderat indigne ferens, vel aquae penuria eo adductus, ut se itineris poeniteret, aut ut saltem sitim depulsurus dominum suum votis fatigaret; sed ubi solitas preces reddidisset, super tapete illic expanso recumbebat, somno paulisper sitim leniturus. at rerum mirabilium effector deus, iuvenem intuens propter se libenti animo labores ferentem, magno illum miraculo decoravit. qui enim ingrato populo ex durissima petra latices effudit, cur probe iuveni necessaria non subministraret? probe igitur ubi is strato tapete iacebat, divino iussu fons quidam admiranda scaturigine profluxit: tactuque suo servum dei excitans, sese illi patefecit: qui sociis convocatis, sitis remedium a deo datum ostendit. cavis igitur manibus aquam haurientes, suaves illos divi-

τον ἐπεδείκνυε τοῦ δέψουος ἴμα· καὶ κοίλαις χερσὶν ἀρνού-
 5 μενος τοῦ προσηνοῦς ἐκείνου, καὶ θεοδότου καταπῆλανον γά-
 ματος, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τῷ δοτῆρι πάντων κα-
 λῶν, ὡς τὸ εἰκός, ἀναπέμποντες. τοῦ μὴ τινα δὲ δόκησιν
 10 ἐμποιῆσαι, ὡς ἀφανεῖ καλυπτομένη τύχη πρὸς τουμφανὲς ἦκει
 ἀθροῦν ἀναφανείσα, διὰ νυκτὸς ἀπώχεται, ὡς μηδὲ ἔχρος ἐς
 τὸ πρῶτὶ ταύτης ἐμφανισθῆναι. ταῦτο τῆς τοῦ Θείου θερά-
 ποτος παιδέθεν πρὸς θεὸν ἀγάπης πρὸς ὑπόδειγμα, τοσοῦτον
 15 ὃ μὲν αἰτήσας, ὃ δὲ μὴ τοῦτο πράξας ἔλαβε· καὶ ὃ μὲν
 ἀνάγκη τῶν γογγυσμῶν τῶν οικείων ἐξεβιάζετο δοῦναι δεσπό-
 την· ὃ δὲ καρτερία καὶ τῇ τῶν συνόντων εὐχαριστία τὸν
 ἴδιον ἐφείλατο δοῦναι δεσπότην· καὶ οἱ μὲν τὸ δωρηθέν, ἵνα
 μὴ λέγω Μωῦσία, κατερρύψωσαν ἀμφιβολίῃ· οἱ δὲ τὸ δε-
 15 θέν τῇ τοῦ καλοῦ προκοπῇ κατεκόσμησαν.

Ὅσῳ γὰρ τριῶν παριπνευσάντων ἐτῶν, κηδευτῆς ὁ τοῦ-
 20 του ἄμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρούσης ἐκμηθάντες εὐκλείας,
 πρὸς τὴν ὀφειλομένην παρεπέμφθησαν ἐνοικίειαν. Εἰρήνη δὲ
 τὸ κραταιόφρον ἐκείνο καὶ θεοφόρητον γύναιον τῆς βασιλείας
 25 σὺν υἱῷ τοῦς οἰακας ὀγγχειρίζεται· εἶπερ χρῆ γύναιον καλεῖν
 τὴν κατ' ἐχθρῶν καὶ παθῶν ὑφρευνοῦσά καθωπλισμένην φρο-

2. κατεπῆλανον Par. 5. ἀφανεῖς Par. 8. fort. προσηπό-
 δεγμα. 9. παρατρέχων Par. 11. γογγυστῶν Par. 13.
 ἀφείλατο Par. 14. τὸ] τῷ Par.

noque munere concessos latices, debitas honorum omnium largitori
 deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officii ratio petebat,
 perceperunt. at ne quis posset suspicari, fontem illum cum occulte
 lateret, repente in apertum productum erupisse, nocte sic evanuit, ut
 ne vestigium quidem eius ullum mane relinqueretur. hoc amoris, quo
 sanctus hic iam inde a puero deum prosequabatur, signum fuit: tanto
 maius illo, quod Moyses dei inspector edidit, quod ipse precibus
 rem impetravit; hic autem ne id postulans quidem. praeterea ille
 murmurantium suorum necessitate adductus, dominum ad largiendum
 impulit: hic autem patientia, et gratiarum actione utens cum sociis
 suis, proprium dominum movit? ad haec Iudaei (ne dicam Mosem)
 incredulitate munus inquirarunt; hi autem concessum donum hone-
 statis accessione honestarunt.

Nondum anni tres praeterierant, cum socer eius, et imperator a
 mundi gloria excisi, ad domicilium quod eos deceret, translati sunt.
 Irene autem mulier illa fortis animi, ac divino sensu praedita, cum
 filio imperii gubernacula suscepit (si tamen mulier dicenda est, quae
 adversum hostes, ac perturbationes virilem animum gessit.) tumque

νήματι· καὶ σπένδεται φύσις βροτῶν ἀλλήλοις τε καὶ Θεῷ, πολυχρόνιον κεκτημένη τὸν πόλεμον· καὶ εἰς ἅπαν ἐκκαθαρισθείσης *, πάντα πρὸς τὸ φαιδρὸν μετεβάλλετο. τότε καὶ ἥλιος ὁ πάντ' ἐφορῶν ἡμέραν ἐπῆθεν ὄλοσχερῶς ἐλευθέριον, καὶ τὸ στυγρὸν τῆς κατηφείας ὃ πολλοῖς περιεβέβλητο χρόνοις 5 ἀποδυσάμενος σταθερώτερον ἐξέλαμπε. τότε τοίνυν τῶν οἰκειῶν βουλευμάτων ἢ Θεοκόσμητος καὶ φίλαγρος ξυνορίς ἐν ἐξουσίᾳ γενομένη, τὸν προσόντα ποικίλον πλοῦτον τῆς οἰκίας ἐκφοροῦντες, πᾶσι τῆς ἐν χρεῖᾳ καθεστηκόσι· διένεμον· καὶ μία φιλοθέων οἰκία πολλοῖς ὑπηρετησαμένη τὰ πρόσφορα, καὶ 10 τῶν τῷ Θεῷ προσανεχόντων τὰ φαῦλα διαφερόντως θεραπεύσασα, τὸν τὰ ἐκείνων ἰδιοποιούμενον μεγάλως κατέτερπε.

Ταῦτα οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προσῆκε διαπραξάμενοι, ἡ μὲν τῷ κατὰ Πριγκίπου σεμνεῖᾳ αὐτοῖς κτήμασι ἐγκατοικίζε- 15 ται, ὃ δὲ πρὸς τὸν μέγαν θανατοῦρχει Στρατήγιον, ἐν τῷ κατὰ τὴν Συγριανῆν Πολυχρονίῳ τυγχάνοντα, ὃ πάλαι τούτῳ παρ' αὐτοῦ δεδωρητο ἑρασιώνης χάριν καὶ ἀναπαύσεως, κακεῖσε ταῖς ἐκείνου χερσίν ἀποκείρεται· μᾶλλον μὲν οὖν ἱερουργεῖται πολλῷ τῆς τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ θυσίας ἱερουργίαν ἱερωτέραν, ὅσον ταῦ ἀκουσίου σεμνότερον τὸ ἐκούσιον, καὶ 20 τοῦ μὴ τετελεσμένου τὸ πέρας λαβόν· κακεῖνῳ τὴν μονὴν

3. ἄγλος vel simile quid excidisse videtur.

4. ἐπῆθεν] ἐπ-

θεν Par. et in margine: forte ἐποίησεν.

8. οἰκείας Par.

humanum genus, quod diuturno bello laboraverat, cum secum ipsum, tum cum deo conciliatur: prorsusque depulsis tenebris, laetiolem omnia faciem induebant. tunc quoque sol, qui cuncta lustrat, diem ex omni parte librum extulit, et moerorem atque tristitiam, quae diu ipsum occupaverat, exuens, nitidius eluxit. tunc igitur a deo ornatum, ac castitatis amans par illud, eius quod animo constitutum erat, nactum potestatem, uberes domo divitias proferentes, in omnes large egenos erogabant. adeoque una dei amantium domus, multis, quae victui erant necessaria subministrans, et eorum qui se deo dediderant, pauperiem vitaeque incommoda eximie sublevans, deum ipsum, qui haec sua fecerat, vehementer oblectabat.

Cum igitur haec et alia multa perfecissent, illa quidem in monasterio quod in insula Principe situm est, collatis eo facultatibus suis consedit: hic autem ad magnum Strategium revertitur apud Sygriam degentem in monasterio, cui nomen Polychronius; quod is ab ipso otii quietisque gratia donatum acceperat: illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur, hostia quam magus Isaac longe sacratiore, quo praestantius sanctiusque quod ultro fit, quam quod praeter voluntatem, atque id, quod peractum est, eo cui finis

αὐτοῖς κτήμασιν ἀναθεῖς (πολλὰ γὰρ ἦν, ἃ ταύτῃ συγκαθιέ-
 ρωσεν) βουλήσει τούτου καὶ γνώμη πρὸς τὴν νῆσον διαπεραι-
 οὔται ἦν Καλώνυμον κικλήσκουσιν, καὶ τὸ προσὸν ἐν ταύτῃ
 πατρόθεν κτημάτιον μοναστήριον ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων δει-
 5 μάμενος, ἐκ τῆς Θεοδώρου μονῆς ἀθροίσας μονάζοντας, ὃν
 Μονοχεράριον οἱ εἰδότες ἐπονομάζουσι. ὄσης δὲ ἀρετῆς ὑπῆρ-
 χεν οὗτος ἀνάπλευς, καὶ ἡ δημώδης σαφῶς παρίσθησι παροι-
 μία. τούτοις τὴν τῆς μονῆς δεσποτείαν δωρησάμενος, καὶ
 τὸν πάντων δοκιμώτατον ἀναδείξας ἡγούμενον, ἀρχέτυπον ὑπα-
 10 κοῆς τοῖς λοιποῖς ἐγνωρίζετο, ταπεινώσει μὲν τοσαύτῃ κοσμοσύ-
 μνος, ὡς μηδεμί τῶν ἄλλων οἰκτρότησιν παραβάλλεσθαι·
 ἀσκήσει δὲ καὶ χαμευνία τηλικαύτῃ περιλαμπόμενος, ὡς πα-
 ρατρέχειν πολλῷ τῆ μέσσει τοὺς ἄπαντας. τῇ δὲ τῶν θεῶν
 βίβλων γραφῇ σχολάζων * ἀνημέριον, ἦν οὐκ ἐκ παιδείας ἀν-
 15 θρωπίνης, ἀλλὰ πόνη διηνεκῆ καὶ θείᾳ κτησάμενος χάριτι
 ἀκριβῶς μετῆρχετο. παννύχιον τῇ καθαρᾷ προσευχῇ πρὸς
 Χριστὸν ἐκδημῶν τὸν ποθοῦμενον, τὴν εὐμένειαν ἐφείλκετο
 τούτου· καὶ θυμὸν δὲ κατὰ δαιμόνων στρατολογήσας καὶ
 παθῶν, παρὰ τοῖς πᾶσιν ἄπερ τις Μωσῆς ἕτερος καθωρῶτο.
 20 ἐπιθυμίαν δὲ τῶν γηίνων ἀποστήσας εἰς ἄπαν, μόνοις τοῖς
 θείοις προσέμενεν, ἀνδρεία δὲ καὶ καρτερία καὶ τῇ τῶν δει-

2. διαπαιρευοῦται Par.

4. δημάμενος Par.

6. οἰδότες Par.

7. δημόσης Par.

14. καὶ ἡμέραν mg. Par. fort. ἐνημέρευε.

18. fort. ὡσπερ vel καθάπερ.

19. ἕτερος] ἥπιος mg. Par. male.

reique absolutio defuit. illi itaque monasterio cum praedio totaque
 possessione, quae amplissima erat, donario oblato, eius voluntate ac
 consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac prae-
 diolo, quod in ea patrum habebat ex reliquis facultatibus, in mo-
 nasterium extracto, monachos ex Theodori, quem Monacherarium vo-
 citant, accivit monasterio. quantae autem is virtutis esset, vel vulgi
 proverbium facile indicat. in horum iura monasterio concesso, omni-
 umque probatissimo praefecto illius constituto, obedientiae exemplar
 se ipsum exhibuit. tanta praestabat humilitate, ut supra omnes mi-
 serabilem sese deploraret. sic autem austerioris vitae exercitiis, le-
 ctique duritiae clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo.
 divinorum librorum scriptioni assidue incumberebat, quorum scientiam
 non humana disciplina, sed labore continuo, et divina gratia plene
 callebat. noctem precando consumens, puraque oratione in Christum,
 cuius tenebatur desiderio, excedens, illius sibi benevolentiam concili-
 abat. cumque adversus daemones, animique aegritudines instructa
 ira pugnaret, cunctis lenis tanquam Moses alter apparebat. rerum
 terrenarum cupiditatem sic abiecerat, ut divinis tantum vacaret. quanta

ἄντων ὑπεροψία ὄση κατηλαΐζεται, οἱ τελευταῖοι τούτου μάλιστα παρέδειξαν χρόνοι.

Οὕτω δὴ τούτου ταῖς ἀρεταῖς ἀπακμαΐζοντος, τὴν ἐπίκληρον βίωσιν ὁ τῆς μονῆς προστάτης ἀφείς, πρὸς τὴν ἀγῆρων μεταβιβάζεται λῆξιν. πάντων δὲ συνδρομῇ ἐπ' αὐτὸν καὶ 5 ἰκεσία, ἀνὸν δάκρυσι προστῆναι τούτον ἰκετευόντων καὶ τῆς σωτηρίας ἠγήσασθαι, ὧν καὶ τὴν ἐσχάτην τάξιν πληρῶν ἀρεταῖς ἐφωταγῶγει τούτους καὶ πράξεις. ἀλλ' οὐκ ἔπεισον γνώμη τοῖς ταπεινοῖς ἐμμένειν ἐμμελετήσασαν· καὶ ὅσον ἀρετῇ πρὸς ὕψος ἦγε μετέωρον, ἐπὶ τοσοῦτον τούτοις φιλονεικουσαν 10 ἐγκαλλωπίζεσθαι. ἀμέλει πάντα παρὰ φαῦλον θέμενος, τὴν εὐάβδον ἐπὶ χειρᾶς λαβὼν, καὶ τῇ ἐλπίδι Χριστόν, ἧ διὰ βίου * συνέρει παντός, ἀραρότως θωρακισάμενος, ἐπὶ τὸ τῆς Σιγριανῆς ὄρος ὑφικνεῖται· καὶ παρὰ τινος Γεωργοῦ χωρίον πτησάμενος ὄπερ ἀνέκαθεν Ἄγρος ὠνομάζεται· ἦν δὲ παρὰ 15 Θεοφιλῶν κεκομισμένος δάνειον, οὐ γὰρ * ψυχῆς ἐκέκτητό τι καὶ τοῦ περικειμένου θανάτου τῷ σώματι, μύσας τὰς αἰσθήσεις, καὶ σαρκὸς ἔξω καὶ κόσμου γενόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν παροικίαν ἐποιεῖτο τοῦ βίου· τῇ μὲν Θεοσδότῳ τῶν χειρῶν ἐργασίᾳ ἐπὶ τοσοῦτον προσκειμένος, ὡς οὐπω παρῖππεύσαντος 20 χρόνου ἀποδοῦναι μὲν τοῖς δεδανεικόσι τὸ ὄφλημα, ἐαυτῷ δὲ

4. βιῶσιν. ἀγῆρων Par.

13. fort. συνήργασε vel συνήρειδε.

16. κεκομισμένον Par.

ante ψυχῆς πλὴν vel χωρὶς excidisse videtur.

porro fortitudine eniteret, laborumque ac aerumnarum sustinentia atque contemptu, extrema ipsius tempora potissimum iudicarent.

Sic igitur illo virtutibus florente, monasterii praefectus ab hac mortali vita discessit ad immortalem. tum ad eum universorum concursu facto, cum lacrymis supplices rogant ipsis praeesse velit, ac salutis ducem agere, qui vel extremum apud eos locum tenens, virtutibus vitaeque agenda illis praeluceret. nihil tamen eius animum movere potuerunt, cuius unum studium erat, ut in abiectis humilis permaneret: ac quanto sublimior virtute tollebatur, tanto his honestari amplius contendebat. denique spretis omnibus, assumptoque in manum baculo, ac spei vi, cui quoad vixit nixus fuerat, Christum pro thorace apte induens, ad Sigrianae montem venit: coemptoque ab agricola praediolo, cui olim iam agri nomen erat (nempe mutuo a viris religiosis accepta pecunia, cum praeter animum, vilesque pannos quibus tegebatur corpus nihil possideret) clausis sensibus, ac carne mundoque excedens, illic domicilium sibi statuit. manuum labore, ac divinitus concessa operis industria tantum profecit, ut nondum elapso anno cum mutuo sumptam pecuniam redderet, tum victui necessaria

τὰ τῆς χρείας ἐκ τῶν χειρῶν πορίζεσθαι. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ
 κρείττων ἐκάστης γινόμενος, τῶν ὀπιθεν ἐπιλανθανόμενος, ἀπο-
 στολικῶς εἰπεῖν, ἐπηύξει τοῖς ἔμπροσθεν, οὐ τὴν ἐν τῷ καλῷ
 5 μὴν προκοπὴν ἠγούμενος, ἀλλὰ τῷ μὴ προβαίνειν ἐν τούτῳ,
 ζημίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν οἰόμενος. συνήργει δὲ τούτῳ χάρις
 ἐν πᾶσι καλοῖς, ἣ παιδύθεν ἀναπανουμένη τούτῳ καὶ διηγε-
 κῶς ἐπιλάμπουσα.

Καὶ τίς ἂν τούτου τὰς πρὸς Θεὸν δι' εὐχῶν ἐκδημίας,
 αἱ τῶν ἐνύλων εἰς ἄπαν ἀποκαθάρασαι ὄργανον θείων ἐνεργειῶν
 10 εἰργάσαντο, κατ' ἀξίαν ἐκφράσαι δυνησαιο; τίς δὲ τὸ
 τῆς σωφροσύνης κάλλος τῆς τούτου καρδίας ἐξεῖπεῖν ἰσχύ-
 σειεν, ἢ τοῖς ἀσωμίτοις συνάπτουσι καὶ Θεοῦ δοχεῖον ἐργα-
 ζομένη καθαρώτατον, πρὸς τε Θεοπτίαν ἀνήγε καὶ τὸ μέλλον ὡς
 15 παρὸν ὄραν παρεσκεύασε; τίς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς Θεὸν
 καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τραυῶσαι φιλονεικήσει τὸ ἀκόρεστον,
 κἂν πρὸς αὐτὸν εἰθέρα πτεροφυήσας ἐπαναβαίῃ; τῆς πίστεως
 τὸ στερεὸν καὶ διπλόης ἀπάσης ἀμέτοχον, τῆς ἐλπίδος τὸ ἄρ-
 ρηκτον, ἢ παιδύθεν θωρακισάμενος τὴν τε τῶν μελλόντων
 ἀπύλαυσιν ὡς παρούσαν λογιζόμενος ἐκρατύνετο; ἀλλὰ γὰρ
 20 ἀρετῇ φωτοβόλοις πυρσεύουσα χάρισι πολλοὺς ἐκάλει πρὸς
 μίμησιν. ἀμέλει τὸ ἦπιον Χριστοῦ ζυγὸν ὑποδύντες, παιδο-
 τρίβην τοῦ ζῆν πρὸς ἀρετὴν ὑπαλείφοντα κατεπλούτουν. τῆς

3. ἐπεξετέλειτο exspectes secundum Phil. 3. v. 15.

10. ἠργά-
 σαντο Par.

compararet. in dies autem se ipso melior evadens, et quae retro sunt
 (ut apostoli verbis utar) obliviscens, ad anteriora contendebat. ne-
 que enim profectus loco ducebat, ut in bono quod adeptus erat, con-
 sisteret: imo non mediocriter damnum existimabat, nisi semper in eo
 proveheret. comes autem et adiutrix omnibus in bonis illi erat gra-
 tia dei, quae a puero in illo conquieverat, ac iugiter lucebat.

Quis eius, precum vi in deum excessus, qui a terrenis prorsus
 emundatum divinaram operationum organum efficiebant, pro dignitate
 explicare queat? quis castimoniae decus cordis illius enarrare possit,
 quae beatis eum spiritibus coniungebat, deique purissimum vasculum
 praestabat, tumque in dei conspectum attollebat, et ut futura tan-
 quam praesentia essent aspectaret, efficiebat? quaenam oratio asse-
 qui valeat insatiabilem illius erga deum atque proximum charitatem,
 licet vi sua aethera conscendat? quae fidei firmitatem, ab omni du-
 plicitate alienam? quae spei constantiam, qua ille iam inde a puero
 instructus, ac se futuris tanquam praesentia forent potiri existimans,
 confirmabatur? caeterum, viri tanta virtus lucidis irradians facibus,
 ad imitandum plures invitabat. denique qui suave Christi iugum

γὰρ τοῦ πλησίον ἀγάπης ἀκριβέσι θεσμοῖς τειχιζόμενος, ἐνίκα δι' αὐτῆς τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος, καὶ προστάτης τούτων ἐδείκνυτο, ὧν πολὺ πλεον [τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος] * ἀμέλειαν τοῖς πρὸς ἀρετὴν χειραγωγουμένοις ἀπέτικτεν, ἀλλ' ἀναλογουῦσαν τῇ πρὸς αὐτοὺς στοργῇ τὴν ὑπακοὴν παρείχοντο, 5 τὴν ἀρετὴν αἰδούμενοι.

Ὡς γε καὶ θεία λαμπόμενος χάριτι, καὶ συνιδεῖν ῥᾶστα τὸ θεὸν οἷός τε ὧν, τοῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐνδημῶν μοναστηρίοις καὶ ἑτέροις ἀλλαχόθεν προσομιλῶν, τοῖς ἐκείνων τῆς ἀρετῆς λειμῶσι, τὰς ὄψεις ἐπαφείς, συνελέγετο ὡς ῥόδα τὰ τούτων 10 ἀγωνίσματα, καὶ τοῖς οἰκείοις προσεκόμιζεν, ἀγάπης ἀρίστης καὶ ὑποποιοῦ ταπεινώσεως ἐν ἑαυτῷ περιφθῶν τὰ ὑποδείγματα. ἐγκρατεῖα δὲ διηνεκεῖ στομονύμενος, ἥνικα φίλων ἐκάλει παρουσία πρὸς μετᾶληψιν, τὸ τῆς ἐγκρατείας καλὸν ἐν δευτέρῳ τιθέμενος, τὴν κυρίαν προὔτιμα τῶν ἀρετῶν· χορ- 15 τάζεσθαι τε καὶ ὑστερεῖσθαι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον εὖ εἰδώς, καὶ τῆς κενῆς δόξης δραπετεύων τὴν ἐπικρατεῖαν. μικροῦ με τῶν ἐκείνου καλῶν διέδρα τὸ μέγιστον. τῆς γὰρ κατὰ Νικαίαν συνόδου συστάσης τὸ δεύτερον, σὺν τοῖς ἄλλοις πατράσιν ἐπὶ αὐτὴν ἐκέκλητο. πάντων δ' ἐφ' ἵππων ἐξόχων 20

3. verba τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος ex proxime superioribus repetita haud dubie delenda sunt: reliqua aperte corrupta doctioribus trado sananda. 16. ὑστερεῖσθαι Par. cfr. Phil. 4. v. 12. οἰειδῶς Par.

subierant, vitae eum institutorem, qui ad virtutem anlmaret, ingenti compendio habebant. accuratis enim in proximum charitatis scitis munitis, sic humilem de se sensum vincebat, eorumque praefectum agebat; quorum animis initiante illo ad virtutem, impensior illa submissio contempitum velut progignebat: tametsi illi eius virtutem reveriti, pro benevolentia qua eos prosequabatur, amorisque modo, obedientiam parem rependebant.

Velut autem divina illustratus gratia, eoque ingenio praeditus, ut quae recta ac consentanea essent facile dispiceret, quae in Bithynia, ac locis aliis monasteria sita sunt invisens, inque eis monasticam profitentibus familiariter colloquens, coniectis in illorum virtutum praeclucibus, rosarum instar quibus praeclucebant decerpebat certamina, domumque ad suos reportabat, perfectam charitatis, et sublimis humilitatis in se circumferens documenta. iugi autem abstinentia duratus, cum amicorum inuisentium praesentia ad cibum percipiendum vocaret, illius honestatem in secundis habens, virtutum dominam illi praelatam volebat: qui magni Pauli more sciret satiari, et penuriam pati, inanisque gloriae dominatum fugeret. pulcherrimum illius factum me pene praeteriit. cum enim Nicaeae synodus secundo coacta es-

ἄθροιζομένων, καὶ λαμπραῖς γαννυμένων ἐσθῆταις, αὐτὸς τῷ
 συνῆθει τριχίνῳ κοσμούμενος, ὑποζυγίῳ τε ἐπιβάς κἄν θηλείᾳ
 τὴν ὁδοιπορείαν ἀσμένως ἐποιεῖτο. ὡς δ' εἶδον ἅπαυτες τὸν
 τηλικούτῳ πλούτῳ κομῶντα τὸ πρότερον τούτοις νῦν καλλο-
 5 πιζόμενον, ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων δρεψάμενοι τὴν
 ἀφέλειαν, εὐθυμίας ἀπάσης ἀνεπίμπλαντο. ὁ δ' ἐκθύμως
 συνασπίσας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὴν πλάνην καταστρεψόμενος, τῇ
 γειχωτάτῃ τῶν ἀρετῶν καλλυνόμενος, ἐπαῆγει.

Τούτου τοῖς καλοῖς οἱ τῆς κακίας γεννήτορες βασκήναν-
 10 τες δαίμονες, μικρὸν τῆς νυκτὸς ἀφυσκοῦντι ἀνέδην ἐπικωμά-
 ζουσι, καὶ τῆς ὅλης χειρὸς τὸν ἀντίχειρα σὺς δίκην ἀγκίσ-
 τοῖς ὀδοῦσι λαβόμενοι, δριμεῖαν τὴν ἀλληλόνα καὶ ἔκτοπον
 ἐνεποίησαν, τοὺς τῶν ὀδοῦσων τύπους ἐπαφέντες τῷ μέρει τοῦ
 σώματος. ὁ δὲ τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι καθηλούμενος, καὶ τῆς
 15 ἐκείνων μοχθηρῶς ἐπινοίας ὑπάρχων ὑπέρτερος, οὐδ' οὕτως
 ἐντροφᾶν τῷ γεγονότι τοὺς βασκάνους ἐνέδωκε δαίμονας,
 ἀπομυρίσματι δὲ ξύλων τιμίων, ὡς εἶχε σπουδῆς, ἐπιχρίσας,
 χεῖρα τὴν πάσχουσαν, ἐλευθέραν παντὸς θᾶπτον ἢ λόγος ἐνα-
 πέδειξε μῶλωπος. ὦ τοῦ θαύματος· χάρις γὰρ Θεῖα διηγε-
 20 κῶς τοῖς ἐκείνου πόνοις ἐπαναπαυομένη, καὶ τρόποις ταπει-
 νοῦ τοῦ φρονήματος, ἀποστολικῶν χαρίτων τῇ δωρεᾷ κατε-

1. ἐσθῆτων mg. Par. sed scriptor barbaram formam praetulisse
 videtur. 3. ἴδον Par. 8. γεννηχοτάτῃ Par. ἐπαῆγει
 Par. 9. τῆς] τοῖς Par. h. l. et mox. 13. ἀνεποίησαν Par.

set, &c. eam ipse quoque cum aliis patribus vocatus est. cumque
 omnes equis praestantibus, et splendidis vestimentis ornati venirent,
 ipse solito cilicino sacco indutus, ac asinae insidens, laetus iter sus-
 cepit. sed cum omnes viderent eum, qui prius omnibus divitiarum
 copiis abundaverat, vili nunc habitu gloriantem, maiore ex illo, quam
 ex reliquis, percepta utilitate, ingenti laetitia repleti sunt. ipse vero
 strenne propugnata veritate, ac errore everso, fide, quae virtutum ge-
 neralissima est, inclytus rediit.

Verum cum malitiae auctores daemones praeclaris ipsius factis
 inviderent, ei nocte parumper dormienti impudenter illudere conati
 sunt. manus enim ipsius pollicem, tanquam sues agrestes, dentibus
 corripientes, acerbum dolorem inusserunt, in eaque corporis parte lu-
 xata, dentium vestigia reliquerunt. at ille dei amore confixus, et ne-
 quitia daemonum animum gerens superiorem, ne sic quidem ea re
 gloriari invidios daemones permisit. sed quam propere peritio-
 sorum lignorum ungento manum luxatam ungens, dicto citius omni
 plaga liberam reddidit. o rem miram! gratia enim divina illius sem-
 per laboribus summissique animi motibus praesens, apostolicorum

λάμπρυνε, καὶ θξαισιῶν θαυμασιῶν τερατοουργὸν ἐνεργάσατο. εἰ μὲν οὖν πάντα λέγειν ἐθέλωσω ὅσα θεῖα χάρις τούτῃ δώρητο τὴν ἐνοίκιαν ἀσπασαμένη, τοὺς τε τῶν ἐγκωμίων ἐπιλυμανοῦμαι νόμους, καὶ ὁ λόγος διαλυθείς ὡς ἐν μεγάλῃ πελάγει πλέων οὐχ ἴσεται. εἰ δὲ τὰ πλείω παρῆς δλίγων ἐπιμνησθήσομαι, καὶ ὁ λόγος ἔξει τὸ ἀσφαλὲς ὡσπερ ἐπὶ κρηπίδος ἐρηρησμένος, κῆκ τῶν ῥηθέντων ἀκριβεστατὴν ἔξει καὶ τὰ ὑπολειφθέντα τὴν δῆλωσιν.

Ἄγριον δαίμονος ἐπιφορᾷ τίς τῶν ἐκεῖσε πολιορκούμενος, φρενῶν ἔρημος ἐξαιφνης καθίσταται· καὶ τὰς οἰκείας κατεσθίων σάρκας ὡς ἄλλοτριας, βαρὺς ἐκάστῃ τῶν προσιόντων ἐδείκνυτο. δεσμῷ τοῦτον περιβαλόντες πλείονες καὶ πέδαις ἀσφαλισάμενοι φρουρᾷ παρενέβαλον, φύλακας ἐπιστήσαντες· ἀλλὰ μῦς ἐσπέρας πρὸς θεὸν ἰκασία τοῦ παραλυποῦντος ἀποδείξασα ἐλεύθερον, τῶν πεδῶν ἐκπεσόντων ἀθρόον τοῦ σώματος, πρὸς τὸ κυριακὸν σωφρόνως ἐπανιόντα παρέδειξεν, τὸν πρὶν παραπλῆγε καὶ πᾶσι δυναάντητον. χρεῖα τίς ἐκάλεε τὸν ὄσιον πορευθῆναι πρὸς τὸ πολίχνητον, καὶ δὴ πορευθέντος χειμῶν ἐπιπίπτει παρύδοξος, κύμασί τε πολλοῖς ἐξογκώσας τὴν θάλατταν καὶ ἄγριον ἀνεγείρας τὸν κλύδωνα, τὴν ἐπάνοδον ἀπτείχιζεν. ὁ δὲ τῇ συνήθει κρατυνόμενος πίστει, τῇ τὴν ἰδίαν ἐκπληροῦντι διακονίαν φησίν, ἄγγελιον τῇ συνδούλῃ χα-

7. ἐρηρησμένος Par.

eum munerum gratia illustrabat, rerumque admirabilium effectorem praestabat. equidem si omnia, quae divina gratia in hoc sancto viro inhabitans elargita est, munera enumerare voluero, et laudandi leges transiliam, et oratio mea iustar navigii in ingenti pelago magis dissolvetur. quod si pauca quaedam, pluribus omissis, commemorabo, et oratio tanquam littora legens in tuto versabitur, et ex iis quae dicta fuerint, reliqua facile coniciuntur.

Cum saevi daemonis impetu quidam illic sodalium opprimeretur, repente mentis vim amisit: carnesque proprias velut alienas lanians, ounctis adeuntibus molestus existerat. itaque vinculis et compedibus revinctus, custodiae plurimum consilio adhibitis custodibus traditus fuerat. at vesperae unius fusa ad deum supplicatio, a vexante spiritu liberatam, vinculis repente dissiliantibus, ad ecclesiam sana redeuntem mente ostendit, eum, qui prius mente captus, gravis omnibus erat ad occursum. usu venit, ut vir sanctus ad oppidum quoddam maritimum accerseretur: sed in medio cursu tempesta ingens oborta est, qua pelagus immane quantum intumuit; saevoque excitato fluctu insuperabile iter redeunti effecit. at vir sanctus solita fide fretus, propriam explenti ministerium ait: συνέχευο μᾶρι δεινὰ, ὡς σκα-

λάσαι τὸν κλύδωνα καὶ τὰ νῶτα ἡμῶν ὑφαπλάσσει γαλήνια,
 ἕνα τὴν οἶκαδε πορείαν ἡρέμα ποιήσωμαι· καὶ θῦττον ἢ
 λόγος ἐπακολουθεῖ τὸ ἔργον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν ὡς
 ἐν πᾶσι καὶ τούτῳ δεικνύων ἐπαληθεύοντα, μείζονα ποιῆσειν
 5 τοὺς οἰκείους θεράποντας τοῦ ἰδίου δεσπότου διατεινόμενον.
 πᾶσι δὲ τοῖς ἄλλοις λαμπόμενος κατορθώμασι, τῆς τῶν πενή-
 των ἐπιμελείας πλείονα φροντίδα τῶν ἄλλων ἐτίθετο· φιλα-
 δελφίη δὲ πλείστη τῶν ἄλλων κοσμούμενος, τὸν εἰς αὐτῆς φνό-
 μενον ἔλεον διαφερόντως ἠσπάζετο. καὶ δὴ τοῖς προσιοῦσι
 10 χεῖρα κυχρῶν σωτήριον, μηδὲ τέσσαρσι τὸν προσόντα τῇ μονῇ
 σῖτον, μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον ἐπαρκεῖν ἀφειδῶς ἐξεφόρει·
 τοῦ δὲ τὴν διακονίαν διέποντος ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντος, καὶ
 μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον διαρκεῖν τοῦτον ἐπονομαζόμενον,
 πραεῖα φωνῇ τὸν σῖτον ἀριθμῆσαι διακελεύεται. ὁ δὲ τοῦτο
 15 διαπραξάμενος, εὖρεν ὡς πρὸ τῆς διαδόσεως, μηδενὸς μεδί-
 μνου τὸ συνόλον ἐπιλείψαντος. ἀλλὰ γὰρ ἕῃον κύματα θα-
 λάττης ἔξαριθμεῖν, ἢ κοτύλη πέλαγος ἐκμετρεῖν, ἢ τὰς ἐκείνου
 τῶν θανμάτων νηφάδας ἐγκωμίων λόγοις περιλαβεῖν. διότι το
 ἄλλοις ἄλλας ἐκφράζειν ἀφείς, ἐπὶ τὰ κυριώτερα τοῦ λόγου
 20 μετελείσσομαι.

Πῦσι μὲν οὖν τὸ τῆς ἐκκλησίας λῆϊον ἦρθει καλοῖς· θό-
 γμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μάλιστα καταρδόμενον, ἀναλόγοις δὲ

4. τοῦτο Par. 11. ἀφειδῶς Par. 14. πραεῖα Par.

net tempestatem, et fluctus tranquillos reddat, quo iter nostrum pla-
 cide conficere valeamus. atque ita confestim effectum est, ut Christus
 ac deus noster hac item in re, quemadmodum in reliquis omnibus,
 vera dixisse demonstraretur, cum maiora servos suos, quam ipse face-
 ret, pollicitus est effecturos. caeterum cum omnibus virtutibus ex-
 celleret, curandis tamen et sublevandis pauperibus maiorem diligen-
 tiam adhibebat. cum enim amore fraterno maxime teneretur, miseri-
 cordiam ex eo proficiscentem in primis complectebatur. ac sane sa-
 lutarem accedentibus manum porrigens, quarto mense quod monaste-
 rio suppetebat frumentum, modicum illud, ut vix familiae nsibus suf-
 ficeret, large effundebat. cumque minister rem aegre ferret, atque
 illud ne familiae quidem satis esse iureiurando affirmaret, miti voce
 frumentum numerare iubet. quod ille cum fecisset, nullum acervo
 modium deesse comperit. verum facilius sit, undas maris enumerare,
 aut cava manu pelagus dimeteri, quam res ab illo gestas admirabiles
 oratione complecti. quae obrem aliis alia relinquentes commemo-
 randa, quae rei institutae magis conveniunt, ac praecipua sunt, pro-
 sequemur.

Ecclesiae ager bonis omnibus abundabat. nam et rectis institu-

τούτοις παινώμενον πράξεισι. καὶ βασιλεῖς μὲν Θεοφιλεῖς
 τούτοις, ἢ τῷ προσόντι τῆς βασιλείας ὄγκῳ μεγαλαυχούμενοι
 διεδείκνυντο· ἀρχιερεὺς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑψηλῆς ἐπιλημμέ-
 νος καθέδρας, τὰς τῆς ἀρετῆς λαμπρόνας γῆν ἐπὶ πᾶσαν,
 ὄσση ἥλιος ἐφορᾷ, διεπύρσυσεν· οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν τελοῦντες 5
 ἀρχιερεῖς ἀμέμπτως τὴν οἰκίαν ἕκαστος ποιμένην οἴονεῖ τινα
 ὀλκάδα πρὸς γαληνίους λιμένας ἐπηδαλιούχει· οἱ δὲ τῶν σε-
 μνείων προστάται, ὧν πρωτοστάτης ὑπῆρχε καὶ καθαρώτατος
 ἥλιος ὁ Θανμύσιος, τὴν ἐς οὐρανὸν φέρουσαν τοὺς ὑπ' αὐτοῖς
 ἐκδεδάσκοντες τρίβον, γυμνὸν κτημάτων ἐδείκνυν τὸν πρότε- 10
 ρον κακῶς δυναστεύσαντα. ἀλλ' οὐκ ἤνεγκεν ὄραν ὄφεις ὁ βιά-
 σκανος τηλικούτοις ἐπανθεῖν τὴν ἐκκλησίαν καλοῖς, τὴν δὲ
 τῶν πολλῶν ἀμαρτίαν συνεργὸν προσκησόμενος, συγχωρήσει
 θεῖα τὸ ταύτης κάλλος ἐπιλυμήνασθαι διανίσταται. ἄνδρα
 γοῦν ἐπιζητῶν τῆς ἰδίας σκαιότητος ἀπίσης χωρητικόν, ἐφεν- 15
 ρίσκει πλέον ἢ ἐβούλετο· Λέοντα τὸν ἐξάγιστον, ὃς Ἀρμενί-
 οῖς τε καὶ Ἀσσυρίοις ἐαναφέρων τὸ γένος, τῶν μὲν ἐπλουτεῖ
 τὸ ἕπουλον καὶ κακοηθές, τῶν δὲ τὸ θηριῶδες εἰς ἅπαν ἐκμι-
 μούμενος, μᾶλλον μὲν οὖν μακρῷ τῷ μέσῳ τούτους ὑπερβα-
 λόμενος, θηριῶδεῖα μὲν ἐξενίκα τὸ ἕπουλον, ἕπουλότητι δὲ τὸ 20
 θηριῶδες παρέτρεχεν· ἔτοιμος μὲν ψεύσασθαι, δεινὸς δ' ἐπι-

2. post τούτοις fortasse excidit μᾶλλον.

3. Nempe Michael

Rancabus. Par. mg. 5. S. Nicephorus patriarcha: non Leo III.

Rom. pontif. ut inepte notatum apud Surium. Par. mg. 13.

προσητησόμενος Par. 20. θηριῶδια Par. 21. ἐπιθῆναι Par.

tis sanaque doctrina instructus erat, et factis congruentibus affluebat. ac quidem religiosissimi imperatores, pietatis studio potius, quam imperii amplitudine gloriabantur. porro magnus pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per universum orbem terrarum accendebat. qui autem sub eo erant antistites, suos anteriores greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. monasteriorum denique praesides, quibus tanquam sol nitidissimus admirandus hic vir prae lucebat, viam in caelum ducentem docentes discipulos, nudum opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicacione monstrabant. sed invidus serpens ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripens, ita permittente deo, ecclesiae pulchritudinem pervertere aggressus est. verum cum propriae perversitatis ministrum idoneum quaereret, aptiorem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, scelestissimum hominem, qui ab Armeniis et Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresserat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate

θεῖναι πίστιν τοῖς ἐψευσμένοις ἀρετὴν ἡγούμενος τὴν ἀπάτην, καὶ ταύτη κατὰ τῶν οἰκειοτάτων χρώμενος· ὃς τῆς μελιχίον καὶ πολλὰ τιμησάσης κατεξανυστὰς βυσιλείας, ἐξωθεῖ μὲν τῆς ἐκκλησίας τὸν παγκόσμιον καὶ ἄδυτον ἥλιον, συνεξωθεῖ δὲ 5 τούτῳ τῶν ἀρχιερέων μικροῦ δεῖν τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν ἀνέκαθεν ἐξ ἀποστόλων ταύτην παράδοσιν παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος, ἐξορῦττει μὲν Χριστοῦ τῆς θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίωμα· συνεξορῦττει δὲ τῆς τούτου μητρὸς καὶ πάντων τῶν 10 ἁγίων τὰ σεπτὰ εἰκονίσματα, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ψηλαφητοῦ σκοπούς ἐμπύμπλησι, πολλῶ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις χαλεπωτέρου. ἐντεῦθεν τῇ ἑλληνικῇ βίᾳ τὴν προγονικὴν ἀναμιξας ἀπόνοιαν, ἐλάλει μὲν εἰς ὕψος ἀνομίαν τὸν παλαιὸν ἐκείνον Ῥαψάκην ὑπερβαλλόμενος· τὴν πόλιν δὲ θεοῦ, τὴν ἐκκλησίαν 15 φημί, πολλοῖς κατασειεῖν ἐπεχείρει τοῖς μηχανήμασι. πολιτεία μὲν οὖν εὐθύς ἅπασα τῷ τῆς ἐκείνου βίας ἐνανάγει κλύδωνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐγγειώσασα· οἱ δὲ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν χειραγωγοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς τῆς 20 πονηρίας ἐκείνου παρεσύρησαν κύμασι, εἰ καὶ μεταμελείᾳ τὴν ἦτταν ἀνεκαλέσαντο· οἱ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες, καὶ φρενῶν ἀγχινοῖα τὴν πονηρίαν ἐκνικῆσαντες, οἱ μὲν λιμῶ προσεκαρτέρου, οἱ δὲ μάλιστα ἀνηλεῶς ἠκίζοντο, 25 ὅτε καὶ νυκτὶ θαλάττῃ παραπεμπόμενοι.

8. τῶν om. Par. 13. Iessi. 36. v. 2.

dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, et ad persuadendum ea, quae mentiebatur, aptissimus. fraude loco virtutis utebatur, eamque adversus coniunctissimos exercebat. hic in blandum, ac qui multum ei honoris habuerat imperatorem consurgens, ornatissimum ac qui nunquam occidat ecclesiae solem eiicit, ac cum illo omnes fere exturbat antistites. hanc itaque ab apostolis per manus traditam institutionem spernens, divinae carnis Christi imaginem excindit; idemque in matris eius, ac sanctorum venerandas imagines committit; ac ecclesiae graviores longe Aegyptiacis, densissimasque tenebras offundit. hinc tyrannorum quos tulit gentilitas violentiae patrium astum admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, iniquitatem in sublime loquebatur; et civitatem dei, quae est ecclesia, multis machinamentis dolisque concutere studebat. statim itaque amnis res publica illius violentiae procella naufragium facere, cum ne obnoiti quidem conaretur. qui virtutum quo praestabant merito reliquis ad caelestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi, astisque decipi, tametsi poenitentiae remedio noxam resarcivere. qui autem res terrenas, seque ipsos contemnentes mentis solertia scelus vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabantur: nonnunquam etiam noctu coniciebantur in mare.

Τότε δὴ, τότε πρὸς πόλιν καλεῖται καὶ ὁ Θανμάσιος, οὐ τυραννικῇ καὶ βιαίῳ χειρὶ, ἀλλὰ θωπείαις ταῖς ἐξ ἔθους δῆθεν ἐκμαλασσόμενος. κατ' ἐχθρῶν, φησὶν, ἐκστρατεία μοι παρέστη, καὶ δέον ταῖς εὐχαῖς κατοπλισθέντα πρότερον, οὕτω συμμῆσαι τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ τὸ τῶν τρόπων κακότηδες ἐπι- 5
στάμενος, νεφρῶ πολυχρονίῳ καὶ δυσουρίᾳ τρυχόμενος· ὄργανα γὰρ διὰ τοῦ φυσικοῦ ὑπονόμου τῇ κίστη παραπεμπόμενα, καὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαθρύπτοντα λίθους, τοῖς ἐκτὸς παρεπέμποντο, τὴν ἔξοδον τῷ ὕγρῳ περιττώματι, ὡς δυνατόν, ἀκόλυτον μηχανώμενα. τοῖτοις οὖν τρυχόμενος 10
καὶ κληήρης διὰ βίον ὑπάρχων ἀκατίῳ περαιωθεὶς πρὸς τὴν βασιλίδεα πόλιν ἐγκαθορμίζεται. τοῦτο δὴ μαθὼν ὁ ἐξάγιστος, τοιάδε τούτῳ διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων δηλοῦ· εἰς ὅψιν γὰρ ἀγαγεῖν, τὸ στερρὸν οἶμαι τοῦ ἀνδρὸς διενθυμούμενος, ἤρουθρία. εἰ μὲν πειθήνιος ἦκεις ταῖς ἐμαῖς ἰκεσίαις, (χρη- 15
στάς γὰρ ἡμῖν ἐλπιδας τὸ σὸν προσηγὲς ἐπίθῃσιν) ἴσθι τοσούτων καταπολαύσων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τοὺς τῆς οἰκείας φιλονεικίας βασιλικὴν συμβουλήν καὶ παράκλησιν ποιουμένους ἐπίπροσθεν· τῆς τε σῆς μονῆς παντοίοις ἐξαιρομένης χάρισμασι, καὶ τῶν σῶν συγγενῶν τιμῆς μεγίστης καὶ 20
παρρησίας ἡξιωμένων, τὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς φιλίας οἴσεις καὶ

4. παρίστη Par. 10. μηχανόμενοι Par. 17. καταπολαύων Par.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, et ut illata vi adducatur; sed ut tyranno consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. adversus hostes, aiebat, belli mihi moles incumbit: sed ante quam manus cum illis conseram, precum tuarum praesidio muniar necesse est. Theophanes autem cognita hominis malitia, quamvis renum et urinae difficultate laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in vesicam admissis, quae lapides insidos commolirent, humidis excrementis exitum praebebat) ac cum maxime molestiis vexaretur, inque lectulo aegrotus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. quod cum scelestissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puto constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maximae inter illius domesticos fidei, haec illi significat. si venisti, ut mihi morem geras (morum enim qua praeditus es lenitas, ut de te id sperem, facile suadet) scito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos frui par est, qui propriae voluntati imperatoris voluntatem et consilium anteponunt: tumque monasterio tuo omnis generis muneribus aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus favoreque regio condecoratis, primas apud me amicitiae ac auctoritatis partes ipse con-

παρησίαις· εἰ δέ, ὃ μηδὲ λογίσασθαι θέμις, τὴν οἰκείαν ἔριν τῆς ἐμῆς ἰκεσίας προτιμησάμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ τῶν προτεινομένων γενήσῃ καλῶν, ἅκων διαπραξάμενος ἄπερ ἐκῶν οὐ βούλει, σαυτῷ μεγίστης 5 αἰσχύνῃς καὶ δυσβουλίας ἔση παραίτιος.

Ὁ δὲ θεϊότατος τῆς εὐθείας τῶν λεγομένων ἐκμυκτηρίσας τὸν εἰρηκότα, τοιοῦσδε λόγοις ἀμείβεται τὸν πεπομφότα·
 χρημάτων μὲν καὶ κτημάτων, καὶ ὅσα τῆς παρουσίας ἐστὶ κα-
 λὰ βιοτῆς, οὐδενὸς ἐν χρεῖα καθέστηκα· οὐ γὰρ νεύζων ὑπε-
 10 σσειάμην δυνάμενος χρῆσθαι, τῷ Χριστοῦ κεκρατημένος ἔρωτι,
 πῶς ἂν γηραιὸς ἐπ' ἀθετήσει τοῦ ποθομένου προσδέξομαι;
 καὶ ταῦτα τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων τῷ σώματι ταχέαν
 μηνυόντων τὴν ἔξοδον καὶ τὴν κτῆσιν τούτων ματαίαν ὑπεμ-
 φαινότων· μονῆς δὲ καὶ συγγενῶν θεῶ μελήσει, ἧ καὶ πα-
 15 ραγίθῃμι τούτους, τῷ κρειττόνως ἐπικουρεῖν δυναμένῳ ἢ βα-
 σιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. εἰ δὲ νόσοις καὶ γήρατι θαρρυνόμε-
 νος, αἷ μὲ νῦν συνέχουσι, μορμολύττοις ταῖς ἀπειλαῖς καὶ
 δειματοῦν ἐθέλεις, καθάπερ σκυτάλη τὰ ἀγενῆ τῶν μειρακίων
 οἱ παιδευταί, ἀπτέσθω πυρά, ἐτοιμαζέσθω στρεβλωτήρια, καὶ
 20 πρόθεσιν ἅπασαν ἐκνικῶντα καὶ τρόπους μηχανημάτων παρα-
 τρέχοντα, ὅπως εἰδῆς ἐν ταῖς ἐμαῖς ἀσθενείαις τὴν τοῦ Χρι-
 στοῦ τελειουμένην σαφέστατα δύναμιν. αὐτὸς πρὸς τὴν πυ-

3. βούλῃ Par.

5. δυσβουλίας Par.

sequeris. sin, quod vix cogitare fas est, pervicaci animo tuo preces meas posthabueris, et consilium meum neglexeris, ac quae tibi proponuntur, bona fueris aspernatus, invitus faciens, quae volens recusas, maximi tibi ipse dedecoris ac calamitatis auctor existeris.

Ad haec vir divinus, perspecta dictorum stultitia, auctoremque irridens, ita nuncio respondet. ego nec pecuniis, nec possessionibus, aut ullis aliis vitae huius bonis indigeo. quae enim adolescens, cum iis frui possem, amore Christi inflammatus repudiavi, ea iam senex quomodo complectar, ac eum cuius desiderio teneor, contemnam? praesertim cum corpus morbis confectum sit, ut vitae finis procul abesse non possit, et haec inania esse constet. quod autem ad monasterium propinquosque pertinet, id deo erit curae, cui utrosque commendo: et quibus deus melius, quam imperatores et principes, consulere potest. quod si, quemadmodum pueros parum generosos magistri acutica perterrefaciunt, ita tu me morbo et senectute confectum, minis territum iri speras, rogas accendatur, tormenta parentur, et omnia cruciatuum genera, eaque eiusmodi, ut vim omnem propositi superent, artificiososque cunctos modos excedant; ut scias planissime, Christi virtutem in meis infirmitatibus perfici. ego qui in terra gradi

ρῶν ἐλθεῖν ἐπειχθῆσομαι, ὁ γῆς ἐπιβῆναι ὄλωσ' οὐ δυνάμενος, τὴν ἐπικειμένην ἀσθένειαν ἐνικήσας τῇ προθυμίᾳ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τρισάθλιος, καταπλάγῃ μὲν οἷης τοῦ γενναίου ψυχῆς τὸ παράστημα· οὐ μὴν ἀπέγνω τὴν νίκην, τῷ γενναιοτάτῳ τῶν παρ' αὐτῷ θαρρῶν ἀθλητῶν, ὃς γοητικαῖς 5 τῷ ὄντι καλλωπιζόμενος μαγγανείαις καὶ σοφιστικαῖς δῆθεν ἐκεκαλλώπιστο τερατείαις, ταῖς Ἑλλήνων οἰωνοσκοπείαις καὶ ταῖς δὲ ἥπατος μαντείαις ἐπὶ πλείω μεγαλαυχούμενος, ἣ τοῖς μαθήμασιν. οὗτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐκλύσας τὸν δύστηνον βάραθρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτῷ τῆς δυναστείας ἐκέκτητο. 10 τούτῳ τὸν μακάριον ἐκδίδωσι, ἀλῶναι πάντως τῇ ἔγγι τῶν τούτου λόγων οἰόμενος. ἀλλ' ὄνος ἄδων πρὸς λύραν ἠλίσκετο· καὶ τῇ ἀμάχῳ τοῦ ἀνδρὸς παρρησίᾳ τῶν λόγων καταπλαγείς, πρὸ συμπλοκῆς τὴν ἤτταν ἠσπάζετο, καὶ τῷ κρατοῦντι διηγείλεν ὡς κρείττων πάντος λόγου καὶ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ, καὶ 15 τοὺς ἤδη πεισθησομένους ἐπιμείνας τῷ τόπῳ ἀνακόμει τῆς ἐγχειρήσεως. ὃ γνώμης ἀδάμαντος στερροτέρας καὶ ἀνυπέκτου πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανήμασιν. ὃ φίλτρον περὶ τὸν κισιτὴν ἀκόρεστον, ὑπὸ μηδενὸς τῶν τοῦ βίου πειρατηρίων διαλυόμενον. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ὁ τυραν- 20 νικῆς ὠμότητος ἔμπλεος· τοῖς τῶν Ἐλευθερίου δὲ ἀνακτόροις

3. οἷης] fort. τῆς. 7. ἐκαλλώπ. Par. 15. κρείττω Par. 16. πειθησομένους Par.

non valeo, valetudinis infirmitate superata, in rogam promptus insilliam.

His auditis, turpissimus ille constantiam quidem animi fortis admiratus est; de victoria tamen spem non abiecit, hominis inter suos dolis strenuissimum fretus suadae vi: is nempe magorum praestigiiis, ac sophistarum imposturis, Graecorumque auspiciis, atque iecinoris inspectionibus, quam disciplinis instructor erat; cumque miserum hominem in impietatis barathrum traxisset, apud eum valebat plurimum. huic beatum tradit Theophanem, sperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri. verum tanquam asinum ad lyram deprehensus est. invictam itaque viri sancti dicendi libertatem vehementius admiratus, antequam congrederetur, se victum esse confessus est: nunciavitque imperatori, eum praestantiorē esse, quam ut oratione, aut minis ullis superari posset: quin etiam si ibi diutius commoraretur, fore, ut aliorum animos in sententiam iamiam concessuros, a proposito absterret. o mentem adamante firmiorem, et nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem! o amoris vim erga creatorem incredibilem, quae nullis vitae tentationibus dissolvi potuit. caeterum ab impugnatione non destitit homo tyrannica plenus crudelitate: sed virum sanctum in Eleutherii palatio includi iubet, adhibitis custodi-

ἀσφαλεστάτῃ φρουρᾷ παραδίδωσι, φύλακας ἐπιστήσας, τοῦ
 μὴ τινα τῶν οἷς αἰδῶς τῆς φύσεως πρόσεσι παραμυθίαν
 ἐμποῖησαι τῷ διὰ Χριστὸν κακουμένῳ. σῶμα μὲν οὖν λιμῶ
 πολυχρονίῳ τηκόμενον κατὰ μέρος πρὸς φθορὰν ἠερίετο, καὶ
 5 αὐτὴν τὴν ὄξειαν τελευτὴν ζημιούμενον· νόσῳ δὲ τῆς τῶν
 ἰατρῶν ἐπικουρίας ἐλευθερίαν εὐράμεναι, ἀλγεινότερον ἐπεκώ-
 μαζον, κατὰ πολὺ τῆς ζωῆς ἰδιοποιεῖν τὴν τελευτὴν. ἀλλ'
 ἡ διάνοια τοῦ πρώτου τῶν ὀρεκτῶν τοῖς παμποθήτοις ἐντρο-
 φῶσα κάλλεσι τὰ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἀκοῇ φορητὰ ῥᾶσιν ἔφερεν.
 10 ἔχαιρον ἄγγελοι τὴν μακροῖς χρόνοις τῶν βροτιῶν ὀρυπετεύ-
 σουσιν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθις ἐπανελθούσας ἐπιθεῖν εὐ-
 τυχήσαντες· καὶ τῇ τούτου συνηθόμενοι κατ' ἐχθρῶν ἀρι-
 στείᾳ, τὸ ἐπινίκιον ἐπανηγύριζον. ἔφριττον δαίμονες, ὧν
 μὴδ' ἀκοῇ φέρειν ἠερίχοντο τὰ ὀνόματα, καὶ ὧν προσεπολέ-
 15 μουν τοῖς εἰκονίσμασι, τούτους αὐθις αὐτοῖς ἐπανατέλλοντας
 πράγμασι θεᾶσθαι κακοδαιμονήσαντες, καὶ βασκανίᾳ διαπριό-
 μνοι, τοὺς ἑαυτῶν ὑπηρέτας τῆς ἀσθενείας ἐκάκιζον. Χρι-
 στοὺς δὲ, τοῖς πάντα λόγον νικῶσι τὸν οὐσίον ἀριστέα κατα-
 λαμπρύνων χαρίσμασι, τῷ νικητικῷ κατηγλιῖζις στέφει.
 20 Δυοὶ γοῦν ἔτεσι τῇ ἀτλητοτάτῃ προσκαρτερήσας εἰρικτῆ,
 τῇ Σαμοθράκῃ παραπέμπεται νήσῳ· ὃ καὶ νοεῶν προῖδῶν
 ὀφθαλμῶ, τῷ τὴν ὑπερθεσίαν πληροῦντι προήγγειλε· καὶ τρι-

4. ἐλείγετο Par.

5. τῆς] τοῖς Par.

17. ἀσθενίας Par.

bus, ne quis humanitate ductus, ei propter Christum patienti conso-
 lationem ullam afferret. itaque corpus eius diuturna fame confectum,
 paulatim tabescebat; ipsumque hoc detrimenti loco erat, quod non
 cita morte tolleretur. morbi porro per medicorum curae absentiam
 grassandi nacti licentiam, gravius saeviebant, et vitam reddebant morte
 ipsa longe acerbiorē. at ipse, eius qui desiderabilium primatum
 tenet desideratissimam pulchritudinem in deliciis habens, quae nec
 auditu reliquis tolerabilia sunt, patienti ac aequo animo perferebat.
 gaudebant angeli, cum tolerantiae vim, quae longo tempore ab huma-
 nis exulaverat, postliminio reversam felici longe spectaculo cernerent:
 ac viri sancti praestantissimi adversus hostes virtute laetantes, victoriae
 praeconium illi concinebant. horrebant daemones, quod sanctos, quo-
 rum vel nomina audire non poterant, et imagines oppugnabant, rur-
 sum ipsis factis florentes spectare cogentur, misereque acti invidia
 satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus deni-
 que muneribus omnem vim dicendi superantibus pugilem suum de-
 coratum victoriae corona donavit.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcere, in Samothracem
 insulam deportatur: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi

σὶν ἡμέραις πρὸς εἴκοσι τῇ νήσῳ προσβιούς, ὡς εἰκόθης θυσία τῷ κοινῷ δεσπότῃ προσφέρεται, καὶ ταῖς ἐλείνου χερσὶν τὸ ἱερόν καὶ πάναγον ἐπαφείς πνεῦμα, πρὸς τὴν πάλαι ποθουμένην ἐπαναφέρεται κληρουχίαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νικηφόρον τούτου σῶμα, καὶ τῇ ψυχῇ σύνδρομον ἐν πᾶσι καλοῖς, τῶν 5 κατὰ δυνάμιν γερῶν ἀπελείπετο. χερσὶ μὲν Θεοφιλῶν ξυλίγη κατατίθεται λάρακι, καὶ ταῖς προσηκούσαις, ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδον, γεραιρόμενον ὑμνηθῆναι, ἐξαισιόις δὲ χάρισι παρὰ Θεοῦ κληϊζόμενον. λοιμοῦ γοῦν ἐπικειμένου τοῖς κατὰ τὴν νῆσον κτήνεσι, καὶ αἰφνιδίως τῷ θανάτῳ παραπέμποντες, ἄκρα 10 τῇ λάρακι ὕδωρ ἀπομυρρίσαντες, οὐ γὰρ προσπαῦσαι τοῦ θείου κατετόλμησαν σώματος, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ἐπιρρώνατες, ἐλευθερα τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς ἐναπέδειξαν λοιμῆς.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ δίκην δίδωσιν μίαν ἀντὶ πολλῶν τῶν ἀδικημάτων ὃ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας ἄγχιος μονιός, 15 ἐν ἱεροῖς τόποις, εἰς οὓς κακῶς ἐνύβριον, ἀσχημόνως καταστρέψας τὸν βίον· καὶ τῆς παχείας ὀμίχλης ἀπὸ μέρους ἐκαθαροθείσης, ἀχλωδῆς τις ἐλευθερίας ἐπαπέτειλεν ἥλιος, λεπτοτάτοις ὑπολαμπόμενος νέφεισι. τότε δὴ τότε θαρρήσαντες αἱ τοῦ θανμασίου φοιτηταί, λέμβῳ τῇ νήσῳ προσορμίζοντες, καὶ τὸ αἰδίμον ἐκεῖνο καὶ λαμπροτάτας ἀποστίλβον τὴς χάριτας σῶμα σὺν τῇ λάρακι κομισάμενοι ἐπανύγουσιν εἰς

16. ἐνύβριον Par.

ministrabat, praenunciaverat. cumque tres supra viginti illic dies egisset, tamquam suavis hostia communi domino oblatas est: illiusque manibus sacrum, ac sanctissimum spiritum suum tradens, ad hereditatem olim desideratam contendit. neque vero victoriae insignibus clarum eius corpus, ac quod animo gerenda omni virtute socium, comesque extiterat, meritis muneribus caruit, quanta in ipsum conferre licuit. nam piorum virorum manibus in lignea arca compositum, et convenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gratis a deo fuit illustratum. cum enim lues in insulae pecora desaeviret, adeo ut mortua repente conciderent, aqua extremis illius arcae oris delibuta (neque enim corpus ausi erant contingere) pecora peste laborantia conspergebant, et periculo liberabant.

Haud multo post immitis ille ecclesiae Christi aper, multorum reatum scelerum uno supplicio luit; inque sacris locis, in quae nequiter debacchatus fuerat, turpiter vitam amisit. quare, densa caligine paulisper disiecta, obscurus quidam libertatis sol, tenuissimis nubibus sublucens emersit. tunc igitur sancti viri discipuli assumpta fiducia in insulam navigio advecti, praeclarum illud, et splendidissimis gratiis effulgens corpus cum arca sublaturum, in locum quendam Hieria

τόπον τινά, σημείοις ἀπέχοντα τῆς μονῆς δύο καὶ δέκα. ὄνομα τῇ τόπῳ φασὶν Ἰέρια. . . .

Ἄλλ' ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας κύριος, τῆς μελλούσης δόξης τούτου φανερῶν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν ἐκείνην οἰκοῦντας τὴν γῆν τῶν τούτου χαρίτων μετασχεῖν ἐνεποίησεν. ἦγοντο γοῦν οἱ νόσοις ἀνηκέστοις πεπεδημένοι, κύματα θαλάττης ἀπομιμούμενοι, τῶν τούτου καλῶν εὐμοιρῆσαι διασπουδαίζοντες· καὶ δαιμονῶντες μὲν βίβη τῷ κράτει τῆς ἐξουσίας ἐλκόμενοι, ὀλολυγμοῖς γὰρ καὶ φωναῖς ἐξαισίοις τοῦτο διεσήμαινον, τῇ θίξει μόνη τῆς θήκης, ἣ καὶ ἐπιμυρίσματοι, τῶν ἐνοχλούντων ἀπολυόμενοι τῷ σεσσωκίτι δι' αὐτοῦ θεῷ τὴν προσήκουσαν ἀναφέροντες εὐχαριστίαν ἐπανήεσαν. οἱ δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνων λείμης μετειληφότες, τοῖς αὐτοῖς κατανάγκαις εἰς τούμφανές ἀγομένων, τῶν ἐνοικούντων ἐπιταγῇ 15 τοῦ ἀθλητοῦ δραπειεούντων, ἐλευθερούμενοι διεδείκνυντο. παράλυτοι ταῖς κλίμαις μόλις ἐπιφερόμενοι, τῷ τούτου σθένει τὰ μέλη σφιγγόμενοι, τοῖς ὤμοις ταύτας ἀναφέροντες σὺν εὐφημίαις ἀπήεσαν. τυφλοὶ, τῇ παντελεῖ τοῦ σώματος ἀπραξία πεδωόμενοι, ὑφ' ἐτέμων χειραγωγούμενοι, τὸν ὄντως χειραγωγὸν ἐπιζητοῦντες ὀφθαλμῶν ἐπήρχοντο, καὶ τὸ ποθοῦμενον ἀμόχθως εὐρίσκοντες ἐπανῆρχοντο, τοῦ χειραγωγεῖσθαι

10. θήξει Par. εἰ καὶ Par.
male. πεδοῦμενοι Par.

18. malim ἀορασίῃ mg. Par.

dictum asportant, duodecim stadiorum intervallo a monasterio dis-
situm, inque templo S. martyris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futurae gloriae sancti sui statum declararet, incolas omnes illius regionis monerum ipsius fecit esse participes. confluebant enim, undarum instar, qui morbis gravissimis, nec ullam curationem admittentibus laborantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a daemonibus vexati, invitis, ac dolorem suum clamore nimio gemituque testantibus, cum adhibita vi huc pertraherentur, solo arcae contactu, sive etiam aqua arcae tactu delibuta ab spirituum nequam vexatione soluti, deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agentes, domum revertebantur. qui autem clam ea peste laborabant, eadem se necessitate prodentibus daemonibus, athletaeque iussu diffugientibus, ab iis liberi reddebantur. paralytici, qui vix in lectulis suis gestari poterant, sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris reportantes, ad sua redibant. caeci, qui omni corporis actione destituti aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requirentes venerant, moti compotes facti sine labore ita redibant, ut alienae manus opera nulla desideraretur. claudi, membra corporis, quibus gradi insuetum est, humi foede trahentes, aut alienas manus ad iter

μετὰ τῆς νόσου δραπαιτεύσαντες. χωλοὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἃ τῇ γῆ προσβαίνειν οὐκ εἴωθεν ἐπ' ἐδάφους * καθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἐτέρων χειρας δανειζόμενοι πρὸς τὴν ἔλευσιν, δορκάδος δίκην ἀλλόμενοι ποσὶν ἀρτίαις ἐποιοῦντο τὴν ἀναχωρησιν. ἀκοῆς δὲ καὶ τοῦ λέγειν ἕτεροι καταδικασθέντες 5 τὴν στέρησιν, τῆς ἐτέρων ὀμιλίας παραδόξως ἐπακούοντες, ὁμόφωνον τὴν εὐχαριστίαν ἐνήργουν. αἰμορροοῦντα γύναια τῇ διηκεκεῖ χύσει τοῦ αἵματος τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῇ ἀποχωρήσει πρὸς νέκρωσιν ἀπαγόμενα, οὐ κρωσπέδου δεσποτικοῦ, δουλικῆς δὲ θήκης ἐφαπτόμενα, παραδόξως ἀναξηρανθείσης 10 τῆς ἕνσεως, πηγὰς εὐχαριστίας ἐγγνωμότως ἀνέβλυζον. χειρόγραφον μεστὸν μοχθηρῶν πράξεων ἐσφραγισμένον τῇ θήκῃ προσανατεθέν, ὡς μηδεπώποτε γραφὴν τοῖς πᾶσι ἐγνωρίζετο, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν ἐθαύμαζον τῆς τούτου θήκης ἀναβλύζουσαν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῶν τότεπραχθέντων 15 τούτῳ τὸ πλῆθος κατὰ μέρος ἐξειπεῖν δυνήσεται, ὅπουγε καὶ κατ' εἶδος οὐκ εὐχερές; ποῖος δὲ γραφῇ παραδοθῆναι, κἄν εἰ δέκα στομάτων καὶ γλωσσῶν εὐμοιρῆσειεν.

Ὅλον γοῦν ἐνιαυτὸν τῷ ναῷ τοῦ καλλινίκου Προκοπίου προσκαρτερήσαντες, τοῦ μὴ τὴν θεόβρυτον χάριν τοῦ μάκαρος 20 ἀναστελλαι τῶν δεομένων, ὅψα καὶ μόλις τὴν εὐθὺ τῆς ἐκείνου μονῆς τρίβον ἤεσαν, τετραμερῶς σφῆς αὐτοὺς περὶ τὴν θήκην ἐντάξαντες. μέσσον γὰρ τῶν πατέρων οἱ πρόκριτοι

2. εἴωθεν Par. sed aliud vitium latet.

mutuantes, caprearum in morem rectis tibiis saliendo discedebant. qui anrium, aut linguae munere fungi non poterant, miro novoque eventu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. foeminae, quae perpetuo fluxu sanguinis laborantes, insiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, nou domini fimbriae, sed servi arcae contactu mirabiliter exsiccato fluxu, grati probique animi monumento gratiarum actionis fontes promebant. chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obsignatum arcae admotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; cunctique apostolicam potestatem ex huius arcae manantem suspexerunt. verum, quis ea, quae tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare; cum ne genera quidem numerari facile queant? quisve etiam, quamvis illi linguae sint decem oraque decem, scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustris Christi martyris Procopii commorati, ne supplices divino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. medio enim

ἄμοισιν ἄραντες, οἷά τινα κιβωτὸν ἐκόμιζον, οὐ στάμνον ἔχουσαν ἔνδον ἀγνωμόνων τροφῆς φυλακτήριον, καὶ πλάκας λιθίνας, καὶ τὴν ῥάβδον * . . . μων. τοῦ σώματος· ὁ μόνος δεῖξας ἀρετὴν ἀνωτέρων μώμου παντός, ἀμβλύνας τε φθόνου 5 κέντρα τῆ φυσικῆ γαληρότητι· ὁ θεσμοῖς ἀγάπης ἐξόχος λαμπόμενος· ὁ πίστει μηδὲν ἀμφήριστον κεκτημένη μόνος φραζόμενος, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων καταβαλὼν ὄχυρώματα· ὁ ἐλπίδι Χριστοῦ τῆ ἐρραγεστάτη διὰ βίον θωρακισάμενος, καὶ τὰ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κωφὰ πᾶσιν ἐναποδείξας 10 καὶ μάταια· ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος· ὁ πᾶσαν καρδίαν ἰλαρύνων ταῖς χάρισι· ὁ τοῦ τῆς ἐκκλησίας στερεώματος ἄδυτος ἥλιος· ὁ κόρας μὲν αἰρεσιωτῶν ἀμβλύνας τῆ τῶν δογματῶν λαμπρότητι, ψυχὰς δὲ θεοφιλῶν χειραγωγῆσας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

15 Τὸ τῶν ἀσθενῶν ἰατήριον, τῶν πταιόντων τὸ ἰλαστήριον, δίδου μοι τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων ἐλευθερίαν τάχιστα, ἵνα ῥαῖσας φανῶ πάλιν ἱκέτης εὐχάριστος. δίδου μοι τῶν ὀσημέραι προσγινομένων περιστάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα ταῖς καλλίσταις τῶν πράξεων ἐκδαπανήσας τὸ δύνασθαι, δημιουργ- 20 γὼν ἐπιγράψω τῶν κατορθωμάτων σαφέστατα, ἁμαρτιῶν ἀγνοίας καὶ νεότητος παρὰ Θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκοπῆς αἰτησάμε-

3. Deest unum folium: nec minus in Lipomano, etsi illius interpres velut nulla esset lacuna cuncta connectit. mg. Par.

inter patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut arcam quandam gestabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum conservans, non lapideae tabulae, non virga Aaron qui virtutem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquillitate invidiae aculeos obtuderat; qui charitatis insignibus eximie claruerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis praestiterat, inque ea adversariorum munitiones everterat; qui spe Christi firmissima velut thorace munitus atque protectus, hostium tela prorsus inania stoltaque ostenderat; qui donorum spiritus fluvius erat; qui pectus omne quibus affluebat gratis, exhilararet; in ecclesiae firmamento sol occasum nesciens, semperque lucidus esset: qui haeticorum oculos doctrinae splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem inculpatam direxerat.

O aegrotantium medice! o peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum aegritudinum curationem: ut recuperata sanitate, rursum ad te supplex accedam, gratique animi testimonium afferam. libera me a periculis, quae quotidie imminet, ut cum pulcherrimis factis pro virili mea incubuero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. ignorantiae ac iuventutis delicta mea divina aboleri clemen-

νος, ὡς πρὶν ἐκείνου τοῦ τῆ, σῆ θήκη τὸν χάριτην ἀναθεμένου, λαμπρὸν προστάτην τοῦ φοβεροῦ βήματος ἀναπόδειξον· τοῦ καθ' ἡμῶν κακίστου φθόνου τὰ κέντρα παραδόξως ἀμβλύνας, ἀνωτέρους τῆς τῶν βασκαίων διατήρησον λοιμῆς· ἴν' ἀπόσκοπον διὰ σοῦ τὴν τῆς σωτηρίας διανύοντες τρίβον, τὸ ἐπι-5 νίκιον τῆς σῆς σεπτῆς ἀριστείας σὺν εὐθυμίᾳ πανηγυρίζωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐς αἰεί.

8. ἐξ ἀεί] καὶ Par.

tia exorans, uti quondam illius, qui tuo chartam imposuit loculo, praeclarum te mihi patronum ante iudicis tremendum tribunal ostendito. pessimae contra nos incitatae invidiae tela mira dexteritate detundens, ab invidorum peste tutos integrosque conserva: ut sine offensione praesidio tuo salutis semitam cōficiētes, venerandi tui certaminis tropaea laetis animis celebremus; in Christo Iesu domiūo nostro: cui gloria et imperium in saecula saeculorum.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ τῆς Σιγγριανῆς.

Mensis Martis die 12. sancti patris nostri Theophanis con-
fessoris Singrianac monachi.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχειρον. ἤχος πλαγ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ κεκλημένος
ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔγχεσι ταῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποδουμένῳ σοι
κάλλει, πανάριστε· καὶ ταῖς θείαις νεύσεισι ταῖς πρὸς αὐτὸν
ἄριστα θεούμενος καὶ τελεώτατα.

Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες ὑπερορίας πικρὰς ἀσθενῶς
διακείμενος καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος

1. fort. τῷ Μαρτίῳ μηνί.

Ad vespas versiculus. tonus obliquus 4.

O novum miraculum.

Divino sensu praedite pater Theophanes, a Christi nomen sortitus
apparitione, eius vivifica pressisti vestigia, ac saeculi reliquisti oble-
ctamenta, in desideratam tibi pulchritudinem animo intendens, o vir
optime, divinaque in eam propensione deitatem praeclare ac perfec-
tissime induens.

Similis.

Divino sensu praedite pater Theophanes, molesta exilia cum im-
becillo esses corpore fortiter sustinuisti, oblitus corpori parcere ob

ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανεύφημος· θυμῷ λεόντων ἔξοριζόμενος ὡς κατορχούμενος τὰς βουλὰς δμῶραναι, καὶ λογισμοὺς ὄντως ματαιόφροναι καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὅμοιον.

Ὅντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ δαμιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμοναι, θεραπεύειν νοσήματα παρεσχηκῶς, τρισμάκαρ, τὴν δύναμιν· κατηξιῶθῃς καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς ἔνθα χορεύουσι τῶν ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντὸς πρόσωπον θεώμενος τοῦ παντοκράτορος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεοφάνῃς μέλπει τε τὸν Θεοφάνην.

Ὡιδ. α'. ἦχ. δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τοῦ σαρκί φανέντος ἔχουσι ἐπηκολούθησαι, ἐν ευσεβείᾳ πάτερ πυρσωθείς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλησίαν πλουτεῖν τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθέλχθῃς ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ τοῦ δεσπότου σου κα-

venerandas imagines, vir clarissime; exilio relegatus, velut qui leoninae feritatis viro insultares, consilia fatua ostendisti, vereque stultas cogitationes, ac mentem nequissimam.

Similis.

Vere laborum quos posuisti praemia bonorum tibi dator uberri-me donavit, vim praebens fugandi daemones, morbosque curandi, o ter beate. accessit et gaudium nullis verbis explicabile, ubi angelorum agmina choros ducunt, ipseque semper omnipotentis vultum contemplaris.

Canon in S. laudem, cuius initiales stroph. literae e Gracco hunc sensum reddunt. Theophanes Theophanem modulis canit.

Ode 1. tonus 4.

Maris rubrum pelagus.

Dei qui in carne apparuit vestigia secutus es, pater pietatis luce illustris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter consecutus sis, pro eo ac providentia praefinitum erat.

Dulcissimo domini tui amore delinitus es, ut saeculi amorem

ταφρονῆσαι πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ χάριτι βιοτικὴν τερπνότητα οὐδὲν ἡγήσω, πυμμικάριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε Λέων ὁ τύραννος τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων ὑρᾶν τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν καὶ σε, Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

ᾠιδ. γ'. Ὁ εἶρμος.

Οὐκ ἐν σοφία.

Ὡτὸς τοῦ θείου πεπλησμένος ἀράθης, Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς τῷ ποθουμένῳ, μακάριε· διό σου τὴν εἰδοξὸν μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε θαύμασι Χριστὸς ἐδόξασε.

Νευρωμένη τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως, ὅσπερ, τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχὴ στερερότητι ῥώννυσι, θεῷ οἰκειώσασα σῶμα ὁμόδουλον.

Κάθισμα. ἤχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἐνθεον προσκεκτημένης, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω,

contemneres: porro autem gratia imbutus, mundi dulcia nihili fecisti, perquam beatissime.

Ferali modo irruens Leo tyrannus electos persecutus est, non ferens videre Christi imaginem venerationem habere: cum quibus te quoque, o Theophanes, damnavit exilio.

Ode 3. tractus.

Non in sapientia.

Divina plenus luce Theophanes apparuisti, charitatis vi desiderato cohaerens, o beate: eam ob rem gloriosam tuam memoriam veneramur.

Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirmasti ecclesiae leges: quamobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus spei, atque fidei firmitate, carnis imbecillitatem roborat; utique conservum corpus deo concilians.

Sessio. tonus 3.

Divina fide.

Divina praeditus aemulatione, impium dogma detestatus es, mul-

καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπεροχίαις ἀδίκως στελλόμενος καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδ. δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία ὡς ἀθλητῇ σοί, ἔνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ δεσπότῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης. τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνημα Χριστοῦ, Θεοφόρε μάκαρ, οὐκ ἠρνήσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς δ' ὄσιος, σαρκὸς ἀσθενείας ὄλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ κτίσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι, Θεοφόρε. ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῖν ψατό σε τῆς καρτερίας· ὄθεν καὶ λάματα πηγάζεις τοῖς χηζουσιν ὥσπερ ἐκ πηγῆς, ἱερώτατε.

tisque ac variis periculis es defunctus, iniuste deportatus ex illo, pique, o beatissime, consummatus. pater Theophanes, Christo deo supplica, ut magna nos misericordia donet.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te ecclesia.

Caelorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tanquam athletae: terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans domino, gloria potentiae tuae, domine.

Triumphator Theophanes effectus es. venerandam quippe Christi effigiem non abnuisti colere, deo afflate vir beate: idcirco etiam clamabas, gloria potentiae tuae, domine.

Exilio eiectus vir sanctus impii tyranni decreto, imbecillae carnis nullam prorsus rationem habuit, clamans auctori, gloria potentiae tuae, domine.

Magnificis effulsisti miraculis, vir deo plene: deus namque vicem reddidit sustentinae; quamobrem etiam velut e fonte sanationum remedia egentibus fundis, vir sacratissime.

Ἦιδ. ε΄.

Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ πανευσεβεῖ ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν ὁ ὄσιος Θεοφάνης
τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῇ θεοφρόνως διένειμας προστάγματι
τοῦ δεσπότου τοῖς πενίᾳ συζῶσιν ἐπόμενος, πανεύφημα.

ἔχων τὴν ψυχὴν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, τὴν ἄχραν-
τον τοῦ δεσπότου προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Ἦιδ. ς΄.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, κύριε.

Ἰθυνον πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, ὅσιε· τὴν τῆς ἀσκή-
σεως τρίβον ταῖς εὐχαῖς σου, πάτερ, ἐξομαλίσας, ἣν συντόμως
εὐθύπορεῖν με, μάκαρ, ἀξίωσον.

Σοφρόνως σου τὴν ζωὴν διήνυσας, ὅσιε· μετὰ φρονή-
σεως γὰρ ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ
κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης, Θεόφανες, τῆς θεομήτορος
κόρης καὶ μαρτύρων, πάτερ, τοὺς χαρακτῆρας ὡς τιμήσας,
καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταττόμενος.

Ode 5.

Tu domine meum lumen.

Piissima doctrina orthodoxae fidei doctrinam praedicavit sanctus
Theophanes, spiritus luce illustratus.

Überes divitias divino sensu egenis distribuisti, domini praecepto
obsecutus, vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo conditus esses, intemeratam do-
mini venerabaris imaginem, desiderio exosculans.

Ode 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis, domine.

Dirige ad virtutem vitam meam, vir sancte, religiosae institutionis
semitam tuis, pater, precibus complanans; quam roga, vir beate, ut
recto tramite concite ac contente percurram.

Sobrie casteque vitam peregisti, vir sancte: quippe cum pruden-
tia, fortitudine, ac iustitia praeditus fuisti, virtutumque choro orna-
tus eluxisti.

Martyris claritatem Theophanes adeptus es, velut qui dei paren-
tis puellae, martyrumque imagines, o pater, veneratus sis, ac persecu-
toribus resisteres.

Κοντάκιον. ἤχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν ἐξῆλθες σπουδῆ
ἐκ μέσων τῶν θορυβῶν, καὶ μονάσας, ὄσιε, εἴληφας ἐνεργείας
καὶ προφητείας ἀξίωμα, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προθυμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ
καλοῦντί σε Χριστῷ, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν
ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαισιν εὔρας τῆ ψυχῆ σου.
ἦν περ κῆμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ καταπέμψον, τῷ λέγοντι,
καὶ μηδ' ὄλωσ ἐκποιῶντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ
βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου
καὶ πλούτου στερούμενος.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ,
τοῦ τῆς Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφν Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης.
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπόμην τῶν

Contacium. tonus 2.

Superna quaerens.

Divina e celso revelatione accepta, e mediis turbis festinus ex-
cessisti, monachique amplexus institutum, vir sancte, operationis ac
prophetiae munus accepisti, uxore carens atque divitiis.

Domus.

Cum in terra nihil cuperes, vocantem Christum gaudens secutus
es, eiusque iugum in humeros tuos alacri animo sustulisti, ac requiem
animae tuae invenisti. hanc mihi quoque pauperi segnique mitte,
qui dicam, nec prorsus efficiam, sed vacem adhuc saeculi curis; mi-
rerque, ut cuncta effugeres, coniuge carens atque divitiis.

Memoria sancti patris nostri Theophanis confessoris Singria-
nae monachi, qui in magno agro quiescit.

Hic Isaacio patre natus est, matre autem Theodota. patre mor-
tuo, dum Aegaeopelagitarum praefecturam gerit, sub matris cura insti-

Αἰγαιοπελαγητῶν ἀρχῆ, ἣν παρὰ τῆ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ τρεφόμενος. γενομένου δὲ αὐτοῦ εἴς ἔτους, ἀρμόζεται γυναικί, καὶ αὐτῇ συνδιάγων ἦν χρόνους ἧ. πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς. συμβούλῃ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῃ οἰκέτῃ, πόσον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλειπομένης, ὃ κηδεστῆς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ παστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ἐμέναιος ἦδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ τὴν σύνευνον καταμόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφανέρον τῇ νεανίδι, ἣ τις καὶ συγκατέθετο· καὶ εἴ τι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτῇ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιούτο ποιεῖν. ὕπερ ἀκούσας, ἠψυχρίσθησεν τῷ θεῷ. ἔκ τοτε οὖν ἐποιοῦν ἀμφοτέροι τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχὰς. ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς καὶ ὁ τοῦτου κηδεστῆς, διεκώλυε τοὺς νέους τούτου σκοπῷ. ἔξανεστείλε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου κίστρον συγχειρήσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκίττετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς εἰς ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατουῦντος δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὃ τε θηριώνυμος βασιλεὺς καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ κατωστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ οὐ μόνον

22. Θυριώνυμος Pat.

tuitur, ac educatur. annorum factus duodecim, foeminae desponsae iunctus, cum ea annis octo vitam socialem agit. erant ambo opibus locupletissimi. porro famuli cuiusdam domestici consiliis inductus, ingenti desiderio tenebatur amplectendi status monastici. matre vivis exempta, immensisque filio relictis divitiis, cogebat socer ut nuptiarum legitima impleret, uxoremque filiam duceret. ac vero cum constituta dies advenisset, ponitur thalamus, hymenaeus occiditur, reliquaque nuptiarum solennia peraguntur. urgebat tempus, iamque vir beatus cum coniuge thalami secreta erat petiturus. tum illo animi arcanum detegente, puella lubens assentitur, certoque affirmat, si quid ille velit, se quoque prompte facturam. his iuvenis auditis, deo gratias agit: exindeque ambo diu noctuque precibus assidui erant. re cognita, Leo impius imperator, ac viri socer, a proposito adolescentes prohibuerunt. misit namque imperator Cyzicum, eam in urbem suam operam collaturum: iam enim tum exstruebatur. abiens vero praeclarus iuvenis, suis ipse sumptibus, quod imperatoris iussu urbi praestandum erat, effecit. aetatis porro illius anno vigesimo primo,

ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὴ σκῆπτρα διαδεξαμένης. ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν πάντα αὐτῷ γέγονε, τοῖς ἐνδέσει καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσχόρησε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμᾷ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγκιπος μονῇ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ Μεγάλους ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων ἱερουργεῖ ἐν τῇ ἐν τῷ τῶν Σιγριανιαίων ὄρει κειμένη μόνῃ, Πολυχρονία λεγομένη. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ' ὄλωσ τὸ ἄρχειν κατεδέξατο· ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν ἐξαετῇ χρόνον διηγεκῶς ἐν τῇ καλουμένη νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ἣ συνεστήσατο αὐτὸς μονῇ· καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγριανῆς ὄρει. τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἣ τις ἦν λιθίασις κύστεως καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντὸς τοῦ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος. ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, ἐλθέ, λέγων, εὗξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμύξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς

cum Leo imperator, tum viri socer vitam commutant, deincepsque nedum iuvenis, sed et orbis ipse liber agit, Irene augusta sceptrā postmodum moderante. cum itaque ex voto cuncta successissent, egenis ac pauperibus substantiam distribuit, servosque libertate donavit. nobilissimae autem coniugi elargitus multas pecunias, in Principis ita dicto monasterio detondit, Megalus nomine in Irenen illi commutato. is vero se domino munus consecrat in monasterio, quod in Singrianorum monte situm Polychronii nuncupationem habet. factus monachus, praeesse nullo modo sustinuit, sed in cellula sedens, manuum labore victum parabat, scribendis codicibus sese impendens annos sex continuos in insula dicta Calonymus, in eo monasterio quod exstruxerat: iterumque revertitur ad Singriae montem. aetatis autem anno quinquagesimo aegritudini corpusculum traditur, nempe vesica petrescente, ac renum molesto illi dolore. ex illo deinceps morbo afflictā valetudine, totam vitam lecto decumbens egit, nec sibi motum imperare valens. postea Leo Armenius imperis sceptrā capessit: verum quid illi acciderit, nemo nescit. hactenus vero homo demens scelestusque ad dei virum mittit, iubetque veniat, ac sibi comprecetur, quod adversus hostes expeditionem suscepturus sit. ille quod aegro corpore sese movere non posset, e plaustrō in scapham transfer-

τὴν βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράνου οὐκ ἔτυχε· πλὴν μνηύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· εἰ κατανεύσεις λέγων τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου ἀγαθὰ παρεξῶ· εἰ δὲ μὴ γε, ξύλῳ ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προσθήσω. ὁ δὲ ὁμολογητὴς· τῶν δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς θησανρούς· τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἧ καὶ τὸ πῦρ εὐτρέπισον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν Ἰωάννῃ τῷ μάντει περὶ λόγους αὐχονῆτι καὶ τὸ μῖσος τῶν εἰκονομάχων ἐμπειλησμένῳ, στρεβλότῃ ἀντεπεκκλῖναι αὐτὸν ἡγούμενος. ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὀρμίδι μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου τῇ παρακειμένῃ τῷ παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμιλλαν τῷ μάντει συνελθῶν, καὶ τοῦτον ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἡσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψε. ἀγροίκου μᾶλλον ἢ ῥήτορος δόξαν ὁ δειλῆιος ἀπηνέγκατο. ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, κρεῖσσον ἔφη βασιλεῦ κηρῷ μαλάξαι σίδηρον, ἧ πεῖσαι τὸν ἄνδρα μεταθεῖναι πρὸς τὸ σεὶ ἐφετόν. τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετὰγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινι οἰκίῳ σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουρούς ὡς μὴδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παρὰ

4. ἀγχόνῃ Par.

8. τὴν διὰ τοῦ Par.

tur, inque urbem regiam vehitur: nec tamen tyranno in conspectum venire concessum; sed ministro ad eum misso, si, inquit, hortanti mihi annueris, cum tibi, tum monasterio tuo bene faciam; sin autem, probro publico e furca laqueo suspendam, ac reliquis in terrorem exponam. tum confessor, noli, inquit, tuorum munerum thesauros effundere: patibuli vero lignum, sive etiam ignem expedi hodie: id enim qua dilectione in Christum feror, desiderio cupio. his auditis, impudens tyrannus Ioanni ariolo tradidit, homini eruditi nomen ambientī, quique Iconomachorum odio in fideles plenus esset, fore ratus ut is obliquitate in adversum viri constantiam flecteret. assumptus ille in Hormidae Sergii ac Bacchi monasterio quod palatio adiacet, ac disputatione cum ariolo congressus, eoque victo, ac eximiae sapientiae vi percusso, praeclareque constantia prodita, vir sanctus confusus eum ad insanum tyrannum ablegat; miserque rustici magis, quam oratoris sibi nomen ascivit. ascendens itaque ad imperatorem, facilius, inquit, ferrum cera emollias, quam viri animum in id, quod tibi collibitum est, transferas. his auditis, tyrannus ad Eleutherii eum palatia traducit, inque tenebricosa quadam aedicula concludit, datis etiam custodibus, ut ne quia etiam affecto corpori ministerium

τινος. οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυε κἄν τούτῳ τὸν τύραννον. ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύναι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἔξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης νήσῳ. ἥ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγὴ ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξαγωγὴν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν διανύσας ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν κυρίῳ ὁσίως καὶ εὐρηνικῶς. τί δὲ χρῆ λέγειν ὀπίσης μὲν εὐλογίας τὸν τύπον ἐνέπλησεν, καὶ ὀπόσων δὲ λατρείων ὃ χωρὸς ἐκεῖνος ἠυπόρησεν;

Ὡδ. ζ.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν βίῳ λαμπροτάτῳ, πάτερ, προειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὁμολογίας σου στεφάνῳ, πάτερ, διέπρεψας, ἔργῳ διήλεξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Τῷ στεροσταίῳ ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος, πάτερ,

13. ὁμοίωσι Par.

impenderet. in hunc modum exacto biennio, afflictus, ac angustia confectus, vel sic tyranno pudorem incussit. cumque quotidie vis adhiberetur, ut illius consiliis animum accommodaret, nec is quicquam e mentis firmitate remitteret, exilio relegatur in Samothracen insulam. eam in exilium abductionem brevi secuta eductio e corpore. post enim dies tres supra viginti, consummato ea in insula vitae curricula, illic requievit, sancte ac pacate ad dominum commigrans. quid autem refert dicere quanta locum benedictione impleverit, ac quanta praedium sanationum munera per illum consecutum sit?

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem esses adeptus, vitaeque clarissima similitudinem pater consecutus, utroque eximie fulsisti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Confessionis tuae pater corona claruisti; opere factisque impiorum verba confutasti, fideles vero confirmasti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Firmissimo alacrique animi proposito corporis dolores pater for-

ἀλγηδόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχάριστον τῷ δεσπότῃ σου·
εὐλογημένους εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὡιδ. η'.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεώμενος, μάρκαρ, τὸ στερρὸν τῆς σῆς ἐνοστάσεως Λέων
ὁ τύραννος, ὑπεροχία σε ἔκρινε πικροτάτη ὁ παμπόνηρος· ἐν
εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τοῦ κυρίου τὸν κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδῶς τὴν τῆς εἰκόνας τιμὴν διαβι-
βάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες ἀθλητῆς ὡς ἐννομώτατος·
καὶ νικητῆς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἰληφας ἀναμέλπων· πάντα
τὰ ἔργα ἀνυμνεῖτε τὸν κύριον.

Οὐράνιον ἀπὸ τῆς ἐν γῆ σκηνῇ σοι δέδωκε πάντων κύ-
ριος· ἀπὸ στενώσεως εὖρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιύσεως, ἐν
παραδείσῳ τρυφῆς μετὰ μαρτύρων βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ὡπτι ἐλάμφθης νοητῷ καὶ θεῖῳ πνεύματι, μάρκαρ Θεό-
φανες, ὅθεν ἰάματα βρῦεις [γὰρ] τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέ-
χουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι καὶ βοῶσι·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

titer pertulisti, deo gratias agens; clamans, benedictus es domine in
templo gloriae tuae.

Ode 8.

Manibus expansis Daniel.

Videns, vir beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti-
gravissimo nequissimus damnavit exilio: tu vero laetus pertulisti, cla-
mans, benedicite omnia opera domini dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar transire, ad sta-
dium ut quam legitimus athleta cucurristi, victorque acclamatus coro-
nam accepisti, dulcius concinens, omnia opera laudate dominum.

Caeleste tibi pro eo quod in terra est tabernaculum universorum
dominus contulit: arctaeque custodiae loco latitudinem exultationis in
paradiso voluptatis cum martyribus invenisti, clamans, benedicite
omnia opera domini dominum.

Spiritali luce illustratus es, ac divino spiritu perfusus, vir beate
Theophanes: indeque sanitates scaturis fidelibus ad te confugienti-
bus, tuumque sanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus,
omnia opera laudate dominum.

Ὦδ. 9.

Λίθος ἀχειρόμητος.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας τοῖς δεομένοις, Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σοφῶς ἀντεκομίζου σοι ἀνατέλλουσαν, ἀπὶ φθαρτῶν δρεπόμενος τὰ δι' αἰῶνος ἀνατέλλοντα.

Νόσους Θεραπεύεις, παμμάρκα, τοῦ παρακλήτου τῆ δυνάμει· δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις τῆ ἐνεργείᾳ τούτου, πανάβη, διὸ πιστοὶ θεώμενοί σε, Θεοφόρε, μακαρίζομεν.

Ἢ σὴ φωτοφόρος, Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἦνπερ καὶ νῦν γηθόμενοι ἐπιτελοῦμεν, ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν τῆ τῶν ἐπαινῶν σου τοὺς λόγους πλέξαντι, Θεόφρον, προθύμως· ὁμότροπὸν σοι ὡσπερ ὁμώνυμον τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις ταῖς εὐπροσδέκτοις, ἱερώτατε.

Ode 9.

Lapis sine manu praecisus.

Omni substantia tua in egenos distributa, vir divino sensu praedite, iustitiam palam tibi orientem illius praemio retulisti: pro iis quae sunt corruptilia, ea decerpens quae in saeculum virescunt.

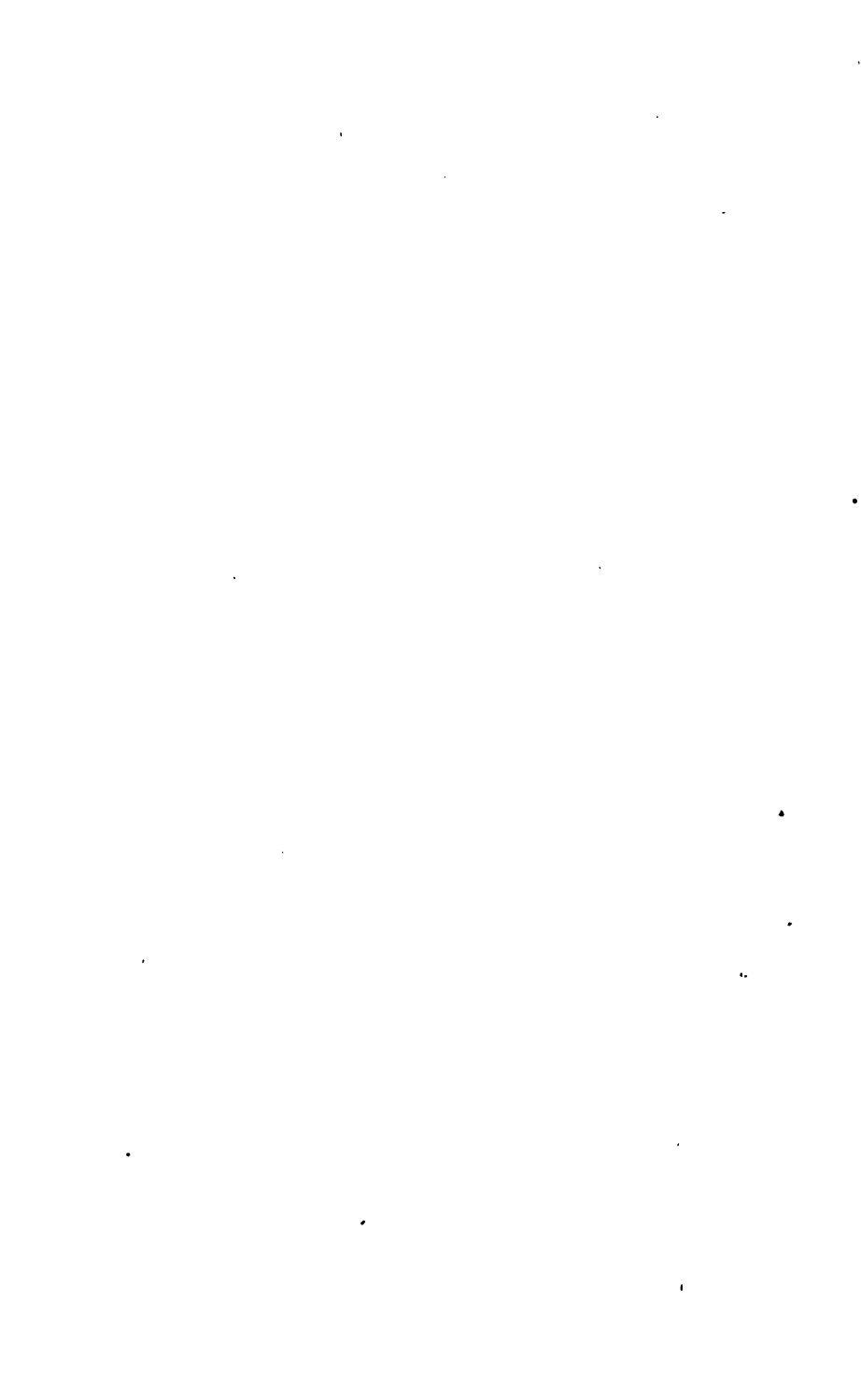
Morbos curas, vir beatissime, paracleti potentia, daemonesque palam illius vi abigis, vir felicissime: idcirco nos fideles te contuentes beatum praedicamus.

Lucida, divino sensu praedite, tuae migrationis dies fideles omnes invitat, ut sanctificatione participantur: quam et nunc gaudentes peragimus, vir sacratissime.

Tribuas quaeso uberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iisdemque tecum moribus, uti et eodem censetur nomine, deo gratis precibus tuis facito, vir sacratissime.

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

ΤΟΤ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΤ ΤΟΤ ΑΓΡΟΤ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΤ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ,

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΤ ΕΤΟΤΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΤ ΕΩΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΤ ΕΤΟΤΣ ΜΙΧΛΗΛ ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΤ ΤΙΟΤ ΑΤΤΟΤ
ΤΟΤΤ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ^{εψοζ} ΕΤΟΤΣ ΤΟΤ ΚΟΣΜΟΤ ΕΩΣ ΕΤΟΤΣ
ΣΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟΤΣ ΛΑΞΕΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΡΩΜΑΙΟΤΣ ^{στκα}.

S. PATRIS NOSTRI

T H E O P H A N I S

ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS

C H R O N O G R A P H I A

ANNORUM ΙΟΧΧVIII,

AB ANNO DIOCLETIANI PRIMO AD MICHAELIS ET THEOPHY-
LACTI EIUS F. ANNUM SECUNDUM: ID EST, AB ANNO MUNDI
5777 AD ANNUM SECUNDUM ALEXANDRINOS 6305, SECUNDUM
ROMANOS VERO 6321.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ὁ μὲν μακαριώτατος ἄββας Γεώργιος, ὃ καὶ Σύγκελλος γε-
Par. p. 1
Ven. p. 1

1. τοῦ ἐν ἀγ. πατρ. ἡμ. om. A, in quo legitur: Θεοφά-
νους ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἀγροῦ καὶ ὁμολογητοῦ
χρον. x. τ. λ. 3. καὶ ἡγουμένου a b c, ἀγίου ἡγ. d. 6.
Θεοφίλου a g. τοῦ υἱοῦ (om. αὐτοῦ) a e. 7. τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ
om. a e. ἕως ^{εψοζ} ἔτους b, ἕως τοῦ κόσμου ἔτους ^{εψοζ} e.
8. ^{εψοζ}] ^{εψοζ} A. 18. Προοίμ. τ. χρον. om. A. 20. μα-
κάριος A, μακάριος τὰ a e. καὶ add. ex A a b c e f g.

PROOEMIUM CHRONOGRAPHIAE.

Sanctissimi Cpoleos patriarchae Tarasii Georgius abbas quondam

- P. 2 γονῶς *Ταρασίῳ* τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου *Κωνσταντινουπόλεως*, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυμαθέστατος ὑπάρχων, πολλοὺς τε χρονογράφους καὶ ἱστοριογράφους ἀναγνοὺς, καὶ ἀκριβῶς τούτους διεξερευνησάμενος, σύντομον χρονογραφίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι *Διοκλητιανοῦ* τοῦ βασιλέως καὶ διώκτου 5 τῶν *Χριστιανῶν* ἀκριβῶς συνεγράψατο, τοὺς τε χρόνους ἐν Β πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος, καὶ τὰς τούτων διαφορίας συμβιβάσας, καὶ ἐπιδιορθωσάμενος καὶ συστήσας, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, τὰς τε τῶν ἀρχαίων βασιλέων
- V. 2 παντὸς ἔθνος πολιτείας τε καὶ τοὺς χρόνους ἀναγραφάμενος, 10 καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν θρόνων, *Ρώμης* τε, *φημί*, καὶ *Κωνσταντινουπόλεως*, *Ἀλεξανδρείας* τε καὶ *Ἀντιοχείας* καὶ *Ἱεροσολύμων*, τοὺς τε ὀρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντας καὶ τοὺς ἐν αἰρέσει ληστρικῶς ἄρξαντας, καὶ τοὺς τούτων χρόνους 15 ἀκριβῶς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦτον κατέλαβεν, καὶ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ, καθὼς προέφημὲν, μέχρι *Διοκλητιανοῦ* συγγραφάμενος, τὸν τῆδε βίον κατέλυσεν, καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν
- D ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει, ἡμῶν, ὡς γνησίους φίλοις, τὴν τε βίβλον 20

2. ὑπάρχων add. ex omnibus codd. praeter g. πολλοὺς τε O praeter g, ἄλλους τε vulg. 4. διερευνησάμενος A. 5. βασιλέως Ῥωμαίων a b e. 16. ἀνέταξεν f. τοῦτον om. A. 17. σκοπὸν A a f, κόπον rell. vulg. 18. συγγραφάμενος A a f, ἀναγρ. rell. vulg. 19. κατέλιπεν A.

Syncellus, vir eximius et eruditissimus, multis chronographorum et historicorum libris evolutis, et non vulgari diligentia examinatis, compendiarium ab Adamo ad imperatoris et Christianorum persecutoris Diocletiani tempora chronographiam scripsit; discussisque studiose temporum rationibus ad invicem comparavit, emendavit, ac, ut nullus ante eius aetatem, solertissime composuit: priscorum insuper regum et nationum universarum statu et regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, observatis aetatibus, supremarum et universalium sedium, Romae, dico, et Cpolis, Alexandriae, Antiochiae, et Hierosolymorum, sive qui sanis dogmatibus, ceu pabulis, ecclesiam aluerunt, sive qui per vim et latronum more principatu arrepto, haeresum pravitate gregem infecerunt, pontifices enumeravit, et eorum tempora et annos egregio ordine digessit. enimvero cum vitae termino praereptus, ad propositum finem non potuerit consilium suum perducere, sed, ut praemonuimus, scriptis solummodo quae Diocletiani attingunt aetatem, vitam hanc mortalem deseruit, et cum recta fide ad dominum profectus, nobis velut sincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum simul reliquit, et, ut quae

ἦν συνέταξε ἀτελῆ καταλέλοιπεν καὶ ἀφορμὰς παρέσχεν τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶσαι. ἡμεῖς δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀμάθειαν οὐκ ἀγνοοῦντες καὶ τὸ στενὸν τοῦ λόγου, παρητούμεθα τοῦτο ποιῆσαι, ὡς ὑπὲρ ἡμᾶς τὴν ἐγχείρησιν οὖσαν. αὐτὸς δὲ πολλὰ
 5 παρακαλέσας ἡμᾶς μὴ ὀκνηῖσαι καὶ ἀτέλεστον καταλιπεῖν τὸ P. 3
 ἔργον, ἐβιάσατο ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν. διὸ καὶ ἀναγκασθέντες διὰ τὴν τούτου ὑπακοὴν εἰς τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐγχειρήσαντες, κόπον οὐ τὸν τυχόντα κατεβαλόμεθα. πολλὰς γὰρ βίβλους καὶ ἡμεῖς ἐκζητήσαντες κατὰ τὸ δυνατὸν ἡμῖν καὶ ἐρευνήσαντες, τὸδε
 10 χρονογραφεῖον ὑπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοφυλάκτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς τε βασιλείας καὶ τοὺς B πατριάρχας, καὶ τὰς τούτων πράξεις σὺν τοῖς χρόνοις κατὰ τὸ δυνατὸν ἡμῖν συνεγραψάμεθα, οὐδὲν ἀφ' ἑαυτῶν συντάξαντες, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ιστοριογράφων τε καὶ λογο-
 15 γράφων ἀναλεξάμενοι, ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις τετάχαμεν ἑκάστου χρόνου τὰς πράξεις ἀσυγχύτως κατατάττοντες· ἵνα εἰδέναι C ἔχωσιν οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν ποίῳ χρόνῳ ἑκάστου βασιλείως ποῖα πράξεις γέγονεν, εἴτε πολεμικῆ, εἴτε ἐκκλησιαστικῆ, εἴτε πολιτικῆ, εἴτε δημόδης, εἴτε τις ἑτέρα. οὐ γὰρ μικρὰν ὠφέλειαν, ὡς

1. ἀτελῆ om. A a. 2. ἀμάθειαν A. 4. πολλὰ παρακαλέσας ἡμᾶς A, παρ. ἡμ. πολλὰ vulg. 6. τούτῳ f. καὶ add. ex A. 9. κατὰ τ. δυν. ἡμ. καὶ A, καὶ x. τ. δυν. ἡμῖν vulg. 10. χρονογράφιον A b c f. 11. τοῦ om. b. 13. ἀκριβῶς συνεγρ. a. 17. χρόνῳ A, χρόνων vulg. 17. ποῖα πράξεις A, ποῖα πράξεις vulg. 18. εἴτε ubique ex A rescripsi pro vulg. ἦτε.

desiderantur absolveremus praebeuit argumentum. nostra vero impedita sermonisque inopia non ignorata, onus, cui vires nostrae forent impares, sustinere detrectabamus. ille contra plura hortatus, ut tempore omni excusso imperfectum opus non despiceremus, dedit animum, et ad illud capessendum manibus, et perficiendum coegit. quocirca eius monitis morem gerere compulsi, molem robore nostro longe graviores subire, et pene dicam immensum laborem exantlare suscepimus. multis siquidem voluminibus diligentius exquisitis, et, quantum facultas et ingenium dedit, examinatis, praesentem chronographiam a Diocletiani temporibus ad Michaelis et Theophylacti eius filii imperium, reges insuper et patriarchas, necnon eorum gesta et aetates, qua par fuit sedulitate, ex proprio penu nil deponentes aut conferentes, in unum congressimus: quin potius selectis ex veteribus historicis vel rhetoribus plerisque, singulorum acta per annos et tempora propriis quibusque locis pulchro ordine cuncta disposuimus: ut quoto quosque anno rem gestam vel facinus editum, sive in bello, sive in ecclesia, sive in civili administratione, sive in populari statu, sive qualibet alia ratione commendandum, lector in promptu habeat et in propatulo. haud enim vulgare est, me qui-

οἶμαι, καρποῦται ὁ τῶν ἀρχαίων τὰς πράξεις ἀναγινώσκων.
 εἴ τις δέ τι ἐν τούτῳ τῷ πονήματι ἡμῶν ὀνησιφόρον εὔροι,
 D τὴν πρέπουσαι τῷ θεῷ εὐχαριστίαν ἀποδώσει, καὶ ἡμῖν τοῖς
 ἀμαθέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς διὰ τὸν κύριον ὑπερεύξεται· καὶ
 εἴ τι ἐλλείπον εὔροι, τῇ ἀμαθείᾳ ἡμῶν τοῦτο λογίσεται, καὶ 5
 τῇ ἀργίᾳ τοῦ χαμερποῦς νοὸς ἡμῶν, καὶ συγγνώσεται ἡμῖν
 διὰ τὸν κύριον. φίλον γὰρ τῷ θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν.

1. τῶν ἀρχ. τὰς πρ. A, τὰς ἀρχ. πράξεις vulg. 2. εἴ τις δέ τι
 ἐν τούτῳ τῷ πον. A, εἴ τι δέ ἐν τούτῳ πον. vulg. 3. τοῖς
 add. ex A a f. ἀποδώσῃ — ὑπερεύξεται A. 5. λογί-
 σεται A. 7. τῷ om. A a f.

dem iudice, eorum qui veterum gesta evolvunt, emolumentum. si
 quis autem ex eo quem aggredimur labore fructum aliquem decerpit,
 debitas deo grates referet; nobisque licet ineruditis et peccatoribus
 a domino bene precabitur: si quid deesse comperiat, imperitiæ et
 abiecti nostri ingenii tarditati adscribat, et ex domini charitate con-
 donet. id enim deo acceptum opus, quod e facultate nostra profi-
 ciscitur.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

CHRONOGRAPHIA

A DIOCLETIANO AD MICHAELEM

ET THEOPHYLACTUM EIUS FILIUM IMPP.

Κόσμον ἔτος εἴσοη. τῆς θείας σαρκώσεως σωή.

Ῥωμαίων βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἔτος α΄.

Περσῶν βασιλέως Οὐαράχου ἔτος ιε΄.

Ῥώμης ἐπισκόπου Γαίου ἔτος ζ΄.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ὑμεναίου ἔτος ιγ΄.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεωνᾶ ἔτος ια΄.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Τυράννου ἔτος β΄.

P. 4
V. 3

9. Persarum regis nomen Οὐαράχης scribitur in A, in ceteris omnibus Οὐαραράχης, in ed. Par. Ἀραρευχίης. apud Syncellum idem modo Οὐράχης audit (p. 678, 13); modo Οὐραράχης (p. 722, 3), Agathias autem p. 260, 11. hunc regem et filium eius, qui in omnibus Theophanis codicibus infra Οὐαράνης nominatur, uno eodemque nomine Οὐαραράνης nuncupat.

Annus mundi 5777. divinae incarnationis 277.

Romanorum imperatoris Diocletiani a. 1.

Persarum regis Varachis a. 15.

Romae episcopi Caii a. 7.

Hierosolymorum episcopi Hymenaei a. 13.

Alexandriae episcopi Theonae a. 11.

Antiochiae episcopi Tyranni a. 2.

A.M. 5780 Περσῶν βασιλέως Ουαράνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκού-
B λιον κοινωρὸν ἀνεδείξατο τῆς αὐτοῦ βασιλείας τῷ τετάρτῳ
αὐτοῦ χρόνῳ.

A.M. 5781 Περσῶν βασιλέως Νάρσεως ἔτος α'. 5

A.M. 5782 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού-
C λιος Ὀβούσιριν καὶ Κόπτων πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύ-
πτου εἰς ἔδαφος κατέσκαψιν ἀποστατησάσας τῆς Ῥωμαίων
ἀρχῆς.

A.M. 5785 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού- 10
D λιος καίσαρας ἐποίησαν Κωνσταντίον καὶ Μαξιμιανὸν Γαλ-
λέριον. καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς δέδωκε τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα πρὸς γάμον τῷ Γαλλερίῳ, ὁ δὲ Ἐρκούλιος Μαξιμιανὸς
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Θεοδώραν τῷ Κωνσταντίῳ συνέζηυξε,
καίτοι γε ἑκατέρων γαμετὰς ἐχόντων, ἃς ἀπόσαντο διὰ τὴν 15
πρὸς τοὺς βασιλέας στοργήν.

A.M. 5786 Ῥώμης ἐπισκόπου Μαρκέλλου ἔτος α'.

P. 5

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ ἱερομάρτυρος ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλεξάνδρεια σὺν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἀπο-
στασίαν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀχθεῖσθαι; οὐκ ἀντέσχον τῇ Ῥωμαίων 20

2. Μαξιμίον c f. 3. ἀνέδειξεν A a f. 6. Διοκλητ. x. Μαξ.
ὁ Ἐρκ. A, M. ὁ Ἐ. x. Δ. vulg. 7. Κόπτον aliquot codd. 11.
Κωνσταντίον, et mox Κωνσταντίῳ f. 15. καίτοι γε A a f,
καὶ τῶν γε vulg. 16. πρὸς A a f, εἰς vulg. βασιλεῖς A.
20. οὐκ ἀντέσχον A, οὐ κατέσχον vulg. τῇ add. ex A.

A. C. 280 **P**ersarum regis Varanis annus primus.

Hoc anno, imperii sui quarto, Diocletianus Maximianum Hercu-
lium supremæ potestatis socium renunciavit.

A. C. 281 Persarum regis Narsis annus primus.

A. C. 282 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercules Busirim et Co-
ptum Thebaidis in Aegypto civitates in Romanum imperium rebelles
funditus everterunt.

A. C. 585 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercules Constantium
et Maximianum Galerium instituerunt caesares: et Diocletianus qui-
dem filiam suam Galerio locavit coniugem, et Maximianus pariter
suam nomine Theodoram Constantio copulavit. uterque vero ex
observantia et in imperatores amore coniugem, quam prius habebat,
dato repudio lecti consortio reddidit alienam.

A. C. 286 Romæ episcopi Marcelli annus primus.

Alexandriæ episcopi Petri sacri martyris annus primus.

Hoc anno Alexandria et Aegyptus ab Achille ad defectionem
concitatae, illatum a Romanis bellum sustinere non potuerunt: plu-

προσβολῇ, καὶ ἦν πλείστοι ἀνηρέθησαν, δίκην δεδωκότων τῶν τῆς ἀποστασίας αἰτίων. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦ- A.M. 5787
λιος διωγμὸν μέγαν καὶ φρικωδέστατον κατὰ Χριστιανῶν ἀνή- V. 4
5 γειραν, καὶ πολλὰς μυριάδας μαρτύρων ἐποίησαν, παντοίας
βασάνους ἐπινοοῦντες, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργαζόμενοι. περὶ ὧν
τις ἐπερχόμενος τὴν ὀκτάβιβλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
Εὔσεβίου τοῦ Παμφύλου εἴσεται.

Ῥώμης ἐπισκόπου Εὔσεβίου ἔτος α'.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει νεωτερισμοῦ γεγονότος ἐν Γαλλίαις ὑπὸ
Ἀμάνδου καὶ Αἰλιανοῦ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκοῦλιος διαβὰς κα-
θεῖλεν αὐτούς. ἀλλὰ καὶ Κράσσος ἀντῆρε, καὶ Βρεττανίαν
κατέσχε, καὶ οἱ πέντε Γεντιανοὶ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ Ἀχιλλεύς
τὴν Αἴγυπτον. ἀλλὰ Κράσσον μὲν ἐπὶ τρισὶν ἔτεσι τὴν Βρε-
15 ττανίαν κατασχόντα Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἑπαρχὸς ἀνέειλεν. ἐν δὲ
ταῖς Γαλλίαις ἀγχίστροφος ἐκ παραδόξου γέγονε Κωνσταντίῳ
καίσαρι τύχη. ἐν ὧραις γὰρ ἕξ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἤ-
τώμενος ὤφθη καὶ νικῶν ἀπεδείχθη. ἄρτι μὲν γὰρ ἐπικλύ- D
σαντες οἱ Ἄλανοὶ τῷ Κωνσταντίου στρατῷ ἄχρι καὶ εἰς τὰ
20 τείχη κατεδίωξαν. αὐτὸς δὲ ἠκολούθει τελευταῖος φεύγοντι

4. φρικωδ. Par. 5. μάρτυρας A a e. 7. τις add. ex A e.
8. τοῦ Π.] τῆς Π. A. εἴσεται A ἴσεται vulg. 12. Κράσ-
σος] Κράσος A, Κράσσος vulg. Βρεττανίαν A b f constan-
ter. 13. Γεντιανοὶ A a e, Γεττιανοὶ vulg. 16. ἀγχίστρο-
φος A, ἀγγίτροφος vulg. 17. καὶ ante ἤτ. add. ex A. 19.
Ἄλαμοι coni. Goar.

rimis autem primo impetu sublatis, rebellionis autores meritas ex-
solverunt poenas.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculus, vehementi et A. C. 287
horrenda in Christianos persecutione suscitata, et omnis generis ex-
cogitatis tormentis, plurimas martyrum myriadas confecere: de qui-
bus qui octo libros ecclesiasticae historiae ab Eusebio compositos
percurrerit, notitiam accipiet.

Romae episcopi Eusebii annus primus.

A. C. 288

Hoc anno novis rebus Amandum et Aelianum in Galliis studen-
tes Maximianus Herculus suscepta in eos profectione confecit. Cras-
sus quoque seditionem movit, et Britanniam occupavit: quemadmodum
quinque Gentiani Africam, et Achilles Aegyptum invaserunt.
at Crassum quidem tribus annis Britannia potitum Asclepiodotus prae-
fectus sustulit e medio: in Galliis autem anceps omnino dubiaque
belli fortuna Constantio caesari ex inopinato contigit. eiusdem
quippe diei sex horarum intervallo victus et vicisse visus est. nam
effusi in Constantii exercitum Alani ad castrorum usque muros eum

τῷ στρατῷ. ἐπειδὴ δὲ κεκλεισμένων τῶν πυλῶν, οὐδὲ ἔσω τοῦ τείχους ἤδυνήθη εἰσελθεῖν, χεῖρας ἐξέτειναν οἱ πολέμοι πρὸς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν· σχοινοῖς δέ, καθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους, ἀνείλκυσαν αὐτόν. ἔσω δὲ γενόμενος, καὶ τὸν στρατὸν παραθαρσύνας, ἐπεξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς, νίκην ἔσχε 5 λαμπράν, ὥστε ἑξακισχιλίους πεσεῖν. Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ἐρ-

P. 6 κούλιος τῶν πέντε Γεντιανῶν ἐν τῇ Ἀφρική ἐκράτησε. Διοκλητιανὸς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Ἀχιλλέα καθεῖλε. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, κομιδῇ νέος ἑπάρχων, ἀριστεύων ἐν τοῖς πολέμοις. ὃν ὄρων ὁ Διοκλη- 10 τιανὸς φθόνῳ κινήσει δόλῳ ἀνελεῖν ἐσπούδαζε. θεὸς δὲ τοῦτον παραδόξως διέσωσε, καὶ τῷ πατρὶ ἀπέδωκε.

A.M. 5789 B Περσῶν βασιλέως Ὀρμισδα, Ῥώμης ἐπισκόπου Μιλτιάδου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ζαβδᾶ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βιταλίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐετήριος στρατοπεδάρχης τοὺς ἐν τῇ στρατιᾷ Χριστιανούς ἤλαυνε μετρίως, ἕκτοτε τοῦ κατὰ πάντων ὑποτύφοτος διωγμοῦ.

A.M. 5793 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου ἔτος α΄.

1. ἔσω A, εἶσω vulg. 3. σχοίνοις a, σχοῖνον b. 5. παραθαρσύνας A, παραθαρήννας vulg. 9. καὶ Κωνστ. A a, ὁ Κωνσταν. vulg. κομιδῇ νέος A, κομιδῇ δὲ νέος vulg. 10. ὁ om. A. 12. ἀποδέδωκε om b. 13. Μιλτιάδ. A, Μεῖτ. vulg. 14. Ζαβδᾶ] Γαζάβδας A. Vitalii, Antiocheni episcopi, accessionem in annum proxime sequentem reiciunt a f: non adnotavit A. 17. στρατεία A.

sunt insequuti: ipse vero dux extremus fugientis exercitus premens vestigia se recipiebat. obseratis vero portis, cum intro non potuisset admitti, extensas ad eum comprehendendum hostium manus nusquam evasisset, nisi demissis per murum funibus ad castra fuisset subvectus. intro receptus, verbis exercitum animat et corborat, et impetu in Alanos facto, caesis eorum sex millibus praeclaram assequitur victoriam. Maximianus Herculius pari sorte quinque Gentianos in Africa obtinuit: et Alexandriae Diocletianus Achillem prostravit. socius expeditionis aderat Constantinus Constantii f. prima iuventute conspicuus, et bellicorum facinorum laude iam praestans: qua Diocletianus conspecta, motus invidia, necem dolis machinabatur. deus autem praeter opinionem servavit, et patri reddidit incolumem.

A. C. 289 Persarum regis Hormisdæ, Romae episcopi Miltiadis, Hierosolymorum episcopi Zabdae, Antiochiaepiscopi Vitalii annus primus. Hoc anno Veterum inagister militiae Christianos milites moderate insectatus est, persecutione exinde in reliquos ingruente.

A. C. 293 Romae episcopi Sylvestri annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Γαλλέριος κατὰ Νάρσεως V. 5
 τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως τοῦ τηρικαῦτα τὴν Συρίαν κατα-
 δραμόντος καὶ ληζομένου ἀπεστάλη ὑπὸ Διοκλητιανοῦ. καὶ
 συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην μάχην ἠτῶνται περὶ Καλ- C
 5 λίνικον καὶ Κάρρας. ἐπαινῶν δὲ ἐκ τῆς φουγῆς ὑπήντησε Διο-
 κλητιανῷ ἐπ' ὀχήματος φερομένῳ. ὁ δὲ τὸν καίσαρα μετὰ
 τοῦ ἰδίου σχήματος οὐ προσδεξάμενος, ἀφῆκεν ἐπὶ πλείστον
 τρέχειν καὶ προηγείσθαι τοῦ ὀχήματος. μετὰ δὲ ταῦτα συνα-
 χθείσης δυνάμεως πολλῆς πύλιν Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος
 10 καῖσαρ ἐπὶ τὸν Νάρσεως πόλεμον ἐκπέμπεται χρῆσάμενος
 δεξιᾷ τύχη, τολμήσας καὶ πράξας ἂ μῆδεῖς ἕτερος. τὸν τε D
 γὰρ Νάρσεα μέχρι τῆς ἐνδοτέρας Περσίδος ἐδίωξε, καὶ κα-
 τέσφαξε πᾶν τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰς τούτου γυναῖκας καὶ
 παῖδας καὶ ἀδελφάς, καὶ παρέλαβε πάντα ὅσα ἐκεῖνος ἐπεφέ-
 15 ρετο, χρημάτων θησαυρούς, καὶ τοὺς ἐν Πέρσαις λαμπρούς,
 μεθ' ὧν ἐπανελθόντα Διοκλητιανὸς ἐν Μεσοποταμίᾳ διάγων
 ἄσμένως ἐδέξατο τιμῆσας· καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ κοινῇ πάν-
 τες οὗτοι πρὸς πολλοὺς τῶν βουβάρων πολεμήσαντες, πολλὰ
 κατωρθώσαν. ἀρθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων εὐροίας

3. ληζομένου A, alii ap. Goar. ληισαμ. vulg. 5. Διοκλητιανῷ ἐπ' ὀχήματος φερομένῳ A, Διοκλητιανῷ ἐπ' ὄχημα ἐπιφερόμενα a b c d (si recte enotavit G.), Διοκλητιανὸς ἐπ' ὄχημα καταφερόμενος vulg. 6. μετὰ τοῦ A, μετὰ τὴν τοῦ vulg. 9. Μαξ. ὁ Γαλλ. A, ὁ M. Γ. vulg. 10. Νάρσεως — χρῆσάμενος om. A, fort. χρῆσάμενος. 11. δεξιᾷ τεύχη a, ἐπὶ τα δεξιᾷ τεύχη f. 13. τὸ add. ex a. 14. καὶ παρέλαβε A, παρέλαβε, καὶ vulg. ὑπερέρετο b. 18. πολλὰ] πάντα a. 19. τῆς add. ex A.

Hoc anno Maximianus Galerius adversus Narsem Persarum regem crebris excursionibus Syriam infestantem et depopulantem a Diocletiano missus est. hic primo certamine ad Callinicum et Carrhas superator, eque fuga se recipiens, Diocletianum curru forte vectum habuit obvium. ille caesarem etiam propriis insignibus illustrem et conspicuum, longo viae spatio neglectum, currere, et currum praecedere permisit. validiore postmodum exercitu collecto, Maximianus Galerius caesar bellum cum Narse restauraturus amandatur: resumptisque viribus, et prospera fortuna usus, quas nullus potuisset, res omnino praeclaras gessit. Narsem etenim usque in interiorem Persiam fugientem abegit, et exercitum eius et uxores, liberos et sorores trucidavit, et quos secum vehebat pecuniarum thesauros et Persarum nobiliores sumpsit captivos: spoliis onustum et redeuntem, Diocletianus, qui tum in Mesopotamia versabatur, cum honore lubenter excepit: et tum privatim uterque, tum communibus armis

Διοκλητιανός, προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, καὶ οὐ P. 7 προσαγορεύεσθαι κατὰ τὸ πρότερον σχῆμα ἀπήτησεν. ἐκαλώπισε δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ καὶ μαργαρίταις καὶ λίθοις τιμίοις. *Κωνσταντῖνον δὲ τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ Παλαιστίνῃ διάγοντα, καὶ τὰ Χριστιανῶν φρο- 5* νοῦντα, ὁρῶν τοῦτον ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς συνέσει ψυχῆς καὶ σώματος ῥώμῃ καὶ τῇ περὶ τὴν παιδευσιν εὐφυΐα προκόπτοντα, μαντευσάμενός τε τοῦτον καταλυτὴν ἔσεσθαι τῆς τυραννίδος καὶ τῶν δογμάτων αὐτοῦ, δόλῳ θανατῶσαι τοῦτον ἐσκέψατο. *Θεῖα δὲ προμηθεΐα τὸν δόλον μαθὼν, ὡς Δαβὶδ, 10* φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα B διασώζεται, πολλὰ σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ εὐχαριστῶν τῷ σώσαντι αὐτόν.

A.M. 5794 *Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοτέκῳ γόητι πειθόμενος ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς ἐν τῷ θύνει τοῖς δαίμοσι, καὶ λαμβάνειν χρη- 15* σμούς· ὑποδύς τῷ ἄντρῳ ὁ Θεότεκνος, χρησμόν, κατὰ Χριστιανῶν ἐγεῖραι διωγμόν, τούτῳ δέδωκε. τὰ δὲ ὑπομνήματα τοῦ σωτῆρος ἐπλάσατο, καὶ πανταχόσε ἐφ' ὕβρει ἀπέστειλε, καὶ τοῖς γραμματοδιδασκάλοις τοὺς παῖδας διδάσκειν

3. ante χρυσίῳ b add. καὶ τὰς βασιλικὰς ἐσθῆτας. 4. Κωνσταντῖνον, τὸν υἱὸν — διάγοντα — φρονοῦντα A, Κωνσταντίου, τοῦ υἱοῦ — διάγοντος — φρονοῦντος vulg. 9. καὶ om. A. 10. τὸν add. ex A. 11. φυγῇ A, alii φεύγει, καὶ vulg. 14. γόητι om. e. 16. ὁ add. ex A.

adversus barbarorum plurimos ambo decertantes, res praeclaras feliciter gesserunt. secundo vero fortunae successu Diocletianus elatus, a senatoriae dignitatis viris se adorari, nec ut prius salutari, vel consueto habitu procedere expetiit: verum auro, margaritis et pretiosis lapidibus calceamentum adornavit. Constantinum autem Constantii filium in oriente et Palaestina tunc temporis commorantem et de Christiana fide bene sentientem, et tum animi praestantia, tum corporis robore, tum denique ad omnem² honestam disciplinam propensione in dies incrementa sumentem cernens Galerius Maximianus, cum tyrannidis et impii profanique idolorum cultus eversorem futurum vaticiniis accepisset, dolis eum interficere meditabatur. ille detectis insidiis, quae fuit dei providentia, Davidis exemplo fuga salutem parat, et ad patrem, servatori Christo debitis gratibus persolutis, sospes et incolumis regreditur.

A. C. 294 Hoc anno Theoteco praestigiatori morem gessit Galerius Maximianus, ut daemonibus sacra faceret et oracula reportaret: antrumque subiens Theotecnus, ut in Christianos persecutionem excitaret, oraculum retulit. idem servatoris monita confinxit et in eius iniu-

προσέταξεν, ὡς διαγελαῶσθαι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον παρα- C
σκευάζων.

Περσῶν βασιλέως Σαβώρου ἔτος α'.

A.M. 5795

Τούτῃ τῷ ἔτει προστάγματα βασιλικά ἐδόθη, τὰς ἐκκλησίας
5 τοῦ Χριστοῦ ἐδαφιῶσθαι, καὶ τὰς θείας βιβλους κατακαίε-
σθαι· ἱερεῖς δὲ καὶ πάντας Χριστιανούς βαρῶνις παραδί-
δοσθαι, καὶ θύειν εἰδώλοις ἀναγκάζεσθαι. καὶ ἦν οὗτος ὁ V. 6
διωγμὸς πάντων φρικωδέστατος ἀναριθμήτους μάρτυρας ἀπο- D
τελέσας.

10 Τούτῃ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος A.M. 5796

ἔξ ἀπονοίας τὴν βασιλείαν ἀπέθεντο ἰδιωτικὸν ἀναλαβόμενοι
σχῆμα. καὶ Διοκλητιανὸς μὲν κατὰ Σάλωνα τῆς Δαλματίας
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἰδιωτεύων βιοῖ, Ἐρκούλιος δὲ ὁ Μαξιμια-
νὸς ἐν Λυκαονίᾳ, πρότερον τὴν ἐπινίκιον ἐν Ῥώμῃ ἐπιτελέσαν-

15 τες πομπὴν, ἐν ἧ' προεπόμπευον μὲν Νύρσεως τῶν ὀχημάτων P. 8

τὸ πλῆθος καὶ αἱ τούτου γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ ἀδελφαί·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀναχωρήσαντες διῆγον ἐφ' ἑαυτῶν, καταστή-
σαντες ἀντ' αὐτῶν βασιλεύειν, τῆς μὲν ἐώας Γαλλέριον Μα-
ξιμιανόν, τῶν δὲ ἐσπερίων μερῶν Κωνσταντίον, ὃς ὀλίγῳ μέρει

20 τῆς ἀρχῆς ἀρκούμενος, λίαν ἦν ἡμερος καὶ ἀγαθὸς τὸν τρόπον,

1. παρεσκεύαζεν A e. 4. προστάγματα βασιλικά A, alii τῷ
προστάγματι τῷ βασιλικῷ vulg. 5. τοῦ A, οὔσας vulg. θείας
A, θεIOUS vulg. 8. φρικωδέστερος a. 11. ἀπονοίας A alii
ἀνοίας vulg. ἀναλαβόμενοι A, ἀναλαβόντες vulg. 14. ἐν
Ῥώμῃ A, Ῥώμης vulg. ἐπιτελέσαντες codd., ἐπιτελέσας Par.
15. Ναρσέου A a. 19. μερῶν add. ex A aliis.

riam sparsim disseminavit: et ut fidei nostrae mysterium facilius de-
ridendum proponeret, ludimagistros ea pueros docere edixit.

Persarum regis Saboris annus primus.

A. C. 295

Hoc anno ut Christi ecclesiae subvertērentur sacrique libri tra-
derentur igni, imperiali sancitum est edicto: sacerdotes quoque et
omnes Christianos tormentis applicandos, et ut victimas idolis offer-
rent, cogendos. horrenda prae omnibus, quaeque martyres innume-
ros consecravit, extitit haec persecutio.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculius ex animi vae- A. C. 296
cordia, privato habitu resumpto, deposuerunt imperium. et Diocle-
tianus quidem Salonae patria civitate Dalmatiae privatus agit, Hercu-
lius autem Maximianus in Lycaonia, ducta prius Romae triumphan-
tium more victoriae pompa, qua curruum copia, uxores, liberi, so-
rores Narsem captivum praecedebant. seiuncti deinceps ab invicem
victitabant solitarii, constitutis vice sua imperatoribus, orientis qui-
dem Galerio Maximiano, occidentis vero Constantio; qui modica im-

καὶ οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὸ ταμεῖον ἐσπουδάζετο· μᾶλλον δὲ
 τοὺς ὑπηκόους θησαυροὺς ἔχειν ἐβούλετο, καὶ τοσοῦτον ἦν
 ἐγκρατῆς περὶ χρημάτων κτῆσιν, ὥστε καὶ πανδήμους ἐπιτε-
 λεῖν ἐορτάς, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων συμποσίοις τιμῶν ἡγα-
 B πᾶτο πᾶν παρὰ τῶν Γάλλων τῷ πικρῷ τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ 5
 τῷ φονικῷ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου συγκρινόντων, ὧν
 ἀπηλλάγησαν δι' αὐτοῦ. οὗτος τελευτᾷ ἐν Βρετανίαις βα-
 σιλεύσας ἔτη ἔνδεκα, ἀναγορεύσας ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Κων-
 σταντῖνον τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν ζῶν ἔτι, ἐπ' ὄψει
 παντὸς τοῦ λαοῦ, περιόντων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ παίδων 10
 τῶν ὁμοπατρίων Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίῳ, φημί, καὶ Ἀνα-
 βαλλίνου, τοῦ καὶ Δαλματίου, γεννηθέντων ἐκ Θεοδώρας
 θυγατρὸς Ἐρκουλίου. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ἐξ Ἑλένης ἦν τῆς
 προτέρας γυναικὸς Κωνσταντίου· ὁ δὲ Κωνσταντῖος ὁ τοῦτων
 πατὴρ θυγατρίδοῦς ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, Γαλλῆριος δὲ 15
 γαμβρὸς Διοκλητιανοῦ ἦν ἐπὶ θυγατρὶ Βαλερίᾳ. τότε Γαλ-
 κλῆριος Μαξιμιανὸς ἐπὶ Ἰταλίαν ἐλθὼν, ἐχειροτόνησε καίσα-
 ρας δύο· καὶ ἐπέστησε Μαξιμίνον μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν κατὰ
 τὴν ἐφίαν, Σευῆρον δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν. οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ

4. τιμῶν codd. Goarī. 5. τῷ πικρῷ — καὶ τῷ φονικῷ A e, τὸ
 πικρὸν καὶ τὸ φονικὸν vulg. 6. Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου
 A e, τοῦ Μαξιμιανοῦ vulg. συγκρινόντες A e. 9. αὐτοῦ
 υἱὸν A, υἱὸν αὐτοῦ vulg. ἔτι om. A. 11. Κωνσταντίνῳ A,
 Κωνσταντίνου vulg. Ἀναβαλλίνου A, Ἀναβαλλίου b. 12.
 Δελματίου A. 14. ὁ δὲ A, ὁ γὰρ vulg. 15. θυγατρίδοῦς A,
 θυγατρίδος vulg. 16. ἦν om. b. 18. Μαξ. μὲν τὸν ἴδιον
 υἱὸν A, τὸν μὲν ἴδ. υἱὸν M. vulg. 19. Σευῆρον A, Σεβήρον
 vulg.

perii sorte contentus, plurima mansuetudine morumque probitate
 praecelluit. nulla ei de aerario cura: quinimo thesauri loco subdi-
 tos habere maluit. adeo pecuniarum a possessione sibi temperabat,
 ut dies festos ludis exhibitis frequenter celebraret, et magnam ami-
 corum partem cum honore convivii exciperet. a Gallis, morum asper-
 ritatem in Diocletiano, et in Maximiano caedum consuetudinem
 (quibus malis per eum sunt erepti) condemnantibus, praecipuo amore
 colebatur. anno imperii undecimo vita fungitur in Britannia. adhuc
 superstes in totius populi conspectu, circumstantibus etiam reliquis
 eius filii, eodem nimirum patre cum Constantino natis, Constantio,
 dico, et Anaballino, qui et Dalmatius, Theodora matre, Herculi
 filia, genitis, Constantinum primogenitum declaravit imperatorem. hic
 enim Constantinus Helenae prioris Constantii uxoris partus ex-
 titit. eorum pater Constantius nepos Claudii imperatoris ex filia:
 Galerius, filia Valeria ducta, Diocletiani gener fuit. ea tempe-

στρατιῶται ἀνηγόρευσαν Μαξέντιον τὸν υἱὸν Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου βασιλέα. ὅθεν ὁ Ἐρκούλιος εἰς ἐπιθυμίαν πάλιν τῆς βασιλείας ἀρθεῖς, ἐπεχείρησε μὲν ἀποδῶσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Μαξέντιον, ἐπεχείρησε δὲ δόλω καὶ τὸν γαμβρὸν Κωνσταντίον ἀνελεῖν. ἀλλὰ τῆς μὲν πρὸς τὸν υἱὸν ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπηλάθη. ἐν δὲ τῇ κατὰ τὸν γαμβρὸν, ὑπὸ Φαύστης τῆς θυγατρὸς καταμηρυθείς, ἀναιρεῖται κακῶς πρῶτας. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησι, ὅτι Διοκλητιανὸς παράφρων γενόμενος, καὶ σὺν τῷ Ἐρκουλίῳ τὴν βασιλείαν ἀποθέμενος ἰδιωτικὸν βίον ἀνέλαβε. καὶ ὁ μὲν ἀγχόνῃ τὸν βίον μετήλλαξε, Διοκλητιανὸς δὲ νόσῳ μακρῇ δαπανώμενος ἐμαρῶνθη. Γελάσιος δὲ ὁ Καισαρείας τῆς αὐτῆς ἐπίσκοπός φησιν, ὅτι μεταμεληθέντες, καὶ πάλιν βασιλεῦσαι θελήσαντες, ψήφῳ κοινῇ τῆς συγκλήτου ἀναιροῦνται. τούτων οὖν ἐκ μέσου γενομένων, καὶ τοῦ Χριστιανόφρονος Κωνσταντίου τελευτήσαντος, τὴν βασιλείαν, ὡς προέφην, κατέσχον Κωνσταντίνος ὁ Σεβαστός, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A. M. 5797

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φιλογένου ἔτος α΄.

P. 9

2. βασιλέα A, τοῦ βασιλέως vulg. πάλιν om. a. 4. καὶ
 add. ex A. 6. ἐν δὲ τῇ A e, ἐκ δὲ τῆς vulg. 8. ὅτι add.
 ex A. 13. μεταβληθέντες a. 16. προέφην A, προέφημεν
 vulg.

state Galerius Maximianus in Italiam profectus, caesares duos creavit: et proprium quidem filium Maximinum orienti praefecit, Severum autem Italiae: Romae milites Maxentium, Maximiani Herculii filium, salutaverunt principem. unde Herculius in spem cupiditatemque recipiendi rursus imperii erectus, proprium filium Maxentium potestate exuere molitus est: et paribus dolis, ut Constantium generum interficeret, animum adhibuit. verum a noxa filio inferenda depulsus est a militibus: a funestis autem in generum conatibus, a fausta filia denunciatus, praepeditur, et ob prava facinora necatur. Eusebius Caesariensis refert, Diocletianum mentis morbo laborantem una cum Herculio, depositis imperii insignibus, privatam vitam resumpsisse: et hunc quidem laqueo commutasse vitam, Diocletianum vero diuturno languore consumptum penitus emarcuisse. Gelasius eiusdem Caesareae antistes narrat, eos abdicati imperii poenitentes, et regressum ad illud molitos, publico senatus decreto interfectos. illis igitur e medio sublatis, tum Constantio, cuius fides et religio Christiana fuit, defuncto, Constantinus Augustus et Maximianus Galerius, ut a nobis praemissum, obtinuerunt imperium.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

Antiochiae episcopi Philogenis annus primus.

A. C. 297

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος καὶ Χριστιανικώτατος Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ἐν Γαλλίαις καὶ Βρεττανίᾳ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν χρόνον τέσσαρες οὗτοι συνεβασίλευον αὐτῷ, Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλεῖος σὺν δυοῖ καίσαρσι Σενήρῳ καὶ Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλερίου υἱῷ καὶ Μαξεντίῳ τῷ υἱῷ τοῦ 5 Ἐρκουλίου, ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀναγορευθέντι βασιλεῖ. οὗτοι ἀλλήλους ὑπερβαλεῖν ἔσπευδον εἰς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν. Μαξέντιος δὲ ὁ τύραννος τῇ Ῥώμῃ ἀνόμως βασιλεύων πάνδεινα εἰργάσατο κακά, μοιχείας τῶν 10 ἐν τέλει γυναικῶν, φόνους καὶ ἀρπαγὰς, καὶ ὅσα τούτοις ὁμοία. κατὰ δὲ τὴν ἀνατολὴν Μαξιμῖνος χεῖρονα διεπράττετο κακά, δύο κακῶν μεγίστων ἀνατολὴν καὶ δύσιν κληρωσαμένων, καὶ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἀναρριπίζοντα. τότε καὶ Λικίνιον καίσαρα Ῥωμαῖοι ἀνηγόρευσαν, χαριζόμενοι Κωνσταντίνῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι εἰς ἀδελφὴν 15 Κωνσταντίαν, καὶ ὑποκρινόμενον ψευδῶς τὴν καθ' ἡμᾶς εὐσέβειαν, Σενήρου δηλαδὴ τελευτήσαντος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἐν φυλακῇ ὑπάρχων προστάγματι Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλερίου

7. ὑπερβαλεῖν A a, ὑπερβάλλειν vulg. τῶν add. ex A. 9. κακά — φόνους καὶ om A e. 11. Μαξιμιανὸς a. 12. χερωσαμένων a. 13. τῶν om. A. ante διωγμὸν delevi πόλεμον, quod codd. non omittunt: solus a exhibet: πόλεμον καὶ διωγμὸν, b Χριστιανῶν διωγμὸν. 14. Ῥωμαίων A. 18. τούτῳ τῷ ἔτει A. ἐπίσκοπος om. A e.

Hoc anno in Galliis et Britannia sacerrimus et Christianissimus Romanorum imperator Constantinus regnavit: cum eodem tempore quatuor isti cum illo eiusdem forent imperii collegae, Maximianus Galerius cum duobus Caesaribus Severo et Maximino, Galerii filio, atque etiam Maxentio, Herculi filio, qui Romae a militibus imperator fuerat renunciatus. isti, quis alter alterum in Christianis crudelius persequendis vinceret, ad invicem contendebant. Maxentius autem tyrannus quibusvis pessundatis legibus Romae imperans flagitiosa quaeque patravit facinora, nobilium feminarum adulteria, caedes, honorum direptiones, et quotquot scelera his similia. peiora per orientem Maximinus exequabatur: duabus exitiosis pestibus orientem occidentemque inter se partientibus, et bellum adversus Christianos, persecutionem nimirum, ubique suscitantibus. tunc temporis Romani, gratiam Constantino reposituri, Licinium, ob sororem Constantiam in coniugem acceptam eius levirum, caesarem appellavere, Severo videlicet mortuo, familiarem nobis pietatem dolosae simulantem.

Eodem etiam anno Petrus Alexandriae episcopus carcere detentus, Maximiani Galerii et Maximini eius filii mandato capite trun-

καὶ Μαξιμίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν ὑπομηθεὶς, ἐνδόξως ἐμαρτύρησεν· ὅστις τὸν Ἄρειον διάκονον ὄντα τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ἀκοινώνητον ἐποίησεν· ὅστις μετὰ ταῦτα κακοδόξου αἰρέσεως προστάτης ὢν, πολλοὺς τῆς εὐσεβείας ἀπέστησε.

5 πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τούτων τῶν τυράννων τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρικὸν στέφανον ἀνεδήσαντο, ὧν εἰσὶ Φιλέας, ἐπίσκοπος Θμουέως τῆς Αἰγύπτου, Πηθεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκοποι τῆς Αἰγύπτου, Ἄνθιμος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Τυραννίων ἐπίσκοπος Τύρου, Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Ἐμέσης, καὶ

10 Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Γάζης, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιοχείας, Ζηνόβιος ἐπίσκοπος Σιδῶνος, Πάμφιλος πρεσβύτερος Καισαρείας, καὶ ἄλλοι ἀναρίθμητοι. οὗτος ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς γυναικομανέστατος ἦν, τοσοῦτον, ὥστε τοὺς ὑπ' αὐτῶν τελοῦντας μελετᾶν ποῦ κρύψωσι τὰς ἰδίας γαμετάς,

15 ἐκτετηκῶς καὶ τῇ τῶν πλάνων δαιμόνων ἀπάτῃ, ὡς μὴ ἀνέχεσθαι τινος γεύσασθαι ἄνευ μαντείας. οὗτος πανωλεθρίαν Χριστιανῶν γενέσθαι προσέταξεν, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ἑαυτοῦ ὑπέβειαν, ὅσον διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· τούτου· P. 10 τῆ οὖν θεία δίκη ἐπῆλθε διὰ τὴν ἄμετρον ἀκολασίαν, καὶ

3. μετὰ ταῦτα A a, γεγονῶς vulg. 4. ὧν add. ex A. 5. ἐκ τούτων a. 6. ἀνεδύσαντο b. 7. Πηθεὺς A, ὁ II. vulg. Πηθεὺς — Αἰγύπτου om. e. 10. Σιλουανὸς — Ἀντιοχείας om. e, Λουκιανὸς — Ἀντ. om. A. 11. ἐπίσκοπος] πρεσβύτερος A. 14. κρύψωσι A, κρύψουσι vulg. 15. καὶ add. ex A a e. πλάνων a, πολλῶν vulg. 16. γεύσασθαι A, γεύεσθαι vulg. πανωλεθρίαν A, πανολεθρίαν vulg. 17. αὐτοῦ A. 18. τῶν add. ex A. αὐτοῖς om. e, αὐτῶν b. 19. μετῆλθε b.

catus gloriosum subiit martyrium. hic Arius, dum diaconi vices adhuc ageret, ecclesiae communionem fecit extorrem: qui pravae postmodum sectae antesignanus factus, plurimos a vera religione avertit. sub iisdem tyrannis alii plerique martyrii corona sunt redimiti, quorum in numero recensentur Phileas Thmneos episcopus, Peleus et Nilas, Aegyptiaci praesules, Anthimus Nicomediae, Tyrannion Tyri, Sylvanus Gazae, alter Sylvanus Gazae antistites, Lucianus Antiochensis presbyter, Zenobius Sidonis episcopus, Pamphilus Caesareae presbyter, et innumeri alii. Galerius iste Maximinus insano penitus et effraeni mulierum amore aestuabat, adeo ut eius potestati subditi, ubi proprias coniuges occultarent, anxie meditentur: alioquin fallacium daemonum fraudibus tantopere devinctus, ut absque oraculi praestigiis ne cibum quidem vellet delibare. idem non adeo religionis impiae cultu, quam bonorum rapiendorum cupidine motus, delenda communi internectione Christianos praecipit. eum propter immodicam et effusam petulantiam, et into-

τὴν περὶ τοὺς Χριστιανοὺς ἀνύποιστον κάκωσιν. χαλεπὸν γὰρ ἔλκος κατὰ τὸ τῆς ἀκολασίας αὐτοῦ μόριον ἐκφυέν κρείττον πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐτύγχανε, νομῆς καταλαβούσης καὶ σκολήκων φθορᾶς τοὺς τόπους. ἦν γὰρ καὶ πολύσαρκος. οὗτος [γὰρ] ὑπολαβὼν, ὡς ἄρα διὰ τοὺς ἀδίκους 5

V. θ φόνους πέπληκται, προστάγματα κατὰ παντὸς τόπου ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἔγραψε πάντα κελύων καταδυμῶς πράττειν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι· οὗ γεγονότος εὐθείως τοῦ χαλεπωτάτου πάθους τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν θεραπευθέντος παρ' ἑλπίδα, μήπω δὲ τοῦ τραύματος καλῶς συνουλώσαντος, μειζόνως ἐμαίνετο τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἐχόμενος. ἀλλ' εὐθύς πάλιν πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις, λιμοὶ τε καὶ λοιμοὶ καὶ ἀνχημοὶ ἀθρόοι ἐπέσκηπτον, ὡς μὴ ἀρκεῖν θάψαι ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας· κεραννοὶ τε καὶ φόβητρα ἐξαπεστέλλετο, ὡς ἕκαστον ἑαυτοῦ μόνον φροντίζειν, καὶ τὰ πολλὰ 15 τῶν πραγμάτων ἄπρακτα διαμένειν.

A.M. 5798

C

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἑρμῶνος ἔτος α'.

Ἀχιλλᾶ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου ἔτος ἐν.

1. τοὺς add. ex A. ἀνάπυστον g. 2. τὸ om. A. 5. γὰρ om. a, fort. recte, nisi potius δὲ scribendum est. 6. φόρου] τόλους a. 7. τῶν om. A a. 9. τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν add. ex A a e. Θεραπευθέντος] ἡλευθερώθη a, ἡλευθερώθη θεραπευθέντος e. 10. μήπω A, μηδέπω vulg. 12. πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις A et alii, ὁ πόλεμος καὶ ἐπαναστάσεις vulg. 14. ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας A, τοὺς τεθνεῶτας of ζῶντες vulg. φόβητρα Par. 15. μόνου b. 18. Ἀχιλλᾶ — ἔτος ἐν. om. A.

terribilem Christianorum vexationem ultio divina tandem corripuit. grave siquidem ulcus adnatum ad libidinis membrum omni humana industria superius visum est in eius corpore, putredine nimirum depascente, et vermibus corruptionis loca corrodentibus. obesus enim erat, et haud leviter carnosus. is autem ob iniustas caedes plecti se arbitratus, mandata per omnes provincias Christianis profutura rescripsit, iubens agere cuncta ex animo et pro se deprecari. quo facto, curato praeter expectationem precibus Christianorum difficili morbo, plaga tamen per inductam cicatricem vix sanata, ad iniqua quaeque repetenda facinora fervidius insaniebat. verum derepente bellum, tumultus, fames, pestilentiae, ariditates aëris adeo confertim ingruerant, ut sepeliendis mortuis vivi non sufficerent homines: tonitrua insuper et prodigia crebrius emissa unumquemque de se solummodo sollicitum esse, reliquaque negotiorum quasi momenti nullius infecta permanere coegerunt.

A. C. 298

Hierosolymorum episcopi Hermonis annus primus.

Alexandriae episcopi Achillae annus primus.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀλεξάνδρου ἔτος α΄.

A.M. 5799

Βυζαντίου ἐπισκόπου πρώτου Μητροφάνου ἔτος α΄.

D

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παυλίνου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος εἰς τὴν κατὰ Α.Μ. 5802
 5 τῶν τυράννων διανόστη κατάλυσιν. Μαξέντιος δὲ ὁ δυσσεβὴς
 ναυσὶ γεφυρώσας τὸν παραρρέοντα τῇ πόλει Ῥώμῃ ποταμὸν
 παρετάξαιτο κατὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ὁ δὲ μέγας
 Κωνσταντῖνος ἐδέδεικε τὰς Μαξεντίου γοητείας, βρέφη ἀνατέ-
 μνοντος διὰ μαντείας ἀθεμίτους. ἐν πολλῇ δὲ ἀγωνίᾳ ὄντι
 10 ὄφθη αὐτῷ ἐν ὥρᾳ ἕκτη τῆς ἡμέρας ὁ τίμιος σταυρὸς ἐκ
 φωτὸς κατεσκευασμένος, ἔχων ἐπιγραφὴν· ἐν τούτῳ νῆκα. P. 11
 ἐπιστὰς δὲ αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν ἐν ὄραματι τῆς νυκτός·
 χρῆσαι τῷ δειχθέντι σοι, καὶ νῆκα. τότε σταυρὸν σχεδιάσας
 χρυσοῦν, ὃς ἐστὶ μέχρι τῆς σήμερον, ἐκέλευσε προάγειν αὐ-
 15 τὸν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ συμβολῆς γενομένης ἠτήθησαν οἱ
 περὶ τὸν Μαξέντιον, ὧν οἱ πλείους ἀηροῦντο. Μαξέντιος
 δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς φεύγων, τῆς γεφύρας θείᾳ δυνάμει διαρ-
 ραγείσης, ἐν τῷ ποταμῷ καταποντίζεται, ὡς πάλαι ὁ Φαραὼ
 πανστρατί, ὥστε πληρωθῆναι τὸν ποταμὸν ἵππων σὺν ἀνα-
 20 βύταις πεπνυγμένοις. οἱ δὲ πολῖται τῆς Ῥώμης, ὡς αἰτησά-

2. Βυζαντίου — ἔτος α΄ om. A.

8. ἀνατέμνοντος A a, ἀγα-

τέμων, ὡς vulg. 12. εἶπεν αὐτῷ ἐν A. 13. τὸ δειχθέν A.

14. τῆς σήμερον A, τὴν σ. vulg. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.

διαρραγείσης A, διαρρηγείσης vulg. 18. ὁ add. ex A. 19.

τὸν ποταμὸν πληρωθῆναι b.

Alexandriae episcopi Alexandri annus primus.

A. C. 299

Byzantii episcopi primi Metrophanis annus primus.

Antiochiae episcopi Paulini annus primus.

Hoc anno sacratissimus Constantinus ad evertendam tyrannorum A. C. 302

potestatem se movit. impius vero Maxentius ponte navibus instructo in Tiberi Romam praeterfluente adversus magnum Constantinum in acie constitit. formidabat magnus Constantinus Maxentii praestigias, qui nefandae deditus divinationi pueros dissecare soleret. illi propterea mentis in anxietate constituto, hora diei sexta, veneranda crux luce efformata visa est cum hac inscriptione: "in hoc vince." tum in nocturna visione astans ei dominus, inquit: "utere ostenso tibi signo, et vince." aurea tum cruce, quae in hanc usque diem superest, in promptu confecta, eam exercitui praeferri et in conflictu iussit se praecedere. inito igitur certamine, victi sunt qui sub Maxentio militabant, et eorum plurimi trucidati. Maxentius fuga cum reliquis arrepta, ponte divina virtute disrupto, fluminis submergitur non secus ac Pharao cum toto exercitu, ita ut tam equis quam sesoribus fluminis alveus repleretur. Romani demum victorem Constan-

Βμενοι αὐτὸν διαναστῆναι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, λυτρωθέν-
τες τῆς τοῦ πονηροῦ Μαξεντίου τυραννίδος τὴν πόλιν στεφα-
νώσαντες εἰσεδέξαντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον
σὺν τῷ νικοποῦ σταυρῷ σωτήρᾳ αὐτὸν ἀνευφημοῦντες.

A.M. 5803 Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσας τὴν Ῥώμην Κωνσταντῖνος ὁ 5

V. 9 Θεοσυνέργητος πρὸ πάντων τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μαρτύρων
C ἐκέλευσε συλλεγέντα ὅσια ταφῇ παραδοθῆναι. καὶ ἦσαν οἱ
Ῥωμαῖοὶ ἄγοντες ἐπιγίχιον ἑορτὴν, γεραίροντες τὸν κύριον καὶ
τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ Κωνσταντῖνον
τὸν νικητὴν μεγαλύνοντες. 10

A.M. 5805 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμῖνος ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπιηδή-
σας, καὶ ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψας, αἰσχροῶς καταλύει
τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀκούσας δὲ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος ὁ
D τούτου πατήρ, ὅτι ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ἐρκουλίου ἐν Ῥώμῃ
ὑπὸ Κωνσταντῖνου τῆ δυνάμει τοῦ σταυροῦ κατεπτώθη, φο- 15
βηθεὶς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀνῆκε διωγμὸν.

A.M. 5806 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος σὺν Λικινίῳ
καίσαρι ζήλω Θεοῦ φερόμενος, ἀπεστράτευσεν κατὰ Μαξιμια-
νοῦ τοῦ Γαλλερίου τὴν ἑψῶν διέποντος· κἀκείνος ἀντιστρα-

4. σωτήρα om. A e. 7. παραδοθέντα b. 8. καὶ — σταυ-
ρὸν om. b. 9. ἑπτὰ ἡμέρας A, ἡμ. ἑπτὰ vulg. 11. Μα-
ξιμιανὸς Par. 13. ὁ Γαλλ. A, Γαλλ. vulg. 15. κατεπτώθη
A a, κατεπόδη e, κατεπονύθη vulg. 18. ζήλω] ψήφω a. ἀπε-
στρ. A, ἐπεστρ. vulg. Μαξιμιανοῦ A a, Μαξιμῖνου vulg.

tinum, ceu ad ferendam ipsis opem expetitur servatorem populi-
que liberatorein acclamatum, urbe coronata communique tripudio
exultante, improbi Maxentii tyrannide redempti, cum cruce victoria-
rum largitrice triumphantem exceperunt.

A. C. 303 Hoc anno divino fretus auxilio Constantinus collectas sanctorum
martyrum reliquias sacrae sepulturae mandari iussit. Romani vero
festis ob partam victoriam institutis, per dies septem continuos deum
vitalemque crucem debitis prosequerantur honoribus, victoremque Con-
stantinum summis laudibus extollebant.

A. C. 305 Hoc anno Maximinus Galerii filius, cum aliorum fines invade-
ret, et integrum sibi arrogare vellet imperium, vitam deinde turpi-
ter amisit in Cilicia. Maximianus vero Galerius, eius pater, Maxen-
tium Herculii filium a Constantino virtute crucis profligatum cum di-
dicisset, nuncio territus ascensam in Christianos persecutionem
remisit.

A. C. 306 Hoc anno sacratissimus Constantinus divino religionis zelo mo-
tus in Maximianum Galerium orientis partes moderantem bellum, opem
ferente Licinio, suscepit. ille vero ingentes copias contra in aciem

τευσάμενος ἀμέτρον πλήθει συνέβαλεν αὐτοῖς, πεποιθὸς ὁ
 Μαξιμιανὸς μαντεύμασι δαιμόνων καὶ γοητικαῖς μαγανείαις.
 τοῦ δὲ ζωποιοῦ σταυροῦ προάγοντος τῷ μεγάλῳ Κωνσταν-
 τίνῳ, ἅμα τῇ προσβολῇ τραπείς ὁ τύραννος σὺν τῷ πλήθει
 5 κατασφαττομένῳ, τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀπέθετο, καὶ στρα- P. 12
 τιωτικὸν περιθέμενος σχῆμα μετ' ὀλίγων εὐνουστάτων τε δια-
 δράς, ἀπὸ κώμης εἰς κώμην ᾤχετο, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰ-
 δώλων καὶ μάντις ἀθροίσας, τοὺς διαβεβοημένους ἐπὶ μα-
 γείαις καὶ προφηταῖς αὐτοῦ ὡς ἀπατεῶνας κατέσφαζεν.

10 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου λβ Μακαρίου ἔτος α'. A.M. 5808
 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου κγ Εὐσταθίου ἔτος α'. B

Τούτῳ τῷ ἔτει μέλλοντα τὸν εὐσεβέστατον Κωνσταντῖ-
 νον ζῶντα χειροῦσθαι τὸν Γαλλέριον Μαξιμιανόν, προλαβοῦσα
 θεία ὄργη κατέλαβε τοῦτον. φλύξ γὰρ ἐκ μέσου τῶν σπλάγ-
 15 χων καὶ μυελῶν αὐτῷ ἀναφθεῖσα, μετ' ὀδύνης ἀνυπόιστον
 πρηγῆ κατὰ τοῦ ἐδάφους ἀσθμαίνοντα διέθετο, ὡς ἀμφο-
 τερα τὰ ὄμματα αὐτοῦ ἐκπηθῆσαι, καὶ τυφλὸν κυταλιπεῖν
 τὸν ἀνόσιον. αἱ δὲ σάρκες αὐτοῦ συσσαιεῖσαι τῇ ἀμέτρον
 ἐκκαύσει τῶν ὀστέων ἀπέπιπτον· καὶ οὕτως κατασαιεῖς ἀπέρ-
 20 ρισε τὴν θεομάχον ψυχὴν. C

2. μαντεῦσι a. 5. βασιλικὴν om. a. 7. ἀπὸ κώμης A, ἀπὸ
 κώμην vulg. 8. τοὺς om. e. μαγείαις A, μαγεία vulg. 14.
 τούτου] αὐτόν a. μέσου] βάθους b. 15. ἀνυπόιστον A, ἀνοι-
 πύστου vulg. 16. κατὰ τοῦ ἐδάφους A, κατ' ἐδάφους vulg.
 17. αὐτοῦ add. ex A et aliis. 18. συσσαιεῖσαι τῇ ἀμ. A, συσ-
 σαπῆσαι ἀμ. vulg. 19. ἀπέρρῖψε A et alii, ἀπέρρῆξε vulg.

educens, manus cum eis consernit. fidebat Maximinus daemonum
 oraculis et magorum praestigiis: vivifica crux ex adverso magno Con-
 stantino praecipat. sub primo conflictu versus in fugam tyrannus, ma-
 gna exercitus eius parte caesa, exiit imperatoris vestem et insignia;
 militariumque habitu sumpto, cum paucis sibi benevolis e vico in vi-
 cum fugitivus vagabatur; idolorumque sacerdotibus et divinis congregatis,
 vocatis etiam cunctis in arte magica celebrioribus ac vatibus,
 cunctos velut seductores mactavit.

Hierosolymorum episcopi 32. Macarii annus primus.

A. C. 308

Antiochiae episcopi 23. Eustathii annus primus.

Hoc anno Galerium Maximianum vivum iam iam in praesenti Con-
 stantini manus casurum divina praeveniens ira occupavit. ardor enim
 in mediis eius visceribus et ossium medullis accensus cum intolerabili
 dolore et obstructo anhelitu cernuum in terram deiecit; adeo ut
 ambo eius oculi exilirent e capite, et lumine privatum desererent
 impium. carnes autem eius immodica illa inflammatione putrescentes
 defnebant ossibus, atque ita totus iam in sanie et tabum resolu-
 tus infensam deo animam evomuit.

A.M. 5809 *Τούτῳ τῷ ἔτει Λικινίῳ συμμαχήσαντι τῷ Θεῷ Κων-
στατίνῳ καὶ ὑποκρινομένῳ δολερῶς τὸν Χριστιανισμόν, ἀφο-
ρίσας μοῖραν τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπένειμεν, ἀναγορεύσας αὐ-
τὸν βασιλέα, ἀπαιτήσας αὐτὸν συνθήκας μηδὲν κατὰ Χριστια-
νῶν πράττειν κακόν. ἐντεῦθεν δὲ τῶν τυράννων καδ' ἡμῶν 5*
D χάριτι Θεοῦ πέπανται διωγμός.

A.M. 5810 *Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ μέγας Κωνσταντίνος πάσης Ῥωμαίων*
V. 10 *γῆς μοιρακράτωρ γενόμενος, πᾶσαν εἰς τὰ Θεῶα μετήγαγε*
φροντίδα, ἐκκλησίας ἀνεγείρων καὶ φιλοτίμως ταύτας πλουτιῶν
ἐκ τοῦ δημοσίου λόγου. οὗτος πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς 10
εἰδῶλων ραοὺς ἀποδίδουσαι τοῖς τῷ Χριστῷ ἀφιερωμένοις
P. 13 *(συνενομοθέτει δὲ αὐτῷ καὶ Κρίσπος ὁ υἱὸς αὐτοῦ) δευτέρον δὲ*
Χριστιανούς μόνους [στρατεύεσθαι] ἐθνῶν τε καὶ στρατοπέ-
δων ἄρχειν, τοὺς δὲ ἐπιμένοντας τῇ εἰδωλολατρείᾳ κεφαλι-
κῶς τιμωρεῖσθαι· τρίτον τὰς πασχαλίους δύο ἑβδομάδας 15
ἀπρώτους τελεῖν, τὴν τε πρὸ τῆς ἀναστάσεως καὶ τὴν μετ'
αὐτῆν. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰρήνη βαθεῖα καὶ γαλήνη
κατέσχε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀγαλλίας τούς πιστούς, προσ-
τρεχόντων ὁσημέραι πάντων τῶν ἐθνῶν τῇ πίστει τοῦ Χρι-

2. ἀφορίσας A, καὶ ἀφορίσας vulg. 5. κακόν om. a. 6. πέ-
πανται A, πέπανσαι vulg. 7. h. l. in cod. A Metrophanes,
Byzantii episcopus, primum notatur. πάσης A et alii, κρατήσας
vulg. 10. πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς A a e, πρὸς τὸν νόμον
ἔγρ. πρῶτον τοὺς vulg. 13. μόνους om. A, μόνων b. [στρα-
τεύεσθαι] delendum esse videtur, aut fortasse scribendum: στρα-
τευομένων s. ἐν στρατείαις. 18. ἀγαλλίας A. 19. ὁσημέραι
ὡς ἡμέραι A et alii, ὡς ἡμέραν vulg. τοῦ om. A.

A. C. 309 Hoc anno Licinio armorum socio, et religionem Christianam do-
lose simulanti sacratissimus Constantinus Romanorum ditionis partem
administrandam assignavit: eodemque imperii collega renunciato, ne
quid mali adversus Christianos moliretur, fidem exegit et pacta. ab
hoc tempore tyrannorum adversum nos dei gratia cessavit persecutio.

A. C. 310 Hoc anno magnus Constantinus Romanae ditionis compos factus,
et solus imperio potitus, curam omnem ad disponendas res divinas
convertit, ecclesias construens, ipsasque ex publico censu liberaliter
largeque ditans. hic legem scripsit, Crispo eius filio una cum eo
sanciente, primum, idolorum templa viris Christo consecratis addi-
cenda: secundum, solus Christianos in militiam ascribendos, ipsosque
gentibus et exercitibus imperare: qui perstarent in idolorum cultu,
capite mulctarentur: tertium, duas paschales hebdomadas, tum quae
resurrectionem praecederet, tum quae sequeretur, ab omni opere fe-
riari. his ita dispositis, profunda pax et iucunda tranquillitas, gen-
tibus cunctis in dies ad Christi fidem studiose accedentibus et ba-

στοῦ καὶ βαπτίζομένων, καὶ τὰ πατριῶν εἰδῶλα συνθλαττόντων. τὸν δὲ πῆχυν τῆς ἀναβάσεως τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ποταμοῦ τοῦ Νεῖλον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνομοθέτησεν ἀναφέρεισθαι, καὶ οὐκ ἐν τῷ Σαραπίῳ, ὡς εἶδιστο τοῖς Ἑλλήσι. B
5 Αἰκίνιος δὲ πρὸ τοῦ τελείως μαγῆναι εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθῶν Θεότεκνον γόητα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μετὰ πολλὰς βασάνους ἀνείλε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰκίνιος ἤρξατο κατὰ Χριστιανῶν διω- A.M. 5811
γμὸν κινεῖν. καὶ πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ Χριστιαν-
10 οὺς εἰδίωξε, λήθην λαβὼν τῆς τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων και-
θαριέσεως καὶ τῶν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον συνθηκῶν.
γυναικομανῶν δὲ καὶ ἀδικῶν καὶ φρονεῦων Χριστιανούς οὐκ ἐπαύετο. τούτῳ διὰ γραμμάτων ὁ Θεὸς Κωνσταντῖνος κελεύ- C.
σας ἀποσιῆσαι τῆςμανίας οὐκ ἐπέισθη. οὗτος καὶ Βασιλέα
15 τὸν ἐπίσκοπον Ἀμασειᾶς, καί, ὡς τινὲς φασί, καὶ τοὺς ἀγί-
ους τεσσαράκοντα μάρτυρας, καὶ ἄλλους πολλοὺς διὰ βασά-
νων τελειωθῆναι ἐποίησε.

Βυζαντίου ἐπισκόπου β' Ἀλεξάνδρου ἔτος α'.

A.M. 5812

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἄρειος ὁ τῆςμανίας ἐπώνυμος ἐν Ἀλε-
20 ξανδρείᾳ τὴν ἑαυτοῦ αἵρεσιν ἐπ' ἐκκλησίας ἐφανέρωσε, καὶ D

3. τοῦ om. a.	4. Σαραπίῳ ε, Σαραπίδι a.	5. μαγῆ-
σαι e, μαγεῖσαι A.
13. Θεῖος] μέγας a.	14. ἐπέισθη A, ἐπεισεν vulg.	15. Ἀμα-
σειᾶς A, Ἀμασίας vulg.
	19. Ἄρειος ὁ A, ὁ Ἄρειος vulg.	

ptismo Iustratis et patria confringentibus simulacra, universum orbem occupavit. mensuram quoque exundantis Nili, qui fluvius est in Aegypto, et aquae eius incrementorum, non iam amplius in Serapidos fanum, prout ethnici pridem more receptum, sed in ecclesiam inferri sanxit. Licinius autem antequam insaniret penitus, Antiochiam adveniens, Theotecnium praestigiatorem una cum sociis post multos cruciatus interemit.

Hoc anno persecutionem adversus Christianos movere cepit Li- A. C. 311
cinius. et primo quidem praecedentium tyrannorum necis immemor, foederis quoque cum magno Constantino imiti oblitus, Christianos omnes palatio expulit. circa insanos mulierum amores, tum scelera, et Christianorum caedes assidue versabatur: nec litteris magni Constantini iussus ab hac vaecordia desisteret, morem gessit. hic Basileum Amaseae episcopum, et, ut quidam ferunt, quadraginta martyres, et plurimos alios tormentis consummari mandavit.

Byzantii episcopi 2. Alexandri annus primus.

A. C. 312

Hoc anno Arius, ab insaniam nomen adeptus, in publico ecclesiae conventu excogitatam a se haeresim praedicavit: et opitulante ma-

σχίσμα εἰργάσατο, συνεργουῖτος αὐτῷ τοῦ πονηροῦ, μὴ φέροντος βλέπειν τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησίας. ἐγένετο δὲ καὶ σεισμός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαβρότατος, ὥστε πσεῖν οἰκίας πολλὰς καὶ λαὸν πολὺν δλέσθαι.

- A.M. 5813 Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ 5
 V. 11 Ἀρείου κίνησιν σφόδρα λυπηθεὶς, ἔγραψεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
 P. 14 Ἀρείῳ κοινὴν ἐπιστολὴν, συμβουλευσάμενος καταλύσαι τὴν πονηρὰν κίνησιν καὶ εἰρηνεῦσαι εἰς ἀλλήλους. ἀπέστειλε δὲ καὶ Ὅσιον τὸν ἐπίσκοπον Κοδρουῦβης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ Ἀρείου, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθωσόμενον τοὺς ἀνατολικούς ἐκ παλαιᾶς συνηθείας Ἰουδαϊκώτερον ἑορτάζοντας τὸ Πάσχα. ὑπέστρεψε δὲ ἄπρακτος πρὸς ἀμφοτέρα.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ Κωνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας προσβάλλετο καίσαρα, καὶ ἀπέστειλεν ἐς Γαλλίας.

- A.M. 5814 Τούτῳ τῷ ἔτει, ὡς φασὶ τινες, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας
 B σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη, ὡς οἱ κατὰ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην μέχρι σήμερον τὸν βαπτιστῆρα ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέστρου

1. αὐτοῦ a. 2. καὶ add. ex A. 4. λαὸν πρὸς πολὺν δλέσαι A e. 10. διορθωσόμενον A a, διορθωσόμενος vulg. 12. δὲ om. A. 13. Κωνσταντα Δ, Κωνσταν vulg. 14. ἐς Γαλλίας A a e f, ἐν Γαλλίᾳ vulg. 16. in cod. a huic anno praemittitur haec inscriptio, quae etiam in marg. e legitur: πῶς ἐβαπτίσθη Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 17. ἐβαπτίσθη A et alii, ἐβαπτίσθησαν vulg. 18. ὡς of A a e, ὅσοι vulg.

ligno spiritu perpetuo pacis ecclesiasticae adversario, schismatis auctorem se praebuit. horrendus autem terrae motus Alexandriae contigit, quo pleraque diruta aedificia, et innumera populi multitudo periiit.

- A. C. 313 Hoc anno magnus Constantinus cum Arii motum rescivisset et aegre ferret, ad Alexandrum et Arium, ut malignum omnem dissidii motum dissolverent et pacem inter se agerent, communem epistolam dedit. sed et eiusdem Arii causa Hosium Cordubensem episcopum misit Alexandriam, et mox in orientem, ad antiquam orientalem consuetudinem, qua Iudaico vicini ritui pascha celebrabant, emendandam. utraque tamen re infecta, reversus est.

Hoc eodem anno magnus Constantinus filium Constantem declaravit caesarem et in Galliam misit.

- A. C. 314 Hoc anno, ut nonnulli referunt, magnus Constantinus cum Crispo filio Romae a Sylvestro baptizatus est: prout ad hanc usque diem veteris Romae incolae baptisterium eius servant, in testimonium

ἐν Ῥώμῃ ἐβαπτίσθη, μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τυράννων. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐν Νικομηδείᾳ φασὶν αὐτὸν περὶ τὸν θάνατον ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδέως Ἀρειανοῦ βεβαπτίσθαι· ἔνθα καὶ ἔτυχεν αὐτὸν κοιμηθῆναι. ἀναβαλλόμενος γὰρ 5 ἦν τὸ βάπτισμα, φασὶν, ἐλπίζων ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ποταμῷ. ἐμοὶ δὲ ἀληθέστερον φαίνεται, τὸ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ βεβαπτίσθαι αὐτὸν, καὶ τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ φε-
 ρομένας διατάξεις πρὸς Μιλτιάδην πεπλασμένας εἶναι τοῖς Ἀρειανοῖς, δόξαν ἐντεῦθεν περιποιῆσαι σπουδαίουςιν ἑαυ-
 10 τοῖς, ἢ τὸν εὐσεβῆ βασιλέα κακίσειν ἐθέλουσιν, ἀβάπτιστον δεικνύντες ἐντεῦθεν, ὅπερ ἄτοπον καὶ ψευδές. εἰ γὰρ οὐκ ἦν βεβαπτισμένος ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν συνόδῳ, λοιπὸν οὐδὲ μετελάμβανε τῶν θείων μυστηρίων, οὐδὲ συνήρχετο τοῖς ἀγίοις πατράσιν, ὅπερ ἀτοπώτατόν ἐστι καὶ λέγειν καὶ φρονεῖν.
 15 ἄλλοι δὲ Ἀρειανοὶ καὶ Ἕλληνες ὡς νόθον διαβάλλουσι τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ψεύδονται δὲ καὶ οὗτοι. ἡ γὰρ γενεαλογία αὐτοῦ βασιλικὴ ὑπῆρχε καὶ πρὸ Διοκλητιανοῦ. ὁ δὲ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντίος θυγατριδοῦς ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξ Ἑλένης τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔσχε

2. περι] κατὰ a e. 4. αὐτὸν om. a. 5. τὸ βάπτ. A, τῷ β. vulg. φασὶν A. Ἰορδάνῃ A, Ἰορδάνει vulg. 6. ἀληθέστερον A, τὸ ἀληθές vulg. τὸ add. ex A. 9. περιποιῆσαι A, περιποιεῖσθαι vulg. 10. τὸν εὐσεβῆ A a, τὸν πανευσεβῆ vulg. 11. δεικνύσιν a. 13. συνήρχετο A e, συνήρχετο vulg. 14. ἄτοπον A. 15. δὲ om. A. διαβάλλουσι A, διαβάλλονται vulg. 16. ἡ γὰρ A et alii, καὶ γὰρ ἡ vulg. 18. θυγατρίδος Par. 19. ἐξ Ἑλένης τῆς b, Ἑλ. ἐκ τῆς vulg.

et fidem, post tyrannorum necem eum a Sylvestro Romae fuisse baptizatum: alii in oriente, Nicomediae videlicet, ab Eusebio Nicomediae praesule, Arianae partis fautore, circa mortis tempus baptismo lustratum asserunt: quo loco eundem obdormisse contigit. differebat enim, ut aiunt, Iordanis fluente se tingendum sperans. mihi sane tanquam pro vero compertum est eum a Sylvestro Romae baptizatum: perindeque constitutiones ad Miltiadem eius nomine vulgatas ab Arianiis confictas apud me indubium. hinc vel suum facere student, vel certe piissimum imperatorem infamare conantur, absque baptismate eum decessisse declarantes, quod absurdum est et a vero alienum. nondum enim lustratus si Nicaenae interfuisset synodo, sane neque divinorum mysteriorum extitisset particeps neque omnino cum sanctis patribus convenisset: id vero dicere, nedum sentire, iniquissimum est. alii vero Ariani et ethnici, velut spurium calumniantur magnum Constantinum: at mentiuntur et ipsi, regia siquidem est eius familia, et ante Diocletianum nobilis. pater quippe Con-

τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. εἶχε δὲ καὶ ἄλλους υἱοὺς ἐκ Θεο-
δώρου, τῆς θυγατρὸς Μαξιμιανῶ τοῦ Ἑρκουλίου, ἀδελφῆς δὲ
Μαξεντίου, τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην τυραννήσαντος, καὶ ἀναι-
ρεθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου περὶ Μουλυίαν τὴν γέφυραν, ὅτε
καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐθεάσατο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ 5
Φαύστας τῆς γαμετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ μη-
δεὶς θαυμαζέτω, εἰ πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἐλληνίζοντες δύο
ἀδελφὰς ἔγημαν ὁ πατήρ καὶ ὁ υἱός. εἰσὶ δὲ αἱ γενέσεις
αὐτῶν οὕτως, ὡς ὑποτίθεται.

2. Μαξιμιανῶ A, τοῦ Μαξ. vulg. 4. Μουλυίαν b, Μουλαίαν
vulg. 8. ἔγημαν A b, ἔγημον vulg.

stantius Claudii imperatoris nepos extitit, et ex priore cum Helena
coniuge connubio suscepit magnum Constantinum. habuit et alios filios
ex Theodora, Maximiani Hercullii filia et Mæxentii (qui diram Ro-
mae tyrannidem exercuit, et ad Milvium puntam a Constantino fuit
occisus, cum crucis signum in caelo conspexit) sorore, sorore item
Faustae, magni Constantini coniugis. nullus autem miretur patrem
et filium ethnico ritu viventes duas sorores in matrimonium sibi co-
pulasse. haec vero est stirpis eorum series, prout subiicitur:

Κωνσταντίος ὁ μέγας ἐκ Θεοδώρας Ἐρκουλίου
 θυγατρὸς γεννᾷ.

P. 15
 V. 12

Κωνσταντίον πατέρα Γάλλου Δαλματίου, ἐξ οὗ
 5 Ἀναβάλλινόν τε καὶ Γάλλον, Κωνσταντίαν γα-
 μετὴν Λικινίου.

Δαλμάτιος ὁ νέος Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γεννᾷ Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν καὶ μόνον.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκ Φαύστας θυγατρὸς Ἐρκου- B
 λίου γεννᾷ

Κρί- Κωνσταν- καὶ Ἑλένην γαμετὴν Ἰου- Κωνσταν- Κώνσταν-
 10 σπον, τῖνον, λιανοῦ τοῦ παραβάτου, τιον, τα.

4. Ἀναβάλλιον codd. et edd. v. supra p. 14, 11.

Constantius magnus ex Theodora Herculli filia genuit

Constantium patrem Galli Anaballinum et Constantiam uxo-
 Dalmatii, ex quo Gallum. rem Licinii.

Dalmatius iunior Iuliani praevaricatoris P.

Ex Helena vero genuit magnum Constantinum solum.

Magnus vero Constantinus ex Fausta Herculli filia genuit

Cri- Constan- et Helenam uxorem Iu- Constan- Constan-
 spum, tinum, liani praevaricatoris, tium, tem.

A.M. 58:5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδὼν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς Λικίνιον
 C μανικώτερον τῷ διωγμῷ χρώμενον, καὶ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ
 εὐεργέτου μελετῶντα, ὀπλίζεται κατ' αὐτοῦ διὰ ξηραῶς καὶ
 θαλάσσης· καὶ δὴ πολέμου δημοσίου κροτηθέντος κατὰ τὴν
 Βιθυνίαν, ζῶν συλλαμβάνεται ἐν Χρυσοπόλει, καὶ εἰς τὰς 5
 χεῖρας Κωνσταντίνου παραδίδεται. ὁ δὲ τῇ συνήθει φιλαν-
 θρωπία χρησάμενος, χαρίζεται αὐτῷ τὴν ζωὴν, καὶ εἰς Θεσ-
 σαλονικήν τοῦτον ἐκπέμπει φρουρεῖσθαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ
 βαρβάρους μισθωσάμενος νεωτερίζειν ἤμελλεν, εἰ μὴ προ-
 γνούς τοῦτο ὁ πρῶτατος Κωνσταντῖνος διὰ ξίφους τοῦτον 10
 ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευσε· καὶ οὕτως λοιπὸν τελείως ἀπήλυσεν
 D γαλήνης τὰ πράγματα τῆς Χριστιανῶν πολιτείας τῇ δυνάμει
 τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ, γεγονότων ἐκποδῶν τῶν τυράννων,
 καὶ μόνου κρατήσαντος τοῦ Θεοσυνεργήτου Κωνσταντίνου τῆς
 τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς. καταστήσας οὖν τοὺς ἰδίους παῖδας 15
 καίσαρας ἀπήλυσεν εἰρήνης. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα
 λαμπρός, δι' ἀνδρείαν ψυχῆς, δι' ὀξύτητα νοός, δι' εὐπαιδευ-
 σίαν λόγων, διὰ δικαιοσύνης ὀρθότητα, δι' εὐεργεσίας ἐτοι-
 μότητα, δι' ἄξιοπρέπειαν ὄψεως, διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀνδρείαν
 καὶ εὐτυχίαν, ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς μέγας, ἐν τοῖς ἐμφυλίοις 20

1. ἰδὼν A, ὀρῶν vulg. 3. διὰ ξηραῶς A, διὰ τε ξ. vulg. 6.
 παρατίθεται f. τῇ add. ex A. 9. προγνούς | γνούς A.
 10. τοῦτον om. A. 11. ἀπήλυσεν A, ἀπέλαυσε vulg. 14.
 τοῦ Θεοσυνεργήτου Κωνστ. A f, τῇ Θεοῦ συνεργείᾳ τοῦ Κ. vulg.
 15. τῶν add. ex A. καταστήσαντος A f. ἰδίου A, οὐκεί-
 οὺς vulg. 16. ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα A, ἀνὴρ τὰ πάντα vulg.
 20. εὐτυχίαν A f, εὐφυῖαν alii, εὐψυχίαν vulg.

A.C. 3:5 Hoc anno maiori cum insania Licinium adversus Christianos per-
 secutionem moventem et in se benefactorem molientem insidias pius
 Constantinus cernens, terra marique in ipsum arma parat: iamque bello
 civili moto, vivus in Bithynia ad Chrysopolim captus Licinius, in
 Constantini manus traditur. ille innata sibi mansuetudine ductus,
 vitam largitur, et Thessalonicam custodiendum ablegat. sed cum
 paulo post barbaris mercede conductis rebus novis studeret, hoc
 praevisto, clementissimus Constantinus gladio caput amputari praecē-
 pit: hocque demum pacto perfectae tranquillitatis Christianae reipu-
 blicae status compos est effectus, sublatis per vivificae crucis poten-
 tiam tyrannis et admittente dei subsidio, commissis soli Constantino
 totius Romani imperii habenis. propriis igitur filiis in caesares pro-
 motis, pace potitus est. extitit vir per omnia insignis, tam animi
 robore, quam ingenii acumine, orationis doctrina et copia praestans,
 juris et aequi amator, ad beneficia promptus, facie decora cum maie-
 state nitens, fortis et generosus in bellis, et in externis quidem adver-

ἀήττητος, ἐν τῇ πίστει στερρὸς καὶ ἀσάλευτος. ὄθεν καὶ κατὰ πάντων τῶν πολεμίων ἀπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην. διὸ καὶ P. 16 κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ πεποίηκεν.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Μαρτίνος ἐσφάγη τυραννήσας μῆνας τρεῖς. καὶ Λικινιανὸς υἱὸς Λικινίου ὁ καῖσαρ ἀπεδύθη ὑπὸ Κωνσταντίνου.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ υἱὸς τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως κατέδραμε τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ λαμβάνει πόλιν Ἀμιδαν. τούτῳ Κωνσταντίνος ὁ καῖσαρ, Κωνσταντίνου παῖς, πολεμεῖ, καὶ πταίσας ὀλίγον, τέλος οὕτω τῆς μάχης ἐκράτησεν, ὡς καὶ αὐτὸν ἀνελεῖν τὸν Ναρσῆν. B

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ εἰκοσαετηρίς τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ A. M. 5816 Ἀυγούστου βασιλείας ἐτελείσθη. καὶ ἐγένετο ἡ ἅγια καὶ οἰ- V. 13 κονμηνική πρώτη σύνοδος τῶν τιῆ πατέρων, ὧν οἱ πολλοὶ θαυματουργοὶ τε καὶ ἰσάγγελοι ὑπῆρχον, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι φέροντες ἐκ τῶν προλαβόντων διω- C γμῶν· ἐν οἷς καὶ Παφνούτιος, καὶ Σπυρίδων, καὶ Μακάριος, καὶ ὁ Νησιβίνος Ἰάκωβος, θαυματουργοί, καὶ νεκροῦς

1. καὶ add. ex A. 7. Κωνσταντίνου A b f, Κωνσταντίου vulg. 10. Κωνσταντίνος A, Κωνσταντίος vulg. 13. ἡ om. A. εἰκοσαετηρίς a b c d e f. τοῦ add. ex A. 14. ἐτελείσθη A, ἐτελειώθη vulg. ἅγια καὶ οἰκ. A, ἅγια οἰκ. vulg. 18. καὶ post οἷς add. ex. A. καὶ Μακ. A, καὶ ὁ M. vulg. 19. Νησιβίνος καὶ Ἰάκ. A.

sus barbaros motis excelsus, in domesticis vero invictus: in fide adeo stabilis et inconcussus, ut ab hostibus cunctis vel solis orationibus victoriam referret. eam ob rem templa, quae dominica dicimus, ad ethnicorum conversionem per loca in dei honorem extruxit.

Eodem anno Martinus, exercita per tres menses tyrannide, occisus est: et Licinianus Licinii filius caesaris insignibus a Constantino exutus.

Eodem quoque anno Persarum regis filius Narses, in Mesopotamiam excursionibus factis, urbem Amidam coepit. Constantinus caesar Constantini filius cum eo congregitur, et adversa suo vitio fortuna aliquantum usus, demum ita superior in pugna evasit, ut profligatum Narsem interemerit.

Hoc anno vicennialia Constantini Augusti celebrata, et sancta A. C. 316 universalis prima synodus trecentorum decem et octo patrum habita, quorum plurimi miraculorum patratores et meritis angelis aequales, ex praevius persecutionibus Christi stigmata in corpore circumferabant: inter quos praecipui Paphnutius, Spiridon, Macarius et Nisibinus Iacobus, prodigiorum opifices, qui mortuos etiam suscitarent ad

ἀναστήσαντες καὶ πολλὰ παράδοξα ποιήσαντες. τῆς δὲ ἀγίας
 συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας γενομένης, ἐξῆρχον αὐτῆς
 Μακάριος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας,
 ἕπερ δὲ τοῦ Ῥώμης Βίτων καὶ Βικέντιος παρῆσαν. τῆς δὲ
 Ἀντιοχείων ἐκκλησίας χηρευούσης, ἡ σύνοδος Εὐστάθιον ἐκὺ- 5
 ρωσε τὸν ἐπίσκοπον Βερροίας τῆς Συρίας. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὁ τοῦ Βυζαντίου οὐ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ διὰ γῆρας βαδύτα-
 τον, καὶ ἀσθένειαν σώματος· πρεσβύτεροι δὲ αὐτοῦ τὸν τό-
 πον ἀνεπλήρωσαν· τότε καὶ Παῦλος ὁ Νεοκαισαρείας πα-
 ρῆν τῇ συνόδῳ, καὶ ἄλλο πλῆθος ἀγίων ἀνδρῶν βίῳ καὶ λόγῳ 10
 διαπρεπόντων, περὶ ὧν μεγάλους ἐπαίνους ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ
 τῷ εἰς τὸν βασιλέα Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἔγραψε. πᾶσι δὲ
 τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν δαψιλῶς ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς
 ἐγοργῆγει. αὕτη ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος συνεργεῖα
 τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος Ἄρειον καθέειλε καὶ τοὺς 15
 ὁμόφρονας αὐτοῦ· Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς περὶ
 αὐτὸν, χωρὶς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, συνθεμένου τῇ φωνῇ
 P. 17 τοῦ ὁμοουσίου πρὸς τὸ παρόν, καὶ τοὺτους ἐξορίας παρέπεμψε,
 συμπαρόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ πανευφήμου βασιλέως Κωνσταν-

3. Μακάριος ὁ Ἱερ. A, ὁ Μακ. Ἱερ. vulg. καὶ add. ex A a.
 4. Βίτων A b, Βῆτος vulg. 5. χηρευούσης A et alii στερευού-
 σης vulg. 6. Βερόλιας A et alii Βερροίας vulg. Ἀλέξαν-
 δρος] Μητροφάνης A e f. 9. καὶ Παῦλος A, καὶ ὁ Π. vulg.
 13. τὴν om. A. 15. post καθέειλε a add. καὶ Θεόγγιον τὸν Νι-
 καίας. 16. αὐτῷ a. 18. ἐξορίας A, ἐξορίε vulg.

vitam aliaque id genus supra hominum fidem miranda ediderant. sancta itaque synodo Nicaeae Bithyniae celebrata, praesides eius con- sidererunt Macarius Hierosolymorum et Alexander Alexandriae antiisti- tes: vice autem Romani Biton et Vincentius adfuere: vidua vero pon- tifice Antiochensium ecclesia, synodus Eustathium confirmavit Ber- rhoeae in Syria episcopum. Alexander demum Byzantii praesul ob extremam senectutem et corporis invaletudinem synodo non inter- fuit: presbyteri tamen ipsius locum tenuerunt. tunc etiam Paulus Neocaesareae episcopus venit ad synodum, et sanctorum virorum mor- ribus et doctrina praestantium multitudo, quorum eximias laudes tertia in imperatorem oratione Eusebius Pamphili conscripsit: cun- ctis autem quae necessitas postulabat Christianissimus imperator li- beraliter suppeditabat. sancta haec et universalis synodus sanctae et consubstantialis trinitatis auxilio Arium et eius sententiae sectatores damnavit: Eusebium Nicomediae et adiunctos ei socios, dempto tamen Eusebio Pamphili, qui quoad illud tempus homousii vocabulo praebuit assensum, cominutione interdictos misit in exilium, sancita cuncta laudatissimo imperatore Constantino sua praesentia firmante, omnibusque quae deo forent consona opitulante: insuper

τίσιν καὶ συνεργοῦντος ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ Θεόν, ἄλλους τε ἀντ' αὐτῶν χειροτονηθῆναι ἐκέλευσε, πίστειος τε ἐκδεσιν ἔγγραφον ἐξήνεγκε, τὴν κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ὀρθοδόξων σὺν ἀπαγγελλομένην. τότε Ἀρείου τοῦ δυσσεβοῦς παρόντος 5 ἐν τῇ συνόδῳ καὶ κρινομένου, Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνης, καὶ Μάρις, καὶ Νάρκισσος, καὶ Θεόφαντος, καὶ Πατρόφιλος ἀντεπιούνητο Ἀρείου, οἱ συντάξαντες πίστειος λόγον βλάβημον ἐπέδωκαν τῇ συνόδῳ. τοῦ δὲ διαρρηχθέντος, οἱ πεποιηκότες τοῦτον ἀντιστραφέντες κατεδίκασαν Β
10 Ἀρείου χωρὶς Σεκούνδου Πτολεμαῖδος τῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεωνᾶ τοῦ Μαρμαρικῆς, ὧν ἐκβληθέντων σὺν Ἀρείῳ καὶ ἀναθεματισθέντων, τὸ ἅγιον σύμβολον τῆς πίστειος ἀνηγόρευσαν, ὑπογράψαντες ἅπαντες σὺν τῷ πανσεβασμίῳ βασιλεῖ, καὶ εὐφήμησαν, καὶ οὕτως διελύθη ὁ σύλλογος.
15 Τούτῳ τῷ ἔτει Κρίσπος ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Χριστιανὸς ἐκοιμήθη· καὶ τὸ Βυζάντιον ἤρξατο κτιζέσθαι.

Συνέστη σὺν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ πρώτη σύνοδος τῇ δωδεκάτῃ ἰνδικτικῶν ἔτει εἰκοστῷ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, V. 14
μηνὶ Μαίῳ κ'. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὴν ἐγκύκλιον ἡ σύνοδος ἐν C
20 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Πενταπόλει, δι' ἧς ἐδήλωσε τὴν ἐκβολὴν Ἀρείου, καὶ Σεκούνδου, καὶ Θεωνᾶ· ἐσήμανε

6. Μάρις A et alii, Μάρης vulg. 11. Μαρμαρικῆς A. 12.
ἀνηγόρευσαν A. 13. πανσεβασμίῳ A, σεβ. vulg. 19. δὲ
A, δὴ vulg.

alios in abdicatorum locum instituit ordinari: ac demum, quae nunc per omnem orthodoxorum ecclesiam publicatur, scriptis mandatum fidei expositionem: divulgavit. cum vero impius Arius ad ipsam praesens astaret et examinaretur, Eusebius Nicomediae, Theognis, Maris, Narcissus, Theophantus et Patrophilus, blasphemo fidei libello composito synodoque tradito, partem eius suscepere defendendam: quo in frustra conciso, eius auctores, mutata sententia, damnaverunt Arium, excepto Secundo, Ptolemaidis Aegypti, et Theona, Marmarices episcopis: quibus mox cum Ario eiectis et anathemate percussis, una cuncti cum augustissimo imperatore subscribentes, sanctum fidei symbolum, felicibus etiam precationibus et acclamationibus additis, publicaverunt: atque ita conventus solutus est.

Hoc anno Crispus imperatoris filius Christianus effectus decessit: et Byzantium coepit condi.

Coacta est sancta et universalis prima synodus duodecima indictione, anno magni Constantini vigesimo, mensis Maii die pariter vigesimo. circulare autem epistolam in Alexandria, Libyam et Pentapolim synodus misit, qua Arii, Secundi et Theonae depulsionem declaravit: de Meletio item, ut se quieto in propria civitate con-

δὲ καὶ περὶ Μελετίου, ὥστε ἰδιάζειν ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει ἡσυχάζοντα· τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας μυστικωτέρα χειροτονία βεβαιουῦσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τοῦ Πάσχα μηκέτι μετὰ Ἰουδαίων αὐτὸ ποιεῖν, ἀλλὰ τῷ κατὰ Ἰταλίαν τύπῳ κατὰ τὴν κυριακὴν μᾶλλον ἡμέραν ἑορτάζοντας. ὁμοίως καὶ 5 ὁ πανευσεβῆς βασιλεὺς ἐπιστολὰς ἔγραψε πανταχοῦ τὰ αὐτὰ κελευούσας καὶ βεβαιούσας τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκφωνηθέντα, καὶ Ἄρειον ἅμα τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ ἀποκη-
Dρύττων, Πορφυριανούς τε αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι, καὶ τὰ συγγραμματα αὐτῶν κατακαίεσθαι, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας **10** θανατοῦσθαι· ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον βασιλικὸν οὕτω ταῦτα γίνεσθαι. τῆς δὲ ἑορτῆς ἐνοστάσης κατ' αὐτὸ τῆς εἰκοσαετηρίδος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, πάντας τοὺς πατέρας εἰς ἐστίασιν προετρέψατο, συγκατακλιθεὶς αὐτοῖς καὶ ἴλαμπρῶς τιμῆσας αὐτούς· Παφνουτίου δὲ καὶ τῶν ὁμοίων ὁμολογητῶν τοὺς **15** ἐξορχθέντας ὀφθαλμούς καὶ τὰ πηρωθέντα μέλη ἐν τῷ διωγμῷ κατεφίλει, ἁγιασμὸν ἐξ αὐτῶν ποριζόμενος. παρῆγει δὲ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις εἰρήνην ἄγειν, καὶ τῶν κατὰ τοῦ πλησίον λοιδοριῶν ἀπέχεσθαι. τοὺς δὲ λιβέλλους, οὓς κατ'
P. 18 ἀλλήλων τινὲς ἐκδεδώκασι, πυρὶ κατέκαυσεν, ὄρκῳ βεβαιῶν, **20**

2. ὑπ' αὐτοῦ A, ὑπ' αὐτὸν vulg. 7. κελευούσας καὶ βεβ. A, βεβαιούσας, καὶ κελεύσας vulg. 8. ἀποκηρυττούσας a. 14. προετρ. — λαμπρῶς om. A f. προτιμῆσας A. 15. δὲ] τε A. 18. ἄγειν om. b. 20. ἐκδεδώκασι] ἐπίδεδ. A a f, ἐξεδώκασι vulg.

tineret, et qui ab eo electi erant, alia secretiori ordinatione confirmarentur, significavit. de paschate praeterea, ne amplius ritu Iudaico celebraretur, sed iam per Italiam recepto more dominico magis die festive coleretur, edixit. pari quoque modo litteras in provincias piissimus imperator misit, quibus cuncta, quae a s. synodo fuerant pronuntiata, probarentur et nunciarentur exequenda; Ariumque una cum sectae asseclis ab ecclesia proscripsit; eos Porphyrianos vocari, libros eorum igne consumi, et qui non acquiescerent, morti tradi decrevit: et super his omnibus demum imperatorum promulgavit edictum. instante vero sub id tempus vicennalis eius imperii die festo, cunctis patribus ad epulum invitatis, una et ipse accubuit: et splendide et cum honore cunctos excipiens, Paphnutii et sociorum confessorum effossos in persecutione oculos et mutilata membra, quasi sanctimoniam in se exinde derivaturus, exosculabatur. cunctos deinde episcopos hortabatur ad concordiam, et ut a proximorum criminibus defendendis absisterent: libellos autem, quos adversus invicem nonnulli dederant, igne consumpsit: hoc addito sacramento firmans, quod si adulterantem episcopum cerneret, ipse propria purpura libenter tegeter. donis denique

ὡς εἰ ἴδοι ἐπίσκοπον μοιχεύοντα, τῇ πορφυρίδι σκέπειν αὐ-
 τὸν προθύμως. πολλὰ δὲ πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις δωρησάμε-
 νος, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς παρακε-
 λυσάμενος, χαίροντας ἅπαντας ἐξαπέστειλε. τοῦ δὲ βασι-
 5 λέως ὑπὸ σοφῶν Ἑλλήνων ὀνειδισθέντος ἐν Βυζαντίῳ, ὡς οὐ
 πράττει καλῶς παρὰ τὰ ἔθνη τῶν βασιλέων Ῥωμαίων νεωτε-
 ρίζειν τὴν θρησκείαν, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ ἓνα τῶν φιλοσόφων
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦτον πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετ'
 αὐτοῦ παραπέμψαι. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος θεῖος μὲν ἦν ἀνὴρ, B
 10 λόγων δὲ ἄπειρος. εἶπε δὲ τῷ διαλεκτικῷ φιλοσόφῳ γλωσ-
 σαλοῦντι, ἐπιτάττω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 ἀληθινοῦ θεοῦ σιωπᾶν, καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ
 ἐφιμώθη, καὶ γέγονεν ἄλαλος. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων
 Μακαρίῳ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐπα-
 15 γιόντι ἐρευνῆσαι τὸν τόπον τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, καὶ τὸν
 τοῦ κρανίου Γολγοθᾶ, καὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον. τῷ δ' αὐτῷ
 ἔτει Ἑλένην τὴν θεόφρονα αὐτοῦ μητέρα ἔσπευσε, καὶ μονῆ-
 ταν ὡς βασιλίδι ἀπένειμεν. αὕτη δὲ ὀπτασίαν ἐώρακε κελεύ-
 ουσαν αὐτῇ καταλαβεῖν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν
 20 ἀνόμων καταχωσθέντας θείους τόπους εἰς φῶς ἀγαγεῖν. ἡ C

1. σκέπειν αὐτὸν A, σκέπτειν τοῦτον vulg. 6. πράττει A,
 πράττοι vulg. 7. καὶ ἔδοξε A. 11. τοῦ ἀληθ. θεοῦ A, τ.
 ἀλ. ἡμῶν θεοῦ vulg. 13. ἐφιμώθη: sic rescripti ex coniectura
 pro vulg. ἐφημώθη etc. infra p. 46, 14. 15. τὸν τοῦ A, τὸ
 τοῦ vulg. 17. Ἑλένην A, τὴν Ἑλ. vulg. μονῆταν b, μο-
 νίταν vulg. 19. αὐτῇ A, αὐτὴν vulg. τῶν om. A.

immensis per omnes ecclesias distributis, provinciarum praesidibus,
 ut sacerdotes colerent, praecepit; laetos tandem omnes dimisit. cum
 autem ethnici philosophi probris imperatorem Byzantii onerarent,
 quod praeter Romanorum imperatorum mores, communi religione in-
 novata, prave se gereret; e philosophorum grege selectum unum cum
 Alexandro episcopo in disputationis certamen committere placuit.
 Alexander vero vir quidem divinus erat, sed ingenio ac litteris
 rudis. hic versatissimo in dialecticae praeceptis philosopho, lin-
 guaeque lascivia laboranti, te, inquit, in nomine Iesu Christi
 veri nostri dei silere iubeo, et conticescere. eo dicto obmutuit
 ille et loquelae factus est expertus. Macario praeterea Hiero-
 solymorum episcopo, qui concilio interfuit, mandavit imperator,
 ut reversus sanctae resurrectionis locum, et Calvarii Golgotham, et
 vivificationis crucis lignum requireret. eodem quoque anno matrem He-
 lenam mulierem divino sensu praeditam coronavit Constantinus, et
 ut imperatrix monetam suo caractere cusam distribueret, donavit.
 ostentum autem vidit iubens eam Hierosolymam proficisci, et divina
 loca sub terram ab impiis et profanis defossa in lucem educere.

δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντῖνον ῥήτησατο τὰ θεόθεν αὐτῇ κλευσθέντα πληρῶσαι. ὁ δὲ τὴν ὑπακοὴν πεποίηκε. θεῖφ δὲ νεύματι κινούμενος ὁ εὐσεβῆς Κωνσταντῖνος πόλιν εἰς ἴδιον ὄνομα κτίσαι βουλευθεὶς ἐν τῷ πρὸ τοῦ Ἰλίου πεδίφ, ὑπὲρ τὸν Αἴαντος τάφον, οὗ δὴ φασὶ τὸν ναύσταθμον ἐσχηκέναι τοὺς 5 ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἑλληνας, θεὸς δὲ κατ' ὄναρ αὐτῷ ἐκέλευσεν ἐν τῷ Βυζαντίφ κτίσαι τὴν νῦν Κωνσταντινούπολιν· ἦν καὶ φιλοτίμως δειμάμενος οἴκοις περιφανέσι, τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἀξιολόγους μετώκισε, καὶ ἐξ ἄλλων τόπων κατὰ V. 15 γένος ἐπιλεξάμενος, καὶ οἴκους μεγάλους αὐτοῖς χαρισάμενος, οἰκῆσαι τὴν πόλιν πεποίηκε. τότε δὴ τὸν ναὸν τῆς D ἀγίας Σοφίας, καὶ τῆς ἀγίας Ἐφρήνης, καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ τοῦ ἀγίου Μωκίου, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου ἐν τῷ Ἀνάπλφ ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ψκοδόμησε· τοὺς δὲ τῶν εἰδώλων εἰδωλικοὺς ναοὺς καταλύεσθαι προσέταξε, καὶ ἐκκλησίας οἰκο- 15 δομεῖσθαι. τότε κατεσκάφη ὁ ἐν Αἰγαῖς Ἀσκληπιοῦ ναός, καὶ ὁ ἐν Ἀπάκοις τῆς Ἀφροδίτης, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· καὶ τὰς τούτων προσόδους ταῖς ἐκκλησίαις ἐδωρήσατο. τότε πολλὰ ἔθνη τῷ βαπτίσματι προσῆλθον τοῖς θαύμασι τοῖς γενομένοις ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων τῶν ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως αἰχμαλωτισθέντων 20 ἱερέων πρότερον ἐκ τῶν ἐπιδραμόντων τοῖς Ῥωμαίοις Γοθῶν P. 19 καὶ Κελτῶν καὶ Γαλατῶν τῶν ἐσπερίων. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ

2. δὲ alterum add. ex A et aliis. 8. καὶ add. ex A. 9. μετώκισε vulg. 10. ἐκλεξάμενος a. 16. ἐν Αἰγαῖς] ἐναγῆς a.

tunc ipsa filium Constantinum rogat, ut divinitus sibi imposita munera adimpleret. ille divino nutu concitatus, matri morem gessit. pius idem Constantinus urbem suo de nomine condere volens, in planitie, quae Illo subiacet ad Aiacis tumulum, ubi Graecos ad Troianam expeditionem profectos navium stationem habuisse ferunt, iussus est in somnis a deo Byzantii, quae nunc Cpolis, illud moliretur opus. urbe igitur praeclaris aedificiis extracta, viros dignitate praecipuos ab urbe Roma aliisque subinde locis selectos illuc transtulit, et, praeclaris habitationibus assignatis, urbem praecipit incolere. eo tempore sanctae Sophiae, sanctae Irenes, apostolorum, sancti Mocii et archangeli ad locum, qui Anaplius dicitur, templa Christi amans imperator extruxit: profanaeque idolorum fana deiici, et ecclesias aedificari iussit. tunc templum Aesculapii ad Aegas, et Veneris in Aphacis, et alia plurima sunt eversa, atque illorum reditus ecclesiae addicti. sub hoc idem tempus multae gentes ad baptismum accesserunt, miraculis motae editis a quibusdam sacerdotibus, qui antea sub Galieno imperatore a Gothis, Celtis, et Gallis Hesperis, qui tunc adversus Romanos incursions faciebant, captivi ducti fuerant: nunc vero sub victore

νικητοῦ Κωνσταντίνου πλείστα τῶν ἐθνῶν ἐφωτισθησαν τῷ
 Χριστῷ προσδραμόντα. Ἰνδοὶ οἱ ἐνδότεροι ἐπίστευσαν τῷ
 Χριστῷ, Μερωπίου φιλοσόφου Τύρου Αἰδέσιον καὶ Φρουμέν-
 5 τιον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λαβόντος, καὶ εἰσελθόντος ἐκεῖ ἰστο-
 5 ρῆσαι τοὺς τόπους, καὶ διδάξαντος αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ. πρῶτον ἐπίσκοπον Φρουμέντιον χειροτονεῖ Ἀθανάσιος
 ἐν αὐτοῖς. ὁμοίως καὶ Ἴβηρες ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν ὑπὸ τῆς
 αἰγμάλωτου γυναικὸς Χριστιανῆς ὄρωντες γινόμενα θαύματα,
 καὶ τὴν ἐπιπεσοῦσαν ἀχλὺν τῆ βασιλεῖ αὐτῶν κνηγοῦντι ἰα-
 10 σαμένης. ταῦτα Ρουφῖνος ἱστορεῖ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 τῶν Ἰβήρων Βακκουρίου ἀκηκῶς. ὁμοίως καὶ Ἀρμένιοι τε-
 10 λείως ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν διὰ Τιριδάτου τοῦ βασιλέως αὐ-
 τῶν καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν, τὴν σωτηρίαν δεξάμε-
 νοι. τότε καὶ Δωροθέος ἐπίσκοπος Τύρου, ὃ ἐπὶ Διοκλητια-
 15 νοῦ πολλὰ κακοπαθήσας, καὶ ἔξορίας καὶ βάσανα ὑπομείνας,
 ἤκμαζε, πλείστα συγγράμματα καταλιπών, Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἐλ-
 ληνικά, ὡς ἀμφοτέρων γλωσσῶν ἐμπειρότατος, καὶ πολυτί-
 15 στωρ δι' εὐφυΐαν γενόμενος. οὗτος ἀκριβῶς καὶ περὶ τῶν
 ἐπισκόπων τοῦ Βυζαντίου καὶ ἄλλων πολλῶν διεξῆλθεν. ὃ

1. πλείστα τῶν ἐθνῶν A, πλείστα μέρη τ. ἐ. vulg. 2. προσ-
 δραμόντα A a, προσδραμόντων vulg. 3. fort. Τυρίου. 7.
 ὑπὸ τὰ b. 10. fort. παρ' αὐτοῦ τοῦ. 11. τελείως om. A f.
 12. Τηριδ. vulg. 16. καὶ Ἐλληνικά om. A e f. 17. καὶ
 πολυτίστωρ om. a. 19. πολλῶν A, πολλῶν τόπων vulg. 6
 add. ex A.

Constantino innumerae ex his gentibus ad Christi cultum confugien-
 tes illuminatae sunt. Indi praeterea interiores Christi fidem suscepe-
 runt, Meropio Tyrío philosopho Aedesium et Frumentium discipulos
 secum assumente, et ad ibi posita loca quaeque describenda pro-
 fecto, iisdemque divinum verbum praedicante: primusque Frumentius
 episcopus ab Athanasio apud ipsos consecratus. Iberes similiter sub
 Constantino fidem acceperunt, visis a Christiana muliere captiva pa-
 tratis miraculis, quae inter caetera oculorum caliginem regi inter ve-
 nandum infruentem sanavit. haec Rufinus ab Iberum rege Baccurio
 audita narrat. pari quoque eventu ipsius aetate Armenii, Tiridatis,
 eorum regis, et Gregorii, eorum episcopi, hortatibus fidem una cum
 salute susceperunt universi. eius quoque temporibus Dorotheus Tyri
 episcopus pluribus sub Diocletiano malis exantlatis, exilium etiam et
 tormenta perpressus, florebat: qui, ut utriusque linguae Graecae pa-
 riter et Latinae peritissimus, et tum ob ingenii felicitatem, tum ob
 rerum experimenta variam eruditionem adeptus, praeclara nobis in
 utraque scripto reliquit monumenta. hic de Byzantii et aliorum plu-
 rium locorum episcopis diligenter disseruit. idem exilio revocatus

αὐτὸς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εὗρεθείς, Καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσε ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μιὰρὸς ἀνὴρ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς παροικεῖ, πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσσόπολιν, 5 ἔνθα καὶ συσχεθείς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολλοὺς ὑπομείνας αἰκισμούς, ἐν βυθυτάτῳ γῆρει διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν [ἐκατὸν ἐπὶ ἤδη τυγχάνων ἐτῶν].

- A.M. 5817 **Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοί τε καὶ Πέρσαι τὸν Χριστιαν-** 10
Ἰσμὸν ὀρῶντες ἀκμάζοντα κατὰ τὴν Περσίδα διαβάλλουσι Συ-
βώρῃ Περσῶν βασιλεῖ Συμεῶνα ἀρχιεπίσκοπον Κτησιφῶντος
καὶ τὸν Σελευκείας, ὡς φίλους τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων καὶ
μηνυτὰς τῶν Περσικῶν πραγμάτων ὥστε μέγαλον διωγμὸν
ἐν Περσίδι κινήσεντος πλεῖστοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ 15
P. 20 κατεκοσμήθησαν, ἐν οἷς καὶ Οὐσθαζάδης παιδαγωγὸς Σαβῶ-
V. 16 ρου, καὶ Συμεῶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς
ἐκατὸν κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι ἐν ἡμέρᾳ μᾶ ἑμαρτύρησαν,
καὶ πολλὰ πλήθη ἀναρίθμητα. ἐκ δὲ τῶν πόλεων τοὺς ἐπι-
σήμους ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἤρῖθμησαν μαρτύρων βασάνοις 20

2. ἰδίαν] οικίαν c. ἕως A a f, μέχρι vulg. 7. γῆρε b e.
 8. ἐκ. — ἐτῶν om. A e f. 12. βασιλεῖ om. e f. 13. Σε-
 λευκείας A, Σελευκείας vulg. τοῦ βασιλέως Ῥωμ. A, τῶν
 Ῥωμ. βασιλέων vulg. 16. Οὐσθαδοζάδης e. Σαβωρίου
 vulg. 17. ὁ add. ex A. 19. πόλεων] πολλῶν a.

interfuit synodo, et propriae restitutus ecclesiae ad praevaricatoris Iuliani tempora permansit in vivis. cum vero non aperta, sed occulta vi per magistratus in Christianos scelestus ille debaccharetur, beatus Dorotheus Odysopolim ruxum profectus, et a Iuliani magistratibus ibidem comprehensus, variis contusus iniuriis, in extrema senectute, ob Christi confessionem, centum et septem vitae numerans annos, in tormentis occubuit.

- A. C. 317 Hoc anno Iudaei et Persae, cognito fidei Christianae per totam Persiam augmento, Symeonem Ctesiphontis et alterum Seleuciae archiepiscopum, ceu Romanorum imperatorum amicos, quique res Persicas eis revelarent, apud Saborem Persarum regem criminati sunt: unde horrenda in Perside persecutione commota, plurimi pro Christo martyrii corona fuere decorati: inter quos Usthaxades Saboris paedagogus, et Symeon archiepiscopus, et praeter alios plures centum clerici et episcopi, et alia innumera multitudo una die martyrii palmam adepti sunt. ab eodem insuper infidelissimo Sabore in praecipuis urbibus nobilissimi quique ad decem et octo millia cruciatibus

φρικώδεσι καὶ ξένοις τῆς φύσεως τελειωθέντας· ὑπὸ Σαβώ-
ρου τοῦ ἀθεωτάτου. τότε καὶ Ἀκεψιμᾶς ὁ ἐπίσκοπος, καὶ
Ἀειθαλᾶς πρεσβύτερος, καὶ Περβουλία ἡ ἀδελφὴ Συμεῶν
τοῦ ἀρχιεπισκόπου σὺν ἑτέραις πλείσταις ἐμαρτύρησαν. Κων-
5 σταντίνος δὲ ὁ Θεϊότατος βασιλεὺς Σαβώρη διὰ γραμμάτων
παρήγει φείσασθαι Χριστιανῶν αἰτῶν, καὶ παύσασθαι τῆς Β
τοσαύτης ὀμότητος· ἢ τις ἐπιστολὴ θαναμασίως συντέτακται,
καὶ Θεϊότατα· ἀλλ' οὐκ ἔπεισε.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ἑλένην τὴν μακαρίαν μετὰ χρημάτων
10 ἀπέστειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Θεῖος Κωνσταντίνος πρὸς τὸ
ἀναζητῆσαι τὸν ζωοποιὸν τοῦ κυρίου σταυρὸν. Μακάριος δὲ
ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων συναντήσας τῇ βασιλίδι μετὰ τῆς
θεούσης τιμῆς, τὴν ζήτησιν τοῦ ποθουμένου ζωοποιῦ ξύλου
ἐποιεῖτο σὺν αὐτῇ, μεθ' ἡσυχίας καὶ προσευχῶν σπουδαίων
15 καὶ νηστειῶν. τούτων δὲ γενομένων, ἐφάνη συντόμως Θεό-
θεν ὁ τόπος τῷ αὐτῷ Μακαρίῳ δειχθεὶς, ἐν ᾧ ἴδρυτο τῆς C
ἀκαθάρτου δαίμονος Ἀφροδίτης ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα· ὃν
τῇ βασιλικῇ αὐθεντίᾳ χρωμένῃ συντόμως καθεῖλεν ἡ Θεόστε-
πιος Ἑλένη διὰ πλήθους τεχνιτῶν ἐκ βαθρῶν κατασκαψασα,

1. ξένοις A et alii, γένοις vulg. τελειωθέντων a. a.
Ἀκεψιμᾶς A et alii, Ἀρικιμᾶς vulg. ὁ add. ex A. 3. Αει-
θαλᾶς A et alii, Αιθαλᾶς vulg. Περβουλία A f, Τερβ. a,
Τουρβουλία vulg. 5. Σαβωρίῳ vulg. 9. ante τῷ δ' αὐτῷ
ἔτι A add. inscriptionem: περὶ Ἑλένης τῆς θείας βασιλίδος.
χρημάτων καὶ στρατευμάτων b. 11. ζωοποιῶν] θεῖον a. 13.
ζωοποιῦ add. ex A a. 15. νηστειῶν A, νηστείας vulg. 16.
ὁ add. ex A. 19. κατασκάψαι A e.

horrendis et ab humana penitus alienis natura martyres fuere consummati. ea tempestate Acepsumas episcopus, Aethalas presbyter, et Perbulia Symeonis archiepiscopi soror cum plurimis aliis eiusdem sexus martyrio afficiuntur. quibus auditis sacratissimus imperator Constantinus, ut Christianorum sanguini fundendo parceret, et a tanta crudelitate sibi temperaret, per litteras, additis etiam precibus, Saborem est adhortatus. mirando ac divino stilo composita est haec epistola: durum tamen viri mentem flectere non valuit.

Eodem anno beatam Helenam cum ingenti pecuniarum pondere, ad vivificam domini crucem perquirendam, divinus Constantinus Hierosolymam misit. at cum debito honore imperatrici factus obviam Macarius Hierosolymorum patriarcha una cum ipsa semotus a comitatus tumultu, mentis dico tranquillitate, fervidis orationibus et ieiuniis vacans, desiderati ligni perquisitionem agebat. quibus ita persolutis, divino tandem nutu, locus, quo Veneris impuri daemonis templum ac simulacrum erecta fuerant, ipsi Macario manifestatus est:

καὶ τὸν χοῦν ἀπορρίψασα, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Αἰλίου πάλαι κτισθέντα πολυτελῶς. αὐτίκα δὲ τὸ ἅγιον μνημα καὶ ὁ τόπος τοῦ κρανίου ἀνεδείχθησαν, καὶ πρὸς ἀνατολὴν σύνεργως τούτων τρεῖς σταυροὶ κεχωσμένοι· ἐρευνήσαντες δὲ εὗρον καὶ τοὺς ἥλους. ἀμυχανούντων δὲ πάντων ποῖος ἄρα εἶη ὁ δεσποτικὸς σταυρὸς, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ἑλένης ληπουμένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλυσε
 D τὸ ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γὰρ τινι γυναικὶ τῶν ἐμφανῶν καὶ σχεδὸν τεθνηκυῖα προσαγαγὼν ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δεσποτικὸν διέγνω. μόνον γὰρ ἤγγισε τῇ ἀσθενούσῃ ἡ σκιά 10 αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἡ ἄπνους καὶ ἀκίνητος θεία δυνάμει παραχρῆμα ἀνεπήδησε, δοξάζουσα τὸν θεὸν μεγάλῃ τῇ φωνῇ. ἡ δὲ πανευσεβῆς Ἑλένη μετὰ φόβου καὶ πολλῆς χαρᾶς ἀνελομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτοῦ σὺν τοῖς ἥλοις ἤγαγε πρὸς τὸν παιδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καταθε- 15 μένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς
 P. 21 μνημόσυνον ταῖς μετ' ἔπειτα γενεαῖς. τότε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτισθῆναι ἔν τε τῷ ἁγίῳ μνηματι καὶ ἐν τῷ κρανίῳ, καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ, ἔνθα εὐρέθη τὸ ζωοποιόν

1. ἀπορρίψαι A. 4. κεχωσμ. A, χειχωσμ. vulg. 5. εἶη A, ἐστίν vulg. 7. ἔλυσε A, ἔλκυσε vulg. 9. ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δ. A, ἐκατέρων τῶν στ. τὰ ξύλα τὸ δεσπ. vulg. 10. ἀσθενούσῃ] τεθνηκυῖα A. 11. καὶ prius add. ex A. 19. τοῦ ἑαυτῆς A in marg., τῆς ἑαυτ. vulg.

eumque Helena divinitus coronata imperatrix regia potestate usa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effossum deiecit, rudera exportavit, et cuncta ab Aelio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est et expurgavit. confestim vero sanctum monumentum detectum, et Calvarii locus patefactus, et his proxime tres cruces ad orientem effossae: sed et studiosius investigantibus clavi etiam reperti. anxii vero cunctis, quae utique crux dominica foret, et beata Helena valido moerore confecta, Macarius episcopus proprii nominis claritudine beatas, dubium omne fide sua dissolvit. illustrium enim feminarum cuidam de vita desperatae, et iam animam agenti, huius et illarum crucium admotis lignis, dominicam agnovit. nam ut ad infirmam sola accessit umbra, quae absque spiritu, et omni motu destituta iacebat, divina virtute confestim exiliit, et magna voce deo laudem reddidit. pientissima vero Helena cum tremore et plurimo cordis tripudio vivifica cruce sublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo inclusam Macario episcopo tradidit sequuturam deinceps posteritati monumentum. ecclesias quoque iussit extrui in sancto sepulcro Calvario, et singularem aliam de filii sui nomine, ubi vivifica crux

ξύλον, καὶ ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, καὶ οὕτως ἐπανῆλθε πρὸς τὸν πανεύφημον Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ δεξάμενος αὐτὴν μετὰ χαρᾶς, τὴν μὲν τοῦ ζωοποιῦ ξύλου μοῖραν ἐν χρυσῇ θήκῃ παρέθετο, παραδούς τῷ ἐπισκόπῳ εἰς 5 τήρησιν· τῶν δὲ ἤλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τοῦ χαλικοῦ ἵππου ἄγιον 10 τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ὁ δὲ αὐτὸς πανεύφημος Κωνσταντῖνος ἔγραψε τῷ φερωνύμῳ Μακαρίῳ ἐπισπεύδειν τῇ οἰκοδομῇ, καὶ ἄρχοντα τοῦ ἔργου ἀπέστειλε μετὰ δαψιλείας χρημάτων, κελεύσας οὕτως κτισθῆναι τοὺς ἀγίους τόπους, ὡς μὴ εἶναι 15 τοιαύτην καλλονὴν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, γράψας ἡγεμόσι τῆς ἐπαρχίας συνδραμεῖν τοῖς ἔργοις σπουδαίως ἐκ τοῦ δημοσίου λόγου. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς φαιδρῶς ἐορταζῶν καὶ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ τῷ ποιήσαντι τοιαῦτά ἀγαθὰ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ φερώνυμος Μακάριος ὁ πατρι- 20 ἀρχης Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, καὶ διεδέξατο τὸν θρόνον αὐτοῦ Μάξιμος πρῶτος ἀνὴρ καὶ ἐπίσημος, πολλὰς βασιάνους ὑποστάς διὰ τὸν θεὸν ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀπολέσας.

8. Ἴππου A, τοῦ Ἴππου vulg. 10. τῷ φερωνύμῳ Μακ. A, τῷ Μακ. φερ. vulg. 17. καὶ add. ex A. 20. ὑποστάς omisso δς A, δς π. β. ὑπέστη vulg.

reperita est, in Bethleem et in olivarum monte: quibus peractis ad illustrem Constantinum reversa est. his hilare acceptis, vitalis crucis partem auro iuclusam episcopo serendam commendavit: clavorum autem hos quidem in galeam scite composuit, alios in equi eius fraenum fabrefactos admiscuit, ut adimpleretur vaticinium prophetae, dicentis: in illa die erit in equi fraeno sanctum domino omnipotent. ipse celebratissimus Constantinus Macario, cuius viri nomen laudes etiam testatur, ut fabricam urgeret et promoveret, scripsit: ac liberali sumptu dato praefectum operis misit; qui sancta loca ex eius mandato curaret adeo sumptuose extrui, ut splendore pares in orbe universo non extarent aedes, etiam provinciae praesidibus ex aerario publico collatis expensis ad opus inceptum absolvendum opem suppeditare imperatoris rescripto iussis. quibus confectis imperator dies festos hilariter celebravit, debitasque deo, a quo imperii sui tempora tot bonis cumulata sunt, grates persolvit.

Eodem anno tanto nomine dignus Macarius Hierosolymorum patriarcha quievit in pace: in cuius thronum successit Maximus vir mansuetus et eximius, qui mota propter dei religionem persecutione dextrum oculum amisit et plurimos sustinuit cruciatus.

Καὶ αὐτὸν τὸν πατριῶν καὶ ἡ βασις Ἑλένη ἀπαρτίθη
 ἐν ταύτῃ ἑαυτὸν ὀφειλίσια, πολλὰ ἐπιπλασμένη τῷ τῷ πατρὶ
 τῆς εἰς Χριστὸν ἐπιβίαιας. ἐκόρη δὲ ἐν τῷ πατρὶ τῶν ὁρίων
 ἀπειρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅν ἔπειτα ὁ τῆς αὐτῆς
 Κωνσταντίνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τοὺς πλεονεκτήσας βασιλεῖς 5
 Χριστιανῶν, πρώτῃ δὲ ἐν αὐτῇ ἐκόρη ἡ βασις Ἑλένη,
 παύσαις φαιδραῖς καὶ παντοχίαις τιμηθῆσα. αἱ δὲ ἐν Ἱερο-
 σολύμοις ἰεραὶ παρθένοι, αἷς ἑστώσας δὲ ἐκταῖς, ὡς θεο-
 παύτα, ταῖς τραπέζαις διεκόνει ἡ θεῖα Ἑλένη, δὲ πα-
 τῆς θείας παύσαις αὐτῇ ἐμακάριζον. Ἐστὲν δὲ τῷ Πατρὶ 10
 φθίον βίβλος, ἰεραὶς κατασκευάσαι ὁ βασιλεὺς προσέειπε λόγῳ
 τῶν ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, παρυσχῶν αὐτῷ καὶ δη-
 μόσια γήματα.

A M 2.18 V. 22 Τούτῃ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν
 καὶ Σαρματῶν καὶ Γότθων στρατεύσας πάλιν ἤγαγε πραιποῦν 15
 διὰ τῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ δυνάμεως, καὶ τοῖτους ἐρηνώ-
 σαις εἰς ἐσχάτην αὐτοῦς κατήγαγε δουλείαν.

3. εὐσεβείας] πίστεως A. 7. παντοχίαις Pat. 9. τραπέζαις]
 πράξει e l. 14. ὁ μέγας] νεκρὸς ὁ εὐσεβέστατος A e f.
 15. quae in vulg. post στρατεύσας aperte corrupta et confusa
 legitur: τὸν Δαουὴν πειράσας γαγῶσαν ἐν αὐτῷ [ἔνθα ὁ μέ-
 γας Κωνσταντίνος γαγῶσαν ἐν τῷ Δαουὴν ἔπεισε] ἰαθῶν κα-
 τασκευάσας om. cum A e f et Anastasio, quum haud dubie ex
 a. 320 huc transposita sint. ἤγαγε A a e f, ἤγαγε vulg.
 16. τιμίου om. A e f. 17. κατήγαγε A, ἤγαγε vulg.

Sub idem tempus beata Helena, annis vitae octoginta numeratis multisque Christianae vitae praeceptis filio relictis, obdormivit in domino. sepulta est Cpoli in sede sanctorum apostolorum, quam filius eius Constantinus, ut Imperatores Christiani ibi post obitum humarentur, construxerat. prima vero beata Helena in hac sepulta fuit, solemnibus ecclesiae officiis et nocturnis vigiliis honorata. sacrae autem Hierosolymitanae virgines, quibus religiose de deo sentiens Helena servarum more stans propriis manibus ministrabat, iugi piaque recordatione nomen eius celebrantes, aeternam ei beatitudinem precabantur. denique in ecclesiarum Cpolis gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex aerario publico expensis, iussit imperator sacros libros colligere.

A. C. 318 Hoc anno magnus Constantinus expeditione adversus Germanos, Sarmatas et Gothos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransiit lapideo ponte, venerandae crucis virtute maximam reportavit vic-
 tam, devastatisque eorum agris, extremam in eos induxit ser-

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Δρεπανὰν ἐπικτίσας εἰς τιμὴν Λουκίανου τοῦ ἐκεῖσε μάρτυρος ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλενόπολιν κέκληκε. τῷ συμβόλῳ τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσαν ὀρθοδοξίαν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου 5 μαρτυρεῖ γράφων τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις, καὶ ἐρμηνεύων τὰ Β ῥήματα πρὸς τὴν διάνοιαν. Ἀθανάσιος δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἄφρους ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ Παμφίλῳ ὡς δεξαμένῳ τὴν φωνὴν τοῦ ὁμοουσίου. ὁ δὲ Θεοδώρητός φησιν ὅτι Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου σύμφρων τῶν Ἀρειανῶν ὑπῆρχεν Εὐσεβίου τοῦ Νικομη- 10 δείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὅθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ θείου Ἐδοταθίου Ἀντιοχείας συνέδραμεν, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα πείσας δικαίως αὐτὸν καθαιρεῖσθαι ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ παρεσκεύασεν αὐτὸν ἐξορισθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὀκτάγωνον κυριακὸν ἦρ- A.M. 5819
15 ζατο οἰκοδομεῖσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὸν Δανουβίον A.M. 5820
περάσας, γέφυραν ἐν αὐτῷ λιθίνην πεποίηκε, καὶ τοὺς Σκύ- V. 18
θας ὑπέταξε. D

Ῥώμης ἐπισκόπου Μάρκου ἔτος α'. A.M. 5821
20 Τούτῳ τῷ ἔτει κιλίων Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Κων-

1. ἔτει A e f, χρόνῳ vulg. ante Δρεπανὰν. om. καὶ cum A.
2. ἐκεῖσε add. ex A a. ὁμώνυμον A a, ὁμωνύμῳ vulg. 6.
τὴν om. c. 7. ὡς δεξαμένῳ a, εἰς δεξαμένῳ vulg. 14. τούτῳ
τῷ ἔτει A b, τῷ αὐτῷ ἔτει vulg. ἐν Ἀντ. τὸ A, τὸ ἐν Ἀντ.
vulg.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans Helenopolim de matris nomine appellavit. fidei in Nicaena synodo a patribus expositae Eusebium Pamphili testimonium reddens, rectum et legitimum omnem sensum illud continere suis civibus scripto profitetur, et singulorum eius verborum mentem explanat. ad Africanos scribens Athanasius Eusebium voci consubstantialis assensum praebuisse affirmat. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomediae episcopo eiusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochiae praesulem dignitate deponendum concurrat: cum quibus, eius abdicationem velut iustam imperator improbens, exilium apud Illyrios eidem paravit.

Hoc anno dominicum octagonum Antiochiae aedificari coeptum. A. C. 319

Hoc anno piissimus imperator Constantinus Danubium traiecit - A. C. 320
rus lapideum pontem in eo construxit et Scythas edomuit.

Romae episcopi Marci annus primus.

A. C. 321

Hoc anno pius Constantinus Cpolim a se constructam novam Ro-

σταντινούπολιν Ῥώμην νέαν χρηματίζειν ταύτην ἐθέσπισε, καὶ σύγκλητον ἔχειν ἐκέλευσε· στήσας καὶ πορφυροῦν κίονα, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἐπὶ Ῥώμην ἐξιούσης πύλης, κοσμήσας τὴν πύλιν καὶ κομίσας ἐπ' αὐτῇ 5 ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἴ τι ἔργον ἦν εὐκοσμίας, καὶ ἀνδριάντων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μαρμάρου.

A.M. 5822 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος πρῶτον.

P. 23 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπέτειε Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Β κατὰ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν καταλύσιν, καὶ κατὰ 10 τόπους ἠφανίζοντο· καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ἀπεδίδοντο.

A.M. 5823 Ῥώμης ἐπισκόπου Τουλίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλικὴ πυρὶ θείῳ κατεφλέχθη. 15

A.M. 5824 Τούτῳ τῷ ἔτει μελλούσης ἑβδόμης Ἰνδικτίωνος ἐπιλαμβάνεσθαι λιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπικρατήσας σφοδρότερον, ὥστε κώμας κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ὄχλῳ πολλῷ συναγομέναις 20 C ἐπὶ τῆς χώρας Ἀντιοχείων καὶ τῆς Κύπρου ἐπέρχεσθαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἀρπάζειν μὲν ὡς ἐν νυκτὶ ταῖς ἐφόδοις, ἔσχατον δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐπεισιέναι εἰς τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐν ταῖς

3. ἑαυτοῦ add. ex a. 4. ἐπὶ τὸ δυτ. A, ἐπὶ δὲ τὸ δ. vulg.
5. καὶ om. A. ἐπ' αὐτῇ] ἐν αὐτῇ vulg. 12. ἀπεδίδοντο A a, ἐδίδοντο vulg. 18. κατὰ A b f, ἐπὶ vulg. 21. εἰσιέναι a.

nam sanxit appellari et senatum habere decrevit: atque columnam ex porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in urbis parte, qua eius aedificia condi coepta, ad occidentem regionem, qua Romam iturus via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinxit ornamentis, et si quod opus uspam provinciarum et civitatum extitit elaboratum ac praestans inter statuas, aera, et marmora, illud omne Cpolim transportari curavit.

A. C. 322 Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

Hoc anno pius Constantinus templorum pariter ac idolorum everisionem promovit, adeo ut ubique delerentur: ipsorumque reditus dei ecclesiis addicerentur.

A. C. 323 Romae episcopi Iulii annus primus.

Hoc anno basilica Nicomediensis igne coelesti conflagravit.

A. C. 324 Hoc anno septima indictione imminente, fames adeo truculenta orientem invasit ut e pagis homines turmatim glomerati in urbem Antiochenam et Cyprum effunderentur: et primo quidem noctu per Urbis vias obvia quaeque diripere, postremum autem de die in horrea et

ἀποθήκαις, καὶ πάντα πραιδεύοντας ἀρπάζειν, καὶ ἀναχωρεῖν. γενέσθαι δὲ τὸν μῶδιον τοῦ σίτου τετρακοσίων ἀργυρίων. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος σιτομέτριον ταῖς ἐκκλησίαις V. 19 κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφὴν διηλεκτῶς χήραις καὶ ὄρφανοῖς καὶ ξενοδοχείοις πένησί τε καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία ἐλάμβανεν σίτου μωδίους λς'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κυπρῳ Σαλαμίνῃ πόλις κατέπεσεν, καὶ ἰκανὴν πληθὺν διέφθειρεν.

10 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐλαλίου ἔτος α'. A.M. 5825

Τούτῳ τῷ ἔτει Δαλμάτιος καῖσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκερος δὲ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ τυραννήσας, οὐκ ἀντέσχεν τῇ Ῥωμαίων προσβολῇ· καὶ ἡττηθεὶς ἄμα τοῖς αἰτίοις, ἀνῆρέθη ἐν Τάρσῳ τῆς Κιλικίας, καυθεὶς ζῶν ὑπὸ Δαλματίου καί- P. 24

15 σαρος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἄρειος ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεὶς δι' ἐπιπλάστον δῆθεν μετανοίας, καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεμφθεὶς, οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ Ἀθανασίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ν. A.M. 5826

1. πάντας a. 5. ξενοδοχείοις A a, ξένοις vulg. iidem codd. paulo ante om. καὶ ὄρφανοῖς. ἡ δὲ] ὁ δὲ Par. 11. Καλόκερος A et alii, Καλόκαιρος vulg. 12. οὐκ ἀντέσχεν alii codd., οὐ κατέσχεν vulg. 13. ἀνῆρέθη] ἀπηνέχθη A.

spothecas irrumpentes, cuncta praedari, depopulari, et mox discedere coeperunt. venit tritici modius argenteis quadringentis. magnus autem Constantinus frumenti demensum, quod viduis, orphanis, peregrinis, pauperibus et clericis perpetuo esset alimento, ecclesiis per urbes largitus est. Antiochena certe ecclesia triginta sex millia modiorum frumenti accepit.

Eodem anno vehementissimo terrae motu Cyprum concutiente, Salamina urbs eversa est, et in ea magna hominum multitudo oppressa.

Antiochiae episcopi Eulalii annus primus.

A. C. 325

Hoc anno Dalmatius caesar est declaratus. Calocerus autem tyrannide in Cypro insula occupata, Romanorum impressionem sustinere non valuit: et cum criminis auctoribus superatus, Tarsi in Cilicia necatur, vivus a Dalmatio caesare igni traditus.

Eodem anno Arius ob simulatam poenitentiam exilio revocatus, et Alexandriam missus, ab Athanasio in ecclesiasticam societatem nullatenus est admissus.

Hoc anno piissimi et victoris Constantini tricennalia magna cum A. C. 326

κητοῦ ἤχθη τριακονταετηρίς πάνυ φιλοτίμως. καὶ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος καπνίζων σφόδρα, ὡς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὥρας Βιτρίτης ἕως ὥρας πέμπτης. ὁ δὲ Ἄρειος σὺν τῷ Νικομηδεῖας Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διανέστησαν, μεθ' ὅρκων 5 λιβέλλους ὀρθοδοξίας ἐπιδεδωκότες, τῷ βασιλεῖ δι' αὐτῶν, ὅτι ὁμοφρονοῦσιν τοῖς ἐν Νικαίᾳ πατράσι, ψευδόμενοι. τούτοις παραπεισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν κατὰ Ἀθανασίου, ἐφ' οἷς Ἄρειον καὶ Εὐζώιον οὐκ ἐδέξατο τοὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθαιρεθέντας, διακόνου τότε ὄντος Εὐζώϊου. εὐρῶν δὲ ἀφορ- 10 μῆν ὁ Εὐσέβιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἠγωνίζοντο κατὰ Ἀθανασίου, ὡς προμάχου τῆς ὀρθῆς πίστεως.

A.M. 5827 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως τὴν κατὰ Ἀθανασίου γενομένην, διὰ τὸ μὴ δεῖξασθαι Ἄρειον καὶ Εὐ- 15 ζώϊον μετὰ τὴν ἐπίπλαστον δῆθεν ἐπιστροφὴν, οἱ περὶ τὸν Νικομηδεῖας Εὐσέβιον ἅμα τοῖς Μελετιανοῖς ὄργανον κακίας εὐρόντες, τὰ κατὰ Ἀθανασίου συναρκεύαζον· καὶ πρῶτον μὲν τὴν χειροτονίαν διέβαλλον, καίπερ Ἀπολλιναρίου τοῦ Σύρου

2. τῆ om. A. τῷ add. ex A. 3. ὡς ἀπὸ καπνοῦ A. 4. ὁ δὲ A a f, ὁ γὰρ vulg. 6. τῷ βασιλεῖ: post haec verba in c sic pergitur, ut Anastasius quoque vertit: διαψῶντι τὴν τῶν ἐρημένων (leg. διηρημένων, Anast. eorum qui divisi fuerant) ἔνωσιν, καὶ ἔπεισαν αὐτῶν (leg. αὐτῶν), ὅτι ὁμοφρ. x. τ. λ. 9. ἐδέξατο] κατεδέξατο A. 17. τοῖς Μελετ. A, καὶ Μελ. vulg.

festivitate et munificentia celebrata sunt. Antiochiae media die ad caeli partem orientalem visa est stella, ex qua densus velut e camino fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim una cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis, resumptis animis, excitatus, libellos sinceræ rectaeque fidei testes, additis etiam iuramentis, imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socii congregatis olim Nicaeae patribus assentirentur, dolose mentitus asseveravit. his imperator suasus in Athanasium indignatione movetur, quod Arium et Euzoium, ab ecclesiastica quondam communionē ab Alexandro rescissos, ipso Euzoio diaconi munus tunc exercente, non recepisset. istam vero Eusebius, et qui favebant, occasionem nacti, adversus Athanasium tanquam verae fidei propugnatorem decertabant.

A. C. 327 Hierosolymorum episcopi Maximi annus primus.

Hoc anno conceptam adversus Athanasium imperatoris iram, quod Arium et Euzoium, post simulatam videlicet eorum conversionem, ecclesiae non aggregasset, qui Eusebii Nicomediensis et Meletianorum partes fovebant, velut nequitiae commodum instrumentum adepti, plura in eum machinati sunt. et primum quidem ordinationem eius

μεγάλα τῆς περὶ Ἀθανασίου χειροτονίας μαρτυροῦντος· δεύτερον δὲ περὶ τῆς λινῆς ἐσθῆτος, ἣν οἱ ἐχθροὶ ἐπιθεῖναι τὸν ἅγιον ἐσσοκοφάντων· τρίτον περὶ Φιλουμένου, ᾧ χρυσίον πολὺ πέμπαι ἔλεγον ψευδόμενοι εἰς ἐπιβουλήν τοῦ βασιλέως. 5 μετακαλεσάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, καὶ πάντα ψευδῆ V. 20 εὐρών, μετὰ γραμμάτων καὶ τιμῆς πολλῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τοῦτον ἀπέστειλεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου ἐπι- P. 25
βουλή ἐτυρεύθη ἐν τῷ Μαρεώτῃ. οὗτος ὁ Ἰσχύρας ἱερεὺς
10 ἑαυτὸν σχηματίσας, περιήει· ὅπερ μαθὼν Ἀθανάσιος, τοῦτον
ἐκάλυσε τοῦ τολμηματος, διὰ Μακαρίου πρεσβυτέρου. ὁ δὲ
φυγὼν, ἦλθεν πρὸς Εὐσέβιον τὸν Νικομηθεῖας, κατηγορῶν
Ἀθανασίου, ὡς ἱερά σκεὺν τῷ καιρῷ τῆς μυσταγωγίας ἐκ τοῦ
ᾠσιαστηρίου κατεάξαντος, καὶ ἱεράς βίβλους διὰ Μακαρίου
15 καύσαντος· Ἀρσενίου τε τὴν περιβόητον χεῖρα ἀποκόψαι
κατεψεύσαντο πρὸς μαγείαν ταύτῃ κεχρησθῆαι τὸν ἅγιον, οὐ-
τως ἀναιδῶς διαβάλλοντες. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς κατὰ B
Ἀθανασίου διαβολάς, Δαλματίῳ πρῶτον τῷ ἰδίῳ ἀνεπιῶν ἐπι-
τρέπει τὴν ζήτησιν εἰς Ἀντιόχειαν ὄντι. ὕστερον δὲ μεταφέ-

5. μετακαλεσάμενος A, μετακλευσάμενος vulg. 6. πολλῆς om. b c. 8. ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου A a, ἡ Ἰσχύρας κατὰ Ἀθαν. vulg. 9. ἐτυρεύθη A, εὐρέθη vulg. cfr. Casaub. ad Arist. Eqq. v. 482. 10. περιήει ἱερουργῶν, ὅπερ a. 11. ἐκάλυσε A, ἐκάλυε vulg. 13. ὡς ἱερά A, ὡς καὶ ἱερά vulg. 16. ταύτη A, ταύτην vulg. 17. τὰς A, τὰ vulg. 18. διαβολάς] ἐπιβουλάς b. 19. τὴν add. ex A.

calumniabantur, de qua tamen Apollinarius Syrus fidem faciens grave dabat testimonium. secundo ob lineam vestem, quam sanctum superimponere eius adversarii criminabantur. tertio de Philumeno, ad quem magnam auri copiam, ad parandas nimirum imperatori insidias, eam misisse mentiebantur. advocans autem imperator Athanasium, et cuncta mendaciis compacta reperiens, eum honore plurimo cumulatam cum litteris Alexandriam remisit.

Eodem anno perniciosum Ischyrae consilium in Athanasii caput ad Mareotem conflatum est. hic Ischyras sacerdotem se fingens ecclesias circumibat: quod resciciens Athanasius hominem a temerariis ausibus Macarii presbyteri ope prohibuit. hic fuga salutem consulens, Eusebium Nicomediae, structa in Athanasium accusatione, convenit; et quasi peracti sacri mysterii tempore sancta vasa ex altari deturbata confregisset, sacros quoque libros per Macarium combussisset, et declamatum abscondisset Arsenii manum, illa magicis in operibus usus, sanctum virum hac arte reum impudenter agebant. cognitis in Athanasium criminationibus, imperator Dalmatici fratris filio Antio-

ρει τὴν δίκην εἰς Καισάρειαν, ἣν ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλον Εὐσέβιον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δέ, φημί, τοῦ Νικομηδείας ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιθυμία δῆθεν τῶν οἰκοδομηθέντων ἁγίων τόπων, καὶ τοῦ εὐρεθῆναι εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν αὐ- 5 τῶν. καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπέλυσε, κελεύσας λυθῆναι τὰς κατὰ Ἀθανασίου διαβολάς, καὶ οὕτως σὺν Ἀθανασίῳ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων γενέσθαι. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάξιμος ὁ Ἱεροσολύμων ἀγνοῶν τὰς κατὰ Ἀθανασίου συσκευάς· εἰσελθὼν δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ 10 συνέδριον τῶν κακοφρόνων, ἀράχνης δίκην τὰς συκοφαντίας τῶν κατηγορῶν διέσπασεν, ὥστε αὐτούς, ἐφ' οἷς ὄφθησαν ψευδόμενοι, μανέντας συγγεῖν ἅπαντα καὶ βοᾶν· ἄρατε τὸν γόητα ἅπαντας φημῶσαντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ καῖσαρ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς μόλις Ἀθανάσιον πε- 15 ριέσωσεν ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσένιος κατὰ θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ παρεγένετο, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τὴν κατὰ Ἰσχύραν συκοφαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτρέποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφο-

1. ὁ om. A. 3. δὲ om. a. 5. αὐτῶν A et alii, αὐτοῦ vulg.
 7. Ἀθανασίου A, Ἀθανάσιον vulg. 8. οὖν add. ex A a. 9.
 ὁ add. ex A. 10. σκευάς A. 12. διέσπασεν A a e, διέ-
 λυσεν vulg. 13. μανέντας A, καὶ μανέντες vulg. ἅπαν-
 τα] ἅπαντας A. 14. φημῶσαντα b, φημῶσαντα vulg. cf. p. 33,
 13. 18. ἐλεγχθέντος a.

chiaë tunc commoranti horum disquisitionem committit: postmodum vero iudicium Caesaream transtulit: quod cum propter Eusebium Pamphili recusaret Athanasius, dies ei a veritatis adversariis Tyri dicitur, ab Eusebio dico Nicomediae praesule, fraudibus imperatorem circumveniente, et sanctorum locorum recenter aedificatorum se desiderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare se velle praetextente, magno itaque comitatus apparatu dimissum iubet imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, et hoc pacto cum eo dedicationis solemnitati interesse. iis Tyri coactis, Maximus Hierosolymorum antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum erat notitia, advenit. Athanasius demum iniquorum consensum ingressus accusatorum calumnias aranearum instar dissolvit: adeo ut, quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati et vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribusque complere coeperint, vociferantes: tollite praestigiatorem omnes imposturis circumvenientem et opprimentem silentio. ac vix Dalmatius caesar imperatoris nepos armata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae proximum potuit eripere. tunc etiam Arsenius, quae dei fuit providen-

ρήτους κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ὑπεχώρησε τῆς Τύρου, πρῶξιν δὲ κατὰ μονομέρειαν συστησάμενοι οἱ Ἀρειόφρονες, καθαιρουσὶν ἀπὸντα τὸν Ἀθανάσιον· Ἀρείφ δὲ καὶ Εὐζωίφ συγκοινωνήσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν τούτους ἐξέπεμψαν· καὶ 5 οὕτως ἀνῆλθον ἡμαγμέναις χερσὶν εἰς τὰ ἐγκαίγια. πάντων δὲ τῶν κακῶν ἦν ἀρχηγὸς ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος. λόγος δὲ ἀληθῆς κρατεῖ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φυχὼν ἐκ Τύρου ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ποιήσας εὐχὰς, καὶ τῷ ἁγίῳ P. 26 χρίσας μύρω καὶ ἀγιάσας τοὺς εὐκτηρίους οἴκους, πρὸ τῆς 10 τῶν ἄσεβων παρουσίας, οὕτως κατέλαβε τὸν βασιλέα. καὶ πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ πανεύφημος Κωνσταντῖνος θαυμάσας τὴν τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ πονηρίαν, τιμῆς μεγίστης ἀξιώσας αὐτὸν, μετὰ γραμμάτων ἀπέλυσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐγκαινίων ἐπάνοδον ὁ πάσης 15 εὐσεβείας ἀλλότριος Νικομηδείας Εὐσέβιος, καὶ Θεόγνις, καὶ Οὐρσάκιος, καὶ Πατρόφιλος, καταλαβόντες τὸ Βυζάντιον, καὶ V. 21 τὰς πρώτας κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς σιωπήσαντες, μάρτυ- B ρας ψευδεῖς προσεβάλλοντο τέσσαρας ἐπισκόπων χειροτονίας ἔχοντας· οἳ τινες μεθ' ὅρκου εἶπεῖν ἐτόλμησαν ὅτι ἡκού-

1. ὑπεχώρησε A et alii, ὑποχωρήσας vulg.	2. μονομέρειαν A, μονομέρειαν vulg.	3. ἀπὸντα} ἀπαγ-
τες A.
7. ἀληθῆς A a, ἀληθείας vulg.	10. οὕτως add. ex A a f.	18. προσεβάλλοντο A, προσεβάλλοντο vulg.
15. Θεόγνις A.		

tia, Tyri comparuit: et convicta criminis intentati fictione, et calumnia in Ischyrae faciem repulsa, Athanasii hostes turpiter confusi conventum dissolverunt: Athanasius quoque propter intolerandas in se paratas insidias Tyro discessit. mox qui Arii mentem tuebantur, ex unius factionis episcopis inito conciliabulo absentem Athanasium sua dignitate deponunt: quique Ario et Euozio communionem impertiebant, eos Alexandriam miserunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregere mysteria. omnium vero malorum princeps atque auctor extitit Eusebius Nicomediensis. sane veritatis fama obtinuit, magnum Athanasium Tyro fugientem accessisse Hierosolymam, et conceptis precibus loca orationibus et sacrificiis destinata sancto inunxisse unguento, et ante impiorum adventum consecrasse: mox ad imperatorem profectum omnia adversum se gesta exposuisse. quibus ex admiratione attonitus praeclarus imperator ob adversariorum malitiam, magno auctum honore cum litteris Alexandriam remisit. cum vero Nicomediensis Eusebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, et Theognis et Ursacius et Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reversi essent, praeteritis prioribus adversus Athanasium structis calumniis, viros quatuor episcopalis ordinis dignitate insi-

καὶ τὸν χοῦν ἀπορρίψασα, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Αἰλίου πάλαι κτισθέντα πολυτελῶς. αὐτίκα δὲ τὸ ἅγιον μνημα καὶ ὁ τόπος τοῦ κρανίου ἀνεδείχθησαν, καὶ πρὸς ἀνατολὴν σύνεγγυς τούτων τρεῖς σταυροὶ κεχωσμένοι· ἐρευνήσαντες δὲ εὗρον καὶ τοὺς ἥλους. ἀμυχανούντων δὲ πάντων ποδὸς ἄρα εἶη ὁ δεσποτικὸς σταυρὸς, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ἑλένης λυπομένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλυσε τὸ ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γάρ τινι γυναικὶ τῶν ἐμφρανῶν καὶ σχεδὸν τεθνηκυῖα προσαγαγὼν ἑκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δεσποτικὸν διέγνω. μόνον γὰρ ἤγγισε τῇ ἀσθενούσῃ ἢ σκιὰ αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἡ ἄπνοος καὶ ἀκίνητος θεία δύναμις παραχρῆμα ἀνεπήδησε, δοξάζουσα τὸν θεὸν μεγάλῃ τῇ φωνῇ. ἡ δὲ πανευσεβῆς Ἑλένη μετὰ φόβου καὶ πολλῆς χαρᾶς ἀνελομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτοῦ σὺν τοῖς ἥλοις ἤγαγε πρὸς τὸν παιδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καταθεμένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς P. 21 μνημόσυνον ταῖς μετ' ἐπειτα γενεαῖς. τότε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτισθῆναι ἔν τε τῷ ἁγίῳ μνηματι καὶ ἐν τῷ κρανίῳ, καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ, ἔνθα εὐρέθη τὸ ζωοποιὸν

1. ἀπορρίψαι A. 4. κεχωσμ. A, χεχωσμ. vulg. 5. εἶη A, ἐστίν vulg. 7. ἔλυσε A, ἔλκυσε vulg. 9. ἑκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δ. A, ἑκατέρων τῶν στ. τὰ ξύλα τὸ δεσπ. vulg. 10. ἀσθενούσῃ] τεθνηκυῖα A. 11. καὶ prius add. ex A. 19. τοῦ ἑαυτῆς A in marg., τῆς ἑαυτ. vulg.

eumque Helena divinitus coronata imperatrix regia potestate usa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effossum deiecit, rudera exportavit, et cuncta ab Aelio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est et expurgavit. confestim vero sanctum monumentum detectum, et Calvarii locus patefactus, et his proxime tres cruces ad orientem effossae: sed et studiosius investigantibus clavi etiam reperti. anxii vero cunctis, quae utique crux dominica foret, et beata Helena valido moerore confecta, Macarius episcopus proprii nominis claritudine beatas, dubium omne fide sua dissolvit. illustrium enim feminarum cuidam de vita desperatae, et iam animam agenti, huius et illarum crucium admotis lignis, dominicam agnovit. nam ut ad infirmam sola accessit umbra, quae absque spiritu, et omni motu destituta iacebat, divina virtute confestim exiliit, et magna voce deo laudem reddidit. pietissima vero Helena cum tremore et plurimo cordis tripudio vivifica cruce sublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo inclusam Macario episcopo tradidit sequuturæ deinceps posteritati monumentum. ecclesias quoque iussit extrui in sancto sepulchro in Calvario, et singularem aliam de filii sui nomine, ubi vivifica crux

ξύλον, και ἐν Βηθλεέμ, και ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, και οὕτως ἐπανῆλθε πρὸς τὸν πανεύφημον Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ δεξάμενος αὐτὴν μετὰ χαρᾶς, τὴν μὲν τοῦ ζωοποιῦ ξύλου μοῦραν ἐν χρυσῇ θήκῃ παρέθετο, παραδούς τῷ ἐπισκόπῳ εἰς 5 τήροισιν· τῶν δὲ ἤλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ ἵππου ἁγιον Β τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ὁ δὲ αὐτὸς πανεύφημος Κωνσταν- 10 τίνος ἔγραψε τῷ φερωνύμῳ Μακαρίῳ ἐπισπεύδειν τῇ οἰκοδομῇ, και ἄρχοντα τοῦ ἔργου ἀπέστειλε μετὰ δαψιλείας χρημάτων, κελεύσας οὕτως κτισθῆναι τοὺς ἀγίους τόπους, ὡς μὴ εἶναι V. 17 τοιαύτην καλλονὴν ἐν ὄλῃ τῇ οἰκουμένῃ, γράψας ἡγεμόσι τῆς ἐπαρχίας συνδραμεῖν τοῖς ἔργοις σπουδαίως ἐκ τοῦ δημοσίου 15 λόγου. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς παιδρῶς ἐσορᾷζων και εὐχαριστῶν τῷ θεῷ τῷ ποιήσαντι τοιαῦτά ἀγαθὰ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει και ὁ φερώνυμος Μακάριος ὁ πατρι- C ἀρχης Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, και διεδέξατο τὸν θρόνον αὐτοῦ Μάξιμος πρῶτος ἀνὴρ και ἐπίσημος, πολλὰς βα- 20 σάνους ὑποστάς διὰ τὸν θεὸν ἐν τῷ διωγμῷ, και τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀπολέσας.

8. Ἰππου A, τοῦ Ἰππου vulg. 10. τῷ φερωνύμῳ Μακ. A, τῷ Μακ. φερ. vulg. 17. και add. ex A. 20. ὑποστάς omisso δς A, δς π. β. ὑπέστη vulg.

reperita est, in Bethleem et in olivarum monte: quibus peractis ad illustrem Constantinum reversa est. his hilare acceptis, vitalis crucis partem auro iuclusam episcopo servandam commendavit: clavorum autem hos quidem in galeam scite composuit, alios in equi eius fraenum fabrefactos admiscuit, ut adimpleretur vaticinium prophetae, dicentis: in illa die erit in equi fraeno sanctum domino omnipotenti. ipse celebratissimus Constantinus Macario, cuius viri nomen laudes etiam testatur, ut fabricam urgeret et promoveret, scripsit: ac liberali sumptu dato praefectum operis misit; qui sancta loca ex eius mandato curaret adeo sumptuose extrui, ut splendore pares in orbe universo non extarent aedes, etiam provinciae praesidibus ex aerario publico collatis expensis ad opus inceptum absolvendum opem suppeditare imperatoris rescripto iussis. quibus confectis imperator dies festos hilariter celebravit, debitasque deo, a quo imperii sui tempora tot bonis cumulata sunt, grates persolvit.

Eodem anno tanto nomine dignus Macarius Hierosolymorum patriarcha quievit in pace: in cuius thronum successit Maximus vir mansuetus et eximius, qui mota propter dei religionem persecutione dextrum oculum amisit et plurimos sustinuit cruciatus.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ἑτῶν ὀγδοήκοντα, πολλὰ ἐντειλαμένη τῷ υἱῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας. ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃν ἔκτισεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τοὺς τελευτῶντας βασιλεῖς 5 Χριστιανούς. πρώτη δὲ ἐν αὐτῷ ἐτάφη ἡ μακαρία Ἑλένη, μνήμαις φαιδραῖς καὶ παννυχίσι τιμηθεῖσα. αἱ δὲ ἐν Ἱερο- Δοσολύμοις ἱεραὶ παρθένοι, αἷς ἐστῶσα δι' ἑαυτῆς, ὡς θερά- παινα, ταῖς τραπέζαις διηκόνει ἡ θεόφρων Ἑλένη, διὰ παν- τὸς θείαις μνήμαις αὐτὴν ἐμακάριζον. Εὐσεβίῳ δὲ τῷ Παμ- 10 φίλου βίβλους ἱερὰς κατασκευάσαι ὁ βασιλεὺς προσέταξε λόγῳ τῶν ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, παρυσχὼν αὐτῷ καὶ δη- μόσια χρήματα.

A.M. 5818 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν
P. 22 καὶ Σαρματῶν καὶ Γότθων στρατεύσας νίκην ἤρατο κραταιὰν 15
διὰ τῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ δυνάμεως, καὶ τούτους ἐρημώ-
σας εἰς ἐσχάτην αὐτοῦς κατήγαγε δουλείαν.

3. εὐσεβείας] πλίστεως A. 7. παννυχίσι Par. 9. τραπέζαις]
πράξει e f. 14. ὁ μέγας] νικητῆς ὁ εὐσεβέστατος A e f.
15. quae in vulg. post στρατεύσας aperte corrupta et confusa
leguntur: τὸν Δανουβίον περάσας γεφύραν ἐν αὐτῷ [ἐνθα ὁ μέ-
γας Κωνσταντῖνος γεφύραν ἐν τῷ Δανουβίῳ ἔκτισε] λιθίνῃ κα-
τασκευάσας om. cum A e f et Anastasio, quum haud dubie ex
a. 320 huc transposita sint. ἤρατο A a e f, ἡρατο vulg.
16. τιμίου om. A e f. 17. κατήγαγε A, ἤγαγε vulg.

Sub idem tempus beata Helena, annis vitae octoginta numeratis multisque Christianae vitae praeceptis filio relictis, obdormivit in domino. sepulta est Cpoli in aede sanctorum apostolorum, quam filius eius Constantinus, ut imperatores Christiani ibi post obitum humarentur, construxerat. prima vero beata Helena in hac sepulta fuit, solemnibus ecclesiae officii et nocturnis vigiliis honorata. sacrae autem Hierosolymitanae virgines, quibus religiose de deo sentiens Helena servarum more stans propriis manibus ministrabat, iugi piaque recordatione nomen eius celebrantes, aeternam ei beatitudinem precabantur. denique in ecclesiarum Cpolis gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex aerario publico expensis, iussit imperator sacros libros colligere.

A. C. 318 Hoc anno magnus Constantinus expeditione adversus Germanos, Sarmatas et Gotthos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransi- vit, lapideo ponte, venerandae crucis virtute maximam reportavit victoriam, devastatisque eorum agris, extremam in eos induxit ser- vitutem.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Δρεπανὰν ἐπικτίσας εἰς τιμὴν Λουκίανου τοῦ ἐκείσε μάρτυρος ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἑλενόπολιν κέκληκε. τῷ συμβόλῳ τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσαν ὀρθοδοξίαν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου 5 μαρτυρεῖ γράφων τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις, καὶ ἐρμηνεύων τὰ Β ῥήματα πρὸς τὴν διάνοιαν. Ἀθανάσιος δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἄφρους ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ Παμφίλῳ ὡς δεξαμένῳ τὴν φωνὴν τοῦ ὁμοουσίου. ὁ δὲ Θεοδώρητός φησιν ὅτι Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου σύμφρων τῶν Ἀρειανῶν ὑπῆρχεν Εὐσεβίου τοῦ Νικομη- 10 δείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὅθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ θείου Εὐσταθίου Ἀντιοχείας συνέδραμεν, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα πείσας δικαίως αὐτὸν καθαιρεῖσθαι ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ παρεσκευά- σεν αὐτὸν ἐξορισθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὀκτάγωνον κυριακὸν ἦρ- A.M. 5819
 15 ζατο οἰκοδομεῖσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὸν Λαουῦβιν A.M. 5820
 περάσας, γέφυραν ἐν αὐτῷ λιθίνην πεποίηκε, καὶ τοὺς Σκύ- V. 18
 θας ὑπέταξε. D

Ῥώμης ἐπισκόπου Μάρκου ἔτος α'. A.M. 5821
 20 Τούτῳ τῷ ἔτει κτιζὼν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Κων-

1. ἔτει A e f, χρόνῳ vulg. ante Δρεπανὰν. om. καὶ cum A.
 2. ἐκείσε add. ex A a. ὁμώνυμον A a, ὁμώνυμῳ vulg. 6.
 τὴν om. c. 7. ὡς δεξαμένῳ a, εἰς δεξαμένῳ vulg. 14. τούτῳ
 τῷ ἔτει A b, τῷ αὐτῷ ἔτει vulg. ἐν Ἀντ. τὸ A, τὸ ἐν Ἀντ.
 vulg.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans Helenopolim de matris nomine appellavit. fidei in Nicaena synodo a patribus expositae Eusebius Pamphili testimonium reddens, rectum et legitimum omnem sensum illud continere suis civibus scripto profitetur, et singulorum eius verborum mentem explanat. ad Africanos scribens Athanasius Eusebium voci consubstantialis assensum praeuisse affirmat. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomediae episcopo eiusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochiae praesulem dignitate deponendum concurrat: cum quibus, eius abdicationem velut iustam imperator approbans, exilium apud Illyrios eidem paravit.

Hoc anno dominicum octagonum Antiochiae aedificari coeptum. A. C. 319

Hoc anno piissimus imperator Constantinus Danubium traiecturus lapideum pontem in eo construxit et Scythas edomuit. A. C. 320

Romae episcopi Marci annus primus.

A. C. 321

Hoc anno pius Constantinus Cpolim a se constructam novam Ro-

σταγινούπολιν Ῥώμην νέαν χρηματίζειν ταύτην ἐθέσπισε, καὶ σύγκλητον ἔχειν ἐκέλευσε· στήσας καὶ πορφυροῦν κίονα, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἐπὶ Ῥώμην ἐξιούσης πύλης, κοσμήσας τὴν πύλιν καὶ κομίσας ἐπ' αὐτῇ 5 ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἴ τι ἔργον ἦν εὐκοσμίας, καὶ ἀνδριάντων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μαρμάρου.

A.M. 5822 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος πρῶτον.

P. 23 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπέτεινε Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Βκατὰ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν καταλύσειν, καὶ κατὰ 10 τόπους ἠφανίζοντο· καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ἀπέδιδοντο.

A.M. 5823 Ῥώμης ἐπισκόπου Τουλίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλικὴ πυρὶ θείῳ κατεφλέχθη. 15

A.M. 5824 Τούτῳ τῷ ἔτει μελλούσης ἑβδόμης Ἰνδικτίωνος ἐπιλαμβάνεσθαι λιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπικρατήσας σφοδρότερον, ὥστε κώμας κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ὄχλῳ πολλῶ συναγομέναις C ἐπὶ τῆς χώρας Ἀντιοχείων καὶ τῆς Κύπρου ἐπέροχεσθαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἀρπάζειν μὲν ὡς ἐν νυκτὶ ταῖς ἐφόδοις, ἔσχατον δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐπεισιέναι εἰς τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐν ταῖς 20

3. ἑαυτοῦ add. ex a.

4. ἐπὶ τὸ δυτ. A, ἐπὶ δὲ τὸ δ. vulg.

5. καὶ om. A.

ἐπ' αὐτῇ] ἐν αὐτῇ vulg.

12. ἀπέδιδον-

το A a, ἐδίδοντο vulg.

18. κατὰ A b f, ἐπὶ vulg.

21.

εἰσιέναι a.

mam sanxit appellari et senatum habere decrevit: atque columnam ex porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in urbis parte, qua eius aedificia condi coepta, ad occidentem regionem, qua Romam ituris via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinxit ornamentis, et si quod opus usquam provinciarum et civitatum extitit elaboratum ac praestans inter statuas, aera, et marmora, illud omne Cpolim transportari curavit.

A. C. 322 Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

Hoc anno pius Constantinus templorum pariter ac idolorum ever- sionem promovit, adeo ut ubique deleterentur: ipsorumque reditus dei ecclesiis addicerentur.

A. C. 323 Romae episcopi Iulii annus primus.

Hoc anno basilica Nicomediensis igne coelesti conflavit.

A. C. 324 Hoc anno septima indictione imminente, fames adeo truculenta orientem invasit ut e pagis homines turmatim glomerati in urbem An- tiochenam et Cyprum effunderentur: et primo quidem noctu per urbis vias obvia quaeque diripere, postremum autem de die in horrea et

ἀποθήκαις, καὶ πάντα πραιδεύοντας ἀρπάζειν, καὶ ἀναχωρεῖν. γενέσθαι δὲ τὸν μῶδιον τοῦ σίτου τετρακοσίων ἀργυρίων. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος σιτομέτριον ταῖς ἐκκλησίαις V. 19 κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφήν διηλεκτῶς χήραις καὶ 5 ὄρφανοῖς καὶ ξενοδοχείοις πένησί τε καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία ἐλάμβανεν σίτου μοδίους λς'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμῷ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κυπρῷ Σαλαμῖνῃ πόλις κατέπεσεν, καὶ ἰκανὴν πληθύν διέφθειρεν.

10 Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Εὐλαλίον ἔτος α'. A.M. 5825

Τούτῳ τῷ ἔτει Δαλμάτιος καῖσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκερος δὲ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ τυραννήσας, οὐκ ἀντέσχεν τῇ Ῥωμαίων προσβολῇ· καὶ ἠττηθεὶς ἅμα τοῖς αἰτίοις, ἀηγρέθη ἐν Τάρσῳ τῆς Κιλικίας, καυθεὶς ζῶν ὑπὸ Δαλματίου καί- P. 24

15 σαρος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἄρειος ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεὶς δι' ἐπιπλάστου δῆθεν μετανοίας, καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεμφθεὶς, οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ Ἀθανασίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ νι- A.M. 5826

1. πάντα a. 5. ξενοδοχείοις A a, ξένοις vulg. iidem codd. paulo ante om. καὶ ὄρφανοῖς. ἡ δὲ] ὁ δὲ Par. 11. Καλόκερος A et alii, Καλόκαιρος vulg. 12. οὐκ ἀντέσχεν alii codd., οὐ κατέσχεν vulg. 13. ἀηγρέθη] ἀπηνέχθη A.

apothecas irrupentes, cuncta praedari, depopulari, et mox discedere coeperunt. venit tritici modius argenteis quadringentis. magnus autem Constantinus frumenti demensum, quod viduis, orphanis, peregrinis, pauperibus et clericis perpetuo esset alimento, ecclesiis per urbes largitus est. Antiochena certe ecclesia triginta sex millia modiorum frumenti accepit.

Eodem anno vehementissimo terrae motu Cyprum concutiente, Salamina urbs eversa est, et in ea magna hominum multitudo oppressa.

Antiochiae episcopi Eulalii annus primus.

A. C. 325

Hoc anno Dalmatius caesar est declaratus. Calocerus autem tyrannide in Cypro insula occupata, Romanorum impressionem sustinere non valuit: et cum criminis auctoribus superatus, Tarsi in Cilicia necatur, vivus a Dalmatio caesare igni traditus.

Eodem anno Arius ob simulatam poenitentiam exilio revocatus, et Alexandriam missus, ab Athanasio in ecclesiasticam societatem nullatenus est admissus.

Hoc anno piissimi et victoris Constantini tricennalia magna cum A. C. 326

κητοῦ ἤχθη τριακονταετηρίς πάνυ φιλοτίμως. καὶ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος καπνίζων σφόδρα, ὡς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὥρας Β' τρίτης ἕως ὥρας πέμπτης. ὁ δὲ Ἄρειος σὺν τῷ Νικομηθεΐας Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διανέστησαν, μεθ' ὅρων 5 λιβέλλους ὀρθοδοξίας ἐπιδεδωκότες, τῷ βασιλεῖ δι' αὐτῶν, ὅτι ὁμοφρονοῦσιν τοῖς ἐν Νικαίᾳ πατράσι, ψευδόμενοι. τούτοις παραπεισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν κατὰ Ἀθανασίου, ἐφ' οἷς Ἄρειον καὶ Εὐζώϊον οὐκ ἐδέξατο τοὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθαιρεθέντας, διακόνου τότε ὄντος Εὐζώϊου. εὐρῶν δὲ ἀφορ- 10 μὴν ὁ Εὐσεβίος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἠγωνίζοντο κατὰ Ἀθανασίου, ὡς προμάχου τῆς ὀρθῆς πίστεως.

A.M. 5827 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως τὴν κατὰ Ἀθανασίου γενομένην, διὰ τὸ μὴ δεῖξασθαι Ἄρειον καὶ Εὐ- 15 Δζώϊον μετὰ τὴν ἐπίπλαστον δῆθεν ἐπιστροφὴν, οἱ περὶ τὸν Νικομηθεΐας Εὐσεβίον ἅμα τοῖς Μελετιανοῖς ὄργανον κακίας εὐρόντες, τὰ κατὰ Ἀθανασίου συνακεύαζον· καὶ πρῶτον μὲν τὴν χειροτονίαν διέβαλλον, καίπερ Ἀπολλιναρίου τοῦ Σύρου

2. τῆ om. A. τῷ add. ex A. 3. ὡς ἀπὸ καπνοῦ A. 4. ὁ δὲ A a f, ὁ γὰρ vulg. 6. τῷ βασιλεῖ: post haec verba in c sic pergitur, ut Anastasius quoque vertit: *διψῶντι τὴν τῶν ἐλρημένων* (leg. *διηρημένων*, Anast. eorum qui divisi fuerant) *ἔνωσιν, καὶ ἐπεισαν αὐτῶν* (leg. αὐτόν), ὅτι ὁμοφρ. κ. τ. λ. 9. ἐδέξατο] κατεδέξατο A. 17. τοῖς Μελετ. A, καὶ Μελ. vulg.

festivitate et munificentia celebrata sunt. Antiochiae media die ad caeli partem orientalem visa est stella, ex qua densus velut e camino fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim una cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis, resumptis animis, excitatus, libellos sinceræ rectaeque fidei testes, additis etiam iuramentis, imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socii congregatis olim Nicaeae patribus assentirentur, dolose mentitus asseveravit. his imperator suavis in Athanasium indignatione movetur, quod Arium et Euzoium, ab ecclesiastica quondam communione ab Alexandro rescissos, ipso Euzoio diaconi munus tunc exercente, non recepisset. istam verò Eusebius, et qui favebant, occasionem nacti, adversus Athanasium tanquam verae fidei propugnatorem decertabant.

A. C. 327 Hierosolymorum episcopi Maximi annus primus.

Hoc anno conceptam adversus Athanasium imperatoris iram, quod Arium et Euzoium, post simulatam videlicet eorum conversionem, ecclesiae non aggregasset, qui Eusebii Nicomediensis et Meletianorum partes fovebant, velut nequitiae commodum instrumentum adepti, plura in eum machinati sunt. et primum quidem ordinationem eius

μεγάλα τῆς περὶ Ἀθανασίου χειροτονίας μαρτυροῦντος· δευ-
 τερον δὲ περὶ τῆς λινῆς ἐσθῆτος, ἣν οἱ ἐχθροὶ ἐπιθεῖναι τὸν
 ἅγιον ἐσυκοφάντων· τρίτον περὶ Φιλουμένου, ᾧ χρυσίον
 πολὺ πέμψαι ἔλεγον ψευδόμενοι εἰς ἐπιβουλήν τοῦ βασιλέως.
 5 μετακαλεσάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, καὶ πάντα ψευδῆ V. 20
 εὐρών, μετὰ γραμμάτων καὶ τιμῆς πολλῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 τοῦτον ἀπέστειλεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου ἐπι- P. 25
 βουλή ἐτυρεύθη ἐν τῷ Μαρεώτῃ. οὗτος ὁ Ἰσχύρας ἐφέα
 10 ἐάντων σχηματίσας, περιήει· ὅπερ μαθὼν Ἀθανάσιος, τοῦτον
 ἐκώλυσε τοῦ τολμηματος, διὰ Μακαρίου πρεσβυτέρου. ὁ δὲ
 φρυγῶν, ἦλθεν πρὸς Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, κατηγορῶν
 Ἀθανασίου, ὡς ἱερά σκεύη τῷ καιρῷ τῆς μυσταγωγίας ἐκ τοῦ
 15 θυσιαστηρίου κατεάξαντος, καὶ ἱεράς βίβλους διὰ Μακαρίου
 καύσαντος· Ἀρσενίου τε τὴν περιβόητον χεῖρα ἀποκόψαι
 κατεψεύσαντο πρὸς μαγείαν ταύτῃ κεχρησθαι τὸν ἅγιον, οὐ-
 τως ἀναιδῶς διαβάλλοντες. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς κατὰ B
 Ἀθανασίου διαβολάς, Δαλματίῳ πρῶτον τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ ἐπι-
 τρέπει τὴν ζήτησιν εἰς Ἀντιόχειαν ὄντι. ὕστερον δὲ μεταφέ-

5. μετακαλεσάμενος A, μετακελευσάμενος vulg. 6. πολλῆς om.
 b e. 8. ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου A a, ἡ Ἰσχύρας κατὰ
 Ἀθαν. vulg. 9. ἐτυρεύθη A, εὐρέθη vulg. cfr. Casaub. ad
 Arist. Eqq. v. 482. 10. περιήει ἱερουργῶν, ὅπερ a. 11.
 ἐκώλυσε A, ἐκώλυε vulg. 13. ὡς ἱερά A, ὡς καὶ ἱερά vulg.
 16. ταύτη A, ταύτην vulg. 17. τὰς A, τὰ vulg. 18. δια-
 βολάς] ἐπιβουλάς b. 19. τὴν add. ex A.

calumniabantur, de qua tamen Apollinarius Syrus fidem faciens grave
 dabat testimonium. secundo ob lineam vestem, quam sanctum super-
 imponere eius adversarii criminabantur. tertio de Philumeno, ad
 quem magnam auri copiam, ad parandas nimirum imperatori insidias,
 eum misisse mentiebantur. advocans autem imperator Athanasium,
 et cuncta mendaciis compacta reperiens, eum honore plurimo cumu-
 latum cum litteris Alexandriam remisit.

Eodem anno perniciosum Ischyrae consilium in Athanasii caput
 ad Mareotem confiatum est. hic Ischyras sacerdotem se fingens ec-
 clesias circumibat: quod resciens Athanasius hominem a temerariis
 ausibus Macarii presbyteri ope prohibuit. hic fuga saluti consulens,
 Eusebium Nicomediae, structa in Athanasium accusatione, convenit;
 et quasi peracti sacri mysterii tempore sancta vasa ex altari detur-
 bata confregisset, sacros quoque libros per Macarium combussisset,
 et declamatum abscondisset Arsenii manum, illa magicis in operibus
 usus, sanctum virum hac arte reum impudenter agebant. cognitio
 in Athanasium criminationibus, imperator Dalmatio fratris filio Antio-

ρει τὴν δίκην εἰς Καισάρειαν, ἣν ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος
 διὰ τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν ἀν-
 τιδίκων τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δέ, φημί, τοῦ Νικομηδείας
 ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιθυμία δῆθεν τῶν οἰκοδομηθέν-
 των ἁγίων τόπων, καὶ τοῦ εὐρεθῆναι εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν αὐ- 5
 τῶν. καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπέλυσε, κελεύσας λυθῆναι
 τὰς κατὰ Ἀθανασίου διαβολάς, καὶ οὕτως σὺν Ἀθανασίῳ εἰς
 τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων γενέσθαι. συνελθόντων οὖν αὐτῶν
 ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάξιμος ὁ Ἱεροσολύμων ἀγνοῶν τὰς
 κατὰ Ἀθανασίου συσκευάς· εἰσελθὼν δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ 10
 συνέδριον τῶν κακοφρόνων, ἀράχνης δίκην τὰς συκοφαντίας
 τῶν κατηγορῶν διέσπασεν, ὥστε αὐτούς, ἐφ' οἷς ὄφθησαν ψευ-
 δόμενοι, μανέντας συγγεῖν ἅπαντα καὶ βοᾶν· ἄρατε τὸν γόητα
 ἅπαντας φημῶσαντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ καῖσαρ καὶ ἀνεψιὸς
 τοῦ βασιλέως μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς μόλις Ἀθανάσιον πε- 15
 ριέσωσεν ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσέ-
 νιος κατὰ θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ παρεγένετο, καὶ τοῦ κατ'
 αὐτὸν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τὴν κατὰ Ἰσχύραν συκο-
 φαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτρέποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφο-

1. ὁ om. A. 3. δὲ om. a. 5. αὐτῶν A et alli, αὐτοῦ vulg.
 7. Ἀθανασίου A, Ἀθανάσιον vulg. 8. οὖν add. ex A a. 9.
 ὁ add. ex A. 10. σκευάς A. 12. διέσπασεν A a e, διέ-
 λυσεν vulg. 13. μανέντας A, καὶ μανέντες vulg. ἅπαν-
 τα] ἅπαντας A. 14. φημῶσαντα b, φημῶσαντα vulg. cf. p. 33,
 13. 18. ἐλεγχθέντος a.

chiae tunc commoranti horum disquisitionem committit: postmodum
 vero iudicium Caesaream transtulit: quod cum propter Eusebium
 Pamphili recusaret Athanasius, dies ei a veritatis adversariis Tyri di-
 citur, ab Eusebio dico Nicomediae praesule, fraudibus imperatorem
 circumveniente, et sanctorum locorum recenter aedificatorum se de-
 siderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare
 se velle praetextente, magno itaque comitatus apparatu dimissum iu-
 bet imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, et hoc pacto
 cum eo dedicationis solemnitati interesse. iis Tyri coactis, Maximus
 Hierosolymorum antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum
 erat notitia, advenit. Athanasius demum iniquorum consessum in-
 gressus accusatorum calumnias araneorum instar dissolvit: adeo ut,
 quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati et vehementius in-
 dignati, cuncta tumultu clamoribusque complere coeperint, vociferan-
 tes: tollite praestigiatorem omnes imposturis circumvenientem et op-
 primentem silentio. ac vix Dalmatius caesar imperatoris nepos ar-
 mata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae pro-
 ximum potuit eripere. tunc etiã Arsenius, quae dei fuit providen-

ρήτους κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ὑπεχώρησε τῆς Τύρου, προῶξιν δὲ κατὰ μονομέρειαν συστησάμενοι οἱ Ἀρειόφρονες, καθαιρουσὶν ἀπόντα τὸν Ἀθανάσιον· Ἀρείφ δὲ καὶ Εὐζοῖφ συγκοινωνήσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν τούτους ἐξέπεμψαν· καὶ 5 οὕτως ἀνῆλθον ἡμαγμέναις χερσὶν εἰς τὰ ἐγκαίνια. πάντων δὲ τῶν κακῶν ἦν ἀρχηγὸς ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος. λόγος δὲ ἀληθῆς κρατεῖ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φυγὼν ἐκ Τύρου ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ποιήσας εὐχὰς, καὶ τῷ ἁγίῳ P. 26 χρίσας μύρω καὶ ἀγιάσας τοὺς εὐκτηριοὺς οἴκους, πρὸ τῆς 10 τῶν ἁσεβῶν παρουσίας, οὕτως κατέλαβε τὸν βασιλέα. καὶ πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ πανεύφημος Κωνσταντῖνος θανμάσας τὴν τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ πονηρίαν, τιμῆς μεγίστης ἀξιώσας αὐτόν, μετὰ γραμμάτων ἀπέλυσεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐγκαινίων ἐπάνοδον ὁ πάσης 15 εὐσεβείας ἀλλότριος Νικομηδείας Εὐσέβιος, καὶ Θεόγνις, καὶ Οὐρσάκιος, καὶ Πατρόφιλος, καταλαβόντες τὸ Βυζάντιον, καὶ V. 21 τὰς πρώτας κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς σιωπήσαντες, μάρτυρας ψευδεῖς προσεβάλλοντο τέσσαρας ἐπισκόπων χειροτονίας ἔχοντας· οἱ τινες μεθ' ὄρκου εἶπεν ἐτόλμησαν ὅτι ἡκού-

1. ὑπεχώρησε A et alii, ὑποχώρησας vulg.	2. μονομέρειαν A,
μονομέρειαν vulg.	Ἀρειανόφρονες b.
3. ἀπόντα] ἀπαυ-	
τες A.	7. ἀληθῆς A a, ἀληθείας vulg.
10. οὕτως add.	
εκ A a f.	15. Θεόγνις A.
	18. προσεβάλλοντο A, προσεβάλλοντο vulg.

tia, Tyri comparuit: et convicta criminis intentati fictione, et calumnia in Ischyrae faciem repulsa, Athanasii hostes turpiter confusi conventum dissolverunt: Athanasius quoque propter intolerandas in se paratas insidias Tyro discessit. mox qui Arii mentem tuebantur, ex unius factionis episcopis inito conciliabulo absentem Athanasium sua dignitate deponunt: quique Ario et Euzeio communionem impertiebant, eos Alexandriam miserunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregers mysteria. omnium vero malorum princeps atque auctor extitit Eusebius Nicomediensis. sane veritatis fama obtinuit, magnum Athanasium Tyro fugientem accessisse Hierosolymam, et conceptis precibus loca orationibus et sacrificiis destinata sancto inunxisse unguento, et ante impiorum adventum consecrasse: mox ad imperatorem profectum omnia adversum se gesta exposuisse. quibus ex admiratione attonitus praeclarus imperator ob adversariorum malitiam, magno auctum honore cum litteris Alexandriam remisit. cum vero Nicomediensis Eusebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, et Theognis et Ursacius et Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reversi essent, praeteritis prioribus adversus Athanasium structis calumniis, viros quatuor episcopalis ordinis dignitate insi-

σαμεν Ἀθανασίου ἀπειλοῦντος κωλύειν τὴν σιτοπομπίαν τὴν ἐρχομένην ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Βυζάντιον. ὄθεν καὶ κινήσαντες εἰς ὕργην τὸν φιλόχριστον βασιλέα, παρεσκευάσαν ἐξορίσαι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τριβεριν τῆς Γαλλίας. Ἀθανασίου δὲ ἐξορισθέντος, Ἄρειος πάλιν ἐτάραττεν τὴν Αἰ-5 γυπτον. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεύς, μεταπεμπάμενος αὐτόν, ἠρώτα εἰ τοῖς ἐν Νικαίᾳ δόγμασι συντίθεται περὶ τοῦ ὁμοουσίου, τοῦ δὲ μεθ' ὄρκου εἰπόντος συντίθεσθαι, δόλον τε καὶ νῦν, ὡς αἰεὶ, ἐργαζομένον· δύο γὰρ χάρτας συντέθεικεν· ἓνα μὲν Κύπερ τοῦ ὁμοουσίου, θάτερον δὲ κατ' αὐτοῦ· ὃν καὶ δι' ἑαυ- 10 τοῦ ἔγραψεν, τὸν πρῶτον δι' ἑτέρου γράψας· πείθει τοίνυν τὸν βασιλέα, ὁμώσας οὕτω πιστεῦειν, κελεύσαι δεχθῆναι αὐτόν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ὅπερ μαθὼν ὁ θεῖος Ἀλέξανδρος, τῷ θεῷ προσέκλαυσεν εἰς τὴν καλουμένην Εἰρήνην ἐκκλησίαν· καὶ λόγου θῆκεν ἢ θεία δίκη μετήληθε τὸν Ἄρειον, 15 ἐν τόποις ἀξίοις τῶν τῆς γλώσσης ἀμαρτυμάτων ἐκκόψασα τοῦ ζῆν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῶν σπλάγγων αὐτοῦ κατενεχθέντων ἐν ἀφόδοις, καθ' ἣν ὄραν ἔμελλεν τῶν ἰερῶν ἀναξίως ἐπιβαίνειν περιβόλων. ταῦτα τῷ τριακοστῷ D πρῶτῳ ἔτει γέγονε τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ θείου 20

4. Τριβεριν a, Τίβεριν A e f, apud Tyberim Anast. Τίβερέϊν vulg. 7. εἰ Νικ. Par. 8. καὶ add. ex A. 16. ἀμαρτυμάτων a. 18. ἐν ἀφόδοις A et alii, ἐν ἀμφοδοῖς vulg.

gnes testes falsos prodixerunt: qui cum iuramento asseverare ausi sunt his verbis: audivimus Athanasium frumenti transvectionem Byzantium ex Aegypto destinatam impediturum se minitantem. ex quo Christi amantissimo imperatori iram concitantes, ipsum ad magnum Athanasium apud Treveros Galliarum urbem relegandum impulerunt. Athanasio igitur in exilium pulso, rursus Arius perturbabat Aegyptum. his ad se delatis, imperator accessitum rogat Arium, num de consubstantiali apud Nicaeam sancitis dogmatibus assentiatur? ipse cum iuramento testatur assentiri, et dolos ex more comminiscitur. duas namque schedas paratas tenuit: hanc quae consubstantialem profiteretur, alteram quae foret adversa: secundam manu propria, primam alieno caractere conscriptam exhibuit. suadet itaque imperatori, et ita se credere iuramento affirmat: et ut eius iussibus in ecclesiam catholicam admittatur postulat. quod cum divinus Alexander rescivit, cum querelis lachrymas in ecclesia cui nomen Irene coram deo profudit: et dicto citius in locis Arii linguae turpi profusio dignis, in publicis dico latrinis, eius effusis visceribus, circa horam, qua sacra adyta penetraturum se confidebat indigne, truncata de repente vita praesente, et aeterna amissa, divina ultio ipsum prosequuta est. haec trigesimo primo magni Constantini anno contige-

Ἀλεξάνδρου ἐπισκοποῦντος τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὐχ ὡς φησιν Εὐσέβιος μόνος, ὅτι ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος, ὅτε εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ κατὰ Ἀθανασίου ἐσκεύαζεν, τὸν Κωνσταντινουπόλεως θρόνον ζηπέχεν. τοῦτο γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῶν χρόνων ὁμάδος δείκνυται ψεῦδος· ἐπεὶ Κωνσταντῖνος τὰ ὅλα ἔτη τριάκοντα δύο ἐβασίλευσεν· ὃς μετὰ τὴν πρώτην δεκαετηρίδα, τῷ δεκάτῳ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει καταλαβὼν τὸ Βυζάντιον, Μητροφάνην τὸν πρὸ Ἀλεξάνδρου εὔρεν ἐπισκοποῦντα, εἶτα Ἀλέξανδρος ἔτη τρία καὶ εἴκοσι ἐπεσκόπησεν· ὡς εἶναι P. 27

10 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἕως κοιμήσεως Ἀλεξάνδρου ἔτη ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ἕπερ Κωνσταντῖνος οὐκ ἐφθασεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκ χρονικῆς ὁμάδος δείκνυται μὴ ἄρξαι τὸν Εὐσέβιον ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως. δείκνυται δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημέ-

15 νων ἀνωτέρω περὶ Ἀρείου καὶ Ἀθανασίου. ἥ τε καὶ γὰρ Ἀθανασίου ἐξορία καὶ ἡ Ἀρείου κατάλυσις μετὰ τὸ τριακостὸν ἔτος Κωνσταντίνου γέγονε, καὶ μετὰ τὰ ἐγκαίνια Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος ἔτι περιῆν.

B

A.M. 5828

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρονίου ἔτος α΄.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐστάθιος πρεσβύτερος Κωνσταντινου-

2. Εὐσέβιος A e, Ἀσεβε-εὐσέβιος vulg. 8. ἐπισκοποῦντα
A a, ἐπίσκοπον πρῶτα vulg 10. τῆς βασιλείας om. a. 16.
τὸ add. ex A a. 18. ὁ δὲ — περιῆν om. a.

runt, divino Alexandro Cpoli episcopatum gerente, nec ut Eusebius ex omnibus historicis solus narrat, Nicomediensis irreligiosus Eusebius, cum circa dedicationis solemnitatem periculum Athanasio pararet, Cpolitnam sedem obtinebat. hoc enim vel ex temporum collectione falsi arguitur: siquidem Constantinus annos omnino duos et triginta imperavit: qui primis decennialibus actis, tertio et decimo imperii anno Byzantium profectus, Metrophanem, qui prior Alexandro praesulatum gessit, primum invenit. Metrophani vero successor Alexander viginti tres annos in episcopi dignitate exegit: adeo ut ab imperii magni Constantini principio usque ad Alexandri obitum septem supra triginta, quos Constantinus haud attigit, numerentur anni: atque ita ex accurata temporum ratione Cpoleos throno Constantini aetate Eusebium non praesedis demonstratur: quod et de Ario et Athanasio superius dictis fit manifestum. Athanasii siquidem exilium prout Arii exitium post Constantini trigesimum annum, et Hierosolymorum dedicationem accidere: quo tempore magnus Alexander inter vivos adhuc superstes extabat.

Antiochiaepiscopi Euphronii annus primus.

A. C. 328

Hoc anno Eustathius presbyter Cpolitianus, qui apostolicam vi-

Theophanes.

πόλεως ἀποστολικὸν βίον ἐπανηρημένους, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἑλλητικῶς, διαπρέπων ἐγνωρίζετο, καὶ Ζηνόβιος δ' ἀρχιτέκτων, ὃ τὸ Μαρτύριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ Κωνσταντίνου ἐπιταγῇ.

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πολλοὶ τῶν ἐν Πέρσαις Ἀσσυρίων ἐν 5
Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπιπράσκοντο. Πέρσαι δὲ ἐδή-
λωσαν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντίνος δ'
εὐσεβῆς τῇ Νικομηδέων πόλει κατὰ Περσῶν παραταξάμενος,
ἀσθενήσας ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ὡς τινὲς φασιν Ἀρειόφρο-
νες, τότε ἀξιοθεῖς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ 10
Νικομηδείας μετατεθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅπερ ψευ-
δὸς ἔστιν, ὡς ἀποδέδεικται· ἐν γὰρ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου
ἐβαπτίσθη, ὡς προυπεδείξαμεν. ἔζησεν δὲ τὰ ὅλα ἔτη τῆς
ζωῆς αὐτοῦ ἔτη πέντε καὶ ἐξήκοντα, βασιλεύσας ἔτη ἐν καὶ
D τριάκοντα καὶ μῆνας δέκα. γράψας δὲ διαθήκας τοῖς τρισὶν 15
υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταν-
τίνῳ, Κωνσταντι, εὐσεβῶς καὶ πρῶος τῇ ἀρχῇ χρησάμενος,
πρῶτος βασιλεὺς Χριστιανῶν Θεοῦ προνοίᾳ χρηματίσας πολ-
λῶν βαρβάρων ἐκράτησεν ἀπὸ Βρετανίας ἕως Περσικῆς, καὶ

3. τῇ Κωνστ. Α, τῇ τοῦ Κ. vulg. 9. Ἀρειόφρονες: sic scripsi, ut (25 D. 6.) pro vulg. Ἀρειονόφρονες: nisi ubique scribendum sit: Ἀρειονοφρόνες, ut 28 C. 3. 10. ἁγίου add. ex A a. τοῦ alterum om. A. 11. ψευδὲς b. 13. ἀπεδείξαμεν b. 16. Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίνῳ Α, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίνῳ vulg. 18. Χριστιανῶν θ. πρ. χρημ. Α, θ. πρ. χρημ. Χριστ. vulg.

tam dncebat, et ad virtutis culmen provectus erat, inter reliquos insignis habebatur: unaque Zenobius architectus, qui Constantini mandato martyrum aedem Hierosolymis aedificavit.

Eodem autem anno plures Assyriorum Persis subiecti in Mesopotamia a Saracenis venierunt. (Persae vero Romanis bellum indixerunt: exinde Constantinus ad Nicomediensium urbem profectus, acie iam adversus Persas instructa, morbo correptus, in pace quievit, tum primo baptismi gratia donatus, ut quidam ex Arianorum asseclis referunt, et ab Eusebio Nicomediae episcopo in Cpolitnam sedem translato lustratus, quod falsi superius arguimus: Romae siquidem, prout iam demonstratum, a Sylvestro baptizatus est. vixit omnino quinque supra sexaginta annis: quorum exegit imperator unum et triginta, et insuper menses decem.) conscripto testamento tribus liberis Constantino, Constantio et Constanti reliquit imperium. religiose penitus ac clementer summa sua potestate usus: prius imperator, quae circa eum fuit dei providentia, Christianorum est appellatus. in plures barbaros, a Britannia ad usque Persicos tractus, et in tyrannos domesticis

τῶν ὁμοφύλων τυράννων, τῷ σημείῳ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοὺς ἐχθροὺς ὄλεσας. τὰς δὲ διαδήκας αὐτοῦ Ἀρειανῶ τινι πρεσβυτέρῳ ὑπὸ Κωνσταντίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ κακοφρόνως παρεισαχθέντι παρέθετο, ἐντειλάμενος μηδενὶ ταύτας παύρασχεῖν πλην Κωνσταντίῳ τῷ τῆς ἐφας βασιλεῖ. ἐκέλευσε δὲ Ἀθανάσιον τῆς ἐξορίας ἐπανελθεῖν. Κωνσταντίος δὲ κατα- P. 28
λαβὼν ἐκ τῆς ἐφας τὸ τοῦ πατρὸς σῶμα, ἐν τοῖς ἀποστόλοις κατέθετο. ὁ δὲ ἀνόσιος Ἀρειανὸς πρεσβύτερος ἐπιδούς Κωνσταντίῳ τὰς διαδήκας, πολλῆς ἔτυχε παρρησίας ἐν ταῖς βασιλείοις. καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδαν ἀρειανίζειν ἔπεισε, συνεργὸν ἔχων Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίου ἔτος α'.

A. M. 5829

(Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ ἁγίου B
15 ἀναπανσαμένου, οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐκράτησαν τῶν Ῥωμαίων. τῆς μὲν ἐφας Κωνσταντίος· τῶν δὲ Γαλλίων Κώνστας, καὶ Κωνσταντῖνος τῆς Ἰταλίας. Κωνσταντίος δὲ Ἀθανάσιον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλεσάμενος, μετὰ γραμμάτων συστατικῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλευσεν· ὃν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπέδεξαντο 20 οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ μάλιστα ὁ κληρὸς. Εὐσέβιος δὲ ὁ τοῦ

1. τοῦ add. ex A. 2. ὀλέσων b. 4. παραθεῖς b. 8. ἀνόσιος] Ἀναστάσιος a. Κωνσταντίῳ A, τῷ K. vulg. 10. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν A. συνεργὸν Εὐσέβιον τὸν τῶν εὐνουχῶν πρῶτον καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομ. b. 12. αὐτοῦ] αὐτῶν Ἀρειανῶν b. 19. ἀπέδεξαντο b, ἐδέξ. e.

armis saevientes vivificae crucis signo fuis hostibus victorias reportavit. testamentum vero Ariano cuidam sacerdoti a Constantia sorore malitiose subinducto mandans, ne cuiquam alteri quam Constantio orientium partium imperatori exhiberet, consignavit. postremo Athanasium praecepit exilio revocari. Constantius autem ex oriente reversus, ut patris recepit corpus, in sanctorum apostolorum templo condidit. ac deinceps nefarius ille Arianæ sectae presbyter, traditis Constantio testamenti tabulis, magnam in imperatoris palatio familiaritatem et auctoritatem est assecutus et tum Eusebio Nicomediae episcopo, tum eius discipulis opitulantiibus imperatricem ad Arianas partes transire coegit.

Romanorum imperatoris Constantii annus primus.

A. C. 329

Hoc anno magni et sancti Constantini vita functi tres filii Romanorum imperio sunt potiti. Constantius nimirum orientis, Galliarum Constans, et Constantinus Italiae. Constantius autem Athanasium ab exilio revocatum cum litteris commendatitiis Alexandriam dimisit: quem plurima cum voluptate susceperunt Alexandrini, maxime

Παμφίλου ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ κατὰ Μαρκέλλου, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, σφόδρα κατηγορεῖ τῶν τολμῶντων κτίσμα· λέγειν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· οὐ καὶ τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπεραπολογεῖται Εὐσεβίου, σπουδάζων δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν Ἀρειανόφρων. ἡ δὲ ἀλήθεια δείκνυσιν αὐτὸν ὑστατοῦντα τῷ λογισμῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κατὰ τοὺς καιροὺς φερόμενον. εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν μέγαν Ἰωαννῆν ἀπέθανεν, Ἀκάκιον μαθητὴν καὶ διάδοχον τοῦ Θρόνου Καισαρείας ἑάσας, ἐλλόγιμον μὲν ἄνδρα, καὶ τὰ σύμμικτα συγγραψάμενον, τοῖς δὲ Ἀρειανοῖς λίαν συγχεόμενον, δηλονότι τῇ πρὸς τὸν διδάσκαλον ἁμοφροσύνη.

D Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σαβῶρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσων Νίσιβιν, καὶ παρεκάθισεν αὐτῇ ἡμέρας ἐξήκοντα τρεῖς, καὶ μὴ κατισχύσας λαβεῖν αὐτήν, ἀνεχώρησεν. Ἰάκωβος δὲ Νισιβινῶν ἐπίσκοπος ἐν τῷ τῆς 15 Θεοσεβείας ἡθελῆ διαμένων, εὐχαῖς τὰ κατὰ γνώμην ῥαδίως ἐξήνυσεν· ὅστις καὶ τῶν Περσῶν τὴν Νίσιβιν ἐλπίζοντων καταστρέφασθαι, διημαρτηκέναι τῆς ἐλπίδος πεποίηκεν. αὐτίκα γὰρ τῆς μὲν πόλεως ὑπεχώρουν, τῷ τῆς εὐχῆς διωκόμενοι

5. τὸν λογισμὸν A a. 7. ἀπέθανεν Ἀκάκιος, et mox: ἑάσας Γεώργιον A. 8. ἑάσας] καταλιπὼν b. 9. καὶ τὰ σύμμ. A, τὸν δὲ τὰ σύμμ. vulg. 12. Σαβῶρης om. A. ὁ τῶν Περσῶν A. 14. λαβεῖν αὐτήν A, αὐτὴν λαβ. vulg. 15. Νισιβῶν A. 16. εὐχαῖς om. a. 19. διωκόμενοι πνεύματι A, πνεύματι διωκ. vulg.

vero clericorum collegium. Eusebius porro Pamphili primo adversus Marcellum libro, ac tertio pariter, vehementius in eos invehitur, qui dei filium creaturam vocare non verentur: cuius dicta referens Socrates eius defensionem instituit, et ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur: sed contra verbis et sententiis fucum facere, et in diversas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferrique ipsa veritas declarat. confestim vero magno Constantino defuncto, mortuus est Eusebius, et caesariensis throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium, at qui de variis rebus compositis libellis, Arianis omnino partibus, pro animi in magistrum consensione addictum se testatur.

Eodem anno Sabores Persarum rex Nisibis devastationem meditata, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres et sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Iacobus porro Nisibensium episcopus divini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo ut, quam de subvertenda Nisibi Persae spem conceperant, ipse frustraneam et irritam reddiderit. extemplo quippe quasi orationis eius

πνεύματι, εἰς δὲ τὴν ἑαυτῶν χώραν ἐλθόντες, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ ὑπεδέξαντο μισθὸν τῆς ἀσεβείας, ἥσπερ ἔδρων, ἀντιλαμβάνοντες. Δαλμάτιος δὲ ὁ καῖσαρ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευ- P. 29 τὴν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνηγρέθη, οὐ κελεύσαντος Κωνσταντίου τὴν σφαγὴν, ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ νέου Δαλματίου ὑπὸ τῶν στρατιω- A.M. 583° τῶν ἀναιρεθέντος, ἤμελλον συναναιρεῖσθαι Γάλλος καὶ Ἰουλιανός, οἱ Κωνσταντίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου παῖδες. ἀλλὰ τὸν μὲν Γάλλον νόσος, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν νηπιότης διέσωσεν. ὀκταετῆς γὰρ ἦν. Κωνσταντίος δὲ πρότερον δεχόμενος τὸ ὁμοούσιον, ὕστερον μετέθετο κουφό- B τητι γνώμης, καὶ ἀπάτη τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου, καὶ Εὐσεβίου τοῦ τῶν εὐνούχων πρωτεύοντος, καὶ τοῦ Νικομη- 15 δειῦς Εὐσεβίου, καὶ τῶν περι αὐτούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κων- A.M. 583° σταντίνου ἐπέλθων τοῖς Κωνσταντος τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρε- C σι, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, ἀνηγρέθη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. καὶ ἐκράτησεν Κωνσταντος μόνος πύσης τῆς ἐσπερίου γῆς. Κων- 20 σταντίος δὲ τῆς ἐξῆς βασιλεύων, Γάλλον καὶ Ἰουλιανὸν παι-

5. ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος A, ἀλλ' οὐ κωλύοντος vulg. 7. τούτῳ τῷ ἔτει τῷ δ' αὐτῷ ἔτει codd. et ed. 8. ἤμελλον A, ἤμελλεν vulg. 10. Ἰουλιανὸν δὲ alii codd. 12. μετέθετο A et alii, μὲν ἔθετο vulg.

flatu agitati, et retro in fugam acti ab urbe se subduxerunt, et in propriam reversi provinciam, impietatis cuius exhibuerę facinora, mercedem promeritam fame et pestilentia confecti receperunt. caesar autem Dalmatius statim post magni Constantini obitum, non imperante quidem, at non prohibente caedem Constantio, a militibus est interemptus.

Hoc anno, iuniore Dalmatio militum tumultu sublato, Gallo et A. C. 33° Iuliano Constantii magni Constantini fratris liberis par interitus intentabatur, ni Gallum morbus, Iulianum vero infantiae tenerior aetas, octennis enim erat solummodo, servasset. (Constantius autem prius consubstantialis vocabulo prae buit assensum, quem demum mentis levitate, tum Ariani presbyteri fraudibus, et Eusebii Eunuchorum praepositi, et Eusebii Nicomediensis episcopi, et demum eiusdem opinionis consortium dolis circumventus deposuit.)

(Hoc anno Constantinus magni Constantini filius, assignatos Con- A. C. 33° stanti proprio fratri fines invadens, et cum eo bello congressus interimitur a militibus: et universi tractus occidentalis imperium Constantians occupat: Constantius autem totum orientem adeptus, Gallum

δουθῆναι παρέδωκεν ἐν χωρίῳ Δεμακέλλη καλουμένῳ, πλησίον Καισαρείας Καππαδοκίας ὄντι. οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀναγνώσται γεγόνασι, καὶ ἐκκλησίαν κτίσαι τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Μάμαντι προεθυμήθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει κτίζειν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν, τοῦτο ἢ γῆ οὐκ ἔδεδεχτο. ἀποκειράμενος δὲ τὰς τρι-
 D χας μοναχικὴν ἄσκησιν ὑπεκρίνετο. Κωνσταντίος δὲ καὶ ὁ
 Κώνστας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαίον μὴ ὠνεῖσθαι δοῦλον, ἐπεὶ
 ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον· εἰ δὲ καὶ περι-
 τεμεῖν τολμήσοι δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι καὶ δημεύε-
 σθαι.

10

A.M. 5832 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος Ἄμιδαν οἰκοδομεῖ, τειχί-
 σας γενναίως. κτίζει δὲ Κωνσταντίαν, τὴν πρώην Ἀντωνίου
 πόλιν λεγομένην, ἐπονομάσας αὐτὴν ἑαυτῷ, διεστῶσαν Ἀμί-
 δης σταδίου ἐπτακοσίους κατὰ μεσημβρίαν.

A.M. 5833 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α΄.

15

P. 30

Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδου γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκό-
 πων ἐνεγκόντα καὶ ἑκατόν, ὧν ἠγεῖτο Εὐσέβιος ὁ Νικομη-
 δείας, προχειρίζονται Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τὸν
 Ἐμέσης, οὗ μὴ δεχθέντος, καίπερ Σαβελλιανοῦ ὄντος, Γρηγό-

1. Δεκακέλλη A e, Δεлмаκέλλη b, δὲ Μακέλλῳ ex Sozomeno coni.
 Goar, Demacelle Anastasius, Δεμακέλλει vulg. 2. oi add. ex A.
 4. προεθυμήθησαν A a, προσεβ. vulg. 6. δὲ om. A. 7.
 Ἰουδαίοις A. 8. περιτέμνειν — δημοσιεύεσθαι a. 11. Κων-
 σταντίος om. A. ἀνοικοδομεῖ a. 12. Κωνσταντίαν b.
 13. ἐπονομάσας A a, ἐπωνόμασεν vulg.

et Iulianum loco, cui Macellum nomen Caesareae Cappadociae vicino, litterarum disciplinis instituendos amandavit. hi duo fratres ecclesiasticis lectoribus adlecti, sancto martyri Mamanti ecclesiam construere moliti sunt. qua vero Iulianum fabricare contigit, solum fabricam non admisit. is porro capillis abrasis, monasticam vivendi rationem simulavit. Constantius autem et Constans, ne Iudaeus servum sibi pretio compararet, servum alioquin in publicum censum referendum, sin servum auderet circumcidere, eum gladio puniendum, et eius bona publicanda suis edictis caverunt.)

A. C. 332 Hoc anno Constantius Amidam validis firmatam moenibus construxit. Constantiam quoque, Antonii urbem prius dictam, suo de nomine deinceps nuncupandam, et ab Amida septingentis stadiis ad meridiem dissitam aedificavit.

A. C. 333 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno centum et nonaginta episcoporum synodo, cui Nicomediae antistes Eusebius praesidebat, coacta; alterum Eusebium Emesae praesulem Alexandriae praeficiunt. quo, ceu Sabelliano, reiecto, Gre-

ριον τὸν Ἀρειανὸν σὺν πολλῶ στρατῶ καὶ στρατηγῶ τινὶ Συ- B
 ριανῶ ἐκπέμπουσιν, ἐκδιῶξαι Ἀθανάσιον τοῦ θρόνου Ἀλε-
 ξανδρείας, ἣ καὶ ἀνελεῖν. τότε Ἀθανάσιος θεόθεν σαφῶς
 συμβουλευσάμενος, μετὰ τῶν ψαλλόντων τῆς ἐκκλησίας ἐξελ-
 5 θῶν, τὸν ἐπηρημένον διέφυγε θάνατον. Εὐσέβιον δὲ τὸν
 μὴ δεχθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν πίστιν μεταποι-
 οῦσιν οἱ αὐτοί, Ἀρειανὸν μὲν φανερῶς δεχόμενοι, καὶ μετὰ
 θάνατον ἔκθεσιν πίστεως δευτέραν γράψαντες τὸ δημοσίον
 παρεσιώπησαν. τότε καὶ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας,
 10 ἧς ἔκτισεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχεια ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐπὶ C
 τρισὶν ἡμέραις ἐκινδύνευσεν. ἦν δὲ ἡ ἐγκαινοθεῖσα ἐκκλη-
 σία σφαιροειδῆς ἐξ ἔτεσι κτισθεῖσα, ὑπὸ μὲν Κωνσταντίνου
 τοῦ μεγάλου θεμελιωθεῖσα, ὑπὸ δὲ Κωνσταντίου πληρωθεῖ-
 15 σα καὶ ἐγκαινοθεῖσα.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος Ἀσσυρίους νικήσας, ἐθριάμ- A.M. 5834
 βευσε. Σαβῶρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς πρὸς τοῖς αὐ-
 τοῦ κακοῖς καὶ τοὺς ὑπὸ χεῖρα Χριστιανὸς ἐδίωκε. Κών-
 στας δὲ ἐν τῇ δύσει Φράγγους ἐπόρθησε. σεισμοῦ δὲ γενο-

3. σαφῶς συμβουλευσάμενος A, σαφῶς βουλευσ. vulg. 5.
 ἐπηρημένον b. 7. Ἀρειανὸν A b, Ἀρειον vulg. sed locus
 haud dubie corruptus ab interprete latino magis etiam deprava-
 tus est: fort. legendum: μεταποιοῦντες — ἐδέξαντο. — 11.
 ἐπὶ τρισὶν ἡμ. om. a. 14. θεμελιωθεῖσα A, θεμελιωθεῖσα
 vulg.

gorium quendam Arianum cum valida militum manu, et Syriano duce, Athanasium Alexandria sede depulsurum, vel interfectorum mittunt. tunc Athanasius aperte cum deo inuito consilio, inter cantorum turbam ecclesia dilapsus, intentato et iam imminente sese eripuit letho. Eusebio vero etiam ab occupanda Alexandria sede impedito, ipsi fidei normam sibi consciscunt cives, Ario palam recepto, et conscripta post eius mortem fidei expositione, consubstantialis vocem omnino tacuerunt. sub id quoque tempus Antiochenae ecclesiae a magno Constantino aedificatae celebratae sunt encaenia.

Eodem pariter anno Antiochia tremendis terrae motibus quassata, A.C. 334
 tribus continuis diebus extremum subiit periculum. sacro ritu dedicata ecclesia rotundae formae fabrica praestabat: sex quidem annorum spatio condita, a magno Constantino fundata, et ab eius filio Constantio perfecta fuit et consecrata.

(Hoc anno Constantius devictis Assyriis triumphavit. Sabores vero Persarum rex pristinis sceleribus hoc adiecit, ut subditos Christianos dire persequeretur. Constans in occidente Francos debella-

μένου μεγάλου ἐν Κίπρῳ, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλεῖστα διαπέπτωκεν.

A.M. 5835
P. 31

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει σειμοῦ μεγάλου γενομένου Νεοκαισάρεια Πόντου κατεπτώθη, πλὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐπισκοπέου 5 καὶ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων εὐλαβῶν ἀνδρῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνέβαλον πόλεμον μετὰ Περσῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνείλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητῆς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

19

A.M. 5836

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλακίτου ἔτος α'.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει σειμοῦ μεγάλου γενομένου, Ῥόδος ἡ νῆσος κατέπεσεν. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς Γρηγόριον τὸν ληστρικῶς ἐπιβάτην Ἀθανασίῳ καὶ τὸν θρόνον κατασχόντα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ἕξ ἔτεσιν ἀνείλον. καὶ χειροτονεῖται Γεώργιος Ἀρειανὸς ὑπὸ Ἀρειανῶν, τέρας τι Καππαδόκιον. 15

A.M. 5837

Τούτῳ τῷ ἔτει Δυρράχειον τῆς Δαλματίας ὑπὸ σειμοῦ διεφθάρη· καὶ Ῥώμη ἡμέρας τρεῖς ἐκινδύνευε σειομένη τῆς δὲ Κυμπανίας δώδεκα πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλον δὲ τὸν

1. Σαλαμίνας A: sed pag. 23 C. fin. ubi iisdem fere verbis eadem, ni fallor, res sub alio anno narratur, omnes codd. formam Σαλαμίνη exhibuerunt. 5. κατεπόθη a b c d: sed cfr. p. 11. D. 1. 6. εὐλαβῶν] fort. εὐσεβῶν Anast. viri religiosi. 7. συνέβαλον codd. omnes, συνέβαλλον Par. 11. Φλακίτου c, Φλακίτου e. 16. τι οἱ. A. 17. Δυρράχη A e, Δυράχη a. 18. ἐκινδύνευεν A, ἐκινδύνευσεν vulg.

vit.) caeterum horrendo terrae motu in Cypro exorto urbis Salaminae maxima pars concidit.

A. C. 335

Cpoliz episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Neocaesarea terrae motu maximo absorpta est, praeter ecclesiam, episcopi aedes, et in eis repertos devotos quosdam viros. Romani, conserto cum Persis praelio, plurimos ex eis interfecerunt.

A. C. 336

(Hoc anno Paulus confessor Cpoleos ordinatur episcopus.)

Antiochiae episcopi Phlaciti annus primus.

Hoc anno facto terrae motu vehementi, iusula Rhodus concidit. (Gregorium vero, qui praedonum more in Athanasium grassatus, Alexandriam sedem annis sex occupaverat, interfecerunt Alexandrini.) sufficitur tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

A. C. 337

(Hoc anno Dyrrachium Dalmatiae civitas terrae motu corrui: et Roma tribus continuis diebus pariter afflicta ultimum metuebat periculum.) in Campania duodecim urbes sunt eversae. Constantius

ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν Κωνσταντίος εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦ θρόνου ἀπήλυσε, καὶ τὸν ἀσεβέστατον Εὐ- C
σέβιον τὸν Νικομηδείας ἀντεισηγάγε ληστροικῶς καὶ ἀθέσμως,
τὸ τῶν κακῶν καταγῶγιον.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Λιβερίου, Κωνσταντινουπόλεως Εὐσε- A.M. 5838
βίου τοῦ Νικομηδείας ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος τὸν ἐν Σελευκείᾳ τῆς Συ-
ρίας λιμένα πεποίηκε, ὄρος ἐπὶ πολὺ διατεμῶν· καὶ τὴν
πόλιν ἀνφοδομήσεν. καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ἣν D
10 Κωνσταντιάν κέκληκεν, τὴν πρότερον καλουμένην Ἀντιάραδον.
Σαβῶρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ, Νίσιβιν παρεκάθισεν ἡμέρας ἐβδομήκοντα ὀκτώ, καὶ πύ-
λιν αἰσχυρθεὶς ἀνεχώρησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέ-
15 ρας φανῆναι ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, μηνὶ
Δαισιῷ ἔκτι. Ἀθανάσιος δὲ καὶ Παῦλος, καὶ ὅσοι ὑπὲρ
τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἐξεβλήθησαν, ἐν Ῥώμῃ πρὸς Ἰούλιον κατέ-
φυγον· καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος Ἰούλιον ἐδίδαξεν, ὧν
ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ μετὰ γραμμάτων ἀποκατέστησεν.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος καὶ οἱ αὐτοῖς A.M. 5839
P. 32

3. τὸν] τῆς a. 4. τὸ — καταγῶγιον om. e. 5. Λιβερίου] Σιλβέστρου c.
16. Δαισιῷ ἔκτι] Δαισιῷ ε' A, Δαισιῷ καὶ vulg.
17. Ἰούλιον] Λιβέριον b et marg. c, Ἰουλίῳ A. 19. ἀπεκατέ-
στησεν a b d e f g. 20. In codd. h. l. perperam annus 5835
et 335 notatur. καὶ οἱ A, καὶ οἷς vulg.

autem Byzantium adveniens, Paulum episcopum Cpolitanum throno deiecit, et impiissimum Nicomediae episcopum Eusebium, quasi scelerum sentinam, praedatorie et perquam nefarie intrusit.

Romae episcopi Liberii, Cpolis episcopi Eusebii Nicomediensis A. C. 338 annus primus.

Hoc anno Constantius, monte maxima ex parte praeciso, Seleucia in Syria portum paravit, et urbem aedificiis amplificavit. Altam quoque in Phoenice, Antaradum prius dictam, de suo nomine Constantiam vocavit. Sabores autem Persarum rex in Mesopotamiam grassatus diebus septuaginta octo Nisibin obsedit: ac nonnisi pudore reportato, abscessit.

Eodem etiam anno solis defectus contigit, quo in caelo, hora diei tertia, mensis Daesii die sexto, stellae apparuerunt. (Athanasius et Paulus, et quotquot pro sana fidei doctrina suis sedibus sunt expulsi, Romam ad Iulium pontificem confugerunt. singulis autem de rebus ad se spectantibus Iulium edocentibus, Iulius singulos propriis ecclesiis datis litteris restituit.)

Hoc anno Athanasius et Paulus iisdem ipsis litteris Iulii Romae A. C. 339

τοῖς γραμμασιν Ἰουλίου τοῦ πάπα Ῥώμης θαρρήσαντες τοὺς ἰδίους θρόνους κατέλαβον. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ διὰ γραμμάτων Ἰούλιος τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέδωκεν, ὀργισθεὶς κελεύει αὐ-
 Β τούς ἀπελασθῆναι τῶν ἰδίων θρόνων. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἥλιος 5
 πάλιν ἀύχμηρότερος γέγονεν, ἐν ᾧρα δευτέρᾳ τῆς κυριακῆς
 ἡμέρας.

A.M. 584o Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ γενομένου μεγάλου ἐν Βηρυτῷ
 τῆς Φοινίκης, τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως πέπτωκεν· ὥστε τὸ
 πληθὸς τῶν ἐθνικῶν εἰσεληλυθέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁμοίως 10
 ἡμῖν χριστιανίζειν ἐπαγγειλάμενοι. ἐντεῦθεν νεωτερίσαντές
 τινες, τοὺς τύπους τῆς ἐκκλησίας ὥσπερ ἀποσυλήσαντες, ἐξέ-
 σαν· καὶ τόπον εὐχῆς ἐπονομάσαντες, τὸ πληθὸς ἐν αὐτῷ
 C ὑπέδεδξαντο, ἅπαντα τὰ τῆς ἐκκλησίας μιμούμενοι, παραπλη-
 σίον γεγονότες πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἡ τῶν Σαμαρειτῶν πρὸς Ἰου- 15
 δαίους αἵρεσις, ἐθνικῶς ζῶντες.

A.M. 584i Τούτῳ τῷ ἔτει Σαβώρης πάλιν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τῇ
 Νίσιβι παρακαθεσθεὶς, ἰκανῶς αὐτῇ διηνώχλει, ὡς καὶ ἐλε-

1. Ἰουλίου] Λιβερίου b. m. sc. Ῥώμης om. a. 3. Παύλῳ καὶ
 Ἀθανασίῳ alii codd., Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον vulg. 4. Ἰούλιος]
 Λιβέριος b. θρόνους ἀπέδ. A, ἀπέδ. θρ. vulg. καὶ ὀργισθεὶς b.
 6. τῆς — ἡμέρας om. a b. 10. εἰς τὴν add. ex A a b c d e f.
 11. ἡμῖν] οἱ μὲν A. ἐπαγγειλλόμενοι alii., fort. ἐπαγγειλάμε-
 νον. 12. τινες add. ex A, τύπους A, τόπους vulg. utrumque
 Anastasius legebat. ἐξέλεσαν] ἐξήλεσαν alii: Anast. rescantēs
 vertens aliud quid legisse videtur. 14. παραπλησίον A a b
 c d e f, παραπλήσιοι vulg. 17. τὴν Νίσιβιν a. 18. διη-
 νώχλει A, διενόχλει vulg.

pontificis confisi proprias sibi sedes receperunt. Constantius autem Antiochiae degens, et Paulo Athanasioque Iulii litteris munitis proprias sedes restitutas audiens, ira permotus iisdem eos deturbari praecepit. hoc etiam anno hora diei dominicae secunda obscurior atque squallidior sol iterum factus est.

A. C. 34o (Hoc anno magno Beryti in Phoenicia terrae motu exorto, plu-
 rima civitatis pars concidit: ita ut non contemnendus gentilium nu-
 merus pari nobis ritu Christianam vitam acturum pollicitus ad eccle-
 siam accederet. inde velut abacta praeda, mutatis religiosae nostrae
 vitae institutis, ac rebus novis studentes, deseruerunt ecclesiam; lo-
 cumque de orationis nomine designantes, in eo magnam hominum
 turbam admiserunt: et ecclesiasticam agendi rationem imitati, nobis
 evaserunt quam simillimi: quo pacto gentilium observatis ritibus lu-
 daeorum effigiem Samaritae nitebantur exprimere.)

A. C. 34i Hoc anno Sabores Persarum rex Nisibis obsidione renovata, ma-
 gnas urbi calamitates intulit: et elephantorum bello idoneorum com-

φάντων πλήθος ἀγαγεῖν ἐπιτηδεῖων πρὸς συμμαχίαν, καὶ βα-
 σιλεῖς μισθωτοὺς μάγανά τε παντοῖα· ὡς εἰ μὴ βούλοιντο
 ἐκχωρῆσαι, τὴν πόλιν ἐξαφανίζειν ἐκ βάρων ἠπέλουν. τῶν D
 δὲ Νισιβινῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τότε λοιπὸν
 5 ἐξυδατῶσαι ταύτην τῇ πρὸς αὐτὴν ποταμῇ διεγνώκει. οἱ δὲ
 ἄνδρες ταῖς εὐχαῖς ἐνίκων τοὺς πολεμίους, εὐμενῆ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσειν τῶν τειχῶν
 ἐξομαλίζειν πρὸς τὴν πτωσίν, μέρος μὲν τι τοῦ τείχους ἐπέ-
 10 λωθήσεται. εὐθέως γὰρ γίνεται τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι,
 καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὕδασι νήχεσθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ
 τοῦ ὕδατος διεφθάρθαι. οἱ δὲ τοῦτο πεπονθότες ἠπέλουν
 διὰ τοῦ καταπεσόντος τείχους εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς P. 33
 ἐλέφαντας ἐνόπλους, καὶ τὸν ὄχλον εὐτρεπίσαντες, προσέχειν
 15 ἐμβριθέστερον τῇ πολέμῳ μαγγανείαις τε παντοίαις. οἱ δὲ τὴν
 πόλιν φρουροῦντες στρατιῶται ἐντεῦθεν τὴν νίκην τοῦ θεοῦ
 προνοίᾳ ἐσχῆκασιν, τὸν τε τόπον ἐπλήρουν παντοίοις ὄπλοις.
 δνάγροις δὲ τοὺς πλείους ἐλέφαντας ἀπέκτειναν. ἕτεροι δὲ ἐν
 τοῖς καταπάλμασι τῶν τάφρων ἐνέπεσον. ἄλλοι δὲ κρουσθέν-

2. βούλοιντο A, βούλωνται vulg. 3. ἐκχωρήσειν b. fort.
 ἀπειλῶν. τῶν δὲ] τὸν δὲ codd. et vulg. 6. τὸν θεὸν A,
 τῶν θ. vulg. 8. μὲν τι c e, μέντοι vulg. ἐπεπόνθει A g,
 ἐπεπόθηται vulg. 10. γὰρ om. A b e, fort. scrib. δὲ. 12.
 διεφθάρθαι A, διεφθάρται vulg. δὲ καὶ τοῦτο A. 13. διὰ
 τοῦ A, δι' αὐτοῦ vulg.

parata multitudine, et regum stipendiis conductorum auxilio, nec non
 omnis generis congregatis instrumentis, nisi deditionem facerent ci-
 ves, urbem a fundamentis deleturum comminabatur. Nisibinis adver-
 sas vires generose proferentibus, et deditionem detrectantibus, demum
 ipse fluminis urbem praetermeantis vorticibus decernit obruere. at
 cives propitio sibi numine reddito, precibus hostes superabant. cum
 enim, quae muros erant disiecturae, ipsorum situi iam forent aequa-
 les aquae, pars quidem murorum non modica, deo ita permittente,
 subversa est, ut ex sequentibus manifestum fiet: illaesam tamen ur-
 bem servari, et ipsos hostes aquis inundari, et in eis plurimos ab-
 sorberi et perire contigit. qui vitae huiusmodi pacto fecere iacturam,
 iidem erant, qui per collapsi muri ruinam, admotis armatis elephan-
 tis, et omni machinarum genere parato, acies instructas bello arden-
 tius incumbere sollicitantes, ingressum in urbem minabantur. exinde
 vero urbis custodiae deputati milites victoriam divino nutu concessam
 adepti sunt. disiecti quippe muri loco omni armorum genere obstru-
 cto, elephantas, immisisis in eos onagris, plures interfecerunt. non-
 nulli hostium in fossarum lacunas lapsi, alii fortiter repulsi, retro

τες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὑπὲρ μυρίους αὐτῶν
 Β ὀπλίται ἀπέθυγον. τοῖς δὲ λοιποῖς σκηπτὸς οὐρανόθεν ἐπέ-
 πεσε, καὶ νεφελῶν γνοφωδῶν καὶ ὑετῶν λαύρων καὶ βρον-
 τῶν φωναὶ ἄπυκτας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείους τῷ φόβῳ
 διαφθαρεῖναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαριῶ Σαβῶρης στενού- 5
 μενος ἠττάτο τοῖς τοῦ φόβου κίμασιν· ὃς ἀτενίσας τοῖς
 ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸ καταπεσὸν τοῦ τείχους, ὄρᾳ ἄγγελον ἐπὶ
 τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ χεῖρα τὸν
 βασιλέα Κωνσταντίον κρατοῦντα· ὃς εὐθέως ταραχθεὶς, τοῖς
 μάγοις θάνατον ἠπειλεῖ. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν, διεγνώκει- 10
 σαν τοῦ φανέντος τὴν δύναμιν ἐρμηνεύειν τῷ βασιλεῖ, ὡς
 μεῖζων, ἢ κατ' αὐτούς. [δι' ἧς] ἐντεῦθεν ἐπιγνοὺς τοῦ κιν-
 C δύνου τὴν αἰτίαν, καὶ ἔμπορος γενόμενος, ἐκέλευσε τὰ τε
 μάγανα καῆναι, καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν
 ἠτύρῃσιε διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις φυγῆ 15
 ἐδίωκε τὴν πατρίδα πρῶτερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθα-
 ρέντες.

A.M. 5842 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος μόνος βασι-
 λεύων, Γάλλον ἀνεψιὸν ἴδιον κοινωνὸν τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας

1. τὰ ὀπίσω A, τοῦπίσω vulg. 2. ἐπέπεσε e, ἔπεσαν A. 3.
 νεφῶν alii codd. λαύρων: hanc codd. scripturam pro λάβρων
 relinquendam duxi. 6. τῆς φόβου Par. 7. τῷ καταπεσόντι
 alii codd., τὸ καταπεσὸν τι A. 9. Κωνσταντίον κρατοῦντα A,
 κρατοῦντα Κωνστ. vulg., Κωνσταντίον alii. 12. δι' ἧς om.
 alii codd. 13. γενόμενος] γεγονώς alii codd. τὰ τε μά-
 γανα] τὰ τεταγμένα A. 16. lacuna in codd. neque adnota-
 tur, neque expletur. 19. ἀνεψιὸν ἴδιον om. b.

versi sunt in fugam, adeo ut ex eorum armatis militibus supra decem
 millia caesi desiderarentur: reliquos fulmen caelitus immissum disper-
 sit, et caliginosae nubes, et effusorum imbrum diluvia, tonitruum-
 que sonitus cunctos tanto terrore percussit, ut eo plures exanimati
 vitam penitus amitterent. talibus igitur angustiis Sabores novus Pha-
 rao constrictus, terroris sibi incussi fluctibus absorbebatur. quocirca
 coniectis ad eam muri partem, quae collapsa erat, oculis, angelum
 splendido amictum ornatu summa in parte stantem, et Constantium
 imperatorem manu tenentem conspicit. quo viso conturbatus magis
 mortem minatus est. illi portenti causa cognita vim eius maiorem
 esse, quam quae superari posset, regi nunciare decreverunt. causam
 itaque periculi edoctus, maioriq̄ metu territus, bellicas machinas
 comburi, caeterumque omnem apparatus comminui, et inutilem reddi
 iussit. ipse vero cum suis fuga patriam insequabatur, quo ante-
 quam pervenirent, plurimi pestilentiae morbo consumpti sunt.

A. C. 342 Hoc anno Constantius Augustus cum solus moderaretur imperium,

τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου συσκευάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων αἰτησα-
 Β μένων τῇ βασιλεῖ, βιασθεῖς ἀνακαλεῖται Λιβέριον, καὶ ἀπο-
 καθιστᾷ τῷ θρόνῳ. Φίλιξ δὲ ἐξεληθὼν τῆς Ῥώμης, οὐκ ἔτι
 ἐπανῆλθεν.

A.M. 5844 Ῥώμης ἐπισκόπου Φίλικος ἔτος ἕν. 5

A.M. 5845 Ῥώμης ἐπισκόπου Δαμάσου ἔτος α΄.

A.M. 5846 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος καίσαρ ὢν,
 C καὶ ἐν πολέμοις ἀριστεύων, τὴν εὐπραγίαν μὴ ἐνεγκῶν, τυ-
 ραννίδα μελετᾷ. κτείνει τε Δομετιανὸν ἑπαρχον τῆς ἑφίας,
 καὶ Μάγνον Κοιόστωρα, μηνύσαντας Κωνσταντίῳ τὰ τῆς 10
 ἐπιβουλῆς. τοῦτον μεταπεμψάμενος ὁ Κωνσταντίος παρὰ Θα-
 λάμωνα τὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἰουλιανὸν δὲ τὸν
 τούτου ἀδελφὸν ἐν φρουρᾷ κατέσχεν. Εὐσεβία δὲ ἡ γαμετὴ
 Κωνσταντίου τοῦτον ἐξαίτησαμένη ἐν Ἀθήναις ἀπέστειλεν.

D Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰλαρίωνος ἔτος α΄. 15

A.M. 5847 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων καθεῖλεν
 Ἀκάκιος ὁ Καισαρείας καὶ Πατρόφιλος ὁ Σκυθοπόλεως, Ἀρεια-
 νοὶ ὄντες, καὶ ἀντεισηγάγον Κυρίλλον, δοκοῦντες ἔχειν αὐτὸν
 ὁμόφρονα. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κυρίλλου ἐπισκοποῦντος Ἱε-
 ροσολύμων, τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ 20

1. σκευὰς A. 7. Γάλλος ὁ καὶ Κωνστ. A, ὁ Γάλλος Κωνστ.
 vulg. 9. ἑπαρχον b e. 10. μηνύσαντα A. 11. Θα-
 μῶνα b. 12. τὸν add. ex A.

ex orientis vero partibus paucorum admodum episcoporum. at cum
 occidentales prava quaeque adversus Athanasium nollent confirmare
 sancita, nullius roboris et irrita permansit. imperator demum Ro-
 manorum precibus coactus, Liberium exilio revocat, et in thronum
 restituit: Felix vero Roma decedens, nusquam reversus est.)

A. C. 344 Romae episcopi Felicis annus unicus.

A. C. 345 Romae episcopi Damasi annus primus.

A. C. 346 (Hoc anno Gallus Constantius caesar prospera belli fortuna usus,
 propriae felicitatis impatiens, tyrannidem meditatur: Domitianum
 orientis praefectum interficit, et magnum quaestorem, qui Constan-
 tium de conspiratione fecerant certiozem. eum ad se vocatum ad
 insulam Thalmonem occidi iussit imperator, et eius fratrem Iulianum
 sub custodia tenuit. hunc Eusebia Constantii coniux sibi concedi
 deprecata Athenas amandavit.)

A. C. 347 Hierosolymorum episcopi Hilarionis annus primus.

(Hoc anno Maximum Hierosolymorum episcopum Acacius Caesa-
 reae et Pratrophilus Scythopoleos praesules Ariana labe infecti depo-
 suerunt: et Cyrillum, quem una secum sentire sperabant, in eius
 locum suffecerunt. sub id tempus Cyrillo episcopum agente vivificae
 crucis signum luce magna coruscans, die sacro Pentecostes, apparuit

οὐρακῆ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, φωτοειδές, τεταμένον p. 35
 ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἐσταυρώθη ὁ Χριστός, ἕως τοῦ ὄρους
 τῶν ἐλαιῶν, ὅθεν ἀνελήφθη. κύκλῳ δὲ τοῦ φανέντος σημείου
 στέφανος, ὡς ἴρις, τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ
 5 τῷ Κωνσταντίῳ ᾤφθη. περὶ τούτου δὲ φέρεται Κυρίλλου
 ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνστάντιον, ἐν ᾗ εὐσεβέστατον
 αὐτὸν καλεῖ. ὅθεν τινὲς Ἀρειανόφρονα διαβύλλουσι τὸν αὐ-
 τὸν Κύριλλον, λέγοντες καὶ τὴν τοῦ ὁμοουσίου φωνὴν παρα-
 σεσηγμέναι αὐτὸν ἐν ταῖς κατηχήσεσιν, αἷς δξέθετο ἐπ' ὠφε-
 10 λείᾳ τῶν ἀπειρῶν λαῶν τῶν τῷ θείῳ προσελθόντων βαπτί-
 σματι διὰ τὸ θαῦμα τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ. σφύλλονται δὲ B
 καὶ ἀμυρτάνουσι. ἐχρῆν γὰρ καὶ τὸν βασιλέα ἐξ ἀπλότη-
 τος, καὶ οὐκ ἐκ διαθέσεως τῇ κακουργίᾳ τῶν Ἀρειανῶν ὑπο-
 κλαπέντα εἰς τὴν αἴρεσιν, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ μήπω τελείως
 15 καταστραφέντος, εὐσεβέστατον λέγειν· καὶ τὴν τοῦ ὁμοου-
 σίου φωνὴν σιγῆσαι τέως ταράττουσαν τοὺς πολλοὺς, καὶ τῇ
 ἀντιθέσει τῶν ἐχθρῶν ἐκόπτουσαν τοὺς βαπτιζομένους, διὰ
 δὲ τῶν ἰσοδυναμούντων λέξεων τὸ τοῦ ὁμοουσίου τρανώσαι·
 ὃ καὶ πεποίηκεν ὁ μακάριος Κύριλλος τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν
 20 κατὰ λέξιν ἀναπτύξας, καὶ θεὸν ἀληθινὸν τὸν υἱὸν ἐκ θεοῦ
 ἀληθινοῦ τοῦ πατρὸς κηρῦξας. C

1. τῇ om. alii codd. τεταμένον A, Anast. extensum, μεταβαί-
 ρον vulg. 4. τῇ αὐτῇ ἡμ. A, τῇ αὐτῇ δὲ ἡμ. vulg. 5.
 τῷ om. A. 11. διὰ τῷ Par. 13. υποκλαπέντα A, ἀποκλ.
 vulg. 14. μήπω] μὴ τῷ a. 20. verba τὸν υἱὸν et τοῦ πα-
 τρὸς ex A et Anastasio add.

in caelo; et a Golgotha, quo loco Christus suffixus est, ad olivaram
 montem, quo in caelos est assumptus, pertransiit: corona vero spe-
 ciem Iridis referens signum apparens circummambibat: et eodem die
 visio eadem Constantio manifestata fuit: de qua ad imperatorem
 Constantium Cyrilli epistola, qua piissimum eum appellat, circumfer-
 tur. quapropter Arianæ opinionis suspectum ipsum Cyrillum calu-
 mniantur nonnulli, et consubstantialis vocem in catechesibus, quas ob
 visum vivificæ crucis portentum ad innumeræ multitudinis sacrum
 baptisma postulantis utilitatem explanavit, subcuisse causantur. fal-
 luntur autem, et iudicio peccant. oportebat enim ex animi simplici-
 tate potius quam aperto proposito Arianorum dolis in hæresim ab-
 ductam imperatorem, gentilitate alioquin nondum plene abolita, piis-
 simum nuncupare: et consubstantialis vocem plurimorum aures adhuc
 offendentem, et adversariorum controversiis a sacro baptisate deter-
 rituram ignaros, præterire decebat, et consubstantialis notitiam paris
 significatus vocabulis clarius exprimere: quod quidem a beato Cyrillo
 præstitum est, qui publicatam Nicaeae fidei normam ad verbum in-
 terpretatus, deum verum de deo vero prædicavit.)

A.M. 5848

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀρειανοῦ Στεφάνου ἔτος α΄.

A.M. 5849

Τούτῃ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος τελευτήσαντος
 Εὐσεβίου τοῦ δυσσεβῶς ἄρξαντος Κωνσταντινουπόλεως κατήλ-
 θον πάλιν εἰς Ῥώμην πρὸς Ἰούλιον τὸν Πάπαν καὶ Κωνσταν-
 τιν τὸν βασιλέα ἀδελφὸν Κωνσταντίου. τοῦ γὰρ Εὐσεβίου 5
 θανάτος ὁ λαὸς τὸν Παῦλον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως
 ἀποκατέστησεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν Μακεδόνιον ἀντεχειρο-
 τόνησαν, ὡς ἐντεῦθεν ἐμφύλιον γενέσθαι πόλεμον. ὅπερ μα-
 θῶν ὁ Κωνσταντίος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, Ἐρμογένει στρα-
 τηλάτῃ κατὰ τὴν Θράκην πεμφθέντι κελεύει ὁδοῦ πάρεργον 10
 ποιήσασθαι, καὶ ἐκβαλεῖν Παῦλον τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ τοῦ
 Ἐρμογένους πληρῶσαι δοκιμάσαντος, ὁ δῆμος τὸν οἶκον αὐτοῦ
 ἐνέπηρσεν, καὶ αὐτὸν Ἐρμογένην ἀπέκτεινεν, καὶ εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἔρριπεν. τοῦτο οὖν ὁ βασιλεὺς μαθὼν ἐξ Ἀντιοχείας
 P. 36 εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἤλασεν, καὶ τὸν Παῦλον τοῦ θρόνου 15
 ἐκβαλὼν, Μακεδόνιον τέως οὐκ ἐνεθρόνισεν. τότε ὀργιζόμε-
 νος διὰ τὸν τοῦ Ἐρμογένους φόνον, τὴν πόλιν ἐζημίωσεν τέσ-
 σαρρας μυριάδας ἄρτων ἡμερησίων, ἐκ τῶν δωρηθέντων ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μυριάδων ὀκτώ. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς
 προεῖρηται, πρὸς Ἰούλιον ἦλθεν Ῥώμης, καὶ ἐπανῆλθεν μετὰ 20

3. δυσσεβοῦς b e. ἄρξαντος τὸν θρόνον b. 4. τὸν ante
 Πάπαν et βασιλέα add. ex A. 6. θανέντος Par. 8. ἐμφύ-
 λιον—πόλεμον A, ἐμφυλίου—πολέμου vulg. 11. ἐκβαλεῖν A
 e f, ἐκκαλεῖν vulg. 13. Ἐρμογένῃ b e. 17. τὸν add. ex A.
 18. ἡμερησίων A et alii, ἡμερησίων vulg.

A. C. 348

Antiochiae episcopi Ariani Stephani annus primus.

A. C. 349

(Hoc anno erepto e vivis Eusebio, qui Cpolitanae sedi impie
 praesederat, ad Iulium papam et Constantem imperatorem Constantii
 fratrem Athanasius et Paulus Romam iterum profecti sunt. mortuo
 siquidem Eusebio Cpolitana plebs Paulum in sedem reposuit.) Ariani
 ex adverso Macedonium ordinaverunt, adeo ut civilis belli inter utrius-
 que partes conflictus exoriretur. Constantius, qui tunc Antiochiae
 degebat, hoc audito, Hermogeni magistro militum in Thraciam misso
 praecipit a suscepto itinere aliquantis per deflectere, et Paulum ab ec-
 clesia regenda dimovere. Hermogene munus impositum perficere sa-
 tagente, populus tumultuatus domum eius succendit, ipsumque Her-
 mogenum interemptum in mare proiecit. haec cum Antiochiae resc-
 visset imperator, regiam urbem repetiit; et Paulum quidem episcopali
 throno deiecit, Macedonium tamen in illum haud provexit. tum vero
 ob Hermogenis caedem iratus, ex octoginta millibus panum, quos
 pater Constantinus singulos in dies distribui praeceperat, quadraginta
 millibus urbem mulctavit. tunc itaque Paulus, ut iam praemissum,
 Iulium Romanum episcopum convenit, et acceptis ab eo litteris Cpo-

γραμματίων αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντίος
καὶ τότε ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι τὸν Παῦλον Ἰούλιος
τῷ θρόνῳ ἀποκατέστησεν, καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει Φιλίππῳ τῷ B
ὑπάρχῳ Παῦλον ἐκδιώξαι, καὶ Μακεδόνιον ἀντικαταστήσαι
5 τῷ θρόνῳ. ὁ δὲ ὑπαρχος φόβῳ τῶν γεγονότων εἰς Ἐρμογένη
την διὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεῦξιππον λουτρὸν με-
ταστειλάμενος τὸν Παῦλον διὰ θυρίδος χαλάσας, εἰς Θεσσα-
λονίκην ἐξώρισεν, ὅθεν καὶ ὠρμᾶτο. Μακεδόνιον δὲ τῷ ἑαυ-
τοῦ ὀχήματι ἀναλαβὼν, ἀποκατέστησεν ὡς τύραννον τῆς ἐκ-
10 κλησίας ληστικῶς, τῶν ὀρθοδόξων ἀντιστάτων ἐπὶ τοσοῦ-
τον, ὡς ἀναιρεθῆναι τρισχιλίους ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἄν-
δρας· καὶ οὕτως τῆς ἐκκλησίας Ἀρειανούς κρατῆσαι. τότε
καὶ Ἀθανασίῳ θάνατον ἠπέλησεν Κωνσταντίος, ὄνπερ φοβη-
θεὶς, φηγὰς αὐτῆς τὴν Ῥώμην κατέλαβεν· παρ' αὐτὰ δὲ
15 καὶ Παῦλος ἀπὸ Θεσσαλονίκης· οἱ καὶ προσελθόντες τῷ C
Κωνσταντι, τὰ κατ' αὐτούς διηγήσαντο. ὁ δὲ Κωνσταντὸς ἐπαλ-
γήσας τοῖς ἀγίοις, γράφει Κωνσταντίῳ τῷ ἀδελφῷ λυπούμε-
νος, ἣ ἀποδοῦναι Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ τοὺς ἰδίους θρόνους,
ἣ πόλεμον ἀπειλῶν κινεῖν κατ' αὐτοῦ. προστρέψατο δὲ αὐτόν,
20 καὶ τοῦ γενέσθαι σύνοδον ἐν Σαρδικῇ, ἐν ἧ τῶν ἐσπερίων

2. Ἰούλιος — — Παῦλον om. A f. 3. καὶ om. b. 4. ἐκ-
διώξαι ἤμελλον, καὶ A f. 5. ὑπαρχος A b e. Ἐρμογένη a e.
6. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg. 7. Σαλονίκην f. 8. ὀρμεί-
το b. 14. πάραυτα. 18. ἦ add. ex A. 20. Σαρδικῇ b.

lim rediit. quo percepto, Paulum nempe a Iulio sedi suae restitu-
tum, Constantius Antiochiae moram agens exarsit animis, et Paulum
a Philippo praefecto iubet expelli, et Macedonium in eius thronum
subrogari. praefectus rerum in Hermogenem Pauli causa patratarum
memor, et similes pati veritus, ad balneum Zeuxippi de nomine
Paulum accersitum, et fenestra demissum, Thessalonicam, ex qua
trahebat originem, in exilium imperat deportari: Macedonium curru
secum una vectum violenter intrusum, velut ecclesiae tyrannum sede
rursus locat episcopali, orthodoxis adeo contra resistantibus, ut ad
tria millia centum et quinquaginta virorum caesa fuerint: atque ita
demum ecclesiam obtinuerint Ariani. eodem quoque tempore Atha-
nasio mortem minatus est Constantius, cuius metu fugitivus iterum
Romam contendit: subindeque Thessalonica eo profectus est Paulus:
qui Constantem convenientes, quae passi fuerant, narraverunt. Con-
stantius sanctorum virorum vices dolens, ut erat moerore commotus,
Paulo et Athanasio suam cuique sedem reddendam significat, aut
bellum indicendum fratri minatur: quinimmo ut concilium Sardicae
congregaretur, litteris hortatus est: ad quod ex occiduis tercentum,

συνῆλθον ἐπίσκοποι τριακόσιοι, ἀνατολικοὶ δὲ τριάκοντα ἑξ. οὗ-
 τοι τοῖς δυτικοῖς ἀντέπιπτον, αἰτοῦντες ἐξελασθῆναι πρότερον
 Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Ὅσιος ὁ Κουδρουῖβης ἐπίσκο-
 πος καὶ Πρωτογένης ὁ Σαρδικῆς, οὐκ ἠρέσχοντο μὴ παρῆ-
 ναι τοὺς ἁγίους Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον. τότε οἱ ἀνατολικοὶ 5
 ἐν Φιλίππου πόλει γενόμενοι, ἀναιδῶς τὸ ὁμοούσιον ἀνεθε-
 Δμάτισαν. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὁρθόδοξοι τὸν ὁρθὸν τῆς ἐν Νι-
 καίᾳ πίστεως ὄρον ἐκύρωσαν, τὸ ἀνόμιον ἀναθεματίσαντες·
 ἀποδεδώκασι δὲ καὶ τοὺς θρόνους Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ
 καὶ Μαρκέλλῳ τῷ Ἀγκύρας ὁμολογοῦντι τὸ ὁμοούσιον καὶ 10
 ἀπολογουμένῳ μὴ ἐννοεῖσθαι τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τοῖς δια-
 βάλλουσιν αὐτόν. οὕτω τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πραξιάσης
 κατὰ τῶν ἀποδιαστάντων ἀνατολικῶν καὶ κηρωσάσης τὸ ὁμο-
 ούσιον, Κωνσταντίος δῆθεν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον ἐντίμως
 ἐδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους θρόνους ἀποδέδωκεν· καὶ οὕτως 15
 P. 37 Ἀθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθεν, καὶ ἐδέχθη μετὰ χαυῆς
 μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν Ἀρειανόν.

Μαγνεντίου δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννήσαντος καὶ Κών-
 σταντα τὸν εὐσεβῆ ἀνελόντος, Κωνσταντίος ὁ Ἀύγουστος δια-

1. ἐπίσκοποι om. alii. 3. Κουδρουῖβης: sic codd. omnes. 7.
 ὁρθόδοξοι A, ὁρθόδοξον vulg. 12. παραταξιάσης A. 16.
 ἀπεδέχθη b. 18. Κώνσταντα A, Κώνσταν vulg. 19. ὁ
 add. ex A.

ex orientalibus triginta sex convenerunt episcopi. hi de Paulo et Athanasio eiiciendis facta in primis postulatione, controversias cum occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis et Protogenes Sardicensis episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium concilio non interesse minime patienter tolerabant. tunc igitur orientales Philippopolim secedentes, anathemate consubstantialis vocem impudenter damnaverunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam et sanam recteque et sane prolatam Nicaeae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmavere: tum demum Paulo et Athanasio, nec non Marcello Ancyrae praesuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, et consubstantialis fidem profitenti, ablata sedes restituerunt. ita Sardicensis synodus adversus orientales, qui se separaverant, consubstantialis firmato dogmate, sancivit. post hoc Constantius Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: et in hunc modum Alexandriam repetiit Athanasius, et Georgio Ariano depulso, ipse communi civium laetantium applausu receptus est.

Magentio vero tyrannidem in Galliis exercente, et Constante religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis

τριβῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ μαθῶν, παρευθὺ τὸν Παῦλον ἀπο-
 στείλας τῆς πόλεως ἐξώρισεν ἐν Κουκουσῶ· καὶ κεῖ ὑπὸ Ἀρειανῶν
 ἀναιρεῖται. καὶ τότε Μακεδόνιος τοῦ Θρόνου ἀντιλαμ-
 βάνεται. Κωνσταντίος δὲ κατὰ Μαγνεντίου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν
 5 ἐξώρισεν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐν Ῥώμῃ Νεποτιανὸν ἐνδύσασα
 κατὰ Μαγνεντίου ἀπέλυσεν. ὃς συμβαλὼν τῷ Μαγνεντίῳ ἐν
 Ῥώμῃ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς. πρὶν B
 ἢ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν τὸν βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταντίνα,
 ἡ καὶ Ἑλένη, ἡ Κωνσταντίου ἀδελφὴ ἀνηγόρευσε Βρεττανίωνα
 10 εἰς βασιλέα ἀνδρα ἔντιμον, καὶ ἀντίστησε τῷ Μαγνεντίῳ πρὸς
 τὴν μάχην. φθάσας δὲ Κωνσταντίος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀποδε-
 ξάμενος τὸν Βρεττανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς, ἐπολέμησαν
 ἄμφω τὸν Μαγνέντιον περὶ Μοῦρσαν. καὶ ἡττηθεὶς ὁ Μα-
 γνέντιος ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. πολλάκις δὲ ὑπὸ τῶν στρα-
 15 τιωτῶν Κωνσταντίου πολεμηθεὶς, συμβαλὼν τῷ Σελεύκῳ καὶ
 ἡττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Λουγδοῦνον· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 πρῶτον σφάξας, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα, ὕστερον καὶ ἑαυτὸν C
 ἀνήλωσεν· καὶ Δηκέντιος Καῖσαρ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἀγχόνη
 ἐχρήσατο.
 20 Τότε καὶ Σιλβανὸς τυραννήσας ἐν Γαλλίαις ἀνῆρέθη ὑπὸ

3. ἐπιλαμβάνεται A. 5. ἐξώρισεν A, ἐξόρμησεν vulg. 6.
 ἀπέγυσεν f. 7. πρὶν ἢ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν A a, πρὶν ἢ δὲ
 φθάσαι καὶ ἄπ. vulg. 10. ἀντίστησε A, ἀνέστησε vulg. 13.
 Μοῦρσαν b e f. 15. συμβαλὼν A, συμβάλλων vulg. 18.
 Δηκέντιος] δικαίως A, Δικαίσιος f.

Antiochiae degens de his eruditus, datis confestim litteris Paulum
 urbe regia iussit Cucusum exulem agi: ubi ab Arianis mortem rece-
 pit: et mox thronum occupavit Macedonius. Constantius autem Ma-
 gnentium debellaturus, in Italiam profectus est. Romanus porro Ne-
 potianus caesareis insignibus ornatum in expeditionem ad-
 versus Magnentium misit. qui cum Magnentio congressus Romae
 mense imperii tertio ab ipso interemptus est, priusquam Romam ap-
 pelleret Constantius. Constantina, quae et Helena, Constantii soror
 Britannionem honoratum et illustrem virum renunciavit imperatorem:
 eumque in bello contra Magnentium opposuit. Constantius autem
 Romam ingressus, Britannionem maximis ornavit honoribus, unaque
 cum ipso ad Mursam Magnentium aggreditur. victus Magnentius re-
 meat fugitivus in Italiam. demum repetitis praeliis fatigatus et su-
 peratus, renovata ad montem Seleucum pugna fractus penitus, fuga
 Lugdunum appulit, ibique fratre primum interfecto, et propriae matri
 pari nece illata, postremo sibi ipsi conscivit lethum: tandemque De-
 centius Caesar eius frater laqueo vitam finivit.

Ea tempestate Silvanus tyrannidem arripere molitus, a Constan-

τῶν στρατιωτῶν Κωνσταντίου. ἔλθων δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνσταν-
 τιος εἰσῆλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως, ὀνο-
 μασθεῖς ὑπὲρ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ βασιλεῖς. συνῆλθεν δὲ αὐτῷ
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, καὶ ἐποίησεν δεκατέσσαρας ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἔξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ Κάμπῳ, 5
 καὶ στὰς ἐφ' ὕψους συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου καὶ
 D τοῦ Βρεττανίωνος, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαόν, ἀκόλουθον
 εἶναι τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἔξουσίαν ὑπάρχειν τῷ ἐκ προγό-
 νων βασιλέων διαδεξαμένῳ ταύτην, συμφέρειν τε τῷ λαῷ καὶ
 τῷ κοινῷ ὑπὸ μίαν ἔξουσίαν διοικεῖσθαι τὰ δημόσια, καὶ ὅσα 10
 τούτοις ἀκόλουθα. τότε ἀποδύσας τὸν Βρεττανίωνα βασιλεύ-
 σαντα μῆνας δέκα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ πρὸς
 ἐστίασιν ἐκοινωνήσεν· καὶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ δορυφο-
 ρίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἐν Προῦσῃ τῆς Βιθυνίας ἀπέ-
 στείλειν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσχόλαζεν, καὶ πολ- 15
 λὰς ἐλεημοσύνας ἐποιεῖ εἰς τοὺς πένητας· ἐτίμα δὲ καὶ τοὺς
 P. 38 ἱερεῖς ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐπι-
 στρέψας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας
 τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γάλλου ἐκ τῆς
 φυλακῆς-ἐξαγαγὼν Καίσαρα προβάλλεται, καὶ εἰς Γαλλίας ἐκ- 20

3. τοὺς A, τοῦ vulg. - 4. δεκατεσσέρις Par. 8. ὑπάρχειν
 A, ὑπάρχοντι vulg. 9. τῷ λαῷ om. A, τῷ κοινῷ λαῷ a. 10.
 καὶ ὅσα A, καὶ τα vulg. 13. ἐστίαν b. δορυφορίας A,
 δωροφ. a c, δωρηφ. f, δωροφορίας vulg. 17. ἕως τῆς τελευ-
 τῆς a.

tii militibus neci traditur. Constantinus autem ingenti cum ostenta-
 tione et apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes
 retro imperatores cumulatus est. una cum ipso coniux Eusebia ur-
 bem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. hinc ad Tribunalium
 campum profectus, et astante exercitu et Britannione suggestum al-
 tiorem conscendens, adlocutione ad populum et milites habita, ut
 imperium colerent ac maiestati submissi obsequerentur, suadebat: a
 maioribus et avis imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab
 uno principe publicas res administrari populo et communi utilitati
 conducere, et id genus similia. quocirca Britannionem decem a men-
 sibus socium imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum,
 conivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus auctum
 Prusam Bithyniae ablegavit. cum vero Christiano ritu esset initiatus,
 ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, et erga pauperes erogatis
 eleemosynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitae diem
 sese cultorem devotum exhibebat. (Constantius vero Byzantium re-
 versus, Eusebiae coniugis precibus sollicitatus, Iulianum Galli fra-

πέμπει ζεύξας αὐτῆ πρὸς γάμον καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἑλένην τὴν καὶ Κωνσταντίαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν Ῥώμῃ ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ αὐτοῦ Λιβέριος ἀνὴρ τὰ πάντα 5 θάυμαστος καὶ ὀρθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν βασιλέα κατὰ Ἀθανασίου οὕτω παρέπεισαν ὡς κεφαλικὴν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπιψηφίσασθαι. ἀλλὰ καὶ τότε φηγῆ ὁ ἅγιος τὴν σωτηρίαν Β ἐπραγματεύσατο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 585o

10 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὄραν τρίτην νυκτερινὴν τὴν πόλιν κατέλαβεν, καὶ πληθὴ πολλὰ διέφθειρεν· συναπόλετο δὲ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Κεκρόπιος.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Λεοντίου ἔτος α'. A.M. 585i

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α'. ἐκβλη- C
θέντος Μακεδονίου.

Μακεδονίου τοῖνον τυραννικῶς τὸν θρόνον Κωνσταντι- A.M. 585a
νουπόλεως κατέχοντος, μετήγαγεν τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων- D

6. αὐτοῦ Α. 7. ἀλλὰ om. Α. 8. ἐπραγματ.] ἐχρήσατο Α f.
In marg. b haec addita leguntur: Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν· ἀπὸ αὐτοῦ δὲ γεγόνασιν Ἀρειανοὶ τρεῖς Ἀρσένιος, Ἡράκλειος, Ἰλάριος. καὶ πάλιν Κύριλλος ἀνακληθεὶς ἐπὶ Γρατιανὸν συνήλθεν, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ὀκτώ καὶ ἑκατὸν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνήλθεν. 11.
κατέλαβεν] κατέβαλεν Α a. 17. Μακεδόνιος — κατέσχευ Α.
18. μετήγαγεν Α, κατήγ. vulg.

trem eductum e custodia Caesarem designat, et propria sorore Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, mittit in Gallias.)

Eodem etiam anno Iulius papa Romae diem suum obiit: et Liberius, vir per omnia mirandus et recta in deum fide praestans, in adeo locum est promotus. Ariani porro imperatorem in Athanasium adeo commoverunt, ut poenam capitis in eum decerneret. at sanctus fuga tum etiam salutem consuluit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus. A. C. 35o

Hoc anno magnus terrae motus Nicomediae exortus, hora noctis tertia urbem concussit, et numerosam populi multitudinem oppressit. periit etiam illa communi clade civitatis episcopus Cecropius.

Antiochiae episcopi Leontii annus primus. A. C. 35i

Cpolis episcopi Eudoxii annus primus, eiecto Macedonio.

Macedonius itaque Cpolis sede tyrannice obtenta, magni Constantini corpus e sanctorum apostolorum aede, ruinam eius causatus, ad sancti Acacii templum transtulit. populo vero depositionem huius-

σταντίνου εἰς τὸν ἅγιον Ἰσκάκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, πτώσιν προφασιζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ κωλύοντος φόνος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ καὶ τὴν ἀύλην τοῦ μαρτυρίου αἱμάτων καὶ τὰς περικειμένας πλατείας· ὕπερ γνοὺς ὁ Κωνσταντίος, ἠγανάκτησε κατὰ Μακεδονίου, καὶ 5 τοῦτον καθαιρεθῆναι κλεύσας, Εὐδόξιον ἀντικατέστησεν, μείζονι κακῷ μέγα κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσαι Βεδζακδι καλούμενον κάστρον παρελάβον· Κωνσταντίος δὲ ἀκηκώς, ὡς Ἰουλιανὸς ἐν Γαλ-
P. 39 λίας ἐν πολέμοις εὐδοκίμησας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ βασιλεὺς 10 ἀνηγορεύθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησε κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐλθὼν ἐν Μάψου κρήναις, ἐν πρώτῃ μονῇ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτησεν μηνί Δίῳ γ'. πολλὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας καταγνοῦς. ἐβαπτίσθη δὲ τότε εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζώϊου τοῦ Ἀρειανοῦ, 15 τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἔτους εἰκοσβ'. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ'. [ἀρχομένης τῆς ιβ'.]. Ἰουλιανὸς δὲ μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδῶς ἐλλήνισεν, αἵματι θνητῶν τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀπο-

2. πτώσει b. 4. περικειμένας A, παρακειμ. vulg. 8. Βεδζακδι A, Βεδζαβδη b, Βεδζακδη c, Βεδζακιδι e, Βεδζακχδι vulg.
9. ὡς A, ἔτι vulg. 10. τοῦ om. A. 11. πόλεμον om. A.
12. τοῦ add. ex A. Μάψου κρήναις A, Μάψου κρήναις a b c d f, Μουσουκράε vulg. 13. ἐν ante πρώτῃ om. A. 14. τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας A, τῆς ἀνοίας αὐτοῦ vulg. 16. κοσμοκτοῦ b. τῆς δὲ ια'. περίοδου φλβ' A et alii, τῆς δὲ α' περ. φλγ' vulg.
17. ἀρχομένης τῆς ιβ' om. A f. Ἰουλιανὸς δὲ A, τότε λοιπὸν Ἰουλιανὸς vulg. κοσμοκράτωρ alii.

modi prohibente, magna adeo caedes edita est, ut puteus et martyrici templi area adiacentesque plateae caesorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonia iratus, virum gradu deponi iubet: et ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno castrum, cui nomen Bedzaedi, Persae obtinuerunt. Constantius autem audiens Iulianum bellica laude conspicuum ab exercitu imperatorem in Gallis renunciatum, ipse moram Antiochiae trahens et Persicae expeditioni intentus, in Iulianum tyrannum profectionem suscepit. cumque Mopsocrenas primam a Tarso Ciliciae stationem attigisset, tertio Dii mensis die, propria longiori sermone damnata prius vecordia defunctus est. ab Euzoio Ariano baptismum accepit Antiochiae, numerato tunc temporis universi orbis anno 5852. duodecima, post undecimam exactam, annorum 532. redeunte periodo. solus itaque Iulianus imperio potitus, impurorum sanguine sacrificiorum sancto baptismate polluto, idolis invereconde caerimo-

πλυνάμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὄσοις οἱ δαίμονες θεραπεύονται.

B

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουλιανοῦ ἔτος α'.

A. M. 5853

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβύτης, μο-
 5 ναρχήσας διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ τῶν
 βαρβάρων νίκη, ἑαυτῷ τὸ κράτος ἐπιτρέψας, καὶ διώδημα
 περιθέμενος, πρὸ τῆς Κωνσταντίου τελευτῆς εἰς ἑλληνισμόν C
 ἀναιδῶς ἐξετράπη. ὕπερ Κωνσταντίου πλεῖστα μεταμελούμε-
 10 τος, ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τε τῷ τοῦ γένους φόρῳ καὶ τῇ
 καινοτομίᾳ τῆς πίστεως, καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ ἀποστάτου.
 Ἰουλιανοῦ δὲ τοῦ ἀποστάτου θεῖοις κρίμασι μονοκρατορήσαν-
 15 τος, παντοδαπαὶ θεήλατοι ὄργαι τὴν Ῥωμαίων γῆν κατειλή-
 φασι, καὶ θέλων δεῖξαι τὸν Κωνσταντίον ἄδικον καὶ ἀπάν-
 θρωπον, ὑποκρινόμενος δικαιοσύνην ὁ παράνομος, τοὺς ἐν
 ἐξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνκαλέσατο. Εὐσέβιον δὲ τὸν πρῶτον
 τῶν βασιλικῶν εὐνούχων ἀνεῖλεν, ὡς δῆθεν ἄδικον· ἐδίωξε D
 δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εὐνούχους τοῦ παλατίου, διὰ τὸ ἀποβα-
 λεῖν τὴν γυναῖκα, ἣν συνῆψεν αὐτῷ Κωνσταντίος ἀδελφὴν
 ἑαυτοῦ· ὁμοίως καὶ μαγεύρους διὰ τὸ λιτὸν τῆς διαίτης, καὶ

1. ὄσοις a c, ὄσα vulg. 5. πλῆθους b. τῆ A, τῆς vulg.

6. καὶ ἑαυτῷ a b c d e g. 9. φόρῳ] φόνῳ A, neutrum verum
 esse videtur. 10. ἀναρρήσει A c d f, ἀρνήσει vulg. 12.
 παντοδαπαὶ A, παντοδαποὶ vulg. 13. θέλων] ἐλθῶν A f.

15. ἐξορίαις e. 16. τῶν βασιλικῶν om. A. 18. γυναῖκα] γαμετῆν b.

niabatur, nec ullum, quo mulcentur daemones, cultum volebat
 omitti.

Romanorum imperatoris Iuliani annus primus.

A. C. 353

Hoc anno, ita nostrorum criminum exigente multitudine, Iulia-
 nus praevanicator tyrannidem solus arripuit. victoriis etenim adver-
 sus barbaros elatus, omnem sibi permisit imperii potestatem, et im-
 posito ante Constantii obitum diademate, deposito verae religio-
 nis pudore, ad profanos gentilium ritus animum convertit. Con-
 stantius caedium in proprium genus perpetratarum conscius, et re-
 novatae a Iuliano superstitionis idolicae, et initaе ab eodem a vera
 fide defectionis tristi nuncio percussus, ob eidem delatum imperii
 consortium pluribus lacrymis poenitentiam testatus, spiritum emisit.
 Iuliano igitur caelestibus decretis imperium solo obtinente, variarum
 calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immissi depluere
 coeperunt. nimirum ille iuris et aequi transgressor, iuris vindicem
 se fingens, Constantio iniustitiae et inhumanitatis labem tentans
 aspergere, amandatos in exilium episcopos sanxit revocandos. Euse-

κουρίσκους διὰ τὸ ἕνα πολλοὺς ἄρκειν, ὡς ἔλεγεν. τοῦ δὲ
 δημοσίου δρόμου τὰς τε καμήλους καὶ ὄνους βόας τε καὶ
 ἡμιόνους ἐξέβαλεν, μόνους ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν διὰ
 πολλὴν φιλαργυρίαν, ἧς δοῦλος ἦν, ὡς πρώτης εἰδωλολα-
 P. 4ο τρείας. τότε οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνες ἐπαρθέντες, εὐ- 5
 θείως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύροντες ἀνέβλεπον,
 καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀθέως ἐνυβρίζοντες, καμήλῳ ἐπιθέτες
 ἐνεπόμεπευον διὰ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ νεκρῶν ἀλόγων ὀστέων
 μίξαντες αὐτοῦ τὸ λείψανον, κατέκαυσαν καὶ ἐσκόρπισαν.
 τότε Ἀθανάσιος πρὸς τινα παρθένον κρυπτόμενος χρόνον πο- 10
 λὺν ἐξελθὼν, σύνοδον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησεν, καὶ τὰ κατὰ
 Νικαίαν κυρώσας δόγματα, ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ
 μετὰ Γεώργιον Λούκιον προεχειρίσαντο ἑαυτοῖς, καὶ ἐν οἴκῳ
 κοιτῶ συνήγοντο. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανοὺς οἱ Ἕλληνες
 Β ἀνεσταύρωσαν καὶ κατέσφαξαν. τὰ δὲ τοῦ Πατροφίλου τοῦ 15
 ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀνορύξαντες, τὰ μὲν ἄλλα
 διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφυβρίστως κρεμάσαντες ἐνέπαι-
 ζον. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἀειπαρθέ-
 νους ἀναιροῦντες, ἀνέπτυσσον τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, καὶ κρι-

3. μόνας e f. 4. πολλὴν add. ex A et aliis. πρώτης A a, πρὸ
 τῆς vulg. 5. εὐθείως] ἀθέως g. 12. τῆς ἐκκλησίας ἀπέλαβεν A.
 13. μετα] κατὰ A. 15. τὰ δὲ τοῦ A, τοῦ δὲ vulg. 16. τὰ μὲν
 ἄλλα A, τὰ δὲ ἄλλα vulg. 17. διεσκόρπισαν A, ἐσκόρπισαν
 vulg. 19. ἀνέπτυσσον A a b c d e f, ἐνέπτ. vulg. κρι-
 θῆς A.

hium vero regionum Eunuchorum principem, seu noxium morte da-
 mnavit: sed et reliquam eviratorum turbam, uxore, quam Constantius
 frater tradiderat, amissa, coquos item, quod victus parcitatem et fru-
 galitatem prosequeretur, ac tonsores demum, quod pluribus unus
 sufficeret, ut aiebat, palatio expulit. a publici porro cursus consue-
 tudine, camelis, asinis, bobus et mulis ablegatis, adaugendae pecu-
 niae, cuius etiam ante idolorum mancipabatur libidini, solos equos in
 ministerium adhiberi permisit. eo tempore gentiles orientis incolae
 resumptis animis, Georgium Alexandrinum episcopum de repente per
 vim abreptum occiderunt; cadaver autem eius ludibriis per impietatem
 afflicendum, atque in civitatis vicos omnes traducendum imposuerunt
 camelo, et bestiarum tandem mortuarum ossibus admixtum consum-
 pserunt igne, et in ventum disperserunt reliquias. tunc Athanasius
 longo temporis spatio a quadam virgine occultatus redux recepit ec-
 clesiam, et Alexandriae convocata synodo, sancita prius apud Nicaeam
 fidei dogmata confirmavit. sublato Georgio Lucium sibi praefecerunt
 Ariani, et in profanis aedibus conventicula celebrarunt. gentiles
 etiam plurimos Christianorum crucibus suffixos mactaverunt: ac sub-

θῶν πληροῦντες, τοῖς χοίροις παρέβαλλον. ἐν δὲ Φοινίκη
 Κύριλλον διάκονον οἱ Ἡλιουπολίται ἀνελόντες, τοῦ ἥπατος
 αὐτοῦ ἀπεγέυσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μακα-
 ρίου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν διάκο-
 5 νον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἥπατος αὐτοῦ πέπονθε ταῦτα.
 τὴν μὲν γλῶσσαν σαπέισαν κατέρρευσεν, καὶ τοὺς ὀδόντας C
 ἀπέβαλεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθη, καὶ οὕτω βασανι-
 ζόμενος ἀπέθανεν. τοῖς δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίας Χρι-
 στιανοῖς πολλὰ κακὰ ἐνεδείξατο Ἰουλιανός. ἀφείλατο δὲ καὶ
 10 τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν
 Καισαρείαν. Μάζοκαν δὲ αὐτὴν, ὡς τὸ ἱερὸν, ἐκέλευσε λέγε-
 σθαι· ὅτι οἱ αὐτόθι Χριστιανοὶ ἐπὶ Κωνσταντίου πολλὰ
 κακὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐποίησαν, καὶ τὸν ναὸν τῆς τύχης κατέ-
 σκαψαν. ἐν δὲ Ἀρεθούσῃ φοβερὰ κατὰ Χριστιανῶν διεπρά-
 15 ξαντο· ἐν οἷς καὶ Μάρκον τὸν ἀγιώτατον μοναχὸν τὸν καὶ
 σῶσαντα καὶ κρύψαντα Ἰουλιανόν, ἐν τῷ ἀνελεῖν τὸν στρατὸν
 τὸ γένος Κωνσταντίου. τούτου τὰ σπλάγγνα ζῶντος D
 ἐν Ἐμέσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· τὸ τοῦ Διονίσσου εἶδωλον

2. διάκονα b. οἱ Ἡλιουπ.] Ἰουλιουπολ. A. 6. κατέρρευσεν
 A, κατέρρευσεν vulg. 9. Ἰουλιανός A, ὁ Ἰουλ. vulg. δὲ
 καὶ τὰ A, δὲ τὰ vulg. 11. Μάζοκαν A e, Μάζοκαν a, Μάζοκα b.
 13. κατέσκαψαν] κατέσπασαν A. 14. Χριστιανῶν A, Χριστια-
 νον vulg. διεπράξαντο A a, διεπράξατο vulg. 15. τὸν καὶ
 σῶσ. A, τὸν σῶσ. vulg. 17. lacuna a nullo cod. expletur.
 18. τὸ τοῦ Διονίσσου εἶδωλον A et alii, τοῦ Διός vulg.

inde Patrophili Scythopolitani praesulis reliquias terra erutas partitim
 hinc et inde disiecerunt, calvariam vero contumeliose suspendentes
 ludificati sunt. Gazae vero atque Ascalone presbyteros et virgines
 deo in perpetuum sacratas interemerunt, eorumque inaperta viscera
 complentes hordeo porcis obiecerunt discerpenda. ad haec Cyrillum
 diaconum, quod sub beatae memoriae Constantino evertisset idola,
 Heliopolitae in Phoenicia letho multaverunt, et ex eius iecore stru-
 xerunt epulum. qui porro diaconum sciderat, et ex eius delibarat
 iecore, haec deinceps est perpessus. linguam tabo fluentem evomuit,
 et exspuit dentes: oculisque tandem excaecatus, ac miserandum in
 modum cruciatus, vitam finivit. Christianis insuper Caesareae in Cap-
 padocia civibus plurima Iulianus rependit. ob illatas quippe
 ab ipsis sub Constantio gentilibus noxas, et eversum fortunae fanum,
 civitatis ius ademit, et antiquato Caesareae nomine, Mazocam, quae
 prior erat eius appellatio, iussit vocari. horrenda insuper tormenta
 Arethusae exercuit in Christianos: inter quos etiam Marcum sanctissi-
 mam monachum, qui ab exercitu Constantii sobolem ad necem quae-
 rentis potestate Iulianum ipsam exemerat, involvit. huius adhuc spi-
 rantis viscera in magna ecclesia Iovis idolum, an-

ἰδρυσαν, τὴν δὲ παλαιὴν ἐκκλησίαν κατέστρεψαν. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὑβρεὶς τῷ Ἰουλιανῷ κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης θύοντι ἐπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δῆθεν, τὰς ὑβρεὶς ὑπήνεγκεν.

A.M. 5854 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ δυσσεβὴς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησεν μὴ 5
μετέχειν Χριστιανούς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀπολλινάριος δὲ
P. 41 τῇ μὲν θείᾳ γραφῇ χρησάμενος ὕλη, τοὺς χαρακτῆρας δὲ τῶν
ἀρχαίων μιμησάμενος, καὶ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγον συγγράψας,
ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψε, πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ὠφέλησεν.
Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσεν, 10
τῶν Ἑλλήνων σφοδρῶς αὐτὸν παροξυνάντων κατ' αὐτοῦ. ὁ
δὲ ἐξερχόμενος, θαρρεῖν εἶπε Χριστιανοῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
δακρύουσι, φήσας· θαρσεῖτε, νεφύδριόν ἐστι, καὶ παρέρχε-
ται, καὶ Τίτον τὸν ἱερὸν ἐπίσκοπον Βοστρῶν Ἰουλιανὸς ἔγρα-
ψε Βοστριανοῖς ἐξελάσαι τοῦτον τῆς πόλεως, Δωρόθεον τε 15
τὸν πολυάθλον ἐπίσκοπον Τύρου, τὸν πολλὰς ἱστορίας γρά-
ψαντα ἐκκλησιαστικὰς, καὶ ἐν λόγοις διαπρήποντα, τὸν ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ ὁμολογητὴν γεγονότα, καὶ αὐθὶς ἐπὶ Λικινίου,

1. ἰδρυσαν — κατέστρεψαν A, ἰδρυσεν κατέστρεψεν vulg. 3.
θύοντι A b e, ἀπιόντι καὶ θύσονται vulg. 7. τοὺς add. ex A.
8. κατὰ Ἰουλ. A, κατὰ τοῦ Ἰουλ. vulg. 9. ἐπέγραψε A et alii,
ὑπέγρα. vulg. 10. ἐκέλευσεν, τῶν Ἑλλ. A e f, ἐκ. πολλὰ τῶν
Ἑλλήνων vulg. 11. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 13. θαρσεῖν τε A.
14. Βοστρῶν A, Βόστρων vulg. 16. τὰς πολλὰς A.

tiquis aedibus eversis, erexit. Mares autem Chalcedonensis episcopus Iuliano ad fortunae fanum sacrorum faciendorum gratia proficiscenti contumelias in faciem intulit: quas ille philosophi personam agens sustinuit.

A. C. 354 Hoc anno impius Iulianus Christianos, ne gentilium disciplinis acquirendis studium apponerent, edicto prohibuit. eapropter Apollinarius ex divina quidem scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione et characterē ornato, librum, quem, pro veritate, inscripsit, adversus Iulianum edere molitus, ecclesiam magnopere iuivit. magnum vero Athanasium Iulianus a gentilibus in ipsum concitatus Alexandria pelli praecepit. ille discessum parans, Christianos sui causa lacrymis perfusus bono animo iubebat esse, dicens: confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensiū episcopum ut cives urbe eiicerent, rescripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri praesulem multis certaminibus praeclarum, variarum ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritia praestantem, eum, inquam, qui confessoris nomen sub Diocletiano et Licinii rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum imperii praevicatoris anno, cum magistratus ab eo

ἐν γῆρα βαθεῖ φθάσαντα, ἐν τῷ δευτέρῳ χρόνῳ τοῦ παρα-
 βάτου οἱ τούτου ἄρχοντες ἐν Ὀδυσσοπόλει τοῦτον εὐρόντες
 ιδίασαντα πολλοὺς αἰκισμοὺς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπα-
 γαγόντες αὐτὸν ἑκατὸν ἐπτὰ χρόνων ὑπάρχοντα. τὰς δὲ Χρι-
 5 στιανῶν εὐποΐας [ὁ ἄχρηστος καὶ παραβάτης] μιμούμενος
 ξένοις τε καὶ πτωχοῖς τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν χορηγεῖσθαι ἐκέλευ-
 σεν, ἀπατῶν τοὺς ἀπλουστέρους. ταῖς εἰκόσιν ἑαυτοῦ Δία
 καὶ Ἄρεα καὶ Ἑρμῆν συγγράφεισθαι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς
 καὶ τοὺς λοιποὺς δαίμονας, καὶ τοὺς ἀναβαλλομένους τὴν του-
 10 των προσκύνειν, ὡς ἐχθροὺς τοῦ βασιλείως κολάζεισθαι. τῷ
 δὲ στρατῷ τὴν ῥόγαν διανέμων πῦρ προσετίθει καὶ λίβανον καὶ
 θυμῶν τὸ στρατεύμα ἠνάγκαζεν ἐν Καισαρείᾳ δὲ τῆς Φιλίππου,
 τῇ νῦν Πανσάδι, ὅθεν κατήγετο ἡ αἰμόρρους, ἀνδριάς Ἰστατο
 πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς τοῦ κυρίου [ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 15 στοῦ], ὃν ἔθνηκῶ ἔθει εὐχαριστήριον ἀνέστησεν. τοῦτον κα-
 τενεχθῆναι προσέταξεν ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανός, ὃ καὶ γέγονεν
 κατ' ἐμπαιγμὸν δῆθεν συράντων τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀνδριάντα,
 καὶ ἀντ' αὐτοῦ ξόانون ὀνόματι Ἰουλιανοῦ στησάντων. τοῦτον
 δὲ Χριστιανοὶ λαβύντες τὸν ἀνδριάντα εἰς ἐκκλησίαν ἀπέθεντο
 20 τὸ δὲ τοῦ παραβάτου ξόانون κατελθὼν πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ D

1. βαθεῖ φθάσαντα A, φθάσ. βαθεῖ vulg. 3. ἐπαγαγόντες A,
 ἐπάγοντες vulg. 4. ἀπέσφαξαν vel simile quid aperte deest.
 5. [ὁ ἄχρηστος (ἄχριστος e,) καὶ παραβάτης] om. A a b c d f.
 9. καὶ τοὺς alterum A, τοὺς δὲ vulg. 12. δὲ om. A. 13.
 αἰμόρροουσα a b c d. 14. ἡμῶν — Χριστοῦ om. A. 18.
 Ἰουλιανὸν A. τοῦτον A, τοῦτο vulg. 19. Χριστ. λαβόν-
 τες A, λαβ. Χριστ. vulg.

missi privatam vitam agentem Odyssipoli offendissent, centum et se-
 ptem annis provectum verberibus et contumeliis ob Christi fidem
 obrutum letho dederunt. Christianam pietatem et beneficentiam
 imitatus ille nefarius et praevaricator, peregrinis et egenis res ne-
 cessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus fa-
 ctus. Iovem, Martem, Mercurium, reliquosque daemones propriis ap-
 pingi voluit impius imaginibus: qui adorare detrectarent, velut in
 principem perduelles, puniri. annonam exercitui distributurus, ignem et
 thus apponi iubebat, et milites suffire cogebat. Caesarea Philippi, quae
 nunc Paneas, et olim mulieris sanguinis profluvio laborantis, patria fuit.
 ibi ante proprias aedes domini nostri et dei Iesu Christi statuum
 gentilium morem secuta beneficii et grati animi memor illa erexe-
 rat, quam deiici sacrilegus Iulianus imperavit: quod et factum est:
 gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trahentibus, et simulacrum
 Iuliani nominis in eius locum sufficientibus. receptam Christi imagi-
 nem Christiani reposuerunt in ecclesia: praevaricatoris autem simu-

κατέφλεξεν. βοτάνη δὲ ἐφύετο ὑπὸ τὴν βάσιν τοῦ ἀνδριαν-
 τος πάσης νόσου ἀλεξήτηριος, ἥτις καὶ πρὸς φθόρον ἐκίνησε
 τὸν ἀποστάτην Ἰουλιανὸν καταστρέψαι τὸν τοῦ κυρίου ἀνδρι-
 ἀντα. ἐν Νικοπόλει τῆς Παλαιστίνης τῇ λεγομένῃ τὸ πρὶν
 Ἐμμαοὺς πηγὴ ἐστὶν παντοίων παθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλό- 5
 γων ἰάσεις παρέχουσα. ἐν αὐτῇ γὰρ φασὶ τὸν κύριον καὶ
 θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοὺς πόδας ἀπονήσασθαι ἐξ ὁδο-
 πορίας, καὶ ταύτην [ὁ δυσσεβῆς] καταχωσθῆναι ἐπέτρεψεν. ἐν
 Ἐρμουπόλει τῆς Θηβαΐδος δένδρον ἰσάται περσέα. ταύτης
 P. 42 φύλλον ἢ κάρφος εἰ λάβοι τις πρὸς πᾶσαν νόσον ἀνθρώπων 10
 ἐστὶν ἰάσιμον. φασὶ δέ, ὅτι ἠνίκα ὁ κύριος εἰς Αἴγυπτον
 ἔφυγε τὸν Ἡρώδη σὺν τῇ Θεοτόκῃ καὶ τῷ Ἰωσήφ, κατὰ τὸν
 τόπον ἐκεῖνον γενόμενος, κλιθεὶς τὸ δένδρον ἐπὶ τὴν γῆν προσ-
 εκύνησεν αὐτῷ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζει τὸ σχῆμα τῆς προσ-
 κυνήσεως. Ἰουλιανὸς δὲ διάγων ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ συν- 15
 εχῶς ἐν Δάφνῃ ἀνιών, καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θεραπεύων
 εἰδῶλον, οὐδεμιᾶς ἀποκρίσεως, ὡς ᾤετο, ἐτύγγαγεν ἀπὸ τοῦ
 εἰδῶλου. νοήσας δέ, ὅτι διὰ τὰ ἀποκείμενα ἐν τῇ Δάφνῃ λεί-
 ψανα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβυλᾶ ἀποσιωπᾶ τὸ εἰδῶλον, δόγ-
 μα ἐξέπεμψεν πάντα τὰ ἀποκείμενα ἐκεῖ τῶν νεκρῶν λείψανα 20

3. τὸν alterum add. ex A. 6. φησι A. 8. ὁ δυσσεβῆς om.
 A a b c d e f. 10. ἢ A, καὶ vulg. νόσον om. A. 11. ἔασεν
 A. 12. ὅτι add. ex A. 15. δὲ add. ex A. 17. ὑπὸ τοῦ
 εἰδ. A.

lachrum ignis e caelo missus consumpsit. ex imaginis porro basi
 enascebatur herba morborum omnium praesentissimum remedium,
 quae ad evertendam domini effigiem Iuliano desertori invidiae faces
 suggessit. Nicopoli Palaestinae, quae prius Emmaus vocabatur, fons
 exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis re-
 medium exhibet: in eo quippe dominum et deum nostrum Iesum
 Christum ex itinere reversum pedes abluisse referant: eundem-
 que aggesta terra obstrui nefarius imperavit. Hermipoli in The-
 baide arbor extat nomine Persea. eius folium vel ramusculum si
 quis decerpserit, omni humanae medicabitur infirmitati. domino cum
 divina genitrice et Iosepho persecutionem Herodis fugienti, cum
 ad arboris locum pervenissent, eam ad terram usque proclivem sese
 dicunt inflexisse, et usque nunc etiam adorantis speciem servare. Iu-
 lianus Antiochiae moram trahens, et repetitis vicibus in Daphnem se
 conferens, Apollinis simulacro cultum exhibiturus, nullius, ut spe-
 rabat, responsi gratiam ab idolo retulit. quocirca ex repositis in
 Daphne sancti martyris Babylae reliquiis silentium idolo obvenisse
 suspicatus, cuncta mortuorum cadavera ac martyris ipsius ibi recon-

μετατεθῆναι σὺν τοῖς τοῦ μάρτυρος · καὶ τούτου γενομένου
 ἀθρόως τῇ νυκτὶ κατεφλέχθη οὐρανόθεν ὁ ναός. τὸ δὲ εἶδω-
 λον οὕτω κατεκύη, ὥστε μηδὲ ἴχνος αὐτοῦ φανῆναι. ἐλέ-
 γετο δὲ πρὸ * ἐτῶν ἐστηκέναι. ὁ δὲ ναός οὕτω κατηρειπώθη,
 5 ὥστε τοὺς μετέπειτα ὄραν τὴν τούτου τέφρωσιν καὶ ἐπὶ τῷ
 παραδόξῳ ἐκθαμβεῖσθαι τῆς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιίας. ἐπὶ
 τούτῳ ἐκθαμβος γενόμενος Ἰουλιανός, ὑπονοήσας κατ' ἐπιβουλὴν
 τῶν Χριστιανῶν τοῦτο γενέσθαι, ἐπὶ ἐξέτασιν τῶν παραμενόντων
 ἱερέων ἐχώρει, καὶ παντοίαις βασάνοις αὐτοὺς ὑποβαλὼν, ὡς
 10 καὶ ἀποθανεῖν ἐξ αὐτῶν, τοῦτο μόνον ἤκουσε παρ' αὐτῶν ·
 ὅτι οὔτε ὑπὸ Χριστιανῶν, οὔτε ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς C
 τοῦτο γέγονεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πῦρ κατελθὼν ἐνέπρησε
 τὸν ναόν καὶ τὰ ἀγάλματα· ὡς καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τισὶ
 φανῆναι ἐν τῇ ἀγροικίᾳ τὸ πῦρ καταφερόμενον. θυμωθεὶς
 15 οὖν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὡσπερ τῷ Θεῷ μαχόμενος, καὶ τὴν με-
 γάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀπέκλεισε, καὶ πάντα τὰ ἱερά ἐδήμυνεσε. τῶν
 δὲ ἀποσταλέντων Κομήτων δύο Φίλικος καὶ Ἰουλιανοῦ ἀπο-
 στατῶν, ἔλεγον ταῦτα· ἐνομιζομεν ἐποπτικὴν τινὰ εἶναι δύ-
 ναμιν τὴν ὑφείλουσαν ἡμᾶς κωλύσαι· ὁ δὲ Φίλιξ· ἴδε εἰς
 20 ποταπὰ σκευὴ ὑπηρετεῖ ὁ υἱὸς Μαρίας. καὶ μετ' ὀλίγον δ

3. μηδὲ] μήτε A, μὴ vulg.

4. numerus ante ἐτῶν, si quis

deest, nusquam expletur.

κατηρειπώθη A, κατερυπώθη vulg.

5. τοὺς μετ.] τοῖς μετ. vulg.

11. ὑπὸ Χριστ. — ἀπὸ ἀνθρωπ.

A, ἀπὸ Χρ. — ὑπὸ ἀνθρ. vulg.

13. ὡς καὶ A, ὥστε vulg.

15. ὁ βασιλεὺς A, ὁ τύραννος βασιλεὺς vulg.

καὶ ante τὴν

μεγ. add. ex A.

19. ὠφέλουσαν Par.

dita iussit efferri: quo facto templum, de noctu confestim igne caelitus misso, conflagravit: adeoque consumptum est idolum, ut ne vestigium quidem illius superextiterit. ante annos . . . erectum ferebatur. templum autem ita dirutum est, ut disiecta huc et illuc eius rudera posterī conspicientes, incredibili divinatorum operum admiratione percellerentur. attonitus hac de re Iulianus, et incendium Christianorum insidiis contigisse ratus, variis eisdem tormentis, adeo ut plures etiam mactarentur, subiecit: hoc porro solum ab eis didicit: neque Christianorum, neque hominis opera id factum, sed emissio caelitus igne conflagrasse templum, et simulacra comminuta: ita ut ea nocte per agros passim quibusdam consistentibus vibrata superne fulgetra manifesto conspicerentur. iratus itaque imperator, velut deo bellum indicturus, magnam clausit ecclesiam, et omnem sacram suppellectilem publicavit. ad quam missi duo comites Felix et Iulianus apostatae in haec verba eruperunt: praesentem quandam virtutem hic inesse arbitrabamur, quae nos prohiberet: Felix vero: viden' quibus vasis

μὲν Φίλιξ ἀθρόως διὰ στόματος αἷμα ἀναγαγών, βασανιζόμενος κατέστρεψε τὸν βίον. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ Κόμης κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν νόσῳ χαλεπωτάτῃ περιπεσών, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ διαφθαρῆναι καὶ κόπρον διὰ στόματος ἀγαγεῖν, βασανιζόμενος ἀπέθανεν. 5

A.M. 5855 Τούτῳ τῷ ἔτει τινὲς ἠπατήθησαν τῶν ἐν στρατείᾳ ἐξεταζομένων πρὸς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ P. 43 ἀξιομάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων. καὶ Θεότεκνος πρεσβύτερος ἐν προαστείῳ Ἀντιοχείας ἐκκλησίαν πεπιστευμένος ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς, αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν. ὃν ὁ Θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα. σκωληκόβρωτος γὰρ γεγωνὸς καὶ τὰς ὕψεις ἀποβαλὼν, τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, ἀπέθανεν. καὶ Ἡρων ἐπίσκοπος τῆς Θηβαΐδος αὐτομάτως ἀπεστάτησεν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, ὃν ὁ Θεὸς παρευθὺς εἰς παράδειγμα καὶ φόβον πολλῶν ἐτιμωρήσατο. οὗτος σηπεδόνος νοσήματι διαλυθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρριμμένος, ἐν B δφθαλμοῖς πάντων ἐξέψυξεν. ἄλλοι δὲ ἐν τούτοις διέπρεψαν δμολογίᾳ τῇ εἰς Χριστόν. Οὐαλεντινιανὸς Τριβουῆνος τότε

2. Κώμης Par. κατ' αὐτὴν τὴν A, κατὰ τὴν vulg. 3. χαλεπωτάτῃ περιπεσών A, περιπ. χαλεποτάτῃ vulg. 6. ἐν στρατείᾳ A e, ἐν στρατείαις vulg. 8. καὶ add. ex A. 12. γεγωνὸς A, γενόμενος vulg. 14. τῆς add. ex A. αὐτομάτως] αὐτός A. ἀπεστάτησεν ἐν τῇ b, ἀπεστάτησε τῇ vulg. 16. σηπεδόνος νοσήματος A. 18. ἀλλ' ἐν τούτοις διέπρεψαν a b.

filio Mariae ministratur? et paulo post, Felix quidem magnam sanguinis vim de repente ore evomens, excruciatum vitam finivit: Iulianus comes ipsa die in difficillimum morbum incidens, adeo ut eius viscera tabo liquecerent, et excrementa ore egereret, inter dolores expiravit.

A. C. 355 Hoc anno plures virorum militiae ascriptorum, ad defectionem a vera fide sollicitati, seducti sunt, hi quidem donorum et honorum promissis, alii vero necessitate a propriis ducibus imposta coacti. Theotecnus quoque presbyter, cui in Antiochensi suburbio ecclesia fuerat credita, promissorum blanditiis deceptus, ad idolorum cultum sponte defecit: eumque divina statim insectata est vindicta. vermibus siquidem depastus, amissis luminibus, linguam corrosit et efflavit animam. Heron etiam Thebaidos episcopus nullo cogente in Antiochensi civitate fidem desertor abnegavit: quem mox deus ad exemplum et terrorem caeterorum ultus est. ille namque dissolutis ex putredine membris, in plateam proiectus sub omnium oculis expiravit. alii ex adverso his angustiis pressi Christianae fidei confessione clarissimi

ὄν τάγματος Κορνοντιῶν λεγομένων νομέρου, οὐ μόνον τοῦ ἀξιώματος καταφρονήσας, ἀλλὰ καὶ ἐξορία ὑποβλήθεις, ὅστις μετὰ ταῦτα ὑπὸ Θεοῦ βασιλεὺς ἀνεδείχθη. ὁμοίως καὶ Ἰοβιανὸς τὴν ζώνην ἔλυσε κράζων· Χριστιανὸς εἰμι· ὃν ὁ 5 λαὸς ἀγαπῶν στρατοπεδάρχην ὄντα ἐξητήσατο τὸν βασιλέα, μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν· ὅστις καὶ βασιλεὺς μετὰ Ἰουλιανὸν ἀνηγορεύθη. Ἀρτέμιος τε ὁ Δουξ τῆς κατ' Αἴγυπτον διοικήσεως, ἐπειδήπερ ἐπὶ Κωνσταντίου ζῆλον πολὺν κατὰ τῶν εἰδῶλων ἐνεδείξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐδημεύθη, τὴν κεφαλὴν C
 10 ἀποτιμηθεὶς. ἑμαρτύρησε δὲ καὶ ἐν Δορυστόλῳ τῆς Θρακίης Αἰμιλιανὸς ἀπὸ στρατιωτῶν, πυρὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Καπετουλιανοῦ· καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ τρόπους διέπρεψαν ἐν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ. Θαλάσσιος δέ τις ἐπ' ἀσελείαις καὶ ἀσωτείαις ἐπίσημος, ὃ καὶ τῆς ἑαυτοῦ
 15 θυγατρὸς ἐπ' αἰσχρουργίᾳ προσαγωγέως, ἐτιμῶτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς σπλαγχνοσκόπος, οἰκῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πλησίον τοῦ παλατίου. συμπεσόντος οὖν αὐτῷ τοῦ οἴκου μόνος ἀπόλετο μετὰ ἐνὸς εὐνούχου, ᾧ καὶ συμπεπλεγμένος εὐρέθη.

1. Κορνοντιῶν: sic scripsi monente Goario ad h. l. Κορωντιῶν A, Κωρωντιῶν vulg. 2. ὅστις — ἀνεδείχθη] ἦτις — ἀνηγορεύθη b. 3. Ἰοβιανὸς A h. l. et ubique, Ἰουβιανὸς vulg. 5. ἐξητήσατο A, ἐζητήσατο vulg. 6. ἀδικῆσαι A, ἀδικεῖσθαι vulg. 7. ἀνηγορεύθη A, ἀνεδείχθη vulg. 8. κατὰ τῶν εἰδῶλων om. A. 10. ἀποτιμηθῆναι A. Δορυστόλῳ A, Δωροστόλῳ vulg. 11. Αἰμιλιανὸς A, καὶ Αἰμ. vulg. 12. καὶ τρόπους add. ex A. 14. ἀσωτείαις A, ἀσωτείαις vulg. 15. προσαγωγέως A, προαγ. vulg. 18. μετὰ ἐνὸς A, μεθ' ἐνὸς vulg.

evasere. Valentinianus tribunus legionis Cornutorum, quibus numerus nomen, non modo dignitate semet exuit, sed et exilio damnatus est: qui demum temporis processu imperator a deo est renunciatus. pari animi vigore cingulum militare solvit Iovianus clamans: Christianus sum. hunc, cum magistri militum officio fungeretur, ceu bene meritus, ne quid adversi pateretur, populus sibi concedi expetiit: isque idem extincto Iuliano adeptus est imperium. Artemius item dioeceseos Aegypti dux, datis sub Constantio, quo ferebatur in idola, aversi animi indicia, Alexandriae in publicum raptus capite truncatur. Aemilianus insuper Dorostoli, quae Thracica urbs est, a Capetuliano vir emeritae militiae igni traditus fuit: aliique quamplurimi Christiana confessione per varia loca celebres effecti sunt: ex adverso Thalasius quidam, perditio luxu atque libidine famosus, qui propriam filiam ad turpē officia producebat, ceu extispex imperatori Iuliano carus habebatur, et iuxta palatium Antiochiae sedem obtinuit. collapsis autem in eum aedibus, solus cum Eunuchō, quem forte complexu

ἐσώθησαν δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτοῦ Χριστιανοὶ ὄντες, ἣ τε
 Διούτου γυνή, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ. παιδίον δὲ ἕως τῶν ~~ἑπτὰ~~
 χρόνων ἐκεῖ εὔρεθὲν καὶ σωθὲν, ἐρωτώμενον πῶς ἐσώθη;
 εἶρηκεν ὡς ὑπὸ ἀγγέλου βασταχθὲν. ὁ δὲ δυσώνημος Ἰου-
 λιανὸς ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς θείας ἀποφάσεως τὸν τῶν Ἰουδαίων 5
 ναὸν οἰκοδομηθῆναι προσέταξεν, Ἀλύπιον Ἑλληναί τινα σπου-
 δαῖον κατὰ Χριστοῦ προστησάμενος τοῦ ἔργου. τοῦ δὲ καὶ
 τὰ ἀφανῆ τῶν θεμελίων κατορύξαντος, διὰ τὸν ἐκχοῖσμον
 ἄνεμος βιαιότατος ἐπιπνεύσας σὺν λαίλαπι τὴν παρεσκευα-
 σμένην ἄσβεστον ἐξηφάνισεν, μοδίων μυριάδων εἴκοσι οὐσαν 10
 ἐπιμενόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τῇ ἐγχειρίσει τοῦ ἔργου, πῦρ
 P. 44 ἐξελθὼν τούτους κατέκαυσεν, καὶ οὕτως ἐπαύσαντο τῆς τόλμης.
 ἀνατροπὴν δὲ Ἰουλιανὸς ὁ δυσσεβὴς ἔγραψε τῶν θείων εὐαγ-
 γελίων, ἣν ὁ μέγας Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐν ἐξαίρετῳ
 πραγματείᾳ λαμπρῶς ἐπανάτρεψεν. Πορφύριος δὲ ὁ καθ' 15
 ἡμῶν λυττήσας, Τύριος μὲν ἦν τῷ γένει, Χριστιανὸς δὲ τὸ
 πρὶν ὁ ἄθλιος· τυφθεὶς δὲ ὑπὸ Χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ
 τῆς Παλαιστίνης, κατ' ὄργην μετῆλθεν εἰς τὸν ἑλληνισμόν,
 καὶ τότε γράψαι κατὰ τῆς ἀληθείας ὁ κύων ἐτόλμησεν. ἐπὶ

1. ante οἱ ἴδιοι a add. οἱ σὺν αὐτῷ εὔρεθέντες. 2. [ἕως] fort.
 ὡς. 5. τῶν om. A. 8. ἐκχοῖσμον A, ἐκχωῖσμον vulg.
 9. παρασκευασμ. Par. 12. κατέκαυσεν A, κατέφλεξεν vulg.
 15. λαμπρῶς A, λαμπρῆ vulg. 17. ὁ ἄθλιος post Χριστιανῶν
 habet b. τυφθεὶς] τυφλωθεὶς A.

stringebat, perlisse repertus est, cunctis eius domesticis, ipsa etiam uxore, et eius comitibus, Christiana fide insignitis, incolumibus omnino servatis. inter quos vix annorum septem puellus salvus a ruina collectus, qui lethum evasisset? interrogatus, ab angelo deportatus, respondit. Iulianus porro, vir execrandi nominis, quasi dei notitiam omnem extincturus, Iudaeorum templum reparari iussit, et Alypium quendam gentilem Christo maxime infensum operi prae-fecit. qui cum fundamenta solo aggesto obruta effoderet, maxima vis venti cum turbine et procella per effossam terram erumpens, modiorum calcis viginti myriades ad id operis paratas dissipavit: Iudaeos vero coeptis insistentes, ignis ex eisdem fundamentis egestus absumpsit: et hoc viso a resumptis conatibus destiterunt. impius Iulianus sacrorum evangeliorum confutationem scripsit, quam Cyrillus magnus Alexandriae praesul selectis et luculentis editis commentariis refuta-vit. Porphyrius ad haec, qui adeo contra Christianos debacchatus est, genere quidem Tyrius, Christianus vero prius infelix extitit: sed cum Caesarea in Palaestina a Christianis caesus fuisset, ad gentilitatem prae indignatione defecit, et tum demum contra veritatem scri-

τούτοις ᾧφθη ὁ θεὸς σταυρὸς ἐν τῇ οὐρανῷ φωτειδῆς κυ-
 κλούμενος ὑπὸ στεφάνου φωτός, ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ
 ἁγίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν, λαμπρότερος μᾶλλον ἢ ἐπὶ Κων- B
 στατιῶν. αὐτομάτως τε τοῖς ἀπλώμασι τῶν θυσιαστηρίων
 5 καὶ βίβλοις, καὶ ἄλλοις ἐσθῆμασι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐν ἱμα-
 τίοις, οὐ μόνον Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ Ἰουδαίων ἐπεπόλαζε
 τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὐ μόνον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀλλὰ καὶ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλλαις πόλεσι· καὶ ὄν * ἀναισχύντως ἠπί-
 στον οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες εὗρισκον τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν
 10 πεπληρωμένα σταυρῶν. ἐν τισι δὲ καὶ ἐμελάνιζον. Ἰουλιαν-
 νὸς δὲ πολλοὺς ἐν διαφόροις τόποις ἀπέστειλεν εἰς τε μαν-
 τείας καὶ χρηστήρια, ὅπως ἂν δόξη μετ' ἐπιτροπῆς τῶν δαι-
 μόνων ἐπὶ Πέρσας πόλεμον ἐγχειρεῖν. καὶ πολλῶν καὶ δια-
 φέρων κομισθέντων αὐτῷ χρησμῶν, ἐνός ἐπιμνησθήσομαι. C
 15 ἔχει δὲ οὕτως· νῦν πάντες ὠρμήθημεν θεοὶ νίκης τροπαια
 κομίσασθαι παρὰ θηρὶ ποταμῷ, τῶν δὲ ἐγὼ ἡγεμονεύω θου-
 ρος πολεμόκλονος Ἰερῆς. τούτοις βεβαιωθείς, πρὸς τὸν κατὰ
 Περσῶν ὠπλίζετο πόλεμον, πολλὰ χρήματα τοὺς Χριστιανούς
 ζημιώσας. ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ γενόμενος, προφάσει τῶν ὠνίων,
 20 ὑβρίσθη σφοδρῶς παρὰ τῶν Ἀντιοχέων, ὅτε καὶ τὸν Μισο-

2. Γολγοθᾶ Par. 8. δν] legendum s. οὐ s. δ s. ελ. 10. καὶ
 add. ex A. 12. ἐπιτροπῆς] ἐπιτροπῶν A. 13. πολλῶν καὶ]
 πολλῶν ex codd. et vulg. 15. ὠρμήθημεν A, ὠρμισθημεν
 vulg. 16. ἡγεμονεύω A, ἡγεμονεύων vulg. 20. παρὰ] ὑπὸ
 alii codd. τὸν A, τῶν vulg.

bere canis iste ausus est. interea divina crux luminis instar et lu-
 mine circumdata, a Golgotha usque ad montem olivarum, illa, quae
 sub Constantio visa est, splendidior in caelo apparuit. quinetiam
 inter altarium mappas, libros, caeterasque ecclesiae vestes, sed et su-
 per hominum tam Christianorum, quam Iudaeorum pallia crucis si-
 gnum sponte frequens enatum est: idque non solum Hierosolymis,
 sed etiam Antiochiae, reliquisque in urbibus evenit: adeo ut Iudaei
 et gentiles, illius, quam impudentissime credere recusant, crucis ve-
 stigia nigra ut plurimum in vestibus undequaque respersa agnoverint.
 caeterum Iulianus multos in diversa loca vaticinationes et oracula
 consulturos, quo daemonum impulsu bellum adversus Persas suscipere
 testaretur, submitisit. e multis vero variisque responsis, quae ad ipsum
 perlata sunt, unum apponam, quod ita habet: nunc omnes dii victo-
 riae tropaea ad feram [Tigrim] fluvium deferre parati exiliimus:
 eorum ego dux promptus et bellicis tumultibus assuetus Mars. his
 animatus, et Christianis multo pecuniarum pondere mulctatis, exerci-
 tum versus Persidem eduxit. Antiochiam profectus, rerum venalium
 praetextu, contumelias ab Antiochenis latas sustinere coactus est: quo

πόγωνα λόγον Ἀντιοχικόν, πρὸς ἄμυναν δῆθεν, ἐπόνησε· Θεό-
 δωρον δέ τινα νεανίαν προκατάρξαντα τῶν κατ' αὐτοῦ ὕβρειων
 πικρῶς ἠκίσαιο. πολλὰ δὲ καὶ μεγάλα κατὰ Χριστιανῶν
 D ποιήσας, καὶ πλείονα ποιεῖν μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον
 ἐπαγγειλάμενος, κακῶς τὸν παμμίαιρον αὐτοῦ βίον ἐν αὐτῷ 5
 πεπλήρωκεν. ὑπερόριος γὰρ δίκη θεία ἀνηρέθη τούτῳ τῷ
 ἔτει, βυσιλεύσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑννέα, κατὰ τὴν Περσι-
 κὴν θεόκταντος γέγονεν ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τοῦ Ἰανουαρίου
 μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἕκτης ἐτῶν ὑπάρχων τριάκοντα ἑνός. ἐγέν-
 ητο δὲ σημεῖον ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ Περσιδί μηνὶ Δεσίῳ. ὕδρεια 10
 πεπληρωμένη ὕδατος ἐν οἰκίᾳ ἀγροίκιδός τινος Χριστιανῆς
 μετεβλήθη εἰς οἶνον βράζοντα μουστον κατὰ τὴν δειλινὴν
 ᾠραν. αὐτῇ δὲ τῇ ᾠρα τὸ ἀγγεῖον πεπληρωμένον προσήνεγκεν
 P. 45 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου. ὁ δὲ κατὰ τὸν τόπον πρεσβύτερος
 πληρώσας μικρὸν ἀγγεῖον ἐξ αὐτοῦ ἐκόμισε τῷ ἐπισκόπῳ 15
 Ἀβγάρῳ. ἐν Κάρραις δὲ εὐρέθη γυνὴ ἕκ τῶν τριχῶν κρε-
 μαμένη. καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ κρανία ἀνθρώπων πολλὰ, δι' ὧν
 V. 36 παραβάτης τὰ μαντεῖα τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου ποιού-
 μενος, σφραγίδας καὶ κλείθρα τοῖς τόποις ἐπέθηκεν.

8. Ἰανουαρίου Ἰουνίου poscit temporum ratio. v. not. ad h. l.
 10. δὲ σημεῖον A, δὲ τὸ σημεῖον vulg. Δεσίῳ A b e, Δαι-
 σίῳ a, Δίῳ vulg. ὕδρεια A, ὕδρεια vulg. 13. προσήνεγκεν
 A, προσήνεγκαν vulg. 16. Ἀβγάρῳ A. δὲ om. a. 17.
 ἀνθρώπων πολλὰ A, πολλὰ ἀνθρ. vulg.

tempore, Misopogona, Antiochenum opus, iniurias nimirum hac arte repulsurus, composuit. Theodorum tamen iuvenem audacia conspicuum iniuriarum in ipsum latarum praecentorem duris subiecit verberibus. exinde plura et magis horrenda in Christianos aggressus, hisque foediora, confecto Persico bello, moliturum se minitatus, sceleratissimam vitam in eo misere finivit. hoc quippe anno, divina insequente vindicta, extra imperii fines sublatus est, post imperii annos duos, et menses novem, Ianuarii die sexta supra vigesimam indictionis sextae, annos ipse natus unum et triginta divina opera in Perside est interfectus. eo Persidem ingresso mense Dio portentum contigit. hydria aquae plena in aedibus rusticae cuiusdam mulieris Christianae in mustum recens sive vinum ebulliens circa vesperam conversa est: eademque hora vas, ut erat plenum, in vici ecclesiam illatum, ex quo loci presbyter vasculum aliud replens ad Abgarum episcopum deportavit. Carris mulier capillis suspensa reperta. Antiochiae pariter plurimae hominum calvariae visae, quibus indicto Persis bello in vaticiniis exercendis praevaricator uteretur. loca in quibus haec reposta erant, seris atque sigillis diligenter occluserat et firmarat.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰοβιανοῦ ἔτος α΄.

A.M. 5856

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰοβιανὸς χιλιάρχος, ἀνὴρ πρῶτατος καὶ
 ὀρθόδοξος Χριστιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὑπὸ παντὸς τοῦ
 στρατοῦ καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἐν τῷ
 5 αὐτῷ τόπῳ τῆς Περσῶν γῆς, ἐν ᾧ ὁ παραβάτης ἀνηρέθη. καὶ
 μετὰ μίαν συμβολὴν πολέμου εἰρήνην ὡς ἀπὸ Θεοῦ συμφώνως
 ἀνεβοήθη ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν, καὶ ὠρίσθη ἔτη τριά-
 κοντα. ὁ δὲ παρητεῖτο τὴν βασιλείαν φάσκων μὴ δύνασθαι
 αὐτὸν ἄρχειν στρατοῦ ἑλληνίσαντος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ· πρὸς ὃν
 10 πάντες ὁμοφώνως ἐβόησαν Χριστιανοὶ ὑπάρχειν. Ἰοβιανὸς C
 δὲ πόλιν μεγάλην Νίσιβιν Πέρσαις παρεχώρησεν σωτήρια τοῦ
 περιλειφθέντος λαοῦ, καὶ εἰρήνευσεν. νόμους δὲ γενικοὺς κα-
 τέπεμψεν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς πᾶσαν γῆν Ῥωμαίων, τὴν
 ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου κατάστασιν καὶ
 15 τιμὴν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀποδιδούς· τοὺς δὲ ἐν ἐξορίᾳ
 ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο, καὶ τῷ ἱερῷ Ἀθανασίῳ ἔγραψεν τῆς
 ἀμωμῆτου πίστεως ἐγγυῶσως σημεῖναι αὐτῷ ἀκρίβειαν, ὅπερ
 καὶ πέπραχεν πάσης ὀρθοδοξίας Ἰοβιανῷ ἐπιστολὴν γραψας.
 ὅθεν Ἰοβιανὸς βεβαιότερος εἰς ὀρθοδοξίαν γενόμενος, τοῖς
 20 δοξαζέουσι τὸ ὁμοούσιον ἀδωρήσατο πολλά, καὶ ατελεῖς ἐποίη- D

6. εἰρήνη ὡς ἀπὸ Θεοῦ A, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ὡς ἀπὸ θ. vulg.
 7. ὑπὸ Ῥωμαίων A, ὑπὸ τε Ῥωμ. vulg. 9. αὐτὸν| αὐτῶν f.
 11. Νίσιβιν A. 14. τοῦ μεγάλου add. ex A. 15. τῇ καθ.
 A, τὴν καθ. vulg. 20. ἐποίησεν A, ἐποίησατο vulg.

Romanorum imperatoris Ioviani annus primus.

A. C. 356

Hoc anno Iovianus tribunus militum vir mitissimus, et de recta fide bene sentiens, ab omni exercitu, ducibus, et consulibus, ipso Persidos in loco, quo praevaricator extinctus, Romanorum imperator salutatur. post unicum vero belli conflictum pax composita, et velut dei nutu a Romanis pariter atque a Persis denunciata, ad triginta annos sancita. Iovianus imperium suscipere detrectabat exercitum, qui gentilium ritus servasset sub Iuliano, se praefici non posse affirmans: ad quem omnes se Christianos esse una voce conclamarunt. is autem Nisibin civitatem maximam, residui populi salutem consulturus, Persis concessit, et pacem egit. generales quoque leges in universum Romanum orbem de sacris aedibus misit, quibus ecclesiam catholicam in pristinum statum atque honorem, quo sub beato Constantino potiebatur, restituit, et exulantes episcopos revocavit. a sacro insuper Athanasio, ut accuratam sinceræ fidei expositionem scriptis significaret per litteras expetiit: quod ille demum praestitit, ad Iovianum, quæ rectum omnem fidei sensum complecteretur, data epistola. quare Iovianus in recta fide stabilior redditus, in eos, qui

σεν. Ἀκάκιος δὲ ὁ κάκιτος Καισαρείας Ἀρειανὸς συνελθῶν μεθ' ἑτέρων ἐπισκόπων εἰς Ἀντιόχειαν λίβελλον ὀρθοδοξίας δῆθεν συνέταξε, τὸ δημοσίον καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ὁμολογῶν φόβῳ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως, καὶ οὐ κατὰ θεόν. ὁ δὲ ἀντοκράτωρ Ἰσβιανὸς ἐπέβη τῇ Ἀντιοχέων μηνί Ὑπερβερε-5 ταιῷ. καὶ ἐγεννήθη παιδίον ἔξω τῆς πύλης τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ λεγόμενον Τρίπυλον ἀγροίκῃ κηπουρῇ θῆλυ ἐπταμηνιαῶν ἔχον κεφαλὰς δύο διωρισμένας, ἐκάστη τὸ πλάσμα τετελειω- P. 46 μένον, ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἐκάστης κεφαλῆς κεχωρισμένης. νεκρὸν δὲ τοῦτο ἐτέχθη μηνί Δίῳ, ὃς ἐστὶ Νοέμβριος. ἔξωρ- 10 μησεν δὲ Ἰσβιανὸς ἀπὸ τῆς Ἀντιοχέων ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπατος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀρμανιῶ ἐπιφανέντα τὸν αὐτὸν ἀναγορεύσας, ἄνευ τοῦ ἐνδύσαι αὐτῷ πορφύραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει βασιλεύσας μῆνας ἑννέα καὶ ἡμέρας 15 δεκαπέντε Ἰσβιανὸς ὁ Χριστιανικώτατος ἐν Δαδασθάνοις χωρίῳ τῆς Βιθυνίας λεγομένῳ ἐτελεύτησεν· καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Αὐγουστος ἔτη ἑνδεκα ὑπὸ τοῦ Βστρατοπέδου, διὰ τὸ εὐδοκιμῆσαι αὐτὸν ὡς Χριστιανὸν ἐν

5. ὑπερβερέτω A. 7. ἀγροίκῃ κηπουρῇ A, ἀγροικῶ κηπουρῇ vulg. 10. ὃ ἐστὶ A. 12. σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀρμανιῶ A e f, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Οὐρανιῶ vulg. 14. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 16. Ἰσβιανὸς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ γενόμενος ἐτελεύτησεν ceteris omissis A f. 18. ὁ Αὐγουστος A. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg.

consubstantialis dogma profiterentur, dona contulit, et a pendendo tributo fecit immunes. Acacius autem ille pessimus Caesareae episcopus, conventu cum aliis episcopis facto, libellum ex sinceriori ecclesiae sensu compegit, et pientissimi imperatoris metu, licet non ex dei cultu, consubstantialem, et actam Nicaeae synodum professus est. Iovianus autem imperator mense Hyperberetaeo Antiochiam advenit, quo tempore extra civitatis portam, loco cui Tripylon nomen, rustico hortulano infans femina partu septimestri nata est duo habens capita a se invicem disiuncta, utrique vero capiti forma fuit absoluta, adeo ut etiam collo separarentur ab invicem. foetus ille mortuus est editus mense Dio, qui nobis November. exinde Iovianus Antiochia Cprolim profectus, et Ancyram Galatae perveniens consul cum filio Armaniano in publicum processit: et eundem illustrissimum, absque purpurae tamen insignibus, designavit et renuntiavit.

Eodem anno Iovianus Christianissimus imperator post mensea novem et dies quindecim ab accepta potestate ad Dadasthanos Bithyniae pagum sic dictum vita functus est: in cuius locum Valentinianus Augustus, qui annos undecim tenuit imperium, quod, tan-

τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ φθάσας τὴν βασιλεύουσαν, Οὐάλεντα τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κοινωὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνηγόρευσεν, ἀπονείμας αὐτῷ τὰ ἀνατολικά μέρη, αὐτὸς δὲ τὰ δυτικά κατέσχευεν.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ ἔτος α'. A.M. 5857

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ Αὐγουστος Γρατιανὸν τὸν C
ἑαυτοῦ υἱὸν Αὐγουστον ἀνηγόρευσεν, κοινωὸν τῆς βασιλείας V. 37
ὁμοῦ καὶ ἕπατον προαναγορεύσας, καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελ-
φὸν βασιλέα, ὡς προλέλεκται, διάπυρον Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα,
10 καὶ ὑπὸ Εὐδοξίου βαπτισθέντα. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι προσῆλθον
Οὐαλεντινιανῷ δι' Ὑπατίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας, δεόμενοι
ἐπιτραπῆναι συνελθεῖν ἐπὶ διορθώσει τοῦ ὁμοουσίου δόγμα-
τος. πρὸς οὓς Οὐαλεντινιανὸς ἀπεκρίνατο· ἐμοὶ μετὰ λαοῦ
τεταγμένῳ περὶ τοιούτων πολυπραγμαοεῖν, οὐ θέμις. ὡς οὖν
15 δοκεῖ ὑμῖν τοῖς ἱερεῦσι διαγίνεσθε. τότε συνελθόντες εἰς D
Λύμψακον, καὶ δύο μῆνας ἐκεῖ διατρίψαντες, τελευταῖον ἠκύ-
ρωσαν τὰ ὑπὸ Εὐδοξίου καὶ Ἀκακίου ἐν Κωνσταντινουπόλει
πραχθέντα, κρατεῖν δὲ τὴν ἐν Σελευκίᾳ πίστιν. Οὐάλης δὲ
ὁ δυσσεβῆς τὰ ἐν Λυμψάκῳ πραχθέντα ἀνέτρεψεν, καὶ τοὺς
20 συνελθόντας ἐκεῖ ἐπισκόπους ἐξορίᾳ παρέπεμψεν. Εὐδοξίῳ

8. προαγορεύσας A. 9. ὑπάρχοντα add. ex A. 17. ὑπὸ
A, ἀπὸ vulg. 18. πραχθέντα A f, προαχθέντα vulg.

quam Christianus, ex propria confessione celebris haberetur, imperator ab exercitu renunciatur. ille confestim Cpolim contendit, et in urbium reginam appulsus Valentem fratrem, assignatis ei orientis partibus, imperii consortem declaravit: ipse vero occidentales tenuit.

Imperatoris Romanorum Valentiniani annus primus.

A. C. 357

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Gratianum filium imperii collegam simul et consulē declarasset, Augustum iussit salutari; fratrem vero Valentem Arianum insignem ab Eudoxio baptizatum imperatorem, prout praemissum est, renunciavit. orthodoxi porro Valentinianum convenerunt Hypatii Heracleensis antistitis ope deprecaturi, ut de consubstantialis sancito dogmate edendo in unum coactis sibi potestas fieret. his responsum dedit Valentinianus: mihi inter ecclesiae plebem recensito de his curiosius indagari, nefas. ut igitur vobis sacerdotibus pro bono videtur consulendum, discutite. Lampsacum itaque convenientes, et mensibus duobus in eo morati, quae ab Eudoxio et Acacio fuerant acta Cpoli, resciderunt: fidem vero Se-
luciae probatam voluerunt relineri. impius Valens in adversum Lampsaceni conventus evertit edicta, et episcopus, qui interfuerant, egit in exilium: caeterum Eudoxio, qui secum sentiebat, Cpolitianus

δὲ τῷ ὁμόφρονι τὰς ἐκκλησίας παρέδωκεν Κωνσταντινουπό-
λεως. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι οὔτε ποιμένα, οὔτε ἐκκλησίαν εἶχον.

A.M. 5858 · Τούτῃ τῷ ἔτει Αἰβέριος ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ Ἀθανά-
P. 47 σιος Ἀλεξανδρείας καὶ Μελέτιος Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Σαμο-
σατιῶν Εὐσέβιος, ἀνακληθέντες ἐκ τῆς ἔξορας ὑπὸ Ἰοβιανοῦ 5
ἐν τῷ ὄρθῳ λόγῳ διέκρεπον, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος,
καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι. Ἀρειανῶν δὲ
προϊστάτο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Λούκιος, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Εὐ-
ζαῖος, Παυλῆνος δὲ τοῦ ἐνὸς μέρους τῶν ὀρθοδόξων εἰς δύο
διηρημένον, καὶ τοῦ ἄλλου Μελέτιος. 10

A.M. 5859 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυριλλου ἔτος α΄.

B Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῷ ἔτει Προκόπιος ἀντῆρεν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει μηνί Σεπτεμβρίῳ, καὶ ἐξελθὼν ἐπὶ Νακολίαν, καὶ πλείστῳ
στρατῷ φραζάμενος, φόβον ἐποίησε τῷ Οὐάλεντι, καὶ τὸν 15
κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεμον ἀνῆκε πρὸς βραχύ, ἕως Προ-
κόπιον παρέδωκεν οἱ ἴδιοι στρατηγοὶ Ἀγγέλων καὶ Γόμαρις,
ὃν τινα Προκόπιον εἰς δύο δένδρα ἐγγίζοντα πρὸς ἄλληλα
ἐξαρτήσας τῶν σκελῶν ἀφεθῆναι κλιθέντα ἐκέλευσεν· ἃ τινα
βιαίως ὀρθωθέντα, διέσπασαν τὸν τύραννον. τοὺς δὲ προ- 20
δεωκότας αὐτὸν στρατηγούς Ἀγγέλωνα καὶ Γόμαριν προσθῆ-

2. οἱ δὲ] καὶ οἱ A. 5. Εὐσέβιος] Εὐζαῖος f in marg. 7.
Ἀρειανῶν — Λούκιος om. f. 14. Νακολίαν A, Ναχόλειαν
vulg. 17. Ἀγγέλων A, Ἀγάλων f, Ἀγέλων vulg. Γόμα-
ρις A e, Μάρης f, Γόβαρις vulg. 19. ἀφαιρεθῆναι κληθῆναι
A f. 20. ὀρθωθέντα A f, ὀρθωθέντων vulg. 21. προσθῆ-
ναι A, προσηθῆναι vulg.

commisit ecclesias: ita ut catholici neque pastorem neque ecclesiam
tunc habuerint.

A. C. 358 Hoc anno Liberius Romanus episcopus, Alexandriae Athanasius,
Antiochiae Meletius et Samosatensium Eusebius, rectae fidei defensores
exilio a principe Ioviano revocati, et Hierosolymorum Cyrillus, et alii
quam plurimi verae fidei disciplina claruerunt. Arianis vero praecerant Ale-
xandriae Lucius, et Antiochiae Euzoïus: orthodoxorum autem bifariam
divisorum partis unius Paulinus, alterius Meletius praesulem agebat.

A. C. 359 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.

Antiochiae episcopi Eudoxii annus primus.

Hoc anno Procopius Cpolli mense Septembri rebellavit: Nacolia-
que occupata, et copioso stipatus exercitu, Valenti metum incussit.
quare bellum adversus ecclesias excitatum ad modicum sedatum est,
donec proprii duces Angelon et Gomarîs prodiderint Procopium. hunc
ad duas arbores ad invicem adductas et inflexas pedibus appendi
damnavit Valens, et arbores remitti: quae cum impetu rursus erectae

ναι ἐκέλευσεν· ὁ καὶ πεπόνθασιν οἱ τάλανες, ἀναξίως ἐν-
νοήσαντες. τότε καὶ Χαλκηδόνος τὰ τεῖχη καθελεν φόβῳ C
Προκοπίου. ἀνελὼν δὲ τὸν Προκόπιον κατὰ τῆς ἀληθείας V. 38
πάλιν κεκίνηται. τότε καὶ Ἐλεύσιον τὸν Κυζίκιον ἠνάγκασεν
5 ὁμολογῆσαι τὸ ἑτερούσιον. οὗτος δὲ ὁ Ἐλεύσιος ἐλθὼν ἐν
Κυζίκῳ, καὶ ἐξαγγείλας τὴν ἑαυτοῦ παρανομίαν, ἀνάξιόν τε
τοῦ ἱερατεύειν εἰπὼν ἑαυτὸν, ἕτερον προβληθῆναι ἐπίσκοπον
τῇ Κυζίκῳ προέτρπευ. τοῦτο μαθὼν Εὐδόξιος ὁ κακόφρων,
Εὐνόμιον ἀντ' αὐτοῦ κατέστησε τῆς Κυζίκου ἐπίσκοπον.

10 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ διῆγεν Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἐν Μαρ-
κιανουπόλει τῆς Μυσίας. σεισμὸς δὲ γέγονε μέγας καθ' ὅλης
τῆς γῆς ἐν τῇ ἰνδικτιῶνι ἐν νυκτί, ὡς καὶ ἐν Ἀλεξαν- D
δρεία πλοῖα προσορμισάμενα τῷ αἰγιαλῷ ἐπαρθῆναι εἰς ὕψος,
καὶ ὑπερβῆναι τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ τεῖχη, καὶ με-
15 τατεθῆναι ἐνδὸν εἰς τὰς αὐλὰς καὶ τὰ δώματα τὰ πλοῖα·
ὑπαναχωρησάσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἔμεινεν ἐπὶ ξηραῦς· οἱ δὲ
λαοὶ ἐκ τῆς πόλεως φεύγοντες διὰ τὸν σεισμόν, θεωράσαντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηραῦς, εἰς ἄρπαγὴν τῶν ἐν τοῖς πλοίοις
φορτίων ἐπῆλθον, καὶ ἐπιστρέψαν τὸ ὕδωρ πάντας ἐκάλυψεν·

1. τάλανες A, τάλαινες vulg. 2. Χαλκηδόνος A, Καλχηδόνος
vulg. 5. τὸ ἑτερούσιον A, τὸν ἑτερούσιον vulg. ὁ add.
ex A. 9. ἀντ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτοῦ vulg. κατέστησε] ἐστη-
σε A. 10. Μαρκιανου πόλει A. 11. γέγονε μέγας καθ'
ὅλ. τ. γ. A, γενόμενος καθ' ὅλ. τ. γ. μέγας vulg. 13. προσ-
ορμισάμενα A, προσωρμισμένα vulg. 14. οἰκοδομὰς καὶ τὰ
τεῖχη καὶ μεταθ. ἐνδὸν εἰς τὰς αὐλὰς om. A. 16. ἔμεινεν A,
ἔμειναν vulg. 17. φεύγοντες A, φυγόντες vulg.

discerpserunt tyrannum: duces vero Angelonem et Gomarim proditionis
autores serra discindi iussit. hoc passi sunt miseri erga indignum
benevoli. tunc etiam Procopii metu muros Chalcedonis evertit: et
post Procopii mortem in fidem iterum motus est. eo tempore Cyzici
episcopum Eleusium coegit Valens filium dei diversae ab eo substan-
tiae confiteri. ille Cyzicum adveniens, et flagitium publice enuncians,
et qui sacra ulterius administraret agnoscens se indignum, alium
sibi substitui precabatur: quo percepto perversus Eudoxius Euno-
mium in ipsius locum Cyzici episcopum suffecit.

Hoc eodem anno Valens imperator Marcianopoli Mysiae urbe
moram egit. terrae motus autem maximus per universum orbem de-
cima indictione de nocte contigit, adeo ut Alexandriae navigia littori
admota sursum, vel supra altiores aedes et muros sublata, intra ci-
vitatem in atria atque domos transportarentur: mari vero recedente
in sicco remanserunt. populus autem, qui ab urbe terrae motus
causa aufugerat, cum naves ita in sicco derelictas cerneret, ad de-

ἄλλους δὲ ναυτικούς διηγῆσασθαι, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐν μέσῳ τοῦ Ἀδρια πελάγους πλείοντες καταληφθῆναι, ἑξαίφνης δὲ ἐν τῷ πελάγει εἰς τὸ ἕδαφος καθίσαι τὸ πλοῖον· καὶ

P. 48 μετὰ βραχὺ πάλιν ἐπανελθεῖν τὸ ὕδωρ, καὶ οὕτω πλεῦσαι.

A.M. 586o

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ζώσης τῆς αὐτοῦ 5
γαμετῆς Σεβήρης τῆς μητρὸς Γρατιανοῦ, ἔγημεν παρανόμως
Ἰουστίναν διὰ κάλλος μαρτυρηθεῖσαν ὑπὸ Σεβήρης, ἐξ ἧς
ἔσχεν τέκνα Οὐαλεντινιανὸν νέον λεγόμενον, ὃν ὁ στρατὸς μετὰ
θάνατον τοῦ πατρὸς βασιλέα ἀνηγόρευσεν, καὶ θυγατέρας
B τρεῖς Ἰουστάν, Γράταν, Γάλλαν, ἣν καὶ ἔγημεν ὁ μέγας Θεο- 10
δόσιος κατὰ δευτέρον γάμον, ἐξ ἧς ἐτέχθη αὐτῷ ἡ Πλακιδία,
Ἀρκάδιος δὲ καὶ Ὀνώριος ἐκ Πλακίλλης ἦσαν Θεοδοσίῳ τῆς
πρώτης γαμετῆς. ἔγραψεν δὲ καὶ νόμον παρῆνομον τῷ θέ-
λοντι δύο γυναῖκας ἔχειν κατὰ ταῦτον μὴ κωλύεσθαι. Οὐά-
λης δὲ ὁ δυσσεβὴς δύο θυγατέρας ἔσχεν Ἀναστασίαν καὶ 15
Κάρωσσαν, ὧν καὶ ἐπ' ὀνόμασι δύο λουτρά ἔκτισεν, καὶ τὸν
ἀγωγὸν τὸν μέχρι νῦν Οὐαλεντινιανικὸν λεγόμενον. τινὲς δὲ
φασιν ὅτι Δομνίκα ἡ γυνὴ Οὐάλεντος ἔπεισεν αὐτὸν ἀρειανί-
ζειν αὐτῷ σφοδρῶς. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι μετὰ τὸ βασι-

1. διηγῆσασθαι A et alii, ἐξηγήσ. vulg. 2. τοῦ Ἀδρια A, τοῦ
Ἀνδρεία f, τοῦ Ἀδρίου πελάγους vulg. καταληφθῆναι, ἑξαί-
φνης δὲ A, καταληφθῆναι ἑξαίφνης, καὶ vulg. 6. γαμετῆς]
γυναῖκός alii. Σεβήρης A. 9. ἀνηγόρευσεν a c. 12.
δὲ add. ex A e. Πλακίλλης] Πλακίδης a e. 17. Οὐαλεν-
τινιανὸν A. λεγόμενον] καλούμενον a c.

praedandas merces in navigia congestas irruebat: verum aqua reversa cumctos involvit et obruit. retulerunt alii nautae, eadem hora se medio Adriatico mari agentes iter derepente deprehensos ad fundum desedisse: moxque aqua recurrente navigationem resumpsisse et confecisse.

A. C. 36o

Hoc anno Valentinianus senior, Severa uxore Gratiani matre adhuc inter vivos superstite, Iustinam ab ipsa Severa ob pulchritudinem commendatam illegitime duxit, ex qua Valentinianum iuniorum dictum suscepit, quem mortuo patre exercitus imperatorem salutavit: tres item filias ex eadem procreavit Iustam, Gratam et Gallam, quam secundas adiens nuptias magnus Theodosius duxit uxorem; ex qua nata est ei Placidia: Arcadius enim et Honorius ex prioris coniuge Placilla concepti erant. sanxit ille legem plane illegitimam: volenti liceret duas uxores eodem tempore tenere. impius autem Valens duas filias genuit Anastasiam et Carossam, quarum nomine geminas aedificavit thermas, tum etiam aquaeductum in hanc usque diem Valentiniani appellatione celebrem excitavit. caeterum Domnicam Valen-

λεῦσαι βαπτισθεῖς ὑπὸ Εὐδοξίου ὄρκω, διεβεβαιώσατο αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ βαπτίσματι τὰ Ἀρείου φρονεῖν, καὶ μὴ δέχεσθαι C τὸ ὁμοούσιον, καὶ οὕτως ἀμφότεροι μυρίους διωγμούς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐκίνησαν οἱ ἀνόσιοι. πέμπουσι δὲ καὶ πρὸς 5 Λιβέριον τὸν Πρώμης Εὐστάθιον τὸν Ἀρμένιον, καὶ Σιλβανὸν τὸν Ταρσοῦ, καὶ Θεόφιλον Κασταβάλων, ὑπισχνούμενοι δι' αὐτῶν δέχεσθαι τὸ ὁμοούσιον. οὗτοι Λιβερίῳ ἔγραψον ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου λίβελλον ἔδωκαν, ὁμολογήσαντες πᾶσαν αἵρεσιν ἀποστρέφεται ἐναντιομένην τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ· οὓς καὶ 10 ἀποδεξάμενος Λιβέριος, ἐκοινωνήσεν, γράψας τοῖς τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρῶν αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἐν Μαρκανουπόλει δὲ D Οὐάλης στρατεύων κατὰ Γότθων, παρεχέμαζεν ἐκεῖ.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀριανοῦ ἔτος α΄.

A. M. 586.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδος ἐν Τυάνοις γέγονεν, ἐν ᾗ εὐρέ- V. 39
15 θησαν Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας, Γρηγόριος ὁ Να- P. 49
ζιανζοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, καὶ ὁ Μελιτινῆς Ὀτρῆιος, καὶ ἕτεροι, οἳ τινες τοῖς Λιβερίου γράμμασιν ἀγαλλιασάμενοι πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις ἐσήμαναν παραγενέσθαι εἰς Ταρσὸν ἐπὶ βαβαιώσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὅπερ

3. ἀμφότεροι a c, οἱ ἀμφ. vulg. 7. ἔγραψον b c d, ἔγρα-
φον vulg. ὑπὲρ τοῦ Α, καὶ ὑπὲρ τοῦ vulg. 8. ἐπέδωκαν Α.
ὁμολογήσαντες Α α, ὁμολογοῦντες vulg. 10. ἀποδεξάμενος Α,
ἐποδ. vulg. 12. παρεχέμασεν Α. 15. Εὐσέβιος Α, ὁ Εὐσ.
vulg. Γρηγόριος Α, καὶ Γρ. vulg. 16. Γρηγορίου om. a.

tis coniugem ei tantam pertinaciam ad Arianas partes suggestisse quidam arbitrantur: narrant alii, cum suscepto iam imperio baptizaretur ab Eudoxio, Arianorum sententiam tenere nec unquam consubstantialis confessionem suscepturum dato sacramento se adstrinxisse: atque ita deinceps variis persecutionibus in ecclesiam motis ambo vexaverunt orthodoxos. ad Liberium autem Romanum episcopum mittunt Eustathium Armenium, Sylvanum Tarsensem et Theophilum Castabolorum episcopos, eorum opera se consubstantialis fidem suscepisse confirmantes. hi litteras dant ad Liberium, et consubstantialis dogmati probando libellum offerunt, quo haeresim omnem Nicaeanae synodo contrariam se aversari profitentur: receptos in communionem Liberium admisit; datisque opera commendatitias et formatis eorum fidei, velut orthodoxae, testimonium reddidit. Valens demum expeditione adversus Gotthos mota Marcianopoli hiemavit.

Antiochiae episcopi Aniani annus primus.

A. C. 361

Hoc anno synodus apud Tyana coacta, cui interfuerunt Eusebius Caesareae in Cappadocia et Gregorius Nazianzi, pater Gregorii Theologi, et Otreius Melitinae, et alii praesules, qui Liberii litteris exhilarati, cunctis orthodoxis episcopis, Tarsum suis decretis rectam fidem

ἀκούσας Οὐάλης ἐκώλυσε γενέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐά-
 λεντα παρεσκευάσεν κελεῦσαι τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσιν ἐξορι-
 σθῆναι πάντας τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου ἐξορισθέντας. τότε
 Ἀθανάσιος ἐκουσίως ἐξῆλθεν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωροῦν-
 τος τοῦ δήμου τῷ ἄρχοντι ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὃς καὶ πολὺν χρό- 5
 νον ἐκρύπτετο ἐν πατρῷῳ μνημείῳ· ὕστερον δὲ Οὐάλης φόβῳ
 στάσεως τῶν Ἀλεξανδρέων ἔγραψεν ἐπανελθεῖν τὸν Ἀθανα-
 σιον. τῆς δὲ κοινωνίας Εὐδοξίου ἀπέσχισεν Εὐνόμιος διὰ
 τὸ μὴ κοινωνεῖν Εὐδόξιον Ἀετίῳ τῷ διδασκάλῳ Εὐνομίου. εἰ
 γὰρ καὶ ἀμφοτέροι ἐμόφρονες ἦσαν· ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ πάν- 10
 των μισεῖσθαι Ἀετίον, Εὐδόξιος ἀπεστρέφετο αὐτόν, μὴ αἰ-
 σχυνόμενος προδήλως τοῖς οἰκείοις δόγμασιν, ὡς ἀσεβέειν,
 ἀποστρέφεσθαι. Εὐνόμιος γὰρ ὑπογραφεὺς γέγονεν τοῦ ἀθίου
 Ἀετίου σοφιστικῶς λόγους μαθῶν, ἐξ ὧν δῆθεν ἐκόμπαζεν,
 Ἐτῶν Θεῶν γραφῶν ἀμύητος ὧν πάντη, ὡς δηλοῦσι μάλιστα 15
 οἱ ἐπὶ αὐτοῦ τόμοι. οἱ δὲ Κυζικηνοὶ ἐδίωξαν Εὐνόμιον ὡς
 αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον. οὗτος δὲ ἐλθὼν ἠνώθη Εὐδοξίῳ·
 δεῖνός δὲ ἦν βλύσφημος, τολμῶν λέγειν· ὅτι ὁ Θεὸς περὶ τῆς

1. Οὐάλης] ὁ βασιλεὺς a. 2. τοῖς — ἄρχουσιν om. f. 3. post
 ἐξορισθέντας b haec addit: ἐπισκόπους καὶ ὑπὸ Ἰουλιανοῦ καὶ
 Ἰοβιανοῦ ἀνακληθέντας. 4. ἐξῆλθε τῆς Ἀλ. Α. 6. μνήματι b.
 7. τῶν add. ex A. τὸν add. ex A. 17. οὗτος A, οὕτως
 vulg.

confirmaturi ut accederent, indixerunt. hoc cum ad Valentem fuis-
 set perlatum, prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub Constantio
 in exilium actos, suis per quaeque loca magistratibus, ut in exilium
 pariter mitterent, Valentem iubere rursus impulit. tunc Athanasius,
 cum plebs Alexandrina ipsum a praefecto expelli minime sineret,
 urbe sponte excedens, in paterno sepulchro diutissime latuit. demum
 vero Valens Alexandrinorum seditionem veritus Athanasium revocari
 rescripsit. Eudoxii communionem semet segregavit Eunomius, quod
 cum Aetio Eunomii magistro communionem habere nollet Eudoxius.
 quamvis enim in unam sententiam uterque iret, tamen quod omnium
 odii obiceretur Aetius, ipsum aversabatur Eudoxius; nec quantum
 ipse hoc facto propriis dogmatibus, tanquam impiis, detraheret, aut
 alienum aperte se redderet, advertabat vel reverebatur. Eunomius
 siquidem varium et excultum, quale sophistarum est, dicendi genus
 edocendus, a deo extorris Aetii fuit amanuensis, ex quo praesump-
 tionis aura in eius animum immissa; nulla licet ex parte divinarum
 litterarum rudimentis esset initiatus, ut septem ab eo tomi conscripti
 liquido manifestant. caeterum Cyziceni Eunomium velut haereticum
 et blasphemum expulerunt. profectus ille iunctus est Eudoxio. quin
 blasphemus mirum in modum extitit, enunciare ausus: deum praeter

ιδίας ούσιας οὐδὲν οἶδεν πλέον ἡμῶν. ἑλληνικοῦ δὲ διωγμοῦ πλεονα συνέβη τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπὶ Οὐάλεντος καὶ Εὐδοξίου τῶν ἀσεβῶν.

Τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ Εὐδοξίου τελευτήσαντος Δημόφιλον Ἰσχυριανὸν προεβίβλητο ἐπίσκοπον. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι Εὐάγριον τινα, ὃν ἔχειροτόνησεν Εὐστάθιος ὁ ἱερός Ἀντιοχείας λαθραίως διάγων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπαυθῶν ἐκ τῆς ἐξουρίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ· μὴ εἰρῶν δὲ αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ πόλει ἐκρύπτετο. τὴν δὲ Εὐάγριον χειροτονίαν ἀκούσας Οὐάλης ἐν Μαρκανον-
10 πόλει διάγων Εὐστάθιον μὲν τὸν ἱερόν εἰς Βιζύην ἐξώρισεν, Εὐάγριον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλὼν, Δημοφίλῳ τὰς ἐκκλησίας παρέδωκε τῷ Ἰσχυριανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Δημόφιλου ἔτος α΄.

A. M. 586a

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντι τῷ δυσσεβεῖ προεβίβλητο ἀπὸ-
15 στείλαν οἱ ὀρθόδοξοι ἐν Νικομηθείᾳ ἐλθόντι ἄνδρας ἱερα-
τικοὺς ὀγδοήκοντα πέμψαντες, ὧν προηγούντο Θεόδωρος καὶ Ν. 40
Οὐρβανὸς καὶ Μενέδημος, οὓς πάντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑπαφθῆ-
ναι Οὐάλης ἐκέλευσεν· καὶ πάντες σὺν τῇ νηὶ κατεφλέχθη-
σαν μέχρι Λακίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος.

1. οἶδεν om. A f.	2. τοῖς ὀρθοδόξοις om. a.	4. δὲ add.
ex A.	5. προεβίβλητο A, προέβαλον vulg.	10. Βιζύην A
b e, Κύζικον vulg.	14. ἀγεστειλάντο b.	16. ὀγδοήκοντα]
πέντε A.	17. ὑπαφθῆναι A, ὑπαφθ. vulg.	19. Λακίζων-
τος A e, Λακιδίζων b, Λακλοντος f.		

aut supra nos de propria natura nullam cognitionem habere. sub impiis istis Valente et Eudoxio multo asperiora, quam quae suis persequentionibus gentiles exercuerint, orthodoxis acciderunt.

Hoc anno, mortuo Eudoxio, Demophilum episcopum sibi praefecerunt Ariani, Euagrium quendam ex adverso elegerunt orthodoxi. hunc Eustathius sacer Antiochiae praesul Cpoli clam degens consecravit, reversus nimirum ab exilio Ioviani principis edicto, quem cum vivum non offendisset, occulte morabatur in urbe. audita Euagrii ordinatione Valens Marcianopoli moram trahens sacrum Eustathium relegavit Bizyam, expulsoque Cpoli Euagrio, ecclesias Demophilo Ariano commendavit.

Cpolis episcopi Demophili annus primus.

A. C. 36a

Hoc anno ad impium Valentem Nicomediam profectum legationem summiserunt orthodoxi viros ex ecclesiastico ordine octoginta, quorum principes erant Theodorus, Urbanus et Menedemus: quos omnes ipso quo appulerant navigio igne supposito Valens concremari iussit. omnes itaque cum nave ad Daciza usque semper ardente consumpti.

A.M. 5863 Τούτῃ τῇ ἔτει Οὐάλης ὁ μαρὸς τοῖς Ἑλλησιν ἄδειαν ἔδωκεν θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπιτελεῖν· ὡσαύτως καὶ Ἰουδαίους ἔθαλπεν καὶ ἔτιμα. μόνους δὲ τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὰ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἦν δεινῶς διώκων.

A.M. 5864 Τούτῃ τῇ ἔτει Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελθὼν πάνδεινα τοῖς ὀρθοδόξοις ἐνεδείξατο πολλοὺς ἀνελὼν μαχαίρα, καὶ ἄλλους ἀποπνίξας εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμὸν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν Ἔδεσαν καταλαβὼν χεῖρονα ἔπραξεν, κελύσας Μοδέστῳ τῷ ἐπάρχῳ τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων συλλαβεῖν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ συνερχόμενον, καὶ φρονεῦσαι. τὸ δὲ κατὰ τὴν γυναῖκα συμβᾶν τὴν ἔλκουσαν τὸ τέκνον σπουδῇ ἐπὶ τὸν θάνατον, τὸν τε Οὐάλεντα ἤσχυνεν, καὶ τὸν ἐπαρχὸν κατέπληξεν, καὶ τὸ ἄγος ἐκόλυσεν, θεοῦ δηλονότι τοῦτο οἰκονομήσαντος. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσαίων ἐξώρισεν εἰς τὴν Θρόκην, ὅτε καὶ πλέον ἐθανυμαστῶθη ὁ ἅγιος ἔκουσίως τῆς πόλεως ἐξελεθῶν, καὶ ἀκολουθήσας τοῖς ἐλαύνοισι, μὴ συγχωροῦντος τοῦ λαοῦ· ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἱ Ἀρειανοὶ Εὐνόμιον τινα Ἀρειανὸν δμῖπυρον προεβάλοντο, ᾧ οὐδεὶς τῶν Σαμοσαιτέων ἐκοινώνησεν. τούτου λουομένου, καὶ τὸν

2. ὡσαύτως] οὕτως δὲ b. καὶ Ἰουδαίους — — ποταμὸν· ὡσαύτως om. A. 3. ἔθαλπεν καὶ add. ex b. μόνους] μόνον a. 4. ἦν om. b. 9. ἐπάρχῳ a. συλλαβεῖν] συνελεῖν f. 13. ἐπαρχὸν b, ὑπαρχὸν vulg. δῆλον A. 15. ὅτε] ὅτι b. ἐθανυμάσθη A. 18. προεβάλοντο A, προεβάλλ. vulg.

A. C. 363 Hoc anno sacrorum et conventuum agendorum gentilibus potestatem fecit scelestus Valens: Iudaeosque praecipuo cultu prosequabatur: solos dumtaxat orthodoxos persequabatur, et res ad apostolicam ecclesiam spectantes deprimebat.

A. C. 364 Hoc anno Valens Antiochiam Syriae profectus atrociam quaeque in orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in praeterfluentem fluvium demersit. sic etiam Edessam adveniens peiora multo patravit. modestum enim praefectum plebem orthodoxam ad S. Thomae sacram aedem congregatam concludere praecipit, et crudeliter mactare. quod autem mulieri accidit, quae cursu concitato filium parvulum ad necem trahebat, Valenti pudorem incussit, praefecti perculit animum, et dirum facinus, ne progredetur, deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatensium episcopum exulare iussit in Thraciam: quo factum est, ut sanctus sponte decedens ex urbe et populo quamvis obsistente agentes se properanter insequens maiorem de se mirandi causam daret. in eius vero locum Eunomium Ariarum partium insignem patronum intruserunt Ariani, cuius communionis Samosatensium nullus

λαὸν συλλούσασθαι προτρεπομένον, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ τῆς ἐμβά-
της ἐν ἧ εἰσῆλθεν Εὐνόμιος ἐκένωσαν, καὶ ἄλλον ἐπλήρωσαν, D
οὐκ ἠγείχοντο λούσασθαι, μεμιάνθαι, λέγοντες, ὑπὸ Εὐνομίου
τὸ πρότερον. ὅπερ μαθὼν ἔφηνε τῆς πόλεως ἀσπόνδως μι-
5 σούμενος. τούτου δὲ ὑποχωρήσαντος, Λούκιόν τινα προφανῆ
λύκον Ἀρειανοὶ προεβάλλοντο. ὁμοίως καὶ ἐν Καππαδοκίᾳ
τὰς ἐκκλησίας Ἀρειανοῖς παραδοῦναι ἐσπούδαζεν, τῆς ἐναν-
τιώσεως δραξάμενος, ἧς ἔσχεν παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου
πρεσβυτέρου τότε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Καισαρείας ὑπὸ
10 χοντος, καὶ Εὐσέβιον τὸν ἐπίσκοπον διεγείροντος εἰς ζῆλον
ὀρθοδοξίας, μὴ ὑπέικειν τῇ δυσσεβείᾳ Οὐάλεντος.

Περσῶν βασιλέως Ἀρταξῆρος, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου A. M. 5865
Πέτρου, Ἀντιοχείας πάλιν Μελητίου ἔτος α'. P. 51

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος εὐρέ-
15 θησάν τινες ἐπιβουλὴν κατ' αὐτοῦ μελετῶντες· καὶ ἀγγρέ- V. 41
θησαν στίφος ἀσεβῶν. διὰ γὰρ μαντείων καὶ θουσιῶν τὴν
συσκευὴν κατειργάζοντο. τοῦ δὲ πολυάθλου καὶ πολλὰ κα-
μόντος Ἀθανασίου μετυστάντος πρὸς κύριον, ἐπισκοπήσαντος B
ἕτη ἕξ καὶ τεσσαράκοντα, ἐν διωγμοῖς δὲ καὶ τοῖς ὑπὲρ εὐ-
20 σεβείας κινδύνοις τὰ τεσσαράκοντα, Πέτρος τὴν ἐπισκοπὴν

2. Εὐνόμιος A, δ Εὐν. vulg. 5. προχωρήσαντας Par. 6.
προεβάλοντο A, προεβάλλ. vulg. 7. Ἀρειανοῖς add. ex A.
8. παρὰ τοῦ A, παρ' αὐτοῦ τοῦ vulg. 9. μεγάλης om. A.

sese consortem adiunxit. hic ad publica balnea progressus, cum po-
pulum simul lavari adhortaretur, nullus lotum ire sustinuit, quin
prius qua laverat aqua, receptaculum integre purgaretur, et alia re-
cens infunderetur. infecta est, dicebant, prior aqua ab Eunomio.
quod cum ille resciret, se nimirum irreconciliatis animis infensum,
civitatis discessu se ipsum damnavit. eo dilapso, Lucium quendam
Iupum manifestum promoverunt Ariani. Cappadociae pariter ecclesias
Arianis committere studebat Valens, accepta vexandi causa ex gene-
roso Basilii tunc magnae ecclesiae Caesariensis presbyteri animo quo
se tunc opposuit, et Eusebium episcopum in verae fidei defensionem,
ne Valentis impietati succumberet, fortiter excitavit.

Persarum regis Artaxeris, Alexandriae episcopi Petri, Antiochiae A. C. 365
episcopi Meletii iterum annus primus.

Hoc anno Valente Antiochiae moram agente deprehensi sunt
quidam in eum insidias meditati, qui omnes, ceu profanorum et im-
piorum hominum globum componentes, e medio sublatis sunt; per di-
vinationes enim et impura sacrificia machinam facinoris coustruxerant.
iam vero exercitatissimo et continuis laboribus assueto illo Christi
athleta, Athanasio, inquam, ad dominum migrante, post gesti episco-

διδέξατο, ὃν οἱ Ἀρειανοὶ διὰ τινος Μάγνου τῶν βασιλικῶν
 θησαυρῶν ταμία ἀπήλασαν· Λούκιον δὲ ἀντικατέστησαν·
 τότε πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν παρθένων
 ἀθέως ἠκίσθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐν βασάνοις ἐτελειώθησαν.
 ὁ δὲ Πέτρος φυγὰς εἰς Ῥώμην ᾤχετο πρὸς Λάμασον, ὡς 5
 δμοδόξον· ὅτε καὶ τὰ γενόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' ἐπιστο-
 λῆς ἔγραψεν φρικώδη ὑπὸ Ἀρειανῶν· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ
 C Βασίλειος τῆς Καισαρέων ἐπισκόπησεν, Εὐσεβίου εὐσεβῶς κοι-
 μηθέντος.

A.M. 5866 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀμβρόσιος μετὰ Αὐξέντιον τῆς ἐκκλη- 10
 σίας Μεδιολάνων ἠγήσατο οὕτως. τοῦ δῆμου στασιάζοντος
 περὶ προβολῆς ἐπισκόπου, Ἀμβρόσιος ἡγεμὼν τῆς χώρας τελῶν
 D ἐπέμφθη ὑπὸ Οὐαλεντιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε διάγοντος
 κωλύσαι τὴν στάσιν, ἀβάπτιστος μὲν ἔτι ὢν, πάνυ δὲ τοῦ
 δικαίου φρονιζῶν, καὶ τοὺς μείζονας ἄρχοντας γενναίως διε- 15
 λέγων ἀδικοῦντας. ὁ οὖν δῆμος πανσάμενος τῆς ἔριδος,
 δημοφώνως τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον ἐψηφίσαντο, ὅπερ ἀκού-
 σασ Οὐαλεντιανὸς ἐκέλευσε μυηθέντα χειροτονηθῆναι τὸν
 Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον, εὐχαριστῶν ἐπ' ὅψει πάντων τῷ Θεῷ

2. ταμία A, ταμεία vulg. ἀντικατέστησαν Par. 4. καὶ
 add. ex A. 7. ἔγραψαν A et alii. 8. ἐπισκόπησεν] ἐπί-
 σκοπος A, fort. ἠπισκόπησεν. 14. μὲν add. ex A. 16.
 ὁ οὖν A, ὁ δὲ vulg. 17. δημοφώνως A, δημοφρόνως vulg.
 ἐψηφίσαντο A, ἐψηφίσαστο vulg.

patus annos sex et quadraginta, quorum integros quadraginta in per-
 secutionibus periculisque pro fide et pietate susceptis peregerat, Pe-
 trus sedis obtinuit successionem, quem Ariani ope magni cuiusdam
 regio aenario praefecti, Lucio in thronum restituto, expulerunt.
 plerique tunc orthodoxorum, viri, mulieres, virgines verberibus foede
 sunt lacerati, plures etiam perierunt. Petrus autem, significatis prius
 per epistolam Arianorum horrendis sceleribus, Alexandria fugitivus,
 ad Damasum catholici dogmatis consortem Romam pergebat. eodem
 anno Caesariensis ecclesiae factus est episcopus Basilius, Eusebio piam
 nec nomine alienam mortem obennte.

A. C. 366 Hoc anno post Auxentium Mediolanensium. ecclesiae Ambrosius
 praeficitur episcopus in hunc modum. tumultuante de episcopi electione
 populo, Ambrosius provinciae praesidem agens, tumultum sedaturus a
 Valentiniano ibi tunc forte moram habente mittitur. nondum ille sacro
 tinctus erat baptismate, iusti tamen et aequi praecipuam curam gere-
 bat, et insignes quosque magistratus, praeter iuris placita nonnihil
 perpetrantes generoso ductus animo arguebat. populus dissensione
 deposita, una voce unaque sententia designat episcopum Ambrosium.
 quod cum audiret Valentinianus, confestim Ambrosium sacro bap-
 tis-

καὶ λέγων· χάρις σοι, δέσποτα, παντοκράτορ, σῶτερ ἡμέ-
 τερε, ὅτι ψυχὰς ἐνεχείρισας τῷδε τῷ ἀνδρὶ σωμάτων ἄρχοντι P 52
 παρ' ἐμοῦ γενομένην, καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίας ἀπέφη-
 νας. Λούκιος δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ σὺν τοῖς Ἀρεια-
 5 τοῖς διεπράξατο. ἧδὰς γὰρ δαιμόνων εἰς τὴν Θεωνᾶ ἐκκλη-
 σίαν ἦδον καὶ ὀρχηστὰς εἰσῆγον, τῶν παρθένων τὰς ἐσθῆτας
 ἀποσκεπάζοντες, σὺν θυμῷ ῥινοκτυποῦντες, γυμνὰς διὰ τῆς
 πόλεως περιῆγον, ἀσελγῶς αὐταῖς χρώμενοι· τὰς δὲ καὶ
 ἀνεῖλον, μηδὲ πρὸς ταφὴν δόντες τοῖς γονεῦσι τὰ σώματα
 10 αὐτῶν λίαν ὀδυρομένοις. εἰς δὲ τὸ θυσιαστήριον ἔνδον μει-
 ράκιον ἀσελγῆς αἰσχροεργῆσαι ἀνήγαγον. τῆς δὲ δύσεως πά-
 σης τριάδα ὁμοούσιον πρεσβευούσης, ἤτήσαντο Οὐαλεντινια-
 νόν, καὶ ἐποίησαν σύνοδον ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, καὶ τὴν ἐν Νι-
 καίᾳ πίστιν ἐκύρωσαν. ἴδικτον δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἔγραψεν
 15 τοῖς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις
 ἐμμένειν τοῖς ὠρισμένοις παρὰ τῆς συνόδου παρεγγυώμενος,
 κοινωνόν καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφόν καὶ Γρατιανόν τὸν υἱόν V. 42
 ἐν τῷ ἰδίῳ προσλαβόμενος. τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολό-

1. παντοκράτορ A, παντοκράτωρ vulg. 3. ἀπέφηνας A, ἀπο-
 φήνας vulg. 5. δαιμόνων b, δαιμονίων vulg. 6. εἰσῆγον
 A, εἰσῆγαγον vulg. 12. ἤτήσαντο A, ἤτησαν vulg. 14.
 Ἰνδικτον A a c d e f, ut et mox ἰνδίκτῳ: sed tamen un-
 ice verum esse videtur ἡδικτον. cfr. p. 203 D. 15. τῇ add.
 ex A.

matris ritu initiatum praecipit episcopum ordinari, sub omnium con-
 spectu deo gratias referens his verbis: gratias tibi domine omni-
 potens, salvator noster, quod huic viro, cui corporum demandaveram
 magistratum, tu, suffragio meo a iuris tramite nullatenus declinasse
 probato, animarum curam commiseris. Lucius porro iuvantibus Aria-
 nis multa mala Alexandriae perpetravit. daemonum siquidem canti-
 lenas in ecclesia, quae Theonae nomine dicitur, una cum saltatoribus
 introductis cecinere; virgines etiam vestibus reductis in faciem nu-
 das per urbem cum atrocissimis conviciis circumducentes impuden-
 tissime constupraverunt: sed et plerasque confecerunt, quarum etiam
 corpora parentibus misere deposcentibus in sepulturam reddere re-
 cusarunt. quinetiam intus ad ipsum altaris sacrarium puerum cynae-
 dum ad turpia officia illic praestanda adduxerunt. cum vero totus
 occidentens consubstantialis trinitatis fidem profiteretur, facta suis peti-
 tionibus a Valentiniano potestate, synodum in Illyrico coegerunt, qua
 Nicaeae fidem expositam confirmavere. Valentinianus quoque edi-
 ctum ad Asiae, Phrygiae, totiusque orientis episcopos rescripsit, quo
 ipsos a synodo decretis stare iubebat, et in hunc finem Valentem
 fratrem et Gratianum filium datae sententiae socios adhibuit. tum

γος τῆς κατὰ Κωνσταντινοῦπολιν ἐκκλησίας προέστη τὰς
 Βασιλείου, καὶ Μελετίου, καὶ τῶν λοιπῶν τῆς εὐσεβείας ὑπερ-
 μάχων εἰσηγήσεσιν. καὶ εἰ μὴ φθάσας τὴν πόλιν ἀνεκαλέ-
 C σατο, πᾶσα ἂν τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λάβῃς ἐπεπλήρωτο
 πάσας γὰρ τὰς ἐκκλησίας αὐτοὶ κατείχον, πλὴν τοῦ εὐκτηρίου⁵
 Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος· ἐπεσκόπει δὲ τῶν Ἀρειανῶν
 Δημόφιλος. Γρηγόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης καὶ Πέτρος, ἀδελ-
 φοὶ Βασιλείου, διέλαμπον, Ὅπτιμός τε ἐν Πισιδίᾳ, καὶ Ἀμ-
 φιλόχιος ἐν Ἰκονίῳ. Βάρσην δὲ τὸν ἐπίσκοπον Ἐδέσσης καὶ
 Πελάγιον Λαοδικείας, ὡς προμάχους τῆς ὀρθοδοξίας ὁ Οὐά-
 10 λης ἐξώρισεν· Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὠνείδισεν Οὐάλεντα τὸν
 ἀδελφόν, ὡς κακόδοξον, μὴ πέμψας αὐτῷ βοήθειαν κατὰ τῶν
 D Γότθων αἰτοῦντι, ἀλλ' εἰπὼν· οὐ θέμις ἀμύνειν ἀνδρὶ
 θεομάχῳ.

A.M. 5867 Τούτῃ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐτελεύτησεν ἑτῶν 15
 ὀγδοήκοντα τεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη ἕνδεκα, τριπῶ τοιῶδε.
 Σαυρομάται, ἔθνος μικρόν τε καὶ οἰκτρόν, ἐπινασιτάντες αὐτῷ
 καὶ ἡττηθέντες, πρέσβεις ἔπεμψαν αἰτοῦντες τὴν εἰρήνην.
 Οὐαλεντινιανοῦ δὲ τοὺς πρέσβεις ἐρωτῶντος, εἰ πάντες οἱ
 Σαυρομάται τοιοῦτοὶ εἰσὶν τοῖς σώμασιν οἰκτροί; καὶ αὐτῶν 20

4. ἂν om. A. 5. τὰς add. ex A. 6. ἐπεσκόπει A, ἐπεσκό-
 πησεν. 7. δὲ om. A. καὶ Πέτρος A, καὶ ὁ Πέτ. vulg.
 9. Βάρσην A et alii, Βαρσῶν vulg. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg.
 10. τῆς add. ex A. 11. δὲ add. ex A.

etiam Gregorius theologus Basilli, Meletii, et aliorum pietatis propu-
 gnatorum industria Cpolitanae ecclesiae regimen suscepit: ac nisi sua
 diligentia ad sincerum fidei sensum urbem revocasset, illam utique
 totam Ariana contagio suis erroribus infecisset. cunctas enim, dem-
 pto Anastasiae martyris oratorio, ecclesias illi occupaverant: quorum
 Demophilus episcopum agebat. eo tempore Gregorius Nyssae anti-
 stes, et Petrus Basilli fratres, Optimus quoque Pisidiae et Amphilo-
 chius Iconii praesules clari habebantur. Barsen porro Edessae epi-
 scopum, et Laodiceae Pelagium, ceu rectae fidei propugnatores, Valens
 in exilium eiecit: Valentinianus iniquum facinus fratri Valenti expro-
 bravit, et auxiliares copias reprimendis Gotthorum incursibus mit-
 tere detrectavit, dicens: homini bellum deo inferenti suppetias ferre,
 mihi nefas est.

A. C. 367 Hoc anno magnus Valentinianus annis vitae 84 imperii undecim
 exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatae, gens pusilla et infirma,
 Valentiniano rebellantes, et per Domiti, pacis petendae gratia legatos ad
 eum miserunt. eo legatos interrogante, num Sauromatae cuncti adeo

εἰπόντων, ὅτι τοὺς κρείττονας πάντων ᾧδε ἔχεις καὶ ὄρᾳ· ἀνα- p. 53
 κράξας βιαίως ἔφη· δεινὰ Ῥωμαίων ἢ βασιλεία ὑπομενεῖ,
 εἰς Οὐαλεντινιανὸν λήξασα, εἰ Σαυρομάται τοιοῦτοι ὄντες
 Ῥωμαίων κατεξανίστανται. ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως καὶ τοῦ
 5 κρότου τῶν χειρῶν φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου ἀναδοθέν-
 τος αἵματος, ἐν τινι φρουρίῳ Γαλλίας θνήσκει, μηνὶ Δίῳ ιζ',
 ἰνδικτιῶνος γ'. Γρατιανοῦ δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος
 ἐκεῖσε, καὶ Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος, τὸ εὐρεθὲν
 στρατόπεδον ἐν τῇ τόπῳ, ἐν ᾧ ἐτελεύτησεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ
 10 μέγας, Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅσα ἐτῶν δ' ἀνηγά-
 ρευσεν Αὐγουστον, συμπαρούσης καὶ Ίουστίνης τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ ἐν τῇ Παννονίᾳ. τοῦτο μαθὼν Γρατιανὸς τὸν μὲν B
 ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶχεν συμβασιλεύοντα μεθ' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ
 ἀναγορεύσαντας διαφόροις τρόποις ἐτιμωρήσατο, διὰ τὸ παρὰ
 15 γνώμην αὐτοῦ τοῦτο γενέσθαι. Οὐάλης δὲ κατὰ Γότθων
 Τραιανὸν στρατηγὸν πέμπει, ὃς ἠττηθεὶς ἀτίμως, ἀνέκαμψεν.
 ὄνειδιζόμενος δὲ μαλακίαν ὑπὸ Οὐάλεντος, ἀπεκρίνατο· οὐκ
 ἐγὼ ἦτιμαι, βασιλεῦ· ἀλλὰ σὺ ὁ κατὰ Θεοῦ στρατευόμενος
 καὶ τὴν αὐτοῦ ῥοπήν προξενῶν τοῖς βαρβάροις. πολλοὺς δὲ

1. ἔχεις καὶ ὄρᾳ A, ἔχεις, οὐς καὶ ὄρᾳ vulg.	2. ὑπομενεῖ]
ὑπομείνη A, ἀπομένει vulg.	6. τῆς Γαλλίας alii codd. ιζ']
ζ A.	10. ὅσα A, ὡς vulg.
12. τῇ Παννονίᾳ A, τῇ Παννονίᾳ χώρῃ vulg.	13. μεθ' ἑαυτοῦ A, μετ' αὐτοῦ vulg.
15. Οὐάλης — πέμπει om. A.	16. Τραιανὸν b f.
δ add. ex A.	18.

misero et despicibili forent corporis aspectu? responderunt: reliquis praestantiores hic tenes et coram conspicias. violentius ille inclamans, dixit: male agitur cum Romano imperio, quod in Valentinianum desit: cum Sauromatae adeo viles adversus Romanos insurgere audeant. ex clamoris vero contentione et manuum violento complosu rupta vena, et plurimo sanguine emisso, meusis Dii decimo septimo, indicatione tertia moritur in quodam Galliae castello. Gratiano eius filio absente, et Valente Antiochiae degente, exercitus loco quo magnus Valentinianus obiit repertus, Valentinianum eius filium quadriennem, Iustina eius matre in Pannoniae provincia praesente, Augustum declaravit. Gratianus eo percepto fratrem quidem in imperii consortium admisit: quod autem ex proprio consilio id non processisset, variis modis facinoris auctores ultus est. hinc Valens adversum Gothos Traianum ducem mittit, qui turpiter victus, remeavit. Valenti vero animi mollitiam exprobranti, respondit: non ego victus sum, imperator, sed tu, qui bello in deum illato victoriae momenta in partes barbarorum propendere coegisti. caeterum non modicam vi-

ἀνείλεν Οὐάλης διὰ τοὺς ἐκ τῶν μαντειῶν ὑπονηθέντας βασιλεύειν ἀπὸ τοῦ στοιχείου, ἐν οἷς καὶ Θεόδωρόν τινα πρῶτον ἐν Πατρικίοις.

- C Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ τινὲς τῶν Ναυατιανῶν ἐν Φρυγίᾳ τὸ Πάσχα ἤρξαντο ποιεῖν μετὰ Ἰουδαίων, συνελθόντες ἐν 5 Πάζῳ τῇ κώμῃ, καὶ νόμον ἐξέθεντο μετὰ Ἰουδαίων πασχάζειν. ἐκ τούτων οἱ λεγόμενοι Σαββατιανοὶ ἀπὸ Σαββατίου τινὸς ἀνεφύησαν. ὕστερον καὶ Ἀπολλινάριος ὁ Σύρος τότε φανερωῶς ἀπέστη τῆς ἐκκλησίας. Δάμασος δὲ ὁ Ῥώμης καὶ V. 43 Πέτρος Ἀλεξανδρείας πρῶτοι τούτους ἀπεκήρυξαν· καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβῆς ἐτόλμησε τὸ βύπτισμα ἐν μιᾷ καταδύσει τελεῖν· οὐκ εἰς τριάδα, ἀλλ' εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ D δεῖν βαπτίζεσθαι λέγων· καὶ τοὺς ἐν τριάδι βαπτιζομένους ἀνεβάπτισεν· Ἰουλιανὸς δὲ, ὁ καὶ Σάβας, ἱερὸς ἀσκητὴς εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν ἀπὸ Ἐδέσσης τοὺς τὸ ὁμοούσιον δοξάζον- 15 τας ὀρθοδόξους ὑπεστήριξεν, προφανῶς ἀναθεματίζων τοὺς Ἀρειανούς, καὶ Ἀφραάτης ὁ θεῖος μετὰ πολλῆς παρηρησίας κατὰ πρόσωπον ἐν Ἀντιοχείᾳ διήλεγξεν τὴν τοῦ Οὐάλεντος ἀσέβειαν· εἰς δὲ τῶν εὐνούχων θρασείως τῷ Ἀφραάτῃ λοιδορήσας καὶ ἀπειλήσας κάπελθὼν ἐτοιμάσαι βαλανεῖον τῷ βα- 20

2. ἀπὸ τοῦ 3' στοιχείου A. (?) 8. τινὸς] μηνὸς A. καὶ Ἀπολλ. A, δε Ἀπ. vulg. 12. τὸν add. ex. A. 15. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg. 19. θρασείως] θαρσαλέως A. 20. κάπελθων A, κατέλθων vulg.

rorum manum, quorum nominis Theta littera caput esset et initium, quod vaticiniis imperium ipsis deberi suspicaretur, atque una cum ipsis Theodorum quendam inter Patricios primum Valens interfecit.

Eodem quoque anno quidam ex Novatianis in Phrygia ad vicum Pazum convenientes Pascha simul cum Hebraeis celebrare coeperunt: atque deinceps solemnitatem Paschalem cum Iudaeis agendam etiam lege lata sanxerunt: ex quibus Sabbatiani, a quodam Sabbatio traxerunt originem. tum demum vero Apollinarius Syrus ab ecclesia palam defecit. Damasus autem Romae et Petrus Alexandriae episcopi eos primi condemnare. impius deinceps Eunomius baptismum unica immersione perficere attentavit: neque in trinitatis nomen, sed in Christi mortem peragi oportere asseveravit: quare qui trinitate appellata forent baptizati, repetito baptismo initiabat. Iulianus vero cognomento Sabas sacer asceta Edessa Antiochiam profectus orthodoxos, qui filium dei patri consubstantialem assererent, in fide, Arianis anathemate publice damnatis, confirmabat: sed et divinus Aphraates Valentis impietatem magna cum libertate Antiochiae coram exprobravit et obiurgavit. ex eunuchorum autem numero unus, Aphraatem conciviciis et minis petulanter adortus, cum ad balneum imperatori paran-

σιλεῖ, πληγείς τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ βαλὼν ἀπώλετο. καὶ Ἐφραιμ ὁ μέγας ἐν ἀσκήσει καὶ θείᾳ διδασκαλίᾳ διέλαμπεν, πολλοὺς μὲν λόγους ἀσκητικούς, πλείστους P. 54 δὲ καὶ δογματικούς ἐκ θεοῦ πνεύματος ἀναβλύσας· τινὰ δὲ 5 τῶν πονημάτων αὐτοῦ καὶ ἤδεσθαι Σύροις παρέδωκεν διὰ τοῦ μέλους τοὺς ἀργότερους ἐφελκόμενος· φασὶ γοῦν τριακοσίας μυριάδας στίχων αὐτὸν ἐκδεδωκέναι τὸν ὄντως θεόσοφον.

Ῥωμαίων βασιλέως Οὐάλεντος ἔτος α΄.

A.M. 5868

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ τῶν Μεσσαλιανῶν αἵρεσις, ἤγουν Εὐ- B
χητῶν, καὶ Ἐνθουσιαστῶν, ἀνεφίη. οὗτοι ψάλλοντες κυμβα-
λίζουσι καὶ κροταλίζουσι τὰ παρὰ τῷ Δαβίδ παχέως ἐκλαμ-
βάνοντες καὶ ἀνοήτως. ταύτης αἵρεσιάρχαι Δαδὸς καὶ Σύβ-
βας καὶ Ἀδελφίος, φασὶ δὲ τινες, ὅτι καὶ ὁ Σεβαστείας Εὐ-
15 στάθιος· οἷς ἀπέστησαν γενναίως Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου καὶ
Λητώϊος Μελιτινῆς, ὕστερον δὲ καὶ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας.
Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας, ἤκεν εἰς Καισάρειαν C
ἐξ ἀνατολῆς κατὰ τοῦ θεοῦ Βασιλείου μαινόμενος· ἔπραξε
δὲ ἅ καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλείου ἐπιτάφιον

4. δὲ τῶν A, δὲ καὶ τῶν vulg. 5. αὐτοῦ om. A. 10. Με-
σαλιανῶν A. Εὐχητῶν A, Εὐχιτῶν vulg. 11. ἀνεφύη A
b e f, ἐφύη vulg. κυμβαλίζουσι καὶ κροταλίζουσι A, βαλλί-
ζουσι vulg. 12. τῷ Δ. A, τοῦ Δ. vulg. 13. αἵρεσιάρχης
A, αἵρεσιάρχης vulg. 14. Σεβαστιανὸς A f, Σεβάστιος e. 15.
καὶ om. A. 19. ἅ καὶ ὁ A, καὶ ἅ ὁ vulg.

dam fuisset profectus, mentis impotentia subito percussus, in ferventem aquam seipsum coniciens interiit. magnus insuper Ephraem virtutum exercitio et eruditione plane divina clarebat: et multos quidem sermones ad monasticae vitae instructionem, plures vero ad Christianorum dogmatum stabilimentum spectantes divino spiritu effudit: quaedam etiam ex suis operibus dedit Syris decantanda, signiores videlicet ad devotionem cantus suavitate illecturum se arbitratus: trecentis quippe versuum myriadas ab homine rerum divinarum peritissimo vereque sapientissimo compositas affirmant.

Romanorum imperatoris Valentis annus primus.

A. C. 368

Hoc anno Messalianorum, hoc est Euchitarum et Enthusiastarum haeresis enata est. isti Davidis verba pingui rudique captu interpretati inter concinendum psalmos tripudia choreasque ducunt. haeresis huius principes fuere Dadoës, Sabbas et Adolphius, et, ut autumant quidam, etiam Eustathius Sebasteae episcopus: quibus Amphilochius Iconii, Letoius Melitines, ac demum Flavianus Antiochiae praesules sese fortiter opposuere. caeterum Valens devastata universa ecclesia, in divinum Basilium furens ex oriente Caesaream se contulit, ubi de-

ἔλεξεν· ἠίκα καὶ Γαλάτης ὁ Οὐάλεντος υἱὸς χαλεπῶς χει-
μασθεὶς ἀπέθανεν, καὶ ἡ σύμβιος Δομνίκα δεινῶς ἐνόσησεν.
Δημοσθένους δὲ ἐνὸς τῶν ὀψοποιῶν Οὐάλεντος ἐν τῇ πρὸς
τὸν βασιλέα συντυχίᾳ τοῦ Θεῖου Βασιλείου καταδραμόντος,
καὶ βαρβαρίσαντος μικρὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· 5
ἰδοῦ· ἐθεασάμεθα καὶ Δημοσθένην ἀγράμματον. Οὐάλης δὲ
αἰδεσθεὶς Βασιλείον, πολλὰ χωρία καὶ κάλλιστα τοῖς ὑπ' αὐ-
τοῦ φροντιζομένοις [λελωβημένοις] ἔδωρῆσατο· καὶ τὸ στερ-
D ρὸν καὶ ἀκλινές τοῦ Βασιλείου ὄρων, ἐξορίαν κατ' αὐτοῦ ἐψη-
φίσατο. τὸ δὲ γράμμα τῆς ἐξορίας ὑπογράψαι θελήσας οὐκ 10
ἴσχυσεν, τριῶν μὲν καλάμων συντριβέντων, ἔσχατον δὲ καὶ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ παρεθείσης.

- A.M. 586g Τούτῳ τῷ ἔτει Μαυῖα Σαρακηνῶν βασίλισσα πολλὰ κακὰ
V. 44 Ῥωμαίοις ποιήσασα εἰρήνην ἤτησάτο, καὶ Μωσῆν τινα τῶν
ἀσκούντων κατὰ τὴν ἔρημον ἐπίσκοπον δοθῆναι τοῖς χριστια- 15
P. 55 νίζουσι παρὰ τοῖς Σαρακηνοῖς ἤτησε. τοῦ δὲ βασιλέως σπου-
δαίως τοῦτο ποιήσαντος, Μωσῆς οὐ κατεδέξατο ὑπὸ Λουκίου
τοῦ Ἀρειανοῦ χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ὑπὸ τινος τῶν ἐν ἐξορίᾳ
ὀρθοδόξων, ὅπερ καὶ γέγονεν· τοῦτον λαβοῦσα Μαυῖα πολ-
λοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐποίησατο. φασὶ δὲ ὅτι 20

1. δ add. ex A. 5. post μικρὸν b add. μειδιάσαντος. 6.
δὲ om. A. 8. λελωβημένοις om. A. 10. ὑπογράψαι A,
ἐπιγρ. vulg. 14. Μωσῆν A b, Μωϋσῆν vulg. 16. παρὰ τοῖς
A, παρ' αὐτοῖς vulg. 20. πολλοὺς Σαρακηνοὺς Χριστιανοὺς
ἐποίησατο a c.

mum ea admisit, quae Gregorius in funebri oratione in Basilium re-
fert: quo tempore Galates Valentis filius gravi morbo iactatus perit,
et coniux Domnica difficili aegritudine vexata est. Demosthene vero
uno e coquorum Valentis numero, divinum Basilium, ea quam ha-
buit ad imperatorem allocutione, incursante, et barbarica dialecto
nonnulla interlocuto, doctor, sermone ad eum converso, en, inquit,
etiam Demosthenem illiteratum conspeximus. Valens itaque Basilium
reveritus, multa praedia, eaque optima, leprosis, quorum vir sanctus
curam habebat, concessit: robur tamen pectoris, et inflexum Basili
animum conspicatus, exilii sententiam in eum pronunciavit. Iatis
exilii tabulis cum subscribere vellet, tribus contritis calamis, luxatis-
que manus et obstupefactis viribus, ne litteram quidem apponere
usquam valuit.

- A. C. 369 Hoc anno Mavia Saracenorum regina, multis cladibus Romano-
rum imperio illatis, pacem expetiit, et Moysen quendam solitariam
vitam in desertis agentem, conversis penes se ad Christum Saracenis,
episcopum dari postulavit. imperatore sedulo id annuente, Moyses
Lucii Ariani ordinationem non admisit, verum ab orthodoxorum quo-

καὶ αὐτὴ Χριστιανὴ ἦν, Ῥωμαία τῷ γένει, καὶ ληφθεῖσα αἰχμαλώτος ἤρσεν διὰ κάλλος τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρακηνῶν· καὶ οὕτως τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. ἱστορεῖ δὲ πολλὰ περὶ τοῦ ἔθνους ὃ Σωζόμενος, ὃθεν τε ἤρξατο, καὶ ὀνομάζεται, καὶ ὅτι 5 δεκατριῶν ἔτων περιτέμνεται. οἱ δὲ Γότθοι ὑπὸ τῶν Οὐννων πολεμηθέντες, βοήθειαν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως Οὐά-
 λεντος δι' Εὐφύλα ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀρειανόφρονος προσυν-
 διατρίψαντος ἐπὶ Κωνσταντίου Εὐδοξίῳ καὶ Ἀκακίῳ τοῖς
 Ἀρειανοῖς. οὗτος ἀρειανίζειν τοὺς Γότθους ἐδίδαξεν. οἱ
 10 Γότθοι διηρέθησαν εἰς δύο· καὶ τῶν μὲν ἑστρατήγει Ἀθα-
 νάριχος, τῶν δὲ Φριτηγέρνης· οὗτος ἠτηθείς, καὶ βοήθειαν
 λαβὼν παρὰ Οὐάλεντος, νικᾷ τοὺς περὶ Ἀθανάριχον· Οὐά-
 λεντι δὲ χαριζόμενος, ἀρειανίζειν ἐπὶ πλείον τοὺς Γότθους
 ἐδίδαξεν.

15 Περσῶν βασιλέως Ἀρσουβήλου ἔτος α'. A.M. 5870

Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ Γότθοι πάλιν ἐνωθέντες ἐξῆλθον εἰς C
 τὴν γῆν Ῥωμαίων, καὶ ἠρήμωσαν πολλὰς ἐπαρχίας, Μυσίαν,
 Θράκην, Μακεδονίαν, καὶ Ἀχαιίαν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα,
 περὶ τὰς εἴκοσι ἐπαρχίας. ἐθεάθησαν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ

3. πολλὰ add. ex a b c d. 5. τῶν om. A. 7. Εὐφύλα a.
 9. οὗτος] οὕτως A. 11. Φριτηγέρνης A. 12. περὶ A, παρὰ
 vulg. 13. πλείον A, πλέον vulg. 17. ante Μυσίαν A add.
 Σκυθίαν. 19. δὲ ἐν A, δὲ καὶ ἐν vulg.

pian in exilium misso se voluit consecrari: quod et factum est. eo
 secum deducto, multos ex Saracenis Christianos effecit Mavia. illam
 religione Christianam, genere Romanam extitisse ferunt, inter captivos
 autem abductam, Saracenorum regi ob vultus speciem summpere
 gratam, hoc pacto regni potestatem obtinuisse. de Saracenorum gente
 narrat Sozomenus, unde ceperit et acceperit nomen; et ut tertio su-
 pra decimum anno circumcidi se patiat. Gotthi porro ab Hunnis
 bello superati, ab imperatore Valente per Euphilam episcopum suum
 Ariana labe infectum, atque cum Eudoxio et Acacio pariter Arianis
 sub Constantio conversatum, quo pacto Gotthos Arianum dogma edo-
 cuit, auxilium exposcunt. Gotthi in duas factiones dividebantur: et
 horum quidem Athanarichus, aliorum Phritigernes dux extitit. hic
 viribus inferior et victus, suppetiis a Valente acceptis, Athanarici co-
 mites debellat. hinc Valentem gratia promeriturus, Gotthos in Aria-
 norum dogmate amplius obfirmavit.

Persarum regis Arsabeli annus primus.

A. C. 370

Hoc anno Gotthi rursus eruptione facta in Romanam ditionem
 grassati, plures provincias depopulati sunt, Moesiam, Thraciam, Ma-
 cedoniam, Achaïam, et omnem Graeciam, ad viginti usque provincias.
 eo anno visi sunt in aere viri armis instructi e nubibus formati. An-

ἐν τῷ ἀέρι ἐν ταῖς νεφέλαις ἐσχηματισμένοι ἄνδρες ἔροπλοι.
 ἐγεννήθη δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ἐντελῆ μὲν τὰ ἄλλα
 Δμέρη, ὀφθαλμὸν δὲ ἕνα ἔχον ἐν μέσῳ τῷ μετώπῳ, χεῖρας δὲ
 καὶ πόδας τέσσαρας, καὶ πύργον. Οὐάλης δὲ διύγων ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ πόλει, καὶ μαθὼν περὶ τῶν Γότθων, ἦλθεν εἰς Κων- 5
 σταντινουπόλιν. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὕβριζον αὐτὸν ὡς ἄναδρον
 καὶ φρογοπόλεμον. Ἰσακίος δὲ ὁ ἱερός μοναχὸς κρατήσας τοῦ
 χαλινοῦ τοῦ ἵππου τοῦ Οὐάλεντος ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχα-
 τον εἰς πόλεμον, ἔφη πρὸς αὐτόν· ποῦ βαδίζεις, βασιλεῦ,
 κατὰ θεοῦ στρατευόμενος καὶ θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; ᾧ τινι 10
 ὀργισθεὶς φρουρᾷ παρέδωκεν, ἀπειλήσας αὐτῷ θάνατον, εἰ
 P. 56 ἐπανέλθοι, ὡς τῷ Μιχαῖα ποτὲ Ἀχάβ. μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον
 αὐτοῦ ἐξομολογήσαντό τινες τῶν περὶ αὐτόν, ὡς κατ' ἐπιτρο-
 πὴν αὐτοῦ γενέσθαι μαντείας περὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ
 ὄρμης ἐν τῷ πολέμῳ. ἐν ᾧ συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης 15
 καὶ ἡττηθεὶς, φεύγει σὺν ὀλίγοις ἐν οἰκίσκῳ. τοῦτον δὲ καταλα-
 βόντες οἱ βάρβαροι καὶ τὴν οἰκίαν ἀνάψαντες, ἀγνοοῦντες τοὺς
 ἐν αὐτῇ πάντας κατέκαυσαν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ θεὸς Ἰσακίος ἐν
 V. 45 τῇ φρουρᾷ τῆς δυσσφιδίας Οὐάλεντος ἐμπριζομένου ἀντελάβετο

2. ἐντελῆ A, ἐντελὲς vulg. 3. post χεῖρ. δὲ καὶ A, δὲ τέσσαρας, καὶ
 vulg. 4. ἐν Ἀντιοχείᾳ A, ἐν τῇ Ἀντ. vulg. 5. εἰς] ἐπὶ
 A et alii. 7. ἱερομόναχος A. τὸν χαλινόν A. 8. ἐξερ-
 χομένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἐφ. η A, ἐξερχομένου αὐ-
 τοῦ εἰς πόλεμον, τὸ ἔσχατον ἔφη vulg. 13. περὶ om. A. 14.
 post προκ. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 17. ἀγνοοῦντες add. ex A.
 19. τῆς add. ex A. ἐμπριζομένου] an fortasse legendum: ἐμ-
 πυριζομένου vel ἐμπρηθομένου?

tiochiae vero puer caeteris omnibus membris constans natus, unum
 tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, toti-
 dem pedes, et barbam. porro Valens diutius in Antiochena urbe mo-
 ratus, ac tandem de Gotthorum ausibus certior factus, Cpolim se
 contulit. caeterum Byzantii hominem contumeliis respergebant, ve-
 lut imbellem, et qui Martis opus fugeret. exin Isacius sacer mona-
 chus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex urbe educens, et
 ad bellum progredientis, quasi ultima verba praecinens, ad eum di-
 xit: quo properas, imperator, in deum militaturus, et iamiam deum
 experturus adversarium? in eum frendens imperator custodiae man-
 cipavit, mortem, ut Michaeae quondam Achab, ei minatus, si unquam
 rediret. post eius obitum, libere fassi sunt, qui eius utebantur fa-
 miliaritate domestici, eius consilio vaticinia consulta de proposita sibi
 belli expeditione. demum cum Gotthis habito conflictu superatur, et
 fuga cum paucis arrepta casulam subit. in aediculam fugitivus se re-
 cepisse deprehendunt barbari, quapropter igne subiecto cunctos in

θειῶ χαρίσματι καὶ ψυχῆς καθαρότητι, προεῖπέ τε τὴν ἀναί-
 ρεισιν αὐτοῦ τοῖς συνοῦσιν, πρὶν ἢ παραγενέσθαι τοὺς ἀπαγ-
 γέλλοντας ἐκ τοῦ πολέμου τὰ πεπραγμένα. μετὰ δὲ τὴν ἤτ- B
 5 θου τῆ νίκη δεινῶς τὰ προάστεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐλήϊ-
 ζον. Μανῖα δὲ ἡ τῶν Σαρακηνῶν βασίλισσα πέμψασα Σα-
 ρακηνῶν στρατόν, καὶ Δομνίκα ἡ γαμετὴ Οὐάλεντος ἐξαγαγοῦσα
 τὸν δῆμον τῆς πόλεως τοῖς βαρβάρους ἐδίωξεν. τούτων δὲ
 οὕτω διατεθέντων, γνοὺς Γρατιανὸς ὁ Αὐγουστος ἐν τῇ Παν-
 10 νονίᾳ, κατερχόμενος ὡς πρὸς βοήθειαν, ἀντὶ Οὐάλεντος ἐνέ-
 δυσσε Θεοδοσίον Αὐγουστον, καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα, καὶ ἀπέ-
 στειλεν εἰς τὸν κατὰ Γότθων πόλεμον. Γότθους δὲ ἐπιχω-
 ρίως τοὺς Σκύθας λέγεσθαι Τραιανὸς ὁ Πατρίκιος ἐν τῇ κατ'
 αὐτὸν ἱστορίᾳ φησίν. Δωρόθεος δὲ ἐν ἀγίοις ἐπὶ τοῦ δυσσε- C
 15 βουῦς Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηρίοις παρα-
 δοθεῖς ἐν τῷ Κυνηγεῖῳ ὑπὸ Ἀρειανῶν.

Ῥωμίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.

A.M. 587.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς κοινωνὸν τῆς βα-
 σιλείας Θεοδοσίον προεβάλλετο τῷ γένει μὲν Ἰβηρα Ἐσπέριον,

1. προεῖπέ τε A b, προειπὼν τε vulg. 3. ἐκ τοῦ A, ἀπὸ
 vulg. 5. τῆς om. A. ἐλήϊζον A, ἐδήουν b, ἐλήουν vulg.
 6. ἡ τῶν Σαρ. βασ. A, τῶν Σαρ. ἡ βασ. vulg. 7. ἐξαγαγοῦ-
 σα A, ἐξάγουσα vulg. 13. κατ' αὐτῶν b. 16. Κυνηγεῖῳ A.
 19. προεβάλλετο e f, προσελάβετο a.

ea inclusos incendio misere absumpsere. ferunt etiam divinum Isa-
 cium custodia detentum adustulati Valentis foetorem dei nutu et
 animae munditia praesensisse, ac priusquam belli eventum denuntia-
 turi adventassent, ipsam tyranni caedem astantibus praedixisse. parta
 victoria, et Valente ignis sublato, elati animis Gotthi Cpoli iuncta
 suburbia coeperunt atrociter infestare: quibus Mavia Saracenorum
 regina missum a se Saracenicum exercitum opposuit, Domnica quoque
 Valentis conflux educto in aciem populo ab urbe remote barbaros expul-
 lit. haec ita gesta cum Gratianus Augustus in Pannonia rescivisset,
 quasi suppeticias laturus suscepit expeditionem, et in Valentis locum
 Theodosium Augustum imperatoria chlamyde vestivit, et imperatorem
 renunciatum ad bellum adversus Gotthos misit. Scythas porro ver-
 naeula ipsorum lingua Gotthos nuncupatos Traianus Patricius in sua
 historia asserit. sanctus autem Dorotheus sub impio Valente Ale-
 xandriae in circo bestiis expositus clarum ab Arianis martyrium
 pertulit.

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

A. C. 371

Hoc anno Gratianus imperator Theodosium Iberum Hesperium ge-
 nere, virum nobilem et bellicis in rebus versatissimum, imperii collegam

Δεύτερη δὲ τινα καὶ θαυμάσιον περὶ τοὺς πολέμους γινόμενον.
 οὗτος εὐθὺς τοὺς ἐν Θράκῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν,
 εὐσεβῆς ὢν, καὶ ὀρθόδοξος. Γρατιανὸς δὲ καὶ Οὐαλεντινια-
 νὸς νόμῳ τοὺς ἐν ἔξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσαντο, τοὺς δὲ
 ἄρειανίζοντας εἰδὼσαν, Λαμάσου τοῦ πάππα Ῥώμης συμ- 5
 πράττοντος. τότε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὑπα-
 στρέψας, καὶ Λούκιον ἀπελάσας, τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέλαβεν.
 τοῦτου δὲ τελευτήσαντος, Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπ' 10
 αὐτοῦ χειροτονεῖται τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας τῶν ὀρ-
 θοδόξων ἐπίσκοπος. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διχῆ διη-
 ρημένων τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τὸν [κατὰ τὸν] θεῖον Εὐστά-
 P. 57 θιον, οἱ μὲν Παυλίνον εἶχον ἐπίσκοπον, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν
 ἱερὸν μετὰ τὴν προαγωγὴν Βύζωϊου τοῦ Ἀρειανῶν ἐπισκόπου.
 οἱ δὲ βασιλεῖς νόμον ἔγραψαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἐξέ-
 πεμψαν διὰ Σάπωρός τινος στρατηγοῦ κατὰ τὴν ἑψαν, ὅς 15
 καταλαβὼν Ἀντιόχειαν, εὔρεν ἔριδα Παυλίνου τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀντιποιοιμένου, καὶ Ἀπολλινάριου ἐπιτρέχοντος τῷ θρόνῳ.
 Μελέτιον δὲ τὸν ἱερὸν ἀμάχως ἡσυχάζοντα. Φλαβιανὸν δὲ
 τότε πρῶτον ὄντα καὶ Παυλίνα μὲν ἀντιτατιόμενον,

6. ἐπίσκοπος add. ex A. 8. τοῦτου δὲ τελευτήσαντος] ὄλιγον
 δὲ χρόνον ἐπιβιὸς ἐτελεύτησεν b. 11. τὰ κατὰ τὸν θεῖον A,
 κατὰ τὸν om. b e. 13. προαγωγὴν A. Ἀρειανῶν A,
 Ἀρειανοῦ vulg. post ἐπισκόπου A addit: ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐξ
 αὐτῶν ἀποσχίσαντες. 16. Ἀντιόχειαν A, τὴν Ἀντ. vulg.
 εὔρεν om. A. 18. δὲ ante τότε om. A. 19. μὲν add. ex A.

ascivit. ille pietate clarus et de recta fide bene sentiens, barbaros Thra-
 ciam devastantes profligavit. Gratianus et Valentinianus Damasi papae
 Romani consiliis episcopos exilio damnatos data lege revocarunt ad sedes
 sibi proprias, Arianis ab eis omnino depulsis. tunc temporis Petrus Ale-
 xandriam reversus proprium thronum, Lucio eiecto, recepit. eo mortuo
 Timotheus eius frater Alexandrinae ecclesiae et orthodoxorum epi-
 scopus in eius locum consecratur. Antiochiae vero, quae urbs Syriae
 est, orthodoxis post divini Eustathii obitum in duas partes divisus,
 hi quidem Paulinum agnoscebant episcopum, alii, Euzoio Ariano ad
 praesulatum eucto, sacrum virum Meletium habuere. imperatores
 porro legem orthodoxorum commodo latam per Saporem quendam
 orientis ducem miserunt. hic Antiochiam profectus, Paulini episcopa-
 tum iam assecuti, et Apollinari thronum incursantis dissidium compe-
 rit, sacrum etiam Meletium longe a tumultu quietum, Flavianum
 autem tunc temporis presbyterum, Paulino quidem adversantem,
 Apollinarium vero probris et conviciis onerantem, et Meletio thre-

Ἀπολιναρίου δὲ καταισχύναντα, καὶ Μελετίῳ τὸν θρόνον ἐκδοῦναι τὸν στρατηγὸν Σάπωρα παρεγγυώμενον. καὶ τοῦτον κρυώσας ἀνεχώρησεν. τότε Διόδωρον τὸν ἐπίσκοπον Ταρσοῦ ὁ μέγας Μελέτιος ἐχειροτόνησεν. Εὐσέβιος τε ὁ Σαμωσαύτων ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν, πολλοὺς ἐπίσκοπους ἐχειροτόνησε διαφόροις πόλεσιν. ἔλθων δὲ καὶ ἐν Δολικῇ χειροτονῆσαι Μάριν ἐπίσκοπον, εἰσερχόμενος ἐν τῇ πόλει, φονεύεται γυναικὸς Ἀρειανῆς ἐξ ὕψους ῥιψίσης κεραμίδα κατὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἁγίου κεφαλῆς, θεοῦ συγχωρήσαντος οἷοις οἶδε κρίμασι· περι οὗ ὁ θεολόγος Γρηγόριός φησιν· ζητῶ μου τὸ χθὲς ὑμῶν σφάγιον τὸν Ἀβρααμίτων γέροντα.

Τότε καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος παρρησιαστικώτερον ἐδί- V. 46
 δασκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ εὐκτῆριον τῆς ἁγίας
 15 Ἀναστασίας, ἔνθα καὶ παραδόξα γίνεσθαι θάυματα ἐξ ἐμφα-
 νείας τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου λέγουσιν. C

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος πρῶτον. A.M. 5872

Ῥώμης ἐπισκόπου Σιρικίου ἔτος πρῶτον. A.M. 5873

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀνηρέθη δόλῳ A.M. 5874
 20 Ἀνδραγαθίου τοῦ στρατηγοῦ Μαξίμου τοῦ τυράννου. αὐτὸς D

1. Ἀπολλιναρίου A.	ἀποδοῦναι b.	3. τὸν add. ex A.
4. τε om. A e.	6. καὶ add. ex A.	7. Μάριν A b e, Μάρην vulg.
	10. ὁ θεολ. Γρηγ. A, ὁ Γρηγ. θεολ. vulg.	14. εἰς τὸ — Ἀναστασίας om. A.
	A, θεοτόκου καὶ δεσποίνης ἡμῶν vulg.	16. δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου om. a.
	οὗτος γὰρ b.	20. τοῦ ante τυράννου om. a.

num pluribus adhortantem designari. Sapor Flaviani consilium sua sententia confirmans, abcessit. eo tempore Diodorum Tarsi episcopum magnus Meletius ordinavit. Eusebius etiam Samosatensis praesul postliminio reversus variis urbibus plures assignavit episcopos: Dolicam vero adveniens Maris in episcopum praeficiendi causa, in ipso urbis ingressu, deo, quibus ipse novit consiliis, permittente, ab Ariana muliere tegulam in sacrum sancti viri caput superne deicientis perimitur: de quo Gregorius theologus ait. requiro meum, heri vestrum, Abrahamaecum senem occisum.

Tunc etiam idem Gregorius theologus Cpoli in oratorio S. Anastasii maiori cum libertate docuit, ubi magna atque supra fidem hominum miracula ex sanctissimae dei genitricis et dominae nostrae opera fieri perhibentur.

Alexandriae episcopi Timothei annus primus.

A. C. 372

Romae episcopi Siricii annus primus.

A. C. 373

Hoc anno Andragathii Maximii tyranni ducis dolo Gratianus imperator occisus est. hic siquidem rhedam ingressus Gratiani coniu-

A. C. 374

γὰρ ἐφ' ἄρμαμύξης εἰσελθὼν ὑπεκρίθη εἶναι ἡ γαμητὴ Γρω-
τιανοῦ, καὶ οὕτως ὑπαντήσας ἀφυλάκτως αὐτῷ ἀνελεν αὐτὸν
Ἀνδραγάθιος. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ἐκράτησεν Οὐαλεντι-
ριανὸς τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν.

- P. 58 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ Θεοδοσίος ὁ μέγας νόσῳ περιπεσὼν 5
ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀχολίου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ
νόμον ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων τοῦ ὁμοουσιῶν ἔγραψεν, ὃν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀπέστειλεν. ἐλθὼν δὲ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐδήλωσεν Δημοφίλῳ, ἡ ἀποστῆναι τῆς Ἀρειοῦ πλά-
νης, ἡ ταχέως τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελεῖν. ὁ δὲ τὸ πλῆθος τῶν 10
Ἀρειανῶν συνάξας, ἐξω τῆς πόλεως ἐκκλησίασεν, ἔχων καὶ
Λούκιον τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀρειανὸν σὺν αὐτῷ.
καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρηγόριος, μεθ' ὧν αὐτὸς εἰς τὴν
ὀρθόδοξον πίστιν ἐφώτισε, τὴς ἐκκλησίας πάσας παρέλαβεν,
Β τεσσαράκοντα ἔτη τῶν Ἀρειανῶν καὶ μικρὸν πρὸς προκατα- 15
σχόντων αὐτῶν.

A.M. 5875 Περσῶν βασιλέως Οὐράνου ἔτος α'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν γειτονίᾳ Ἰουβιτῶν, οὕτω 20

1. ἄρμαμύξης] codd. et edd. ἄρμα ἀμάξης. 4. τὴν — βασι-
λείαν A alii, τὸ — βασίλειον vulg. 6. ἐβαπτίσθη] βαπτίζε-
ται a. Ἀχολίου A b, Ἀσχολίου vulg. 10. τῶν ἐκκλησιῶν
A, τῆς ἐκκλησίας vulg. τὸ πλῆθος τῶν Ἀρ. A, πλῆθος Ἀρειαν-
ῶν vulg. 12. τὸν Ἀλ. A, τῆς Ἀλ. vulg. ὄντα σὺν αὐτῷ A.
14. πάσας καὶ παρέλ. A. 15. τεσσ. ἔτη τῶν Ἀρ. A, τῶν Ἀρ.
τεσσ. ἔτη vulg.

gem se esse simulavit, cui velut delusus cum incaute occurrisset Gra-
tianus, ipsum Andragathius interfecit. eo sublato tenuit Romanum
imperium Valentinianus.

Hoc eodem anno magnus Theodosius gravi morbo Thessalonicae
iactatus, ab Acholio episcopo baptizatus est. legem etiam rectam
consubstantialis sententiam tenentibus faventem promulgavit, quam
et Cpolim misit. ipse in urbem profectus Demophilo significavit, aut
ab Arii discederet erroribus, aut mox ecclesia migraret. ille coacta
Arianorum plebe cum Lucio Alexandriae episcopo, quem ita secum
habebat, suos extra civitatem coetus celebravit. atque ita demum
divinus Gregorius, una cum iis quos verae fidei doctrina illustraverat,
omnes tandem ecclesias, quas Ariani quadraginta et amplius annis
occupaverant, recepit.

A. C. 375 Persarum regis Varanis annus primus.

Cpoleos episcopi Gregorii theologi annus primus.

Hoc anno Antiochiae ad Iobitarum, quam nuncupant, viciniam,

λεγμένων, γυνή ἔτεκεν ὄμοῦ κατα τὸ αὐτὸ παιδίᾳ τέσσαρα
αρσενικά· καὶ ἐπέζησαν μῆνας δύο, καὶ ἀπέθανον, ἐν ἐπὶ τὸ
ἐν, τὰ τέσσαρα. C

Τούτῃ τῇ ἔτει ἡ μεγάλη καὶ οἰκουμένη ἁγία δευτέρα A.M. 5876
5 σύνοδος τῶν πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν
Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου συνηθροίσθη
πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ δογμάτων. μετεστείλατο δὲ
καὶ ἐκ τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως ἐπισκόπους τριάκοντα ἔξ, V. 47
ὧν ἡγεῖτο Ἐλευσιος. τῶν δὲ ἁγίων πενήκοντα καὶ ἑκατὸν
10 πατέρων προηγούντο Τιμόθεος ὁ Ἀλεξανδρείας, Μελέτιος,
Ἀντιοχείας, Κύριλλος ὁ ἱερώτατος Ἱεροσολύμων, καὶ ὁ θεῖος
Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ δὲ τὰ Μακεδονίου φρο- D
νούντες τριάκοντα ἔξ ἐπίσκοποι προτραπέντες ὑπὸ τῶν πα-
τέρων τὰ ἐν Νικαίᾳ δέξασθαι δόγματα, καθὰ καὶ Λιβερίῳ
15 ἐπὶ Οὐάλεντος συνθέμενοι, λιβέλλους ἐπέδωκαν. οἱ δὲ περὶ
Σιλβανὸν ἐν Ῥώμῃ πεμφθέντες ἀπηνήναντο τῇ ἀληθείᾳ συν-
θέσθαι, καὶ ἀνεχώρησαν γέλως ἅπασι γεγονότες, ἄλλα μὲν
φρονούντες, ἄλλα δὲ συντιθέμενοι, ἀπατηλῶς τὰς Λιβερίου
ἐπιστολάς ἐπαγόμενοι μαρτυρούσας αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἡ δὲ
20 ἁγία σύνοδος Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταν-
τινουπόλεως ἐκύρωσεν, καὶ ἄκοντα τοῦτον τῷ Θρόνῳ ἐνί- P.59

8. καὶ add. ex A.

10. πατέρων add. ex A.

11. δ ante

ἱερῶτ. add. ex A.

14. Λιβέριος A, Λιβερin b, Λιβέριον f.

15. ἐπὶ b, ὑπὸ vulg.

δὲ om. A.

17. ἄλλα μὲν A, ἄλλα δὲ

vulg. 20. τῷ add. ex A.

21. ἐνίδρυσεν A, ἐνίδρυσαν

vulg.

mulier quatuor masculos uno partu edidit: qui cum menses duos
superuixissent, unus post alium, cuncti quatuor leto sunt abrepti.

Hoc anno magna et oecumenica sancta synodus centum et quin- A. C. 376
quaginta orthodoxorum episcoporum Cpoli a magno Theodosio con-
gregata est, ad confirmanda Nicaenae synodi dogmata. convocavit
etiam ex Macedonii secta triginta sex episcopos, inter quos primas
tenebat Eleusius. sanctorum autem centum et quinquaginta patrum
praesides erant Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochiae, sacerri-
mus Cyrillus Hierosolymorum, et divinus Gregorius Cpolis episcopi.
Macedonii sententiam secuti triginta sex episcopi Nicaeae decreta ut
amplecterentur, moniti, quemadmodum iam olim sub Valente cum
Liberio convenerant, libellos dederunt. qui vero una cum Sylvano
Romam fuerant delegati, veritati assentiri renuerunt: et ab urbe di-
lapsi risum cunctis moverunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis
profiteri, et Liberii litteras, quae de recto eorum circa fidem sensu
testarentur, fraudulenter proferre deprehenderentur. sancta porro
synodus Cpolitanaum episcopatum Gregorio theologo suis suffragiis

δρυσεν, ὡς πολλὰ καμόντα, καὶ τῆς λώβης τῶν αἰρέσεων τὴν ἐκκλησίαν ἐλευθερώσαντα. τινὰς δὲ τῶν ἐξ Αἰγύπτου μαθῶν ὁ τὰ πάντα σοφὸς καὶ μακαριώτατος φθνήσαντας τῷ πράγματι, τὸν συντακτῆριον λόγον ἐπιδειξάμενος, ἰκουσίως τοῦ θρόνου τῆς βασιλίδος ὑπεχώρησε. τούτου 5 δὲ ἀποταξαμένου, Νεκτάριον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος προχειρίζεται, Ταρσέα μὲν τῷ γένει, τὴν τοῦ Πραιτωρίου δὲ ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτιστον μὲν ἕως τότε τυγχάνοντα, σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῆ περὶ βίον. ἡ δὲ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τὸ ὁμοούσιον ἐκύρωσεν, προσέθηκεν δὲ τῷ συμβόλῳ 10 B καὶ τὴν θεολογίαν τοῦ πνεύματος. ἐξέθετο δὲ καὶ κανόνας ἐν οἷς τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ πρεσβεία νέας Ῥώμης ἀπένειμεν. τότε Γρηγόριος ὁ Νύσσης καὶ Πελάγιος Λαοδικεῖας Εὐλόγιός τε Ἐδέσσης καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου ἐν ταύτῃ διέλαμπον, σὺν τῷ μεγάλῳ Γρηγορίῳ καὶ τοῖς προρη- 15 θεῖσιν. ἡ δὲ ἁγία σύνοδος Ἀρεῖόν τε καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομηδεῖας Εὐζώϊόν τε καὶ Ἀκάκιον, Θεόγνην καὶ Εὐφρόνιον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνεθεματίσεν· πρὸς τούτοις δὲ καὶ Μακεδόνιον τὸν πνευματομάχον καὶ Εὐδόξιόν τε καὶ Ἀέτιον καὶ

4. πράγματι A, προστάγματι vulg. 7. Πραιτωρος b. 9. σεμνόν — — βίον om. e. εὐλαβῆ A a, εὐσεβῆ vulg. δε ante ἁγ. et τὸ add. ex A. 10. δε ante τῷ et καὶ ante τὴν add. ex A. 12. τῆς om. A. 18. δε τὸν Max. A. 19. καὶ ante Εὐδ. add. ex A.

confirmavit, et pro toleratis laboribus bene meritum, quodque haeresium labe expurgasset ecclesias, etiam iavitum et renitentem in sede collocavit. quo facto sapientissimus aequae ac beatissimus pater quosdam Aegypti episcopos invidia motos persentiens, oratione de abdicando praesulatu evulgata, spontaneus throno sibi commisso recessit. illo hunc in modum pontificatus munere cedente, Nectarium imperator et una synodus promovet, virum genere Tarsensem, qui tum praetoris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum baptismi ritu lustratum, honestis alioquin et devotis clarum moribus. sancta et oecumenica synodus consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de spiritu sancto doctrinam symbolo apposuit. promulgavit etiam canones, quibus Cyprianae sedi novae Romae privilegia concessit. tunc Gregorius Nyssae et Pelagius Laodiceae, Eulogius quoque Edessae et Amphilocheus Iconii, cum magno Gregorio et aliis memoratis ea in synodo florebant. sancta vero synodus Arium et Eusebium Nicomediensem, Euzeium pariter et Acacium, Theognium et Euphronium, et reliquos anathemate damnavit: et praeter eos Macedonium, qui spiritum sanctum impugnabat, Eudoxiumque et Aetium et Ennomium ab-

Εὐνόμιον ἀπεκέρυξεν. Μελέτιος δὲ ὁ μέγας μετὰ τὸ πληρω-
 θῆναι τὴν σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη. C
 τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα διεκομίσθη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐτέ-
 θη πλησίον τῆς θήκης τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβύλα. ἐχειρο-
 5 τονήθη δὲ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ζῶντος καὶ Παυ-
 λίνου, καίπερ ὄρκων δεδομένων, ὅτι οὐ καταδέξεται ἐπισκόπου
 χειροτονίαν Φλαβιανός. πάλιν οὖν ταραχὴ τὴν ἐκκλησίαν
 Ἀντιοχείας εἶχεν· τῶν μὲν Παυλίνῳ, τῶν δὲ Φλαβιανῷ
 ὑπεικόντων. τότε καὶ Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ τὸ σῶμα
 10 ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινουπόλιν εἰσηγάγεν, καὶ ἀπέθετο
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἠκοδόμησε Μακεδόνιος ἐπιβουλείων
 Παύλῳ. D

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεκταρίου ἔτος α'. A.M. 5877

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ Αὐγουστος Ὀνώριον υἱὸν αὐ-
 15 τοῦ γεννηθέντα ἐκ Πλακίλλης τῆς εὐσεβεστάτης ἐπιφανέστα-
 τον καὶ ὑπατον ἀνέδειξεν. εὐτρεπίσθη δὲ πολεμεῖν τῷ τυ- V. 48
 ράνῳ Μαξίμῳ. καὶ πολεμοῦντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἐσπέ-
 ρια μέρη, φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξελθούσης ὅτι νενίκηκε Μαξίμος,
 οἱ Ἀρειανοὶ ἀνασυρθέντες τὴν οἰκίαν Νεκταρίου ἐνέπρησαν P. 60
 20 τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεκτίσθη ἐν τῇ Ταυριανῇ A.M. 5878

6. καταδέξεται A et alii, καταδέξεται vulg. 11. ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ a c. 15. ἐπιφανέστατα Ὑπατον A. 17. Μαξίμῳ om. a.
 18. φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξελθούσης A, φήμης ψευδοῦς vulg.

dicavit. magnus autem Meletius, absoluta synodo, Cpoli in pace
 quievit. sacrum eius corpus Antiochiam deportatum ad loculum san-
 cti martyris Babylae reconditum fuit. caeterum, Paulino adhuc inter
 vivos superstite, Flavianus Antiochiae ordinatus est episcopus, quam-
 vis promotionem nullatenus admissurum, vel dato iuramento antea
 professus fuisset. exinde igitur renovati tumultus Antiochenam ec-
 clesiam divexabant, his quidem Paulino, aliis Flaviano obsequenti-
 bus. tunc etiam Pauli confessoris corpus Cpolim induxit imperator,
 et in ecclesia, quam Macedonius Paulo structis insidiis aedificaverat,
 deposuit.

Cpolis episcopi Nectarii annus primus.

A. C. 377

Hoc anno Theodosius Augustus filium Honorium e Placilla susce-
 ptum illustrissimum atque una consulem designavit. bellum etiam in
 Maximum tyrannum paravit: qui cum in partibus occidentis adversus
 eum praeliaretur, falso rumore sparso, Maximum victorem evasisse,
 Ariani manifesto furore rapti Nectarii Cpolis episcopi aedes incen-
 derunt.

Hoc anno Antiochiae in porta, quae dicitur Tauriana, appendix A. C. 378

λεγομένη πύλη προσθήκη εἰς πλάτος τῆς γεφύρας καὶ ἐπεστεγά-
σθη· ἐκτίσθη δὲ καὶ μικρὰ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιᾷ πλησίον τῆς
μεγάλης. ἐν δὲ Παλαιστίνῃ Ἐμμαοὺς κώμη παιδίον ἐγεννήθη
B τέλειον ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἄνω διηρημένον, ὃ εἶχεν δύο
στήθη, δύο κεφαλὰς, καὶ ἐκάστων τὰς αἰσθήσεις ἔχον. τὸ ἐν ἡσθίῃ 5
καὶ ἔπινε, καὶ τὸ ἕτερον οὐκ ἡσθιεν· τὸ ἐν ἐκάθευδε, καὶ τὸ
ἕτερον ἐργηγόρει· ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνέπαιζον πρὸς ἄλληλα,
καὶ ἔκλαιον ἀμφοτέρω, καὶ ἔτυπον ἄλληλα. ἔζησαν δὲ μικρὸν
πρὸς ἔτη δύο. καὶ τὸ μὲν ἐν ἀπέθανεν, τὸ δὲ ἕτερον ἔζησεν
ἡμέρας τέσσαρας, καὶ ἀπέθανεν καὶ αὐτό. 10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔστησεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὸν κίονα
τοῦ Ταύρου.

A.M. 5879 Τοῦτω τῷ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσαντος τοῦ ἐπισκόπου
C Ἀλεξανδρείας μηνὶ Ἐπιφί εἰκάδι ἔκτη χειροτονεῖται ἀπ' αὐ-
τοῦ ὁ Θεόφιλος. 15

A.M. 5880 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοφίλου ἔτος πρῶτον.

Τούτω τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς νικήσας
Μάξιμον τὸν τύραννον ἀνείλεν πρὸ δώδεκα καλανδῶν Αὐγού-
στου, καὶ Ἀνδραγάθιον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ὡς δολοφονή-
D σατα τὸν Γρατιανόν. 20

· 5. ἕκαστον A. ἡσθίε A, ἔσθιε vulg. utroque loco. 7. ἔστι
δὲ ὅτε A, καὶ ἔστι δὲ ὅτε vulg. 8. καὶ ἔκλαιον — ἄλληλα
om. A f. 12. τοῦ add. ex A et aliis. 15. ὁ add. ex A. 17.
ὁ εὐσεβὴς om. a.

aedificata est ad pontis latitudinem, tectoque operta: item parva ba-
silica in veteri prope maiorem extracta. in Palaestina vero pago
Emmaus infans natus est ab umbilico deorsum unus et integer, sur-
sum autem in duas species separatas divisus: adeo ut duo pectora,
geminum caput, et utriusque completos sensus haberet. unus comede-
bat et bibebat, alter cibum respuebat. dormiebat ille, et alius in
vigiliis erat. contigit etiam ut colludereñt invicem, et ambo fereñt,
et ad invicem colluctantes rixarentur. simul vixere autem annis am-
plius duobus: et uno quidem morte praerepto, alius diebus quatuor
mansit superstes, et pari fato decessit.

Hoc etiam anno Theodosius imperator Tauri statuam erexit.

A. C. 379 Hoc anno mensis Epiphei sexto supra vigesimum, Timotheo Ale-
xandriae episcopo vita functo, in eius locum Theophilus est ordi-
natus.

A. C. 380 Alexandriae episcopi Theophili annus primus.

Hoc anno Theodosius pientissimus imperator victor renunciatus
Maximum tyrannum interfecit duodecimo Kalendas Augustales: An-
dragathium quoque ducem, quod Gratianum dolo interfecisset, morti
tradidit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Θεοδόσιος ἐν Ῥώμῃ μετὰ Ὀνωρίου Α.Μ. 588₁
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν βουσιλέα ἐν αὐτῇ πρὸ
 πέντε εἰδῶν Ἰουνίου, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐγένιος ἐτυράνησεν ὁ ἀπὸ γραμματι- Α.Μ. 588₂
 5 κῶν ἀντιγραφεὺς ὢν, καὶ σχῆμα βασιλικὸν περιθέμενος, συν-
 ὄντος αὐτῷ καὶ Ἀρταβιάσδου τοῦ ἀπὸ τῆς μικρᾶς Γαλιτίας. καὶ Ρ. 6₁
 ἀκρῦσας Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου
 8 ἔξ Ἰούστης, ἑαυτὸν ἀνεΐλεν ἀγχόνῃ. ὁ δὲ Θεοδόσιος τοῦτο μα-
 10 δὲ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας αἰτήσας Θεοδόσιον τὸν βασιλέα
 τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς
 ἐκκλησίαν μετεσκέυασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευ-
 15 σεν, φαλλοὺς τε καὶ εἴ τι τούτων ἀσελγέστερον καὶ βεβηλύ-
 10 τερον· ὕθεν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων αἰσχυρθέν, πολλοὺς
 15 φόνους εἰργάσατο. Θεοδόσιος δὲ μαθὼν τοὺς γεγονότας ὑπ' V. 49
 αὐτῶν φόνους, τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας Χριστιανούς ὡς μάρ-
 τυρας ἐμακάρισεν· τοῖς δὲ Ἑλλησι συγχωρεῖν ἐπηγγεῖλατο, B
 εἰ πρὸς Χριστιανισμόν μετὰθοῖντο· τὰ δὲ ἱερὰ αὐτῶν κα-
 20 θαιρεθῆναι καὶ τὰ εἰδῶλα χωνευθῆναι καὶ εἰς χρείας πενή-
 20 των δοθῆναι ἐκέλευσεν. τοῦ δὲ ναοῦ τοῦ Σεράπιδος ἐν Ἀλε-

1. τούτῳ τῷ ἔτει — — Κωνσταντινουπόλει om. A. 3. ἐπὶ
 Κωνστ. b. 4. Εδγ. ἐτυρ. ὁ ἀπὸ Γραμμ. A, ὁ Εδγ. ὁ ἀπὸ Γρ.
 ἐτυρ. vulg. 5. ὢν om. A. 7. Οὐαλ. ὁ υἱὸς τοῦ om. A.
 8. ἔξ] καὶ A. Ἰούστας A. 11. ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς ἐκκλη-
 10 σίαν μετεσκέυασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων add. ex b. 13.
 τούτων add. ex A.

Hoc anno Theodosius cum filio suo Honorio Romam est profe- A. C. 38₁
 ctus, quem velut imperatorem cum quinto idus Iunias solio collo-
 casset, ipse Cpolim remeavit.

Hoc anno Eugenius artis oratoriae exprofessor, et contrarotulato- A. C. 38₂
 ris sive ratiocinarii munere fungens imperii libidine exarsit, cui Ar-
 tabasidus ex minore Galatia oriundus se socium adiunxit. quod ubi
 rescivit Valentinianus, magni Valentiniani filius ex Iusta, laqueo sibi
 ipsi vitam praescidit. eo comperto Theodosius arma movet, et in eius
 vindictam parat expeditionem. Theophilus Alexandriae episcopus a
 Theodosio imperatore licentiam precatus, gentilium sanum, mentulas,
 et si quid magis obscenum atque profanum erat reconditum tra-
 duxit in publicum: unde gentilium plebs pudore perfusa caedes quam
 plurimas perpetravit. his porro Theodosius auditis, et de tantis cae-
 dibus certior factus, Christianos morti traditos inter martyres beato-
 rum numero statuit recensendos. gentilibus vero, si modo se ad Chri-
 stianam religionem transferrent, veniam obtulit: fana demum everti,

ξανδροίᾳ λυομένους, ἱερογλυφικὰ γράμματα εὐρέθησαν σταυροῦ τύπον ἔχοντα, ὅπερ οἱ δὲ Ἑλλήνων πιστεύσαντες θεασάμενοι εἶπον, σημαίνειν τὸν σταυρὸν κατὰ τὴν τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἔννοιαν ζωὴν ἐπερχομένην.

A.M. 5883 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπί-5 σκοπος ζήλῳ θείῳ κινούμενος τὰ ἱερά τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀπαμείᾳ κατέστρεψεν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Νεκτάριος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκώλυσε τὸν ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβύτερον διὰ τὸ γεγονὸς ἀμάρτημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τινος διακόνου εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ 10 σχολάζουσιν. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ καὶ πίσση τῇ δύσει ἐπιμελῶς φυλάττεται ἕως τοῦ νῦν, καὶ τόπος ἠφώριται τοῖς μετανοούσιν. Θεοδοσίος δὲ ὁ βασιλεὺς νόμον ἔγραψεν γυναῖκα εἰς διακόνισσαν μὴ προβαίνειν, εἰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ἐξήκοντα ἔτη κατὰ τὸν ἀπόστολον. Εὐνόμιον δὲ ἐξώρισεν παρσυναγω- 15 γὰς ποιῶντα καὶ λαοὺς ἀπατῶντα, καὶ ἐν τῇ ἔξορίᾳ ἀπέθανεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλακίλλα ἡ γαμετὴ Θεοδοσίου ἐκοιμήθη εὐσεβῆς οὖσα καὶ φιλόπτωχος οἰκειίμῃς χερσὶ λωβοῖς καὶ νοσοῦσιν ὑπηρετοῦσα. ταύτης ἀνδριάντα κατέαξαν οἱ Ἀντιο- 20

1. σταυρῶν τύπους b. 2. ἔχοντα om. A. 3. τῶν om. A.
13. δὲ om. A. εἰς διακονίαν μὴ ἐπιβαίνειν b. 19. νοσοῦντας e.

idolaque conflagari, et in pauperum necessitates erogari mandavit. diruto porro Alexandriae Serapidis templo, repertae sunt sacrae Aegyptiorum eruditibus dictae litterae crucis formam referentes: quas quum ex gentilibus fideles conspicarentur, dixerunt, crucem iuxta sacrarum litterarum interpretationem significare vitam adventuram.

A. C. 383 Hoc anno Marcellus Apameae in Syria episcopus, divino religionis zelo motus, gentilium fana Apameae evertit: quod ei factum mortem a gentilibus promeruit. Nectarius autem Cpolititanus praesul presbyterum super poenitentia constitutum removit, propter flagitium in mulierem poenitentiae vacantem in ecclesia a quodam diacono admissum. Romae vero quemadmodum in toto occidente mos iste usque in hanc horam observatur sedulo, ubi etiam seorsim locus poenitentibus assignatur. Theodosius porro imperator legem tulit, ne mulier in diaconissam promoveretur, nisi iuxta dictum apostoli annum sexagesimum superaret. Eunomium quoque, illegitimos coetus congregantem et populis facientem fucum, in exilium, quo mortuus est, eiecit.

Hoc eodem anno Placilla imperatoris coniux obdormivit, pie usquequaque habita, egenorum amatrix, et quae propriis manibus aegrotis ac leprosis ministrare soleret. huius statuam irritati Antiochen-

χεῖς καὶ ἔστυραν ἀγανακτοῦντες διὰ τὰ ἐπιτεθέντα δημόσια παρὰ τοῦ βασιλέως τελεῖν αὐτοῖς. οἷς καὶ ὀργισθεῖς σφόδρα P. 62 πόθῳ τῷ πρὸς Πλακίλλαν τὴν εὐσεβεστάτην ἡμελλε πάντας ἀπολλύειν, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐλθὼν 5 ὑπὲρ Ἀντιοχέων ἐπρέσβευσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Χρυσόστομος πρεσβύτερος ὢν Ἀντιοχείας τότε καὶ παρὼν λόγους θαυμαστοὺς πρὸς παραινεῖσιν τῶν τολμησάντων κατὰ τῶν βασιλικῶν ἀνδριάντων ἐπεδείξατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστρατεύσαντος Θεοδοσίου κατὰ Εὐγε- A.M. 5884
10 νίου τοῦ τυράννου, καὶ κατελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τοῦ^B
στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰσελθόντος τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐτα-
ρῆθη ἡ πόλις διὰ τὰ μετὰ τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ πρόφασιν
ἠμιόχου καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ὑπάρχου· καὶ ὑβρισαν τὸν βα-
σιλέα, καὶ τὸν ὑπαρχον ἐφόνευσαν. τοῦ δὲ βασιλέως μακρο-
15 θυμήσαντος πρὸς βραχὺ καὶ τὸν λαὸν κατασιγήσαντος, ἰππι-
κὸν γενέσθαι ἐκέλευσεν· καὶ συναχθέντων τῶν λαῶν καὶ τῶν
δήμων εἰς τὴν τοῦ ἰππικοῦ θέαν, ἐκέλευσε τὸν στρατὸν το-
ξεῦσαι αὐτούς· καὶ ἀπέθανον τοῦ λαοῦ χιλιάδες πεντεκαί-
δεκα. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν Μεδιολάνῳ, Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκο-
20 πος ἐκώλυσεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἦν δὲ τότε

11. τοῦ στρατοῦ ante ἐν τῇ add. ex a c. 13. ἐπάρχου — ἐπαρ-
χον A. 18. δώδεκα a e. 19. δὲ add. ex A. ὁ add.
ex A. 20. ἦν δὲ τότε τῶν τοῦ σωτ. γενεθλίῳ ἑορτῇ· Ῥου-
φίνῳ δὲ μαγ. A, ἐν δὲ τινι τοῦ σωτ. γενεθλίῳ ἑορτῇ Ῥουφίνῳ
μαγ. vulg.

ses, ob imposita sibi ab imperatore pendenda vectigalia, per civita-
tem ignominiose traxerunt et confregerunt. his in vindictam exarsit
imperator, et quo ferebatur in pietissimam Placillam affectu, cun-
ctos neci destinabat, nisi Flavianus episcopus legatione pro Antio-
chenisbus functus ad clementiam inclinasset. Iohannes vero Chryso-
stomus, qui tum Antiochiæ presbyter aderat, ad animandos et eri-
gendos eos, qui imperatorum imagines violaverant, orationes plane
admirandas habuit.

Hoc anno Theodosio adversus Eugenium tyrannum expeditionem A. C. 384
suscipiente, iamque cum exercitu Thessalonicam profecto, sub ipso
eius ingressu cum propter castrorum metationes, tum propter auri-
gam et praefecti puerum in seditionem mota est civitas. imperatorem
itaque probris incesserunt, et praefectum ipsum morte mulctaverunt.
ad breve tempus patienter ferens imperator, populumque demulcens,
equestre certamen fieri iussit: tum populum et tribus ad spectaculum
coactos sagittis confodere militibus permisit: perieruntque e populo
hominum quindecim millia. cum Mediolanum venisset, Ambrosius
episcopus ecclesiam ingredi vetuit. quodam insuper natalitiorum sal-

Κτῶν τοῦ σωτήρος γενεθλίων ἑορτή. Ῥουφίνῳ δὲ μαγίστρῳ
 V.50 εἰς παράκλησιν ἐλθόντι δεινῶς ἐπέπληξεν Ἀμβρόσιος. νόμον
 δὲ ἐκθεμένου Θεοδοσίου τοῖς καταδικαζομένοις θανάτῳ ἢ δη-
 μένσει προθεσμίαν τριάκοντα ἡμερῶν εἰς διάσκεψιν δίδοσθαι
 ἐξ ἐπιτροπῆς Ἀμβροσίου, τότε προσεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν ἔξω μέντοι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐ κατὰ τὴν προ-
 τέραν συνήθειαν ἔσω· ὄθεν καὶ μέχρι νῦν καλῶς ἐκράτησεν
 τὸ ἔθος ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου τοὺς βασιλεῖς ἴσασθαι μετὰ
 τοῦ λαοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τοῦ Νείλου ποταμοῦ κατὰ τὸ ἔθος μὴ 10
 ἀνελθόντος, ἔχαιρον οἱ Ἕλληνες λέγοντες αἴτιον εἶναι τοῦτο
 τὸ κωλυθῆναι θύειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅπερ μωθῶν ὁ εὐσε-
 βῆς βασιλεὺς ἀπεκρίθη· μὴ γένοιτό ποτε ποταμὸν θυσίαις
 D χαιρόντα ἐπὶ τὴν γῆν πλημμυρῆσαι. ὁ δὲ θεὸς τοῦτο ἐκδε-
 ζόμενος ἐπὶ τοσοῦτον ἠυλόγησεν τὴν ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ, 15
 ὥστε πάντα τοὺς κατ' Αἴγυπτον φοβηθῆναι, μὴ καὶ αὐτὴν
 Ἀλεξάνδρειαν κατακλύσῃ ἢ τοῦ ὕδατος πλημμύρα.

A.M. 5885 Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Εὐγενίῳ κραταιῶς
 P. 63 μαχησάμενος ἐν ταῖς Ἀλλίσι πύλαις, ζῶντά τε συλλαβῶν,

3. δὲ om. A. τοῖς καταδικαζομένοις b, τοὺς καταδικαζομένους
 A et alii, καταδικαζομένους vulg. 5. προσεδέξατο A. 6.
 ἔξωθεν τοῦ θυσ. A b e. 7. μέχρι νῦν A, μέχρι τοῦ νῦν vulg.
 10. τῷ δ' αὐτῷ A, τῷ αὐτῷ vulg. 11. τούτου A, τοῦτο vulg.
 14. ἀποδεξάμενος b. 16. φοβηθῆναι add. ex A. 17. ἢ
 add. ex A. 19. Ἐλλίσι A.

vatoris die festo Rufinum magistrum pro imperatore deprecatum ve-
 nientem graviter obiurgavit Ambrosius. cum vero Ambrosii suasu
 Theodosius tandem legem tulisset, ut capite vel bonorum publica-
 tione damnatis triginta dierum spatium ad supplicii infligendi deli-
 berationem daretur: tum in ecclesiam receptus est, extra quidem al-
 taris cancellos, non autem iuxta priorem usum intra ipsius sacra-
 rii septa. unde mos ad hunc usque diem praeclare quidem inva-
 luit, imperatores ab altari semotos una cum populo stantes interesse
 sacris.

Hoc etiam anno cum Nilus pro more non exundasset, gentiles
 laeti hanc dixerunt esse causam, quod diis suis sacrificare interdice-
 retur. ea re cognita, piissimus imperator respondit: absit ut fluvius
 sacrificiis gaudens terram irriget. deus autem dictum imperatoris sibi
 placitum ostensurus, Nili exundationi adeo benedixit et auxit, ut uni-
 versi Aegyptii in metum venerint, ne ipsam quoque Alexandriam
 tanta aquarum inundatio demergeret.

A. C. 385 Hoc anno pius imperator Theodosius, consertis fortiter ad Alpium

αὐτὸν ἀνεῖλεν. Ἀργαβάστῃ δὲ διαδράς ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τὰ τῶν προφητῶν Ἀββακούμ καὶ Μιχαίου λείψανα θεόθεν εὐρέθη Βεζένῳ τῷ ἐπισκόπῳ Ἐλευθεροπόλεως τῆς Παλαιστίνης χρηματισθέντι ἐν δυοῖ χωρίοις τῆς περιοίκιδος Ἐλευθεροπόλεως. ἐλθόντι δὲ τῷ βασιλεῖ ἐν Ῥώμῃ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἐπίσκοποι γνώμη Ἰννοκεντίου τοῦ Ῥώμης κατὰ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. ὁ δὲ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρήνην παραινέσας αὐτοῖς, B
10 ἤνωσεν διὰ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν, κελύσας ἐπισκόπους ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐν Ῥώμῃ παραγενέσθαι, μεθ' ὧν καὶ Ἀκάκιος ὁ Βεροῖης ἐστάλη. πολλὰ δὲ χαρίσματα δέδωκεν τῇ Ῥώμῃ Θεοδόσιος, περιελὼν καὶ τὰ γενόμενα ἐν τοῖς μαγκιπειοῖς ἄτοπα κατὰ τῶν ἐμπιπτόντων ξένων, καὶ ἐγκλεισμένων ἕως
15 γῆρας ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τῶν μοιχευομένων γυναικῶν ὕβριν ἐν τοῖς πορνείοις μὴ συγχωρήσας ταύτας ἔτι συγκλείεσθαι, καὶ διὰ κώδωνος τὴν πρᾶξιν ἐλέγχεσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει μετὰ τὴν Εὐγενίου τοῦ τυράννου ἀναί- A.M. 5886

1. αὐτὸν om. a.	Ἀργάβαστος a.	3. Ἀββακούμ A, Ἀμβακούμ vulg.
4. Ζεβένῳ a b c d.	5. χρηματισθέντι A, χρηματισθέντα vulg.	7. ante προσῆλθον b add. εἰς τοῦτο. om. A. τοῦ Ῥ. A, τῆς Ῥ. vulg.
12. Βερόης A, Βερούης e f, Βεροίας a b c d.	13. μαγκιπειοῖς A, μαγκηπ. vulg.	14. ἐμπιπ. A, ἐπιπιπ. vulg.
15. ἀποκλεισμένων a b c d.	18. τὴν Εὐγ. A, τοῦ Εὐγ. vulg.	

fauces cum Eugenio manibus, vivum acceptum obruncat. Argabastus autem fuga ereptus letum sibimet conscivit.

Eodem anno Abacum et Michaeae prophetarum reliquiae Bezeno Eleutheropoleos in Palaestina episcopo divinitus revelatae in duobus pagis Eleutheropolitani agri inventae sunt. caeterum cum Romam advenisset imperator, episcopi consilio Innocentii Romae pontificis eum adierunt, Flavianum Antiochiae episcopum postulantes. verum factis de pace ineunda verbis, et ex oriente Romam ire suo iussu compulsis episcopis, cum quibus etiam Acacius Beroeae praesul missus est, animos per annos septemdecim ab invicem discordes christianissimus imperator reconciliavit. plurima porro beneficia Romanis contulit Theodosius. eam quoque rescidit consuetudinem, qua pleraque praeter fas et aequum in peregrinos pistrinariis fortuito occursantes, et in eorum potestatem lapsos committebantur, ubi pistrinis clausi, et ad extremam usque senectutem detenti, molas circumagere cogebantur. adulterarum insuper mulierum infamiam compe-scuit, nec ulterius prostribus custodiri, et tintinabuli sonitu facinorae earum publicari permisit.

Hoc anno extincta Eugenii tyrannide, et rebus quiete restituta, A. C. 386

ρεσιν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἀπῆρεν ἀπὸ Ῥώ-
 μης ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Θεοδοσίος, καὶ ἤρχετο ἐπὶ Κωνσταν-
 τινούπολιν. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ ἀρρωστήσας, Ὀνώριον
 τὸν υἱὸν μετεστείλατο, καὶ Θεασάμενος αὐτὸν ῥᾶν ἔσχεν.
 ἰπποδρομίαν δὲ ἰδὼν μετὰ τὸ ἄριστον κακῶς διετέθη ἀθρόως, 5
 καὶ μὴ ἰσχύσας τῇ δειλῇ ἀνελθεῖν, τῷ υἱῷ ἐκέλευσε ταύτην
 πληρῶσαι, καὶ τῇ ἐπιόσῃ νυκτὶ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὑπάρχων
 ἑτῶν ἐξήκοντα, βασιλεύσας ἕτη ἑκατάδεκα, καταλείψας βασι-
 λεὺς τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσβύτερον
 Διτῆς ἑψάς, Ὀνώριον δὲ τῶν ἑσπερίων. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ με- 10
 V. 51 τήνεγκεν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἔθαψεν εἰς τὸν
 ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

- A.M. 5887 Ῥωμαίων βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἔτος α΄.
 P. 64 Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος πρῶτον.
 Τοῦτῳ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς τὸν 15
 μέγαν ἔμβολον ἄντικρυς τοῦ Πραιτωρίου ἔκτισεν.
 A.M. 5888 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.
 A.M. 5890 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰννοκεντίου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλα-
 B βιανοῦ ἔτος α΄.
 Τοῦτῳ τῷ ἔτει μετετέθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου 20

8. ἐξήκοντα δύο e f. 11. Ἀρκάδιος A, δ Ἀρκ. vulg. εἰς
 τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων A, εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους
 vulg.

pius imperator Theodosius Roma migravit, et Cpolim repetiit. iamque
 Mediolanum progressus, in morbum incidit: advocatoque filio Hono-
 rio, et eo viso, nonnihil convaluit. dato mox equestris certaminis
 spectaculo, derepente post prandium adversa valetudine iactatus,
 cum sub vesperam se praesentem exhibere nequiret, filium iussit
 spectaculum absolvere, et insequenti nocte quievit in domino, cum
 annis sexaginta vixisset, sexdecim regnasset, filiorum autem Arcadium
 seniore[m] orientis, Honorium vero partium occiduarum imperatorem
 relinqueret. eius corpus Cpolim transtulit Arcadius, et in sanctorum
 apostolorum templo recondidit.

- A. C. 387 Romanorum imperatorum Arcadii et Honorii, Persarum regis Isde-
 gerdis annus primus.
 Hoc anno Arcadius imperator renunciatus e praetorii regione
 maiorem porticum extruxit.
 A. C. 388 Romae episcopi Anastasii annus primus.
 A. C. 390 Romae episcopi Innocentii annus primus, Antiochiae episcopi
 Flavianii annus primus.
 Hoc anno sexto mensis Pauni Kalendas sancti prophetae praecur-
 soris et baptistae Ioannis reliquiae Alexandriam sunt translatae.

προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ ἕξ
καλανδῶν μηνὶ Παννί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη Ἀνατόλιος ὁ λαμπρότατος ἐν Ἀλε- A.M. 589¹
ξανδρείᾳ. Ἀρκάδιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀριθμὸν C
5 ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὓς ἐκάλεσεν Ἀρκαδικούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νεκτάριος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό- A.M. 589²
λεως ἐκοιμήθη. Θεόφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας παρῶν ἐσπού-
δαζε κωλύσαι τὴν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ψῆφον, Ἰσιδώ-
ρόν τινα ἴδιον προσβύτερον μαρτυρῶν εἰς ἐπισκοπὴν τῆς βα-
10 σιλίδος, διακονήσαντα αὐτῷ ἠγίκα Θεοδόσιος πρὸς Μάξιμον
τὸν τύραννον ἐπολέμει, δισσὰς ἐπιστολάς καὶ δῶρα ὑπ' αὐ- D
τοῦ ἐγχειρισθείς. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ πῦσα ἡ πόλις τὸν Ἰω-
άννην ἀπὸ Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντα
χειροτονηθῆναι εὐδόκησαν. ἦν δὲ Ἰωάννης τῶν περιφανεστά-
15 των Ἀντιοχείας, Σεκούνδου πατρός, καὶ μητρὸς Ἀνθούσης.
οὗτος ἐλλογιμώτατος σφόδρα τυγχάνων, ἐκ θείας τὸ πλεῖστον
χάριτος καὶ τοῖς δεινοτάτοις τῶν Ἑλλήνων σοφισταῖς ἐθαν-
μάζετο. ὄθεν Ἀβάνιος περὶ τὸν θάνατον ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν
φοιτητῶν, τίς ἄρα διαδέξοιτο τὴν διατριβὴν μετ' αὐτόν; ἔφη
20 Ἰωάννην ἔλεγον, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῶν οἱ Χριστιανοὶ ἀπεσύλη- P. 65

2. ante μηνὶ b addit Ἰουλίου. Παννί β. A. 8. Ἰσιδωρον
δέ τινα b c d. 10. Θεοδόσιος πρὸς A b, Θεοδ. ὁ βασιλεὺς
πρὸς vulg. 12. Ἰωάννης a b c d.

Hoc anno Anatolius vir clarissimus Alexandriae combustus est. A. C. 391
Arcadius autem imperator militum numerum, quos dixit Arcadicos,
Cpoli instituit.

Hoc anno Nectarius episcopus Cpolitano vita functus est. Theo- A. C. 392
philus autem Alexandrinus cum adesset Ioannis Chrysostomi electio-
nem impedire, imo suum quendam presbyterum Isidorum nomine,
quod ei fideliter olim ministrasset, ambiguis nimirum et ad utramque
partem litteris ac muneribus ab eo acceptis, cum Theodosius prin-
ceps de imperii summa cum Maximo tyranno contenderet, virum
episcopatu dignum testatus, promovere satagebat: imperator ex ad-
verso, et urbs tota Ioannem ad hoc munus sustinendum Antiochia
evocatum censuerunt ordinari. erat Ioannes ex illustrissimis Antio-
chiae civibus, patre Secundo et Anthusa matre genitus. hic inter re-
liquos ob eruditionis praestantiam et divinorum munerum copiam
conspicuis, versatissimis quibusque ac gentilium peritissimis sophistis
fuit admirationi: unde Libanius circa mortis tempus a discipulis ro-
gatus, quis scholam post eum moderator exciperet? respondit: Io-
annem dicerem, nisi hunc nobis Christiani praeripuissent. divinae
scripturae mysteriis a Carterio monasterii cuiusdam praefecto Chryso-

V. 52 *σαν. τὰς μέντοι θείας γραφὰς ὁ Χρυσόστομος παρὰ Καρτερίῳ τινὶ ἡγουμένῳ μοναστηρίου ἐπαιδευθῆ· τὰ δὲ ἐγκύκλια παρὰ Αἰβανίῳ τῷ προειρημένῳ.*

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἀρκαδίῳ υἱὸς ἐξ Εὐδοξίας τῆς Αὐγούστης Θεοδοσίας ὁ μικρός, ὃν ἐδέξατο Ἰω-5 ἀννης ἐν τῷ βαπτίσματι ὁ Χρυσόστομος.

A.M. 5893 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστό-
B μων ἔτος α'.*

Τῷ ἑβδόμῳ ἔτει Ἀρκαδίου γεννᾶται υἱὸς αὐτῷ Θεοδοσίας ὁ μικρός ἐξ Εὐδοξίας.

10

A.M. 5894 *Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.*

Τούτῳ τῷ ἔτει Γαῖνᾶς ἐτυράνησεν κατὰ Ἀρκαδίῳ, καὶ C πολλὰ κακὰ τῷ Βυζαντίῳ ἐπεδείξατο. ὄρκους δὲ λαβὼν παρὰ Ἀρκαδίου καὶ δούς ἐν τῷ ναῶ τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἐν Χαλκηδόνι, τούτους παρέβη, καὶ πλείονα δράσας κακὰ εἰσηλθὼν ἐν 15 τῇ πόλει χωρήσας πρὸς ἀρπαγὰς καὶ ἐτέρας ἀτοπίας. οὗτος ἐξελθὼν εἰς τὴν Χερρόνησον τῆς Θράκης σχεδίας ποιήσας κατεσκευάσεν· ἵνα πρὸς τὴν Ἀσίαν διαπεράσας τὰς ἀνατολικὰς πόλεις χειρώσῃται. ἐνθα πολέμου πολλοῦ συρραγέντος κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, ἀπώλετο σὺν τοῖς στρατεύμασιν. 20

A.M. 5895 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ταραχὰς καὶ στάσεις
D*

2. *μοναστηρίου A, ἐν μοναστηρίῳ vulg.* 9. *τῷ ἑβδόμῳ ἔτει Ἀρκαδίου A b e, τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίῳ vulg.* αὐτῷ add. ex A b e. 19. *πολλοῦ] σφοδροῦ b.* 20. *τῷ στρατεύματι b.*

stomus fuit instructus, a praefato Libanio liberalium omnium doctrinam accepit.

Eodem anno Arcadio imperatori ex Eudoxia Augusta filius natus est Theodosius iunior, quem Ioannes Chrysostomus in baptismo suscepit.

A. C. 393 *Croleo episcopi Ioannis Chrysostomi annus primus.*

Septimo anno Arcadii ipsi Theodosius iunior ex Eudoxia coniuge filius natus est.

A. C. 394 *Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.*

Hoc anno Gainas tyrannidem adversus Arcadium excitare molitus, multa mala Byzantio intulit. datis autem et acceptis ab Arcadio iuramentis in Chalcedonensi sanctae Euphemiae templo periurii reum, pluribus per nefas sceleribus attentatis, etiam ad urbis regiae directionem, et tetra eiusmodi facinora progressus damnandum se probavit. inde ad Thraciae Chersonesum divertens tumultuaria confecit navigia, ut in Asiam transfretatus orientales urbes sub potestatem mitteret. ibi demum magno terra marique praelio commisso, cum suis exercitibus periit.

A. C. 395 *Hoc anno tumultus et seditiones Romae movit Honorius. levi*

ἐκίνησεν. ἐπὶ σμικροῖς γὰρ τισι πράγμασι κινήθεις πρὸς τοὺς πολίτας καὶ μὴ κατασχὼν τῆς ὀργῆς, εἰς Ῥαβένναν μεθίσταται πόλιν τῆς Ἰταλίας παράλιον. πέμψας δὲ τινα παραδυναστεύοντα αὐτῷ βάρβαρον τὸ γένος Γάλλον μετὰ πλήθους στρα-
 5 τοῦ, ἐκέλευσε πραιδεῦσαι καὶ λυπῆσαι τοὺς εἰς αὐτὸν ἀμυρτήσαντας· ὅφ' οὐ μικροῦ δεῖν ἢ Ῥώμῃ πολιορκουμένη διαφθάρῃ πᾶσα. ὁ δὲ Ἀλάριχος παρέθετο ἑαυτὸν τοῖς συγκλη-
 τικοῖς τῆς πόλεως, καὶ πάντα τὰ χρήματα τοῦ παλατίου λα-
 βῶν, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου ἀπὸ πατρὸς Πλακιδίαν, μι- P.66
 10 κρὰν οὖσαν παρθένον, πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος ἀπῆλθεν εἰς τὰς Γαλλίας. Κωνσταντίος δὲ τις κόμης τῶν μετὰ Ἀλαρίχου, πιστευθεὶς τὴν κόρην Πλακιδίαν, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ φυγῶν ἤγαγε πρὸς τὸν βυσιλέα Ὀνώριον. καὶ ἀποδεξάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν Κωνσταντίον, ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικόν. μετ'
 15 ὀλίγον δὲ χρόνον ἔδωκεν αὐτῷ τὴν κόρην πρὸς γάμον καὶ ἀνηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὃν ἐκάλεσεν Οὐαλεντινιανὸν νέον. καὶ ἀγωνισάμενος Κωνσταντίος σὺν Ὀνωρίῳ, ἀνείλεν ἐν Ῥώμῃ τοὺς τυράννους, καὶ ἐδήμευσε τοὺς οἴκους B
 αὐτῶν, καὶ εἰρήνευσαν τὴν πόλιν. Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας διδά-
 20 σκαλος κατεφώτισεν οὐ μόνον τὴν ἐκκλησίαν Κωνσταντινου-

3. τινα παραδυναστεύοντα b, τὸν παραδυναστεύοντα a c, τῶν παραδυναστευόντων vulg. 6. ὅφ' οὐ A, ἀφ' οὐ vulg. 9. οὖσαν μικρὰν A. 12. φυγῶν add. ex b. 17. καὶ add. ex A. Κωνσταντίος A alii, Κωνσταντίνος vulg.

quippe rerum praetextu concitatus in cives, et irae impotens, in Ravennam civitatem maritimam se transfert. inde Gallum quendam natione barbarum, cuius penes se autoritas erat summa, cum valido exercitu in Romanos ablegat, et eos qui deliquerant, depraedari, et armis vexare iubet: subinde parum abfuit, quin obsessa civitas funditus in ruinam ageretur. Alarichus autem senatorum ordini in urbe moranti se defensorem adiunxit, et directa palatii tota supellectile, Placidiam Honorii ex patre sororem, virginem impubem suis abreptam, ad proprios lares et gentem deduxit in Gallias, et recessit. Constantius ex Alarichi comitibus unus, cui puellae custodia demandata fuit, secum acceptam fugiens ad imperatorem Honorium retulit. imperator Constantium humane susceptum senatoris dignitate muneravit, et brevi temporis intervallo puellam eidem in coniugium sociavit, et renunciavit imperatorem. ex ea sustulit ille filium Valentinianum iuniorem nomine. Constantius iunctis cum Honorio viribus tyrannos Romae extinxit, publicisque ipsorum aedibus, urbem in pace composuit. Ioannes porro magnus doctor non ecclesiam modo Cyprianam, verum Thraciae quoque nec non Asiae et Ponti

V. 53 πόλεως, ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου. ὥστε καὶ πρὸ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τῶν ἐκκλησιῶν τούτων ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἤρξεν. Μακεδονιανὸς δέ τις διὰ τῆς τοῦ πατρὸς διδασκαλίας προσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· παρουινήσας δὲ καὶ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἐπιστρέψαι καὶ κοινωνῆσαι, 5 μὴ μόνις ἔπεισεν. ἡ δὲ τὴν κοινωνίαν δοῦσα τῇ ἰδίᾳ παιδίσκῃ ἐκ τῶν Μακεδονιανῶν, ἐκέλευσεν ἔχειν μεθ' αὐτῆς. καὶ δὴ προσελθοῦσα τῷ Χρυσσοστόμῳ, καὶ δεξαμένη τὴν κοινωνίαν ἐκ Ἰωάννου ἀγίων αὐτοῦ χειρῶν, ὑποκριθεῖσα ταύτην μεταλαμβάνειν, ἐσχάτως ἀπέδωκεν ταύτην τῇ παιδίσκῃ, καὶ λαβοῦσα τὴν τῶν 10 Μακεδονιανῶν προσάγει τῷ στόματι καὶ ἔδρεν αὐτὴν λίθον γεγονυῖαν· καὶ φρίζασα προσῆλθεν ὑπότρομος τοῖς ποσίν Ἰωάννου, ἐξαγορεύουσα τὸ τόλμημα καὶ εἰλικρινῶς προσερχομένη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκενοφυλακείῳ ἀπετέθη φυλάττεσθαι. ἡ δὲ τοῦ Χρυσσοστόμου ἐπιστολὴ ἢ πρὸς Θεόδω- 15 ρον Μοψουεστίας, οὐχὶ πρὸς τὸν πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐσχάτον γενόμενόν ἐστιν. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας κατὰ κόσμον

1. ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου A, ἀλλὰ καὶ τοὺς Θράκας καὶ Ἀσίας καὶ Πόντον vulg. 2. τῶν ἐκκλησιῶν A, τὰς ἐκκλησίας vulg. 3. Μακεδόνιος A f. 4. ἐν add. ex A b e. 6. τὴν κοινων. A e, κοινων. vulg. 7. ἐκέλευσεν A, ἐκόμισεν vulg. 8. τῷ add. ex A. 10. ἀπέδωκεν ταύτην A, ἐπέδ. αὐτὴν vulg. ἢ παιδίσκῃ A e, τῇ παιδίσκῃ vulg. 12. προσῆλθεν] ἦλθεν A, ἐσῆλθεν e. 14. φυλάττεσθαι A, φυλάττεσθαι vulg. 16. Μοψουεστίας — — ἀλλὰ add. ex A. 17. A et e inscriptionem praemittunt: περὶ τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου.

ecclesias illustravit: ex quo constat etiam ante concilium Chalcedone coactum tractuum huiusmodi ecclesias Cpolitano praesuli fuisse subiectas. caeterum e Macedonii secta quispiam exsiliens sancti patris suasu et doctrina rediit ad ecclesiam: cum vero propriam uxorem, ut eodem reverteretur, et ecclesiae communionem resumeret, frequens hortator impelleret, vix obtinuit. illa deductae secum ancillae e Macedonianorum coetu communionem acceptam tradidit, et ut secum deferret praecipit. inde ad Chrysostomum progressa, et ex sanctis eius manibus communionem sumens, tum comestione simulata, demum in ancillae manus eam mittit, et quam a Macedonianis tulerat acceptam ori admovet, et mox in lapidem conversam experitur. exhorrescens illa et tremebunda ad pedes Ioannis advolvitur, scelus attentatum fatetur, ad ecclesiam suppliciter accedit: lapis exinde inter sacrarii vasa servandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad Theodorum Mopsuestiae episcopum, non ad primum, sed ad eum, qui ultimo promotus, conscripta fuit. Arsenius demum qui magnam per universum orbem sibi famam conciliavit, cunctisque rebus despe-

γεγονώς, καὶ πάντων καταφρονήσας, τὴν θείαν φιλοσοφίαν ἐν Αἰγύπτῳ μετήρχετο, βίῳ καὶ λόγῳ καὶ θαύμασι διαλάμπων ἐν τῷ μοναχικῷ τάγματι. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἔστησεν Ἀρκαδίος τὸν κίονα τοῦ Ξηρο-
5 λόφου, καὶ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ἔκτισε τῆς Θράκης.

Τούτῳ τῷ ἔτι Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολὺς ἦν ἐν βίῳ A.M. 5896
καὶ λόγῳ καὶ θείοις χαρίσμασι διαλάμπων, καὶ ἀκριβῆς περὶ P. 67
πᾶσαν ἀρετὴν. τοῦτον ἡγάπα πᾶς ὁ λαὸς οἰκοδομούμενος
σφόδρα ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶντες ἀσώτως ἀπε-
10 στρέφοντο αὐτόν, οἱ καὶ εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον συνήρ-
γησαν. ἐν οἷς συνέβη καὶ τὰ κατὰ Εὐτρόπιον τὸν εὐνοῦχον
εἶ δὲ καὶ ἡ φιλονεικία Σευηριανοῦ τοῦ Γαβαλῶν πρὸς Σα-
ραπίωνα τὸν ἀρχidiaκονον Ἰωάννου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν ἐξ
Αἰγύπτου φυγόντων διὰ τὸν Θεόφιλον, καὶ τὰ παρὰ Θεοφί- B
15 λου πρὸς Ἐπιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. ἐξ ὧν ἀπάντων
ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης ἐπεβουλεύετο. Ἐπιφάνιος
δὲ ὁ Κύπρου ἐλθὼν ἐν τῷ ἑβδόμῳ χειροτονίας καὶ συνάξεις
παρὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. τοῦ δὲ Ἰωάννου τοῦτο
παρέντος διὰ τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ μᾶλλον προτρεψαμένου

13. μοναχῶν] μακρῶν A f. 14. διὰ Θεοφίλου A. 15.
πεμφθέντα om. A. 16. Χριστοῦ] Θεοῦ a b c d. Ἰωάν-
νης add. ex A. 17. χειροτ. A, τὰς χειροτ. vulg. 18. παρὰ
τὴν A, παρὰ τοῦ vulg. 19. παρέντος A, παρορῶντος vulg.

ctis, vita, sermone, et miraculis in monastico floruit ordine, divinam philosophiam in Aegypto hac tempestate profitebatur.

Eodem anno Xerolophi columnam Arcadius erexit, et Arcadio-
polim Thraciae civitatem aedificavit.

Hoc anno Ioannes Chrysostomus vitae sanctitate, sermonis eru- A. C. 396
ditione et divinis donis clarus, ob compositos ad virtutis rigorem mores celebris habebatur. hunc populus omnis eius instructus doctrina summopere prosequabatur: qui relaxationem et luxum affectabant, virum aversabantur, ita ut etiam ad tumultum adversus eum motum operam suam contulerint. inter haec contigerunt, quae circa Eutropium eunuchum gesta, ut et contentio Severiani Gabalorum episcopi cum Serapione Ioannis archidiacono, ad haec monachorum propter Theophilum ex Aegypto fuga, et demum ad Epiphanium a Theophilo datae litterae: quorum omnium causa insidiae Ioanni dei famulo confatae. in his Epiphanium Cypri antistes ad Hebdomam secedens, ordinationes et ecclesiasticos conventus praeter Ioannis consilium agebat. haec Ioanne ob dei dilectionem dissimulante et silente, imo Epiphanium, ut una secum in episcopio habitaret, rogante,

τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ συμμείνειν αὐτῷ, οὐκ εἶλατο προκαταληφθεὶς ταῖς διαβολαῖς τοῦ Θεοφίλου ταῖς κατὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου.

- A.M. 5897 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγον κατὰ γυναικῶν πονηρῶν ἐποίησεν, ὃν οἱ δυσμενεῖς καὶ οἱ τῆς ἀληθ-
 V. 54 θείας ἐχθροὶ τὴν Εὐδοξίαν παρωξύναν λέγοντες κατ' αὐτῆς εἰρησθαι τὸν λόγον. ἥ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δεινὰ πεπονθέναι παρὰ Ἰωάννου λέγουσα, τοῦτον παρεσκεύασεν μεταστείλασθαι Θεόφιλον πρόδηλον ὄντα Ἰωάννου ἐχθρόν, ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ Ἀρσῇ τῇ νῦν Ῥουφιαναῖς λεγομένῃ τὴν κατὰ Ἰωάννου ἐπιβουλήν εἰργάσατο, καὶ τοῦτον τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ λαὸς στάσιν μεγάλην ἐποίησεν, μὴ συγχωρῶν ἐκβληθῆναι τὸν Ἰωάννην. ἐν οἷς καὶ Εὐδοξία τοῖς ὀδυρμοῖς
 D τοῦ λαοῦ ἐπικαμφθεῖσα παρεκάλεσεν Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα, καὶ πέμψας Βρίσωνα εὐνοῦχον ἀπὸ Πραινέτου τὸν Ἰωάννην ἀνεκαλέσατο. ὁ δὲ πρὸ δημοσίας συνόδου εἰσελθεῖν οὐκ ἠθέλοσχετο· εἰς προάστειον δὲ κατὰ τὸν Ἀνάπλου διέτριβεν. ὁ δὲ λαὸς καταβοῶν τοῦ βασιλέως εἰσαγαγεῖν τὸν Ἰωάννην ἠνάγκασε, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαταστήσαι· ὥστε Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ φοβηθέντας φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως. τότε ἐξήκοντα ἐπίσκοποι συνελθόντες ἄκυρα πάντα τὰ κατὰ τοῦ θείου Ἰω-

1. ἐν om. A. εἴλετο e. 5. οἱ ante τῆς add. ex A. 8. παρὰ Ἰωάννου add. ex A. μετασταλῆναι b. 9. πρόδηλον om. A. 10. Ῥουφιαναῖς A. 16. ἀνεκαλέσατο] ἀνεκάμψεν b. δημοσίας] δοκιμασίας b. 17. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg.

ille criminationibus a Theophilo contra beatum Ioannem compositis praeoccupatus ire detrectavit.

- A. C. 397 Hoc anno Ioannes Chrysostomus adversus pravas mulieres sermonem instruxit, cuius occasione flagitiosi quique et veritatis hostes Eudoxiam ipsi infensam reddidere, orationem in eam compositam asserentes. haec apud Arcadium contumelias passam conquesta, Theophilum Ioannis apertum hostem ut advocaret, impulit: ille ad locum Quercus nomine, qui nunc Rufiniana dicitur, insignem advolans, in Ioannis perniciem molitur insidias, et eum urbe deturbat. eo cognito, populus ad seditionem movetur, nec Ioannem urbe depelli patitur. ad haec Eudoxia populi clamoribus flexa, Arcadium pro eo deprecatur, et eunucho Brisone misso a Praeneto Ioannem revocatis autem ante publicum concilium urbem ingredi recusans, ad Anaplum in suburbio moram trahebat. exin populus imperatorem, ut Ioannem in urbem induceret et throno restitueret, adeo compulsi, ut Theophilus, et qui cum illo erant, terrore percussi fuga sibi consularent. tum vero ex episcopis convenientes ad sexaginta, cuncta, quae

ἀγνου παρὰ τοῦ Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκύρωσαν δι-
καίως.

Τότε τῷ ἔτει ἡ βασίλισσα Εὐδοξία ἀργυραίαν στήλην *A.M.* 5898
ἰδίαν ποιήσασα ἔστησεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Πιττάκια πλη- *P. 68*
5 σιον τῆς ἀγίας Εἰρήνης. ὁ δὲ τῆς πόλεως ἑπαρχος Μανι-
χαῖος ἑλληνοφρονῶν κρότους καὶ χορούς καὶ ὀρχήσεις ἐνώπιον
τῆς στήλης ἐπιτελῶν θορυβους τε ποιῶν ἐλύπει τὸν ἀρχιε-
ρέα, μὴ συγχωρῶν αὐτὸν ἡσύχως τὰς θείας λειτουργίας ἐπι-
τελεῖν· πολλάκις γὰρ ἔφωρεν τοὺς ψάλλοντας. ὁ δὲ ἱερός
10 Ἰωάννης ἐπηρέχθη τούτῳ διὰ λόγου. αὐτὸς δὲ τὴν Εὐδοξίαν
κατὰ τοῦ Ἰωάννου διηγείρεν, ὡς δυσχεραίνοντος ἐπὶ τῇ τιμῇ
τῆς στήλης αὐτῆς. καὶ λοιπὸν πάλιν μίσος κατὰ τοῦ Ἰωάν- *B*
νου, πάλιν ὄργη. αὐτὸς δὲ τότε τὸν λόγον ἐπεδείξατο, οὐ ἡ
ἀρχή· πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται· τότε ἔχθρα τελεία τῆς
15 βασιλείσσης κατ' αὐτοῦ ἐκινήθη, καὶ πάλιν καθαιρέσεις καὶ ὄξο-
ρία. ὁ δὲ λαὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐνέπρησεν· πολλοὶ τε ὑπὲρ
Ἰωάννου ἐκινδύνευσαν. Ἰωάννης δὲ ἐξηλάθη τῆς πόλεως, καὶ
ἐξωρίσθη εἰς Κουκουσόν, ἐκεῖθεν τε μετηρέχθη εἰς Πιτυοῦν-
τα. γενόμενος δὲ ἐν Κωμάνοις κατὰ πύροδον τῆς Ἀρμενίας

4. τόπῳ λεγομένῳ *A*, τόπῳ τῷ λεγ. vulg. 5. ἑπαρχος *e*. 6.
ἑλληνοφρονῶν *A*. ἐνώπιον τῆς στήλης add. ex *b*. 7. ἀρχιε-
ρέα] Ἰωάννην *b*. 10. διὰ τοῦ λόγου *A*. 10. τὴν — τοῦ
add. ex *A*. 11. τῇ τιμῇ *A*, τῆς τιμῆς vulg. 16. ὑπὲρ Ἰω-
άννου *A*, διὰ Ἰωάννην vulg. 18. ἐκεῖθεν τε *A*, ἐκεῖθεν δὲ vulg.
Πιτυοῦντα *A*, Πιτιούντα vulg.

a Theophilo et asseclis adversus divinum Ioannem decreta fuerant,
aequiore multo sententia cassa reddiderunt et irrita.

Hoc anno imperatrix Eudoxia suam statuam argento conflari, et *A. C.* 398
ad sanctae Irenes templum, loco, qui Pittacia dicitur, collocari iussit.
praefectus autem urbis Manichaeorum haeresi vitiatu, et adhuc gen-
tilium ritibus addictus, ex plausibus, choreis, et saltationibus ibidem
loci actis tumultum et strepitum ciens immodicum, pontificem ange-
bat, nec pacate et cum animi quiete, cantoribus frequentius interrump-
tis, divina mysteria eum permittebat celebrare. quare sacer Ioan-
nes verbis in ipsum vehementer invecus est: is autem Eudoxiam in
Ioannem quasi eius imaginem communi populi cultu honorari indigna-
retur, commovit. inde rursus odia in Ioannem, inde rursus irae.
ipse pariter subinde orationem habuit, cuius principium: rursus Hero-
dias furit. ex his imperatricis irae ad cumulum incensae, ex his iterata
a pontificatu exautoratio, et exilium. populus ignem in ecclesiam
misit: et plerique Ioannis causa vitae periculum subierunt. Ioannes
urbe pulsus, Cucusum deportatur: inde Pityuntem transfertur. cum
autem ad Comanos, quod est Armeniae oppidum, divertisset, in do-

ἔτελειώθη ἐν κυρίῳ. τούτου δὲ ἔξορισθέντος Ἀρσακίος χειροτονηθῆναι ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τοῦ πρὸ Χρυσοστόμου. Ἰννοκέντιος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας οὐκ ἔκοινωνήσαν τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου, ἀλλὰ διὰ γραμμάτων τῆς πόλεως τὸν κλῆρον παρεμυθήσαντο, καὶ ἐδυσχέρανον ἐπὶ τοῖς 5 τολμήμασιν. Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλευσεν ἐπὶ Κύπρον τοῦ Θεοῦ, ὃν ἔοικε, τὴν μετὰστασιν αὐτοῦ προμηνύσαντος. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Ἰωάννη τὴν ἐν τῇ ἔξορίᾳ τελευτήν ἐδήλωσεν· καὶ Ἰωάννης Ἐπιφανίῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐπιφάνιος τοῖς προπέμπουσιν εἶπεν· σπεύδω ἐγώ, ἀφίγημι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία, 10 τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

A.M. 5899 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀρσακίου ἔτος α'.

V. 55 Τοῦτω τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν Κα-
D ρία, ἐν ἧ καὶ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκάκιον λέγουσιν παθεῖν, 15 εὐξάμενος καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ναοῦ, εὐθέως μέγιστος οἶκος ἐν τῇ Καρία κατέπεσεν. τὸ δὲ πλῆθος σωθὲν τῇ εὐχῇ τοῦ βασιλέως τὴν σωτηρίαν ἐπέγραψεν.

Τούτω τῷ ἔτει ἐν Ῥώμῃ ἐμυκήθη ἡ γῆ ἐπὶ ἡμέρας
A.M. 5900 ἑπτὰ. καὶ ἐσφάγη Σιιλίχων ὁ λιμπρότατος ἐν Ῥαβέννῃ, καὶ 20
P. 69 ἄλλοι δυνάσται.

6. ἀπέπλευσεν om. A.
Ῥαβέννη A, Ῥαβέννη vulg.

16. ὁ μέγιστος ὁ ἐν τῇ A.

20. Ῥαβέννη A, Ῥαβέννη vulg.

mino consummatus est. eo in exilium pulso, Arsacius frater Nectarii, qui Chrysostomum in throno praecessit, pontificatum obtinuit. caeterum neque Innocentius Romanus praesul, neque Flavianus Antiochenus Ioannis eiectioni consenserunt: imo civitatis clerum, litteris ad eum missis, consolati sunt, et de memoratis gestis graviter afflictabantur. Epiphanius autem, deo, ut postea visum est, vitae decessum ei praenunciante, Cyprum abnavigavit. Ioanni mortem in exilio praedixisse, et in adversum Epiphaniū letum in navi Ioannem vaticinatum ferunt. Epiphanius viae comitibus dixit: ego festino: vobis autem libros, urbem, et simulandi artem relinquo.

Hoc etiam anno Eudoxia decessit.

A. C. 399 Cpoleos episcopi Arsacii annus primus.

Hoc anno Arcadio imperatore in Cariam, in qua sanctum martyrem Acacium passum narrant, profecto, post fusas preces, sub ipso templi egressu, confestim domus ampla concidit in Caria: multitudo vero incolumis servata, salutem imperatoris precibus acceptam retulit.

A. C. 400 Hoc anno Romae septem diebus terra mugit: et Stilicho vir clarissimus una cum aliis optimatibus Ravennae necatus est.

Ἀπὸ δὲ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ἐτελείτησεν πρὸς ἰα' καλαν-
 δῶν Σεπτεμβρίου. τὸν δὲ νέον Θεοδοσίον μικρότατον ὄντα,
 καὶ ἀπερίστατον κατανοήσας Ἀρκάδιος ὁ πατὴρ, καὶ δεί-
 σας, μὴ ἀπὸ τινος ἐπιβουλεύῃ, βασιλεῦσα αὐτὸν ἀναγορεύ-
 σασ, κουράτορα αὐτοῦ κατὰ διαθήκας κατέστησεν Ἰσδε-
 γέρδην τὸν τῶν Περσῶν βασιλεῦσα. Ἰσδεγέρδης δὲ ὁ τῶν Περ-
 σῶν βασιλεὺς τὴν Ἀρκადίου διαθήκην δεξάμενος, εἰρήνην B
 ἀφθόνω πρὸς Ῥωμαίους χρησάμενος, Θεοδοσίῳ τὴν βασιλείαν
 διεσώσατο, καὶ Ἀντιόχον τινα θαύμαστον τε καὶ λογιώτατον
 10 ἐπίτροπόν τε καὶ παιδαγωγὸν ἀποστείλας γράφει τῇ συγκλή-
 τῳ Ῥωμαίων τάδε· Ἀρκάδιον κοιμηθέντος καμὰ κουράτορα
 τοῦ παιδὸς καταστήσαντος, τὸν ἀναπληροῦντα τὸν τόπον τὸν
 ἕμὸν ἀπέστειλα. μὴ τις οὖν ἐπιβουλήν τοῦ παιδὸς ἐπιχει-
 ρήσῃ, ἵνα μὴ πόλεμον ἄσπονδον κατὰ Ῥωμαίων ἀνακινήσῃ.
 15 ὁ δὲ Ἀντιόχος ἐλθὼν ἦν σὺν τῷ βασιλεῖ· ὑπὸ δὲ τοῦ αὐ-
 τοῦ θείου Ὀνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τὰ
 Χριστιανῶν ἐπιστημόνως ἐπαιδεύετο. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμε-
 ταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν μάλιστα τοῦ Ἀντιόχου πολλὰ C
 ἔπερ Χριστιανῶν γράφοντος, καὶ οὕτως ἐπλατύνθη ἐν Περ-
 20 σίδι ὁ χριστιανισμός.

1. ια'] α' A. 6. Ἰσδεγέρδης ubique A. 12. τὸν τόπον A,
 τόπον vulg. 14. ἀνακινήσῃ A a c e, ἀνακαινίσῃ vulg. 15.
 ὑπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ θείου Ὀνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς
 A, ὑπὸ δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Ὀνωρίῳ καὶ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ
 vulg. 20. post χριστιανισμός b c d haec addunt: Μαρουθᾶ
 τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας μεσιτεύοντος.

Eodem etiam anno Arcadius undecimo Kalendas Septembriles le-
 tum oppetiit. Theodosium autem iuniorem nondum infantiam super-
 gressum ac pene cunctis auxiliis orbem pater Arcadius conspicatus,
 insidiasque, si forte renunciaret imperatorem, ne pateretur, metuens,
 curatorem eius Isdegerdem Persarum regem testamenti tabulis insti-
 tuit. Isdegerdes Persarum princeps accepto testamento longam et
 tranquillam pacem cum Romanis habuit, et Theodosio salvum et in-
 columne iussit esse imperium: mox Antiocho, viro moribus egregio
 et eximiae eruditionis, in pueri procuratorem et paedagogum sum-
 misso, Romano senatui in haec verba rescripsit: Arcadio fati subla-
 to, et me consiliis eius in filii curatorem instituto, virum, qui vicem
 meam impleat, misi: nullus igitur puero struat insidias, ne bellum
 adversus Romanos innovet irreconciliabile. adveniens Antiochus im-
 peratoris comitem ubique se praebebat. is vero ab Honorio patruo
 et a sorore Pulcheria Christianis institutis probe et solerter eruditus
 est: paxque diu inter Romanos et Persas traducta, Antiocho maxime
 plura pro Christianis scribente: atque ita Christiana lex per totam
 Persidem dilatata fuit.

A. M. 5901

*Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.**Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀττικοῦ ἔτος α΄.*

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίῳ τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος, δς ἐβασίλευσεν μετὰ τὴν τελευτὴν Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς ἔτη ιδ', μῆνας γ', ἡμέρας ιδ', συμβασιλεύσας καὶ τῷ πατρὶ αὐ-5 τοῦ ἔτη ιβ', κατέλιπεν Θεοδόσιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα D ἐτῶν ὄντα ἡ', συμβασιλεύσαντα δὲ τῷ πατρὶ Ἀρκαδίῳ ἔτη ε'. Θεοδοσίον δὲ αὐτοκράτορος γενομένου Πουλχερίᾳ, ἣ τοῦτου ἀδελφὴ παρθένος ἐ' ἐτῶν ὑπάρχουσα, τὴν βασιλείαν σὺν θεῷ καλῶς ἐδιοίκει. εἶχεν δὲ καὶ ἄλλας δύο ἀδελφὰς Ἀρκα-10 δίαν καὶ Μαρίαν· καὶ ταύτας παρθενεῖειν ἡ Πουλχερίᾳ ἔπεισεν. Θεοδόσιον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπαίδευσεν σοφωτάτῃ τυχάνουσα, καὶ θεῶν νοῦν κεκτημένη. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεο- V. 56 δόσιον πρὸ πάντων μὲν εἰς τὴν κατὰ θεὸν εὐσέβειαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ἡθὺς καὶ λόγον καὶ βᾶδισμα καὶ γέλωτα καὶ στολὴν 15 καὶ καθέδραν καὶ στάσιν βασιλικῶς ἐξεπαίδευσεν. πολλὰς δὲ P. 70 ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα ξενεῶνάς τε καὶ μναστήρια κτίσασα, πᾶσι καὶ τὰς ἀρμοδίους προσόδους βασιλικῶς ἀπένευμεν. ὃ δὲ Σωζόμενός φησι περὶ αὐτῆς, ὅτι καὶ θείας ἐμφανείας ἤξιούτο. 20

7. συμβασιλεύσας καὶ e f, συμβασιλεύσαντος a c. 11. Μα-
ρίαν A e f, Μαρίαν vulg. 13. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεοδόσιον
A, τοῦ δὲ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου vulg. 17. ξενεῶνας A, ξενῶ-
νας vulg. 18. καὶ add. ex A.

A. C. 401

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Cpoleos episcopi Attici annus primus.

Hoc anno moritur Arcadius imperator, qui post patris Theodosii obitum annis quatuordecim, tribus mensibus et diebus quatuordecim tenuit imperium, postquam cum patre iam annis duodecim potestatem exercuisset: Theodosium filium octennem reliquit ad imperii consortium ante sex annos ascitum. Theodosio in imperatorem accepto, soror eius Pulcheria quindecim annorum virgo, dei consilii ac ductu, publicas res egregie administrabat. alias insuper duas sorores Arcadium et Mariam in virginitatis proposito permanere docuit Pulcheria: et ut sapientissima divinamque mentem a natura consequuta fratrem Theodosium instruxit, prae cunctis nimirum pietatem in deum haberet, tum eius mores, sermonem, gressum, risum, vestes, sessionem, statum regio ritu componeret, eruditiv. multis praeterea extructis ecclesiis, pauperum et peregrinorum habitaculis atque monachorum aedibus, cunctis congruos redditus regia liberalitate assignavit. quinetiam Sozomenus deum hanc sua visione dignatum affirmat.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Α.Μ. 5902
 Ἰουδαῖον τινα παραλυτικὸν νοσητέρας, πείσας τε καὶ βαπτί-
 σας, ἤγιῃ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγεν. κατὰ θεὸν γὰρ λέ-
 γεται βεβιωκέναι. B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥώμη παρελήφθη ὑπὸ Ἀλαρίχου πρὸ θ', Α.Μ. 5903
 καλανδῶν Σεπτεμβρίου· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας Κωνσταν-
 τίνος ὁ λαμπρότατος ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἐν Γαλλίαις Ἰουβιανὸς καὶ Α.Μ. 5904
 Σεβαστιανὸς οἱ λαμπρότατοι. καὶ ἦλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν
 10 ἐν Ῥώμῃ, καὶ μεθ' ἡμέρας πέντε ἐσφάγησαν Σαλούστιος καὶ
 Ἡρακλειανός. C

Ῥώμης ἐπισκόπου Ζωσίμου ἔτος α'.

Α.Μ. 5905

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ
 τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξαντο. συνθήμενοι γὰρ πρὸς ἀλλή-
 15 λους φορεῖν δακτύλιον ἀπὸ φοίνικος, τῇ νυκτὶ βοᾶν παρε-
 σκεύασαν κήρυκας, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐνεπρήσθη. τῶν δὲ Χρι-
 στιανῶν συνδραμόντων, τούτους οἱ Ἰουδαῖοι κατέσφαξαν. τοῦ
 δὲ δράματος φωραθέντος, οἱ Χριστιανοὶ ἄρχοντες τούτους
 τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξήλασαν, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν ἐδή-
 20 μυσαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντίοχος ὁ Πέρσης ἐκ ποδῶν γέγονε,

5. ὑπὸ Α, παρὰ vulg.
 ex A.

14. τοῖς add. ex A.

17. οἱ add.

Hoc anno Atticus Cpoleos praesul Iudaeum paralyticum cum de A. C. 402
 recipienda fide praemonuisset, tum vero suasum sacro baptismo lu-
 straret, sanum et vegetum e fontibus eduxit: iuxta divina quippe
 instituta vitam composuisse refertur.

Hoc anno Roma ab Alaricho capta est nono Kalendas Septem- A. C. 403
 bris: paucisque diebus exactis, Constantinus vir clarissimus cum ple-
 risque aliis occisus est.

Hoc anno Iovianus et Sebastianus viri clarissimi in Galliis necati A. C. 404
 sunt, et eorum capita Roman delata: et post dies quinque Salustius,
 et Heraclianus pariter interfecti.

Romae episcopi Zosimi primus.

A. C. 405

Hoc anno Iudaei Alexandriae multa mala Christianis intulere.
 tessera namque annuli palmae folio compacti, quo se dignoscere-
 ad invicem data, publicos praecones ut noctu conclamarent, ecclesiam
 incendio vastari, compulerunt. ita Christianos ad ignem concurren-
 tes trucidarunt Iudaei. scelere comperto Christiani magistratus Iu-
 daeos Alexandria exulare, et eorum bona publicari iusserunt.

Hoc eodem anno Antiochus Persa e vivis excessit: beatissima

καὶ ἡ μακαριωτάτη Πουλχερία τελείως τῶν πραγμάτων ἐκράτησεν.

A.M. 5906

P. 71

Τούτῃ τῇ ἔτει Ὑπατεῖαν τὴν φιλόσοφον θυγατέρα Θεώ-
νος τοῦ φιλοσόφου βιαίῳ θανάτῳ τινὲς ἀνείλον.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Ἰσδεγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βσιλεὺς 5
πρότερον Μαρουθᾶ τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας τὰς παραι-
νήσεσι πειθόμενος, καὶ Ἀβδαῖ τοῦ τῆς βασιλευούσης ἐν Περ-
σίδι πόλεως ἐπισκόπου, εἰς ἄκρον θεοσεβῆς γέγονεν, ὥστε
ἔμελλε σχεδὸν βαπτίζεσθαι διὰ τὰς θανματοουργίας τοῦ Μα-
ρουθᾶ, καὶ τοὺς μάγους ὡς ἀπατεῶνας ἐκόλαζεν. τῇ δὲ κ' 10
ἔτει τετελεῦτηκεν. αἰτία δὲ τοῦ διωγμοῦ αὐτοῦ γέγονεν

V. 57

Ἀβδαῖς ὁ τῆς βασιλευούσης ἐν Περσίδι ἐπίσκοπος, ζήλην μὲν
B θεοῦ φερόμενος, οὐκ εἰς δέον δὲ τῇ ζήλῃ χρησάμενος τὸν
ναὸν τοῦ πυρὸς ἐνέπρησεν. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ βασιλεὺς τὰς
ἐν Περσίδι ἐκκλησίας καταλυθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν 15
Ἀβδαῖν διαφόροις κολάσεσιν ἐτιμωρήσατο. τοῦ δὲ διωγμοῦ ἐπὶ
πέντε χρόνους κρατήσαντος, πολλοὶ μάρτυρες καὶ ἀναρίθμη-
τοι ἀνεδείχθησαν. οἱ γὰρ μάγοι κατὰ πόλεις καὶ χώρας ἐπι-
μελῶς ἐδήρευον τοὺς λαθάνοντας. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτομάτως
ἐαυτοὺς κατεμήνυον, ὥστε μὴ σιγῇ δόξαι τὸν Χριστὸν ἀπαρ- 20

3. Ὑπατεῖαν A, Ὑπατίαν vulg. 8. πόλεως add. ex A. 10.
post ἐκόλαζεν b add.: ὑπὸ τῶν μάγων ἀπατηθεὶς μέγαν κατὰ
τῶν ἐν Περσίδι χριστιανῶν διωγμὸν ἀνεκίνησεν. x]
Goar conl. κα'. 12. ὁ add. ex A. 18. ἀνεδείχθησαν A,
ἐδ. vulg. χώρας] κώμας b. ἐπιμελῶς add. ex A. 19.
αὐτομάτως A, τοῖς Ὑπάτοις vulg.

vero Pulcheria supremam et absolutam rerum administrationem ex-
ercuit.

A. C. 406

Hoc anno Hypatiam Theonis philosophi filiam in philosophiae
studiis exercitatisissimam violento mortis genere nonnulli sustulerunt.

Hoc eodem anno Isdegerdes Persarum rex, Maruthae primo Mesopotamiae, Abdaae regiae in Perside civitatis episcoporum suasu ductus, in pietatem totus propendebat: adeo ut visis Maruthae mirandis operibus baptismum iam iam suscepturus videretur: unde et magos, ceu seductores, variis exagitabat suppliciis. anno vero vigesimo diem obiit extremum. persecutioni porro ab eo suscitatae causam dedit Abdaas regiae Persidos urbis episcopus: divino quidem zelo motus, at non eo ex rationis norma usus, ignis templum succendit. eo cognito rex erecta per totam Persidos regionem ecclesias everti iussit: Abdaam autem diversis afflixit tormentis. persecutione ad quintum usque annum prorogata, plures, immo martyres innumeri declarati sunt. latentes enim Christianos per urbes et vicos magi venatorum

νήσασθαι. ἀφειδῶς δὲ τῶν Χριστιανῶν κατατεμνομένων, πλείστοι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἀνηρέθησαν. πολλοὶ δὲ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις προσέφυγον.

[Κοίμησις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ προβολὴ τοῦ 5 Θείου Κυρίλλου καὶ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων.] C

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἀπε- A.M. 5907
βίω, καὶ Κύριλλος ὁ ἀνεπιὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ προεχει-
ρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤνθει ταῖς διδασκαλίαις Ἡσυχίος πρε-
10 σβύτερος Ἱεροσολύμων.

Περσῶν βασιλέως Οὐαράρανου ἔτος α'.

A.M. 5908

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Ἴμμον παιδίον Χριστια-
νὸν συλλαβόντες, ὡς παίζοντες δῆθεν, καὶ τὸν σταυρὸν δια-
15 σύροντες τὸν αὐτὸν παῖδα ἐκρέμασαν ἐπὶ ξύλου ἀνελόντες
βασάνοις. τοῦτο γνοὺς ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίους πρεπόντως ἐκό-
λασεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πραυλίου ἔτος α'.

A.M. 5811

Τούτῳ τῷ ἔτει Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου θυγατέρα Ἀθηναί- P. 72

1. κατατεμνομένων A, κτερομένων vulg. 2. ταῖς βασάνοις] τοῖς βασιλείοις b. 4. Κοίμησις — Ἱεροσολύμων in margine cod. A leguntur. Ἱεροσ. add. ex A. 7. ὁ add. ex A. 13. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

more insequabantur. nonnulli etiam sponte se ipsos prodebant, ne vel silentio Christum abnegasse viderentur. quibus demum ad mortem hoc pacto quaesitis, plurimi tormentorum vi neci traditi sunt: multi etiam ad Romanos transfugerunt.

Eo tempore Theophili Alexandriae episcopi dormitio, et divini Cyrilli atque Hesychii presbyteri promotio audita est.

Hoc anno Theophilus Alexandriae episcopus excessit e vivis: et A. C. 407 in eius locum Cyrillus eius nepos suffectus est.

Hoc eodem Hesychius Hierosolymitanus presbyter litterarum doctrina florebat.

Persarum regis Vararanis annus primus.

A. C. 408

Alexandriae episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno Iudaei puerum Christianum ad Immum comprehendentes, ludibriis exercendis, ac crucis deridendae causa puerum eundem de ligno suspentes, cruciatibus interfecerunt: de quo imperator certior factus Iudaeos dignis suppliciis ultus est.

Hierosolymorum episcopi Praulii annus primus.

A. C. 411

Hoc anno Leontii philosophi filiam Athenaidem nomine baptizavit Atticus, quam et Eudociam appellavit. illa corporis elegantia,

δα λεγομένην ἐβίασεν Ἀττικός, καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασεν, ἥτις κατὰ γνώμην Πουλχερίας γημᾶται Θεοδοσίῳ, κάλλιε σώματος καὶ συνέσει ψυχῆς καὶ ἐν λόγοις διαπρέπουσα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς Κωνσταντίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας ἐν Ῥαβέννῃ. 5

A.M. 5912 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδοίου ἔτος α'.

V. 58 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικός ἐπίσκοπος τοὺς Ἰωαννίτας ὁρῶν ἔξω τῆς ἐκκλησίας συνάγοντας, τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τοῖς διπτύχοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέταξεν. καὶ πολλοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἤνωσεν. 10

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ῥαβέννῃ ἑξάδελφος Θεοδοσίου.

A.M. 5913 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ πατὴρ Οὐαλεντινιανοῦ ἐβασίλευσεν, πρὸ ἑξ εἰδῶν Φεβρουαρίου· καὶ ἐσφάγη πρὸ 15 Δεσσάρων νῶνων Σεπτεμβρίου.

A.M. 5914 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Κάλλιστος ὁ Ἀγνουστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων μηνί Θῶδ ι'.

A.M. 5915 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ὀνώριος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ τῇ ιε' Ἀγούστου μηνός, καὶ ἐδηλώθη ἐν Κωνσταντι- 20 νουπόλει καὶ ἐκλείσθη ἡ πύλις ἡμέρας ἑπτὰ. τούτου δὲ

18. Θῶδ ι' A alli, Θῶδ ι' vulg. 21. τούτου δὲ τελ. Ἰωάννης τις A b e, τούτου τελευτήσαντος. Ἰωάννης δὲ τις vulg.

animi solertia et facundia sermonis cum excelleret, Theodosio Pulcheriae consiliis nupsit.

Eodem anno Valentinianus patri Constantio ex Galla Placidia Ravennae natus est.

A. C. 412 Antiochiae episcopi Theodoti annus primus.

Hoc anno Atticus episcopus Ioannitas extra ecclesiae conventus celebrantes conspicatus, Ioannis Chrysostomi nomen ex ecclesiae diptychis memorari praecepit; unde hoc et plures hoc pacto ecclesiae restituit.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantii filius Theodosii consobrinus Ravennae nascitur.

A. C. 413 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno Constantius Valentiniani pater imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero nonas Septembris occisus est.

A. C. 414 Hoc anno Callistus Augustalis a propriis servis mensis Thoth die decimo Alexandriae fuit interemptus.

A. C. 415 Hoc anno imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romae defunctus est: quo Cpoli nunciato, ex eius mortis moerore diebus septem urbs tota vacavit et clausa est. Ioannes autem

- τελευτήσαντος, Ἰωάννης τις ἐκ τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων τὴν P. 73 ἐν Ῥώμῃ βασιλείαν ἀρπάζει, καὶ πρεσβείαν πρὸς Θεοδοσίον ἀποστέλλει δεχθῆναι εἰς βασιλέα δεόμενος. ὁ δὲ Θεοδοσίος ἐν φρουρᾷ τοὺς πρεσβευτὰς κατακλείσας, Ἄρδαβούριον τὸν 5 στρατηγὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ. ὃν τινα ὁ τύραννος εἰς Ῥαβένναν χειρωσάμενος κατέκλεισεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Θεοδόσιος, Ἄσπερα τὸν τούτου υἱὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ, καὶ τῇ τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλέως εὐχῇ, ἄγγελος κυρίου ἐν σχήματι ποιμένος φανείς ὠδήγησε τὸν Ἄσπερα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· 10 καὶ ἄγει αὐτοὺς διὰ τῆς παρακειμένης τῇ Ῥαβέννῃ λίμνης ἀβάτου οὐσῆς, ἣν ὁ θεὸς βατὴν εἰργάσατο, ὥσπερ ἐπὶ τῶν B Ἰσραηλιτῶν. καὶ διαβάντες διὰ ξηρᾶς, ἀνεωγμένας τὰς πύλας εὐρόντες τῆς πόλεως, τὸν μὲν τύραννον ἀνείλον, τὸν δὲ Ἄρδαβούριον τῶν δεσμῶν ἀπέλυσαν. τούτου δὲ ἀναιρεθέν- 15 τος, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν Κωσταντίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας καίσαρα ποιήσας, ἐπὶ τὰ ἐσπέρια ἀπέστειλεν μετὰ τῆς ἰδίας μητρὸς, Ἡλίωνα δὲ τὸν Πατρικίον συναπέστειλεν, ὡς ὀφείλοντα καταστῆσαι αὐτὸν βασιλέα· καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη λυ'.
- 20 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 5916
C

1. ὑπογραφέων A, Ὑπογράφων vulg. 2. πρεσβείαν A e, πρέσβεις vulg. 4. φρουρᾷ] Ρουφᾷ A. 14. τούτου A, τοῦ vulg.
16. Γάλλας e. 17. μετὰ τῆς — — συναπέστειλεν add. ex e.

quidam ex imperatoriiis notariis imperium Romae occupat: legatosque ad Theodosium, ut se imperatorem allegeret approbaretque rogatum misit. Theodosius legatis in custodiam missis Ardaburium ducem adversus eum destinat: quem tyrannus Raveunae comprehensum vinculis mancipavit. eo cognito Theodosius Asparum eius filium in eum mandat: et religiosi imperatoris precibus angelus, specie pastoris visus, Aspari caeterisque qui in eius comitatu militabant se in itinere ductorem praebuit. per adfusam et adiacentem itaque Ravennae paludem natura imperviam, caelesti vero opera transitu facilem redditam, velut olim deus Israelitas, exercitum angelus traiecit. emensa palude et continente peragrata, reseratas civitatis portas compere-runt: hinc tyrannum e medio tollunt et Ardabarium vinculis liberant. eo sublato, Theodosius imperator Valentinianum Constantii Gallaeque Placidiae filium caesarem renunciatum, in occidentis partes mittit cum matre ipsius, et cum eo Helionem Patricium, qui in regnum illum instituat, ablegat. regnavit ille annis uno et tri-ginta.

Antiochiae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 416

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκαταστασίαι καὶ ἀλληλοκτονίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γέγονασι πολλαί.

V. 59 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος διὰ Ἡλιῶνος Πατρικίου στέφανον βασιλικὸν ἐπεμψεν τῷ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ῥώμῃ. Μαρουθᾶς δὲ ἐπίσκοπος Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν τοῦ βασι- 5 λέως Περσῶν Ἰσδεγέρδην δαιμονιῶντα ἰάσατο διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας, ὅθεν Ἰσδεγέρδης πολλὴν πληροφορίαν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν προσελάβετο.

A.M. 5917 Ῥώμης ἐπισκόπου Κελεστίνου ἔτος α'.

A.M. 5918 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσδεγέρδου θανάτου, Οὐαραράνης ὁ τού- 10

D του παῖς σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας διεδέξατο διωγμὸν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρέσβεις ἐπεμψεν τοὺς φυγάδας

P. 74 ἔξαιτούμενος. Θεοδόσιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐ κα- 15 τεδέξατο τοὺτους προδοῦναι. ἐκ τούτων ἀρθρειῶν τῶν σπονδῶν πόλεμος δεινὸς συνεκροτήθη. καὶ ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπο- 13 στέλλει Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς, Οὐαραράνης δὲ ἀποστέλλει Ἄρσειον στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Περσικῆς, καὶ πολλὰς μυριάδας Σαρακηνῶν πρὸς βοήθειαν ἔχων. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος καταλαβὼν τὴν Περσίδα, καὶ πορθήσας τὴν λεγομένην Ἀρζανὴν ἐπαρχίαν ἐπὶ τὴν Με- 20 σοποταμίαν ἔρχεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Περσῶν στρατη-

13. Θεοδ. δὲ ὁ τῶν A, ὁ δὲ Θεοδ. τῶν vulg. 14. τούτων A e, τούτου vulg. 20. Ἀρζάνην A alii, Ἀρζανικὴν b, Ἀρζάνην vulg.

Hoc anno tumultus caedesque plurimae inter Alexandrinos cives mutuo agitatae.

Eodem etiam anno Theodosius per Helionem Patricium imperatoriam coronam ad Valentinianum Romae morantem destinavit. Maruthas porro Mesopotamiae episcopus Isdegerdem regis Persarum filium daemone vexatum precibus et ieiuniis saluti restituit: ex quo Isdegerdes plurimam erga res Christianas fiduciam accepit.

A. C. 417 Romae episcopi Celestini annus primus.

A. C. 418 Hoc anno Isdegerde fati functo, Vararanes filius simul cum regno religionis persecutionem iniit. legatos itaque qui transfugas e regno requirerent ad Theodosium misit. Theodosius Romanorum imperator eos reddere detrectat: ex quo foedere soluto, bellum ingens inter utrumque suscitatur. hinc Theodosius Ardaburium ducem cum Romanis copiis, inde cum Persicis exercitibus et innumeris Saracenorum auxiliarium copiis Arseum Vararanes mandat. Ardaburius in Persidem usque penetrans, Arzane provincia devastata, in Mesopotamiam ingreditur: Persarum dux pariter in Mesopotamiam versus Euphratem

γός κατέλαβεν τὴν Μεσοποταμίαν πλησίον τοῦ Εὐφράτου, καὶ νομίσαντες τὴν τῶν Ῥωμαίων δύναμιν ἐπέρχεσθαι αὐτοῖς, ἐκ θεοῦ δειλινθέντες εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτοῦς ἐνόησαν ἔρρι-
 5 σαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς λοιποὺς μεσολαβήσαντες πάντας αὐτούς, καὶ τὴν μυριάδα τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων Ἀθανάτων ἀνεῖλον, καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῶν, τοῦ Χριστοῦ δίκην εἰσ-
 10 πραξαμένον τοῖς Πέρσις, ἀνθ' ὧν πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ἀπέκτειναν ἀδίκως. C

10 [Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων Ζαχαρίου τοῦ προφήτου καὶ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.]

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ προφήτου Ζαχαρίου τὰ λείψανα εὐ- A.M. 5919
 ρέθησαν ἐν κώμῃ τινὶ κατὰ τὴν περιοικίδα Ἐλευθεροπόλεως, ὁμοίως καὶ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος ἐν κώμῃ κατὰ Περ-
 15 γαμαλᾶ, ἐν ἣ Γαμαλιήλ ὁ διδάσκαλος Παύλου τοῦ ἀποστόλου σὺν Ἀβίβῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔθαψαν κηδεύσαντες τὸ σῶμα τοῦ πρωτομάρτυρος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς κατὰ μί- A.M. 5920
 20 πῶ τῆς μακαρίας Πουλχερίας πολλὰ χρήματα τῷ ἐπισκό-
 20 πῶ Ἱεροσολύμων ἀπέστειλεν πρὸς διάδοσιν τῶν χρειᾶν ἐχόν-

3. ἐνόησαν A, ἐν ὄπλοις e, ἔνοησαν vulg. 8. τοὺς Πέρσας f, fortasse vere. 10. περὶ — — Στεφάνου: haec in margine habent A a, reliqui omittunt. 13. κατὰ τὴν A, παρὰ τὴν vulg. 14. Περγαμαλᾶ A f, Παργαμαλᾶ vulg. 19. τῷ add. ex A. ἐπισκόπῳ] ἀρχιερεὶ c. 20. πρὸς om. A e.

progredditur cum suis, qui cum Romanas acies ingruere arbitrarentur, dei impulsu, vanis terroribus agitati, ut erant armis instructi in flumen desilierunt: adeo ut decem myriades aquarum vorticibus perierint: reliquos omnes, et eam maxime legionem ac myriadem, cui a Persis Immortalium nomen factum, cunctosque eorum duces quaquaversus Romano milite circumclusos; Christo, a Persis, quod iniustam viris religiosus mortem intulissent, vindictam exigente, Ardaburius delevit.

De inventione reliquiarum Zachariae prophetae et protomartyris Stephani.

Hoc anno in pago quodam agri Eleutheropolitani Zachariae pro- A. C. 419
 phetae reliquiae repertae sunt ac pariter Stephani protomartyris in pago ad Pergamala, in quo praefati martyrum antesignani corpus Gamaliel Pauli apostoli praeceptor una cum Abibone filio curavit.

Hoc anno Theodosius pius imperator beatam Pulcheriam imitatus A. C. 420
 magnam pecuniarum vim egenis distribuendam, auream quoque crucem pretiosis lapillis interstinctam sancto Calvariae loco sigendam ad

των, καὶ τὸν σταυρὸν χρυσοῦν διάλιθον ποιῆσαι πρὸς τὸ πα-
 γῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ κρανίῳ. ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος ἀντίδωρον
 V. 60 ἀπέστειλεν λείψανον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ πρωτομάρτυρος
 Στεφάνου διὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πασσαριώως. τούτου δὲ εἰς
 Χαλκηδόνα φθάσαντος, θεωρεῖ ἡ μακαρία Πουλχερία αὐτῆ 5
 τῆ νυκτὶ ἐν ὄραματι τὸν ἅγιον Στέφανον λέγοντα αὐτῆ· ἰδοῦ,
 ἡ προσευχὴ σου εἰσηκούσθη, καὶ ἡ αἰτησίς σου γέγονε, καὶ
 ἦλθεν εἰς Χαλκηδόνα. ἡ δὲ ἀναστῆσα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 P. 75 τῆς λαβοῦσα, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν ἁγίων λειψάνων,
 καὶ ταῦτα εἰς τὸ παλάτιον λαβοῦσα κτιζεῖ οἶκον ἔνδοξον τῷ 10
 ἁγίῳ πρωτομάρτυρι, κακεῖ τὰ ἅγια κατέθετο λείψανα.

A.M. 5921 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Σισιννίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀγαθότητι πολλῇ κινούμενος Θεοδόσιος ὁ
 βασιλεὺς, καίπερ νικήσας κατὰ κράτος τοὺς Πέρσας, φειδοῦ
 B τῶν κατοικούντων ἐν Περσίδι Χριστιανῶν, εἰρήνην ἀσπάζεται, 15
 καὶ ἀποστέλλει πρεσβευτὰς Ἠλίωνα τε τὸν πατρικίον, ὃν πάν
 διὰ τιμῆς ἤγεν, καὶ Ἀνατόλιον τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν
 εἰρήνην σπεισασθαι. Οὐαραράνης δὲ γνοὺς τὴν ἑαυτοῦ ἤτ-
 ταν δέχεται τὴν πρεσβείαν, καὶ οὕτως ὁ κατὰ τῶν Χριστια-
 νῶν ἐπαύσατο διωγμός. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐπὶ ταῖς 20

1. τὸν add. ex A.

ποιεῖσθαι vulg.

A, ταύτην vulg.

σθαι] ποιήσασθαι A.

διάλιθον A a b c d f.

7. εἰσηκούσθη A, ἠκούσθη vulg.

16. πάν A, πάλοι vulg.

ποιῆσαι e,

10. ταῦτα

18. σπεισα-

Hierosolymorum episcopum misit. praesul haec dona vicario munere
 compensaturus dextrae manus martyrum principis Stephani reliquias
 per sanctum Passarionem obtulit. eo Chalcedonem usque profecto,
 cernit beata Pulcheria nocturno in ostento sanctum Stephanum ver-
 bis istis se compellantem. vident, ut preces tuae sint exauditaе, et
 ut petitio tua iam adimpleta Chalcedonem usque pervenerit? exur-
 gens illa fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: illis-
 que demum in palatium illatis, sumptuosam aedem sancto martyrum
 ductori extruxit et in ea sacra munera deposuit.

A. C. 421 Cρoтeoс episcopi Sisinnii annus primus.

Hoc anno Theodosius imperator, licet armorum vi Persas et vi-
 ctoriis premeret, Christianorum tamen in Perside commorantium san-
 guini parciturus, summa clementia ductus pacem amplectatur, et He-
 lionem patricium virum summis semper honoribus auctum et Ana-
 tolium orientis praefectum legatos pacis foedus firmaturos mittit.
 Vararanes, cognita suorum iactura, lubens admittit legatos, atque ita
 excitatus in Christianos persecutionis motus resedit. imperator porro
 Theodosius in tantorum beneficiorum vicem grates acturus deo una

τοιαύταις εὐεργεσίαις τῷ Θεῷ εὐχαριστῶν, γεραίρειν τοῖς ὕμνοις οὐκ ἐπαύετο, κοινωνοὺς ἔχων τῆς ὕμνηδίας τὰς ἰδίας ἀδελφὰς διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσχοίσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σισίνιος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινου- C
5 πόλεως Πρόκλον χειροτονεῖ ἐπίσκοπον Κυζίκου· ὃν τινα οἱ Κυζικηνοὶ μὴ δεξάμενοι, μοναχόν τινα παρὰ γνώμην Σισινίου Δαλματινὸν λεγόμενον χειροτονοῦσιν. ὁ δὲ Πρόκλος ἰδίαν ἐκκλησίαν μὴ ἔχων, ἐν Κωνσταντινουπόλει προτροπῇ Σισινίου ταῖς διδασκαλίαις ἦν διατρέπων.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐν Περσίδι ἐπαύσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φίλιππος πρεσβύτερος Σίδης Χριστιαν- A.M. 592
κὴν ἱστορίαν συγγραψάμενος ἐν λς' βιβλίοις πολλὰ καθάρτε- D
ται Σισινίου διὰ τὸ προκριθῆναι τὸν Σισίνιον Φιλίππου εἰς
15 τὴν ἐπισκοπὴν ἅμα καὶ Πρόκλῳ· εὐθύς δὲ Σισίνιος ἐτε-
λεύτησεν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεστορίου ἔτος α'. A.M. 5923

Τούτῳ τῷ ἔτει Σισινίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
κοιμηθέντος, Νεστόριος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται Γερμανικεὺς P. 76
20 τῷ γένει. ἅμα δὲ τῷ θρόνῳ ἐπέβη, παραντίκα ἢ αὐτοῦ κα-
κοπιστία, καὶ τὸ ἐν τοῖς δόγμασι διεστραμμένον φρόνημα

1. τῷ Θεῷ A, τὸν Θεὸν vulg.

2. ἐπαύετο A, ἐπαύθη vulg.

4. ὁ ἐπίσκ. A, ἀρχιεπ. vulg.

7. Δαλματινὸν A e, Δαλμάτιον

vulg. 21. τὸ add. ex A.

cum suis sororibus, quae perpetuam virginitatem colebant, sacris can-
tibus numen celebrare et eius laudes extollere nusquam desistebat.

Eodem anno Sisinnius Cpoleos archiepiscopus Cyzici episcopum
ordinat Proclum: quem cum agnoscere Cyziceni detrectassent, mona-
chum quendam nomine Dalmatium invito Sisinnio sibimet praeferunt
antistitem. Proclus propria destitutus ecclesia, Sisinnii monitis et
permissu sermonibus populo docendo habitus clarebat.

Eodem quoque anno mota in Christianos Persas persecutionis
tempestas sedata est.

Hoc anno Philippus Sides presbyter Christianam historiam libris A. C. 422
triginta sex absolvens acerbius in Sisinnium invehitur; eo quod
ipsi Philippo pariter ac Proclo Sisinnius idem ad episcopatus electio-
nem fuisset praelatus. non diu post vero Sisinnius e vita migravit.

Cpoleos episcopi Nestorii annus primus.

A. C. 423

Hoc anno Sisinnio Cpoleos pontifice defuncto, Nestorius in epi-
scopatu succedit. is Germanicam habuit patriam: simul autem ac
thronum conscendit, confestim eius prava fides et perversa circa eccle-
siae dogmata mens manifestata. orationem quippe de rebus fidei suo

ἔδεικνυτο. ὁμιλίαν γὰρ περὶ πίστεως ἔδωκεν τῷ ἑαυτοῦ Συγ-
 V.61 κέλλῳ, κελύσας αὐτῷ ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας κηρῶσαι ἔχουσαν
 οὕτως· Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖται μηδεὶς· Μαρία γὰρ
 ἄνθρωπος ἦν, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου θεὸν τεχθῆναι ἀδύνατον.
 ταύτης ἐπελάβετο πρῶτον τῆς φωνῆς Εὐσεβίου τις σχολαστι- 5
 B κὺς τῆς βασιλείσης Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν πολλοὶ τῶν Βυ-
 ζαντιῶν ἐταράχθησαν. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κυρῶσαι
 σπεύδων πανταχοῦ τὴν φωνὴν ἐξέβαλεν, ψιλὸν ἄνθρωπον λέ-
 γων τὸν κύριον. ἐν μιᾷ δὲ κυριακῇ προκαθεζομένου Νεστο-
 ρίου, προτραπεῖς Πρόκλος τοῦ ἐξηγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλία 10
 εἰς τὴν Θεοτόκον, ἧς ἡ ἀρχὴ· παρθενικὴ πανήγυρις σήμε-
 ρον, ἀδελφοί. τότε μισητὸς γενόμενος παρὰ πᾶσιν ὁ δυσσε-
 βῆς Νεστόριος διὰ τῦφον καὶ κακοπιστίαν. εἶχεν γὰρ καὶ
 Ἀναστάσιόν τινα πρεσβύτερον Ἀντιοχέα, ὃν σφόδρα περιε-
 ποιεῖτο, ὡς ὁμόφρονα, ἄνδρα τολμηρότατον, ἐπ' ἐκκλησίας 15
 C βλασφημοῦντα τὴν ἀειπαρθενον Θεοτόκον. τούτου δὲ Εὐσε-
 βιος ὁ τοῦ Δορυλαίου πρῶτος κατεῖπεν· οὕτω τε διαπραττό-
 μενος πολλοὺς θορύβους ἤγειρε καὶ ταραχάς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὸ φοβερὸν θαῦμα τῶν ἁγίων ἑπτὰ
 παιδῶν ἐν Ἐφέσῳ γέγονεν, ἀναστάντων αὐτῶν διὰ ρπδ' 20
 ἐτῶν.

6. βασιλείσης A alii, βασιλίδος vulg. 8. τὴν φωνὴν ἐξέβα-
 λεν A, τὴν Θεοτόκου φωνὴν ἐξέβαλλεν vulg. 16. δυσφημοῦν-
 τα A. 17. Δωρυλαίου A alii. 20. ρπα' A a f.

Syncello traditam in publico Christianae plebis conventu iussit recitari ita continentem. Mariam nemo uncupet dei genitricem. homo namque Maria extitit: et ab homine deum gigni impossibile. hanc vocem Eusebius quidam imperatricis Cpoleos scholasticus primus reprehendit, ex quo Byzantium plures turbati. Nestorius autem sermonis confirmandi studiosus, ubique alta voce simplicem purumque hominem dominum affirmabat. die vero quodam dominico, ipso Nestorio ecclesiae praesidente, Proclus sacram concionem exponere iussus dixit: homilia in deiparam. homiliae principium hoc fuit. virginis hodie celebritas, fratres. exinde impius Nestorius propter factum et pravam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe quempiam Antiochenum presbyterum familiarius sibi devinctum, ceu parvitas et sensus eiusdem consortem, virum lingua praepetem et audacem et in ecclesia perpetuam virginem deiparam suis blasphemis vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylaei episcopus insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque concitavit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi auditum:

Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων ἐπί- A.M. 5924
σκοπος τὰς τοῦ Νεστορίου βλασφημίας, γράφει αὐτῷ παρακα-
λῶν, καὶ νοουθετῶν ἀπέχεσθαι τῶν διεστραμμένων αὐτοῦ δο-
γματῶν, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀντέχεσθαι. ὁ δὲ Νεστόριος
5 ἀπαπέσειλεν ὑβρίζων καὶ βλασφημῶν. τότε Κύριλλος γρά-
φει τῷ πάππῳ Ῥώμης τὰ περὶ Νεστορίου, καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν
γραφέντα παρὰ Νεστορίου βλάβσημα κατάδηλα αὐτῷ ποιεῖ.
τότε Κελεστίνος γράφει Νεστορίῳ, ὀρίσας αὐτῷ ἡμερῶν ἑ
προθεσίμian, ἵνα παύσῃται τῆς βλασφημίας, καὶ μετανοήσῃ.
10 ἐπιμένοντα δὲ τῇ κακοδοσίᾳ, μηκέτι αὐτὸν εἶναι κοινωνικὸν
ἱερέα. γράφουσι τε ὁμοίως Κελεστίνος καὶ Κύριλλος Ἰωάννη
τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας καὶ Πραυλίῳ τῷ Ἱεροσολύμων
περὶ Νεστορίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἵρέσεως. Ἰωάννης δὲ γρά-
φει Νεστορίῳ συμβουλευὼν αὐτῷ ἀποστῆναι τῆς αἵρέσεως, P. 77
15 ὑπομιμνήσκων αὐτῷ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥηθὲν τό· ἐξαπέσει-
λεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός. γνούς δὲ
ὁ Νεστόριος, ὅτι οὐκ ἀνέχονται οἱ πατριάρχαι παρασιωπῆσαι
οὕτω τεταραγμένων τῶν ἐκκλησιῶν, παρεσκέυασε τὸν βασιλέα
γράψαι σάκραν πρὸς Κύριλλον πλήρη στιγματῶν, καὶ δοκῶν

3. post νοουθετῶν b add. ὡς ἀδελφόν. 6. Νεστορίου A, Νε-
στόριον vulg. 11. γράφουσι τε A, γράφουσι δὲ vulg. 12.
Πραυλίῳ] Ἰουβενάλῳ b. τῷ alterum A, τῶν vulg. 13.
Ἰωάννης — — — αἵρέσεως om. A. 15. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
τὸ post ῥηθὲν add. ex A. 16. γενόμενον A, γεννώμενον vulg.
18. τεταγμένων A e.

sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos
184 consepulti remanserant, suscitati sunt.

Hoc anno Cyrillus Alexandriae episcopus, auditis Nestorii blas- A. C. 424
phemias, ipsum pravis opinionibus disseminandis abstinere et rectam
fidem sustineret, litteris hortatur et admonet: ad quem Nestorius con-
tumelias blasphemiasque rescripsit. tum quae Nestorius effutiret, et
ad se litteris dedisset blasphemias, papae Romae Cyrillus scriptis
manifestat. mox Nestorio scribit Celestinus, et dierum decem praefixo
termino iubet hominem a blasphemias abstinere et mentem retractare:
alias in sensus pravitate perseverantem, neque sacerdotem ecclesia-
sticae communionis consortem eum deinceps habendum. in hanc men-
tem de Nestorio et ipsius haeresi Ioanni Antiochiae archiepiscopo
et Praulio Hierosolymocum litteris significavit. ipse Ioannes scribit
Nestorio et de abdicanda haeresi consilium dat, hoc etiam sug-
gesto apostoli dicto: misit deus filium suum natum ex muliere. cae-
terum cum patriarchas in hac ecclesiarum perturbatione silentium
nequaquam acturos praevideret, imperatorem ut sacram minis et ter-

αὐτὸν ἐκ τούτων κτυπεῖν, μᾶλλον διήγειρεν. διανασταὺς γὰρ γράφει τῇ βασιλεῖ καὶ ταῖς τούτου ἀδελφαῖς περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς Νεστορίου κακοδοξίας, ἕμα καὶ αἰ-
 Βτούμενος σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι εἰς τὸ γυμνασθῆναι
 κανονικῶς τὰ κατὰ Νεστορίου. τότε ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος 5
 γράφει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόποις παραγενέσθαι εἰς Ἐφε-
 σον χωρὶς πάσης ὑπερθέσεως μετὰ τὸ Πάσχα ὀρίσας, ὅτι
 οὐδεμίαν ἔξει πρὸς θεὸν οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀπολογίαν ὃ μὴ τῆν
 ἡμέραν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς εὐρισκόμενος ἐν τῇ συνόδῳ εἰς
 Ἐφeson. ὃ δὲ τῆς Ῥώμης Κελεστίνος γράφει Κυρίλλῳ τῷ 10
 V. 62 Ἀλεξανδρείας τὸν αὐτοῦ τόπον ἐπέχειν ἐν τῇ συνόδῳ, διὰ
 τὴν τῆς θαλάσσης κόπον τοῦ χειμῶνος, μὴ δυνηθεῖς εὐρε-
 θῆναι.

A.M. 5925 Τούτῳ τῷ ἔτει ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνο-
 Cδος τῶν διακοσίων πατέρων συνηθροίσθη. πάντων τοίνυν τῶν 15
 ἐπισκόπων ἐλθόντων, Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ ἀνατολικοὶ
 οὐκ ἀπήντησαν τῇ ὀριθείσῃ προθεσμίᾳ, καὶ τῇ δεκάτῃ ἕκτη
 ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ὀρισμένην, τοῦ Ἰωάννου μὴ ἐλθόντος, ἔφθα-
 σεν ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ

1. αὐτὸν add. ex. A. 5. Νεστορίου A e, Νεστόριον vulg.
 9. ἐν τῇ συνόδῳ A, εἰς τὴν σύνοδον vulg. 11. ἐπέχειν A,
 ὑπέχειν vulg. 12. κόπον| τόπον a b c d. 14. οἰκουμε-
 νικῇ τρίτῃ σύνοδος a b c d. 15. τῶν post τοίνυν add. ex A.
 17. ὀρισμένη b.

rore gravem ad Cyrillum daret, impulit. unde Cyrillum percellere et ferire meditatus, ad pugnam magis excivit. quare renovatis animi viribus, ad imperatorem et eius sorores de recta fide et perversis Nestorii dogmatibus scribit, unaque ut legitima ecclesiae consuetudine Nestorii res discuterentur, generale concilium celebrari postulat. tunc imperator Theodosius cunctis suae ditionis episcopis, ut sine dilatione, post Pascha, convenirent Ephesum, scripto mandavit: nullam apud deum neque apud nos habiturum defensionem, qui sanctae Pentecostes die synodo apud Ephesum praesentem se non exhibuerit. Romanus vero pontifex Celestinus, cum synodo adesse nequiret, ob labores hiemali tempestate in mari tolerandos, Cyrillo Alexandriae episcopo, ut suum locum teneret, rescripsit.

A. C. 425 Hoc anno sancta et oecumenica synodus ducentorum episcoporum Ephesi congregata est. cum omnes igitur episcopi convenissent, Ioannes Antiochiae pontifex, et alii orientis episcopi ad praefinitum diem non occurrerunt: elapsis deinde a condito termino diebus sexdecim, Ioanne nondum comparente, cum multo comitum fastu Nestorius advenit. die itaque Iunii mensis vigesima celebrari coepit con-

Ἰουνίου μηνὸς ἐκροτήθη ἡ σύνοδος Νεστορίου καὶ Κυρίλλου
καὶ Πραυλίου προκαθησθέντων, τοῦ δὲ Κυρίλλου τὸν τόπον
τοῦ Ῥώμης ἐπέχοντος· καὶ πάντων θεολογούντων λέγει ὁ
Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας· ἐγὼ τὸ γενόμενον διμη-
5 ναῖον καὶ τριμηναιὸν οὐκ ἂν θεὸν ὀνομάσαιμι. καὶ διὰ τοῦτο
καθαρός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πρὸς
ὑμᾶς οὐκ ἐπανέρχομαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξῆλθεν μετὰ ἕξ D
ἐπισκόπων τῶν γνώμῃ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. οἱ δὲ περὶ
Κύριλλον τῇ ἑξῆς συνελθόντες, ἀπέστειλαν τρεῖς ἐπισκόπους
10 καλέσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. ὁμοίως δὲ καὶ δεῦτερον καὶ
τρίτον καὶ τέταρτον προσκληθεῖς ὑπὸ τῆς συνόδου, οὐ παρε-
γένετο. ἀλλὰ καὶ τοὺς σταλέντας ὑβρισθῆναι καὶ ἀτιμασθῆ-
ναι παρεσκεύασεν. τότε ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος ὑβρι-
σμένους καὶ ἠτιμασμένους δεξαμένη τοὺς ἀποσταλέντας ἐπι-
15 σκόπους, ἀπεφῆγατο κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀλλότριον αὐτὸν ὥρισεν
παντὸς ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ εἰς πρόσ- P. 78
ωπον τὴν οἰκίαν καθαίρειον. τούτων οὕτω τελεσθέντων,
ἦλθεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος
εἴκοσι ἕξ ἐπισκόπους ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, οἱ τινες μαθόντες
20 καθαιρεθέντα αὐτόν, ἀποσχίσαντες τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ
μετὰ Νεστορίου συνεδρεύσαντες, καθείλον, ὡς ἐνόμισαν, Κύ-

4. τὸ γεν. Α, τὸν γ. vulg. 5. ὀνομάσαιμι Α, ὀνομάσοιμι vulg.
7. ἀνέρχομαι Α e. 13. παρεσκεύασεν] ἐκέλευσεν e, om. Α.
16. ἱερατικοῦ ἀξιώματος Α, ἱερατικοῦ τάγματος δηλονότι ἀξιώ-
ματος vulg. 20. καθαιρεθέντα Α, καθαιρεθῆναι vulg.

cilium, Nestorio, Cyrillo et Praulio conventui praesidentibus, Cyrillo vero Romani pontificis locum obtinente: cunctisque iam theologicas disquisitiones instituentibus, non sine magna arrogantiae ostentatione dixit Nestorius: eum equidem, qui bimus aut trimus agnitus fuerit, nusquam ego deum appellaverim: eapropter mundus sum ab omnium vestrum sanguine: nec ad vos postmodum me quavis ratione redituum testor. his dictis, cum sex episcopis eius sententiae obsequentibus egressus est. Cyrilli sequaces postera luce congregati, tres episcopos, qui Nestorium vocarent, destinant: quibus obedire renuit: eodemque pacto secundo et iterum, imo quarto accersitus, non accessit; sed et legatos iniuriis probrisque respersi providit. tum vero delegatos episcopos iniuriis ita probrisque affectos sancta et oecumenica synodus excipiens sententiam adversus eum pronunciavit et omni sacra dignitate alienum deinceps futurum sanxit: hancque veram et indubitam eius depositionem praesenti et coram denunciaverunt. his ita perfectis, Ioannes Antiochiae praesul sex et viginti comitatus episcopis tertia die advenit. hi de Nestorii

ριλλον καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσιον. Θεοδώρητος μέντοι νομί-
 σας Κύριλλον καταδραμεῖν, τὰ δώδεκα κεφάλαια παρεξηγη-
 σάμενος, ἐκέϊσε τὸν Νεστορίου ἐξήμεσεν ἰόν. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις
 Β Κύριλλος γενναίως διαναστάς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων
 ἀπελογήσατο, ἐρμηνεύων αὐτὰ, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστι- 5
 κὸν θησαυρὸν ἀνακαλύπτων, καὶ τὸν οἰκεῖον εὐσεβῆ σκοπὸν
 φανεροποιῶν πᾶσιν. ὑπὸ δὲ τῆς ἁγίας συνόδου κληθεῖς ὁ
 τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάννης ἐκ τρίτου, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῦ
 παραγενέσθαι, ἀπόφασιν ἐδέξατο σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὡς ἀλ-
 λοτριοῦσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἄχρῃς ἂν ἐαν- 10
 τῶν καταγόντες τὸ οἰκεῖον ὁμολογήσωσιν σφάλμα. καὶ τοῦτο
 ἡ ἁγία ὄρισε σύνοδος, ὥστε τὰ παρὰ τῶν ἀνατολικῶν ἀθέ-
 σμως καὶ ἀκανονίστως ἐφ' ὕβρει τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας
 προέδρων Κυρίλλου καὶ Μέμνονος ἰσχύν τινα μηδ' ὅλως
 C ἔχειν. τούτων τοίνυν πάντων ἐξ ἀναφορᾶς τῷ βασιλεῖ Θεο- 15
 δοσίφ ἀνεγχεθέντων, ἐκελεύσθησαν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν
 ἐπίσκοποι ἀνελθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀνελθόντες τῇ
 συνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν οἱ τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ κυ-
 ρωθείσης τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, Μαξιμιανὸς χειροτονεῖται

7. φανεροποιῶν A, φανερῶν vulg. 10. κοινωνίας codd. omnes,
 λειτουργίας Par. 11. τοῦτο ἢ A, τοῦτο δὲ ἢ vulg. 15. πάν-
 των ἐξ ἀναφορᾶς A alii, πάντων αἱ διαφοραὶ δι' ἀναφορᾶς
 vulg. 16. ἀνεγχεθέντων A alii, ἀνεγχεθεῖσαι vulg.

exauctoratione certiores facti, se a sancto concilio segregaverunt, se-
 paratimque cum Nestorio considentes, Cyrillum et Memnonem Epe-
 siorum antistitem depositione, ut sibi videbatur, mulctaverunt. Theo-
 doretus sane Cyrillum insectari et redarguere arbitratus, duodecim
 capitibus perperam expositis, Nestorii virus omne evomitum suo re-
 spersit operi. sanctus autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capi-
 tulum defensionem instruxit, expositionem adhibuit, et in lucem
 prolato ecclesiasticae doctrinae thesauro, quam ad pietatem propria
 collimaret sententia, omnium oculis reddidit manifestum. a sancta
 postmodum synodo tertium vocatus Antiochensium praesul Joannes,
 cum accedere detrectaret, adversam excepit cum sociis sententiam,
 adeo ut omni ecclesiae removerentur ministerio, donec arrepti con-
 siliū poenitentes admissam faterentur culpam. et haec quidem sancta
 definivit synodus, quo constaret, quaevis in Cyrillum et Memnonem
 sanctissimos ecclesiae praesides praeter pietatis iura et canonum au-
 ctoritatem attentata, nullius omnino roboris esse vel firmitatis. itaque
 controversiis de his omnibus agitatis, ac scriptis ad Theodosiam im-
 peratorem relatis, utriusque partis episcopi Cpolim tendere iussi.
 conveniunt illi et dei opera vincunt, qui sanctae synodi partes tue-

ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, πρεσβύτερος ὢν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ἔλαβον τὸν Νεστορίου μεθ' ἑαυ- V. 63 τῶν εἰς ἀνατολήν. τῇ δὲ τεταύτῃ χρόνῃ τῆς Νεστορίου κα- θαιρεσίως Ἰωάννης ὁ τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τὸν τοῦ Θεοῦ 5 φόβον κεκτημένος, βλέπων πολλοὺς τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν λογάδων ὑπὸ Νεστορίου γοθευομένους, γράφει παρακαλῶν D τὸν βασιλέα τοῦτον ἐξεῶσαι τῆς ἀνατολῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Νεστορίου ἐξώρισεν ἐν τῇ Ὠάσει, προστάγματα δὲ ἐπέμπει Κυρίλλῳ καὶ Ἰωάννῃ ἀνυπερθέτως ἐνωθῆναι πρὸς 10 τὸ ἀπαλλάξαι τὰς ἐκκλησίας διχονοίας ἀπάσης. εἶς δὲ τῷ προστάγματι Ἰωάννης, καὶ γράφει Κυρίλλῳ τὴν ἑαυτοῦ πί- στιν καὶ τὴν τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὁμολογίαν καὶ τῶν ῥ' τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδεχόμενος καὶ τὰ ἐν Ἐφέσῳ πεπραγμένα. τότε ὁ Κύριλλος ἀποδεξάμενος γράφει 15 Ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἐπιστολήν, ἧς ἡ ἀρχή· εὐφραι- νέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· καὶ τῇ αὐτῇ P. 79 ὁμολογία συνθέμενοι ἀμφοτέροι, ἠνώθησαν πρὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν αἱ παρ' ἑκατέρους ἅγιοι ἐκκλησίαι. κατὰ τοῦτον δὲ τὸν χρόνον Νόννος ὁ Θεοφόρος ἐποίμαινε τὴν τῶν Ἐδεσσηνῶν 20 ἐκκλησίαν, ὁ τὴν πρώτην τῶν μιμάδων Ἀντιοχείων τῷ Θεῷ

3. εἰς ἀνάπλην A b e. 8. Ὠάσει: sic recte conl. Goar. ex Theodoretī ep. ad. Sporad. 1. Θάσει b, Θάσῳ vulg. vid. infra.
11. Ἰωάννης — — καὶ τὴν om. A. 16. οἱ add. ex. A. 19. Νόννος A.

bantur: firmataque Nestorii exauctoratione, Maximianus ecclesiae Cpolitanae presbyter consecrationis ritu praeficitur episcopus. orientales autem Nestorium secum assumptum deduxerunt in orientem. caeterum anno a Nestorii depositione quarto Ioannes Antiochensium episcopus dei timore ubertim clarus, cum insignissimos quosque Antiochensium Nestorii doctrina cerneret adulterari, de Nestorio ex oriente penitus eliminando supplex imperatorem postulat. Imperator Nestorium apud Thasum deportari iubet: ad Cyrillum autem et Ioannem, ut sine dilatione pacem ineant, quo cuncta penitus dissensio ab ecclesiis eliminetur, imperat. iussis obtemperat Ioannes, suamque Cyrillo fidem, et quae fuit Nicaeae patrum confessio, quae centum et quinquaginta Cpoli congregatorum, denique quae apud Ephesum fuerunt acta, se recipere scribit. id ubi Cyrillus accepit et probavit, epistolam ad Ioannem et reliquos orientales mittit, cuius principium: laetentur caeli, et exultet terra. et ambobus quidem in hanc confessionem convenientibus, subditae utrique ecclesiae in pacis et concordiae unionem redierunt. his temporibus Nonnus deo plenus pontifex Edessenorum pascebat ecclesiam, qui mimarum Antiochensium insi-

ἀφιερώσας, καὶ ἀντὶ Μαργαριτοῦς πόρνης ἁγίαν αὐτὴν Πε-
λαγίαν παραστήσας τῷ Χριστῷ. οὗτος οὖν ὁ ἐν ἁγίοις ἀγαλλ-
λιώμενος ἐπὶ τῇ τῶν ἁγίων ὁμοιοῖα, γράφει τῷ ἀρχιεπισκόπῳ
Ἰωάννῃ νουθεσίας καὶ διδασκαλίας ῥήματα, ἐν οἷς καὶ τοῦτο-
κάθαρτον τὴν ἐκκλησίαν, ὃ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῶν Νεστο- 5
Βριανῶν ζιζανίων καὶ τῆς αὐτῶν δεινότητος. τὸν δὲ ἀσεβῆ
καὶ βλάσφημον Νεστόριον ἐν τῇ ἔξορίᾳ ἢ θείᾳ δίκῃ μετῴθην
σηπεδόνι τῶν μελῶν αὐτοῦ πάντων, μάλιστα δὲ τῆς μιαρᾶς
αὐτοῦ γλώσσης, ἣ περιπεσῶν διεφθάρη τῷ θανάτῳ, προλαβὼν
τὴν ἀπὸ Ὁάσεως ἀνάκλησιν εἰς ἕτερον τόπον. 10

A.M. 5926

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαξιμιανοῦ ἔτος α΄.
C Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ Ῥώμης ὁ Γάλ-
λης Πλακιδίας καὶ Κωνσταντινοῦ υἱὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἔγημεν γυναῖκα τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως
Εὐδοξίαν τὴν ἐξ Εὐδοκίας γεννηθεῖσαν αὐτῷ, καὶ ἐπανῆλθεν 15
ἐν Ῥώμῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἡσύχιος ὁ πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων
ἐτελεύτησεν. καὶ ἡ μακαρία Μελάνη ἡ τῆς μεγάλης ἐγγόνῃ
ἐν ἀσκήσει ἐκοιμήθη ἐν βίῳ τελείῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

A.M. 5927
D

Ῥώμης ἐπισκόπου Ξύστου ἔτος α΄.

20

3. τῇ add. ex A. 5. κάθαρτον A, κάθαρε vulg. 8. αὐτοῦ
ante πάντων om. A. 9. δὲ θανάτῳ τῆς μ. e. 10. ἀπὸ Ὁά-
σεως A e, ἀπὸ κολάσεως b, ἀπὸ Θάσου vulg. 12. Γάλλας b.
17. ὁ add. ex A.

gnissimam deo consecravit, et Margaritus scorti vice Pelagiam san-
ctam poenitentem Christo exhibuit. hic igitur sanctorum non ultimus
de sanctorum inita reconciliatione exultans, verba monitionum et do-
ctrinae plena Ioanui scripsit, haecque inter alia : expurga ecclesiam,
vir dei, a Nestorii zizaniis et eorum perfidia. impium tandem blas-
phemumque Nestorium divina iustitia in exilio ulta est, membris
eius omnibus, et impura maxime lingua, tabo fluentibus, quo quidem
corrosus leto absumitur, et e Thaso in alium locum revocationem
praevenit.

A. C. 426

Cpoleos episcopi Maximiani annus primus.

Hoc anno Valentinianus Gallae Placidiae et Constantini filius
Cpolim profectus uxorem duxit Eudoxiam Theodosii imperatoria filiam
ex Eudocia coniuge sibi natam : et posthac Romam reversus est.

Eodem anno Hesyehius presbyter Hierosolymitanus ultimum diem
obiit : et beata Melania magnae Melanae neptis in religioarum vir-
tutum exercitiis et perfectione vitae Hierosolymis requievit.

C. A. 427

Romae episcopi Xysti annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τὴν γαμετὴν Εὐδοκίαν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπέστειλεν εὐχαριστηρίους ὕμνους προσάξουσαν τῷ Θεῷ, ἧτις πάμπολλα ταῖς ἐκκλησίαις ἐδώρησατο, καὶ προσκυνήσασα τὸν τε ἅγιον σταυρὸν καὶ τοὺς σε-
5 βασμίους τόπους ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασιλεια.

Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδου ἔτος α΄.

A.M. 5928

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πρόκλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύμπτοις ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀλε- P. 80
ξανδρείας, καὶ ἀπέθανον ἄνδρες φοβ' τῆ παννυχίδι τῶν
10 Νειλώων.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρόκλος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Κων- A.M. 5930
σταντινουπόλεως αἰτήσας τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸ λείψανον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ Κομάνων εἰς τὴν βασιλεύου-
σαν μετεκόμισεν. καὶ τῷ ἐχομένῳ χρόνῳ διὰ λγ' ἐτῶν τοῦ-
15 τον δημοσίᾳ ἐπὶ προελεύσεως πομπεύσας σὺν τῷ βασιλεὶ καὶ Β
τῆ μακαρίᾳ Πουλχερίᾳ εἰς τὴν τῶν ἀποστόλων ἀπέθετο ἐκ-
κλησίαν. καὶ οὕτως τοὺς διὰ τὴν ἐκείνου καθαιρεσιν τῆς ἐκ-
κλησίας χωρισθέντας ἤνωσεν. ἐπὶ τούτου τοῦ ἐν ἁγίοις Πρό-
κλου σεισμοὶ γέγονασι μεγάλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τέσ-
20 σαρὰς μῆνας. ὥστε φοβηθέντες οἱ Βυζάντιοι ἔφυγον ἐξω τῆς

9. τῶν Νειλώων b, τῶν Ελλώων A a f, τοῦ Νειλώων vulg. 14.
ἐχομένῳ b, ἐρχομένῳ vulg. 17. οὕτως A, εἰτα vulg. 18.
τούτου add. ex A. 19. σεισμοὶ γέγονασι μεγάλοι A, σεισμός
γένονεν vulg.

Hoc anno Theodosius imperator Eudociam coniugem laudes et grates relaturam Hierosolymam misit, quae plurima dona ecclesiis contulit: et adorata sacra cruce, locisque sacris perlustratis, in regiam Cpolim se recepit.

Persarum regis Isdegerdis annus primus.

A. C. 428

Cpoleos episcopi Procli annus primus.

Hoc anno ruina in Alexandriae teatro facta in Niliacorum festorum pervigilio homines septuaginta duos supra quingentos oppressit.

Hoc anno sanctissimus Cpolitanus episcopus Proclus, permissu ab A. C. 430
imperatore Theodosio petito, Ioannis Chrisostomi reliquias a Comanis in regiam civitatem transtulit, et insequente anno, exacta nimirum annorum triginta trium periodo, easdem publica confertaque proces-
sionis pompa deductas, imperatore et beata Pulcheria comitantibus, in apostolorum deposuit ecclesia: tum vero cunctos, qui propter abro-
gatam Ioanni dignitatem ab ecclesia fuerant segregati, ad pristinam recepit communionem. sancti Procli aetate, quatuor mensium spatio factus est Cpoli terrae motus, adeo ut Byzantini terrore consternati

πόλεως ἐν τῷ λεγομένῳ Κάμπῳ, καὶ ἦσαν διημερεύοντες σὺν τῷ ἐπισκόπῳ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσι λιτανεύοντες. ἐν μιᾷ οὖν κυμαινομένης τῆς γῆς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ κράζοντος τό, κύριε ἐλέησον, ἐκτενῶς, περὶ ὧραν τρίτην, ἄφνω πάντων ὁρώντων συνέβη ὑπὸ θείας δυνάμεως ἀρθῆναί τινα νεανίσκον 5 εἰς τὸν αἴρα, καὶ ἀκοῦσαι θείας φωνῆς παρεγγουόσης αὐτῷ ἀναγγεῖλαι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ λαῷ, λιτανεύειν οὕτω καὶ λέγειν· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· μηδὲν ἕτερον προστιθέντας. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Πρόκλος ταύτην δεξάμενος τὴν ἀπόφασιν ἐπέτρειψε τῷ λαῷ ψάλλειν οὕτω, καὶ εὐθέως ἔστη ὁ σεισμός. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία καὶ ὁ ταύτης ἀδελφὸς ὑπεραγασθέντες τῷ θαύματι, ἐθέσπισαν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τὸν Θεῖον τοῦτον ψάλλεσθαι ὕμνον· καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβον πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι 10

Δκαθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ. 15

A.M. 5931 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ίουβενάλιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ μόνον Βριτανίαν καὶ Γαλλίαν καὶ Σπανίαν ἀνασώσασθαι οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσπέριον Λιβύην, τὴν τῶν Ἄφρων καλουμένων χώραν 15

P. 81 προσαπίλωσε ἐρόπῳ τοιῷδε. δύο στρατηγοὶ ἦσαν Ἀέτιος καὶ 20

1. καὶ ἦσαν — ἐπισκόπῳ om. A. 2. πρὸς Θεὸν add. ex A.
6. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. τῆν add. ex A. 13. τὴν add. ex A.

ad Campum ita dictum ex urbe secedentes, supplicationibus ac processionibus repetitis dies noctesque cum episcopo protraherent. semel itaque terra violentius agitata, et e populo cunctis, domine miserere, conclamantibus intentius, sub omnium conspectu, circa diei tertiam horam adolescentulum quendam in aera divina virtute sublevari contigit, et divinam vocem audire sibi praecipientem, episcopo plebique renunciaret litaniarum preces in hanc formam deinceps conciperent: sanctus deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis: nec istis quicquam addere attentarent. iussu istiusmodi accepto, populum, ut ita caneret, sanctus Proclus adhortatus est, et confestim terrae quievit motus. beata porro Pulcheria et eius frater miraculo recreati, divinum illum hymnum per orbem quaquam patet decantari sanxerunt: ex quo per singulos dies suavibus modulibus illum recitandi morem cunctae receperunt ecclesiae.

A. C. 431 Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

Hoc anno Valentinianus non modo Britanniam, Galliam et Hispaniam servare non valuit, quin etiam occidentalem Libyam, quae Afrorum dicitur provincia, hoc pacto amisit. duo belli duces tum

Βονιφάτιος, ὡς Θεοδοσίος κατὰ αἴτησιν Οὐαλεντινιανοῦ εἰς
 Γάμψιν ἀπέστειλεν. Βονιφάτιου δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑσπερίου
 Λιβύης λαβόντος, φθονήσας ὁ Ἄετιος διαβολὴν ποιῆσαι κατ'
 αὐτοῦ, ὡς ἀνταρσίαν μελετῶντος καὶ τῆς Λιβύης κρατῆσαι
 5 σκευδόμενος· καὶ ταῦτα μὲν πρὸς Πλακιδίαν ἔλεγεν τὴν τοῦ
 Οὐαλεντινιανοῦ μητέρα. γράφει δὲ Βονιφάτιον οὕτως· ἐὰν V. 65
 μεταπεμφθῆς, παραγενέσθαι μὴ δεληθῆς, διαβληθῆς γὰρ, καὶ
 δόλῳ σε οἱ βασιλεῖς βούλονται χειρῶσεσθαι. ταῦτα δεξιόμε-
 νος ὁ Βονιφάτιος, καὶ ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Ἄετιῳ πιστεύσας,
 10 μεταπεμφθεὶς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ βασιλεῖς τὸν Ἄετιον B
 ὡς εὐνοοῦντα ἀπεδέξαντο. ἦσαν δὲ τότε Γότθοι καὶ ἔθνη
 πολλὰ τε καὶ μέγιστα πῦραν τοῦ Ἀννουβίου ἐν τοῖς ὑπερ-
 βореῖσι τόποις κατακλισμένα. τούτων δὲ αξιολογώτερά εἰσι
 τέσσαρα, Γότθοι, Ὑπόγοιθοι, Γήπαιδες καὶ Οὐαυθῆλοι ἐν ὄρε-
 15 μασιν μόνῃ καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ διαλλάττοντες, μᾶλλον δὲ διαλέκτῳ κε-
 χρημένοι· πάντες δὲ τῆς Ἀρείου ὑπάρχουσι κακωπιστίας.
 οὗτοι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τὸν Ἀννουβιν διαβάντες, ἐν
 τῇ Ῥωμαίων γῇ κατακλιύθησαν. καὶ οἱ μὲν Γήπαιδες, ἐξ ἄν-
 ὐστατον διηρέθησαν Λογγίβαρδοι καὶ Ἀβάρεις, τὰ περὶ Συγ-
 20 γιδόνα καὶ Σερμείων χωρία ἔκρησαν. οἱ δὲ Ὑπόγοιθοι μετὰ

4. τῆς Λιβύης A e, τὴν Λιβύην vulg. 6. οὕτως| ὅτι A. 9.
 φάσθαι| δούλωσθαι alii codd. 14. Γήπαιδες ubique sors A, Γήπαι-
 δες vulg. ὄνομασι A, ὄνοματι vulg. 16. ὑπάρχοντες alii.
 20. Ἰστίγοιθοι b h. l. et infra.

erant Aetius et Bonifacius, quos rogante Valentiniano Theodosius Romam misit. Bonifacio vero Libyae occidentalis praefecturam assequuntur invidens Aetius, in eum quasi defectionem meditatam et iam Libyam occupare conatum machinatur calumniam. et haec quidem ad Placidiam Valentiniani matrem referebat: interea vero Bonifacio scribit. si accessit fueris, ne de reditu cogitato: criminis enim calumniam passus es, et te imperatores dolis comprehendere moluntur. his acceptis velut sinceriori amico Bonifacius confidens Aetio, vocatus non accessit. tum vero ceu fidum et benevolum imperatores habuerunt Aetium. erant ea tempestate Gotthi gentesque quam plurimae et copiosae trans Danubium in Hyperboreis regionibus habitantes, inter quas praecipuae quatuor omnino sunt, Gotthi, Wisigotthi, Gepedes et Vandali, nullo alio, quam nominum appellatione a se invicem discretae, et ubique una communi lingua utentes: omnes alioqui pravas Aarii sectantur opiniones. isti Arcadio et Honorio imperantibus traiecit Danubio, in Romanae potestatis solo fixerant sedem. Gepedes quidem, ex quibus demum Longobardi et Abares divisi sunt, loca ad Singidonem et Sirmium posita occupaverunt. Wisigotthi post

Ἀλαρίχον τὴν Ῥώμην κερδήσαντες, εἰς Γαλλίας ἐχώρησαν καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκράτησαν. Γόνθοι δὲ Παννονίαν ἔσχον πρῶτον, ἔπειτα τῷ 13᾽ ἔτει τῆς βασιλείας, Θεοδοσίου τοῦ νέου ἐπιτρέποντος, τὰ τῆς Θράκης χωρία ἤκρησαν, καὶ ἐπὶ νηΐ χρόνους ἐν τῇ Θράκῃ διέτριψαν, καὶ τῆς ἑσπερίου βασιλείας 5 ἐκράτησαν. οἱ δὲ Οὐανδήλοι Ἀλανοὺς ἐταιριάζοντες καὶ Γερμανοὺς, τοὺς τῶν καλουμένων Φράγκους, διαβάντες τὸν Ῥήνον ποταμὸν, ἠγαύμενον ἔχοντες Μοδίγισκλον, κατέκρησαν ἐν Σπανίᾳ, πρώτη οὖσα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου Ὠκεανοῦ. Βονιφάτιος δέ, φοβηθεὶς τοὺς τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς, 10 περὶ σὺν ἀπὸ Λιβύης εἰς Σπανίαν πρὸς τοὺς Οὐανδήλους ἦλθεν. καὶ εὐρῶν τὸν Μοδίγισκλον τελευτήσαντα, τοὺς δὲ ἐκείνου παῖδας Γόνθαρίν τε καὶ Γιζέριχον τὴν ἀρχὴν διέποντας, τοὺς τοὺς προτρεψάμενος τὴν ἑσπερίον Λιβύην εἰς τρία μέρη διαλεῖν ὑπέσχετο, ἐφ' ᾧ ἕκαστον τοῦ τρίτου μέρους ἄρχων 15 σὺν ἀντιῷ, κοινῇ δὲ ἀμύνεσθαι τὸν οἶον θήποτε πολέμιον. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις οἱ Οὐανδήλοι τὸν παρθρὸν διαβάντες, τὴν Λιβύην κατέκρησαν ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ μέχρι Τριπύλεως τῆς κατὰ Κερρήνην. οἱ δὲ Ὑπόγαθοι ἀνα-

1. Γαλλίας A, Γαλλίαν vulg. 5. διέτριψαν, καὶ] e addit haec: διατρίψαντες Θεουδέρχου ἠγεμονεύοντος αὐτῶν Πατρικίου καὶ Ὑπάτου, Ζήνωνος αὐτοῖς ἐπιτρέψαντος, τῆς ἑσπερίας κ. τ. λ. 8. Μοδίγισκλον e. 12. τὸν μὲν Μοδίγ. b. 13. Γόνθαρον — Γιζέριχον a. 15. ἐφ' ᾧ e, ἐφ' ᾧ vulg. 17. ταῖς add. ex A.

illatas ab Alaricho clades Roma devastata, in Galliam secedentes, varias obtinuerunt provincias: Gotthi Pannoniam primum adepti, mox nono supra decimum imperii anno, Theodosio iuniore ita permittente, Thraciae regiones incoluere, et Thracica habitatione per annos octo et quinquaginta protracta, occidentalis tandem imperii facti sunt domini. Vandali demum Alanis et Germanis, Francos nunc istos vocant, sibi ascitis, Rheno flumine trajecto, duce Modigisclo, in Hispania, quae ab Hesperio oceano Europae prima regio est, sedem posuerunt. Bonifacius autem ab imperatoribus Romanis sibi metuens, e Libya traiciens in Hispaniam ad Vandalos se recepit. mortuo iam Modigisclo, Gontharim et Gizerichum eius filios regnum administrantes offendit: ipsos pluribus hortatus Libyam occidentalem in tres partes se divisurum promisit, ut unusquisque secum tertiam partem obtineret: cunctisque simul adversarium omnem, quisquis ille foret, ulciscerentur. his conditionibus firmatis, Vandali enavigato freto Libyam ab oceano ad Tripolim, quae est iuxta Cyrenem, incoluerunt. Visigothi quoque e Gallia migrantes occupaverunt Hispaniam. porro

σταίντες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν καὶ τὴν Σαυρίαν. τινὲς δὲ τῆς συγλήτου Ῥωμαίων, φίλοι Βονιφάτιου τὴν Ἀετίου Ρ. Σα φευδοκατηγορίαν ἀνήγγειλαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφανῆ ποιήσαντες καὶ τὴν πρὸς Βονιφάτιον Ἀετίου ἐπιστολήν, τοῦ Βονιφάτιου ταύτην αὐτοῖς ἀποστείλαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκπλαγεῖσα, τὸν μὲν Ἀετίον οὐδὲν ἠδίκησεν, Βονιφάτιον δὲ λόγῳ προτροπτικὸν μεθ' ὄρκων ἀπέστειλεν. τοῦ δὲ Γονθαρίου τελετήσαντος, Γιζέριχος τῶν Οὐανδήλων γέγονεν αὐτοκρατορ. Βονιφάτιος οὖν τὸν λόγον δεξάμενος, τῶν Οὐανδήλων 10 κατωστράτευσεν, στρατοῦ μεγάλου ἐλθόντος αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Ῥώμης καὶ ἀπὸ Βυζαντίου, στρατηγούντος Ἀσπαρος. πολέμου δὲ κροτηθέντος πρὸς Γιζέριχον, ἠτήθη ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατός· καὶ οὕτως Βονιφάτιος μετὰ Ἀσπαρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν, τὴν ὑπόψιαν διέλυσεν ἀποδείξας τὴν ἀλήθειαν. ἡ δὲ 15 Ἀφρική ὑπὸ Οὐανδήλους γέγονε. τότε καὶ Μαρκιανὸς στρατιώτης ὢν, καὶ δουλέων τῷ Ἀσπαρι, ζῶν συνελήφθη ὑπὸ Γιζέριχου, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἀ.Μ. 593α
 Εὐφημία πρὸ ἕξ καλανδῶν Ὀκτωβρίων. V. 66

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Κάνθαρος τὸ βαλανεῖον ἐν Ἀλεξαν- Ἀ.Μ. 593β
 δρεία ἐπληρώθη. μοναχοὶ δὲ τινες ἐλθόντες ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει κερηνόχλουν τῷ βασιλεῖ κατὰ Θεοδώρου τοῦ γενο-

12. ὁ add. ex A.

quidam ex Romanis senatoribus Bonifacii amici dolos Aetii cunctasque eius calumnias Placidiae denunciavero, et Bonifacio epistolam ipsam Aetii ad eos submittente, ipsi eandem Placidiae fecerunt manifestam et palam exhibuerunt. augusta his exterrita, Aetium nullatenus ulta est; ad Bonifacium autem, quae officium suaderent, etiam addito iusiurando verba fecit. Gonthari vero e vivis sublato, Vandalorum imperium suscepit Gizerichus. Bonifacius ex adverso data fide confirmatus, copioso exercitu Roma Byzantioque sub Aspare duce transmisso, bellum adversus Vandalos movit. inito cum Gizericho certamine Romanae acies deletae. ita Bonifacius cum Aspare Romam ingressus, rei veritate probata, conceptam de se suspicionem diluit: Africa vero sub Vandalorum potestate remansit. tum etiam Marcianus miles, Asparis domesticus, vivus a Gizericho captus est: ac postmodum successit imperio.

Hoc anno sancta martyr Euphemia sexto kalendas Octobris Ale- A. C. 431
 xandriam translata est.

Hoc anno Cantharus, quod balneum fuit Alexandriae, completus A. C. 433
 est. porro quidam monachi Cpolim profecti molestiam imperatori

μένον ἐπισκόπου Μοψουεστίας μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ὡς αἰ-
ρετικὸν διαβάλλοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς Πρόκλῳ ἐπέτρεψε τοῖς
τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις γράψαι τὴν ζήτησιν ποιησθαι, καὶ
εἰ ἀληθεύουσιν ἀναθεματίσαι Θεόδωρον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀν-
τιοχείας ἀντέγραψεν Πρόκλῳ μετὰ τῆς ἰδίας συνόδου καὶ τῷ 5
βασιλεῖ ὀρθοδοξίαν μαρτυρῶν Θεοδώρῳ.

A.M. 5934 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Δόμνον ἔτος α΄.

A.M. 5935 Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α΄.

P. 83 Τούτῳ τῷ ἔτει Χαρμόσυνος ὁ αὐγουστάλιος ἐν Ἀλεξαν-
D δρεια ἐκροταφίσθη ἐν τῷ κρηγείῳ· καὶ ἀπέθανεν μηνὶ Ἐπιφί 10
πρώτῃ.

A.M. 5936 Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχον τὸν πραι-
πόσιτον καὶ πατρικίον τὸν καὶ βαΐουλον αὐτοῦ ἐποίησε παπ-
πᾶν, δημεύσας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὡς κατεπαιρόμενον τῶν
βασιλέων καὶ καταφρονοῦντα αὐτοῦ. διὸ καὶ νόμον ἔθετο 15
Βμὴ εἰσερχεσθαι εἰς Πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον.

A.M. 5937 Τούτῳ τῷ ἔτει Κῦρον τὸν ἑπαρχον τῆς πόλεως καὶ τῶν
πραιτωρίων, ἄνδρα σοφώτατον καὶ ἱκανόν, κτίσαντα τὰ τεῖχη
τῆς πόλεως, καὶ ἀνανεώσαντα πᾶσαν Κωνσταντινούπολιν,

4. ὁ add. ex A. 5. ἰδίας A, ἀγίας vulg. 10. ἐν τῷ κ.
A, ἐν τῇ κ. vulg. 11. post πρώτῃ add. a: τούτῳ τῷ ἔτει
ἐσεισθη ἡ γῆ καὶ ἐμυκήθη πρὸ ἐΐ Καλανθῶν Μαΐων. 13. Πα-
τρικίον καὶ Βάγυλον A. παπᾶν A. 14. τοῦ βασιλέως e.
15. ἔθετο A, ἐξέθετο vulg. 17. Κῦρον| Κῦρίλλον A. ἑπαρ-
χον a b. 18. κτίσαντα τὰ A e, κτίσαντά τε vulg.

inferebant causa Theodori Mopsuestiae quondam episcopi, quem etiam post mortem haeresis insimulabant. imperator autem ad orientis episcopos, inquisitionem plenam instrui, et si vera proferrent monachi, ut Theodorum anathemate ferirent, Proclo commisit ut scriberet. Ioannes vero Antiochiae episcopus de recto Theodori sensu cum sua synodo Proclo rescripsit, et de eadem imperatori fidem fecit.

A. C. 434 Antiochiae episcopi Domni annus primus.

A. C. 435 Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno Charmosynus augustalis ad tempus in venatus theatro percussus interiit mensis Epiphi die primo.

A. C. 436 Hoc anno Theodosius imperator Antiochum praepositum patri-
cium et baiulum suum, aedibus eius publicatis, contemptus et elatio-
nis erga imperatoris maiestatem damnatum clericum esse iussit. quare
legem etiam tulit, ne quis eunuchus ad patricii dignitatem eve-
heretur.

A. C. 437 Hoc anno Cyrum urbis et praetorianorum praefectum, virum
litteratissimum et in negotiis gerendis praestantem, qui urbis moenia

περὶ οὗ ἔκραξαν οἱ Βυζάντιοι ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ καθεζομένου
 τοῦ βασιλέως καὶ ἀκούοντος· Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κύρος
 ἀνεπέωσεν! καὶ ἐχόλαεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ταῦτα εἶπον περὶ V. 67
 αὐτοῦ, καὶ προφασισάμενος αὐτὸν ἑλληγόφρονα εἶναι, καθεῖ- C
 5 λεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐδήμευσεν. ὁ δὲ προσφυγὼν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐγένετο παπᾶς. ὁ δὲ βασιλεὺς σπλαγχνισθεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ἐκέλευσε γενέσθαι αὐτὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης τῆς ἐν
 Ἀσίᾳ. οἱ δὲ Σμυρναῖοι καταλαβόντες αὐτὸν πρὸ τῶν ἀγίων
 Θεοφανίων ὑφορώμενοι αὐτὸν ὡς ἑλληγόφρονα ἠβούλοντο
 10 ἀνελεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦ δὲ εἰσελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 καὶ προτραπέντος λαλῆσαι τῷ λαῷ, ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοί,
 ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ
 τεμάσθω, ὅτι ἀκοῆ καὶ μόνῃ συνελήφθη ἐν τῇ ἀγίᾳ παρθένῳ
 ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ
 15 ἐχάρη ὁ λαός, καὶ εὐφήμησαν αὐτὸν, καὶ ἐπεσκόπησεν αὐ- D
 τοῖς εὐσεβῶς.

Τούτῳ τῷ ὅτι ἐτυράνησεν Ἰωάννης ἕτερος, ὁ λεγόμενος A.M. 5938
 Οὐανδαλός, κατὰ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν Ῥώμῃ· καὶ ἀποστείλας
 Θεοδοσίος δύναμιν σὺν τῷ Ἀσπαρι καὶ Ἀρταβουρίῳ στρα-
 20 τηροῖς, καὶ πολέμου κροτηθέντος, ἠτήθη Ἰωάννης, καὶ λαβὼν

5. ἐδήμευσεν αὐτὸν b. 6. ἐπ' αὐτῷ b. 8. πρὸ τῶν — —
 αὐτὸν add. ex b. 10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ om. A. 15. αὐτοῖς
 add. ex A. 17. ἕτερος] στερεός A.

partim extruxerat et urbem ex parte reparaverat, cum de eo, se-
 dente in circo imperatore, et audiente, exclamassent Byzantini: Cou-
 stantinus instauravit, Cyrus renovavit: indignatus imperator de hu-
 iusmodi acclamationibus, et eum cum gentilibus sentire causatus, prae-
 fecti dignitatem Cyro abrogavit et eius facultates publicavit. ille ad ec-
 clesiam se recipiens factus est clericus. imperator autem miseratione in
 eum motus, Smyrnae, quae Asiae urbs est, episcopum fieri iussit. eun-
 dem vero comprehensum, quasi gentiliū opinionibus adhuc deten-
 tum in ipsa ecclesia interficere meditabatur. ille confertam eccle-
 siam conveniens, et ad populum concionem habere compulsus, ait:
 viri fratres, nativitas dei et salvatoris nostri Iesu Christi colatur si-
 lentio: quandoquidem auditu etiam solo in sancta virgine dei verbum
 conceptum est. ipsi gloria in saecula saeculorum, amen. his popu-
 lus in hilaritatem versus, felicibus votis eum prosequutus est: et
 episcopi provinciam apud illos piissime administravit.

Hoc anno Ioannes alius, Vandalus cognomine, tyrannidem in Va- A. C. 438
 lentinianum Romae suscitare molitus est: Theodosius Aspare et Ar-
 taburio Romanarum copiarum ducibus missis, praelio commisso, Ioannem
 superavit, qui etiam fide accepta vivum se in eorum manus dedit. hi

λόγον παρέδωκεν ἑαυτὸν ζῶντα. καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν πρὸς
 P. 84 τὸν βασιλέα Θεοδοσίον· καὶ τιμῆς ἀξιωθῆναι αὐτὸν παρα-
 σκευάζουσιν. ὁ δὲ Χρυσάφιος εὐνοῦχος ὢν καὶ παραδυνα-
 στεύων ἐν τοῖς βασιλείοις, δολοφονήσας ἀνείλεν αὐτόν· ἀλλ'
 οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτον ἢ δίκη μετῆλθεν. 5

A.M. 5939 Τούτῳ τῷ ἔτει Κύριλλος Ἀλεξανδρείας καὶ Πρόκλος
 Κωνσταντινουπόλεως εὐσεβῶς ἐκοιμήθησαν. καὶ τὸν μὲν Πρό-
 κλον Φλαβιανὸς ὁ πρεσβύτερος καὶ σκενοφύλαξ τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ἀνὴρ ἱερώτατος καὶ
 ἐνάρετος. Κύριλλον δὲ Διόσκορος ὁ δυσσεβὴς διεδέξατο, μηδ' 10
 ὕλως ὢν διδασκαλικός· ἀχρεῖος δὲ καὶ ἀνήμερός τις, ἐξαι-
 ρέτως δὲ ἐν τοῖς συγγενέσι Κυριλλου γενόμενος, ὃς καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῶν καίπερ οὖσαν ἐν ὕψει πολλῶ ἐπάνω τρίστεγον
 οἶκον καθιέρωσεν.

A.M. 5940 Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανοῦ, Ἀλεξανδρείας Διοσκόρου 15
 ἐπισκόπου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Χρυσάφιος εὐνοῦχος τοῦ τε παλατίου καὶ
 τοῦ βασιλείως κρατῶν, τῇ Φλαβιανοῦ χειροτονίᾳ φθονήσας,
 ὑπέθετο τῷ βασιλεῖ ἀπίκῃ ὄντι, καὶ εἰς Χυλκηδόνα διάγοντι,
 δηλῶσαι τῷ πατριάρχει ἀποστελῆναι τὰς ὑπὲρ τῆς χειροτονίας 20
 εὐλογίας. ὁ δὲ Φλαβιανὸς καθαρὸς ἄρτους ἀπέστειλεν εὐ-

8. μεγάλης add. ex A. 11. ἀχρεῖος A a b, ἀρχεῖος vulg.
 12. ὃς καὶ A a b, ὡς καὶ vulg. 21. ἀπέστ. εὐλογίας Δ, ἀπ:
 εὐλογίαν vulg.

virum ad imperatorem Theodosium adducunt, et ut honores assequatur, operam adhibent. porro Chrysaphius eunuchus summam in palatio potestatem exercens dolis ei mortem intulit: a quo perpetratum scelus divina iustitia inultum sero differri non est passa.

A C. 439 Hoc anno Cyrillus Alexandriae et Proclus Cypoleos episcopi cum pietate obdormierunt: et Proclum quidem Flavianus presbyter et ecclesiae Cypoleos sceuophylax, vir sacris praestans et ornatus virtute, excepit; in Cyrilli vero locum Dioscorus flagitiosus, et omnis expertus doctrinae, nulli bonus, sed sola naturae ferocitate conspicuus, suffectus est. haec eius summa laus, quod inter Cyrilli affines numeraretur, quorum aedes summa licet altitudine spectabiles ac super tertiam contignationem elevatas profano ritu consecravit.

A. C. 440 Cypoleos episcopi Flaviani, Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Chrysaphius eunuchus summam in palatio et penes imperatorem assequutus potestatem, Flavianum ordinatum cum invidia et moleste ferens, imperatori alioqui minime malo, Chalcedone tunc moram agenti, suggestit, ut in ordinationis et dignitatis vicem benedictionis aliquod munus rependeret patriarcha, litteris significa-

λογίας. ὁ δὲ Χρυσάφιος ἀποστρέψας ταύτας, ἐδήλωσε χρυσῶς ἐνλογίας ζητεῖν τὸν βασιλέα. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντεδήλου μὴ ἔχειν χρήματα ἀποστεῖλαι, εἰ μὴ τισι χρήσομαι τῶν ἱερῶν σκευῶν. γίγνεται οὖν ἐκ τούτου οὐ μικρὰ λύπη ἐν μέσῳ 5 αὐτῶν, Πουλχερίας ταῦτα μὴ εἰδούσας. καὶ ταῦτα μὲν ἐν V. 68 Κωνσταντινουπόλει. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ Διόσκορος εὐθὺς ἐκ D προσιμίων τοὺς συγγενεῖς Κυριλλου πορθεῖ, καὶ τὰ τούτων ληΐζεται. τὸν δὲ ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ Ἀθανάσιον πρεσβύτερον ὄντα καθεῖλεν ἀναιτίως, δημεύσας αὐτὸν ἰσχυρίως. ταῦτα 10 ἐποίει ἐναντιούμενος τῇ ὀρθῇ πίστει Κυριλλου αἰρετικὸς ὢν ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰ Ὠριγέτους φροσῶν. ἐνείχεν δὲ καὶ Φλαβιανῷ, διότι μικρὰν ἐπικουρίαν παρέσχε τοῖς συγγενεῖσι τοῦ μακαρίου Κυριλλου. ὁ δὲ Χρυσάφιος δυσσεβῆς ὢν, καὶ P. 85 μὴ φέρων ὄραν τὴν τῶν ἐκκλησιῶν ὁμόνοιαν, σπουδῆν ποιεῖ- 15 ται αὐτὰς ταροῦσαι, καὶ παντοῖος γίνεται εἰς τὸ Φλαβιανὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἔξεῶσαι, βουλόμενος Εὐτυχῆ τινα ἀρχιμανδρι- τὴν ὁμόφρονα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθαι. καὶ ἐπειδὴ Πουλχερίας κρατούσης τῶν πραγμάτων οὐδὲν ἴσχυεν, πρῶτον ὑπεισέρχεται τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπειρῶν οὕσῃ, καὶ εἰς φθό-

4. οὐ om. A. 5. μὲν add. ex A. 8. αὐτοῦ add. ex A.
 10. τὴν ὀρθὴν πίστιν b. 11. ἐνείχεν] fort. ἐγκοτον ἐνείχεν.
 Herod. I, 118. 12. Φλαβιανὸν b. 16. Εὐτυχῆ A, Εὐτυχῆν
 vulg. 17. αὐτῷ a.

ret. Flavianus mundos ac puros panes in benedictionem misit. hos aversatus Chrysaphius, aurea benedictionis munera imperatorem postulare rescripsit. pecunias, quas mitteret, nisi confaret ex sacris ecclesiae vasis, se non habere retulit episcopus. ex huiusmodi responso non modicus ab invicem animorum ortus dissensus, culus ad Pulcheriam nulla delata notitia. et haec quidem Cpoli. Alexandriae porro Dioscorus velut in arrepti muneris primo limine Cyrilli assinium facultates depraedatur et eorum quaecumque bona rapit: consobrinum Athanasium presbyteri dignitate promotum, publicatis etiam quae possidebat omnibus, officio removit. ista quidem vir a teneris unguibus haereticus, et Origenis opinionibus infectus, rectam Cyrilli fidem eversurus, attentabat: et a Flaviano, ob nonnullas eius assinibus datas suppetias, animum ferebat aversum. interim Chrysaphius, cum impietatem animo recoqueret, nec ecclesiarum concordiam posset conspiciari, studium illis turbandis adhibet, ac ut Flavianum episcopatu deficiat, omnem lapidem movet, Eutychem queundam archimandritam, qui cum ipso male de fide sentiebat, episcopum praeficiendum secum consiliatus. quoniam vero, Pulcheria rerum summam administrante, nulla valebat ipse autoritate, in rudem et inexpertum Eudociae animum

τον αὐτὴν ἐρεθίζει κατὰ τῆς οἰκείας μητρὸς, καὶ ὑποτιθεται αὐτῇ λοιδορῆσαι αὐτὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν πραιπόσιτον· ἐπειδὴ ἡ Πουλχερία εἰς τὴν διοίκη-
 Β σιν τῶν πραγμάτων ἀναγκαίως εἶχε τὸν πραιπόσιτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐνοχλούμενος, διαπέμπεται αὐτῇ 5 λέγων· μὴ σε τοῦτο λυπήσῃ· πραιπόσιτον γὰρ ἔχειν σε οὐκ ἔστι δυνατόν· οὐδὲ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν καλῶς διοικοῦσαν καὶ ἐμπείρως καὶ εὐσεβῶς ἐγὼ παραπέλλω. τούτου δὲ ἀποτυ-
 χῶν ὁ Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέραν μετέρχεται σκευὴν, καὶ ὑποτιθε-
 ται τῇ Εὐδοκίᾳ ὀχλήσαι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπιτρέψαι τῷ πα- 10 τριάρχῃ χειροτονησαὶ αὐτὴν διάκονον, ὡς παρθενεύειν ἡρη-
 μένην. καὶ ἐπὶ πλεον τῆς Εὐδοκίας ὀχλοῦσης, ἔπεισε τὴν κουφότητα τοῦ βασιλέως. καὶ τοῦτο προτραπείς ὁ μακάριος Φλαβιανὸς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐλυπήθη σφόδρα προβλέπων
 C τὰ μέλλοντα ἐκ τούτου ἀναφυῆναι σκάνδαλα. καὶ τῷ μὲν 15 βασιλεῖ ὑπέσχετο. τῇ δὲ Πουλχερίᾳ ἔγραψεν παρακαλῶν αὐ-
 τὴν μὴ δεχθῆναι εἰς πρόσωπον αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ, φησίν, τῶν λυπούντων σε πρῶξαι τι. ἡ δὲ ἐκ τῶν γραφέντων νοήσασα τὸ μελετώμενον, τὸν μὲν πραιπόσιτον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέστειλεν· εἰς δὲ τὸ Ἑβδομον ἐξεληθούσα ἡσύχαζεν. ἐκ τοῦ- 20

2. αὐτῇ λοιδορῆσαι om. A. 3. ἡ Πουλχ. τὴν διοικ. τῶν πρ.
 ἐκράτει καὶ ἀναγκ. b. 9. ὁ add. ex A. 11. παρθενεύειν
 ἡρημένην A, παρθενεύειν εἰρημένην vulg. 12. ὀχλουμένης A.

sese primum insinuat, et in propriae matris perniciem invidiae faces accendit, eique suggerit, ut eam apud imperatorem praepositi sibi adsciscendi siue carpat et incuset: Pulcheria namque coniunctam praepositi operam in negotiis gerendis necessario exigebat. imperator a coniuge molestius interpellatus, hoc ad eam responsum dat. depone animi anxietatem; praepositum enim obtinere nequis: neque sororem praeclare solenter et cum pietate res imperii administrantem ego removeo. intentis frustratus Chrysaphius, aliam dolorum componit machinam. fit Eudociae auctor, ut ipsa precibus imperatorem fatiget, ac Pulcheriam, tanquam ad virginitatem destinatam, a patriarcha diacnissam ordinandam, eo iubente, impetret. ita Eudocia in rogando frequentior, et in postulatis exigendis importunior, leniorem imperatoris animum, quo desiderabat, impellit. beatus Flavianus, accepto imperatoris iusso, mala ex eo, si fiat, nascitura praesentit, et in anxietatem coniiicitur. imperatoris tamen dictis obsequentem se fore pollicetur; ac simul Pulcheriae, ne in eius conspectum admittatur, ne forsitan, inquit, quod a te libenter non sit ferendum, circa te quippiam exequi cogar, litteris significat. ex scriptis, quod parabatur, illa coniiiciens, praeposito ad Eudociae libitum cedit, et in Hebd-

του ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα κατὰ Φλαβιανοῦ ἐλυ-
 πήθησαν, ὡς τὸ μυστήριον ἐκκαλύψαντος. τῆς δὲ Πουλχερίας
 ἡσυχάζουσης, καὶ Εὐδοκίας τὴν βασιλείαν ἰδουούσης, συνη-
 νέχθη τι τοιοῦτον. Παυλῆνός τις μάγιστρος ἠγαπᾶτο παρὰ D
 5 τῆς Εὐδοκίας, ὡς λογιώτατος καὶ ὠραιότατος, ᾧ τινι συχνῶς
 ἰδίᾳ συνετύχχανεν. τῇ οὖν ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων Θεοφανίων προσα-
 ἠγάγεν τὴν βασιλεῖ μῆλον μέγα τε καὶ θαυμαστόν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς τοῦτο θαυμάσας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῇ Εὐδοκίᾳ, κα-
 κείνη ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ Παυλῆνῳ· ὁ δὲ Παυλῆνος μετὰ
 10 δύο ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ-
 το γνωρίσας ἔκρυπεν. καὶ ἀπελθὼν λέγει τῇ ἀγούστῃ· τὴν
 σωτηρίαν μου, τὸ μῆλον ὃ ἐπεμψά σοι, κοῦ ἔστιν; ἡ δὲ ἔφη·
 μὰ τὴν σωτηρίαν σου, ἔφαγον αὐτό. τότε εἰς ὄργην κινήσεις, P. 86
 κελεύει τὸ μῆλον ἐνεχθῆναι, καὶ τὸν Παυλῆνον ἐξορισθῆναι
 15 εἰς Καππαδοκίαν, κακεῖ σφαγῆναι. ὁ δὲ ἀνωτέρω μνημονευ- V. 69
 θεις Εὐσέβιος ὁ σχολαστικός, ὁ πρῶτος Νεστορίου λαβόμε-
 νος, προαχθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν Δορυλαίου, καὶ πρὸς Εὐτυχῆ
 τὸν ἀρχιμανδριτὴν περὶ πίστεως διαλεγόμενος, εὔρεν οὐκ ὀρθὰ
 φρονοῦντα αὐτόν. πολλὰ δὲ παρακαλέσας καὶ παραινέσας
 20 ὠφέλῃσαι αὐτόν, οὐκ ἴσχυσεν. τότε ὁ Εὐσέβιος ἀνήγαγε τὰ
 περὶ αὐτοῦ Φλαβιανῷ τῷ ἐπισκόπῳ, ὅστις συγκροτήσας ἀνο-

6. ἰδίᾳ A, ἰδίως vulg.
 6. παρακάλεσας καὶ om. A.

18. ὀρθὰ A, ὀρθῶς vulg.

19. πα-

20. τα περὶ A, τὸ περὶ vulg.

mum secedens privatam vitam agebat. hinc in Flavianum, velut com-
 missam sibi arcanum revelantem, imperatoris et Eudociae commota
 indignatio. caeterum Pulcheria ad privatam compulsa vitam, et Eudocia
 negotiorum curam gerente, tale quippiam accidit. erat Paulinus qui-
 dam vir litteris omnibus et formae venustate conspicuus, Eudociae
 apprime carus, cum quo familiarius agere et seorsim colloqui illa
 solebat. at cum sanctorum theophaniorum die malum elegans omnino
 et stupendae magnitudinis nonnulli imperatori obtulisset, ille fru-
 ctum admiratus Eudociae misit, haec Paulino dedit: Paulinus duos
 post dies illud imperatori obtulit. imperator malum agnitum ceta-
 vit, et ad augustam profectus, per salutem, inquit, meam, obtestor,
 quid de malo, quod tibi dedi, actum est? ita salvus sis, inquit illa,
 comedi. imperator in iram versus malum proferri iubet, et Paulinum
 in Cappadociam exulem abactum trucidari. porro memoratus Euse-
 bios scholasticus, qui primus Nestorium confutavit, ad Dorylaei
 episcopatum provectus, disceptatione cum Eutyche archimandrita ha-
 bita, a recto fidei sensu comperit alienum. pluribus autem precibus
 et exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. eo tempore,

δον τεσσαράκοντα ἐπισκόπων, μεταστέλλεται τὸν Εὐτύχη, καὶ βασιὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀνωπρίας, καὶ εὐραὶν αὐτὸν αἰρετικὸν καὶ ὑπουργόν, καθέλειεν αὐτῶν. Χρυσάφιος δὲ τούτου σύμφρων τοῦ παλατιοῦ κρατῶν, καὶ ταῦτα μαθὼν ἐπὶ πλεον ἐξάπτεται εἰς ὄργην κατὰ 5 Φλαβιανῶ, καὶ δηλοῖ τῇ Διοσκόρῳ Ἀλεξανδρείας, εἰς πάντα αὐτῷ συνεργεῖν τὰ καταθύμια, εἰ ταῖς κατὰ Φλαβιανῶ καὶ Εὐδοκίῳ συνδράμοι αὐτῷ κατηγορίαις καὶ ὑπὲρ Εὐτύχοῦς ἀγωνίσηται. κινεῖται δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀγούσαν Εὐδοκίαν τὰ περὶ Πουλχερίας λυπηρὰ κατὰ Φλαβιανῶ ὑπομι- 10 μνήσκων αὐτήν· καὶ παρῶσκευάζουσι ἀμφοτέρω τὸν βασιλέα Θεοπίσιμι δευτέραν ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθῆναι σύνοδον, καὶ παρέχουσι Διοσκόρῳ ἐξάρχειν τῆς συνόδου, ἀποστελλαντες αὐτῷ στρατὸν πλείστον πρὸς βοήθειαν.

A.M. 594. Τούτῳ τῇ ἔτι κελεύσει τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἡ λη- 15 στρικὴ καὶ παράνομος συνηθροίσθη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τοῦ κριθῆναι τὰ περὶ Φλαβιανῶ καὶ Εὐτύχοῦς ὑπὸ Διοσκόρου τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ πυραίνεσιν Χρυσάφιου τοῦ ἐνόουχου, τὸ ἐπίκλην Ταῖουμᾶ, τὴν τοῦ βασιλέως κουφότητα παραπέισα-

5. ταῦτα A e, τοῦτο vulg. 6. Ἀλεξανδρείας A, Ἀλεξανδρέων vulg. 7. εἰ A, ἐν vulg. 8. συνδράμοι A, συνδράμη vulg. 15. τοῦ add. ex A. 16. ἐν Ἐφέσῳ add. ex A. 18. τὸ ἐπίκλην A, τοῦ ἐπ. vulg.

quae sibi nota de illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum episcopum: qui quadraginta episcoporum coacta synodo, Eutychem adesse iubet, et iuxta positum ecclesiasticorum canonum ordinem examinatum, cum haeticum et in errore tuendo subdolum deprehendisset, dignitate mulctavit. at Chrysaphius Eutychiis sententiae particeps supremam in palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in Flavianum accenditur, et Dioscoro Alexandriae episcopo pollicetur, se ad quaevis ei placita praestitutum operam, si ad adversa quaeque in Flavianum et Eusebium reos agendos proferenda ipsum iuaret, ac demum Eutychiis partes pro virili susciperet tuendas. commovet in super augustam Eudociam in Flavianum, quae a Pulcheria pertulerat acerba reducens in memoriam. una igitur ambo imperatorem hortantur, secundam Ephesi congregari synodum indicat: ac simul Dioscoro, ut praesit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in eius auxilium summissa.

A. C. 44. Hoc anno praedatorum et illegitimum conciliabulum Flaviani et Eutychiis dirimendo ab impio Dioscoro discrimini, iubente Theodosio imperatore, et Chrysaphio eunucho, cui cognomen Taumas, hortante, ac nimis facilem imperatoris animum, quo vellet, vertente, congre-

5 τος. συναθροισθέντων δὲ πάντων προκαθίσας ὁ Διόσκορος,
 οὐ συνεχώρησεν παρῆναι Νοτάριον ἕτερον τῇ συνόδῳ, ἀλλὰ
 τοὺς ἰδίους μόνους ἐποίησε γράφειν τὰ πραττόμενα. ζητή-
 σεως οὖν γενομένης ἀπηγγεῖτο Εὐτυχῆς τὴν ἰδίαν δόξαν ἐκφέ-
 10 ναι, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγε-
 νῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως· μετὰ δὲ τὴν
 ἔνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ. τότε Διόσκορος εἶπεν· καὶ
 ἡμεῖς τούτοις συντιθέμεθα πάντες· καὶ οἱ μὲν τοποτηρηταὶ
 τοῦ πάππα Λέοντος θεασάμενοι τὴν Διοσκόρου ὁρμὴν, καὶ
 10 ὅτι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάππα τὴν πρὸς Φλαβιανὸν οὐ συνε-
 χώρησεν ἀναγνωσοῦσθαι, οὔτε τὴν πρὸς τὴν σύνοδον, ἀλλὰ
 παρωράθησαν· ἔφυγον, καὶ κατῆλθον ἐν Ῥώμῃ. ὁ δὲ Διός- P. 87
 κορος τῷ Εὐτυχεῖ μὲν τὴν ἱερωσύνην ἀποδίδωσιν, Εὐσέβιον
 δὲ τὸν τοῦ Δορυλαίου καὶ Φλαβιανὸν τὸν Κωνσταντινουπό-
 15 λεως ἐτοίμως καθείλεν. ὃς καὶ πρὸ τῆς καθαιρέσεως ὠδι-
 σμοῖς καὶ λακτίσμασι τοῖς ὑπὸ Διοσκόρου ἐκβαλλόμενος, τρι-
 ταῖος τὸν βίον μετέλλαξεν, καὶ τῇ ἐξῆς βίᾳ τῶν στρατιωτῶν
 καὶ ξιφῶν ὑπογράψαι οἱ ἐπίσκοποι κατηνεγκάσθησαν. ὁ δὲ
 Δόμνος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος βίᾳ ὑπογράψας, καὶ εἰς ἑαυτὸν
 20 ἐλθὼν, ἀντίστη Διοσκόρῳ καὶ τοῖς ἄρχουσι, καταβοῶν τῶν

7. τότε A, καὶ ὁ vulg. 9. Λέοντος θεασ. A b, Λέοντος Ῥώ-
 μης θεασ. vulg. 12. παρωραθίσαν A b. 16. λακτίσμασι A,
 λακτίμασι vulg. ἐκβαλλομένοις A. 17. τῶν add. ex A.
 18. κατηναγκ. A, ἤναγκ. vulg.

gatum est. coactis igitur omnibus, cum praesideret Dioscorus, nul-
 lum synodo notarium adesse permisit, sed suos duntaxat acta quae-
 que conscribere praecepit. instituta itaque disceptatione, propriam
 enunciare sententiam rogabatur Eutyches, qui responsum dedit in
 haec verba: profiteor ex duabus naturis ante unionem dominum con-
 stitisse, post unionem solam unam naturam admitto. ad haec Dio-
 scorus, et nos, inquit, omnes his assentimur. conspecto porro Dio-
 scori furore, et quod papae ad Flavianum epistolam aliamque ad
 ipsam synodum nullatenus legi permisisset, imo se ludibrio habitos
 Leonis papae Romani legati cernentes, fuga se subdixerunt et Ro-
 mam reversi sunt. Dioscorus autem Eutychem in pristinum sacerdo-
 tii gradum restituit, Eusebium vero Dorylaei et Flavianum Cpoleos
 antistites dignitate festine summovit. hic porro etiam ante exauctora-
 tionis decretum pugnans et calcibus a Dioscori ministris eiectus, tri-
 duanus cum morte vitam immutavit: et altero die minis et gladiis
 militum intentatis ad subscribendum episcopi sunt adacti. Dominus
 autem Antiochenus praesul, vi subscripto nomine, et in se ipsum re-

Βπραχθέντων, καὶ ἀσεβῆ τὴν σύνοδον ὀνομαζῶν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἱπογραφὴν ζητῶν ἀναλαβεῖν. ταῦτα μαθὼν ὁ πάππας Λεων, πρέσβειαι τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ ταῖς ἀγούσταις, μετὰ δακρῶν αἰτῶν ἐπιστολὰς τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ V. 70 γραφῆναι, διόρθωσιν γενέσθαι τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀθέσμως καὶ 5 ἀκανονίστως πραχθέντων. ὁ δὲ ἀντιγράφει τῇ θυγατρὶ Εὐδοξίᾳ οὕτως· τοῦτο τῇ σῆ γλυκύτητι γνωρίζαι βούλομαι, ὅτι Φλαβιανὸς θείᾳ κρίσει τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεβλήθη, ὡς τυραχῶν πολλῶν αἴτιος. ὁ δὲ Διόσκορος καθέλειν καὶ Θεοδώρητον καὶ Ἰβᾶν καὶ Ἀνδρέαν καὶ Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας, καὶ 10 C τοὺς ἀνατολικοὺς ἐπισκόπους ἅπαντας. Θεοδόσιος δὲ ὁ βασιλεὺς εὐρίπιστος ἦν, παντὶ ἀνέμῳ φερόμενος, ὅθεν καὶ χάριταις ἀπαρῶν ἄγνωστοις πολλὰς ἐπέγραψεν· ἐν οἷς καὶ Πουλχερίᾳ ἡ σοφωτάτῃ δωρεὰν ἐπέβαλεν ἀπαράγνωστον ἐκχωροῦσαν πρὸς δουλείαν Εὐδοκίαν τὴν γαμητὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπέ- 15 γραψε, παρὰ Πουλχερίας ὄνειδισθεῖς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Γιζέριχος τῷ Οὐανδαλικῷ πλήθει πολὺς γενόμενος, καὶ Ῥῆγα καλέσας ἑαυτὸν γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ νήσων πολλῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτελῶν κατασχῶν,

1. ἀσίβειαν A e. 9. καθέλειν A, καθῆρεν vulg. 11. ἅπαντας] ἀπόντας b. 12. εὐρίπιστος A, εὐρέπιστος vulg. 13. ἀπαρῶν ἄγνωστοις A, ἀπαρῶν ἄγνωστος vulg. 16. δεινῶς ante παρά add. b. 19. νήσων A, νήσῶν vulg.

versus, Dioscoro et optimatibus obstitit, et iis quae acta erant relictatus, impiam pronuntiavit eam synodum, datamque subscriptionem recipere postulavit. his auditis Leo papa Valentinianum imperatorem adit et angustas, et ad imperatorem Theodosium dari litteras cum lacrymis obtestatur, et quae praeter ecclesiae iura canonumque sanctiones gesta fuerant Ephesi, in melius revocari precatur. ille filiae Eudoxiae in hunc modum rescribit. hoc suavitati tuae notum volo, Flavianum tanquam tumultuum auctorem divino nutu ab ecclesiis eiectionem. porro Dioscorus Theodoretum, Iban et Andrean, Dominum insuper Antiochiae cunctosque orientis episcopos ecclesiastica potestate fecit extorres. Theodosius autem imperator, in quamcunque partem impelleretur, facilis ibat, et omni suasionum vento ferebatur: ex quo schedis oblatis etiam non lectis, saepius consensum et subscriptionem adiecit: inter quas donationem, qua sibi coniux eius Eudocia in servitutem addicebatur, nec levi oculi iactu agnitam solertissima Pulcheria supposuit; cui subscripsit ille, merito deinde ob facilitatem nimiam a Pulcheria reprehensus.

Hoc eodem anno Gizerichus auctis Vandalorum copiis potentior factus, terrae marisque et plurium insularum Romania prius subie-

ἐλύπει τὸν Θεοδοσίον. καὶ ἀποστέλλει χιλίας ἑκατὸν ὀκτώκιδας μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσύλα καὶ Ἰννοβίνδου καὶ Ἀρινθέου καὶ Γερμανοῦ τῶν στρατηγῶν. ταύτης οὖν τῆς δυνάμεως τῇ Σικελίᾳ προσορμηθείσης, καταπλαγείς ὁ 5 Γιζέριχος πρὸςβεύεται Θεοδοσίῳ περὶ σπονδῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνατολίου, Ἀντιοχείας Α.Μ. 594 ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιλογησάμενος Θεοδοσίος, καὶ γνοὺς Ρ. 88 ἑαυτὸν ἀπατηθέντα ὑπὸ τῆς Χρυσάφίου πανουργίας, ἐλυ- 10 πείτο περὶ τῆς εἰς Φλαβιανὸν γεγενημένης ἀσεβείας καὶ τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἀδικίας. καὶ ἀγανακτήσας σφόδρα, πρῶτον μὲν Χρυσάφιον ἐξώρισεν εἰς τινα νῆσον. τῇ δὲ Εὐδοκίᾳ ἐπιφέρεται σφοδρῶς πάντων τῶν κακῶν αἰτίαν αὐτὴν ἀποκαλῶν, ὡς καὶ Πουλχερίαν τῶν βασιλείων 15 ἀποδιώξασαν, ἅμα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν Πλαύτινον ὀνειδίζων αὐτῇ. ἡ δὲ ἀπογνοῦσα παρεκάλεισεν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπολυθῆναι αὐτὴν. καὶ λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς Σενήρον τὸν πρῶτον καὶ Ἰωάννην τὸν διάκονον, ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Β καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι αὐτοὶ καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἐσύ- 20 χναζον, καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις μετ' αὐτῆς εἰσι, καὶ πολλὰ αὐτοῖς δορεῖται, ἀποστείλας ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. τότε ὁ βα-

1. χιλίας] χιλιάδας Α.
Α, τοῦ στρατηγοῦ vulg.

2. Ἀσύλα Α.

3. τῶν στρατηγῶν

19. οὗτοι καὶ ἐν π. Α, οὗτοι ἐν πό-

λει vulg.

ctarum principatu arrepto, regem se ipsum renunciavit: ex quo moeror animi Theodosio incussus: qui mille et centum onerarias naves cum ingenti Romanorum exercitu Areobindo, Asylae, Innobindo, Arintheo et Germano ducibus commisit. tam valida igitur classe ad Siciliae oras appellente Gizerichus, exterritus de foederibus cum Theodosio ineundis, legationem misit.

Cpoteos episcopi Anatolii, Antiochiae episcopi Maximi annus A. C. 442 primus.

Hoc anno res proprias accuratius perpendens Theodosius, et se Chrysaphii fraudibus circumventum agnoscens, de impiis in Flavianum perpetratis sceleribus et admissis in reliquos episcopos iniuriis summum animi concepit dolorem. in iram itaque prorumpens, primo Chrysaphium in quandam insulam ablegat: tum in Endociam graviter obiurgatam, malorum omnium auctricem eam dicens, quae Pulcheriam aula eiecisset, durius invehitur, et ea insuper, quae circa Paulinum acciderant, cum probris obiicit. illa desperatis in rebus Hierosolymam se dimitti rogat: Severoque presbytero et Ioanne diacono sociis itineris acceptis, Hierosolymam tendit. illos autem ad eam frequentius in urbe prius itasse, et modo cum ea Hierosolymis reperiri, ac insu-

οιλεὺς τὴν μακαρίαν Πενυχερίαν πολλὰ παρακαλέσας, ἤγαγεν εἰς τὰ βασίλεια· ἦτις εὐθέως ἀποστειλάσα εἰς Ἐφεσον, ἤγαγεν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ· καὶ μετὰ δορυφορίας διὰ τῆς μέσης ἐκκομίσασα, ἔθαψεν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. τότε τὴν τῶν Χαλκοκρατείων ἐκκλησίαν τῇ Θεοδοῦν 5 ἀνήγειρεν, συναγωγὴν Ἰουδαίων πρότερον οὖσαν τοῦ δὲ λαοῦ, ὡς προέφημεν, ἐν Σικελίᾳ ἐκδεχομένου τὴν τῶν πρεσβυτέρων Γιζερίχου ἄφῆξιν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλυσιν, ἐν τῷ με-
 Σταζῷ Ἄττιλας Ὀμνουδίου παῖς, Σκύθης, γενόμενος ἀνδρείος καὶ ὑπερήφανος, ἀποβαλὼν Βδέλαν τὸν πρεσβύτερον ἀδελ- 10 φόν, καὶ μόνος ἄρχων τὸ τῶν Σκυθῶν βασίλειον, οὗς καὶ
 V. 71 Οὐννος καλεῖσιν, κατατρέχει τὴν Θράκην, δι' ὃν καὶ μάλι-
 στα Θεοδόσιος σπένδεται Γιζερίχον, καὶ ἐπανάγει τὸν στόλον ἐκ Σικελίας. ἀποστέλλει δὲ τὸν Ἄσπαρα σὺν τῇ ὑπ' αὐτὸν 15 δυνάμει καὶ Ἀρεόβινδον καὶ Ἀργάλισκλον ἐπὶ τὸν Ἄττιλαν
 Ῥατιάριαν ἤδη καὶ Νάσσαν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ Ἀρκαδιουπόλιν καὶ Κωνσταντίαν καὶ ἕτερα πλείστα πόλεις καταστρεψάμενον, καὶ σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς ὑπέροχον 20 συμφορήσαντα λαίαν. τῶν οὖν στρατηγῶν ἑλατιωδέων σφό-

1. τὴν add. ex A. 5. τῇ ἁγίᾳ θεοῦ. b. 6. λαοῦ] στόλου b. 9. Ὀμνουδίου A, Ὀμνουδίου b. 12. καὶ ante μάλιστα om. A b. 15. Ἀργάλισκλον A e f, Ἀργίσκλον b, Ἀρελίσκλαν vulg. 16. Νάισον b. 19. τῶν οὖν στρατηγῶν b, τῶν στρατ. A, τῶν συστρατ. vulg.

per pluribus ab ea donis augeri audiens imperator, missis litteris, capite mulctari iussit: tum demum beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quae extemplo mandavit Ephesum, qui sancti Flaviani corpus asportarent, illudque magno pompae satellitio per mediam urbem stipatum in sanctorum apostolorum aedem sepeliendum inferrent. eo tempore Chalcostrateorum ecclesiam, quae Iudaeorum synagoga prius fuerat, deiparae consecravit. caeterum dum, ut supra praefatum, legatorum Gizerichi adventum et imperatoris mandata classis Romana praestolatur in Sicilia, interea Omnudii filius Attila, in Scythia natus, vir alioqui fortis et superbus, Bdela seniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Unnos vocant, principatum arripit, et in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem init cum Gizericho, et ex Sicilia classem revocat. tum Asparem, Areobindum et Argalisclam mittit adversus Attilam, qui iam Ratiariam, Nassium, Philippopolim et Arcadiopolim Constantiamque et alia pleraque oppida subverterat, quique cum innumeris captivis, etiam Romanis ducibus superatis, praedam immensam agebat. tantis victoriis auctus Attila, et ad utrumque mare, Ponticum videlicet et

δρα ταῖς μάχαις, προῆλθεν Ἄττιλας καὶ μέχρι Θαλάσσης ἑκα- D
 τέρας, τῆς τε τοῦ Πόντου καὶ τῆς πρὸς Καλλίπολιν καὶ Ση-
 στὸν κεχυμένης, πᾶσαν πόλιν καὶ φρούρια δουλούμενος, πλὴν
 Ἄδριανουπόλεως καὶ Ἡρακλείας, τῆς ποτε Περίνθου κληθεί-
 5 ας, ὥστε καὶ εἰς τὸν Ἄθυραν αὐτὸν φρούριον ἐλθεῖν. ἀνα-
 γκαίεται οὖν Θεοδόσιος πρεσβεύσασθαι πρὸς Ἄττιλαν· καὶ
 ἑξάκις χιλίας μὲν αὐτῷ λίτρας ὑπὲρ τῆς ἀναχωρήσεως παρα-
 σχαῖν, χιλίων δὲ λιτρῶν ἐτήσιον φέρον αὐτῷ ἡρεμοῦντι προ-
 ομολόγησε τελεῖν. τότε τοῖσιν ἐπανελθούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς
 10 δυνάμεως ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἄττιλαν, μετὰ βραχὺ
 τελευτᾷ Θεοδόσιος μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ ἰνδικτιῶν τρίτῃ. ἣ
 δὲ μακαρία Πουλχερία, μήπω τινὲ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς P.89
 γνωσθείσης, μεταστειλαμένη Μαρκιανόν, ἄνδρα ἐν σωφροσύνῃ
 καὶ σεμνότητι διαπρέποντα, γέροντα ὄντα ἱκανώτατον, λέγει
 15 πρὸς αὐτόν· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἐξε-
 λεξάμην ἐκ πίστεως τῆς συγκλήτου, ὡς ἐνάρτετον· δός μοι λό-
 γον, ὅτ' φυλάττις τὴν παρθενίαν μου, ἣν τῷ θεῷ ἀνεθέμην,
 καὶ ἀναγορεύσω σε βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο ποιεῖν,
 μεταστέλλεται τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ ἀνα-
 20 γορεύει αὐτὸν βασιλέα Ῥωμαίων.

1. προῆλθεν A e f. 2. Καλλιούπολιν A. Σηστὸν A,
 Σίστιον vulg. 4. Περίνθου A b. 5. Ἄθηραν h. 6. πρε-
 σβεύσασθαι A, πρεσβεύεσθαι vulg. 7. μὲν αὐτῷ χρυσίου b.
 9. τοῖσιν A, οὖν vulg. 11. Ἰουλῳ A. 14. ὄντα ἱκανώτατον
 A, ὄντα καὶ ἱκαν. vulg. 18. ἀναγορεύσω A, ἀναγορεύω vulg.
 ποιεῖν om. A.

quod Callipolim usque ad Sestum expanditur, civitatibus eunctis
 munitisque locis suae servituti, praeter Adrianopolim et Heracleam,
 cui nomen olim Perinthus, subactis, ad Athyram usque castrum
 progreditur. ad Attilam itaque legationem decernere Theodosius co-
 gitur: ei que sexies mille auri libras ad recessum e Romanis finibus
 faciendum promittit; et insuper mille librarum tributum annuum, si
 pacem egerit, annuit se pensurum. porro Romanis copiis a bello
 contra Attilam receptis, paulo post diem obit Theodosius, mensis Iu-
 nii vigesimo, indictione tertia. caeterum beata Pulcheria, nondum
 ulli imperatoris morte manifestata, Marcianum, virum prudentia et ho-
 nestate morum celebrem, aetate iam protractum et ad negotia gerenda
 idoneum, ad se accersitum alloquitur: quandoquidem decessit impera-
 tor, ego te ex omni senatu ceu virtute praestantissimum elegi. da
 fidem: virginitatem meam, quam deo consecravi, te servaturum invio-
 latam: et imperatorem renunciabo. illo sese ita facturum pollicito,
 patriarcham et senatum Pulcheria convocat, et Marcianum Romano-
 rum imperatorem declarandum curat.

A.M. 5943
B

Ῥωμαίων βασιλέως Μαρκιανοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ εὐσεβὴς θεῖα ψήφῳ αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς, τοὺς ἐν ἔξορίᾳ πάντας ἀνεκαλέσατο. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία τὸν παμμύσητον Χρυσάφιον τὸν εὐνοῦχον ἐπέδωκεν Ἰορδάνῃ τῷ παιδί Ἰωάννου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ 5 τυραννήσαντος, καὶ προσχωρήσαντος πρὸς Ἀρδαβούριον καὶ Ἄσπαρα, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, καὶ τιμῆς ἀξιοθέντος, ἀναιρεθέντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσάφιου· ὃν λαβὼν Ἰορδάνης ἀνέβλεν. ἄξιον δὲ ἐστίν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ θεοῦ εἰς Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐκλογὴν σημαίνει. ἐν τοῖς παρερχη- 10 κόσι χρόνοις, ἐν οἷς ὁ Περσικὸς πόλεμος ἐκινήθη, στρατιώτης ὢν λατὸς ὁ Μαρκιανὸς μετὰ τοῦ ἰδίου νομάρχου ἀπὸ τῆς Βαλλάδος κατὰ Περσῶν ἀπήει, καὶ γενόμενος ἐν Λυκίᾳ, ἀρρωστίᾳ περιέπεσεν, καὶ καταλειφθεὶς ἐν πόλει Σύδημα, κάκειος χρονοτριβήσας, προσκολλᾶται δύο ἀδελφοὺς τισιν Ἰουλίῳ καὶ 15 Τατιανῷ καλουμένοις· οἱ τινες εἰς τὸν ἴδιον οἶκον λαβόντες αὐτὸν, διανέπασσαν. εἰς Θήραν δὲ ἐξελθόντες, ἔλαβον αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν. κοπιήσαντες δὲ περὶ μεσημβρίαν, ἐκοιμήθησαν. Δπροεξυπνισθεὶς δὲ ὁ Τατιανὸς θεωρεῖ τὸν Μαρκιανὸν εἰς τὸν

3. ἀναδειχθεὶς A, ἀναδεχθεὶς vulg. ἔξορίαις b. 9. τοῦ θεοῦ om. a e. 10. παρερχηκόσι A, παρερχοικόσι vulg. 13. Λυκίᾳ] Κιλικίᾳ codd. nonnulli. 14. περιέπεσεν A, περιπεσῶν vulg.

A.C. 443 Romanorum imperatoris Marciani annus primus.

Hoc anno pientissimus Marcianus divino suffragio imperator renunciatus cunctos exules ad propria revocavit. beata porro Pulcheria Chrysaphium eunuchum cunctis exosum Iordani Ioannis (qui Romanae quondam tyrannide arrepta ad Ardaburium et Asparem post deditioem se recipiens cum eis Byzantium profectus, atque ad honores et dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Iordanes pari mortis poena mulctavit. caeterum operae pretium fuerit, quomodo Marcianus ad imperium a deo fuerit destinatus, scripto significare. superioribus annis, quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus miles gregarius cum existeret, e Graecia versus Persiam cum proprio numero proficisceretur. in Lyciam cum venisset, morbo correptus, in urbe Sidema a suis relinquitur: in ea diuturnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Iulius et Tatianus, amicitiae foedere connectitur. isti Marcianum in propriis aedibus acceptum curant et quietem iubent ducere: venatumque aliquando egressi, comitem eum adiungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruuntur. prior caeteris a somno exitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspicatus,

ἥλιον κοιμώμενον, καὶ ἀετὸν παμμεγεθέστατον ἐπ' αὐτὸν ἐλ-
 θόντα καὶ τὰς ἑαυτοῦ πτέρυγας διαπετάσαντα καὶ σκιάν ἐπ' V. 72
 αὐτῷ περιποιούμενον. καὶ τοῦτο θεασάμενος, ἐγείρει τὸν ἑαν-
 τοῦ ἀδελφὸν καὶ τὸ θαῦμα ὑποδείκνυσι· καὶ ἐπὶ πολὺ θαν-
 5 μάζοντες τὴν τοῦ πετεινοῦ εὐνοϊκὴν δουλείαν, ἐξυπνίζουσι τὸν
 Μαρκιανόν, καὶ λέγουσιν· εἰν βασιλεύσης, τί ἡμῶν χαρίζῃ;
 ὁ δὲ εἶπεν· τίς γάρ εἰμι, ἵνα εἰς ἐμὲ τοῦτο γένηται; οἱ δὲ
 ἐκ δευτέρου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρκιανός· εἰν τοῦ· P. 90
 το ἐκ θεοῦ γένηται, πατέρας ὑμῶν ἀνακηρύξω. τότε δι-
 10 δόασιν αὐτῷ διακόσια νομίσματα, λέγοντες· πορεύου ἐν Κων-
 στατινουπόλει καὶ μέμνησο ἡμῶν, ὅτε ὁ θεὸς σε ὑψώσει.
 ὁ δὲ ἀπελθὼν, προσκολλᾶται Ἀρδαβουρίῳ καὶ Ἀσπαρι Ἀρεια-
 νοῖς οὖσιν, καὶ ποιήσας παρ' αὐτοῖς πεντεκαίδεκα χρόνους,
 καὶ δομέστικος αὐτῶν γεγινώς, κατήλθεν μετὰ τοῦ Ἀσπαρος
 15 εἰς Ἀφρικὴν παρατάξασθαι εἰς Γιζέριχον, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ
 ἐκρατήθη. Γιζέριχον δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῷ τοὺς αἰχμαλωτι-
 σθέντας ἀποκλείσαντος, καὶ ἐκ τῶν ὑπερώων κατενόει αὐτοῦς.
 καὶ περὶ μεσημβρίαν παρακύψας ὄρᾳ τὸν Μαρκιανόν καθεύ-
 δοντα, καὶ ἀετὸν ἐλθόντα, καὶ τὰς πτέρυγας ἐκτείνοντα καὶ B
 20 σκιάζοντα αὐτόν· καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ Γιζέριχος θείαν εἶναι
 οἰκονομίαν ἐλογίσατο ταύτην. καὶ μεταπεμφάμενος τὸν ἄν-

1. παμμεγεθέστατον A, παμμεγέστατον vulg.

ὑψώση vulg.

15. εἰς Γιζ.] πρὸς Γ. a c.

16. ἐκρατήθη ὑπὸ

Γιζ. ἐν τῇ A a e.

21. ἐλογήσατο codd. et edd.

ingentem aquilam advolantem et in eum expansis alis umbram faci-
 entem animadvertit. portentum miratus, fratrem excitat, miraculum
 indicat. ac uterque tandem volucris benevolum officium diu miratus
 Marciano somnum excutit: et his eum compellat: si nonnunquam
 imperium assequaris, quid nobis gratiarum rependes? respondet ille:
 quisnam sum ego, cui tale quid contingat? illi repetitis ver-
 bis denuo interrogant: quibus Marcianus: si succedat a deo im-
 perium, inquit, patres vos renunciabo. tunc ducentis nummis do-
 nato dicunt: proficiscere Cpolim et nostri memoriam habe, ubi te
 deus in meliorem fortunam evexerit. digressus ab eis Ardaburio et
 Aspari Arianae opinionis hominibus adiungitur, et quindecim annos cum
 eis moratus ac domesticus factus, cum Aspare tandem expeditionis
 in Africam adversus Gizerichum comes, in conflictu capitur. Gizeri-
 chus captivos atrio conclusos ex superiore coenaculo contemplaturus
 circa meridiem procumbens in fenestram, Marcianum somno detentum
 conspicatur et advolantem aquilam extentis pennis eum obumbran-
 tem. re visa, Gizerichus eam divinae providentiae consilio geri inente
 perpenderit: ac ubi accersitam ad se Marcianum Asparis domesticum

δρα, καὶ γνοὺς εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀσπαρος, ἔγνω ὅτι εἰς βασιλεία ἀνάγεσθαι μέλλει. καὶ ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐκ ἠθέλησεν, λογισάμενος ὅτι τοῦ Θεοῦ τὴν βουλὴν οὐδεὶς δύναται κωλύσαι. ὄρον δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ τῷ Θεῷ φίλον βασιλεύειν αὐτὸν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐανδήλους. καὶ 5 οὕτως ἀβλαβῆς ἀπολυθεὶς ὁ Μαρκιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. χρόνου δὲ ὀλίγου διελθόντος, καὶ Θεοδοσίου τελευτήσαντος, βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προέφημεν. ἐγένετο δὲ χρηστός περὶ πάντας τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἀτтилаς ἐπανίσταται τῷ βασιλεῖ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῷ, διότι οὐκ ἔδωκεν αὐ- 10 τῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὀνωρίαν· καὶ ἐλθὼν μέγχι πόλεως Ἀύρηλιας, καὶ συμπλακεὶς Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ Ῥωμαίων, καὶ ἠττηθεὶς, πλείστους ὑποβαλὼν τῆς δυνάμεως παρὰ Λήγουν ποταμὸν, ὑπέστρεψεν κατησχυμμένος. ὁ δὲ Μαρ- 15 κριανὸς τῆς ἐν Λυκίᾳ γεγεννημένης αὐτῷ ὑπομνησθεὶς εὐεργεσίας Τατιανὸν καὶ Ἰούλιον μεταπεμφάμενος πατέρας αὐτοῦς ἀνεκέρυξεν. καὶ τὸν μὲν Τατιανὸν ὑπαρχον ἐποίησε τῆς πόλεως· τῷ δὲ Ἰουλίῳ τὴν τῶν Αἰβύων ἐνεχείρησεν ἀρχήν. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας τῷ Χριστῷ 20 ἀνήγειρεν ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς παννυμῆτου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας

2. βασιλείαν b. 7. δὲ om. b. 10. τῷ βασιλεῖ Ῥώμης A, τοῖς βασιλεῦσι καὶ Ῥώμης vulg. 14. Λήγην A. 17. ὑπαρχον A. τῆς add. ex A. 18. Λυκίων b, fortasse vere. 20. τῆς add. ex A.

esse novit, ad imperii culmen virum aliquando evehendum praevидit. itaque dei consilium a nullo praepediri arbitratus, mortem inferre noluit: at iusiurando exacto, ut si eum imperare deo videretur, nunquam Vandalos bello laceraret, polliceri compulit. ita Marcianus dimissus incolumis Cpolim regreditur. mox vero brevi praetercurrente tempore, ac Theodosio fati functo, imperator, ut praemisimus, eat salutatus, et in subditos omnes humanissimum se praebuit. caeterum Attila Romae principem Valentinianum maxime bello vexare studuit, quod Honoriam propriam sororem ei coniugem locare recusasset. ad Aurelianorum itaque civitatem progressus, consertis cum Aetio Romano duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluvium amissis, superatur, et cum dedecore proprios repetit fines. Marcianus beneficii sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum et Iulium ad se accitos patres renunciat: et Tatianum quidem urbis, Iulium vero Libyca decorat praefectura. beata porro Pulcheria plures ac alias Christo construxit ecclesias: maxime vero quae celebrandae dominae nostrae deiparae dicata conspicitur in Blachernis sub pientissimi im-

τοῦ εὐσεβοῦς Μαρκιανῶ. Λέων δὲ ὁ μακάριος πάππας
 Ρωμαῖκος ἔγραψε Μαρκιανῶ αἰτῶν τὰ τολμηθέντα παρὰ Διο-
 σκόρου καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Ἐφέσῳ εἰς τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν ζη-
 τηθῆναι ἐπὶ οἰκουμένηκῃ συνόδῳ, καὶ ἐπέλευσεν ὁ βασιλεὺς
 5 συνελθῆναι πάντας τοὺς ἐπίσκοπους.

Τούτῳ τῆ ἔτει ἢ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία τετάρτη γέγονεν σὺν- A.M. 5011
 οδος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε' μετὰ ἐνιαυτὸν καὶ μῆ- P. 91
 νας δύο τῆς ἀναγορευόμενης Μαρκιανῶ· πάντων δὲ τῶν ἐπι-
 σκόπων συνελθόντων ἐν τῇ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας Εὐφρημίας,
 10 καὶ τῆς συγχλήτου, καὶ γυμνασθέντα τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης ἰν-
 δικτιῶνος καὶ τὰ παρ' Εὐτυχοῦς πραχθέντα καὶ τὰ ἐν Ἐφέ-
 σῳ ὑπὸ Διοσκόρου νεωτερισθέντα, δγκαιλούμενος ὁ Διοσκόρος V. 73
 περὶ τούτων ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων καταφύγει,
 καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκφυγεῖν τὸν ἐν τοῖς πραχθελοῖν ἔλεγχον,
 15 ἤπορεῖτο, καὶ ἡ ἔλθθεια παρεγυμνοῦτο. τότε μὴ ἔχων ἀπο-
 λογίαν, κατασχύνθη. οἱ δὲ συνεδρεύσαντες αὐτῇ ἐν τῇ λη-
 στροικῇ συνόδῳ, ἤλεγχον αὐτῇ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην, ἣν
 ὑπέμειναν παρ' αὐτοῦ. καὶ συγγνώμην τῇ συνόδῳ αἰτήσαν- B
 τες ἐδέχθησαν· ὧν εἷς ὑπῆρχεν καὶ Ίουβενάλιος ὁ Ἱεροσο-
 20 λύμων ἐπίσκοπος. ἀπορήσας δὲ ὁ Διοσκόρος [καὶ μὴ ἔχων

8. τῶν add. ex A. 11. τὰ παρ'] κατὰ A, καὶ τὰ b c. 12.
 ὁ add. ex A. 13. ἄγνωσιν b. 14. τῶν — ἐλέγχων b. 16.
 ἐν τῇ — αὐτῷ om. f. 20. καὶ μὴ ἔχων ἀπολ. om. A.

peratoris Marciani exordia. caeterum beatus Leo Romanus papa, quae
 Dioscori et Eutycheis temerariis ausibus adversus sanctum Flavianum
 Ephesi fuerant attentata, in generali concilio recudi ac discuti litte-
 ris expetiit: imperator vero universos episcopos congregari man-
 davit.

Hoc anno sancta et quarta synodus Chalcedone celebrata est, A. C. 441
 mense Octobri indictione quinta, Marciano iam unum annum et
 duos menses imperante. cunctis igitur episcopis et senatu con-
 gregatis in aede sanctae martyri Euphemias dicata, et quae prima
 indictione, tum quae ab Eutyche gesta, et quae a Dioscoro Ephesi
 fuerant innovata, discussis, de his interrogatus Dioscorus ad re-
 rum actarum ignorantiam confugit: at cum argumentis, quae ab
 ipsis actis petebantur, convinceretur, perplexus haesitabat, ac simul ve-
 ritas in apertum proferebatur. tunc quid pro defensione diceret ne-
 scius, erubuit. qui vero cum ipso in praedatoria synodo conven-
 rant, vis sibi ab eo illatae Dioscorum arguebant: et venia sibi a syn-
 odo petita, in gratiam sunt recepti: e quorum numero Iuvenalis
 Hierosolymorum episcopus extitit. Dioscorus animo fluctuans, et quid
 responderet incertus, synodo se praesentem exhibere non ulterius est

ἀπολογία] οὐκ ἔτι ἐτόλμησεν ἐμνησιθῆναι τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος, συμπαρόντος καὶ τοῦ βυσιλέως Μαρκιανοῦ ἅμα τῇ συγκλήτῳ, ἀπεφῆνατο κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ τούτους καθέλλων. [ἐν ἧ καὶ τελειοῦται.] ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Διοσκόρον εἰς Γάγγραν ἐξώρισεν, τὴν δὲ σύνοδον ἐπαινέ- 5 σας εἶπεν· χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῇ πάντων ἡμῶν δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ὅτι ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν πάντες συνεληλύθαμεν. καὶ φιλοφρο- Cνήσας τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα ἁγίους πατέρας ἀπέλυσεν ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐχειροτονήθη δὲ Προτέριος 10 ἀντὶ Διοσκόρου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

A.M. 5945 Περσῶν βασιλέως Περόξου; Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Προτερίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῇ ἔτει Πουλχερία ἡ μακαρία καὶ εὐσεβῆς ἐκοι- Dμήθη ἐν Χριστῷ, πολλὰ ποιήσασα κατορθώματα, καὶ πάντα τὰ 15 ἑαυτῆς πτωχῶς καταλείψασα, ἕπερ Μαρκιανὸς πλεῖστα ὄντα προθύμως διέδωκεν. ἔκτισεν δὲ ἡ αὐτὴ πολλοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξενοτάφια. ἐν οἷς καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου. τοῦ δὲ Διοσκό-

3. τῇ συγκλήτῳ A, τῆς συγκλήτου vulg. 4. ἐν ἧ καὶ τελειοῦται: obscura haec verba om. b. 5. εἰς Γ. ἐξώρισεν A e f, ἐξορί- σας εἰς Γ. vulg. 6. δεσπότη καὶ om. A. 8. τὴν αὐτὴν A b, τὴν αὐτοῦ vulg. πάντες add. ex A. 17. διέδωκεν A, δέδωκεν vulg.

ausus. tum vero synodus, ipso imperatore Marciano et senatu praesente, adversam Dioscoro et Eutychi sententiam pronunciavit et eos depositione punivit. pronunciata sententia synodus soluta est. imperator Gangras relegato Dioscoro, in synodi laudes erumpens, dixit: deo nostrum omnium domino maximas debeo grates: quod sublata omni dissensione, in unam tandem et eandem sententiam omnes ivimus. sanctos demum sexcentos et triginta patres postquam benigne et humane suscepisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit. in Dioscori vero locum Proterius Alexandriae episcopus est ordinatus.

A. C. 445 Persarum regis Peroxis, Alexandriae episcopi Proterii annus primus.

Hoc anno multis rebus praeclare gestis, cunctisque suis bonis pauperibus relictis, beata et pia Pulcheria obdormivit in Christo: bona eius licet immensa Marcianus libentissime consignavit. ipsa porro quam plurimas sacras aedes sive oratoria, multa item publica pauperum loca peregrinorumque domicilia et eisdem mortuis coemeteria, in quibus sancti martyris Laurentii templum numeratur, aedifi-

ρον εξορισθέντος καὶ τοῦ Προτερίου προβληθέντος, οἱ σύμ-
φρονες Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς στάσιν μεγίστην ἐποίησαν,
ἀπειλήσαντες κωλύειν καὶ τὴν σιτοπομπίαν. Μαρκιανὸς δὲ
μαθὼν, ἐκέλευσεν οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλού-
5 σιον τὸν οἶτον τῆς Αἰγύπτου καταγωγιάζεσθαι διὰ τοῦ Νεί-
λου, καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλίδα διαπλωϊζεσθαι. ὅθεν Ἀλέ- P. 9a
ξανδρεῖς λιμῶξαντες Προτέριον ἤτησαν δεηθῆναι περὶ αὐτῶν
τοῦ βασιλέως, καὶ οὕτως τῆς ἀταξίας ἐπαύσαντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεκτίσθη τὸ Διοκλητιανὸν βαλανεῖον ἐν
10 Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ Ἀττίλας ἔκαυσεν τὴν Ἀκυλίαν πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδοσίος μοναχός, ἀνὴρ λυμειῶν, κα-
τέλθων δρομαῖος μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ μαθὼν Εὐδοκίαν τὴν ἀγούσταν προσκεκλίσθαι
Διοσκόρῳ τῷ καθαιρεθέντι ὑπὸ τῆς συνόδου, ἤρξατο καταβοᾶν
15 τῆς συνόδου, ὡς τὴν ὀρθὴν ἀναστρεψάσης πίστιν, καὶ συναρ-
πάξει ἀγούσταν καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ ταῖς ἰδίαις μαιφο- B
νίαις χρησάμενος, βαρβαρικῶ τρόπῳ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον
ἀρπάξει, καὶ τοὺς τῆς ἀγούστης ἀνθρώπους ὑπουργοὺς ἔχων,
χειροτονεῖ ἐπισκόπους κατὰ πόλιν, τῶν ἐπισκόπων ἔτι ὄντων

1. καὶ τοῦ Προτ. προβλ. om. A a f. 5. κατάγεσθαι A. 6.
διαπλωϊζεσθαι A, πλωϊζ. vulg. ὅθεν b, ὅπερ vulg. 9.
ἐκτίσθη A e. 13. προσκεκλίσθαι a, προσκεκλείσθαι A, προσ-
κεκλήσθαι f, προσκεισθαι vulg. 15. διαστρεψάσης A. 19.
ἐπισκόπους om. A f.

cavit. Dioscoro vero in exilium pulso, et in eius vicem Proterio
suffecto, qui cum Dioscoro et Eutyche sentiebant, magnum concitave-
runt tumultum, frumentarium etiam commeatum se interclusuros mi-
nati. eo cognito, non Alexandriam, sed Pelusium per Nilum Aegy-
ptum frumentum devehī, ac inde Cpolim reginam urbium deportari
Marcianus mandavit. hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Proterium,
qui pro ipsius imperatorem deprecaretur, interposuerunt: sicque tu-
multuari destiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianum balneum Alexandriae reparatum:
et Attila Aquileiam urbem incendio devastavit.

Hoc eodem anno Theodosius monachus vir exitiosus, peracto
Chalcedone concilio, cursu concito Hierosolymam delatus, et de Eu-
dociæ augustæ versus Dioscorum a concilio depositum affectu cer-
tior factus, adversus illud, quasi rectam pervertisset fidem, vociferari
et declamare coepit: et augusta in propriam sententiam rapta, cir-
cumventis etiam monachis, familiaribus sibi caedibus usus, barbarico
more in pontificium thronum, etiam ipsius augustæ domesticæ inva-
sionis huiusmodi administris, intruditur, et per urbes, episcopis adhuc

ἐν τῇ συνόδῳ. Σευηριανὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως
 V. 74 μὴ ὑπαχθέντα τῇ αὐτοῦ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν κα-
 τασφάττει, καὶ ἐγείρει διωγμὸν κατὰ τῶν μὴ κοινωρούντων
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς μὲν ἐβασάνισεν, ἄλλους δὲ ἐδήμυσε, καὶ
 ἐτέρων τοὺς οἴκους πυρὶ παρέδωκεν, ὥστε νομισθῆναι ὑπὸ 5
 βαρβάρων τὴν πόλιν ἐυλωκῆναι. ἀπέσφαξεν δὲ καὶ Ἀθανά-
 C σιον διάκονον τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, ὄνειδίσαντα καὶ ἐξελέγ-
 ξαντα τὴν αὐτοῦ ἀδείαν, καὶ τὸ τοῦτου ἅγιον σῶμα κατὰ
 τὴν πόλιν πομπεύσας τοῖς κυσὶ παρέδωκεν. Δόμνος δὲ ὁ ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγεν καὶ Ἰουβενά- 10
 λιος Ἱεροσολύμων. τοῦ δὲ λυμεῶνος Θεοδοσίου ἐπὶ εἴκοσι μῆ-
 νας τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαντας, γυνὸς ὁ βασιλεὺς
 Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἔρχετο
 ἐπὶ τὸ Σιναιὸν ὄρος. τοῦτου δὲ ἐκ ποδῶν γεγονότος καὶ τῶν
 ἐπὶ αὐτοῦ χειροτονηθέντων, κάλιν Ἰουβενάλιος τὸν αὐτοῦ 15
 D θρόνον ἀπέλαβεν.

A.M. 5946 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βασιλείου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ, ὑφο-
 ρώμενος τὴν Ἀετίου τοῦ πατρικίου καὶ στρατηγοῦ δύναμιν,

2. μὴ ὑπαχθ. τῇ αὐτοῦ κακ. οἴκ. A f. 4. ἄλλους δὲ ἐδήμυσε
 add. ex b. 5. ἐτέρων τοὺς A, ἐτέρων δὲ τοὺς vulg. 8.
 ἀδείαν f. τὸ τοῦτου ἅγιον A, τὸ τοῦ ἁγίου vulg. 15.
 τὸν αὐτοῦ θρόνον A, τὸν θρόνον αὐτοῦ vulg. 19. καὶ στρα-
 τηγοῦ add. ex A.

in concilio considerantibus, episcopus destinat: Severianum autem Scythopoleos episcopum, cum ipsius pravis erroribus assentiri nollet, civitate expulsus interfecit persecutionemque in eos, qui eius communionem aversarentur, excitat, et quosdam quidem examinat tormentis, aliorum aedes igne depopulatur, adeo ut civitatis a barbaris devastatae faciem in ipsa civitate exhiberet. tandemque Athanasium sanctae resurrectionis diaconum summam eius in deum impietatem probris et reprehensionibus insectantem necavit crudeliter, sanctique corpus per urbem publice in ludibrium raptum canibus obiecit. Dominus vero Antiochiae et Iuvenalis Hierosolymorum episcopi in eremum secessu salutem consulerunt. cum vero illa pestis viginti menses continuos Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperita, ipsum comprehendi iussit: at ille fuga Sinaeum in montem se recepit. ipso vero una cum sacrilege ordinatis eliminato, Iuvenalis in sedem sibi propriam est restitutus.

A. C. 446 Antiochiae episcopi Basilii annus primus.

Hoc anno Valentinianus imperator Aetii patricii potestatem nimiam Romae suspectam habens, Heraclio quodam eunucho adiutore

δαλοφρονεί τούτων, Ἡρακλείου τινός τῶν εὐνοϊκῶν συμπρά-
 ζαντος αὐτῷ. ὁ δὲ Ἄττιλας ἐντρέπιζετο πολεμῆσαι Μαρκαν-
 τῷ μὴ ἀνεχομένῳ τὸν φόρον αὐτῷ παρασχεῖσθαι τὸν ἐπὶ
 Θεοδοσίου ταχθέντα. μεταξὺ δὲ κόρης τινός εὐπρεποῦς ἔρα- P. 93
 5 σθείς, καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν γάμον ἐπιτελῶν, οἰνωθεῖς τε σφό-
 δρα καὶ ὕπνῳ βαρυνθεῖς, αἵματος ἀθρόον διὰ ῥινῶν τε καὶ
 τοῦ στόματος ἐνεχθέντος, τελευτᾷ τὸν βίον. τὴν δὲ τσαυτὴν
 αὐτοῦ θυγατέρα οἱ παῖδες τούτου διαδεξάμενοι καὶ στασιά-
 σαντες πρὸς ἀλλήλους, διαφθείρονται. οἱ μὲντοι γε κατὰ
 10 τὴν ἔψαν Ῥωμαῖοι, Μαρκιανοῦ βασιλευόντος, πίσις ἀπήλανον
 εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐφροσύνης. καὶ ἦν ἐκεῖνα τὰ
 ἔτη κυρίως χρυσᾷ τῇ τοῦ βασιλέως χρηστότητι, γαλήνης πάντα
 ἐπιχεχυμένης τὰ πράγματα. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς A.M. 5947
 15 τῶν μὲν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογματῶν ἀντελαμβάνετο, πολ-
 λὴν δὲ τὴν παρανομίαν ἐν τῇ ἑαυτοῦ διεκέχρητο διαίτῃ. εὐ-
 πρεπεστάτῃ γὰρ γυναικὶ Εὐδοξίᾳ τῇ θυγατρὶ Θεοδοσίου τοῦ
 βασιλέως συνοικῶν ἀλλοτριαῖς δαιμονιωδῶς ἐκέχρητο. ὠμίλει
 δὲ συνεχῶς καὶ τοῖς τὰ περίεργα πράττουσι. διὸ καὶ αἰσχί-
 20 στω παραδίδεται θανάτῳ. Μαξιμίον γὰρ τοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου

5. οἰνωθεῖς τε A, οἰνωθεῖς δὲ vulg. 6. βαρηθεῖς — ῥινός A.
 10. ἀπήλανον A, ἀπέλανον a, ἀπολαύων f, ἀπέλαβον vulg. 12.
 κυρίως add. ex A e f. 14. βασιλεὺς A e f, βασιλεύων vulg.
 16. ἐκέχρητο A. 19. δὲ add. ex A. 20. Μαξιμιανοῦ A e.

adscito, ipsum dolis interficit. adversus autem Marcianum pactum a
 Theodosio tributum reddi non ferentem Attila bellum parabat. In-
 terea puellae, cuius forma liberalis omnino fuit, amore captus, dum
 nuptias cum illa celebrat, vino maxime madidus ac profundo somno
 gravatus, copioso subinde sanguinis profluvio e naribus atque ore
 erumpente, vitam finit. tam amplam vero patris ditionem excipien-
 tes filii et ad invicem dissidentes profligantur. Romani porro qui
 partes orientis tenebant, summa pace, iustitia et gaudio, Marciano im-
 perante, fruebantur. et erant certe imperatoris benignitate aurea
 prorsus illa tempora, tranquillitate nimirum rebus omnibus su-
 perfusa.

Hoc anno Valentinianus Romae imperans recta quidem ecclesiae A. C. 447
 dogmata sustinebat, innumeris licet flagitiis quotidianum vitae usum
 respergeret. formosissimae siquidem uxori Eudoxiae Theodosii impe-
 ratoris filiae coniunctus, alienis mulieribus per artes daemoniacas ab-
 utebatur. etiam curiosa sectantibus assidue conversabatur: quare
 foedissimo mortis genere plectitur. eius quippe Maximi, qui sub ma-

τοῦ μεγάλου τυραννήσαντος ἔγγονος καὶ ὁμώνυμος ἐν τοῖς
κατὰ τὴν Ῥώμην πατρικίοις τελῶν, ἔνδον τοῦ παλατίου γε-
νόμενος, τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀπέσφαξεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ
C συνηγένετο, καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησεν· δι' ὧν γὰρ τις
ἀμαρτάνει, δι' αὐτῶν καὶ παιδεύεται. ἐπὶ τούτοις ἡ Εὐδο- 5
ξία ἀχθομένη, καὶ μηδεμίαν βοήθειαν ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔσε-
σθαι αὐτῇ λογισμένη, Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς τελευ-
τήσαντος καὶ Πουλχερίας, μεταπέμπεται Γιζέριχον εἰς Ῥώ-
μην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραν-
V. 75 νίδος. Γιζέριχου δὲ στόλῳ μεγάλῳ ἐκπλεύσαντος εἰς Ῥώμην, 10
Μάξιμος φοβηθεὶς φυγῇ ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ
ἀνείλον αὐτὸν βασιλεύσαντα ἔτος ἓν. ὁ δὲ Γιζέριχος μηδενὸς
αὐτῷ ἀντιστάτος, εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
σφαγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὰ τῆς
D πόλεως θεάματα εἰς τὰ πλοῖα ἐμβάλων, ἐν οἷς ἦσαν χειμήλια 15
ὀλόχρυσαι καὶ διάλιθα ἐκκλησιαστικά, καὶ σκευὴ Ἑβραϊκά,
ἄπερ Οὐεσπασιανὸς Τίτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς
Ῥώμην ἤγαγεν, σὺν τούτοις λαβὼν καὶ Εὐδοξίαν τὴν βασι-
λισσαν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Ἀφρικὴν ἀπέλευσεν· καὶ
τὴν μὲν Εὐδοκίαν Ὀνωρίῳ τῷ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ συνέζευ- 20
ξεν, τὴν δὲ Πλακιδίαν ἄνδρα ἔχειν μαθῶν Ὀλύβριον τὸν πα-

1. ἔγγονος A, ἔγγων vulg.

3. βίᾳ om. A e f.

9. Μαξι-

μιανοῦ e.

14. τὰ ante χρῆμ. add. ex A.

17. Οὐεσπασιανὸς

A, Οὐεσπασιανοῦ vulg.

19. ἀπέλευσεν A, ἀπέλευσεν vulg.

gno Theodosio tyrannidem fuerat aucupatus, nepos et eiusdem nominis
consors, inter patricios Romae adscitus, in palatium irruens Valenti-
nianum trucidavit, Eudoxiam vi oppressit et imperium obtinuit. et-
enim per quae peccat aliquis, per eadem castigatur. his afflicta Eu-
doxia, cum, Theodosio patre et Pulcheria iam extinctis, nullum sibi
Cpoli affuturum auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide
eximi se deprecata, Romam advocat. eo cum ingenti classe Romam
adnavigante, deterritus Maximus fugae se committit: et a suis, cum
vix annum imperasset, interimitur. Gizerichus, nullo resistente, ter-
tio a caede Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus urbis
divitiis, et cunctis eius ornamentis spectatu dignioribus in naves im-
positis, in quibus etiam fuit copiosa ecclesiae supellex ex auro solido
et gemmis confata, et Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post
Hierosolymorum excidium Romam allata, et insuper Endoxia impera-
trice eiusque filiabus una secum abductis, in Africam navibus re-
meat: ibi demum Eudociam Honoricho filio suo maiori coniugio co-
pulat, Placidiam vero cum Olybrium patricium virum habere compe-

τρίτων, μετὰ τῆς μητρὸς ἐφύλαξεν Εὐδοκίαν. μαθὼν δὲ τὸν Μαξιμὸν θάνατον Μαιωρθὸς ἐβασίλευσεν ἔτη δύο, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀβίτος τὴν τῆς Ῥώμης βασιλείαν ἐκράτησεν ἑπταετούς δύο, καὶ μετὰ τοῦτον Σεύηρος ἔτη τρία, καὶ μετὰ τοὺτους P. 94 5 οὐκ ἔστιν βασιλεὺς, ἀλλὰ Ῥεκίμερ ἐδιώκει τὰ πράγματα στρατηγῶν καὶ μεγάλην περιχίμετος δύναμιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Εὐδοκία ἐν Ἱεροσολύμοις πολλὰ καταλείψασα ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

A.M. 5948

10 Τούτῃ τῷ ἔτει ἐκάη ἡ Ῥάβεννα, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας β' ἐσφάγη ὁ πατρικίος Ῥαμίτος εἰς Κλάσας. καὶ μεθ' ἡμέρας 15 ἰβ' ἐνίκηθη Ἀβίτος ὑπὸ Ῥεμίκου, καὶ γέγονεν εἰς πόλιν Πλακεντίαν εἰς Γαλλίους.

Τούτῃ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν πρὸ A.M. 5949 15 μιᾶς καλανδῶν Μαΐων· καὶ ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας. αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει ἀνενεώθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Γρατιανὸν βυλανεῖον καὶ ἡ βασιλικὴ ἡ μεγάλη εἰς τὸ στοιχεῖον. πῦν δὲ ἦν εὐλαβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν ὁ Μαρκιανός, ὅστις ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ Κάμπου πεζὸς ἐξῆει, πολλὰ τοῖς θεομένοις C

1. τὸν Μαξ. θάν. A, τοῦ M. θ. vulg. 5. ἐδιώκει A, sed cfr. p. 126, 10. 12. locum aperte corruptum Goar. sic explendum censet: καὶ γέγονεν ἐπίσκοπος εἰς πόλιν (A f πόλεμον) Πλακεντίαν, καὶ ἀπέθανεν εἰς Γαλλίας ἀπέθανεν. 16. τὸ Τραγιανὸν βαλ. A. 17. ἡ μεγάλη A, μεγάλη vulg. 18. ὁ add. ex A.

risset, una cum matre Eudoxia sub custodia tenuit. Maioribus, audita Maximi morte, duos annos imperio potitur: eo sublato, Avitus pari annorum numero occupavit: post hunc Severus annos tres. post istos nullus Romae extitit imperator: verum Recimer dux exercitus, magna instructus potentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia, donis maximis in ecclesias collatis, Hierosolymis decessit.

Antiochiae episcopi Martyrii annus primus.

A. C. 448

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: et post dies paucos Ramitus patricius ad Clavas est interfectus: diesque abhinc undeviginti a Remico superatus est Avitus: factus autem Placentiae civitatis episcopus, in Gallias profectus occubuit.

Hoc anno pridie Maias kalendas Marcianus imperator decessit, et A. C. 449 in imperio successit magnus Leo. eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriae reparatur et regia maior ad Stoechium. Marcianus porro valde pius religioso timore deum colebat, et processionibus ad Campum celebratis, pedes incedebat, et multis beneficiis sibi devinciebat egentes: quare his conspectis, non amplius 'sella sublatus, ut mos

δρα, και γνους εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀσπαρος, ἔγνω
 ὅτι εἰς βασιλεία ἀνάγεσθαι μέλλει. και ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐκ
 ἠθέλησεν, λογισάμενος ὅτι τοῦ Θεοῦ τὴν βουλήν οὐδείς δύνα-
 ται κωλύσαι. ὄρκον δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ τῷ Θεῷ φί-
 λον βασιλεύειν αὐτόν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐανδήλους. και 5
 οὕτως ἀβλαβῆς ἀπολυθεὶς ὁ Μαρκιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον. χρόνου δὲ ολίγου διεληθόντος, και Θεοδοσίου τελευ-
 τήσαντος, βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προέφημεν. ἐγένετο δὲ χρη-
 στὸς περὶ πάντας τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἀτίλας ἐπανίστα-
 Cται τῷ βασιλεῖ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῷ, διότι οὐκ ἔδωκεν αὐ- 10
 τῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὀνωριαν· και ἐλθὼν μέ-
 χρι πόλεως Ἀυρηλίας, και συμπλακεὶς Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ
 Ῥωμαίων, και ἠττηθεὶς, πλείστοις ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως
 παρὰ Λήγουν ποταμόν, ὑπέστρεψεν κατησχυμμένος. ὁ δὲ Μαρ-
 κιανὸς τῆς ἐν Λυκία γεγενημένης αὐτῷ ὑπομνησθεὶς εὐεργε- 15
 σίας Τατιανὸν και Ἰούλιον μεταπεμψάμενος πατέρας αὐτοὺς
 ἀνεκέρυξεν. και τὸν μὲν Τατιανὸν ὑπαρχον ἐποίησε τῆς
 πόλεως· τῷ δὲ Ἰουλίῳ τὴν τῶν Λιβύων ἐνεχείρησεν ἀρχήν.
 ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν και ἄλλας τῷ Χριστῷ
 D ἀνήγειρεν ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς 20
 παννυμητοῦ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας

2. βασιλείαν b. 7. δὲ om. b. 10. τῷ βασιλεῖ Ῥώμης A, τοῖς
 βασιλεῦσι και Ῥώμης vulg. 14. Λήγην A. 17. ἐπαρχον A.
 τῆς add. ex A. 18. Λυκίων b, fortasse vere. 20. τῆς add.
 ex A.

esse novit, ad imperii culmen virum aliquando evehendum praevidit. itaque dei consilium a nullo praepediri arbitratus, mortem inferre noluit: at iusiurando exacto, ut si eum imperare deo videretur, numquam Vandalos bello lacesseret, polliceri compulit. ita Marcianus dimissus incolumis Cpolim regreditur. mox vero brevi praetercurrente tempore, ac Theodosio fatiis functo, imperator, ut praemisimus, est salutatus, et in subditos omnes humanissimum se praebuit. caeterum Attila Romae principem Valentinianum maxime bello vexare studuit, quod Honoriam propriam sororem ei coniugem locare recusasset. ad Aurelianorum itaque civitatem progressus, consertis cum Aetio Romano duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluvium amissis, superatur, et cum dedecore proprios repetit fines. Marcianus beneficii sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum et Iulium ad se accitos patres renunciat: et Tatianum quidem urbis, Iulium vero Libyca decorat praefectura. beata porro Pulcheria plures ac aliaa Christo construxit ecclesias: maxime vero quae celebrandae dominae nostrae deiparae dicata conspicitur in Blachernis sub pientissimi im-

τοῦ εὐσεβοῦς Μαρκιανοῦ. Λέων δὲ ὁ μακάριος πάππας
 Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῷ αἰτῶν τὰ τολμηθέντα παρὰ Διοσ-
 κόρου καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Ἐφέσει εἰς τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν ζη-
 τηθῆναι ἐπὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς
 5 συναχθῆναι πάντας τοὺς ἐπίσκοπους.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἀγία τετάρτη γέγονεν σύν- A.M. 5944
 οδος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος ε' μετὰ ἐνιαυτὸν καὶ μῆ-Ρ. 91
 νας δύο τῆς ἀναγορευσεως Μαρκιανοῦ· πάντων δὲ τῶν ἐπι-
 σκόπων συνελθόντων ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἀγίας Εὐφημίας,
 10 καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ γυμνασθέντα τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης ἰν-
 δικτιῶνος καὶ τὰ παρ' Εὐτυχοῦς πραχθέντα καὶ τὰ ἐν Ἐφέ-
 σει ὑπὸ Διοσκόρου νεωτερισθέντα, ἐγκαλούμενος ὁ Διόσκορος V. 73
 περὶ τούτων ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων καταφεύγει,
 καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκφυγεῖν τὸν ἐν τοῖς πραχθείσιν ἔλεγχον,
 15 ἠπορεύετο, καὶ ἡ ἀλήθεια παρεγμνοῦτο. τότε μὴ ἔχων ἀπο-
 λογίαν, κατησχύνθη. οἱ δὲ συνεδρεύσαντες αὐτῷ ἐν τῇ λη-
 στροικῇ συνόδῳ, ἤλεγχον αὐτῷ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην, ἣν
 ἐπέμειναν παρ' αὐτοῦ. καὶ συγγνώμην τῇ συνόδῳ αἰτήσαν- B
 τες ἐδέχθησαν· ὧν εἷς ὑπῆρχεν καὶ Ἰουβενάλιος ὁ Ἱεροσο-
 20 λύμων ἐπίσκοπος. ἀπορήσας δὲ ὁ Διόσκορος [καὶ μὴ ἔχων

8. τῶν add. ex A. 11. τὰ παρ'] κατὰ A, καὶ τὰ b e. 12.
 ὁ add. ex A. 13. ἄγνωσιν b. 14. τῶν — ἐλέγχων b. 16.
 ἐν τῇ — αὐτῷ om. f. 20. καὶ μὴ ἔχων ἀπολ. om. A.

peratoris Marciani exordia. caeterum beatus Leo Romanus papa, quae
 Dioscori et Eutychis temerariis ausibus adversus sanctum Flavianum
 Ephesi fuerant attentata, in generali concilio recudi ac discuti litte-
 ris expetiit: imperator vero universos episcopos congregari man-
 davit.

Hoc anno sancta et quarta synodus Chalcedone celebrata est, A. C. 444
 mense Octobri indictione quinta, Marciano iam unum annum et
 duos menses imperante. cunctis igitur episcopis et senatu con-
 gregatis in aede sanctae martyri Euphemiae dicata, et quae prima
 indictione, tum quae ab Eutyches gesta, et quae a Dioscoro Ephesi
 fuerant innovata, discussis, de his interrogatus Dioscorus ad re-
 rum actarum ignorantiam confugit: at cum argumentis, quae ab
 ipsis actis petebantur, convinceretur, perplexus haesitabat, ac simul ve-
 ritas in apertum proferebatur. tunc quid pro defensione diceret ne-
 scius, erubuit. qui vero cum ipso in praedatoria synodo conven-
 rant, vis sibi ab eo illatae Dioscorum arguebant: et venia sibi a syn-
 odo petita, in gratiam sunt recepti: e quorum numero Iuvenalis
 Hierosolymorum episcopus extitit. Dioscorus animo fluctuans, et quid
 responderet incertus, synodo se praesentem exhibere non ulterius est

ἀπολογία] οὐκ ἔτι ἐτόλμησεν ἐμνησιθῆναι τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος, συμπαρόντος καὶ τοῦ βυσιλέως Μαρκιανοῦ ἅμα τῇ συγκλήτῃ, ἀπεφῆνατο κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ τούτους καθέλλον. [ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται.] ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Διοσκόρον εἰς Γάγγραν ἐξώρισεν, τὴν δὲ σύνοδον ἐπαινέ- 5 σας εἶπεν· χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῷ πάντων ἡμῶν δεσπότῃ καὶ θεῷ, ὅτι ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν πάντες συνεληλύθαμεν. καὶ φιλοφρο- Cνήσας τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα ἀγίους πατέρας ἀπέλυσεν ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐχειροτονήθη δὲ Προτερίος 10 ἀντὶ Διοσκόρου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

A.M. 5945 Περσῶν βασιλέως Περόξου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Προτερίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πουλχερία ἡ μακαρία καὶ εὐσεβὴς ἐκοι- Dμήθη ἐν Χριστῷ, πολλὰ ποιήσασα κατορθώματα, καὶ πάντα τὰ 15 ἑαυτῆς πτωχοῖς καταλείψασα, ὑπὲρ Μαρκιανὸς πλεῖστα ὄντα προθύμως διέδωκεν. ἔκτισεν δὲ ἡ αὐτὴ πολλοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξενοτάφια. ἐν οἷς καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λαυρεντίου. τοῦ δὲ Διοσκό-

3. τῇ συγκλήτῃ A, τῆς συγκλήτου vulg. 4. ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται: obscura haec verba om. b. 5. εἰς Γ. ἐξώρισεν A e f, ἔξορ- σας εἰς Γ. vulg. 6. δεσπότη καὶ om. A. 8. τὴν αὐτὴν A b, τῇ αὐτοῦ vulg. πάντες add. ex A. 17. διέδωκεν A, δέδωκεν vulg.

ausus. tum vero synodus, ipso imperatore Marciano et senatu praesente, adversam Dioscoro et Eutychi sententiam pronuntiavit et eos depositione punivit. pronuntiata sententia synodus soluta est. imperator Gangras relegato Dioscoro, in synodi laudes erumpens, dixit: deo nostrum omnium domino maximas debeo grates: quod sublata omni dissensione, in unam tandem et eandem sententiam omnes ivimus. sanctos demum sexcentos et triginta patres postquam benigne et humane suscepisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit. in Dioscori vero locum Proterius Alexandriae episcopus est ordinatus.

A. C. 445 Persarum regis Peroxis, Alexandriae episcopi Proterii annus primus.

Hoc anno multis rebus praeclare gestis, cunctisque suis bonis pauperibus relictis, beata et pia Pulcheria obdormivit in Christo: bona eius licet immensa Marcianus libentissime consignavit. ipsa porro quam plurimas sacras aedes sive oratoria, multa item publica pauperum loca peregrinorumque domicilia et eisdem mortuis coemeteria, in quibus sancti martyria Laurentii templum numeratur, aedifi-

ρου εξορισθέντος και τοῦ Προτερίου προβληθέντος, οἱ σύμ-
φρονες Διοσκόρου και Εὐτυχοῦς στάσιν μεγίστην ἐποίησαν,
ἀπειλήσαντες κωλύειν και τὴν σιτοπομπίαν. Μαρκιανὸς δὲ
μαθὼν, ἐκέλευσεν οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλού-
5 σιον τὸν αἶτον τῆς Αἰγύπτου καταγωγιάζεσθαι διὰ τοῦ Νεί-
λου, και οὕτως εἰς τὴν βασιλίδα διαπλωΐζεσθαι. ὅθεν Ἀλέ-Ρ. 9α
ξανδρεὺς λιμῶξαντες Προτέριον ἤτησαν δεηθῆναι περὶ αὐτῶν
τοῦ βασιλέως, και οὕτως τῆς ἀταξίας ἐπαύσαντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεκτίσθη τὸ Διοκλητιανὸν βαλανεῖον ἐν
10 Ἀλεξανδρείᾳ· και Ἄτιλας ἔκαυσεν τὴν Ἀκυλίαν πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος μοναχός, ἀνὴρ λυμεῶν, κα-
τελθὼν δρομαῖος μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον εἰς Ἱερσό-
λυμα, και μαθὼν Εὐδοκίαν τὴν ἀγούσταν προσκεκλίσθαι
Διοσκόρῳ τῷ καθαιρεθέντι ὑπὸ τῆς συνόδου, ἤρξατο καταβοᾶν
15 τῆς συνόδου, ὡς τὴν ὀρθὴν ἀναστρεψάσης πίστιν, και συναρ-
πάξει ἀγούσταν και τοὺς μοναχοὺς, και ταῖς ἰδίαις μαιφο-Β
νίαις χρησάμενος, βαρβαρικῶ τρόπῳ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον
ἀρπάξει, και τοὺς τῆς ἀγούστης ἀνθρώπους ὑπουργοὺς ἔχων,
χειροτονεῖ ἐπισκόπους κατὰ πόλιν, τῶν ἐπισκόπων ἔτι ὄντων

1. και τοῦ Προτ. προβλ. om. A a f. 5. κατάγεσθαι A. 6.
διαπλωΐζεσθαι A, πλωΐζ. vulg. ὅθεν b, ὅπερ vulg. 9.
ἐκτίσθη A e. 13. προσκεκλίσθαι a, προσκεκλείσθαι A, προσ-
κεκλήσθαι f, προσκεισθαι vulg. 15. διαστρεψάσης A. 19.
ἐπισκόπους om. A f.

cavit. Dioscoro vero in exilium pulso, et in eius vicem Proterio
suffecto, qui cum Dioscoro et Eutyche sentiebant, magnum concitave-
runt tumultum, frumentarium etiam commeatum se interclusuros mi-
nati. eo cognito, non Alexandriam, sed Pelusium per Nilum Aegy-
ptum frumentum devehī, ac inde Cpolim reginam urbium deportari
Marcianus mandavit. hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Proterium,
qui pro ipsis imperatorem deprecaretur, interposuerunt: sicque tu-
multuari destiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianum balneum Alexandriae reparatum:
et Attila Aquileiam urbem incendio devastavit.

Hoc eodem anno Theodosius monachus vir exitiosus, peracto
Chalcedone concilio, cursu concito Hierosolymam delatus, et de Eu-
dociæ augustæ versus Dioscorum a concilio depositum affectu cer-
tior factus, adversus illud, quasi rectam pervertisset fidem, vociferari
et declamare coepit: et augusta in propriam sententiam rapta, cir-
cumventis etiam monachis, familiaribus sibi caedibus usus, barbarico
more in pontificium thronum, etiam ipsis augustæ domesticis inva-
sionis huiusmodi administris, intruditur, et per urbes, episcopis adhuc

ἐν τῇ συνόδῳ. Σευηριανὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως
 V. 74 μὴ ὑπαχθέντα τῇ αὐτοῦ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν κα-
 τασφάττει, καὶ ἐγείρει διωγμὸν κατὰ τῶν μὴ κοινωνούντων
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς μὲν ἐβασάνισεν, ἄλλους δὲ ἐδήμευσε, καὶ
 ἐτέρων τοὺς οἴκους πυρὶ παρέδωκεν, ὥστε νομισθῆναι ἐπὶ 5
 βαρβάρων τὴν πόλιν ἐαλωκέναι. ἀπέσφαξεν δὲ καὶ Ἀθανά-
 C σιον διάκονον τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, ὀνειδίσαντα καὶ ἐξελέγ-
 ξαντα τὴν αὐτοῦ ἀθείαν, καὶ τὸ τοῦτου ἅγιον σῶμα κατὰ
 τὴν πόλιν πομπεύσας τοῖς κυσὶ παρέδωκεν. Δόμνος δὲ ὁ ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγεν καὶ Ἰουβενά- 10
 λιος Ἱεροσολύμων. τοῦ δὲ λυμεῶνος Θεοδοσίου ἐπὶ εἴκοσι μῆ-
 νας τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαντας, γνούς ὁ βασιλεὺς
 Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἔχεται
 ἐπὶ τὸ Σιναῖον ὄρος. τούτου δὲ ἐκ ποδῶν γεγονότος καὶ τῶν
 ἐπὶ αὐτοῦ χειροτονηθέντων, κάλιν Ἰουβενάλιος τὸν αὐτοῦ 15
 D θρόνον ἀπέλαβεν.

A.M. 5946 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βασιλείου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ, ὑφο-
 ρώμενος τὴν Ἀετίου τοῦ πατρικίου καὶ στρατηγοῦ δύναμιν,

2. μὴ ὑπαχθ. τῇ αὐτοῦ κακ. om. A f. 4. ἄλλους δὲ ἐδήμευσε
 add. ex b. 5. ἐτέρων τοῦς A, ἐτέρων δὲ τοὺς vulg. 8.
 ἀθεμίαν f. τὸ τοῦτου ἅγιον A, τὸ τοῦ ἁγίου vulg. 15.
 τὸν αὐτοῦ θρόνον A, τὸν θρόνον αὐτοῦ vulg. 19. καὶ στρα-
 τηγοῦ add. ex A.

in concilio considerantibus, episcopos destinat: Severianum autem Scythopoleos episcopum, cum ipsius pravis erroribus assentiri nolle, civitate expulsus interfecit persecutionemque in eos, qui eius communionem aversarentur, excitat, et quosdam quidem examinat tormentis, aliorum aedes igne depopulatur, adeo ut civitatis a barbaris devastatae faciem in ipsa civitate exhiberet. tandemque Athanasium sanctae resurrectionis diaconum summam eius in deum impietatem probris et reprehensionibus insectantem necavit crudeliter, sanctique corpus per urbem publice in ludibrium raptum canibus obicit. Dominus vero Antiochiae et Iuvenalis Hierosolymorum episcopi in eremum secessu salutis consuluerunt. cum vero illa pestis viginti menses continuos Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsum comprehendi iussit: at ille fuga Sinaeum in montem se recepit. ipso vero una cum sacrilege ordinatis eliminato, Iuvenalius in sedem sibi propriam est restitutus.

A. C. 446 Antiochiae episcopi Basilii annus primus.

Hoc anno Valentinianus imperator Aetii patricii potestatem nimiam Romae suspectam habens, Heraclio quodam eunucho adiutore

δολοφονεῖ τοῦτον, Ἡρακλείου τινὸς τῶν εὐνούχων συμπρά-
 ξαντος αὐτῷ. ὁ δὲ Ἄττιλος εὐτρεπίζετο πολεμῆσαι Μαρκια-
 νῷ μὴ ἀνεχομένῃ τὸν φόρον αὐτῷ παρασχέσθαι τὸν ὑπὸ
 Θεοδοσίου ταχθέντα. μεταξύ δὲ κόρης τινὸς εὐπρεποῦς ἔρα- P. 93
 5 σθείς, καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν γάμον ἐπιτελῶν, οἰνωθεῖς τα σφό-
 δρα καὶ ὕπνῳ βαρυνθεῖς, αἵματος ἀθρόον διὰ ῥινῶν τε καὶ
 τοῦ στόματος ἐνεχθέντος, τελευτᾷ τὸν βίον. τὴν δὲ τοσαύτην
 αὐτοῦ δυναστείαν οἱ παῖδες τούτου διαδεξάμενοι καὶ στασιά-
 σαντες πρὸς ἀλλήλους, διαφθείρονται. οἱ μέντοι γε κατὰ
 10 τὴν ἔψαν Ῥωμαῖοι, Μαρκιανοῦ βασιλεύοντος, πύσης ἀπήλανον
 εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐφροσύνης. καὶ ἦν ἐκεῖνα τὰ
 ἔτη κυρίως χρυσᾷ τῇ τοῦ βασιλέως χρηστότητι, γαλήνης πάντα
 ἐπικεχυμένης τὰ πράγματα. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς A.M. 5947
 15 τῶν μὲν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἀντελαμβάνετο, πολ-
 λὴν δὲ τὴν παρανομίαν ἐν τῇ ἑαυτοῦ διεκέχρητο διαίτῃ. εὐ-
 πρεπεστάτῃ γὰρ γυναικὶ Εὐδοξίᾳ τῇ θυγατρὶ Θεοδοσίου τοῦ
 βασιλέως συνοικῶν ἀλλοτρίας δαιμονιοδῶς ἐκέχρητο. ὠμίλει
 δὲ συνεχῶς καὶ τοῖς τὰ περιέργα πρᾶττουσι. διὸ καὶ αἰσχί-
 20 στω παραδίδεται θανάτῳ. Μαξίμου γὰρ τοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου

5. οἰνωθεῖς τε A, οἰνωθεῖς δὲ vulg. 6. βαρηθεῖς — ῥινὸς A.
 10. ἀπήλανον A, ἀπέλανον a, ἀπολαύων f, ἀπέλαβον vulg. 12.
 κυρίως add. ex A e f. 14. βασιλεὺς A e f, βασιλεύων vulg.
 16. ἐκέχρητο A. 19. δὲ add. ex A. 20. Μαξιμιανοῦ A e.

adscito, ipsum dolis interficit. adversus autem Marcianum pactum a
 Theodosio tributum reddi non ferentem Attila bellum parabat. in-
 terea puellae, cuius forma liberalis omnino fuit, amore captus, dum
 nuptias cum illa celebrat, vino maxime madidus ac profundo somno
 gravatus, copioso subinde sanguinis profluvio e naribus atque ore
 erumpente, vitam finit. tam amplam vero patris ditionem excipien-
 tes filii et ad invicem dissidentes profugantur. Romani porro qui
 partes orientis tenebant, summa pace, iustitia et gaudio, Marciano im-
 perante, fruebantur. et erant certe imperatoris benignitate aurea
 prorsus illa tempora, tranquillitate nimirum rebus omnibus su-
 perfusa.

Hoc anno Valentinianus Romae imperans recta quidem ecclesiae A. C. 447
 dogmata sustinebat, innumeris licet flagitiis quotidianum vitae usum
 respergeret. formosissimae siquidem uxori Eudoxiae Theodosii impe-
 ratoris filiae coniunctus, alienis mulieribus per artes daemónicas ab-
 utebatur. etiam curiosa sectantibus assidue conversabatur: quare
 foedissimo mortis genere plectitur. eius quippe Maximi, qui sub ma-

τοῦ μεγάλου τυραννήσαντος ἔγγονος καὶ ὁμώνυμος ἐν τοῖς
κατὰ τὴν Ῥώμην πατρικίοις τελῶν, ἔνδον τοῦ παλατίου γε-
νόμενος, τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀπέσφραξεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ
C Συνεγένετο, καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησεν· δι' ὧν γὰρ τις
ἀμαρτάνει, δι' αὐτῶν καὶ παιδεύεται. ἐπὶ τούτοις ἡ Εὐδο- 5
ξία ἀχθομένη, καὶ μηδεμίαν βοήθειαν ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔσε-
σθαι αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς τελευ-
τήσαντος καὶ Πουλχερίας, μεταπέμπεται Γιζέριχον εἰς Ῥώ-
μην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραν-
V. 75 νίδος. Γιζεριχου δὲ στόλῳ μεγάλῳ ἐκπλεύσαντος εἰς Ῥώμην, 10
Μάξιμος φοβηθεὶς φυγῇ ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ
ἀνέβλον αὐτὸν βασιλεύσαντα ἔτος ἓν. ὁ δὲ Γιζέριχος μηδενὸς
αὐτῷ ἀντιστάντος, εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
σφαγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματι καὶ τὰ τῆς
D πόλεως θεάματα εἰς τὰ πλοῖα ἐμβάλων, ἐν οἷς ἦσαν χειμήλια 15
ὀλόχρυσυ καὶ διάλιθα ἐκκλησιαστικά, καὶ σκευὴ Ἑβραϊκά,
ἄπερ Οὐεσπασιανὸς Τίτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς
Ῥώμην ἤγαγεν, σὺν τούτοις λαβὼν καὶ Εὐδοξίαν τὴν βασι-
λισσαν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Ἀφρικὴν ἀπέλευσεν· καὶ
τὴν μὲν Εὐδοκίαν Ὀνωρίχῳ τῷ πρωτοτόκῳ νιῷ αὐτοῦ συνέζευ- 20
ξεν, τὴν δὲ Πλακιδίαν ἄνδρα ἔχειν μαθῶν Ὀλύβριον τὸν πα-

1. ἔγγονος A, ἔγγον vulg. 3. βίᾳ om. A e f. 9. Μαξι-
μιανοῦ e. 14. τὰ ante χρήμ. add. ex A. 17. Οὐεσπασιανὸς
A, Οὐεσπασιανοῦ vulg. 19. ἀπέλευσεν A, ἀπέλευσεν vulg.

gno Theodosio tyrannidem fuerat aucupatus, nepos et eiusdem nominis
consors, inter patricios Romae adscitus, in palatium irruens Valenti-
nianum trucidavit, Eudoxiam vi oppressit et imperium obtinuit. et
enim per quae peccat aliquis, per eadem castigatur. his afflicta Eu-
doxia, cum, Theodosio patre et Pulcheria iam extinctis, nullum sibi
Cpoli affuturum auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide
eximi se deprecata, Romam advocat. eo cum ingenti classe Romam
adnavigante, deterritus Maximus fugae se committit: et a suis, cum
vix annum imperasset, interimitur. Gizerichus, nullo resistente, ter-
tio a caede Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus urbis
divitiis, et cunctis eius ornamentis spectatu dignioribus in naves im-
positis, in quibus etiam fuit copiosa ecclesiae suppellex ex auro solido
et gemmis confusa, et Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post
Hierosolymorum excidium Romam allata, et insuper Eudoxia impera-
trice eiusque filiabus una secum abductis, in Africam navibus reme-
at: ibi demum Eudociam Honoricho filio suo maiori coniugio co-
pulat, Placidiam vero cum Olybrium patricium virum habere compe-

τρικίον, μετὰ τῆς μητρὸς ἐφύλαξεν Εὐδοξίας. μαθὼν δὲ τὸν Μαξιμόν θάνατον Μαιωρίνος ἐβασίλευσεν ἔτη δύο, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀβίτος τὴν τῆς Ῥώμης βασιλείαν ἐκράτησεν ἐνιαυτοὺς δύο, καὶ μετὰ τοῦτον Σευῆρος ἔτη τρία, καὶ μετὰ τούτους P. 94 5 οὐκ ἔστιν βασιλεύς, ἀλλὰ Ῥεκίμερ ἐδιοίκει τὰ πράγματα στρατηγῶν καὶ μεγάλην περικείμενος δύναμιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Εὐδοκία ἐν Ἱεροσολύμοις πολλὰ καταλείψασα ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

A.M. 5948

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη ἡ Ῥάβεννα, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας Β ἐσφάγη ὁ πατρικίος Ῥαμίτος εἰς Κλάσας. καὶ μεθ' ἡμέρας 19 ἐνικήθη Ἀβίτος ὑπὸ Ῥεμίκου, καὶ γέγονεν εἰς πόλιν Πλακεντίαν εἰς Γαλλίους.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν πρὸ A.M. 5949 15 μιᾶς καλανδῶν Μαΐων· καὶ ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας. ἀν- τῷ δὲ τῷ ἔτει ἀνενεώθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Γρατιανὸν βαλα- νεῖον καὶ ἡ βασιλικὴ ἡ μεγάλη εἰς τὸ στοιχεῖον. πάντῳ δὲ ἦν εὐλαβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν ὁ Μαρκιανός, ὅστις ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ Κάμπου πεζὸς ἐξῆει, πολλὰ τοῖς δεομένοις C

1. τὸν Μαξ. θάν. A, τοῦ M. θ. vulg. 5. ἐδιψίκει A, sed cfr. p. 126, 10. 12. locum aperte corruptum Goar. sic explendum censet: καὶ γέγονεν ἐπίσκοπος εἰς πόλιν (A f πόλεμον) Πλακεν- τIAN, καὶ ἀπέθανεν εἰς Γαλλίας ἀπέθανεν. 16. τὸ Τραγιανὸν βαλ. A. 17. ἡ μεγάλη A, μεγάλη vulg. 18. ὁ add. ex A.

risset, una cum matre Eudoxia sub custodia tenuit. Maiorinus, au- dita Maximi morte, duos annos imperio potitur: eo sublato, Avitus pari annorum numero occupavit: post hunc Severus annos tres. post istos nullus Romae extitit imperator: verum Recimer dux exercitus, magna instructus potentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia, donis maximis in ecclesias collatis, Hierosolymis decessit.

Antiochiae episcopi Martyrii annus primus.

A. C. 448

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: et post dies pau- cos Ramitus patricius ad Clasas est interfectus: diesque abhinc unde- viginti a Remico superatus est Avitus: factus autem Placentiae civi- tatis episcopus, in Gallias profectus occubuit.

Hoc anno pridie Maias kalendas Marcianus imperator decessit, et A. C. 449 in imperio successit magnus Leo. eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriae reparatur et regia maior ad Stoechium. Marcianus porro valde pius religioso timore deum colebat, et processionibus ad Cam- pum celebratis, pedes incedebat, et multis beneficiis sibi devinciebat egentes: quare his conspectis, non amplius 'sella sublatus, ut mos

εὖ ποιῶν· ὄθεν τοῦτον ὄρων ὁ πατριάρχης Ἀνατόλιος καὶ αὐτὸς οὐκ ἔτι φορεῖα φερόμενος, κατὰ τὸ ἔθος, ἐλιτάνευεν, ἀλλὰ πεζός.

Τούτῃ τῇ ἔτει Τιμόθεος ὁ Αἴλουρος μαγγανεῖα χρησάμενος, νυκτὸς ἐν τοῖς κελλίοις τῶν μοναχῶν περιήρχετο, ἐξ 5 ὀνόματος καλῶν ἕκαστον. τοῦ δὲ ἀποκριναμένου ἔλεγεν· ἐγὼ ἄγγελός εἰμι, καὶ ἀπεστάλην εἰπεῖν πᾶσιν ἀποδῆναι μὲν τῆς κοινωνίας Προτερίου καὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι, Τιμόθεον δὲ τὸν Αἴλουρον ἐπίσκοπον προχειρίσασθαι Ἀλεξανδρείας.

D Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Εὐδοξία ἡ θυγάτηρ Θεοδοσίου τοῦ βα- 10 σιλέως, γυνὴ δὲ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ τρίτου μετὰ μιᾶς θυγατρὸς Πλακιδίας, γυναικὸς Ὀλυβρίου, ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀφρικῆς· ἡ γὰρ Εὐδοκία τῇ νιῷ Γιζερίχου Ὀνωρίχῳ ἐξέσχθη καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν.

A.M. 5950 Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος ἔτος α'.

15

P. 95 Τούτῃ τῇ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν, Θραξ τῷ γένει, τρι-

V. 76 βεῦνος τὴν ἀξίαν, μηρὶ Φεβρουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' στερφθείς ὑπὸ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει σεισμῷ φοβεροῦ γενομένου ἐν Ἀντιο- χείᾳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἤλθεν δὲ ἐν Ἀλεξαν- 20 δρεία καμηλοπάρδαλις καὶ ταυρέλαφοι καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ ἐπίκλην Αἴλουρος, τὴν Ἀλεξαν-

17. κ'] ε' Α.

tunc ferebat, sed pedibus quoque iter agens Anatolius patriarcha pro- cessionum supplicationes obibat.

Hoc etiam anno Timotheus Aelurus praestigis et fraudibus usus, monachorum cellas nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille: ego sum angelus: et ut a Proterii communione et ab iis, quae Chalcedone sunt acta, cuncti abstineant, et subiade Timotheum Aelurum Alexandriae constituent episcopum, enunciatum sum missus.

Hoc eodem anno Eudoxia Theodosii imperatoris filia, Valentiani vero tertii coniux, cum Placidia filiarum altera, Olybrii uxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio iuncta non rediit.

A. C. 450 Romanorum imperatoris Leonis annus primus.

Hoc anno Leo, genere Thrax, dignitate tribunus, imperator salutatur, mense Febuario, indictione decima, et ab Anatolio patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terrae motu Antiochiae facta, tota ferme civitas corruit. Alexandriam porro camelopardalis, taurelaphi et alia ferarum monstra sunt illata: simulque cum illis Timotheus, cognomento Ae-

θρέων πόλιν διετάραττεν. πλήθη γὰρ ἀτάκτων ἀνδρῶν ὠνη-
 σάμενος, τυραννικῶς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐκράτησεν,
 καὶ καθρημένος ὢν, ὑπὸ δύο καθρημένων χειροτονεῖται.
 ἐπιτεῦθεν πάντα τὰ σκάνδαλα ἀνεφύη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πάν-
 5 των γὰρ τῶν τῆς οἰκουμένης ἱερέων τὸν θρόνον τῆς ἐν Χαλκῆ Β.
 δόμῃ συνόδου ἀποδεξαμένων, οὗτος ὁ μιαιλὸς μετὰ λύττης τι-
 νὸς ἀσχέτου ταύτην καθύβριζεν, καὶ χειροτονίας ἐπισκόπων
 ἐποίει ἀχειροτόνητος ὢν, καὶ βάπτισμα ἐπετέλει πρεσβύτερος
 μὴ ὢν. ὁ δὲ μακάριος Προτέριος αἰσθόμενος τὴν κατ' αὐ-
 10 τοῦ σκευαζομένην ὑπὸ τοῦ Αἰλίου ἐπιβουλὴν, δίδωσιν τό-
 πον τῇ θργῆ, καὶ τῷ σεπτῷ προσφεύγει βαπτιστηρίῳ ἐν τῇ
 πρώτῃ τῆς πασχαλίας ἡμέρᾳ. ὁ δὲ τοῦ Ἀντιχριστοῦ πρό-
 δρομος μὴ αἰδεσθεὶς μήτε τὴν ἁγίαν ἡμέραν, μήτε τοὺς σε-
 βασιμίους τόπους, ἀποστείλας κατασφάζει τὸν ἀνεύθυνον ἀρ-
 15 χιερέα μετὰ καὶ ἄλλων ἕξ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ σχοινίοις πε-
 ρισύραντες τούτου τὸ λείψανον ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐξέβαλον κο-
 C λυμβήθρας, καὶ πομπεύσαντες αὐτὸ κατὰ πῦσαν τὴν πόλιν,
 ἤκιζον ἀνηλεῶς· τέλος πυρὶ κατέκαυσαν καὶ τὴν σποδὸν
 τῷ ἀέρι παρέπεμπον.

2. τυραννικῶς — — καθρη. ὢν om. f. 13. μήτε τὴν A, μηδὲ
 τὴν vulg. 17. πᾶσαν add. ex A. 18. ἤκιζον ἀνηλεῶς A,
 ἤκιζον αὐτὸ ἀνηλεῶς vulg. τέλος πυρὶ A f, τέλος αὐτὸ κατὰ
 τὴν πόλιν πυρὶ vulg. τὴν sp. A, τὸν sp. vulg. 19. τῷ
 add. ex A. προσπέμπον e f.

lurus, Alexandrinam urbem turbavit. coempta quippe siccariorum
 manu, sedem Alexandrinam invasit tyrannice, et omni ecclesiae gradu
 deiectus, a duobus pariter ecclesiastica dignitate extorribus episco-
 pis ordinatur. hinc cuncta, quae Alexandriam vexaverunt, scandala
 originem habuere. cunctis enim per universum orbem sacris viris
 Chalcedonensis concilii decretum admittentibus, perversus ille rabie
 quadam effreni motus, contumelias in illud evomere non verebatur:
 profanus et ordinis expers, episcoporum consecrationes perficiebat:
 et qui ne presbyter quidem, alios collato baptismo initiabat. cae-
 terum paratas sibi ab Aeluro insidias beatus Proterius praesentiens,
 locum dat irae, et primo Paschalis celebritatis die ad venerandum
 baptisterium confugit. at vero praecursor antichristi neque sacrae so-
 lemmitatis diem, neque veneranda loca reveritus, misit, qui praesulem
 prorsus innoxium cum sex aliis, qui cum illo erant, interficerent. hi
 corpus pontificis funibus alligatum extra sancti lavacri septa rapue-
 runt et per civitatem ignominiose circumductum inhumane penitus
 et impie attractaverunt, et illud demum ignibus absumpserunt, cine-
 ribus in aërem dispersis.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἠρέχθη τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ Σερμίου καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομνίου ἐμβόλοις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος τὰ συγγράμματα Κυρίλλου τοῦ μεγάλου μὴ ἐκδοθέντα εὐρῶν ἐνούθευεν ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς ἱστορεῖ Πέτρος ὁ πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
5
D δρείας.

A.M. 5951 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γενναδίου ἔτος α'.

Ἀλεξανδρείας ληστρικῶς ἐκράτησεν Τιμόθεος Αἰλουρος
δύο ἔτη.

Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν Λέων ὁ βασιλεὺς τὸν ἄδικον θά-
10
νατον Προτερίου καὶ τὴν τοῦ Αἰλούρου ἄθεσμον προαγωγήν, πέμψας Καισάρειον ἐγλωσσοτόμησεν καὶ ἀμφοτέρους ἐξώρι-
σεν, ὡς κοινωνήσαντας τῷ φόνῳ Προτερίου. Τιμόθεῳ δὲ
P. 96 τῷ ἀνιέρῳ οὐκ ἐπέξῆλθεν, τὴν ἐπ' αὐτῷ κρίσιν ἐπισκόποις εἰ-
πῶν ἀρμόζειν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ζήνων ἐξεύχθη Ἀριάδνη τῇ θυγα-
τρὶ Λέοντος.

A.M. 5952 Τούτῳ τῷ ἔτει γράμματα πρὸς τοὺς ἐκάστης ἐπαρχίας
V. 77 ἐπισκόπους ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, γράψαι αὐτῷ τὴν οἰκείαν
γνώμην αὐτῶν πρότερον, εἰ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ὀρισθεῖσιν ἀρέ-
20
Β σκοιντο, καὶ περὶ τῆς τοῦ Αἰλουρου χειροτονίας τί λέγοιεν;

2. ἀπὸ Σερμίου A, ἀπὸ τοῦ Σ. vulg. 3. Δομνίου A, Δομνίου f. 12. Καισάρειον A, Καισαριον vulg. 16. τῷ A, τούτῳ vulg. 20. πρότερον, εἰ τοῖς A a e f, πρότερον ἐν vulg.

Eodem anno sanctae Anastasiae corpus Sirmio delatum, in eius templo ad Domnici porticus depositum. Timotheus autem Aelurus, Cyrilli magni opera nondum in lucem edita nactus, ea plerisque locis adulteravit, ut Petrus presbyter Alexandrinus testatur.

A. C. 451 Cpoleos episcopi Gennadii annus primus.

Alexandriae sacram sedem usurpavit Timotheus Aelurus annos duo.

Hoc anno Leo imperator de iniusta Proterii caede et iniqua Aeluri promotione certior factus, misit Caesarium, et linguis mutilatis relegavit eos, qui Proterii caedi communicaverant. in profanum vero Aelurum non animadvertit, iudicium de eo ad episcopos pertinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnae Leonis filiae matrimonio iunctus est.

A. C. 452 Hoc anno ad singulos omnium provinciarum episcopos litteras dedit imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chalcedonensis concilii decretis acquiescerent, et de Aeluri promotione

ἐν οἷς καὶ τῷ ἁγίῳ Συμεῶνι τῷ Στυλίτῃ καὶ Βάρδῃ τῷ μοναχῷ καὶ Ἰακώβῳ θαυματουργῷ διαμαρτυρούμενος, ὡς τῷ Θεῷ τῶν ὄλων παρέχειν μέλλοντας τὴν κρίσιν τῶν ἀμφισβητούμενων ποιήσασθαι. οἱ δὲ παμψηφεί ὁμοφρόνως κυροῦσι μὲν 5 τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἁγίαν εἶναι, καὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθέντα ὄρον ἀποδέχονται. Τιμοθέου δὲ συμφώνως καταψηφίζονται, ὡς φρονέως καὶ αἰρετικοῦ. ἐσπούδασε δὲ καὶ Γεννάδιος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκδικῆσαι τὰ τολμηθέντα. ἀντεπεράττειτο δὲ αὐτῷ Ἄσπαρ ὁ Ἀρειανός. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς τὸν μὲν Αἴλουρον ἐξώρισεν εἰς Γάγγραν, ἔνθα ποτὶ 10 καὶ ὁ Διδόσκορος ὁ τούτου διδάσκαλος. ὁ αὐτὸς δὲ κάκει ἤρξατο παρασυμναγωγὰς ποιεῖν καὶ ταραχὰς, ἃς μαθὼν ὁ βασιλεὺς, μετεξώρισεν αὐτὸν ἐν Χερσῶνι. Τιμόθεος δὲ ἄλλος, ὁ ἐπίκλην Λευκός, ὁ καὶ Σαλοφακιάλος, ὀρθόδοξος καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, ὑπὸ πάντων φιλούμενος, ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Λευκοῦ ἔτος α'. A.M. 5953

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουβενάλιος ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Ἱερουσολύμων ἐτελεύτησεν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἀναστά-

5. ἐν Χαλκ. σύνοδον A, ἐν Χαλκ. ἁγίαν σύνοδον vulg. τὸν
 — ἐκτεθέντα ὄρον A a, τῶν — ἐκτεθέντων ὄρων vulg. 10.
 ποτὶ καὶ add. ex A. 11. κάκει A, ἐκεῖ vulg. 14. ὁ ἐπί-
 κλην A, ἐπίκλην vulg. ὁ καὶ Σαλ. A, καὶ ὁ Σαλ. vulg.

quid sentirent? sancto insuper Symeoni Stylitae et Bardae monacho, tum Iacobo miraculorum patratori scripsit, quasi deo rerum omnium domino rationem reddituros, de controversis rebus ut iudicium facerent, cunctos obtestatus. illi una voce communique sensu coactam Chalcedone synodum sanctam esse firmant et expositis ab ea definitionibus mentem submittere profitentur: parique sententia, ceu perpetratae caedis reum et haereticum, Timotheum damnant. ad haec, ut quae nefarie perpetrata condignae subiicerentur ultioni, studium omne penes imperatorem Gennadius adhibuit: adversae licet parti oppositus faveret Aspar Arianus. porro piensissimus imperator Gangras, quo Dioscorus eius magister fuerat deportatus, Aelurum relegavit. is vero conventicula celebrare et turbas illic movere denno coepit: quorum certior factus imperator, hominem in Chersonem relegavit. alius autem Timotheus, cognomento Leucus, qui et Salophacialis, vir de rebus fidei recte sentiens et ob morum probitatem omnibus carus, in prioris locum episcopus Alexandriae ordinatus est.

Alexandriae episcopi Timothei Leuci annus primus.

A. C. 453

Hoc anno Iuvenalis sanctissimus Hierosolymorum episcopus diem

τύριος δὲ πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα παρεγένετο, καὶ ἀπεδέ-
 χθη μετὰ πολλῆς τιμῆς, σπουδῇ Γενναδίου Κωνσταντινουπό-
 λεως ἐπισκόπου. ἐπαυελθὼν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ εὐρῶν
 τοὺς λαοὺς στασιάζοντας, καὶ Ζήωνα τοῦτοις συμπράττοντα,
 ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν ἀπετάξατο, εἰπὼν· κλήρω ἀνυ- 5
 ποτάκτω, καὶ λαῶ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησίᾳ ῥερυπωμένη ἀποτάτ-
 τομαι, φυλάττων ἑαυτῷ τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης. τούτου
 δὲ ὑποχωρήσαντος, Πέτρος ὁ Γραφεὺς τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας
 ἐπεπήδησεν, χειροτονήσας εὐθὺς Ἰωάννην Ἀπαμείας ἐπίσκο-
 πον ἀπὸ καθαιρέσεως ὄντα. γνούς δὲ ταῦτα Γεννάδιος ἅπαντα 10
 τῷ βασιλεῖ ἀνατίθεται· καὶ κελεύει Πέτρον τὸν Γραφεὺ
 ἐξορισθῆναι. ὅπερ ἀκούσας ὁ Πέτρος φυγῇ τὴν ἐξορίαν διέ-
 φυγεν· ψήφῳ δὲ κοινῇ Ἰουλιανός τις ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας
 προεχειρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ προφήτης 15
 Ἐλισσαῖος πρὸ πέντε εἰδῶν Μαΐων ἐν τῇ μονῇ Παύλου τοῦ
 Λεπροῦ. λεπρὸν γὰρ ἰάσατο, καὶ λεπρὸν ἐποίησεν, καὶ εἰς
 C τὰ τοῦ Λεπροῦ ἐτέθη.

A.M. 5957 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τετράστων τοῦ ἁγίου Ἰωάν-

1. τὸν add. ex A. 3. εἰς Ἀντιόχειαν A e. 5. τὴν ἐπισκο-
 πὴν *suprascripto* τῇ ἐπισκοπῇ A. 6. ῥερυπωμένη A, ἐρύμπ.
 vulg. 10. καθαιρέσεως A, καθαιρέσεων vulg. 19. τετρά-
 στων e, τέρας τὸ ὄν A f, τετράγωνον vulg.

pari consueverunt. Martyrius porro ad imperatorem Leonem profes-
 ctus, Gennadii Cproleos praesulis commendationibus multo cum honore
 suscipitur. Antiochiam deinde reversus, cum populi factiones varias
 eademque tumultibus comperisset agitatae et Zenonis favore fortiores,
 in ecclesiae conventu cessit episcopatu, verbis usus huiusmodi: clero
 inobedienti, populo contumaci et ecclesiae sordibus infectae nuncium
 remitto: solaque sacerdotii dignitate mihi reservata, episcopale mun-
 nus depono. eo secedente, Petrus Fullo in Antiochiae thronum insi-
 liens confestim Ioannem quemdam degradatione damnatum ordinat
 Apameae episcopum. nuncio de his accepto, Gennadius cuncta refert
 ad imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio plectendum pronunciat:
 quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium evitat: mox-
 que communibus suffragiis Iulianus quidam Antiochiae episcopus in-
 stitutus est.

Hoc etiam anno, quinto idus Maias, Elisaei prophetae corpus
 Alexandriam delatum in Pauli Leprosi monasterio reponitur. sanavit
 ille leprosum, alii lepram induxit, et in aede a Leproso erecta re-
 conditus est.

A. C. 457 Hoc anno S. Ioannis nomine quadrafigura constructum opus

του ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τὸ ἀγιαστήριον· καὶ Ἐπιτάβιος τὸ V. 79
δημόσιον βαλανεῖον ἀπεδόθη τῇ πόλει. τούτοις δὲ τοῖς χρό-
νοις καὶ Δανιὴλ ὁ Στυλίτης ἐν τῷ Ἀνάπλω τῷ στύλῳ ἐπέβη
ἀνὴρ Θαναταῖος. Ἰωάννης δὲ ὁ ὑπατικός, ὁ ἐπίκλην τῶν Βιγ-
5 κομάλου, δυσωπήσας Βασιανὸν τὸν ὄσιον, παρ' αὐτῷ ὡς μο-
ναχὸς ἐτέτακτο. προήρχετο δὲ αἰεὶ ἐν τῷ παλατίῳ ὡς εἰς
τῶν συγκλητικῶν· καὶ ἀναχωρῶν μέχρι τῆς μονῆς τοῦ Βα-
σιανοῦ, ὡς ὑπατικός ὠψικεύετο· ἔνδον δὲ γενόμενος εὐθὺς
τὴν μοναδικὴν σισύραν περιβαλλόμενος, μαγειρείου καὶ σταύ- D
10 λου καὶ τῶν παρακλησίων τὴν διακονίαν ἐπλήρου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀνθιμος καὶ Τιμοκλῆς οἱ τῶν τροπα-
ρίων ποιηταὶ ἐγνωρίζοντο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατὰ πρσβείαν τῆς συγκλήτου Ῥώμης
ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς Ἀνθιμον τὸν γαμβρὸν Μαρκια-
15 νοῦ τοῦ προβασιλεύσαντος βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, ἄνδρα χριστιαν-
ικώτατον καὶ εὐσεβεῶς τὴν βασιλείαν ἰδύοντα.

Τούτῳ τῷ ἔτει σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, νεφέλη A.M. 5958
ὡσπερ σάλπιγγος ἐκτύπωμα ἔχουσα ἐπὶ ἡμέρας μ' καθ' P. 99
ἑσπέραν.

1. Ἐπιτάβιος a. 4. ὁ Ὑπατ. A, καὶ Ὑπ. vulg. 6. αἰεὶ om.
A. ὡς εἰς τῶν συγκλητικῶν A f, εἰς τὸν συγκλητικόν vulg.
11. τῷ δ' αὐτῷ — ἐγνωρίζοντο om. A. 14. γαμβρὸν Μαρ-
κιανοῦ A, γαμβρὸν τῶν Μαρκ. vulg. 18. καθ' ἑσπέραν
om. A.

Alexandriae, et baptismo lustrandis adiunctum aedificium: Heptabizus
etiam publicum balneum civitati restitutum. his etiam temporibus Daniel
Stylita, vir plane mirandus, columnam in Anaplo positam conscendit.
Ioannes porro vir consularis, cui a Bingomalis cognomen, sanctum Ba-
sianum deprecatus, apud eum in monachorum normam vivendi ra-
tionem instituit. curiae porro assidens frequentator in senatorum nu-
mero considerat: et ut consularis magno clientum stipatus comitatu
in Basiani monasterium secedebat. in monasterium e senatu receptus
et monastica sisyra coopertus, culinae, stabuli, et villium huiusmodi
obibat ministerium.

Hoc etiam anno Anthimus et Timocles tropariorum poetae flo-
rebant.

Hoc eodem anno senatu Romano per legatos postulante, Anthi-
mum Marciani decessoris sui generum, virum alioquin Christianis
dogmatibus probe instructum et imperii munus piissime administran-
tem, Leo imperator imperatorem Romae designavit.

Hoc anno prodigium in caelo per dies quadraginta sub vesperam A. C. 458
visum est, nubes videlicet in tubae speciem efformata.

- A.M. 5959 Τούτῳ τῷ ἔτει * ἐστράτευσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄνδρας
 τρισχιλίους, καὶ ὁ μέγας λάκκος ἐκτίσθη εἰς τὰ Ἰωάννου
 Β καὶ τὰ δύο βαλανεῖα, ἡ ὑγεία, καὶ ἡ ἰασίς· καὶ ὁ πο-
 ταμὸς ὠρύχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Χερσοῦ ἕως τοῦ Κο-
 κρεῶνος. 5
- A.M. 5960 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσοκάσιος ὁ κοιαιστὼρ Ἀντιοχείας, ὁ
 καὶ φιλόσοφος, διεβλήθη τῷ βασιλεῖ, ὡς Ἕλληνας· καὶ ἐκέλευ-
 σεν ὁ βασιλεὺς ἐξετασθῆναι αὐτὸν παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῶν
 πραιτωρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐνεχθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν
 τῷ Ζευξίπῳ δεδεμένου ὀπισθάγκωνα, ἔφη πρὸς αὐτὸν Που-
 σεως ὁ ἑπαρχος· ὄρῳς σεαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι
 καθέστηκας; ὁ δὲ εἶπεν· ὄρῳ, καὶ οὐ ξενίζομαι· ἄνθρω-
 πος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις ἐνέπεσον συμφοραῖς· ἀλλὰ δίκαι-
 ον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαιες σὺν ἐμοί. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ
 δῆμος εὐφρόνησε τὸν βασιλέα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐχάρη. 15
 καὶ ἀπέλευσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν.
- A.M. 5961 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰουλιανοῦ ἔτος α΄.
 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζεριχοῦ τοῦ
 V. 8ο τῶν Ἀφρων κρατοῦντος στόλον μέγαν ἐξοπλίσας ἀπέστειλεν. ὁ

3. ἡ ἰασίς A a c, ἡ δεκάστασις vulg. (error haud dubie natus, quia legi videbatur: Λ ασίς, ut recte monet Goar.) 4. Χερ-
 σέου A e. Κοκρεῶνος A, Κοκρῶνος a, Κυκρεῶνος e, Κυ-
 πρῶνος vulg. 8. ἐπάρχῳ — ἑπαρχος A, ὑπάρχῳ — ἑπαρχος
 vulg. 10. Πουσεὸς e. 13. ἐνέπεσα e. 18. τοῦ add.
 ex A.

- A. C. 459 Hoc anno tria hominum millia in expeditionem
 misit. magna etiam cisterna ad Ioannis aedes extracta: balnea quo-
 que duo, uni nomen sanitas, alteri iasis: et Alexandriae fluvius a
 Cherso ad Cypronem fovea excavata deductus.
- A. C. 460 Hoc anno Isocasius quaestor Antiochiae, qui et philosophus, quasi
 gentiles ritus professus apud imperatorem est delatus: qui a praeto-
 riorum Cpoleos praefecto virum examinari iussit. eum itaque mani-
 bus retro devinctis in Zeuxippum deductum ita compellat Puseus
 praefectus: viden' Isocasi, quo habitu nunc astes? respondet ille:
 video: neque moveor. nam homo cum sim, in humanas calamitates
 incidi. caeterum age mecum ut iudex, ut una mecum olim iudica-
 sti. his auditis, imperatori faustis vocibus acclamat populus: quo
 comperto laetus imperator eum in propriam provinciam remisit.
- A. C. 461 Antiochiae episcopi Iuliani annus primus.
 Hoc anno Leo imperator ingentem classem et valide instructum
 exercitum adversus Gizerichum, qui Africam obtinebat, emisit. Gi-
 zerichus quippe, defuncto Marciano, multa mala intulit in provincias

γὰρ Γιζέριχος μετὰ τὴν τελευταίην Μαρκιανοῦ πολλά δεινὰ D
 ἐνεδείξατο ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν χώραις,
 ληϊζόμενος καὶ αἰχμαλωτίζων πολλοὺς καὶ τὰς πόλεις κατα-
 σκάπτων. ὅθεν ζήλω κινήθεις ὁ βασιλεὺς ἐκ πάσης τῆς ἀνα-
 5 τολικῆς θαλάσσης ἑκατὸν χιλιῦδας πλοίων ἀφροίσας, καὶ στρα-
 τῶν καὶ ὄπλων ταῦτα πληρώσας, κατὰ Γιζερίχου ἀπέστειλεν.
 φασὶ γὰρ αὐτὸν αἰ κεντηνάρια δεδαπανηκέναι χρυσοῦ ἐν
 τούτῳ τῷ στόλῳ. στρατηγὸν δὲ καὶ ἔξυρχον τοῦ στόλου κα-
 τέστησεν Βασιλίσκον τὸν Βερίνης τῆς αὐγοῦστης ἀδελφόν,
 10 τῆς ὑπάτου τιμῆς ἤδη μετασχόντα καὶ Σκύδας πολλάκις νι-
 κήσαντα ἐν τῇ Θράκῃ. ὃς δὴ καὶ συνδραμούσης αὐτῷ ἐκ τῆς
 ἑσπερίου οὐκ ὀλίγης δυνάμεως, συμπλακείς εἰς ναυμαχίας P. 100
 πολλάκις τῇ Γιζερίχου [μετὰ] τῶν νηῶν τῷ βυθῷ παραδούς,
 εἶτα καὶ αὐτὴν ἠδυνήθη Καρχηδόνα κρατήσαι. ὕστερον δὲ
 15 δώροις ὑπὸ Γιζερίχου καὶ πλείστοις χρήμασι δελεασθεῖς,
 ἐπέδωκεν καὶ ἠτήθη ἑκὼν, ὡς Περσικὸς ἰστόρησεν ὁ Θραῦς.
 φασὶ δὲ τινες, ὅτι Ἄσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος, Ἀρειανοὶ ὄντες
 καὶ εἰς βασιλείαν ἐλθεῖν διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι, κουράτωρα
 αὐτῶν ὄντα Λέοντα, βασιλέα πεποιήκασιν, αὐτοὶ προσδοκῶν-
 20 τες διοικεῖν τὸ βασίλειον. τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεδεγμέ-

4. τῆς add. ex A. 6. ταῦτα e, ταύτας vulg. 9. Ἀυγοῦστης
 A, Ἀυγούστας vulg. 10. μετασχόντος — νικήσαντος A e.
 11. ὃς A, ὡς vulg. αὐτῷ] οὕτω A e d. 12. εἰς om. A e.
 13. pro μετὰ numerus aliquis restituendus esse videtur, fortasse
 τῷ h. e. 340. 15. δώροις om. A. 16. ὡς Περσικὸς] ὥσπερ
 Σικὸς a, recte fortasse. 18. διὰ τοῦτο om. A a.

Romanae ditioni subiectas, praedis abactis, plerisque in captivitatem
 missis et eversis passim civitatibus. quibus excaudescens imperator
 naves ex toto oriente centies mille contraxit, ipsasque militibus et
 armis plene munitas adversus Gizerichum destinavit. in eam classem
 mille et trecenta auri centenaria expendisse narrant. itaque ducem
 ac praefectum instituit Basiliscum Verinae Augustae fratrem, consulis
 munere iam perfunctum et frequentibus in Scythas per Thraciam
 victoriis clarum. is, confluentem in auxilium ex occiduo mari na-
 vium non poenitenda manu, cum Gizerichi classe frequentiores
 conflictus exercuit, plerasque naves in profundum demersit et ipsam
 tandem Carthaginem potentia superavit. demum donorum illece-
 bris et vi pecuniarum inescatus, priorem impetum remisit, et spon-
 tanens denique, prout historiae Thrax Persicus commisit, profli-
 gatur. referunt alii, Asparem et Ardaburium Arit sectatores, cum ob
 id maxime ad imperii fastigium minime possent pervenire, Leonem,

Βρου τοῦτο, ἤγωνίζοντο διαστρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διοι-
κούμενα, καὶ Βασιλίσκῃ συνέθεντο δοῦναι τὴν βασιλείαν, εἰ
προδοίῃ τὸν τοῦ βασιλέως στόλον τε καὶ λαὸν τῷ Γιζεριχῷ
Ἀρειανῷ ὄντι καὶ ὁμόφρονι αὐτῶν. καὶ τούτου χάριν προ-
δεδωκέναι τὸν Βασιλίσκον φασίν. τότε Γιζεριχος τεχνασά-5
μενος σκάφη τῶν πολεμίων τινὸς ἕλης ἐμπλήσας καυστικῆς,
νυκτὸς ἐπιστάς καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀφυλάκτως ὑπνούντων, ταύ-
τας ἐπαφῆκεν ἀπὸ τῆς χέρσου μετὰ πνεύματος ἀπογείου κατὰ
τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, καὶ καταφλέγουσι μὲν πολλὰ τῶν σκα-
φῶν· τὰ δὲ ἄλλα τὸν κίνδυνον φεύγοντα, εἰς Σικελίαν ἐπα- 10
C νῆλθον. τότε λοιπὸν καὶ ὁ Βασιλίσκου δόλος ἠλέγχθη, μηδένα
λαθῶν τοῦ στρατοπέδου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πατρικίος ὁ υἱὸς Ἀσπαρος, ὃν καίσαρα
ὁ βασιλεὺς Λέων πεποίηκεν, διὰ τὸ ἐλκῦσαι τὸν Ἀσπαρα ἐκ
τῆς Ἀρειανικῆς δόξης καὶ εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ, παρεγένετο ἐν 15
Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγάλης φαντασίας, ἐν ᾗ ἑστερωῶθη τὸ
Κορεῖον βαλανεῖον.

A.M. 5962 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιμπλικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν στρατη-

3. προδοίῃ: sic dedi sine libris pro vulg. προδόσῃ.

add. ex A.

8. ἀπογείου A, ὑπογείου vulg.

6. τινὸς

σίας om. A.

19. τὸν add. ex A.

16. φαντα-

qui tunc eorum procurator erat, ad imperium evesisse, quasi rerum omnium summam posthac administrare praestolatos. ab eorum spe cum animum averteret imperator, rectam eius gubernandi rationem labefactare et in peius trahere contendebant, et Basilisco imperium se pollicebantur tradere, si modo classem cum toto exercitu Gizericho, qui una cum ipsis Arianas opiniones sequebatur, proderet: qua de causa Basiliscum ad exercitum prodendum inclinasse dicunt. tum Gizerichus dolos meditatus, naves bellicas materia ad ignem facili replevit, remque noctu molitus, dum Romani dormirent incustoditi, ipsas e terra vento exinde aspirante, in Romanam classem emisit, adeo ut multa quidem navigia igne consumpta defecerint: alia vero periculo subducta in Siciliam reverterentur: atque ita demum Basili-sci dolus, cum ne ullum amplius in toto exercitu lateret, manifeste deprehensus.

Hoc etiam anno Patricius Asparis filius, quem Leo caesarem crearat, ut ab Arii pravis opinionibus Asparem avocaret et de imperio bene mereretur, cum magna apparatus ostentatione missus est Alexandriam, ac tum balneum Corium nomine restauratum.

A. C. 462 Romae episcopi Simplicii annus primus.

Hoc anno Leo imperator Zenonem militiae in oriente magistrum

λάτην τῆς ἐφάας καὶ γαμβρὸν αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Θράκῃ ἐπὶ τινα χρεῖαν πολεμικὴν, κελεύσας παραδοῦναι αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς συμμαχίαν. οἱ τινες κατὰ παραίνεσιν Ἄσπαρος μικροῦ δεῖν τὸν Ζήωνα διεχειρίζοντο, εἰ μὴ προ- 5 γνοῦς τὴν ἐπιβουλήν εἰς Σερδικὴν ἀπεσώθη φυγῶν πόλιν τῆς Θράκης. ἐκ τούτου ὑποπτος γίνεται Ἄσπαρ Λέοντι τῷ βασιλεῖ.

V. 81

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζε- A.M. 5963
ρίχου Ἡράκλειον τὸν Ἐδεσηνόν, υἱὸν Φλώρου τοῦ ἀπὸ ὑπά- P. 101
10 των, καὶ Μάρσον Ἰσαυρον, ἄνδρας δραστηρίους, καὶ στρατὸν
ἐξ Αἰγύπτου καὶ Θηβαΐδος καὶ τῆς ἐρήμου. οἱ τινες προση-
σόντες ἀδοκῆτως τοῖς Οὐανδήλοις, Τρίπολιν τε καὶ ἄλλας πα-
ρεστήσαντο πόλεις τῆς Αἰβυῆς πολλάς, καὶ πλέον τῆς Βασι-
λίσκου ναυμαχίας ἠνίασαν τὸν Γιζέριχον, ὥστε παρασκευά-
15 σαι αὐτὸν περὶ εἰρήνης πρεσβεῦσαι πρὸς Λέοντι τὸν βασιλέα
καὶ ταύτης τυγχάνει παρὰ Λέοντος, χρῆζοντος τότε Βασιλέ-
σκου καὶ Ἡρακλείου καὶ Μάρσου εἰς τὴν κατὰ Ἄσπαρος ἐπι- B
βουλήν. ὑποπτος γάρ, ὡς προέφη, γενόμενος τῷ βασιλεῖ ὁ
Ἄσπαρ καὶ πολλὴν περικείμενος δύναμιν, δόλιμῶς παρὰ τοῦ
20 βασιλέως φονεύεται μετὰ βρυαχὴν σὺν τοῖς αὐτοῦ παισὶν Ἄρ-

1. τῆς ἐφάας om. A f. 15. πρεσβεύσασθαι a. 16. χρῆζον-
τος τότε A, χρηζοντός τε vulg. 19. περικείμενος A, ἐπικει-
μενος vulg. 20. καὶ μετὰ βρ. A e.

et proprium generum, urgente belli necessitate, in Thraciam misit; et ex proprio satellitio alium exercitum ad suppetias ferendas ei col- ligi mandavit. milites a caede Zenoni suasibus Asparis inferenda leviter erraverunt. periculum enim subodoratus, Serdicem Thraciae urbem fuga elapsus salutem consuluit: ex quo Aspar Leoni suspectus habetur.

Hoc anno Leo imperator Heraclium Edessenum, Flori exconsulis A. C. 463 filium, et Marsum Isaurum, viros armis strenuos, cum exercitibus ex Aegypto, Thebaide et eremo collectis, adversus Gizerichum misit. isti ex improviso Vandalos aggressi, Tripolim et alias Libyae civitates plurimas receperunt, et gravius multo, quam antehac navali prae- lio Basiliscus, Gizerichi vires attriverunt: adeo ut de pace cum imperatore Leone scienda legationem mittere pararet: eamque demum ab Leone obtinuit, cum nimirum Basiliaci, Heraclii et Marsi opera ad struendas Aspari insidias indigeret. Aspar siquidem, ut praemisi, imperatori propter eam, qua circumvallatus erat, potestatem, suspec- tus, imperatoris dolo paulo post neci traditur cum filiis Ardaburio

δαβουρίῳ καὶ Πατρικίῳ, ὃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς πεποίηκε πρότερον, ἵνα τὴν Ἀσπαρος εὐνοίαν ἔχη.

A.M. 5964

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀκακίου ἔτος α΄.

Ε Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου καὶ Πατρικίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ φονευθέντων ὑπὸ Λέοντος, Ὀστρίς δὲ ὑπα- 5 σπιστῆς Ἀσπαρος καὶ Θεοδέριχος ὁ Τριαρίου παῖς, τῆς δὲ Ἀσπαρος γαμετῆς ἀδελφός, ἐπῆλθεν μετὰ δυνάμεως τῇ πόλει, τοὺς πεφονευμένους ἐκδικῆσαι· καὶ εἰ μὴ προλαβὼν ὁ Βασιλίσκος ἐκ τῆς ἀπὸ Σικελίας ἐπανόδου, καὶ Ζήνων ἀπὸ Χάλκηδόνος, ὃς ἦν ἐκεῖ τὸν Ἀσπαρος ἀναμένων φόνον, ἐβόη- 10 θησαν τῇ πόλει καὶ διέσπειραν τοὺς ἐπαναστάτας, πολὺς ἂν ἐγένετο τοῖς πράγμασι τύραχος. ὁ δὲ νεώτατος Ἀσπαρος D παῖς Ἀρμενάρχος ὑποκλαπείς γνώμη τοῦ Ζήνωνος ἐκφεύγει σταλαίς ἐν Ἰσαυρίᾳ, καὶ νόθον Ζήνωνος παιδὸς γαμβρὸς καθίσταται, ὃς μετὰ τὴν Λέοντος τελευτήν ἐπανελθὼν εἰς τὸ 15 Βυζάντιον μέχρι τέλους εὐδαιμόνως ἐβίω. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ Ῥεκίμερ ὁ στρατηγός, οὗ καὶ πρώην ἐμνήσθη, γαμβρὸς δὲ Ἀνθεμίου τοῦ εὐσεβῶς ἐν Ῥώμῃ βασιλεύσαντος, ἐπανίσταται τῷ ἰδίῳ κηδεστῇ, καὶ πολέμον κρατοῦντος τὴν χώραν, λιμώττοισιν οὕτως αἱ τοῦ βασιλέως δυνάμεις, ὡς καὶ βυρσῶν καὶ ἄλλων 20 ἀθῶν ἄψασθαι βρωμάτων, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλεῦς Ἀνθέμιον

5. Ὀστρίς Α. 9. Σικελίαν vulg. 10. ἐφοβήθησαν ε. 13. Ἀρμενίαρχος Α ε, Ἀρμενάρχος α. 16. Ῥεκίμερ Α, Ῥεκίμερ vulg.

et Patricio, quorum hunc, ut Asparem sibi demereretur, caesarem olim declaraverat imperator.

A. C. 464

Cpoteos episcopi Acacii annus primus.

Hoc anno Aspare una cum filiis Ardaburio et Patricio a Leone interfectis, Ostris Asparis satelles et Theoderichus Triarii filius et Asparis coniugis frater necatorum sanguinem ulturi cum armatorum copiis irruerunt in urbem: ac nisi Basiliscus ex Sicilia reversus, et Zeno pariter e Chalcedone, ubi Asparis leti nuncium praestolabatur, urbem praeoccupantes tulissent auxilium et dissipassent seditionum auctores, ingenti prorsus tumultu res omnes turbabantur. Armenarchus vero Asparis iunior filius furtive subtractus Zenonis consilio fugam arripit in Isauriam missus, et a spurio Zenonis filio gener assumitur: qui tandem post Leonis obitum Byzantium regressus, reliquum vitae feliciter peregit. in Italia Recimer dux, cuius prius facta mentio, Anthemii pie admodum Romae imperium administrantis gener, in proprium insurgit socerum: bellis vero totam regionem occupantibus, tanta fame atteruntur imperatoris copiae, ut coriis aliisque cibis in-

ἑβδομον ἔτος ἔχοντα τῆς ἀρχῆς ἀναιρεθῆναι. τὸ τνηκαῦτα
 Λέων διὰ τοὺς ἔτι συνεστῶτας ἐν Ῥώμῃ Θορύβους Ὀλύβριον
 τὸν τῆς Πλακιδίας σύζυγον ἐκπέμπει τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἀναγο- P. 102
 ρεῦει τοῦτον αὐτοκράτορα. ὁ δὲ Ῥεκίμερ μετὰ τὴν Ἀνθε-
 5 μίου σφαγὴν τρεῖς μῆνας μόνους διαζήσας νόσῳ τελευτᾷ, συν-
 ἀπελθόντος αὐτῷ Ὀλυβρίου ἀρρωστίᾳ σωματικῇ. τούτων δὲ
 τελευτησάντων, Μαιωρίνος τὴν βασιλείαν διεδέξατο ἀνὴρ φρε-
 νήρης καὶ πολέμων ἔμπειρος. οὗτος τὰς πόλεις ὑπὸ Γιζερι-
 χου πεπορθημένας εὐρῶν εἰσέβαλεν εἰς Λιανήν, καὶ καταλα-
 10 βῶν τὴν Λιγουρίαν, φοβερὸς τοῖς Οὐανδήλοις ὤφθη· καὶ
 μέλλων τὴν νίκην ἀναδήσασθαι, ἐν τῷ μεταξὺ νόσῳ δυσεντε-
 ρίας ληφθεὶς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ στρατηγὸς * διαβὰς Πάτμον B
 ἀπεσώθη. ἐν τούτοις οὖν ἀσχολουμένων τῶν περι Γιζεριχον, ἡ
 νῆπιος Εὐδοκία καὶ Θεοδοσίου ἐγγόνῃ ἐκκαίδεκα χρόνους ἐν
 15 τῇ Ἀφρικῇ ποιήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ὀνωρίχου, καὶ V. 82
 παῖδα ἕξ αὐτοῦ Ἰλδέριχον γεννήσασα, δυσφοροῦσα κατὰ τοῦ
 ἀνδρὸς, ὡς Ἀρειανοῦ ὄντος, ἄδειαν εὐροῦσα καὶ φυγῇ χρη-
 σαμένη ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ προσκυνήσασα τοὺς σεβα-
 σμίους τόπους, καὶ ἀσπασαμένη τὸν τάφον τῆς ἑαυτῆς μύμης,
 20 ὀλίγας ἡμέρας διατρίψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει, ἐτελεύτησεν ἐν

6. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 8. πολέμων A, πολέμου vulg. 9.
 Λιανήν] λιαν ἦν (?) A e f, fort. εἰς τὴν ἐναλλαν. 10. ὤφθη]
 γέγονε f.

solitis non parcerent, ipsum vero imperatorem Anthemium septimo imperii anno tollerent e medio. tum Leo propter tumultus denuo Romae concitatos Olybrium Placidiae coniugem Romam misit imperatorem prius renunciatum. Recimer post Anthemii caedem cum solos tres menses supervixisset, morbo extinctus est; paulo post etiam Olybrius in infirmitatem incidens vita decessit. istos igitur fato functos excepit in imperio Maiorinus, vir cordatus et in bellis exercitissimus. hic devastatis a Gizericho urbibus conspectis, in Lianem irruit, et occupata Liguria, Vandalis se formidabilem praebuit: iamque victoriis coronandus, interea dysenteriae morbo correptus diem ultimum obiit. dux vero belli, * facto discessu, fretoque traecto, Patnum se recepit. porro dum Gizerichi familiares et exercitus in his detinentur, iunior Eudocia Theodosii neptis, annis iam sexdecim cum Honoricho coniuge in Africa exactis, et puero Ildericho ex eius amplexibus suscepto, virum, cum Arianum, aversa, occasione sese ultro offerente, fugam arripit et Hierosolyma dirigit iter: tum venerandis locis Christiano ritu adoratis, salutato etiam aviae sepulchro, cum paucos dies in sancta urbe moram fecisset, bonis suis omnibus sanctae resurre-

είρηνη, πάντα τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἀναστασίᾳ, παραθεμένη καὶ Κοῦρκον σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὡς συνεργῶ αὐτῇ γενομένη καὶ πιστῶ
 C εἰς τὸ ἐκφυγεῖν Ὀνώριχον Ἀρειανὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

- A.M. 5965 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζήνωνος 5
 υἱὸν καὶ Ἀρειάδης τῆς ἰδίας θυγατρὸς, τὸν ἑαυτοῦ ἕγγονον
 στέψας, βασιλεὺς ἀνηγόρευσεν. μετὰ δὲ τὸν Ὀλυβρίου θάνα-
 τον καὶ Ρεκίμερ καὶ Μαῖωρίνου, Γλυκέριος Ἰταλίας ἀναγορευέ-
 D ται βασιλεὺς, ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος, ὃν πέντε μῆνας κρατήσαντα
 Νεποτιανὸς Δαλματίας ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλεύει καὶ 10
 αὐτὸς χρόνον ὀλίγον, Ὀρέστου τινὸς ἐκβάλλοντος αὐτόν, ὃν
 οἰκεῖος παῖς Ῥωμύλλος ἐπὶ κλην Ἀγούστουλος διαδεξάμενος,
 καὶ δύο μόνους ἄρξας ἐνιαυτοὺς αὐτοκράτωρ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ
 βασιλείας καθίσταται μετὰ αὐτῶν ἔτη τοῦ Ῥωμύλλου, τοῦ τὴν
 Ῥώμην κτίσαντος, βασιλείας. καὶ σημειωτέον, ὡς ἀπὸ Ῥω- 15
 μύλλου ἢ τῆς ἐσπέρας ἀκμάσασα βασιλεία πάλιν ἐπὶ Ῥωμύλ-
 λον μετὰ τοσοῦτους ἐπαύσατο χρόνους, Ὀδοάκρου λοιπὸν Γότ-
 θου μὲν τὸ γένος, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ τραφέντος, χειρωσαμένου δυ-
 P. 103 γάμει βαρβαρικῇ τὴν ἀρχὴν, ὃς τὴν τοῦ ῥηγὸς ἑαυτῷ περι-

2. Βούρκον A f. 4. εἰς τὸ A, εἰς τῷ vulg. 5. τούτῳ τῷ
 A, τῷ δ' αὐτῷ vulg. 6. Ἀρειάδης a. ἕγγονον A, ἕγγονα
 vulg. 11. χρόνον οὐκ ὀλίγον A. 13. τῆς ἐν Ἰταλίᾳ βασι-
 λείας A, ἐν Ἰταλίᾳ βασιλείας vulg. 17. τοσοῦτος A, τοῦτος
 vulg. 18. τὸ γένος A, τοῦ γένους vulg. χειρωσαμένου A a,
 χειρωσάμενος vulg. 19. δς τοῦ ῥ. A e.

clionis aedi testamento relictis, Curco insuper, cuius opera et auxi-
 liis, velut sibi fidissimi, dum Honorichum coniugem fugeret, usa fue-
 rat, cum liberis archiepiscopo Hierosolymorum commendato, in pace
 animam cessavit.

- A. C. 465 Eodem anno Leo imperator Zenonis et Areadnae filium Leonem
 proprium nepotem corona redimitum imperatorem renunciavit. Oly-
 brio vero, Recimere et Maiorino morte sublatis, Glycerius, vir non
 contemendae probitatis, Italiae declaratur imperator. eum quinq̄
 menses imperio potitum Nepotianus Dalmata potestate privat, nec ipse
 diu ea dignitate potitur, Oreste quodam eum throno deturbante, quem
 germanus filius Romulus, cui cognomen Augustulus, excipiens, post
 regni a Romulo Romae fundatore instituti mille trecentos et tres an-
 nos, duos ipse solos in Italiae imperio princeps summus obtinuit.
 illud porro observandum, quod occidentis imperium a Romulo initium
 habens, tanto post tempore altero in Romulo desierit. caeterum Odo-
 acer Gotthus quidem genere, Italico tamen solo educatus, vi barba-
 rica imperio sibi subdito, et regis nomine sibi assumpto, Romanaque

δέμενος προσηγορίαν, πᾶσαν ἀρχὴν κατὰ τὸν πατριον νόμον τοῖς Ῥωμαίοις προχειρισάμενος ἐπὶ δέκα χρόνους τῆς ἀρχῆς ἐκράτησεν. ὥκει δὲ ἐν Ῥαβέννη τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας παρὰ τὴν θάλασσαν εὐδαίμονα οὖσαν καὶ καλὴν.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ κόνις κατῆλθεν πυρακτούντων τῶν νε- A.M. 5966
φῶν προφανέντων, ὡς πάντας νομίζειν, ὅτι πῦρ βρέχει. καὶ
πάντες ἔτρεμόν λιτανεύοντες. ἐπὶ δὲ παλαιστῆς ὕψους ἐτέθη
ἐν τοῖς κεράμοις. καὶ πάντες ἔλεγον, ὅτι πῦρ ἦν καὶ ἐσβέ-
σθη καὶ γέγονε κόνις τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία. B
- 10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀρρωστή-
σας τελευτᾷ, Λέοντι τὸν Ζήνωνος υἱὸν καὶ Ἀρεάδης νήπιον
ὄντα βασιλέα προχειροτονήσας κατέλιπεν, μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰν-
δικτιῶνος ιβ', καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἔστεψε Ζήνωνα τὸν
ἴδιον πατέρα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἱπποδροσίου, Βερίνης καὶ
15 Ἀρεάδης συναραμένων αὐτῷ. δέκα δὲ μόνους μῆνας τοῦ
μικροῦ Λέοντος συμβασιλεύσαντος τῷ ἰδίῳ πατρὶ Ζήνωνι
πόσῳ τελευτᾷ, καὶ βασιλεύει μόνος Ζήνων ἔτη ιε' καὶ μῆνας
β', συναριθμουμένων καὶ τῶν εἴκοσι μηνῶν τοῦ Βασιλίσκου V. 83
τῆς τυραννίδος. χαλεπῶς δὲ ὁ Ζήνων μεταχειρισάμενος τὴν C
20 ἀρχὴν, ἐν προσιμίῳ Μεσοποταμίᾳ μὲν Σαρακηνοί, Θράκη

1. κατὰ τὸν πατριον νόμον A, κατὰ τῶν πατριῶν νόμων e, κα-
τὰ τὴν τῶν πατριῶν νόμων vulg. 4. εὐδαίμονα οὖσαν A a,
εὐδαιμονοῦσαν e, εὐδαιμονοῦσαν οὖσαν f, εὐδαίμονα χώραν
vulg. 20. μὲν Σαρακηνοί A, μὲν οἱ Σαρ. vulg.

republica secundum patrias leges suas instituta, ad decem annos te-
nuit imperium. habitavit autem Ravennae, quae urbs est Italiae,
opulenta admodum et elegans, ad mare sita.

Hoc anno ex nubibus ardere visis decidit pulvis, adeo ut ignem A. C. 466
depluvium stillare cuncti arbitrarentur. supplicationibus igitur et
processionibus intenti contremiscebant. ad palmae vero altitudinem
in tectis depositus est. caeterum ignem verum extitisse et posthac
extinctum deique benignitate in pulverem versum cuncti asse-
rebant.

Hoc anno Leo imperator morbo correptus Byzantii vita deces-
sit, Leone Zenonis et Areadnae filio, quem ante designaverat, impe-
rator relicto, mense Ianuario, indictione duodecima, qui deinde Fe-
bruario Zenonem patrem in circi sella, Verina et Areadna opem ad
hoc ferentibus, imperii corona redimivit. solos autem menses decem
cum proprio patre Zenone Leo iunior imperium assecutus, aegra va-
letudine vexatus extinguitur: tum Zeno septemdecim annos et duos
menses, connumeratis etiam viginti mensibus Basilisci tyrannidi affe-
ctis, solus imperat. improbae porro administrationis specimēn Ze

δὲ κατέδραμον Οὐννοι σφόδρα τοὺς πράγμασι λυμαινόμενοι, τοῦ βασιλέως ἡδοναῖς ἀτόποις καὶ πράξεσιν ἀδίκους σχολάζοντος.

A.M. 5967 Ῥωμαίων βασιλέως Ζήνωνος ἔτος α΄.

D Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.

5

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ μικρὸς δέκα μόνους μῆνας συμβασιλεύσας Ζήνωνι τῷ ἰδίῳ πατρί, καὶ προελθῶν ὡς ὕπατος, ἐτελεύτησεν, καὶ μόνος ἐκράτησε τῆς βασιλείας ὁ Ζήνων. Βασιλίσκος δὲ ὁ Βερίνης ἀδελφὸς πενθερῆς Ζήνωνος, ἐν Ἡρακλείᾳ διατρέψων τῆς Θράκης, συνεργούσης αὐτῷ καὶ Βερίνης 10 καὶ τινος τῆς συγκλήτου, ἐστασίασεν κατὰ Ζήνωνος, ὃν φοβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀρεάδῃ τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ καὶ χρημασιν P. 104 ἰκανοὺς φεύγει εἰς Συρίαν κατὰ τι φρούριον ἰσχυρὸν Οὐαρά καλούμενον. εἰς Τεσσαιδὴν ἐκεῖθεν μετέστη δι' αἰτίαν ταύτην μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀρεάδνης. Ἴλλου καὶ Τροκούνδου 15 πολιορκούντων αὐτὸν εὐνοία τέως τῇ Βασιλίσκου *. Βασιλίσκος δὲ ἐν τῷ Κάμπῳ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. Μάρκον τε τὸν υἱὸν καίσαρα ἐποίησεν, καὶ Ζηνωδίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμε-

1. κατέδραμον] κατέλαβον A. 7. προελθῶν A, προσελθῶν vulg. 11. ἐστασίασεν A, ἐστασίαζεν vulg. 13. Οὐβά A, Οὐρβά e f. 14. εἰς Τεσσαιδὴν] εἰς τε σβιδη. A, εἰς Τεσβιδην e f. 15. Τροκούνδου A, Σεκούνδου vulg. v. inf. p. 192, 5. 16. αὐτὸν A, αὐτῶν vulg. εὐνοία A, ἐγνοία vulg.

none sub ipsis imperii primordiis exhibente, hinc Saraceni Mesopotamiam, illinc Unni Thraciam, damnis ubique gravibus illatis, excurrerunt: dum inter haec imperator foedis voluptatibus et nefariis facinoribus indulgeret.

A. C. 467 Romanorum imperatoris Zenonis, Antiochiae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Leo iunior solos decem menses cum Zenone proprio patre moderatus imperium, cum consulis more publice processisset, morte raptus est: solusque Zeno imperavit. Basiliscus autem Verinae Zenonis socrus frater eius hortamentis impulsus, cum Heracleae Thraciae urbe morarentur, ipsa Verina et e senatoribus quodam opem ferentibus, adversus Zenonem excitavit rebellionem. periculum metuens Zeno, Areadna coniuge pecuniarumque copia secum asportatis, fugit in Syriam, in castrum quoddam munitissimum, cui nomen Vara. inde rursus cum Areadna uxore in Thessaedem se recipit ex huiusmodi causa. Illo et Trocundo illuc usque Basilisco bene affectis obsidione eum prementibus porro Basiliscus imperator in Campo acclamatus, mox Marcum filium caesarem creat et augustae corona Zenodiam coniugem ornat: ac statim, Ze-

τὴν ἀυγοίσταν ἔστειψεν· καὶ εὐθέως κατὰ τῆς πίστεως παρετάξατο, Ζηνωδίας μάλιστα παρορμώσης αὐτὸν εἰς τοῦτο. Τιμόθεον δὲ τὸν Αἴλουρον ἀνεκαλέσατο διὰ τύπου, καὶ Πέτρον τὸν Γραφέα κρυπτόμενον ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, B
 5 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀγίας ἐν Χυλκηδόνι συνόδου ἐπαρρησιάζοντο κατὰ τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ Αἴλουρος συναγαγὼν ἀγίαιτους Ἀλεξανδρεῖς ἐνδημοῦντας ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐκ τοῦ παλατίου λιτανεύων ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐποχοίμενος ὄνθ. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν λεγομένην Ὀκτάγωνον πτωθεὶς συνε-
 10 τριβῆ τὸν πόδα, καὶ μετ' αἰσχύνῃς ἀντέστρεψεν. Βασιλίσκος δὲ τοῦτον εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τύπων κατὰ τῆς συνόδου ἐξέπεμψεν, καὶ Πέτρον Γραφέα εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ τῆς ἀληθείας ἐνίσχυσεν ἀμφοτέρους. Τιμόθεος δὲ ὁ Σαλοφακίαιος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας μαθὼν Τιμόθεον τὸν Αἴλουρον παρα-
 15 γενέσθαι, ὑπεχώρησεν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Κανώπου, ὧν ἐγεγόνει καὶ τῆς ἀσκήσεως. πολλοὺς δὲ κακώσας ὁ Αἴλουρος Τιμόθεον βλάψαι οὐκ ἴσχυσεν διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἀγαπᾶσθαι αὐτόν. εἰσερχομένῳ δὲ τῷ Αἰλουργῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπεφώνον τὸ αἰσχρὸν ἐκεῖνο οἱ σπουδασταὶ αὐτοῦ· ἐψώμισας τοῖς

2. Ζηνωδίας μάλιστα A e, Ζηνωδίας δὲ μάλ. vulg. 8. ἐποχοίμενος A, ὀχοίμενος vulg. 10. ἀντέστρεψεν A e f, ἀνέστρεψεν a, ἔστρεψεν vulg. 11. εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τύπων A, μετὰ τύπ. εἰς Αλ. vulg. 13. Σαλοφακίαιος A, (v. p. 173, 14.) Σαλοφασκιούλος vulg. 16. ἐγεγόνει vulg.

nodiae maxime verbis ad id impulsus, rectae fidei bellum indicit. quare Timotheum Aelurum promulgato edicto revocavit exilio, Petrumque Fullonem in insomnium monasterio latitantem sedi restituit: quotquot autem sanctam synodum Chalcedonensem adversarii respuebant, ii liberrime impugnaabant veritatem. Aelurus ad haec perditis ac sceleratis Alexandrinis, qui forte Cpoli hospitabantur, collectis, e palatio supplicatione ducta, asino vectus ad ecclesiam profectus est: cumque ad aedem Octagonum dictam advenisset, asino lapsus, attrito pede cum ignominia retromeari coactus est. eum posthac imperiali diplomate munitum et synodi decretis insensum Basiliscus Alexandriam transmisit, et Antiochiam Petrum Fullonem; animis utriusque adversus veritatem exasperatis et eius suasu corroboratis. Timotheus autem Salophaciolus, Alexandriae antistes, audito Timothei Aeluri adventu, ad monasteria in Canopo posita, in quibus asceticam vitam olim fuerat professus, secessit. hunc multis in plures alios illatis malis, quod omnibus carus existeret, laedere non potuit Aelurus: quin imo Aeluro Alexandriam adventanti partium eius studiosi succlamabant: hostes tuos cibasti, o papa. ille vicissim respondebat: ita

ἐχθρούς σου, ὡ πάππας. ὁ δὲ ἀνίερος ἀντεφώνει· ναί· ὄντως ἐψώμισα. οὗτος ὁ δυσσεβὴς καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀνεθεμάτισεν. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τέθνηκεν ἀπὸ λύπης τῶν γινομένων. Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς καταλαβὼν τὸν θρόνον εἰς ἀναθέματα καὶ ταραχὰς ἐχώρησεν. ὄθεν φό-

V. 84 νοὶ καὶ ἀρπαγαὶ διὰ τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου γεγόνασιν.

^D Βασιλίσκος δὲ τύφῳ, γενικῶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλεν· καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως κελεύσας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἀλλ' ἡ πόλις ἅπασα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναελθούσα κατὰ Βασιλίσκου τοῦτο ἐκώ- 10 λυσεν. Ἀκάκιος δὲ μελανειμονήσας τὸν θρόνον καὶ τὸ θυσιαστήριον μελανῶ ἠμφίασεν. Δανιὴλ δὲ ὁ μέγας τοῦ στύλου ἀποβὰς δι' ἔνθεον ζῆλον Ἀκακίῳ τέως καὶ τῷ λαῶ συνεκκλησίασεν. Περῳῆς δὲ ἐπεστράτευσεν κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν

! P. 105 Οὐννων, καὶ τρέψας αὐτοὺς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν στενοῖς τό- 15 ποῖς τὴν φυγὴν ποιούμενοι κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ὄρεσι, δεξιᾷ τε καὶ ἀριστερᾷ ὑποχωροῦντες, ἐξοπίσω τοίτων γενηθέντες, ἀφυλάκτους αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. στενωθεῖς δὲ Περῳῆς ἤτειτο εἰρήνην. ὁ δὲ τῶν Νεφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ πρότερον τοῦτο

1. ἀνίερος add. ex A e f. 2. οὗτος A, οὗτως vulg. 3. καὶ Ἀκάκιον A e, Ἀκ. δὲ vulg. 4. μελανειμονήσας A, μελανομονήσας vulg. 5. καὶ τὸ θυσ. A, καὶ θυσ. vulg. 6. μελανῶ add. ex A, in quo tamen μελανῶ legitur. 7. Περῳῆς A, Περῳῆς vulg. 8. Νεφθαλιτῶν A h. l. et infra.

est, cibavi. hoc pacto impius ille execrationes in Chalcedonensem synodum coniecit. caeterum Iulianus Antiochiae praesul, ex gestis rebus dolore concepto, vitam amisit. Petrus autem Fullo thronum invadens, se ad anathemata et tumultus excitandos convertit: ex quo caedes et domorum direptiones ob appositum ter sancto hymno additamentum. Basiliscus edicto in publicum lato Chalcedonensem synodum eliminavit, et Acacium Cpoleos illud idem iussit exequi: verum totius civitatis, mulierum etiam ac puerorum, conferta plebs adversus Basiliscum concurrens in ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum thronum ac tandem altare nigris velamentis circumcinxit: magnus quoque ille Daniel divino plane zelo accensus, columna, qua consederat, descendit et cum Acacio populique frequentia assidens cunctis ecclesiasticis conventibus aderat. caeterum Perozes adversus Nephthalitas Hunnos cepit expeditionem et in fugam versos armis insequabatur. illi per montium angusta loca in leves turmas dispersi, dextrorsum et sinistrorsum se recipiunt: demum retro Persas collecti, incustoditos angustiis locorum includunt. ita Perozes arctatus pacem expetit: quam non prius

ποιῆσαι, πρὶν περὶ τούτων προσκυνήσῃ καὶ ὄρκοις πληρο-
φορήσῃ, μηκέτι κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν καταστρατεῦσαι. ὁ
δὲ τῇ βίᾳ συνεχόμενος τοῦτο δρᾶσαι ἠναγκάσθη, καὶ ἐν πολ-
λῇ ἀτιμίᾳ ὑπέστρεψεν. ὅθεν μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην πάλιν
5 καὶ αὐτῶν ἐστράτευσεν τοὺς ὄρκους ἀδεησας. B

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Αἰλούρου ἔτος α'. A.M. 5968

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ κλήρου καὶ τῶν μοναχῶν Κωνσταν-
τινουπόλεως ὑπερμαχοῦντων τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου,
φοβηθεὶς Ἀκάκιος τὰ πλήθη δημοφρονεῖν αὐτοῖς ὑπεκρίνατο.
10 ὅθεν ἐπὶ ἄμβωνος κατὰ Βασιλίσκου καὶ Ζήνωνος προσεφώνει.
Βασιλίσκος δὲ μαθὼν τὰντα, καὶ φοβηθεὶς τὸ θερμὸν τοῦ
λαοῦ τῆς πόλεως ἐξῆλθεν, κελύσας τῇ συγκλήτῳ μηδένα συν- C
τυχεῖν Ἀκακίῳ. ἔμελλε γὰρ ὁ λαὸς ἐμπυρῶσαι τὴν πόλιν.
Δανιὴλ δὲ ὁ Θανμάσιος Στυλίτης παραλαβὼν τοὺς μοναστὰς
15 καὶ τοῦ λαοῦ τοὺς ζηλωτάς, ἐξῆλθεν πρὸς Βασιλίσκον καὶ
μετὰ πολλῆς παρησείας αὐτῷ διελέχθη. ἀλλ' οὐ προσήκατο
αὐτούς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Περώζης πάλιν ἐπιστρατεύσας πρὸς
τοὺς Λευκοὺς Οὐννοὺς, τοὺς λεγομένους Νεφθαλίτας, ἀπώ-
20 λετο πανστρατί. ὀρύξαντες γὰρ τάφρον βαθεῖαν, καὶ καλά-

2. καταστρατεῦσαι A, στρατεῦσαι vulg. 8. ὑπερμαχοῦντες e f.
ἀγίας om. f. 12. συντυχεῖν A, τυχεῖν vulg. 19. τοὺς Λευ-
κοὺς Οὐννοὺς A, τοὺς λεγομένους Λευκοὺς O. vulg.

Nephtalitarum rex concessit, quam ille pronus in terram ipsum ado-
rasset, et interposito iuramento fuisset pactus, se non amplius bellum
Nephtalitis illaturum. Perozes necessitatis vi constrictus, illubenti
animo id omne praestitutum pollicetur et cum multo dedecore rever-
titur: latae tamen ignominiae postmodum impatiens violatis foederi-
bus armis eos lacessere non destitit.

Alexandriae episcopi Timothei Aeluri annus primus.

A. C. 468

Hoc anno cleri monachorumque Cpolitianorum agmine pro Chal-
cedonensi synodo decertante, territus Acacius, in unam cum eis ire
sententiam dissimulans, ea de causa adversus Basiliscum et Zenonem
ex ecclesiae suggestu peroravit. quo comperto, populi furorem Ba-
siliscus metuens excessit civitate, ne quis Acacio familiaritatis aut
convictus praeberet consortium, indicens senatui: iam enim populus
igne civitatem devastare parabat. Daniel autem Stylites, vir ille mi-
randus, e monachorum et populi turba nonnullis rerum divinarum
aemulatoribus assumptis, ad Basiliscum profectus, multa libertate co-
ram eo disseruit, cuius ille sermonem respuit.

Hoc eodem anno Perozes iterum adversus Unnos Albos nomine,
qui et Nephtalitae, arma movens, ex integro profligatur. fossa

μους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες ἔμειναν ἔνδον. ὀλίγους
 δὲ ὑπαντῆσαι τοῦτοις ἀποστείλαντες καὶ αὐθις εἰς φυγὴν
 D τραπέντες καὶ κατὰ τὰ στενὰ διαβύντες, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις
 ἔφυγον. οἱ δὲ Πέρσαι μὴδὲν δευνὸν ὑποπτεύσαντες, ἀκρα-
 τῶς τοὺτους ἐδίωκον, καὶ πάντες ὁμοῦ σὺν τῷ Περῶζῃ καὶ 5
 τοῖς αὐτοῦ παισὶν εἰς τὸ βύραθρον ἐμπεσόντες, ἀπώλοντο. ὁ
 δὲ Περῶζης αἰσθόμενος τοῦ δεινοῦ, τὸν μάργαρον, ὃν αὐτὸς
 εἶχεν λευκότερον καὶ μέγαν, εἰς ὑπερβολὴν ἔντιμον, ἐξ αὐτοῦ
 τοῦ δεξιῦ ἀφελόμενος, ἔρριψεν, ὅπως μὴ τις αὐτὸν ὀπίσω
 αὐτοῦ φορέσῃ, ἐπεὶ ἀξιοθέατος ὑπερφυῶς ἦν, οἷον οὐπω πρό- 10
 τερον ἐτέρῳ βασιλεὺς γέγονεν. οὕτω μὲν Περῶζης διεφθάρη σὺν
 P. 106 πάσῃ τῇ στρατιᾷ. ὅσοι δὲ Περῶζῃ μὴ συστρατεύσαντες, Καβά-
 δην βασιλεία εἶλαντο τὸν Περῶζου νεώτερον υἱόν. ἤρξαν δὲ
 V. 85 Περσῶν οἱ βάρβαροι χρόνους δύο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν. Κα-
 βάδης δὲ ἐπὶ τὸ βιαιότερον τῇ ἀρχῇ χρόμενος, κοινὰς τὰς 15
 γυναικας ἔχειν ἐνομοθέτησεν· ὅθεν οἱ Πέρσαι τοῦτον τῆς
 ἀρχῆς παρέλυσαν, καὶ δήσαντες εἰς φυλακὴν ἀπέθεντο, Βλά-
 σιον δὲ τὸν καὶ Οὐαλαῖν, ἀδελφὸν Περῶζου, βασιλεῖα ἐποίη-
 σαν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν Περῶζου. ἡ δὲ γυνὴ Κα-

1. καὶ καλὰ μους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες A, καὶ καλὰ-
 μους καὶ γῆν ἐπιθέντες vulg. 3. κατὰ A e, καθ' εἰς vulg.
 6. εἰς τὸ βάρ. A, εἰς βάρ. vulg. 9. ὀπίσω A, ὑπισθεν vulg.
 10. φορέσῃ A, φορήσῃ vulg. οἷον e, ὅσον vulg. om. A. 13.
 ἔλονται A, sed vid. p. 122, 1. 15. βιαιότερον A, βειαιότερον
 vulg. 17. Βλασιον δὲ A, καὶ Βλάσην vulg.

quippe profundius excavata, calamos cum terra leviter aggesta desuper imponentes, latenter in ea Persas praestolabantur. paucis autem, qui Persico exercitui occurrerent, missis, iisdemque in fugam versis, et exinde locorum angustias subeuntibus singulis et una fugientibus reliquis, Persae nihil adversum suspicati effuis habenis eos insecutati, omnes cum Peroze ipsiusque liberis in barathrum incidentes perierunt. Perozes dolum expertus, gemmam quam habebat candidissimam et insignem atque immensi pretii, aure dextra detractam a se proiecit, ne aliquis post eum illam gestaret, cum tam eximiae et admirandae speciei existeret, qualem nondum prius rex alius possedisset. tali strage Perozes cum omnibus copiis periit. porro in hac expeditione qui se Perozi comites non adiunxerunt, iuniorum eius filium Cabadem nomine sibi praefecerunt regem. barbari vero etiam tributis onere adiecto, duos annos Persis imperavere. Cabades porro potestate nimis violenter usus, lata lege mulieres communes haberi sanxit: qua moti Persae regno Cabade remoto, Blasium, quem Valam quoque dixerunt, Perozis fratrem instituerunt regem: alter quippe Perozi filius

βάδου διηκόνει αὐτῷ ἐν τῇ φρουρᾷ. ὁ δὲ τῆς εἰρκτῆς ἄρχων
 ἤρξατο ἐρεῖν τῆς γυναικὸς εὐπρεποῦς οὐσης. ὁ δὲ Καβάδης
 παρεκάλεσεν τὴν γυναῖκα ἐνθόῦναι τῷ ἀνθρώπῳ, εἴ πως δυ-
 νηθῆ ἔκφυγεῖν τοῦ φρουρίου. τούτου δὲ γενομένου, ἀκολύ-
 5 τως ἡ γυνὴ πρὸς Καβάδην εἰσιούσα τοῦτον ἐθεράπευεν. φί-
 λος δὲ Καβάδου τις, ὀνόματι Σεώσης, διὰ τῆς γυναικὸς τῷ
 Καβάδῃ ἐδήλου, ὅτι ἵππους τε καὶ ἄνδρας ἐμπαρασκεύους ἔχει
 ἐν τινι χωρίῳ. ὁ δὲ Καβάδης, νυκτὸς ἐπιλαβούσης, πείθει τὴν
 γυναῖκα ἐσθῆτα μὲν αὐτῷ τὴν οικεῖαν δοῦναι, τὰ δὲ αὐτοῦ
 10 ἱμάτια φορέσαι αὐτήν, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς καθέζεσθαι. οὕτω
 μὲν οὖν Καβάδης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τῷ ἵππῳ ἐπι-
 βὰς σὺν τῷ Σεώσῃ, εἰς Οὐννοὺς τοὺς Νεφθαλίτας ἀφίκετο.
 καὶ τούτῳ τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς γυναῖκα δίδωσιν. οὕτω
 τε στρατεύματα πολὺ τούτῳ δοὺς ἐπὶ Πέρσας συνέπεμψεν. οἱ
 15 δὲ φύλακες κατιδόντες τὴν γυναῖκα ὑπετόπαζον Καβάδην εἰς C
 τὸ δεσμωτήριον εἶναι τοῖς ἱματίοις Καβάδου ἡμφιεσμένην ἐπὶ
 ἡμέρας ἰκανάς. ὁ δὲ Καβάδης σὺν τῷ Οὐννικῷ στρατῷ εἰς
 Περσίδα εἰσβυλών, πόνῳ οὐδενὶ τὴν τε βασιλείαν ἐκράτησεν
 καὶ Βλάσιον, τὸν Οὐλαῦν, ἐξετύφλωσεν καὶ ἐν φυλακῇ εἰ-
 20 χεν, τὴν δὲ βασιλείαν ἀσφαλῶς διεφύλαξεν. ἦν γὰρ ἀγχι-

5. ἐθεράπευεν A, ἐθεράπευσεν vulg. 6. Σεώσης A, Σεούσης
 a, Σεόσης f, Σεώσης vulg. 11. ἐκ add. ex A. 16. verba:
 τοῖς ἱματ. Καβ. ἡμφιεσμένην transponenda esse videntur ante
 ὑπετόπαζον. 19. Βλάσιον A a e, Βλάσην vulg. ἐν φυ-
 λακῇ A, ἐν τῇ φυλ. vulg.

non extabat. caeterum Cabadis uxore marito custodia detento de-
 bita officia praestante, custodiae praepositus, mulieris, cuius forma
 plane fuit elegans, amore coepit ardere. Cabades, si modo posset e
 vinculis evadere, uxorem, ut se dederet, rogavit. quo facto liberus
 illa Cabadem frequentans, impensiore cultu famulabatur. interea
 Seoses Cabadis amicus per uxorem significat, se in quodam agro equos
 et homines tenere paratos. quapropter ingruente nocte Cabades con-
 iugi suadet, vestem propriam illa sibi daret, et quam habebat ipse,
 coniux assumeret et in carcere consideret. ita Cabades vinculis ere-
 ptus, equo consenso, cum Seose ad Unnos, Nephthalitas vocatos, se
 recipit, quorum rex, filia Cabadi in uxorem tradita, cum copioso
 exercitu in Persas immittit. carceris autem custodes uxorem Caba-
 dis vestibus indutam ipsum Cabadem esse in carcere per plures dies
 arbitrabantur. sed Cabades cum Unnicis copiis in Persiam irrumpens,
 nullo labore regnum obtinuit, Blasiumque, Valam dictum, oculis pri-
 vavit et habuit sub custodia: regnum vero in tuto posuit: aequae

ρους τε καὶ δραστήριος. ἐκράτησε δὲ μετὰ ταῦτα ἕτη ἑνδεκα.

A.M. 5969 Περσῶν βασιλέως Οὐαλῦ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Τροκουῦνδος οἱ πολιορκοῦντες 5 Ζήνωνα, ὡς Βασιλίσκου τὰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς μὴ πληροῦντος, καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς βαρυνομένης τῇ ἀρχῇ Βασιλίσκου διὰ μοχθηρίαν τρόπων καὶ ἄνοιαν, γράφουσιν πρὸς αὐτούς, φιλιωθέντες τῷ Ζήνωνι, ὅ,τε Ἴλλος καὶ Τροκουῦνδος, καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν ἐπανήρχοντο. τοῦτο δὲ 10 μαθῶν ὁ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν στρατηγὸν ὄντα τῆς Θράκης μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπέστειλε κατὰ Ζήνωνος, ὀρκίους

P. 107 αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, μὴ προδοῦναι. ὁ δὲ Ἀρμάτιος 15 συναντήσας τῷ Ζήνωνι κατὰ Νίκαιαν. τῆς Βιθυνίας οὕτως 15 αὐτὸν κατέπληξεν, ὡς μικροῦ δεῖν ἀναστρέψαι μετὰ τῆς Ἰσσυρικῆς βοηθείας πάσης. ἀλλὰ δώροις τοῖς παρὰ Ζήνωνος καὶ οὗτος ὡς ἐπὶ πολὺ τυφλωθεὶς καὶ ὑποσχέσει διαδόχου στρατηλατίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκου καίσαρα ποιῆσαι καὶ συγκάθηδρον αὐτοῦ σὺν αὐτῷ, κατὰ Βασιλίσκου ἐπανῆλ- 20

5. Τροκουῦνδος A a, Τρικουῦνδος f, Προκουῦνδος vulg. h. l. et infra. 8. γράφουσιν A e, καὶ γραφούσης vulg. 9. δ, τε Ἴλλος] ὅτε Ἴλλος A, ὅτε καὶ Ἴλλος vulg. 18. ὡς om. A.

solers enim ac strenuus fuit: regnavit autem post haec annis undecim.

A. C. 469 Persarum regis Valae, Hierosolymorum episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno Illo et Trocundo Zenonem obsidione bellica prementibus, Basilisco vero, quae pollicita illis fuerat, nullatenus adimplente, ac insuper senatu ob morum improbitatem et vesaniam Basiliscum non amplius ferente, litteris ad eum missis, ipsi Illus et Trocundus Zenoni reconciliati, eodem secum adducto, in regiam urbem regressi sunt. Basiliscus, his rescitis, Armatium proprium nepotem Thraciae ducem cum sibi commissis copiis et Cpoleos plebe adversus Zenonem misit eumque iuramento in sanctum baptismum dato, ne se proderet, obtestatus est. Armatius ad Nicaeam Bithyniae occurrens Zenoni tantum incussit terrorem, ut quin cum auxilium Isaurorum manu retrocederet, parum abfuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipse obcaecatus, tum quod magistri militum officio succederet, inescatus spe, filiumque Basiliscum nomine creandum caesarem Zenonisque ipsius videre assessorem, Basilisco factus hostis iter convertit. Zeno deinde cum Areadna ad urbium reginam accedens exceptus

5 *Θεν. τοῦ δὲ Ζήνωνος σὺν Ἀρεάδῃ τὴν βασιλεύουσαν κατα-*
λαβόντος, ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ
Βασιλίσκος ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν βασιλικὸν ἀποθέ-
μενος στέφανον ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ, ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ προσ-
5 ἐφυγεν σὺν Ζηνοδίᾳ τῇ κακοδόξῳ αὐτοῦ γυναικί. ὁ δὲ Ζή-
νων καταλαβὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο, καὶ οὕτως εἰς-
ῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
ἔλαβε τὸν Βασιλίσκον, δοὺς αὐτῷ λόγον, μὴ ἀποκεφαλίζῃν V. 86
αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· ὃν ἀποστείλας εἰς Κουκουσὸν
10 τῆς Καππαδοκίας ἀποκλεισθῆναι προσέταξεν εἰς ἓνα πύργον,
σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τῷ λιμῷ διαφθαρῆναι· τιγὲς
δὲ φασιν, ὅτι ἀπαγόμενος ἀποσφάττεται. εὐθέως δὲ ἱππικὸν
ποιήσας Βασιλίσκον τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων C
καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν τῷ βασιλεῖ
15 ἐν τῷ σένσῳ, καὶ ἐτίμα τοὺς ἡνιόχους σὺν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ
Ζήνων ἀναλογισάμενος, ὅτι ὡς οὐκ ἐφύλαξεν Ἀρμάτιος πιστὰ
τῷ βασιλεῖ ὁμόσας, οὐδὲ ἐμοὶ φυλάξει· ἀλλ' ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ
καίσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται μοι· ἐγὼ δὲ ἄ συν-
20 θέμην αὐτῷ ἐπλήρωσα καὶ στρατηλάτην αὐτὸν ἐποίησα, καὶ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ καίσαρα· ἐκέλευσε σφαγῆναι αὐτὸν ὡς ἐπί-
ορκον, καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ παλατίου, ὡς ἀνήρκετο

9. ἀποστ. εἰς Κουκ. τ. Καππ. om. A. 14. τῷ βασ. A, αὐτῷ
 βασ. vulg. 15. σέντῳ A, σέντῳ vulg. 17. ἀνδρωθῇ A,
 ἀνδρειωθῇ vulg. 18. ὁ υἱὸς A, ὁ καὶ υἱὸς vulg. 21. εἰς
 τὸν κ. A alii, εἰς τὴν κ. vulg.

est a populo et a senatu. Basiliscus in ecclesiam fugiens, deposita
 sacra in mensa corona, cum Zenodia coniuge pravarum opinionum
 sectatrice in baptisterium se recipit. ita Zeno regiam recuperavit.
 missis autem in ecclesiam, qui Basiliscum detinerent, nec ipsum nec
 eius liberos capite plectendos fidem dedit: Cucumum tamen Cappado-
 ciae missum cum uxore et liberis sub custodia servari et fame con-
 fici iussit: alii dum abduceretur iugulatum narrant. confestim vero
 circensibus ludis celebratis, Armatium Basilisci filium Zeno caesarem
 declarat: hic in regia sella iuxta patri facta pollicita ad imperatoris
 latus adsedit, imo cum imperatore praemia distribuit aurigantibus.
 porro Zeno haec secum animo volutans: ut Armatius dato iusiurando
 fidem oppignoratam imperatori nullatenus liberavit, ita neque mihi
 servaturus est in posterum: imo si vires cum aetate sumpserit filius
 eius caesar iam renunciatus, dubio procul in me insurget: quod pro-
 miseram implevi; patrem militiae magistrum, caesarem filium insti-
 toi. his perpensis ipsum, ut perierum, in palatii cochlea, qua ten-

εἰς το ἵπποδρόμιον· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ τὸν καίσαρα ἐχειροτόνησεν ἀναγνώστην. Ἀρεάδην γὰρ αὐτὸν ὡς ἐξάδελφον διέσωσεν, ὃς μετὰ ταῦτα Κυζίκου ἐπισκόπησεν ἄριστα. ὁ δὲ Ζήνων Πέτρον Γναφεῦ ἀπεστράφη διὰ τὸ συντρέχειν αὐτὸν τῷ Βασιλίσκῳ. ψήφῳ δὲ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου καθρέθη, καὶ 5 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβληθείς, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος ἀνὴρ εὐλαβῆς προεβλήθη Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ἐξοριζόμενος, ἀπατήσας τοὺς ἀπάγοντας, προσέφυγεν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον Εὐχαιτῶν. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος ἐν τούτοις θνήσκει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ Πέ- 10 τρος ὁ Μογγὸς εἰσάγεται, ἀνὴρ κακοῦργος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, προκαθηρημένος ἤδη. χειροτονεῖται δὲ ἐπὶ ἐνὸς ἐπισκόπου καὶ αὐτοῦ καθρημένου. τούτον κατὰ θεῖον ζῆλον P. 108 ἐπελθόντες οἱ μοναχοὶ τριάκοντα ἕξ μόνας ἡμέρας ληστρικῶς κρατήσαντα τῆς ἐπισκοπῆς ἀπελεύνουσι. καὶ Τιμόθεον πάλιν 15 τὸν Σαλοφακίαν ἀποκαθιστῶσιν ἄξιως τῷ θρόνῳ.

A.M. 5970 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου τοῦ Σαλοφακίου, Ἀντιοχείας Στεφάνου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν Κωνσταντι-

4. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 6. post Ἰωάννης in vulg. sine codd. additum legitur: ἐχειροτονήθη, quod melius abest. 8. Πιτυοῦς A. 13. τούτον κατὰ θεῖον ζῆλον A, τούτῳ κατὰ θεῖον ζῆλον vulg. 15. κρατήσαντα] κρατήσαντος A e f, κρατήσαντι vulg.

ditur in circum, obtruncari, caesarem autem eius filium lectorem praecepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit servatum, et postmodum Cyzici episcopatum optime gessit. caeterum Petrum Fullonem, ut qui Basilisco faverat, Zeno habuit exosum. orientalis itaque synodi decreto dignitate motus est, et in eius locum Ioannes ordinatus. hic quoque post menses tres eiicitur, ac demum successor eius Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiae promoveatur episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit et ad sanctum Theodorum Euchaitarum tutelarem profugit. in his Timotheus Aelurus moritur, et in eius locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam et veritatis adversarius, olim depositionis poena mulctatus. hic ab uno episcopo eoque pariter deposito consecratur. hunc divino zelo moti monachi quidam adorti sex tantum et triginta dies pontificatus honorem assequutum deturbant: et iterato Timotheum Salophaciolum virum throno dignum restituunt.

A. C. 470 Alexandriae episcopi Timothei Salophacioli, Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno horrendus terrae motus Cpoli contigit mensis Septembris die quinto ac vigesimo, indictione prima, quo plures ecclesiae,

νουπόλει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κέ', Ἰνδικτιῶνος πρώτης, καὶ ἔπεσον ἐκκλησίαι πολλαί, οἰκίαι τε καὶ ἔμβολοι ἕως ἐδύφους. κατεχώσθη δὲ πλήθῃ ἀναρίθμητα ἀνθρώπων· ἔπεσε δὲ καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ ἀνδριάντος τοῦ φόρου καὶ ἡ στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἢ εἰς τὸν κίονα τοῦ Ταύρου, καὶ τὰ ἔσω τείχη ἐπὶ διάστημα ἰκανόν· καὶ ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς χρόνον πολὺν, ὥστε τὴν πόλιν * ἐποξέσαι. Στέφανος δὲ ψήφῳ κοινῇ προβληθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ τῶν Πέτρου τοῦ Γναφέως ὁμοφρόνων, ὡς Νεστοριανὸς πρὸς Ζήνωνα κατηγορηθῆ. ἀλλὰ
 10 τοῦτον ἀνατολικῇ σύνοδος εἰς Λαοδικεῖαν συνελθοῦσα κελεύσει τοῦ βασιλέως ὡς ἀνεύθυνον τῷ θρόνῳ ἀποκατέστησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θευδέριχος ὁ Τριαρίον, ὁ καὶ Στρα- V. 87
 βίς, ἀδελφόποις τῆς γυναικὸς Ἀσπαρος τοῦ ὑπὸ Λέοντος ἀναιρεθέντος, ἐπανεστῆ τῷ Ζήνωνι μετὰ πλήθους βαρβάρων,
 15 οἰκειωθείς τῷ Βασιλίσκῳ καὶ στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ γεγονώς. μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον Ζήνωνος εἰς τὴν Θράκην ἐξελθὼν, ἐκέλευθ' ἐπανεστῆ καὶ τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πάντα μέχρι τοῦ στομίου τοῦ Πόντου ληϊσάμενος. εἶτα καὶ μέλλων ὑπὸ τῶν οἰκείων προδίδουσαι, αἰσθόμενος τῆς ἐνέδρας καὶ ἐπανελθὼν, D

3. πλήθῃ ἀναρίθμητα A, πλήθος ἀναρίθμητον vulg. 5. ἢ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 7. ἐποξέσαι haud dubie corruptum et perperam in interpretatione latina redditum: fortasse leg. ἐπιξέσαι s. ὑποξέσαι: ut urbs perpetuo terrore quasi ferveret. 10. ἐλθοῦσα A f. 13. Λέοντος A, Λέοντα vulg. 15. ἐν τῷ βασιλικῷ A. 16. ἐκεῖθεν ἀντανέστη A.

domus et porticus ad solum usque funditus eversae, ruinis innumera hominum multitudo oppressa. globus quoque e manu statuae, quae est in foro, statua pariter magni Theodosii in Tauri columna posita et interiora urbis moenia ad amplum spatium considerunt. invaluit terrae motus in adeo longum tempus, ut foetor ex eo erumpens urbem invaserit. Stephanus autem communi Petri Fullonis sequacium suffragio Antiochiae designatus episcopus, apud Zenonem quasi Nestorianus accusatur: eum tamen velut ab imposito crimine alienum orientalis synodus imperatoris mandato Laodiceae congregata suae sedi restituit.

Eodem anno Theuderichus Triarii filius, qui et Strabus, Asparis, qui a Leone fuerat occisus, uxoris ex fratre nepos, collecta barbarorum multitudine, adversus Zenonem arma movit: hic Basilisco familiaris et affectus, militiae dux ab eo declaratus, post Zenonis reditum Thraciam ingressus, inde impressionem fecit in Byzantio circumiacentes agros, et ad Ponti fauces obvia quaeque devastavit. at cum de eo prodendo familiares eius meditarentur, ipse insidias subodoratus

ἀναιρεῖ τοὺς τοῦτο βουλευομένους. τελευταῖα δὲ αὐτὸς δόρατι περιπεσὼν πρὸ τῆς αὐτοῦ σκηνῆς ἐστῶτι αἰφνιδίως ἐν τῷ ἐπιβαίνειν τὸν ἵππον.

A.M. 597¹ Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίου τοῦ κατὰ
 P. 109 τὴν Ῥώμην βασιλεύσαντος, ἀνὴρ δὲ Λεοντίας, Βερίνης μὲν 5
 θυγατρὸς, ἀδελφῆς δὲ Ἀρεάδνης τῆς βασιλίδος, ἐπανίσταται
 κατὰ τὸ Βυζάντιον Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ τὴν βασιλείαν
 Λέοντος γεννηθείσης Λεοντίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἡ γὰρ
 Ἀρεάδνη πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐτέχθη. πολέμον δὲ κρα-
 ταιοῦ μεταξὺ Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ κροτηθέντος, νικᾷ Μαρ- 10
 κιανὸς κατὰ κράτος πάντας συνελάσας τοὺς περὶ Ζήνωνα εἰς
 φρουρὰν εἰς τὰ βασίλεια, συμμαχούντων αὐτῷ Ῥωμύλλου καὶ
 Προκοπίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ μικροῦ δεῖν τὸ βασίλειον
 κατέσχευ. ὀλιγορήσας δὲ τῶν πραχθέντων καὶ εἰς δεῖπνα καὶ
 B ὕπνον τραπεῖς, πολλοὺς δὲ διὰ τῆς νυκτὸς ἀφαιρεθεῖς τῶν αὐτῷ 15
 συμμαχῶν ὑπὸ Ἴλλου μαγίστρου δώροις αὐτοὺς ὑποπιάσαν-
 τος, ἐλαττοῦται τῇ μάχῃ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τοσοῦτον, ὡς εἰς
 τὸ τῶν ἀποστόλων εὐκτέριον καταφυγεῖν καὶ ὑπὸ Ἀκακίου
 χειροτονηθῆναι πρεσβύτερον κατὰ κέλυσιν Ζήνωνος, καὶ ἐξο-
 ρίζεται εἰς τὸ Παπουρίου κασιτέλλιν εἰς Καππαδοκίαν. Προ- 20

2. ἐπιβαίνειν A, περιβαίνειν vulg. 5. δὲ Λεοντίας A, δὲ τῆς
 A. vulg. 13. τὸ βασίλειον A, τοῦ βασιλείου vulg. 15. πολ-
 λούς δὲ A, πολλούς τε vulg. 16. ὑποπιάσαντος A, ὑποπίσαν-
 τος vulg. 17. τῇ μάχῃ A, τὴν μάχην vulg. 18. τὸ add.
 ex A. 20. Παπουρίου κασιτέλλιον A h. l. et infra.

et retro iter agens, insidiarum auctores sustulit e medio. ipse vero, dum equum conscenderet, in hastam ante eius tentorium fixam ex improvise incidens extinctus est.

A. C. 471 Hoc anno Marcianus Anthemii, qui Romae imperaverat, filius idemque Leontiae, Verinae quidem filiae, imperatricis vero Areadnae sororis maritus, ad Cpolim adversus Zenonem imperatorem bellum movet: eo quod Leontia eius uxor ex Leone iam imperante, Areadna vero, priusquam imperium fuisset assequutus, nata fuerat. igitur acri praelio inter Zenonem et Marcianum commisso, Marcianus, Romulo et Procopio eius fratribus una suppetias ferentibus, viribus superior evasit, omnesque Zenonis copias in palatium tanquam in praesidium se recipere adegit: tantumque abfuit, ut palatio simul et imperio potiretur. verum de rebus gerendis parum sollicitus, ad coenae epulas somnumque capiendum versus, et illo magistro donis copias eius subducente, belli sociis spoliatus, sequenti luce inferior adeo recessit e pugna, ut ad apostolorum aedem et tutelam confugeret, et ad Zenonis iussum ab Acacio presbyter ordinatus, ad Papurium Cappa-

κόπιος δὲ καὶ Ῥωμύλλος οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῆ νυκτὶ λουόμενοι εἰς τὸ Ζεύξιππον ἐχειρώθησαν ὑπὸ Ἰλλου, οἳ καὶ διαφυγόντες τὴν Ῥώμην κατέλαβον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβουλεύσατο Ἰλλος ὁ μάγιστρος τῷ βα- A.M. 5972
 5 σιλεῖ Ζήνωνι, ὅπως Βερίναν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ ἐκβάλῃ τῆς C
 πόλεως. καὶ δόλω τινὶ πέμψας αὐτὴν εἰς Χαλκηδόνα, μετ'
 ὀλίγον εἰς τὸ Παπουρίου κωστέλλιν ταύτην ἀπέστειλεν συν-
 διάγειν Μαρκιανῶ καὶ Λεοντίῳ τῆ ἰδίᾳ θυγατρὶ. ἣ δὲ ἔγραψε
 πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἀρεάδην παρακαλοῦσα ἀνακληθῆ-
 10 ναι τῆς ἐξορίας· καὶ παρεκάλει ἡ βασίλισσα τὸν Ζήνονα.
 ὁ δὲ ἔφη αὐτῇ· αἴτησαι τὸν πατρίκιον Ἰλλον περὶ αὐτῆς. ἣ
 δὲ μεταστείλαμένη, ἤτησεν αὐτὸν μετὰ δακρύων. ὁ δὲ οὐκ
 ἐπέισθη εἰπὼν· ζητεῖς ἵνα ποιήσῃς ἄλλον βασιλέα κατὰ τοῦ
 σοῦ ἀνδρός. τότε θυμωθεῖσα Ἀρεάδην εἶπεν τῷ βασιλεῖ·
 15 ὅτι ἡ Ἰλλος ἔχει εἶναι εἰς τὸ παλάτιον, ἢ ἐγώ; καὶ εἶπεν D
 αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· ὅτι ἐγὼ σὲ θέλω. εἴ τι δύνη εἰς τὸν Ἰλ-
 λον, ποιήσον. ἣ δὲ κατεσκεύασεν φρονευσθῆναι αὐτὸν. καὶ κε- V. 88
 λεύει Οὐρβικίῳ κουβικουλαρίῳ προτρέψασθαι τινα τοῦ ἀνε-
 λεῖν αὐτὸν. καὶ ἀνερχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ ἰπ-
 20 πικουῦ, σχολάριος ὀνόματι Σπανίκιος ἐπιτραπεῖς κατὰ τῆς κε-
 φφαλῆς αὐτοῦ ἤγαγε τὸ ξίφος. προσεσχηκῶς δὲ τούτῳ ὁ

5. ἐκβάλῃ A, ἐκβάλλῃ vulg. 9. ἰδίαν A, οἰκείαν vulg. 13.
 καὶ ἄλλον A. 16. εἴ τι A, εἴ δέ τι vulg. εἰς τὸν Ἰλλον
 A, εἰς αὐτὸν vulg. 17. εἰς αὐτὸν A, εἰς τὸν Ἰλλον vulg. 21.
 προσεσχηκῶς A.

dociae castellum exul ageretur. Procopius autem et Romulus eius fratres noctu, dum lavarentur, ab Illo comprehensi et ex eius potestate fuga dilapsi, Romam se contulerunt.

Hoc anno Zenoni imperatori, ut socrum Verinam urbe eii- A. C. 472
 ceret, Illus magister consilium dedit: eamque dolosa quadam specie Chalcedonem missam, non diu post in Papurium castellum Marciano et Leontiae convicturam amandavit. illa vero litteris ab exilio revocari Areadnam propriam filiam supplex rogavit: tum imperatrix interpellabat Zenonem. ille sic eam affatur: Illum patricium pro matre deprecare. illa accersitum ad se lacrymis emollire tentabat. inflexus ille respondit: alium a tuo coniuge imperatorem fieri quaeris. tunc Areadna furore succensa dixit imperatori: aut Illus in palatio morari debet, aut ego? ad haec imperator: maneat tecum, iubeo: si quid vero potes in illum, exequere. tum Illo parans insidias, ut quempiam ad eius caedem impelleret, Urbicium cubicularium hortatur. eo vero circi cochleam ascendente, scholarius quidam nomine Spanicius, ad facinus perpetrandum incitatus, in eius caput gladium vibrat. hunc attente conspiciens magistri spatharius brachio gladium

σπαθύριος τοῦ μαγίστρου ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ξίφους ἀπέτεμεν τὸ ὠτίον τοῦ Ἰλλου τὸ δεξιόν. τοῦτον δὲ Ζήνων ἀναίρει, πείθων τὸν μάγιστρον Ἰλλον μὴ συνεγνωκέναι τὸ γεγονός, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὅτι μὴ περιγέγονε τοῦ σκοποῦ. ἰαθεῖς δὲ τὴν πληγὴν ἐφόρει κα-5
 μηλαύκιν. καὶ ἤτήσατο τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀπελθεῖν, διὰ τὸ τοὺς ἀέρας ἀλλάξαι, ὅτι ἠσθένει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς θέλων αὐτὸν πληροφορησάι, ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὸν τῆς ἐφάσ ἀπάσης, δούς αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσαν, ὥστε καὶ δοῦκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρί- 10
 κιον Λεόντιον Σύρον τῷ γένει, ἄριστον δὲ κατὰ παιδείαν καὶ πολέμων ἐμπειρίαν, ἠγούμενόν τε τῆς ἐν Θράκῃ στρατιᾶς, καὶ σὺν αὐτῷ Μάρσον καὶ Παμπρέπιον τὸν συγκλητικόν, τὸν Β ἐπὶ μαγγανείᾳ διαβαλλόμενον, καὶ πλείστην ἀπλῶς περιβαλλόμενος δύναμιν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐλθὼν τῆς Συρίας, σαφῶς ἔδειξε 15
 τὴν τυραννίδα.

A.M. 5973 Περσῶν βασιλέως Καβάδους ἔτος α'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Στέφανος ἕτερος ὁ ῥιφεῖς εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμόν.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Στεφάνου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας κοι- 20
 μηθέντος, Στέφανον ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησαν κελεύσει

1. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg. 5. καμηλαύκιον A e. 7. τοὺς
 ἀέρας A, τοῦ ἀέρος vulg. 9. ἀπάσης A, πάσης vulg. 10.
 Δούκας Par. τὸν add. ex A. 13. Παμπρέπιον A f, Παμπ-
 πρόμπιον vulg.

excepit; eius tamen acies extrema dextram Illi auriculam abscidit. porro Zeno magistro Illo facti huius nullatenus se conscium suasurus, iussit scholarium occidi: verior tamen causa fuit, quod proposito superior non evasisset. posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. petiitque ab imperatore, ut sibi liceret in orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua fuisset aliqua infirmitas. imperator placatum eum omnino volens totius orientis praefectum eum creat et instituendorum etiam ducum potestatem amplissimam impertitur. Illus Leontio patricio, genere Syro, viro aliqui litterarum disciplinis et bellandi arte aequae praestantissimo, exercitus Thraciae praefecto in comitatum ascito, una cum Marso atque Pamprepio senatore, qui magiae delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriae urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A. C. 473 Persarum regis Cabadis annus primus.

Antiochiae episcopus alter Stephanus in Orontem fluvium proiectus.

Hoc anno Stephano Antiochiae episcopo fati funoto, Stephanum

τοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ὃν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῆ πρὸς τὸν Γραφέα εὐνοία ἐν τῇ κολυμβήθρα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβυλάμ καλάμοις δξυνθεῖσιν ἀποσφάζαντες εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ἔρριψαν, τῷ θυμῷ τὴν ἄνοιαν καθοπλίσαντες. Ζήνων δὲ διὰ τὰ τολμηθέντα εἰς Στέφανον ἐκέλευσεν Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας· καὶ ἐχειροτόνησε Καλανδίωνα. ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς χειροτονήσαντες κατὰ ἄνοιαν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Κωδωνάτον, ὃν ὁ Καλανδίωv εἰς Τύρον πρωτόθρονον Ἀντιοχείας D 10 μετενεθρονίασεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλοφακιάλος ἐτελεύτησεν, καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Ταβεννισιώτης, ὁσῖος ἀνὴρ καὶ τῶν ὀρθῶν δογματῶν ὑπέρμαχος, πρεσβύτερος ᾧv καὶ οἰκονόμος τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας. 15 ὁ δὲ πατρίκιος Ἴλλος σὺν Λεοντίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς παραγίνε-ται εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν, καὶ ἐξαγαγὼν Βερίναν ἀνγούσταν εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἐποίησεν αὐτὴν, στέψαι ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον βασιλέα Λεόντιον τὸν πατρίκιον. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποινα Βερίνα σάκραν τοῖς P. 111 20 Ἀντιοχεῦσι Σύροις εἰς τὸ δέξασθαι τὸν Λεόντιον βασιλέα.

3. εἰς τὸν Ὀρόντην A, εἰς Ὀρέντην vulg. 5. Ἀκάκιον A, τὸν Ἀκάκιον vulg. 6. Ἀντιοχείας A, Ἀντιοχειοῖς vulg. 7. Κλαυδίωνα A. καὶ ante of Ἀ. add. ex A. 8. κατὰ A, διὰ vulg. 12. Ἰωάννης A, ὁ Ἰω. vulg. 13. ὁσῖος ἀνὴρ A, ἀνὴρ σοφὸς vulg. 16. ἀνγούσταν om. A e f.

alterum Zenonis imperatoris iussu in eius locum ordinaverunt: quem fidei perduelles, pro sua in Petrum Fullonem propensione, in amentiae subsidium furorem armantes, in sancti martyris Barlaam baptisterio acutis calamis perfossum et necatum in Orontem fluvium proiecerunt. Zeno porro facinus attentatum ulturus Acacio Cpoleos praesuli, ut Antiochiae crearet episcopum, mandavit: qui consecravit Calandionem. Antiochenses ordinationis factae nescii Ioannem nomine Codonatum sibi praefecerunt episcopum, quem Calandion postmodum in Tyri sedem, quae post Antiochiam prima est, transtulit.

Hoc pariter anno Timotheus Salophaciolus obiit Alexandriae, in cuius locum Ioannes Tabennisiotes, vir litterarum gnarus et rectorum dogmatum strenuus propugnator, presbyter et oeconomus Alexandrinorum ecclesiae fuit promotus. Illus autem patricius Leontio reliquisque comitibus ad Papurii castellum profectus, Verinam augustam ex custodia, Tarsum Ciliciae eductam, extra urbis muros ad sanctum Petrum, ut Leontium patricium imperatorem coronaret, effecit. scripsitque domina Verina sacram ad Antiochenos Syros, ut Leontium

καὶ πρὸς πάντας δὲ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἄρχοντας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Λιβύης ἐποίησεν σάκρας, ὥστε δεῖξασθαι Λεόντιον βασιλέα καὶ μὴ ἀνιστῆναι.

A.M. 5974 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Ταβεννισιώτου, Β' Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Καλανδίωνος ἔτος α'. 5

V. 89 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλαβουσῶν τῶν σάκρων τῆς δεσποίνης Βερίνης καὶ ἀναγνωσθεισῶν, ὧν ἡ περιοχὴ οὕτως· Βερίνα ἀγούστα τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσι καὶ φιλοχρίστοις λαοῖς χαίρειν. ἴστε ὅτι τὸ βασιλεῖον ἡμέτερόν ἐστιν, καὶ διὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς Λεόντος προεχειρησάμεθα βασιλέα Τρασκαλισσαῶν, τὸν μετακληθέντα Ζήνωνα, ὥστε ὑπῆκουον ἐπιβελτιωθῆναι. ὀρῶντες δὲ τὴν πολιτείαν κατοπιν φερομένην ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας, ἀναγκαῖον ἐλογισάμεθα βασιλέα ὑμῖν στέφαι χριστιανὸν εὐσεβεῖα καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένον, ἵνα τὰ τε τῆς πολιτείας περισσώση πράγματα, καὶ τὸ πολεμικὸν ἡσύχως ἄξῃ. ἐστέψαμεν δὲ Λεόντιον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμαίων, ὃς πάντας ὑμᾶς προνοίας ἀξιώσει. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι εὐφρόμησαν τὸν Λεόντιον βασιλέα.

2. σάκραν α. 6. τῶν σάκρων om. α, καταλαβόντων τῶν σακρῶν vulg. 7. ὧν] ἦν Α. 8. τοῖς Α, τῆς vulg. 12. δὲ τὴν Α, δὲ καὶ τὴν α, δὲ νῦν καὶ τὴν vulg. 16. ἄξῃ Α, ἔξῃ vulg. ἔστεψα Α.

Imperatorem susciperent, ac insuper ad omnes orientis, Aegypti atque Libyae praefectos sacras etiam dedit, ut Leontium imperatorem agnoscerent nec ulla ratione contra obstarent.

A. C. 474 Alexandriae episcopi Ioannis Tabennisiotae, Antiochiae episcopi Calandionis annus primus.

Hoc anno dominae Verinae sacrae delatae sunt et palam lectae: his autem verbis conceptae fuerant. Verina augusta praefectis nostris et Christum amantibus populis salutem. imperium nostrum esse novistis, et post Leonis coniugis decessum Trascalissaeum, qui postmodum Zeno nuncupatus est, imperatorem renunciaveramus, reipublicae in meliorem statum revocandae spem habentes: nunc vero cum eam in deterius inclinare et ob inexplebilem istius cupiditatem cadere cernamus, vobis imperatorem Christianum et pietate aequae ac iustitiae ornatum coronare necessum duximus: ut rempublicam salvam praestet bellumque moderate atque prudenter administret. Leontium igitur piissimum Romanorum imperatorem coronavimus, qui vos omnes cura sua atque providentia dignabitur. illi sacris acceptis Leontium imperatorem faustis acclamationibus excipere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Λεόντιος Λογγίνου ἀδελφὸν A.M. 5975
Ζήνωνος καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ καστelliού ἀπέλυσαν.
Βερίνη δὲ ἐκεῖ νοσήσασα ἐτελεύτησεν, καὶ μετὰ χρόνον ἀνε-
κομιείθη εἰς τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Ἀρεάδης. D

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α΄. A.M. 5976

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ Λεόντιος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς
βασιλεὺς μηνὶ Ἰουνίῳ κζ', ἰνδικτιῶνος ζ', καὶ προεβάλετο ἔπαρ-
χον πραιτωρίων Λιλιανόν. καὶ ἐξελθὼν ἐπολέμησεν Χαλκίδι
πόλει αὐτοῦ. ὁ δὲ Ζήνων Ἰωάννην τὸν Σκύθην ἀπέστειλεν
10 κατὰ Ἴλλου καὶ Λεοντίου μετὰ πλείστης δυνάμεως κατὰ τὴν
γῆν καὶ θάλασσαν. πολέμιον δὲ συρραγέντος σφοδροῦ, Ἴλλος P. 112
τε καὶ Λεόντιος ἠττηθέντες εἰς τὸ Παπούριον καστέλλιν κα-
τέφυγον σὺν Παμπρεπίῳ μαγίστρῳ γόητι λεγομένῳ εἶναι. ὥστε
τὸν Τροκοῦνδον τὸν ἀδελφὸν Ἴλλου ἐπὶ συλλογὴν βαρβάρων
15 ἀπίότα Ἰωάννης συλλαβὼν ἀπέτεμεν. τούτῳ δὲ Ἴλλος καὶ
Λεόντιος ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουροῦμενοι ἀνέμενον, ἀπατώμε-
νοι ὑπὸ Παμπρεπίου μαγίστρου τοῦ γόητος. ὅθεν τὴν τού-
του ἀναίρεσιν μαθόντες Παμπρέπιον ὡς ἀπατεῶνα ἀποτε-
μόντες τοῦ τείχους κατεκρήμνισαν.

3. χρόνον A, χρόνους vulg. 7. κζ' add. ex A e f. προε-
βάλετο A a f, προεβάλλετο vulg. ἔπαρχον A, ὑπαρχον vulg.
12. κατέφυγον A, προσέφυγον vulg. 14. Τροκοῦνδον A, Τρο-
βοῦνδον vulg. 15. τούτῳ A, τοῦτον vulg.

Hoc anno Illus et Leontius Longinum Zenonis fratrem et eius A. C. 475
matrem castelli custodia liberarunt. Verina vero ibidem morbo cor-
repta diem obiit: cuius corpus post aliquos annos Byzantium ab
Areadna delatum est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 476

Hoc anno Leontius tanquam imperator Antiochiam ingressus est
mensis Iunii die vicesima septima, indictione septima: et Lilianum
praetorium praefectum instituit. ex ea digressus Chalcidi patriae
civitati bellum intulit. Zeno vero Ioannem Scytham cum ingentibus
copiis terra marique Illum et Leontium oppugnaturum misit. exin
gravi certamine commisso, Illus et Leontius cum Pamprepio magistro,
qui praestigiator audiebat, in Papurium castellum fugam arripuerunt.
tum etiam Trocundum Illi fratrem barbarorum copias collecturum
abeuntem Ioannes apprehendens capite damnavit. Illus et Leontius
Pamprepii magistri praestigiatoris dolis seducti ad annum quartum
obsidione cincti praestolabantur. comperta tandem eius caede Pam-
prepium, ceu seductorem in frustra dissectum e muris praecipitem
egerunt.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Πέτρου τοῦ Μογγοῦ σπουδασταὶ διὰ χρημάτων καὶ φενακισμῶν ἔπεισαν Ζήνωνα ἐκβληθῆναι Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν Ταβεννισιώτην, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ χειροτονηθέντα, καὶ Πέτρον τὸν Μογγὸν πάλιν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ Εὐχαιτῶν ὑποστρέψαι. τότε 5

V. 90 καὶ ἐνωτικὸν ἐποίησε Ζήνων καὶ πανταχοῦ ἐξέπεμψεν, ὑπὸ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγορευθέν, ὡς φασὶ τινες. Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ πρὸ τῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπανόδου ἐκέλευσε Ζήνων κοινωνῆσαι Σιμπλικίῳ τῷ Ῥώμης καὶ Ἀκακίῳ. ὥστε καὶ ἔγραψεν Ἀκάκιος τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 10

C δὲ ἀκούσας τὴν Πέτρου παρουσίαν, τοῦ κλήρου σὺν τῷ λαῷ δεομένον αὐτοῦ μὴ ἐξελεῖν, ὡς ἐτοιμῶς ἐχόντων ὑπεραποθνήσκειν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ μέλλοντα τολμᾶσθαι Πέτρῳ διαρροῦμενος σοφῶς καὶ ἀταράχως ἐξῆλθεν. 15

A.M. 5977 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ Μογγοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θευδέριχος, ὁ Οὐαλάμερος, οὗ πολὺς ἐν βαρβάροις τε καὶ Ῥωμαίοις λόγος ὡς ἀνδρείου τε καὶ προμηθεοῦς καὶ οὐδὲ λόγων ἀμοίρου· κατὰ γὰρ τὸ Βυζάντιον

1. οἱ Π. τ. Μ. σπουδασταὶ A, τοῦ Π. τ. Μ. οἱ σπ. vulg. 10.
 ὥστε A, δετις vulg. 11. ἀποβαλέσθαι A, ἀποβάλλεσθαι vulg.
 13. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 14. αὐτοῦ A e, αὐτῷ vulg. 15.
 ἀταράχως A, ὀτάραχος vulg. 18. τε post βαρβ. add. ex A.
 19. τό add. ex A.

Hoc etiam anno partium Petri Mongi studiosi largitionibus atque imposturis Zenoni, ut Ioannem Tabennisiotam episcopum, quasi praeter eius mentem consecratum, expelleret Alexandria, Petrum vero Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam revocaret, suaserunt. tum vero henoticon, pacis nimirum sanctionem, ab Acacio Cpoleos, prout affirmant nonnulli, dictatum, Zeno tulit et per omnes provincias promulgavit. Mongum vero, priusquam rediret Alexandriam, cum Simplicio Romano pontifice et Acacio iussit Zeno communionem habere. hinc, ut Mongum acciperent, eicerent autem Ioannem, Acacius ad Alexandrinos scripsit. Ioannes, Petri adventu comperto, clero licet et populo pro eo animas ponere paratis ac ne discederet deprecantibus, mala quae Petrus foret commissurus secum reputans, prudenter et citra tumultum urbe dilapsus est.

A. C. 477 Alexandriae episcopi Petri Mongi annus primus.

Hoc anno Theuderichus Valameris filius, cuius nomen, ceu fortis et prudentis et a bonis litteris non alieni, tum apud barbaros, tum apud Romanos celeberrimum (Byzantii enim quandoque fuerat moratus obses, et optimos quosque praeceptores frequentaverat, patre

ἔμμενους ποτὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν διδασκάλων ἐφοίτησεν, τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ Οὐαλάμερος μετὰ τοὺς Ἀττίλα παῖδας ἤγη-
 σαμένον τῶν Γότθων, ἐπὶ τῆς Ἀέοντος βασιλείας. τοῦτον
 5 οὖν ὁ Ζήνων ἐκ Θράκης μετακαλεσάμενος εἰς Βυζάντιον καὶ
 Σκύθου κατὰ τοῦ Ἰλλου ἐξέπεμψεν· ὃς καὶ μετὰ τὸ ἀπο-
 κλεισθῆναι Ἰλλον καὶ Ἀέοντιον εἰς Παπουρίου καστέλλιν, κα-
 ταλιπῶν Ἰωάννην πολιορκοῦντα αὐτούς, αὐτὸς πρὸς Ζήωνα
 ἦλθεν. καὶ ἐξελθὼν ἐν τῇ Θράκῃ καὶ στρατοπεδευσάμενος
 10 ἐπέρχεται τῷ Βυζαντίῳ· καὶ μόνῃ φειδοῦ τῆς περὶ τὴν πό- P. 113
 λιν, ὡς φασί, κρατηθεῖς, ἐπανέρχεται εἰς τὴν Θράκην, καὶ
 προτραπείς ὑπὸ Ζήωνος κατέρχεται εἰς Ἰταλίαν. καὶ Ὀδοά-
 κρου μάχῃ μεγάλη κρατήσας, τοῦ ῥηγὸς ἐν Ῥαβέννη περιτί-
 θεται σχῆμα. ἐχειρώσατο δὲ καὶ ἄλλους πλείστους τῶν βαρ-
 15 βάρων, μάλιστα καὶ τοὺς Οὐανδήλους ὑπηγάγετο, μηδὲ ὄπλα
 κατ' αὐτῶν κινήσας, Γιζεριχοῦ τελευτήσαντος ἤδη, πρὶν ἢ
 ἐκεῖνον ἐλθεῖν εἰς Ῥώμην· ἐκράτησε δὲ καὶ τῆς Ῥώμης καὶ
 πάσης τῆς ἑσπερίου.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ Γναφέως ἔτος α'. A.M. 5978
 20 Τοῦτίῳ τῷ ἔτει οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοποι ἔγραψαν Ἀκα- B
 κίῳ μέμψεις διὰ τὸ δέξασθαι τὸν Μογγὸν εἰς κοινωνίαν. ὁ
 δὲ μὴ προσχῶν αὐτοῖς, πάντας ἀναιδῶς κοινωνεῖν τῷ Μογ-

16. κινήσας, Γιζ. τελευτήσαντος A, κινήσας. Γιζεριχοῦ δὲ τελ. vulg.

17. δὲ add. ex A.

nimirum Valamere post Attilae filios in Gothicam gentem Leonis tem-
 poribus imperium exercente) e Thracia Byzantium accersitus consul-
 que renunciatus et Thraciae praefectura donatus, cum Ioanne Scytha
 adversus illum a Zenone missus est. Illo vero Leontioque stricta
 obsidione in Papurio castello pressis, Ioanne qui bellum urgeret re-
 licto, ipse rediit ad Zenonem: subindeque in Thraciam digressus et
 castrametatus, Byzantium occupare molitur: unde postmodum sola
 urbis, ut aiunt, miseratione motus, remeant in Thraciam: et a Zenone
 compulsus, in Italiam profisciscitur; ubi Odoacro ingenti clade profligato,
 regis insignia Ravennae tandem induit. sed et plerosque alios
 barbaros devicit, et armis tantum adversus Vandalos non motis, quietem
 agere et in multis subiectos effecit. Gizericho vero iam vita
 functo, priusquam ipse Romam appelleret, urbe tandem totoque simul
 occidente potitus est.

Antiochiae episcopi Petri Fullonis annus primus.

A. C. 478

Hoc anno orientis episcopi cum Acacio per litteras conquesti
 sunt, quod Mongo communionis consortium impertiisset. ille spretis

γῶ καθηγάκαζεν. οἱ δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐφίας ἐδεή-
θησαν Φήλικος μετὰ θάνατον Συμπλικίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκό-
που, σημαίνοντες Ἀκάκιον εἶναι αἴτιον τῶν κακῶν. ἐν οἷς
καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ λέγων τὴν Ῥώμην κα-
τέλαβεν. Φήλιξ δὲ σύνοδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ κορυφαίου ἀπο- 5
στόλου Πέτρου ποιήσας, δύο ἐπισκόπους καὶ ἕκδικον ἐπεμψεν
ἐν Κωνσταντινουπόλει, γράψας Ζήνωνι καὶ Ἀκακίῳ ἐκβαλεῖν
Πέτρον τὸν Μογγὸν ὡς αἰρετικὸν τῆς ἐκκλησίας.

A.M. 5979 Τούτῳ τῷ ἔτει τῶν ἀπὸ Ῥώμης πεμφθέντων ἐν Ἀβύδῳ
κρατηθέντων γνώμη Ζήνωνος καὶ Ἀκακίου, καὶ τῶν γραμ- 10
μάτων ἀφαιρεθέντων καὶ ἐν φρουρᾷ βληθέντων, ἠπειλῆσε
Ζήνων τούτους ἀνελεῖν, εἰ μὴ κοινωνήσουσιν Ἀκακίῳ καὶ
V. 91 Πέτρῳ τῷ Μογγῷ.

A.M. 5980 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰλλος καὶ Λεόντιος μετὰ πολλοὺς πολέ-
P. 114 μους ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἐν τῷ Παπουρίῳ κα- 15
στελλίῳ ἐχειρῶθησαν προδοσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς γαμετῆς Τρο-
κούνδου δόλῳ πεμφθέντος ὑπὸ Ζήνωνος. καὶ ἀπετημήθησαν,
καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐπέμφθησαν τῷ Ζήνωνι καὶ εἰσῆχθη-
σαν εἰς κοντοὺς ἐν τῷ ἵπικῳ κάκεῖθεν ἐπάγησαν πέραν ἐν

4. καὶ add. ex A. Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ A, Ἀλεξανδρείας τὰ
αὐτὰ vulg. 8. ἐκκλησίας A e f, Ἀλεξανδρείας vulg. 12.
κοινωνήσουσι A, κοινωνήσωσι vulg. 14. πολλοὺς πολέμους A,
πολλ. τοὺς πολ. vulg. 17. ἀπετημήθησαν A, ἀπεμήθ. vulg.
18. εἰσῆχθησαν A e, εἰσηλέχθησαν vulg. 19. ἐν Συκαῖς πρὸς
Θρ. A, εἰς Συκαῖς εἰς Θρ. vulg.

eorum monitis, Mongum eundem in communionem admittere impu-
dentissime compulit cunctos. cives autem urbiū reginae cunctique
simul orientales Felicem, qui post Simplicii obitum Romanam sedem
tenebat, supplices adierunt et malorum omnium auctorem incusave-
runt Acacium. interea Ioannes Alexandriae praesul haec eadem de-
nuncians Romam ingreditur. Felix itaque synodo in coryphaei apo-
stolorum Petri templo coacta, duos episcopos et una defensorem
Cpoliin ablegat Zenonique et Acacio litteris significat, ut Petrum
Mongum ceu haereticum Alexandria eiiciant.

A. C. 479 Hoc anno legatis Roma profectis et apud Abydum Zenonis et
Acacii consilio detentis, vi quoque ablatis eorum litteris ipsisque in
carcerem coniectis, eos, nisi cum Acacio et Petro Mongo communi-
cent, interfectorum, Zeno comminatur.

A. C. 480 Hoc anno Illus et Leontius, plurimis belli laboribus exantlatis, et
obsidione perpetua in Papurio castello clausi, fratris uxoris Tro-
cundi a Zenone in hunc finem missi proditione tandem capti sunt
et decollati: eorum vero capita ad Zenonem translata contisque in

Συκαῖς πρὸς Θρίαμβον. ὁ δὲ Ζήνων τῇ βουλῇ Ἀκακίου τοῖς κατὰ τὴν ἐψὶν ἐπισκόπους ἐβιάζετο γράψαι τῷ ἐνωτικῷ καὶ κοινωνῆσαι Πέτρῳ τῷ Μογγῷ· τοὺς δὲ ἀποκρισιαρίους Φήλικος τοῦ Ῥώμης μεταχειρισάμενος καὶ χρήμασι δελεάσας, 5 Ἀκακίῳ κοινωνῆσαι παρὰ τὰ ἐνταλθέντα αὐτοῖς ἐπεισεν· καί-
τοι τῶν ὀρθοδόξων ἐκ τρίτου διαμαρτυραμένων αὐτοῖς· πρῶ- B
τον μὲν ἀγκίστρον περιθέντων σχοινίων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν δη-
μοσίᾳ ἐξαρτησάντων· δεύτερον δὲ τὴν βίβλον ἐνέβαλον· καὶ
τρίτῳ κοφίνῳ λαχάνων ἐνέθηκαν. Φήλιξ δὲ μαθὼν τὰ ὑπὸ
10 τῶν ἀποκρισιαρίων αὐτοῦ πραχθέντα, καθῆρεν αὐτούς, γρά-
ψας Ἀκακίῳ καθάίρεισιν. ὁ δὲ ταύτην ἐπιφερόμενος, διαδράς
τοὺς ἐν Ἀβύδῳ, κατέλαβεν τὴν Δίου μονήν. οἱ δὲ τῆς Δίου
μοναχοὶ τῇ κυριακῇ εἰς τὸ ἱερατεῖον ἀπέδωκαν Ἀκακίῳ τὴν
ἐπιστολήν. οἱ δὲ περὶ Ἀκάκιον ἀνείλον τινὰς τῶν ἐπίδεδω-
15 κόντων μοναχῶν· ἄλλους δὲ τιμωρήσαντες καθεῖρξαν. Ἀκά-
κιος δὲ ἀναισθητῶς ἔσχεν περὶ τὴν καθάίρεισιν, καὶ τὸ ὄνομα C
τοῦ Φήλικος ἐξῆρεν τῶν διπτύχων.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Φραυίτας μῆνας τρεῖς. A.M. 5981

4. τοῦ Ῥ. A, τῆς Ῥ. vulg. 6. διαμαρτυραμένων A, διαμαρτυ-
ρουμένων vulg. 7. ἀγκίστρον e f. σχοινίῳ A, fort. σχοίνιον.
8. ἐνέβαλον A, ἐνέβαλλον vulg. 9. τρίτῳ A e, τρίτον vulg.
12. τὴν Δ. A, τοῦ Δ. vulg. 13. ἀπέδωκαν A, ἐπέδ. vulg.
17. τοῦ Φήλικός A, αὐτοῦ vulg.

circo circumacta atque inde trans portum oppido, cui Sicae nomen, in ludibrii ostentationem affixa. porro Zeno Acacii suggestionibus orientales episcopus concordiae sanctioni subscribere et Petro Mongo communicare cogebat: sed et ipsos Felicis Romani pontificis apocri-
sarios blanditiis delinitos et pecuniis inescatos praeter mandatorum sibi impositorum fas in Petri communionem adduxit, omnibus catho-
licarum partium iu adversum contestantibus atque reclamantibus: et primo quidem hamum funiculis circumligantes uni ex illis publice appenderunt; secundo librum immiserunt; tertio etiam olerum cop-
phino imposuerunt. Felix vero cognitis legatorum suorum gestis, ec-
clesiae dignitate deiecit et adversus Acacium parem depositionis sen-
tentiam scripsit. qui ipsam perfererat, eos, qui Abydi in insidiis lo-
cati fuerant, praeterlapsus, ad Dii monasterium appulit. Dienses au-
tem monachi Acacio in sacrario stanti die dominica Felicis epistolam tradidere. Acacii fautores quosdam ex monachis, qui dederunt epi-
stolam, necaverunt, alios suppliciis examinatos in carcerem detruse-
runt. Acacius absque animi motu depositionem excepit et Felicis nomen e diptychis expunxit.

Cpoleos episcopus Phravitas tribus mensibus.

A. C. 481

Τούτῳ τῷ ἔτει Καλανδίων ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἤγαγεν
 Διὸ λείψανον Εὐσταθίου τοῦ μεγάλου ἀπὸ Φιλίππων, ἔνθα καὶ
 ἐξόριστος ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀπὸ δώ-
 δεκα μιλίων ἢ πόλις Ἀντιοχείων ὑπήντησεν. οἱ δὲ ἀποσχί-
 ζοντες τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸν ἅγιον ἠνώθησαν μετὰ ἑκατὸν 5
 ἔτη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Ἀκακίου δὲ τελευτήσαντος Φρανί-

V. 92 τας τρίμηνον τῆς ἐπισκοπῆς κρατήσας, ἔγραψεν Φήλικι, ὡς
 αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ οὐ κοινωνεῖ· τῷ
 δὲ Μογγῷ ἔγραψεν, ὡς αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Φήλικα δὲ τὸν
 Ῥώμης ἀποστρέφεται. Φήλιξ δὲ τὰ ἴσα τὰ πρὸς τὸν Μογ- 10
 γὸν πεμφθέντα ἐδέξατο παρὰ τῶν ὀρθοδόξων προλαβόντα, καὶ
 φθασάντων τῶν ἀποκρισιarίων Φρανίτα μετὰ τῶν συνοδικῶν
 P. 115 ἀτίμως τούτους ὁ Φήλιξ ἀπέπεμψεν. τοῦ δὲ Φρανίτα τελευ-
 τήσαντος, Εὐθύμιος πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπό-
 λεως τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκράτησεν καὶ ἐν- 15
 θέως ἰδίαις χερσὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μογγοῦ τῶν διπτύχων ἀπῆ-
 λειψεν· καὶ οὕτως ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸ τοῦ Φή-
 λικος Ῥώμης ἔταξεν.

A.M. 5982 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐθυμίου, Ἀντιοχείας
 Παλλαδίου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρος ὁ Μογγὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀλεξαν-

7. τρίμηνον A, τρίμηνου vulg.
 γῷ δὲ A. 9. τὸν add. ex A.

8. κοινωνεῖ Φήλικι, τῷ Μογ-
 14. Εὐφύμιος a, Εὐφύμιος e.

Hoc anno Calandion Antiochenus episcopus Eustathii magni reli-
 quias Philippis, ubi sanctus exul obierat, transtulit, tota Antiochia
 civitate ad duodecimum milliare in occursum cum plurimo honore
 effusa: qui vero sancti causa ab ecclesia se resciderant, annis ab eius
 obitu exactis centum, iterum ei se sociaverunt. Acacio defuncto, Phra-
 vitas tres menses episcopatu potitus Felici litteris significat, se cum
 illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. in ad-
 versum Mongo scribit, se cum illo communionem coniungi, a Felice
 vero se penitus alienum. Felix porro de litteris ad Mongum prius
 datis ab orthodoxis cum certior factus fuisset, Phravitae legatos cum
 synodalibus litteris ad se advenientes minus honorifice tractatos di-
 misit. Phravita tandem mortuo Euthymius presbyter et pauperum in
 urbe Neapoli curator Cpoleos episcopatum assecutus est. is ex templo
 Petri Mongi nomen e sacris tabulis erasit manibus propriis, et Fel-
 cis pontificis Romani reposuit: atque ita consedit in throno.

A. C. 482 Cpoleos episcopi Euthymii, Antiochiaepiscopi Palladii annus
 primus.

Hoc anno Petrus Mongus Alexandriae decessit e vivis: et Atha-

δρεία, καὶ Ἀθανάσιος ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη ὁ ἐπίκλην Κη-
λίτης. Ζήνων δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀνεθείς τῶν τυράννων, ἐξέβαλε
τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχέων Καλανδίωνα καὶ ἐξώρισεν εἰς Ὠα-
σιν, Πέτρον δὲ τὸν Γραφεά κατέστησεν, Νέστορα δὲ Ῥωμα-
5 νόν Χαλκηδόνας, Εὐσέβιον Σαμοσούτων, Ἰουλιανὸν Μοφουε-
στίας, Παῦλον Κωνσταντίνης, Μάνον Ἡμερίας καὶ Ἀνδρέαν
Θεοδοσιουπόλεως, προφάσει μὲν τῆς πρὸς τοὺς τυράννους εὐ-
νοίας, τῇ δὲ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. Πέτρος δὲ
ὁ Γραφεὺς εἰσελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν πολλὰ κακὰ πέπραχεν, C
10 ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου καὶ ἐκβολὰς ἐπισκόπων ἀνεπι-
λήπτων, ἀντεισαγωγὰς τε καὶ χειροτονίας ἀθέσμων καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια. πρότερον δὲ τῷ τρισαγίῳ προσέθηκεν, Χρι-
στὲ βασιλεῦ ὁ στανρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Πέτρος δὲ πάλιν ἐλ-
θὼν, περιεῖλεν τό, Χριστὲ βασιλεῦ. Ξεναῖας δὲ ὁ δοῦλος τοῦ
15 Σατανᾶ τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα καὶ τῶν ἁγίων ἐδίδασκε μὴ
δέχεσθαι. Πέσης μὲν γὰρ ἦν τῷ γένει, δοῦλος δὲ τὴν τύ-
χην, φηγὼν τοῦ ἰδίου δεσπότου, ἐπὶ Καλανδίονος τὰς περὶ
Ἀντιόχειαν κόμας ἀνεστάτου ἀπὸ τῆς πίστεως, ἀβύπτιστος
ὢν καὶ κληρικὸν αὐτὸν λέγων. τοῦτον Καλανδίον ἀπῆλασεν. D
20 Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως αὐτὸν χειροτονή-

1. Κοιλῆτης Α. 3. Ἀντιοχέων om. a. 10. ἐπισκόπων ἀνε-
πιλήπτων, ἀντ. Α, ἐπισκόπων, ἐπιλήπτων ἀντ. vulg. 13. ἀνε-
θῶν omisso πάλιν e. 18. ἀνεστάται Α, ἀνεστάτοι vulg.

nasius cognomine Celites in eius locum promotus est. Imperator
autem Zeno a tyrannis se opprimentibus liber Calandionem Antiochen-
sium ecclesia expulit et Oasim relegavit atque Petrum Fullonem in
sedem restituit: Nestorem autem Romanum Chalcedonis, Eusebium
Samosatensium, Iulianum Mopsuestiae, Paulum Constantinae, Manum
Hemeriae et Andream Theodosiopolis praesules, specie quidem col-
lati in tyrannos favoris, sed re vera concordiae sanctionis ab eis re-
iectae causa dignitate moveri iussit. Petrus autem Fullo Antiochiam
ingressus, multa nefanda perpetravit, ut puta synodi execrationes, epi-
scoporum abrogationes, noxiorum intrusiones, ordinationes illegitimas
et his similia. in primis autem ter sancto hymno addidit: rex Chri-
ste, qui pro nobis crucifixus es. reversus idem sustulit verba: rex
Christe. Xenaias porro Satanae mancipium domini sanctorumque
imagines proscribendas et amoliendas docebat, erat is genere Persa,
fortuna servus, et a proprio domino sub Calandione profugiens vicos
Antiochiae vicinios, nondum baptismi lavacro expiatus, clericum se
fingens, a vero fidei sensu deturbabat. et Calandion quidem exitium
exterminaverat: Petrus autem Fullo Hierapoleos episcopum consecra-

σας, Φιλόξενον μετωνόμασεν. μαθῶν δὲ ὕστερον ἀβάπτιστον αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖν αὐτῷ τὴν χειροτονίαν ἀντὶ βαπτίσματος ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθοδοξότατος Ἀναστάσιον τὸν σι-
 λεντιάριον τὸν κακῶς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας ἐδίωκεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ὁμόφρονα Εὐτυχοῦς, ὃν ὄγλοποι- 5
 οῦντα ὄρων τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν αὐτῷ ἀνέστρεψεν, ἀπειλήσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ παύσοιτο, ἀποκεῖραι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄγλοις αὐτὸν θριαμβεῦσαι. ἐπεκάλεσεν δὲ
 P. 116 καὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν. Ζήνων δὲ ἠρώτησεν Μαριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα (ἦν γὰρ μυστικῶ 10
 τινα εἰδῶς καὶ προέλεγεν αὐτῷ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύ-
 σει; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν γυ-
 ναϊκὰ σου διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. Πατρικίον δέ,
 V. 93 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν καὶ εὐσεβῆ καὶ συνετὸν καὶ ἐνάρετον,
 δημεύσας ἀδίκως καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβαλῶν, ὑπὸ τῶν φν- 15
 λαττόντων ἐξκουβιτώρων ἀναιρεθῆναι προσέταξεν. τοῦτον
 δὲ γενομένου ἀκούσας ὁ ἑπαρχὸς Ἀρκαδίος ἐλοιδόρησε τὸν
 Β βασιλέα· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσερχό-
 μενον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι· ὁ δὲ ἑπαρχὸς μαθὼν τοῦτο,

3. Εὐθύμιος A. 5. ὃν ὄγλοποιούντα A, ἐνοχλ. vulg. 10.
 Μαριανὸν A. 11. εἰδῶς A, προειδῶς vulg. 13. Πατρικίον
 δὲ γενόμενον, ἄνδρα σοφὸν| sic vulgo male distinguitur. 14.
 ἐνάρετον, δημεύσας| ἐνάρετον, ὃν δημ. codd. et vulg. 17.
 ὁ ἑπαρχὸς A e, ὑπαρχὸς vulg.

tum, appellaverat Philoxenum: eundemque demum baptismo nondum initiatum comperiens, eius ordinationem baptismum defectum supplere sanxit. caeterum rectae fidei propugnator Euthymius Anastasium silentiarium, qui deinde imperium est adeptus, velut haereticum et Eutyichis sectatorem, ex ecclesia eiecit, cui, quum plerasque molestias ecclesiae inferentem videret, etiam eversa eius in ecclesiae coetu sella, minatus est, ni quantocius desisteret, eius caput se rasurum et in plebem traducturum. ille querelas ad imperatorem detulit: et adversus patriarcham litem evicit. in his Zeno Marianum litteratissimum comitem interrogat (erat is quippe secretorum praescius et futura vaticinabatur) quis post me imperabit? respondet ille: ex silentiarii unus uxorem et imperium excipiet. Patricium vero, virum doctrina praestantem et pietate, prudentia morumque probitate conspicuum proscriptis iniuste, ac demum in custodiam coniectum ab excubitoribus, qui ipsum asservabant, interfici iussit. quo percepto, praefectus Arcadius convicia in imperatorem misit; quibus ille perceptis, accedentem in palatium mandavit occidi. praefectus latam in

προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐρρύσθη τοῦ πικροῦ θανάτου·
τὸν δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδήμυσεν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος α'.

A.M. 5983

Τούτῳ τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐθυμίου Φηλίξ ἀπεδέξατο,
5 καὶ ὡς ὀρθοδόξῳ αὐτῷ προσετέθη. ἐπίσκοπον δὲ αὐτὸν οὐκ
ἐδέξατο, διὰ τὸ μὴ ἐκβαλεῖν τὸ ὄνομα Ἀκακίου ἐκ τῶν διπτύ- C
χων καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Φραυίτα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Γναφεὺς τέθνηκεν καὶ προ-
εβλήθη ἐπίσκοπος Παλλάδιος πρεσβύτερος τῆς ἐν Σελευκίᾳ
10 ἐκκλησίας τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θεκλῆς. συνεψηφίσθη δὲ
Παλλαδίῳ καὶ Ἰωάννῃς ὁ Κωνσταντίου καὶ Ἀνουστάσιος ὁ σι-
λεντιάριος ὁ κακῶς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαρθεὶς τῇ
τῶν τυράννων ἀναιρέσει πρὸς δημύσεις καὶ φόνους ἀδίκους
χωρεῖ, καὶ πάντα ἄνθρωπον αἰτιώμενος ὡς ἐκείνοις ἢ συμ-
15 μαχῆσαντα ἢ συμβουλευσαντα τὴν ἐπίθεσιν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ
Κότταιν ἀλόγως, τὸν ἅμα Ἰωάννη τῷ Σκύθῃ πολιορκίᾳ περι- D
γενόμενον Ἰλλου καὶ Λεοντίου, καὶ τὸν θυμαστὸν καὶ περὶ
ποίησιν ἐπῶν ἀξιόλογον Πελάγιον τὸν πατρίκιον ὡς φρόνι-
μον καὶ δίκαιον· καὶ ἐπὶ τούτοις τελευτᾷ Ζήνων ἐπιληψίᾳ

14. Εὐθυμίου A, Εὐφημίου vulg. 8. τῷ δ' αὐτῷ A, τοῦτῳ δ'
αὐτῷ vulg. 14. ἐκείνοις a, ἐκείνος A f, ἐκείνους vulg. 15.
ἢ συμβουλευσαντα om. A, καὶ συμβ. vulg. 16. τῇ πολ. a.
γενόμενον A. 17. καὶ τὸν θαυμ. καὶ περὶ A, καὶ το θ. πε-
ρι vulg.

caput sententiam resciens et in ecclesiae praesidium se recipiens,
misera nece liberatus est: domum tamen eius publicavit imperator.

Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

A. C. 483

Hoc anno synodales Euthymii litteras Felix accepit, et ut catho-
lico communionis impertiit consortium: haud tamen episcopum agno-
vit, quod Acacii, qui que in episcopatu successerat, Phravitae nomen
e tabulis ecclesiasticis non expunxerat.

Hoc eodem anno Petrus Fullo interiit, et Palladius, sanctae proto-
martyris Theclae ecclesiae, quae est in Seleucia, presbyter, promotus est
episcopus. cum Palladio etiam electi sunt Ioannes Constantini et
Anastasius silentiarius, qui postmodum pessime imperavit. porro Zeno
tyrannorum prosperis caedibus elatus, ad proscriptiones et iniusta ho-
micidia transfertur, et singulos quosque homines, vel quasi prius opi-
tolatos, vel ad imperium invadendum suggestisse consilium crimina-
tur. Cottain etiam Ioannis Scythae armorum socium, et Illi Leon-
tisque ab eis obsessorum victorem, Pelagiumque patricium virum in
edendis carminibus praecipuum et admiratione dignum prudentiaque
et aequitate celebrem iniuste interficit. in his Zeno morbo comitali

κατασχεθεῖς, καὶ ἐπὶ στόματος φέρων ἀπαύστως τὴν Πελαγίου
 προσηγορίαν τοῦ παρ' αὐτοῦ φονευθέντος ἀδίκως· παῖδα μὲν
 μὴ καταλιπὼν, Λογγίνον δὲ τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπατεύ-
 σαντα καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς πάσης ἡγούμενον, ἀνόητον
 δὲ καὶ βαρύν καὶ ἀκόλαστον ὄντα, ὃς καὶ πολλοὺς Ἰσαύρους 5
 P. 117 ἐν Βυζαντίῳ ἔχων καὶ τὸν Λογγίνον τὸν μάγιστρον ὄντα καὶ
 φίλον αὐτοῦ, καὶ τούτοις θαρρήσας ἀπονητὶ τὴν βασιλείαν
 ἔχειν ᾤετο· τῆς δὲ Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ
 τοῦ στρατεύματος παντὸς Ἀναστάσιον τὸν σιλεντιάριον ἀνα-
 γορευσάντων βασιλέα, τῆς ἐλπίδος ὃ Λογγίνος ἠτοχόησεν. 10
 βασιλεύσας οὖν ὃ Ἀναστάσιος ἔγγραφον ἀπητήθη ὁμολογίαν
 παρὰ Εὐθύμιον τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸ μὴ σαλευσαί τι τῆς
 ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως, ἀνάξιον αὐτὸν ἀποκαλῶν τῶν
 Χριστιανῶν τῆς βασιλείας. βιαζομένης δὲ αὐτὸν τῆς βασι-
 λίδος Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου, ἔλαβεν αὐτοῦ τὸ ἰδιόχει- 15
 ρον, ὡς ἀποδέχεται εἰς ὄρον πίστεως τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλ-
 B κηδόνι συνόδου. καὶ οὕτω στεφθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρεάδνην
 ἄγειται εἰς γάμον οὐπω πρότερον γαμετῆ συνοικήσας. Μανι-
 χαῖοι δὲ καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον ἐπὶ Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖοι
 μὲν ὡς τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως ζηλωτρίας οὔσης καὶ προσ- 20

3. τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπ. A e f, τὸν ἀδ. αὐτοῦ δις ὑπ. vulg.
 5. ὃς καὶ] ὡς καὶ codd. et vulg. 10. βασιλέα om. a. 13.
 τῆς πίστεως A, πίστεως vulg. 16. ὡς A, πῶς vulg. 20. μη-
 τρὸς A, μητέρος vulg.

correctus, Pelagii contra fas et aequum occisi nomen assidue repetens moritur: filium quidem nullum, fratrem vero Longinum post se reliquit his consulatu functum, senatus principem declaratum, amentem sane, cunctis invisum et luxui plane deditum: qui cum Isaurorum multitudinem Byzantii sibi adiunctam haberet et Longinum magistrum amicitia sibi devinxisset, eorum ope confisus, absque labore imperium consequi posse putabat. Areadna porro, totoque senatu et exercitu Anastasium silentiarium imperatorem proclamantibus, spe Longinus excidit. Anastasius itaque potitus imperio pactionem scripto firmatam, qua circa fidem et ecclesiam se nihil innovaturum promitteret, ab Euthymio patriarcha Christianorum imperio indignum palam publicante exposcitur. Areadna imperatrice senatueque ad exhibenda postulata impellentibus, chartam propria manu subscriptam, qua velut fidei normam Chalcedonensis synodi decreta se acceptare profiteretur, ab eo traditam accepit Euthymius. exin ab eo coronatus, Areadnam in uxorem, erat quippe coelebs, ducit. sane Manichaei et Ariani de Anastasii promotione sibi gratulabantur: Manichaei quidem, quod

φιλοῦς αὐτῶν, Ἀρειανοὶ δὲ ὡς Κλέαρχον τὸν θεῖον αὐτοῦ, ἀδελφὸν τῆς κακόφρονος μητρὸς, ὁμόδοξον ἔχοντες. τοῦτο δὲ V. 94 τὸ ἔτος, ἐν ᾧ Ζήνων τέθνηκε καὶ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, ἀπὸ Ἀδάμ μὲν κατὰ Ῥωμαίους εἴηθ', κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ 5 καὶ ἀληθινὴν ψῆφον Ἀλεξανδρέων εἴηθ', ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς Διοκλητιανοῦ σζ', τῆς θείας σαρκώσεως υπγ', Ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἐστέφθη δὲ Ἀναστάσιος τῇ προγεγραμμένῃ ιδ' Ἰνδικτιῶνι, C μνηὶ Ἀπριλίου ιδ', ἡμέρα πέμπτη τῇ μεγάλῃ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ ἵπποδρομίου.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασίου, Περσῶν βασιλέως Ζα- A.M. 5984 μάσφου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτειβ ἀσιλεύσαντος Ἀναστασίου τοῦ Διρραχιτιᾶ-
νου τοῦ Δικόρου, ἐστασίασεν κατ' αὐτοῦ ὁ Λογγίνος ὁ Ζήνωνος
ἀδελφός, ὃν χειρωσάμενος ἐπ' Αἴγυπτον πέμπει ἐξόριστον ἐν D
15 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐκέλευσε χειροτονηθῆναι αὐτὸν πρεσβύτε-
ρον. ἐπταετίαν δὲ ἐπιβιούς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτελεύτησεν.
ὑποψίαν δὲ ἔχων καὶ περὶ Λογγίνον τὸν μάγιστρον ὁ βασι-
λεὺς καὶ τοὺς ἐπιδημοῦντας Ἰσαύρους, παύει τὸν Λογγίνον
τοῦ μαγιστροῦ. Πέτρου δὲ τοῦ Γραφέως ἐν Ἀντιοχείᾳ ὄν-
20 τος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθεῖν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον δυσωποῦν-

5. ἀληθινὴν A, ἀληθινὸν vulg. 10. Πεξαμασφός Persarum rex in vulg. et A audit: ὁ Περσῶν παῖς Ζαμασφός a, ὁ Παιρόξου παῖς f, Ζαμάσφου dedi ex Agath. IV, 28. p. 268. nam et infra (p. 214, 14.) Ζαμάσφης legitur in omnibus codd. 19. ὄντος add. ex A e. 20. δυσωποῦντος ὁ βασι.] ἐκέλευσεν, ὁ δὲ βασιλεὺς A e.

imperatoris mater eorum partibus amice afficeretur; Ariani vero, quod Clearchum eius avunculum, matrisque prave sentientis fratrem suum, omnino possiderent. caeterum annus quo Zeno mortuus est, et Anastasius imperare coepit, ab Adamo 5999 apud Romanos numeratur, qui iuxta diligentiore et veriore Alexandrinorum calculum 5983, a Diocletiani imperio 207, a divina incarnatione 483, indictione 14 notatur. coronatus est Anastasius praefata indictione 14, mensis Aprilis 14, magna Paschalis solemnitatis feria quinta, in circi sedili.

Romanorum regis Anastasii, Persarum regis Zamasphi annus A. C. 484 primus.

Hoc anno cum Anastasius Dirrhachiensis Dicorus imperaret, Longini Zenonis fratris seditionem et insidias perpessus est: eumque mox in potestatem accipiens, Alexandriam Aegypti mittit exulem et presbyterum iubet ordinari. ille septennio Alexandriae superstes mortem obiit. imperator vero Longinum magistrum et advenas Isauros habens suspectos, magisterium Longino abrogavit. tum autem Petrus

τος, ὁ βασιλεὺς τῆς ἔξορίας μὲν τοῦτον ἀνεκαλέσατο, εἰς δὲ Ἀντιόχειαν ἀπέλθειν οὐκ ἀπέδεξάτο, Παλλάδιον δὲ χειροτονηθῆναι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐποίησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως συναγαγὼν τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους τὴν ἐν P. 118 Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἐκύρωσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ταβερνη-5
σιώτης ἐν Ῥώμῃ ὢν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀγαθὰς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ' αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πεπονηκὼς αὐτῷ οἰκονομίαν, ὃν καὶ γυμνὸν ἀπὸ ναυαγίου δεξάμενος καὶ συγκροτήσας οὕτως, ὡς ἀναίσθητον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς συμφορᾶς. Ἀνα- 10
στάσιος δὲ ἀκούσας ὅτι παρεγένετο, ἀγνωμοσύνη πολλῇ τοῦτον ἔξορισθῆναι προσέταξεν, μηδ' ὅλως αὐτὸν δεξάμενος. Ἰω-
Bάννης δὲ τοῦτο προγνούς, ἐπὶ Ῥώμῃ φεύγων διεσώθη.
A.M. 5985 Ῥώμης ἐπισκόπου Γελασίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν Κωνσταν- 15
τινουπόλει Ἰσαύρους διὰ πολλὰς ἀτοπίας ἐδίωξεν, οἱ ἐξελεθόν-
τες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογγίνος δὲ ὁ ἀπὸ μαγίστρων
σullaβῶν τούτους τε καὶ ἄλλην δύναμιν βαρβύρων καὶ λη-
στῶν ὡς πεντεκαίδεκα μυριάδας, ὄπλων τε καὶ χρημύτων
Cεῦπορίας θαρρῶν ἐν Ἰσαυρίᾳ παρὰ Ζήνωνος τεθειμένων, πα- 20

1. τοῦτον add. ex A. εἰς δὲ Ἀντ. A, εἰς Ἀντ. δὲ vulg.

Fullo ab exilio Antiochiam propriam sedem revocari deprecabatur, quem ut postliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrederetur, imperator permisit; Palladium etenim Antiochiaꝝ praesulem ordinari praecepit. hinc Euthymius Cpoleos praesul, coactis, qui tum in urbe versabantur, episcopis, sanctam Chalcedonensem synodum confirmavit. Ioannes vero Tabennesiota Romae degens, Anastasium imperare et Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandriae summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat adeoque benigne foverat, ut miseriarum reddidisset immemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio iussit exulem agi, nec solo conspectu dignatus excipere. Ioannes re-praescita, Romam fugiens saluti consuluit.

A. C. 485 Romae episcopi Gelasii annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator Isauros Cpoli commorantes ob pleraque foeda ab illis admissa flagitia urbe eiecit: qui post discessum tyrannidem excitare sunt moliti. Longinus vero exmagister, istis cum ingenti barbarorum ac praedonum-multitudine ad centum et quinquaginta millia collectis, et armorum atque pecuniarum, quas Zeno in Isauria reposuerat, copia fretus, in Isaurorum provinciam con-

ραγίνεται εἰς τὴν τῶν Ἰσαύρων χώραν, ἐνδεδωκότος τοῦ βασιλέως τὴν ἔξοδον, καίτοιγε ὑποτοπάζοντος τὴν ἐπίθεσιν. παρραχρῆμα δὲ ἐπανίσταται καὶ μέχρι Φρυγίας καὶ τοῦ Κοτυαίου χωρεῖ, πόλεις τε πολλὰς ληϊζόμενος, πλὴν οὐκ αὐτὸς ἡγούμενος τοῦ στρατεύματος. Νινίλιγγις γὰρ ἦν ὁ τῆς Ἰσαυρίας ἡγεμὼν ἐπὶ Ζήνωνος καταστάς ἀνὴρ θρασύτατος, καὶ Ἀθηνόδωρος ἀπλούστατος ἄνθρωπος, εἰς τῶν συγκλητικῶν, καὶ V. 95 Κόνων ὁ τῆς Ἀπαμεΐας ἐπίσκοπος, καταλιπὼν μὲν τὸν θρόνον, εἰς ὀπλίτην δὲ καὶ στρατηγὸν ἐξ ἱερέως μεταταξάμενος. 10 τούτοις ἀντίστησι στρατεύματα Ῥωμαϊκὸν Ἀναστάσιος ἡγουμένον ὄντος Ἰωάννου τε τοῦ Σκύθου τοῦ τὴν Ἰλλου καὶ Λεοντίου τυραννίδα καθελόντος, καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην Κυρτοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Θρακίου στρατεύματος ἡγουμένων, καὶ Διογένους (οὔτοι κόμητες σχολῶν ἐτύχχανον ὄντες) καὶ ἑτέρων 15 τινῶν ἐπαινετῶν ἀνδρῶν. μάχης δὲ περὶ τὸ Κοτυαῖον γενομένης, Νινίλιγγις μὲν ὁ στρατηγὸς ἀποσφαίτεται. μικροῦ δὲ τὸ πλεῖστον Ἰσαυρικὸν ἀπολλύμενον μόλις ἐπὶ τὰ σφέτερα διεσώθη. καὶ εἰ μὴ περὶ τὰ σκῦλα τοῖς Ῥωμαίοις γέγονε σχολή, τελείως ἂν ἐκράτησαν τοῦ πολέμου. ἀλλ' ἐκείνων ἐν 20 τούτοις ἀποσφιλέντων, φρουρίον τι ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ταύρου P. 119

1. ἐκδεδωκότος A. 5. Νινίλιγγις A h. l. et infra. 10. ἀντίστησι A, ἀντίσταται vulg. 12. τοῦ ἐπ. A, τὸ ἐπ. vulg. 14. ἐτύχχανον ὄντες e, τυγχάνοντες vulg. 17. Ἰσαυρικὸν ἀπολλύμενον A et alii, Ἰσαυρικῶν ἀπολλυμένων vulg. 18. σκῦλα A, σκύλλα vulg. 20. φρουρίον τι A, φρουρίου τινὸς vulg.

tendit, vel ipso imperatore profectionem permittente, vel certe invasionem suspicante. confestim Longinus rebellionem exequitur et in Phrygiam usque et Cotyaeum cuncta occupat loca civitatesque plurimas devastat, ducem licet exercitus non se gereret: Ninilingis enim Isauriae praefectus a Zenone olim constitutus vir audacissimus aciem regebat, et Athenodorus vir simplicissimus ex ordine senatorio et Conon Apameae episcopus, qui relicta sede ab episcopo in militem armatum mutatus inter copiarum ductores expeditionem susceperat. cunctis istis Ioanne Scytha, qui Illi Leontique tyrannidem dissiparat, et altero Ioanne, cui Cyrtus cognomen, utroque Thracicarum copiarum praefecto, et Diogene, (erant isti scholarum comites) et aliis quibuspiam viris egregiis ducibus institutis, Romanum exercitum opponit Anastasius. praelio ad Cotyaeum conserto, dux Ninilingis necatur; caetera vero Isaurorum manus maiori ex parte ad internecionem caesa, vix locum, quo eruperat, se recepit: ac nisi Romanus exercitus in spoliis colligendis tempus inutiliter expendisset, plenam ex hoc bello victoriam reportabat: sed dum in his incaute detinentur,

κρατήσαντες οἱ Ἰσαυροὶ τρίτον ἔτος ἤρκεσαν πολεμοῦντες ὠχυρωμένοι τῇ θέρει τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταύρου πολισιμάτων τε καὶ φρουρίων.

A.M. 5986

Τούτῳ τῷ ἔτει ληφθείσης Κλαυδιουπόλεως ὑπὸ Διογένους τῆς μεταξύ τῶν δύο Ταύρων ἐν πεδίῳ κειμένης, οὐκ ἔνεγκόντες οἱ Ἰσαυροὶ καταβαίνουσι τοῦ Ταύρου καὶ ἐπὶ πολὺ πολιορκοῦσι τὸν Διογένην, ὡς καὶ λιμῷ κινδυνεῦσαι καὶ φθαρῆναι τὸ στράτευμα. πλὴν Ἰωάννης ὁ Κυρτὸς ὑπερβάς Β τὰ στενὰ τοῦ Ταύρου καὶ τοὺς φύλακας ἐλών, αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐπιστάς, διέφθειρε τὸ στράτευμα τῶν πολιορκούντων, 10 ὑπέξελθόντος καὶ Διογένους. τότε καὶ Κόνων ὁ ἐπίσκοπος πληγίς μετὰ βραχὺ τελευτᾷ, καὶ γίνεται τοῖς Ῥωμαίοις αὕτη δευτέρα καὶ μεγίστη νίκη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ζαμάσφης ὁ υἱὸς Περῳῶζου βασιλέως Περσῶν ἐξεώσας Καβάδην, ἐκράτησεν ἔτη δ' ἐκ τῶν αὐτοῦ 15 τῆς βασιλείας Περσῶν.

A.M. 5987

Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπον Μαρτυρίου ἔτος α'.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει Λογγίνος τις ὁ λεγόμενος Σεληνούντιος τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Ἰσαυρίας οἰκῶν ἐπὶ τινος ὄρους κειμένην ὑψηλοῦ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν τῆς χώρας θύλασσαν εἰσῆγεν τοῖς 20

6. οἱ add. ex. A. 11. ὁ add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
13. μεγίστη A, μεγάλη vulg. 14. Περῳῶζου A, Περῳῶζου a,
Περῳῶζου vulg. 18. Σεληνούντος A f. 20. μεσημβρινὴν A,
μεσημερινήν vulg.

Isauri, munitissimam in Tauri summitate obtinentes arcem, bellum usque in tertium annum protraxerunt, oppidorum atque arcium in Tauro monte constitutarum situ opportuno muniti.

A. C. 486

Hoc anno Claudiopolim inter utrumque Taurum in planitie positam, a Diogene captam non ferentes Isauri descendunt e Tauro et Diogenem adeo pertinaciter obsidione vallant, ut totus fame perire et extrema internecione deleri periclitaretur exercitus. verum Ioannes cognomento Cyrtus, superatis Tauri angustiis prehensisque excubiis, improvisus adveniens, et una simul Diogenes irruptionem faciens, hostium urbem obsidentium copias omnes prostravit. ibi vulnere accepto Conon episcopus brevi postmodum spatio moritur; et fit Romanis secundae et maximae accessio victoriae.

Eodem anno Zamasphes Perozis Persarum regis filius Cabade expulso, regnum Persarum obtinuit quatuor annos Cabadis regno debitos.

A. C. 487

Hierosolymorum episcopi Martyrii annus primus.

Hoc anno Longinus quidam Selenuntius dictus Antiochiam Isauriae in praecelso quodam monte ad meridianum regionis mare sitam

Ἰσαύροις ὀλκάσι πολλαῖς ἐμπορευόμενος πανταχόθεν τὰ τροφίμα, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσχωρίαις διήγον Λογγίνος ὁ μάγιστρος καὶ Ἀθηνόδωρος. ἀποκαμῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ χρονίζειν τὸν πόλεμον, ἐθάρρησεν Εὐθύμιῳ τῷ ἐπισκόπῳ, ὡς D
 5 εἰρήνης ἐφίεται, καὶ συναΐσαι τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους προσέταξεν παρακαλέσοντας δῆθεν περὶ τῶν Ἰσαύρων. Εὐθύμιος δὲ τὸ μυστήριον ἐξήγαγεν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατρικίον πενθερὸν Ἀθηνοδώρου τοῦ ἐξάρχου τῆς τυραννίδος. ὁ δὲ δραμῶν τῷ βασιλεὶ ἀπήγγειλεν, ὅπερ εἰς ἀδιάλλακτον ἔχθραν
 10 κατ' Εὐθύμιον τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἤγειρεν. ὅθεν τὰς τῶν Ἰσαύρων ἐπιβουλὰς Εὐθύμιῳ ἐπέγραφεν. Εὐθύμιῳ δὲ τινες ἐπιβουλεύοντες, ὑπέθεντό τιμι πρὸ τοῦ Μαρτυρίου ξίφος V. 96
 ἐλάσαι κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Παῦλος δὲ ὁ ἐκδικὸς τῆς P. 120
 ἐκκλησίας ὑπερωμίας ὦν, τὴν πληγὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐδέ-
 15 ξατο καὶ ἐκινδύνευσεν· τὸν δὲ ἐπίβουλον τῆ λέγομένη σειρᾷ ἀνείλεν. πάλιν ἐν τῇ συνάξει τοῦ ὄρους ἐνήθρευσαν ἀνελεῖν Εὐθύμιον, ὃς ἰδιωτικῷ σχήματι διαφυγῶν ἐσώθη. Ἀναστάσιος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ παρὰ Εὐθύμιον μετὰ βίας ἀνείλατο.

1. ἐμπορευόμενος e f.	5. συναΐσας A.	6. παρακαλέσοντας
A, παρακαλέσοντας vulg.	12. ὑπέθεντο A e, ἐπέθεντο vulg.	
15. ἐπιλεγομένη A.	16. ἐνήθρευσαν A, ἐνήθρευσεν vulg.	18.
αὐτοῦ, μετὰ βίας om. A.	19. ἀνείλατο A f, ἀνείλεν a, ἀφεί-
λετο e, ἀφείλατο vulg.	

inhabitans, commeatum undequaque conquisitum navibus onerariis ad Isauros asportavit: in hisce vero locorum angustiis Louginus magister et Athenodorus agebant. imperator autem longarum belli morarum pertaesus, Euthymio episcopo, se pacem exoptare, sidenter retulit: ac peregrinantes in urbe episcopos tanquam Isaurorum nomine veniam deprecaturus congregare iussit. Euthymius Iohanni patricio, Athenodori, qui tyrannidis excitatae auctor et princeps extiterat, socero, revelavit secretum. ille cursu concito rem imperatori renunciat, quae immortalis odii fomitem in Anastasii imperatoris animo adversus Euthymium succendit, ex quo Isaurorum insidias et molitiones imputavit Euthymio: structis eapropter Euthymio insidiis, cuidam, ut ante Martyrium in eius caput gladium vibraret, suggesserunt. Paulus autem quispiam ecclesiae defensor totis humeris patriarcham excedens, ictum capite non sine ingenti periculo excepit: insidiatorem vero sira, gladio sic dicto, interfecit. caeterum Euthymio in conventu montis mortem moliti sunt rursus inferre, quam ille privato habitu assumpto effugit et salutem quaesivit. demum Anastasius imperator fidei confessionem olim editam ab Euthymio violenter extorsit.

A.M. 5988

Περσῶν βασιλέως Καβύδου ἔτος α'.

- B Τούτῃ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολιορκῶν παρέλαβεν τὸν τε Λογγῖνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων καὶ Λογγῖνον τὸν Σελήνουτιον καὶ Ἀθηρόδωρον καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. καὶ τοὺτους ἀποτεμών, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον 5 ἐπεμψεν Ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ. Ἀναστάσιος δὲ ἰππικὸν ἐπιτελέσας τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων καὶ τοὺς πεμφθέντας δεσμίους τῶν Ἰσαύρων ἐθριάμβευσεν, καὶ ἐπὶ σχολόπων ἐν Συκαῖς ταύτας ἀναρτήσας, πᾶσιν ἐδημοσίευσεν. τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἰσαύρων εἰς τὴν Θράκην μετέκισεν. Ἰωάννην δὲ τὸν 10
- C Σκύθην καὶ τὸν ἕτερον Ἰωάννην τὸν Κυρτὸν ὑπάτιας καὶ τιμῆς μεγάλης ἤξιωσεν. Εὐθυμῖον δὲ τῷ ἐπισκόπῳ ἐδήλωσεν δι' Εὐσεβίου μαγίστρου· αἱ εὐχαὶ σου, ὦ μέγα, τοὺς φίλους σου ἠσβόλωσαν. συναγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους κατὰ Εὐθυμίου ἐνεκάλει, οἳ καὶ χαριζόμενοι τῷ 15 βασιλεῖ ἀκοινωνησίαν καὶ καθαιρέσιν αὐτοῦ ἐψηφίζοντο. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς Μακεδόνιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως σκευοφύλακα ὄντα. ὁ μέντοι λαὸς διὰ τὸν Εὐθυμίου ἐστασίαζον, καὶ εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἔδραμον λιτανεύοντες, ἀλλ' οὐδὲν ὠνῆσαι ἴσχυσαν, τοῦ βασιλέως κακῶς νικᾶν 20

8. ἐπὶ σχολόπων (σκαλώπων Par.) ἐν Συκαῖς] ἐπὶ σκύθας A e f.

9. τὰ δὲ πλήθη A f, τὸ δὲ πλήθος vulg. 10. εἰς τὴν Θράκην

A, ἐν τῇ Θράκῃ vulg. 13. ὦ μέγας A. 15. οἳ καὶ A, οἳ

δὲ vulg. 19. ἐστασίαζεν A. 20. νικᾶν A, νικῆσαι vulg.

A. C. 489 Persarum regis Cabadis annus primus.

Hoc anno Ioannes Scythia post diuturnam obsidionem tandem Longinum exmagistrum et Longinum Selenuntium atque Athenodorum caeterosque tyrannos cepit et gladio feriit eorumque capita Byzantium Anastasio imperatori misit: qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita et Isauros, qui missi fuerant, vinctos in triumphi morem circumduxit, ac tandem praefata capita palis affixa publice exposuit in Sycis: Isaurorum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit: Ioannem Scytham et alterum Ioannem Cyrtum consulatus dignitate et aliis honoribus auxit, ac tandem Euthymio episcopo per Eusebium magistrum significavit: preces tuae, o venerande, amicos tuos infecerunt fuligine. apud coactos enim Cpoli episcopos de Euthymio conquirebatur imperator: qui in imperatoris gratiam ipsius interdictum et abdicationem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobauerunt: in cuius locum Macedonium, qui iam sacrorum vasorum custos erat, Cpoli episcopum designavit imperator. populus autem Euthymii causa tumultuabatur atque in circum publica supplicatione acta procedebat: at nihil exinde proficere valuit, imperatore

σπεύδοντες. Μακεδόνιος δὲ κακῶς πεισθεὶς Ἀναστασίῳ, ὑπὸ D
γραφῆν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 5989

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐθύμιον Ἀναστάσιος εἰς Εὐχαΐταν ἐξώ-
5 ρισεν. ὁ δὲ λόγον ἤτησε διὰ Μακεδονίου λαβεῖν, ἀνεπιβού-P. 121
λυτον μεῖναι ἐν τῷ ἀπάγεσθαι· ἐπιτραπείς δὲ Μακεδόνιος
δοῦναι τὸν λόγον, εἰσερχόμενος ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ πρὸς τὸν
Εὐθύμιον ἀφελεῖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὠμόφορον τῷ ἀρχidiaκῶν
προσέταξεν, καὶ οὕτω λιτὸς πρὸς Εὐθύμιον εἰσελθὼν, δανει-
10 σάμενός τε χρήματα δέδωκεν Εὐθύμῳ, ὡς παρὰ πολλῶν
ἐπαινεθῆναι κατὰ τοὺς δύο τρόπους. ἀσκητικὸς γὰρ ἦν
καὶ ἱερός, ὡς ὑπὸ Γενναδίου τραφεῖς, οὗ καὶ ἀδελφιδοῦς
ὑπῆρχεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξαν-V. 97
15 δρεῖας τελευτήσαντος, χειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Μοναξῶν, πρε-^B
σβύτερος καὶ οἰκονόμος, ὁ ἐπίκλην Ἡμοῦλα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου, Ἀλεξανδρεῖας Ἰωάννου A.M. 5990
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιδρομῆς τῶν λεγομένων Σκηνητῶν Ἀρά-
20 βων ἐν Εὐφρατησίᾳ γενομένης ἐν Βιθράψῳ καλουμένῃ χωρίῳ

4. ἐξώρισεν A a f, ἐξόριστον ἀπὸστειλεν vulg. 6. ἀγαπᾶσθαι A.
9. λιτῶς A. δανεισάμενος A, δανειζόμενος vulg. 10. ὡς]
ἦν A. 12. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg. ἀδελφός A. 15. ὁ Μο-
ναξῶν A, ὀνομαζόμενος vulg. 19. Σκηνητῶν A alii, Σκηνητῶν
vulg. 20. Βιθραψῆ A.

causam hanc evincere impotentius exoptante. Macedonius autem
male ab Anastasio persuasus Zenonis concordiae subscripsit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus.

A. C. 489

Hoc anno Anastasius Euthymium Euchaitam exulem misit. ille
fidem sibi dari per Macedonium postulavit, ut insidiarum securus,
dum deduceretur, in itinere maneret. Macedonius fidem obstringere
permissus, Euthymium in baptisterio adiit, archidiacono a suis hu-
meris pallium auferre prius iusso: atque privato sacerdotis habitu
Euthymium conveniens, pecunias mutuo ab aliis acceptas largitus
est illi: adeo ut ex utroque capite non minimam a plerisque laudem
reportaret. virtutem quippe pietatisque iura, tanquam a Gennadio,
cuius nepos erat, educatus colebat.

Hoc eodem anno Anastasio Alexandrino praesule mortuo, presby-
ter et oeconomus Ioannes Monaxo, cognomento Hemula, in eius locum
sacra ordinatione suffectus est.

Romanorum episcopi Anastasii, Alexandriae Ioannis annus primus. A. C. 490

Hoc anno Arabes, Scenitas dictos, crebris excursionibus Euphra-

Cρωώτῳ τῆς Συρίας, Εὐγενίου στρατηγοῦ τῶν ἐκεῖσε κατ' αὐ-
 τῶν παραταξαμένον, ἀνδρὸς ἔργῳ καὶ λόγῳ σπουδαίου, ἐκρά-
 τησε τῆς μάχης. οἱ δὲ νικηθέντες Περσῶν ὑπόσπονδοι ἦσαν
 τῆς Νααμάνου τοῦ φυλάρχου φυλῆς. τότε καὶ Ῥωμανὸς τῆς
 ἐν Παλαιστίνῃ δυνάμειως ἄρχων, ἀνὴρ ἄριστος ἐν βουλῇ καὶ 5
 στρατηγίᾳ, χειροῦται εἰς πόλεμον Ἄγαρον τὸν τοῦ Ἀρέθα τοῦ
 τῆς Θαλαβάνης ὀνομαζομένου παιδὸς σὺν αἰχμαλώτων πλήθει
 πολλῶν. κατηγωνίσαστο δὲ καὶ ἐφυγάδευσε πρὸ τῆς μάχης ἐκεί-
 νης ὁ Ῥωμανὸς καὶ ἕτερον Σκηνήτην, Γάμαλον ὀνόματι, κα-
 ταδραμόντα τὴν Παλαιστίνην πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. 10
 Δ τότε καὶ Ἰωτάβην τὴν νῆσον κειμένην ἐν τῷ κόλπῳ τῆς ἐρυ-
 θρᾶς θαλάσσης καὶ ὑποτελῆ φόροις οὐκ ὀλίγοις ὑπάρχουσαν
 βασιλεῖ Ῥωμαίων, κατασχεθεῖσαν δὲ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Σκηνη-
 τῶν Ἀράβων, μάχῃσι ἰσχυραῖς ὁ Ῥωμανὸς ἠλευθέρωσεν, αὐτοῖς
 Ῥωμαίοις πραγματευταῖς δούς αὐτονόμως οἰκεῖν τὴν νῆσον 15
 καὶ τὰ ἐξ Ἰνδῶν ἐκπορεύεσθαι φορτία, καὶ τὸν τεταγμένον
 βασιλεῖ φόρον εἰσάγειν.

A.M. 599: Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνιος γνώμη τοῦ βασιλέως ἐνώσαι

P. 122 τὰ μοναστήρια τῆς βασιλίδος ἐσπενδεν ἀποσχιζόντα διὰ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος. ἀδυνατῶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι, συνεβούλευσε 20

γ. Φαλαβάνης A f, Χαλαβάνης a, Θαλαμάνης e. 9. Γαβάλα-
 von b, Γαμάλαγον a.

tesiam infestantes, Eugenius regionum illarum praefectus, vir litteris
 et fortitudine praestans, adversus eos ad primum Syriae oppidum, cui
 Bithrapsus nomen, consertis manibus praelio superior remansit. qui
 fuere devicti, prius cum Persis, tribus nimirum Naamani phylarchi,
 foedus inierant. tum vero Romanus exercitus per Palaestinam duxerit,
 vir consilio militari et disciplina praecellens, Agarum Arethae, qui
 Thalabanes filius audiebat, natum cum magna captivorum multitudine
 bello vicit cepitque. alium porro Scenitam nomine Gamalum ante
 susceptam expeditionem huiusmodi totam Palaestinam suis excursio-
 nibus vastantem Romanus idem prostraverat et verterat in fugam.
 sed et Iotaben insulam in sinu maris rubri sitam, vectigalia magna
 Romanorum imperatori quondam pendentem, tum vero ab Arabibus
 Scenitis occupatam, idem Romanus per acerrima praelia iterum liber-
 ram Romanis negotiatoribus praestitit: eisque demum insulam concessit,
 in qua liberi suisque legibus utentes habitarent et ex mercibus
 ex India convectis constitutum imperatori vectigal solverent.

A. C. 491 Hoc anno Macedonius imperator consilio monasteria urbis a
 praecipuae ecclesiae communionem ob Zenonis concordiae sanctionem
 se dirimentia studuit reconciliare. at cum propositum non posset

τῷ βασιλεὶ τοὺς ἐνδημουῦντας ἐπισκόπους συνελθεῖν καὶ τὰ ἐν
 Χαλκηδόνι καλῶς δογματισθέντα ἐγγράφως βεβαιῶσαι, ὅπερ
 καὶ γέγονεν δι' ἐγγράφου πράξεως. καὶ προέτρπε τὰ μοναστήρια
 πρὸς ἔνωσιν, μάλιστα δὲ τὴν Λίου μονὴν καὶ Βασιανοῦ καὶ
 5 τῶν Ἀκοιμήτων καὶ Ματρῶνης, ἃ τινὰ μᾶλλον καὶ ἀπέσχίζον
 τῶν δεχομένων τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος καὶ ἔξορίας προθύμως
 ὑπέμενον. ἐπιστάντων οὖν αὐτῶν συνήκεν Μακεδόσιος τῇ προ-
 αιρέσει αὐτῶν καταλιπεῖν αὐτοὺς ἢ διωγμὸν ἐγείραι κατ' Β
 αὐτῶν. Ματρῶνα δὲ ἡ ὁσία ἐτι ζῶσα καὶ μὴ κοινωνοῦσα
 10 σὺν ταῖς σὺν αὐτῇ ἀσκηταῖς διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος, πα-
 ράδοξα πολλὰ ἐνεδείξατο, Χρυσασορίου διακόνου τῆς ἐκκλησίας
 αὐτὴν ἀναγκάζοντος. καὶ ἄλλη δὲ τις Σοφία καλουμένη ἐπί-
 στημος ἐν μοναζούσαις πολλὰ παθοῦσα μεγάλην ὑπομονὴν ἐνε-
 δεῖξατο. Θευδέριχος δὲ ὁ Ἄφρος διάκονον ἔχων ὀρθόδοξον V. 98
 15 πάντῃ ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ, μεταθέμενον δὲ εἰς Ἀρειανι-
 σμὸν χαριζόμενον Θευδερίχῳ ἀρειανίζοντι, ἀπέπεμν αὐτὸν C
 Ζίφει εἰπὼν· εἰ τῷ θεῷ τὴν πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, οὐδὲ
 ἐμοὶ φυλάξεις. Παλλαδίου δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τε-
 λευτήσαντος, Φλαβιανὸν πρεσβύτερον καὶ ἀποκρισιώριον τῆς

10. τὸ ἐν. A, τὸν ἐν. vulg.

13. παθοῦσα A, μαθοῦσα vulg.

17. τὴν add. ex A.

οὐδὲ A, οὐκ vulg.

exequi, de convocandis in unum per urbem peregrinantibus episcopis,
 deque scripto firmandis, quae Chalcedonensis synodus recte decreve-
 rat, imperatori auctor fuit: quod per actum scripturae consignatum
 postea factum est. adhortabatur subinde ad pacem et concordiam
 monasteria, Dii maxime et Bassiani et; Insoptium atque Matronae,
 quae ab iis, qui unionis sanctionem admiserant, coetus ecclesiasticos
 separatim agere proposuerant, aut potius exilia quaeque sponte et
 alacriter tolerare. illis igitur in arrepto semel consilio constanter
 perseverantibus, illos potius suae concedere voluntati decrevit Mace-
 donius, quam duriorum in eos cedere persecutionem. porro Matrona
 sancta inter vivos adhuc superstes, nec tamen caeteris feminis parem
 religiosae vitae normam observantibus, ob Zenonis sanctionem com-
 munionis impendens consortium, multa vel supra humanam fidem
 fortiter aggressa est et tulit, dum Chrysaorius ecclesiae diaconus il-
 lam vi cogere vellet. altera pariter nomine Sophia inter moniales
 scientiarum cultu insignis multa passa, eximiam prorsus constantiam
 exhibuit. Theuderichus autem Afer cum diaconum haberet sibi ad-
 modum carum, qui Theuderichum dominum Arianas partes tuentem
 sibi cuperet promereri, Arii quoque doctrinam fuerat amplexus, gla-
 dio caput eius abscidit, dicens; si deo fidem non servasti: nec usque
 mihi servaveris. caeterum Palladio Antiochiae praesule defuncto, im-

ἐκκλησίας Ἀντιοχείων ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσαστο. φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι δόγμασιν ἀντικείμενον. Ὀλύμπιος δὲ τις Ἀρειανὸς ἐν τῷ Ἑλεσιανῶν βαλυνεῖῳ λουόμενος δεινῶς βλασφημήσας, ἀλειυνῶς ἐν τῇ νεροφόρῳ τέθνηκεν· ὅπερ ἐν εἰκόνι ἐγράφη. Εὐτυχιανὸς δὲ τις πρῶτος τῶν διαταρῶν 5 δώροις πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, τὴν ἀνατεθειῶσαν εἰκόνα τοῦ Ὀλυμπίου καθέλειν· καὶ ἐξετάκη δεινῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀπέθανεν.

A.M. 599² Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Ἡλία, Ἀντιοχείας Φλαβιανῶ ἔτος α΄. 10

P. 123 Τούτῳ τῷ ἔτει Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς πρὸς Ἀναστάσιον διὰ τινος χρείας πολιτικᾶς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρικώτερον ἐπιτελεῖσθαι ἤτησαστο, ὃ καὶ κρατεῖ μέχρι νῦν. Μακεδόνιος δὲ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον Ῥώμης συνοδικὸν διὰ Φῆστου 15 πέμψαι βουληθεὶς ἐκωλύθη παρὰ τοῦ βασιλέως.

A.M. 599³ Τούτῳ τῷ ἔτει Φῆστος ἀπερχόμενος ἐν Ῥώμῃ συνέθετο Β τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ πείθειν Ἀναστάσιον τὸν πάππαν δέξασθαι τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. τοῦτον δὲ οὐ κατέλαβε ζῶντι.

3. Ἑλεσιανῶν A. λουόμενος add. ex A. 4. βλασφημήσας A, βλασφημίας vulg. 6. πλησθεὶς A. 7. αὐτοῦ add. ex A.

perator Flavianum presbyterum et eiusdem ecclesiae missum in mortui locum designavit: Flavianum hunc Chalcedonensibus decretis mentem oppositam tenuisse narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum balneo inter lavandum impias omnino blasphemias evomisset, in ipso aquae labro perditam animam miserum in modum efflavit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychianus porro quidam diaetariorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appensam Olympii vellet deponere imaginem, toto corpore ab illo die funeste extabuit et periit.

A. C. 499 Hierosolymorum episcopi Heliae, Antiochiae Flaviani annus primus.

Hoc anno Festus senator Romanus ob publica quaedam negotia Cpolim ad Anastasium Roma missus sanctorum apostolorum Petri et Pauli memoriam maiori frequentia et solemnitate celebrari postulavit: quod. in hunc usque diem obtinuit. Macedonius autem synodici canis epistolam per Festi manus ad Anastasium Romanorum episcopum mittere meditatus ab imperatore prohibitus est.

A. C. 493 Hoc anno Festus Romam abiturus Anastasium papam, ut Zenonis concordiam probaret, se verbis effecturum Anastasio imperatori pollicitus est: eum vero non amplius vivum comperit. quare pleris-

ὑποφθείρας δὲ διὰ χρημάτων πολλούς, ψηφίζεται παρὰ τὸ ἔθος Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Λαυρέντιόν τινα, ὃς καὶ ἐχειροτονήθη ὑπὸ ἐνὸς μέρους. οἱ δὲ ἑρθοδοξότεροι διαιρεθέντες χειροτονοῦσι Σύμμαχον ἕνα ὄντα τῶν διακόνων. ἔνθεν λοιπὸν ἀταξίαί πολλαὶ καὶ φόνοι καὶ ἀρκαγαὶ γέγονασιν ἐπὶ τρία ἔτη, ἕως οὗ Θεωδέριχος ὁ Ἄφρος κρατῶν τηρικῶτα Ῥώμης, καίπερ Ἀρειανὸς ὢν, σύνοδον κρατήσας τοπικὴν, Σύμμαχον μὲν ἐπίσκοπον Ῥώμης ἐκύρωσε, Λαυρέντιον δὲ εἰς Νουκέρειαν τὴν πόλιν ἐπίσκοπον προσέταξεν. ὁ δὲ μὴ ἡσυχάσας, ἀλλὰ στάσεις κινῶν ὑπὸ Συμμάχου καθαιρεῖται καὶ εἰς ἔξορίαν πέμπεται. καὶ οὕτω κατεπαύθη ἡ στάσις.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνέστειλεν τὸν χρυσάργυρον καὶ τὰ κυνήγια, καὶ τὰς ἀρχὰς ὠνίους οὐσας δωρεὰν προεβάλλετο.

15 Ῥώμης ἐπισκόπου Συμμάχου ἔτος α'.

V. 99

A. M. 5994

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πάλιν Σαρακηνῶν ἐπιδρομὴ ἐν τῇ Διοικίῃ καὶ Συρίᾳ μετὰ τὴν Ἀγάρου τελευταίην, Βαδичαρίμου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκην θυέλλης ἐπιδραμόντος τοῖς τόποις, καὶ ὀξύτερον, ἢ περ ἐπέδραμεν μετὰ τὴν λείαν

3. ὑπὸ ἐνὸς A, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς vulg. ἑρθοδοξοὶ A. 7. τοπικὴν A, τοπικὸν vulg. 9. ἐπισκοπεῖν b, om. A. 13. τὰς ἀρχὰς ὠνίους A b, ἀρχιωνίους vulg. 17. καὶ Παλαιστίνῃ post Συρίᾳ add. b. 19. καὶ ὀξύτερον add. ex A et aliis; vulgo lacuna notata erat. ἢ περ correxi pro vulg. εἴπερ. ἐπαναδραμόντος b, ἐπιδραμόντος vulg.

que pecniliarum vi corruptis, Laurentium quendam, praeter Romanorum iura, promoveri curavit episcopum, qui etiam sacra initiatus est ordinatione ab adversantium sibi parte altera. qui rectiorem tuebantur fidem, ab eis divisi Symmachum e diaconorum grege quendam in pontificem consecrant: unde deinceps tumultus, caedes, rapinae urbem triennio divexarunt; donec Theuderichus Afer Roma potitus, licet Arianorum infectus labe, provincialem synodum coegit, et Symmacho in episcopum Romanum confirmato, Laurentium Nuceriae praesulem instituit. Laurentius quietis impatiens et ciens tumultus, a Symmacho dignitate movetur mittiturque in exilium: ex quo tempestas omnis sedata.

Hoc etiam anno chrysargyrum tributum et venationes sive pugnas cum bestiis publicas Anastasius abolevit: et magistratus, qui antea venales erant, gratis contulit.

Romae episcopi Symmachi annus primus.

A. C. 494

Hoc anno per Phoeniciam et Syriam post Agari mortem novas excursions fecere Saraceni, Badicharimo eius fratre turbinis instar incurrente, sed et multo celerius, quam incurrisset, post partam prae-

ἐπακαθραμόντες, ὥστε ἐπιδειώξαντα Ῥωμαῖον μὴ καταλαβεῖν τοὺς ἐχθρούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι τῷ Ἰλλυρικῇ καὶ Θρακῇ ἐπιτρέχουσι πρὶν γνωσθῆναι αὐτούς.

A.M. 5995 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουστιίου ἔτος α΄. 5

P. 124 Τούτῳ τῷ ἔτει σπένδεται πρὸς Ἀρέθαν ὁ Ἀναστάσιος, τὸν Βαδιχαρίμου καὶ Ἀγάρου πατέρα, τὸν τῆς Θαλαβάνης λεγόμενον, καὶ λοιπὸν πᾶσα ἡ Παλαιστίνη καὶ Ἀραβία καὶ Β Φοινίκη πολλῆς γαλήνης καὶ εἰρήνης ἀπήλανον. ἐν Νεοκαισαρείᾳ δὲ μέλλοντος γίνεσθαι σεισμοῦ, στρατιωτῆς ὁδεύων ἰο ὡς δύο στρατιώτας ἐπ' αὐτὴν εἶδεν καὶ ὄπισθεν ἄλλον κρίζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἡ Θῆκη Γρηγορίου ἐστίν. γενομένου δὲ σεισμοῦ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπιώδη, πλην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

A.M. 5996 Τούτῳ τῷ ἔτει Καβάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς χρή- 15

ματα ἀπῆτει Ἀναστάσιον. ὁ δὲ Ἀναστάσιος, εἰ μὲν θανεῖσασθαι βούλοιο, ἔγγραφον ὁμολογίαν ἔλεγεν ποιῆσαι, εἰ δὲ ἄλλῃ τρόπῳ, μὴ διδόναι. ὅθεν παρασπονδήσας γενομένην πρὸς Θεοδοσίον τὸν νέον ἔμπροσθεν εἰρήνην, ἐπέρχεται μετὰ

1. ὥστε ἐπισθ. A, ὥστε μηδὲ ἐπισθ. vulg. μὴ καταλαβεῖν A, καταβαλεῖν vulg. 3. Βούλγαροι A e f, Βουλγάρεις vulg.
14. πλὴν τοῦ A a f, πλὴν τοῦ ναοῦ τοῦ vulg. τοῦ θρυμα-
τούργου add. b post Γρηγορίου. 16. Ἀναστάσιον A, Ἀθανάσιον vulg.

dam iterum recurrente, adeo ut Romanus, qui eos insequeretur, nusquam assequi valuerit.

Hoc etiam anno qui vocantur Bulgari excursionem in Illyricum et Thraciam fecerunt, cum nondum eorum natio audiretur de nomine.

A. C. 495 Hierosolymorum episcopi Salustii annus primus.

Hoc anno Anastasius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, et Badicharimi nec non Agari pater, foedus percussit, ac ita deinceps Palaestina omnis, Arabia et Phoenicia profunda tranquillitate et pace fruebantur. Neocaesareae vero cum terrae motus iamiam esset futurus, miles quidam agens iter tanquam duos milites civitati videt imminentes aliumque a tergo clamantem: servate domum, in qua Gregorii locus. moxque insequuto terrae motu urbis pars plurima corrui, praeter sancti Gregorii templum.

A. C. 496 Hoc anno Cabades Persarum rex pecunias exigebat ab Anastasio. Anastasius cautionem scribere iussit, si modo mutuum accipere vellet: alioqui se nullas daturum. ex quo pacis quondam cum Theodosio iunioris firmatae violatis foederibus, cum magno Persarum atque auxi-

πλήθους πολλοῦ Περσικοῦ τε καὶ ἐπεισάκτου, πρότερον μὲν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ λαμβάνει Θεοδοσιούπολιν, Κωνσταντίνου προδότος αὐτήν, ἀνδρὸς συγκλητικοῦ τε καὶ Ἰλλυρίων ἄρξαντος τάγματος. εἶτα εἰς Μεσοποταμίαν ἐλθὼν, Ἀμιδα ἐπο-
 5 λιοῦρει, Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἀξιολόγου μήπω τοῖς τόποις ἐνδημοῦντος, Ἀλυπίου δὲ μόνου βοήθειαν ἔχοντος ὀλίγην, D ἀνδρὸς πανταχόθεν ἐπαινετοῦ καὶ φιλοσοφίας ἐραστοῦ, μάλιστα τὴν ἐνδεχομένην περὶ τε τὴν φυλακὴν τῶν πόλεων καὶ τὰ ἀπόθετα τῶν τροφῶν ἐπιμέλειαν ποιουμένου. ὄκει δὲ V. 100
 10 ἐκτὸς Κωνσταντίνης, σταδίους νζ' κατὰ δύσιν ἀφροτώσης Νισίβης, καὶ Ἀμιδα πρὸς ἕρκτον. ἀλλὰ χρόνον τινὸς μεταξὺ ῥεῦσαντος, καὶ τινων μερικῶν συμπλοκῶν Πέρσαις τε καὶ Ῥωμαίοις γενομένων, καθ' ἃς ποτὲ μὲν ἐλάττους, ποτὲ δὲ ἐπικρατέστεροι τῶν ἐθνῶν ἐν διαφόροις γεγόνασιν οἱ Ῥω-
 15 μαῖοι· τέλος Ἀμιδα προδίδωσί τις τοῖς Πέρσαις, πολιορκηθεῖσαν μὲν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας παρὰ τῶν βαρβάρων, P. 125 προδοθεῖσαν δὲ νύκτωρ ἔξ ἐνὸς τῶν πύργων ὑπὸ μοναχῶν φυλαττομένου, κλίμαξιν οἱ πολέμιοι χρησάμενοι, καὶ οὕτως ἔσω τῆς πόλεως γεγονότες, ληΐζονται πῦσαν καὶ καθαιροῦσι

5. μήπω τοῖς om. A. 8. ἐνδεχομένην A, δεχομένην vulg.
 πολέμων a. 10. ἐκτὸς A, αὐτὸς vulg. σταδίου A,
 σταδίου vulg. Νισίβης A a, Νισιβίς vulg. 15. τις add.
 ex A. 16. παρὰ τῶν A, παρ' αὐτῶν vulg. 18. φυλαττο-
 μένου A e f, φυλαττομένων vulg. κλίμαξιν οἱ] καὶ μάζη-
 νοι A e f.

liarium exercitu primum quidem in Armeniam irrumpit et Theodosiopolim, Constantino senatorii ordinis viro Illyricarum copiarum ductore eam prodente, cepit: tum vero penetrata Mesopotamia, Amidam obsedit, cum non satis numeroso exercitu locus esset munitus, ino solus Alypius, vir alioqui laudatissimus et philosophiae amans, qui ad urbium defensionem annonae et comineatus curam conferebat omnem, cum exigua admodum praesidii manu eam tutaretur. habitabat autem haud procul a Constantina, quae Nisibin ad occasum sex et quinquaginta stadiis totidemque Amidam septentrionem versus distantes habet. verum nonnullo temporis spatio interim lapsu, privatisque certaminibus inter Persas Romanosque commissis, quibus nonnunquam inferiores et aliquando gentilium victores pro varia belli fortuna recesserant Romani, tandem Amida post trimestrem obsidionem a barbaris bello fatigata, ab turrium una, quam propugnandam susceperant monachi, cuiusdam proditione, noctu in hostium (scallis autem ad invasionem utebantur) potestatem venit. hunc in modum illi intra urbem admissi ad praedas et excidium vertuntur, copiosis

καὶ πλοῦτον λαμβάνουσι πολὺν, Καβάδου τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἐλέφαντος εἰς αὐτὴν εἰσελθόντος μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς προδοσίας, καὶ πλοῦτον μὲν οὐ πολὺν, Γλόην δὲ τῇ πόλει καταλιπόντος φύλακα, Καβάδου εἰς Νισίβην ἐπαναζεύξαντος πόλιν, καὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας μεταξὺ Ἀμίδας καὶ Κων-5
 Β σταντίας διατριβούσης.

A.M. 5997 Τούτῳ τῷ ἔτει στέλλεται παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστα-
 σίου στρατιὰ Γότθων τε καὶ Βεσσῶν καὶ ἐτέρων Θρακῶν
 ἔθνων, στρατηγούσης τῆς ἐφίας καὶ ἐξάρχοντος αὐτῆς Ἀρεο-
 βίνδου τοῦ Δαλαγαίφου παιδός, ὑπάτου γεγονότος ὀρδυναρίου, 10
 (τούτου πρὸς πατρὸς ἐγένετο πάππος Ἀρεόβινδος, ὁ κατὰ τὸν
 Θεοδοσίου τοῦ νέου χρόνον εὐδοκιμήσας κατὰ Περσῶν, ἐτέ-
 χθη δὲ Ἀρεόβινδος τῷ Δαλαγαίφῳ ἀπὸ Ἀναγησθέας, τῆς
 Ἀρδαβουρίου θυγατρὸς τοῦ παιδός Ἀσπαρος, οὗ πρόσθεν ἐμνη-
 15
 ςμονεύσαμεν) ἐπὶ δυναστεία μεγάλη. συναπεστάλησαν δὲ τῷ
 Ἀρεοβίνδῳ καὶ ἕτεροι πλείστοι στρατηγοί, ὧν οἱ περιφανέ-
 στατοι Πατρίκιος ἦν καὶ Ὑπάτιος, ὁ Σεκουνδίνου καὶ τῆς
 ἀδελφῆς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως υἱός, καὶ Φαρασμάνης ὁ
 Ζουνᾶ πατὴρ, τὸ γένος Λαζός, καὶ Ῥωμαῖός ὁ προειρημένος
 ἐξ Εὐφρατῆσις συναφθεὶς τῷ στρατεύματι, καὶ Ἰουστίνος ὁ 20

2. τρίτην ἡμέραν A, τὴν τριήμερον vulg. 3. Γλόην A, Γλώην
 vulg. passim. 9. ἐξάρχοντος A e, ἐξαρχούσης vulg. 13.
 Γοθησθέας A b. 16. περιφανέστεροι A.

undequaque congestis sibi manubiis. tertio vero a prodicione die Cabades elephanto insidens urbem ingreditur: et divitias quidem exiguas admodum, Gloën autem in urbis custodiam relinquit: ipse demum Nisibin regressus est, Persarum castris et exercitibus Amidam inter et Constantiam locatis.

A. C. 497 Hoc anno Gotthorum, Bessorum et aliarum Thracicarum nationum exercitus orientis duci praefectoque Areobindo Dalagaiphi filio, qui cum potestate magna dignitateque consulatum ordinarium gessit, commendatus ab Anastasio imperatore mittitur. huic ex patre avus fuit Areobindus, qui Theodosii iunioris temporibus in praeliis adversus Persas claruit. porro Areobindus Dalagaipho patri e Dyagesthea Ardaburii filia et Asparis, cuius nomen supra memoratum, nepti susceptus fuit. Areobindo pariter socii plures dati sunt, et cum eo missi duces, quorum illustriores fuere Patricius et Hypatius, Secundini et sororis Anastasii imperatoris filius, et Pharasmanes genere Lazicus Zunae pater, et supra laudatus Romanus, qui ex Euphratesia exercitui se adiunxerat, nec non Iustinus postmodum imperator renunciatus, et Zemarchus, et alii nonnulli. coplis omnibus Edessae Osroemae pro-

βασιλεύσας μετὰ ταῦτα, καὶ Ζήμαρχος καὶ ἕτεροὶ τινες τῆς
 δυνάμειως συνελθούσης ἐν Ἐδέσση πόλει τῆς Ὑσροηρῆς καὶ
 Σαμοσατίως πόλει τῆς Εὐφρατησίως, καὶ οἱ μὲν περὶ Ὑπάτιων
 καὶ Πατρικίων ἠσχολοῦντο τὴν Ἀμιδαν ἐλευθερῶσαι τῆς Περ-
 5 σικῆς φυλακῆς. Ἀρεόβινδος δὲ μετὰ Ῥωμανοῦ καὶ Ἀσουά-
 δου φυλάρχων καί τινων ἑτέρων στρατοπεδευσάμενος, ὡς πρὸς D
 αὐτὸν Καβάδην τότε εἰς Νισίβην διατρίβοντα διαφοροῖς μάχαις
 καταγωνίζεται τῶν Περσικῶν καὶ τῆς Νισίβης Καβάδην ἀπε-
 λαύνει καὶ πολλοὺς διασημασίω ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας πε-
 10 ποίηκεν. ἀνεῖλε δὲ καὶ στρατηγὸν μέγιστον τῶν Περσῶν ἐν
 μιᾷ συμπλοκῇ, οὗ καὶ τὸ ξίφος καὶ τὸ βραχιόλιον ἠνέχθη
 Ἀρεοβίνδῳ παρὰ τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν Σκύθου, καὶ ἀξιόλογον
 ὡς μάλιστα φανερὸν σύμβολον τῆς νίκης ἐστάλη τῷ βασιλεῖ.
 τῆς οὖν Περσικῆς στρατιᾶς ἐλαττωθείσης οὕτω τοῖς Ῥωμαί-
 15 κοῖς στρατηγοῖς παρασκευασάμενος Καβάδης ἐκπέμπει στρα-
 τευμα πλείστον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ὥστε Ἀρεόβινδον προ-
 τρέψαι τοῖς περὶ Ὑπάτιων καὶ Πατρικίων, ἀπὸ τῶν περὶ Ἀμι- P. 126
 δαν τόπων εἰς συμμαχίαν αὐτῷ συνδραμεῖν. ἐκείνων δὲ πα-
 ραιτησαμένων διὰ φθόνον ὑποχωρῆσαι, ἠβουλήθη Ἀρεόβιν-
 20 δος εἰς Βυζάντιον εἰσελθεῖν, εἰ μὴ μόλις Ἀππιῶν ὁ Αἰγύ-

1. βασιλεύς A.	2. Ἐδέσση πόλει A, Ἐδέσση τῇ πόλει vulg.
3. Σαμοσατίως πόλει A, Σαμοσατίως πόλεως vulg. καὶ
add. ex A.	6. ἑτέρων add. ex A.
7. τὸν Περσικὸν e.	8. τὸ Περσικὸν b,
9. εἰσχωρῆσαι A.
10. φανερὸν A.	10. μέγιστον om. A.
11. add. ex A.	15. ἐκπέμπει A, εἰσπέμπει vulg.
12. add. ex A.	16. τῶν
17. μόλις A,
18. add. ex A.

vinciae civitate, et Samosati altera Euphratesiae urbe coactis, qui com-
 mitabantur Hypatium et Patricium circa Amidam Persica custodia li-
 berandam occupabantur. Areobindus autem cum Romano et Asuado
 tribunis et quibusdam aliis castra metatus, Cabadem ipsum Nisibi
 tunc commorantem aggreditur, variis praeliis Persicas acies lacessit,
 Cabadem ipsum Nisibi fugat, et ex eius agris multorum millium spa-
 tio eum secedere coegit: quin etiam praecipuum Persarum in quodam
 conflictu occidit ducem, cuius gladius et armilla a Scythia, qui virum
 mactaverat, Areobindo primum oblata, deinde quasi spectatissimum
 victoriae monumentum ad imperatorem missa. imminuto in hunc
 modum Romanorum ducum virtute Persarum exercitu, vires ampliores
 sibi comparatas adversus Romanos immittit, adeo ut Hypatii Patricii-
 que copias adhortaretur Areobindus, relictis circum Amidam locis, ad
 suppetias sibi ferendas contendere. qui cum prae invidia dimoveri
 recusarent, Areobindus ipse de repetendo Byzantio cogitasset, nisi

πτιος, ἵπαρχος τότε τοῦ στρατεύματος ὧν καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς ἐποψίας πάντων προεσθηκῶς, ἐπέσχεεν αὐτὸν ἐν τοῖς τόποις. διαφορομένων δὲ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους, Καβύδης εἰς Νισίβην ἐλθὼν καὶ τὰ τῆς διχονοίας τῶν στρατηγῶν μαθὼν, αὐτὸς τε πολὺς ὧν τῷ πλήθει καὶ πολλαχοῦ 5 τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν κατακερματίζων, πᾶσαν, ὡς εἶπεν, τὴν Β' Ῥωμαϊκὴν κατέδραμεν γῆν καὶ ἐδητίωσεν μέχρι Συριῶν αὐτῶν, V. 101 πολλοὺς μεταξὺ πρὸς Ἀρεόβινδον ὑπὲρ εἰρήνης ἐκπέμψας πρέσβεις καὶ ἐπὶ χρήμασιν καταλύειν τὸν πόλεμον λέγων. οὕτω τοίνυν καὶ τὰ περὶ τὴν Ἔδεσσαν μάλιστα καταδραμών, καθ' 10 ἣν Ἀρεόβινδος ἦν· πλὴν οὐ πράξας ἐκεῖ δεξιῶς, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας ἐλαττοῦται τῆς Ἀρεοβίνδου μάχης. γνοὺς δὲ καὶ τὸν Ἀμίδης φύλακα Γλόην τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ διαφθαρεῖν μηχανώμενον, ἐπανέρχεται κακῶθις δι' ἑτέρας ὁδοῦ, καταφρονήσας τῶν ὁμῆρων, ὧν ἐδεδώκει τῷ Ἀρεοβίνδῳ, τοὺς 15 εἰρήνης λόγους· καὶ κατέσχον παρὰ τὰς συνθήκας Ἀλύπιόν τε τὸν χρηστὸν ἐκείνον καὶ Βασίλειον τὸν Ἐδεσηνόν· ὥστε C μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, χειμῶνος ἤδη καταλαβόντος, τοὺς μὲν στρατηγούς Ῥωμαίων ἐν διαφόροις

1. τότε A, τε vulg. 2. προεσθηκῶς A, προεσχηκῶς vulg. 6. κατακερματίζων A, καταχερματίζων vulg. 7. ἐδητίωσεν] ἐδίωξεν A e. Συρίας αὐτήν A. 10. Ἔδεσσαν A, Ἐδεσαν vulg. passim. 14. μηχανεύομενον A. 15. οὗς δεδώκει A, fort. leg. δι' ὧν s. οἷς ἐδεδώκει τῷ Ἀρ. τοὺς εἰρήνης λόγους. 17. ἐκείνοι A. 19. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίους vulg.

Aegyptius Appio, totius exercitus praefectus et annonae rebusque singulis inspicendis invigilans, eum locis in illis consistere compulisset. ita dissidentibus ab invicem ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque discriminiis inter duces orti notitia, cum alioqui copiosae adessent illi vires, toto exercitu per turnas et globos diviso, in universam, ita loquar, excurrit Romanam ditionem, et abacta a Syris longe positus praeda, plures interim ad Areobindum de pace componenda legatos decernit bellumque pecunia dirimendum denunciat. loca igitur circa Edessam, in qua Areobindus metabatur, devastans, nil prosperum ibi peregit: quia immo ex pugna cum Areobindo praeter expectationem commissa viribus deterior recessit. cum vero insuper Gloem ducem, quem Amidae praesidio reliquerat, perire paratum rescivit, per aliam viam cum magna clade accepta recessit, fidem, per obsides quos Areobindo dederat, oppignoratam, et de pace colloca-tionem parvi pendens: quin etiam Alypium virum illum optimum et Basilium Edessenum praeter ictas condiciones penes se detinuerunt Persae: ita ut Cabade in ditionis suae fines regresso, Romani duces

τῆς Εὐφρατησίης καὶ Ὀσροηνῆς καὶ Μεσοποταμίης καὶ Σύρων καὶ Ἀρμενίων διατρεθῆναι πολισίμασι τὸν χειμῆριον ἀπολιθοσημένους καιρόν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἰκκικοῦ γενομένου, ἀταξία γέγονε τῶν 5 δύο μερῶν, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, ὃν εἶχεν ἀπὸ παλλακῆς· καὶ σφόδρα λυπηθεὶς Ἀναστάσιος πολλοὺς ἐτιμωρήσατο καὶ ἄλλους ἐξουρίας παρέπεμψεν.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Κέλλωρα τὸν μάγιστρον ὑπὸ τοῦ βασι- A.M. 5998
10 λέως πεμφθέντα μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ πλείστης δυνάμεως, καὶ τὴν ὅλην σχεδὸν ἐξουσίαν παρειληφότα σὺν Θεοδότῳ στρατηγῷ, τούτοις κατεπίστευσεν ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ παντὸς πολέμου διοίκησιν. Ἀππίωνα δὲ καὶ Ὑπάτιον μεταπέμπεται σπουδαίως εἰς τὸ Βοζάντιον, οὐκ ἀναγκαίους ἡγησάμενος εἶναι
15 τῷ στρατοπέδῳ διὰ τὴν πρὸς Ἀρεοβίνδον τὸν στρατηγὸν ἔχ- P. 127
θραν, Καλλιόπιον δὲ τὸν στρατηγὸν ἐπιστήσας τῇ τοῦ δαπανήματος ἀρχῇ. τοῦ Κέλλωρος ταύτην ἄριστα τὸν πάντα πόλεμον ἅμα τῷ Ἀρεοβίνδῳ καὶ Πατρικίῳ καὶ Βερούσῳ καὶ Τιμοστράτῳ καὶ Ῥωμανῷ καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ διαφόρους
20 τόπους οἰκονομήσαντος· ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ μετὰ λόγου καὶ παι-

2. παλισίμασι A e.

9. Κέλωρα A, Κέλαρα b.

11. σὺν

{ Θεοδότῳ] σὺν δὲ τῷ A e f, σὺν Ἀρεοβίνδῳ b. 17. ἄριστα τὸν A, ἀρίστατον vulg.

18. Βουρούσῳ A, Βουρόσῳ a, Βουρούσῳ b e.

a se invicem disiuncti in diversa Euphratesiae, Osrhoēnae, Mesopotamiae, Syriae atque Armeniae oppida hiemantes se contulerint.

Hoc anno equestri agone celebrato, facta est duarum factionum seditio, et ex utraque periere plurimi, inter quos Anastasii filius ex pellice natus numeratus est: cuius morte vehementer afflictus Anastasius plures ultimo supplicio, alios exilio mulctavit.

Hoc anno Cellore magistro cum maxima subditarum sibi copia- A. C. 498
rum vi misso et cum Theodoto duce supremam paene in exercitum omnem potestatem adepto universam belli administrandi curam commisit imperator: Appionem et Hypatium, quorum operam haud amplius in castris desiderari ob exercitum cum Areobindo duce inimicitias arbitrabatur, Byzantium diligentius revocat: et rei annonariae summam Calliopio duci commendat praefecturam. Cellor porro cum Areobindo et Patricio et Boruso et Timostrato atque Romano, nec non reliquis aliis rationem bellandi optimam per varia quaeque loca semper exercuit. vir enim fuit praestantis ingenii et maxime doctrinae, animi fortitudine deique gratia ad summum repletus, ex Illyrico,

δείας πάσης χάριτος Θεοῦ πολλῆς πεπληρωμένος καὶ ἀνδρεὺς,
 Ἰλλύριος μὲν τῷ γένει, ὄθεν καὶ Ἀναστάσιος ὄρητο· πολ-
 λὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας καὶ φρουρία ἐπιδραμῶν, τὰ
 μὲν πρὶ, τὰ δὲ καὶ ἄλλοις καθρέθη τρόποις· ὥστε καὶ
 Β αὐτὴν Νισίβην μικροῦ δεῖν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι· ἐκρά- 5
 τει γὰρ καὶ λοιμὸς τῶν Περσικῶν τηρικαῦτα· εἶτα καὶ ἐπα-
 νάστασις αὐτοῖς ἐπισυμβέβηκεν ἐθνικῇ, τῶν λεγομένων Κα-
 δουσιῶν καὶ ἐτέρων ἐθνῶν, καὶ οὕτως ἀπλῶς ἐπικρατοῦσι
 τῶν Περσικῶν πραγμάτων Ῥωμαῖοι, ὡς ἀποστελεῖται Καβάδην
 Ἀσπέτιον στρατηγὸν περὶ εἰρήνης ἐσπουδασμένως διαλεχθῆναι 10
 Ῥωμαίους, καὶ εἰ μηδὲν ὀλίγον τι κομιζόμενον, ἀποδοῦναι
 καὶ Ἀμίδαν αὐτοῖς οὐπω δυνηθεῖσι μετὰ μυρίων πόνων καὶ
 λοιμῶν ἤδη ἐπικρατησάντων φυλάκων, ἀπὸ Περσῶν αὐτὴν
 ἐξελέσθαι, καὶ διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσειν καὶ τὸ τῶν τειχῶν
 V. 102 ἀκατάλυτον. πλὴν οἱ στρατηγοὶ χειμῶνα πάλιν ὄρωντες ἐπι- 15
 C ὄντα καὶ αἰρετώτερον εἶναι κρίναντες ὀλίγων ταλάντων ἐξω-
 νήσασθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐκ τοῦ χειμερίου τῶν
 τόπων, ἐν οἷς οἱ πρὸς Ἀσπέτιον ἐγίνοντο λόγοι, τριάκοντα

1. Θεοῦ om. A. 2. πολλὰ A. 3. ἐπιδραμῶν] ἐπιδρομαῖς
 ἐπαθον A. 4. ἄλλοις καθ. A, ἄλλοις καὶ καθ. vulg. 5.
 Ῥωμαίους A, Ῥωμαίων vulg. 6. λοιμὸς A e f, λιμὸς vulg.
 9. Ῥωμαῖοι add. ex A. 11. κομιζόμενος A. 13. λοιμῶν
 ἤδη ἐπικρατησάντων f, λοιμῶν ἤδη ἐπικρατησάντων A, λιμὸν ἤδη
 ἐπικρατήσαντα τῶν vulg. 14. καὶ τὸ τῶν A, καὶ διὰ τῶν
 vulg. 18. τρία τάλαντα A.

unde et Anastasius ducebat originem, trahens genus; et continuis quidem incursionibus Persarum agros et munita quaeque loca vexans, alia quidem igne, alia modis aliis devastabat: adeo ut ipsa Nisibis in Romanorum potestatem tantum non veniret. pestilentia enim Persicam regionem invaserat. tum vero per provincias Cadusiorum maxime ditorum et aliarum gentium tumultus unus post alium audiebantur exoriri; illisque tantopere Persarum res iactabantur, ut Aspetium ducem de pace cum Romanis collocuturum propense Cabades destinavit. et quamvis leve quid fuerit a Romanis reportatum, Amidam certe, quam infinitis laboribus recipere, nec Persarum in praesidio locatorum manibus etiam famis in eos invalescentis vi potuerant eripere, tam ob opportunum loci situm, quam ob indissolubilem moenium firmitatem, nullo negotio restituerunt Persae. ingruentes praeterea hiemis molestias secum reputantes duces, ex locorum, in quibus cum Aspetio pacis conferebantur sermones, difficultatibus et periculosa hiematione Romanum exercitum paucis talentis redimere satius esse duxerunt. talentis igitur ad triginta datis Basilium Edesse-

τάλαντα παρασχόντες καὶ ἀναλαβόντες Βασιλεῖον τὸν Ἐδεσσηνόν, ὁμηρεύοντα πρὸς Πέρσαις ἔτι, (Ἀλύπιος γὰρ ὁ χρηστός ἐτεθνήκει νόσῳ καμῶν παρ' ἐκείνοις,) καὶ ἀναδόντες, οὓς εἶχον ὁμήρους, Ἀμιδάν τε ἀπολαβόντες καὶ τὰς περὶ τῆς εἰ-
 5 ρήνης ποιούντες συνθήκας, ἐν μεθορίοις γενόμενοι τοῦ Ἀμμωδίας καὶ τοῦ Μαρδῆς φρουρίου, καὶ γράμμασι αὐτὰ βεβαιώσαντες. καὶ τοῦτο τέλος ἔσχεν ὁ Περσικὸς Ἀναστασίου πό-
 10 λημος κατὰ τὸ εἰ ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, τριετίαν μὲν κρατήσας, μᾶλλον δὲ τῶν ἔμπροσθεν πολέμων τὴν Περσῶν
 λυμηνάμενος γῆν, εἰς τοῦτο τὸ τέλος τοῦ εἰ ἔτους τῆς Ἀναστασίου βασιλείας ἔληξεν. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος, Ἰωάννης ὁ Νικαιώτης χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκέλευσεν Ἀναστάσιος, καὶ ἐχωνεύθη-
 15 σαν πολλὰ χαλκουργήματα, ἕξ ὧν ὁ μέγας ἔστησε Κωνσταντῖνος. ἐποίησε δὲ ἕξ αὐτῶν στήλην ἰδίαν, ἣν ἔστησεν εἰς P. 128 τὸν κίονα τοῦ Ταύρου. ἡ γὰρ πρώτην ἑστῶσα Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἔπεσεν ἀπὸ σεισμοῦ καὶ συνετριβή.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἔτος A. M. 5999
 20 πρῶτον.

1. Ἐδεσσηνόν ὁμηρεύοντα A, Ἐδεσσ. ὃν ὁμηρ. vulg. 2. Πέρσαις A, Πέρσας vulg. 3. ἀπολαμβάνουσι A. 4. φρουρίου A b, χωρίου vulg. 5. αὐτὰ A. τοῦτο vulg. 6. ὁ Περσικὸς. Ἀναστ. πόλημος A, Ἀναστ. ὁ II. π. vulg. 7. τοῦτο add. ex A. 8. ἦν b, καὶ vulg. 9. 10. τοῦτο add. ex A.

num apud Persas obsidem adhuc agentem (Alypius enim ille bonus vir morborum diuturnitate penes eos diem suum obierat) receperunt, redditusque pariter, quos tenebant, obsidibus, et Amida recuperata, in Ammodiae et Mardes confinibus convenientes pacis conditiones tandem tulerunt ipsasque demum scriptis obfirmatas dederunt et acceperunt. isque fuit exitus belli ab Anastasio adversus Persas gesti, qui circa decimum et quintum imperii illius annum incidit. cum autem per totum triennium bellum durasset, a quo multo magis quam a caeteris omnibus retro bellis Persarum ditio exhausta fuit, in hunc tamen finem Anastasio decimum et quintum annum imperante deductum est. caeterum Ioanne Alexandriae praesule defuncto, Ioannes Nicaeota ecclesiastica consecratione locum eius occupat.

Hoc eodem anno plura ex aere opera, ex his, quae possit magnus Constantinus, Anastasii iussu conflata sunt. ipse vero propriam ex illis sibi statuam effinxit, quam in Tauri columna erexit: quae prius enim magno Theodosio locata fuerat, terrae motu disiecta et comminuta fuit.

Alexandriae episcopi Ioannis Nicaeotae annus primus.

A. C. 499

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνεθεῖς τῶν πολέμων Μακεδόνιον τὸν πατριάρχην διαστρέψαι ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως βέσπευθεν. πολλοὶ δὲ τῶν ἐπισκόπων Ἀναστασίῳ χαριζόμενοι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἀντέπιπτον, ὧν πρῶτος ἦν Ἐλευσίος ὁ Ἀσήμεων. Μανιχαῖον δὲ τινα ζωγράφον Συροπέρσην 5 ἀπὸ Κυζίκου Ἀναστάσιος ἤγαγεν ἐν σχήματι πρεσβυτέρου, ὃς ἀλλότρια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγίων εἰκόνων ἐτόλμησεν γράψαι φασματώδη ἐν τῷ παλατίῳ Ἑλληνιανῶν, γνώμη τοῦ βασιλέως χαιρόντος τοῖς Μανιχαίοις, ὅθεν καὶ στάσις τοῦ λαοῦ γέγονε μεγάλη. καὶ τὸν ἑπαρχον ἐν ταῖς συνάξεσι καὶ 10 ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπενόησεν ἀκολουθεῖν ὁ βασιλεὺς. ἔφοβεῖτο γὰρ τῶν ὀρθοδόξων τὰς ἐκαναστασίας· καὶ ἐγένετο εἰς ἔθος. Ξεναίαν τὸν μανιχαιοφρονα ἤγαγεν Ἀναστάσιος εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν καὶ Φιλόξενον, ὡς ὁμόφρονα. Μακεδόνιος δὲ οὔτε κοινωνίας, οὔτε λόγου αὐτὸν ἤξιωσε, τοῦ κλή- 15 ρου καὶ τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ταραττομένου. ὅθεν καὶ λάθρῃ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγεν Ἀναστάσιος. Ἀχόλιον δὲ τινα Μακεδόνιος σπασάμενον κατ' αὐτοῦ μάχαιραν ἐξ ὑποβολῆς τῶν ἐχθραινόντων αὐτῷ, μηνιαίας ἀνώνυμης προσέταξεν

4. Ἐλευσίσιος ὁ Σασήμεων b. 7. δε] ὡς libri. 8. Ἑλληνιανῶν καὶ ἐν τῷ εὐαγγέλιῳ Στεφάνῳ Ἀδριανῶν b. 10. καὶ add. ex A. ἑπαρχον A b, ὑπαρχον vulg. 15. prius οὔτε add. ex A. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. μηνιαίας A, μηνιαίας vulg.

Hoc anno bellis liberatus Anastasius pervertendo Macedonio patriarchae a recto fidei sensu studium omne contulit. plures autem episcoporum Anastasii gratiae sibi promerendae cupidi, Chalcedonensis synodi se declaraverunt adversarios: quorum antesignanus Eleusius Asemensis episcopus extitit. Manichaeum vero quendam SyroperSAM genere, pictoriae artis peritum, presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstruosa quaedam et a sanctis ecclesiae imaginibus aliena ad imperatoris Manichaeorum opinionibus assueti mentem in Helenianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi seditio coorta. ut praefectus in conventibus ecclesiasticis vel publicis processibus imperatorem pone sequeretur, novo commento Anastasius edixit: sibi quippe timebat a catholicorum tumultibus: et iam res in consuetudinem transiit. Xenaiam praeterea Manichaeorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, utpote qui una secum sentiret, Anastasius Byzantium accersivit. Macedonius autem, clero, monachis et populo propter eum tumultuantibus, neque communiōne, neque alloquii familiaritate dignatus est: quocirca clam eum urbe subduxit Anastasius. Acholium porro quendam, ex infensorum sibi sug-

αὐτὸν λαμβάνειν, ἐπαινεθεὶς τῆς προφύτης. τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἑνδεεῖς ἱεροσύλους ἐπραξεν.

D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χυμευτῆς ἐπάρχων, V. 103 φοβερὸς, *Ἰωάννης* ὀνόματι, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπιθέτης, ὃς λάθρα βείσερχόμενος εἰς τὰ ἀργυροκρατεῖα ὑπεδείκνυεν τοῖς ἀργυροκραταῖς χεῖρας ἀνδριάντων χρυσοῦς καὶ πόδας καὶ ἄλλα ζώδια λέγων· ὅτι θησαυρὸν εὔρον γέμεστα ταῦτα, καὶ ἠπάτησεν πολλοὺς, καὶ ἐκόμβωσεν πολλοὺς· ὥστε γνόντα τὸν βασιλέα κρατῆσαι αὐτόν. ὁ δὲ προσήνεγκεν τῷ βασιλεῖ χακολιὸν ἵππον ὀλόχρυσον διὰ μαργαριτῶν· καὶ τοῦτον λαβὼν ὁ βασιλεὺς, λέγει αὐτῷ· ὄντως ἐμὲ οὐ κομβώσεις. καὶ ἐξώρισεν αὐτόν εἰς τὴν Πέτραν τὸ φρούριον τῆς Ἀσίας, καὶ P. 129 ἐκεῖ ἐτελεύτησε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐτείχισε τὸ Λά- A. M. 6000
15 ρας χωρίον ὃν τῆς Μεσοποταμίας μέγα καὶ ὄχυρόν, μέσον τῶν ὄρων κείμενον Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίας καὶ ὠραιὰ ἀπόθητα σίτου καὶ κιστέρνας ὑδάτων καὶ ἐμβόλους· ὀνομάσας αὐτὴν Ἀναστασιουπόλιν.

1. τῆς προφύτης A, τῆ προφύτη vulg. καὶ add. ex A. 3.
τῷ δ' αὐτῷ ἔτει A, τούτῳ δ' ἔτει vulg. 7. θησαυρὸν A, θησαυρῶν vulg. 8. καὶ ἐκόμβωσεν πολλοὺς] haec ita exhibet a: ἐκόμβωσεν ἐπάρων πολλὰ χρήματα καὶ λαθῶν ξυργεν καὶ εἰσελθῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκόμβωσεν κακεῖ πολλοὺς. 16. ὀρίων A. 17. ὠραιὰ A, nihil aliud quam latinum voc. horrea esse videtur. κιστέρνας A b, γιστέρνας vulg.

gestione gladium in caput educentem, menstruum annonam iussit reportare Macedonius, tanta in hominem clementia laudatus: quam pariter liberalitatem in egenos quosdam, qui ecclesiam compilaverant, exercuit.

Hoc etiam anno vir quidam artis conflatoriae peritus ac plane portentum aestimatus, Iohannes nomine, veterator insignis Antiochiae visus est: qui clam argentariorum tabernas obambulans, statuarum manus, pedes et animalculorum signa auro solido conflata argentariis ostentabat, dicens: thesaurum huiusmodi rerum plenum inveni. et his praestigiis multos decepit atque delusit: adeo ut de illis monitus imperator hominem tenuerit. ille fraenum equi auro puro compactum gemmisque respersum imperatori obtulit: quo accepto, dixit imperator: certe non mihi praestigiis illudes: eumque relegavit Petram, quod est Asiae munimentum: atque ibi tandem interiit.

Hoc anno imperator Anastasius Daras castrum Mesopotamiae ma- A. C. 500
gaum atque firmum in Romanae ac Persicae ditionis finibus situm moenibus cinxit: et ecclesias horreaque reponendis frumentis ac cisternas recipiendis aquis, nec non porticum in eo constituit; et num-

ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρά, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δίκαια Β πόλεως.

A. M. 6001

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον ἠνάγκασεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος ὑπογράψαι, ὃς ποιήσας σύνοδον τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων πολὺ 5 στιχὸν ἐπιστολὴν ἔγραψεν, τὴν ἐν Νικαίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἐφέσῳ ὁμολογῶν συνόδους, τὴν ἐν Χαλκηδόνι παραιοπήσας. ἀπεκήρυξε δὲ καὶ Διόδωρον, ὑποτάξας κεφάλαια δ', δι' ὧν μὴ συνάδων τῇ ἐν Χαλκηδόνι φαίνεται συνόδῳ, μάλιστα δὲ τῇ φωνῇ τῇ, ἐν δύο φύσει, ἀπομάχονται. 10 φασὶ δὲ τινες αὐτὰ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι. ὁ δὲ Φλαβιανὸς ἰδιαίτουσαν ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἀναστασίῳ τῷ σκοπῷ αὐτοῦ ἐπόμενος· ὁμοίως καὶ Ξεναίᾳ ὁ δυσσεβής, ὅστις καὶ ἀθθεντίας προσέθηκε τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἀνάθεμα κατὰ τοῦ θειοτάτου Λέοντος Ῥώμης καὶ τῆς συνόδου 15 D καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Κωνσταντῖνος δ' ἐπίσκοπος Σελευκίας τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν γραψύς τὸ αὐτὸ καὶ Ξεναίᾳ. Φλαβιανὸς δὲ ὡς διαβῶντων αὐτοὺς

5. ὑπ' αὐτὸν A, ὑπ' αὐτῷ b, ὑπ' αὐτοῦ vulg. 8. καὶ Διόδωρον A b, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον vulg. 9. δ' add. ex A.
10. δὲ τῇ A, ἐν τῇ vulg. 11. φασὶ — — εἶναι om. A. 13. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg. 14. ἀθθεντίας προσέθηκε A, ἀθθεντήσας, προσ. vulg. 17. ἀνεθεμάτισεν A, ἀναθεμ. vulg.
18. τὰ αὐτὰ b, ταύτην A a, τὸ αὐτὸ vulg. αὐτοῦς A, ἀθτίας vulg.

cupavit Anastasiopolim: sed et publicae commoditati duo balnea dicavit, et loco civitatis concessit iura.

A. C. 501

Hoc anno Anastasius imperator Flavianum Antiochiae episcopum concordiae sanctioni a Zenone editae subscribere coegit, qui episcopum sibi subditorum congregata synodo, prolixam scripsit epistolam, Nicaenam, Cpolititanam et Ephesiam admittens synodos, Chalcedone vero actam silentio praeteriit. sed et Diodorum et Theodorum subinde damnavit, quatuor subiciens capita, in quibus cum Chalcedonensi synodo minime consentire videtur: maxime vero vocibus istis, in duabus naturis, opponuntur ista capitula. nonnulli Acacii Cpoleos praesulis ea capita foetum esse dicunt. porro Flavianus privatam Anastasio dedit epistolam, qua in mentem eius omnino concedit, quemadmodum etiam impius Xenaias, qui eo progressus est temeritatis, ut adversus divimissimum Leonem Romae episcopum, synodum ipsam et utriusque asseclas execrationes immitteret. quin etiam Constantinus Seleuciaepiscopus sanctam Chalcedonensem synodum anathemate percussit, eadem prorsus ac Xenaias scribens. Flavianus autem ac si ipsos

ἔγραψε τῷ βασιλεῖ μηνύων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠγανάκτησε κατ' αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον μᾶλλον καὶ Ξεναῖαν ἀποδεξάμενος. Ἡλίας τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων ἔγραψεν Ἀναστάσιος κελεύων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ψηφίσασθαι. Ἡλίας δὲ ἀπέγραψε 5 τῷ βασιλεῖ ἀναθεματίσας Νεστόριον καὶ Εὐτυχεᾶ, Διόδωρον καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀποδεχόμενος. P. 130

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ταραχὴ με- V. 104
ταξὺ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ Νικαιώτου καὶ Δαγαλαῖφου
κόμητος, περὶ Γενναδίου τοῦ Φικοπέτρου· καὶ ἐγένετο στά-
10 σις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· καὶ ἐνεπύρισαν τὴν
οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου οἱ στρατιῶται, ὑπὸ δὲ τῶν
πολιτῶν ἢ οἰκία τοῦ Φικοπέτρου καὶ αὐτὴ ὁμοίως, καὶ ἔστη-
σαν οἱ Ἀλεξανδρεῖς στήλην τοῦ βασιλέως ἐν τῷ Ἀντικαν-
θάτῳ.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει μοναχοὶ τινες αἰρετικοὶ διακόσιοι ἐλθόν- A.M. 600a
τες ἀπὸ ἀνατολῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἕμα Σενήρω τῷ δυσσεβεῖ Β
κατὰ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου ἐσπαύδαζον. τούτους
Ἀναστάσιος ἐντίμως ἐδέξατο, ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας καὶ

1. μηνύων. ὁ δὲ A e f, μηνύων ταῦτα. ὁ δὲ vulg. 2. Κωνστ.
μᾶλλον καὶ Ξεν. A, K. δὲ καὶ Ξ. μᾶλλον vulg. 4. συνόδου A,
συνόδῳ vulg. 5. Διόδωρον καὶ A a e f, Διόδωρον καὶ Θεό-
δωρον καὶ vulg. 6. σύνοδον om. A b. 8. τοῦ ante Νικ.
add. ex A. 10. ἐνεπύρισαν e. 12. καὶ αὐτῆ ὁμοίως A e
(αὐτοὶ e). 18. ἐντίμως] ἐτιμῶς A.

eo nomine accusare maluisset, haec omnia imperatori per litteras ren-
nunciavit. Imperator Flaviano succensuit, Constantinum atque
Xenaiam probavit amplius; tum vero Eliae Hierosolymorum episcopo,
ut adversus Chalcedonensem synodum ferret sententiam scripto man-
davit. Elias imperatori rescribens, Nestorium et Eutychem, Diodorum
et Theodorum diris devovit et actam Chalcedone synodum se reci-
pere testatus est.

Hoc etiam anno ingens tumultus Alexandriae exortus est inter
Ioannem Nicaeotam episcopum et Dagalaiphum comitem Gennadii
Phicopetri gratia: eaque seditio plures dies in urbe duravit. et qui-
dem milites episcopi Ioannis domum incenderunt, et Phicopetri aedes
a populo pariter combustae. Alexandrini porro ad Cantharum im-
peratori statuum posuerunt.

Hoc anno monachi quidam haeretici numero ducenti ab oriente A.C. 50a
Byzantium cum impio Severo transfretati insidias Macedonio et syn-
odo damnationem parabant. istos Anastasius cum honore susceperit,
ceu veritatis adversarios, qui totum conturbarent orientem et eadem
pariter forent hic molituri. Ioannes autem Alexandriae episcopus du-

ταράξαντας τὴν ἀνατολὴν καὶ ὧδε ταῦτα πράσσοντας. Ἰωάννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας διαχιλίας λίτρας χρυσοῦ διδόναι ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐκβαλεῖ τελείως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠνάγκαζεν Μακεδόνιον κοινωνῆσαι τοῖς ἀποκρισιαρίοις Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην δέξασθαι 5 μὴ δεχόμενον μηδὲ ἐκβάλλοντα τὴν σύνοδον. Μακεδόνιος δὲ ἀντίστη εἰκῶν· μὴ κοινωνεῖν αὐτοῖς, εἰ μὴ ὁμολογήσουσιν **Σμῆτέρα** καὶ διδάσκαλον τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον. Δευτέριος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῶν Ἀρειανῶν τοῦ Βυζαντίου βαπτίζων τινὰ βάρβαρον λεγόμενον παρὰ τὴν δεσποτικὴν παράδοσιν, 10 ἐτόλμησεν εἰπεῖν· βαπτίζεται βάρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ κολυμβήθρα. ὁ δὲ βάρβαρος ἔμφοβος γενόμενος ἔφυγε καὶ πᾶσιν ἐγνώρισε τὸ θαῦμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόνιον τὸν **Κωνσταντινουπόλεως** ἠνάγκαζεν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκη- 15 **δόνη** σύνοδον, καθάπερ καὶ Ἡλίας ὁ Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Μακεδόνιος χωρὶς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐχούσης πρόεδρον τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον ἀδύνατον ἔλεγεν τοῦτο ποιῆσαι. ὅθεν ἐχθρόνας αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοὺς προσφεύγοντας τῇ ἐκκλη-

1. ταράξας A b. καὶ τοὺς ταῦτα A e, καὶ ὡς ταῦτα a. 4. ἐκβαλεῖ A, ἐκβάλῃ vulg. 6. δεχόμενον μηδὲ A, δεχόμενον αὐτὸν μηδὲ vulg. 7. ὁμολογήσουσιν A, ὁμολογήσωσιν vulg. 9. τοῦ Βυζαντίου add. ex A. 16. ὁ ante Ἱερ. add. ex A. 17. τὸν Ῥώμης A, τῆς Ῥ. vulg. 19. προσφεύγοντας A, προσφ. vulg.

centas auri libras imperatori se daturum pollicitus est, si modo celebratam Chalcedone synodum funditus abrogaret. imperator itaque Macedonium cum Ioannis legatis communionem habere cogebat et Ioanni ipsi, qui nec reciperet, nec respueret synodum, pacem dare. in adversum opposuit se Macedonius dicens: nullam se communionem iis impertiri, nisi matrem et magistram profiterentur Chalcedonensem synodum. Deuterius porro Arianorum episcopus Byzantii quempiam nomine barbarum baptizare paratus, repugnante licet dominica traditione, verba istiusmodi proferre ausus est: baptizatur barbarus in nomine patris, per filium, in sancto spiritu: et confestim exaruit piscina. barbarus terrore percussus fugae se dedit et omnibus postmodum, quod contigerat miraculum, manifestavit. in his imperator Macedonium Cproleos praesulem habitam olim Chalcedone synodum reprobare, quemadmodum et Hierosolymorum episcopus Elias, cogebat. ad haec Macedonius: citra universalem synodum, cui primus assideret Romanus episcopus, id se exequi non posse referebat. quibus imperator exasperatus, immunitatis quaerendae causa confugientes in ecclesiam

οὐκ ἀποσπᾶσθαι ἐπέλεσε βιαίως, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
 αἰρετικῶν ὄρους ἀσουλίας παρέσχετο. ὅσοι δὲ κληρικοί καὶ
 λαϊκοὶ αἰρετικοὶ ἐτύγγατον ἐν τῇ Βυζαντίῳ, τῇ Σαγγαρίῳ καὶ
 τοῖς αἰρετικαῖς μεσσαγαῖς ἀνακολικοῖς ἐσχόλαζον κατὰ Μακε-
 5 δασίον σπουδαῖοντες· ὅθεν οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίνην Θεο-
 φόροι μοναχοὶ ζήλω θείῳ κινήθεντες, ἦλθον εἰς τὸ Βυζάντιον
 κατὰ Σαγγαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν. Δωρόθεος δὲ P. 131
 μοναχὸς Ἀλεξανδρεὺς πολύστιχον βιβλίον ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς
 ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἣν δέδωκε Μάγνῳ τῇ νύμφῃ Ἀναστα-
 10 σίου * ἐπ' ἀδελφῷ ὀρθοδόξῳ οὐσῃ. αὕτη δὲ Ἀναστασίῳ τὴν
 βίβλον προσήνεγκεν ἐλπίζουσα δι' αὐτῆς μετατιθεσθαι αὐτῶν.
 ὁ δὲ ἐντυχὼν αὐτῇ καὶ παρὰ γνώμην αὐτοῦ εὐρών εἶδον,
 Δωρόθεον μὲν εἰς Ὀασίμ ἐξορίζει καὶ τὴν βίβλον ἐξουθενεῖ διὰ
 τὸ ἐπιγράφειν, Τραγηδία, ἣ γουν προφητεία τῆς νῦν καταστά-
 15 σως, ὥσπερ τῇ μεγάλῃ Βασιλείῃ φασὶν εἰρησθαι κατὰ Ἰου-
 λιανοῦ. ὁ δὲ Μακεδόنيος Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ πάν-
 τας ταύς τολμῶντας λέγειν τι κατὰ τῆς συνόδου ἀνεθεματίζεν, B
 καὶ τοὺς ἀποκρισιαρίους Φλαβιανοῦ ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν διὰ
 τινὰς χρείας ἀνεθεματίσεν καὶ ἐδίωξεν. V. 105

20 Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδον κροτηθῆναι ἐν Σιδῶνι Ἀναστά- A.M. 6003

1. ἐν — τῶν add. ex A. 4. τοῖς αἰρετικοῖς μοναχοῖς b, τοῖς
 αἰρ. Μανιχαίοις A, τοῖς Μανιχαίοις αἰρετικοῖς vulg. 5. τὴν
 add. ex A. 10. αὕτη A, αὕτη vulg. 12. καὶ add. ex A.
 16. τὸν ἀπὸ Ἀγ. A. 20. Σιδῶνι A, Σιδωνίᾳ vulg. Ἀνα-
 στάσιος add. ex b.

per vim abripi iussit et libertatis huiusmodi haeticorum fanis concessit iura. quilibet autem tam e clero, quam e plebe Byzantii degentes haeticis Severo atque haeticis istis orientis in oppugnando Macedonio praestabant operas: ex quo deiferi Palaestinae monachi divino moti affectu Severum et eius assecclas monachos confutaturi Cpolim convenerunt. Dorotheus interim Alexandrinus monachus pro Chalcedonensis synodi defensione volumen ingens a se conscriptum magnae Anastasii fratris sponsae rectum de fide sensum illuc usque servanti obtulit: quem ipsa dedit Anastasio, claritate doctrinae virum a perfidia dimovere sperans. ille libro perlecto, cum praeter opinionem opus digestum animadverteret, Dorotheum in Oasim ablegat et flocci fecit librum, quod gereret inscriptum Tragoedia, hoc est prophetia praesentis rerum status: quemadmodum a magno etiam Basilio adversus Iulianum pronunciatum narrant. caeterum Macedonius Flavianum Antiochensem et quicumque contra synodum leviter oblatrarent, anathematum fulmine percellerat, Flavianiue legatos, ob quaedam negotia se convenientes, execrationibus suppositos e conspectu amovit.

Hoc anno synodum Sidoniae congregari sanxit Anastasius. Soterichus A. C. 503

σιος ἐδέσπισεν. Σωτήριχος γὰρ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χειροτονούμενος ἐγγράφως ὁμολόγησεν δέχσθαι τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς ὄρον πίστεως. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος, C ὡς ἀπελθεῖν εἰς ἀνατολήν καὶ τῷ δυσσεβεῖ Ξεναΐα κοινολο- 5 γήσασθαι, καὶ ἄμφω σύνοδον γενέσθαι εἰς Σιδῶνα τὸν βασιλέα αἰτήσασθαι ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐκβολῇ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου· ἧτις καὶ συνέστη καὶ θάπτον διελύθη, τοῦ βασιλέως πέμψαντος εἰς τοῦτο Εὐτρόπιον τριβούτον, ὃς καὶ διαλύσας αὐτήν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἠλίαν τῶν 10 Ἱεροσολύμων σὺν τοῖς ἐπισκόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἡδονὴν γράψαι τῷ βασιλεῖ παρεσκεύασεν. Φλαβιανὸς δὲ τὰς τρεῖς μόνας συνόδους καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος Ἐνωτικὸν δέχσθαι ἔγραψεν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι μνήμην μὴ ποιησάμενος. Ἠλίας δὲ D ὁ Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔγραψεν ἀποβαλλέσθαι. 15 Σωτήριχος δὲ ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Ξεναΐας κατὰ Φλαβιανὸν καὶ Ἠλίαν ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τρανῶς κατὰ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἀποφίνασθαι, συνῆλθον ἀλλήλοις. Ἀναστάσιος δὲ ὀργισθεὶς

4. πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος b, πολεμιώτατα γέγ. οὕτως vulg.
 5. ἀπελθεῖν] ἀποθάνειν A e. 7. ἐν Χαλκ. A, ἐν τῇ X. vulg.
 8. καὶ ante συνέστη add. ex A. 11. τὰ πρὸς ἡδονὴν b, τὰ πρὸς Σιδῶνιον A, τὰ παρὰ Σιδωνίαν vulg. 16. καὶ Ξεναΐας om. A e. 17. ἀνήγαγεν A.

enim Caesareae Cappadociae a Macedonio consecratus, Chalcedonensis synodi decreta, velut fidei regulas se admittere scripto professus est. eius autem postmodum factus inimicus adeo ivit in adversum, ut in orientem profectus, impio Xenaïae rem omnem communicaret, et ad extirpandam funditus sanctam Chalcedonensem synodum aliam Sidoniae celebrari ab imperatore postularet uterque; et haec convocata dicto citius dissipata est et soluta Eutropii tribuni ab imperatore in hunc finem missi opera, qui ea abrogata, Flaviano Antiochiae et Eliae Hierosolymorum subiectisque ipsis episcopis, ut, quae ipsis placerent, ad imperatorem referrent, auctor fuit. Flavianus porro synodos tres solummodo et Zenonis concordiam se recipere scripsit, nulla prorsus de Chalcedonensi facta mentione: Elias autem Hierosolymorum episcopus Chalcedonensem se proscribere testatus est: Soterichus autem Caesareae Cappadociae et Xenaïas imperatori adversus Flavianum et Eliam rescripserunt, ipsos nimirum, dum adversus Chalcedonensem synodum palam dare sententiam recusarent, quominus in costum et unum sensum coirent, in causa fuisse. quare iratus Anastasius falsis quibusdam monachis, ut Antiochiae convenirent, ubi tumultu in Flavia-

ἐπίθιτο μοναχοῖς τισι ψευδωνύμοις συνελθεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ κατὰ Φλαβιανοῦ στασιάσαι, αἰτουῦντας αὐτὸν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ Διόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ Ἰβάν καὶ Θεοδώρητον, ὃ καὶ ἐποίησεν μικροψυχῆσας Φλα-
5 βιανός καὶ ἐπ' ἐκκλησίας αὐτοὺς ἀνεθεμάτισεν σὺν τῇ P. 132
συνόδῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ Μακεδονίου ὁ βασιλεὺς κατε-
σκέυασεν· καὶ οἱ ἀποσχισταὶ μετὰ μισθωτῶν ὄχλων ἐν τῷ
ἀρχαγγέλῳ τοῦ παλατίου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψάλλον-
10 τες ἐν κυριακῇ τὸ τρισάγιον προσετίθουν τό, ὃ σταυρωθεὶς
δι' ἡμᾶς, ὥστε τοὺς ὀρθοδόξους ἐξ ἀνάγκης μετὰ πληγῶν αὐ-
τοὺς ἐλάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς προφανῶς διὰ τῶν ἀποσχιστῶν
μοναχῶν καὶ κληρικῶν καὶ Ίουλιανοῦ τοῦ Καρίας ποτὲ ἐπι- B
σκόπου, ἔπειτα δὲ Ἀλικαρνασσοῦ, καὶ Σευήρου τοῦ δυσσεβοῦς
15 ἔτι μοναχοῦ ὄντος, ἐπολέμει τὸν Μακεδόνιον ἕβρεσιν αὐτὸν
δημοσίαις αἰσχροῖς ἐμβάλλων. τὰ δὲ πλήθῃ σὺν γυναιξὶ καὶ
τέκνοις ἡγουμένοις τε τῶν ὀρθοδόξων μοναχῶν ἔκραζον ἀθροί-
σθέντα· καιρὸς μαρτυρίου, μὴ καταλείψωμεν τὸν πατέρα
ἡμῶν· ὑβρίζοντες τὸν βασιλέα Μανιχαῖον καὶ τοῦ κράτους
20 ἀνύξιον. ὁ δὲ φοβηθεὶς, κατέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παλατίου,

1. συνελθεῖν A, συνδιελθεῖν vulg. 10. ὁ add. ex A. 13.
τοῦ A, τῆς vulg. Καρυᾶς b e, Βαρείας a, Καισαρείας f.
16. ἐμβάλλων A, συμβάλλων vulg. 19. ὑβρίζοντες A b e, ὑβρι-
ζόν τε vulg. 20. κατέκλεισε A, ἀπέκλεισε vulg.

num excitato, Chalcedonensem synodum simulque Diodorum, Theodorum, Ibam et Theodoretum cum execratione eum eiurare postulerent, suggessit: quod ille ex animi deiectione executus est, et in ecclesiae publico conventu eos una cum synodo percussit anathemate.

Hoc etiam anno imperator Macedonio struxit insidias: schismatici vero turba mercede conducta in aede ad palatium archangelo dicata et in magna quoque ecclesia die dominico ter sanctum hymnum canentes, addidere: qui crucifixus es pro nobis: ex quo ad eos etiam adiunctis verberibus extrudendos impulsus sunt orthodoxi. imperator autem schismaticorum manachorum clerique virorum et Iuliani quondam Cariae, postmodum vero Halicarnassi episcopi, et impii Severi monachum adhuc agentis opera foedis palam emissis contumellis Macedonium oppugnabat. verum urbis conferta plebs cum mulieribus et pueris, nec non orthodoxorum monachorum praefectis vociferabatur. adest martyrii tempus, ne patrem nostrum deseramus. et convicia in imperatorem coniciebat, ipsum Manichaeum et imperio prorsus indignum clamitans. quibus ille territus, palatii portas observa-

καὶ πλοῖα πρὸς φυγὴν ἠντρέπεισεν. τὸν δὲ Μακεδόνησον ὁμό-
 σας μηκέτι θεύσασθαι, τότε παρεκάλει ἰδεῖν, φοβηθεῖς τὰ
 C πλήθη. τούτου δὲ ἐρχομένου πρὸς αὐτόν, ὁ λαὸς τοῖς ἡγου-
 μένοις καὶ μοναχοῖς διεμαρτυρήσατο λέγων· τὸν πατέρα ἡμῶν
 ἔχομεν. καὶ οἱ τῶν σχολῶν εὐφήμουν αὐτὸν διερχόμενον. εἰς- 5
 ελθὼν δὲ πρὸς Ἀναστάσιον, ἤλεγξεν αὐτόν, ὡς πολέμιον
 τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑπεκρίθη πρὸς τὴν ὄραν ἐνοῦσθαι

V. 106 αὐτῷ.

A. M. 6004 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἠλία ἔτος ἔν.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνησον ἠπάτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ 10
 Κέλλωρος μαγίστρου ὑπομνηστικὸν ποιήσας πρὸς αὐτόν, ἐν
 ᾧ τὴν πρώτην [καὶ τὴν δευτέραν] σύνοδον ὁμολογεῖ δέχεσθαι,
 τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι εἶασεν· ὑπερ μέμψιν με-
 γάλην τῷ Μακεδονίῳ προσήγαγεν. διὰ γὰρ τούτου καὶ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τινι καὶ χειροτονούμενος ὑπέ- 15
 γραψεν. ὁ δὲ Μακεδόνιος ἀπελθὼν εἰς τὴν Σαλμάτου μο-
 P. 133 νῆν, τοῖς κληρικῶς καὶ μοναχοῖς ζηλωταῖς σκανδαλισθεῖσιν
 εἰς αὐτόν ἀπελογήσατο διὰ προσφωνητικοῦ λόγου, ὅτι δέχε-
 ται τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ τοὺς μὴ δεχομέ-

1. ἠντρέπεισεν A b e, εὐτρέπεισεν vulg. 4. διεμαρτύρατο A.
 8. αὐτῷ A b, αὐτόν vulg. 12. καὶ τὴν δευτέραν om. A b.
 ὁμολογεῖ A, ὁμολόγει vulg. 18. εἰς αὐτόν] ὑπ' αὐτῶν A.
 προσφωνητικοῦ A b, προσφων. vulg. 19. ἀγίαν add. ex A.

vit et ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam iureiu-
 rando Macedonium ad conspectum nusquam admissurum se obstrin-
 xerat, timore correptus eundem videre exoptabat fervide: ac tum eo
 ad imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad
 abbates et monachos conversa dicebat: patrem nostrum apud nos ha-
 bebimus. sed et militares scholae pertranseuntem illum faustis voci-
 bus prosequabantur. denique ad Anastasium introductus, illum ceu
 ecclesiae hostem obiurgavit: ille vero pacem et unum cum episcopo
 sensum tenere in praesens tempus simulavit.

A. C. 504 Hierosolymorum episcopi Eliae annus unicus.

Hoc anno commentario per Cellorem magistrum misso Macedo-
 nium imperator decept: ac primam quidem et secundam synodum
 se probare fatebatur, Ephesinam vero et Chalcedonensem penitus ta-
 cebat: qua magnam sibi invidiam conciliavit Macedonius: per huius-
 modi quippe commentarium concordiae sanctionem a Zenone editam
 probavit, cui iam, dum ordinaretur, subscripserat. eapropter Macedo-
 nius ad Dalmatae monasterium profectus ad clericos et monachos
 ferventiori zelo ductos et visi facinoris foeditate indignatos declama-
 torio sermone defensionem instituit, protestatus, se Chalcedonem syn-

νους αὐτῆν αἰρετικούς ἔχει, καὶ συνελειτούργησαν αὐτῷ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς δώροις ἐπεισεν τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ κληρικούς
 καὶ μοναχοὺς ἄλλον ἐπίσκοπον ψηφίσασθαι, ὅπερ καὶ Ἀρεά-
 δην καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου μεγάλως ἐλύπει· ἡγαπᾶτο γὰρ
 5 Μακεδόنيος καὶ διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ ὀρθὸν
 τῶν δογμάτων, εἰ καὶ ἡπατήθη. καὶ παρεσκεύασεν ὁ βασι-
 λεὺς δύο φαύλους τινὰς κατηγορῆσαι Μακεδόنيον, ὡς παιδ-
 εραστὴν καὶ αἰρετικόν, ἀποδοῦναι δὲ ταῦτα ἐγγράφως τῷ
 ἐπάρχῳ καὶ τῷ μαγίστρῳ· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ πρεσβυτέρων
 10 καὶ διακόνων ὀρθοδόξων. ἐκέλευσε δὲ ὁ βασιλεὺς Κέλλωρα
 τὸν μάγιστρον καταγαγεῖν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπείου βιαιῶς,
 βοῶντος Μακεδονίου, ἐτοιμῶς ἀπολογεῖσθαι, οὐ μόνον ἐν τῷ
 πραιτωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρι-
 κῶν εἰς φυλακὰς ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγεῖν ἰσχύσαντες, ἐν
 15 Ῥώμῃ καὶ Φοινίκη διεσπάρησαν. ὁ δὲ ἀσεβὴς βασιλεὺς τὸν
 αὐθεντικὸν χάρτην τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκηδόνι διὰ τοῦ
 μαγίστρον λαβεῖν παρὰ Μακεδονίου καὶ διαρρῆξαι ἔσπευδεν.
 Μακεδόنيος δὲ σφραγίσας αὐτόν, ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀπέ-
 θετο. Καλοπόδιος δὲ ὁ εὐνοῦχος, οἰκονόμος ὢν τῆς μεγάλης
 20 ἐκκλησίας, κλέψας αὐτὸν τῷ βασιλεὶ ἀπεκόμισεν. τότε Μακε-

4. μεγάλως A, μεγάλους vulg. 7. Μακεδόنيον A, Μακεδονίου
 vulg. 8. ἀποδοῦναι A e, ἐπιδοῦναι vulg. 9. ἐπάρχῳ A,
 ἐπάρχῳ vulg. 10. ὁ βασιλεὺς add. ex A e. 14. φυλακὰς
 A, φύλακας vulg. 15. ἀσεβὴς om. A. 17. καὶ διαρρῆξαι]
 πρὸς διὰρρῆξιν b. 18. αὐτόν A, αὐτὸ vulg.

odum admittere et, qui eam reiicerent, haereticos habere: quibus
 auditis una cum eo sacra missarum peregere mysteria. inteiua impe-
 rator clericos atque monachos una secum sentientes donis impulit, ut
 alium episcopum in eius locum subrogarent, quod Areadnam et ordi-
 nis senatorii praecipuos afflixit: erat quippe cunctis carus Macedo-
 nius, tum ob vitae munditiam, tum ob rectam et sinceram de fide
 sententiam, quamvis dolum postmodum fuerit passus. ad haec impe-
 rator duos nequam et profligatae vitae comparavit viros, qui Macedo-
 nium praeposteræ in pueros libidinis et haereseos criminarentur et
 de istis praefecto atque magistro scriptam offerrent accusationem: et
 aliam parem adversus catholicos presbyteros et diaconos instruxit. im-
 peravit denique Cellori magistro, episcopali aede Macedonium summa
 vi deturbare, vociferantem, se non in praetorio modo, sed etiam in
 theatro defensionem suscipere paratum. hinc e clerici grege plures in
 carcerem coniecti: alii fugae beneficium nacti, per Romanam et Phoe-
 niciam provinciam dispersi. impius autem imperator authenticas rerum
 apud Chalcedonem gestarum tabulas magistri ope a Macedonio reci-

δόνιον νυκτὸς ἔξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς βιαίως εἰς Χαλκηδὼνα, κίκειθεν εἰς Εὐχαιτὰν ἐξορισθῆναι προσέταξεν, μηδὲν τῶν κατ' αὐτοῦ ζητηθῆναι τολμήσας, φοβηθεῖς τὰ πλήθη. τῇ δὲ ἐξῆς προβάλλεται ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐπίκλην Λιτροβούλην καὶ 5
 D Κήλωνα, διὰ τινὰς πράξεις προσφόρους τοῖς ὀνόμασιν, ὅστις εἰσιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πρότερον τὰς Μακεδονίου εἰκόνας κατέφευγεν καὶ οὕτως ἐλειτούργει. Ἰωάννην δὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξε τὸν Νικαιώτην καὶ συνοδικὰ πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν. Ἀναστάσιος δὲ ἐννοηθεῖς, ὅτι χωρὶς 10
 V. 107 γιστρον, ἐστῆσεν αὐτὸν ἐπέκεινα Κλαυδιουπόλεως τῆς Ὀνοριάδος. αὐτοὶ δὲ δικασταὶ καὶ μάρτυρες καὶ κατηγοροὶ ὄντες, ἀπόντα καθαιροῦσι τὸν ἐκβληθέντα πρὸ κρίσεως, καὶ δι' ἐπισκόπων πέμπονσι τὴν καθάρισιν καὶ πρεσβύτερον Κυζι- 15
 P. 134 κηροῦ. τούτους ἰδὼν Μακεδόνιος, πρὶν αὐτοὺς λαλῆσαι, ἠρώτα, εἰ δέχονται τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον; τῶν δὲ εἰπόντων· τίς γὰρ εἶ; τότε αὐτὸς ἔφη· Σαββατιανοὶ ἢ Μακε-

2. ἐν Εὐχαιταῖς b, εἰς Εὐχάϊτα A. 4. προδύβατο b. 10. αὐτὸν A, ἐκείνον vulg. 11. μαγιστριανὸν b. 12. ἐστῆσεν A, ἐπεμψεν vulg. 16. τούτους] οὗς f. 17. δέχονται A, δέχωνται vulg. 18. τίς A, τί vulg. τότε] τούτου A.

pere et discernere contendebat: eas vero sigillo notatas in altari Macedonius reposuit: quas demum Calepodius eunuchus magnae ecclesiae oconomus furtim subreptas ad imperatorem detulit. postremo Macedonium noctu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaitam deportari iussit imperator, nullam ob plebis metum de ipsi obiectis inquisitionem facere ausus. sequente luce Timotheum quendam presbyterum et ecclesiae sceuophylacem, ex quibusdam gestis nominibus accommodatis cognomento Litrobulem et Celonem, declaravit episcopum: qui primum ecclesias ingressus, Macedonii deposuit imagines atque ita demum sacris operam dedit: Ioannemque Nicaeotam Alexandrinum in ecclesiae tabulas recensuit synodicasque litteras ad eum scripsit. perpendens porro Anastasius Macedonium indicta causa nullave depositionis in eum lata sententia in exilium eiectionum, misso magistro diem ei dixit ultra Claudiopolim Honoriadis provinciae. in eum vero iudices, testes et accusatores instituti deportatum iam ante iudicium et absentem muneris abrogatione damnant et per episcopos et presbyterum Cyzicenum depositionis sententiam mittunt. quos ubi conspexit Macedonius, etiam ante sermonis exordium interrogat, num Chalcedonensem synodum admittunt? respon-

A.M. 6005 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Τιμοθέου, Ἱεροσολύμων Ἰωάννου, Ἀντιοχείας Σεήρου ἔτος α'.*

Τούτῃ τῇ ἔτει Βιταλιανὸν τὸν υἱὸν Πατρικίουλου κόμητος Φοιδεράτων οἱ ἐν Σκυθία καὶ Μυσία καὶ λοιπαῖς χώραις ὁρθόδοξοι παρεκάλουν κινήθῃναι κατὰ Ἀναστασίου τοῦ δυσσεβοῦς. 5 ὁ δὲ κινήθεις, πολλὰς μυριάδας ἀνέλεν στρατοῦ τῶν ὑπὲρ Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν πεμπόμενον πλείστον, καὶ ὄπλα εἰς συμμαχίαν καὶ δαπάνας καὶ ὅσα ἄλλα ἐχειροῦτο. φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐζήκοντα πέντε χιλιάδας στρατοῦ βασιλικῷ ἐκρήμνισεν σὺν Ὑπατίῳ στρατηγούντι αὐτῶν, νῆψ δὲ ἐξαδέλφῃς Ἀναστασίου καὶ Σεκονδίνου πατρικίου, ὃν καὶ πιάσας ζῶντα εἶχεν ἐν φρουρᾷ. Ἀναστάσιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεύς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀντίετος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς καὶ κληρικοῖς 15 ἐπεδειξάντο· ὥστε καὶ εἰς Ὀασιν τῆς Θηβαΐδος ἐξώρισαν πολλούς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνοδικὰ καὶ Μακεδονίου τὴν καθαιρέσιν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἔπεμψεν· ὧν οἱ μὲν ἀνδρειότεροι πρὸς ἄμφω ἀντέστησαν· οἱ δὲ παρόφοροι φόβῳ τοῦ βασιλέως ἀμφοτέρω ὑπέγραψαν· οἱ δὲ μέσοι 20 V. 108 τῇ καθαιρέσει Μακεδονίου οὐχ ὑπέγραψαν, εἰ μὴ μόνον τοῖς

20. ἀμφοτέρω A, ἀμφοτέροι b, ἀμφοτέροις vulg.

A. C. 505 *Cpoteos episcopi Timothei, Hierosolymorum Ioannis, Antiochia Severi annus primus.*

Hoc anno Vitalianum Patricioli Foederatorum comitis filium Scythiae, Mysiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma adversus impium Anastasium sumenda concitabant. is ita provocatus infinitam prorsus exercituum, qui sub Anastasio merebantur, multitudinem concidit, et auri copiam immensam ad elargienda stipendia missam, arma in subsidium, commeatum, caeteraque omnia depraedatus est. uno conflictu solo sexaginta quinque hominum millia ex imperatoris exercitu cum Hypatio Anastasii consobrinae et Secundini patricii filio eorum duce prostravit, vivumque acceptum sub custodia tenuit. Anastasius autem iniquus imperator et Timotheus sacrilegus episcopus Cpoteos monachis, laicis et clericis Macedonii synodique causa plurima mala intulit: adeo ut Oasim Thebaïdos ex eis plures in exilium egerit: synodales vero litteras, et Macedonii depositionem cunctis passim per urbes episcopis ad subscribendum misit Timotheus: ex quibus qui fortitudine praecelluerunt, utrique iverunt in oppositum: qui animo faciliores imperatori metu subscripserunt utrique: qui medium tenuere, Macedonii depositioni nusquam, verum solis Timothei synodicis, quod

συνόδοις Τιμοθέου, ὅπερ ταύτων ἦν, εἰ καὶ διαφέρειν αὐ-
 τοῖς ἐδόκει. Τιμόθεος δὲ τὸ ὄνομα Σευήρου βουληθεῖς ἐντά-
 ξαι ταῖς διπτυχοῖς καὶ τὸ Φλαβιανοῦ ἐξβαλεῖν ἐπὶ τοῦ λαοῦ B
 ἐκάλωθ'· Σευήρου γὰρ τὴν κοινωνίαν πάντες οἱ ὀρθόδοξοι
 5 ἔφτυον, μάλιστα οἱ μοναχοί, οὗς μετὰ πληθους ἀγροικικοῦ
 τιμωρῶν πολλοὺς ἐφόνευσε, τὰ θουσιωτήρια ἀνατρέκων, καὶ
 τὰ ἱερὰ σπετή τῶν ὀρθόδοξων χωνείων ὁ ἱερόσυλος. Ἰου-
 λιανὰ δὲ ἡ περιφανεσιάτη ἡ κτίσις τὸν παῖν τῆς Θεοτόκου
 ἐν ταῖς Ὀνωραίαις ἀτεκνοῖτο σφόδρα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συν-
 10 ὄδου, ὡς καὶ τὸν βασιλέα πολλὰς αὐτῆ διανομοφὰς ἐφενρόντα
 μὴ κείσαι κοινωνῆσαι τῷ Τιμοθέῳ. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος
 πολλὰκις εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν οὐκ ἔπεισεν αὐτὴν. Πομπήιον
 δὲ ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν τούτου γαμετὴν κοσμίαν C
 οὖσαν καὶ εὐποῖταις σχολάζουσαν, πολλὰκις περιστάσεις ἐτα-
 15 κείνου, ὡς ζηλωτὰς τῆς συνόδου, καὶ ὡς χορηγοῦντας Μακε-
 δονίῃ ἐν τῇ ἐξορίᾳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. οἱ δὲ σταλέντες πα-
 ρὰ Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Νικαιώτην
 ἐπ' ἄμβωνος τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἀγίαν σύνοδον ἀνεθεματίσαν.
 τοῦ δὲ ἡγουμένου τῆς Δίου μονῆς τελευτήσαντος, ἦλθεν Τι-
 20 μόθεος προβαλέσθαι ἡγούμενον. ὁ δὲ μέλλων προβιβαῖζεσθαι

1. εἰ καὶ A, εἶπερ vulg. 3. ἐξβαλεῖν A, ἐβάλας vulg. 5.
 ἀγροικικοῦ b, ἀγροίκου A, ἀγροίκων vulg. 11. τῷ add. ex A.
 12. Πόμπιον A.

tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen et subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Severi nomen diptychis volens inserere, et Flaviani rescindere, a populo prohibitus est. Severi quippe communionem aversabantur orthodoxi omnes, et maxime monachi, in quos collecta rusticorum turba crudeliter animadvertit, et altaribus eversis sacrisque orthodoxorum vasis igne confatis, sacrilegus plures eorum interfecit. Iuliana vero illustrissima foemina, quae templum deiparae virgini posuit in Honoratis, pro viribus Chalcedonensem adeo tuebatur synodum, ut imperator ipse adinventis etiam multarum fallaciarum technis, ut Timothei communionem subiret, persuadere non valuerit: sed nec ipsamet Timotheus, cum eam saepius convenisset, non persuasit. Pompeium insuper consobrinum suum, eiusque coniugem ornatissimam foeminam, et bonis operibus assuetam, cum synodo bene affectos, et quae ad vitae necessitatem conducunt Macedonio in exilio subministrantes, multis calamitatibus oppressit imperator. porro qui ad Ioannem Nicaeotam a Timotheo missi fuerunt Alexandriam, illi ex ecclesiae suggestu sanctam Chalcedonensem synodum anathemate damnaverunt. caeterum Dii monasterii praefecto e vivis sublato, Timotheus superiorem alium substi-

ἔφη, μὴ δέχεσθαι εὐλογίαν παρὰ ἀνδρὸς ἀθετοῦντος τὴν ἐν
 D Χαλκηδόνι σύνοδον. Τιμόθεος δὲ ἔφη ἀνάθεμα παντὶ ἀν-
 θρώπῳ τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον· καὶ εὐ-
 τως προχειρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ οὐ κατεδέξατο ὁ ἡγούμενος.
 Ἰωάννης δὲ ὁ ἀρχidiaκονος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὢν, ὕβρισας 5
 Τιμόθεον, τῷ βασιλεὶ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας
 Τιμόθεον, χαλεπῶς κατὰ πρόσωπον ἀρνούμενον εὗρεν καὶ πάλιν
 ἀναθεματίζοντα τοὺς δεχομένους τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσσεβῆς ἐκόλωσε τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἀνέρχεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν 10
 P. 136 ἐν τῇ ὑψώσει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. φοβερὰ δὲ τινα ὑπὸ
 δαιμονίωντων ἐγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα τότε. Ἀναστάσιος δὲ
 ἐπιθυμῶν γενέσθαι δουρὲς Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεὶ,
 εἰ μὴ πείσω Ἰωάννην τὸν μετὰ Ἡλίαν ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
 μων κοινωνῆσαι Σευήρῳ, δίδειν τριακοσίας λίτρας χρυσοῦ. 15
 λαβῶν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἰωάννην
 μὴ πειθόμενον εἰς φρουρὰν ἐπέβαλεν. Ζαχαρίας δὲ τις ἄρ-
 χων Παλαιστίνης, Θεοφιλῆς ἀνὴρ, ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζή-
 λῳ θείῳ φερόμενος ὑποσχέσθαι τῷ δουκὶ ποιεῖν τὰ δοκοῦντα
 αὐτῷ, εἰ ἀποκατασταθῆ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ἀπο- 20

2. Τιμόθεος δὲ ἔφη — — σύνοδον om. A b f. 4. οὐ add.
 ex A b. 12. εἰς Ἱεροσόλυμα. τότε δὲ τις Ἀναστάσιος b. 14.
 fort. πείσοι.

tuturus accessit. at qui promovendus erat dixit: a viro qui Chalcedonensem synodum reprobaverit, benedictionem se nolle accipere. respondit Timotheus: anathemate feriatur quisquis Chalcedonensem non admiserit synodum: atque ita se ab eo confirmari non permisit praefectus. Ioannes autem Timothei archidiaconus cum esset Manichaeus, coniectis in Timotheum conviciis, rem ad imperatorem detulit. sed cum imperator ipsum ignominiose et dure corripuisset, Timotheus ante imperatoris conspectum rem negavit omnem, et qui synodum Chalcedone celebratam reciperent, anathemate perstrinxit. Ioannes autem impius Alexandriae praesul Aegyptios Hierosolymam ascendere prohibuit, ne in sanctae crucis exaltationis festo Chalcedonensis synodi patribus communicarent. tum vero res prorsus horrendae ab iis qui daemonibus correpti erant Hierosolymis editae. Anastasius autem Palaestinae dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui post Eliam Hierosolymorum episcopum agebat, cum Severo communionem habere suaderet, 300 auri libras imperatori se pensurum promisit. mox dignitatem arrepta, venit Hierosolymam et Ioannem sibi reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palaestinae praefectus, vir religiosus, divino zelo motus, episcopo sugges-

λίσσαντος αὐτόν, καὶ ἀποκαταστήσαντος, συναγαγὼν τὰ μονα- B
 στήρια εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σεφράνου, καὶ ἀνελθὼν ἐπ'
 ἄμβωνος, ἀνεθεμάτισε Νεστόριον καὶ Εὐτύχεια καὶ Σευήρον
 καὶ Σωτήριχον τὸν Καισαρείας, ἀναγορεύσας τὰς ἁγίας καὶ
 5 οἰκουμενικὰς τέσσαρας συνόδους· παρῆν δὲ καὶ Ὑπάτιος ὁ
 ἀδελφιδουῶς τοῦ βασιλέως μὴ κοινωνῶν τῷ Σευήρῳ τὸ σύνο-
 λον. οὗτος κοινωνήσας τῷ Ἰωάννῃ τότε χρυσίου λίτμας ἕκα- V. 109
 τὸν Θεοδοσίῳ τῷ ὀσίῳ ἐξάρχῳ ὄντι τῶν μοναστηρίων εἰς δια-
 νομὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 10 ζηλούντων μοναχῶν δέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τινὰς τῶν ἀρ-
 χόντων προσέταξεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τῶν C
 Σφραρακίου ἐπ' ἄμβωνος τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου ὑπο-
 βάλλειν, ὥστε τὰ πλήθη ἀγανακτοῦντα ἐξελθεῖν κατὰ τὴν
 ἡμέραν τῆς λιτῆς γινομένης ἐν τῷ Τρικόγχῳ διὰ τὴν κόνιν·
 15 ἦνίκα καὶ Τιμόθεος δι' ἐγγράφου ὑπομνηστικοῦ πάσαις ταῖς
 ἐκκλησίαις προσέταξε τὸ τρισάγιον ἐν ταῖς λιταῖς μετὰ τῆς
 προσθήκης εἰπεῖν. ὅπερ πολλοὶ φοβούμενοι ἐποίησαν. οἱ δὲ
 μοναχοὶ ἄλλον ψαλμὸν ἤλθον ψάλλοντες. τούτους δὲ ἰδὼν
 ὁ λαὸς ἔκραξεν· καλῶς ἤλθον οἱ ὀρθόδοξοι. στάσις τε πολλή
 20 γέγονε καὶ ἐμπρησμοὺς οἰκῶν πολλῶν καὶ φόνοι μυρῖοι, τοῦ

6. ἀδελφὸς A e.

8. ὀσίῳ om. A e f.

9. Χαλκηδόνι συν-
 ὄδου λαλούντων A.

sit, duci quae placita forent executurum polliceretur, si modo pro-
 priam sibi sedem reciperet. quo illum dimittente ac throno restitu-
 ente, mox ille monasteria quaeque in S. Stephani templum collegit,
 et sanctis quatuor oecumenicis conciliis publice proclamatis in Nesto-
 rium, Eutychem, Severum et Soterichum Caesareae praesulem anathe-
 ma ex ambone pronunziavit. his interfuit Hypatius imperatoris ex
 fratre nepos a Severi communionem penitus alienus. hic cum Ioanni
 communicaret, Theodosio sancto monasteriorum praeposito centum
 auri libras tunc donavit, quas in monachos, qui rectam fidem et Chal-
 cedone synodum actam tuerentur, distribuere. imperator porro ma-
 gistratum nonnullis, ut in sancti Theodori Spharaciorum templo ex
 ambone hymni ter sancti subicerent additamentum praecipit: ex
 quo populus indignatus, ex processione precibus ad Triconchum eo
 die propter pulverem igneam habitis, se subduxit: cum etiam Timo-
 theus omnibus ecclesiis per libellum scriptum edixit, ut ter sanctum
 hymnum, non omisso additamento, in publicis processionebus decan-
 tarent: quod plerique prae metu fecere. caeterum monachi canticum
 alii procedebant psallentes. iis conspectis exclamavit populus: bene
 venerint orthodoxi: ex quo tumultus vehemens exortus est, multarum
 domorum visa incendia, et innumerae caedes perpetratae, populi con-

Δόχλου καταβοῶντος Ἀναστασίῳ, καὶ ἄλλον βασιλέα αἰτούντων, Βιταλιανὸν δὲ πάντων εὐφημούντων, ὡς αὐτοκράτορα, ὥστε φυγεῖν Ἀναστάσιον, καὶ κρυβῆναι ἐν προαστείῳ ἐγγύς Βλαχερνῶν, ὑπ' αὐτῆς δὲ Ἀρεάδνης ὑβρισθῆναι, ὡς πολλῶν κακῶν αἴτιον Χριστιανοῖς. Ἀλαμουνδάρου δὲ τοῦ φυλάρχου τῶν 5 Σαρακηνῶν βαπτισθέντος, Σευῆρος ὁ δυσσεβῆς δι' ἐπισκόπους ἐπέμψεν τῆς λώβης αὐτοῦ μεταδοῦναι αὐτῷ. Θεοῦ δὲ προνοία ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ὁ ἀνὴρ ἐβαπτίσθη τῶν δεχομένων τὴν σύνοδον. τῶν δὲ ἐπισκόπων τοῦ Σευῆρου διαστρέ-
 P. 137 φειν τὸν φύλαρχον τοῦ ἀληθοῦς δόγματος σπενδόντων, θαν- 10 μαστιῶς αὐτοὺς ἤλεγξεν Ἀλαμούνδαρος δραματοουργία τοιαύτη. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτούς, γράμματα, φησίν, ἐδεξάμην σήμερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τέθνηκε σήμερον. τῶν δὲ εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, ἔφη πρὸς αὐτοὺς ὁ φύλαρχος· καὶ πῶς Θεὸς γυμνὸς ἐσταυρώθη καθ' ἑμῆς, εἰ μὴ 15 δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστὸς, εἴπερ μηδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει; καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησαν οἱ τοῦ Σευῆρου ἐπίσκοποι. Καβάδης δὲ τινὰς τῶν ἐν Περσίδι Χριστιανῶν ἠγκυλο-
 Βκόπησεν, οἱ μετὰ ταῦτα περιεπάτησαν.

1. Ἀναστασίῳ a. 5. Ἀλαμουνδάρῳ τῷ φυλάρχῳ — βαπτισθέντι b. 6. ἐπισκόπους om. A. 12. γὰρ add. ex A e. 13. ὁ ἀρχάγγελος om. A e f. σήμερον om. A f.

fusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, et aliam ad imperium advocante, et uno consensu, ceu iam declaratum imperatorem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anastasius et Blachernis proxime in suburbio delituerit, eum vero, velut multorum auctorem malorum, conviciis usa Areadna corripuerit. porro Alamundaro Sarcenicarum tribuum principe baptizato duos episcopos, eadem, qua ipse, tabe infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum destinavit. ab orthodoxis vero synodo bene affectis, dei providentia baptizatus, Severianis episcopis a vero fidei sensu eum divertere studiose machinantibus, ipse Alamundarus arte mira commento hocce proposito eos coarguit. hodie, inquit ad eos, accepi litteras, quibus archangelum Michaellem obiisse hoc eodem die nunciatur. respondentibus illis, rem esse quae fieri nequirit: ad eos tribuum princeps convertit sermonem: et quomodo, ait, purus merusque deus iuxta mentem vestram fuit cruci suffixus, nisi duabus ex naturis constiterit Christus: quandoquidem neque angelus leto potest extingui? atque ita cum dedecore Severiani episcopi discesserunt. Cabades porro quibusdam per Persidem Christianis poplitum succidit nervos, qui nihilo secius postmodum recta processerunt.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ὁρμισδα ἔτος α΄.

A.M. 6006

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς παραλαβὼν πῦσαν τὴν Θράκην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πλήθη Οὐννων καὶ Βουλγάρων, παρέλαβεν τὴν Ἀγχίαλον καὶ τὴν Ὀδυσσοπόλιν, πιάσας καὶ τὸν Κύριλλον τὸν στρατηλάτην Θράκης, καὶ ἤλθεν πραιδεύων ἕως τοῦ Βυζαντίου. φειδόμενος δὲ τῆς πόλεως ἐν Σωσθενίῳ ἰστρατοπέδευσεν. Ἀνασιάσιος δὲ ἀπο- C γνοῦς πέμπει τινὰς τῆς συγκλήτου παρακαλῶν εἰρηνεῦσαι αὐτόν· καὶ ᾤμοσεν σὺν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοὺς ἐξορισθέντας 10 ἐπισκόπους ἀνακαλεῖσθαι ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης. ὁ δὲ Βιταλιανὸς προσέθηκεν, ἵνα καὶ οἱ πρίγκιπες ἐκάστης σχολῆς ὁμώσωσι τοῦτο· καὶ Μακεδόνιος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδίκως ἐκβληθέντες ἀπολάβωσι τοὺς ἰδίους θρόνους, ὁμοίως καὶ πάντες V. 110 οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, καὶ οὕτως συγκροτηθῆ ἡ σύνοδος, ἐρχο- 15 μένου καὶ τοῦ Ῥώμης, καὶ πάντων τῶν ἐπισκόπων, καὶ οὕτω κοινῇ κρίσει ἐξετασθῆ τὰ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων τολμηθέντα. τοῦ δὲ βασιλέως καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόν- D των τε καὶ λαῶν ὁμοσάντων, καὶ βεβαιωσάντων ταῦτα οὕτως γίνεσθαι, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ἐπανεῖςεν ἐπὶ τὰ ἴδια. Σε- 20 κονδιανὸς δὲ ὁ πατρικίος ὁ γαμβρὸς Ἀναστασίου ἐπ' ἀδελφῆ,

9. αὐτῷ καὶ ὁμόσαι b. 13. ἀπολάβωσι τ. ἰδ. θρ. δμ. om. A.
14. χρηστῆ A. 15. τῶν add. ex A. 16. ἐξετασθῆ A, εἰτοι-
μασθῆ e, δοκιμασθῆ vulg.

Romae episcopi Hormisdæ annus primus.

A. C. 506

Hoc anno Vitalianus occupata universa Thracia, Scythia et Mysia, ducens secum ingentem Unnorum et Bulgarorum numerum cepit An-ebialum et Odysopolim, ipsumque Thraciacae militiae magistrum Cy-rillum, praedis quaquaversus ad Byzantium usque abactis, compre-hendit. at cum urbi parceret, ad Sosthenium castra metatus est. Anastasius rebus in desperatis ordinis nonnullis qui de pace agenda eum rogarent, misit: iuravitque una cum universo senatu epi-scopos exules Heracleam Thraciae se revocaturum. his additum vo-luit Vitalianus, ut uniuscuiusque scholae principes idem iureiurando assererent: atque ut Macedonius et Flavianus propriis thronis iniuste expulsi, eos reciperent, ac reliqui pariter episcopi suos: et ita domum convocaretur synodus, ad quam pontifex Romanus et cuncti accede-rent episcopi: ut hoc pacto quae adversus orthodoxos perperam de-creta fuissent, communis iudicii subiicerentur examini. imperatore vero et universo senatu et magistratuum populique reliquis iusiuran-dum interponentibus, et data fide res ordine exposito gerendas affir-mantibus, pax conciliata, et ipse domum repetiit. porro Secundianus patricius Anastasii ex sorore gener, et Hypatii pater, ad Vitaliani

σιος ἐθέτισεν. Σωτήριχος γὰρ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χειροτονούμενος ἐγγράφως ὡμολόγησεν δέχεσθαι τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς ὄρον πίστεως. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος, ὡς ἀπελθεῖν εἰς ἀνατολὴν καὶ τῷ δυσσεβεῖ Ξεναίᾳ κοινολογῆσασθαι, καὶ ἄμφω σύνοδον γενέσθαι εἰς Σιδῶνα τὸν βασιλέα αἰτήσασθαι ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐκβολῇ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου· ἦτις καὶ συνέστη καὶ θᾶπτον διελύθη, τοῦ βασιλέως πέμψαντος εἰς τοῦτο Εὐτρόπιον τριβούνον, ὃς καὶ διαλύσας αὐτὴν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἠλίαν τῶν Ἱεροσολύμων σὺν τοῖς ἐπισκόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἡδονὴν γράψαι τῷ βασιλεῖ παρεσκέυασεν. Φλαβιανὸς δὲ τὰς τρεῖς μόνων συνόδους καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος Ἐνωτικὸν δέχεσθαι ἔγραψεν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι μνημὴν μὴ ποιησάμενος. Ἠλίας δὲ ὁ Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔγραψεν ἀποβάλλεσθαι. Σωτήριχος δὲ ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Ξεναίας κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Ἠλίου ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τρανῶς κατὰ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἀποφίνασθαι, συνῆλθον ἀλλήλοις. Ἀναστάσιος δὲ ὄργισθεις

4. πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος b, πολεμιώτατα γέγ. οὕτως vulg.
 5. ἀπελθεῖν] ἀποθανεῖν A e. 7. ἐν Χαλκ. A, ἐν τῇ X. vulg.
 8. καὶ ante συνέστη add. ex A. 11. τὰ πρὸς ἡδονὴν b, τὰ πρὸς Σιδόνιον A, τὰ παρὰ Σιδωνίαν vulg. 16. καὶ Ξεναίας om. A e. 17. ἀνήγαγεν A.

enim Caesareae Cappadociae a Macedonio consecratus, Chalcedonensis synodi decreta, velut fidei regulas se admittere scripto professus est. eius autem postmodum factus inimicus adeo ivit in adversum, ut in orientem profectus, impio Xenaïae rem omnem communicaret, et ad extirpandam funditus sanctam Chalcedonensem synodum aliam Sidoniae celebrari ab imperatore postulare uterque; et haec convocata dicto citius dissipata est et soluta Eutropii tribuni ab imperatore in hunc finem missi opera, qui ea abrogata, Flaviano Antiochiae et Eliae Hierosolymorum subiectisque ipsis episcopis, ut, quae ipsis placerent, ad imperatorem referrent, auctor fuit. Flavianus porro synodos tres solummodo et Zenonis concordiam se recipere scripsit, nulla prorsus de Chalcedonensi facta mentione: Elias autem Hierosolymorum episcopus Chalcedonensem se proscribere testatus est: Soterichus autem Caesareae Cappadociae et Xenaïas imperatori adversus Flavianum et Eliam rescripserunt, ipsos nimirum, dum adversus Chalcedonensem synodum palam dare sententiam recusarent, quomiuus in coetum et unum sensum coirent, in causa fuisse. quare iratus Anastasius falsis quibusdam monachis, ut Antiochiae convenirent, ubi tumultu in Flavia-

ἐπέθετο μοναχοῖς τισι ψευδωνύμοις συνελθεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ κατὰ Φλαβιανοῦ στασιάσαι, αἰτοῦντας αὐτὸν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ Λιόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ Ἰβάν καὶ Θεοδώρητον, ὃ καὶ ἐποίησεν μικροψυχῆσας Φλαβιανός καὶ ἐπ' ἐκκλησίας αὐτοὺς ἀνεθεματίσεν σὺν τῇ P. 132 συνόδῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ Μακεδονίου ὁ βασιλεὺς κατεσκέυασεν· καὶ οἱ ἀποσχίσται μετὰ μισθωτῶν ὄχλων ἐν τῷ ἀρχαγγέλῳ τοῦ παλατίου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψάλλον-
 10 τες ἐν κυριακῇ τὸ τρισάγιον προσετίθουν τό, ὃ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὥστε τοὺς ὀρθοδόξους ἐξ ἀνάγκης μετὰ πληγῶν αὐτοὺς ἐλάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς προφανῶς διὰ τῶν ἀποσχιστῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Καρίας ποτὲ ἐπι-
 15 ἔτι μοναχοῦ ὄντος, ἐπολέμει τὸν Μακεδόνιον ἕβρεσιν αὐτὸν δημοσίαις αἰσχροῖς ἐμβάλλων. τὰ δὲ πλήθῃ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἡγουμένοις τε τῶν ὀρθοδόξων μοναχῶν ἐκράζον ἄθροισθέντα· καιρὸς μαρτυρίου, μὴ καταλείψωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν· ὑβρίζοντας τὸν βασιλέα Μανιχαῖον καὶ τοῦ κράτους
 20 ἀνῆξιον. ὁ δὲ φοβηθεὶς, κατέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παλατίου,

1. συνελθεῖν A, συνδιελθεῖν vulg. 10. ὃ add. ex A. 13. τοῦ A, τῆς vulg. Καρυᾶς b e, Βαρείας a, Καισαρείας f.
 16. ἐμβάλλων A, συμβάλλων vulg. 19. ὑβρίζοντας A b e, ὑβρίζον τε vulg. 20. κατέκλεισε A, ἀπέκλεισε vulg.

num excitato, Chalcedonensem synodum simulque Diodorum, Theodorum, Ibam et Theodoretum cum execratione eum eivurare postulerent, suggestit: quod ille ex animi deiectione executus est, et in ecclesiae publico conventu eos una cum synodo percussit anathemate.

Hoc etiam anno imperator Macedonio struxit insidias: schismatici vero turba mercede conducta in aede ad palatium archangelo dicata et in magna quoque ecclesia die dominico ter sanctum hymnum canentes, addidere: qui crucifixus es pro nobis: ex quo ad eos etiam adiunctis verberibus extrudendos impulsus sunt orthodoxi. imperator autem schismaticorum manachorum clerique virorum et Iuliani quondam Cariae, postmodum vero Halicarnassi episcopi, et impii Severi monachum adhuc agentis opera foedis palam emissis contumeliis Macedonium oppugnabat. verum urbis conferta plebs cum mulieribus et pueris, nec non orthodoxorum monachorum praefectis vociferabatur. adest martyrii tempus, ne patrem nostrum deseramus. et convicia in imperatorem coniciebat, ipsum Manichaeum et imperio prorsus indignum clamitans. quibus ille territus, palatii portas observa-

καὶ πλοῖα πρὸς φυγὴν ἠϋτρέπισεν. τὸν δὲ Μακεδόνιον ὁμολογίας μῆκετι θεύσασθαι, τότε παρεκάλεε ἰδεῖν, φοβηθεὶς τὰς πλῆθη. τούτου δὲ ἐρχομένου πρὸς αὐτόν, ὁ λαὸς τοῖς ἡγουμένοις καὶ μοναχοῖς διεμαρτυρήσατο λέγων· τὸν πατέρα ἡμῶν ἔχομεν. καὶ οἱ τῶν σχολῶν εὐφήμουν αὐτὸν διερχόμενον. εἰσ- 5
ελθὼν δὲ πρὸς Ἀναστάσιον, ἤλεγξεν αὐτόν, ὡς πολέμιον τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑπεκρίθη πρὸς τὴν ὄραν ἐνοῦσθαι

V. 106 αὐτῷ.

A. M. 6004 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἠλία ἔτος ἕν.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνιον ἠπάτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ 10
Κέλλωρος μαγίστρου ὑπομνηστικὸν ποιήσας πρὸς αὐτόν, ἐν ᾧ τὴν πρώτην [καὶ τὴν δευτέραν] σύνοδον ὁμολογεῖ δέχεσθαι, τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι εἶασεν· ὑπερ μέμψιν μεγάλην τῷ Μακεδονίῳ προσήγαγεν. διὰ γὰρ τούτου καὶ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τινι καὶ χειροτονούμενος ὑπέ- 15
γραψεν. ὁ δὲ Μακεδόνιος ἀπελθὼν εἰς τὴν Σαλαμίτου μο-
P. 133 νήν, τοῖς κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ζηλωταῖς σκανδαλισθεῖσιν εἰς αὐτόν ἀπελογήσατο διὰ προσφωνητικοῦ λόγου, ὅτι δέχεται τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ τοὺς μὴ δεχομέ-

1. ἠϋτρέπισεν A b e, εὐτρέπιζεν vulg. 4. διεμαρτύρατο A.
8. αὐτῷ A b, αὐτόν vulg. 12. καὶ τὴν δευτέραν om. A b.
ὁμολογεῖ A, ὁμολόγει vulg. 18. εἰς αὐτόν] ὑπ' αὐτῶν A.
προσφωνητικοῦ A b, προφων. vulg. 19. ἀγίαν add. ex A.

vit et ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam iureiurando Macedonium ad conspectum nusquam admissurum se obstrinxerat, timore correptus eundem videre exoptabat ferve: ac tum eo ad imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad abbates et monachos conversa dicebat: patrem nostrum apud nos habemus. sed et militares scholae pertranseuntem illum faustis vocibus prosequabantur. denique ad Anastasium introductus, illum ceu ecclesiae hostem obiurgavit: ille vero pacem et unum cum episcopo sensum tenere in praesens tempus simulavit.

A. C. 504 Hierosolymorum episcopi Eliae annus unicus.

Hoc anno commentario per Cellorem magistrum misso Macedonium imperator decept: ac primam quidem et secundam synodum se probare fatebatur, Ephesinam vero et Chalcedonensem penitus tacebat: qua magnam sibi invidiam conciliavit Macedonius: per huiusmodi quippe commentarium concordiae sanctionem a Zenone editam probavit, cui iam, dum ordinaretur, subscripserat. eapropter Macedonius ad Dalmatae monasterium profectus ad clericos et monachos ferventiori zelo ductos et visi facinoris foeditate indignatos declamatorio sermone defensionem instituit, protestatus, se Chalcedonem syn-

νους αὐτῆν αἵρετικούς ἔχει, καὶ συνελειτούργησαν αὐτῆ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς δώροισ ἐπέισεν τοὺς δόμους αὐτοῦ κληρικούς
 καὶ μοναχοὺς ἄλλον ἐπίσκοπον ψηφίσασθαι, ὅπερ καὶ Ἀρεά-
 δην καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου μεγάλους ἐλύπει· ἤγαπᾶτο γὰρ
 5 Μακεδόνιος καὶ διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ ὀρθὸν
 τῶν δογμάτων, εἰ καὶ ἠπατήθη. καὶ παρεσκεύασεν ὁ βασι-
 λεὺς δύο φαύλους τινὰς κατηγορῆσαι Μακεδόνιον, ὡς παιδ-
 εραστὴν καὶ αἵρετικόν, ἀποδοῦναι δὲ ταῦτα ἐγγράφως τῷ
 ἐπάρχῳ καὶ τῷ μαγίστρῳ· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ πρεσβυτέρων
 10 καὶ διακόνων ὀρθοδόξων. ἐκέλευσε δὲ ὁ βασιλεὺς Κέλλωρα
 τὸν μάγιστρον καταγαγεῖν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπείου βιαίως,
 βοῶντος Μακεδονίου, ἐτοιμῶς ἀπολογεῖσθαι, οὐ μόνον ἐν τῷ
 πραιτωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρι-
 κῶν εἰς φυλακὰς ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγεῖν ἰσχύσαντες, ἐν
 15 Ῥώμῃ καὶ Φοινίκῃ διεσπάρησαν. ὁ δὲ ἀσεβὴς βασιλεὺς τὸν
 ἀυθεντικὸν χάρτην τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκηδόνι διὰ τοῦ
 μαγίστρον λαβεῖν παρὰ Μακεδονίου καὶ διαρρηῆσαι ἔσπευδεν.
 Μακεδόνιος δὲ σφραγίσας αὐτόν, ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀπέ-
 θετο. Καλοπόδιος δὲ ὁ εὐνοῦχος, οἰκονόμος ὢν τῆς μεγάλης
 20 ἐκκλησίας, κλέψας αὐτὸν τῷ βασιλεὶ ἀπεκόμισεν. τότε Μακε-

4. μεγάλους A, μεγάλους vulg. 7. Μακεδόνιον A, Μακεδονίου
 vulg. 8. ἀποδοῦναι A e, ἐπιδοῦναι vulg. 9. ἐπάρχῳ A,
 ὑπάρχῳ vulg. 10. ὁ βασιλεὺς add. ex A e. 14. φυλακὰς
 A, φυλακας vulg. 15. ἀσεβῆς om. A. 17. καὶ διαρρηῆσαι]
 πρὸς διάρρηξιν b. 18. αὐτόν A, αὐτὸ vulg.

odum admittere et, qui eam reiicerent, haereticos habere: quibus
 auditis una cum eo sacra missarum peregere mysteria. interea impe-
 rator clericos atque monachos una secum sentientes donis impulit, ut
 alium episcopum in eius locum subrogarent, quod Areadnam et ordi-
 nis senatorii praecipuos afflixit: erat quippe cunctis carus Macedo-
 nius, tum ob vitae munditiam, tum ob rectam et sinceram de fide
 sententiam, quamvis dolum postmodum fuerit passus. ad haec impe-
 rator duos nequam et profligatae vitae comparavit viros, qui Macedo-
 nium praeposterae in pueros libidinis et haereseos criminarentur et
 de istis praefecto atque magistro scriptam offerrent accusationem: et
 aliam parem adversus catholicos presbyteros et diaconos instruxit. im-
 peravit denique Cellori magistro, episcopali aede Macedonium summa
 vi deturbare, vociferantem, se non in praetorio modo, sed etiam in
 theatro defensionem suscipere paratum. hinc e clerici grege plures in
 carcerem coniecti: alii fugae beneficium nacti, per Romanam et Phoe-
 niciam provinciam dispersi. impius autem imperator authenticas rerum
 apud Chalcedonem gestarum tabulas magistri ope a Macedonio reci-

δόμιον νυκτὸς ἐξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς βιαίως εἰς Χαλκηδόνα, κηκεῖθεν εἰς Εὐχαΐταν ἐξορισθῆναι προσέταξεν, μηδὲν τῶν κατ' αὐτοῦ ζητηθῆναι τολμήσας, φοβηθεὶς τὰ πλήθη. τῇ δὲ ἐξῆς προβάλλεται ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐπέκλην Λιτροβούλην καὶ 5

D Κήλωνα, διὰ τινὰς πράξεις προσφόρους τοῖς ὀνόμασιν, ὅστις εἰσιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πρότερον τὰς Μακεδονίου εἰκόνας κατέφερεν καὶ οὕτως ἐλειτούργει· Ἰωάννην δὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξε τὸν Νικαιώτην καὶ συνοδικὰ πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν. Ἀναστάσιος δὲ ἐννοηθεὶς, ὅτι χωρὶς 10 καθαιρέσεως τὸν Μακεδόνιον ἀκρίτως ἐξώρισεν, πέμψας μύ-

V. 107 γιστρον, ἔστησεν αὐτὸν ἐπέκεινα Κλαυδιουπόλεως τῆς Ὀνωριάδος. αὐτοὶ δὲ δικασταὶ καὶ μάρτυρες καὶ κατηγοροὶ ὄντες, ἀπόντα καθαιροῦσι τὸν ἐκβληθέντα πρὸ κρίσεως, καὶ δι' ἐπισκόπων πέμπουσι τὴν καθάρισιν καὶ πρεσβυτέρου Κυζι- 15

P. 134 κηροῦ. τούτους ἰδὼν Μακεδόνιος, πρὶν αὐτοὺς λαλῆσαι, ἠρώτα, εἰ δέχονται τὴν ἐν Χαλκηδόμῃ σύνοδον; τῶν δὲ εἰπόντων· τίς γὰρ εἶ; τότε αὐτὸς ἔφη· Σαββατιανοὶ ἢ Μακε-

2. ἐν Εὐχαΐταις b, εἰς Εὐχαΐτα A. 4. προῦβάλετο b. 10. αὐτὸν A, ἐκεῖνον vulg. 11. μαγιστριανόν b. 12. ἔστησεν A, ἐπεμψεν vulg. 16. τούτους] οὗς f. 17. δέχονται A, δέχωνται vulg. 18. τίς A, τί vulg. τότε] τούτου A.

pere et discerpere contendebat: eas vero sigillo notatas in altari Macedonius reposuit: quas demum Calepodius eunuuchus magnae ecclesiae oeconomus furtim subreptas ad imperatorem detulit. postremo Macedonium noctu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaitam deportari iussit imperator, nullam ob plebis metum de ipsi obiectis inquisitionem facere ausus. sequente luce Timotheum quendam presbyterum et ecclesiae sceuophylacem, ex quibusdam gestis nominibus accommodatis cognomento Litrobulem et Celonem, declarat episcopum: qui primum ecclesias ingressus, Macedonii deposuit imagines atque ita demum sacris operam dedit: Ioannemque Nicaeotam Alexandrinum in ecclesiae tabulas recensuit synodicasque litteras ad eum scripsit. perpendens porro Anastasius Macedonium indicta causa nullave depositionis in eum lata sententia in exilium eiectionem, misso magistro diem ei dixit ultra Claudiopolim Honoriadis provinciae. in eum vero iudices, testes et accusatores instituti deportatum iam ante iudicium et absentem muneris abrogatione damnant et per episcopos et presbyterum Cyzicenum depositionis sententiam mittunt. quos ubi conspexit Macedonius, etiam ante sermonis exordium interrogat, num Chalcedonensem synodum admittunt? respon-

δομιοὶ εἰ ἔφερόν μοι καθαίρεισιν, ἔδει με δέξασθαι. καὶ οὕτως ὑπέστρεψαν ἄπρακτοι· καὶ αὐτὸς κατέλαβε τὴν Εὐχαΐταν. τότε καὶ Φλαβιανὸν ἐσπούδασε τοῦ θρόνον Ἀντιοχείας ἐκβαλεῖν ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Σευῆρον τὸν προσηφάνη τῆς ἀληθείας ἐχθρὸν ἀντιεσάγειν. ἐπέθεντο δὲ κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι στόματι μόνον τὴν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν, καὶ οὐ καρδίᾳ. λοιπὸν καὶ συνεβουλευόντο οἱ πεμφθέντες Β ἄρχοντες παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξεῶσαι αὐτόν, καὶ ὀλίγον ὑποχωρῆσαι διὰ τὸν ταραχόν. τούτου δὲ εἰς Πλατάνου 10 ἐξεληθόντος, εὐθέως τὸν δυσσεβῆ Σευῆρον ἐχειροτόνησαν προμνάσαντα ἐν τῇ μονῇ τῶν ἀποσχιστῶν πλησίον τοῦ Μαίου-μᾶ Γάζης. Φλαβιανὸν δὲ ἐν Πέτραις ἐξώρισαν, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπισκόπους σιδηρωμένους καὶ κληρικούς καὶ μοναχούς. Ἡλίας δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ βα- 15 σιλέως ἢ Σευῆρω κοινωνῆσαι, ἢ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβληθῆναι, τῶν μοναχῶν ὀχυρωσάντων αὐτόν, τῆς ἐπισκοπῆς μᾶλλον ἤρετίσατο ἐκβληθῆναι, καὶ ἐχειροτονηθῆ Ἰωάννης ἀπὸ σταυροφυ- C λάκων, συνθέμενος ποιεῖν ὅσα θέλουσι. χειροτονηθεὶς δὲ οὐδ' ἕτερον ἐποίησεν.

2. τὰ Εὐχαΐτα b, τὴν Εὐχαΐτας A. 13. fort. σεσιδηρωμένους.
15. ἢ ante Σευῆρω add. ex b.

dentibus illis: tu quis es? dixit ipse. Sabbatiani aut Macedoniani, si mihi depositionis deferrent, sententiam me admittere oporteret. et ita re infecta reversi sunt: ipse vero Euchaitam profectus est. eadem quoque tempestate Flavianum Antiochiae throno deiicere tentavit iniquus imperator, et in eius locum Severum apertum veritatis hostem intrudere. hoc unum insimulabant accusatores, quod ore solo, non cordis sensu anathema in synodum pronunciasset. consilium subinde dabant qui ad eum expellendum ab imperatore missi fuerant magistratus, ut ob enatos tumultus ad breve tempus secederet. illo itaque ad Platanos profecto, impium Severum in schismaticorum monasterio ad Gazae Maiumam prius monachum agentem confestim ordinauerunt episcopum: Flavianum vero Petras simul cum aliis pluribus episcopis, clericis et monachis ferro onustis relegaverunt. Elias demum Hierosolymitanus aut cum Severo communionem gerere, aut abdicati episcopatus multam sustinere per vim ab imperatore compulsus, monachis eius animum obfirmantibus, episcopatu potius depelli elegit: in cuius locum suffectus est quidam Ioannes e sanctae crucis custodibus unus, qui omnia ad illorum arbitrium se facturum pollicitus est: quod certe occupata post ordinationem sede nusquam praestitit.

A.M. 6005 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Τιμοθέου, Ἱεροσολύμων Ἰωάννου, Ἀντιοχείας Σευήρου ἔτος α'.*

Τούτῳ τῇ ἔτει Βιταλιανὸν τὸν υἱὸν Πατρικίουλου κόμητος Φοιδεράτων οἱ ἐν Σκυθία καὶ Μυσία καὶ λοιπαῖς χώραις ὀρθόδοξοι παρεκάλουν κινήθηναι κατὰ Ἀναστασίου τοῦ δυσσεβοῦς. 5 ὁ δὲ κινήθεις, πολλὰς μυριάδας ἀνέειλεν στρατοῦ τῶν ὑπὲρ Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν πεμπόμενον πλείστον, καὶ ὄπλα εἰς συμμαχίαν καὶ δαπάνας καὶ ὅσα ἄλλα ἐχειροῦτο. φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξήκοντα πέντε χιλιάδας στρατοῦ βασιλικῷ ἐκρήμνισεν σὺν Ὑπατίῳ στρατη- 10 γούντι αὐτῶν, υἱῷ δὲ ἑξαδέλφης Ἀναστασίου καὶ Σεκουνδίου πατρικίου, ὃν καὶ πιάσας ζῶντα εἶχεν ἐν φρουρᾷ. Ἀναστάσιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀνίερος ἐπί- P. 135 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς καὶ κληρικοῖς 15 ἐπεδειξάντο· ὥστε καὶ εἰς Ὠασιν τῆς Θηβαΐδος ἐξώρισαν πολλούς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνοδικὰ καὶ Μακεδονίου τὴν καθάρσειν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἔπεμψεν· ὧν οἱ μὲν ἀνδριεύτεροι πρὸς ἄμφω ἀντέστησαν· οἱ δὲ παρῴφοροι φόβῳ τοῦ βασιλέως ἀμφοτέρα ὑπέγραψαν· οἱ δὲ μέσοι 20 V. 108 τῇ καθαιρέσει Μακεδονίου οὐχ ὑπέγραψαν, εἰ μὴ μόνον τοῖς

20. ἀμφοτέρα A, ἀμφοτέροι b, ἀμφοτέροις vulg.

A. C. 505 Cpoleos episcopi Timothei, Hierosolymorum Ioannis, Antiochiae Severi annus primus.

Hoc anno Vitalianum Patricioli Foederatorum comitis filium Scythiae, Mysiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma adversus impium Anastasium sumenda concitabant. is ita provocatus infinitam prorsus exercituum, qui sub Anastasio merebantur, multitudinem concidit, et auri copiam immensam ad elargienda stipendia missam, arma in subsidium, commeatum, caeteraque omnia depraedatus est. uno conflictu solo sexaginta quinque hominum millia ex imperatoris exercitu cum Hypatio Anastasii consobrinae et Secundini patricii filio eorum duce prostravit, vivumque acceptum sub custodia tenuit. Anastasius autem iniquus imperator et Timotheus sacrilegus episcopus Cpoleos monachis, laicis et clericis Macedonii synodique causa plurima mala intulit: adeo ut Oasim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit: synodales vero litteras, et Macedonii depositionem cunctis passim per urbes episcopis ad subscribendum misit Timotheus: ex quibus qui fortitudine praecelluerunt, utrique iverunt in oppositum: qui animo faciliores imperatori metu subscripserunt utrique: qui medium tenere, Macedonii depositioni nusquam, verum solis Timothei synodiceis, quod

συνοδικῶς Τιμοθέου, ὅπερ ταῦτόν ἦν, εἰ καὶ διαφέρειν ἀν-
 τοῖς ἐδόκει. Τιμόθεος δὲ τὸ ὄνομα Σευήρου βουληθεῖς ἐντά-
 ξαι τοῖς διπτύχοις καὶ τὸ Φλαβιανοῦ ἐκβαλεῖν ὑπὸ τοῦ λαοῦ B
 ἐκωλύθη. Σευήρου γὰρ τὴν κοινωνίαν πάντες οἱ ὀρθόδοξοι
 5 ἔφυγον, μάλιστα οἱ μοναχοί, οὓς μετὰ πλήθους ἀγροικικοῦ
 τιμωρῶν πολλοὺς ἐφόνευσεν, τὰ θυσιαστήρια ἀνατρέπων, καὶ
 τὰ ἱερά σκευὴ τῶν ὀρθοδόξων χωνεῖων ὁ ἱερόσυλος. Ἰου-
 λιὰνα δὲ ἡ περιφανεστάτη ἡ κτίσασα τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου
 ἐν τοῖς Ὀνωράτοις ἀντεποιεῖτο σφόδρα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συν-
 10 ὁδοῦ, ὡς καὶ τὸν βασιλέα πολλὰς αὐτῆ διαστροφὰς ἐφευρόντα
 μὴ πεῖσαι κοινωνῆσαι τῷ Τιμοθέῳ. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος
 πολλάκις εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν οὐκ ἔπεισεν αὐτὴν. Πομπήϊον
 δὲ ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν τούτου γαμετὴν κοσμίαν C
 οὔσαν καὶ εὐποῖταις σχολάζουσαν, πολλὰς περιστάσεις ἐτα-
 15 πείνον, ὡς ζηλωτὰς τῆς συνόδου, καὶ ὡς χορηγοῦντας Μακε-
 δονίῃ ἐν τῇ ἔξορίᾳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. οἱ δὲ σταλέντες πα-
 ρὰ Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Νικαιώτην
 ἐπ' ἄμβωνος τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισαν.
 τοῦ δὲ ἡγουμένου τῆς Δίου μονῆς τελευτήσαντος, ἦλθεν Τι-
 20 μόθεος προβαλέσθαι ἡγούμενον. ὁ δὲ μέλλων προβιβάζεσθαι

1. εἰ καὶ A, εἶπερ vulg. 3. ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλαι vulg. 5.
 ἀγροικικοῦ b, ἀγροίκου A, ἀγροίκων vulg. 11. τῷ add. ex A.
 12. Πόμπηϊον A.

tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen
 et subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Severi nomen di-
 ptychis volens inserere, et Flaviani rescindere, a populo prohibitus
 est. Severi quippe communionem aversabantur orthodoxi omnes, et
 maxime monachi, in quos collecta rusticorum turba crudeliter animad-
 vertit, et altaribus eversis sacrisque orthodoxorum vasis igne con-
 flatis, sacrilegus plures eorum interfecit. Iuliana vero illustrissima foe-
 mina, quae templum deiparae virgini posuit in Honoratis, pro viribus
 Chalcedonensem adeo tuebatur synodum, ut imperator ipse adinven-
 tis etiam multarum fallaciarum technis, ut Timothei communionem
 subiret, persuadere non valuerit: sed nec ipsemet Timotheus, cum eam
 saepius convenisset, non persuasit. Pompeium insuper consobrinum
 suum, eiusque coniugem ornatissimam foeminam, et bonis operibus
 assnetam, ceu synodo bene affectos, et quae ad vitae necessitatem
 conducunt Macedonio in exilio subministrantes, multis calamitatibus
 oppressit imperator. porro qui ad Ioannem Nicaeotam a Timotheo
 missi fuerunt Alexandriam, illi ex ecclesiae suggestu sanctam Chal-
 cedonensem synodum anathemate damnaverunt. caeterum Dii mona-
 sterii praefecto e vivis sublato, Timotheus superiorem alium substi-

ἔφη, μὴ δέχεσθαι εὐλογίαν παρὰ ἀνδρὸς ἀθετοῦντος τὴν ἐν
 D Χαλκηδόνι σύνοδον. Τιμόθεος δὲ ἔφη ἀνάθεμα παντὶ ἀν-
 θρώπῳ τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον· καὶ οὐ-
 τως προχειρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ οὐ κατεδέξατο ὁ ἡγούμενος.
 Ἰωάννης δὲ ὁ ἀρχidiaκονος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὢν, ὕβρισας 5
 Τιμόθεον, τῷ βασιλεῖ ἐμίγησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας
 Τιμόθεον, χαλεπῶς κατὰ πρόσωπον ἀρνούμενον εὗμεν καὶ πάλιν
 ἀναθεματίζοντα τοὺς δεχομένους τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσσεβῆς ἐκώλυσε τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἀνέρχεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν 10
 P. 136 ἐν τῇ ὑψώσει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. φοβερὰ δὲ τινα ὑπὸ
 δαιμονίωντων ἐγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα τότε. Ἀναστάσιος δὲ
 ἐπιθυμῶν γενέσθαι δουξ Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ,
 εἰ μὴ πείσω Ἰωάννην τὸν μετὰ Ἡλίαν ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
 μων κοινωνῆσαι Σευήρῳ, δίδειν τριακοσίας λίτρας χρυσοῦ. 15
 λαβῶν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἰωάννην
 μὴ πειθόμενον εἰς φρουρὰν ἐπέβαλεν. Ζαχαρίας δὲ τις ἄρ-
 χων Παλαιστίνης, Θεοφιλῆς ἀνὴρ, ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζή-
 λῳ θεῖῳ φερόμενος ὑποσχέσθαι τῷ δουκὶ ποιεῖν τὰ δοκοῦντα
 αὐτῷ, εἰ ἀποκατασταθῆ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ἀπο- 20

2. Τιμόθεος δὲ ἔφη — — σύνοδον om. A b f. 4. οὐ add.
 ex A b. 12. εἰς Ἱεροσόλυμα. τότε δὲ τις Ἀναστάσιος b. 14.
 fort. πείσοι.

tuturus accessit. at qui promovendus erat dixit: a viro qui Chalcedonensem synodum reprobaverit, benedictionem se nolle accipere. respondit Timotheus: anathemate feriatur quisquis Chalcedonensem non admiserit synodum: atque ita se ab eo confirmari non permisit praefectus. Ioannes autem Timothei archidiaconus cum esset Manichaeus, coniectis in Timotheum conviciis, rem ad imperatorem detulit. sed cum imperator ipsum ignominiose et dure corripuisset, Timotheus ante imperatoris conspectum rem negavit omnem, et qui synodum Chalcedone celebratam recipere, anathemate perstrinxit. Ioannes autem impius Alexandriae praesul Aegyptios Hierosolymam ascendere prohibuit, ne in sanctae crucis exaltationis festo Chalcedonensis synodi patribus communicarent. tum vero res prorsus horrendae ab iis qui daemonibus correpti erant Hierosolymis editae. Anastasius autem Palaestinae dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui post Eliam Hierosolymorum episcopum agebat, cum Severo communionem habere suaderet, 300 auri libras imperatori se pensurum promisit. mox dignitate arrepta, venit Hierosolymam et Ioannem sibi reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palaestinae praefectus, vir religiosus, divino zelo motus, episcopo sugges-

λύσαντος αὐτόν, καὶ ἀποκαταστήσαντος, συναγαγὼν τὰ μονα- B
 στήρια εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, καὶ ἀνελθὼν ἐπ'
 ἄμβωνος, ἀνεθεμάτισε Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα καὶ Σευήρον
 καὶ Σωτήριχον τὸν Καισαρείας, ἀναγορεύσας τὰς ἁγίας καὶ
 5 οἰκουμενικὰς τέσσαρας συνόδους· παρῆν δὲ καὶ Ὑπάτιος ὁ
 ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως μὴ κοινωνῶν τῷ Σευήρῳ τὸ σύν-
 λον. οὗτος κοινωνήσας τῷ Ἰωάννῃ τότε χρυσοῦ λίτρας ἕκα- V. 109
 τὸν Θεοδοσίῳ τῷ ὀσίῳ ἐξάρχῳ ὄντι τῶν μοναστηρίων εἰς δια-
 νομὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 10 ζηλούντων μοναχῶν δέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τινας τῶν ἀρ-
 χόντων προσέταξεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τῶν C
 Σφαρακίου ἐπ' ἄμβωνος τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου ὑπο-
 βύλλειν, ὥστε τὰ πλήθη ἀγανακτοῦντα ἐξελθεῖν κατὰ τὴν
 ἡμέραν τῆς λιτῆς γινομένης ἐν τῷ Τρικόνῳ διὰ τὴν κόνιν·
 15 ἦνίκα καὶ Τιμόθεος δι' ἐγγράφου ὑπομνηστικῶν πάσαις ταῖς
 ἐκκλησίαις προσέταξε τὸ τρισάγιον ἐν ταῖς λιταῖς μετὰ τῆς
 προσθήκης εἰπεῖν. ὅπερ πολλοὶ φοβούμενοι ἐποίησαν. οἱ δὲ
 μοναχοὶ ἄλλον ψαλμὸν ἤλθον ψάλλοντες. τούτους δὲ ἰδὼν
 ὁ λαὸς ἔκραξεν· καλῶς ἤλθον οἱ ὀρθόδοξοι. στάσις τε πολλὴ
 20 γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς οἰκῶν πολλῶν καὶ φόνοι μυριοί, τοῦ

6. ἀδελφὸς A e.

8. ὀσίῳ om. A e f.

9. Χαλκηδόνι συν-
 ὀδου λαλούντων A.

sit, duci quae placita forent executurum polliceretur, si modo pro-
 priam sibi sedem reciperet. quo illum dimittente ac throno restitu-
 ente, mox ille monasteria quaeque in S. Stephani templum collegit,
 et sanctis quatuor oecumenicis conciliis publice proclamatis in Nesto-
 rium, Eutychem, Severum et Soterichum Caesareae praesulem anathe-
 ma ex ambone pronunciauit. his interfuit Hypatius imperatoris ex
 fratre nepos a Severi communionem penitus alienus. hic cum Ioanni
 sancto communicaret, Theodosio sancto monasteriorum praeposito centum
 auri libras tunc donauit, quas in monachos, qui rectam fidem et Chal-
 cedone synodum actam tuerentur, distribueret. imperator porro ma-
 gistratum nonnullis, ut in sancti Theodori Spharaciorum templo ex
 ambone hymni ter sancti subiicerent additamentum praecipit: ex
 quo populus indignatus, ex processione precibus ad Triconchum eo
 die propter puluerem igneum habitis, se subduxit: cum etiam Timo-
 theus omnibus ecclesiis per libellum scriptum edixit, ut ter sanctum
 hymnum, non omisso additamento, in publicis processionebus decan-
 tarent: quod plerique prae metu fecere. caeterum monachi canticum
 aliud procedebant psallentes. iis conspectis exclamauit populus: bene
 uenerint orthodoxi: ex quo tumultus vehemens exortus est, multarum
 domorum visa incendia, et innumerae caedes perpetratae, populi con-

Δόχλου καταβοῶντος Ἀναστασίῳ, καὶ ἄλλον βασιλεῖα αἰτουυτων, Βιταλιανὸν δὲ πάντων εὐφημούντων, ὡς αὐτοκράτορα, ὥστε φυγεῖν Ἀναστάσιον, καὶ κρυβῆναι ἐν προαστείῳ ἐγγὺς Βλαχερνῶν, ὑπ' αὐτῆς δὲ Ἀρεάδνης ὑβρισθῆναι, ὡς πολλῶν κακῶν αἴτιον Χριστιανοῖς. Ἀλαμουνδάρου δὲ τοῦ φυλάρχου τῶν 5 Σαρακηνῶν βαπτισθέντος, Σευῆρος ὁ δυσσεβῆς δύο ἐπισκόπους ἐπεμψεν τῆς λῶβης αὐτοῦ μεταδοῦναι αὐτῷ. Θεοῦ δὲ προνοίᾳ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ὁ ἀνὴρ ἐβαπτίσθη τῶν δεχομένων τὴν σύνοδον. τῶν δὲ ἐπισκόπων τοῦ Σευῆρου διαστρέ-

P. 137 φειν τὸν φύλαρχον τοῦ ἀληθοῦς δόγματος σπενδόντων, θαυ- 10 μαστιῶς αὐτοὺς ἤλεγξεν Ἀλαμουνδάρου δραματουργία τοιαύτη. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτούς, γράμματα, φησί, ἐδεξάμην σήμερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τέθνηκε σήμερον. τῶν δὲ εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, ἔφη πρὸς αὐτοὺς ὁ φύλαρχος· καὶ πῶς θεὸς γυμνὸς ἐσταυρώθη καθ' ἡμᾶς, εἰ μὴ 15 δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἴπερ μὴδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει; καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησαν οἱ τοῦ Σευῆρου ἐπίσκοποι. Καβάδης δὲ τινὰς τῶν ἐν Περσίδι Χριστιανῶν ἡγχιλο- Βκόπησεν, οἱ μετὰ ταῦτα περιεπάτησαν.

1. Ἀναστασίῳ a. 5. Ἀλαμουνδάρῳ τῷ φυλάρχῳ — βαπτισθέντι b. 6. ἐπισκόπους om. A. 12. γὰρ add. ex A e. 13. ὁ ἀρχάγγελος om. A e f. σήμερον om. A f.

fusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, et alium ad imperium advocante, et uno consensu, ceu iam declaratum imperatorem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anastasius et Blachernis proxime in suburbio delituerit, eum vero, velut multorum auctorem malorum, conviciis usa Areadna corripuerit. porro Alamundaro Saracenicarum tribuum principe baptizato duos episcopos, eadem, qua ipse, tunc infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum destinavit. ab orthodoxis vero synodo bene affectis, dei providentia baptizatus, Severianis episcopis a vero fidei sensu eum divertere studiose machinantibus, ipse Alamundarus arte mira commento hocce proposito eos coarguit. hodie, inquit ad eos, accepi litteras, quibus archangelum Michaellem obiisse hoc eodem die nunciatur. respondentibus illis, rem esse quae fieri nequiret: ad eos tribuum princeps convertit sermonem: et quomodo, ait, purus merisque deus iuxta mentem vestram fuit cruci suffixus, nisi duabus ex naturis constiterit Christus: quandoquidem neque angelus leto potest extingui? atque ita cum dedecore Severiani episcopi discesserunt. Cabades porro quibusdam per Persidem Christianis poplitum succidit nervos, qui nibilo secius postmodum recta processerunt.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ὁρμίσδα ἔτος α΄.

A.M. 6006

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς παραλαβὼν πᾶσαν τὴν Θράκην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πλήθη Οὐννων καὶ Βουλγάρων, παρέλαβεν τὴν Ἀγγιάλον καὶ τὴν Ὀδυσοπόλιν, πιάσας καὶ τὸν Κύριλλον τὸν στρατηλάτην Θράκης, καὶ ἤλθεν πραιδεύων ἕως τοῦ Βυζαντίου. φειδόμενος δὲ τῆς πόλεως ἐν Σωσθενίῳ ἐστρατοπέδευσεν. Ἀνασιάσιος δὲ ἀπο- C
γνούς πέμπει τινὰς τῆς συγκλήτου παρακαλῶν εἰρηνεῦσαι αὐτόν· καὶ ὤμοσεν σὺν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοὺς ἐξορισθέντας
10 ἐπισκόπους ἀνακαλεῖσθαι ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης. ὁ δὲ Βιταλιανὸς προσέθηκεν, ἵνα καὶ οἱ πρίγκιπες ἐκάστης σχολῆς ὁμώσῃσι τοῦτο· καὶ Μακεδόσιος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδίκως ἐκβληθέντες ἀπολάβωσι τοὺς ἰδίους θρόνους, ὁμοίως καὶ πάντες V. 110
οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, καὶ οὕτως συγκροτηθῆ ἡ σύνοδος, ἐρχο-
15 μένου καὶ τοῦ Ῥώμης, καὶ πάντων τῶν ἐπισκόπων, καὶ οὕτω κοιτῆ κρίσει ἐξετασθῆ τὰ κατὰ τῶν ὀρθοδόξων τολμηθέντα. τοῦ δὲ βασιλέως καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόν- D
των τε καὶ λαῶν ὁμοσάντων, καὶ βεβαιωσάντων ταῦτα οὕτως γίνεσθαι, εἰρήνη γέγονεν, καὶ ἐπανέζησεν ἐπὶ τὰ ἴδια. Σε-
20 κονδιανὸς δὲ ὁ πατρικίος ὁ γαμβρὸς Ἀναστασίου ἐπ' ἀδελφῆ,

9. αὐτῷ καὶ ὁμόσαι b. 13. ἀπολάβωσι τ. ἰδ. θρ. δμ. om. A.
14. κροισθῆ A. 15. τῶν add. ex A. 16. ἐξετασθῆ A, ἐτοιμασθῆ e, δοκιμασθῆ vulg.

Romae episcopi Hormisdæ annus primus.

A. C. 506

Hoc anno Vitalianus occupata universa Thracia, Scythia et Mysia, ducens secum ingentem Unnorum et Bulgarorum numerum cepit Anchialum et Odysopolim, ipsumque Thracicae militiae magistrum Cyrillum, praedis quaquaversus ad Byzantium usque abactis, comprehendit. at cum urbi parceret, ad Sosthenium castra metatus est. Anastasius rebus in desperatis senatorii ordinis nonnullos qui de pace agenda eum rogarent, misit: iuravitque una cum universo senatu episcopos exules Heracleam Thraciae se revocaturum. his additum voluit Vitalianus, ut uniuscuiusque scholae principes idem iureiurando assererent: atque ut Macedonius et Flavianus propriis thronis iniuste expulsi, eos recipere, ac reliqui pariter episcopi suos: et ita domum convocaretur synodus, ad quam pontifex Romanus et cuncti accederent episcopi: ut hoc pacto quae adversus orthodoxos perperam decreta fuissent, communis iudicii subiicerentur examini. Imperatore vero et universo senatu et magistratuum populique reliquis iusiurandum interponentibus, et data fide res ordine exposito gerendas affirmantibus, pax conciliata, et ipse domum repetiit. porro Secundianus patricius Anastasii ex sorore gener, et Hypatii pater, ad Vitaliani

πατήρ δὲ Ὑπατίου, εἰς τοὺς πόδας Βιταλιανοῦ προσπεσὼν πολλοῖς δάκρυσιν, Ὑπάτιον τὸν ἴδιον υἱὸν ἐκ τῶν ἐν Μυσία δεσμῶν ζῶντα ἀπέλαβεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ὀχλουόμενος ὑπὸ Θεουδερύχου χαριζομένου Βιταλιανῶ, Εὐόδιον τὸν ἐπίσκοπον ἐπεμψεν καὶ τὸν Βιταλιανὸν ἀρχidiaκονον ἐν 5

P. 138 τῷ κροτηθῆναι τὴν ἐν Ἡρακλείᾳ σύνοδον. ἤλθον δὲ καὶ ἐπίσκοποι ὡς διακόσιοι ἐκ διαφόρων τόπων· οἱ τινες ἐμπαίχθοντες ὑπὸ τοῦ παρανόμου βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. ὁ γὰρ ἀσεβῆς βασιλεὺς παραβὰς τὰς συνθήκας, λάθρα ἐδήλωσεν τῷ 10 πάπῃ Ῥώμης μὴ παραγενέσθαι. τῷ γὰρ Βιταλιανῶ σάκραν ἦν πέμψας τοῦ πέμψαι αὐτὴν εἰς Ῥώμην πρὸς τὸ παραγενέσθαι τὸν πάππαν ἐπὶ τὸ κροτηθῆναι σύνοδον ἐν Ἡρακλείᾳ. πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ ἡ σύγκλητος παρρησίᾳ ἐλοιδοροῦν Ἀναστάσιον ὡς ἐπιόρκον. ὁ δὲ παράνομος ἀναιδῶς ἔλεγεν νόμον 15 Β εἶναι κελεύοντα βασιλέα κατ' ἀνάγκην ἐπιόρκειν καὶ ψεύδεσθαι. ταῦτα ὁ παρανομώτατος μανιχαίουφρων.

A.M. 6007 Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἀγανακτήσας κατὰ Ἀναστασίου διὰ τὴν ἐπιόρκίαν πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ Ἀναστάσιον στρατοπέδοις, καὶ τῇ λοιπῇ πολιτείᾳ ἐπεδείκνυτο, ἀναιρῶν καὶ 20

2. Ὑπάτιον om. A a. 4. χαριζομένου A b, χαριζόμενος vulg.
 Ἐνόδιον A. 5. ἐν τῷ] εἰς τὸ χρ. A. 7. ὡς om. A. 11.
 πάπῃ h. l. et infra A. παραγενέσθαι A, παραγίνεσθαι vulg.
 14. ὁ add. ex A. 19. διὰ τὴν A e, δι' αὐτὴν vulg. ὑπὲρ
 Ἀναστ. A e.

pedes procidens, multis lacrymis Hypatium proprium filium ex vinculis, quibus tenebatur in Mysia, liberum et salvum recepit. caeterum Hormisdas Romanus episcopus a Theudericho sollicitatus, qui Vitaliano favebat, Euodium episcopum et Vitalianum archidiaconum, indicto Heraclaeae concilio, legatos misit. accesserunt etiamnum ex diversis locis episcopi circiter ducenti: qui tam a scelesto imperatore, quam a Timotheo Cpoleos episcopo delusi, re infecta recessere. impius siquidem imperator, pactis violatis, ad papam Romae ne venirent clam significavit: aliunde vero Vitaliano sacram Romae mittendam dederat, qua papam ad concilium Heraclaeae celebrandum ut accederet dolose invitabat. plebs autem omnis et senatus universus Anastasium ceu periurum conviciis impetebat. ad quae nefarius ille impudentissime dicebat: haberi legem, quae imperatorem in necessitate constitutum peiorare ac mentiri iubeat. haec ille scelestus Manichaeorum discipulus.

A. C. 507 Hoc anno Anastasii periuriis irritatus Vitalianus in eius exercitus et reliquam omnem rempublicam multa mala exercuit: caedibus enim,

ἀρπάζων, καὶ ἀφοπλίζων, καὶ τέλος πρὸς ὕβριν ἕκαστον στρατιώτην μιᾶς φόλλεως ἐπίπρασκεν.

- Τούτῳ τῷ ἔτει Οἰῆνοι οἱ λεγόμενοι Σαβῆρ περῶσαντες A.M. 6008 τὰς Κασπίας πύλας τὴν Ἀρμενίαν ἐξέδραμον, Καππαδοκίαν C 5 τε καὶ Γαλατίαν καὶ Πόντον ληϊζόμενοι, ὡς καὶ Εὐχαΐταν μικροῦ δεῖν παραστήσασθαι. ὄθεν καὶ φηγῶν ὁ ἱερός Μακεδόνιος κινδυνεύων σχεδὸν εἰς Γάγγραν διεσώθη. ὕπερ μαθῶν Ἀναστάσιος πικρῶς προσέταξεν αὐτὸν ἐκεῖ φυλάττεσθαι, πέμψας, ὡς φησι, καὶ τὸν ἀναιροῦντα αὐτόν. τελειωθείς δὲ ἐν D 10 Γάγγραις κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου ἔγγιστα τῶν λειψάνων αὐτοῦ πολλὰς ἰάσεις ἐπιτελῶν. Μακεδονίου νεκροῦ κειμένου φησὶ τῇ χειρὶ κατασφραγίσασθαι τῷ σταυρῷ. Θεόδωρος δὲ τις τῶν συνόντων αὐτῷ εἶδεν εἰς ὄναρ λέγοντα αὐτῷ· ἔκλαβε, καὶ ἀπελθὼν ἐπανάγνωδι Ἀνα- 15 στασίῳ, καὶ εἶπέ· ἐγὼ μὲν ἀπέρχομαι πρὸς τοὺς πατέρας μου, ὧν τὴν πίστιν τετήρηκα, οὐ παύσομαι δὲ ὀχλῶν τῷ δε-V. 111 σπότη ἄχρις οὗ ἔλθῃς, καὶ εἰς τὴν δίκην εἰσέλθωμεν.
- Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλεῖστοι ἄνδρες καὶ P. 139 γυναῖκες καὶ παιδία δεινῶς πληγέντα ὑπὸ δαιμόνων ἀθρόως

2. φόλλεως A, φόλεως vulg.
 a, Σαβῆρες b, Σαμῆν vulg.
 vulg. 8. αὐτόν add. ex A.
 17. ἄχρισ οὐ A, ἄχρι σύ vulg.
 γένια A e, πληγέντες vulg.

3. of add. ex. A. Σαβῆρ A
 5. Εὐχαΐταν A b e, Εὐχαΐτα
 ἐκεῖ κακῶς b. 14. ἐββαλε A.
 19. παιδία] γήπια e. πλη-

rapinis et militum exautorationibus eos vexans, ad irrogandam de-
 mum maiorem contumeliam, singulis follibus singulos milites di-
 vendebat.

Hoc anno Unni, quibus Saber appellatio, Caspiarum portarum li- A. C. 508
 mitibus emensis, Armeniam suis incursionibus infestant; Cappado-
 ciamque et Galatiam et Pontum depopulati, ad Euchaita usque, quae
 tantum haud subegerunt, progressi sunt: a quibus fugiens sacer Ma-
 cedonius, et de vita ubique per viam periclitans, salvus tandem Gan-
 gram se recepit. viri salutem aegre audivit Anastasius, et sub custo-
 dia teneri iussit, misso etiam, ut ferunt, qui eum tolleret e medio.
 ita consummatus, Gangrae in templo sancti martyris Callinici, ad eius
 reliquias proximus, ubi morborum sanationes praestat, est reconditus.
 Macedonium mortuum ac iacentem narrant manu crucis sibi signum
 expressisse. Theodorus autem quidam ex eius familiaribus vidit eum
 per somnium sibi dicentem: excipe ista: et abiens lege coram Ana-
 stasio, et dic ei: ego quidem ad patres meos, quorum servavi fidem,
 vado: dominum autem interpellare non desinam, donec tu quoque
 adveneris, et ad iudicium subeundum una sistamus.

Hoc etiam anno virorum, mulierum, ac puerorum quam plurimi

ὕλατουν· καθ' ἕνους δέ τις εἰδέν τινα φοβερόν λέγοντα, ὅτι διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου ταῦτα πάσχουσι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀρεάδην ἡ βασίλισσα ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου θείῳ ζήλῳ κινούμενοι τέσσαρας διαμαρτυρίας συντάξαντες, δύο μὲν ἔπεμψαν τῷ βασιλεῖ, 5 μίαν δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας, καὶ μίαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἰε-
B ρεσολύμων Ἰωάννη, διαμαρτυρούμενοι, μήτε τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου παρεξέλθειν, μήτε τῷ δυσσεβεῖ Σευήρῳ κοινωῆσαι· ἐπεὶ πρὸς θάνατον ἐτοιμῶς ἔχουσιν, ἐμπυρίζοντες καὶ τοὺς ἀγίους τόπους. τοῦ δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης 10 διὰ φόβον τοῦ βασιλέως κοινωῆσαντος Τιμοθέῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, τεσσαράκοντα ἐπίσκοποι τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος συνελθόντες εἰς ἓν, δι' ἐγγράφου ὁμολογίας, ὡς ἀπὸ ἰδίου μητροπολίτου, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἰς Ῥώμην πέμψαντες, τῷ Ῥώμης κοινωεῖν ἐγγράφως 15 συνέθεντο. τὸν Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπον Θεόδωρος ἱστορικὸς Σπατριάρχην ὀνομάζει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς τὸ διατί.

A.M. 6009 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννου τοῦ Νικαιαίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας αἰρετικοῦ ἀποθανόντος, Διόσκορος ὁ μικρὸς Τιμο-

7. Ἰωάννη add. ex A. διαμαρτυρούμενοι A, διαμαρτυράμενοι vulg. 10. Θεσσαλονίκης A, Θεσσαλονικίας vulg. 11. φόβον A, φόβου vulg. 17. διατί: in A a 2. manu haec adduntur: ὀνομάζει αὐτὸν οὕτως. 19. ὁ μικρὸς om. A.

graviter a daemonibus vexati Alexandriae frequentius ululabant. per somnum autem quispiam vidit alium horrendae speciei virum dicentem: execrationum in synodum coniectarum causa haec patiuntur.

Hoc eodem anno imperatrix Areadna etiam mortua est. porro monachi deserta Palaestinae loca inhabitantes divino fervore accensi quatuor fidei scriptas ediderunt obtestationes; quarum duas quidem ad imperatorem, ad provinciae praefectos unam, et alteram ad Hierosolymorum episcopum miserunt, palam professi, a sancta Chalcedonenisi synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo communionem habituros, quandoquidem vel ipsis sacris locis incendio consumpti mortem subire parati forent. episcopo vero Thessalonicensi ob imperatoris metum cum Timotheo Cypoleos episcopo communionem tenente, quadraginta Illyrici Graeciaeque episcopi una convenientes, tabulis etiam testibus professi sunt, ab eo, velut a proprio metropolitano, se discedere, missisque Romam tabulis Romani pontificis communionem observare polliciti sunt. Theodorus historicus Thessalonicae episcopum appellat patriarcham: sed nulla prorsus ratione: nec cur ita scripserit, satis ipse novit.

A. C. 509 Hoc anno Ioanne Nicaeota Alexandriae episcopo haeretico vita

Θεόν τοῦ Αἰλίουρου ἀνεψιὸς προεβλήθη ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
 δρείας. ἐλθὼν δὲ ἐν Βυζαντίῳ ὑπὲρ Ἀλεξανδρέων πρὸς τὸν
 βασιλέα πρεσβεύσασθαι διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ Καλλιπίου
 τοῦ αὐγουσταλίου, ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων δημοσίως ὑβρίζετο
 5 κατὰ πρόοδον νομιζόντων αὐτὸν κατὰ τῶν ὀρθῶν δογμάτων
 ἐληλυθῆναι. πρεσβεύσας οὖν διὰ τὸν φόνον, μετὰ σπουδῆς D
 ἀνεχώρησεν. ἡ δὲ φόνου αἰτία γέγονεν αὕτη. χειροτονηθέν-
 τος Διοσκόρου, ἀνεχώρησαν τὰ πλήθη τῶν χωρικῶν λέγοντες·
 ὅτι εἰ μὴ καθὼς περιέχουσιν οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων,
 10 οὐ καθέξεται ἐπίσκοπος. ἦσαν γὰρ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐνθρονί-
 σαντες αὐτόν. ὁ δὲ Διοσκορος ἦλθεν εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον.
 καὶ ἐλθόντες οἱ κληρικοὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἐκ δευτέρου, καὶ
 πάλιν ἐχειροτόνησαν. καὶ οὕτως ἐλθὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάν-
 νην ἐπετέλεσεν τὴν σύναξιν. ὅντος δὲ ἐκεῖ Θεοδοσίου τοῦ
 15 υἱοῦ Καλλιπίου τοῦ αὐγουσταλίου καὶ Ἀκακίου τοῦ στρα-
 τηλάτου, ἀτακτήσαντες οἱ ὄγλοι ἤρξαντο ὑβρίζειν τὸν αὐγου-
 σταλίον, διὰ τὸ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἀδείας δὲ P. 140
 γενομένης εἰσπηδήσαντες τινες ἀπὸ τοῦ θρόνου κατέειλον τὸν
 υἱὸν τοῦ αὐγουσταλίου, καὶ ἀνείλον αὐτόν. ὁ δὲ στρατηλά-
 20 τῆς Ἀκάκιος ὄσους ἠδυνήθη πιάσαι, ἀνείλεν. καὶ ἀκούσας ὁ

6. φόνον] φόβον A f h. l. et infra. 8. χωρικῶν f, κληρι-
 κῶν b. 10. οὐ add. ex A. οἱ ἄρχοντες οἱ om. A. ἐν-
 θρονιάσαντες A. 17. τῆς δὲ ἀδείας A. 18. τινες om. A e.

functo, Dioscorus minor Timothei Aeluri nepos Alexandrinus praesul
 est institutus. pro Alexandrinis vero civibus apud imperatorem ob
 filii Calliopii augustalis necem legatione fungens, et Byzantium pro-
 fectus, ab orthodoxis, qui adversus recta fidei sancita professionem
 eum suscepisse arbitrabantur, publice per viam iter agens conviciis
 excipiebatur. ob caedem itaque memoratam officio legati perfunctus,
 confestim discessit. haec vero fuit perpetratae caedis causa. Dio-
 scoro episcopo creato oppidanorum multitudo a reliquo ecclesiae coetu
 segregavit se, dicens: non sedet episcopus, nisi qui, prout sancti
 canones apostolici praescribunt, fuerit institutus. principis enim ma-
 gistratus ad thronum eum subvexerant. igitur ad sancti Marci Dio-
 scoro profecto, convenientes clerici vestibus iterum induerunt et or-
 dinationis ritum circa eum iterato perfecerunt: atque ita ad sancti
 Ioannis progressus sacram synaxim obivit. cum vero filius Calliopii
 augustalis Theodosius et Acacius militiae magister istic adessent,
 turbae tumultuantes augustalem, quod Anastasium imperatorem lau-
 dasset, conviciis lacessere coeperunt: et deposito metu quidam impetu
 facto augustalis filium throno deturbatum interfecerunt. magister
 autem militiae Acacius quos apprehendere valuit, morte mulctavit.

βασιλεύς, ἀφ' ἧς κατ' αὐτῶν. ὁ δὲ Διόσκορος πρεσβεύσας, κατεπράυνεν αὐτόν. μεταξύ δὲ Ἰνδῶν καὶ Περσῶν κάστρον ἐστὶν ὀνόματι Τζουβαδεῆρ, ἔνθα πολλὰ χρήματα καὶ λίθους

V. 112 τιμίους εἶναι πολλοὺς Καβάδης μαθὼν, ἐπέζητει τοῦτο λαβεῖν.

δαίμονες δὲ τῷ τόπῳ παρεδρεύοντες, ἐκώλουν αὐτὸ χειρωθῆ- 5

Β ναι. πᾶσαν οὖν κινήσας τῶν παρ' αὐτῷ μάγων ἐπίνοιαν, ἐπει-

τα δὲ καὶ Ἰουδαίων, καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἐπιτυχῶν, πεισθεῖς

διὰ τῆς πρὸς Θεὸν εὐχῆς τῶν Χριστιανῶν τούτου κυριεῦσαι,

ἐπίσκοπόν τινα Χριστιανὸν τῶν ἐν Περσίδι περὶ τούτου πα-

ρεκάλεσεν, ὃς σὺνάξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων 10

μεταλαβὼν, προσελθὼν τῷ τόπῳ, τοὺς ἐκεῖσε δαίμονας ἐξε-

δίωξεν· καὶ τῷ Καβάδῃ τὸ κάστρον ἀπόνως παρέδωκεν· τού-

τω Καβάδης καταπλαγείς τῷ σημείῳ, πρωτοκαθεδρῖα τὸν ἐπί-

C Θεζομένων, ἄδειαν δὲ παρέσχε καὶ τοῖς βουλομένοις βαπτί- 15

ζεσθαι.

A.M. 6010 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπον Διοσκόρον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἐν ὄραματι

ἄνδρα φοβερὸν βαστάζοντα κἀδικα· καὶ τοῦτον ἀναπτύξας,

3. Τζουβαδεῆρ A b, Τζουβαδῆρ a, Τζουβαδεσεῆρ vulg. 6. παρ' αὐτοῦ A. 9. παρεκάλεσεν A, παρεσκεύασεν vulg. 13. πρωτοκαθεδρῖα τὸν ἐπίσκοπον] πρωτοκαθεδρῖαν τῶν ἐπισκόπων A, πρωτοκαθεδρῖαν τὸν ἐπίσκοπον vulg. 15. δὲ add. ex A.

eo nuncio accepto, in Alexandrinis ira motus est imperator. Dioscorus itaque ad eum legatione suscepta, animum emollivit. caeterum Indos inter et Persas castrum est nomine Tzubdadeser, quo ingenitum pecuniarum et pretiosi lapidis quam plurimi congeriem repositam audiens Cabades, occupare contendebat. daemones autem circa locum excubantes, ne in hominum potestatem cederet, impedimento erant. admota itaque magorum et subinde Iudaeorum, quos penes se habebat, arte universa, nec proposito potitus, fuis ad deum Christianorum precibus, locum se posse consequi persuasus, Christianorum, qui Persidem incolunt, episcopum quendam praecipit adduci, qui synaxi peracta, divinorum particeps factus mysteriorum, et ad locum progressus, praesidiarios daemones ex eo expulit, et nullo labore Cabadi castrum tradidit. miraculo stupefactus Cabades, prima consensu sede episcopum voluit honoratum, Manichaeis et Iudaeis illuc usque primos honores obtinentibus. liberam quoque fecit potestatem, ut qui vellent, ad baptismum accederent.

A. C. 510 Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator virum terribilem in visione conspexit, codicem manu gestantem; quem cum aperuisset, et comperis-

καὶ εὐρών τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ διὰ τὴν
κακοπιστίαν σου ἀπαλείψω δεκατέσσαρα ἔτη, καὶ ἀπήλειψεν
αὐτὰ. ἔξπνισθεῖς δὲ καὶ προσκαλεσάμενος Ἀμάντιον τὸν πραι-
πόσιτον, εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα. ὁ δὲ εἶπεν. κἀγὼ ἐθεασάμην D
5 ταύτη τῇ νυκτί, ὅτι παρισταμένου μου τῷ κράτει σου, χοῖρος
μέγας ἐλθὼν, καὶ δραξάμενός μου τῆς χλαίνης, κατέρραξέν με
εἰς γῆν καὶ ἀνήλωσεν. προσκαλεσάμενος δὲ Πρόκλον τὸν
ὄνειροκρίτην ἐξείπεν αὐτῷ τὰ ὄραθέντα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι ἀμφοτέροι οὐ μετὰ πολὺ τελειούσθε· τοῦ δὲ ἐπισκόπου
10 Κωνσταντινουπόλεως Τιμοθέου ἀποθανόντος Ἰωάννην τὸν Καπ-
παδόκην πρεσβύτερον καὶ σύγκελλον Κωνσταντινουπόλεως
ἐπίσκοπον προεχειρίσατο. οὗτος χειροτονηθεὶς τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τὴν ἀποστολικὴν ἐνεδύσατο στολήν. ὁ δὲ
λαὸς στάσειν πολλὴν ἐποίησεν τῷ Ἰωάννῃ τοῦ ἀναθεματίσαι
15 Σευῆρον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, ἰνδικτιῶν ια', μηνὶ Ἀπριλίῳ θ', τῆ P. 141
θνηκεν Ἀναστασιος ὁ δυσσεβῆς βασιλεύς, βασιλεύσας ἔτη κζ'
καὶ μῆνας ζ' τῷ σλδ' ἔτει ἀπὸ Διοκλητιανοῦ· καὶ ἐβασίλευ-
σεν Ἰουστίνος ὁ εὐσεβῆς βασιλεύς ἀντ' αὐτοῦ, ἀνὴρ πρεσβύ-
20 τῆς καὶ πολὺνπειρος, ἀπὸ στρατιωτῶν ἀρξάμενος καὶ ἕως
τῆς συγκλήτου προκόψας, Ἰλλύριος τῷ γένει. τινὲς δὲ φα-

2. δεκατέσσαρα ἔτη A, δεκατεσσάρεις vulg. 3. δυνπισθεῖς A.
16. 3] ια' A e, κα' f.

set imperatoris nomen, dixit ei: ecce ob fidei tuae perversitatem annos quatuordecim deleo: totidemque delevit. expectatus Amantium praepositum vocat, et narrat visionem. dicit ille: ego quoque cernebam hac nocte astare me maiestati tuae, porcumque magnum irruentem chlamidemque meam prehendentem in terram me prostravisse, ac devorasse penitus. advocato itaque Proclo somniorum coniectori res visas enarrant. refert ille: brevi spatio uterque vestrum consummatur. Timotheo vero Cpoleos episcopo fatis functo, Ioannem Cappadocem presbyterum et syncellum Cpoleos instituerunt episcopum. hic ordinatus tertio paschatis die apostolicum induit amictum. populus autem multa importunitate contendebat a Ioanne, ut Severum anathemate perstringeret.

Hoc eodem anno, indictione undecima, mensis Aprilis nono, Anastasius impius imperator occubuit: exegit in imperio annos septem et viginti, mensesque septem, trigesimo quarto supra ducesimum anno a Diocletiani imperio: in cuius locum Iustinus pius imperator, vir aetatis protractae, et expertus rerum, a militiae cingulo exorsus, et ad senatus usque ordinem promotus, Illyricus genere, suffectus est.

σιν ὅτι θείῳ σκηπτῷ κεραυνωθεὶς Ἀναστασίος ἐμβρόντητος γέγονεν.

A.M. 6011 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι-
Βασκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος βασιλεύσας πῦσιν ἄριστος ἀνε- 5
δείχθη, ζηλωτῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔμπυρος, καὶ ἐν πολέμοις
εὐδοκιμῶν· σίμβιον δὲ ἔχων ὀνόματι Λουπικίαν, ἔστεψεν
V. 113 αὐγούσταν· ἦν οἱ δῆμοι ἐκάλεσαν Εὐφημίαν εἰς τὸ στέψαι
αὐτήν. Βιταλιανὸς δὲ ὁ προρρηθεὶς μετὰ θάνατον Ἀναστα-
σίου Ἰουστίνῳ τῷ μεγάλῳ σφόδρα ὑπεκρίθη, ὥστε στρατηλά- 10
C του ἀξίαν παρ' αὐτοῦ δεῖξασθαι, καὶ ὑπατεῦσαι ἐλθόντα ἐν
Βυζαντίῳ καὶ ἔπατον ἀναγορευθῆναι, καὶ κόμητα Περσέν-
του, παρρησίαν τε ἔχειν τοσαύτην πρὸς τὸν βασιλεῖα, ὥστε καὶ
Σετῆρον προστάξει ἐκβληθῆναι καὶ ἀνααιρεθῆναι. λίαν γὰρ
ἦν ὀρθόδοξος Βιταλιανός. ὁ δὲ Σετῆρος ἀκούσας, ἔφυγεν, 15
καὶ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασσοῦ ἐπίσκοπος, καὶ εἰς Αἴγυπτον
ἀπελθόντες, ταύτην ἐτάραξαν, τὸν περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρ-
του λόγον κινήσαντες, Διοσκόρου ἐπισκοποῦντος Ἀλεξανδρείας.
ἐπίσκοποι δὲ καὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθον λαβόντες ἀΐθεν-
D τίαν ὑπὸ Ὀρμίσδου ἐπισκόπου Ῥώμης, σπουδῇ Βιταλιανοῦ, 20

1. σκηπτῷ Α. 6. ἔμπυρος Α, ἔμπειρος vulg. 7. Λουκίαν Α.
8. Εὐφημίαν οἱ δῆμοι ἐκάλεσαν στεγθεῖσαν αὐτήν Αὐγούσταν b.
12. Περσέντου Α. 19. ἦλθον — — Ῥώμης om. Α. 20.
σπουδῇ Βιταλιανοῦ, Ἰωάννου Α, ὑπὸ Βιταλιανοῦ ἐτι ζῶντος, Ἰω-
αννου vulg.

quidam autem autumant Anastasium fulmine de caelo tactum mentis stupore e vivis excessisse.

A. C. 511 Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Iustinus imperii summam adeptus optimum se omnibus exhibuit. fuit rectae fidei studiosus et belli gloria praeclarus. uxori vero nomine Lupiciae coniunctus, eidem imperii coronam impertiit, quam, dum redimiretur, Euphemiam populares tribus vocaverunt. memoratus autem supra Vitalianus post Anastasii mortem Iustino magno devinctissimus evasit, adeo ut magistri militiae dignitatem ab eo consequeretur, et Byzantium profectus consulatum gereret, et consul declararetur et Presenti comes, tantaque apud imperatorem auctoritate polleret, ut Severum expelli iuberet et occidi. fuit enim Vitalianus rectae fidei bene affectus. eo nuncio accepto, fugit Severus, ac pariter Iulianus Halicarnassi episcopus, et Dioscoro Alexandrinum adhuc episcopatum administrante in Aegyptum profecti de corruptibili et incorrupto motis quaestionibus magnos in ea tumultus excitarunt.

Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος ἔτι ζῶντος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον συνέταξαν τοῖς διπτύχοις πρὸς ταῖς ἄλλαις ἱεραῖς τρισὶ συνόδοις. Σευήρον δὲ τοῦ δυσσεβοῦς ἐκ ποδῶν γεγονότος, Παῦλος ἐχειροτονήθη 5 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ Ξενοδόχος τῶν Εὐβούλου. καὶ ἐδώρησατο ὁ βασιλεὺς τῇ πόλει Ἀντιοχείας χιλίας λίτρας χρυσίου· καὶ ταῖς ἄλλαις δὲ πόλεσι πολλὴν εὐνομίαν παρέσχεν, κωλίσας καὶ τὰς δημῶδεις ταραχάς. Ξεναΐαν δὲ τὸν Φιλόξενον ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως μανιχαιόφρονα ὄντα, καὶ Πέτρον P. 142
 10 Ἀμαμείας ἐξώρισεν ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Ἰουστίνος σὺν πᾶσι τοῖς μετέχουσι τῆς λάβης αὐτῶν. Ἀμάντιόν τε τὸν πραιπόσιτον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον, καὶ Θεόκριτον τὸν κόμητα Ἀμαντίον, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα, ὡς τυραννίδα μελετήσαντας, ἀνεῖλεν. ὁ γὰρ πραιπόσιτος δέδωκε Ἰου-
 15 στίνη χρήματα ῥογεῦσαι, ὅπως Θεόκριτος βασιλεύσῃ. ὁ δὲ στρατὸς καὶ οἱ δῆμοι οὐχ εἴλοντο τὸν Θεόκριτον βασιλεύσαι, ἀλλ' Ἰουστίνον ἀνεκέρυξαν. αὐτοὶ δὲ δυσφορήσαντες τυραννίδα ἐμελέτησαν, καὶ ἀνηρέθησαν. ἀνεκαλέσατο δὲ ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς ἀδίκως ἐξορισθέντας ὑπὸ Ἀναστασίου καὶ Β

2. συνέταξαν A, συνετάξατο vulg.
 16. στρατηλάτης A e.
 vulg.

15. Θεόκριτος A, Θεόκρι-
 19. τοὺς ἀδ. A, τοῦ ἀδ.

caeterum episcopi et clerici Roma venerunt, qui Hormisdæ Romani pontificis auctoritate muniti, freti quoque Vitaliani adhuc viventis potentia et Ioannis Cappadocis Cpoleos episcopi etiam superstitis diligentia, sanctam Chalcedonensem synodum aliis tribus sacris synodis annumeraverunt, et una cum eis in sacras tabulas retulerunt. caeterum impio Severo de medio sublato, Paulus recipiendis peregrinis in Eubulorum domo praepositus, Antiochiae praesul ordinatus est: mille vero auri libras Antiochenae civitati largitus imperator, in reliquis urbes multa passim aequitate est usus, et populares tumultus ubique compescuit. Xenaiam quoque, Philoxenum nomine, Hierapoleos episcopum cum Manichaeis sentientem, Petrumque Apameae, cum omnibus eodem contagio afflatis in exilium pius imperator expulit: et Amantium praepositum et Andream cubicularium et Theocritum Amanthii comitem, quem imperatorem declarare proponebat, ceu tyrannidem meditato, interfecit. praepositus enim pecunias Iustino donaverat in militibus distribuendas, ea conditione, ut Theocritum imperatorem salutareret: exercitus vero populique tribus Theocritum imperare non sunt passi, sed Iustinum principem renunciaverunt: quod illi graviter ferentes, et tyrannidem excitare aggressi, interfecti sunt. cunctos demum ab Anastasio inique relegatos ab exilio revocavit imperator,

Ἀππίωνα τὸν πατρίκιον, ὃν ἐν Νικαίᾳ πρεσβύτερον βίᾳ ἐχειροτόνησαν· ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχέφρονα ἐποίησεν ὑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Διογενιανὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηλάτην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ φοβερὸς 5 κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα ἐκπέμπουσαν ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἔλεγον οἱ ἀστρονόμοι πωγωνίαν εἶναι [καὶ ἐφοβοῦντο].

A.M. 6012

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντίων μηνιῶντων αὐτῷ διὰ τὸ πολλοὺς ἀνηρηκεῖναι τῷ καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτοῦ κατὰ Ἀναστασίου. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππάδοκος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσας, Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ σύγκελλος ἐχειροτονήθη μηνὶ Φεβρουαρίῳ κ'. ὁμοίως καὶ Ὁρμισδα τῆς Ῥώμης κοιμηθέντος Ἰωάννης τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐδημοκράτησεν τὸ Βένετον μέρος, ἐν Δπάσαις ταῖς πόλεσι ταραχὰς ἐγείραντες καὶ λιθασμοὺς καὶ φόνους πολλοὺς ἀπεργαζόμενοι. ἐπήρχοντο δὲ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἀπὸ δὲ Ἀντιοχείας ἤχθη τὸ κακὸν τῆς ὑπαξίας, καὶ

1. πατρίκιον] πρεσβύτερον b e. πρεσβύτερον add. ex A. ἐχειροτόνησαν a, ἐχειροτόνησεν vulg. 3. τῶν πραιτωρίων A; τῷ πραιτωρίῳ vulg. 6. ἐκπέμπουσαν A e, πέμπουσαν vulg. 7. οἱ add. ex A. καὶ ἐφοβοῦντο om. A f. 10. μηνιῶντων A. ἀνηρηκεῖν A, ἀναιρεθῆναι vulg. 14. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg. 19. καὶ οὕτως — — ἐπεκράτησεν om. A.

Appionem in primis patricium, quem invitum Nicaeae iusserat ille ordinari: hunc vero Iustinus velut prudentem et cordatum virum praetorio praefectum et Diogenianum militiae magistrum in oriente creavit.

Hoc etiam anno stella apparuit in oriente, terribilis nimirum cometa, e quo radii inferius demissi protendebantur: barbatum dicebant astronomi, et ab eo cunctis metuebant.

A. C. 512

Antiochiae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est: quod enim rebellionis eius in Anastasio tempore plurimae caedes fuissent editae, graviter ei succensebant. Ioanne porro Cappadoce Cpoleos episcopo defuncto, Epiphanius eiusdem ecclesiae presbyter et syncellus mensis Februarii die vigesimo quinto fuit ordinatus: et Hormisda pariter leto quiescente, Ioannes Romae episcopatum excepit.

Hoc etiam anno Veneta factio, variis per omnes civitates tumultibus excitatis, plurima saxis facta lapidatione, multisque caedibus editis per civitates omnes, reliquum sibi populum subegit, et in magistratus

οὕτως διεδόθη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, καὶ ἐπεκράτησεν ἐπὶ χρόνους πέντε, καὶ ἔσφαζον τοῖς ξίφεσιν τοὺς ἀπαντῶντας Πρασίνοους, καὶ τοὺς οἶκον κρυπτομένους· ἀνιόντες δὲ V. 114 ἐφόνευσον, μὴ τολμώντων τῶν ἀρχόντων ἐκδίκησιν τῶν φόνων 5 ποιῆσαι. ταῦτα δὲ ἐπράττοντο ἕως ἔτους ἑκτου Ἰουστινίου τοῦ εὐσεβοῦς.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἐπιφανίου, Ἀλεξανδρείας A.M. 6013 ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος α'. P. 143

Τούτῳ τῷ ἔτει πολέμου κινήεντος μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ 10 Περσῶν Ἰουστίνος ἀπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα πρὸς Ζιλίγδην τὸν ῥῆγα τῶν Οὐννων, καὶ συνέθετο μεθ' ὄρκων πατριῶν συμμαχῆσαι τῷ βασιλεῖ κατὰ Περσῶν. ἀποστειλας δὲ καὶ Καβαδῆς πρὸς αὐτόν, συνέθετο καὶ αὐτῷ. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ Ἰουστίνος, ἐλυπήθη σφόδρα. ἀπέστειλεν δὲ πρὸς τοὺς B 15 Πέρσας ὁ Ζιλίγδης μετὰ χιλιάδων εἴκοσι τοῦ πολεμῆσαι Ῥωμαίους. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἐδήλωσε Καβαδῆ τῷ βασιλεῖ Περσῶν πρεσβεύων περὶ εἰρήνης, καὶ ὡς ἐπ' ἄλλῳ τινὶ γράψας, καὶ περὶ Ζιλίγδης, ὅτι συμμαχίας ὄρκους ἔχει μετὰ Ῥωμαίων, καὶ ὅτι δῶρα ἔλαβεν πολλά, καὶ βούλεται προδότης γενέσθαι 20 τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν

10. Ζιλίγδην A e passim. 13. καὶ αὐτῷ] fort. καὶ αὐτός. 14. ἀπέστειλεν] ἀπῆλθεν b.

ipsos temere sese extulit. Antiochiae vero seditionis malum primo natum, in reliquas deinde civitates derivatum est, et per annos quinque invaluit: gladiis vero Prasinos obviam sibi factos, atque etiam per domos sese occultentes, ipsi intro se immittentes obtruncabant, magistratibus de tot caedibus poenas sumere non audentibus. haec autem ad sextum usque pii Iustini annum facinorose gerebantur.

Cpoleos episcopi Epiphanii, Alexandriae episcopi Timothei A.C. 513 nus primus.

Hoc anno Persas inter et Romanos bello revocato, Iustinus legatos et munera ad Ziligdem Unnorum regem destinavit: ille, interpositis ex patrio more iuramentis, adversum Persas imperatori suppetias ferre promisit. aliis porro a Cabade una cum missa legatione acceptis, cum eo pariter praeliari spondit. nuncio accepto graviter offensus est Iustinus. ad bellum itaque contra Romanos movendum misit Ziligdes hominum viginti millia: Iustinus novo de pace tractatu per legatos instaurato, datisque quasi super alia re litteris, Cabadi Persarum regi de Ziligde, ut Romanis auxilia daturum etiam cum iuramento pactus fuerit, significat: in eum finem dona plurima accepisse, Persas Romanis prodero meditari: nos itaque velut fratres, inquit, in amicitiam redire, et a canibus istis hoc pacto minime deludi oportet.

ἐλθεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυνῶν τούτων οὕτως παύσασθαι. ὁ δὲ Καβάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδην, εἰ ἔλαβεν παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, προτραπείς κατὰ Περσῶν; ὁ δὲ εἶπεν· **Κναί.** καὶ ὀργισθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόνησε αὐτόν, καὶ διὰ τῆς νυκτὸς πέμψας πλήθη Περσῶν, ἀνέλεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕπο- 5 νοήσας, ὅτι δόλῳ ἦλθον πρὸς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἠδυνήθησαν φυγεῖν, ἀνέζευξαν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐφράσιος δὲ ὁ Ἀντιοχείας τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, ἐξέβαλε τῶν διπτυχῶν, καὶ τὸ ὄνομα Ὀρμισδα τοῦ πάππα Ῥώμης. μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς, τὰς τέσσαρας συνόδους 10 ἐκήρυττεν.

Καβάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὸν τῶν Ῥωμαίων βασιλέα ἐπέτροπον τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου καταλιπεῖν ἠθέλησεν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ υἱόν, καὶ ὁ νόμος Περσῶν ἐκάλει τοῦ ἄρξαι, οὐδὲ τὸν δεύτερον, διότι τὸν 15 **D** ὀφθαλμὸν ἐκέκοπτο, Χοσρόην δὲ ὡς ἐκ τῆς Ἀσπέδου ἀδελφῆς γεννηθέντα γῆγάα ὁ πατήρ. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ εἰς Ῥωμαίους εἰρηνεύσαι· καὶ Χοσρόην ἐποίητο παῖδα τοῦ βασιλέως γενέσθαι· ἐπὶ τούτοις πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον πρὸς Ἰουστίνον ἔπεμψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν σύγκλητον εἰς βουλὴν 20 καλέσας οὐ κατεδέξατο τοῦτο γενέσθαι, δόλον καὶ προδοσίαν

1. οὕτως om. A. 2. ἐπηρώτησε] ἐδήλωσε A. 6. ἦλθον A, ἦλθεν vulg.
8. ὁ add. ex A. 9. Ὀρμισδα add. ex A.
16. ἐκέκοπτο A. Ἀσπέδου A, Ἀσπεπέδου a, Ἀσπεύδου e, δε
ἐκ τῆς ἀδελφῆς Ἀσπεπέδου ἐγεννήθη b. 18. ἐποίησε τὸν παῖ-
δα A b.

Cabades igitur Ziligdem seorsim interrogat, num ita deludentibus Persis, accepisset a Romanis munera? ita est: respondet ille. his exarsit Cabades, et ipsum interfecit: missisque per noctem Persarum agminibus copias eius delevit, eum dolo ductum ad se accessisse suspicatus. ii demum quibus fuga permissa est domum redierunt.

Euphrasius autem Antiochenus Chalcedonensis synodi patrum et ipsius papae Romani nomina diptychis expunxit. postmodum vero metu poenitens redditus, quatuor synodos publice promulgavit.

Caeterum Cabades Persarum rex Romanorum imperatorem domus suae curatorem instituere proposuit: maiorem quippe natu filium, quem Persarum leges ad regnum vocabant, vel ab eo secundum, quod oculus ei foret effossus, regnare noluit: Chosroem autem ex Aspede sorore susceptum diligebat pater. quare cum Romanis pacem habere decrevit, et Chosroem imperatoris filium instituere meditatus, Byzantium legatos ad Iustinum mittit imperator adoptivum ex senatus consilio eum fieri non admisit: merum enim dolum Romanorumque perni-

Ῥωμαίων τοῦτο καλοῦντες, Πρόκλου κοιαίστωρος ἀνδρὸς συν-
ετοῦ καὶ ἀγγίνου τοῦτο καλῶς βουλευσαμένου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ θεομηρίας τὸ *Λυρράχιον πό- A.M. 6014*
λις τῆς νέας Ἠπειροῦ τοῦ Ἰλλυρικοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ *P. 144*
5 χρήματα παρέσχεν εἰς ἀνανέωσιν τῆς πόλεως. ὁμοίως δὲ καὶ *V. 115*
ἡ Κόρινθος μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην μεγάλως
ἐφιλοτιμήσατο.

Ἄντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρασίου ἔτος α΄.

A.M. 6015

Τούτῳ τῷ ἔτει Τζάθος ὁ τῶν *Λαζῶν* βασιλεὺς ἀποστα- *B*
10 τήσας τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, Καβαίου βασιλεύοντος,
καὶ φιλοῦντος τὸν Τζάθον, ὡς καὶ προβυλλόμενον αὐτὸν βα-
σιλέα τῶν *Λαζῶν*, ἦλθεν πρὸς Ἰουστινόν εἰς τὸ Βυζάντιον,
καὶ παρεκάλεσε τὸν βασιλέα Χριστιανὸν αὐτὸν γενέσθαι, καὶ
ὑπ' αὐτοῦ ἀναγορευθῆναι βασιλέα τῶν *Λαζῶν*. ὁ δὲ βασι-
15 λεὺς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς δεξάμενος ἐφώτισεν αὐτόν, καὶ υἱὸν
ἀνηγόρευσεν. ἔγχε δὲ καὶ γυναῖκα Ῥωμαίαν, τὴν ἔγγονον
Ὅμοῦ τοῦ πατρικίου καὶ ἀποκουροπαλίτου, Οὐαλερίαν, ἣν τινα
καὶ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἔλαβεν, προχειρισθεὶς παρὰ Ἰου-
στίνου βασιλεὺς τῶν *Λαζῶν*, φορέσας στέφανον καὶ χλανίδα *C*

2. ἀγγίνου A, ἀγγίνους vulg. 6. καὶ ταύτην A, καὶ αὐτὴν
vulg. 9. ἀποστίας e. 11. αὐτὸν βασ. τῶν A. ἢ. π. Ἰου-
στίνον om. A. 16. τὴν ἐγγόνην Νομοῦ b. 17. Οὐαλερίαν
ἦν τινα καὶ b, Οὐαλεριανὴν τινα, καὶ vulg. 19. χλανίδα A,
χλανύδα vulg.

ciem, Proclo quaestore viro prudente ac sagaci praeclare id suadente,
eiusmodi arte parari persenserunt.

Hoc anno Dyrrhachium novae Epiri in Illyrico civitas plagam *A. C. 514*
caelitus immissam accepit. imperator vero vim pecuniarum ingentem
ad civitatis instaurationem erogavit. parem cladem passa est Corin-
thus Graeciae metropolis; et in eam magna quoque liberalitate
usus est.

Antiochiae episcopi Euphrasii annus primus.

A. C. 515

Hoc anno Tzathus Lazorum rex regni Persarum desertor factus,
Cabade regnante, atque adeo ipsum amante, ut in Lazorum regnum
eum extulisset, ad Iustinum Byzantium veniens, Christianum fieri, et
ab eo Lazorum regem renuciari rogavit imperatorem. hunc impera-
tor benigne acceptum baptismi lumine illustravit, et filium declara-
vit. Romanam vero duxit uxorem, Homi patricii et excurpalatae
neptem, nomine Valeriam, quam demum Lazorum rex creatus in
patriam duxit: discessit ille redimitus corona, et chlamyde, qualis est
imperatoris, candida ornatus, cui superius tabula ex auro fuit adsu-
ta, in qua Iustini imperatoris imago coloribus acu ductis depicta erat;
et toga pariter candida auro Phrygionis arte affixa et imperatoris ef-

βασιλικὴν ἄσπρην ἔχουσαν ταυλὴν χρυσοῦν, ἐν ᾧ ἐκ κεντητοῦ ἐνεκεχάρακτο ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ στιχάρην ἄσπρον ἔχον πλουμίᾳ χρυσαῖ, καὶ εἰκόνα τοῦ βασιλέως· τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ῥούσια ἦσαν ἔχοντα μαργαρίτας Περσικῆ σχήματι· ὁμοίως καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ἦν χρυσῆ διὰ μαργαρι- 5 τῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως δῶρα πολλὰ, καὶ μετὰ χαρῆς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. γνούς δὲ τοῦτο Καβάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, ὅτι φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν οὔσης τὰ ἐχθρῶν πράττεις, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν ὄντας ἀπ' αἰῶνος προσε- 10 δλάβου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιδηλοῖ αὐτῷ· ἡμεῖς τινὰ τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλείᾳ σου οὐ προσελαβόμεθα, οὔτε προσεψάμεθα· ἀλλ' ἐλθὼν Τζάθος εἰς τὰ ἡμέτερα βασιλείᾳ ἐδέχθη προσπίπτων ἡμῖν ῥυσθῆναι μυσσαροῦ καὶ ἑλληνικοῦ δόγματος καὶ ἠσεβῶν θυσιῶν καὶ πλάνης δαιμόνων, καὶ προσελθεῖν τῷ 15 δημιουργῷ τῶν ὄλων θεῷ, καὶ γενέσθαι Χριστιανός. τοῦτον ἡμεῖς βαπτίσαντες ἀπελύσαμεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. ἔκτοτε λοιπὸν ἐγένετο ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀρέθαν καὶ τοὺς ἐν Νεγρῶ τῇ πόλει ἐπράχθη ὑπὸ τῶν Ὀμηριτῶν, καὶ 20

2. ἐνεκεχάρακτο b, ἐνεχάρακτο A, ἐγκεχάρακτο vulg. 5. καὶ
 add. ex A. 6. τοῦ add. ex A. 12. τῇ βασιλείᾳ A a, τῆς
 βασιλείας b, τὴν βασιλείαν vulg. 13. ἀλλ' ἐλθὼν A, ἀνελθὼν
 vulg. 17. ἀπεστείλαμεν a. 20. Νεγρῶ] Γαγγρῶ b. ἐπρά-
 χθησαν A b.

figie conspicua: ocreolae quippe eius puniceae erant, margaritis more Persico distinctae; similiter et zona eius erat aurea gemmis inspersa. donis demum ab imperatore pluribus acceptis laetus domum reversus est. de his Cabades Persarum rex certior factus, imperatori Iustino significat: foedere et pace inter nos sancitis, quae decent hostes admittis, hominesque Persarum supra hominum memoriam omaem dominio subditos tibi recipis. imperator in adversum scribit: nullum regno tuo subiectum nobis vindicavimus, aut ad nos pelleximus. Tzathus tantummodo ad regiam nostram profectus, et pedibus nostris advolutus, ut ab execranda gentilium superstitione et ab impuris sacrificiis daemonumque fallaciis ereptus, ad deum ærum omnium conditorem accessum haberet, fieretque Christianus, rogavit. illum itaque baptismo lustratum in propriam sibi regionem subinde remisimus. ab eo tempore graves Romanos inter et Persas sequutae sunt discordiae.

Hoc etiam anno nefarium facinus adversus sanctum Aretham caeterosque urbis Negræ incolas admissum est, bellumque ab Elisbaa

πόλεμος Ἐλεσβαῦ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιοπίων πρὸς τοὺς Ρ. 145
Ἵομηρίτας, καὶ ἡ νίκη αὐτῶν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6016

Τούτῳ τῷ ἔτει Θευδέριχος κρατῶν τῆς Ῥώμης ἀρειανο- V. 116

- 5 φρονῶν ἐβίασατο τὸν πάππαν Ἰωάννην ἐλθεῖν εἰς τὸ Βυζάν-
τιον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουσιτῶν, καὶ πρεσβεῦσαι ὑπὲρ Ἀρειαν- B
ῶν, ὥστε μὴ ἀναγκάζειν αὐτοὺς ἐξίστασθαι τῆς αἱρέσεως
αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ Θευδέριχος εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὀρ-
δοδόξους τοῦτο ποιεῖν ἠπέλει. ὁ δὲ Ἰωάννης ἐλθὼν ἐν Βυ-
10 ζαντίῳ, καὶ προτραπείς ὑπὸ Ἐπιφανίου τοῦ πατριάρχου, οὐ
κατεδέξατο, ἕως προεκάθισεν τοῦ Ἐπιφανίου ὁ Ῥώμης, ὁ δὲ
Ἰωάννης πᾶσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις ἐκοινώνησεν, Τιμοθέῳ δὲ
Ἀλεξανδρείας οὐκ ἐκοινώνησεν· Καβάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν
βασιλεὺς υἱὸς Περῶζου πολλὰς μυριάδας Μανιχαίων σὺν τῷ
15 ἐπισκόπῳ αὐτῶν Ἰνδαζύρῳ ἀνείλεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σὺν τοῖς
οὖσι συγκλητικῶς Πέρσαις ἐκ τοῦ αὐτῶν φρονήματος· τὸν C
γὰρ υἱὸν αὐτοῦ τὸν τρίτον, τὸν λεγόμενον Φθασουαρσάν, ὃν
ἐγέννησεν αὐτῷ Σαμβύκη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οἱ Μανιχαῖοι παι-
δαγωγήσαντες, καὶ τοῦ ἰδίου φρονήματος ποιήσαντες, ἐπηγ-
20 γείλαντο αὐτῷ· ὅτι ὁ σὸς πατὴρ γεγήρακεν, καὶ εἰ συμβῆ
αὐτὸν τελευτήσαι, οἱ ἀρχιμύγοι ἐνυ τῶν σῶν ἀδελφῶν κοιούσι

2. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 4. Ἀρειοφρονῶν A. 5. πάππαν A.
11. τοῦ add. ex A. 14. Περῶζου A, Περῶζου vulg. 21.
ἀδελφῶν A, ἀδελφῶν vulg.

Aethiopum rege contra Homeritas susceptum, victoriaque demum ab
ipsis reportata.

Romae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 516

Hoc anno Theuderichus pravis Arianis sensibus infectus Romam oc-
cupans, Ioannem papam ad imperatorem Iustinum Byzantium profi-
cisci coegit, et pro Arianis, ne haeresi sua per vim abducerentur, le-
gatione fungi: quandoquidem ipse Theuderichus idein adversus ca-
tholicos Italiae incolas commissurum minabatur. Ioannes itaque By-
zantium appellens, et ab Epiphano patriarcha invitatus, congressum
denegavit, donec ipse, qui Romanus esset pontifex, primum in con-
sesso locum supra Epiphanium obtinisset. Ioannes cunctis quidem
episcopis communionis impertiit commercium, quod cum Timotheo
Alexandrino sibi nullum esse proposuit. Cabades autem Perozis filius
Persarum rex plurima Manichaeorum millia una cum eorum episcopo
Indazaro, et aliis sensus eiusdem consortibus ordinis senatorii Persis,
una die neci tradidit. filium siquidem eius tertium, cui nomen
Phthasarsan, quem Sambuce eius filia ei pepererat, cum Manichaei
puerum instruxissent, et in suam traxissent opinionem, in hunc mo-

βασιλέα, διὰ τὸ κρατηθῆναι τὸ δόγμα αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ θυνώμε-
 θα δι' εὐχῶν ἡμῶν πεῖσαι τὸν σὸν πατέρα ἀποτιύξασθαι τὴν βα-
 σιλείαν, καὶ σὲ προχειρίσασθαι, ἵνα πανταχοῦ κρατύνη τὸ τῶν
 Μανιχαίων δόγμα, ὃ δὲ συνετάξατο τοῦτο ποιεῖν, εἰάν βασιλεύ-
 σῃ. γνοὺς δὲ ταῦτα Καβάρης ἐκέλευσε κομβέβτα γενέσθαι διὰ 5
 D τὸ, φησίν, ποιῆσαι τὸν υἱὸν Φθασουαρσάν βασιλέα. κελύσας
 δὲ πάντας τοὺς Μανιχαίους σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν καὶ γυ-
 ναιξὶ καὶ τέκνοις παραγενέσθαι ἐν τῷ κομβέβτῳ, ὁμοίως καὶ
 τὸν ἀρχιμάγον Γλωνάζην καὶ τοὺς μάγους, καὶ τὸν τῶν Χρι-
 στιανῶν ἐπίσκοπον Βαζάνην ἀγαπώμενον παρὰ Καβάδου, ὡς 10
 ἱατρὸν ἄριστον, καὶ καλέσας τοὺς Μανιχαίους, ἔφη· χαίρω
 ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ δόγματι, καὶ θέλω δοῦναι ἔτι ζῶν τὴν βα-
 σιλείαν τῷ υἱῷ μου Φθασουαρσάν, ὡς σύμφρονι ὑμῶν. ἀλλ'
 ἀφορίσατε ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παραλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ θαρσῆ-
 P. 146 σαντες μετὰ παρηρσίας ἀφόρισαν ἑαυτούς. ὃ δὲ Καβάδης 15
 ἐπιτρέψας τῷ στρατεύματι εἰσελθεῖν πάντας κατέκοψεν ξίφει
 σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν ἐπ' ὄψει τοῦ ἀρχιμάγου καὶ τοῦ
 ἐπισκόπου τῶν Χριστιανῶν. καὶ ἐξέκεμμεν σάκρας εἰς πᾶ-
 σαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γῆν, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον

1. τὸ μὴ κρατηθῆναι A e. 3. πανταχοῦ κρατύνη A, πανταχῇ
 κρατύνης vulg. 8. κομβέβτα A, κομμέντα vulg. h. l. et infra.
 10. Βοαζάνην A e. 16. τὰ στρατεύματα αὐτοῦ A. 19.
 τὴν ὑπ. αὐτοῦ γῆν A, τὴν ἑαυτοῦ γῆν vulg.

dum sunt adorti: consenuit pater tuus; eum si mori contigerit, fra-
 trum tuorum quempiam, qui eorum teneat sententiam, confestim archi-
 magi regem instituent. nos precibus nostris id regi persuadere
 possumus, ut regno abdicato, te in suum locum subroget, quo Mani-
 chaeorum dogma stabilias et confirmes. haec, si regnaret, executurum
 se sponndit. de quibus certior factus Cabades, publica regni comi-
 tia convocari, Phthasuarsan filio, aiebat ille, inaugurando. Manichaeis
 autem omnibus una cum episcopo suo, coniugibus et filiis conventui
 adesse iussis, Glonazem pariter archimagum, caeterosque magos, et Ba-
 zanem Christianorum episcopum sibi dilectum, ceu medicinae peritia
 praestantem, una congregat: moxque Manichaeos verbis compellens,
 ait: arridet, quam tenetis sententia: et ut eius sequaci, vestrique
 sensus socio filio meo Phthasuarsan, dum etiam inter vivos ago, re-
 gno cedere apud me statutum est. discedit igitur, et in diversam
 partem abite, ut eum regem suscipiatis. illi audaciores his verbis
 facti, a reliquis cum fiducia segregaverunt se: Cabades porro data
 exercitui ingressus libertate, cunctos cum eorum episcopo sub archi-
 magi et Christianorum episcopi conspectu gladiis in frusta concidit.
 tum sacras in omnem Persarum ditionem emisit, quibus omnes quot-

ἀναιρεῖσθαι καὶ πυρκαυστον γενέσθαι, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν εἰς τὰ βασιλικὰ ταμεία εἰσκομίζεσθαι, καὶ τὰς βίβλους αὐτῶν καίεσθαι. ὁ δὲ ἐσσεβῆς βασιλεὺς Ἰουστίνος ἐν πάσῃ ἱκανότητι καὶ ἀνδρείᾳ τῆς βασιλείας ἐπιλαβόμενος, σάκρας ὁπανταχοῦ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐξαπέστειλεν, ὥστε τιμωρηθῆναι πάντας τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιούντας, καὶ τοὺς ἐν Κων-
 5 σταντινουπόλει δῆμονους εἰρηνεῦσαι, καὶ φόβον ἔδειξεν πολύν. ἔστειψεν δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τὴν Θεοδώραν ἀγού-
 10 Ὑπάτιον στρατηγὴν ἀνατολῆς τὸν Σεκουνδίνου φυλάξαι τὰ ἀνατολικά μέρη διὰ τοὺς Πέρσους καὶ τὰς τῶν Σαρακηνῶν ἐπιδρομάς. ἐποίησεν δὲ καὶ αὐτὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ Μα-
 νιχαίων, καὶ ἐτιμωρήσατο πολλούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναζαρβὸς μητρόπολις τῆς δευτέρας Κι-
 15 λικίας ἔπαθεν ὑπὸ σειсмоῦ φοβερωτάτου, ἡγεμονεύοντος αὐ-
 τῆς Καλλιπίου νιοῦ Εἰρηναίου, καὶ ἐπτῶθη πᾶσι ἢ πό-
 λισ. ταύτην δὲ Ἰουστίνος ἀνήγειρεν, καὶ Ἰουστινόπολιν ἐκάλεσεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατεποντίσθη ὑπὸ θεομηνίας δι' ὑδά-
 20 των τοῦ ποταμοῦ Ἐδεσσα, πόλις μεγάλη καὶ περιβόητος, τῆς Οσροηνῆς ἐπαρχίας μητρόπολις. ὁ γὰρ Σκιρτὸς ποταμὸς διὰ

3. κατακαίεσθαι a. 4. τῆς βασιλείας A, τὴν βασιλείαν vulg.
 7. δῆμονους add. ex A. 12. μέγαν om. A b. 17. ἀνήγει-
 ρεν A, ἡγειρεν vulg. Ἰουστίνου πόλιν A. 20. τοῦ ποτα-
 μοῦ b, ποταμοῦ A a, ποταμῶν vulg. καὶ add. ex A.

quot deprehendi possent, Manichaeos occidi, vivos comburi, eorumque facultates fisco addici, nec non libros eorum cremari iubebat. porro pius imperator Iustinus omni dexteritate et animi robore rempublicam administrans, missis per urbes omnes passim sacris, in eos qui tumultus et caedes ederent severius animadvertit, Cpoleos cives in pace continuit, magnumque de se terrorem incussit. ut primum vero suscepit imperium, Theodoram coniugem suam coronavit augustam, Hypatium quoque patricium Secundini filium orientalibus partibus adversus Persas et Saracenorum excursiones tutandis orientalis militiae magistrum instituit: sed et maguam in Manichaeos persecutio-
 nem excitavit, multosque supplicio affecit.

Hoc anno Anazarbus secundae Ciliciae metropolis terrae motu A. C. 517 prorsus horribili ruinae passa est ingentem, Calliopiae Irenaei filio eius rectore: corrui enim universa civitas: quam demum Iustinus reparavit, et appellavit Iustinopolim.

Hoc etiam anno Edessa civitas amplissima et magni nominis, Osrhoënae provinciae caput, irato numine fluviorum aquis tota obruta est. Scirtus quippe fluvius per mediam urbem influens magnas urbi

μέσου αὐτῆς παρερχόμενος πολὺν αὐτῇ πλοῦτον καὶ τέρψιν
 D παρέχει. τὸ τηρικαῦτα δὲ πλημμυρήσας δίκην θαλάσσης τοὺς
 οἴκους σὺν τοῖς οἰκοῦσι σύρων ἐπόντιζεν. λόγος δὲ κρατεῖ
 ἐν αὐτοῖς τοῖς περιωθεῖσιν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐπέβησεν τὴν
 πόλιν ὁ αὐτὸς ποταμός, ἀλλ' οὐχ οὕτως. μετὰ δὲ τὸ παῦσαι 5
 τὰ ὕδατα, εὐρέθη πλᾶξ λιθίνη ἐν τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ γε-
 γραμμένη ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν ἔχουσα οὕτως· Σκιρτὸς
 ποταμὸς σκιρτήσῃ κακὰ σκιρτήματα πολίταις. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Ἰουστίνος πολλὰ παρέσχεν ταῖς ἀμφοτέραις πόλεσιν εἰς
 ἀνανέωσιν. 10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη γυνή τις ἐκ τῆς Κιλικίας γι-
 P. 147 γαντογενῆς, ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον τέλειον
 πῆχυν ἓνα, καὶ πλατεῖα σφόδρα, γυρῶουσα δὲ τὰς πόλεις
 ἐλάμβανεν κατὰ ἐργαστήριον φόλλιν μίαν.

A.M. 6018

Περσῶν βασιλέως Χοσροῦ ἐτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τὰ
 B προοίμια τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς ἐπῆλθεν τῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ.
 ἐμπυρισμὸς γὰρ μέγας γέγονεν ἀοράτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
 λεως, ὅσιν προεμήνυσεν τὴν μέλλουσαν ἕσεσθαι τοῦ Θεοῦ
 ἀπειλήν. ἀνήφθη γὰρ τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου 20
 Στεφάνου, καὶ ἕως τοῦ πραιτωρίου τοῦ στρατηλάτου ἐφθα-

11. ἐκ τῆς Κιλ. A, ἀπὸ K. vulg.
 Ἀντιοχείᾳ A b, Ἀντιοχείας vulg.

13. δὲ add. ex A. 17.

divitias deliciasque secum invehit. tum vero maris in modum intumescens, domos cum habitatoribus aquarum abreptas copia demersit in profundum. penes eos vero qui remanserunt incolumes rumor invaluit, fluvium eundem iam alias urbem devastasse, at non tanta clade illata. aquis demum subductis, in fluminis ripa lapidea tabula hieroglyphicis characteribus exarata in hanc formam reperta est: Scirtus fluvius, qui Saltator, infelices prorsus civibus istis saltabit saltus. utriusque vero civitati restaurandae Iustinus imperator multa bona contulit.

Hoc etiam anno mulier quaedam Cilissa gigantæa prorsus specie visa est, quæ perfectum et procerum quemque virum unius cubiti magnitudine et corporis in latum sumpti amplitudine superaret. pererrabat illa civitates omnes, et ex singulis officinis obolum unum colligebat.

A. C. 518 Persarum regis Chosrois annus primus.

Hoc anno mense Octobri, indictione quarta, divinæ ultionis primitiæ Antiochenam urbem invaserunt. magnum quippe in media urbe incendium, nec visum unde, excitatum est, quod imminens dei vindictam portendit. ignis siquidem in martyrio sancti Stephani accensus, usque ad praetorium magistri militum pervasit. fuit id infau-

σαν. αὕτη ἐγένετο ἀρχὴ ὠδινῶν. ἐγένοντο δὲ οἱ ἐμπυρισμοὶ ἐπὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐκάησαν οἴκοι πολλοί, καὶ ἀπέθανον λαοὶ πολλοί. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο γινῶναι πόθεν τὸ πῦρ ἀνήπτετο. ἐκ γὰρ τῶν κεράμων τὸ πεντάστεγον ἀνελάμβανε. κατὰ δὲ Ἐπρεσβείαν Εὐφρασίου τοῦ πατριάρχου ἐφιλοτιμήσατο ὁ βασιλεὺς τὴν πόλιν κεντηνάρια δύο χρουσίον. C

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Μαῖον μηνὸς κ' τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος, ὥρα ζ', ὑπατεύοντος ἐν τῇ Ῥώμῃ Ὀλυβρίου ἔκαθεν ὑπὸ Θεομηρίας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη τῆς Συρίας πάθος ἀνεξήγητον. 10 τοσοῦτον ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτήν, ὥστε πτωθῆναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τάφον τῶν οἰκητόρων γενέσθαι. τινὰς δὲ καταχωσθέντας, καὶ ἔτι ζῶντας ὑπὸ τὴν γῆν πῦρ ἐκ τῆς γῆς ἐξελθὼν κατέφλεξεν. καὶ ἕτερον πῦρ ἐκ τοῦ V. 118 ἀέρος, ὡς σπινθήρες, κατήρχετο, καὶ κατέκαιεν, ὥσπερ ἀστρα- 15 πῆ, τὸν εὐρισκόμενον· καὶ ἐσίετο ἡ γῆ ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἕνα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α'.

A.M. 6019

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ σεισμοῦ ἐπικρατοῦντος Εὐφρασίος D ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας κατεχώσθη ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἀπέθανεν· καὶ πᾶς οἶκος καὶ ἐκκλησίαι κατέπεσον, καὶ τὸ κύλλολος τῆς πόλεως ἠφανίσθη. καὶ οὐ γέγονε τοιαύτη Θεομηρία

1. αὕτη γὰρ ἐγ. a. ἐμπρησμοὶ b. 4. τὴν πεντάστεγον A, τῶν πενταστεγῶν b. 7. τῷ δὲ Μαῖῳ μηνὶ καὶ τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος b. 14. κατήρχοντο A a.

atum dolorum exordium. incendia vero per menses sex duravere, quibus aedes multae combustae, multique viri interempti: nec quicumquam potuit dignoscere unde accenderetur ignis: a tegulis enim excelsum et amplum quinque tabulatorum aedificium totum exarsit. imperator autem Euphrasii patriarchae legatione exoratus auri centenaria duo urbi largitus est.

Eodem etiam anno, Maii mensis vigesimo, eadem indictione, hora septima, Olybrio Romae consulatum gerente, Antiochia magna Syriae infortunio, quod verbis exprimi vix potest, et ultore deo iactata est. dei siquidem ira adeo eam concussit, ut tota pene urbs corruerit, et civium sepulchrum evaserit. quosdam vero terra obrutos et adhuc viventes ignis e terra erumpens combussit. alius ignis ex aëre instar scintillarum decidit, et quos attigisset, fulminis in morem cre-mavit: terraque per annum continuum concussa est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 519

Hoc anno terrae motu continuo invalescente, Euphrasius Antiochiae episcopus ea agitatione obrutus interiit: omnes quoque aedes et ecclesiae conciderunt, et urbis decor omnis deletus est: sed neque talis calamitas aliis saeculis quavis in urbe audita. pientissimus au-

ἐν ἄλλῃ πόλει ἐν πάσαις γενεαῖς. ὁ δὲ εὐσεβέστατος βασι-
 λεὺς Ἰουστινός ταῦτα μαθὼν μεγάλως ἤλγησε τὴν ψυχὴν,
 P. 148 ὥστε ἐπῆρεν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν πορφύ-
 ραν, καὶ ἐπένησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλάς, ὥστε καὶ τῇ
 ἑορτῇ προσελθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ κατεδέξατο φορέσαι τὸ 5
 στέμμα ἢ τὴν γλαμύδα· ἀλλ' οὕτως λιτῶς προσῆλθεν μαν-
 δύον πορφυροῦν φορέσας, καὶ κλαίων ἐπὶ πάσης τῆς συγκλή-
 του, καὶ πάντες ἔκλαιον σὺν αὐτῷ πενθικὰ φοροῦντες. ἀπέ-
 στείλει δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθέως Καρίνον τὸν κόμητα δούς κεν-
 τηνάρια πέντε πρὸς ἐκχοισμὴν, εἰ πως δυνηθῆ ῥῶσαι τινας, 10
 καὶ τὰ καταχωσθέντα πράγματα διασῶσαι ἐκ τῶν λησιῶν καὶ
 Β ἀρπάγων. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὄπισθεν αὐτοῦ τὸν
 πατρικίον Φωκᾶν τοῦ Κρατεροῦ, καὶ τὸν πατρικίον Ἀστέρειον,
 καὶ τὸν ἑπαρχον, ἄνδρας σοφοὺς, δούς αὐτοῖς χρήματα πολλὰ
 πρὸς ἀνακαινισμόν τῆς πόλεως. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ δ', τῆς 15
 αὐτῆς ε' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα, ἀσθενήσας ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰουστινός προεχειρίσατο εἰ ζῶν εἰς βασιλέα Ἰουστι-
 νιανόν, τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, καὶ ἔστεψεν αὐτόν, καὶ συνβεβασί-
 λευσεν αὐτῷ μῆνας δ'. τῷ δ' Ἀύγουστῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' ἰν-
 δικτιῶνος ἐτελεύτησεν ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινός καταλιπὼν 20
 βασιλέα τὸν Ἰουστινιανόν.

4. ἐν om. A, ἐν σάκκῳ om. f. 9. Κάριον a. 13. Φωκᾶν —
 — πατρικίον om. A. 14. τὸν ἑπαρχον A e, τὸν ἀπὸ ἐπάρ-
 χων vulg. 20. ὁ add. ex A. 21. τὸν add. ex A.

tem imperator Iustinus ea re cognita, ingenti animi dolore percussus, sublato capitis sui diademate, purpuraque deposita, plures dies de-
 formi sacco velatus luctum egit: adeo ut festivo die procedens in
 ecclesiam coronae insigne vel chlamidem deferre non admiserit: ve-
 rum sic simplici habitu processerit, solo mandya purpureo suborna-
 tus, et coram toto senatu ingemiscens: caeterique omnes lugubria in-
 duti una cum eo luxerunt. imperator porro Carinum comitem datis
 auri centenariis quinque confestim misit, ad effodiendas egerendasque
 ruinas, si forte posset aliquem periculo liberare, et a praedonibus et
 raptoribus res ruderibus immersas suis possessoribus servare. subinde-
 que post eum in eius vestigia Phocam Crateri filium patricium, Asterium
 quoque patricium et expraefectum viros cordatos misit imperator, qui,
 pecuniarum immensa vi ab eo accepta, repararent urbem. caeterum
 Aprilis mensis die quarto, paschali festo eiusdem quintae indictionis,
 morbo correptus imperator Iustinus Iustinianum germanum nepotem
 imperatorem adhuc vivus instituit, coronam insuper imposuit, et men-
 ses quatuor potestatis collegam habuit. Augusto vero mense eiusdem
 quintae indictionis, Iustiniano in imperatorem relicto, piissimus Iusti-
 nus diem obiit.

Τοῦ δὲ Εὐφρασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Εὐφραΐμιος ὁ Ἀμιδιος κόμης ἀνατολῆς ὧν ἐν τῇ χρόνῳ ἐκεί- C
νη ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις ζῆλον θεῖον κατὰ τῶν ἀπο-
σχιστιῶν εἰδείξατο.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, Ἱεροσολύμων ἐπισκό- A.M. 6020
που Ἰωάννου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφραΐμιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μόνος κρατήσας τὴν βασιλείαν ὁ μέγας
Ἰουστινιανὸς προεβάλετο κόμητα ἀνατολῆς τὸν πατρίκιον τὸν D
Ἀρμένιον, ᾧ τινὶ δέδωκε χρήματα, κελεύσας αὐτῷ ἀπελθεῖν
10 καὶ ἀνανεῶσαι πάλιν τῆς Φοινίκης Λιβανισίας εἰς τὸ λιμωτὸν
τὸ ἐσώτερον τὴν καλουμένην Παλμύραν, κελεύσας τοῦ καθέ-
ξεσθαι ἐν αὐτῇ τὸν δοῦκα καὶ τοὺς ἀγίους τόπους . . . τῷ
δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ α' τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐποίησεν ὁ βα-
σιλεὺς ὑπατείαν, καὶ τσαῦτα ἔδωκεν χρήματα ὅσα οὐδεὶς
15 βασιλεὺς ὑπατεύσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπολέμησε τῷ Λα- V. 119
ζῷ Τζάθῳ, ὡς προσρ῁νέτι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς
Ἰουστινιανὸς ἐπεμψεν αὐτῷ βοήθειαν στρατοῦ, καὶ στρατη-
λάτας τρεῖς, Βελισάριον καὶ Κυρικὸν καὶ Πέτρον. καὶ πολε-

2. Εφραΐμιος A. 4. εἰδέξατο A. 7. μόνος κρατήσας A b,
μονοκρατήσας vulg. 9. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. λιμω-
τὸν A, λιμοτὸν e f, λιμητὸν vulg. 12. lacunae nulla in
codd. vestigia apparent. 13. ἐποίησεν] ἔδωκε a. 14.
ὑπατείαν A, ὑπατίαν vulg. 17. Τζαθῷ A, Τζαθῷ e. 19.
Βελισάριον A, Βελισσάριον vulg. ubique. Κήρυκον a f.

Euphrasio quoque Antiochiae praesule defuncto, Euphraimius Amidenus ea tempestate comitem orientis agens, in eius locum ordinatus est, qui divinum prorsus fervorem adversus schismaticos exerceuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani, Hierosolymorum episcopi Io- A. C. 520
annis, Antiochiae episcopi Euphraimii annus primus.

Hoc anno imperator Iustinianus rerum summa potitus, patricium Armenium orientis comitem creavit, et ingenti pecuniarum tradita copia, virum abire inssit, et Phoeniciae Libanesiae urbem Palmyram nuncupatam instaurare ad interiorem limitem, et in ea ducem residere sanctaque loca protegere et iis invigilare praecepit. prima vero mensis Ianuarii die munus in populum edidit imperator, eamque largitus est pecuniarum vim, quam princeps ante alius nullus consularatus nomine profuderit.

Eodem etiam anno Persarum rex Tzathum Lazicum quod in Romanas partes transiisset, bello lacessivit. porro Iustinianus imperator

P. 149 μήσαντες ἡττήθησαν· καὶ ἡγανάκτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν στρατηλατῶν, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προέδωκαν τὴν νίκην· καὶ διαδεξάμενος αὐτοὺς ἀπέστειλε Πέτρον τὸν νοτάριον αὐτοῦ στρατηλάτην· καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν ἐνίκησαν, καὶ πολλοὺς ἀνέειλον τῶν Περσῶν. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσεργή τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐλουρῶν Γραῖτις ὀνόματι, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤτησε τὸν βασιλεῖα γενέσθαι Χριστιανός. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς Θεοφανίοις, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος. καὶ ἐβαπτίσθησαν 10 σὺν αὐτῷ οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια φιλιωθεὶς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπαγγειλάμενος συμμαχεῖν αὐτῷ, ἐν οἷς ἂν βουλευθῆ. προσβάλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρατηλάτην Ἀρμενίας Τζίταν ἄνδρα 15 πολεμικὸν καὶ ἰκανώτατον. οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρατηλάτην, ἀλλὰ δοῦκας καὶ κόμητας. ἐστράτευσεν δὲ ὑπ' αὐτὸν Ἀρμενίων πλῆθος, ὡς εἰδότες τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς στρατοῦ ἀριθμοὺς τέσσαρας. καὶ γέγονεν μεγάλη φυλακὴ καὶ βοήθεια Ῥω-

2. στρατιωτῶν a. 5. ἐνίκησεν a. 7. Ἀλλούρων A. Γραῖτις — — — αὐτοῦ om. A. 9. Χριστιανός A, Χριστιανὸν vulg. 11. οἱ ante συγκλητικοὶ add. ex A. 13. συμμαχεῖν ἐν οἷς ἂν δεηθῆ b, βουλευθῆ A, βουλευθειῆ vulg. 17. Ἀρμενίους A. 18. στρατοῦ] στρατηλάτου A.

militares copias in eius auxilium misit et magistros militiae tres, Belisarium, Cyricum et Petrum, qui inito praelio inferiores evaserunt. quare indignatus imperator in duces, quod invidia ad invicem moti, certam prodidissent victoriam, ipsis revocatis, Petrum notarium militiae magistrum in ipsorum locum subrogavit. hic adiunctis sibi Lazis, adversus Persas conserta pugna, quam plurimos Persas delevit.

Hoc eodem anno Elurorum rex Graetis nomine ad Romanos se adiunxit, et Cpolim una cum gente sua profectus est, et in Christianorum religionem transire ab imperatore expetiit. iussit imperator in Theophanis virum baptizari, et ex lavacri fontibus suscepit. senatores porro et aulici et affines eius duodecim una cum eo initiati sunt: tum vero pactis cum imperatore foederibus, et adversus quos indiceret ille suppetias se laturum pollicitus, domum se recepit. porro imperator Tzitam virum rei bellicae peritum, et in caeteris praestantem militiae magistrum in Armenia instituit: Armenia quippe militiae magistrum nondum habuerat, sed duces et comites. sub eo militaverunt Armeniorum copiae, utpote quae Armeniae partes et loca maxime nossent: adiuncti sunt eidem ex orientali exercitu numeri

μαίων. Ἐξευξεν δὲ αὐτῷ καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς αὐγούστης ὀνόματι Κομητῷ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσεῖρρῆ τοῖς Ῥωμαίοις γυνή τις ἐκ C τῶν Οὐννων τῶν λεγομένων Σαβῆρ βάρβαρος, ὀνόματι Βοα- 5 ρῆς, χῆρα, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς Οὐννων χιλιάδας ῥ', ἧτις κατεδυνάστευε τῶν Οὐννικῶν μερῶν μετὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Βαλαχ ἀποβολήν. αὕτη τοὺς προτραπέοντας παρὰ Καβάδου βασιλέως Περσῶν δύο ῥῆγας ἀπὸ ἄλλου ἔθρους Οὐννων ἐνδοτέρων, ὀνόματι Στύραξ καὶ Γλώνης, τοῦ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ 10 κατὰ Ῥωμαίων, παρέλαβεν καὶ ἡ αὕτη Βοαρήξ παριόντας διὰ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπὶ τὰ Περσικὰ μετὰ χιλιάδων κ', οὓς καὶ κατέκοψεν. καὶ τὸν μὲν ἕνα ῥῆγα αὐτῶν τὸν λεγόμενον D Στύρακα συλλαβομένην δέσμιον εἰς Κωνσταντινουπόλιν τῷ βασιλεῖ ἐπέμψεν· τὸν δὲ Γλώνην ἐν τῷ πολέμῳ ἔσφαξεν. καὶ 15 ταύτη γέγονε σύμμαχος καὶ εἰρηνικὴ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου ῥῆξ τῶν Οὐννων ὀνόματι Γορδάς προσεῖρρῆ τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐγένετο Χριστιανὸς καὶ ἐφωτίσθη, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βα- 20 σιλεύς, καὶ πολλὰ αὐτῷ παρεσχηκῶς δῶρα, ἀπέστειλεν

1. Ἐξευξεν A, ἔξευξεν vulg. 4. τῶν ante λεγομένων add. ex A.
 Βωαριξ A, Βωαριξ a. 7. αὕτη A, αὕτη vulg. 8. ἐνδοτέ-
 ρον A. 10. ἡ αὕτη A, αὕτη vulg. 11. αὐτῆς add. ex A.
 17. Βοσπόρου A ubique.

quatuor: ex quibus tuta custodia praesidiumque ingens Romanis constat. sororem insuper augustae Theodoraе, nomine Cometo, eidem uxorem copulavit.

Hoc insuper anno mulier quaedam barbara ex Unnis, Saber vulgo nuncupatis, nomine Boarex, vidua, adductis secum Unnorum millibus centum, in Romanas partes transiit: haec amisso viro suo Balach Unnicis regionibus imperitabat. duos vero reges ex alia Unnorum natione, quae partes interiores habitat, nomen uni Styraх et alteri Glones, a Cabade Persarum rege ferendis sibi suppetiis, et Romanos bello vexandis accitis, et iam per regionem sibi subditam ad Persarum loca, cum millibus hominum viginti transitum habentes, armis illa excepit, et in frustra concidit: et eorum quidem regum unum Styracem vocatum in bello comprehensum, vinculis alligatum, Cpolim imperatori misit: Glonem autem in pugna interfecit. ita demum armorum societatem et pacem cum imperatore Iustiniano mulier perpetuo servavit.

Hoc etiam anno rex Unnorum Bosporo proximus, nomine Gordas, cum imperatore foedus habiturus accessit. is Christianam religionem amplexus, baptismi lumine illustratus est, et ex lavacro ab

αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ τὴν Βόσπορον πόλιν, ἧτις ἐκλήθη ἐκ τοῦ συντελεῖν Ῥω-
P. 150 μαίσις ἀντὶ χρημάτων βόας κατ' ἔτος μαίων καὶ
τριβούνων, φυλάττειν τὴν πόλιν διὰ τοὺς Οὐννοὺς, καὶ ἀπαι-
τεῖν τὰς συντελείας τῶν βοῶν. ἦν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συν- 5
ἀλλάγματα πολλὰ Ῥωμαίων καὶ Οὐννων. ὁ δὲ γενόμενος
Χριστιανὸς ῥῆξ τῶν Οὐννων, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν,
εὔρεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ διηγῆσατο αὐτῷ τὴν τοῦ βασι-
V. 120 λέως ἀγάπην καὶ φιλοτιμίαν, καὶ ὅτι Χριστιανὸς γέγονεν, καὶ
λαβὼν τὰ ἀγάλματα, ἃ ἐσέβοντο οἱ Οὐννοι, ταῦτα ἐχώνευσεν, 10
ἦσαν γὰρ ἀργυρῶ καὶ ἠλέκτρινα. καὶ χολέσαντες οἱ Οὐννοι,
συμπούησαντες μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπελθόντες ἔσφαξαν
B αὐτόν· καὶ ἐποίησαν ῥῆγα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μοναγέρην.
καὶ φοβηθέντες μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἦλθον αἰ-
φνης ἐν τῇ Βοσπόρῳ πόλει, καὶ ἐφόνευσαν τὸν τριβούνον Δαλ- 15
μάτιον, καὶ τοὺς στρυτιώτας. καὶ ἀκοίσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς
ἀπέστειλεν τὸν ἀπὸ ὑπάτων Ἰωάννην, τὸν ἕγγονον Ἰωάννου
τοῦ Σκύθου, υἱὸν δὲ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου, μετὰ βοηθείας
Σκυθικῆς πολλῆς, καὶ ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν, ἅμα καὶ Γω-

2. ἐκ τοῦ A, ἀντὶ τοῦ vulg. 3. κατ' ἔτος] καθέτος A, κατ'
ἔθος vulg. lacuna nulla h. l. in codd. notatur. 11. ἠλεκ-
τριανὰ b. 12. συμβουλήν ποιήσαντες A. 17. ἕγγονον A,
ἕγγονα vulg. 19. Γώδηλακ A.

imperatore susceptus: multisque subinde ab eo muneribus acceptis, ad Romanos fines tutandos, et Bosphorum civitatem, a boum nummorum et pecuniarum vice annuatim penso tributo ita vocatam, armis propugnandam missus in propriam regionem secessit. locavit autem et militum Romanorum numerum et tribunorum, ut custodirent civitatem propter Unnos, et boum tributa exigere: magnum quippe in civitate Romanis cum Unnis commercium intercessit. Unnorum itaque rex factus Christianus, in propriam regionem reversus, fratri, quem illic offendit, imperatoris humanitatem atque liberalitatem, seque Christianum factum esse narravit. ad haec direpta undequaque simulacra, quae venerabantur Unni, cuncta conflagavit: erant enim illa argentea, et electrina. quamobrem ira succensi Unni, coniuratione cum eius fratre excitata, in eum irruentes necem intulerunt, et fratrem eius Muagerem creaverunt regem. veriti porro, ne poenas et regem occisum expeterent Romani, in civitatem Bosphorum convolarunt quantocius, et tribunum Dalmatium praesidiariosque milites interfecerunt. his imperator auditis, misit Ioannem exconsulem, Ioannis Scythae nepotem, patricii Rufini filium, cum numerosis Scytharum copiis, qui adiuncto sibi per terrestre iter et Odyssopolim Godilla et

δὴλλαν διὰ γῆς ἀπὸ Ὀδυσοπόλεως καὶ Βαδούριον στρατηγόν.
 καὶ ἀκούσαντες οἱ Οὐννοὶ ἔφυγον ἀφανεῖς γενόμενοι. καὶ γέγονεν
 εἰρήνη ἐν Βοσπόρῳ, καὶ ἐκράτησαν αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι ἀφ' ἑ- C
 βως. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπέσπασεν πύσας τὰς ἐκκλη-
 5 σίας τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰς τοῖς ὀρθοδόξοις δίχα
 τῶν Ἐξωκιονιτῶν Ἀρειανῶν. ἐξεφώνησε δὲ τύπον ὁ βασιλεὺς
 περὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ ὀρφανοτρόφων καὶ οἰκονόμων καὶ ξε-
 νοδόχων, ὥστε μὴ κληρονομεῖσθαι, εἰ μὴ ἂν πρὸ τοῦ γενέσθαι
 εἶχον ἐν ὑποστάσει εἰς ταῦτα * ἵνα διατίθενται ἀφ' ἧς δὲ ὥρας
 10 προεχειρίσθη, εἰς ταῦτα μὴ ἔχειν αὐτὸν ἄδειαν διατίθεσθαι,
 ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πάντα τὴν εὐαγὴ οἶκον κληρονομεῖν. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς ἐπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρόν τὸ εἰς τὰ
 Δαγιοθέου, ὃ ἤρξατο κτίζειν Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ
 μεσόαυλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλω κιστέρναν μεγάλην ἐποίησεν. D
 15 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ῥόδου καὶ Ἀλεξάν- A.M. 602i
 δρὸς ἐπίσκοπος Διοσπόλεως τῆς Θρακίης καθηρέθησαν, ὡς P. 151
 παιδερασταὶ εὐρεθέντες, καὶ ἐτιμωρήθησαν δεινῶς ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως, καυλοτομηθέντες καὶ πομπεύσαντες, τοῦ κήρυκος
 βοῶντος· ἐπίσκοποι ὄντες τὸ τίμιον σχῆμα μὴ ἐνυβρίζετε.

1. ἀπὸ Ὀδ. A, καὶ Ὀδ. vulg. 5. ἐκκλησίας τῶν A, ἐκκλ. ἐκ τῶν
 vulg. 6. Ἐξωκιονιτῶν A a. 9. διατίθενται — — — ἀδειαν
 om. A. ἵνα διατίθενται] fort. τινὰ διατίθεσθαι. 14. μεσόαυ-
 λον A, μεσίαυλον vulg. μεγάλην om. A. 17. εὐρεθέντες
 add. ex A.

Badurio duce, adversus eos movit exercitum. hoc nuncio territi Unni,
 fuga arrepta, disparuerunt: ex quo pax Bosporo restituta, locusque
 a Romanis omni depulso timore occupatus. caeterum imperator Iu-
 stinianus omnes haereticis ecclesias abstulit, quas reddidit orthodoxis,
 praeter eas quae Arianorum Exocionitarum fuere. constitutiones quo-
 que promulgavit de episcopis, oeconomis, orphanotrophis et xenodo-
 chis, ne videlicet ius legandi aut testandi haberent, nisi de iis, quae
 antequam officio praeficerentur, in suis facultatibus habuerant, et de
 quibus testari potuerant: ex quo vero administrandi munus iniissent,
 ea testamento legandi nullam obtinerent potestatem, sed cuncta illo-
 rum bona sacra domus haereditario iure acciperet. porro idem ille
 imperator balneum publicum, quod est ad Dagistheum, ab Anastasio
 quondam inchoatum, absolvit: in medio vero areae vel atrii spatio
 ad Illi basilicam substrato capacissimam cisternam construxit.

Hoc anno Esaias Rhodi et Alexander Diospoleos in Thracia epi- A.C. 521
 copi, ceu turpi masculorum libidine notati, dignitate moti et ab im-
 peratore gravi sunt subiecti supplicio. resecta siquidem virili caule,
 per urbem ignominiose traducti sunt, vociferante praecone: episcopi

P. 151 καὶ ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδρούς κατὰ τῶν ἀσελαγαι-
 νόντων, καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. καὶ ἐγένετο φόβος πολὺς
 καὶ ἀσφάλεια. ἀνεπέσεν δὲ ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς παλαι-
 οὺς νόμους ποιήσας μονόβιβλον, καὶ καλέσας αὐτὸ τὰς νεαρὰς
 διατάξεις, ἐν αἷς οὐ καταδέχεται τὸν ἄρχοντα ἐν οἷς ἄρχει 5
 Β τόποις ἀγοράζειν κτῆμα, ἢ κτίζειν οἶκον, ἢ κληρονομεῖν ξένου
 πρόσωπον, εἰ μὴ τις συγγενῆς αὐτῷ ὑπάρχει.

Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ κθ', ὥρα γ', ἡμέρα δ' Ἰνδικτιῶ-
 νος ζ' ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας πάλιν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μετὰ
 δύο ἔτη τοῦ πρὸ αὐτοῦ πάθους. καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας 10
 ἐπὶ ὥραν μίαν, καὶ βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερός· καὶ
 ἔπεσεν πάντα τὰ κτισθέντα ἕως ἐδάφους καὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἐκ

V. 121 τῶν μὴ πεσόντων παλαιῶν κτισμάτων ἐν τῷ πρώτῳ σεισμῷ
 κατηρέχθησαν νῦν· καὶ πᾶσα εὐπρέπεια ἡ γενομένη ἐν τῇ
 πόλει ἐκ τῆς τῶν τοῦ βασιλέως φιλοτιμιῶν, καὶ ὧν ἐξ ἰδίων 15
 Κοί πολῖται ὑποκόμησαν, πάντα κατέπεσον. ταῦτα μαθούσας
 αἱ πλησιάζουσαι πόλεις μετὰ πένθους ἐλιτάνευον. ἀπέθανον
 δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πτώσει χιλιάδες τέσσαρες καὶ ὀκτακόσιοι
 ἑβδομήκοντα. οἱ δὲ σωθέντες ἔφυγον εἰς τὰς ἄλλας πόλεις,
 καὶ εἰς τὰ ὄρη ἐν καλύβαις ᾤκουν. γέγονε δὲ καὶ χειμῶν 20

3. τοὺς πολεμικοὺς νόμους e. 4. τὰς add. ex A. 5. ἐν οἷς
 ἂν ἄρχη a. 10. αὐτοῦ] αὐτῆς A a. 11. βρυγμὸς A, βομβός
 vulg. 12. ἔπεσαν A. 18. πτώσει] πόλει e.

venerandam dignitatem ne conspurcatote. severas insuper in impudicos leges tulit, a quorum plurimis poenas exegit. antiquas etiam leges cunctas renovavit, iisque volumen in unum collectis, novellas constitutiones nuncupavit. iis cavet, ne praefectus, ubi gerit praefecturam, ibi vel possessionem emat, vel construat domum, vel peregrini, nisi forte sit ei coniunctus affinitate, haereditatem adeat.

Eodem anno, mensis Novembris die nono supra vigesimum, hora diei tertia, feria quarta, indictione septima, biennio post superiorem cladem, Antiochia magna civitas plagae caelitus illatae damnum iterum passa est. ingens quippe terrae motus per horam continuam duravit, atque horrendus omnino mugitus e caelo auditus et cuncta prorsus aedificia ad terram usque prostrata, urbis quoque moenia diruta, quaeque substiterant in priori terrae motu veteres constructiones, eae nunc omnes funditus eversae. denique quicquid tam imperatorum liberalitate, quam privatis civium sumptibus urbi conciliatum fuerat ornatus atque decoris, id tum omne diectum in terram. his perceptis, vicinae civitates in luctum et publicas supplicationes effusae. ea vero clade hominum quatuor millia et septuaginta supra octingentos periere: qui periculo servati, in alias civitates migravere,

μέγας καὶ βεφύτατος· καὶ ἐλιτάνευσον οἱ ἀπομεινάντες πάντες ἀνυπόδετοι, κλαίοντες, καὶ ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς προηγεῖς εἰς τὰς χιόνας, κράζοντες τό, Κύριε ἐλέησον. ἐφάνη δὲ ἐν ὄραματι τινι θεοσεβῆ ἀνθρώπων, ὥστε εἰπεῖν πᾶσι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν, 5 ἵνα ὑπεργράψωσι εἰς τὰ ὑπέρθυρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἡμῶν· στήτε. καὶ τούτου γενομένου, ἔστη ἡ ὄρη τοῦ θεοῦ. D καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ αὐγοῦστα πολλὰ ἐδωρήσαντο χρήματα εἰς ἀνανέωσιν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἀντιοχείων πόλεως, καὶ μετωνόμασεν αὐτὴν Θεούπολιν. ἐν δὲ τῇ κα' τοῦ Μαρτίου 10 μηνὸς τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιῶνος ἐπέρριψεν Ἀλαμούνδαρος ὁ Ζεκιχὴς ὁ βασιλίσκος τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἐπραΐδευσεν τὴν πρώτην Συρίαν ἕως τῶν ὄρειων Ἀντιοχείας, εἰς τὸ λεγόμενον Λίταργον καὶ Σκαφιθῶν τῶν κτημάτων. καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς, καὶ ἔκαυσε τὰ ἔξω Χαλκηδόνας, καὶ τὸ Σέρμιον κτήμα, καὶ τὴν κυ- 15 νηγίαν χώραν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἔξαρχοι τῶν Ῥωμαίων ἐξῆλ- P. 152 θον κατ' αὐτοῦ. καὶ γνόντες οἱ Σαρακηνοὶ σὺν τοῖς Πέρσις λαβόντες τὴν πραιδαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους διὰ τοῦ ἐσωτέρου λιμωτοῦ ἔφυγον. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἐπινεμήσεως κατέλαβεν βοήθειαν στρατοῦ πεμφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ

2. ῥιπτοῦντες A. τὰς 2, τοὺς vulg. 5. ἐπιγράψωσι A. 8. οἰκοδομὴν] ἀνακαινισμὸν e. 9. μετωνόμασεν A alii, αὐτωνόμασεν vulg. 10. Σαλαμούνδαρος A. 12. εἰς add. ex A. 13. Λιταργῶ A. 18. ἐπινεμήσεως] ἰνδικτιῶνος A.

vel in montibus sub tuguriis habitavere. haec asperrima et frigidissima hiems sequuta est, et processiones cum precibus agebant, qui remanserant civitatis incolae, excalceati, eiulantes, et pronos se per nivem demittentes, crebris vocibus, domine miserere, inclamantes. demum religioso cuidam viro per visum revelatum est, omnibus qui superfuerant ediceret, uti superioribus domorum luminibus inscriberent: Christus nobiscum, state. eo facto ira dei pacata est. porro imperator atque angusta magnas iterum pecunias in Antiochenae civitatis instaurationem insumpserunt, et mutato nomine Theopolium nuncupatam voluerunt. die vero Martii vicesimo primo, septima indictione, Alamundarus Zecices Saracenorum regulus, irruptione facta, primam Syriam depopulatus est usque ad ipsius Antiochiae loca contermina, ad Litargum dictum et Scaphatenses possessiones: multosque occidit, incenditque Chalcedonis suburbia, et Sermium praedium, atque Cynegiam regionem. haec audientes Romanorum optimates armati processerunt obviam: quo cognito Saraceni praedam atque captivos secum abducentes per interiorem litem una cum Persis aufugerunt. mense porro Aprili eiusdem septimae indictionis copiae auxiliares ab imperatore summissae advenerunt pedestri itinere, et ex

πεζῆ, καὶ ἐκ Φρυγίας τῶν λεγομένων Λυκοκρανιτῶν· καὶ
 προεβάλετο στρατηγὸν ἀνατολῆς Βελισάριον διαδεξάμενος
 Ὑπάτιον τὸν πατρικίον Σεκουνδίνον. καὶ τῇ εἰς τοῦ Μαΐου
 μηνὸς εἰσηλθὲν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐρμογένης ὁ μάλιστα ἀνὴρ
 σοφός, πρῶτος ἀπολυθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ 5
 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν περὶ εἰρήνης. τῷ δὲ Ἰουνίῳ μηνί
 Β Σαμαρείται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ βασιλέα Ἰουλιανόν
 τινα ἔσπευαν. καὶ κατὰ Χριστιανῶν ὄπλα κινήσαντες, ἀρπα-
 γὰς καὶ φόνους καὶ ἐμπυρισμούς κατὰ Χριστιανῶν εἰργά-
 σαντο. οὗς ὁ θεὸς πυρέδωκεν εἰς χεῖρας Ἰουστινιανοῦ, καὶ 10
 ἀνήλωσε πάντας, καὶ ἀπεκεφάλισεν τὸν τύραννον Ἰουλιανόν.
 Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς δεξάμενος Ἐρμογένην
 μάλιστα μετὰ δώρων πρῆβενοντα περὶ εἰρήνης, τῷ δὲ
 Ἰουλίῳ μηνί τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτιῶνος λαβὼν τὰ δῶρα, εἰρήνην
 οὐ κατεδέξατο ποιῆσαι, ἀναπεισθεὶς ὑπὸ Σαμαρειτῶν προσ- 15
 φυγόντων αὐτῷ, καὶ ὑποτιθεμένων αὐτῷ προδιδόναι τὴν
 χώραν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ὡς ἔχοντες καὶ συμ-
 μαχίαν Ἰουδαίους τε καὶ Σαμαρείτας χιλιάδας πεντήκοντα.
 τούτοις θαρρήσας Χοσρόης οὐ προείλετο τὴν εἰρήνην, βουλό-
 μενος καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δι' αὐτῶν παραλαβεῖν ἔχουσαν 20

2. προεβάλετο A, προεβάλλετο vulg. στρατηγὸν A b, στρατη-
 λάτην vulg. 4. μάλιστα ὁ Σχύθης A. 7. Ἰουλιανόν τι-
 να A, τινα Ἰουλ. vulg. 15. ἀναπεισθεὶς A, πεισθεὶς vulg.
 19. προείλετο A, προσείλετο vulg. 20. καὶ add. ex A.

Phrygia qui Lycocranitae nuncupantur: et revocato Hypatio patricio
 Secundino, magistrum militiae praefecit in oriente Belisarium. duo-
 decimo vero Maii Hermogenes magister vir litteratus, ad Persarum
 regem ab imperatore Iustiniano legatus de pace habenda missus, An-
 tiochiam pervenit. Iunio deinde mense Samaritae et Iudaei Palaesti-
 nam incolentes, Iuliano quodam in regem coronato, motisque in Chri-
 stianos armis, rapinas, caedes, incendia adversus eos excitaverunt:
 quos deus in Iustiniani manus tradidit, adeo ut deletis omnibus Iu-
 lianum tyrannum capite obruncaret. Chosroës autem Persarum rex
 Hermogenem magistrum de pace habenda tractatum habiturum cum
 donis accedentem suscepit: at Iulio mense, fuit is eiusdem indictio-
 nis 7, muneribus acceptis, propositum de pace sermonem respuit, ita
 nimirum a profugis Samaritis persuasus, qui regionem suam et uni-
 versam Palaestinam, utpote qui auxiliares copias Iudaeorum et Sa-
 maritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pollice-
 bantur. his confusus Chosroës, pacis conditionem non accepit, quin
 immo de Hierosolymis per istos potiundis cogitabat, urbe videlicet

χρυσού ἀναρίθμητα κεντηνάρια, καὶ λιθίαν πολλήν. ἀφορμὴν δὲ ἔβαλεν περὶ τῶν χρυσορυχίων τῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἀρμενίας, ὡς πρώην ἀνὰ τάλαντα τελούντων Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις, νῦν δὲ Ῥωμαίοις μόνοις τελούντων. καὶ ἄλλα τινὰ κεφάλαια προφασίζόμενος ἔγραφε τῷ βασιλεῖ. γνωσθέντος δὲ τοῦ δράματος τῶν Σαμαρειτῶν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς ἐκ V. 122 τῶν Περσῶν, ἐκρατήθησαν εἰς τὸ Ἀμμίδιος· ἦσαν δὲ Σαμαρεῖται ὀνομαστοὶ πέντε ἐκ τῶν εὐπόρων αὐτῶν· καὶ παρεδόθησαν τῷ στρατηλάτῃ Βελισαρίῳ, καὶ ἐξετασθέντες ὡμολόγησαν πάντα.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ὁ δούξ Παλαιστίνης ἐποίησεν ἔχθραν μετὰ τοῦ φύλαρχου τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους Σαρακηνῶν. καὶ φοβηθεὶς ὁ φύλαρχος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον λιμῶν. καὶ μαθὼν ὁ Ἀλαμούνδαρος ἐπιρρίψας, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ ἐφόνευσεν. καὶ λαβὼν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, ὑπέστρεψεν. καὶ μαθόντες οἱ δοῦκες τῆς Φοινίκης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ ὁ φύλαρχος ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἀκούσας ὁ Ἀλαμούνδαρος ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων εἰσῆλθὲν ποτε. παρέλαβον δὲ P. 153

1. λιθίαν] λιθίαν codd. et vulg.	2. ἔβαλεν] fort. ἔλαβεν.
3. τάλαντα A, τάλαντου vulg.	τε add. ex A.
4. τελούντες A b.	8. ὀνομαστοὶ A, δρόματα vulg.
13. Λιμητῶν codd. et vulg.	14. ὁ add. ex A.

praedivite, quae innumera auri centenaria et ingentem pretiosorum lapidum congeriem penes se haberet. praetextum vero cepit auri fodinas in montibus Armeniae, utpote quae talentum Romanis simul atque Persis olim, nunc autem solis Romanis penderent, atque alia quaedam capita praetendens ad imperatorem scripsit. cum vero id Samaritarum commentum esse compertum fuisset, redeuntes e Persia detenti sunt ad Ammidium. erant autem isti praecipui quinque optimates, et inter cives potioribus valebant opibus; et ii militiae magistro Belisario traditi, et diligentius examinati, cuncta palam confessi sunt.

Hoc etiam anno Palaestinae dux inimicitias cum Saracenorum Romanis subditorum tribuno suscepit: quo exterritus tribunus in interiorum limitem se recepit. quod cum rescisset Alamundarus, irruptione facta, tenuit eum et morte damnavit: captisque uxoribus et filiis eius, reversus est. ea re audita, Phoeniciae, Arabiae et Mesopotamiae duces, nec non ipse Saracenorum tribunus ipsum a tergo insequuti sunt: quo cognito, ad Indiae partes, quas Romanorum nutilus hucusque penetravit, Alamundarus fugit. eius itaque tentoria diripuerunt, et Saracenorum virorum, mulierum et puerorum innume-

καὶ τὰς σκηναὺς αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αἰχμαλωσίαν πολλήν Σαρακηνῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων, καὶ δσους εὔρον Ῥωμαίους αἰχμαλώτους, καὶ καμήλους καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ πολλήν μέταξαν καὶ ἱματισμόν. ἔκλυσαν δὲ καὶ Περσικὰ κύστρα τέσσαρα· καὶ ὑπέστρεψαν μετὰ νίκης μεγάλης. 5

A.M. 6022

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Β' Ίουστινιανὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ πάσης αἰρέσεως, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἐδήμευσεν. κατηγορήθη δὲ καὶ Μακεδόνιος ὁ ἀπὸ ῥεφενδαριῶν καὶ Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, ὅστις καὶ φοβηθεὶς ἐπίστευσεν καὶ ἀπέθανεν· 10 καὶ Πηγάσιος ὁ Ἡλιουπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν προόδῳ ἐξητάσθησαν, καὶ Φωκάς ὁ πατριίκιος τοῦ Κρατεροῦ, καὶ ὁ κοιαιίστωρ Θωμᾶς, καὶ ἄλλοι συνελήφθησαν· καὶ φόβος πολὺς ἐγένετο. καὶ ἐθέσπισεν ὁ βασιλεὺς, ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς ἑλληγιζοντας, μηδὲ τοὺς αἰρετικούς, εἰ μὴ μόνους 15 τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, δούς αὐτοῖς καὶ προθεσμίαν ἕως μηνῶν τριῶν πρὸς ἐπιστροφήν. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ὑγδόης ἰνδικτιῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ Ἐρμογένης ὁ ἀπὸ ὑπάτων μύγιστρος καὶ Ῥουφῖνος ὁ ἀπὸ στρατηλατῶν πατριίκιος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ἀπερχόμενοι πρεσβευταί, καὶ 20

1. καὶ prius add. ex A b. αὐτοῦ A b, αὐτῶν vulg. 10.
ἐπάρχων A b, ὑπάρχων vulg. ἐπίστευσεν] ἐπλήσεν A. neutrum
verum esse videtur. 15. μόνον a. 18. ὑγδόης add. ex A.

ram multitudinem abduxerunt captivam, et quos reperere Romanos captivitate oppressos, camelos, oves bovesque, nec non sericorum filorum copiam ingentem vestesque plurimas secum tulerunt. castella quoque Persarum quatuor succenderunt igni, et cum praeclara victoria regressi sunt.

A. C. 522 Hoc anno, qui octavae indictionis, adversus gentiles et haeresim omnem Iustinianus imperator persecutionem movit, et eorum facultates aenario publico addixit. tunc accusatus est Macedonius exrefendarius et Asclepiodotus expraefectus, qui metu pulsus fidem amplexus est et obiit mortem: Pegasius etiam cum filiis inter procedendum examinatus est: Phocas etiam patricius Crateri filius, et Thomas quaestor, et alii plures comprehensi: quod maximum omnibus timorem incussit. imperator autem solos Christianos, eosque recta in fide probatos, ad communia et curialia munera sustinenda admitti, gentiles et haereticos ab eis amoveri lata lege sauxit; iisdem vero trimestre tempus ineundae resipiscentiae terminum ultimum praescripsit. porro mense Martio eiusdem indictionis Hermogenes exconsularis et magister, nec non Rufinus exmagister militiae et patricius Antiochia

ῥθάσαντες εἰς τὸ Δαρῶς, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν τοῦ δέξασθαι καὶ αὐτούς. καὶ ἐν τῷ διάγειν αὐτούς εἰς τὸ Δαρῶς ἅμα Βελισαρίῳ τῷ στρατηλάτῃ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τῶν λοιπῶν ἐξάρχων Ῥωμαίων, καὶ ἀπλικευόντων αὐτῶν πρὸ μι-
 5 κροῦ τῆς πόλεως, μαθὼν ὁ Μηρᾶν πρωτοστράτηγος τοῦ Περ-
 σῶν βασιλέως σὺν τῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς τῆς Περσίδος, συνηγμένοι ἐν τῷ Νιτζιβίῳ μετὰ Περσικῆς δυνάμεως πολλῆς τῷ Ἰουνίῳ μηνί τῆς ἰνδικτιῶνος ἧ, ἐπέρριψαν αὐτοῖς μερίσαντες τὸ ἴδιον πληθὸς εἰς τρία τά-
 10 γματα. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ στρατηγοὶ Ῥωμαίων σὺν τῷ μαιόστρω καλῶς στρατηγήσαντες, ὤρμησαν κατὰ τῶν Περ-
 σῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας καὶ συμβολὴ φοβερά. καὶ ἔκοψαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Πέρσας, καὶ ἀπόλεσαν αὐτούς ἐπά-
 ραντες καὶ τὸ βάνδον αὐτῶν. ὁ δὲ Μηρᾶν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ V. 123
 15 βασιλέως Περσῶν καὶ ὀλίγοι ἐκ τῶν περισωθέντων κατέφυγον P. 154
 εἰς τὸ Νιτζίβιος· καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι νίκην μεγάλην. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν τὸν πατρίκιον Ῥουφῆνον μόνον ἅμα τῷ κόμητι Ἀλεξάνδρῳ. καὶ τῷ Ἀνγούστῳ μηνί εἰσῆλθον πρὸς αὐτόν,

1. ἐμήνυσαν — — — Δαρῶς om. A. 5. Μηρᾶν A passim.
 6. τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς b, τῶν λοιπῶν στρατηγῶν vulg. 7. Νιτζιβίως A. 9. ἐπέρριψαν A, ἐπέτρεψεν vulg. μερίσαν-
 τες A b, μερίσας vulg. 11. τῶν add. ex A b. 13. of add.
 ex A. ἀπόλεσαν vulg. 16. Νιτζιβίως A. 17. ἐπέ-
 τρεψεν A, ἔτρεψεν vulg. 19. εἰσῆλθον A, εἰσῆλθεν vulg.

digressi, et legatorum munere fungentes Persiam versus profecti, Daras cum pervenissent, regi Persarum, ut se ad colloquium exciperet, denunciaverunt. dum vero subsistunt ad Daras, Belisarius orientalis militiae magister una cum reliquis Romanis ducibus urbi quam proxime castra applicuit: qua re cognita, Meran Persarum regis supremus dux, ipseque regis filius, et caeteri Persarum duces cum innumeris copiis Nisibi collecti, acie omni in partes tres divisa, Iunio mense memoratae octavae indictionis in eos irruerunt. comperto periculo, Romanorum duces una cum magistro eductis ordine praeclaro copiis, obviam in Persas iverunt, unde acre praelium conflictusque terribilis insequutus est. caesis itaque Persis, et ad internecionem proffigatis, vexillum eorum tulerunt Romani: Meran vero regisque Persarum filius paucique admodum e praelio superstites fuga Nisibim contenderunt, praeclara Romanis relicta victoria. quod ubi Persarum rex agnovit, patricium Rufinum solum una cum Alexandro comite ad se accedere permisit: et insequenti mense Augusto eum convenientes,

καὶ πολλὰ διαλεχθέντες καὶ εἰρήνης πάκτα κατατυπώσαντες
B ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ.

A.M. 6023 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος θ' ἐφάνη
μέγας καὶ φοβερὸς ἀστὴρ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης πέμ- 5
πων ἐπὶ τὰ ἄνω τὰς ἑαυτοῦ ἀκτῖνας ἀστραπτούσας, ὃν ἔλε-
γον Λαμπαδίαν, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρας λάμπων· καὶ
ἐγένοντο κοσμικαὶ δημοκραταὶ καὶ φόνοι. ἐν δὲ τῇ συμπλη-
ρώσει τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς κατέλαβεν ὁ πατριῆκος Ῥουφῖνος
C ἐκ τῆς πρεσβείας τῶν Περσῶν πρὸς τὸν βασιλέα Τουστινια- 10
νὸν εἰρήνης πάκτα στοιχίσας· ὃν τινα δεξάμενος βασιλεὺς
ἐχάρη λίαν διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡσμένισε τὰ στοιχθέντα
πάκτα, καὶ ἔτυχον εἰρήνης τὴν πράγματα ἀμφοτέρων.

A.M. 6024 Τούτῳ τῷ ἔτει πέμπτῳ ὄντι τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος δεκάτης γέγονεν τοῦ λεγομένου 15
Νίκα ἢ ἀνταρσία. καὶ ἔσπεψαν οἱ τῶν δῆμων εἰς βασιλέα
Ἰπάτιον τὸν συγγενῆ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου· καὶ ἐκαύ-
D θη πολὺ μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ
ἁγία Εἰρήνη, καὶ ὁ ξενὸν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὸ Αὐγουστέον,
καὶ τὸ προσκύμιον τῆς βασιλικῆς, καὶ ἡ Χαλκῆ τοῦ παλατίου. 20

1. κατατυπώσαντες ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ A, τυπώσαντες, ἐξῆλθεν εἰ-
ρήνη vulg. 12. ἐχάρη add. ex A. ἡσμένισε A, ἡσμένησε
vulg.

et ad invicem saepius colloquuti, firmatis speratae pacis conditioni-
bus, in pace secesserunt.

A. C. 523 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno, mense Septembri, indictione nona, ingens et terribile
astrum ad occidentalem caeli plagam visum, cometes nimirum, Lam-
padias dictus, in superiorem caeli partem radios fulguris in modum
coruscantes emittens, ac per totos viginti dies perseverans: ex quo
universales populorum tumultus, et caedes sequutae. exeunte porro
mense Novembri, patricius Rufinus sua ad Persas legatione functus,
datis pacis conditionibus, ad imperatorem Iustinianum reversus est:
eum ob firmatam pacem excepit imperator gratisime, et foederis initi
pactas condiciones ex animo laetusque probavit: atque ita demum
Romanorum et Persarum res optima pace potitae sunt.

A. C. 524 Hoc anno, qui Iustiniani imperii quintus, mense Ianuario, indi-
ctione decima, seditio, cui nomen Nica, Vince, factum est, ortum ha-
buit: popularesque tribus Hypatium Anastasii imperatoris consanguini-
um imperatorem coronaverunt: plurimaque urbis pars subinde in-
cendium passa est, ut et magna ecclesia, sanctae Irenes templum, pe-
regrinorum Sampsonis nomine hospitium, Augusteum, regiae atrium

καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῷ
 λεγομένῳ ἱππικῷ μετὰ Ὑπατίου, ὡς φασί, τριάκοντα πέπτε χι-
 λιάδες ἀπέθανον. γέγονεν δὲ ἡ ἀταξία τοῦ Νίκα τρόπῳ
 τοιοῦτῳ. ἀνελθόντα τὰ μέρη ἐν τῷ ἱππικῷ, ἀνέκραζαν οἱ
 5 τῶν Πρασίων· ἄκτα. διὰ Καλοπόδιον τὸν κουβικουλάριον καὶ
 σπαθάριον. οἱ Πράσινοι· ἔτη πολλά, Ἰουστινιανὰ αὐγουστε·
 τοῦ βίγκας. ἀδικοῦμαι, μόνε ἀγαθὲ, οὐ βαστάζω. οἶδεν ὁ θεός. P. 155
 φοβοῦμαι ὀνομάσαι, μὴ πλέον εὐτυχῆσῃ καὶ μέλλω κινδυνεύ-
 εῖν. — Μανδάτωρ· τίς ἐστίν, οὐκ οἶδα. — Ὁ πλεονεκτῶν
 10 με, τρισάνγουστε, εἰς τὰ τζαγγάρια εὐρίσκεται. — Μαν-
 δάτωρ· οὐδεὶς ὑμᾶς ἀδικεῖ. — Οἱ Πράσινοι· εἰς καὶ μόν-
 ος ἀδικεῖ με, θεοτόκε, μὴ ἀνακεφαλίσῃ. — Μανδάτωρ·
 τίς ἐστίν ἐκεῖνος, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσινοι· σὺ καὶ
 μόνος οἶδας, τρισάνγουστε, τίς πλεονεκτεῖ με σήμερον. —
 15 Μανδάτωρ· * εἴ τις ἐάν ἐστίν, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσι-
 νοι· Καλοπόδιος ὁ σπαθάριος ἀδικεῖ με, δέσποτα πάντων.
 — Μανδάτωρ· οὐκ ἔχει πρᾶγμα Καλοπόδιος. — Οἱ Πρά- V. 124
 σινοὶ· εἴ τίς ποτέ ἐστίν, τὸν μόνον ποιήσει τοῦ Ἰούδα, ὃς
 θεὸς ἀνταποδώσει αὐτῷ ἀδικοῦντί με διὰ τάχους. — Μαν-

3. ἀπέθανον om. A e. 5. Καλοπόδιον A a, Καλαπόδιον vulg.
 6. ἔτη] εἰ A. 7. fort. βίγκας. 15. εἴ τίς — — — πάν-
 των — Μανδάτωρ om. A. 19. ἀδικοῦντι με A, ἀδικοῦντι μετὰ
 vulg.

columnis circumquaque ornatum, et Chalce palatii. Inde timor in-
 gens per urbem vagatus, plurimique eorum, qui una cum Hypatio
 in circo sunt reperti, ad triginta quinque hominum millia, ut narrant,
 interfecti. seditio ista, quae postmodum Nica, Vinco, appellationem
 obtinuit, hoc pacto exorta est. populi factionibus ad circum colle-
 ctis exclamaverunt Prasini: acta. propter Calepodium cubicularium et
 spatharium vociferati sunt Prasini: annos tibi plurimos Iustiniane au-
 guste: tu vincas. iniuriam perpetior, o qui bonus unus es, nec eam
 amplius fero. novit deus. vereor nominare, ne rem felicius geras,
 et ego ad periculum extremum deducar. — Respondit mandator: quis
 ille sit, non novi. — Prasinatorum factio. qui me opprimit, ter au-
 guste, ad sutorias officinas moratur. — Mandator. nullus iniuriam
 vobis infert. — Prasini. unus solusque me iniuria afficit, o deipara,
 ne paria iniquitatis capita repetat. — Mandator. quis ille sit, igno-
 ramus. — Prasini. tu solus novisti, ter auguste, quis me in ho-
 diernum diem opprimit. — Mandator. * si quis omnino sit, nesci-
 mus. — Prasini. Calopodius spatharius ipse est qui me vexat,
 omnium domine. — Maudator. nihil administrat Calopodius. — Pra-
 sini. quisquis ille fuerit, Iudae partem sibi comparabit: brevi re-

δάτωρ· ἡμεῖς οὐκ ἀνέρχεσθε εἰς τὸ θεωρῆσαι, εἰ μὴ εἰς τὸ ἔβριζεν τοὺς ἄρχοντας. — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις δήποτε ἀδικεῖ με, τὸν μόνον ποιήσει τοῦ Ἰουδα. — Μανδάτωρ· ἤσυχάσατε, Ἰουδαῖοι, Μανιχαῖοι καὶ Σαμαρεῖται. — Οἱ Πράσινοι· Ἰουδαίους καὶ Σαμαρεῖτας ἀποκαλεῖς; ἢ Θεοτόκος μετὰ ὄλων. 5 — Μανδάτωρ· ἕως ποτὲ ἑαυτοὺς καταρῶσατε; — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις σὺ λέγει, ὅτι ὀρθῶς πιστεύει ὁ δεσπότης, ἀνύθεμα αὐτῷ, ὡς τῷ Ἰουδα. — Μανδάτωρ· ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ἓνα βαπτίζεσθαι. — Οἱ δὲ Πράσινοι ἀνεβύησαν ἐπάνω τῶν ἑλλήνων, καὶ ἔκραζον. ὡς ἐκέλευσεν, * ἄτλας, εἰς ἓνα βα- 10 πτίζομαι. — Μανδάτωρ· ὄντως εἰ μὴ ἤσυχάσατε, ἀποκεφαλίσω ὑμᾶς. — Οἱ Πράσινοι· ἕκαστος σπεύδει ἀρχὴν κρατῆσαι, ἵνα σωθῆ· καὶ εἴ τι ἂν εἴπωμεν θλιβόμενοι, μὴ ἀγαρακτῆσθαι τὸ κράτος σου· τὸ γὰρ θεῖον πάντων ἀνέχεται. — Οἱ Πράσινοι· ἡμεῖς λόγον ἔχοντες, αὐτοκράτωρ, ὀνομάζομεν 15 ἄρτι πάντα· ποῦ ἐστίν, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, οὐδὲ τὸ παλιόν, τρισαύγουσατε, οὐδὲ πολιτείας κατὰστασις, μίαν εἰς τὴν πόλιν προέσχομαι, ὅτ' ἂν εἰς βορδῶν καθεζομαι· εἶδος *

1. ἀνέρχεσθε A, ἐνέρχ. vulg. μὴ τὸ A e omisso εἰς. 4. Μανιχαῖς A e. 5. μετὰ ὄλων τῶν Μανιχαίων a. 9. βαπτίζεται A f, fort. βαπτίζεσθε. 10. ἄτλας] Ἄντλας A, utrumque obscurum. βαπτίζεται A e. 11. ἤσυχάσατε A, ἤσυχάσητε vulg. 13. εἴ τι ἂν εἴπωμεν A, εἴ τε ἂν εἴπωμεν vulg. 15. ἡμεῖς om. A e. αὐτοκράτωρ add. ex A. 17. κατὰστασιν vel καταστάσεις legendum videtur. 18. βορδῶν A. εἶδος] ἦθος A e, εἶδοις a, omnia incerta.

pendet deus illatae iniuriae praemium. — Mandator. spectatum convenistis? an forte contumeliis optimates respersuri? — Prasini. qui iniuriam intulerit, Judae sortem sortietur. — Mandator. quiescite tandem, Judaei, Manichaei, Samaritae. — Prasini. Iudaeos et Samaritas nuncupas? sit omnibus nobis adiutrix deipara. — Mandator. quousque vobis ipsis infausta precamini? — Prasini. anathema ceu Judae, o domine, ei qui dominum non recta credere proficitur. — Mandator. in unius nomine vos baptizari iubeo. — Magna ad invicem contentione exclamaverunt Prasini, et vociferati sunt: ut iussit, hauri aquam, in unius nomine baptizor. — Mandator. sane, nisi quiescatis, caput vobis tollo. — Prasini. singuli quique salutem sibi quaerere incipiunt: at si quid afflicti proferamus, ne indignetur imperium tuum: ipse deus omnes sustinet patienter. — Prasini. nos cum iure queramus: cuncta nunc propriis appellamus nominibus: ubi moretur ille, nescimus: palatium, ter auguste, vel reipublicae status et administratio mihi ignota: unica via per urbem procedo, eam bor-

μηδὲ τότε, τρισαύγουστε. — Μανδάτωρ· ἕκαστος ἐλεύθερος ὅπου θέλει, ἀκινδύνως δημοσιεύει. — Οἱ Πράσινοι· καὶ Ὁ
 Φαρρῶ ἐλευθερίας, καὶ ἐμφανίσαι οὐ συγχωροῦμαι· καὶ εἰς
 5 ἔστιν ἐλεύθερος, ἔχει δὲ Πρασίνων ὑπόληψιν, πάντως εἰς φα-
 νερὸν κολάζεται. — Μανδάτωρ· ἐτοιμοθάνατοι οὐδὲ τῶν
 ψυχῶν ὑμῶν φείδεσθε; — Οἱ Πράσινοι· ἐπαρθῆ τὸ χρῶ-
 μα τοῦτο, καὶ ἡ δίκη οὐ χρηματίζει, ἄνες τὸ φονεύεσθαι·
 καὶ ἄφες, κολαζόμεθα. ἴδε πηγὴ βρύουσα, καὶ ὄσους θέλεις,
 κόλαζε. ἀληθῶς τὰ δύο ταῦτα οὐ φέρει ἀνθρωπίνῃ φύσει. *
 10 εἶθυσ Σαββάτιος μὴ ἐγεννήθη, ἵνα μηδὲ υἱὸν ἔσχεν φονέα.
 εἰκότως ἐκτὸς φόνος ἐστὶν ὁ γενόμενος εἰς τὸ Ζεῦγμα τῇ πρώτῃ, P. 156
 ἃς ἐθεώρησεν, καὶ τῇ δειλῇ ἐσφάγῃ, δέσποτα πάντων. — Οἱ
 Βένετοι· τοὺς φονεῖς ὄλου τοῦ σταδίου ὑμεῖς μόνοι ἔχετε.
 — Οἱ Πράσινοι· πότε σφάζεις, καὶ ἀποδημεῖς; — Οἱ
 15 Βένετοι· σὺ δὲ σφάζεις, καὶ διακινεῖς. τοὺς φονεῖς γὰρ τοῦ
 σταδίου ὑμεῖς μόνοι ἔχετε. — Οἱ Πράσινοι· δέσποτα Ἰου-
 στινιανέ, αὐτοὶ παρακαλοῦσιν, καὶ οὐδεὶς αὐτοὺς φονεύει. νοή-
 σει ὁ θέλων. τὸν ξυλοπώλην, τὸν εἰς τὸ Ζεῦγμα, τίς ἐφό-

5. ἐτοιμοθάνατοι A a, ἐτοιμοθαίνατοι vulg. 10. ἴθους A f, εἶθου a. Σαββάτιος A a, Σαββάτης vulg. 11. εἰκότως ἐκτὸς A, εἰκοσιὸν ἔτος vulg. πρώτῃ, ἃς] πρώτας A a. 13. τοὺς φόνους ὄλους τοῦ σφραγείου a. 14. τότε A. 17. αὐτοῖς e f. νοήσει e, φονεύει f, νοήση vulg. om. A. 18. ὁ θέλων A f, ὁ μὴ θέλων vulg.

doni insideo: utinam, * ter auguste, ne tum quidem. — Mandator. liber homo quilibet, quocunque vult, tuto atque impune in publicum procedere potest. — Prasini. libertati confido: eam tamen manifestam reddere mihi non licet. si quispiam liber est, de Prasinorum factione suspectus, omnino plectitur in manifesto. — Mandator. poenarii, furciferi, neque vitae vestrae parcitis? — Prasini. auferatur certe color iste, cessat prorsus a iure dicundo ipsa iustitia: perмите, occidamur: per te liceat, morte plectamur. en iam scaturit fons sanguinis, tu, quos lubet, plecte. certe duo haec humana natura minime patitur, * utinam Sabbatius nusquam fuisset natus, filium certe homicidam non habuisset. certe foris mane ad Zeugma patrata est caedes, utinam inspexisset maiestas tua et vesperi tandem, omnium domine, neci traditus fuisset. — Dixerunt Veneti: vestri sunt omnes, iique soli, totius huius stadii homicidae. — Opposuerunt Prasini: quandonam iugulas, et fugam arripis? — Veneti. tu caedes admittis, ac insuper tumultum moves. vestri sunt, iique soli per stadium homicidae. — Prasini. domine Iustiniane, isti precibus instant, et nullus caedit. haec qui volet, intuebitur. venditorem lignorum ad Zeugma

νευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· ἡμεῖς αὐτὸν ἐφονεύσατε. — Οἱ Πράσινοι· τὸν υἱὸν τοῦ Ἐπαγάθου τίς ἐφόνευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· καὶ αὐτὸν ἡμεῖς ἐφονεύσατε· καὶ τοὺς Βενέτους πλέκετε. — Οἱ Πράσινοι· ἄρτι καὶ ἄρτι· κύρις ἐλέησον. τυραννεῖται ἡ ἀλήθεια. ἤθελον 5 ἀντιβαλεῖν τοῖς λέγουσιν ἐκ Θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. πόθεν αὕτη ἡ δυστυχία; — Μανδάτωρ· ὁ Θεὸς κακῶν ἀπείραστος. — Οἱ Πράσινοι· Θεὸς κακῶν ἀπείραστος; καὶ τίς ἐστιν ὁ ἀδικῶν με, εἰ φιλόσοφος ἐστιν ἢ ἐρημίτης, τὴν διαίρεσιν εἶπη τῶν ἑκατέρων. — Μανδάτωρ· βλάβοι 10 καὶ θεοχόλητοι, ἕως πότε οὐχ ἡσυχάζετε; — Οἱ Πράσινοι· ἂν θεραπεύεται τὸ κράτος σου, στέγω, καὶ μὴ θέλων, τρισάγουστε, ὅλα, ὅλα οἶδα· ἀλλὰ σιωπῶ· σώζου, δίκη, οὐκ V. 125 ἔτι χρηματίζεις. μεταβαίνω, καὶ τότε Ἰουδαίω. μᾶλλον δὲ C ἑλληνίσαι συμφέρει, καὶ μὴ βενετίσαι, ὁ Θεὸς οἶδεν. — Οἱ 15 Βένετοι· τὸ μισῶ, οὐ θέλω βλέπειν; καὶ ὁ φθόνος παρενοχλεῖ μοι. — Οἱ Πράσινοι· ἀνασκαφῆ τὰ ὀστέα τῶν θεωροῦντων. — Καὶ κατῆλθον οὗτοι, καὶ ἔασαν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας. καὶ εὐθὺς συνέβη γενέσθαι ὑπὸ τινων μαγιστρῶν πρόφασιν δημοτικῆς ταραχῆς τρόπῳ τοιῷ- 20

6. ἀντιβάλλαι A e.

11. θεοχόλωτοι A.

20. μαῖστρον A.

9. εἴ ἢ A. ἐρημίτης A, ἐρημίτης vulg.

14. Ἰουδαίεις A e.

16. fort. δ μισῶ.

quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos eum occidistis. — Prasini. Epagathi filium quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos etiam istum occidistis: et Venetos crimine implicatis. — Prasini. etiam nunc, etiam nunc, domine deus miserere. vis veritati infertur. deum mundi res omnes moderari asserentibus opponerem me quam libenter. quae haec calamitas? — Mandator. non est deus malorum auctor. — Prasini. malorum intentator deus non est? ecquis me per nefas opprimit? si philosophus extat, vel eremita, cedo utriusque discrimen? — Mandator. blasphemi, deo infensi, quando demum cessabitis? — Prasini. si maiestati tuae ita fiat satis, etiam invitus annuo, ter auguste. cuncta mihi nota, cuncta mihi nota: at silentium mihi. vale iustitia, nulla sunt deinceps tua sancita. desertorem ago, et ad Iudaeorum partes migro: imo gentilem potius fieri, quam a Venetis stare conducit: novit deus. — Veneti. quod exhorreo, etiam conspiceret fugio: en tamen ut invidia mihi molestiam exhibet ingentem. — Prasini. effodiantur spectatorum ossa. — quo semel dicto Prasini discesserunt, imperatore ac Venetis in circo spectantibus relictis. confestim vero popularis tumultus praetextum a quibusdam magistris dari in

δε. κρατήσας ὁ ἑπαρχος τρεῖς δημότας τῶν ἀτακτούντων, ἐφοίρησεν αὐτούς. καὶ ὁ μὲν εἰς πάραντα ἀπέθανεν· οἱ δὲ δύο ἔπεσαν ἐκ τῆς φούρκας. πάλιν ἐκρεμάσθησαν, καὶ πάλιν ἔπεσαν. τούτους οὖν ἑωρακῶς ὁ ἐστὼς ὄχλος ἔκραξεν·
 5 τούτους τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀκηκοότες οὖν οἱ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Κωνωνος ἤρπασαν αὐτούς ἐν ἀκατίῳ καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, διότι προνόμια εἶχεν τοῦ μηδένα ἐκβλήσκεισθαι τοῦ ναοῦ, ἕως οὗ πάθῃ τὸ ἱκανόν. ἀκούσας δ' ὁ ἑπαρχος ἔπεμψε στρατιώτας τοῦ φυλάττειν αὐτούς, καὶ γνόντες οἱ
 10 δῆμοι ἀπῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον αἰτοῦντες τὸν ἑπαρχον ἀποστῆναι ἐκ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου τοὺς φυλάσσοντας στρατιώτας, καὶ ἀποκρίσσεως οὐκ ἔτυχον παρ' αὐτοῦ· καὶ θυμωθέντες ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐκάησαν οἱ ἔμβολοι P. 157 ἀπὸ τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἕως τῆς Χαλκῆς, τὰ τε ἀργυρο-
 15 πρατεῖα, καὶ τὰ Λαύσον πάντα πυρὶ ἀνήλωσαν, καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας αὐτοῖς στρατιώτας κατέσφαξαν ἀφειδῶς. καὶ εἰσερχόμενοι ἐν τοῖς οἴκοις διήρπαζον τὰς ὑποστάσεις, καὶ ἐνεπύρισαν τὴν εἴσοδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκώστεγον, καὶ τῶν Προτικτόρων καὶ τὸ ἔννατον τοῦ Αὐγουστέως. καὶ κα-

1. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg. . 3. ἔπεσαν A utrobique. 6. ἐπέρασαν εἰς A, ἐπέρασαν αὐτούς εἰς vulg. 8. δ' ὁ ἑπαρχος A, οὖν ὁ ὑπ. vulg. 9. τοῦ φυλάσσειν αὐτούς add. ex A. 11. ἐκ add. ex A. 15. ἀνήλωσαν A b, ἀνηλώθησαν vulg. 19. τῶν Προτικτόρων A, Πρωτοτικτόρων vulg.

hunc modum contigit. apprehensos ex aurigantium factionibus tres seditiosos suspendio praefectus damnavit. eorum quidem unus vitam amisit extemplo: alii duo e patibulo ceciderunt. iterum suspensi, ceciderunt iterum. his conspectis, populus astans exclamavit: ad ecclesiam ducite. audito clamore, sancti Cononis monachi poenarios lembo sustulerunt, et ad sancti Laurentii traictos deportaverunt, quod eo gauderet privilegio ecclesia, nullum ex ea eiicendum, donec factum fuisset satis. ea re accepta, misit praefectus milites ad eos custodiendos; eos vero missos cum rescivissent populares factiones, ad Praetorium convenerunt, milites ad custodiam destinatos a sancti Laurentii templo amoveri a praefecto postulaturae: responsum vero nullum ab eo acceperunt. inde furore succensae factiones ignem Praetorio submiserunt; a fori camera ad usque Chalces terminos incendunt cuncta, argentariorum officinas, Lausique aedificia omnia flammis consumpserunt, et obvios quosque milites, nulli venia concessa, occiderunt: domos quoque penetrantes bona diripuerunt cuncta, palatii aditum aere tectum, Protectorum stationem, et Augustei ennatum

τῆλθεν ὁ δῆμος εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ τῆς Σοφίας λεγόμενον λιμένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου ζητοῦντες ὄπλα, καὶ κράζοντες ἄλλον βασιλέα τῇ πόλει, καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὰ Πρόβου· καὶ κατηνέχθη ὁ οἶκος. καὶ ἦλθον, καὶ ἔκαυσαν τὸν βαλανεῖον Β τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν ξενῶνα τοῦ Σαμψῶν τὸν μέγαν, καὶ 5 ἀπώλοντο οἱ ἄρρωστοι, καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις κίοσι· καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντου κατηνέχθη. ὁ δὲ βασιλεὺς φοβηθεὶς ἠθέλησε βαλεῖν εἰς δρόμωνα τὰ χρήματα, καὶ ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἕως Ἡρακλείας, καταλείψας φυλάττειν τὸ παλάτιον τὸν στρατηλάτην Μοῦνδον μετὰ τοῦ 10 νιοῦ αὐτοῦ καὶ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ Κωνσταντιόλου, καὶ τοῖς κουβικουλαρίοις. οἱ, δὲ δῆμοι τοὺς νεκροὺς σύραντες ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν, φρονέουσιντες καὶ γυναῖκας πολλὰς. φήμης δὲ γενομένης, ὅτι ὁ βασιλεὺς λαβὼν τὴν ἀγούστην ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, ἀνηγόρευσαν βασιλέα Ὑπάτιον τὸν πα- 15 Τρίκιον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ ἰππικῷ εὐφημεῖτο ὑπὸ τῶν δῆμων. καὶ ἤκουσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ Φλαβιανῶν νεότεροι Πράσινοι διακόσιοι λωρικότοι, ὑπολαμβάνοντες ἀνοιῆσαι τὸ παλάτιον καὶ εἰσαγαγεῖν τὸν Ὑπάτιον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκού- 20

1. λεγόμενον] λέγω A. 5. τοῦ Σαμψῶν A, τὸν Σαμψῶ vulg.
 12. τῶν κουβικουλαρίων scribi oportebat. 15. ἀνηγόρευσαν A,
 καὶ ἀγ. vulg. 19. λωρικότοι A, λουρικότοι vulg. ἀνοιῆσαι
 A, καὶ ἀγ. vulg.

omne igne depopulati sunt. exinde dilapsa populi factio ad Iuliani aedes (Sophiae portus is dicitur) convenit, tum ad Probi, arma, siebat, repertura, contendit: et in urbe imperatorem alium inclamans Probi domum incendit, quae mox in ruinam acta. pergens vero ulterius in Alexandri balneum flammam ultrices intulit, magnum Sampsonis hospitium, aegris etiam misere consumptis, devastavit, magnam quoque ecclesiam cum utriusque partis columnis: tota vero quadripartito in ruinam concidit. his imperator territus, pecuniam omnem in dromonem congerere, et Mundo militiae magistro, et eius filio, et millibus hominum tribus, nec non Constantiolo et cubiculariis ad palatii custodiam relictis, in Thraciam Heracleam usque secedere meditabatur. factiones porro cadavera (erant etiam illa plurimarum ab eis occisurarum mulierum) per urbem raptantes in mare proiecerunt. at cum rumor sparsus esset imperatorem abducta secum augusta in Thraciam profugisse, Hypatium patricium imperatorem salutaverunt: mox sedens in circo populi factionum faustas voces excepit, et contumeliosarum in Iustinianum coniectarum extitit auditor. convolarunt insuper a Flavianis iuniores Prasini ducenti loricati, qui pala-

σας τὰ παρὰ τοῦ δήμου καὶ Ὑπατίου τολμηθέντα, εἰσῆλθεν
 ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὰ λεγόμενα Πούλιπτα, ὅπι-
 σθεν τοῦ καθίσματος τοῦ ἵπποδρομίου, εἰς τὸν τρίκλινον τὸν
 ἔχοντα χαλκᾶς θύρας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μοῦνδον καὶ Κων-
 5 σταντίολον καὶ Βελισάριον καὶ ἄλλους συγκλητικούς, καὶ ἐνό-
 πλων στρατιωτῶν βοήθειαν καὶ κουβικουλαρίους καὶ σπαθα-
 ρίους. ἐξελθὼν δὲ Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος, ὑπέσυρén τι-V. 126
 νας ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογεύσας χρήματα· καὶ ἤρξαντο
 κράζειν· Ἰουστινιανὸν αὔγουστε, τοῦ βίικας. κύριε σῶσον
 10 Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, καὶ Θεοδώραν τὴν ἀγιοῦσταν.
 τότε διχονοῆσαν τὸ πλῆθος, ὠρμησαν κατ' ἀλλήλων. καὶ ἐξ-
 ελθόντες οἱ τοῦ παλατίου μετὰ τῆς αὐτῆς βοηθείας, ἀπέσχισάν
 τινας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δήμου, καὶ ὠρμησαν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον.
 καὶ ὁ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὁ δὲ υἱὸς Μοῦνδου διὰ τῆς
 15 σφενδόνης, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ μονοπάτου τοῦ καθίσματος εἰς τὸ
 πέλμα, καὶ ἤρξαντο κόπτειν τοὺς δῆμονες, οἱ μὲν τοξεύοντες, οἱ P. 158
 δὲ κατασφάζοντες, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ Βενέτων ἢ
 Πρασίνων εὐρεθέντων ἐν τῷ ἱππικῷ σωθῆναι. ὁ δὲ Βελισά-
 ριος εἰσδραμὼν ἐπὶ τὸ κάθισμα τοῦ βασιλέως μετὰ σπαθα-
 20 ρίων συλλαβόμενος Ὑπάτιον προσήγαγεν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπέ-

3. ἵπποδρομίου A h. l. et infra. 4. χαλκᾶς A e, τὰς χ. vulg.
 7. ὑπέσυρén A, ἐπέσ. vulg. 17. ἢ Βενέτων A, ἢ τῶν B. vulg.

tium reserare, et Hypatium introducere in animo habebant. imperator, intellectis factionis et Hypatii temerariis conatibus, Ingressus palatium Mundo, Constantiolo, Belisario aliisque senatorii ordinis viris, nec non armatorum militum praesidio cubiculariisque et spathariis secum ductis, locum Pulpita dictum pone circi thronum ad triclinium, portis aeneis insigne, occupat. egressus vero Narses cubicularius, pecuniarum largitione quosdam ex Veneta factione ad partes suas traxit, qui vociferari coeperunt: Iustiniane auguste, tu vincas. domine, serva Iustinianum imperatorem et Theodoram augustam. tum factiones in discordiam adductae in invicem fecerunt impetum: at qui palatium tenebant cum praesidiariis erumpentes, factionis desertores ad se nonnullos adiunxerunt, et una simul irruerunt in circum. et Narses quidem ostiis anterioribus, Mundi filius iis quae ad metam, alii per semitam, qua tendit imperator ad proprium sedile in arenae solum delati, factiosos, hi quidem sagittis, alii gladiis confodere et concidere coeperunt: adeo ut nullus ex Venetis aut Prasinis civis, qui tunc in circo repertus, incolumis evaserit. Belisarius ad imperatoris sedile una cum spathariis evolans raptum Hypatium duxit ad imperatorem, qui illjco custodiae traditus. caesorum ea die numerata sunt

θεντο αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. ἀπέθανον δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ χιλιάδες τριάκοντα πέντε ἀνδρῶν. καὶ οὐκ ἔτι ἐφαίνετο δημότης πώποτε· ἀλλ' ἐγένετο ἡσυχία τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήϊος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐρρίφη τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ 5 Βέδμημύθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν, μετὰ καὶ ἄλλων ἢ πατρικίων καὶ ἰλλουστρίων καὶ ὑπατικῶν δημευθέντων, ὡς συνδρόμων Ὑπατίου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ ἡσύχασεν ἡ πόλις, καὶ οὐκ ἤχθη ἰππικὸν ἐπὶ ἰκανὸν χρόνον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἀστέρων γέγονε δρόμος πολὺς ἀπὸ 10 ἐσπέρας ἕως αὐγῆς· ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ λέγειν, ὅτι οἱ ἀστέρες πίπτουσιν, καὶ οὐκ οἶδαμὲν ποτε τοιοῦτο Σπρῶγμα.

A.M. 6025 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδώρα ἡ εὐσεβεστάτη αὐγοῦστα ἐξῆλ- 15 θεν εἰς τὰ θερμὰ τῶν Πυθίων τοῦ θερμίσιαι· καὶ συνεξῆλθον αὐτῇ, ὃ τε πατρικίος Μηνᾶς ὁ ἑπαρχος καὶ ὁ πατρικίος Ἑλίας ὁ κόμης τῶν λαργιτιόνων, καὶ ἄλλοι πατρικιοὶ, καὶ οἱ κουβικουλίριοι καὶ σατράπαι, χιλιάδες τέσσαρες· καὶ πολ- 20 λὰ ἐχαρίσατο ταῖς ἐκκλησίαις καὶ πτωχείοις καὶ τοῖς μονα- 20 στηρίοις.

5. τὰ add. ex A. 16. τοῦ om. A. συνεξῆλθον A, συνῆλθον vulg. 18. λαργιτιόνων A a, λαργιτιανῶν vulg. 20. πτωχοῖς A.

ad triginta quinque millia: nec ullus qui factioni cuiquam esset addictus occurrit ullibi: quin immo cuncta summa tranquillitate sunt composita. sequenti luce Hypatius et Pompeius eius frater necati, et eorum cadavera in mare prolecta, aedesque illorum publicitae, una cum aliorum patriciorum 18 et illustrium et consularium, quorum facultates imperatoris aerario addictae, quod se Hypatii fautores et auxiliarios praebuissent. magnus exinde terror animos omnium incessit, urbs tumultuari destitit, nec non nisi longo post spatio circenses editi sunt ludi.

Hoc eodem anno a vespere ad crepusculum matutinum astrorum concursus ingens visus est, adeo ut omnes metu exanimati exclamarent: cadunt e caelo stellae, nec unquam rem monstro tam proximam conspeximus.

A. C. 525 Romae episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Theodora piissima augusta ad calidas Pythiorum aquas, quibus corpus foveret ac reficeret, profecta est: viae socios dederunt se patricius Menas praefectus, patricius Elias largitionum comes, et alii patricii, nec non cubicularii et optimates ad quatuor millia. ingentem porro pecuniarum vim in ecclesias, pauperum hospitia et monasteria distribuit.

Τούτῃ τῷ ἔτει Πρίσκος ὁ ὑπατος ἀπὸ νοταρίων τοῦ A.M. 6026 βασιλέως ἀγανακτηθεὶς ἀπὸ Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης ἐδη-^D μείθη, καὶ διάκονος Κυζίκου ἐχειροτονήθη, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονασιν Οὐανδαλικοὶ πόλεμοι, καὶ παρέλαβεν Βελισάριος τὴν Ἀφρικὴν. οἱ γὰρ Οὐανδήλοι, καθὼς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις εἴρηται, ἐπὶ Ἀρκαδίου βασιλέως καὶ Ὀνωρίου τὴν Σπανίαν καταλαβόντες μετὰ Γογδιγίσκλου τοῦ P. 159 ῥηγὸς αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐπὶ Λιβύην περάσαντες, ταύτην κα-
10 ιοτέσχον. τοῦ δὲ Γογδιγίσκλου τελευτήσαντος, Γόγδαρις καὶ Γι- V. 127 ζέριχος οἱ τούτου υἱοὶ τὴν τούτου ἀρχὴν διεδέξαντο. Γόγδα- ρις δὲ ἔξ ἀνθρώπων γενόμενος, Γιζέριχος βασιλεὺς Οὐανδή- λων ἀναδείκνυται, καὶ πόλιν Καρθαγένναν βασιλεύσας ἔτη λθ', παραλαβὼν καὶ Ῥώμην. τούτου δὲ τελευτήσαντος Ὀνώ-
15 ριχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν διεδέξατο, πολλὰ κακὰ τοῖς ἐν Λιβύῃ Χριστιανοῖς ἐνδειξάμενος, καὶ ἀρειανίζειν βιασάμε- νος· καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν, καὶ ἐγλωσσοτόμησεν ἀπὸ τῆς φάρυγγος· οἱ καὶ τοῦ Θεοῦ χάριτι ὕστερον ἐλάουν. τούτωνB καταφρονήσαντες ἐπολέμησαν οἱ Μανρούσιοι, καὶ πολλὰ κακὰ 20 εἰς Οὐανδήλους εἰργάσαντο. ὅκτω δὲ ἔτη βασιλεύσας τελευτᾷ,

2. βασιλίσσης] δεσποίνης α. 6. οἱ γὰρ om. A. καθὼς ἀνωτέρω εἴρηται α. 8. Γογδιγίσκλου A passim, Γογδικίσκλου vulg. 11. τὴν τούτου ἀρχὴν A, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ vulg. 12. Οὐανδήλοις A. 16. βιαζόμενος A. 18. οἱ καὶ A, οἱ δὲ vulg. 19. καὶ add. ex A. 20. εἰργάσαντο — — — ὑπὸ Οὐανδήλους om. A f.

Hoc anno Priscus ex imperatoris notario consul designatus, mota A. C. 526 per eum imperatricis indignatione, bonis omnibus mulctatus est, et imperatoris iussu Cyzicenaee ecclesiae diaconus ordinatus.

Hoc etiam anno Vandalicae expeditiones susceptae, et Africa demum a Belisario recepta. Vandali quippe, prout annis superioribus manifestatum, Hispania sub Arcadio et Honorio imperatoribus occupata, ex ea postmodum una cum Gondigiselo rege in Libyam traicientes, eam tenuere provinciam. Gondigiselo autem defuncto, Gogdaris et Gizerichus eius filii in principatu successerunt. Gogdari autem sublato, Vandalorum rex Gizerichus declaratur et Carthagine civitate sub iugum missa, Romaque pariter capta, triginta et novem annis regnavit. eum satis raptum Honorichus filius excepit in regno, multaque deinceps mala Christianis, ab eo in Arianas partes per Libyam transire coactis, intulit, plurimosque tum caedibus, tum linguis ex imo gutture abscissis, vexavit, qui divina tamen opitulante gratia loquendi facultatem postea receperunt. Maurusii porro Vandalorum despecta

ἀπολέσας Νουμιδιαν καὶ Ἀβυράσιον ὄρος, οἳ οὐκ ἔτι ἐπὶ
 Οὐνδῆλους ἐγένοντο. Γονδαβούν δὲ ὁ Γεήσωνος υἱός, υἱοῦ
 Γιζερίχου τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, μείζονα κακὰ τοῖς Χριστια-
 νοῖς ἐνδειξάμενος· ἐτελεύτησεν βασιλεύσας ἔτη ιβ'. τούτου
 C τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Τρασαμουῆδος, ἀνὴρ εὐειδῆς καὶ συνε- 5
 τὸς καὶ μεγαλόψυχος. οὗτος τοὺς Χριστιανοὺς ἐβιάζετο με-
 ταβαλέσθαι τὴν πατριάν δόξαν, οὐκ αἰκίζόμενος, τοὺς δὲ
 ἀπειθοῦντας ἀποστρεφόμενος. τελευτησάσης δὲ τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ ἀτέκνου βουλευέται ἀριστα, καὶ πέμψας πρὸς Θευδέ-
 ριχον βασιλέα Γότθων εἰς Σπανίαν, ἤτει τὴν τούτου ἀδελφὴν 10
 λαβεῖν πρὸς γάμον Ἀμαλαφρίδαν χήραν οὖσαν. ὁ δὲ τὴν
 ἀδελφὴν δέδωκεν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ Γότθων δοκίμων δισ-
 χιλίους ἐν τάξει δορυφόρων σὺν ἄλλαις πέντε χιλιάσιν ἀν-
 δρῶν μαχίμων πρὸς ὑπουργίαν τούτων. ἐδωρήσατο δὲ τὴν
 ἀδελφὴν Θευδέριχος καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτηρίων ἐν τῷ 15
 D καλούμενον Λύσιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔδοξεν ὁ Τρασαμουῆδος
 πάντων τῶν ἐν Λιβύῃ βασιλευσάντων κρείσσων τε καὶ δυνα-
 τώτατος· ἐγένετο δὲ καὶ φίλος τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου.

2. Γονδαβούν A. 5. Τρασαμουῆδος A, Τρισ. vulg. 7.
 τοὺς δὲ ἀπ. ἀποστρ. om. A. 11. Ἀμαλαφρίδαν A, Μαλαφρι-
 δάν vulg. 12. αὐτῷ add. ex A. 13. χιλίους A. 14.
 τούτῳ A. τὴν ἀδελφὴν A b, τῆ ἀδελφῆ vulg. 16. Lily-
 baeum esse videtur.

potentia susceptoque adversus eos bello, plurimarum cladum illis extiterunt auctores. Honorichus amissa Numidia et Aburusio monte, quorum dominium penes Vandalos nondum adhuc erat, exactis in regno annis octo, diem extremum obiit. Gondabunus autem Geesonis filius, Gizerichi nepos, avitum regnum adiit, et ingentioribus in Christianos exercitiis suppliciiis, vita functus est post annum regni duodecimum. imperii factus est haeres Trasimundus, vir forma, prudentia, et animi magnitudine praestans. hic Christianos paternam religionem deserere et immutare cogebat; verum non irrogatis in eos poenis: at eos tantummodo aversatus, quos dictis non obsequentes comperisset. coniuge vero, nulla edita prole, ex hac vita migrante, optimum inquit consilium: et ad Theuderichum Gotthorum regem in Hispaniam missa legatione, sororem eius Amalaphridam viduam in coniugium sibi locari postulat. ille sororem nuptum tradit, et bis mille insuper Gothos lectissimos, qui satellitum ordinem apud ipsam impleverunt, cum aliis hominum bellicosorum millibus quinque, qui priorum adiutores atque ministri forent. ad haec sororis nomine ex Siciliae promontoriis unum, cui Lysium nomen, dono contulit: ex quo Trasimundus omnium, qui hactenus Libyae regnum tenuerant, ditissimus et poten-

ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ἔτη κζ'. τούτου δὲ τελευτήσαντος, Ἰλδέριχος ὁ Ὀνωρίχου τοῦ Γιζερίχου παίδος ἐβασιλευσεν ἀνὴρ πρῶτος καὶ ἀγαθός, καὶ οὐδὲ Χριστιανοὺς χαλεπὸς ἐγεγόνει· τὰ δὲ εἰς πόλεμον μυλακὸς τε λίαν, καὶ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἤθελεν 5 τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Ἄμερ δὲ ὁ τούτου ἀδελφιδοῦς, ἀνὴρ ἀγαθὸς τὰ πολέμια, ἐστρατήγει Οὐανδήλων, ὃν δὴ καὶ Ἀχιλλεῖα ἐκάλούν. Ἰλδέριχος δὲ φίλος ἦν τοῦ Ἰουστινιανοῦ πρὸ τοῦ Ρ. 160 βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐπὶ Ἰουστίνου τοῦ θείου αὐτοῦ, καὶ πολλὰ χρήματα πρὸς αὐτὸν ἐπεμπέ τε καὶ ἐδέχετο παρ' αὐτοῦ τὴν 10 φιλίαν κρατύνων· ἦν δὲ τις τούτου συγγενῆς ἐκ τοῦ γένους Γιζερίχου, Γελίμερ ὀνόματι, ἀνὴρ δεινὸς καὶ κακοήθης, καὶ πράγμασι νεωτέροις καὶ χρήμασιν ἀλλοτρίοις ἐπιτίθεσθαι ἐπιστάμενος. οὗτος τυραννήσας κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου Ἰλδερίχου ἐπταετίαν βασιλεύσαντος, τοῦτον κρατήσας, εἰς φυ- 15 λακὴν ἀπέθετο σὺν τῇ γυναικὶ Ἀμαλαφρίδῃ, καὶ τοὺς Γύτθους διέφθειρεν ἅπαντας, καὶ Ἄμερα καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελ- Β φὸν Εὐαγέτην ἐν φυλακῇ ἔσχεν. ἐπαρθεῖς δὲ τῇ τυραννίδι, οὐκ ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστῶτι βιοτεῦναι. γράφει τοίνυν πρὸς

5. Ἄμερ] sic scripsi pro vulg. Ἄμεροῦς ex proxime seqq. et ex Procopio. ἀδελφός Α. 6. καὶ add. ex Α. 9. τὴν add. ex Α. 11. δεινός Α, κακός vulg. 14. βασιλεύσαντος Α, βασιλεύσαντα vulg. 17. Εὐαγέτην Α, Εὐγένην vulg. h. l. et infra.

tissimus evasit. hic Anastasio imperatori foederibus et amicitia coniunctus fuit, et regnum annis viginti septem administravit. eo deinde mortuo, Ilderichus filius Honorichi et Gizerichi nepos regni suscepit munus, vir supra reliquos mansuetudine et clementia conspicuus, qui nec in Christianos carnificinam aut animi severitatem ullam ostendit; at circa res bellicas mollis admodum et deiectus, adeo ut nec belli vocem audire sustineret. Amer autem eius consobrinus, vir bonus ac praestans, res bellicas omnes apud Vandalos administrabat, quem ea de causa nuncupabant Achillem. porro Ilderichus amicus fuit Iustiniano, cum privatus adhuc sub Iustino avunculo mereretur, et amicitiae ad invicem confirmandae missis et acceptis muneribus plurimis sese frequentius provocabant. fuit autem ex Gizerichi genere quidam originem ducens, cui Gelimer nomen, vir nequam et pravis moribus instructus, rerum innovandarum studiosus, et facultatibus alienis inhiare solitus. hic adversus Ilderichum septennio iam regno potitum ac proprium suum dominum tyrannide excitata, rege capto et in carcerem cum uxore Amalaphrida coniecto, Gotthos omnes interfecit, et Amerem et fratrem eius Euagetem sub custodia servavit. caeterum nova tyrannide elatus non potuit praesenti rerum statu contentus

βασιλεία Ἰουστινιανὸν ἀπολογούμενος, ὡς αὐτῷ ἢ βασιλείᾳ
 V. 128 ἐννόμως προσῆκεν, Ἰλδερίχου μὴ ἰσχύοντος αὐτὴν διοικῆσαι.
 ταῦτα δὲ Ἰουστινιανὸς μαθὼν, ἔγραψεν πρὸς αὐτόν, ὡς οὐ
 καταδέξεται ταύτην τὴν τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μὴ προσχῶν
 τοῖς γεγραμμένοις, τὸν τε Ἄμερα ἐξετύφλωσεν, τὸν τε Ἰλδέ- 5
 C ριχον σὺν Εὐαγέτει ἐν μείζονι φυλακῇ ἀπέκλεισεν. ταῦτα
 μαθὼν Ἰουστινιανὸς κατὰ Λιβύης ἐστράτευσεν, καταλύσας τὸν
 Μηδικὸν πόλεμον, καὶ μεταπεμψάμενος Βελισάριον ἐκ τῆς
 ἐφίας, ἐβουλεύετο περὶ τούτου. ἡ δὲ σύγκλητος ἐδυσχέραιεν
 ἀναμιμνήσκουσα τοῦ τε Λέοντος τοῦ βασιλέως στόλον τὸν κατὰ 10
 Οὐανδῆλων στρατεύσαντα σὺν τῷ Βασιλίσκῳ καὶ ἀπολωλό-
 τα, ὅσοι τε στρατιῶται ἀπέθανον, καὶ ὅσα χρήματα ἀνηλώ-
 θησαν δεδιότες δὲ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, μὴ αὐτὸν στρα-
 τηγὸν ταύτης τῆς στρατείας ἐκλέξειτο ὁ βασιλεύς. παρελθὼν
 δὲ Ἰωάννης πατριίκιος εἰς τὸ μέσον ἔλεξε τάδε· ἡμεῖς μὲν, 15
 D ὡ δέσποτα, τοῖς σοῖς προστάγμασι πειθόμεθα, καὶ οὐκ ἀντι-
 τείνομεν. ἀλλὰ δίκαιόν ἐστι λογίσασθαι σε τὸ τε τῆς ὁδοῦ
 μῆκος καὶ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη, καὶ τὸ διὰ ξηρᾶς ἑκατὸν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁδοῦ διάστημα ἔχον, καὶ τῆς νίκης τὸ

1. ὡς A, πῶς vulg.

2. αὐτὴν A, ταύτην vulg.

8. προα-

λεσόμενος B a.

14. στρατείας ἐκλέξοιτο A, στρατιᾶς ἐξελέ-

ξοιτο vulg.

16. ἀντιτείνομεν A, ἀνατείνομεν vulg.

19.

ὁμοῦ A.

diutius vivere. quamobrem defensionem pro se ad imperatorem Iu-
 stinianum scripsit, nimirum ad se regnum iure pertinere, cum Ilderichus ipsum administrare minime posset. ea de re certior factus Iustinianus Gelimero rescripsit, se istam eius tyrannidem nullatenus probare. at ille neglectis hisce responsis, Amerem excaecavit, Ilderichum vero et Euagetem diligentius custoditos in carcerem inclusit. quod ubi rescivit Iustinianus, continuo expeditionem in Libyam decrevit, bello, quod in Media tum gerebat, dirempto, et, revocato ex oriente Belisario, senatum ea de re consuluit. senatus rem difficilem et periculosam censuit, revocans in memoriam infelicissimam Leonis imperatoris adversus Vandalos navalem expeditionem, quantusque in ea Basilisco duce militum numerus periisset, et quanta pecuniarum vis in ea frustra insumpta. quare perpensa periculi magnitudine, ne ipsum Belisarium navalis huius expeditionis ducem eligeret imperator, metuebant. Ioannes autem patricius in medium descendens orationem huiusmodi habuit. nos quidem, o domine, iussis tuis parebimus, neque ipsis obsistere consilium unquam fuit: aequum tamen est, immensam viae longitudinem, quanta nimirum maris spatia, et quam ma-

ἄδηλον, καὶ τῆς ἥττης τὸ ἐπώδυνον, καὶ τῆς μεταμελείας τὸ ἀνόνητον. ἀποδέξαμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, τὴν εἰς τὸν πόλεμον προθυμίαν κατέπαυσεν. ἐπίσκοπος δὲ τις τῆς ξίφιας τὸν βασιλέα ἀνεπτέρωσεν, λέγων ἐκ Θεοῦ ἐπισκῆψαι 5 αὐτῷ ὄναρ κελεύον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα γενέσθαι, καὶ αἰτήσασθαι αὐτὸν τοὺς ἐν Λιβύῃ Χριστιανούς ῥύσασθαι ἐκ P. 161 τῶν τυράννων. καὶ γὰρ αὐτῷ συλλήψομαι, καὶ Λιβύης κύριον θήσομαι. ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας κατέχειν τὴν διάνοιαν οὐκ ἔτι ἠδύνατο, ἀλλὰ τὴν τε στρατιὰν καὶ τὰς ναῦς 10 ἐξώπλιζεν, ὅπλα τε καὶ σίτια ἡτοίμαζεν. καὶ Βελισάριον ἐμπαράσκευον ἐκέλευσεν εἶναι, ὅς ἐν Λιβύῃ στρατηγήσονται. Πουδέντιος δὲ εὐθύς τυραννήσας, Τρίπολιν ἐκράτησεν, καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ ἔγραψεν, πέμψας στρατὸν, καὶ ταύτην παραλαβεῖν. ὁμοίως καὶ Γόγδας ὁ Γότθος τυραννήσας κατὰ τοῦ 15 ἰδίου δεσπότηου Γελίμερος, Σαρδιτιὰν τὴν νῆσον ἐκράτησεν, καὶ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἔγραψεν, ὅπως πέμψη στρατὸν καὶ B στρατηγόν, καὶ παραλάβῃ τὴν νῆσον· ὃς καὶ ἀπέστειλε Κύριλλον μετὰ τριακοσίων ἀνδρῶν πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ δὲ Γελίμερ ἀποστείλας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ στόλου πολλοῦ

2. ἀνόνητον e, ἀνόητον a, ἀνώνητον vulg.
2. σίτια vulg.

10. σίτια A, σι-
τια vulg.

gaum terrestriis itineris intervallum, quod per centum et quadraginta dies vix confici possit, praeterea quam sit incerta belli ineundi victoria, vinci autem quam miserum sit et luctuosum, et quam sera ac vana poenitentia tum fuerit, diligentius perpendere. imperator probata Ioannis sententia, ferventem illum ac propensum ad expeditionem suscipiendam animum sedavit. sed quidam orientis episcopus alas et animos iterum addidit imperatori, somnium sibi a deo immissum asserens, quo se ad imperatorem accedere, eumque ut Christianos, qui in Libya a tyrannibus opprimuntur, liberaret, exorare iuberetur: cum ipso enim militabo, et Libyae dominum constituam. his auditis proprium animi sensum continere non valuit imperator, quin immo exercitum navesque armis instruxit, et amplum commeatum paravit: Belisarium vero, ceu ducis munere in Libya functurum, quantocius dispositum esse iussit. porro Pudentius tum rebellans Tripolim per tyrannidem occupavit, ac Iustiniano rescripsit, ut ad eam recipiendam exercitum mitteret. pariter Gogdas Gotthus tyrannide adversus Gelimerem dominum mota, Sardiniam insulam occupavit, deditque litteras ad Iustinianum, ut armato milite et duce missis, insulam recuperaret: imperator vero Cyrillum cum trecentis militibus, qui viro suppetias ferrent, summisit. verum Gelimer fratrem praemittens cum instructissima classe et le-

καὶ ἐπιλογῆς καὶ στρατοῦ τῶν Οὐανδήλων, ταυτην παρέλαβεν, καὶ τὸν Γόγδα ἀπέλεν. Βελισάριος δὲ παρέλαβεν τὴν στρατιάν καὶ τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄρχοντας, Σολομῶνά τε τὸν στρατηγόν, καὶ Δωρόθεον τὸν τῆς Ἀρμενίας καὶ Κυπριανόν καὶ Βαλεριανόν καὶ Μαρτίνον καὶ Ἀλφίαν καὶ Ἰωάννην⁵ καὶ Μάρκελλον καὶ Κύριλλον, οὓ πρόσθεν ἐμνήσθη, καὶ ἑτέρους πολλοὺς τῶν Θρακῆν οἰκούντων. εἶποντο δὲ αὐτοῖς Ἐλοῦ-C
Cροι, ὧν Φαρᾶς ἤρχεν, χίλιοι, καὶ Μασσαγέται ἵπποτοξοῖται, ὧν ἠγοῦντο Σισίνιος τε καὶ Βαλαῖς. ναῦς δὲ ὑπῆρχον πεντακόσiai, ἀνὰ μυριάδας πέντε μεδίμων χωροῦσαι. ναῦται¹⁰
V. 129 δὲ τρισμῦριοι Αἰγύπτιοί τε καὶ Ἴωνες καὶ Κίλικες. ἀρχηγός δὲ εἷς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ Καλώνημος Ἀλεξανδρεὺς. ἦσαν δὲ καὶ δρόμωνες διὰ ναυμαχίαν ἐνεθήκοντα. στρατηγόν δὲ μονοκράτορα ἐφ' ἅπασιν Βελισάριον ὁ βυσιλεὺς ἔστησεν. ὠρμητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερμανίας, ἣ Θρακῶν τε καὶ Ἰλλυ-¹⁵
ρίων μεταξὺ κεῖται. συνεπεφέρετο δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀντωνίαν, τὴν ἑαυτοῦ γαμετήν. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελ-
D φόν Τζάτζονα σὺν ἑκατὸν εἴκοσι ναυσὶ, καὶ στρατὸν ἐκλελεγμένον ἐν Σάρδιῳ τῇ νήσῳ κατὰ Γόγδα ἀπέστειλεν. ἑβδομον δὲ ἦν ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὅτε ὁ Βελισάριος ἐν τῇ νήσῳ ἐστάλη. 20

3. στρατιάν A, στρατείαν vulg. Σολομῶνά τε A, Σολομῶν τε vulg. 7. τῶν Θρακῆν οἰκούντων A, τοὺς τὴν Θρ. οἰκούντας vulg. 10. μυριάδας A, μυριάδων vulg. 12. καλούμενος A. 16. καὶ Ἀντ. A, τὴν Ἀντ. vulg.

ctissimo Vandalorum exercitu, insulam cepit, ipsumque Gogdam occidit. caeterum Belisarius exercitum classemque accepit cum praefectis, Solomone duce, Dorotheo, cui commissa erat Armenia, Cypriano, Valeriano, Martino, Alpha, Ioanne, Marcello et Cyrillo, cuius nuper mentionem habui, multisque aliis, qui Thraciam inhabitabant. ipsum vero mille Aeluri, Phara duce, sequenti sunt, et Massagetae equites sagittarii, quibus Sisinnius et Balas praefuere. naves autem fuerunt omnino quingentae, cunctae vero modiorum quinquaginta millia capiebant: nantae vero triginta millia numerati sunt Aegyptii, Iones et Cilices: unusque demum nautis per naves istas praefectus Calonymus Alexandrinus: et dromones ad praelia navalia nonaginta. Belisarium ducem omnium supremaque in alios omnes potestate instructum imperator constituit. Belisarius iste ex Germania regione Thraciam inter et Illyricos media traxit originem: et Antoninam coniugem secum duxit. porro Gelimer fratrem suum Tzatzonem cum navibus centum et viginti et milite lectissimo ad Sardiniam insulam contra Gogdam misit. septimus autem imperii Iustiniani erat annus, cum Belisarius ad insulam missus est. Procopius vero scriptor histo-

σονῆν δὲ αὐτῷ καὶ Προκόπιος ὁ συγγραφεὺς. ἀπάραντες δὲ
 τῆς βασιλίδος πόλεως, ἦλθον ἐν Ἀβύδρῳ. Βελισάριος δὲ
 ἐφρόντιζεν, ὅπως ὁ σύμπας στόλος ἅμα πλέοι, καὶ εἰς χωρίον
 τὸ αὐτὸ προσορμίζοιτο. καταλαβὼν δὲ τὴν Σικελίαν, ἀπέστει-
 5 λεν Προκόπιον τὸν συγγραφεὰ εἰς Συρακοῦσαν, εἶπως εὖροι
 τινὰς ὀδηγήσοντας αὐτὸν εἰς Λιβύην ἐκ τοῦ αἰφνιδίου προσ-
 ορμίσασθαι τῇ γῆ, καὶ τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν δεδιότα τὴν συμ-
 μαχίαν. αὐτὸς δὲ τὸν στόλον ἀράμενος εἰς Καύχανα τὸ χω- P. 162
 ρίον προσώρμισεν, διακοσίους σταδίους τῆς Συρακούσης ἀπέ-
 10 χον. Προκόπιος δὲ ἐν Συρακούσῃ εἰσελθὼν, τροφάς τε ὠνή-
 σαιτο παρὰ Ἀμαλασούνθης τῆς γυναικὸς Θευδερίχου, μητρὸς
 δὲ Ἀθαλαρίχου βασιλέως Ἰταλίας, φίλαν πρὸς Ἰουστινιανὸν
 ἐχόντων· ἐπέτυχέν τε παραδόξως καὶ ἀνδρός, φίλον μὲν αὐ-
 τῷ ὑπάρχοντος ἐκ παιδός, πεπειραμένου δὲ τῆς Λιβύης τό-
 15 πων καὶ τῆς θαλάσσης, τρίτην * ἔχοντος ἡμέραν ἐκ Κυρρη-
 δόνος ἀφικόμενον, καὶ διεβεβαιούτο πῶσαν ἀμεριμνίαν ἔχειν
 αὐτούς, καὶ μὴ ὑποπτεύειν τινὰ κατ' αὐτῶν στρατεύεσθαι,
 ὥστε ἀπὸ τεσσάρων μονῶν τῆς θαλάσσης τὸν Γελίμερα αὐ- B
 λίξασθαι. τοῦτον οὖν λιβῶν Προκόπιος εἰς Καύχανα πρὸς
 20 Βελισάριον ἀπήγαγεν. καὶ ταῦτα μαθὼν ὁ Βελισάριος τῇ

1. καὶ Προκ. A, ὁ Πρ. vulg. 5. εἶπως A, εἶπω vulg. 8.
 Καύχανα A. 16. ἀφικόμενου A, ἀφικόμενος vulg.

riarum in ipsius comitatu tum erat. ab urbe igitur reliquarum regina
 solventes, Abydum appulerunt. porro curae maxime erat Belisario,
 ut classis tota simul vela faceret, et ad unum pariter portum accede-
 ret. cum ad Siciliam applicasset, Procopium scriptorem Syracusas
 destinavit quaeisit, si qua sorte viae ductores comperiret, qui clas-
 sem ex improvise ad Libycae terrae oras admoverent, quo militares
 suas copias regionis (etenim incolae hostibus auxilio fore verebatur)
 facilius ad solum educeret. interim ipse Cauchana, pagus is fuit du-
 centis stadiis a Syracusis remotus, tota classe mari delata appulit.
 Procopius Syracusus ingressus, ab Amalasanthe Theuderichi coniuge,
 Athalarichi vero Italiae regis matre (erant hi duo cum Justiniano foe-
 dere coniuncti) cibos emit; et inopinato in virum a pueris amicitia
 sibi devincentum incidit, qui Libyae marisque loca cuncta frequentiori-
 bus experimentis habebat nota, qui tribus non amplius diebus Car-
 thagine discesserat. is profundam tranquillitatem Vandalos agere, nul-
 lam aciem adversus se instructam suspicari, ipsum Gelimerem qua-
 tuor a mari stationibus moram in praesenti facere assererat. eum
 secum assumptum Cauchana ad Belisarium adduxit. Belisarius his
 auditis post tertium diem ad Libyae oras applicuit, ad locum, cui

τῆς Λιβύης ἀπὸ τῆς τριταῖος προσώρμισεν εἰς χωρίον, ὃ Κεφαλὴν Βράχους καλοῦσιν. ἀποβάντες δὲ τῶν νηῶν, χάρακά τε καὶ τάφρον βαθεῖαν ποιήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἔνθα καὶ ὕδατος πολὺ τι χάσμα τῆς τάφρου ἐρυττόμενον ἢ γῆ ἀνῆκεν, τοῦ τόπου ἀνύδρου ὄντος, καὶ εἰς πᾶσαν 5
 χρείαν τοῖς τε ζώοις καὶ τῷ στρατῷ γέγονεν. τῇ δὲ ἐπιστάσῃ ὁ λαὸς πρὸς πραιτὰν ἐχώρει. ὁ δὲ στρατηγὸς τούτους ἠκίσατο, λέγων πρὸς αὐτοὺς τάδε· τὸ μὲν βιάζεσθαι καὶ τοῖς
 Ἰαλλοτριῶσι σιτιζέσθαι ἄδικόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μά-
 λιστα ἐν τοῖς κινδύνοις. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῃ μόνον τὸ θαρρεῖν 10
 ἔχων εἰς τὴν γῆν ταύτην ὑμᾶς ἀπεβίβασα, ὅπως τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθοεργίᾳ τὸν τε θεὸν θεραπεύσωμεν, καὶ τοὺς Λίβνας πρὸς ἡμᾶς ἐπισπασώμεθα. αὐτῇ δὲ ἔμῳν ἢ ἀκρά-
 τεια εἰς τὸνναντίον ἡμῖν μεταβήσεται, καὶ τοὺς Λίβνας συμ-
 μαχῆσαι τοῖς Οὐανδήλοις παρασκευάσει. ἀλλὰ κειθόμενοι 15
 τῷ ἔμῳ λόγῳ, ἀνούμενοι τὰς τροφὰς κομίζεσθε, καὶ μῆτε ἄδικοι δόξετε εἶναι, μῆτε τὴν φιλίαν τῶν Λιβύων εἰς ἔχθραν μεταβάλητε, καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσητε. παύσασθε τοῖς Ἰαλλοτριῶσι ἐπιπηδῶντες, καὶ κέρδος ἀποσεισάσθε κινδύνων με-
 Δστόν. ἀποστείλας τε Βελισάριος ἐπὶ Σύλλεκτον τὴν πόλιν 20

1. ἀπὸ τῆς] ἀπὸ τῆς vulg. προσώρμισεν A, προσώρμισεν vulg.
 4. τῆς τάφρου A, τοῦ τ. vulg. 8. τοὺς Ἰαλλοτριῶσι A. 10.
 ἐκείνου A. 13. ἀκράσια A. 14. συμμαχῆσαι A, συμμα-
 χεῖν vulg. 18. θεραπεύσητε] ἀναπαύσητε A f.

Caput Breve nomen. descensu e navibus facto, mox fossa profundo ducta, valloque circum excitato, uno solo die castra metati sunt. illic, dum agger effoditur, magnam aquae scaturiginem sponte tellus emisit, cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret: quae ad necessarios iumentorum totiusque exercitus usus sufficit. sequenti luce populus populatum processit. praefectus exercitus severius in eos animadvertens, verba demum huiusmodi habuit. violentia quidem uti, et alienis furto raptis vivere omni tempore nefas, quam maxime periculo imminente. ego vero hoc solo confisus ad terram istam vos exposui, ut iustitia et beneficentia divinum numen nobis demeremur, et Libyes ad nos alliciamus. haec autem vestra petulantia et vivendi licentia res in contrarium vertet, et Libyes Vandalis opem ferre compellet. verum consilii praebete morem, pretio cibos compare, ut neque fas et ius violare, neque Libyum affectum in hostiles animos convertere vel inflectere videamini. opem itaque dei vobis ipsis conciliaturi, in aliena involare desistite, et lucrum scatens undequaque periculis lubentes amovete. tum Belisarius ad Syllectum

στρατόν, ταύτην ἀπονητί παρέλαβεν. ἐν νυκτί γὰρ πρὸς αὐ-
 τὴν ἀφικόμενοι σὺν ταῖς εἰσιούσαις ἀμύξαις τῶν ἀγροίκων
 εἰσελθόντες, ταύτην ἔσχον. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, τὸν τε
 ἱερέα καὶ τοὺς ταύτῃ πρῶτους λαβόντες, πρὸς τὸν στρατηγὸν V. 130
 5 ἔπεμψαν. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ τοῦ δημοσίου δρόμου
 ἐπιμελούμενος, ἠτύτομόλησεν παραδούς τοὺς δημοσίους ἵππους.
 συνελήφθη δὲ καὶ ὁ τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ποιῶν βεριδά-
 ριος. Βελισάριος δὲ διακοσμήσας τὸ στρατεύμα ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐβάδιζεν. Ἰωάννη δὲ τῷ Ἀρμενίῳ τριακοσίους ἐπιλέ-
 10 κτους παραδούς παρήγγειλεν παρακολουθεῖν τε αἰεὶ, καὶ τοῦ P. 163
 στρατεύματος μὴ πολὺν διίστασθαι. εἰς δὲ Σύλλεκτον τὴν πό-
 λιν ἀφικόμενος, ἀγαθότητι καὶ γλυκολογίᾳ τούτους ἀνεκτή-
 σατο, ὥστε τοὺς λοιποὺς καθάπερ ἐν χώρᾳ οἰκείᾳ τὴν πο-
 ρεῖαν ποιήσασθαι, οὔτε ὑποχωρούντων, οὔτε κρηπτομένων,
 15 ἀλλὰ καὶ ἀγορὰν παρεχομένων, καὶ τὰ ἄλλα τοῖς στρατιώταις
 ὑπηρετούντων. ὄγδοηκοντα δὲ σταδίους ἀνόντες ἡμέραν ἐκά-
 στην ἄχρι Καρχηδόνας διετέλεσαν. οὕτως δὲ διὰ τῆς Λε-
 πτῆς πόλεως καὶ Ἀδραμύτου εἰς Χράσιμ τὸ χωρίον ἀφί-
 κοντο, ὅκτῳ καὶ τριακοσίους σταδίους Καρχηδόνας ἀπέχον,
 20 ἔνθα ἦν καὶ βασιλεῖα τῶν Οὐανδήλων καὶ πυρῦδεισοι κάλλι-B

1. ταύτη A, ταύτης vulg. 11. διεστάναι A. 12. ἀφικόμε-
 γος A, ἀφικνούμενος vulg. 13. οἰκεία A, ἰδίᾳ vulg. 14.
 ποιήσασθαι A e, ποιούντων vulg. 16. καθ' ἐκίστην A. 17.
 οὕτως A, αὐτοὶ vulg. 20. καὶ βασιλεῖα A, καὶ ἡ βασιλεία
 vulg. 20. τῶν Οὐανδήλων A, τοῦ Οὐανδήλου vulg.

urbem exercitu misso eam nullo labore comparavit. sub noctem enim ad eam profecti, rusticanorum curribus in eam ingredientibus admixti, occupaverunt. illucescente sole sacerdotem et caeteros civitatis primores captos ad praefectum miserunt. eodem die qui cursus publici curandi sustinebat provinciam, equis publicis traditis in partes Romanas transiit, et qui regia responsa ferebat veredarius, tum etiam captus est. tunc Belisarius copiis in ordinem dispositis, Carthaginem versus iter direxit. Iohanni vero Armenio trecentos lectissimos viros commendans, pone sequi, nec a se divertere, aut ab exercitu longius discedere praecepit: Syllectumque urbem profectus, innata sibi lenitate et suaviloquentia civium animos et aliorum pariter sibi devinxit, ut in castris velut in propria regione iter haberent, neque a militibus se subducendos aut occultandos putarent, quin immo com meatum praeberent, caeteraque omnia vitae necessaria subministrarent. stadia vero octoginta per singulos dies, quoad Carthaginem pervenerint, conficiebant: atque ita demum per Leptem et Adramutum civitates ad Chrasim pagum tercentum et octo stadiis Car-

στοι καὶ κρῆναι διειδέσθαι καὶ ὀπωρῶν παντοδαπῶν πληθός ἄπειρον ὥστε τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος τὴν καλύβην ἐν δένδροις ὀπωρίμοις ἐπήξατο, καὶ τῶν καρπῶν ὠραίων ὄντων καὶ πάντων ἀπολαβόντων, αἰσθησις οὐ γέγονε ἐλαττουμένης ταύτης. ὁ δὲ Γελίμερ ἀκούσας παρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους, 5 γράφει εἰς Καρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματᾶν, Ἰλδέριχον μὲν καὶ ἄλλους ὄσους εἰς φυλακὴν ἔχει συγγενεῖς αὐτοῦ ἀποκτεῖναι, αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ εἴ τι ἄλλο μάχιμον ἐν τῇ πόλει ἦν, ἐξοπλίσαι πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀματᾶς τὰ κελευσθέντα αὐτῇ ἐποίησεν. Βελισάριος δὲ Ἀρχελάφ 10 τῷ ὑπάρχῃ καὶ Καλωνύμῳ τῷ ναυάρχῃ ἐπέστειλε πλησιάζειν τῇ Καρχηδόνι, καὶ μὴ εἰσβαλεῖν πρὸς αὐτήν, ἄχρις ἂν αὐτοὺς κελύσῃ. αὐτὸς δὲ εἰς Δέκιμον ἀφίετο ἀπέχοντα Καρχηδόρος σταδίους ἑβδομηκοντα. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἀνεσιῶν Κιβαμουῦνδον ἐκέλευσεν ἅμα δισχιλίων κατὰ τὸ εὐάννημον μέρος 15 ἵεναι, ὅπως Ἀματᾶς μὲν ἐκ Καρχηδόρος, Γελίμερ δὲ ὀπισθεν, Κιβαμουῦνδος δὲ ἐκ τῶν ἀριστερῶν χωρίων εἰς ταῦτο τὴν κύκλωσιν τῶν πολεμίων ποιήσαιντο. Βελισάριος δὲ τὸν μὲν

1. διειδέσθαι A, διηδέσθαι vulg. 3. ὀπωρῶν| ὀπιρῶν codd. et edd. 4. ἀπολαβόντων A, ἀπολαόντων vulg. 8. αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς A, αὐτὸν, καὶ τοὺς vulg. 10. τὰ add. ex A. 11. ἐπέστειλε A, ἀπέστ. vulg. 12. αὐτοὺς A, αὐτὸν vulg., fort. αὐτός. 17. ἀριστερῶν A, ἀριστερά vulg. 18. ποιήσαιντο A, ποιήσονται vulg.

thagine dissitum accesserunt. illic Vandalorum regia erat hortique pulcherrimi et limpidissimi fontes et fructuum omnis generis immensa copia: adeo ut unusquisque militum casulam inter arbores fructiferas fixerit; cumque fructuum species ad colligendum invitaret, et usus in omnes communis, nulla tamen eorum in arboribus immunitio, nullum detrimentum poterat oculus advertere. ubi Gelimer Romanos accedere rescivit, Carthaginem ad Amatam fratrem scripsit, ut Ilderichum et quotquot alios sub custodia detentos eius affines neci traderet, Vandalos autem, et si quos alios militiae idoneos haberet urbs, armis ad bellum instrueret: quae Amatas, prout erant iussa, fideliter exsequutus est. tum Belisarius Archelao praefecto et Calonymo nauarcho mandavit, ut ad Carthaginem propius classem admovent, nec tamen impressionem in urbem facerent, donec ipse iuberet: ipse vero Decimum stadiis septuaginta Carthagine distans secessit. Gelimer autem Cibamundum nepotem cum millibus hominum duobus sinistra iter habere iussit, ut, Amata Carthaginem versus recta tendente, ipse pone sequeretur, et cum Cibamundo, ex locis ad laevam positus adveniente, per circum hostilem exercitum obsideret, quem una simul omnes concluderent. caeterum Belisarius, ut prae-

Ἰωάννην, ὡς προέφην, προάγειν ἐκέλευσεν, Μασσαγέτας δὲ ἐν Δ
 ἄριστερῇ τῆς στρατιᾶς ἵκναι. Ἀματῆς δὲ οὐκ ἐν δέοντι ἀφί-
 κητο χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων ἐν Καρχη-
 δόνι ἀπέλειπεν, καὶ ὡς τάχιστα εἰς τὸ Δέκιμον ἀφίκετο συν
 5 ὀλίγοις, καὶ οὐδ' αὐτοὺς συνειλεγμένους. συναντήσας δὲ τῷ
 Ἰωάννῃ εἰς χεῖρας ἦλθεν, καὶ κτείνεται ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ
 τρέπονται οἱ σὺν αὐτῷ φεύγοντες ἀκρατῶς, καὶ ἀνεσθόβουν
 πάντας τοὺς ἐκ Καρχηδόνος εἰς Δέκιμον ἴοντας, οἴομενοι τοὺς
 διώκοντας παμπληθεῖς εἶναι. Ἰωάννης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
 10 [οὓς] ἔσφαζον ἕως τῶν πυλῶν Καρχηδόνος τοσοῦτους, ὥστε
 εἰκάζειν τοὺς ὀρῶντας δισμυρίων πολεμίων τὸ ἔργον εἶναι. P. 164
 Κιβανοῦνδος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δισχιλίοι περιπεπτωκότες
 ἐν τῇ ἀλκῇ τοῖς Οὐννοῖς, ἀπώλοντο πάντες. Βελισάριος δὲ
 εἰς Δέκιμον ὦν, οὐδὲν τούτων ἔμαθεν· ἀλλὰ χαράκωμα πε-
 15 ριβαλῶν, ἐφοσσάτευσεν, καταλιπὼν αὐτόθι τὴν γυναῖκα αὐ-
 τοῦ καὶ τοὺς πεζοὺς. αὐτὸς δὲ λαβὼν τοὺς ἵππεῖς καὶ τοὺς V. 131
 ἡγεμόνας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει. εὐρῶν δὲ τοὺς πεπτωκό-
 τας νεκροὺς τὸν τε Ἀματᾶν καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ μαθὼν
 τὰ γεγονότα, εἰς λόφον τινὰ ἀνελθὼν, ὄρῃ κονιορτὸν ἐκ με-
 20 σημβρίας, καὶ Οὐανδήλων ἱππέων πλῆθος πολὺ, ἡγουμένου B

5. αὐτοῖς συνειλεγμένοις A.

8. ἐκ Καρχηδόνος A, ἐν Καρχη-

δόνι vulg.

10. οὓς delendum esse videtur.

15. ἐφωσσά-

τευσεν A, ἐφωσάτευσεν vulg.

16. ἱππεῖς A, ἵππους vulg.

17. ἐπὶ K. A, εἰς K. vulg.

τούς add. ex A.

misi, Ioannem praecedere imperavit, et Massagetas aciei sinistram te-
 nere. Amatas autem opportuno tempore non est progressus, verum
 copiis Vandalorum Carthagine relictis, paucis comitatus, sed neque
 bene iunctis, ad invicem Decimum quantocius contendit. Ioanni vero
 factus obviam manibus cum eo consertis occiditur, comitesque fusi et
 in fugam praecipites versi, immensam insequentium hostium aciem
 esse rati, Decimum convolare, et urbem tutari commonebant. Ioan-
 nes autem, et qui una pugnabant, tam magnum hostium numerum
 usque ad ipsas Carthaginis portas occiderunt, ut quisquis tantam strag-
 gem vidisset, eam nonnisi a viginti hominum millibus edi posse fa-
 cile existimaret. Cibamundus et qui comitabantur milites bis mille,
 dum suppetias sociis afferunt, in Unnos incidentes omnes deleti sunt.
 Belisarius cum ad Decimum substitisset, nihil horum rescivit: sed
 vallo circumducto castra metatus est, in quibus uxorem et pedestres
 copias reliquit. ipse equitibus stipatus, et ducibus secum sumptis,
 Carthaginem contendit. cum autem mortuos in via iacentes ipsumque
 Amatam una cum Vandalis occisum, omniaque, prout gesta fuerant,
 percipisset, tumultum ascendens, pulverem meridiem versus excitatum

αὐτοῖς Γελίμερος, μὴ γνώσαντος μήτε τὸ Κιβισμούνδου πᾶθος
 μήτε τὸ τοῦ Ἀματᾶ. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἀλλήλων γεγόνασι προ-
 τερήσαντες Οὐανδῆλοι, τὸν λόφον καταλαμβάνουσι, καὶ φοβε-
 ροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείχθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τραπέντες εἰς
 χωρίον ἀφικνουῦνται σταδίους ἑπτὰ τοῦ Δεκίμου ἀπέχον. θεὸς 5
 δὲ τούτους παραδόξως ἀλλοιώσας εἰς δειλίαν κατέστησεν. εἰ
 γὰρ τὴν δίωξιν εὐθὺς ἐποιήσαντο, ἄρδην ἅπαντας σὺν Βελι-
 σαρίῳ διέφθειραν, (τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδῆλων)
 καὶ τὸν Ἰωάννην ὑποστρέφοντα ἐκ Καρχηδόνας καὶ σκυλεύ-
 κοντα τοὺς τεθιεῶτας ἀπονητὶ κρατῆσαι ἤμελλον. κατιῶν δὲ 10
 ἐκ τοῦ λόφου Γελίμερ, καὶ εὐρών τὸν ἀδελφὸν νεκρὸν, εἰς τε
 ὄλοφύρσεις ἐτρέπη, καὶ τῆς νίκης τὴν ἀκμὴν ἤμβλυεν. Βε-
 λισάριος δὲ τοὺς τε φεύγοντας στῆναι κελεύσας, καὶ κοσμίως
 πάντα διατάξας, καὶ ὄνειδίσας τῆς δειλίας, καὶ τὴν τελευταίην
 τῶν ἐναντίων, ἅμα τε καὶ τὴν Ἰωάννου νίκην μαθὼν, δρόμῳ 15
 καὶ ἀνδρεία ἐπὶ Γελίμερα χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι ἀπαρα-
 σκεύαστοι εὐρεθέντες, εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν κραταίαν, καὶ
 πολλοὺς ἀποβαλόντες εἰς * Μήδειαν ἐχώρουν καταλιπόντες
 D Καρχηδόνα. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, ὃ τε Βελισάριος καὶ
 Ἰωάννης καὶ οἱ Μασσαγῆται εἰς Δέκιμον ἀφικόμενοι, πάντα 20

6. ἀλλοιώσας A, ἀλλοίως vulg.
 vulg. 15. τὴν add. ex A.

13. τοὺς τε φ. A, καὶ τοὺς φ.
 20. πάντα A, ἅπαντα vulg.

magnamque Vandalorum equitum agmen a Gelimere ductum prospexit: Cibamundi quippe cladem et Amatae caedem ignorabat adhuc Gelimere. cum vero utriusque ad invicem propius accessissent, praevertentibus Vandali tumultum occupant, et de se terrorem maximum hostibus incutiunt: quare Romani in fugam versi secedunt in vicum stadiis septem a Decimo remotum. deus autem praeter omnem opinionem Vandalos in metum coniecit: si enim fugientes continuo insequuti essent, omnes penitus cum ipso Belisario ad internecionem delevisset (adeo quippe numerosa erat Vandalorum multitudo) et Ioannem Carthaginense revertentem et in spoliis mortuorum diripiendis occupatum, nullo negotio potuissent comprehendere. Gelimere relicto tumultu, ubi mortuum fratrem offendit, ad planctum et eiulatum conversus est totus, ex quo victoriae acies ei remansit omnino obtusa. Belisarius fugientibus sistere iussis, mox cuncta disponit ornate, formidinem exprobrat, cognitaque quam sustinuerant hostes strage et a Ioanne parta victoria, contento corporis cursu et animi ardore in Gelimere impetum facit. barbari subeundo certamini penitus imparati, in validam fugam se coniciunt, et multis suorum amissis deseruntque Carthaginense, Mediam se recipiunt. ubi nox ingruit, Belisarius, Ioannes et Massagetae Decimum repetentes, cuictis, quae occiderant,

τὰ συμβεβηκότα μαθόντες, ἔχαιρον· τῇ δὲ ἐπαύριον ἅμα τῶν πεζῶν καὶ τῇ Βελισαρίου γυναικὶ ἅπαντες ἐπὶ Καρχηδόνα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρχηδόνοι τὰς πύλας ἀναπετάσαντες καὶ λύχνα ἅπαντες, πανδημει πρὸς ὑπάντησιν Βελισαρίου 5 ἐξήσαν. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐανδήλοι ἐν τοῖς ἰεροῖς προσέφυγον. καταλαβόντος δὲ καὶ τοῦ στόλου, τὴν ἄλυσιν ἄραντες ἐν τῷ λιμένι τούτους ἐδέξαντο. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος στόλος τὴν ἐντολὴν τοῦ Βελισαρίου φυλάξαντες οὐκ εἰσῆλθον ἐν τῷ λιμένι, ἀλλ' ἔξω προσώρμισαν. Καλιώνυμος δὲ τὴν παρακοὴν P. 165

10 ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν, καὶ τὰ πλοῖα ληϊσάμενος πολλὰ χρήματα ἀφῆραπασεν, καὶ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ οἴκοις τοῖς πλησίον τοῦ λιμένος εἰσῆλθεν, καὶ πολλοὺς ἥχμαλώτευσεν. ἀπονητὴ δὲ Βελισάριος τῆς Καρχηδόνης κρατήσας παρήγει τοῖς στρατιωταῖς λέγων· ὁρᾶτε, ἤλικα εὐτυχήματα γεγόνα-

15 σιν ἡμῖν, ἐπειδὴ σωφροσύνην εἰς τοὺς Λίβυας ἐπεδειξάμεθα. βλέπετε, τὴν εὐκοσμίαν ἐν Καρχηδόνι διασώσασθε, καὶ μήτις ἀδικήσῃ τινα, ἢ ἀφαρπάσῃ τι αὐτοῦ. πολλὰ γὰρ κακὰ παθόντας ὑπὸ Οὐανδήλων ἀνδρῶν βαρβάρων, βασιλεὺς ὁ ἡμέτερος βοηθῆσαι τούτοις ἡμᾶς ἀπέστειλεν καὶ τὴν ἐλευθερίαν

20 χαρίσασθαι. ταῦτα παραινῶν εἰς Καρχηδόνα εἰσῆλθεν. καὶ

5. ἐξέσαν codd. et edd. 6. δὲ καὶ τοῦ A, δὲ τοῦ vulg. 11. ἐν add. ex A. 15. ἐπειδὴ A, ἐπειδὴν vulg. 17. παθόντων A. 19. τούτοις A, τούτους vulg.

auditis, summonere gavisī sunt. postero die coplis pedestribus accitis, coniuge quoque Belisarii secum sumpta, cuncti Carthaginem versus arripuerunt iter. Carthaginenses reseratis portis et accensis focus cum totius populi frequentia Belisarium excepturi obviam processerunt: Vandali in civitate relictī fugientes in templa consuluerunt salutī. adventante classe, sublata quae portum claudebat catena, et naves in civitatem admissae. et plurima quidem exercitus pars iussa Belisarii observatura portum non est ingressa, sed foras appulit. Calonymus vero contumacia fretus intro subiit, et exhaustis praedonis in morem navigiis, immensam divitiarum molem ex eis asportavit, officinas etiam et domos portui proximas ingressus, plurimos ex eis abduxit captivos. Belisarius porro Carthagine sine labore potitus, milites his verbis hortabatur: quam prospere nobis cuncta cedunt, cum vimirum moderate et temperanter erga Libyae populos nos gessimus, vos videtis: nunc ut eadem moderatio in urbe Carthagine servetur, efficite: nullus iniuste civem excipiat, nullus alterius rem per nefas tractet aut rapiat. plurima quippe a Vandalis barbaris viris passos istos cives imperator noster liberaturos nos misit, opem laturus, ac denique reddituros libertatem. haec colloquutus Carthaginem ingressus est: inde ad pa-

ἀναβὰς εἰς τὸ παλάτιον, ἐν τῷ Γελίμερος θρόνῳ ἐκάθισεν. τούτῳ προσῆλθον οἱ τε ἔμποροι Καρχηδόνος, καὶ ὄσοι πλησίον τῆς θαλάσσης ἔμενον, ὀλοφυρόμενοι ἀρπαγὴν πεπονθέναι ὑπὸ τοῦ στόλου. ὁ δὲ Βελισάριος Καλώννμον τὸν ναύαρχον V. 132 ὤρκισεν, ὅπως ἅπαντα τὰ διαρπαγέντα ἐνέγκη, καὶ ἀποδώσῃ 5 τοῖς οἰκείοις δεσπόταις. ὁ δὲ σφετερισάμενος ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπιουρήσας, οὐ μετὰ πολὺ τὴν δίκην ἔτισεν. ἔξω γὰρ φρε- C γῶν γενόμενος τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν φαγὼν ἀπέθανεν. Βελισάριος δὲ τὸν λαὸν εἰστία βασιλικῶς, καὶ ἡ τοῦ Γελίμερος θεραπεία παρείδει τε καὶ ὠνοχόει, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑποῦρ- 10 γει. οὕτως δὲ ὁ στρατηγὸς ἀθορύβως τὴν πόλιν ἔσχεν· ὥστε οὐδὲ ὕβριν τινα ἐπήγγυεν ἀνθρώπῳ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τινας συνέβη τὴν οἰκίαν ἀσφαλῆσαι· ἀλλ' ἀγοράζοντες οἱ στρατιῶται ἡσθιον, καὶ ἠύφραινοντο. τοὺς δὲ εἰς τὰ ἱερὰ φυγόν- 15 τας Οὐανδήλους πιστὰ δούς ἐξήγαγεν. τῶν δὲ τειχῶν τῆς πόλεως ἐπεμελεῖτο ἡμελημένων πρότερον ὄντων. ἔλεγον δὲ καὶ παλαιὸν λόγον ἐν Καρχηδόνι εἰρησθαι, ὡς τὸ Γ διώξει D τὸ Β. νυνὶ δὲ τετέλεσται. πρότερον γὰρ Γιζέριχος Βονιφά-

1. εἰς τὸ παλάτιον A e, ἐν τῷ παλατίῳ vulg. 2. τούτῳ πρ. A, τούτῳ τῷ πρ. vulg. 3. ὤρκισεν A, ὀρκίσας vulg. 4. οὐ μετὰ A, καὶ οὐ μ. vulg. 5. ὠρκίσας A, ὀρκίσας vulg. 6. Γελίμερος A, Γελίμερ vulg. 7. παρείδει τε καὶ A, παρείδεο καὶ vulg. 8. ὠνοχόει A e. 9. ἐπήγγυεν A, ἐπάγειν vulg. 10. ἀσφαλῆσαι A, σφαλῆσαι vulg. 11. ἡσθιον A, εἰσθιον vulg. 12. καταφυγόντας a. 13. παλαιὸν A, πάλαι vulg. 14. τετέλεσται A, τετέλευται vulg. 15. 16. 17. 18.

latium ascendens, in Gelimeris throno sedit: ad quem statim urbis mercatores caeterique qui ad mare habitabant accessere, se ab exercitu navali funditus compilari queritantes. quare Belisarius, dei nomine religiosius interposito, Calonymum classis praefectum adiuravit, ut quae diripuerat, deponeret in medium, et cuncta propriis dominis restitueret. is cum quaequam furtim retinuisset, et iusiurandum violasset, non diu postmodum persolvit poenas: a mente siquidem alienatus, lingua sibi dentibus corrosa, misere periit: porro Belisarius populum regali prorsus epulo accepit, in quo ipsa Gelimeris familia cibos apposuit, ipsa vinum miscuit, caeteraque ministeria obivit. ita dux ille nullo pene belli tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli hominum illata fuerit iniuria, nullus in foro propriam obserare domum fuerit coactus: quin potius necessariis pretio comparatis milites epulabantur, et genium fovebant. ad templa vero profugis Vandalis fidem dedit Belisarius, et e sacris locis eduxit: et urbis moenium pridem neglectorum curam egit. caeterum antiqui cuiusdam dicti submurmurans rumor adhuc Carthagine ferebatur: gamma expellet beta: et

τιον ἐξεδίωξεν· νυκτὶ δὲ Βελισάριος Γελίμερα. Γελίμερ δὲ
 χρήματα πολλὰ τοῖς γεωργοῖς Λιβύων προιέμενος πρὸς ἑαυ-
 τὸν ὑπήγαγετο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς Ῥωμαίων τοὺς εἰς τὰ
 χωρία περιόντας κτείνειν. τοῦτο δὲ ποιησάντων τῶν γεωρ-
 5 γῶν, μαθὼν ὁ Βελισάριος, ἀποστέλλει Διογένην ἓνα τῶν αὐ-
 τοῦ δορυφόρων αἰκίσασθαι τοὺς γεωργούς. ὁ δὲ Διογένης
 ἄμα τοῖς σὺν αὐτῷ εἰς οἰκίαν εἰσελθὼν, ἐκάθευδεν μηδὲν πο-
 λέμιον ἰννοούμενος· τοῦτο μαθὼν ὁ Γελίμερ τριακοσίους
 ἐπιλεξάμενος ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ. ἐλθόντες δὲ περιεκύκλω- P. 166
 10 σαν τὴν οἰκίαν, δεδιότες εἰσελθεῖν τὴν νύκτα. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
 αἰσθόμενοι, ἀναστάντες καὶ ὀπλισάμενοι, τοῖς ἵπποις ἐπιβάν-
 τες, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἀνοίγουσιν ἐξαπίνης τὰς θύρας,
 καὶ ταῖς ἀσπίσι περιφραξάμενοι, καὶ τοῖς δόρασιν ἀμυνόμε-
 νοι, τοὺς ἐναντίους ἐτρέψαντο. Γελίμερ δὲ ἐν Νουμιδίᾳ γε-
 15 νόμενος Οὐανδήλους πάντας συνήγαγεν, καὶ ὅσους προσφιλεῖς
 εἶχεν τῶν Μαυρουσίων, καὶ πρὸς πόλεμον εὐτρέπιζετο. ἀπέ-
 στείλει δὲ καὶ γράμματα ἐν Σαρδανίᾳ πρὸς Τζάτζονα τὸν
 ἴδιον ἀδελφόν, τὰ συμβάντα αὐτῷ δηλοποιῶν· ὃς ἀπύρας
 εὐθύς μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀπὸ Σαρδανίας εἰς τὴν Λιβύης

6. αἰκίσασθαι τοὺς γεωργούς A a, αἰτήσασθαι reliquis omissis
 vulg. 11. ἵπποις ἐπιβ. A, ἵπποις τε ἐπιβ. vulg. 13. ταῖς
 ἀσπίσι — — — ἀμυνόμενοι om. A, καὶ τοῖς δόρ. ἀμ. om. a.
 14. ἐτρέψαντο A, ἐτρέψαν vulg. 15. προσφιλεῖς] περι φίλους f.
 17. Σαρδανίᾳ A, Σαρδηνίᾳ vulg. Τζόνα A, Σιζόνα f, Σιζο-
 να vulg.

id quidem impletum est. prius enim Gizerichus Bouifacium eiecit:
 nunc vero Belisarius Gelimerem. Gelimer porro multis in Libyūm
 agricolas profusus pecuniis eos ad se pellexit: eosque iussit, ut Ro-
 manos, qui remanserant in pagis, occiderent. agriculturalum facinoris
 nuncio accepto, Diogenem e satellitibus unum, qui de crimine expo-
 stularret et ulcisceretur agricolas, misit. Diogenes una cum comitibus
 domum quampiam ingressus, nihil hostile veritus dormiebat. eo co-
 gnito trecentos electos viros in eum Gelimer emittit. illi profecti
 domum, qua iacebat, per ambitum obsederunt: noctu namque in eam
 irrumperere metuebant. Romani soli viginti numero periculo prae-
 viso exsurgunt, armantur, in equos insiliunt et, reseratis de repente
 portis, clypeis obtecti, lanceisque fortiter pugnantes, adversarios in
 fugam vertunt. porro Gelimer in Numidiam profectus, Vandalos
 omnes, et ex Maurusiis quos habuit amicos collegit, et ad bellum
 renovandum instruxit. litteras insuper in Sardiniam ad Tzatzonem
 fratrem dedit, quibus, quae sibi contigerant, significaret. ille confe-
 stium e Sardinia cum universo sibi subiecto exercitu ad Libycas oras

Βάπτην τριταῖος κατέλαβεν, καὶ ἔδρεν τὸν Γελίμερα. οἱ καὶ περιπλακέντες ἀλλήλων τῷ τραχήλῳ, οὐδὲν μέντοι εἰς ἀλλήλους ἐφθέγγοντο· ἀλλὰ τό, χαῖρε, σφίγγοντες ἔκλαιον· ὁμοίως καὶ ὁ στρατὸς τὴν συμφορὰν ἀπωδύροντο. ὁ δὲ Γελίμερ παραλαβὼν ἀμφοτέρους ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει, καὶ ταύτην 5 πολιορκεῖν ἐπειρᾶτο, οἴομενος τοὺς ἐν Καρχηδόνι προδιδόναι αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἷς ἡ τοῦ Ἀρείου δόξα ἤσκητο. πέμψας δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Οὐννων πολλὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ ὑπισχνεῖτο δίδοναι, εἰ καταπροδῶσουσιν αὐτῷ Ῥωμαίους. ταῦτα δὲ Βελισάριος μαθὼν πα- 10 ρὰ τῶν αὐτομόλων, καὶ Λαυρέντιόν τινα ἐν Καρχηδόνι ὄντα C προδύτην εὐρῶν ἀνεσκολόπισεν ἐπὶ λόφου πρὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς θεός μεγα ἐνέπεσον οἱ προδοσίαν μελετήσαντες, ὥστε τοὺς Μασσαγέτας ἠμολογῆσαι τὰ ὑπὸ Γελίμερος αὐτοῖς δηλωθέντα. τοῦ δὲ Βελισαρίου πάντας λόγῳ ἠθικῶ 15 καὶ ὀρκίῳ πρὸς φιλίαν αὐτοῦ μεταβαλόντος, αὐτὸς ἐκέλευσεν εὐθὺς Ἰωάννην τὸν Ἀρμένιον παραλαβεῖν πάντας τοὺς ἰππεῖς παρ᾽ ἑ πεντακοσίων καὶ ἐξελεθόντα πρὸς τοὺς Οὐανδήλους ἀκροβολίσασθαι. αὐτὸς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἄμα τῷ πεζῷ στρατῷ

1. ἀπτήν A a e, δκτήν vulg. καὶ alterum add. ex A. 4. στρατηγὸς A. ἀπωδύροντο A, ἀπεδύρ. vulg. 5. ἐχώρει A, χωρεῖ vulg. 7. τῶν Ῥ. στρατιωτῶν A, τὸν Ῥ. στρατὸν vulg. 8. ἤσκητο A, ἤσκετο vulg. καὶ add. ex A. 9. καταπροδῶσουσιν A, καταπροδῶσασιν vulg. 13. ἐνέπεσον A a, ἐνέπεσαν vulg. 15. λόγῳ πειθικῶ f, λόγοις πειθικῶις a. 16. μεταβαλὼν A. 17. παραλαβόντα a. 19. ὑστεραίᾳ A, ὑστέρῳ vulg.

tertio itineris die applicuit et mox occurrit Gelimeri. illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum invicem dedere colloquium, sed, salve, tantum effati, et constrictos se tenentes collacrimabantur, omnique pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in unum collecto, Carthaginem petit, et urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorumque exercitum a Carthaginensibus, quibus Arii sententia colebatur, extemplo prodendum. ad Unnorum quoque praecipuos mittens, multa bona eis se donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. haec a Gelimeris partium desertoribus cognoscens, Laurentiumque quendam Carthagine morantem reperiens Belisarius, colle quodam penes civitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui proditiones machinabantur, adeo ut quae ipsis Gelimer clam indicasset Massagetae palam edicerent. cunctis autem in exercitu blandis eius verbis ac etiam iusiurandis amice sibi concii-

καὶ τοῖς πεντακοσίοις ἱππεῦσιν εἶπετο. καταλαβόντες δὲ τοὺς V. 133
 Οὐανδήλους ἐν τῷ Τρικαμάρῳ στρατοπεδεύσαντας, ἔμειναν
 τὴν νύκτα πλησίον ἀλλήλων. συνέβη δὲ τέρας γενέσθαι ἐν τῷ D
 Ῥωμαϊκῇ στρατῷ. τῶν γὰρ δοράτων τὰ ἄκρα πυρὶ πολλῇ
 5 κατελάμπετο. τοῦτο θεασάμενοι κατεπλάγησαν· φραζάμενοι
 δὲ ἅμα πρῶτῷ ἀμφοτέροισι πρὸς τὸν πόλεμον ὤρμησαν. Ἰωάν-
 νης δὲ τῶν ἀμφοτέρων ἀπὸ τὸν ὀλίγους ἐπιλεξάμενος τὸν τε ποταμὸν
 διέβη καὶ τοῖς Οὐανδήλοις εἰσέβαλεν. ὁ δὲ Τζάτζων ὠθι-
 σμῷ χρησάμενος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐανδήλοι διώκοντες
 10 ἄχρι εἰς τὸν ποταμὸν ἤλθον. αὐτοῖς δὲ Ἰωάννης πλείστους
 τῶν ὑπασπιστῶν Βελισαρίου λαβὼν κατὰ τοῦ Τζάτζωνος εἰσ- P. 167
 ἐπήδησεν σὺν βοῇ τε καὶ πατάγῳ πολλῷ. γίνεται οὖν καρ-
 τερά ἢ μάχη, καὶ πίπτει Τζάτζων ὁ τοῦ Γελίμερος ἀδελφός.
 τότε δὴ πᾶν τὸ στράτευμα Ῥωμαίων τὸν ποταμὸν διαβάντες
 15 ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρεψάμενοι, μέχρι
 τοῦ στρατοπέδου ἐδίωξαν· καὶ ὑποστρέψαντες τοὺς νεκροὺς
 ἀπέδυσον ὅσοι μάλιστα ἐχρυσόφορον, καὶ εἰς τὸ ἑαυτῶν στρα-
 τόπεδον ὑπεχώρησαν. ἀπέθανον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ Ῥω-
 μαίων πενήκοντα, Οὐανδήλων δὲ ὀκτακόσιοι. καταλαβὼν δὲ

1. καταλαβόντες A, καταλαβόντα vulg. 2. ἔμειναν A, ἔμεινον
 vulg. 7. ἀπολεξ. A. 10. πλείστους A, πλείους vulg. 16.
 ἐδίωξαν] ἐχώρησαν vulg. 19. Οὐανδήλοι A. δὲ alterum
 add. ex A.

liatis, Ioanni Armenio, ut equitibus, praeter quingentos, universis se-
 cum assumptis, in Vandalos egressus, velitationibus pugnam lacesseret,
 confestim imperavit. ipse postera luce cum pedestrium copiis et
 equitum illis quingentis pone sequebatur. cum autem Vandalos ad
 Tricamarum castra metatos invenisset, iuxta se invicem nocte illa in
 castris utrique steterunt. in Romano vero exercitu portentum videri
 contigit. hastarum enim cuspides ignitis emissis radiis collucere: quo
 viso cuncti terrore stupefacti. primo crepusculo armis utrinque mu-
 niti ad conserendam pugnam utrique cum impetu irruerunt. Ioannes
 ex suorum copiis non multis admodum selectis, flumen traiecit, et in
 Vandalos impressionem fecit: Tzatzon fortiter sustinens, et in eum
 ex adverso irruens, in fugam vertit: atque ita insequentes Vandalii
 ad flumen usque pervenerunt. rursus vero Ioannes pluribus ex Be-
 lisarii satellitio acceptis in Tzatzonem cum clamore et strepitu insi-
 liit: acrisque pugna inde conflata est, qua Tzatzon, Gelimeris frater,
 cecidit. tum vero universa Romanorum acies flumen traiciens in ho-
 stes irrupit, et in fugam actos ad castra usque caesos insectata est:
 atque inde versa facie pedem referens, mortuis, maxime qui auro
 erant ornatiores, exutis, ad castra remigravit. caesi sunt in ea pu-
 gua Romanorum quinquaginta, ex Vandalis octingenti. sub vesperam

Βελισάριος σὺν τοῖς πεζοῖς τῇ δειλῇ πρὸς ἑλίαν, ἄρας, ὡς εἶχε τάχους, σὺν παντὶ τῷ στρατῷ ἐπὶ τὸ τῶν Οὐανδήλων Βετρατόπεδον ὤχητο. Γελίμερ δὲ γνούς Βελισάριον παρόντα σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ παντὶ τῷ στρατῷ, ἐπιβάς τῷ Ἰππῷ μηδὲν διαταξάμενος ἀκρατῶς ἐπὶ Νουμιδίαν ἔφηνεν μετ' ὀλίγων 5 συγγενῶν καὶ οἰκετῶν αὐτοῦ καταπεπληγμένος. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν φυγόντα ᾗσθηοντο οἱ Οὐανδήλοι καὶ οἱ πολέμιοι ᾗδη ἐωρῶντο, τότε δὴ οἱ τε ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐθορυβοῦντο καὶ ἐκόκκουν, καὶ οὔτε χρημάτων μετεποιοῦντο οὔτε τῶν φιλιτάτων ὀδυρομένων, ἀλλ' ἕκαστος ἔφηνεν ὅπου ᾗδύ- 10 νατο. ἐπελθόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τότε στρατόπεδον αἴρουσιν, καὶ ἐπιδιώξαντες τὴν νύκτα ὅλην, ἄνδρας μὲν ὅσοις ἐνέτυχον C ἔκτειναν, καῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐποι- οῦντο. χρήματα δὲ τσαῦτα τὸ πλῆθος εὔρον, ὅσα οὐδέποτε ἐν ἐνὶ χωρίῳ τετύχηκεν εἶναι. τὴν γὰρ Ῥωμαίων ἀρχὴν ληϊ- 15 σάμενοι, χρήματα εἰς Λιβύην πολλὰ μετήνεγκαν· καὶ τῆς χώρας αὐτῆς ἀγαθῆς οὐσης καὶ εὐκάρπου, χρημάτων πρόσσ- δοι πολλαὶ αὐτοῖς ἰγεγόνασιν. ἐνενηκοντα πέντε γὰρ εἴη Λιβύης Οὐανδήλοι ἐκράτησαν, καὶ πολὺν πλοῦτον συναγαγόν-

1. ἄρας a e, ὦρας A, ἄρα vulg. 2. στρατῷ A f, στρατοπέδῳ vulg. 5. ἐπὶ add. ex A. 8. ἐθορυβοῦντο A, ἐθορεύουν τε. 9. ἐκόκκουν A. οὔτε τῶν A, οὔδὲ τῶν vulg. 10. ὅπου A, ὅσον vulg. 12. ἐνέτυχον A, εἰτυχον vulg. 15. τετύχηκεν A, ἔτυχεν vulg. 19. πολὺν πλοῦτον A, πολὺ πλοῦτος vulg.

autem inclinata iam die, Belisarius cum peditibus reversus, qua cursus contentione potuit, cum universo exercitu in Vandalorum castra perrexit. Gelimer Belisarium cum peditibus et agminum reliquis adesse persentiens, relicto exercitu incomposito, effuso cursu, ipsoque metu urgente compulsus, cum paucis consanguineis et familiaribus in Numidiam aufugit. comperta a Vandalis eius fuga, ipsisque hostibus iam in conspectu positis, tunc virorum, mulierum, et puerorum promiscua turba sublato eiulatu terrore confundi et turbari: abiecta que facultatum et carissimorum cura, qua quisque potuit, in fugam se coniecit. Romani dato aditu irrupentes castris potiuntur, et fugientes per totam noctem insequuti, viros quidem obviam factos peremerunt, pueros autem et mulieres captivas in servorum numerum recensuerunt. porro pecuniarum et divitiarum eam ibi vim repererunt, quam in unum locum usquam congerere liceat. quondam enim Vandalis Romanorum imperium totum in direptionem sibi concessum deprædati, divitias et facultates in Libyam transportaverunt immensas: ac regionem insuper optimam et fertilissimam nacti, fortunarum et opum omnium collegerunt proventus. nonaginta quippe annis Libya

τες ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὰς τῶν Ῥωμαίων χειρας ὁ πᾶς
 πλοῦτος ἐπανῆκεν. ἐν τρισὶ γὰρ μηνσὶ πολεμήσας ὁ Βελισά-
 ριος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου
 πᾶσαν τὴν Λιβύην ὑπέταξεν. ἀπέστειλε δὲ Ἰωάννην τὸν Ἀρ-
 5 μένιον σὺν διακοσίοις ἐπιλέκτοις διώκειν τὸν Γελίμερα ἕως
 αὐτὸν ζῶντα ἢ νεκρὸν λαβεῖν. ὃς φθάσας τὸν Γελίμερα
 ἤμελλε λαμβάνειν, εἰ μὴ συνηέχθη πρᾶγμα τοιόνδε. Οὐλιά-
 ριός τις τῶν Βελισαρίου δορυφόρων συνῆν τῷ Ἰωάννῃ, ὃς
 οἶνῳ μεμεθυμένος ἰδὼν ὄρνιν ἐπὶ δένδρου καθημένην, ἐκτεί-
 10 νας τὸ τόξον κατ' αὐτῆς ἔβαλεν, καὶ τῆς μὲν ὄρνιθος ἀπέτυ-
 χεν, τὸν δὲ Ἰωάννην ὀπισθεν εἰς τὸν ἀχένα ἔβαλεν. ὁ δὲ
 καιρίαν πληγὴν τέθηκεν, πολὺ αὐτοῦ πένθος βασιλεῖ τε Ἰου-
 στινιανῷ καὶ Βελισαρίῳ καὶ πᾶσι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονί-
 οῖς καταλιπῶν. οὕτως Γελίμερ διαφνγὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 15 ἐπὶ Μαυρουσίους ἐχώρει. Βελισάριος δὲ τοῦτον διώξας εἰς
 Παπούαν τὸ ὄρος ἀπέκλεισεν εἰς τὰ ἔσχατα Νουμιδίας. τοῦ-
 τον δὲ * παρακαθίσας διὰ τοῦ χειμῶνος λειψάντων αὐτῷ
 πάντων τῶν ἐπιτηδείων, ἄρτος γὰρ παρὰ Μαυρουσίους οὐ γί-
 νεται, οὔτε οἶνος, οὔτε ἔλαιον, ἀλλὰ τὰ ὄλυρα καὶ τὰς κρι-

2. ὁ add. ex A. 6. φθάσας] καὶ A. 9. μεμεθυμένος A,
 μεθ. vulg. 10. ἔβαλεν A, ἐβαλλεν vulg. τῆς α, τοῦ vulg.
 12. αὐτοῦ add. ex A. 14. ἀπολιπῶν A. 16. Παπούαν A.
 τοῦτον] τοῦτου vulg.

potiti Vandali, et variorum bonorum copia circumfluentes, uno diei
 momento in Romanorum manus delapsi, omnibus ad Romanos rede-
 untibus cesserunt. trimestri siquidem bello, ab Octobris exordio ad
 Decembris exitum Libyam universam Belisarius subegit. misit autem
 Ioannem Armenium cum ducentis militibus selectis, qui Gelimerem
 insequeretur, et eum seu vivum, seu vita functum comprehenderet.
 is Gelimerem assequutus, iam manibus tenebat, nisi quid negotii hu-
 iusmodi capiendum impediisset. Uliarius quidam Belisarii satelles in
 Ioannis comitatu tum fuit, qui cum vino madidus avem arbori vidis-
 set insidentem, directo in eam arcu telum emittens, a ferienda qui-
 dem aberravit ave, at Ioannem in cervicem percussit retro. is itaque
 lethali plaga saucius, sui desiderio, multoque luctu imperatori Iusti-
 niano, Belisario, Romanis omnibus et Carthaginiensibus relicto, inter-
 iit. Gelimer itaque ea die fuga arrepta ad Maurusios se recepit:
 Belisarius autem fugientem insequutus in monte Papua ad extrema
 Numidiae inclusum obsedit. per hiemem vero posita obsidione, re-
 rum necessarium penuria, et in angustum premi coepere; nec enim
 panis, vinum, aut oleum apud Maurusios enascitur, sed olyra sola et
 hordea, animalium ratione carentium more, eaque nondum subacta

θάς, ὡς ἄλογα ζῶα, ἀνεφθα ἐσθίουσιν. τοιοῦτοις Γελίμερ περιπεσῶν, γράφει πρὸς Φαράν, ὃν Βελισάριος κατέλειπεν Βφυλάσσειν αὐτόν, πεμφθῆναι αὐτῷ κιθάραν καὶ ἄρτον ἕνα καὶ σπόγγον. ὁ δὲ Φαράς διηπύρει, τί ἂν εἶη τοῦτο, ἕως ἂν ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίσας εἶπεν· ὡς ἄρτον μὲν ἐπιθῶ-5 μεῖ θεάσασθαι Γελίμερ, μὴ ἰδὼν ἄρτον, ἀφ' οὗ ἀναβέβηκεν, σπόγγον δὲ διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς ἀλουσίας κακοῦσθαι, ὅπως σπόγγῳ τούτους παραμυθῆσθαι· κιθάραν δὲ κιθαριστῆ ἀγαθῷ ὄντι, ὅπως τὴν συμφορὰν τὴν παροῦσαν τῇ κιθάρᾳ θρηνήσῃ καὶ ἀποκλαύσθαι. ταῦτα ἀκούσας Φα-10 ρᾶς, περιαλγῆσας τε καὶ τύχην τὴν ἀνθρωπίνην ἀπολοφυρόμενος, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐποίει, καὶ πάντα ἔπεμψεν ὅσα ἔχρηζεν τῷ Γελίμερι. τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος, δεδιὼς ὁ Γελίμερ τὴν πολιορκίαν Ῥωμαίων καὶ ἐλεήσας τὰ τῶν συγγενῶν τέκνα σκώληκας ἐν αὐτῇ τῇ ταλαιπωρίᾳ * πεποιηκότα, 15 ἐθελύνθη τε τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς Φαράν ἔγραψεν, ὅπως τὰ πιστὰ λαβῶν, αὐτὸς τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς Βελισάριον παραγέωνται. ὁ δὲ ὄρκῳ τοῦτο πληροφορησας, λαβῶν ἅπαντας εἰς Καρχηδόνα ἤκεν. Βελισάριος δὲ τούτον περιχαρῶς ἐδέξατο, ὁ δὲ Γελίμερ γελῶν πρὸς Βελισάριον εἰσῆλθεν· ὃν 20

5. εἶπεν om. A e. μὲν A a, ἂν vulg. 8. παραμυθῆσθαι A, παραμυθῆσθαι vulg. κιθάραν δὲ κιθαριστῆ ἀγαθῷ a, κιθαρ-ιστῆ δὲ ἀγαθῷ vulg. 9. ὄντι om. A. 19. ἤκεν] ἤλαθεν e. 20. εἰσῆλθεν· ὃν A, ἤλαθεν· ὢν vulg.

comedunt: in eam calamitatem adductus Gelimer a Pharano, quem Belisarius ad obsidionem continuandam reliquit, citharam, panem unum, et spongiam sibi mitti per litteras petiit. Pharano haesitanti, nec quid haec sibi vellent, assequuto, qui tulerat epistolam tabellarius addidit: nondum viso pane, ex quo montem ascendit Gelimer, panem videre desiderat; oculis ab eo tempore illotis, et iam sorde op-pletis ac dolentibus, nunc leniendis et abstergendis spongiam expetit: citharam denique, ipse pulsandae citharae mire peritus, exoptat, qua praesentis infortunii calamitatem deslere et luctu possit prosequi. his auditis Pharanus indoluit, et sortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer concessit, atque omnia, quae opus erant, transmisit. exacta iam hieme, veritus Gelimer ne magis stricta Romanorum obsidione premeretur, filiorum maxime sui generis, qui vermibus scatebant et laborabant, misertus, animo emollitus et omnino fractus, ad Pharantum rescripsit, ut data securitatis fide, ipse cum suis ad Belisarium transire possent. Pharanus interposito iureiurando cum Gelimeri fecisset satis, cunctos in potestatem receptos Carthaginem

οἱ μὲν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ πάθους ἐκστάτα τῶν κατὰ φύσιν φρενῶν ὑπώπτενον καὶ παραπαίοντα· οἱ δὲ φίλοι τούτου ἀγγίχουσι τε τὸν ἄνθρωπον λογιζέσθαι, ὅτι βασιλέα ὄντα καὶ βασιλικῷ γένους, καὶ δύναμιν ὀχυρὰν ἔχοντα καὶ χρήματα 5 μεγάλα, ἄφρω φυγὴν τε καὶ κακοπάθειαν τὴν ἐν Παπούσῃ ὑποστάνατα καὶ νῦν ἐν αἰχμαλωτῶν λόγῳ ἦγοντα, οὐδενὸς ἄξια τὰ ἀνθρώπινα ἢ γέλωτος πολλοῦ οἰεσθαι εἶναι. Βελισάριος δὲ τοῦτον σὺν τοῖς ἄρχουσι πᾶσι τῶν Οὐανδηλῶν οὐκ ἐν ἀτιμίᾳ ἐφύλαττεν, ὅπως πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανὸν 10 τοῦτον ἀπαγάγῃ εἰς τὸ Βυζάντιον. Κύριλλον δὲ εὐθύς Βελισάριος σὺν τῇ κεφαλῇ τοῦ Τζάτζωνος ἐπὶ Σαρδῶν τὴν νῆσον πέμψας, ἣ Κυρώνη ἐκαλεῖτο πρότερον, ταύτην Ῥωμαίοις P. 169 ὑπέταξεν. εἰς δὲ Καισάρειαν τὴν ἐν Μαυριτανίᾳ Ἰωάννην ἕτερον ἀπέστειλεν, ἥτις τριάκοντα ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει Καρ- 15 χηδόνας, εἰς τὰ Γάδειρά τε καὶ τὰς ἡλίου δυσμᾶς κείται. ἄλλον τε Ἰωάννην τῶν ὑπασπιστῶν ἕνα εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμὸν καὶ τὴν ἑτέραν τῶν Ἑρακλειῶν στηλῶν ἐπεμψεν, τὸ ἐκεῖ φρούριον ὃ Σεπτὸν καλοῦσι καθέξοντα. εἰς δὲ τὰς νήσους, ἀπερ' ἐγγὺς εἰσι τῆς Ὠκεανοῦ εἰσβολῆς, Μαϊῶρικά τε

2. φρενῶν om. A f. 3. δτι] fort. ἄτε. 5. εἰς φυγὴν A.
 6. αἰχμαλωτῶν A a. οὐδὲν A b. 8. τοῖς add. ex A. 12.
 πέμψας add. ex A. Κύρνος A alii. 14. ἀποστελλας A.
 18. ὃ Σεπτὸν A a f, ὃς Ἐπιτον e, ὅσον Ἐτους vulg.

deduxit: eumque Belisarius gratanter omnem in modum excepit. Gellimer porro ridens ad Belisarium accessit: ex quo calamitatis et doloris vehementia eum naturali mentis statu alienatum et in insaniam actum nonnulli suspicabantur; amici prudentem praedicabant et sagacem, qui cum regia stirpe procreatus regnum prius teneret, locorum et hominum firmo potiretur praesidio, et immensis divitiis abundaret, uno temporis momento fugam et omnis generis molestias Papuae subire coactus, nunc demum captivi specie oppressus, nullius alterius, quam copiosi risus dignas res humanas omnes existimabat. eum porro cum optimatibus Vandalorum omnibus a dedecore longe et contemptu, sub tuta licet custodia, tenuit Belisarius, ut eum ad imperatorem Iustinianum Byzantium deduceret. continuo vero Cyrillum cum capite Tzatzonis in Sardiniam insulam, Cynnum olim dictam, misit; quam ille postmodum in Romanorum potestatem recepit. Ioannem autem alterum Caesaream, quae Mauritaniae est distatque a Carthagine triginta dierum itinere, ad Gades et solis occasum sita, et insuper alterum Ioannem unum ex satellitibus ad fretum Gaditanum atque alteram Herculis columnam misit, qui castrum, quod Septum vocant, occuparet: Apollinarium vero virum bello egregium ad insulas quae pro-

καὶ Μινόρικα, Ἀπολλινάριον ἔστειλεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ
 V. 135 πολέμια. ἀπέστειλε δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ τινὰς τῶν Λιβυαίων
 καὶ τῶν Οὐανδήλων τὸ φρούριον λαβεῖν ἐκέλευσεν. οἱ δὲ
 Β τοῦτο φυλάττοντες Γότθοι πρὸς τὴν μητέρα Ἀταλαρίχου ταῦ-
 τα δῆλα ἐποίησαν. ἡ δὲ γράφει πρὸς Βελισάριον μὴ τοῦτο 5
 τυραννίδι λαβεῖν τὸ φρούριον, ἕως ἂν βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς
 γνῶ, καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Οὐανδα-
 λικὸς πόλεμος ἐτελεύτα. ὁ δὲ φθόνος, οἷα ἐν μεγάλῃ εὐδαι-
 μονίᾳ φιλεῖ γίνεσθαι, ᾧδινε καὶ εἰς Βελισάριον. τινὲς γὰρ
 διέβαλλον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τυραννίδα μελετᾶν. ὁ δὲ 10
 βουσιλεὺς πέμπας Σολομῶνα ἀποπειρᾶται τὴν Βελισαρίου γνώ-
 μην, πότερον σὺν Γελίμερὶ τε καὶ Οὐανδήλοις εἰς Βυζάντιον
 ἦκειν, ἢ αὐτοῦ μένοντος, ἐκείνους στεῖλαι ᾧδε· οὐ γὰρ ἔλα-
 C θον αὐτὸν οἱ ἄρχοντες οἱ τὴν τυραννίδα ἐπενεγκόντες. ὁ δὲ
 Βελισάριος εἰς Βυζάντιον ἀφίκετο Σολομῶνα στρατηγὸν Α- 15
 βύης καταλιπὼν. καταλαβὼν δὲ Βελισάριος τὸ Βυζάντιον ἅμα
 Γελίμερι καὶ τοῖς Οὐανδήλοις γερῶν ἠξιώθη μεγάλων, οἷον
 ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις οἱ Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐν μεγίσταις νί-
 καις ἀνεδήσαντο. ἔξακοσίων τε χρόνων παρωχηκότων οὐδεὶς
 ἐηλύθει εἰς τιμὴν τοιαύτην, εἰ μὴ Τίτος καὶ Τραϊανός, καὶ 20

4. τοῦτο φυλ. A, φυλ. τοῦτο vulg. πρὸς add. ex A. 6.
 τυραννίδι A a, τυραννίδα vulg. 7. τὸ δοκοῦν A. 9. γί-
 νεσθαι A, γενέσθαι vulg. 14. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.
 οἷον A f, οἷων vulg.

pius absunt ab Oceani in mediterraneum influxu, Maioricam nimirum atque Minoricam destinavit, et in Siciliam nonnullos milites ex Libya, qui Vandalorum arcem sub praesidio tenerent. castrum vero custodes Gotthi istud Atalarichi matri litteris manifestaverunt. illa Belisario, ne castrum tyrannice expugnaretur, priusquam imperator Iustinianus certior fieret, suumque super ea re consilium explicuisset, significata demum Vandolica bella finem habuere. caeterum invidia, quemadmodum in magna felicitate fieri amat, etiam Belisario calamitatem peperit. quidam enim ipsum affectatae tyrannidis apud imperatorem criminati sunt. imperator autem per Salomonem Belisarii sententiam experitur, utrum ipse cum Gelimere et Vandalis Byzantium proficisci, an certe ipso in Libya diuturniorem moram trahente, ipsos illuc mittere statueret? porro Belisarius Salomone Libyae duce relicto (ab optimatibus enim se tyrannidis insimulatum non erat nescius) Byzantium versus iter arripit. subinde cum Gelimere et Vandalis Byzantium profectus, ea honorum amplitudine, qua prioribus saeculis Romanorum duces post magis insignes victorias donabantur, cummulatus est: sexcentos enim annos si numeraveris, nullus, nisi forte

ἄλλοι αὐτοκράτορες στρατηγήσαντες ἐπὶ τὸ βαρβαρικὸν ἔθνος ἐνίκησαν. τὰ τε γὰρ λάφυρα ἐνδεικνύμενος καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἀνδράποδα ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐπόμπηυσεν, ὃν Θριάμβον D καλοῦσι Ῥωμαῖοι. οὕτω παλαιῶ μέντοι τρόπῳ, ἀλλὰ πεζῇ 5 βαδίζων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ ἄχρις εἰς τὸ ἵπποδρόμιν. ἦν δὲ τὰ λάφυρα ὅσα δὴ ὑπουργικὰ τῇ βασιλείῳ τάξει ἀνεῖσθαι εἰώθει, θρόνοι χρυσοῖ, καὶ ὀχήματα οἷς τῶν βασιλέων αἱ γυναῖκες ὀχοῦνται, κόσμος τε πολὺς ἐκ λίθων ἐντίμων συγκείμενος, ἐκπόματα χρυσαῖ, καὶ τὰ ἄλλα σύμπαντα ὅσα εἰς 10 τὴν βασιλείῳ θοίνῃ χρησίμα. ἦν δὲ καὶ ἄργυρος ἔλκων μυριάδας πολλὰς ταλάντων καὶ παντοδαπῶν βασιλικῶν κειμηλίων, ἅπερ Γιζέριχος τὸ ἐν Ῥώμῃ συλήσας παλάτιον ἔλαβεν ἐν οἷς καὶ τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ἦν, ἅπερ Οὐεσπασιανὸς P. 170 Τίτος μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν εἰς Ῥώμην ἤνεγκεν. 15 ἀνδράποδα δὲ ἦν τοῦ Θριάμβου Γελίμερ τε αὐτὸς ἐσθῆτά τινα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμπεχόμενος πορφυρᾶν, καὶ τὸ συγγενὲς ἄπυρ, Οὐανδῆλων τε ὅσοι εὐμήκεις ἄγαν καὶ καλοὶ τῷ σώματι ἦσαν. ὡς δὲ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ Γελίμερ ἐγένετο, τὸν τε βασιλέα ἐπὶ βήματος καθήμενον καὶ τὸν δῆμον ἐστῶτα ἐφ'

3. μέση A, μέσῃ vulg. 5. ἵπποδρομεῖον A a, ἵπποδρόμον f.
 7. εἰώθει A a, εἰώθασιν vulg. 8. φχοῦνται vulg. 9. τὰ
 add. ex A. 12. τὸ add. ex A. 14. εἰς Ῥώμην A, ἐν Ῥώ-
 μῃ vulg. 16. τῶν ὤμων A, τὸν ὤμον vulg.

Titus, Traianus, aut alii imperatores et exercituum ductores, qui barbaras nationes devicerunt, parem honoris gradum qui attigerit, facile occurret. spolia namque et exuvias, victos quoque bello captivos, per mediam civitatem circumduxit, quod triumphum Romani nuncupavere. ita quidem antiquo more ex domo sibi propria ad circum usque pedes incessit. fuere vero ea spolia, quae regiae maiestatis ministerio et regum usibus concedi consueverunt: throni aurei, et lecticae, quibus regum uxores amant vehi, mundus infinitus ex pretiosis lapillis, aurea pocula, caeteraque omnia, quae regis convivii inferuntur. censitum est praeterea argenti pondus plurimum myriadum talentorum, et regia generis omnis supellex, quam Gizerichus Romam depopulatus ex imperatorum palatio secum asportaverat: in his extiterunt ornamenta Iudaeorum omnia, quae captis Hierosolymis Titus Vespasianus Romam intulit. captivi in triumphum ducti fuerunt, Gelimer ipse purpurea chlamyde in humerum reiecta vestitus, omnes eius consanguinei, et ex Vandalis proceriores quique corpore et vultus forma venustiores. ut ad circum Gelimer pervenit, et imperatorem solio sedentem, et populum hinc et inde circumstantem conspexit, in has

ἐκάταρα μέρη εἶδεν, ἐπιλέγων οὐκ ἐπαύσατο βοῶν· ματαιό-
της ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης! ἀφικόμενον δὲ αὐτὸν
κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως βῆμα τὴν πορφυρίδα περιελόντες πρη-
νῆ πεσόντα προσκυῆσαι τὸν βασιλέα ἠνάγκασαν. ὁ δὲ βα-
Βσιλεύς τε καὶ ἡ ἀγούστα τοῦ Ἰλδερίχου παιδας καὶ ἐγγόνους 5
πάντας τε τοὺς ἐκ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ βασιλέως συγγενείας
χρήματα ἱκανὰ ἐδωρήσατο, καὶ Γελίμερι χωρία ἐν Γαλατίᾳ
μεγάλα τε καὶ τερπνὰ μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐν
τούτοις οἰκεῖν συνεχώρησεν, εἰς πατρικίου δὲ ἀξίαν ἀνεβίβα-
σεν τοῦτον, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι αὐτὸν τῆς Ἀρείου δόξης με- 10
ταστῆναι. ὁ δὲ Βελισάριος μετὰ τὸν Θριάμβον ὑπάτευσεν,
καὶ πάμπολλα χρήματα ἐκ τῆς αὐτοῦ νίκης ὁ δῆμος τοῦ Βυ-
ζαντίου ἀπῆλαυσεν, ὅσα οὐδέπω. τοῦ δὲ Σολομῶνος τὴν Λιβύην
V. 136 διέποντος, Μαυρούσιοι πόλεμον κατὰ Λυβύων ἐκίνησαν. οἱ
δὲ Μαυρούσιοι ἐκ τῶν ἐθνῶν κατάγονται, οὓς Ἰησοῦς ὁ τοῦ 15
C Ναυῆ ἐκ τῆς Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μέχρις Αἰγύπτου
κατοικοῦντας ἀπῆλασεν. οἱ τινες καταλαβόντες τὴν Αἴγυπτον,
καὶ μὴ δεχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καταλαμβάνουσι τὴν Λιβύην,
καὶ ταύτην παροικησάντες (ἦν ὑστέρῃ καιρῷ οἱ παρὰ Ῥωμαί-

1. βοῶν A, λέγων vulg. 3. τὴν πορφυρίδα A, τὸν πορφύραν
vulg. 5. παιδα A. 6. ἐκ τῆς A, ἐκ τοῦ vulg. 7. ἱκα-
γὰ A, καλὰ vulg. 9. συνεχώρησεν, εἰς πατρ. δὲ ἀξίαν ἀνε-
βίβασεν τοῦτον A, συγχωρήσας εἰς π. τάξιν τοῦτον οὐκ ἀνεβ.
vulg. 11. μετὰ τὸν Θριάμβον A, μετὰ τῶν Θριάμβων vulg.
13. οὐδέπω A, οὐδέποτε vulg. 16. ἐκ τῆς A, ἐκ τῶν vulg.

voces frequentius repetitas erupit: vanitas vanitatum, et omnia vanitas. versus imperatoris autem solium procedentem exuerunt purpura, prius etiam quam pronus in terram imperatorem venerari cogeretur. post haec Ilderichi filios et nepotes, eosque cunctos, qui a Valentiniano imperatore genus ducere reperti sunt, imperator et augusta magna divitiarum liberalitate excepit: Gelimeri vero vicos et oppida per Galatiam ampla et amoena, in quibus ipse cum affinibus habitare permitteretur, assignavit: in patriciorum tamen ordinem quod Arianorum opinionem deserere detrectaret, non exivit. acto triumpho Belisarius subinde consulatum gessit, et ex eius victoria id nummorum munus, quale nusquam auditum, populus Byzantinus accepit. porro Salomone Libyam administrante, Maurusii adversus Libyas arma moverunt. isti Maurusii ex gentibus, quas Iesus Nave Phoenicum regionem a Sidone ad Aegyptum usque habitantes expulit, originem traxerunt: qui primum in Aegyptum appellentes, nec ab incolis admissi, perrexerunt in Libyam, et eam incoluerunt: (eam sequutis temporibus Romanorum im-

οις βασιλεῖς κρατήσαντες, Τηγεῖν ταύτην ἀνόμασαν) στήσαν-
 τες δύο στήλας ἐπὶ τῆς μεγάλης κρήνης ἐκ λίθων λευκῶν ἐγ-
 κεκολαμμένα ἔχούσας γράμματα Φοινικικὰ λέγοντα τάδε·
 5 υἱοῦ Ναυῆ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη ἐν Λιβύῃ πρότερον αὐ-
 τόχθονες, ἔχοντες βασιλεῖα Ἀσκληπέα, τῆς γῆς υἱὸν ἔφασκον
 εἶναι, οἱ τινες Καρχηδόνα ἔκτισαν. Σολομῶν δὲ λαβὼν ἐκ D
 Καρχηδόνας τὰ στρατεύματα, κατὰ Μαυρουσίῳν ἔχώρει. ἐλ-
 θῶν δὲ εἰς Βυζάκιον εἰς Ῥαμῆς τὸ χωρίον, ἔνθα οἱ Μαυρού-
 10 σιοι ἐστρατοπέδευσαν κύκλον ἐκ τῶν καμῆλων ποιησάμενοι,
 τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀποθέμενοι,
 καὶ τοὺς Μαυρουσίους κατ' αὐτοῦ ἐξερχομένους, ἐπιβάς τοῦ
 ἵππου πεντακοσίους ἐπιλέκτους ἐπαγόμενος εἰς ἐν τοῦ κύκλου
 ἐπισκῆψαι μέρος καὶ τὰς καμῆλους κτείνειν ἐκέλευσεν. φο-
 15 νέυσας δὲ ἀμφὶ διακοσίων, δρόμῳ εἰς τὸ τοῦ κύκλου μέσον
 ἔχώρησεν, ἔνθα αἱ γυναῖκες ἐκάθητο. οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλα-
 γέντες ἐπὶ τὸ ὄρος ἔφυγον σὺν πάσῃ ἀκοσμίᾳ. κτείνονται δὲ P. 171
 τῶν Μαυρουσίῳν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μύριοι. αἱ δὲ γυναῖκες
 πᾶσαι σὺν τοῖς παιδίοις ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐγένοντο. καὶ

1. Τηγεῖν A. 2. ἐγκεκολαμμένα A, ἐγκεκολαμμένων vulg.
 6. Ἀσκληπαῖα, δε Ἡρακλεῖ ἐβασίλευσεν, ἐν τῆς γῆς A, Ἀσκληπέα,
 δε Ἡρακλεῖου βασιλείᾳ τῆς γῆς υἱὸν vulg. 9. Ῥάμμης A α.
 11. καὶ τοὺς παῖδας A. ἀποθέμενοι A ε, ἐνθέμενοι vulg. 12.
 ἐπιβάς A α, ἀποβάς vulg. 13. εἰς ἐν A, εἰς ἕνα vulg. 18.
 ταύτη A, αὐτῇ vulg. 19. παισίν A.

peratores sibi subactam Tingitanam dixerunt) ac demum duabus col-
 umnis ad magni fontis latera ex albo lapide erectis Phoenicio chara-
 ctere Phoenicumque dialecto nonnulla insculpserunt in hanc senten-
 tiam: nos sumus, qui a facie Iesu praedonis filii Nave fugimus. ex-
 titerant etiam per Libyam aliae gentes indigenae, quibus Aesculapius
 rex, telluris, ut aiebant, filius, praesuit, quae prima Carthaginiis fun-
 damenta posuerunt. Salomon autem, copiis Carthagine eductis, ad-
 versus Maurusios protectionem suscepit. Byzacium cum pervenisset
 ad Rames oppidum, quo Maurusii, vallo circulari ex camelorum gre-
 gibus composito, mulieres, pueros, nec non se ipsos in eum impres-
 sionem facturos incluserant, equo conscenso, quingentos milites sele-
 ctissimos ad unam circumvallantis ambitus partem collocatos hostes
 aggredi, et camelos telis inbet confodere. ducentis circiter interfe-
 ctis, contento cursu medium ambitus, quo mulieres consederant, oc-
 cupat. barbari autem prostrati, in montem nullo servato ordine fu-
 gam arripiunt. ea die ad decies mille Maurusii caesi fuerunt: mu-
 lieres cum natis omnes in captivitatem actae: iisque demum una cum

τούτους λαβόντες σὺν ταῖς καμήλοις καὶ πάσῃ τῇ ἡλικίᾳ εἰς Καρχηδόνα εἰσήεσαν τὴν ἐπινίκιον εορτὴν ἄγοντες. οἱ δὲ βάρβαροι πάλιν συναθροισθέντες πανδημεὶ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, μηδένα καταλιπόντες, ἐστράτευσαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ τὰ ἐν Βυζακίᾳ χωρία ἐληΐζοντο. Σολομῶν δὲ ἄρας κατὰ 5 τάχος πᾶν τὸ στρατεύμα, ἐπ' αὐτοὺς ἦει. γενόμενος δὲ ἐν Βουλγαρίῳ, ἔνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, διεκόσμησεν τὸ στρατεύμα, ὡς εἰς μάχην. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ἐν τῷ ὄρει τῶν Βουλγαρίων ἐπὶ πλεῖον ἔμενον, εἰς τὸ πεδίον κατελθεῖν μὴ βουλόμενοι. Σολομῶν δὲ ἀποστέλλει Θεόδωρον διὰ τῆς 10 νυκτὸς σὺν χιλίους πεζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινά, ὅπως εἰς τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν διὰ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσιν, καὶ ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι τὰ σημεῖα ὑπερθεῖν ἄραντες, κατὰ τῶν πολεμίων χωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς ὄρθρου βαθείος ἀνελθὼν, ἅμα κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρησεν. ἰδόντες 15 δὲ οἱ βάρβαροι, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν Ῥωμαίων γεγόνασιν, εἰς φυγὴν ὤρμησαν κατὰ τῶν κρημνῶν ὠθίζοντες ἑαυτοὺς καὶ ἀναιχροῦντες. ἀπέθανον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ Μαυρουσίων μυριάδες ε', τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸ παράπαν οὐδὲ εἷς, οὐ μὴν οὐδὲ πληγὴν τινα ἔλαβεν, ἀλλὰ πάντες ὑγιεῖς τὴν νίκην ἤρασαν. οἱ δὲ πλεῖ- 20

1. πάσῃ τῇ λέλει α. 5. κατὰ τάχος A, κατὰ τὸ τάχος vulg.
 12. εἰσέλθωσιν A e. 14. χωρήσωσιν A, χωρίσωσιν vulg. βαθείως vulg.
 17. τῶν add. ex A. ἑαυτοὺς A, αὐτοὺς vulg.

camelorum gregibus et omnis aetatis hominibus abductis, victores Carthaginem ingressi dies festos ob partam victoriam egerunt. verum barbari nullo ex suis relicto, una cum uxoribus et liberis in unum collecti, bellum adversus Romanos redintegrarunt, et pagos circa Byzacium depopulati sunt. Salomon ex adverso copiis exercitus omnibus convocatis, contra profectus est: iamque Bulgarionem, qui locus hostilium castrorum erat, cum attigisset, exercitum omnem quasi pugnam initurus disposuit. Maurusii in planitiem descendere veriti, in Bulgarionum monte diutius substiterunt. Salomon una cum peditibus mille Theodorum, et ex signiferis quendam de nocte summisit, qui tenebris tecti, monte retro adversarios conscenso, cum ex oriente primum sole ex superiore loco signa tollerent in altum, ac simul omnes in adversarios irrumperent. ipse profunda adhuc nocte sub auroram una cum illis ascendens in hostes iter dirigit. barbari Romanis circumquaque se vallatos et inclusos comperientes, per praerupta loca in fugam se dederunt, invicem se perturbato ordine prementes, et mutuam sibi caedem inferentes. hoc in certamine Maurusiorum myriades quinque perierunt, Romanorum ne ullus quidem defuit, aut

στοι τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις προσερρήσαν. γυναι-
κῶν μέντοι καὶ παιδῶν τοσοῦτον πληθός οἱ Ῥωμαῖοι ἔλαβον,
ὥστε προβάτου τιμῆς παῖδα Μαυρούσιον ὠνήσασθαι βουλο-
5 κὸς μάντιδος ἀπέβη, ὡς ἄρα τὸ πληθὸς αὐτῶν παρὰ ἀνδρὸς V. 137
ἀγενεῖον ὄλλυται. ὁ γὰρ Σολομῶν εὐνοῦχος ἐκ παιδῶν παρὰ
γνώμην καθέστηκεν ὑπὸ πάθους τὰ γεννητικὰ μόρια ἀποβα-
λῶν. λαβῶν δὲ τὴν λείαν πᾶσαν εἰς Καρχηδόνα ὑπέστρεψεν. D

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ τέρας ἐν τῷ οὐρανῷ συνέβη γενέ-
10 σθαι. ὁ γὰρ ἥλιος ἀκτίνων χωρὶς τὴν αἴγλην, ὥσπερ ἡ σελήνη,
ἐστύγναζεν ἅπαντα τὸν ἐνιαυτὸν· ἐπὶ πλείστον δὲ ἐκλείποντι
ἐφίκει, οὐ καθαρῶς φαίνων, ὥσπερ εἰώθει. χρόνος δὲ ἦν δέκατος
τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ οὔτε πό-
15 λεμος, οὔτε θάνατος ἐπιφερόμενος τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλειπεν·
ἕνα γὰρ ἀρχομένῳ Βελισάριος ἐστάλη παρὰ τοῦ Ἰουστινια-
νοῦ τὴν Σικελίαν ὑπόφορον ποιῆσαι Ῥωμαίοις. χειμύσαντος
δὲ αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ, τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, P. 172
ἐστασίασαν οἱ ἐν Λιβύῃ Ῥωμαῖοι κατὰ Σολομῶνος τρύπῃ
τοιῶδες· λαβόντες γὰρ τῶν ἀναιρεθέντων Οὐρανδήλων γυναι-

3. ὠνήσασθαι βουλομένοις ἀπεδίδοντο A, ὠνεῖσθαι βουλομένῳ ἀπε-
δέδοντο vulg. 7. ὑπὸ π. A, ἀπὸ π. vulg. 11. ἐστύγνα-
ζεν A, εἰνάξεν vulg. 12. ἐφίκει] ἐδόκει A, ἐτοκει vulg. 13.
τῆς add. σκ A. 14. ἐπέλειπεν A, ἐπέλειπεν vulg.

aliquam omnino plagam accepit, quin immo sanis et salvis omnibus integram victoriam retulerunt. Maurusiorum autem primores non pauci Romanis se adiunxerunt. mulierum vero et puerorum is fuit numerus a Romanis captus, ut ovis pretio puerum Maurusium sibi comparare volenti aestimarent et divenderent. ita demum vatis foeminae vetus oraculum exitum habuisse deprehensum, quo plebem eorum ab imberbi viro penitus delendam praenunciatum. Salomon enim, generationis administris partibus morbo amissis, invitus olim a puero praeter sententiam eunuchus evaserat. spoliis tandem onustus Carthaginem remeavit.

Hoc etiam anno portentum in caelo apparere contigit. sol etenim radiis penitus orbatus lucem omnino lunae similem per totum annum obscuratam habebat: quam frequenter autem non plene, prout solebat, visus, deficienti par extabat. erat is annus imperii Iustiniani decimus. eodem pariter anno neque bellum, neque lues lethifera miseris mortalibus inferri destitit. ineunte quippe vere Siciliam Romanis tributis subacturus a Iustiniano Belisarius missus est. cum vero in ea insula hiemasset, imminente iam solemnitate paschali, Romani,

κας κατέσχον τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ὡς ἰδίους, καὶ τελειν τῆ
 βασιλεῖ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν τέλη οὐκ ἤθελον· ὁ δὲ Σολομῶν πα-
 ρηγεῖ αὐτοῖς μὴ ἀνταίρειν κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὄρων-
 τα τούτῳ ἀποδίδοναι. μετέπεσον δὲ τινες αὐτῶν, καὶ μάλι-
 στα τῶν Γότθων πρὸς τὴν Ἀραίου δόξαν, οὓς οἱ ἱερεῖς τῆς 5
 ἐκκλησίας ἀφώριζον, καὶ οὐδὲ τὰ τέκνα αὐτῶν βαπτίζειν ἤθε-
 B λον. ὅθεν ἐν τῇ ἑορτῇ γέγονεν ἡ στάσις, ἐπεβουλεύσαντο δὲ
 οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ἐν τῷ ἱερῷ κτεῖναι. ἐξελθόντες δὲ
 τῆς πόλεως ἐληΐζοντο τὰ ἐκείνης χωρία, καὶ τοὺς Λίβυας
 ὡς πολεμίους ἐχρῶντο. Σολομῶν δὲ ἀκούσας ταῦτα εἰς Θό- 10
 ρυβον πολὺν ἐμπεσῶν, πιθανολογίαις πείθειν τὸν στρατὸν
 ἐπειρᾶτο παύσασθαι τῆς στάσεως. συλλεγόντες δὲ τὸν τε Σο-
 λομῶνα, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀναιδῶς ὕβριζον. Θεόδωρον δὲ
 τὸν Καπνάδουκα εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες στρατηγὸν τούτων
 ἐψηφίσαντο, καὶ σιδηροφοροῦντες ἅπαντα τὸν προστνυχάνον- 15
 C τὰ τε χρήματα ἐληΐσαντο, καὶ εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχόμενοι
 ἅπαντα τὰ τίμια ἤραζον. Σολομῶν δὲ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ πα-
 λατίου προσφυγῶν, ἔλαθεν. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐξελθὼν

3. ἀνταίρειν A, ἀντερεῖν vulg. 6. ἀφώριζον A, ἀφόριζον vulg.
 10. ἐχειροῦντο a. 17. εἰς om A a. 19. ἐπιλαβομένης A.

qui in Libya morabantur, in Salomonem tumultuati sunt, hac occa-
 sione. mortuorum in bello Vandalorum uxores viduas ducentes illi
 agros eorum ceu proprios possederunt, eorum tamen ratione impe-
 ratori tributa pendere noluerunt. Salomon autem ne imperatoris sen-
 tentiae adversum irent, quin potius quae decerneret ipse, ut redde-
 rent, exhortari. ex ipsis vero, et ex Gotthis maxime, nonnulli in Aria-
 nam haeresim defecerunt, quos ecclesiae sacerdotes ab ecclesiae com-
 munionem tenuere extorres, nec eorum liberos baptismo initiare fore-
 bant: quare solemni peragendo baptismo die seditio exorta, initum-
 que a militibus de Salomone in ecclesia interficiendo consilium.
 egressi siquidem civitate villas et adiacentes agros depopulati, Libyas
 in morem hostium hostiliter exceperunt. nuncio de his accepto, ma-
 gna animi perturbatione iactatus Salomon, ut a seditione abstinerent,
 blandioribus verbis militibus persuadere tentavit. illi in adversum
 collecti Salomonem et optimates quosque contumeliis impudenter res-
 porgere. tum vero in palatium profecti Theodorum Cappadocem
 communibus suffragiis ducem constituerunt, et ferro accincti obvium
 quemque sive Libyam, sive Romanum, si modo Salomoni familiaris,
 mactare, facultates depraedari, et in domos ingressi pretiosa quaeque
 diripere. Salomon in sacram palatii aedem profugiens, delituit. suc-
 cedentis noctis silentio palatio cum Procopio scriptore et Martino

τοῦ παλατίου σὺν τῇ Προκοπίῳ τῇ συγγραφεῖ καὶ Μαρτίνῳ,
καὶ εἰς ναῦν εἰσελθόντες πρὸς Βελισάριον ἐν Συρακούσῃ τῆς
Σικελίας ἀφίκετο, γράψας Θεόδωρῳ φροντίζειν τῆς Καρχη-
δόνης, καὶ τῶν βασιλικῶν πραγμάτων. οἱ δὲ στρατιῶται σὺλ-
5 λεγέστες εἰς τὸ βουλῆς πεδίον Τζότζαν τὸν Μαρτίνου δορυ-
φόρον τύραννον εἶλαντο, ἄνδρα θυμοειδῆ καὶ δραστήριον, ὅφ' ὃ
τῷ βασιλέως ἄρχοντας ἐξελάσαντες, Λιβύης κρατήσωσι.
Τζότζας δὲ ἐλθὼν πλησίον Καρχηδόνης, ἐπεμψε κελύων τά-
χιστα παραδοῦναι αὐτῷ Θεόδωρον τὴν πόλιν, ὅπως κακῶν
10 ἀπαθεῖς μείνωσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνοι καὶ Θεόδωρος τῷ βα-
σιλεῖ ὁμολογοῦν τὴν πόλιν φυλίττειν. Τζότζας δὲ ταῦτα
ἀκούσας εἰς πολιορκίαν τῆς πόλεως καθίστατο. Βελισάριος
δὲ ἀπολεξάμενος ἄνδρας ἑκατὸν τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τε καὶ
ὑπασπιστῶν, οὓς ὁ Σολομὼν ἐπαγόμενος μιᾷ νηὶ εἰς Καρ-
15 χηδόνα ἀπέπλευσεν περὶ λύχων ἀφάς. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἔγε- P. 173
γόνει, μαθὼν ὁ τύραννος καὶ οἱ στρατιῶται τὸν Βελισάριον
ἤκειν αἰσχυρῶς τε καὶ κόσμῳ οὐδενὶ εἰς φυγὴν ὤρμησαν. Βε- V. 138
λισάριος δὲ τοῦ στρατοῦ ἀμφὶ δισχιλίους ἐγείρας, τὴν δίοξιν
ἐπὶ τοὺς φεύγοντας ἐποίησατο, καὶ τούτους κατέλαβεν εἰς

2. fort. εἰσελθῶν.

τῶν A e, Σιότζαν a.

εἰλοντο A. ἐφ' ᾧ A.

ταῦτα A, ὁ ταῦτα vulg.

fort. τὸν δὲ Σολ.

5. εἰς τὸ Λιβύης πεδίον A.

δορυφόρον A f, δορυφόρων vulg.

11. τὴν πόλιν] Καρχηδόνα A e.

14. οὓς ὁ Σολ.] ὁ δὲ Σολομ. A e,

17. ἤκειν A, ἐλθεῖν vulg.

egressus, conscensa navi, Syracusas, quae urbs est Siciliae, ad Belisarium perrexit, et Theodoro Carthaginis curam assumere, remque omnem imperatoris nomine administrare, litteris commendavit. porro milites ad Bules (consilii) campum conventu habito Tzotzam e Martini satellitibus quempiam, virum alioquin ad iram praecipitem, et ad omne facinus promptum, tyrannum elegerunt, sub quo depulsis imperatoris magistratibus ipsi Libyam obtinerent. Tzotzas itaque ad urbem Carthaginem propius accedens, Theodorum civitatem quam primum sibi tradere per internuncium iussit, si modo se suosque a malis immunes vellet superesse. at Carthaginenses et una Theodorus urbem imperatoris nomine se servaturos professi sunt palam. his auditis Tzotzas ad urbis obsidionem se accinxit. caeterum Belisarius ex suis satellitibus his hasta, illis clypeo instructis centum selectos viros, quos Salomon secum abduxit, ipse unicum navim assumens, cum eis Carthaginem traiecit, et circa lucernae accendendae horam, sub vesperam, appulit. postera vero luce de Belisarii adventu tyrannus et milites facti certiores, cum ingenti ordinum perturbatione in turpem fugam se confecere. accitis autem ab exercitu millibus hominum

Μεμβράσαν τὴν πόλιν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς τὴν τάξιν λιπόντας καὶ κόσμῳ οὐδενὶ περιϊόντας, κατ' αὐτῶν ὁμοίως ἐχώρει. οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὤρμητο, εἰς Νουμιδίαν τε ἀφικόμενοι συνελθόντο. ὀλίγοι δὲ ἐν τῇ πολέμῳ τούτῳ ἀπέθανον, καὶ αὐτῶν οἱ πλεῖστοι Οὐανδῆλοι ἦσαν. ἐφείδετο δὲ τῶν Ῥωμαίων ὁ 5 Βελισάριος. ληϊσάμενος δὲ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, εὗρεν τε Βχρήματα πολλὰ καὶ γυναῖκας, δι' ἧς καὶ ὁ πόλεμος κατέστη. ταῦτα Βελισάριος διαπραξάμενος, εἰς Καρχηδόνα ἀπήλαυσεν. ἐλθὼν δὲ τις ἐκ Σικελίας ἀπήγγειλεν, ὡς στάσις ἐν τῇ στρατοπέδῳ ἐπιπεσοῦσα τὰ πράγματα ἀνασοβεῖν μέλλει, εἰ μὴ 10 αὐτὸς διὰ τάχους καταλάβοι· διαθέμενος δὲ τὰ ἐν Λιβύῃ, ὡς ἐδύνατο, Ἰλδηγέρδῃ τε καὶ Θεοδώρῳ παραδοὺς τὴν Καρχηδόνα εἰς Σικελίαν ἤει. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουστινιανὸς Γερμανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἄνδρα πατρικίον, εἰς Λιβύην σὺν ὀλίγοις τισὶν ἐπεμψεν σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμάχῳ ἀνδράσι 15 σοφοῖς. γενόμενος δὲ ἐν Καρχηδόνι τοὺς τε στρατιώτας ὁ Γερμανὸς ἠρίθμει, καὶ τῶν γραμματέων τὰ βιβλία ἐν οἷς τῶν C στρατιωτῶν τὰ ὀνόματα ἐνεγέγραπτο ἀναλεξάμενος, εὗρεν τὸ μὲν τρίτον μέρος τοῦ στρατοῦ ἐν τε Καρχηδόνι καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλείως εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας 20 τῇ τυράνῳ συντεταγμένους. διὰ τοῦτο μὲν πρὸς μάχην οὐχ

6. δὲ τὸ στρ. A, δὲ καὶ τὸ στρ. vulg.
vulg. 17. γραμμάτων libri et edd.

11. Λιβύη A, Λιβύη

circiter duobus in fugientes impressionem facit, quos ad Membrasam civitatem assequitur. ubi conspexit ordines deserere, et neglecta militiae lege palantes vagari, in eos vires et copias exerit. confestim illi vertuntur in fugam, et in Numidiam recepti, rursus colliguntur ad invicem. pauci certamine inuito perierunt, quorum plures agniti sunt Vandali: Romanis enim Belisarius parcebat. direptis eorum castris, divitias comperit in illis maximas, et eas mulieres, quarum causa bellum motum est. his actis Belisarius Carthaginem contendit. tunc adveniens e Sicilia nuncius quidam seditionem in castris exortam res omnes turbare paratam, nisi quantocius advolet, significat. dispositis itaque qua valuit arte, rebus Libycis et Carthagine Ildegerdi ac Theodoro commendata, in Siciliam revertitur. his autem cognitis, Germanum nepotem suum virum patricium cum Domnico et Symmacho viris scientia praestantibus, et aliis paucis, in Libyam transmittit Iustinianus. posteaquam vero Carthaginem appulit Germanus, militum numerum recensuit, perlectisque scribarum libellis, in quibus militum nomina ascripta erant, tertiam tantum partem tam Carthagine quam caeteris in urbibus remansisse, quae pro imperatore staret, reliquos

ἔπεξέβη· τοῦ δὲ στρατοῦ ἐπεμελεῖτο. ἐφθέγγετο δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως σταλῆναι, ὅπως τοὺς ἡδικημένους στρατιώτας ἐπαμύνη, κολάσῃ δὲ τοὺς ἀδικίαν εἰς αὐτοὺς ἄρξαντας. τοῦτον οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατ' ὀλίγον αὐτῷ 5 προσεχώρουν. ὁ δὲ Γερμανὸς αὐτοὺς σὺν πολλῇ φιλοφρο- D σῆνῃ ἐδέχετο, καὶ τὰ πιστὰ διδούς, ἐν τιμῇ εἶχεν, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν παρεῖχεν. ἐπεὶ δὲ ὁ τούτων λόγος περιφερόμενος εἰς πάντας ἦλθεν, ἀποταξίμενοι τὸν τύραννον, ἦλθον εἰς Καρχηδόνα. ὁ δὲ Τζότζας τοῦ κακοῦ ἤδη αἰσθόμενος, τοὺς 10 ἀπομείναντας ἐπιρρώσας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἤλυνεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἐξοπλίσας τὸ στράτευμα, κατ' αὐτοῦ ἐχώρει. ὁ δὲ σὺν αὐτῷ στρατὸς προθυμίαν πολλὴν ἐπιδειξίμενος, εὐνοεῖν τῷ βασιλεὶ τὸν στρατηγὸν ἔπειθον. τούτους ἐωρακότες οἱ μετὰ Τζότζα, καὶ δειλιά καταχωσθέντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ Νουμι- 15 δίαν. ὁ δὲ Γερμανὸς σὺν παντὶ τῷ στρατῷ οὐκ εἰς μακρὰν ἦλθεν, καὶ τούτους καταλαβὼν, εὗρεν ὅτι συνέμιζαν αὐτοῖς Μαυρουσιῶν βαρβάρων μυριάδες πολλαί, ὧν Ἰούδας τε καὶ P. 174 Ἄρτατας ἦρχον. συμβαλόντες δὲ πόλεμον, καὶ τῆς μάχης κραταιῶς γενομένης, τὸν Γερμανοῦ ἔππον τὶς τῶν πολεμίων 20 ἔκτεινεν. πεσῶν δὲ ἐπὶ γῆς Γερμανὸς εἰς κίνδυνον ἦλθεν, εἰ

1. ἐπεφθέγγετο A, ἐφθέγγοντο vulg. 3. κολάσῃ A, κολάσει vulg. 7. λόγος om. A. 11. ἐξοπλίστατο A. 14. καταχωσθέντες A, κατασχεθέντες vulg. 15. σὺν add. ex A. 18. συμβαλόντες A, συμβάλλοντες vulg. 19. τὸν A, τῶν vulg.

vero omnes tyranni signa sequutos comperit. eapropter in praelium minime progressus est, sed peculiarem exercitus curam habuit. caeterum ad milites iniuria quadam affectos vindicandos, iniuriarumque auctores puniendos, ab imperatore se missum esse palam divulgavit. eum sermonem ubi percepere milites, sensim ad eum cuncti confluerunt. Germanus humanissime acceptos, fide data, in pretio habuit, et stipendia eorum solvit. istorum tandem rimore ad omnium aures perlato, tyranno derelicto, Carthaginem redierunt. Tzotzas vero malum imminens subodoratus, sociis, qui remanserant, animatis, Carthaginem se confert. Germanus instructa adversus eum acie progreditur; exercitusque sub eo militans magnam animi alacritatem testatus, suam erga imperatorem benevolentiam duci commendabat, atque persuadebat. hos conspicati qui Tzotzam sequebantur, subito timore correpti, in Numidiam secesserunt: nec Germanus cum universo exercitu multum progressus erat, cum ipso assequutus est, multas vero Maurusiorum barbarorum myriadas, ducibus Iuda et Artata, iis se adiunxisse reperit. igitur congressi, et acri certamine inuito, equum, cui Germanus insidebat, quis-

μη τὸ τάχος οἱ δορυφόροι φραζάμενοι ἔφερον ἵππον, καὶ τοῦ-
 τον ἐνεβίβασαν. τρέπονται τοίνυν οἱ στρατιῶται, καὶ ὁ Τζό-
 τζας ἐν τῷ θορύβῳ τούτῳ σὺν ὀλίγοις διαφυγεῖν ἴσχυσεν. ὁ
 δὲ Γερμανὸς τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσόμενος, εὐθὺς ἐπὶ τὸ
 στρατόπεδον τῶν πολεμίων ὤρμησεν, καὶ τοῦτο παράλαβεν 5
 πολέμῳ. ἐνταῦθα δὲ τὰ χρήματα οἱ στρατιῶται οὐδενὶ λόγῳ
 ἀρπάζοντες, τοῦ στρατηγοῦ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο. νοήσας δὲ
 V. 139 ὁ Γερμανός, μὴ συμφρονήσαντες οἱ πολέμοι ἐπ' αὐτὸν ἴωσιν,
 Βίστατο ὀδυρόμενος, καὶ πρὸς εὐκοσμίαν τούτους παρακαλῶν.
 οἱ δὲ Μαυρούσιοι τὴν τροπὴν θασάμενοι κατὰ τῶν στασιαστῶν 10
 ὤρμησαν, καὶ τούτους ἐδίωκον σὺν τῷ τοῦ βασιλέως στρατῷ.
 Τζότζας δὲ το θάρσος εἰς αὐτοὺς ἔχων, ἑωρακῶς τὰ ὑπ' αὐτῶν
 γένομενα μετὰ ἑκατὸν εἰς φρυγὴν ἐτράπη, καὶ εἰς Μαυριτανίαν
 τὴν ἐνδοτέραν ἐχώρησεν, καὶ ἡ στάσις ἐν τούτοις ἐτελεύτα. Γερ-
 μανὸν δὲ σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμαχῷ μεταπεμψάμενος ὁ βα- 15
 σιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πάλιν τὰ τῆς Λιβύης πρά-
 γματα ἐνεχείρισε, (τρισκαιδέκατον δὲ ἔτος ἦν τοῦτο τῆς Του-
 ρστινιανοῦ βασιλείας) παρασχόμενος αὐτῷ ἄρχοντας τε ἄλλους
 καὶ Ῥουφῖνον καὶ Λεόντιον καὶ Ἰωάννην τὸν Σισινίου υἱόν.

2. ἐνεβίβασαν A, ἀνεβ. vulg. 3. τούτῳ σὺν ὀλίγοις A, σὺν
 ὀλίγων vulg. ἴσχυσεν A, ἰσχύσας vulg. 10. στασιαστῶν
 A, στασιασάντων e, στρατιωτῶν vulg. 17. δὲ add. ex A. 18.
 αὐτῷ A, αὐτὸς vulg.

piam interfecit. Germanus in terram praeceps actus ultimum pericu-
 lum subiisset, nisi satellites armis undequaque vallantes, equo quan-
 tocius adducto, eum rursus sustulissent. vertuntur itaque in fugam
 adversi milites, vixque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga
 surripere valuit. porro Germanus iis, qui a se propius aberant, ut
 recta in hostium castra irruerent, praecepit, eaque post reparatam pu-
 gnam obtinuit. tum vero milites repertas obviam absque delectu vel
 ratione divitias diripientes nullam ducis curam gerere, nullam in eum
 observantiam retinere. veritus igitur ne resumptis animis hostes ad-
 orirentur, substitit de tam indigno facinore conquestus, ipsos in or-
 dinem subinde revocans. Maurusii vero ubi fugam istam conspexere,
 facto in ipsosmet milites perduelles impetu, una cum imperatoris
 acie eos insequuti sunt. quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem
 in eis reposuerat, cum istam illorum adversum se conversionem ani-
 madvertit, se cum centum aliis in fugam coniecit, et in Mauritaniam
 interiorem recessit: atque ita demum seditio cessavit. imperator au-
 tem Germanum una cum Domnico et Symmacho Byzantium revoco-
 cans, Libyam iterum administrandam Salomoni commisit. tertius tunc
 supra decimum imperii Iustiniani numerabatur annus: aliosque Li-

Σολομῶν δὲ καταπλεύσας εἰς Καρχηδόνα μετρίως τὸν λαὸν ἐξηγεῖτο, καὶ Λιβύην ἀσφαλῶς διεφύλαττεν, διακοσμῶν τε τὸν στρατὸν, καὶ εἰ τινα ὑποπτον ἐν αὐτῇ εὕρισκεν, εἰς Βυζάντιον ἀπέπεμπεν. Βελισάριος δὲ τὴν τε Σικελίαν καὶ Ῥώμην 5 ὑπὸ Ἰουγτίου κατεχομένην, καὶ τὰς πέριξ πόλεις παραλαβὼν, Ἰούτγιον εἰς Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινιανὸν ἤγαγεν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναρσῆν τὸν κουβικουλάριον μετὰ στόλου ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸ διακρατῆσαι τὰ ἐκεῖσε. Σολομῶν δὲ τὰ ἐν Καρχηδόνι καὶ 10 Λιβύῃ καλῶς διοικήσας, κατὰ Μαυρουσίων ἐστράτευσεν. καὶ πρῶτον μὲν Γογδάριον τὸν αὐτοῦ δορυφόρον, ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ πολέμια, σὺν στρατεύματι ἔπεμψεν, ὅστις εἰς Βίγαν ποταμὸν ἀφικόμενος, εἰς Βαυγαῆ πόλιν ἔρημον ἐστρατοπεδεύσατο. ἐνταῦθα δὲ μάχης γενομένης, ἠττηθεὶς καὶ εἰς τὸ 15 χαράκωμα ἀναχωρήσας, ὑπὸ τῆς τῶν Μαυρουσίων προεδρίας ἐπιέζετο. Σολομῶν δὲ πλησίον γενόμενος καὶ ταῦτα μαθὼν, κατὰ τάχος ἦει. οἱ βάρβαροι δεῖσαντες ἀναχωροῦσι, καὶ εἰς τὰ Ἀβρασίου ὄρους πρόποδα ἐστρατοπέδευον. ὁ δὲ Σολομῶν P. 175 τούτοις συμβαλὼν, εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι

5. Οὐγίου, μοχ Οὐτίγιον A, Οὐίτιου e, Οὐγίου f. 11. Γογδάριον A, Γονδάριον e, Γότταριον a. 12. εἰς τὰ A, καὶ εἰς τὰ vulg. 15. ἀποχωρήσας A. 17. εἰς τὰ Ἀβρασίου ὄρους A, εἰς τὸ Ἀβράσιον ὄρος vulg. 18. ἐστρατοπέδευον A, στρατοπεδεύουσι vulg.

byae rectores Rufinum, Leontium et Ioannem Sisinnii filium addidit. porro Salomon Carthaginem traiciens levi moderatoque imperio populum rexit, et Libyam sedulo tutatus, exercitum eo ordine composuit, ut, si quem ex militibus suspectum habuit, Byzantium statim transmiserit. Belisarius autem Sicilia, Roma, vicinisque civitatibus a Iutgio detentis in Romanam potestatem receptis, Iutgium cum uxore et liberis ad Iustinianum Byzantium adduxit. imperator vero Narsem cubicularium rebus illic administrandis cum classe valida Romam transmisit. Salomon etiam quum Carthagine, tum in Libya regenda summa moderatione usus, adversus Maurusios praelium instruxit; et primo quidem Gogdarium e satellitibus unum, virum probitate et militari peritia commendatum, cum exercitu praemisit: qui ad Bigam fluvium descendens ad Baugaem civitatem desolatam castra metatus est. ibi commisso certamine superatus, in vallum se recepit, in quo continua Maurusiorum obsidione premebatur. his e vicino loco auditis, Salomon quantocius advolavit. barbari metu compulsi cedunt loco, et ad Abrasii montis radices castra ponunt. Salomon conserto proelio eos in fugam vertit. Maurusii difficilia et praerupta montis loca fugientes

ἐπὶ τὴν δυσχωρίαν τοῦ ὄρους ἔφυγον, καὶ ἐπὶ Μαυριτανούς
 ᾤχοντο. Σολομών δὲ τὰς ἐν Μουγάδῃ πεδιάς ληϊσάμενος, καὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν πυρπολήσας οἶκόν τε πολὺν κομισάμε-
 νος, εἰς Ζερβούλην τὸ φρούριον ἀνέστρεψεν· ἐνθα Ἡαυδᾶς
 σὺν διαμυρίοις Μαυρουσίοις προσέφυγεν. Ἡαυδᾶς δὲ κατα-
 5 λιπὼν τὸ φρούριον, εἰς τὸ τοῦ Ἀβρουσίου ὄρος εἰς ὕψος ἀνα-
 βᾶς ἠσύχαζεν. Σολομών δὲ Ζερβούλην τὸ φρούριον εἰς τρεῖς
 ἐπολιώρησεν ἡμέρας, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ληϊσάμενος, φύ-
 Β λακᾶς τε ἐν αὐτῷ καταστήσας, ἐπὶ τὰ πρόσω ἐχώρει. καὶ
 διεσκοπεῖτο, ὅθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους δυνηθεῖη γενέ-
 10 σθαι ἀποτόμου τε ὄντος καὶ πολλῇ δυσχωρίᾳ κατεχομένου. ὁ
 δὲ θεὸς πόρον ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἐποίησεν οὕτως. εἰς τῶν στρα-
 τιωτῶν τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ Ὀπτιῶνων, Γένζων ὀνόματι, εἶτε
 θυμῷ χαράμενος, εἶτε τι θεῖον αὐτὸν ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολε-
 μίους ἀνέβαινε μόνος. ὀπίσω δὲ τούτου τινὲς συστρατιῶται 15
 ἠκολούθουν ἐν θυμῷ μεγάλῳ ποιούμενοι τὸ γινόμενον, τρεῖς
 δὲ τῶν Μαυρουσίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν τὴν εἴσοδον τετα-
 γμένοι ἰδόντες τὸν ἄνθρωπον ὑπήκτων δρῶν νομίσαντες πρὸς
 αὐτοὺς ἀνίεναι. ὁ δὲ καθ' ἓνα τούτους ἐρχομένους διὰ τὴν
 C στενοχωρίαν τοῦ τόπου τὸν τε πρῶτον ἀνείλεν, ὁμοίως καὶ τὸν 20

4. ἀνέστρεψεν — — — τὸ φρούριον om. A. ἡ Ἡαυδᾶς vulg.
 8. ἐν αὐτῷ] εἰς αὐτό A b. 11. δυσχερεῖς A. 13. Ὀπτιῶ-
 νων A f, Ὀπτιῶν ὦν vulg. 16. ποιούμενοι A, ποιῶντες
 vulg.

occupant, et mox ad Mauritanos deflectunt iter. Salomon vero pla-
 nitiam omnem Mugadae circumpositam depopulatus, et omni eorum
 regione incendio devastata, commeatu immenso inde deportato, rediit
 in Zerbulen castrum, quo Eaudas cum Maurusiorum viginti millibus
 fuga se recepit. Eaudas autem relicto castro, et Abrasii montis con-
 scenso cacumine, quietem agere statuit. Salomon Zerbulen castrum
 tridua pressit obsidione, direptisque in eo omnibus et posita cu-
 stodia, ultra procedendum ratus, qua via montis praeruptis undique
 saxis obsiti, et locorum difficultatibus pene inaccessi verticem supe-
 rare posset attentius considerabat: cum deus per animi anxietatem
 in loco invio viam in hunc modum fecit. inter pedestres copias
 Optionum numeri Genson quidam nomine, sive animi proprii impetu,
 sive divino motus instinctu, in adversarios conscendit solus. pone
 sequebantur commilitones nonnulli, miraculo quod fiebat ponentes.
 Maurusiorum vero tres ad custodiendum aditum destinati, virum emi-
 nus conspicati, et ad se accedere existimantes, ei obviam velocius
 occurrerunt: qui cum propter loci angustias singuli ac soli procede-

ἄλλον σὺν τῷ τρίτῳ. ὃ καὶ κατιδόντες οἱ ὀπισθεν ἴοντες, πολλῶ θορυβῷ τε καὶ ταραχῇ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρουν. V. 140
 ὡς δὲ τὸ γινόμενον ἤκουσέ τε καὶ εἶδεν ἡ τῶν Ῥωμαίων
 στρατιά, οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἀναμείναντες οὐδὲ τὰς σάλπιγ-
 5 γας, οὐδὲ τὴν τάξιν φυλάξαντες, ἀλλὰ πατάγῳ τε πολλῷ
 χρώμενοι, καὶ ἀλλήλους ἐγκελευόμενοι, ἔθρον ἐπὶ τὸ τῶν
 πολεμίων στρατόπεδον. ἐνταῦθα Ῥουφίνος τε καὶ Λεόντιος
 ἔργα ἐπεδείξαντο εἰς τοὺς πολεμίους ἀρετῆς ἄξια. αὐτίκα οἱ
 βάρβαροι εἰς φυγὴν ὅπου ἕκαστος ἠδύνατο ἦσαν. Ἡαυδᾶς
 10 δὲ πληγεῖς ἀκοντίῳ τὸν μηρὸν διέφυγέν τε, καὶ εἰς Μαυρι- D
 τανὸς ὑπεχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διαρπάσαντες τὸ τῶν
 πολεμίων στρατόπεδον, οὐκ ἔτι τὸ Ἀυράσιον ὄρος κατέλιπον,
 ἀλλὰ φρούρια οἰκοδομησάμενοι τοῦτο φυλάττουσιν. ἦν δὲ τις
 πέτρα ἀπότομος πάνν, ἐν ἣ πύργον οἰκοδομήσαντες οἱ Μαυ-
 15 ρούσιοι ὄχυράν ταύτην ἐποίησαν καταφυγὴν, ἰσχυράν τε καὶ
 ἀμαχώτατον. ἐνταῦθα ἐτύγχανεν Ἡαυδᾶς τὰ τε χρήματα
 αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας ἀποθέμενος, καὶ ἓνα φύλακα γέροντα
 τῶν χρημάτων καταστησάμενος. οὐ γὰρ ἂν ποτε ὑπετόπησεν
 τοὺς πολεμίους εἰς τόνδε τὸν πύργον ἀφίξεισθαι, οὐδὲ βίβ
 20 τοῦτον ἐλεῖν δύνασθαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς τοῦ Ἀυρασίου
 δυσχωρίας διερευνώμενοι, ἐνταῦθα ἤκον· καὶ αὐτῶν τις P. 176

1. ὃ καὶ A, τοῦτο vulg.
 16. ὄντα om. A.

6. τὸ τῶν A, τῶν vulg.

17. γέ-
 17. γέ-

rent, unum quidem occidit primo, tum pariter secundum, et ultimo tandem confodit tertium. haec qui pone sequebantur conspicientes praecipites et ex impetu processerunt in adversos: quae palam facta ut audivit et animadvertit Romanus exercitus, nullo duce, vel tubarum expectato signo, quin nec ordine servato, sed confusis tantum vocibus excitati et invicem adhortati, in hostium castra convolarunt. hic sane Rufinus atque Leontius facinora adversus hostes insigni virtute digna edidere: ac barbari se continuo quo quisque potuit in fugam coniecere: Eaudas autem iaculi vulnere in femore accepto, fuga salutis consulens in Mauritanorum partes secessit. at Romani castris hostilibus direptis, Abrasium montem non amplius deseruere, sed constructis castris deinceps custodiendum decreverunt. porro Petra ista fuit omnino praerupta, in qua turrim posuerunt Maurusii, quod tutissimum sibi munitumque, atque inexpugnabile esset refugium: in eum sese recipiebat Eaudas. opes cunctas, et uxores in ea collocarat, custode quodam sene facultatum in ea reconditarum constituto: ad eam enim turrim nusquam accessuros hostes, aut eam vi capere posse in animum induxerat. Romani vero difficultates et angustias Abrasii

ἀναβαίνειν εἰς τὸν πύργον σὺν γέλωτι ἐνεχείρισεν. αἱ δὲ γυ-
 ναῖκες τοῦτον κατεγέλων σὺν τῷ πρεσβύτῃ. ὁ δὲ Ῥωμαῖος
 ἐπειδὴ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναβαίνων ἐγγὺς που ἐγεγόνει, σπα-
 σάμενος τὸ ξίφος ἐξήλματο, καὶ τοῦ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα
 ἐπιτυχῶν, τούτου τὴν κεφαλὴν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται 5
 θαρροῦντες ἤδη καὶ ἀλλήλων ἐχόμενοι, εἰς τὸν πύργον ἀνέ-
 βαινον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα μεγάλα ὄντα λαβόν-
 τες πρὸς Σολομῶνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολομῶν τείχη ταῖς ἐν Αἰ-
 βύῃ πόλεσιν περιέβαλεν. καὶ ἐπεὶ Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ
 Β Νουμιδίας νικηθέντες, Ζάβην τε τὴν χώραν καὶ Μαυριτανίαν 10
 καὶ Ἡτηφῆ τὴν μητρόπολιν ὑπόφορον Ῥωμαίοις πεποίηκεν.
 τῆς γὰρ ἐτέρας Μαυριτανίας Καισάρεια ἡ πρώτη μητρόπολις
 ὑπάρχει. ταύτην δὲ Βελισάριος τὸ πρότερον καθυπέταξεν.
 διὰ τοῦτο Αἴβυες ἅπαντες ὑπήκοοι Ῥωμαίων γέγονασιν, εἰρή-
 νης ἀσφαλοῦς τυχόντες. τετραετίαν δὲ ποιήσαντες ταύτη 15
 τῇ εἰρήνῃ, ἐν τῷ ιζ' εἶει Ἰουστινιανοῦ Κῦρος τε καὶ Σέρ-
 γιος, οἱ Βάκχου τοῦ Σολομῶνος ἀδελφοῦ παῖδες, ὑπὸ τοῦ βα-
 σιλέως ἀπεστάλησαν ἄρχειν Αἰβύῃ. Πενταπόλεως μὲν Κῦ-
 ρος, Τριπόλεως δὲ Σέργιος. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τοὺς ἐαυτῶν
 πρεσβυτέρους εἰς Λέπτην μάγναν τὴν πόλιν ἐπεμψαν πρὸς 20

4. ἐξελάτο Α. 9. περιέβαλεν Α, περιέβαλλεν vulg. 17. Σο-
 λομῶνος Α, Σολομῶντος vulg. ἀδελφόπαιδες Α. 19. δὲ
 ante Σέργιος add. ex Α. 20. Λέπτην μάγναν Α, Λεπιτή-
 μαγναν vulg.

montis forte perscrutati, in locum inciderunt: et ad turrim conscen-
 sum facere cum risu non nemo tentavit, quem risu pariter et ludibriis
 mulierculae et vetulus exceperunt. Romanus autem ille miles mani-
 bus pedibusque adrepens, ubi propius accessit, educto e vagina gladio
 exillit, et percussus in cervicem senis caput amputavit. tum vero mi-
 lites sumptis animis audacius irrumpentes, manibus ad invicem datis
 sese erigentes in turrim conscenderunt, mulierculasque et maximas
 opes illic congestas abripientes ad Salomonem detulerunt. exinde
 Salomon Libyae civitates moenibus cinxit et munivit: et posteaquam
 Maurusii ex Numidia victi recessere, Zaben provinciam, Mauritaniam,
 cum Etophae eius metropoli fecit Romanis vectigalem. alterius enim
 Mauritaniae prima metropolis est Caesarea, quam prius subegit Beli-
 sarius. quare Libyes omnes Romanum iugum subierunt, et secunda
 pace potiti sunt: quadriennioque in eiusmodi pace transacto, de-
 cimo septimo Iustiniani anno Cyrus et Sergius Bacchi Salomonis
 fratris liberi ad regendam Libyam ab imperatore missi fuere: et
 Cyrus quidem Pentapolim, Tripolim Sergius administravit. porro

Σέργιον, ὅπως δῶρά τε αὐτῷ προσαγάωσιν καὶ τὴν εἰρήνην C
 κρατύωσιν. Σέργιος δὲ Πουδεντίῳ πεισθεὶς ἀνδρὶ Τριπολί-
 τη, ὀγδοήκοντα μὲν τῶν βαρβάρων τοὺς δοκιμωτέρους ἐν τῇ
 πόλει ἐδέξατο, πάντα ἐπιτελεῖν τὰ αἰτούμενα ὑπισχνούμενος,
 5 καὶ ὄρκους τὴν εἰρήνην ἐκράτυεν· τοὺς δὲ λοιποὺς ἔξω ἐν
 προαστείῳ ἤλασεν. τούτους δὲ ἐπ' ἄριστον καλέσας ἅπαντας
 ἔκτεινεν. εἷς δὲ τούτων λάθρα ἐκπηδήσας, τοῖς ὁμοφύλοις τὰ
 γεγόμενα ἐμήνυσεν. οἱ δὲ τοῦτο ἀκούσαντες, δρόμῳ εἰς τὸ
 οἰκεῖον στρατόπεδον ἦσαν· καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἄραν-
 10 τες ἐπὶ Ῥωμαίους ἐγένοντο. ὁ δὲ Σέργιος σὺν τῷ Πουδεντίῳ
 τούτοις ἀπήντησεν, καὶ μάχης κροτηθείσης, Πουδέντιος μὲν
 πολλοὺς ἀποβαλὼν θνήσκει. Σέργιος δὲ εἰς ἄφατον φόβον D
 ἐμπεπτωκῶς, ἐπὶ Καρχηδόνα ἔπλευσεν πρὸς Σολομῶνα τὸν
 αὐτοῦ θεῖον. πᾶσαν δὲ τὴν Τρίπολιν Μανρούσιοι ἀπέλιπον,
 15 οἱ δὲ βάρβαροι ἅπαντα ληϊσάμενοι τὰ ἐκεῖ χωρία, ἔξανδρα-V. 141
 ποδίσαντές τε πληθὸς Ῥωμαίων ἐπὶ Πεντάπολιν ἦσαν. ὁ δὲ
 Κῦρος γνούς, φυγὰς εἰς Καρχηδόνα κατέπλει. οἱ δὲ βάρβα-
 ροὶ μηδενὸς ἀντιστάτος αὐτοῖς Βερονίκην τὴν πόλιν ἐλόντες,
 ἐπὶ Καρχηδόνα ἐστράτευσαν, καὶ εἰς τὸ Βυζῆκιον ἀφικόμε-
 20 νοι, πλεῖστα ἐξ ἐπιδρομῆς τῶν ἐκεῖ ἐληϊσαντο χωρία. Ἄντα-

6. προαστείῳ A, προαστείοις vulg.
 9. σὺν om. A f.
 τε add. ex A.

τούτους — — — ἔκτει-
 νεν om. A f. ἄραρες om. A f. 16.

Maurusii seniores ex suis Leptim magnam, quae civitas est, mu-
 nera oblaturis et firmaturos pacem ad Sergium miserunt. Sergius
 Pudentii viri Tripolitae consilium sequutus, barbarorum quidem
 praestantiores ad octoginta in urbem admisit, et postulata adim-
 pleturum cuncta pollicitus, adhibita iusiurandi fide pacem obfir-
 mavit: reliquos autem foras in suburbium emisit, et ad epulum
 convocatos cunctos trucidavit. solus unus clam exiliens et periculo
 ereptus, quae fuerant attentata, contribulibus significavit. iis au-
 ditis, cursu concito redierunt in castra sibi propria, et reliquis
 omnibus adiuncti, in Romanos arma sumpserunt. Sergius vero cum
 Pudentio eis obviam occurrit, initoque certamine, multis suorum de-
 sideratis, Pudentius interemptus est: Pudentius vesano timore corre-
 ptus, ad Salomonem patrum Carthagine nvgavit. cuncta Tripoli-
 tana regione a Maurusiis derelicta, barbari universa circumquaque
 loca depraedati, abducta Romanorum captivorum innumera multitu-
 dine, versus Pentapolim contenderunt. Cyrus nuncio accepto fugae se
 dedit, et Carthagine transfretavit. barbari nullo resistente Beroni-
 cem ceperunt, moxque in Carthagine arma moverunt: deinde Byza-

λας δὲ ἔχθραν ἔχων πρὸς Σολομῶνα, διότι τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
 P. 177 φὸν ἔκτεινεν, τοὺς βαρβάρους ἐνοῦται, καὶ κατὰ Καρχηδόσους
 καὶ Σολομῶνος τούτοις ὠδήγησεν. Σολομῶν δὲ ταῦτα ἀκού-
 σας, παραλαβὼν τὸ στράτευμα κατ' αὐτῶν ὤρμησεν. ἔλθων
 δὲ εἰς Βέστην τὴν πόλιν ἔξ ἡμερῶν Καρχηδόσους ὁδὸν ἀπέ- 5
 χουσαν, ἐν αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. ἦσαν δὲ σὺν αὐτῷ Κῦρος
 καὶ Σέργιος καὶ Σολομῶν ὁ νέος, οἱ τοῦ Βύκχου παῖδες. ἰδὼν
 δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ δειλιάσας, ἔπεμψεν πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν μεμφόμενος αὐτοῖς, ὅτι ἔσπονδοι Ῥω-
 μαίων ὄντες, ὄπλα κατ' αὐτῶν ἐκίνησαν, ἄξιον δὲ τὴν εἰρή- 10
 Β νην κρατύνεσθαι, καὶ ὄρκους βεβαιοῦσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι
 χλευάσαντες τὰ εἰρημῆνα, ἔφησαν· ἐπειδὴ Σέργιος εἰς τὰ
 εὐαγγέλια ὁμῶς καλῶς ἐφύλαξε τοὺς ὄρκους ἀποκτείνας τοὺς
 ὀδοῦχοιτα, πῶς νῦν ὑμῶν πιστεύσομεν τοὺς ὄρκους; πο-
 λέμου δὲ κροτηθέντος, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. τοῦ δὲ ἵππου 15
 ὀκλάσαντος κτείνεται Σολομῶν, καὶ οἱ τούτου δορυφόροι. Σέρ-
 γιος δὲ ὁ τούτου ἀνεψιὸς τὴν τῆς Λιβύης ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως ἐνεχειρίσθη. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισιννιόλου, καὶ οἱ λοι-
 ποὶ ἄρχοντες μῖσος πρὸς τὸν Σέργιον μέγα ἐκίνησαν, ὥστε

1. διότι A, διὰ τί vulg. 3. τούτους A. δὲ add. ex A. 6.
 ἐστρατοπεδεύσατο A, ἐστράτευσεν vulg. 9. αὐτοῖς A, αὐτῶν
 vulg. ἐν σπονδῇ A. 10. ἄξιον A, ἀξίων vulg. 14.
 ὑμῶν πιστεύσομεν A, ἡμῶν πιστεύσωμεν vulg. 19. μέγα A,
 μέγαν vulg.

cium profecti, multos eius regionis agros suis excursionibus devasta-
 verunt. Attalus autem inimicitias cum Salomone, quod fratrem in-
 terfecisset, exercens, barbaris adiungitur, et adversus Carthaginem et
 Salomonem ductorem eis se praebet. his auditis Salomon in eos edu-
 cit exercitum: et iam Bestem sex dierum itinere a Carthagine dissi-
 tam profectus, in ea castra composuit. comitabantur Cyrus et Sergius
 et junior Salomon Bacchi liberi. conspecta vero barbarorum multi-
 tudine deterritus, ad eorum primores misit, qui nomine suo expostu-
 larent, quod Romanis prius foedere coniuncti, bellum eis inferre non
 fuissent veriti. rogabat perinde renovatis iuramentis firmatam dein-
 cept ad invicem servarent pacem. barbari sannis et ironiciis cavillis
 dicta excipientes, responderunt: quandoquidem Sergius in evangelia
 iuratus sancte servavit iusiurandum, ut octoginta e nostris interfice-
 ret, quomam modo nunc iusiurando fidem iterum praestabimus? mox
 praelio conserto Romani fugati: Salomon equo coespitante occisus, et
 eius satellites una pariter occubuerunt. Sergius autem eius nepos
 demandatam sibi ab imperatore Libyae provinciam administravit. cae-
 terum Ioannes, Sisinnioli filius, caeterique duces in Sergium vehemens

μηδὲ ὄπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἶρειν βούλεσθαι. καὶ οἱ βάρ-
 βαροι πάντα ἀδεῶς ἐληΐζοντο. Ἄνταλας δὲ ἔγραψε τῷ βασι- C
 λεῖ Ἰουστινιανῷ, ὅτι πάντες Μαυρούσιοι τὴν σὴν δουλείαν
 καὶ φιλίαν αἰροῦνται, ἀλλὰ τὴν Σολομῶνος καὶ τῶν τούτου
 5 ἀνεψιῶν βιαίαν ὑπαγωγὴν οὐχ ὑποφέροντες, ἐτυράνησαν.
 τούτους παράστειλον, καὶ εἰρήνη Ῥωμαίοις καὶ Μαυρουσίοις
 συνίσταται. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ποιῆσαι οὐ κατεδέξατο. Ἄν-
 ταλας δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυρουσίων στρατὸς συνήχθησαν ἀθδις
 ἐν Βυζακίῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς Τζότζας στρατιώτας ὀλίγους καὶ
 10 Οὐανδήλους ἔχων. οἱ δὲ Λίβυες παρεκάλουν Ἰωάννην τοῦ
 Σισινιόλου στράτευμα ἀγεῖραι καὶ κατὰ τῶν πολεμίων χω-
 ρῆσαι σὺν Ἱμερίῳ τῷ ἄρχοντι τῶν ἐν Βυζακίῳ καταλόγων. ὁ δ'
 δὲ λαβὼν τὸν στρατὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἦει, Ἱμέριον προά-
 γειν κελεύσας. συμβολῆς δὲ γενομένης ἡττῶνται οἱ Ῥωμαῖοι,
 15 καὶ συλλαμβάνονται οἱ βάρβαροι τὸν Ἱμέριον ζῶντα σὺν τῷ
 στρατῷ αὐτοῦ. καὶ τοῦτον εἰς φυλακὴν ἀποθέμενοι τοὺς
 στρατιώτας Τζότζα παρέδωκαν ὁμολογοῦντας κατὰ Ῥωμαίων
 στρατεύεσθαι. παραλαμβάνουσι δὲ δόλφ διὰ τοῦ Ἱμερίου
 Ἀδράμυτον τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν τῶν Λιβύων εἰς Σικελίαν
 20 κατέφυγον, ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας νήσους καὶ εἰς Βυζάντιον.

1. μηδὲ] μήτε vulg., om. A, sed ante βούλεσθαι add. μῆ. 5.
 ἐπαγωγῆν A. 6. καὶ Μαυρ. om. A e. 11. ἀγεῖραι A, ἐγει-
 ραι vulg. 13. Ἱμέριον A b, Ἱμερίῳ vulg. 20. Βυζάκιον A,
 et mox Βυζακίῳ.

adeo conceperunt odium, ut sub eo neque in ipsos hostes arma manibus contrectare proponerent: ac interim ubique barbari cuncta summa cum libertate depraedarentur. Antalas itaque imperatori Iustiniano scripsit in hanc mentem: Maurusii cuncti tibi servire, te amare desiderant: verum Salomonis et nepotum eius iugum omnino violentum non ferentes, tyrannidem excitaverunt: hos si revocaveris, Romani cum Maurusii in unum foedus coibunt. imperator istud exequi non admisit. quare Antalas et universus Maurusiorum exercitus ad Byzacium iterum convenit; quo Tzotzas Vandalos milites haud secum multos habens eum convenit. porro Libyes Ioannem Sisiniioli filium instanter rogaverunt, ut collecto instructoque exercitu adversus hostes progredere, una cum Himerio, qui Byzacii tiro-num catalogis praefectus erat. ille educto exercitu, et Himerio praecedere iusso, in hostes adversus perrexit. commissa demum pugna superantur Romani, Himeriumque una cum omnibus copiis barbari vivum comprehendere, et eum quidem in custodiam coniecere, eius vero milites se contra Romanos arma ferre iuratos Tzotzae per-

Μαυρούσιοι δὲ καὶ Τζότζας ἐν ἀδείᾳ πολλῇ τὴν Λιβύην πᾶσαν ἐληΐζοντο. οἱ δὲ ἐν Βυζαντίῳ εἰσελθόντες Λίβυες ἐδέ-
 P. 178 οντο τῷ βασιλεῖ, ὅπως στρατεύματα καὶ στρατηγὸν ἄριστον εἰς
 Λιβύην ἀποστείλῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρεόβινδον σὺν στρατιώ-
 ταις ὀλίγοις, ἄνδρα εὐγενῆ καὶ εὐβουλον, ἔργων δὲ πολεμίων 5
 V. 142 οὐδαμῶς ἔμπειρον, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθανάσιον καὶ Ἀρμενίους
 ὀλίγους, ὧν Ἀρταβάνης τε καὶ Ἰωάννης ἤρχον, οἱ Ἀρσακίδες.
 οὐ μὴν οὐδὰ Σέργιον μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὺν Ἀρε-
 βίνδῳ Λιβύης στρατηγούς εἶναι ἐκέλευσεν. Σέργιον μὲν τὸν
 πόλεμον διενεγκεῖν πρὸς τοὺς ἐν Νουμιδίᾳ βαρβάρους, Ἀρεό- 10
 B βινδον δὲ πρὸς τοὺς ἐν Βυζακίᾳ Μαυρουσίους διαμάχεσθαι.
 Ἀρεόβινδος δὲ τὴν Λιβύην καταλαβών, καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ
 στρατοῦ παραλαβών, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντιόλου κατὰ Τζό-
 τζα καὶ τῶν βαρβάρων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλῆθη τῶν
 πολεμίων θεασάμενος, ἠναγκάσθη χεῖρα αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. ἦν 15
 δὲ ἐν ἔχθρᾳ μεγάλη μετὰ Τζότζα, ὥστε ἕκαστος ἠύχετο φο-
 νεὺς τοῦ ἐτέρου γενέσθαι, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης
 γενομένης ἀμφοτέροι τῶν στρατοπέδων δξελθόντες ἐπ' ἀλλήλους
 ἤλθον. ὁ μὲν οὖν Ἰωάννης τείνας τὸ τόξον κατὰ τὸν δεξιὸν

4. σὺν στρατιώταις A f, σὺν τοῖς στρατεύμασιν vulg. 7. Ἀρ-
 σάκις A. 8. μετεπέμπετο A, ἀπεπέμπετο vulg. 16 fort.
 κατὰ Τζ. 18. ἀμφοτέροι A, ἕκαστοι vulg.

misere. mox Adramytum civitatem conficto per Himerii praesentiam dolo cepere. Libyum autem nonnulli in Siciliam, in insulas alii, et Byzantium usque fugere. caeterum Maurusii et Tzotzas nullo obstantente Libyam universam depopulati sunt. porro qui ex Libya Byzantium traiecerant ab imperatore postulabant frequentius, ut exercitum cum optimo duce in Libyam mitteret. imperator autem Areobindum cum militibus numero exiguis, virum alioqui nobilem et prudentem, sed rei militaris rudem et inexpertum misit, atque una cum ipso Athanasium, Armeniosque quam paucos, quibus Artabanes et Ioannes, Arsacidae, praefuerunt. Sergium tamen minime revocavit, imo ipsum atque Areobindum una ambos Libyae duces esse iussit: ita ut Sergius adversus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero contra Maurusios, qui Byzacium tenebant, expeditionem susciperet. Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitus accepit, Ioannem Constantioli filium in Tzotzam et reliquos barbaros praeliatum misit. Ioannes adeo numero hostium exercitu conspecto, manus cum illis conserendas se cogi intellexit. graves autem cum Tzotza inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conficere, atque ita demum perire exoptaret. certamine igitur inito, uterque de medio exercitu progressus, in se invicem irruerunt. ac Ioannes quidem arcum inten-

βουβῶνα τῷ Τζότζα ἐπέτυχεν, ὃς μετ' ὀλίγας ἡμέρας τέθνηκεν. οἱ δὲ βάρβαροι πολλῶ θυμῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους χωρήσαντες, πληθὺς ἄπειρον ὄντες, τὸν τε Ἰωάννην καὶ Ῥωμαίους ἄπαντας ἀπέκτειναν. τοῦτον δὲ φασιν εἰρηκέναι· ἤδὴν τινα θύ-
 5 νατον θνήσκω, τῆς εὐχῆς μου εἰς Τζότζαν πληρωθείσης· καὶ ὁ Τζότζας μαθὼν τὸν Ἰωάννου θάνατον, ἐν χαρᾷ ἐτελεύτησεν. θνήσκει δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀρμένιος. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἀκούσας περιλυπος γέγονεν· καὶ τὸν Σέργιον τῆς ἀρχῆς παραλύσας, μετεπέμψατο. Ἀρεοβίνδῳ δὲ μόνῳ τῆν τε Λι-
 10 βύης ἀρχὴν ἐνεχειρίσεν. μετὰ δὲ δύο μῆνας Γογθάριός τις τῶν ἐν Νουμιδίᾳ καταλόγων ἠγούμενος δόλον μελετήσας κατὰ Ἀρεοβίνδου, λάθρα τοῖς Μανρουσίοις ἐδήλου, ὅπως κατὰ Καρχηδόνος χωρήσωσιν. αὐτίκα γοῦν ἔκ τε Νουμιδίας καὶ Βυζακίου πολεμίων στρατὸς εἰς τὸ αὐτὸ ἀγγεγεμένους ἐπὶ D
 15 Καρχηδόνα σπουδῆ ἤεσαν. ἠγείτο δὲ Νουμιδιῶν Κουντζίνας καὶ Ἡαυδᾶς, Βυζακίων δὲ Ἀνταλᾶς. συνῆν δὲ αὐτοῖς καὶ Ἰωάννης ὁ τύραννος σὺν τοῖς στασιώταις ἀντὶ Τζότζα. ταῦτα γνοὺς Ἀρεοβίνδος, Γογθαρίῳ ὡς φίλῳ θαρρῶν τὸ στρατεύμα παραδοὺς σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀρμενίοις κατὰ τῶν πολεμίων
 20 ἔστειλεν. ὁ δὲ Γόγθαρις τὸν ἑαυτοῦ μάγειρον ἐκ Μανρου-

8. ταῦτα om. A f. 10. Γογθάριός A, Γοτθάριός vulg. 14. ἀγγεγεμένους A, ἔγγ. vulg. 15. Κουντζίνας A a f, Κουτζίνας vulg. 17. στασιώταις f, στασιασταις a, στρατιώταις vulg.

dens, telum in dextrum Tzotzæ inguen direxit, ex quo paucis abhinc diebus extinctus est: barbari vero hostem cum magno impetu adorti, cum ad numerum prope infinitum accederent, ipsum Ioannem omnesque Romanos ad unum occiderunt. hunc certe inter moriendum dixisse aiunt: iucunda morte pereo, votis meis iam circa Tzotzam completis. ex adverso comperta Ioannis morte laetatus Tzotzas animam reddidit. Ioannes etiam Armenius in eo bello perit. his auditis tristatus imperator, Sergium dignitate abrogatum ad se revocavit: Areobindus vero soli universam Libyæ confert administrationem. caeterum vix duo menses transierant, cum Gottharius quidam, tironum catalogis praefectus, dolo in Areobindum composito, clam Maurusios movet, ut in Carthaginienses expeditionem suscipiant. confestim itaque ex Numidiae et Byzacii partibus hostium copiae in conductum locum collectae, summo bellandi desiderio Carthaginem versus profisciscuntur. Cunzinas et Eaudas Numidiis, Byzacii Antalas praeficitur. adfuit cum ipsis in Tzotzæ locum Ioannes tyrannus cum militibus. his cognitis, Gotthari velut amico confisus Areobindus exercitum omnem commendat, et adiuncto Artabane et Armeniis cum hostibus

σίῳν ὄντα πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπέστειλεν πρὸς Ἀνταλῶν εἰπεῖν, ὡς αὐτῷ Γόγθαρις βούλεται τῆς Λιβύης ἀρχῆς κοινω-
νὸν λαβεῖν. ὁ δὲ Ἀνταλῶς τὸν μὲν λόγον ὡσμένως ἤκουσεν

P. 179 ἀπεκρίθη δέ, ὡς οὐκ ἀσφαλῶς διὰ μαγεῖρον τὰ τοιαῦτα διο-
κεῖσθαι. ταῦτα Γόγθαρις ἀκούσας, Οὐλίσθεον τὸν αὐτοῦ δο-
ρυφόρον, ὡς πιστόν, πρὸς Ἀνταλῶν ἐπεμψεν, παρακαλῶν
αὐτὸν πλησιάσαι τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Ἀρεόβινδον
ἀνέλῃ. Οὐλίσθεος δὲ τῷ Ἀνταλῶ κρυφῆ συνέτυχεν, καὶ συν-
εφώνησαν, ἵνα ὁ μὲν Ἀνταλῶς τοῦ Βυζακίου ἀρχῆ, καὶ τὸ
ἥμισυ τῶν Ἀρεοβίνδου χρημάτων λάβῃ καὶ χιλίους πεντακο- 10
σίους στρατιώτας Ῥωμαίους σὺν αὐτῷ. Γόγθαρις δὲ τὸ βα-
σιλέως ἀξίωμα λάβοι καὶ Καρχηδόνος τὸ κράτος. ταῦτα δια-
πραξάμενος Οὐλίσθεος, ἐπανῆκε πρὸς Γογθάριδα. οἱ δὲ βάρ-
B βαροι κατὰ Καρχηδόνας σπουδῆ πολλῇ ἦσαν. καταλαβόντες
δὲ τὸ Δέκιμον καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐν αὐτῷ τῇ ὑστεραίᾳ 15
ἐπὶ Καρχηδόνας ἐχώρουν. ὑπαντεύσαντες δὲ τοῦ Ῥωμαίων
στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς συνέβαλον, καὶ πολλοὺς
τῶν Μαυρουσίων ἔκτειναν, οὓς δὴ ὁ Γόγθαρις κακίζων ἐπέ-
σκωπτεν, ὡς θρασυνομένους, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα

2. Λιβίος vulg. 3. μὲν add. ex A. 5. Οὐλίσθεον A. 8.
τὸν Ἀνταλῶν A e. 10. λάβῃ A, λάβοι vulg. 16. ὑπα-
νήσαντες A. 17. συνέβαλον A, συνέβαλλον vulg. 19. θρα-
συνομένοι A, θρασυνομένοι vulg.

dimicaturum mittit. Gottharis ex famulitio coquum Maurusium ge-
nere ad Antalam et barbaros destinat, qui referret, Gotthari in ani-
mo esse, suae in Libyam potestatis collegam eum assumere. Antalas
nuncium excepit laetus: respondit autem, haud tuto coqui manibus
huiusmodi negotium tractari. his acceptis Ulistheum e satellitum nu-
mero fidissimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens,
ut Carthagini vicinior factus, Areobindum e medio tollere conaretur.
Ulistheus subinde cum Antala latenter congressus una paciscitur, ut
Antalas Byzacii principatu occupato, facultatum Areobindi mediam
sumeret partem, ac insuper ex Romanis militibus mille quingentos
secum haberet: Gottharis autem, imperatoris assumptis insignibus,
Carthagine solium imperii locaret. pactis huiusmodi firmatis, ad Got-
tharim Ulistheus revertitur. hinc barbari accelerata expeditione, in
Carthaginem irruunt: et primo quidem Decimum profecti, castra me-
tati sunt, postridie ad ipsam Carthaginem applicant. a Romanorum
autem exercitu obviam facto excepti, ad inexpectatum descendunt
praelium, quo plurimi Maurusiorum caesi. Romanos demum probris
contumeliisque affectos, tanquam qui nimia freti audacia Romanam
rem in discrimen adducerent, Gottharis male accepit. caeterum Areo-

εἰς κίνδυνον φέρειν. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος πέμψας πρὸς Κουν- V. 143
 τζίναν, παρεκάλει προδότην αὐτὸν γενέσθαι Μαυρουσίω· ὁ
 δὲ ὠμολόγησεν τοῦτο ποιεῖν. ἄπιστον γὰρ τὸ τῶν Μαυρου-
 σίων γένος πρὸς τε ἄλλους καὶ πρὸς * ἄπαντας. ταῦτα Ἀρεό-
 5 βινδος τῷ Γόγθαρι ἐθάρρησεν. ὁ δὲ παρήγει τῷ Ἀρεοβίνδῳ
 τῷ Κουντζίνα μὴ πιστεύειν. Οὐλίσθειον δὲ ἀποστείλας, τῷ C
 Ἀνταλα ταῦτα ἐμήνυσεν. Γόγθαρις δὲ κτείνει τὸν Ἀρεόβιν-
 δον λάθρα διανοεῖτο, καὶ πείθει τοῦτον ἐξελθεῖν τῆς Καρχη-
 δόνος, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ εὐρεθῆναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἄπει-
 10 ρος τοῦ πολέμου ὢν, τὰ ὄπλα περιβαλέσθαι μὴ δυνάμενος,
 ἀνεβάλλετο. καὶ οὕτως ὁ χρόνος προῆλθεν τῆς ἡμέρας· διὸ
 δὴ τὴν παράταξιν εἰς τὴν αὐρίον ἀποθέμενος, ἤσυχασεν.
 Γόγθαρις δὲ αὐτὸν ἐξεπίτηδες τὴν μέλλησιν ποιέσθαι ὑπο-
 15 πτεύσας, ἄτε τῶν πραττομένων αἰσθόμενος, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς
 κατ' αὐτοῦ ἐτυράνησεν. Ἀρεόβινδος δὲ κατὰ τάχος τὴν Καρ- D
 χηδόνα καταλιπὼν, καὶ φυγῆ χρησάμενος, εἰς ναῦν τε εἰσελ-
 θὼν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον πορεύεσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ χειμῶν
 μεταξὺ ἐπιγενόμενος διεκώλυσεν. ἀποστείλας δὲ Ἀθανάσιον
 ἐν Καρχηδόνι, μετεπέμψατό τινας, ἐν οἷς καὶ Ἀρταβάνην,
 20 ὅστις πολλὰ παρήγει τῷ Ἀρεοβίνδῳ, μήτε ἀναπετωκῆναι μήτε
 δειλιαίνειν καὶ δεδιέναι τὸν Γογθάριδα· ἀλλ' ἑαυτὸν ὁμοῦ

2. αὐτὸν A, αὐτοῦ vulg.

21. δειλιαίνειν καὶ om. A.

bindus Cunzinam, ut Maurusios proderet, per nuncium hortatus est: is autem se facturum recepit. Maurusiorum quippe gens, non in omnes modo, sed et in suos infidissima. haec Areobindus Gotthari fidenter aperuit. ille ne Cunzinae fidem daret, Areobindum precari: tum Ulistheo misso Antalae cuncta significat. Gottharis Areobindo ex insidiis vitam eripere animo volvens, Carthagine exercitum educere suadet, et pugnam cum hostibus conserere. Areobindus, cœu belli inexpertus, et armis ferendis non assuetus, consilium differt: ita diei tempus elabatur: quare pugna in sequentem diem retardata, intra muros se continuit. Gottharis Areobindum quasi, quae instruerentur adversa, subodoratum, et idcirco moras ex animi proposito nectentem suspicatus, in manifestam adversus eum erumpit rebellionem. quare Carthagine extemplo relicta, fuga salutem sibi parat Areobindus, et conscensa navi, Byzantium, nisi tempore intercedente navigationem prohibuisset hiems, traicere disposuit. interim Athanasio Carthagine misso, ex ea quosdam evocat amicos, in quibus Artabanes spectatissimus. is Areobindum, ne animo concideret, aut timore consterneretur, vel Gottharium formidaret, sed potius ipse una cum caeteris,

σὺν πᾶσι τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἵέναι . πρὶν τι περαιτέρω γενέσθαι κακόν . ὁ δὲ Γότθαρς τὸν Ἀρεόβινδον εἰς τοὺς στρατιώτας διέβαλλεν , ὡς ἀνανδρὸν τε καὶ δειλὸν καὶ τὰς ῥόγας τούτοις μὴ βούλεσθαι δίδοναι . ὁ δὲ Ἀρεόβινδος σὺν τῷ Ἀρταβάνῃ καὶ τοῖς ἐπομένοις κατὰ Γοτθάριδος διῆλθεν . καὶ γί-5

P. 180 νεται μάχῃ ἔν τε ταῖς ἐπάλληξι καὶ ταῖς λοιπαῖς πύλαις . τῶν δὲ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι οὐκ ἔγνωσαν τὰ ὑπὸ Γοτθάριδος μελετηθέντα , καὶ συναγόμενοι κατ' αὐτοῦ ὀπλιζοντο . ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἰδὼν ἀνθρώπους κτεινομένους , ἀήθης ὢν τοῦ τοιούτου θεάματος , τὴν δειλίαν οὐκ ἐνεγκών , ἔφυγεν , καὶ εἰς 10 τὸ τῆς παραθαλασσίας μοναστήριον , ὅπερ Σολομῶν ἐδείματο καὶ περιτείχισεν , ὡς φρούριον ἀσφαλές , εἰς αὐτὸ κατέφυγεν σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τῇ ἀδελφῇ . τότε καὶ Ἀρταβάνης φυγῇ ἐχρήσατο . Γότθαρς δὲ κατὰ κράτος νικήσας , τὸ παλάτιον ἔλαβεν . μεταπεμπώμενος δὲ τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα 15 καὶ Ἀθανάσιον , τὰ πιστὰ τῷ Ἀρεοβίνδῳ ἐκέλευσε δίδοναι , καὶ εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸν ἀγαγεῖν , ἀπειλήσας πολιορκήσειν αὐτὸν ἀπειθήσαντα , καὶ μηκέτι αὐτῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ δώσειν . ὁ δὲ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ῥεπαράτου τὰ πιστὰ λαβών , τῷ Γοτθάριδι εἰς ὄψιν ἦλθεν , καὶ πρηνῆς πεσὼν ἔκειτο, 20

1. ἐπομένοις A , ἐπόμενον vulg. 2. κακόν A , κακῶν vulg.
5. διῆλθεν A , ἦλθεν vulg. 19. Ῥεπαράτου A b c , Ῥεπεάτου vulg.

qui partes eius tuebantur, contrarius iret, antequam malum latius serperet, hortabatur. ex adverso Gottharis Areobindum tanquam imbellem ac pusillanimum, quique stipendia solvere nollet, apud milites traducebat. Areobindus autem cum Artabane caeterisque, qui eum sequuti fuerant, contra Gottharim processit: et ad ipsa propugnacula, turres, urbisque portas acri pugna dimicatum est. multi vero milites, eorum, quae Gottharis moliebatur, nescii, arma adversus eum arripuerunt. porro Areobindus ubi homines occisos vidit, huiusmodi spectaculis minime assuetus, cum timorem non amplius ferret, fugae se committit, et in monasterium, quod Salomon ad mare extruxerat murisque tanquam arcem firmissimam muniverat, se cum uxore atque sorore contulit. tum vero etiam fugit Artabanes. at Gottharis victoriam per summam vim adeptus, palatium occupavit. tum urbis praesuli, ipsique Athanasio ad se accersitis denunciavit, ut fide publica data Areobindum ad palatium ducerent, alioqui, si parere recuset, obsidionem minatur, nec ullam ei salutis spem aut fiduciam superesse. Areobindus igitur accepta ab episcopo Reparato fide, in Gottharis conspectum venit, procidensque ad eius pedes iacuit, et evangelia, in quibus iuratus episcopus fidem

τὴν ἰκετηρίαν αὐτῷ τὰ εὐαγγέλια προτεινόμενος, ἔφ' ᾧ τὰ πιστὰ ὁ ἱερεὺς αὐτῷ δέδωκεν. ὁ δὲ Γόγθαρις τοῦτον ἀνέστησεν, ὁμοιωμοκῶς αὐτῷ ἐπὶ πάντων μηδὲν αὐτῷ κακὸν ποιεῖν, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς χρήμασιν 5 αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον στέλλεσθαι. τὸν δὲ ἱερέα ἀποπεμπνόμενος C Ἄρεόβινδον καὶ Ἀθανάσιον συνδειπνεῖν ἐν τῷ παλατίῳ ἔλαβεν. ἐτίμησε δὲ τὸν Ἄρεόβινδον, καὶ πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς στιβάδος κατέκλιεν. δειπνήσαντα δὲ αὐτὸν ἐν κοιτῶνι καθεύδειν ἐκέλευσεν. ἀποστείλας δὲ Οὐλίσιθεον σὺν ἑτέροις τισὶ κοκκύ- 10 οντά τε καὶ ὄλολυγοῖς χρώμενον, τοῦτον ἔκτεινεν. Ἀθανασίου δὲ ἐφείσατο διὰ γῆρας. τῇ δὲ ἐπαύριον τὴν τούτου κεφαλὴν τῷ Ἀνταλᾷ ἔπεμψεν, τὰ δὲ χρήματα κατασχὼν οὐδὲν V. 144 τούτῳ κατὰ τὰς συνθήκας δέδωκεν. Ἀνταλᾶς δὲ μαθὼν τὰ εἰς Ἄρεόβινδον πεπραγμένα, καὶ τὰς τοῦ Γογθάριδος ἐπιορ- 15 κίας λογισάμενος, Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ προσχωρεῖν ἤθελεν. D Ἀρταβύνης δὲ τὰ πιστὰ λαβὼν παρὰ τοῦ Γογθάριδος εἰς τὸ παλάτιον σὺν τοῖς Ἀρμενίοις ἀνέβη, καὶ τοῦ τυράννου ὑπηρέτης εἶναι ὡμολόγησεν. λάθρα δὲ τοῦτον ἀνελεῖν ἐβουλεύετο. Γρηγορίῳ δὲ τῷ ἀνεψιῷ καὶ Ἀρτασηρίῳ τῷ δορυφόρῳ θαρ- 20 ρήσας τὸ βούλευμα, ἔφη αὐτῷ Γρηγόριος· νῦν σοί, Ἀρτα-

7. ἐτίμησεν A, ἐπετίμησεν vulg. 9. κοκκύοντά τε A, κοκκύον-
τά τε vulg. 10. Ἀθανασίου A, Ἀθανασίῳ vulg. 19. Ἀρτα-
τασιρίῳ A.

ei dederat, pro supplice libello porrexit. Gottharis ipsum erigens nullum ei malum inferendum coram omnibus iuravit: sed postera die ipsum cum uxore et facultatibus Byzantium remittendum: quin etiam episcopo dimisso, Areobindum et Athanasium ad coenam secum in palatio invitavit. Areobindum itaque honorificentissime accepit, et ut primus toris accumberet, rogavit: et bene coenatum in ducis cubiculo dormire iussit: ubi Uliatheo et quibusdam aliis summissis eiulantem et querelas voces cum lacrimis emittentem interfecit. Athanasio certe senectutem reveritus pepercit. sequenti luce caput interfecti misit ad Antalam: ex facultatibus autem eius nullam ex inito pacto partem assignavit. Antalas de perpetratis adversus Areobindum et de Gottharis periurio certior factus, ad imperatoris Iustiniani partes transire decrevit. Artabanes autem, accepta Gottharis fide, in palatium se cum Armeniis transtulit, et tyranno operam locare pollicitus est, licet ei mortem latenter inferre machinaretur. porro cum Gregorio nepote, et Artaserio satellite communicato consilio, dixit Gregorius: dignitatem Belisarii omnem soli tibi nunc vindicare comparatum, Artabanes, numerosam siquidem exercitum, im-

βάνη, πάρεστι μόνῃ τὸ Βελισαρίου ἀναδήσασθαι κάλλος. ὁ μὲν γὰρ στρατιάν τε καὶ χρήματα μεγάλα παρὰ βασιλέως λαβῶν καὶ ἄρχοντας συνεπομένους, καὶ στόλον οἶον οὐδέποτε τις ἠκηκίει, πόνῃ πολλῇ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν Λιβύην ὑπόφορον κατεστήσατο· νῦν δέ, ὡς ἐξ ἀρχῆς πάλιν γέγονεν εἰς τὸ 5

P. 181 ἀρχαῖον Λιβύη ἀποστήσασα, ἐν σοὶ μόνῃ κεῖται ταύτην πάλιν τῷ βασιλεῖ προσεγγεῖν, καὶ τὰ πρῶγματα διασώσασθαι. λογίζον δὲ τὸ σοῦ γένος, ὅτι Ἀρσακίδης ἀνέκαθεν, καὶ ὅτι εὐγετηῆς ὢν, ἀνδραγαθίζεσθαι αἰεὶ πρέπει, καὶ πολλὰ ἔργα ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπιδεικνύειν. νέου γὰρ σοῦ ὄντος, ἐνθυμήθητι ὡς Ἀκά- 10 κιον τὸν Ἀρμένιον ἄρχοντα, καὶ Τζίτζαν τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἐν πολέμοις ἔκτεινας, Χοσρόη τε τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν συνεστράτευες. τοιοῦτος δὲ ὢν μὴ περιϊθῆς τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὑπὸ κυνὸς μεθύοντος κατεχομένην. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ Ἀρτασήριος ὅσα εἰς δύναμιν ἐπιτάττοντι ὑπορηγήσομεν 15

B Γόγθαρις δὲ τὸν Ἀρταβάνην ἠγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τε Ἀνταλᾶν καὶ Μαυρουσίους τοὺς ἐν Βυζακίῳ ἐκέλευσε χωρεῖν. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ τῶν σιασιαστῶν ἄρχων, καὶ Οὐλίσιθεος ὁ δορυφόρος· εἶποντο δὲ αὐτῷ καὶ Μαυρούσιοι, ὧν Κουντζίνας ἦρχεν. συμβαλὼν δὲ τῷ Ἀνταλᾶ καὶ τοῖς βαρ- 20

2. στρατιάν τε A, στρατεῖαν τε vulg. 4. ἠκηκίει A, ἀκηκίει vulg. 9. πρέπει A b, fort. recte. 10. σοῦ add. ex A. ὡς A, ὅσα vulg. 13. τὴν P. A, τῶν P. vulg. 20. ὢν] οὖς A f.

gentesque divitias, nobilesque viros comitantes, classemque, qualem adhuc nullus audiverat, ab imperatore sibi traditam accipiens, vix multo labore Libyam Romanis vectigalem reddidit. nunc vero cum haec provincia rebellans in pristinum statum denuo reciderit, eam ad imperatoris obsequium reducere, resque omnes e manifesto discrimine servare, in te situm est. genus tuum mente reputa: ut ex Arsaacidum antiqua prosapia natus prae te sanguinis fers nobilitatem, et fortiter ubique te gerere, et virtutis praeclara facinora passim prode te decet. memorare iuvenilibus annis Acacium Armeniae magistratum, et Tzitzam Romanorum ducem consortis in bello manibus te sustulisse, et sub Chosroe Persarum rege te subinde militasse. talis igitur cum sis, Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari, ne diutius patiaris. quae in nostra sunt potestate, si iusseris, ego et Artaserius exhibebimus. Gottharis autem Artabanem exercitui praefecit, et in Antalam reliquosque Maurusios Byzacium detinentes proficisci imperat. Ioannes quoque rebellionis auctor et princeps, nec non Ulistheus satelles comitabantur. sequuti sunt pariter Maurusii, quorum dux Cunzinas. cum Antala itaque et barbaris conarserta pugna,

βάρους, τούτους ἐτρέψατο. Ἰθελοκακήσας δὲ Ἀρταβάνης ἐκ τοῦ αἰφνιδίου, στρέψας τὸ βάνδον εἰς τὸ στρατόπεδον ἤλαυνεν. Οὐλίσθεος δὲ κτείνειν τοῦτον εἰς τὸ στρατόπεδον διανοεῖτο. Ἀρταβάνης δὲ ἔφασκεν δεῖσαι, μὴ εἶξ Ἀδραμύτου τῆς πόλεως 5 ἐξελεθόντες οἱ βάρβαροι βοηθήσωσι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἀνήμεστα ἔργα εἰς ἡμᾶς πράξωσιν· ἀλλὰ Γογθάριδα σὺν παντὶ C τῷ στρατῷ ἀηλυθῆναι, καὶ οὕτως πάντας ἐλεῖν. καὶ ἀναστρέψας εἰς Καρχηδόνα τῷ τυράνῳ ταῦτα ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ τύραννος τῷ Πασιφίλῳ βουλευσάμενος, ἅπαντα μὲν διανοήθη 10 τὸν στρατὸν ἐξοπλίσαι, καὶ σὺν αὐτῷ στρατεύσασθαι, φύλακὰς τε μόνους τῇ πόλει καταλιπεῖν. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν πολλοὺς ἀνήρει ὁ Γόγθαρις ἐξ ὑποψίας. ἐξελεθὼν δὲ τῆς Καρχηδόνας ἐν προαστείῳ, οὗ δὴ στιβάδες ἦσαν ἐκ παλαιοῦ 15 τρεῖς, ἐν αἷς κατεκλίθη σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀθανασίῳ καὶ Πέτρῳ τῷ δορυφόρῳ τοῦ Σολομῶνος. Ἀρταβάνης τοῖνυν τὸν καιρὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸν τοῦ τυράννου φόνον οἰόμενος, Γρηγορίῳ τε καὶ Ἀρτασηρίῳ καὶ δορυφόροις πιστοῖς τισὶ τὸ πρῶ- D γμα ἐθάρρησεν· καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους σὺν τοῖς ξίφεσιν ἔνδον ἐκέλευσεν γενέσθαι. ἀρχόντων γὰρ ἐσθιομένων ὀπισθεν 20 ἐστάναι δορυφόρους νόμος ἦν. ἐγχειρεῖν δὲ ἄφνω τὸ πρῶγμα ἐκέλευσεν, ἥνικα αὐτὸς τὸν καιρὸν αὐτοῖς διὰ νεύματος ποιῆσαι,

1. ἐτρέψατο A, ἔτριψεν vulg.

14. ἐν αἷς A, ἐν οἷς vulg.

17. τισί] τρισί A.

barbari vertuntur in fugam. Artabanes repentina ignavia motus, versus retro bandis, in castra remeavit. Ulistheus vero eum in castris interficere meditabatur. at ne barbari urbe Adramyto egressi hosti suppetias ferrent, suosque irreparabili malo mulctarent, Artabanes se timuisse aiebat: proinde necessum fuisse, ut ipse Gottharis cum universo exercitu adveniret, atque ita demum inimicos penitus deletum iri. et Carthaginem reversus isthaec omnia tyranna renunciavit. qui consulto super his omnibus Pasiphilo, universum quidem exercitum instruere, et cum eo in pugnam progredi, solos vero custodes Carthagine relinquere decrevit. singulis autem diebus plures haud alia quam suspicionis causa morti tradebat Gottharis: qui demum Carthagine egressus, in suburbium, ubi triclinium, sive tres tori iam olim strati fuerant, in eis cum Artabane Athanasio et Petro Salomonis satellite recubuit. Artabanes igitur tempus ad conficiendam tyranni caedem opportunum ratus, Gregorio et Artaserio, ac satellitibus quibusdam consilium suum patefecit: ac satellites quidem cum gladiis intus adesse iussit (ducibus enim in mensa accumbentibus satellites pone astare mos erat) et derepente rem tum demum aggre-

τὸν Ἀρτασῆριον κελεύσας πρῶτον τοῦ ἔργου ἔχεισθαι. τῇ δὲ
 V. 145 Γρηγορίῳ ἐπέταττεν τῶν Ἀρμενίων παλλοὺς τοὺς εὐτολμοτά-
 τους ἀπολεξάμενον εἰς τὸ παλάτιον παρῆναι τὰ ξίφη μόνα
 ἐπιφερομένους, καὶ αὐτοῖς τὰ βουλευόμενα μηδεὶ ἐξειπεῖν.
 P. 182 προϊόντος δὲ τοῦ πότου, καὶ τοῦ Γογθάριδος καταβεβρε- 5
 γμένον τῇ οἴνῳ, Ἀρτασῆριος σπασάμενος τὸ ξίφος κατὰ τοῦ
 τυράννου ἐχώρει. εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνόν,
 ἀνέκραγε, τί τοῦτο, ὦ βέλτιστε; λέγων. ὁ Γογθαρὶς στρέ-
 ψας τὸ πρόσωπον εἰς αὐτὸν ἔβλεπεν. Ἀρτασῆριος δὲ αὐτὸν
 τῇ ξίφει ἔπαισεν, καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἀφείλεν. ἀνα- 10
 πηδήσαντα δὲ τοῦτον Ἀρταβάνης μάχαιραν σπασάμενος ἐν τῇ
 τοῦ τυράννου πλευρᾷ ταύτην ἔπηξεν ἄχρι τῆς λαβῆς, καὶ
 τοῦτον ἄφνω ἀνείλεν. τότε Ἀρταβάνης τὸν Ἀθανάσιον ἐπι-
 μελεῖσθαι τῶν ἐν τῇ παλατίῳ χρημάτων, καθὼς ἐπὶ Ἀρσο-
 βίνδου, ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τὴν τοῦ Γογθάριδος 15
 Βτελευτὴν ἔμαθον, Ἰουστινιανὸν ἀνεβόων καλλίνικον βασιλεῖα.
 ἐντεῦθεν οἱ τῇ βασιλεῖ ἐννοηκότες, εἰσπηδήσαντες εἰς τὰς τῶν
 στασιαστῶν οἰκίας, τούτους ἔκτειναν. Ἰωάννης δὲ σὺν τοῖς
 Οὐανδηλοῖς εἰς τὸ ἱερόν καταφεύγει, οὗς Ἀρταβάνης τὰ πι-
 σταῖα δούς καὶ ἐξαγαγὼν, εἰς Βυζάντιον ἀπέστειλεν. γέγονε δὲ ὁ 20
 τοῦ τυράννου φόνος μετὰ τριάκοντα ἕξ ἡμέρας τῆς τούτου

4. τὸ μὲν βούλευμα A.
 ἄμφω vulg.

10. ἔπεσεν e f.

13. ἄφνω A,

ἀνείλεν a, ἀνείλον vulg.

di, cum ipse tempus adesse innuisset; Artaserium autem primum operi manum admovere mandavit. ad haec Gregorio praecepit, ut delectos Armeniorum audacissimos gladiis solis accinctos ad palatium deduceret, nulli tamen ex illis propositum aperiret. ergo computationibus longius procedentibus, ipsoque Gotthari vino iam probe madido, Artaserius nudato ense in tyrannum irruit. ex famulis autem quidam ubi ensem educi conspexit, simul exclamavit: quid hoc, o bone, dicens. Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat: una vero gladio percussit Artaserius, et eius manum dexteram amputavit. exilit extemplo Gottharis, et pariter Artabanes: hic vero nudatum ensem in tyranni latus impulsit ad capulum usque infixit: atque ita simul ambo sustulerunt. mox Athanasium, ut prius sub Areobindo egerat, facultatum in palatio repositarum curam gerere iubet Artabanes. nunciata porro Gottharis morte, Iustinianum imperatorem victorem et triumphatorem custodes proclamarunt. irruentes subinde in seditiosorum domos, qui in imperatoris partes inclinabant, eos occiderunt. Ioannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium. tyranni caedes ab excitata eius

τυραννίδος, ἔνεκακαδέκατον ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὑπάρχον.
 Ἀρταβάνης δὲ ἐκ τούτου κλέος μέγα περιεβάλετο εἰς πάντας
 ἀνθρώπους. Περιέκτα δὲ ἡ Ἀρσοβίνδου γυνὴ μεγάλη δῶμα
 τῷ Ἀρταβάνῃ ἐδώρησατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον στρατηγὸν
 5 Λιβύης ἐποίησεν ἀπάσης. ὁ δὲ Ἀρταβάνης μετ' οὐ πολὺ
 παραιτησάμενος πρὸς βασιλέα εἰς Βυζάντιον ἦλθεν, καὶ ὁ βα- C
 σιλεὺς Ἰωάννην τὸν Πύππου ἀδελφὸν στρατηγὸν Λιβύης κατέ-
 στησεν. ὁ δὲ Ἰωάννης τὴν Λιβύην καταλαβὼν, κατὰ Ἀνταλᾶ καὶ
 Μαυρουσίῳ τῶν ἐν Βυζακίῳ ἐπεστράτευσεν, καὶ τούτους πολε-
 10 μήσας νίκην ἤρατο, καὶ πολεμίους πολλοὺς ἔκτεινεν, καὶ τὰ ση-
 μεῖα, ἄπερ Σολομῶνος οἱ βάρβαροι ἔλαβον, ἀφελόμενος ἐξ αὐ-
 τῶν, τῷ βασιλεῖ εἰς Βυζάντιον ἐπέμψεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν
 βαρβάρων ἐδίωξεν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. χρόνῳ δὲ ὑστέρῳ οἱ
 Λευάσθαι στρατῷ μεγάλῳ ἐκ τῶν ἐπὶ Τριπόλεως χωρίων εἰς
 15 Βυζακίον ἀφικόμενοι τῷ Ἀνταλᾶ ἠνώθησαν, οἷς Ἰωάννης ἀπαν-
 τήσας ἠτήθη, καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπανῆ-
 κεν. οἱ δὲ βάρβαροι μέχρι Καρχηδόνας κατελθόντες, τὰ ἐκεῖ- D
 νης χωρία ἐλήϊσαντο. ὕστερον δὲ Ἰωάννης τῶν στρατιωτῶν
 τὴν προθυμίαν διήγειρεν, καὶ Μαυρουσίους τε καὶ ἄλλους,
 20 καὶ τοὺς ὄντας σὺν τῷ Κουντζίνα εἰς συμμαχίαν λαβὼν, καὶ

2. περιεβάλετο A, περιεβάλλετο vulg. 5. μετ' οὐ A, μεθ' οὐ
 vulg. 14. Λευαθαί A f. 15. οἷς A, ὁ δὲ vulg. 19. διε-
 γέρας A. 20. τοὺς ὄντας] τοσοῦτους A e.

tyrannide post sex et triginta dies decimo nono Iustiniani anno con-
 tigit. ex facinore vero tam praeclaro magnum apud homines omnes
 nomen Artabanes sibi promeruit. et quidem Periecta Areobindi con-
 iux ampla munerum liberalitate eum prosequutus est: quem impe-
 rator universae Libyae ducem instituit. haud multo tamen post in-
 tervallo eo munere se abdicans ad imperatorem Byzantium perrexit.
 imperator vero Ioannem Pappi fratrem Libyae ducem declaravit. Io-
 annes ubi in Libyam advenit, adversus Antalam et Maurusios Byzacium
 occupantes arma movit, iisdemque profligatis victoriam retulit, ho-
 stium plurimos tradidit neci, signaque Salomoni a barbaris sublata
 eis ipse eripuit, et Byzantium ad imperatorem misit. praeterea bar-
 barorum reliquos e Romanis finibus expulit. postremo tandem tem-
 pore Leuastharum ingens exercitus ex Tripolitani agris prorumpens
 Antalae adiunctus est: in quem cum adversam aciem opposuisset Io-
 annes, evasit inferior, multisque suorum desideratis repetiit Carthagi-
 nem. elati victoria barbari Carthaginem usque vicis et oppidis eius
 passim direptis sese effuderunt. excitatis demum militum suorum
 animis, et quum Maurusiis aliis, tum qui sub Cunzina promereban-

τούτους πολεμήσας, ἔτρεψεν, καὶ διώξιν μεγάλην ποιησάμενος πολὺ πλῆθος ἀνέλεν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Λιβύης ἔφυγον, καὶ οὕτως τὰ πράγματα ἐν Λιβύῃ εἰρήνης βασιείας ἔτυχον.

- A.M. 6027 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. 5
 P. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμαναρσὸς ἤλ-
 V. 146 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα
 Ἰουστινιανὸν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ,
 παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον Ῥωμαίοις καὶ
 φίλον γνήσιον. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν τοιαύτην προαίρεσιν ἀπο- 10
 B δεξάμενος, πολλὰ αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ συγ-
 κλητικούς· ὁμοίως δὲ ἡ αὐτοῦ γυναικὶ κόσμια
 παντοῖα διὰ μαργαριτῶν ἐχαρίσατο. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς ἐν
 εἰρήνῃ εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.
- A.M. 6028 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀγαπητοῦ ἔτος α'. 15
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ θεομηρίας Πομπηϊούπολις
 C τῆς Μυσίας. ἐσχίσθη γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἐχαώ-
 θη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως μετὰ τῶν οἰκητόρων. καὶ ἦσαν ὑπὸ
 τὴν γῆν, καὶ φωναὶ αὐτῶν ἠκούοντο βοῶντων ἐλεθῆναι. καὶ

1. ἔτρεψεν A, ἔστρεψεν vulg. καὶ διώξιν — — ἀνέλεν
 om. A. 6. Ζαμαναρσὸς A f. ἀνῆλθεν a. 9. Ῥωμαίοις
 A e, Ῥωμαίων vulg. 10. δεξάμενος a. 12. αὐτοῦ A, ἐαυ-
 τοῦ vulg. 19. βοῶντων add. ex A.

tur, in auxilium accitis, acre bellum in eos movit, fugavit, et longius diutiusque fugientes insequutus, magnam eorum edidit stragem. reliqui vero in extremis Libyae finibus palantes se receperunt. hoc pacto tandem res Libycae tranquillam pacem consequutae sunt.

- A. C. 527 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.
 Hoc anno rex Iberorum Zamanarsus ad piissimum imperatorem Iustinianum cum uxore et aulicis cunctis Cpolim accessit, in Romanorum societatem et fidam amicitiam admitti deprecatus. imperator probato eius proposito, ipsum et aulicos dignis honoribus excepit: similiter augusta varium mundum et ex gemmis ornatum eius uxori largita est: atque ita demum imperator ipsos in regnum proprium remisit.

- A. C. 528 Romae episcopi Agapeti annus primus.
 Hoc anno Mysiae civitas Pompeiopolis plaga caelesti percussa ingens damnum passa est. scissa enim magna concussionem terra civitatis pars media ipsis cum civibus absorpta est: erantque illi miserum in modum ruderibus obruti, et ut alii misererentur, lugubri voce implorare audiebantur. effodiendis autem et eruendis illis multa con-

πολλὰ ἐδωρήσατο ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ ἐκχοηθῆναι καὶ βοηθηθῆναι αὐτούς, καὶ τοὺς ζητήσαντας ἐφιλοτιμήσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέδωκεν Ἰουστινιανὸς τοῦ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὸ ὁμογενεῖς υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ. 5 ἐποίησε δὲ καὶ τὸ ὠρολόγιον τοῦ Μιλίου.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνθίμου ἔτος α΄.

A.M. 6029

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐπιφανίου ἐπισκόπου τελευτήσαντος μηνὶ Δ Ἰουνίῳ ε', ἰνδικτιῶνος ιε', ἐπισκοπήσαντος ἔτη ις', καὶ μῆνας γ', Ἀνθίμος αἰρετικὸς ἐπίσκοπος Τραπεζουντίων μετετέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον ἐκρότησεν κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σενήρον καὶ Ἰουλιανοῦ Ἀλικαρνασέως P. 184 καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπισχιτῶν· ἐν οἷς καὶ Ἀνθίμος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁμόφρων αὐτοῖς καθαιρεθεῖς, 15 ἔξεβλήθη, ἐπισκοπήσας μῆνας ι', καὶ ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ Μηνᾶς πρεσβύτερος καὶ ξενοδόχος τῶν Σαμψῶν ὑπὸ Ἀγαπητοῦ τοῦ πάππα Ῥώμης. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν Βυζαντίῳ ὦν ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ Σίλβεστρος ζήσας ἔτος ἐν.

1. ἐκχοηθῆναι A, ἐκχωηθῆναι vulg. 2. ζήσαντας A. 5. magna h. 1. lacuna intercedit in optimo codice A, cuius auctoritate destituti sumus usque ad p. 197. ed. Par. B. 1. 4. ἐργαζομένων. 8. ἐπισκοπήσας e. 14. αὐτοῖς e, αὐτῶν vulg. 15. τῆς βασιλίδος post ἔξεβλήθη add. a. 16. Σαμψῶν b, Σαμψῶν vulg. 17. Ἀγαπητὸς — Ῥώμης om. f.

tulit imperator, et qui eos per ruinas et rudera inquirerent maximis donis excepit.

Hoc etiam anno Iustinianus modulum hunc, unigenitus filius et dei verbum, a se compositum ecclesiis decantandum tradidit. in Milio quoque horologium posuit.

Cpoleos episcopi Anthimi annus unicus.

A. C. 529

Hoc anno Epiphanio praesule Iunii die quinto, indictione decima quinta, post episcopatus annos sexdecim et menses tres vivis erepto, haereticus Anthimus Trapezuntinus episcopus in sedem Cpoleos translatus est. Romanus autem pontifex Agapetus Cpolim hoc anno profectus, adversus impium Severum, et Halicarzassi antistitem Iulianum, et reliquos alios Theopaschitas concilium convocavit: ex his Anthimus Cpoleos episcopus tanquam eorum sententiae particeps, cum sedem mensibus decem tenuisset, munere abdicatus et depulsus est. Menas vero presbyter et hospitii, cui Sampson nomen, praepositus a Romano pontifice Agapeto in eius locum ordinatus. Romanus ille pontifex Agapetus Byzantii moram agens in domino quievit. annum unum tenuit pontificatum: et in demortui vicem consecratus est Sylvester: qui anno solo vixit.

A. M. 6030 'Ρώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου, Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ,
B' Ἀλεξανδρείας Γαινᾶ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Δεκεμβρίῳ κζ' Ἰνδικτιῶνος πρώτης
γέγονε τὰ πρότερα ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξῆλ-
θεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, καθημένου Μηνᾶ τοῦ 5
V. 147 πατριάρχου ἐν τῇ βασιλικῇ ὀρχήματι, καὶ τοῦ βασιλέως συλ-
λιτανεύοντος τῷ λαῷ. γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κυ-
C πειως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῶν ἐγκαίνιων
ἔτη πέντε, μῆνες ια', καὶ ἡμέραι ι'.

A. M. 6031 'Ρώμης ἐπισκόπου Βιγιλίου, Ἀλεξανδρείας Θεοδοσίου 10
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν οἱ Βούλγαροι, δύο ῥῆγες μετὰ
πλήθους Βουλγάρων καὶ δρουγγον, εἰς τὴν Ἀσσίαν καὶ Μυ-
D σίαν, στρατηλάτου ὄντος τῆς Μυσίας Ἰουστίνου καὶ τῆς Σκυ-
θίας Βαουδαρίου. οἱ τινες ἐξελθόντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, 15
συνέβαλον πόλεμον, καὶ ἐσφάγη Ἰουστίνος ὁ στρατηλάτης ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Φλω-
ρεντίου· καὶ ἦλθον οἱ Βούλγαροι ἕως τῶν μερῶν τῆς Θρά-
κης· καὶ ἐξῆλθεν κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Ἰλλυρικῷ Ἀκούμ,
ὁ Οὐννος, ὃν ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· καὶ 20
μέσον λαβόντες τοὺς Βουλγάρους ἔκοψαν αὐτούς. καὶ ἀπέκτει-

3. κζ] εζ' b f.

12. Βούλγαροι alii codd., Βουλγάρεις vulg.

20. φωτίσματος a.

21. λαβόντες] βαλόντες vulg.

A. C. 530 Romae Sylvestri episcopi annus unicus, Cpoleos Menae episcopi
annus primus, item Alexandriae Gaenae episcopi.

Hoc anno mensis Decembris die vigesimo septimo, indictione prima,
priora magnae ecclesiae peracta sunt encaenia. processit vero supplican-
tis populi coetus e sanctae Anastasiae templo, patriarcha Mena in im-
peratoris curru sedente, et ipso imperatore inter plebem procedente. ab
incensae igitur sanctissimae ecclesiae die ad eius dedicationem anni
quinque, menses undecim, et dies decem intercesserunt.

A. C. 531 Romae episcopi Vigilii, Alexandriae episcopi Theodosii annus
primus.

Hoc anno Bulgari reges duo cum Bulgarorum innumera multitu-
dine et drungo in Scythiam et Mysiam, militiae magistrum in Mysia
Iustino, et in Scythia Baudario agente, arma moverunt. isti Bulgar-
is in adversum progressi, commiserunt praelium, in quo Iustinus ini-
littiae magister cecidit, in cuius locum Constantinus Florentii filius
suspectus est: et ad partes usque Thraciae irruperunt Bulgari. in eos
autem Acum patria Unnus, quem e sacro fonte suscepit imperator, per
Illyricum militiae magister, expeditionem suscepit: igitur Romani Bul-

ναν πλήθη πολλά. καὶ ἐξετίναξαν πῦσαν τὴν πραΐδα, καὶ ἐνίκησαν κατὰ κράτος, φονεΐσαντες καὶ τοὺς δύο ῥῆγας αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς ὑπήνητησαν αὐτοὺς ἄλλοι Βούλγαροι, καὶ ἐσώκισαν αὐτοὺς φεύγοντας, Κωνσταν- P. 185
5 τῖνον καὶ τὸν Ἀκούμ καὶ Γοδίλλαν. καὶ ὁ μὲν Γοδίλλας μετὰ τοῦ παραμηρίου αὐτοῦ κόψας τὸν σωκόν, ἐξήλασεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος σὺν τῷ Ἀκούμ συνελήφθησαν ζῶντες. καὶ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον ἐξέδωκαν λαβόντες χίλια νομίσματα, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. τὸν δὲ Ἀκούμ ἐκράτησαν εἰς
10 τὴν ἰδίαν πατρίδα μετὰ καὶ ἄλλων αἰχμαλώτων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβεν ὁ Χοσροῆς βασιλεὺς Περσῶν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας τὴν μεγάλην, καὶ εἰσηλθὼν ἐν Ἀπαμείᾳ καὶ ἑτέροις πόλεσιν. B

Τούτῳ τῷ ἔτει προσεερχὴ Ῥωμαίους Μοῦνδος, ἐκ τοῦ A.M. 603a
15 γένους τῶν Γηγέδων καταγόμενος, υἱὸς Γιέσμων, ὅστις μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦλθεν πρὸς Ῥῆγαν τὸν θεῖον αὐτοῦ ἀπὸ μητρὸς, ῥῆγα ὄντα τοῦ Σερμίον, καὶ γνούς τοῦτο ὁ ῥῆξ Ῥώμης, ὁ Θευδέριχος, πέμψας πρὸς αὐτόν, καὶ πεισθεὶς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ συμμαχῶν αὐτῷ.
20 μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Θευδερίχου, ἦλθεν ἐπὶ τὸν Λαυοῦβιον C

4. ἐσώκισαν a. 5. Γόδηλαν a, Γώδηλαν f. 6. παραμε-
 ρου vulg. 8. ἐξέδωκαν] δέδωκαν vulg. 15. fort. Γηπιδῶν
 s. Γηπιδῶν. 16. Ῥῆγαν, vulgo ῥῆγαν, sed haud dubie nomen
 proprium est.

garos undique suis copiis interclusos ferro caedentes, innumeram ex eis multitudinem prostraverunt, praedam omnem abegerunt, sublatisque regibus eorum duobus, praeclaram sua virtute tulerunt victoriam. e pugna revertentibus ac laetis alii Bulgari occurrerunt et Constantinum, Acum et Godillam fugientes socio velut reste interceperunt. Godillas quidem socio gladii opera rescisso, effugit: Constantinus autem una cum Acum vivus comprehensus est. Constantinus certe nummorum mille pretio redemptus Cpolim rediit: Acum vero retento cum caeteris captivis, ad proprios lares remeaverunt.

Hoc eodem anno Persarum rex Chosroës magnam Antiochiam, quae est in Syria, cepit: et Apameam aliasque civitates, armorum vi sibi subactas, victor ingressus est.

Hoc anno Mundus e Gepedibus suum genus trahens, Giesmi A. C. 53a filius, qui post patris obitum ad Regam avuuculum ex matre Sirmii regem accessit, in Romanorum partes transiit. eo cognito Romae rex Theuderichus legatos ad eum misit; quorum verbis ille suasus, ad Theuderichum profectus, cum eo moratus est, armorum eius socius factus. Theudericho fati functo ad Danubium flumen venit, et ab imperatore

ποταμόν, καὶ ἤτήσατο τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν εἶναι ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλὰ αὐτὸν φιλοτιμησάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτούς, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην τοῦ Ἰλλυρικοῦ. καὶ ἐν τῇ παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰλλυρικόν, ἐξῆλθον οἱ 5 Βούλγαροι πλῆθος πολὺ, καὶ ὀρμήσας κατ' αὐτῶν πάντας ἀνήλωσεν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἡγουμένων αὐτῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐπόμπευσαν αὐτούς ἐν τῇ ἰππικῇ. καὶ ἐγένετο εἰρήνη

V. 148 βαθεῖα ἐν τῇ Θράκῃ, μηκέτι τολμώντων τῶν Οὐννων περᾶσαι 10 τὸν Δάνουβιν. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους τῶν Βουλγάρων ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν καὶ εἰς Λαζικήν. καὶ κατετίγησαν ἐν τοῖς νομηρίοις ἀριθμοῖς.

A. M. 6033 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῷ ἰδ' Ἰουστινιανοῦ Χοσρόης ὁ τῶν Περ- 15 σῶν βασιλεὺς τετάρτην εἰσβολὴν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν ἐποίη- P. 186 σατο. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν τῶν Κωμαγηνῶν χώραν, κατὰ Παλαιστίνης καὶ Ἱεροσολύμων διεννοεῖτο χωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις κειμήλια ληΐσῃται. χώραν γὰρ ταύτην ἀγαθὴν καὶ πολὺ χρυσοῦ οἰκητόρων ἤκουσεν εἶναι. Ῥωμαῖοι δὲ τούτοις 20 ὑπαντιάζειν τρόπῳ οὐδενὶ διενουῖντο, τὰ δὲ ὄχυράματα κατα-

5. ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ a. 8. πολλῶν add. ex a. 13. Νομ-
 ροις e. 19. ληΐζεται e. 20. fort. πολυχρῶσον.

Iustiniano imperii subditum se deinceps haberi postulavit. quin etiam Cpolim accessit, quem imperator una cum filio maximis muneribus donatum et Illyrici magistrum militiae renunciatum a se dimisit. Illyricum versus iter agenti, et iam proximo Bulgarorum manus innumera praeclusit iter: ipse nihilominus viam ferro aperuit, et irruens in adversos delevit omnes. selectos vero ex captivis duces cum aliis pluribus Cpolim misit, quos publicis affectos ludibriis per circum traduxerunt. exinde profunda pax per Thraciam acta, Unnis Danubium traicere nusquam amplius ausis. porro Bulgarorum captivos in Armeniam et Lazicen misit imperator, et in militares numeros retulit.

A. C. 533 Alexandriae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno, qui Iustiniani decimus quartus, Persarum rex Chosroës quartam irruptionem in Romanorum ditionem fecit: iamque in Comagenarum provinciam delatus Palaestinam, et ipsam Hierosolymam, dona in ipsa reposita depraedaturus, aggredi meditabatur. eam quippe regionem fertilissimam, et eius incolas auro pecuniisque felices audierat. Romani vero impendenti ruinae in adversum ire negligebant.

λαβόντες, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο, ταῦτα διαφυλάττειν καὶ αὐτοὶ
 σώζεσθαι ἐβούλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, Βελισά-
 ριον αὐθις ἐκ τῶν ἐσπερίων ἐληλυθότα εἰς αὐτοὺς ἐπεμψεν.
 ὁ δὲ ἵπποις τοῖς δημοσίοις δχούμενος τάχει πολλῶ εἰς τὴν
 5 Εὐφρατησίαν ἀφίκετο. Ἰούστος δὲ ὁ τοῦ βασιλέως ἀνεψιὸς
 σὺν Βούλῃ τῷ στρατηγῷ τῆς ἐφίας ἐν Ἱεραπόλει καταφυγὼν Β
 ἐτύγγανεν. ἀκούσαντες δὲ Βελισάριον ἤκειν γράφουσι πρὸς
 αὐτοὺς ἀφίκεσθαι, καὶ τὴν Ἱεράπολιν διαφυλάττειν. ὁ δὲ Βε-
 λισάριος τούτους λίαν κατεμέμψατο, γράψας πρὸς αὐτούς, οὐ
 10 δίκαιον εἶναι μίαν πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀφίε-
 ναι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρᾳ μετὰ ἀδείας βαδίζειν, καὶ
 τὰς τῆς βασιλείας πόλεις λυμαινέσθαι. εὐ γὰρ ἴστε, ὅτι τὸ
 μετὰ ἀρετῆς ἀπολωλέναι τοῦ σεσῶσθαι ἀμαχητὶ ἄμεινον. οὐ
 γὰρ ἂν σωτηρία τοῦτο κληθεῖη, ἀλλὰ προδοσία δικαίως. ἀλλ'
 15 ἤκτε τάχιστα εἰς Εὐρώπον χωρίον, οὐδὲν δὲ συλλέξας τὸ στρα-
 τευμα ὅλον, ὡς ἂν ὁ θεὸς θέλῃ, ἐλπίδα ἔχω τοὺς πολεμίους
 ἐργάσασθαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες ἐθάρσησαν, καὶ C
 Ἰούστον μὲν σὺν ὀλίγοις τισὶ φυλάττειν τὴν Ἱεράπολιν κατέ-
 λιπον· οἱ δὲ λοιποὶ εἰς Εὐρώπον ἤλθον. γνοὺς δὲ Χοσροῆς
 20 Βελισάριον καὶ πάντα τὸν στρατὸν Ῥωμαίων στρατοπεδεύε-

4. τοῖς δημοσίοις α, τοῖς τοῦ δημοσίου vulg. 7. ἀκούσαντες
 α, ἀκούσας vulg. 12. τὸ μετὰ ἀρετῆς ἀπολ. α, σὺν τῇ ἀρετῇ
 τὸ ἀπ. vulg. 14. κλυθεῖη vulg. 19. ἤλθον] ἐλθόντες ε.

etenim munita quaeque loca occupantes, ea pro viribus singuli de-
 fendere, et in eis quaerere salutem. eo nuncio accepto, Belisarium
 ex occidentis partibus denuo reversum in Persas mittit Iustinianus.
 Belisarius equis publicis vectus celeri cursu in Euphratesiam delatus
 est. nepos autem imperatoris Iustus una cum Buze orientalis mili-
 tiae magistro Hierapolim se recepit: illi cum Belisarium adesse no-
 vissent, ad se accedere et Hierapolim armis tutari litteris suis ro-
 gant. sed Belisarius ipsos rescriptis obiurgavit, ex aequo et bono
 unam urbem ut protegeret non esse dicens, ac interim per Roma-
 norum ditionem hostes libere divagari, reliquasque imperii urbes de-
 vastare permetteret. neque latet vos sane, mortem virtute ornatam
 salute citra pugnae discrimen comparata longe praestantiorem: nec
 enim salutem eam merito dixerim, sed proditionem manifestam. ve-
 rum relicta mora accedite vos in Europum pagum, quo collecto ex-
 ercitu omni, si deus concesserit, hostes me superaturum confido. his
 auditis animos resumpserunt proceres, et Iusto cum paucis ad civita-
 tis Hierapoleos defensionem relictis, reliqui Europum se contulerunt.
 Chosroës ubi Belisarium et Romanum exercitum omnem ad Europum

σθαι ἐν Βυρῳπῳ, ἐξέστη, καὶ πρόσω μὲν ἐλαύνειν οὐκ ἔτι ἔγνω· Ἀβανδάζην δὲ τὸν γραμματέα, ἄνδρα συνετόν, πρὸς Βελισάριον ἐπεμψεν, τὸν τε στρατηγὸν κατασκευσόμενον καὶ τὸ στρατόπεδον τῷδε λόγῳ δῆθεν μεμψόμενον, ὅτι βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τοὺς πρέσβεις ἐν Περσιδί οὐκ ἐπεμψεν τὴν εἰρήνην⁵ πρυτανεύουστας. ὁ δὲ Βελισάριος μαθὼν τοῦ πρεσβεύειν ἤκειν, αὐτὸς μὲν ἑξακισχιλίους ἐπιλεξάμενος, εὐμήκεις τε καὶ
 D τὰ σώματα καλοὺς, ἄπωθεν τοῦ στρατοπέδου κυνηγήσειν ἐξῆει. Διογένη δὲ τὸν δορυφόρον καὶ Ἀδούλιον, ἄνδρα Ἀρμένιον, τὸν ποταμὸν διαβῆναι σὺν ἱππεῦσι χιλίοις ἐκέλευσεν, ὡς ψη- το λαφήσοντας τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν. Βελισάριος δὲ ἐπεὶ τὸν πρεσβευτὴν ἐγγὺς ἐρχόμενον ἔγνω, τὸν παπυλεῶνα ἐπήξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, παριδηλῶν ὅτι οὐδεμιᾷ παρυσκευῆ ἐντυθῆσα ἦκει. τοὺς δὲ στρατιώτας διεπέταζεν τῆς μὲν καλύβης ἐφ' ἑκάτερα εἶναι Θραῦκας τε καὶ Ἰλλυρίους Γότθους τε καὶ Ἐλού- 15 ρους, μεθ' οὓς Οὐανδήλους καὶ Μανρουσίους τοῦ τε πεδίου
 P. 187 ἐπιπλεῖστον· διηκόνουν γὰρ ἢ εἰς ἓνα τόπον, ἀλλ' ἐβάδιζον
 V. 149 εἰλισσόμενοι, ὡς κυνηγοῦντες, καὶ παρέργως, τὸ δοκεῖν, τὸν Χοσροῦ πρεσβευτὴν ἔβλεπον· διεζωσμένοι τε ἐβάδιζον καὶ φαιδροὶ τὰ πρόσωπα, πελέκεις βασιτάζοντες καὶ μεναύλους. ὁ 20

1. πρόσω μὲν ἐλαύνειν a, πρὸς δ μὲν ἐλαύνειν b, πρὸς δ μὲν ἡλαυνεν c f vulg. 7. ἀπολεξάμενος c. 8. fort. κυνηγήσων.

castra metatum intellexit, haesit attonitus, et non ultra progredi statuit, quin potius Abandazem, qui ei ab epistolis et in rebus gerendis vir strenuus erat, quasi praetexendis querimoniis, quod legatos de pacis foederibus servandis tractaturos imperator Iustinianus non misisset in Persidem, at reipsa ducem ipsum et eius exercitum et castra exploraturum, destinavit. eum legationis gratia proficisci audiens Belisarius, ipse hominum, quorum magnitudo corporisque forma reliquis praestabat, millibus sex electis, a castris nonnihil remotius quasi venaturus processit. porro Diogenem satellitem et Adulium virum Armenium cum equitibus mille quasi fluminis vada experturis, flumen traicere imperavit. caeterum ubi legatum iam adesse cognovit, in loco deserto, tanquam apparatu relicto et absque proposito se advenisse significaret, papylionem fixit: milites autem ad tentorii utrumque latus iussit consistere (Thracas erant illi, Illyrii, Gotthi, Eluri, quibus etiam Vandali et Maurusii fuerant adioncti) et planitiei spatium plurimum occupare: ministrantes quippe non referebant, nec uno se loco continebant; sed hinc inde agglomerati et vagantes, venatorum more discurrebant; obiter vero, et quasi aliud agentes Chosrois legatum se videre simulabant: et praecincti alioquin, et

μὲν Ἀβανδάζης εἰς ὄψιν Βελισαρίου ἐλθὼν, λυπεῖσθαι τὸν Χοσρόην ἔφασκεν, ὅτι δὴ καθ' ἃ συνέθετο, οὐκ ἔπεμψεν Ἴουστινιανὸς πρέσβεις πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἠνάγκασεν Χοσρόην κατὰ Ῥωμαίων στρατεῦσασθαι. Βελισάριος δὲ 5 ἀντ' οὐδενὸς τούτους τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, τὸν Χοσρόην λέγων αἴτιον τοῦ πολέμου. εἰ γὰρ εἰρήνης ἐφίετο, οὐκ ἂν εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἀφικόμενος, ταύτην ἐζήτει· ἀλλ' εἰς Β τὴν ἰδίαν χώραν μένων, τοὺς πρέσβεις ἐξεδέχετο. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὸν πρέσβυν ἀπεπέμψατο. ὁ δὲ πρὸς Χοσρόην ἀφιοκόμενος, ἔφη στρατηγὸν ἔωρακέναι Βελισάριον συνετόν τε καὶ ἀνδρεῖον ὑπεράγαν, στρατιώτας δὲ οἴους αὐτὸς ἄλλους οὐ πώποτε εἶδεν, ὡς τὴν εὐκοσμίαν ἐθαύμασα ἐκ διαφόρων ἐθρῶν συνειλεγμένους, καὶ συνεβούλευσε Χοσρόη μὴ συμπλέκεσθαι εἰς μάχην μετ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἠττηθέντος αὐτοῦ τὸ πᾶν 15 διαπέσῃ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐν γῆ Ῥωμαίων ὑπάρχοντι καὶ φυγῆς τόπον μὴ ἔχοντι. καὶ νικᾶν αὐτὸν οὐ μέγα. στρατηγὸν γὰρ τῶν Ῥωμαίων καὶ μόνον νικήσειεν. ὁ δὲ Χοσρόης τῇ τούτου παραινέσει ἀναστρέφειν εὐθύς ἐπὶ τὰ ἴδια C διανοεῖτο. ἐφοβεῖτο γὰρ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ποιήσασθαι, ὡς τῶν Ῥωμαίων ταύτην κατεχόντων. καὶ πολλὰ δια-

1. Ἀβανδάνης vulg.

Περσῶν] Ῥωμαίων α.

11. οὐ πώποτε] ἐν πώποτε vulg.

15.

vultu hilari progrediebantur, gestabantque securae et bipennes. Abandanes itaque in Belisarii conspectum ductus, Chosroem dolere dixit, quod neglectis pactis legatos de pace colloquuturos ad se non misisset Justinianus, ac proinde ad bellum Romanis inferendum Chosroem coegisset. Belisarius, quasi minimi sermones eius haberet, belli causam omnem in Chosroem velut in eius auctorem referre. si pacis etenim cupidine tenebatur, nusquam certe in Romanorum ditionem ingressus, eam exquisisset: quin potius propria stans regione legatorum adventum fuisset praestolatus. his dictis legatum dimisit. legatus ad Chosroem reversus Belisarium ducem virum prudentia eximium, et animi fortitudine conspicuum se vidisse retulit: milites vero ex diversis gentibus coactos, quantum quidem ex armorum ornatu coniecere licuit, quales alios se vidisse nusquam memini. cum huiusmodi igitur bello decertare nusquam auctor fieret, ne ipso superato, genus omne Persarum regni que summa in Romanorum ditione periculum experiretur, nec tamen receptui commodum reperiret locum; si vincerent, non magni quidem aestimandum: unius etenim soliusque Romanorum ducis superiores evaderent: Chosroes eius monitu propriam sedem repetere cogitabat: fluminis enim vadum, Romanis illud occu-

λογισάμενος, ἀπέστειλε πρὸς Βελισάριον παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ τὸν ποταμὸν διαβάντας ἀναστεῖλαι, καὶ τούτῳ τὴν πάροδον ἀκωλύτως παρέχειν. Βελισάριος δὲ εὐθὺς πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἔπεμψεν, καὶ τοῦτον τῆς ἀναχωρήσεως ἐπήνεσεν, καὶ πρέσβεις ἐκ τοῦ βασιλέως συντόμως διεβεβαιώσατο, ὅπως τῆν 5 εἰρήνην βραβεύσῃσιν. ἤξιόν δὲ Χοσρόης τὸν Βελισάριον διὰ Δ τῆς τοῦ Ῥωμαίων γῆς τὴν πάροδον ποιήσασθαι ἀκινδύνως. ὁ δὲ Βελισάριος Ἰωάννην τὸν Ἐδεσσηνόν, ἄνδρα διαφανέστατον, ὁμηρον τῷ Χοσρόῃ ἀπέστειλεν πρὸς τὸ ἀκινδύνως παρελθεῖν αὐτὸν τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν 10 Βελισάριον ἐν εὐφημαίαις εἶχον, μᾶλλον [δὲ] ἐνευδοκίμησαντα ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, ἣ ὅτε Γελίμερά τε δορυάλωτον καὶ Οὐίτιγγην τοὺς δύο βασιλεῖς εἰς Βυζάντιον ἤγαγεν. ἦν γὰρ ὡς ἀληθῶς λόγου τε καὶ ἐπαινοῦ ἄξιον, πεφοβημένων τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι κρυπτομένων πάντων, Χοσρόου 15 δὲ στρατῷ μεγάλῳ ἐν μέσῳ γεγονότος τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρ- P. 188 χῆς, ἄνδρα ἓνα ἐν ὄξει δρόμῳ ἐκ Βυζαντίου ἦκοντα ἀπ' ἐναντίας τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως στρατοπεδεύσασθαι, Χοσρόην δὲ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου τῇ τούτου σοφίᾳ ἐξαπατηθέντα ἄπρακτον εἰς τὴν οἰκίαν ἀναχωρῆσαι χώρην. 20

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Τιμοθέου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τε-

2. τοῦ τὸν] τοῦτον e. 5. διεβεβαιώσατο e, διεβεβαιούτο vulg.
 11. δὲ delendum videtur. 12. Οὐίτιγγην e, Οὐίτιγγην vulg.
 Οὔτιιον a.

pantibus, tentare verebatur. multa igitur secum animo reputans, tandem ad Belisarium misit postulans, ut eos, qui annum traicerant, revocaret, sibi que tutum pararet discessum. extemplo legatis ad eum missis secessum laudavit Belisarius, brevique delegandos ab imperatore affirmavit, qui firmam cum eo pacem constituerent. Chosroës autem per Romanorum terras transitum a periculo immunem habere postulabat. eapropter Ioannem Edessenum virum illustrissimum ad Chosroëm, quo tutius per Romanorum terras incedere posset, obsidem misit. interim Romani Belisarium felicibus votis faustisque acclamationibus prosequiebantur, maiorem nimirum ex eo facto gloriam adeptum, quam cum Gelimerem bello captum atque Vettigem duos reges Cpolim perduxit. et fuit re vera memoratu et laude dignum illud facinus, quod cum Romani universi timore perculsi in muuitiora loca se abdidissent, et Chosroës in medias Romani imperii provincias penetrasset, unus homo celeri cursu Byzantio advectus castra Persarum regis exercitui opponere ausus est: suaque sapientia effecit, ut Chosroës re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriae episcopo defuncto, impius

λευτήσαντος, Σσύηρος ὁ δυσσεβῆς Ἀντιοχείας μοιχὸς πρόεδρος, καὶ Ἰουλιανὸς ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φυγόντες, περὶ φθαρτοῦ τε καὶ ἀφθάρτου διενεχθέντες κατ' ἀλλήλων γεγόνασιν, ὡς ἀληθείας ὄντες ἀλλότριοι. καὶ οἱ μὲν Θεο-
5 δόσιον, οἱ δὲ Γαῖνῶν προεβάλλοντο εἰς ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας· καὶ Γαῖνᾶς μὲν ἐκράτησε τῆς ἐπισκοπῆς ἐνιαυτὸν· B
ὁ δὲ Θεοδόσιος δύο. τούτους δὲ Ἰουστινιανὸς πέμψας ἤγαγεν V. 150
ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἀλλήλων κεχωρισμένους διαιτᾶσθαι προσέταξεν. Παῦλον δὲ τινα δοκούμενον εἶναι ὀρθόδοξον ἐπίσκο-
10 πον Ἀλεξανδρείας προεβάλετο. οὗτος τὴν μνήμην Σσύηρου τοῦ ἀνιέρου ποιήσας ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς ὀργῇ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλθὼν διέτριβεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος ε', γέγονεν A.M. 6034
ἐν Βυζαντίῳ τὸ μέγα θανατικόν. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ὑπα-
15 παντὴ τοῦ κυρίου ἔλαβεν ἀρχὴν ἐπιτελεῖσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ C
τῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῷ Ἀγούστῳ μηνὶ
16 ε', τῆς αὐτῆς πέμπτῃς Ἰνδικτιῶνος, ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν
Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔπεσον αἱ ἐκκλησίαι καὶ οἴκοι καὶ
τὸ τεῖχος μάλιστα τὸ κατὰ τὴν Χρυσὴν πόρταν. ἔπεσεν δὲ
20 καὶ ἡ λόγχη ἣν ἐκράτει ὁ ἀνδριάς ὁ ἑστῶς εἰς τὸν φόρον
τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἀνδριάντος

4. οἱ μὲν — οἱ δὲ] ὁ μὲν — ὁ δὲ a. 11. δι' ὀργὴν a. 16.
Ἀγούστῳ] αὐτῷ e.

Severus Antiochiae adulter praeses et Iulianus Halicarnassensis Alexandria fugientes, de corruptibili et incorruptibili motis quaestionibus ad invicem dissidentes, tanquam veritatis alieni, deprehensi sunt. et hi quidem Theodosium, Gainam alii Alexandriae promoverunt episcopum: et Gainas certe per annum tenuit episcopatum, per duos Theodosius. eos demum litteris accitos Cpolim advenire, et ab invicem separatos vivere mandavit Iustinianus, ac demum Paulum quendam de fide recte sentire existimatum renunciavit Alexandriae antistitem. hic ecclesiasticis in precibus et sacrificiis memoriam sacrilegi Severi faciens, irati imperatoris iussu episcopatus dignitate motus, Hierosolymam tandem profectus, ibi moratus est.

Hoc anno, mense Octobri, indictione quinta, mortalitas horrenda A. C. 534 Byzantii incubuit. eodem quoque anno hypapante sive occurus domini mensis Februarii die 2 celebrari coepit. Augusti etiam mensis decimo sexto, eadem indictione, ingens terrae motus Cpoli auditus, ex quo templa, aedes, et maxime murus, qui ad urbis Chrysen portam, corruit. lancea pariter, quam statua sancti Constantini in foro erecta tenebat, et Xerolophi statuae manus dextera decidit in terram:

τοῦ Ξηρολόφου· καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐγένετο φόβος
μέγας.

A.M. 6035

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ζωΐλου ἔτος α΄.

D Τούτῳ τῷ ἔτει συνέβη πολεμῆσαι τὸν βασιλέα τῶν Ἐξου-
μιτῶν Ἰνδῶν Ἰουδαίων ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν 5
βασιλεὺς ἐνδότερός ἐστιν τῆς Αἰγύπτου, Ἰουδαίων. οἱ δὲ
τῶν Ῥωμαίων πραγματευταὶ διὰ τοῦ Ὀμηρίτου εἰσέρχονται
ἐπὶ τὸν Ἐξουμίτην, καὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν Ἰνδῶν καὶ
Αἰθιοπίων. τῶν δὲ πραγματευτῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰσελθόν-
των ἐν τοῖς ὄρεσι τοῦ Ὀμηρίτου, Δαμιανὸς ὁ τούτων βασι- 10
P. 189 λεὺς ἐφόνευσεν αὐτούς, καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ αὐτῶν, λέ-
γων, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κακοποιοῦσιν τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν
Ἰουδαίους καὶ φρονεοῦσιν αὐτούς. καὶ ἐκ τούτου ἔλυσαν τὴν
πραγματείαν τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν τοῦ Ἐξουμίτου. καὶ ἀγα-
νακτῆσας ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ὁ Ἀδάδ ἐδήλωσεν τῷ 15
Ὀμηρίτῃ, ὅτι ἔβλαψας τὴν βασιλείαν μου, καὶ τὴν ἐνδοτέραν
Ἰνδίαν, καλύσας τοὺς Ῥωμαίων πραγματευτάς τοῦ εἰσερχε-
σθαι πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἦλθον εἰς ἔχθραν μεγάλην, καὶ συνέβα-
λον πόλεμον μετ' ἀλλήλων. καὶ ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς πολε-
μεῖν, Ἀδάδ ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ἐτάξατο, λέγων· ὅτι 20
B εἰ νικήσω τὸν Ὀμηρίτην, Χριστιανὸς γίνομαι· καὶ ὅτι ὑπὲρ

6. Ἰουδαίων om. f.

inde plurimi mortem oppetiere, et ingens timor omnium animos
pervasisit.

A. C. 535

Alexandriae episcopi Zoilli annus primus.

Hoc anno regem Exumitarum (Indiam isti habitant, et Iudaeorum religionem colunt) ex huiusmodi causa bellum sustinere contigit. Exumitarum rex interiorem Aegyptum occupat, et Iudaeorum opiniones sectatur. Romani porro mercatores ad Exumitam et interiores Indorum Aethiopumque partes per Homeritarum terras penetrant. mercatores istos, ut moris erat, per Homeritae montes iter agentes, rex Homeritarum Damianus, direptis eorum facultatibus omnibus, occidit: eo quod Romani, aiebat, Iudaeos secum habitantes vexant, et mortem eis non verentur inferre: ex quo commercium interiorum Indorum Exumitae diremptum fuit. iratus itaque Exumitarum rex Adad Homeritae significavit: prohibitis Romanis mercatoribus ad nos usque accedere, regnum meum et interiorem Indiam omnem magno damno affecisti. ita demum magnis inter se inimicitiis susceptis, mutuo inter se bello contendebant. cumque iam in aciem congressuri essent, Exumitarum rex Adad voto se devinxit in hanc mentem. si Homeritae superior rediero, Christianus fiam, et in Christianorum

Χριστιανῶν πολεμῶ. καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ ἐνεργείᾳ ἐνίκησεν κατὰ κράτος, καὶ ἔλαβεν αἰχμάλωτον ζῶντα Δαμιανὸν τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ Ἀδάδ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑξουμιτῶν, ἔπεμψεν 5 πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν λαβεῖν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς, καὶ διδαχθῆναι γενέσθαι Χριστιανός. καὶ ἐχάρη ἐπὶ τούτῳ μεγάλως ὁ Ἰουστινιανός. καὶ ἐκέλευσεν δοθῆναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον, ὃν ἂν θέλησωσιν. καὶ ἐπελέξαντο αὐτοὶ οἱ πρεσβευταὶ περιεργασάμενοι παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆ μεγάλῃ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι 10 Ἰωάννην, ἑτῶν ἕξβ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν χώραν πρὸς Ἀδάδ τὸν βασιλέα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐφωτίσθησαν ἅπαντες αὐτοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ ἰνδῶ A.M. 6036
 15 κτιῶνος ἑβδόμῃς, γέγονε σεισμός μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, V. 151
 ὡς πεπτωκέναι τὸ ἥμισυ τῆς Κυζίκου. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει D
 ἐπληρώθη ὁ χαλκοῦς κίων ὁ μέγας πλησίον τοῦ παλατίου, ὁ λεγόμενος Ἀύγουστεός. καὶ ἀνηρέχθη ἡ στήλη τοῦ βασιλείως Ἰουστινιανοῦ ἔφιππος. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει τις ἐκ τῶν Ἰταλῶν
 20 χώρας κομοδρόμος ὀνόματι Ἀνδρέας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ κύνα

3. αὐτοῦ a, αὐτῶν vulg. 6. Χριστιανός a, Χριστιανούς vulg.
 7. μεγάλως om. b. 17. χαλκοῦς] χαλκός vulg. 20. κομο-
 δρόμος vulg.

gratiam bello deinceps decertabo. deo igitur opitulante, magnam ille retulit victoriam, regemque Damianum vivum captivum egit, Homeritarum regionem eorumque regiam reddidit plane subditam: gratiasque deo Exumitarum rex subinde persoluturus, episcopum atque clericos ad se mitti, et se suosque de Christiana religione doceri, missis ad imperatorem Iustinianum legatis, expetiit. eo nuncio Iustinianus supra modum laetatus, episcopum, quem ipsi vellent, dari iussit. legati diligenti examine praemisso, sancti Ioannis in magna Alexandrina ecclesia paramonarium, virum pietate ornatum et servata virginitate celebrem, annorum duorum et sexaginta delegerunt. eo igitur abducto, ad regem Adad et propriam regionem redierunt. ita demum Christi fidem professi, baptismi lumine euncti fuerunt illustrati.

Hoc anno mensis Septembris sexto die, hebdomados primo, in A. C. 536 dictione prima, magnus terrae motus totum terrarum orbem concussit, adeo ut urbis Cyzici pars media corruerit. eodem anno ingens illa aenea columna ad palatium posita, quae dicitur Augusteus, absoluta est: et equestris imperatoris Iustiniani statua in eam sublata.

ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κελυνόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐποίει θεά-
ματα· ἐστῶτος γὰρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγορῇ, καὶ ὄχλου παρεσιῶ-
τος, λάθρα τοῦ κυνὸς ἐκομίζετο τὰ τῶν ἐστῶτων δακτυλίδια,
χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ σιδηρᾶ· καὶ ἐτίθει αὐτὰ εἰς τὸ
P. 190 ἔδαφος, περισκέπων αὐτὰ τῷ χῶματι· καὶ ἐπέτρειπεν τῷ 5
κυνί, καὶ ἔπερνεν, καὶ ἐδίδου ἑκαστῷ τὸ ἴδιον. ὁμοίως καὶ
διαφόρων βασιλέων νομίσματα μιν γνύμενα ἐπέδιδου κατ' ὄνομα.
ἀλλὰ καὶ παρεσιῶτος ὄχλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπερω-
τώμενος δδείκνυσεν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τοὺς πόρρους καὶ
τοὺς μοιχοὺς καὶ κνίπους καὶ μεγαλοψύχους· καὶ ὑπέδει- 10
κνυεν πάντα μετὰ ἀληθείας. ὅθεν ἔλεγον· ὅτι πνεῦμα ἔχει
Πύθωνος.

A.M. 6037 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανέστη ἡ θάλασσα τῇ Θράκῃ ἐπὶ μίλια
B τέσσαρα, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέρη Ὀδύσσου καὶ Διο-
νυσοπόλεως καὶ τὸ Ἀφροδίσιον· καὶ πολλοὶ ἐπνήγησαν ἐν 15
τοῖς ἕδασι. καὶ πάλιν τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι ἀποκατε-
στάθη ἡ αὐτὴ θάλασσα εἰς τοὺς ἰδίους τόπους.

A.M. 6038 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πέτρου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου
Δόμνου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε λεῖψις σίτου καὶ οἴνου καὶ χειμε- 20

2. ἐν ἀγορῇ a. 4. χρυσᾶ — ἀργυρᾶ — σιδηρᾶ vulg. 6.
ἐπερνε] ἐπαιρεν a. 16. ἀποκατεσι. A, ὑποκατ. vulg.

eodem pariter anno planus ac circulator quidam, Andreas nomine, ex
Italicis partibus adfuit fulvum et orbum lumine circumducens canem,
qui ab eo iussus, et ad eius nutum mira edebat spectacula. is si-
quidem in forum, magna populi circumstante caterva, prodians, an-
nulos aureos, argenteos et ferreos, clam cane, a spectatoribus de-
promebat, eosque in solo depositos, aggesta terra cooperiebat. ad
eius deinde iussum singulos tollebat canis, et unicuique suum red-
debat. similiter diversorum imperatorum numismata permixta et con-
fusa nominatim et sigillatim proferebat. quin etiam astante viro-
rum ac mulierum circulo, canis interrogatus mulieres uterum gestantes,
scortatores, adulteros, parcos ac tenues, ac denique magnanimos, id-
que cum veritate demonstrabat. ex quo eum Pythonis spiritu motum
dicebant.

A. C. 537 Hoc anno mare intumescens erupit in Thraciam ad passuum mil-
lia quatuor, loca cuncta ad Odyssum et Dionysiopolim et Aphro-
dision eluvione operuit, adeo ut plurimi sub aquis perierint. rursum
vero, deo iubente, resedit mare, et in proprios sinus rediit.

A. C. 538 Hierosolymorum episcopi Petri, Antiochiae episcopi Domni annus
primus.

Hoc anno frumenti et vini penuria continuumque pluviae pro-

ρία πολλή, καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Βυζαντίῳ, καὶ δια-
στροφή περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν
ἀποκρεώσιμον μηνὶ Φεβρουαρίῳ δ'. ὁ δὲ βασιλεὺς προσέτα-
ξεν ἑτέραν ἑβδομάδα πρᾶθῆναι κρέα. καὶ πάντες οἱ κρεοπῶ-
5 λοὶ ἔσφαξαν καὶ προέθηκαν, καὶ οὐδεὶς ἠγόραζε, οὔτε ἤσθιεν.
τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν, καὶ εὐρέθη
ὁ λαὸς νηστεύων ἑβδομάδα περιττῆν.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρελήφθη ἡ Ῥώμη ἐπὶ τῶν Γότθων. A.M. 6039
καὶ ὁ πάππας Βιγίλιος παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ^{V. 152}
10 δεχθεὶς ἐπὶ τοῦ βασιλέως μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑπισχεῖτο ^D
ποιεῖν ἕνωσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζειν τὰ
τρία κεφάλαια. τοσοῦτον τιμηθεὶς ἐπὶ τοῦ βασιλέως, ὡς
ἐπαρθέντα ἀκοινωνησίαν τεσσάρων μηνῶν δοῦναι Μηνῆ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ εἰς ἐπιτίμιον. καὶ Μηνᾶς δὲ
15 αὐτὸ τὸ ἐπιτίμιον δέδωκεν. ἀγαπητῆσας δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ P. 191
Βιγιλίου διὰ τὸ ἐπιτίμιον, καὶ διὰ τὸ ὑπεριτίθεσθαι πληρῶ-
σαι τὰ δόξαντα περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπέστειλεν
συλλαβεῖν αὐτόν. ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως,
τῷ θυσιαστηρίῳ Σεργίου τοῦ μάρτυρος μονῆς τῶν Ὁρμίσδου
20 προσέφυγεν. κἀκεῖθεν ἐλκόμενος, κατέσχευεν τοὺς βασιτά-

3. ἀποκρέωσιν a. 5. εἰσθιεν vulg.

fluvium extitit: terra quoque Byzantii tremuit. paschalis quoque ter-
mini perversus est ordo, habuitque populus carnisprivium Februarii
die 4. imperator autem carnem alia sequenti hebdomade palam di-
vendi sauxit. lanienam itaque cuncti exercuere macellarii, mactavere
et venalem exposuere; nullus tamen pretio comparavit aut comedit
carnem. paschalis igitur solemnitas, prout decreverat imperator, ce-
lebrata est: ac simul deprehensum, una amplius quam debuorat he-
bdomade, populum ieiunasse.

Hoc anno Roma a Gotthis capta est. papa vero Vigilius Cpo-A. C. 539
lim profectus, et ab imperatore summis honoribus exceptus, catholi-
cae ecclesiae unitatem et concordiam se praestitutum, et tria capitula
anathemate proscripturum pollicitus est. tantis honorum et cultus
indiciis ab imperatore decoratus, adeo animatus est, ut a communionem
exclusionem menses quatuor sustinendam Menae Cpoleos episcopo in
poenam imponeret: et ex adverso Menas parem animadversionem in
eum constitueret. ob irrogatam itaque poenam huiusmodi, tum quod
ea, quae de ecclesiarum concordia et unione consulta decretaque
fuerant, a Vigilio non adimplerentur, imperator indignatus, misit qui
ipsum detinerent. ille imperatoris iram veritus, ad Sergii martyris
altare, quod in Hormisdarum monasterio erectum, confugit: a quo vi

ζοντας τὸ θυσιαστήριον κίνας, καὶ τούτους κατέστρεψεν, βαρὺς ὢν καὶ μέγας τῷ σώματι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεταμεληθεὶς, ἐδέξατο τὸν πάππαν Βιγίλιον. καὶ παρακληθεὶς Βιγίλιος ὑπὸ Θεοδώρας τῆς ἀγούσης, ἐδέξατο Μηρᾶν τὸν πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ κθ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῶν 5 ἁγίων ἀποστόλων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ια', τῷ σαββάτῳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, τοῦ γενεθλίου ἀγομένου ἱππικῷ, γέγονε μάχη τῶν δύο μερῶν. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐξουβίτορας καὶ στρατιώτας ξιφῆρεις ἀνέειλον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπνίγησαν φεύγοντες πολλοί. ἄλλοι δὲ ἐσφάγησαν, καὶ γέγονεν ὀλεθρὸς πολὺς.

A.M. 6040 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ συνεχεῖς, καὶ βροχαὶ μεγάλαι, ὁμοίως καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ σεισμὸς μέγας, ὥστε πάντας ἀπογινώσκειν, καὶ ἐν φάβῳ μεγάλη γίνεσθαι καὶ λιτανεύειν, καὶ δέεσθαι τοῦ Θεοῦ ῥυσθῆναι τῶν ἐπικαιμένων ἀπειλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ἐνδεκάτης ἑκομήθῃ ἡ βασίλισσα Θεοδώρα εὐσεβῶς.

A.M. 6041 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονασι βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ 20

1. θυσιαστηρίου vulg.
 1. ἐπλήγησαν b.

5. τῶν ἁγίων ἀπ. om. c.

11. ἐπλή-

revulsus, apprehensas altaris suffulcientes columnas, cen gravi proce-
 roque corpore validus, secum traxit et omnino evertit. demum im-
 perator facti poenitens, papam Vigilium in gratiam recepit. Vigilium
 pariter a Theodora augusta rogatus, Iunii die vigesimo nono, qui
 sanctis apostolis sacer, patriarchae Cpoleos Menae pacem restituit.

Eodem anno, die undecimo mensis Maii, sanctae pentecostes
 sabbato, cum ludi circenses natalitii celebrarentur, pugna inter duas
 factiones exorta est. quare summissis excubitoribus et militum manu
 gladiis armata, plurimos ex illis iussit imperator occidi: alii fuga sa-
 lutem quaerentes, mari submersi vel acceptis vulneribus necati: adeo
 ut magna prorsus caedes edita sit.

A. C. 540 Hoc anno frequentes terrae motus, pluviaeque ingentes incubuere.
 mense vero Februario terrae motus adeo vehemens fuit, ut omnes de
 salute desperantes, metuque prostrati, decretis publicarum processio-
 num precibus, deum, ut imminente periculo servaret, supplices exo-
 rarent.

A. C. 541 Eodem anno, mense Iunio, indictione undecima, imperatrix Theo-
 dora cum pietate obdormivit.

Hoc anno tonitrua atque fulgura terribilia admodum fuere, adeo

πάνυ, ὥστε πολλοὺς καθεύδοντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν βλαβῆ- D
 ναι. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου γεγῶνασι βρονταὶ καὶ
 ἀστραπαὶ πάνυ φοβεραί, ὥστε τοῦ Ξηρολόφου τοῦ κίωνος ἀπο-
 πεταλωθῆναι μέρος καὶ ἡ κεφαλὴ γεγλυμμένη τοῦ αὐτοῦ κίω-
 5 νος. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ γέγονε συμβολὴ ἐξ ἀμφοτέρων με-
 ρῶν, καὶ ἐνεπυρίσθη ἡ οἰκία ἡ λεγομένη Πάρδου· καὶ κατε-
 καύθησαν πολλά, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ Χυλκοῦ ἕως τῆς λεγο-
 μένης τὸ Ἐλευσίας. καὶ ἐγένοντο φόνοι πολλοί. προκένσου
 δὲ γενομένου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεσιτήτορες τὸ στέμ- P. 192
 10 μα τοῦ βασιλέως, ὅπερ μετὰ μῆνας ἢ εὐρέθη. ὅπου καὶ ἐν
 μαργαριτάρην καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ θέα ἐσώθη καὶ
 εὐρέθη.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀπολλιναρίου ἔτος α'.

A.M. 6042

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἀχθέντος ἱππικοῦ πρῆσβευ-

V. 153

15 τῆς Ἰνδῶν ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει φέρων ἑλέφαντα·
 καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ κα-
 τεβιβιάσθη τὸ ὄνομα Μηνᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ προανεβιβιάσθη τὸ ὄνομα Βιγιλίου προτασσομένου ἐν τοῖς
 διπτύχοις. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξείλησεν ὁ ἑλέφας νυκτὸς
 20 ἀπὸ τοῦ σταύλου, καὶ πολλοὺς ἐπάταξεν καὶ ἄλλους ἐφόνεω-

3. τοὺς Ξηρολ. α. τοῦ κίωνος ed. Par. et in marg. τοὺς κίω-
 νας. 8. Ἐλευσίας α. 11. αὐτοῦ om. α. 19. ἐξείλησεν]
 ἐξήλησεν vulg.

ut multi dormientes insinuantibus se per domos fulguribus damnum
 passi fuerint. die vero sancto Ioanni sacro tonitrua atque fulgura
 penitus horrenda extiteret, ita ut Xerolophi columnae pars una abra-
 deretur et exsquammaretur, et eiusdem columnae epistylum prorsus
 idem damnum pateretur. mense autem Iulio ambae factiones inter
 se confixerunt, et domus, cui a Pardo factum est nomen, incendio
 consumpta est: aliae quoque aedes plurimae flammis devastatae, quae
 nimirum ab aereo Tetrpylo ad locum Eleusiae dictum: caedes quo-
 que innumerae perpetratae. processu autem imperatoris ad Hebdomum
 habito, coronam vestitores amiserunt, quae post octo demum
 menses reperta fuit: in qua vel unicus unio caeteraque eius orna-
 menta integra inventa fuere.

Alexandriae episcopi Apollinarii annus primus.

A. C. 542

Hoc anno mense Octobri, ludis circensibus celebratis legatus ex
 India secum ducens elephantem Cpolim venit, et circum ingressus
 est. porro mense Ianuario patriarchae Cpoleos nomen primo gradu
 motum est, et Vigilio ei praeposito, nomen etiam eius in ecclesiasti-
 cis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero mense
 noctu e stabulo elephas evadens plurimos feriit, et alios occidit. die

σεν. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ 15 ἐγένετο συμβολὴ τῶν δῆμων πρὸς ἀλλήλους ἐν δειλιγῇ ἰππικοῦ ἀγομένου· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εἰς ἐργαστήρια εἰσῆλθον καὶ ἤρπαζον, εἴ τι εὕρισκον ὑπάρχου ὄντος Ἰωάννου τοῦ ἐπιλεγομένου Κοκκοροβίου. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ κη, ἡμέρα γ', 5 γέγονεν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ κατάθεσις τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρέου, Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου, τῶν ἁγίων ἀποστόλων. καὶ διῆλθεν ὁ ἐπίσκοπος Μηνῦς μετὰ τῶν ἁγίων λειψάνων καθήμενος ἐν ὀχῆματι χρυσῷ βασιλικῇ διαλίθῳ κρατῶν τὰς τρεῖς θήκας τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς τὰ 10 γόνατα αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἐποίησε τὰ ἐγκαίνια.

A.M. 6043 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἐπέμφθη Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος ἐν Ῥώμῃ ὀφείλων πολεμῆσαι τοὺς Γότθοις τοὺς παραλαβοῦσι τὴν Ῥώμην, ἐπειδὴ μετὰ τὸ πα- 15 ραλαβεῖν αὐτὴν τὸν Βελισάριον, πάλιν ἐπανεστῆσαν, καὶ πα- 15 ρέλαβον αὐτὴν οἱ Γότθοι. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ θ' ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἔπαθεν Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ Βήρυτος καὶ Τρίπολις καὶ Βύβλος. καὶ ἀπέθανον ἐν αὐταῖς ἀνθρώπων πλήθη πολλὰ. 20 ἐν δὲ τῇ πόλει Βόστρους ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τοῦ παρακειμένου

2. δειλιγῆς vulg. 6. γέγοναν vulg., fort. γεγόνασι. 10. τρεῖς om. b. 20. Βύβλος a, Βύβλις vulg. 21. Βότρους b.

autem decimo sexto Aprilis vespere, dum ludi circenses agerentur, populares factiones ad invicem decertarunt, multique ex utraque parte interfecti: subindeque in officinas irruentes, obvia quaeque diripuerunt, Ioanne cognomento Coccorobio urbis praefecto. caeterum Iulii mensis die vigesimo octavo, tertia feria, sanctorum apostolorum aedis facta est consecratio, et sanctorum reliquiarum Andreae, Lucae et Timothei, qui sancti apostoli, depositio. episcopus vero Menas una cum sanctis reliquiis progressus est, vehiculo aureo imperatorio gemmis ornato vectus: tres autem sanctorum apostolorum gestabat oculos supra genua: atque ita dedicationem celebravit.

A. C. 543 Hoc anno, mense Aprili, indictione quarta, Narses cubicularius bellum Gotthis, qui urbem ceperant, illaturus, Romam missus est. nam post receptam urbem a Belisario, bellum reparaverunt Gotthi, et eam denuo armis occupaverunt. Iulii vero mensis die nono, magnus et terribilis terrae motus factus est per omnem Palaestinae, Arabiae, Mesopotamiae, Syriae et Phoenices regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis et Byblis multa damna acceperint, et hominum perierint multa millia. ad Bostram vero civitatem magna pars promon-

τῇ θαλάσῃ ὄρους, τοῦ λεγομένου Λιθοπροσώπου, μέρος πολὺ, καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπετέλεσε λιμένα, ὡς δύνασθαι ὁρμαῖν ἐν αὐτῇ πλοῖα πολλὰ παμμεγέθη. οὐκ εἶχεν γὰρ αὕτη ἡ πόλις πρὸ τούτου λιμένα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστει- P. 193
 5 λεν χρήματα πρὸς τὸ ἀνεγείραι τὰ πεπτωκότα τῶν αὐτῶν πόλεων. ἔφυγε δὲ ἡ θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ μίλιον ἕν. καὶ ἀπόλοντο πλοῖα πολλὰ, καὶ πάλιν τῇ τοῦ θεοῦ κελεύσει ἀποκατέστη εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ἐ' γέγονασι A.M. 6044
 10 τὰ ἁγίασμα τῆς ἁγίας Εἰρήνης πέραν ἐν Συκαῖς. καὶ ἔξηλ-
 θον τὰ ἅγια λείψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ τῶν
 δύο πατριαρχῶν Μηνῶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀπολινα-
 ρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας. καὶ ἐκάθισαν ἀμφοτέροι ἐν τῷ βα- B
 σιλικῷ ὀχήματι κατέχοντες ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῶν τὰ ἅγια
 15 λείψανα· καὶ ἦλθον ἕως τοῦ περάματος καὶ ἐπέρασαν, καὶ V. 154
 ὑπήντησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. καὶ ἠνέψαν τὴν αὐτὴν ἐκκλη-
 σίαν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκθα-
 ρίσθη ὁ λιμὴν τοῦ Ἐβδόμου, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τελευτᾷ Μη-
 νᾶς ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐγένεον ἀντ' αὐτοῦ
 20 ὁ Εὐτύχιος ὁ ἀποκρισιάριος Ἀμασίας μοναχὸς τῆς ἐν Ἀμυσιᾷ
 μονῆς καὶ πρεσβύτερος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ λειψάνου Μηνᾶ

1. τῆς θαλάσσης θ. 2. εἰσηνέχθη α, εἰσῆχθη vulg. 4. ἡ αὐτὴ
 πόλις vulg. 7. κελεύσει] βοηθεῖα b.

torii mari adiacentis, cui nomen Lithoprosopus, avulsa in mare trans-
 lata est: portumque effecit multis magnis navibus recipiendis idoneum:
 cum urbs illa prius portum non habuisset. imperator autem repa-
 randis earum urbium ruinis magnam pecuniae vim misit. recessit
 etiam mare in altum pelagi sinum ad mille passus: ex quo multae
 naves in profundum submersae: rursumque dei nutu in proprium
 alveum se recepit.

Hoc anno mense Septembri, indictione decima quinta, Sycis, trans A. C. 544
 urbis regiae portum, sanctae Irenes dedicatio peracta: comitantibus
 vero duobus patriarchis Mena Cpoleos et Apollinario Alexandriae e
 magna ecclesia sanctae reliquiae processerunt. sedebant autem illi
 in imperatoris curru sanctas reliquias genibus appositas sustentantes.
 ad lemborum itaque stationem venerunt, et traicientibus portum oc-
 currit imperator. solempni itaque ritu sanctae Irenes ecclesiam ape-
 ruerunt. eodem anno Hebdomi portus repurgatus. eodemque tem-
 pore Menas episcopus Cpoleos defunctus est: in cuius locum suffectus
 apocrisarius Amaseae, presbyter et monasterii ipsius Amaseae mona-
 chus, Euty chius, eo ipso die, quo Menae cadaver in sacris aditis adhuc

Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ποιήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν τάξει Πρασινοβενέτων ἐπῆλθον τοῖς Χριστιανοῖς τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀνείλον, καὶ ἐκκλησίας κατέκαυσαν Στέφανον δὲ τὸν ἑπαρχον αὐτῆς πόλεως P. 195 ἐν τῷ Πραιτωρίῳ ἀνείλον, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καθήρ-5 παξαν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἀνελθοῦσα ἐν τῇ πόλει, προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσεν Ἀμανιῶν τῷ στρατηλάτῃ κατελθεῖν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου ἐκζητῆσαι· οἷσιν εὐρών τοὺς μὲν ἐφούρκισεν, τοὺς δὲ ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἠκρωτηρίασεν καὶ ἐδήμευσεν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν 10 πᾶσι τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν. τῷ δὲ Δεκεμβριῷ μηνὶ ἐγένετο θνήσις ἀνθρώπων ἐν διαφόροις πόλεσιν, μάλιστα δὲ τῶν παιδῶν. ὁμοίως καὶ τῷ Μαΐῳ μηνὶ ἐγένετο σπάνις ἄρτου ἐν B Βυζαντίῳ. καὶ ἐστενωθήσαν καὶ ἔκραξαν τῷ βασιλεῖ· δέσποτα, εὐθνήριαν τῇ πόλει. καὶ ἀνέσκαψαν τὸν ὑπαρχον ἐν 15 γενεθλιακῷ θεωρίῳ, ὄντων ἐν τῷ ἰππικῷ καὶ πρεσβευτῶν τῶν Περσῶν. καὶ ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κελεύει Μουσονιῶν τῷ ὑπάρχῳ κρατῆσαι τοὺς τοῦτο ποιήσαντας, καὶ ἐκολάσθησαν. ἐλύπησαν γὰρ τὸν βασιλέα, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Περσῶν

2. Προιβινέτων b.
 4. ἐπαρχον b. ὑπαρχον vulg.
 8. Στεφάνου] ὑπάρχου a.
 11. μέρεσιν] πόλεσι b.
 16. τῶν om. a.
 18. ἐπάρχῳ b.

4. ἐπαρχον b, ὑπαρχον vulg.

8. Στεφάνου] ὑπάρχου a.

11. μέρεσιν] πόλεσι b.

16. τῶν om. a.

18. ἐπάρχῳ b.

stina Iudaei et Samaritae tumultuati sunt, et factionis Prasinæ et Venetae dissidia inter se simulantes, in Christianos urbis illius cives irruerunt, et multis eorum occisis, succenderunt ecclesias: Stephanum insuper eiusdem civitatis praefectum sustulerunt e medio, et facultates eius omnes deprædati sunt. eius vero coniux Cpolim profecta imperatorem adiit, qui Amantium militiae magistrum in Palaestinam missum de Stephani caede iussit inquirere. sones quos reperit, quosdam suspendio, alios capitis abscissione, truncatione membrorum nonnullos, plerosque facultatum amissione mulctavit: ex quo metus ingens in partes omnes orientales incubuit. caeterum mense Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata est. Maio pariter mense panis raritas Byzantium afflixit: populusque in angustias coniectus, ad imperatorem vociferatus est: domine, da nrbi abundantiam. tum in ipsis natalitiis spectaculis, Persarum legatis in circo consistentibus, praefecti domum everterunt: ex quo indignatus imperator praefectum Musonium tetrum adeo facinus aggressos detinere, et in eos severius animadvertere iussit. imperator siquidem indoluit populi factiones coram Persarum legato in eum impudenter vociferatas: vini etenim, laridique, et cuiuslibet ciborum speciei ubertas erat quam maxima: tantum frumenti et hordei penuria.

κατέκραζον αὐτῷ οἱ δῆμοι. οἶνον μὲν καὶ λάρδου καὶ παντοίου εἶδους εὐθυρία ἦν, σίτου δὲ καὶ κρίθης λείψις. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ιγ', ἡμέρᾳ ε', ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ φοβεραί, ὥστε πολλοὺς βλαβῆναι, καὶ βροχὴ πολλή, ὥστε ἀπὸ C 5 πολλῆς ἀβροχίας οὖσαν κορεσθῆναι τὴν γῆν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Πελαγίου ἔτος α'.

A.M. 6049

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ε' εἰς τὴν μνήμην τῆς κόνεως ἐτελεύτησεν ὁ Τιμόθεος ἐξαρχος τῶν μοναστηρίων καὶ ἡγούμενος τῆς Δαλμύτου μονῆς· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ 10 Ἄνθυμος ἔγκλειστος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. καὶ ἐφάνη πῦρ V. 156 ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος λόγξης ἀπὸ ἄρκτου ἕως δυσμῶν. καὶ D τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ ἡμέρᾳ β' ἐγένετο σεισμός φοβερός καὶ ἀβλαβής.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἡμέρᾳ ε', ἰνδικτιῶν ε', A.M. 6050 15 γέγονε σεισμός μέγας διαφαινόντος τοῦ σαββάτου. καὶ τῷ P. 196 Δεκεμβρίῳ μηνὶ ιδ' γέγονεν ἕτερος σεισμός φοβερός πάνν, ὥστε παθεῖν τὰ δύο τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, τὸ τε Κωνσταντινιακὸν καὶ τὸ ὑπὸ Θεοδοσίου κτισθέν. κατέπεσον δὲ ἐν Ἐξαιρέτῳ ἐκκλησίαι, καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἐβδόμου καὶ ὁ 20 ἅγιος Σαμουήλ, καὶ ἡ ἅγια Θεοτόκος τῶν Πεταλῶ, καὶ τῶν ἁγίου Βικεντίου, καὶ πολλὰ θυσιαστήρια ἐκκλησιῶν καὶ κιβώ-

5. οὖσαν] fort. παθοῦσαν.

7. Νοεμβρίῳ b.

8. κόνης b.

15. διαφαινόντος e.

21. κιβούρια vulg.

Iulii demum mensis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura et tonitrua adeo horrenda excitata, ut multi damnum paterentur: imber quoque ita copiosus, ut imbris inopia laborans terra, aquis plane exsaturata fuerit.

Romae episcopi Pelagii annus primus.

A. C. 549

Hoc anno, mensis Decembris die sexto, monasteriorum praefectus et Dalmati monasterii privatim praepositus Timotheus ad pulveris igniti memoriam obiit: et in eius locum Anthymus eiusdem monasterii inclusus suffectus est. ignisque in caelo apparuit in lanceae specie a septentrione ad occasum: et Aprilis mensis die secundo, horrendus extitit terrae motus, a quo nullum illatum periculum.

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, indictione sexta, sub sab- A. C. 550 bati crepusculum ingens terrae motus extitit: et mensis Decembris quarto decimo, alius pariter fuit plane horrendus: adeo ut duo muri Cproleos urbis, qui nimirum Constantiniacus, et qui a Theodosio dicitur extractus, damnum paterentur. ruinam vero expertae sunt quae in Exaereto ecclesiae, et quae protenduntur Hebdomum ultra; sancti Samuelis sanctaeque deiparae, cui ex Petala nomen, sancti insuper

ρια, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης ἕως τοῦ Ῥουσίου· καὶ οὐκ ἦν τόπος ἢ προύστιον, ὃ οὐκ ἔπεσαν ἀπὸ τῆς φοβεραῦς ἀπειλῆς Βτοῦ σεισμοῦ. τὸ δὲ Ῥήγιον κατέπεσον ἕως ἐδάφους, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτό. ἔπεσε δὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Στρατονίκου καὶ Καλλινίκου ἕως ἐδάφους, αἱ οὖσαι ἐν τῷ Ῥηγίῳ. καὶ 5 ὁ κίων δὲ ὁ πορφυροῦς ὁ ἰστώς ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου Ἰουκουνδιανῶν μετὰ τῆς ἐπικαιμένης αὐτῷ στήλης ἔπεσε, καὶ ἐπάγη εἰς τὴν γῆν πόδας ὀκτώ. ἔπεσε δὲ καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως ἢ εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ταύρου, ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἰστώσα, καὶ πολλοὶ ἔπαθον ἐν τοῖς συμπτώ- 10
μασιν. ἕτεροι δὲ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ὑπὸ τῶν συμπτωμάτων, δισεώθησαν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. ἤκουσθη δὲ ὅτι καὶ ἐν ἑτέραις πόλεσιν τὸ αὐτὸ γέγονε. τοιοῦτον γὰρ μέγαν καὶ φοβερὸν σεισμὸν οὐ μέμνηται ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. ἔμεινεν δὲ σειομένη ἡ γῆ ἡμέ- 15
ρας καὶ νυκτὸς [μετὰ φιλανθρωπίας] ἡμέρας δέκα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λιτανεύοντες, φιλανθρωπίας δὲ γενομένης πικρὰ θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον πάλιν γεγόνασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐφόρησεν τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ

1. Ῥησίον b, Ῥουσίου f. 3. κατέπεσαν e, οὕτως ἔπεσαν vulg.
7. Ἰουκουνδιανῶν Goar. ex Proc. de Aed. Iust., Ἰουκουρδιανῶν
a f, Ἰουκαρδιανῶν vulg. 11. καταληφθέντων b. 16. μετὰ
φιλανθρωπίας delendum videtur.

Vincentii templum, pluraque ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta ad eam quae Rusii, corrueunt: neque locus aut suburbanum praedium extitit, quod ah horrenda terrae motus agitatione iacturam non tulerit. ad solum autem usque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. ad haec sanctorum Stratonici et Callinici ecclesiae, quae in Rhegio, ad imum usque solum eversae: sed et porphyretica columna e palatii Incundianarum regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, defossaque est in terram pedes octo. corruiet etiam in terram imperatoris Arcadii statua, ad arcus Tauri partem sinistram posita: multique ruinis oppressi: plures post octo dies sub ruinis reperti post dies duos aut tres incolumes evaserunt. quin etiam in aliis civitatibus idem contigisse relatum. paris enim et aequae magni terribilisque terrae motus famam, ea hominum aetate, per universum terrarum orbem se audivisse nemo meminit. concutiebatur continuo terra diu noctuque per dies integros decem, non abalienata penitus dei clementia, et ad breve spatium homines processionum precibus attenti ad poenitentiam sunt revocati: dei vero humanitatem securius experti, in deteriora rursum facinora retro lapsi sunt. imperator

καὶ τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ γεννήσει χωρὶς αὐτοῦ προῆλθεν ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ· ὥστε καὶ τὰ ἐξ ἔθνους γερόμενα ἄριστα εἰς τὰ D
 εἴθ' ἔπαυσαν· καὶ τὴν τούτων ἔξοδον τοῖς πτωχοῖς ἔδωκαν.
 τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ εἰσῆλθεν ἔθνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ παράδο-
 5 ξον τῶν λεγομένων Ἀβάρων, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνέτριχευ
 εἰς τὴν θείαν αὐτῶν, ὡς μηδέποτε ἔωρακότες τοιοῦτον ἔθνος.
 εἶχον γὰρ τὰς κόμας ὀπισθεν μακρὰς πάνυ δεδεμέναις πρα-
 νίδιοις καὶ πεπλεγμέναις. ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὁμοίᾳ
 τῶν λοιπῶν Οὐννων. οὗτοι φυγόντες ἐκ τῆς ἰδίας χώρας
 10 ἦλθον εἰς τὰ μέρη Σκυθίας καὶ Μυσίας, καὶ ἔπεμψαν πρὸς
 Ἰουστινιανὸν πρέσβεις δεχθῆναι αὐτούς. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ
 μηνὶ γέγονεν θνήσις ἀνθρώπων ἀπὸ βουβῶνος, μάλιστα δὲ P. 197
 τοῖς νέοις, ὥστε μὴ ἔπαρκεν τοὺς ζῶντας θάπτειν τοὺς τε-V. 157
 θνεῶτας· ἐκράτησεν δὲ ἡ θνήσις ἀπὸ μηνὸς Φεβρουαρίου
 15 ἕως μηνὸς Ἰουλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ ζ', ἡμέρᾳ γ', ὥρα πέμπτη A.M. 605
 φιλοκαλουμένου τοῦ Τρούλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ἦν γὰρ^B
 διερρηγμένος ἐκ τῶν γενομένων σεισμῶν) ἐργαζομένων τῶν
 Ἰσαύρων, ἔπεσεν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς προῦποστολῆς τοῦ

1. τοῦ add. ex b: τοῦ θεοῦ add. f. 3. δέδωκαν vulg., fort.
 δεδώκασι. 9. τοῖς λοιποῖς Οὐννοις a, αὐτῶν λοιπῶν Οὐν-
 νων f. 18. διερρηγμένος a, διαρρηγμένος vulg. 18. ἐργα-
 ζομένων] h. l. desinit lacuna codicis A. 19. πρὸ ὑποστολῆς A.

interim stemma capiti per dies quadraginta non imposuit: sed et abs-
 que corona sacris Christi natalitiis ad ecclesiam processit: adeo ut
 agitata, ut moris est, ad novemdecim accubitus convivia, penitus ces-
 saverint, et eorum pretium in pauperes insumpserint. sub idem tem-
 pus gens prorsus insolens atque incognita, Abares ei nomen, Cpolim
 advenit: et ad eius spectaculum, quod nusquam visi fuissent huius
 formae homines, cuncta urbs effusa est. comas siquidem a tergo lon-
 gas admodum taeniis revinctas et implexas gestabant: reliquus licet
 habitus Unnico simillimus conspiceretur. illi porro relicta patria re-
 gione in Scythiae Mysiaeque partes se conferentes, ut humanius in
 iis provinciis admitterentur, ad Iustinianum legatos destinaverunt.
 caeterum mense Februario mortifera ex bubone lues in homines, ma-
 xime iuvenes, grassata est: adeo ut sepeliendis mortuis non suffice-
 rent vivi: obtinuit vero et invaluit a Februario ad usque mensem
 Iulium.

Hoc anno, mensis Maii die septimo, hebdomadis tertio, hora post A.C. 551
 exortum quinta, suis pene iam ornamentis perfecti et Isaurorum opera
 bene instructi magnae ecclesiae Trulli (disruptus enim et hiatus de-

ἀγίου θουσιαστηρίου, καὶ συνέτριψεν τὸ κιβώριον καὶ τὴν
 ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα. καὶ κατεγινώσκοντο οἱ μη-
 χανικοί, ὡς οἶ περ ὑποκάτωθεν οὐκ ἐποίησαν τὴν κρέμασιν
 φυγόντες τὴν ἔξοδον, ἀλλ' ἐτρέπησαν τοὺς πινσοὺς τοὺς βα-
 σιτάζοντας τὸν τροῦλλον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐβάσταξαν. λοι- 5
 C πὸν συνιδῶν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πινσοὺς,
 καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη, ὑψωθεὶς πλέον
 εἴκοσι πόδας εἰς ἀνάβασιν ἐπάνω τοῦ πρώτου κτίσματος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐπανέστησαν Οὐννοὶ καὶ Σκλάβοι τῇ
 Θράκῃ πλήθῃ πολλὰ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν, καὶ πολλοὺς 10
 ἐφόκυσαν καὶ ἤχμαλώτευσαν. ἐπίασαν δὲ καὶ Σέργιον τὸν
 στρατηλάτην υἱὸν Βάρχου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ τὸν Ἐδερμᾶν
 τὸν στρατηγὸν Καλοποδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κουβικουλαρίου
 καὶ πραιποσίτου. εὐρόντες δὲ τοῦ τείχους τοῦ Ἀναστασιακοῦ
 τόπους τινὰς πεπτωκότας ἐκ τῶν σεισμῶν, εἰσελθόντες ἤχμα- 15
 D λώτευσαν ἕως Ἀρουπίας καὶ Νυμφῶν καὶ Χιτουκώμεως· καὶ
 πάντες ἔφυγον ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν τοῦ-
 το δὲ γνοὺς ὁ βασιλεὺς ἐδημώτευσσε πολλοὺς, καὶ ἔκαμψεν εἰς

2. μηχανικοί] χειμερικοί A f. 3. ὡς A, καὶ vulg. ἀπο-
 κάτωθεν A. 5. οὐκ ἐβάσταξαν A f, οὐ κατεβάσταξαν vulg.
 8. ἐπάνω om. b. 10. πλήθῃ πολλὰ, καὶ ἐπολ. αὐτήν A, καὶ
 ἐπολ. αὐτ. πλ. πολλὰ vulg. 11. καὶ ante Σέργιον add. ex A.
 16. Ἀρουπίας A. Χιτουκώμεως A e, Σίτου κωμέως f, Χιτοῦ
 κώμης vulg.

formis ex terrae motuum concussione cernebatur) pars orientior
 contractae ad sanctum altare t̄studinis decidit in terram. molis eius-
 modi collabente ruina ciborium, sancta mensa, et ambo comminuta
 sunt et plane contrita. tantae porro iacturae incusabantur architecti,
 quod, ut sumptibus parcerent, pilarum capita ad trulli radices non
 solide per omnes partes compegissent, sed eas pilas, quae trullum
 suffulciunt, fenestris et aperturis reliquissent hiantes, ex quo susten-
 tando trullo non fuere satis. hoc animadverso, pilas alias piissimus
 imperator extruxit, quae trullum deinceps exceperunt: atque ita
 instauratus est viginti pedes altior, quam in priori aedificatione an-
 tea fuerat.

Hoc etiam anno Unni et Sclavi cum maximis copiis in Thraciam
 irruentes eam bello vastaverunt, multosque homines vel occiderunt,
 vel in captivitate abduxerunt: sed et Sergium militiae magistrum,
 Bacchi senioris filium, et Ederman ducem Calopodii clarissimi cubi-
 cularii et praepositi filium ceperunt. cumque partes quasdam muri
 Anastasiani terrae motibus collapsas reperissent, per eas ingressi,
 in potestatem suam redegerunt loca ad Drypian, Nymphas et Chit-
 tus vicum sita: cunctique facultatibus secum asportatis in urbem con-

Μακρὸν τεῖχος· καὶ συγκροίσαντες πύλεμον ἐκεῖ πολλοὶ ἀπέ-
θανον τῶν Ῥωμαίων καὶ σχολαρίων. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ
βασιλεὺς καὶ κατηνέχθησαν τὰ ἀργυρᾶ κιβώρια, καὶ αἱ
ἄγαι τράπεζαι αἱ ἀργυραῖ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ παρεφύλατ-
5 τον τὰς πόρτας πάσας τοῦ τείχους τοῦ Θεοδοσιακοῦ αἱ σχο-
λαὶ καὶ οἱ προτίκτορες καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ πᾶσα ἡ σύγκλη-
τος· ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπιμένουσιν οἱ βάρβαροι, ἐπέ-
λευσε Βελισάριον τὸν πατρίκιον ἐξελεθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ P. 198
ἐτέρων τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ Βελισάριος ἔλαβεν πᾶσαν τὴν
10 ἵππον, τὴν τε βασιλικὴν καὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τῶν εὐαγῶν οἴ-
κων καὶ παντὸς ἀνθρώπου, ὅπου ἦν ἵππος· καὶ ὀπλίσας λαὸν,
ἐξῆλθεν εἰς Χιτούκωμιν· καὶ ἐποίησεν φουσατόν, καὶ ἤρξατο
πιέζειν ἐξ αὐτῶν τινὰς καὶ φονεύειν. καὶ ἐκέλευσεν κοπήναι
15 δένδρα, καὶ σύρεσθαι ὅπισθεν τοῦ ἐξερκέτου αὐτῶν, καὶ ἐγέ-
νετο ἐκ τοῦ ἀνέμου κονιορτὸς μέγας, καὶ ἐπῆγεν ἐπάνω τῶν
βαρβάρων. οἱ δὲ νομίσαντες ὅτι πληθὸς πολὺ εἰσιν, ἔφυγον
καὶ ἦλθον εἰς τὰ μέρη τοῦ ἁγίου Στρατονίκου εἰς τὸ Δέκα-
τον. μαθόντες δὲ ἐκ τῶν κατασκόπων, ὅτι παραφυλακὴ πολ- B
λὴ ἐστὶν εἰς τὰ τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, ἦλθον εἰς τὰ μέρη V. 158
20 Τζουρουλλοῦ καὶ Ἀρκαδιουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου

3. ἀργυρᾶ κιβώρια vulg. 7. μένουσι A. 8. μετὰ καὶ ἄλ-
λων συγκλητικῶν a. 10. τῶν add. ex A. 12. Χιτούκωμιν
A, Χίτου κώμην vulg. φουσατόν A, φουσατόν vulg. 13.
πιάνειν A. 14. ὀπίσω a. αὐτῶν] αὐτοῦ a.

fugerunt. quamobrem imperator multos ex civium numero delectos ad Longum murum misit: ibi commissa pugna multi Romanorum et scholarium ceciderunt. postremum autem iubente imperatore ciboria argentea et sanctae mensae pariter ex argento, quae extra civitatem in ecclesiis erant, suis locis exportatae sunt: portas vero omnes Theodosiani muri defenderunt scholae, protectores, numeri et universus senatus. sed cum barbaros illic pertinaciter permanere videret imperator, patricium Belisarium una cum aliis senatus contra ipsos progredi iussit. porro Belisarius sumptis omnibus equis, tam imperatoris, quam circi, sed et sacrarum domorum, nec non uniuscuiusque hominis privati, cui fuit equus in potestate, populoque armis instructo, ad Chitti pagum profectus est: ibique aciem omnem composuit: tum quosdam ex barbaris capere, et interficere coepit: quin etiam arbores caedi, et pone exercitum in terram trahi imperavit: ex quo pulvis ingens vento excitatus et in barbaros delatus super eos incubuit: qui cum maximas copias inde adesce existimarent, in fugam versi, ad regionem sancti Stratonici, ad Decatum recessere. ac cum subinde a speculatoribus rescivissent Cpoleos muros magno militum numero esse defensos, Tzurulum et Arcadiopolim et Sanctum

Ζουπαρῶν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ παρακαθήμενοι ἕως τὸ ἅγιον πᾶσχα. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες τῆς πόλεως σὺν αὐτῷ ἐν Σηλυμβριά ἐπὶ τὸ κτίσαι τὸ πέλχος τὸ μακρόν· ὅθεν οἱ βάρβαροι εἰσῆλθον. καὶ ἔμειναν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ἕως τοῦ Ἀυγούστου μηνός· ὁμοίως καὶ 5 οἱ βάρβαροι ἔξω τῆς πόλεως περιεπόλευσον ἕως τοῦ Ἀυγούστου. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς γενέσθαι πλοῖα διάπρυμνα, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δανουῖβιν, καὶ ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάρους περοῦσι, καὶ πολεμῆσαι αὐτούς. τοῦτο γρόντες οἱ βάρβαροι, παρεκάλεσαν διὰ πρεσβευτοῦ ἀκινδύνως εἶσαι αὐτούς 10 περᾶσαι τὸν Δανουῖβιν. καὶ ἔπεμψεν Ἰουσιῖνον τὸν ἀνεπιὸν αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτην, καὶ διέσωσεν αὐτούς.

A.M. 6052 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ βασιλεὺς κτιζειν τὴν γέφυραν τοῦ Σαγάρειος ποταμοῦ. καὶ ἀποστρέψας τὸν αὐτὸν ποταμὸν 15 ἐν ἄλλῃ κοίτῃ, ἔποιησεν καμάρας φοβεράς πέντε, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν διεδευεσθαι, ξυλίνης πρότερον οὔσης τῆς γερφάρας.

A.M. 6053 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ θ΄, ἡμέρᾳ ε΄, ἰνδικτιῶν θ΄,

2. τὴν add. ex A. 5. καὶ οἱ A, δὲ οἱ vulg. 7. διάπρυμνα A a, διάπρυμνα f, δίπρυμνα vulg., ἀμφίπρυμνα Agath. p. 327, g. 8. τοῖς βαρβάρους περοῦσι (fort. περῶσι) A, τοὺς βαρβάρους περοῦσι f, τοῦ βαρβάρους εἰ περοῦσι vulg. 9. αὐτούς A a f, αὐτοῖς vulg. 12. Κουροπαλάτην] Κοροπαλάτην A, Κυροπαλάτην vulg. 16. ἐποίησεν alteram] ἤγειρεν a, ἤλισε A f.

Alexandrum Zupparorum versus digressi sunt: ibique castris positus usque ad pascha substitere. peracto festo paschali imperator cum universis civibus urbe relicta, ad reparandas Muri longi ruinas Selybriam perrexit: quare pedem retulerunt barbari, et trans murum abierunt. ibi mansit imperator ad Augustum usque mensem: similiter et barbari usque ad mensem Augustum extra urbem circumvagabantur. caeterum imperator bipuppes naves confici, iisque in Danubio adversos Unnos, si quando transfretarent, excipi, et cum eis manus iussit conseri. his auditis barbari missis legatis petiverunt, ut sibi reditus tuto permitteretur, et Danubium traicerent. misit ergo imperator Iustinum nepotem suum: et curopalatem: eosque dimisit incolumes.

A. C. 552 Antiochiae episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno pontem ad Sagarim fluvium coepit imperator construere: et flumine in alium alveum abducto, arcus quinque mirabiles ac stupendos excitavit, per quos faciles esset ad utramque ripam transitus: cum pons tantum ligneus antea fuisset.

A. C. 553 Hoc anno, mensis Septembris die nono, hebdomados quinto, in-

ἐφημίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεύς. P. 199
 ἦν γὰρ εἰδὼν ἀπὸ τῆς Θράκης, καὶ οὐδένα ἐθεώρει. καὶ λοιπὸν
 οἱ δῆμοι ἤρπασαν τοὺς ἄρτους αἰφνίδιον ἐκ τῶν ἀρτοπωλείων
 καὶ μαγκικίων· καὶ περὶ ὧραν τρίτην οὐχ εὗρίσκειτο ἕρ-
 5 τος ἐν πάσῃ τῇ πόλει, καὶ βροχὴ μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο.
 ἐκλείσθησαν δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐθρουλλήθη τὸ
 παλάτιον, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῆς συγκλήτου ἐθεώρει τὸν βασιλέα
 διὰ τὸ κεφαλαλῆσαι αὐτόν. ἐκ τούτου ἐπίστευσον ὅτι ἀπέθανεν.
 10 περὶ ὧραν δὲ ἐνάτην συμβούλιον ἐποίησεν ἡ σύγκλητος,
 καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχόν, καὶ ἐποίησεν φῶτα ἅσαι εἰς πᾶσαν
 τὴν πόλιν, ὅτι ὑγιάνεν ὁ βασιλεύς. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ B
 κατεστάθη ἡ πόλις ἐκ τῆς ταραχῆς. μετὰ δὲ τὸ ὑγιάναι τὸν
 βασιλέα, Εὐγένιος ὁ ἀπὸ ὑπάρχων διέβυλλε Γεώργιον τὸν
 15 κουράτωρα τῶν Μαρίνης καὶ Αἰθέριον τὸν κουράτωρα τῶν
 Ἀντιόχου, ὡς θελήσαντας ποιῆσαι βασιλέα Θεόδωρον τὸν
 υἱὸν Πέτρου μαγίστρου, ᾧ συνεφώνησεν καὶ Γερόντιος ὁ
 ἑπαρχος τῆς πόλεως. ζήτηθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ μὴ
 ἀποδειχθείσης, ἠγανακτήθη ὁ Εὐγένιος, καὶ ἐδημεύθη ὁ οἶκος
 αὐτοῦ. προσφυγῶν δὲ ἐκεῖνος τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐσώθη. τῷ δὲ

1. ἐφημίσθη A, ἐφημήθη vulg. 4. μαγκικίων A, μαγκικίων
 vulg. καὶ περὶ A, καίπερ vulg. 5. ἐγένετο add. ex A.
 8. κεφαλαλγίσθαι A. 10. ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχόν A, ἐπεμψεν
 τὸν ὑπαρχόν vulg. 12. κατέστη A. 14. Ἐθέριον A. 15.
 θελήσαντα A b. 17. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg.

dicione nona, imperatorem obiisse per Cpolim rumor sparsus est. e
 Thracia quippe in urbem redux, conspicuum nemini se fecerat. plebs
 itaque confusa ex officinis et mancipiis sive pistrinis panes diripuit, et
 a tertia iam diei hora nullibi civitatis reperiebatur panis, et copiosus
 admodum imber eo die decidit. officinae demum omnes clausae:
 rumorque ex palatio manavit, ad imperatoris conspectum, quod capi-
 tis dolore vexetur, ex senatu admitti neminem, ex quo eum ex hu-
 manis sublatum arbitrabantur. circa nonam vero horam senatus inito
 super ea re consilio, praefectum misit, qui pro imperatoris salute,
 per totam urbem faeces et lumina iussit accendi: et hoc pacto ex
 tanto tumultu ad pristinam tranquillitatem urbs rediit. integra de-
 mum imperatori restituta valetudine, Eugenius expraefectus curatorem
 palatiorum Marinae Georgium et Antiochi curatorem Aetherium, quasi
 magistri Petri filium Theodorum ex Gerontii urbis praefecti consilio
 imperatorem creare attentassent, accusavit. facto de crimine diligentis
 examine, nec eo comprobato, Eugenius invidia non plene liberatus,
 domum publice proscriptam amisit: is vero ad ecclesiam confugiens,
 salutem consuluit. mense autem Decembri magno incendio in portu

Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τῇ λιμένι Ἰου-
 κλιανοῦ, καὶ πολλοὶ οἴκοι ἐκώλησαν καὶ ἐκκλησίαι ἀπὸ ἀρχῆς
 τοῦ λιμένος ἕως τοῦ Πρόβου. γέγονε δὲ καὶ θανατικὸν μέγα
 ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀναζαρβῶ, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ

V. 159 καὶ σεισμοί, καὶ συνέβαλλον κατ' ἀλλήλων οἱ ὀρθόδοξοι καὶ 5
 οἱ Σευηριανοί, καὶ πολλοὶ φόνοι γεγόνασι. καὶ ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς Ζίμαρχον τὸν κόμητα τῆς ἀνατολῆς ἐκόλασε τοὺς
 ἀτάκτους, καὶ πολλοὺς ἐξώρισεν καὶ ἐδήμευσεν καὶ ἠρωτη-
 ρίασεν.

A.M. 6054 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰβ', ἡμέρᾳ δ', ἰνδικτιῶν 10

Δε', ἐσπέρας βαθείας γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τοῖς Και-
 σαρείου, ἕως τῆς λεγομένης Ὀμφακερᾶς. καὶ ἐκάησαν ὅλα τὰ
 ἐργαστήρια καὶ οἱ πυλεῶνες ἕως τοῦ Βοός. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ ἰππικοῦ ἀγομένου πρὸ τοῦ ἀνελθεῖν τὸν βασιλέα, γέγονε
 δημοτικὴ ταραχὴ, καὶ ἐπῆλθον οἱ Πράσινοι τοῖς Βενέταις, καὶ 15

P. 200 γγούς ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθεν ἐν τῷ καθίσματι, καὶ θεασάμενος
 τὴν μάχην, ἐκέλευσεν Μαριανῶ τῷ κόμητι τῶν ἐξκουβιτόρων
 σὺν τῷ κουράτωρι τῶν Καισαρείου κατελθεῖν, καὶ χωρίσαι τὰ
 μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐκ ἠδυνήθησαν χωρίσαι αὐτούς.

2. οἴκοι] τόποι A b. καὶ ἐκκλησίαι add. ex A. 3. τῶν
 Πρόβου A. 7. Ζίμαρχον A. κόμητα A, κόμητα vulg.
 ἐκώλυσε A b. 8. καὶ ἐδ. καὶ ἠρ. om. a. 12. καὶ ἐκάησαν
 om. A b f. 14. ἀγομένου A, γενομένου vulg. 15. ταραχῇ]
 ἑορτῇ f. τοῖς Βενέταις A, τοὺς Βενέτους vulg. 17. ἐξκου-
 βιτόρων A, ἐξκουβίτων vulg. 18. χωρήσαι f.

Iuliani excitato, multae domus et aedes sacrae multae a portu ex-
 tremo usque ad Probi conflagrarunt. mortifera quoque lues per Ci-
 liciam et Anazarbum grassata est: terrae motus Antiochiam magnam
 concusserunt: contentione insuper inter Severianos et orthodoxos orta,
 multae caedes utrinque perpetratae. imperator autem Zimarcho orien-
 tis comite misso, seditiosos, multis ex illis in exilium actis, bonis
 eorum publicatis, membris quoque amputatis castigavit.

A. C. 554 Hoc anno, mensis Octobris die duodecimo, hebdomados quarto,
 indictione decima, magnum profunda iam vespera incendium ad Cae-
 sarii partes, ad locum, cui Omphacera, nomen, grassatum est: et of-
 ficinae omnes et fornices ad Bovis locum conflagrarunt. Novembri
 etiam mense ludis circensibus celebratis, priusquam imperator spec-
 tatum advenisset, factionum seditio exorta est, et Prasini in Vene-
 tos irruere. nuncio ad imperatorem delato, sedile sibi positum in
 circo conscendit, et conflictu spectato, Marianum comitem excubito-
 rum et Caesarii palatii curatorem partibus dirimendis in arenam ius-
 sit descendere. ubi conflictus locum tenuerunt, tumultui sedando non

καὶ πολλοὶ μὲν ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐπληρώθησαν. εἰσελθόντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βάραθρα τῶν Πρασίμων ἔκραζον· ἄψον ᾧδε, ἄψον ἐκεῖ. ὁ δὲ Πράσιμος οὐ φαίνεται. καὶ πάλιν οἱ Πράσινοι ἔκραζον· αἱ, 5 αἱ, ὄλοι, ὄλοι εἰς τὴν μέσην. ἤλθον εἰς τὰς γειτονίας τῶν Βενέτων, καὶ ἐλίθασον οὓς εὐρισκον καὶ ἔκραζον· ἄψον, ἄψον ᾧδε. Βένετος οὐ φαίνεται. καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὰς γειτονίας B διαφανούσης κυριακῆς, καὶ ἤρπαζον τὰς ὑποστάσεις. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς συσχεθῆναι τοὺς Πρασίμους, καὶ πολ- 10 λαῖς βασάνοις ἐκολάσθησαν. οἱ δὲ Βένετοι προσέφυγον τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. οἱ δὲ ἐξάλυσαντες Πράσινοι προσέφυγον εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν ἐν Χαλκηδόνι· οὓς ἐκβαλὼν ὁ ἔπαρχος ἐτιμωρήσατο. ἤρξαντο δὲ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ μητέρες κράζειν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν 15 βασιλεῖ, ἵνα παράσχη τοῖς Πρασίμοις Ἰνδουλεγντίας· καὶ ἐδιώχθησαν μετὰ βάρκων, καὶ οὐ διελλάγη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς, τῶν ἑπτὰ σχολαρίων τοὺς καθεζομένους C ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ Κίῳ καὶ Προύσῃ καὶ Κυζίκῳ καὶ

1. πολλοὶ δὲ καὶ A, καὶ πολλοὶ vulg. 3. ἔκραζον· αἱ αἱ, ὄλοι, ὄλοι ἐς τὴν μέσην f. 6. ἄψον, ἄψον ᾧδε A f, ἄψον ᾧδε, ἄψον ἐκεῖ vulg. 11. ἐξάλυσαντες A, ἐξελίσσαντες a f, ἐξελίσσαντες vulg. 13. ἔπαρχος A, ὑπαρχος vulg. 15. Ἰνδουλεγεν- 15 τίας A, Ἰνδουλεγντίας vulg.

fuere satis, nec consertam pugnam distrahere valuerunt: ita ut multi ex utraque parte caesi fuerint, vulnerati etiam multi. ingressi vero Veneti in Prasinorum cuneos et carceres: incende hic, exclamabant, ignem illuc admove. Prasinus vero nusquam comparet. Prasini ex adverso vociferabantur: hem, hem, cuncti, cuncti in mediam arenam procedite. progressi in Venetorum vicinias, lapidibus obvios quosque obruerunt, clamantes: ignem huc applica, ignem illic suppone. Venetus non comparet. dominica vero iam illucente irraerunt in vicinias, et omnia Venetorum bona diripuerunt. imperator autem Prasinus apprehendi iussit: ex quibus multi variis tormentis castigati. at Veneti ad ecclesiam deiparae, quae in Blachernis, confugerunt. Prasini autem exilientes ad sanctam Euphemiam Chalcedonem aufugere: quos inde expulsos praefectus suppliciiis affecit. porro coniuges et matres eorum ad imperatorem in ecclesiis clamare, ut Prasinis indulgentiam concederet: illae vero baculis repulsam passae sunt: nec placatus imperator, quin Christi natalitia celebrarentur. Februario vero mense imperator iussit ex septem scholariorum numeris, qui, residebant in Bithynia, Nicomedia, Cio, Pruza, Cyzico, Cotyaeo et

Κοτυαίῳ καὶ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν, καὶ καθίσαι ἐν τῇ Θράκῃ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ καὶ ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι. τῇ δὲ Μαρτίῳ μηνί ἐπανέστησαν αἱ σχολαὶ τῷ κόμητι αὐτῶν, διὰ τινὰς συνηθείας ἕς ἐλάμβανον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτάς. καὶ ἐπῆλθον αὐτῷ. εὐρέθη δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς Πέτρου τοῦ μαγί- 5
στρου ὁ Κονδοχαίρης, καὶ ἀπειλητικοῖς λόγοις χρησάμενος, ἤδυνήθη αὐτοὺς καταπραῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρελήφθη ὁ Βαισιόπολις ὑπὸ τῶν Οὐννων· καὶ ἐπεμφεν ὁ βασιλεὺς Μαρ-
D κελλον τὸν στρατηλάτην καὶ ἴδιον αὐτοῦ ἀνεψιὸν μετὰ πλη-
θους στρατοῦ, τοῦ ἀναρρῦσασθαι τὴν πόλιν καὶ τὴν Περσί- 10
δα. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνί παρελήφθη καὶ ἡ Ἀναστασιόπο-
V. 160 λισ τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Οὐννων. καὶ τῷ Μαίῳ μηνί γ' κα-
τηγορήθη Ζίμαρχος ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας, ὡς κατὰ
τοῦ βασιλέως λαλήσας πολλὰ καὶ δεινὰ, ὑπὸ Γεωργίου κου-
ράτωρος τῶν Μαρίνης καὶ Ἰωάννου ἀπὸ ὑπάτων συγγενῶν 15
Θεοδώρας τῆς βασιλείσης.

A. M. 6055 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ὀκτωβρίῳ γέγονε στάσις δημοτικὴ
P. 201 ἐν τοῖς Πιττακίοις, καὶ πολλοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο. τῷ
δὲ Νοεμβρίῳ μηνί ἀβροχία πολλὴ ἐγένετο, καὶ λειψίς ὑδά-

1. Κοτυαίῳ A. 2. ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι A, τοῖς πέριξ αὐ-
τῆς vulg. 4. ἀπέκοψεν A, ἀπέκοψαν vulg. ἐπανῆλθον A.
6. Γονδοχαίρης A. 8. ὁ Βαισιόπολις] πόλις A e f, fort. Ὑδε-
σόπολις. 11. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνί] τῷ δ' αὐτῷ ἔτει b, τῷ δ'
αὐτῷ μηνί a. καὶ ἡ Ἄν. A, ἡ Ἄν. vulg. 13. Πλακιδίας
A alii.

Dorlyaeo, ut relictis his locis subsisterent in Thracia, atque Hera-
cleae, caeterisque urbibus circum vicinis. Martio deinde mense scholae
tumultum contra suum comitem concitavere, ob quaedam stipendia
recipi solita, ac deinde rescissa. in eum itaque impetum fecerunt.
hic tum forte aderat Theodorus Petri magistri filius, cui cognomen
Condocheres, qui minaci oratione usus, eos demulcere et sedare va-
luit. eodem anno Baesipolis ab Unnis capta est: quamobrem Mar-
cellum militiae magistrum et nepotem suum cum copioso exercitu
ad eam civitatem atque Persiam liberandam misit. exinde mense
Aprili Anastasiopolis Thraciae urbs ab Unnis occupata: ac mense tan-
dem Maio, Zimarchus Placidiae curator, quasi multa in imperatorem
eaeque gravia deblaterasset, delatus est a Georgio, Marinae facultatum
curatore, et Ioanne exconsule, ambobus imperatrici Theodoraе con-
sanguineis.

A. C. 555 Hoc anno, mense Octobri, popularis seditio in Pittaciis excitata
est: et in plurimos imperator animadvertit. mense vero Novembri,
ex diuturniore imbris penuria magnus ubique aquarum defectus ex-
titit: adeo ut ad aquarum receptacula rixae pugnaeque fuerint com-

των, ὥστε γενέσθαι μάχας πολλὰς ἐν τοῖς ὑδρείοις. ἐφύσησε δὲ καὶ βορρᾶς ἄνεμος Ἀγούστῳ μηνί, καὶ οὐδαμοῦ νότος, καὶ οὐκ ἤρχοντο τὰ πλοῖα ἐν τῇ πόλει, ὥστε καὶ λιτὰς ἐκβαλεῖν Εὐτύχιον τὸν πατριάρχην εἰς Ἱερουσαλήμ, τοῦτ' ἔστιν εἰς 5 τὸν ἅγιον Διομήδην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί ἐπιτίκια ἦλθον ἀπὸ Ῥώμης Ναρσοῦ τοῦ πατρικίου δηλοῦντα παραλαβεῖν αὐτὸν πόλεις ὄχυράς τῶν Γότθων δύο Βηρωῖαν καὶ Βρίγκας. τῇ δὲ καὶ Β τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρα σαββάτου ἑσπέρας ἐπιβουλήν ἐμελέ- 10 τησάν τινες τοῦ φονεῦσαι τὸν βυσιλέα, ὡς κἀθηται ἐν τῷ παλατίῳ. ἦσαν δὲ Ἀβλάβιος ἀπὸ Μελισσιῶν καὶ Μάρκελλος ἀργυροπράτης καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κουράτωρος Αἰθερίου. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν, ὡς κἀθηται ἐν τῷ τρικλίῳ ἑσπέρας πρὸ τοῦ μησεῦσαι, εἰσηγήσαντες σφάζουσιν αὐτὸν, ἔχον- 15 τες ἰδίους ἀνθρώπους συνεργοῦντας αὐτοῖς Ἰνδοὺς κρυπτομένους εἰς τὸ Σιλεντιαρικίον καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ εἰς τὸ Ἄρμα, ἵνα γενομένης τῆς ἐπιβουλῆς ταραχὴν ποιήσωσιν. ὁ δ' αὐτὸς Ἀβλάβιος καὶ χρυσίον ἔλαβεν παρὰ Μαρκέλλου τοῦ C

2. καὶ post δὲ add. ex A. Ἀγούστου μηνὸς b. 3. ἐν τῇ πόλει add. ex A. 6. haec lacuna etiam in A non suppletur. 7. παραλαμβάνειν A b. 8. Βηρωῖαν A, Βεροῖαν vulg. nonne Βηρωῖαν? 11. Μελισσιῶν A. 12. ὁ add. ex A. 13. μελέτῃ ἐπιβουλή a. 14. μησεῦσαι A, μισεῦσαι a, μησεῦσαι f. 16. καὶ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg.

missae. mense etiam Augusto soli boreae flatus, noti aura nullibi spirare, ex quo navigia a meridie ad urbem appellere non potuerunt. quamobrem Eutychius patriarcha processiones cum precibus Hierusalem, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Eodem etiam anno, mense victoriae triumphales nuntii Roma Cpolim delati, pervenerunt: Narsetem videlicet patricium duas urbes munitissimas Veronam et Brixiam a Gothis recepisse. mensis vero eiusdem die vigesimo quinto, sabbato circa vesperam de imperatore interficiendo, ubi sederet in palatio, quidam coniuraverunt. facinoris auctores fuerunt Ablabius exmonetarius, Marcellus argentarius, et nepos Aetherii curatoris Sergius. eorum porro coniuratio huiusmodi fuit: nimirum cum imperator in triclinio sub vesperam accubisset, priusquam abundi copia fieret, irruentes eum interficaturi essent. quin etiam quosdam homines Indos ad hoc facinus adiutores ad Silentiarium et locum Archangeli Harmatisque nomine nuncupari solitum in insidiis latentes habuere, qui molitione ad finem perducta, tumultum concitarent. porro ipse Ablabius auri libras quinquaginta a Marcello argentario, ut suam ipsi operam ad

ἀργυροπράτου λίτρας ν' εἰς τὸ συνεργῆσαι αὐτῷ, καὶ τοῦ
 θεοῦ εὐδοκήσαντος ἐθάρρησεν Ἀβλάβιος Εὐσεβίῳ τῷ ἀπὸ
 ὑπάτων ὄντι κόμητι Φυδεράτων καὶ Ἰωάννῃ τῷ λογοθέτῃ
 τῷ κατὰ Δομεντζιόλον λέγων, ὅτι τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ βουλόμεθα
 ἐπελθεῖν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μηνύσας τῷ βασιλεῖ ἐκράτησεν 5
 αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς φοροῦντας κρυπτὰ ξίφη. καὶ ὁ
 μὲν ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀστοχήσας τοῦ προσδοκωμένου,
 σύρας, ὃ ἐφόρει ξίφος, δέδωκεν ἑαυτῷ τρεῖς πληγὰς ἐν τῷ
 Δ τρικλίνῳ, συσχεθεῖς δὲ τελευτῶ. Σέργιος δὲ ὁ Αἰθερίου ἀνε-
 ψιὸς διαδραῖ προσέφυγεν ἐν Βλαχέρναις, ὃν ἔξαγαγόντες τῆς 10
 ἐκκλησίας καὶ ἔξειτάσαντες ἔπεισαν ὁμολογήσαι, ὡς καὶ Ἰσα-
 κιος ὁ ἀργυροπράτης, καὶ Βελισάριος ὁ ἐνδοξότατος πατριίκιος
 καὶ αὐτὸς συνήδει τοιαύτῃ ἐπιβουλῇ, καὶ Βίτος ὁ ἀργυροπρά-
 της, καὶ Παῦλος ὁ κουράτωρ τοῦ αὐτοῦ Βελισαρίου ἐγίνωσκον
 τὴν σκέψιν. καὶ συσχεθέντων ἀμφοτέρων, καὶ ἐκδοθέντων 15
 Προκοπίῳ τῷ ὑπάρχῳ, κατέθεντο, καὶ κατέπειον Βελισαρίου
 τοῦ πατριίκιου. αὐτίκα οὖν ὁ βασιλεὺς γέγονεν ὑπὸ ἀγανά-
 κτησιν Βελισαρίου· πολλοὶ δὲ φυγῇ ἐχρήσαντο. τῇ ε' τοῦ
 P. 202 Δεκεμβρίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλέντιον, ὃ ἐνέγκας

4. ἐν τῇ ἑσπ. A. 11. καὶ prius add. ex A. 12. ὁ prius
 add. ex A. 15. σκέψιν A, σκῆψιν vulg. συσχεθ. ἀμφοτέ-
 ρων A b, συσχ. πάντων ἀμφ. vulg. 16. Προκοπίῳ] h. l. ite-
 rum lacuna intercedit in cod. A, quae usque ad p. 380, 5. καὶ
 περιπλακεῖς pertinet.

id accommodaret, acceperat. Ablabius autem, deo ita disponente, cum Eusebio exconsuli, qui foederatorum comes erat, et Ioanni Logothetae, qui Domentziolo adhaerebat, quod coniuraverant fidenter aperuit: hac ipsa, inquit, vespera imperatorem aggredi et interficere decrevimus. ille re ad imperatorem nunciata detinuit eos, et gladios occulte ferentes reprehendit. et argentarius quidem Marcellus consilio suo frustratus, educto, quem gerebat, gladio, tres sibi plagas in ipso triclinio infixit. mox dum caperetur, expiravit. Aetherii vero nepos Sergius surripiens se in Blachernarum aedem confugit: eumque vi eductum et examinatum hortati sunt fateri Isacium argentarium, et clarissimum patricium Belisarium cum eo coniurationis huiusmodi participes; ac insuper argentarium Vitum, Paulumque Belisarii curatorem eiusdem fuisse conscios. comprehensus igitur uterque et Procopio praefecto traditus insidias omnes detulit, et patricium Belisarium accusavit. confestum itaque in Belisarium imperator exarsit: ex quo multi fugam arripere consiliati sunt. tum vero Decembris die quinto curiam convocavit imperator, adducto secum etiam sanctissimo patriarcha Eutychio, eorumque confessionibus palam recitari iussit, Beli-

καὶ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Εὐτύχιον κελεύσας ἀναγνω- V. 161
 σθῆναι τὰς αὐτῶν καταθέσεις, καὶ ἀκούσας Βελισάριος μεγά-
 λως ἐβαρῆθη, καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
 πέμψας ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ,
 5 καὶ αὐτὸν ἐκάθισεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ παραφυλαττόμενον.
 τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ' γέγονεν ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
 σίας τὸ δευτέρον· ἡ δὲ παννυχὶς τῶν αὐτῶν ἐγκαινίων γέγονεν
 εἰς τὸν ἅγιον Πλάτωνα, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ πατριάρχης B
 Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιος μετὰ τῆς λιτῆς, συμπαρόντος
 10 καὶ τοῦ βασιλέως, καθεζόμενος ἐν τῷ ὀχήματι, καὶ φορῶν τὸ
 ἀποστολικὸν σχῆμα καὶ κρατῶν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, πάντων
 τῶν λαῶν ψαλλόντων τό· Ἄρατε πύλας, ἄρχοντες, ὑμῶν. τῷ
 δ' αὐτῷ μηνὶ παρελήφθη μέρη τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν
 Μανριτάνων ἐπαναστάντων [αὐτῶν τῇ Ἀφρικῇ] τρόπῳ τοι-
 15 οῦτῳ. Κουτζίνας τις ὀνόματι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἑξαρχος
 τῶν Μανριτάνων, εἶχεν ἔθος λαμβάνειν παρὰ τοῦ κατὰ τὸν
 καιρὸν ἄρχοντος τῆς Ἀφρικῆς ῥητὸν χρυσίον. ἐλθόντος δὲ
 αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, Ἰωάννης ὁ ἄρχων Ἀφρικῆς ἐφόνευσεν
 αὐτόν. ἀνέστησαν δὲ τὰ τέκνα αὐτοῦ τοῦ Κουτζίνα ἐκδικοῦν- C
 20 τες τὸ πατρῷον αἷμα, καὶ ἐπαναστάντες τῇ Ἀφρικῇ, παρέλαβον

2. μεγάλως ἐληφθή, καὶ α. 7. παννυχὶς vulg. 14. Μαν-
 ρικιανῶν vulg. αὐτοῖς τῇ Ἀφρικῇ a, haec verba potius de-
 lenda videntur. 17. ἄρχοντα a. 19. ἐκζητοῦντες τὸ πα-
 τρῷον λῆμα b.

sarius coram assistens et auditor, graviter indoluit, et in imperatoris
 offensionem incurrit, qui militibus summissis domesticos eius detinuit
 omnes, ipsum vero propria domo inclusum sub custodia servari prae-
 cepit. porro mensis Decembris die vigesimo magna ecclesiae dedi-
 catio secundo celebrata: nocturnaeque vigiliae dedicationi huiusmodi
 praemitti solitae apud sancti Platonis peractae: et exinde sacro pro-
 cedendi ritu, cui praesentem imperator se exhibuit, patriarcha Cpo-
 leos Eutychius curru vectus, et apostolico habitu ornatus, sacrum ma-
 nibus tenens evangelium, progressus est, cunctis e populo concinen-
 tibus: attollite portas, principes, vestras. eodem quoque mense par-
 tes quaedam Africae a Mauritanis in Africa rebellionem excitantibus
 occupatae sunt hoc pacto. quidam nomine Cutzinas memoratae Man-
 ritanorum gentis princeps, a praefecto, qui per id tempus regeret
 Africam, certum auri pondus accipere solebat. eam pecuniae summam
 accipere profectum Ioannes Africae praefectus occidit. insurgunt ita-
 que Cutzinae liberi paternum sanguinem ulturi, et excursionibus
 Africam vastantes, abactis hinc inde praedis, partes regionis aliquas

αὐτῆς μέρη τινά, πραιδεύσαντες. ὁ οὖν βασιλεὺς γνούς τοῦ-
 το, ἀπέστειλεν πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀφρικῆς Μαρκιανὸν τὸν
 ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ στρατηλάτην μετὰ ἐξερκέτου, πρὸς τὸ εἰ-
 ρηνεῦσαι τοὺς Μαύρους. καὶ προσεργύησαν αὐτῷ, εἰρήνευσεν ἡ
 Ἀφρικῆ· τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ διεδέχθη ὁ Προκόπιος ὁ ἕναρ-5
 χος τῆς πόλεως, καὶ γέγονεν ἀπ' αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀπὸ λε-
 γοθητῶν. καὶ ἐξερχομένου αὐτοῦ ἀπὸ παλατίου τῆς Χαλκῆς
 καθήμενον ἐν τῷ ὀχήματι, καὶ ἀπερχομένου ἐν τῷ πραιτωρίῳ,
 D ὑπήντησαν αὐτῷ οἱ Πράσινοι εἰς τὸ Λαῦσον· καὶ ἤρξαντο
 αὐτὸν ὑβρίζειν, καὶ λιθάζειν· καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη 10
 ἐν τῇ μέσῃ τῶν δύο μερῶν. καὶ εἰσῆλθον ἐν ταῖς φυλακαῖς,
 καὶ ἐκράτησεν ἡ μάχη ἀπὸ ὥρας ἑῶς ἑσπέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κουρο-
 παλάτην, καὶ ἀπεδίωξεν αὐτούς. καὶ πάλιν περὶ ὥραν β'
 συνέβαλλον μάχην, καὶ ἐκρατήθησαν· καὶ ἐκόμπευσεν ἐπὶ 15
 πολλὰς ἡμέρας· καὶ ἔκοψαν τοὺς ἀντίχειρας αὐτῶν, ὅσοι
 μετὰ ξιφῶν ἐμαχήσαντο. καὶ τῇ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐδέ-
 χθη Βελισάριος ὁ πατρικίος, ἀπολαβὼν καὶ πάσας αὐτοῦ τὰς
 ἀξίας. ἔφθασε δὲ καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος ἀπὸ Περσίδος
 P. 203 ποιήσας πάντα εἰρήνης ἔτη ζ', ἕνεκεν Λαζικῆς καὶ τῶν μερῶν 20
 τῆς ἀνατολῆς. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ ἦλθον πρέσβεις Ἀσκήλ τοῦ

12. ἕως ἑσπέρας om. f. 20. ἔτη εἴ f.

occupant. his cognitit nepotem suum et militiae magistrum Marcianum cum exercitu valido imperator mittit, iuvandae nimirum armis Africae, Maurisque ad pacis et servitutis officia revocandis. Marciani imperium faciles exceperunt Mauritanii, et Africa omnis in pace composita est. porro Aprili mense Procopio urbis praefecto exautorato institutus est Andreas exlogotheta: eoque post impositum onus e palatio Chalces egresso, curruque insidente, et ad praetorium procedente, Prasini et Lausum facti sunt obviam, virumque contumeliis et lapidibus exceperunt: ex quo inter duas partes ingens orta seditio. in carceres enim involaverunt: duravitque congressus ab hora decima ad vesperam. imperator autem Iustinum nepotem suum et europalatem misit, qui cohiberet impetum et seditiosos fugaret. circa duodecimam vero pugnam rursus instauraverunt: qui tamen ex illis comprehensi, in multos dies per urbem ignominiae inurendae causa traducti sunt: et, quibus cum gladiis contentio inita, manuum pollices truncati. caeterum Iulii mensis die decimo nono, patricius Belisarius prioribus cunctis dignitatum honoribus restitutus, in gratiam quoque imperatoris rediit. Petrus etiam magister e Persia reversus est, constitutis in annos septem pacis conditionibus, quod in Lazicen alias-

ρηγὸς Ἑρμηχιόνων τοῦ ἔσωθεν κειμένου τῶν βαρβάρων ἔθρους πλησίον τοῦ ὀκεανοῦ. τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ γέγονε λιψίς ὕδατος, ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρά, καὶ γενέσθαι φοροκοπεῖα εἰς τὰ ὕδρευα.

B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ιβ' ἀπῆλθεν Α.Μ. 6056 ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς χάριν εὐχῆς ἐν τοῖς Μυριαγγέλοις, V. 162 ἦγουν ἐν Γερμίσις πόλει τῆς Γαλατίας. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ εἰσῆλθεν ἐν Βυζαντίῳ Ἀρέθας ὁ πατρίκιος, καὶ φύλαρχος τῶν Σαρρακηνῶν, ὀφειλὰς ἀγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, τίς τῶν
10 τέκνων αὐτοῦ ὀφείλει μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν κρατῆσαι τῆς φυλαρχίας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀβάρου τοῦ υἱοῦ Ἀλαμανδάρου εἰς τοὺς τόπους αὐτοῦ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας, καὶ ἑκαυθὴ τελείως
15 ὁ ξενὼν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ Ρούφου οἰκήματα καὶ τὸ μεσιάνλον τὸ πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον Γαρσονοστάσιον, καὶ τὰ δύο ἀσκητήρια τὰ πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης σὺν τῷ μεσιανίῳ αὐτῆς, καὶ μέρος τοῦ ναρθηκος αὐτῆς.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδικτιῶνι εγ' ἔτελευτα Βε- Α.Μ. 6057
20 λισύριος ὁ πατρίκιος ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἡ τούτου περιουσία

4. φοροκοπεῖα a, φοροκόπια vulg. 8. ἦλθεν Βυζαντίῳ f. 9.
ἀγάγαι b f. 11. Ἀμάρου a.

que orientis regiones spectabat. eodem mense venerunt legati Ascel regis Hermechionum, qui interiores barbararum nationum provincias iuxta oceanum obtinent. Augusto denique mense ea aquarum penuria contigit, quae publica balnea claudi, et caedes plurimas ad aquarum receptacula committi cogeret.

Hoc anno mense Octobri, indictione duodecima, ad Myriangelos, A. C. 556 Germium videlicet, quae Galatiae urbs est, orationis habendae causa imperator Iustinianus profectus est. mense vero Novembri patricius Arethas et Saracenicarum tribuum moderator Byzantium venit, renunciaturus imperatori, quis filiorum post eius obitum in tribunatum potestatem obtineret, nec non ea quae ab Abaro Alamandari filio in suam provinciam commissa erant. caeteram mense Decembri magnum incendium exortum est, quo Sampsonis hospitium peregrinis recipiendis destinatum omnino consumptum, aedes ad Rufi partem anteriorem, medii quoque ad magnam ecclesiam atrii aedificium, cui militum statio nomen factum, duo quoque monasteria ad sanctam Irenem posita, nec non eiusdem ad mediam aream structura, et narthecis ipsius ecclesiae bona pars flammis devastata.

Hoc anno mense Martio, indictione decima tertia, patricius Belisarius Byzantii moritur, facultatesque eius omnes imperialibus Mari-

Ἐλθεν εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον τῆς Μαρίνης. τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτικῶν μηνὶ Ἀπριλλίῳ β' Εὐτύχιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καθηρέθη καὶ ἐξωρίσθη ἐν Ἀμασίᾳ ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ. καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπὸ σχολαστικῶν ἀποκρισιάρχως ὢν τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. 5

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸ περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρτου κινήσας δόγμα, καὶ ἰδικτον πανταχοῦ καταπέμψας ἀλλότριον εὐσεβείας, θεοῦ προφθάσαντος, ἐτελεύτησεν μηνὶ Νοεμβρίῳ ια', τῆς ἐχομένης ιδ' ἰνδικτικῶνος, βασι-
P. 204 λεύσας ἔτη λη', μῆνας ζ', ἡμέρας ιγ'. καὶ γίνεται τούτου 10
διάδοχος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ἰουστίνος ὁ κουροπαλάτης.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊανῖται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κτίζειν ἤρξαντο συνακτήρια, καὶ αὐθεντήσαντες οἱ Γαϊανῖται ἐπίσκοπον ἐν αὐτοῖς ἐχειροτόνησαν Ἐλπίδιον ἀρχιδιάκονον αὐτῶν, ὃν ὁ βασιλεὺς δεδεμένον ἐλθεῖν προσέταξεν. 15
ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὸν Σίγριν ἀπέθανεν. Θεοδοσιανοὶ δὲ Δωροθεὸν κρυπτικῶς ἐν νυκτὶ ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐχειροτόνησαν. καὶ εἰς ἐν συνελθόντες οἱ τε Γαϊανῖται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ κοινὸν ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐνεθρόνισαν καὶ ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην δὲ
Β τινα μοναχόν, ὃν οἱ Γαϊανῖται * δόλον ὑπομεμενηκένοι νομί- 20

5. τῆς μεγάλης om. f. 7. fort. ἡδικτον, ut et alias. 14.
ἐχειροτόνησαν| ἐνεθρόνησαν a f. 19. fort. ἐχειροτόνησαν
Ἰωάννην τινὰ μοναχόν, ut et Goar. coniecit. 20. δόλον| δοῦ-
λον a e, sed fort. scribendum: δόλον ὑπομεμεληθέναι.

nae aedibus, et eius aerario addictae. eiusdem quoque indictionis decimae tertiae mense Aprili, eiusque die duodecimo, patriarcha Cyprius Eutycheus a Iustiniano dignitate motus est, et Amaseam relegatus: Ioannes vero exscholasticus magnae Antiochiaae responsalis in eius locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de corruptibili atque incorruptibili movens, cum edictum super ea re ab omni pietate alienum in provincias omnes emisisset, deo praeventente, mortuus est, die undecimo mensis Novembris, indictione decima quarta iam currente, cum regnasset annos octo supra triginta, menses septem, dies tredecim: successor eius nepos Iustinus curiales designatur.

Eodem pariter anno Theodosiani et Gaianitae conventicula Alexandriae aedificare coeperunt: Gaianitae vero auctoritate ac viribus praevalentes Elpidium suum archidiaconum ordinaverunt; quem imperator vinctum ad se adduci iussit: in itinere vero ad Sigrim mortuus est. porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi praefecerunt: convenientesque in unum tam Theodosiani, quam Gaianitae, eum communem utrisque episcopum in sedem intulerunt. cum autem Gaia-

σατες τὸν πώγωνα τοῦ ἀββᾶ σὺν τῷ δέρματι καὶ τῇ σαρκὶ ἐξέδειραν.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A.M. 6058
σκόπου Ἰωάννου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου ἔτος α΄.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰδ', ἰνδικτιῶν ἰδ', ἐβα-
σίλευσεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς Ἰουστινιανοῦ στεφθεὶς ὑπὸ
Ἰωάννου πατριάρχου ἀπὸ σχολαστικῶν. ἦν δὲ τῷ γένει Θραξ, V. 163
μεγαλόψυχός τε καὶ εἰς πάντα ἐπιδέξιός, φιλοκτίστης· εἶχεν C
δὲ γυναῖκα Σοφίαν ὀνόματι, ἦν τινα καὶ ἔστειψεν ἀγούστιαν.
10 εὐσεβῆς δὲ ὧν ἐπεκόσμησεν τὰς ἐκκλησίας τὰς κτισθείσας ὑπὸ
Ἰουστινιανοῦ, τὴν τε μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἀποστόλους
καὶ ἄλλας ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια, χαρισάμενος αὐτοῖς κει-
μήλια καὶ πᾶσαν πρόσοδον. ἦν δὲ ὀρθόδοξος πάνυ. καὶ ἀπέ-
στειλεν τὸν ἀββᾶν Φοτεινὸν τὸν πρόγονον Βελισαρίου τοῦ πα-
15 τρικίου, δούς αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντός προσώπου καὶ πρά-
γματος τοῦ εἰρηνεῦσαι τὰς ἐκκλησίας πάσας Αἰγύπτου τε καὶ D
Ἀλεξανδρείας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰθέριος καὶ ὁ Ἄβδιος, καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς A.M. 6059
λατρός ἐπεβούλευσαν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, γνωσθέντες δὲ
20 ἀπέθανον ξίφει. ἐποίησεν δὲ ὑπατίαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα
πολλά, ὥστε πολλοὺς πλουτίσαι.

9. γυναῖκαν vulg.

18. γνωσθέντες δὲ] καὶ γν. δὲ vulg.

nitae Ioannem quendam monachum dolos adversum se commentum
arbitrarentur, barbam cum pelle atque carne abbati avulsere.

Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis, Hiero- A. C. 558
solymorum episcopi Macarii annus primus.

Hoc anno, mensis Novembris die decimo quarto, indictione de-
cima quarta, nepos Iustiniani Iustinus a Ioanne exscholastico patriar-
cha coronatus suscipit imperium. fuit genere Thrax, generosus, et in
gerendis rebus dexter, et aedificiis gaudens. coniugem habuit nomi-
ne Sophiam, cui cum augustae dignitate coronam imposuit. pietatis
studiosus ecclesias a Iustiniano aedificatas ornavit, magnam videlicet
ecclesiam, sanctorum apostolorum, nec non alias, ut et monasteria,
quae cuncta sacra supellectile, muneribusque, collatisque redditibus
dotavit. bene sensit in omnibus de fide. Photinum praeterea Boli-
sarii patricii privignum, potestate in quasvis personas, atque res data,
ad omnes Aegypti et Alexandriae ecclesias reconciliandas bonaque
pace componendas misit.

Hoc anno Aetherius et Abdius, et una cum eis medicus Iustini A. C. 559
imperatoris vitae struxerunt insidias: deprehensi vero, gladio perie-
runt. consulum vero more munus dedit Iustinus, multasque pecunias,
quibus etiamnum plures ditati, sparsit in populum.

Τῷ δ' αὐτῇ ἔτει ὁ ἀββᾶς Ἀγάθων ἀδελφὸς Ἀπολιναρίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ λόγους εἰσπραττόμενος, Εὐστόχιον μοναχὸν ὄντα καὶ οἰκονόμον P. 205 Ἀλεξανδρείας τότε, τῆς οἰκονομίας χάριν ἐφρούρησεν τοῦτον· ὃς φυγὼν διὰ τῆς στέγης ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ, Μακαρίου τότε ὃ ἐκβληθέντος τῆς ἐκκλησίας κατὰ συσκευήν· καὶ ἐχαιρετονήθη Εὐστόχιος ἀντὶ Μακαρίου ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

A.M. 6060 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Εὐστόχιον ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει μεταστελαμένη Σοφία εὐσεβεστάτη αὐγοῦστα τοὺς τε ἀγγυροπράτας καὶ σημαδαρίους, ἐκέλευσεν 10 ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστούντων καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχούσῃ αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια παρασχομένη αὐτὰ τοῖς χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς ἰδίοις δεσπόταις· καὶ μεγάλως εὐφημίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ πάσης τῆς πόλεως. Εὐστόχιος δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μίσει τῷ πρὸς Ἀπο- 15 λινάριον καὶ Ἀγαθῶνα καὶ Μακάριον, τοὺς τῆς νέας λαύρας μοναχοὺς ἐξέβαλλεν, ὡς Ὀριγενιστάς· καὶ διὰ τοῦτο ἐξέ- C βλήθη· καὶ πάλιν ἀπεκατέστη Μακάριος εἰς τὸν ἴδιον θρόνον.

A.M. 6061 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον πάλιν Μακάριον, Ἀλεξανδρείας 20 Ἰωάννου ἔτος α΄.

7. ἐπισκόπου vulg.
add. ex e.

13. χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς

Eodem anno abbas Agatho Apolinarii episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium monachum Alexandriae tunc magnum oeconomum male gesti muneris incusatum misit in carcerem: qui tecto elapsus, Byzantium perrexit. Macario vero dolis ecclesia depulso, in eius locum Hierosolymorum episcopus Eustochius consecratus est.

A. C. 560 Hierosolymorum episcopi Eustochii annus primus.

Hoc anno nummulariis foeneratoribusque cunctis convocatis, iussit augusta debitorum syngraphas et pignora ad se proferrī: quibus in potestatem acceptis, pignora debitoribus restituit, et in priorum dominorum manibus cuncta reposuit: atque ob id factum summis eam laudibus tota urbs prosequuta est. Eustochius autem Hierosolymam profectus, odio, quo in Apolinarium, Agathonem et Macarium ferebatur, novae laurae monachos Origeniani dogmatis incusatos expulit: quamobrem ipse postmodum eiectus est, et Macarius rursus proprio throno redditus.

A. C. 561 Hierosolymorum episcopi Macarii iterum, Alexandriae Ioannis annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἱπποδρομίας τελεσθείσης, καὶ φιλονεικούντων τῶν μερῶν εἰς ἀλλήλους, ἔπεμψεν μανδάτα εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ὁ βασιλεὺς, λέγων, εἰς μὲν τοὺς Βενέτους, ὅτι ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' ὑμῶν ἐτελεύτησεν, εἰς τοὺς 5 Πρασίτους, ὅτι παρ' ὑμῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ζῆ· καὶ αἰκούσαντα τὰ μέρη εἰσήγαγον, καὶ οὐκ ἔτι ἐφιλονείκησαν. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο κτίζειν τὸ παλάτιον τῶν Σοφ. V. 164
φριανῶν ἐπ' ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας, προφάσει τοῦ ἐκεῖ ταφῆναι Ἰουστον τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι
10 αὐτόν, ἔτι κευροπαλάτου ὄντος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ ἐκεῖσε, κοσμήσας αὐτὸ ὑπὸ διαφόρων πολυτέμων μαρμάρων.

Ῥώμης ἐπισκόπου Βενεδίκτου ἔτος α'.

A. M. 6062

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινὸς ὁ βασιλεὺς ἤρξατο κτίζειν τὸ P. 206
15 παλάτιον τὸ δεύτερον ἐν τῷ προαστείῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχεν πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, καὶ αὐτῷ ὄντι προαστείῳ αὐτοῦ ἐν τῷ λιμένι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Δαρείου. ἀποκατέστησεν δὲ τὸ λουτρὸν τοῦ Ταύρου τὸ δημόσιον, καὶ ἐπανόμασεν αὐτὸ Σοφιανὰς, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας.

4. ὁ βασιλεὺς om. a.

11. αὐτὸ] αὐτῷ vulg.

17. προαστείῳ a f, προάστειον vulg.

Poc anno ludis equestribus in circo celebratis et contendentibus ad invicem factionibus, ad utrasque partes mandata misit imperator; ad Venetos quidem his verbis usus: imperator Iustinianus penes vos obiit: ad Prasinos autem, imperator Iustinianus penes vos vivit. his auditis conquieverunt factiones, et ad priora dissidia nusquam redierunt.

Eodem anno Sophianorum palatium coniugis Sophiae nomine, occasione accepta, quod in eo, dum curopalatem adhuc ageret, filius eius Iustus fuisset sepultus, exaedificare coepit, in domo nimirum archangeli istius loci. pretiosioribus vero marmoribus palatium adornavit.

Romae episcopi Benedicti annus primus.

A. C. 562

Hoc anno imperator Iustinus, in suburbano, quod ante susceptum imperium possidebat, alterum palatium coepit extruere: et in principis insula, quae pariter eius erat, suburbanum aliud erexit ad portum: nec non sanctorum mercede non conductorum ad Darii regionem. ad haec publicum Tauri balneum a se reparatum de coniugis Sophiae nomine Sophianas nuncupavit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας καθαρψάμενος ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χειροτονήσαντος Ἰωάννη Βτόν Ἀλεξανδρείας, καὶ τούτου χειροτονηθέντος ἐξεβλήθη τῆς ἰδίας ἐπισκοπῆς κατὰ ἀγανίκτησιν Ἰουστίνου, καὶ ἐχειροτο- 5 νήθη Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάρχιος τῆς μονῆς τῶν Βυζαντιῶν.

A. M. 6063 Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Γρηγορίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ πρωτοσπα- 10 θάριος, ὁ ἀγαπητὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἐλοιδόρεϊτο, ἔκτισεν τὴν οἰκίαν Ναρσοῦ καὶ τὴν μονὴν τῶν Κα- C θαρῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγνοστάλιον, ὅτι συσκευὴν μελετᾷ κατὰ τοῦ βασιλέως, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

A. M. 6064 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο κτίζειν ὁ Ἰουστίνος τὴν ἐκκλησίαν 15 τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παύλον ἐν ὄρφανοτροφείῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῷ Τρικόνῳ τὴν καίσαν ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλη- D σίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν τὰς δύο ἀψίδας, τῆς τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῷ μεγάλῳ νυτῷ, καὶ ἐποίησε 20 τὴν ἐκκλησίαν κατὰ σταυροῦ.

10. Ἰουστινιανοῦ α, Ἰουστίνου vulg.

Eodem etiam anno cum magnus Ille Anastasius Antiochiae episcopus in synodales epistolas Ioannis Cpoleos episcopi, qui Ioannem Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Ioannem Alexandrinum, qui ordinatus fuerat, rescriptis suis invecus fulset: Iustini mandato sede depulsus est, et in eius locum Gregorius monachus et Byzantium monasterii apocrisarius promotus.

A. C. 563 Antiochiae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno Narses cubicularius et protospatharius, qui Iustiniano imperatori adeo carus fuit, ut eius gratia ludibriis respergeretur, domum Narselis construxit et Catharorum monasterium. imperator autem Iustinus proprium nepotem, quem augustalis dignitate Alexandriae decoraverat, insidias in se machinari cum praesensisset, misit extemplo qui ipsum capite plecterent.

A. C. 564 Hoc anno sanctorum apostolorum Petri et Pauli ecclesiam coepit Iustinus aedificare in orphanorum hospitio, aliamque sanctorum apostolorum, quae Zenonis imperatoris tempore conflagrarat, in Triconcho. ad ecclesiam quoque sanctae deiparae Blachernarum duas absides addidit, et banc, quae septentrionem, illam, quae meridiem respiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam in crucis normam composuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥωμαῖοι τε καὶ Πέρσαι τὴν εἰρήνην διέφθειραν, καὶ πάλιν ὁ Περσικὸς ἀνεκαινίσθη πόλεμος διὰ τὸ προσβεῦσαι τοὺς Ὀμηρίτας Ἰνδοὺς πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἀποστεῖλαι τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν τὸν μαγιστριανὸν μετὰ σάκρας πρὸς Ἀρτέσαν βασιλέα τῶν Αἰθιοπίων διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἀπεδέχθη τῷ βασιλεῖ P. 207 Ἀρτέσα μετὰ χαρῆς πολλῆς, ὡς ἐφισμένῳ τὴν φιλίαν τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ἐξηγεῖτο δὲ ἐπανελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανός, ὅτι ὅτε ἐδέξατο αὐτόν, γυμνὸς ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀρτέσας, καὶ κατὰ V. 165 10 τοῦ ζώσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ψύας λιτόχρυσα ἱμάτια· κατὰ δὲ τῆς γαστροῦ ἐφόρει σχιστὰ διὰ μαργαρίτων τιμίῳν, καὶ ἐν τοῖς βραχίουσιν ἀνὰ πέντε κλαβίων, καὶ χρυσᾷ ψέλλια εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λιτόχρυσον φακίολιον ἐσφενδονισμένον, ἔχον θξ ἀμφοτέρων τῶν δεσμῶν σειρὰς τέσ- 15 15 σαρας, καὶ μανιᾶκιν χρυσοῦν ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ· καὶ ἴστατο ἐπάνω τεσσάρων ἐλεφάντων ἐστῶτων καὶ ἐχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς τέσσαρας, καὶ ἐπάνω ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμι-Β φιεσμένον χρυσεῖοις πετάλοις, ὥσπερ ἐστὶ τὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν ὀχήματα· καὶ ἐστῶς ἐπάνω αὐτοῦ ἐβίβσταζεν 20 20 σκουτάριον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγκίδια χρυσᾷ· καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ μετὰ ὀπλων ἄδοντες μέλη μου-

4. μετὰ σάκρας om. a.

Hoc etiam anno ruptis Romanos inter et Persas pacis foederibus, Persicum-rursus renovatum est bellum, missorum videlicet ab Homeritis Indis ad Romanos legatorum invidia, ac iusuper quod Iulianum magistranum ab Alexandria per Nilum fluvium et Indicum mare cum sacris ad Aretham regem Aethiopum misisset imperator. legatum cum ingenti gaudio rex Arethas excepit, eeu qui Romanorum imperatoris amicitiam desideraret. reversus e legatione Iulianus a rogo Aretha hunc in morem instructo exceptum se referebat. erat ille nudus quidem corpore, at circa lumbos, qua cingulum ponitur, lineam vestem auro gestabat intertextam, quae ad ventrem quasi divisa, et pretiosioribus gemmis cernebatur intercisa. alligabantur brachiis quinque circuli, et manibus inerant armillae aureae. fascia linea auro distincta caput circumvolvebatur, et ex utraque nodorum parte quatuor pendebant catenae: collo vero torquem gerebat aureum. iugo quatuor elephantis vecto, cui rotae quatuor, et currus desuper sublimis, quales praefectorum provinciarum rhedae, laminis aureis circumtectus, ferebatur. In eo stans breve scutum aureum, lanceasque binas breves manibus tenebat: universi vero eius aulici circumstabant armis instructi, musicos accinentes modulos. intromissus itaque Romanorum legatus,

σικί. εἰσνεχθεὶς οὖν ὁ πρέσβυς τῶν Ῥωμαίων καὶ προσκυνήσας, ἐκέλευθη παρ' αὐτοῦ ἀναστῆναι καὶ ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. δεξιόμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκραν, κατεφίλησε τὴν σφραγίδα τὴν ἔχουσαν τὸ στηθάριον τοῦ βασιλέως· δεξιόμενος δὲ καὶ τὰ δῶρα ἐχάρη μεγάλως. ἀναγνοὺς δὲ εἶδεν 5
C περιέχοντα τοῦ ὀπλίσασθαι αὐτὸν κατὰ τοῦ βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν τῶν Περσῶν ἀπολέσαι, καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιεῖν μετὰ τῶν Περσῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξεν χώρας τῶν Ὀμηρικῶν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προ- 10
 γματσίαν ποιεῖσθαι. εὐθέως δὲ στρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρθέθας ἐπ' ὄψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας τοὺς ὑπ' αὐτὸν Σαρακηνούς. ἀπελθὼν δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Περσικὴν χώραν, ἐξεπόρθησε πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρθέθας 15
 τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ δεδοκῶς αὐτῷ
D εἰρήνης φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ σὺν πολλοῖς χαρίσμασιν. ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία ταράξασα τὸν Χοσρόην. Οὐννοι γὰρ κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, οὓς Τούρκους λέγειν εἰώθαμεν, πρεσβεύουσι πρὸς Ἰουστινόν διὰ τῆς τῶν Ἀλα- 20
 νῶν χώρας ἀποστειλάντες. τοῦτο φοβηθεὶς ὁ Χοσρόης, πρε-

16. τοῦ πρεσβευτοῦ om. b.

18. χαρίσματος] χρήμασιν e.

19. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ] κατ' ἐκεῖνον τῷ καιρῷ vulg.

exhibito adorationis honore, ut erigeret se, et adductus propior fieret, iussus est. tum vero traditae sibi imperatoris sacrae sigillum eiusdem facie una cum pectore inculptum exosculatus, de acceptis ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. perfecta vero sacra haec demum scripta invenit, ut nimirum arma adversus Persarum regem capesseret, et conterminas Persarum provincias devastaret, nec ullum amplius cum eo percuteret foedus: sed, quam reddidit sibi subditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexandriam facto itinere commercium exerceret. confestim itaque in ipso legati Romanorum conspectu coacto exercitu, et Saracenis, qui sub ipso militabant praemisissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipseque postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias, quae late patent, depopulatus est. apprehenso tandem legati Iuliani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis, multo comitatu stipatum a se dimisit. extitit etiam alia, quae Chosroem turbavit molestia. per id enim tempus Unni, quos Turcos nuncupamus, per Alanorum terras legationem ad Iustinum destinant. ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum

φουσιζετο τὴν τῶν Ἀρμενίων πρὸς αὐτὸν ἀνταρσίαν καὶ πρὸς Ἰουστινὸν προχώρησιν, καὶ ἤτειτο τοὺς πρόσφυγας. ἐτέλει γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀνὰ ἔτος πεντακοσίας λίτρας χρυσοῦ, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τοῦ τόπου φρούρια διαφυλάττωσι Πέρσαι, ἵνα μὴ εἰσβαλόντα τὰ ἔθνη ἑκατέραν διαλύσῃσι πολιτείαν, καὶ κοινοὺς ἀναλώμασι τὰ φρούρια ἐφυλάττοντο. P. 208 ὁ δὲ Ἰουστίνος ἔλυσεν τὴν εἰρήνην φύσικων, ἐπονείδιστον εἶναι φορολογεῖσθαι ὑπὸ τῶν Περσῶν τοὺς Ῥωμαίους. διὰ τοῦτο χάραν ἔλαβεν ὁ μέγας οὗτος Περσῶν τε καὶ Ῥωμαίων πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστίνος Μαρτίνον πατρίκιον καὶ συγγενῆ αὐτοῦ στρατηγὸν χειροτονήσας τῆς ἀνατολῆς κατὰ Περσῶν ἐξέπεμψεν.

Ἰεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

A.M. 6065

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ε΄ ἠσθῆνησεν ὁ βασιλεὺς, B 15 καὶ ἐν λύπῃ γέγονε πρὸς Βαδουρίον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ ὕβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθίζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου. ἦν δὲ κίμης τῶν βασιλικῶν σταύλων. μιθούσα δὲ Σοφία ἐλυπήθη, καὶ ἐνεκά- V. 166 λασε τῷ βασιλεῖ ὁ δὲ μετεμελήθη, καὶ κατελθὼν πρὸς αὐ-

2. Ἰουστινιανὸν a. 4. διαφυλάττουσι vulg. 6. τὸ φρούριον b. 9. ἀνάβην h. 10. τὸν πατρίκιον f. 15. Βαδουρίον a. 17. σιλεντίου vulg., σιλεντίου a f. 19. μετεβλήθη b.

se rebellionem ementitus, eorum etiam ad Iustinum defectionem praetexebat, et transreddi sibi postulabat. quingentas insuper auri libras Romanorum imperatore pendere solito, ut vicina barbaris castella custodirent Persae, ne ex barbarorum locis irrupentes alterutri imperio perniciem inferrent; quare communibus utriusque impensis loca quaeque munita servabantur in utriusque limitibus: Iustinus pactum huiusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere indecorum esse causatus. eaque magni illius Romanos inter ac Persas belli occasio extitit. quamobrem Iustinus Martinum patricium cognatum suum orientis militiae magistrum renuncians in expeditionem contra Persas misit.

Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 565

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, adversa valetudine iactatus fuit imperator. in proprium vero fratrem Badurium ira incitatus, extremis eum subiecit contumeliis. data quippe cubiculariis pugnis eum incessendi potestate, ita spretum et foedatum in consilium trahi mandavit. erat is imperatoriorum stabulorum comes. eo cognito indoluit Sophia, et imperatorem damnavit. ille facti poenitens descendit in stabulum, et cum cubiculariorum praeposito non exspectatus iutra-

τὸν εἰς τὸν σταυλὸν εἰσῆλθεν ἄφνω μετὰ τοῦ πραιποσίτου
 κουβικουλαρίου. ὁ δὲ Βαδούριος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἐφυγεν
 C ἀπὸ ζακὸς εἰς ζάκαν φόβῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔκραζεν ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀδελφέ μου, μετὶν με. καὶ
 δραμῶν ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ περιπλακεῖς κατεφίλησεν αὐτὸν 5
 λέγων· ἔπταισά σοι, ἀδελφέ μου· ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδελ-
 φόν σου πρῶτον καὶ ὡς βασιλέα. ἐκ γὰρ διαβολικῆς ἐνεργείας οἶδα ὅτι τοῦτο γέγονεν. ὁ δὲ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ κλαίων, εἶπεν· ἀληθῶς, δέσποτα, ἐξουσίαν ἔχεις πλὴν
 παρουσίᾳ τῆς συγκλήτου εὐτέλησας τὸν δοῦλον σου· ἄρι ὁ 10
 δεσπότης τούτοις ἀπολόγησαι. καὶ ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰ ἄλογα.
 D ὁ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν συμφυγεῖν αὐτῷ, καὶ εἰρή-
 νευσαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος περὶ τὸ Σάργα-
 θον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

A.M. 6066 Περσῶν βασιλέως Ὀρμίσδα ἔτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθον οἱ Ἀβάρεις εἰς τὰ μέρη τοῦ Λα-
 νουβίου, καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν κό-
 P. 209 μμητι τῶν ἐξκουβιτόρων κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς
 ἤττηθῆ αἰφνιδιασθεῖς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποβαλὼν πολλοὺς ὑπέ-
 στρεψεν. Ὀρμίσδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνην στρα- 20

5. καὶ περιπλακεῖς] h. l. in ordinem redit A. 7. καὶ ὡς βασ.
 A, καὶ βασ. vulg. 11. ἐδείκνυεν A, ἐδείκνυσεν vulg. 12.
 εἰρήνευσαν A, εἰρήνεῦσαι vulg. 13. περὶ τὸν Σ. A. 20.
 Ἀρταβάνην A ubique.

vit. Badurius conspiciens imperatorem, ac subinde timore compulsus a
 praesepti in praesepe aliud desiliit. imperator vero clamabat: obte-
 ator te per deum, frater mi, siste: et currens detinuit: brachiisque
 complexus, et oculis deliniens: te quidem, inquit, frater, offendi:
 verum ceu fratrem tuum maiorem et imperatorem agnosce: diaboli
 namque opera haec contigisse non sum nescius. is ad imperatoris
 pedes prociens, lacrimis rigans, ait: penes te certe, domine, supre-
 ma omnium potestas est: verum cum praesente senatu servum tuum
 despexeris, ceu dominus etiam coram eo excusatione alicuius rei
 deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem imperator
 ad mensam eo die invitavit, et sic in amicitiam redierunt. caeterum
 eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset
 ad Sargathum, Romani vicere.

A. C. 566 Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno in provincias Danubio conterminas grassati sunt Ava-
 res: quo cognito, Tiberium excubitorum comitem adversus eos misit
 imperator. pugna cum Avaribus commissa, Tiberius, ex improvise ab
 hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis revertitur.

τηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν περῶσαι τὸν Ἐνφράτην, καὶ τὴν Ῥωμαίων χώραν λυμῆνασθαι. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπέστη τοῖς τὴν Νίσιβιν πολιορκοῦσι Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Μαρτίνος τοῦτο γνούς, καταλιπὼν τὴν Νίσιβιν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη. Ἀρταβάνης δὲ περὶ τὴν Ἀντιόχειαν γενόμενος, καὶ διαφθείρας τὰ προάστεια τῆς πόλεως, ἐπὶ τὴν κοιλὴν Συρίαν ἐχώρει. οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀρταβάνης πολλῆς αἰχμαλωσίας κρατήσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐπανάξεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰουστίνος ἐπὶ τοῖς πραττομένοις Β
10 δεινοπαθῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέκλυσε. Ἀρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτονεῖ. ὁ δὲ Ἀρταβάνης τὸ Δαρῶς παρέλαβεν, καὶ οὕτως ἐπέστρεψεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἰουστίνος, καταπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς, νόσῳ παρφορᾶς περιβάλλεται, καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αἰτεῖται τῷ Ὀρ-
15 μίσθῳ, ὅστις ἐνιαυσίας σπονδὰς ποιῆσαι κατεδέξυτο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον τὸν κό- A.M. 6067
μητα' τῶν ἐξκουβιτόρων υἱοποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευ- C
σεν, καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ ἐποίησεν ἐν ταῖς ἵπποδρομίαις
καὶ αἰσίαις ἡμέραις. ἦν γὰρ ὁ βασιλεὺς στυφόμενος τοὺς V. 167
20 πόδας καὶ τὸ πλεῖον κατακείμενος.

3. τοῖς τὴν Νίσ. πολ. Ῥωμ. A a, τὴν Νίσ. πόλ. τοῖς Ῥώμ. vulg. B. παραγενόμενος A. τὰ τῆς πόλ. προ. a. 9. αὐτοκράτωρ A a, βασιλεὺς vulg. πραττομένοις A a, γενομένοις vulg. 16. τὸν add. ex A.

Persarum vero rex, Hormisdas Artabane exercitus duce constituto, copias Euphratem traicere iussit, et Romanorum provincias devastare. ille coacto universo exercitu in Romanos Nisibin obsidentes impetum facere meditabatur: quod persentiens Martinus, Nisibi relicta, in Romanas partes retrocessit. tum vero Artabanes Antiochiam profectus, vastitate suburbanis eius locis illata, in Coelesyriam transivit. ita demum Artabanes captivis praedaeque onustus in Persarum terras remeavit. imperator Iustinus ea clade afflicto, Martinum munere abdicavit: Archelaum vero ducem instituit. Artabanes insuper Daras obtinuit: ac ita reversus est. imperator vero nuncio tantae cladis accepto, consternatus, infirma valetudine mentisque alienatione vexatur, et ab Hormisda, ut pacem inirent et foedus percuterent, expetit: qui ad annum tantum inducias iniri concessit.

Hoc anno imperator Iustinus comitem excubitorum Tiberium ad- A. C. 567
optatum sibi filium caesarem renunciavit, sedisque ac paris honoris consortem effecit, tam in circensibus ludis, quam in festis ac solemnibus diebus. pedum enim morbo laborans, plurima temporis parte lecto decumbebat.

- A.M. 6068 *Τούτω τῷ ἔτει ἔκτισεν Ἰουστίνος τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ*
 D *Ουάλεντος, καὶ ἐχωρήγησε τῇ πόλει δαψιλείαν ὕδατος.*
- A.M. 6069 *Τούτω τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς τὴν συναγωγὴν τῶν*
Ἑβραίων τὴν οὖσαν ἐν Χαλκοπρατείοις ἀποσπάσας ἐξ αὐτῶν,
ἐποίησεν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεο-5
τόκου, πλησιάζουσας τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
μηνὶ αὐγούστη λα', Ἰνδικτιῶν ι', ἐτέλευτησεν ὁ Ἰωάννης
ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
- A.M. 6070 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α'.*
- P. 210 *Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶν ια' Εὐτύχιος 10*
ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀσθενήσας, καὶ μικρὸν ἀνεθείς τῆς νόσου, προσεκαλέσατο τὸν
 B *τε ἀρχιερέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ*
πολιτενομένους· καὶ ἀγαγὼν τὸν καίσαρα Τιβέριον παρουσίᾳ
πάντων, ἀνηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, τοῖσδε τοῖς λόγοις χρη- 15
σάμενος· ἴδε ὁ Θεὸς ὁ ἀγαθύνας σε, τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ Θεός
σοι δέδωκεν, οὐκ ἐγώ. τίμησον αὐτό, ἵνα τιμηθῆς ὑπ' αὐτοῦ.
τίμησον τὴν μητέρα σου, τὴν ποτὲ σου δέσποιναν γεραμένην.
οἶδας ὅτι πρῶτον αὐτῆς δοῦλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ἐπιχα-

1. τοῦ add. ex A f. 2. ὕδατος A a, ὕδάτων vulg. 3. ὁ add.
 ex A. 5. τῆς ἀγίας A. 7. ὁ add. ex A. 16. ὁ ante
 ἀγαθύνας om. A. 17. οὐκ ἐγώ A a, καὶ οὐκ ἐγώ vulg. αὐ-
 τῷ] αὐτῷ A. 19. οἶδα A.

- A. C. 568 Hoc anno magnum aquaeductum a Valente constructum Iustinus reparavit, et aquarum copiam urbi.
- A. C. 569 Hoc anno ademptam Iudaeis synagogam, quae fuit in Chalco-prateis, dominae nostrae sanctissimae deiparae Iustinus fecit ecclesiam, ad eam quae magna vulgo audit. eiusdem etiam anni mensis Augusti die trigesimo primo, indictione decima, Ioannes episcopus Cpoli obiit.
- A. C. 570 Cpoleos episcopi Eutychie annus primus.
 Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutychie thronum Cpoleos secundo accepit. imperator autem adversa valetudine iactatus, et deinde eius doloribus paulisper levatus, pontifice, senato, sacerdotum collegio, cunctisque reipublicae magistratibus convocatis, Tiberium caesarem in omnium conspectu positum renunciavit imperatorem, oratione in hunc modum habita: viden', ut deus in te beneficis isto te habitu et dignitate ornat? deus, non ego, illo te donavit. hunc habitum honora, ut ab illo honorem merearis. matrem tuam cole, quae hucusque domina tibi fuit. eius te nunc filium, quondam servum extitisse, agnosce. effuso sanguine nusquam laetaris. nusquam caedium particeps esto. ne malum malo compensato.

ρῆς αἵμασι. μὴ ἐπικοινωνῆς φόνων, μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀπο-
 δώσης. μὴ εἰς ἔχθραν ὁμοιωθῆς ἐμοί· ἐγὼ γὰρ ὡς ἄνθρω-
 πος ἔπταισα. καὶ γὰρ πταισῆς ἐγενόμην, καὶ ἀπέλαβον κατὰ
 τὰς ἀμαρτίας μου. ἀλλὰ δικάσομαι τοῖς ποιήσασί μοι τοῦτο C
 5 ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. μὴ ἐπάρη σε τοῦτο τὸ σῆ-
 μα, ὡς καὶ ἐμέ. οὕτω πρόσεχε πᾶσιν, ὡς ἑαυτῷ. γινώθι τίς
 ἦς καὶ τίς νῦν εἰ. μὴ ὑπερηφανήσης, καὶ οὐχ ἀμαρτάνεις.
 οἶδας τίς ἦμην, καὶ τίς ἐγενόμην, καὶ τίς εἰμί. ὅλοι οὗτοι
 τέκνα σου εἰσιν καὶ δοῦλοι. οἶδας ὅτι τῶν σπλάγχχνων μου
 10 προετίμησά σε. τούτους οὖς βλέπεις ὄλους τῆς πολιτείας βλέ-
 πεις. πρόσεχε τῷ στρατιώτῃ σου. μὴ στρατιωτάς δέξῃ· μὴ
 εἰπωσίν σοί τινες, ὅτι ὁ πρὸ σου οὕτω διεγένετο. ταῦτα γὰρ
 λέγω μαθῶν ἀφ' ὧν ἔπαθον. οἱ ἔχοντες οὐσίας, ἀπολαυέτωσαν
 αὐτῶν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, δώρησαι. καὶ γενομένης εὐχῆς D
 15 παρὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λεχθέντος παρὰ πάντων τοῦ ἀμῆν,
 ἔπασεν ὁ καῖσαρ εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφη αὐ-
 τῷ ὁ βασιλεύς· ἐὰν θέλης, εἰμί· ἐὰν θέλης, οὐκ εἰμί. ὁ θεὸς
 ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα ἃ ἐπελαθόμην
 εἰπεῖν σοι, αὐτὸς ἐμβαλεῖ αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν σου. ταῦ-

1. αἵματι a. ἐπικοινωνῆς A, ἐπικοινωνήσης vulg. φόνων
 A, φόνω a, φόνον e, φόνους vulg. 3. πταιστός A. 4. δι-
 κάσομαι A, δικάζομαι vulg. μοι A, με vulg. 6. πρόσε-
 χε A, πρόσχε vulg. 7. ἀμαρτάνεις A, ἀμαρτάνης vulg. 8.
 τίς A, τί vulg. 11. πρόσεχε A, πρόσχε vulg. 13. μαθῶν
 om. A a. 15. ἐπὶ τοῦ π. a. τοῦ δ. A, τὸ δ. vulg. 19.
 ἐμβαλεῖ A, ἐμβάλῃ a, ἐμβάλλη vulg.

in inimicitias suscipiendis me nequaquam imiteris. ego namque, ve-
 lut homo, peccavi: ego quippe peccator extiti: et pro delictorum
 merito mercedem accepi. cum eis attamen qui malorum mihi fue-
 runt auctores, ante Christi tribunal iudicandus astabo. ne, prout ego
 quondam, habitu isto superbito. ita reliquorum omnium, velut tui
 ipsius, curam geras. quis fueris prius, quis nunc sis, contemplare. si
 superbia non te extulerit, a culpa immunem te servabis. quis quon-
 dam fuerim, qualis sim natus, qui modo sim, novisti. cuncti isti filii
 tibi sunt et servi. prae visceribus meis te mihi charum extitisse probe
 compertum est. omnes istos vides? reipublicae magistratus sunt.
 militiae curam gere. ne nimium erga milites afficiaris, ne decessorem
 tuum ita affectum obiciant nonnulli. haec dico expertus eorum,
 quae passus sum. fruuntur, qui abundant, facultatibus suis: erga
 egentes liberalis esto. oratione vero a patriarcha fusa, cum cuncti,
 amen prolato, comprecati fuissent, ad imperatoris pedes caesar pro-
 cidit: ad quem imperator: superstes vivo, si volueris: si volueris ite-
 rum, pareo. deus, qui caelum et terram condidit, quae supererant a

τα διεξελθῶν δ βασιλεύς ἐπλήρον διαλύων τὸ ἄθροισμα.
 V. 168 τοῦ δὲ συλλόγου διαλυθέντος, ὁ Τιβέριος δῶρα τοῖς ὑπη-
 κούοις διένειμεν, καὶ ὅσα ταῖς βασιλικαῖς ἀναγορεύουσαι εἴ-
 θισται.

- A.M. 607¹ Ῥωμαίων βασιλέως Τιβερίου ἔτος α'. 5
 P. 211 Τούτις τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτικῶν ἐβ' ἐβασίλευσε
 Τιβέριος στεφθεὶς ὑπὸ Εὐτυχίου πατριάρχου, ὡς προλέλε-
 κται. ὑπῆρχε δὲ τῷ γένει καὶ αὐτὸς Θραξ. βασιλεύσαντος δὲ
 Βαυτοῦ ἔκραξαν τὰ μέρη ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας· ἴδω, ἴδω τὴν
 αὐγοῦσαν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἐπέμψε μανδάτον λέγων· ἡ 10
 ἄντικρυς τοῦ δημοσίου λουτροῦ Δαγιστέως, ἣ τις ὀνομάζεται
 ἐκκλησία, ὁμοῖον μὸς ὅστις ἢ αὐγοῦστα. καὶ ἔκραξαν τὰ μέ-
 ρη· Ἀναστασία αὐγοῦστα, τοῦ βίκας. σῶσον, κύριε, οὐς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν. ἀκούσασα δὲ Σοφία ἡ τοῦ Ἰουστίνου
 γυνὴ ἐπλήγη τὴν ψυχὴν. ἐβούλετο γὰρ Τιβέριον λαβεῖν, καὶ 15
 μείναι αὐγοῦστα. οὐ γὰρ ᾔδει ὅτι εἶχε γυναῖκα. τινὲς δὲ
 ἔλεγον, ὅτι καὶ ἐπὶ ζωῆς Ἰουστίνου προσεφιλώθη αὐτῷ, καὶ
 αὐτῇ ἐπεισε Ἰουστίνου τοῦ ποιῆσαι αὐτὸν καίσαρα. ὁ δὲ
 C Τιβέριος πέμψας ἤγαγεν Ἀναστασίαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔχου-
 σαν καὶ θυγατέρας δύο ἐξ αὐτοῦ Χαριτῶ καὶ Κωνσταντί- 20

1. διαλύων] διακρύων A, δεικνύων e f. 8. αὐτὸς] αὐτοὺς vulg.
 9. ἵπποδρομίας A. 13. τοῦ βίκας A, τοῦ βήκας vulg. 13.
 Σοφία A, αὐγοῦστα vulg. 17. προσεφιλώθη A, προσεφιλώ-
 θη vulg.

me tibi enuncianda, ipse in mentem illa immittat. his dictis, finem fecit imperator, et conventum dimisit. eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, caeteraque omnia in imperatorum inaugurationibus celebranda peregit.

A. C. 57¹ Romanorum imperatoris Tiberii annus primus.

Hoc anno, mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio patriarcha, ut praemissum est, coronatus imperavit: qui etiam gehere Thrax fuit. eo iam sceptrisposito, celebratis circensibus ludis, exclamaverunt factiones: videam, videam Romanorum augustam. is vero mandatum confestim emisit, et: id nominis, ait, augusta sortita est, quod ecclesia e publici balnei Dagistei regione sita. in has itaque voces erupere partes: Anastasia augusta, tu vincas. serva, domine, quos imperare providisti. iis auditis, augusta Iustini coninx animo afflicta est: Tiberium quippe virum accipere, et augustae dignitatem retinere meditabatur. eum enim uxori iunctum ignorabat. exinde etiam superstite Iustino eam sibi Tiberium devinxisse, et ut crearet caesarem suasisse, nonnulli affirmant. tum vero Tiberius coniugem Anastasiam, ex qua filias duas Charitonem et Constantinam susceperat,

ναν. και ἔσπευεν αὐτὴν ἀγνοῦσταν, και ἔρριψεν ὑπατείαν πολλήν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Εὐλόγιου ἔτος α΄.

A.M. 6072

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τὸ παλάτιον
 5 ἐν τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι, και ἐπωνόμασεν αὐτὸ ἐπ' ὀνόματι
 Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου· και ἀποκατέστησεν αὐτὴν ἐν
 αὐτῷ, δεδωκὼς αὐτῇ και κουβικουλαρίους εἰς ὑπουργίαν αὐ-
 τῆς, κελεύσας τιμᾶσθαι αὐτὴν ὡς μητέρα αὐτοῦ, κτίσας και D
 λουτρὸν και πῦσαν θεραπείαν αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ πρέσβεις
 10 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν κατὰ τὸ ἔθος, μηνύων τὴν ἀναγό-
 ρευσιν αὐτοῦ· και οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην ὁ τῶν Περ-
 σῶν βασιλεὺς. τότε Τιβέριος μεγάλας δυνάμεις συνθροίζεν,
 και διασπείρας τοὺς βασιλικοὺς θησαυρούς, πολλὰ στρατόπεδα
 ἐποίησεν, χειροτονήσας Ἰουστινιανὸν τινα στρατηγὸν ἀνατολῆς,
 15 ὃς ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τὸ Λαρκῶν παραγίνεται. στρα-
 τοπεδεύουσι δὲ και Πέρσαι πλησίον αὐτῶν στρατηγούμενοι
 ὑπὸ τοῦ Μεχσορόου. τῆς δὲ παρατάξεως γενομένης, εἰς λό-
 γους ἦλθον, και σπένδονται πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ᾧ χρόνον τε- P. 212
 τραετῇ Ῥωμαίους τε και Πέρσας τὴν ἀνατολὴν * λυμῆνα-
 20 σθαι· τὸν δὲ πόλεμον τῆς Ἀρμενίας ουστήσασθαι.

4. ὁ βασ. Τιβέριος A, Τιβ. ὁ βασ. vulg. 5. αὐτὸ A α, αὐτὸν
 vulg. 11. οὐ om. A. 16. αὐτοῦ α. 17. ὑπὸ τοῦ Με-
 χοσρόου A, ὑπὸ Μεχσορόου e f, ὑπὸ τὰ μέρη Χοσρόου vulg.
 γενομένης A f, γεναμένης vulg. 18. ἐφ' ᾧ ἐφ' ὃ vulg.
 χρόνον τε και τριετῇ A, χρ. και τριετῇ f. 20. τὴν Ἀρμενίαν
 A, ἐπὶ τὴν Ἀρμ. α, fort. περὶ τὴν Ἀρμενίαν.

adduci iussit, eamque coronavit augustam, et amplum consulare mu-
 nus in populum sparsit.

Alexandriae episcopi Eulogii annus primus.

A.C. 572

Hoc anno imperator Tiberius palatium, cui Sophiae nomen de
 Iustini coniugis fecit nomine, in Iuliani portu extruxit: et assignatis
 ad eius famulatum cubiculariis, et ut eius mater coleretur emisso
 edicto, nec non balneo aedificato, reliquaue familia ad eius obse-
 quium necessaria instructa, habitandum dedit. porro legatos ad Per-
 sarum regem, qui eum de sua inauguratione monerent, de more mi-
 sit: ille vero pacem habere non admisit. Tiberius copiis undequa-
 que coactis, et publici aerarii divitiis in milites distributis, plures
 exercitus composuit: et Iustinianum quendam orientis ducem creavit:
 qui ductis secum copiis ad Daras suscepit expeditionem. Persae pa-
 riter sub Mechosroe duce militantes quam proxime Romanis castra
 metantur. dispositis ad pugnam exercitibus, colloquium ineunt, et ad
 invicem percusso foedere paciscuntur, Romanos et Persas uno con-
 sensu quadriennii spatio cladem orienti (non) illaturos, bellum vero
 propter Armeniam gestum composituros.

A.M. 6073 *Τούτη τῷ ἔτει ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὰς*
 V. 169 *ἑαυτοῦ δυνάμεις ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν χωρεῖ. ἀκηκοὺς δὲ ὁ*
τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα μέλλειν
τὸν πόλεμον αὐτουργεῖν, ἔκλυτος γέγονεν· δέος γὰρ εἰσηλθεν
Βεῖς τὸν λαὸν τῶν Ῥωμαίων. διὰ τοῦτο λόγοις Ἰουστινιανὸς 5
πρὸς τὰς δυνάμεις χρησάμενος, ἀπέπαυσεν τῆς δειλίας τὸ
μάχιμον. πολέμου δὲ κροτηθέντος, καὶ τῆς τοξείας τῶν Περ-
σῶν πολλῆς γεγωνίας, ὡς καὶ τὰς ἡλιακὰς ἀποκρύπτειν ἀκτι-
νας, Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσι τὰς ἐκ τῶν τῶσων βολὰς ἀπορρι-
ψάμενοι, τῆς κατὰ συστάδην μάχης ἀπήρχοντο· βαθείας δὲ 10
καθεστῶσης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐκτάξεως, φέρειν οὐκ εἶχον οἱ
Πέρσαι· καὶ τρέπεται ἡ τῶν Βαβυλωνίων πληθὺς, καὶ ἀναι-
ροῦνται πλήθη πολλά. παραλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸ τῶν Περ-
σῶν τοῦλδον καὶ τὸ βασιλικὸν σκηροπήγιον, καὶ πᾶσαν τὴν
 C *ἀποσκευὴν ἐπίδοξον οὖσαν. κρατοῦσι δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων 15*
οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρὸς Τιβέριον πέμπουσι τὰ ἐπίσημα ἐκεῖνα
καὶ βασιλικὰ λάφυρα. νομοθετεῖ τοίνυν ὁ τῶν Περσῶν βα-
σιλεὺς τὴν αἰσχύνην μὴ φέρων, πηκεῖ βασιλέα τῶν Περσῶν
εἰς πόλεμον ἐξέρχεσθαι. ὁ δὲ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς ἐπειθίτετο
ταῖς Περσικαῖς συμφοραῖς, καὶ πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Περ- 20

2. ἀκη. δὲ ὁ A, ἀκη. ὁ vulg. 11. ἐκτάξεως A b, φάλαγγος
 vulg. οἱ add. ex A. 19. ἐπειθίτετο A. 20. τὰ ἐνδότε-
 ρατα A.

A. C. 573 Hoc anno Persarum rex eductis exercitibus in Armeniam profisciscitur. Romanorum vero dux audiens Persarum regem ad bellum revocandum propria sponte procedere, animo concidit: ingens enim timor Romanorum aulicos invasit. quapropter habita ad exercitum allocutione, militiam omnem metu dissolutam Iustinianus animavit, et ad pristinum robur revocavit. conserto igitur praelio, tantaque a Persis emissa sagittarum copia, quae solis radios obscuraret, Romani depulso sagittarum iactu, ad pugnam cominus in-
 eundam processerunt. ad haec Romanorum phalanx conferta cum esset, et per omnes partes ad invicem bene compacta, eam sustinere non valuerunt Persae; ita Babyloniorum copiae vertuntur in fugam, et ex eis numerus prope immensus concidit. ita demum Persarum apparatus sarcinarumque omnium potiores fiunt Romani, ipsumque regium tentorium invadunt, et omnem suppellectilem pretiosam certe et luculentam diripiunt: elephantos denique, quae insigniora et regia plane spolia, bello illo captos Romani ad Tiberium Cpolim transmittunt. ex quo Persarum rex tanti dedecoris impatiens lege sancita cavit, ne Persarum princeps uspiam ad bellum in posterum progrediretur. Romanus autem exercitus Persicis calamitatibus ulterius dabat operam,

σίδος ἐχώρησε, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἄλωσιν ἐν Περσίδι πεποίηκεν, φθάσας καὶ μέσον τῆς Ὑρκανικῆς θαλάσσης. χειμῶνος δὲ γενομένου οὐκ ἐπανέβλεψαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ ἴδια, ἀλλ' ἐν Περσίδι παρεχίμασαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο D
5 κτίζειν Τιβέριος τὸ δημόσιον Βλαχερνῶν λουτρόν, καὶ ἀνενόησεν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ ξενῶνας καὶ γηροκομεῖα· καὶ ἐκέλευσε γράφασθαι ἑαυτὸν ἐν τοῖς συμβολαίοις Τιβέριος Κωνσταντῖνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6074

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ἀπριλίῳ ε', ἰνδικτιῶνι ιε', ἐτελεύτησεν Εὐτύχιος ὁ πατριάρχης, καὶ χειροτονήθη μετὰ ἕξ ἡμέρας Ἰωάννης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Νηστευτής. ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγοράσας σώματα ἔθνικῶν, κατέστησεν στρατεύμα εἰς ὄνομα ἴδιον, ἀμφιάσας καὶ καθοπλίσας
15 αὐτοὺς χιλιάδας πέντε, δεδωκὼς αὐτοῖς στρατηγὸν Μαυρίκιον τὸν κόμητα τῶν Φυδεράτων καὶ ὑποστράτηγον αὐτοῦ Ναρσῆν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κατὰ Περσῶν. πολέμου δὲ κροτηθέντος μεγάλου, νικῶσι Ῥωμαῖοι κατὰ κράτος, καὶ ἐφείλαντο ἐκ τῶν Περσῶν πόλεις τε καὶ χώρας, ἃς ἐπὶ Ἰουστινιανῷ
20 καὶ Ἰουστίνου παρέλαβον. ἀνελθὼν δὲ Μαυρίκιος ἐν Κων- B

5. λουτρόν om. A f. 7. ἑαυτὸν A a f, αὐτὸν vulg. 12. Νηστευτής vulg. 15. πέντε| ιε' A. 16. Ἀρσῆν A. 17. Περσῶν — — κατὰ om. A. 19. πόλεις A a f, πολιτείας vulg. 20. καὶ Ἰουστίνου om. b f.

et ad interiorē Persiam profectus, et ad medium usque Hyrcanicum mare penetrans, captivorum praedaeque multitudinem prope infinitam abegit. neque adventante hieme domos repetierunt Romani: quin immo totum eius spatium per omnem Persiam dispersi egerunt. caeterum eodem anno publicum Blachernarum balneum coepit Tiberius aedificare: plurimas quoque ecclesias domosque recipiendis peregrinis et senibus alendis destinatas reparare: iussit etiam nomen suum inscribi publicis instrumentis Tiberius Constantinus.

Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 574

Hoc anno, die sexto Aprilis, indictione decima quinta, Euty chius patriarcha diem ultimum obiit: et post dies sex Ioannes magnae ecclesiae diaconus, qui Ieiunator dictus, consecratus est. porro Tiberius imperator, emptis gentilibus mancipiis, privatam aciem ex eorum milibus quindecim suo de nomine nuncupandam instruxit: privatisque vestium et armorum insignibus distinctis Mauricium foederatorum comitem praeposuit ducem, atque legatum Narsetem adiunxit, et adversus Persas misit. inito certamine victoriam certa virtute partam retulere Romani, easque urbes et provincias abstulere Persis, quas sub Iustiniano et Iustino ceperant. Mauricius Cpolim reversus sum-

στατινουπόλει ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐθριάμβευσε Τιβέριος τὰς νίκας Μαυρικίου, καὶ προσελάβετο αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Κωνσταντῖναν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Γερμανῶ τῷ στρατηγῷ ἔξευξε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χαριτῶ, ποιήσας ἀμφοτέρους καίσαρας. 5

Τῷ δ' Ἀυγούστῳ μηνὶ ιδ', ἰνδικτιῶν ιε', φαγὼν σπαμίνα πρωϊνὰ ἀξιοθέατα νενοθευμένα, φθίσει περιέπεσον, καὶ μέλλων τεθνᾶναι προσκαλεσάμενος τὸν πατριάρχην Ἰωάννην V. 170 καὶ τὴν σύγκλητον ἅμα στρατεύμασιν ἐν τῷ τριβουναλίῳ, καὶ C ἀχθεῖς ἐν φορεῖῳ λαλῆσαι μὴ δυνάμενος δι' ἐπαναγνωστικοῦ 10 τὰ συμφέροντα τοῖς πράγμασι τῶν Ῥωμαίων τῷ λαῷ κατὰ δηλα πεποίηκεν, καὶ Μαυρικίον τὸν ἴδιον γαμβρὸν βασιλεῦσιν ἀνηγόρευσε. πάντων δὲ εὐφημησάντων τὸν βασιλέως σκοπὸν καὶ Μαυρικίον τὸν βασιλεῦσιν, καὶ ὑποστρέψας Τιβέριος ἐν τῇ ἰδίᾳ κλίτῃ τέθνηκεν, βασιλεύσας ἔτη γ', μῆνας ι' καὶ 15 ἡμέρας η'.

A.M. 6075 Ῥωμαίων βασιλέως Μαυρικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Μαυρίκιος ἔτων ὑπάρχων μγ', καὶ μετ' ὀλίγον τὸν γάμον πεποίηκεν Παύλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρενύμφευσεν Μαρί- 20

1. ὑπὸ τοῦ βασιλέως A a, ὑπὸ Τιβερίου vulg. 7. πρωϊνὰ A f, πρωϊμα a, πρωὶ vulg. περιέπεσον a, παρέπεσον vulg. 10. ἐπαναγνωστικοῦ A, ἐπαγνώστου vulg. 19. τὸν add. ex A.

mis honoribus a Tiberio exceptus est, et de reportatis a Mauricio victoriis Tiberius egit triumphum: et Constantina filia ei iuncta generum sibi ascivit: Germanoque pariter duci alteram filiam, cui nomen Charito, locavit: et utrumque declaravit caesarem.

Eiusdem Augusti mensis die decimo quarto, indictione decima quinta, degustatis matutino ientaculo supra speciem quidem gratis, at supra modum omnem vitiatu moris, Tiberius in tabem incidit. itaque iam leto vicinus, Ioannem patriarcham senatumque omnem una cum exercitibus in tribunalium advocavit, lecticaque vectus, cum per se populum Romanum nequivisset alloqui, lectoris ministerio usus, quae ad rem conducerent, declaravit, et Mauricium proprium generum renuntiavit imperatorem, cunctis imperatoris consilium ipsumque Mauricium imperatorem felici voto faustarumque vocum acclamatione prosequentibus: Tiberium proprio lecto intro relatus, expiravit, cum annos tres, menses decem et dies octo imperasset.

A. C. 575 Mauricii Romanorum imperatoris annus primus.

Hoc anno Mauricius annos quadraginta tres natus imperavit: ac paulo post Pauli patris sui, qui sub id tempus Byzantium devenerat, celebravit nuptias; in quibus Marites, qui magnus palatii eunuchus

της ὁ εὐνοῦχος τοῦ παλατίου μέγας ὑπάρχων. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ γέγονεν ἐν τῷ φόρῳ ἐμπυρισμός, καὶ ἀνέμων καταργίδες συνεργῶσαι τῷ πυρὶ, καὶ πολλὰς οἰκίας διώλεσεν. καὶ τῇ εἰ τοῦ Μαΐου μηνὸς γέγονε σεισμὸς μέγιστος, καὶ πάντες 5 κατέφυγον εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ γενέθλιον ἵππικὸν οὐκ P. 214 ἀπετελέσθη. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ πρεσβεύουσιν οἱ Ἀβάρεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μαυρίκιον, οἱ πρὸ ὀλίγου χρόνου τὸ Σέρμιον χειρωσάμενοι, πόλιν τῆς Εὐρώπης ἐπίσημον, ἠξίουσαν ταῖς ὀδοθήκοντα χιλιάσιν χρυσίου, αἷς ἐλάμβανον κατ' ἔτος παρὰ 10 Ῥωμαίων, προστεθῆναι ἄλλας κ'. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰρήνης ἐφιέμενος τοῦτο κατεδέξατο. ἤτησε δὲ καὶ ἐλέφαντα ζῶον Ἰνδικὸν ἐκπεμφθῆναι αὐτῷ πρὸς Θέαν. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν μέζονα πάντων ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν, καὶ τοῦτον θεασάμενος πάλιν ἐπεμψεν αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁμοίως καὶ κλίην 15 χρυσῆν ἤτησεν σταλῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ταύτην ἀπέστειλεν. αὐτὸς δὲ καὶ ταύτην ἀπέστρεψεν εὐτελίσας αὐτήν. ἤτει δὲ πάλιν ἄλλας κ' χιλιάδας προστεθῆναι ταῖς ρ'. B τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεξαμένον, στρατεύσας ὁ Χαγάνος τὴν Σιγγιδόνα πόλιν κατέστρεψεν, καὶ πολλὰς ἑτέρας πόλεις 20 ἐχειρώσατο τὰς ὑπὸ τὸ Ἰλλυρικὸν τελούσας. παρέλαβε δὲ

3. διώλεσεν A f, διέλυσε vulg. 4. μέγιστος A a, μέγας vulg.
 6. ἀπετελέσθη a. 7. Σέρμιον A, Σερμειον vulg. 10. Ῥωμαίων a, Ῥωμαίοις vulg.
 13. πάντων A, ἀπάντων vulg.
 16. ἀπέστρεψεν A a f, ἀπέστειλεν vulg. εὐτελίσας A, εὐτελήσας vulg.
 17. δὲ πάλιν A, δὲ καὶ πάλιν vulg.

erat, paranymphi munus praestitit. mense autem Aprilii incendium in foro exortum est, quod ventorum procellis latius propagatum, multas aedes combussit. die decima Maii maximus fuit terrae motus, adeo ut universus populus ad ecclesias confugerit, et natalitium certamen equestre celebratum minime fuerit. eodem mense Abares, qui non multum ante Sirmium nobilem Europae urbem occupaverant, decreta ad Mauricium legatione postulaverunt, ut octoginta millibus annuae distributionis, quae sibi a Romanis pendebatur, alia adhuc auri viginti millia adderentur: quam pecuniarum summam imperator pacis conservandae studio solvere non detrectavit. elephantem etiam, animal ex India adductum, sibi ad spectaculum mitti postulavit eorum princeps: et imperator maximum eorum quos habebat ad eum misit: qui ubi ipsum vidit, statim ad imperatorem remisit. praeterea lectum aureum petiit: quem cum imperator ad eum misisset, ipse donum parvi faciens remisit. alia vero viginti millia centenae illis adici postulavit; quod cum imperator recusaret, Chaganus expeditione suscepta Sigidonem evertit, multasque alias urbes Illyrici praefecturae sub-

καὶ τὴν Ἀγγιάλον. ἠπεῖλει δὲ καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη καταστρέψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον τὸν πατρικίον σὺν Καμμεντιόλῳ πρέσβεις πρὸς τὸν Χυγάνον ἐξαπέστειλεν. καὶ ὁ βάρβαρος ἐπὶ ταῖς τῶν πάκτων συνθήμας εἰρήνην ἄγειν καθωμολόγησεν. ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ Ἰωάννην τὸν Μουστακῶνα στρατηγὸν Ἀρμενίας πεποιήκεν· ὃς ἐληλυθὼς ἐν τῷ Νυμφίῳ ποταμῷ, ἐνθα τῷ Τίγριδι διαμίγνυται, συμβάλλει πόλεμον μετὰ C Καρδαρίγα (Καρδαρίγας δὲ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ἀλλ' ἄξια μεγάλη παρὰ Πέρσαις τοῦ τῶν Περσῶν στρατηγοῦ) καὶ κρατοῦσι τῶν βαρβάρων οἱ Ῥωμαῖοι. Κροῦς δὲ ὁ ὑποστράτηγος φθόνῳ ζηλοτυπήσας τρέπεται. τοῦτον ἰδόντες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτρέπησαν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τὸν χάρακα διασώζονται. δευτέρως δὲ συμβολῆς γενομένης ἠττῶνται Ῥωμαῖοι, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διεφθάρησαν.

A.M. 6076 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἐνδωκτιῶνι β', ἕκαστος 45

V. 171 τος ὁ βασιλεὺς ἀναγορεύεται, καὶ πολλοὺς θησαυρούς τῇ πό-

D λει ἐδώρησατο. προβάλλεται δὲ Φιλιππικὸν στρατηγὸν τῆς ἑψας, ποιήσας αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Γορδίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς καταλαβὼν τὰ Περσικὰ μέρη, ἐπλη-

2. τὸν add. ex A. 4. πράκτων b f. 6. Ἀρμ. πεποιήκεν A b, Ἀρμ. ὁ βασιλεὺς πεπ. vulg. 7. ἀναμίγνυται a, μίγνυται A. 8. Καρδαρίγα A' a, Καρδαρήγα vulg. Καρδαρίγας δὲ om. A, δ οὐκ ἔστι a. μέγιστη f, 11. καὶ οἱ λ. A, οἱ λοιποὶ vulg. 12. ἐτρέπησαν A a, τρέπονται vulg. 17. Φιλιππικὸν A a b, Φίλιππον vulg. 19. ἐπλησίασεν A, ἐπλησίαζεν vulg.

ditas expugnavit, cepitque Anchialum. quin etiam Longum murum evertere minatus est. quamobrem imperator Elpidium patricium cum Comentiolo legatos ad Chaganum destinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus se servaturam pollicetur. caeterum imperator Joannem Mustaconem in oriente Armeniae ducem constituit: qui cum ad amnem Nymphium, qua in Tigrim confluit, devenisset, commissa pugna cum Cardariga (Cardarigas proprium nomen inivime est, sed maxima apud Persas, summi nimirum ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum superiores remansissent: nisi Crus legatus ducis gloriae invidens data opera terga vertisset: quem cum fugientem caeteri Romani vidissent ipsi etiam se in fugam dederunt, vixque in castra se receperunt incolumes. initaque denuo pugna, Romani victi sunt, pluresque trucidati.

A. C. 576 Hoc anno, mensis Decembris die vigesimo, indictione secunda, imperator consul designatus, magnorum thesaurorum munera urbi largitus est. Philippicum autem, Gordia sorore in matrimonium ei locata, generum sibi ascitum orientis ducem creavit. Philippicus in

σίασεν τῇ Νισίβει· καὶ ἀθρόως εἰς τὴν Περσίδα ἐμβαλὼν, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἀνέλαβεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Καρδαρίγας ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς ἔγκρυμμα ποιήσας, ἠβουλήθη λοχῆσαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδα. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τὴν 5 αἰχμαλωσίαν διασώσας, διὰ τῶν ὄρων εἰς τὴν τῶν Μήδων χώραν κατέλαβεν, καὶ πολλὰ χωρία διέφθειρεν τῆς Μηδικῆς, P. 215 καὶ ὑπέστρεψεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκά. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν εἰρήνην διαλύσαι δόλῳ ἔσπευδεν. τὰ γὰρ Σκλαβίνων ἔθνη κατὰ τῆς Θράκης ἐξώπλισεν· ἃ τινὰ παρεγένοντο μέχρι τῶν Μακρῶν 10 τειχῶν πολλὴν ἄλασιν ποιοῦμενα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τοῦ παλατίου στρατεύματα ἐξαγαγὼν τῆς πόλεως καὶ τοὺς δῆμους, φυλάττειν τὰ Μακρὰ τεῖχη ἐκέλευσεν. καὶ Κομμεντιόλον στρατηγὸν χειροτονήσας καὶ ἐξοπλίσας, κατὰ βαρβάρων ἀπέστειλεν. ὁ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάροις περιπεσὼν, πολλὰ πλήθη 15 ἀνείλεν καὶ τοὺτους ἀπήλασεν. παραγενόμενος δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει περιέτυχεν Ἀνδραγάστῳ πλήθῃ Σκλαβίνων μετὰ αἰχμαλωσίας ἐπιφερομένη· καὶ τούτῳ ἐπιπεσὼν τὴν τε αἰ-Β χμαλωσίαν διέσωσεν, καὶ νίκην μεγάλην περιεβάλετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς ἀναλαβὼν τὰ στρατεύματα A.M. 6077

3. ἔγκρυμμα A a, ἔγκρυμα vulg.	6. κατέλαβεν A, κατέβαλεν f, παρέβαλλεν vulg.
Μηδικῆς A a f, Μηδίας b, Μηδείας vulg.	
7. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg.	8. Σκλαβίνων a.
9. στρατεύματα A, στρατιόπεδα vulg.	11. στρατεύ-
σεν a.
10. Ἀνδραγάστῳ f.	12. ἐπιπεσὼν a.
13. περιεβάλετο A, περιεβάλλετο vulg.	14. ἐπιπεσὼν a.
	15. ἐπιφερομένων A f.
	16. περιέπε-
σεν a.
	17. ἐπιφερομένων A f.
	18.

Persicas partes profectus, cum proxime Nisibim pervenisset, facta repente in Persas irruptione, captivorum ingentem numerum abegit. qua de re certior factus Cardarigas Persarum dux, locatis insidiis, Romanorum castra dolis adoriri tentavit: at Philippicus praedam tuto abducens, per montes in Medorum dittonem ingressus, pluribus locis passim devastatis, in Romanorum fines reversus est. interea Chaganus pacem perfidia solvere studebat. Scelvinorum siquidem gentem ad Thraciam invadendam armis instruxit: quae quidem vel usque ad Murum longum progressae magnam stragem captivitatemque subditis inducere. imperator igitur praetorianos milites, populique factiones urbe eductas Longum murum iussit propugnare. Comentionolium vero ducem creavit, et cum armata manu contra barbaros summisit: qui ipsos ex improvise adortus, magna multitudine caesa, eos demum abegit. cum Adrianopolim pervenisset, in Andragastum incidit, qui magnam Scelvinorum aciem cum ingenti praeda ducebat; eumque adortus praedam recepit, insigni potitus victoria.

Hoc anno Philippicus accepto exercitu in Persiam profectus est, A. C. 577

ἐπὶ τὴν Περσικὴν χώραν ἐξώρμησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀρζανήν μεγάλῃς αἰχμαλωσίας ἐκράτησεν, καὶ δειλίαν τοῖς Περσικοῖς ἐμποιεῖ στρατεύμασι· νόσφ δὲ περιπεσὼν Φιλιππικός ἐπὶ τὴν Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, χειροτονήσας τὸν ἀνεψιὸν καθηγεῖσθαι τοῦ λαοῦ, καὶ Στέφανον ταγματάρχην 5
 Οπροστησάμενος. ὁ δὲ Καρδαρίγας καταλαβὼν τὴν Μαρτυρόπολιν, ταύτης τὰ προάστεια ἐμπρήσας πάντα ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ Φιλιππικός ἐν Κωνσταντινουπόλει νόσων παραγέγονε, καὶ τὰ στρατεύματα ὑπέστρεψαν ἀβλαβῶς εἰς τὰ ἴδια.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱός, καὶ ἐπωνόμα- 10
 σεν αὐτὸν Θεοδοσίον.

A.M. 6078 Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικός ἐξεληλυθὼς τῆς βασιλίδος πό-
 λεως στρατοπεδεύεται ἐπὶ τὴν Ἀμιδαν πόλιν, καὶ ἀθροίσας
 τὸ ὀπλιτικὸν ἤρωτα, εἰ προθύμως ἔχουσι πρὸς τὸν πόλεμον
 Dχωρῆσαι. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὄρκοις πειψάντων αὐτὸν μετὰ 15
 προθυμίας πολεμεῖν παραγίνεται ἐπὶ τὸ Ἀρζαβον. ὁ δὲ Καρ-
 δαρίγας τοῦτο μαθὼν, γέλωτι τὴν ἀκοὴν ἀπέπεμπετο, ἐνύκνιον
 εἶναι δοκῶν τὸ λεγόμενον. καλέσας δὲ τοὺς μάγους ἤρωτα,
 τίς ἔσται τῆς νίκης κύριος. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων θεραπευταὶ

4. τὸν Ἀνεψιὸν ἐξηγεῖσθαι f. 5. τοῦ λαοῦ A, τῶν λαῶν vulg.
 7. πάντα om. f. 9. ὑπέστρεψαν A, ὑπέστρεψεν vulg. 13.
 Ἀμιδα A. 14. ἔχουσι A a, ἔχωσι vulg. 16. Ἀρξαμεν A,
 Ἀρξαβον a, Anazarbum Anastas. 18. τὸ γενόμενον A. 19.
 ἔσται A, ἔστι vulg.

captaque Arsane maxima potitur praeda, timoremque magnum Persarum exercitibus incussit. at morbo implicitus Martyropolim se contulit, ubi nepotem, qui turmis praecasset, in suum locum suffecit, Stephanum autem cohortium principem instituit. porro Cardarigas Martyropolim adortus, suburbanis eius locis igne devastatis, discessit. Philippicus afflicta valetudine Cpolim remeavit, et exercitum omnem in proprias domos incolumem redire permisit.

Eodem anno imperatori natus est filius, quem Theodosium appellavit.

A. C. 578 Hoc anno Philippicus urbium regina egressus, in Amidam civitatem expeditionem suscipit. porro milites iam armis instructos ad colloquendum convocans, num ad conserendas manus animo se paratos experirentur, interrogare. Romani interpositis etiam iuramentis suam ad pugnandum aviditatem testari: atque ita ipse Anazarbum venit. eo cognito Cardarigas risu famam huiusmodi suis excussit auribus, et somniantis deliria, quae nunciabantur, arbitratus est. congregatis autem magis, quis victoria superior evaderet, sciscitabatur. cultores daemonum Persas victoriam a diis consequuturos affirmare. quare

Πέρσας ἔφρασκον ὑπὸ τῶν Θεῶν τὴν νίκην ἀπενέγκασθαι. σκιρτῶσι τοίνυν ἐπὶ τούτοις οἱ Πέρσαι ταῖς τῶν μάγων ὑπο- V. 172
σχέσειν εὐφραϊνόμενοι· καὶ δημιουργοῦσιν εὐθὺς ξυλοπέδας ἐκ ξύλου καὶ σιδήρου, ὅπως τοῖς Ῥωμαίοις ὑποβάλωσιν. ὁ
5 δὲ στρατηγὸς παρεγγύα τοῖς Ῥωμαίοις τοὺς γεωργικοὺς μὴ P. 216
λυμαίνεσθαι πόρους, ὅπως μὴ ἡ μισοπόνηρος δικαιοσύνη τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους μετοικῆσῃ τὴν νίκην. τῇ οὖν ἐπι-
ούσῃ ἀποστέλλει ὁ στρατηγὸς δύο φυλάρχους τῶν Σαρακη-
νῶν, καὶ ζωροῦσι Πέρσας ζῶντας, δι' ὧν ἔγνωσαν τῶν ἐναν-
10 τῶν τὰ κινήματα· οἱ ἔφρασαν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ βούλεσθαι
τοὺς βαρβάρους ἐπιθέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Φιλιππικὸς
τοῖς Ῥωμαίοις δὲ ἑωθινοῦ συντάξας τρισὶ φάλαγγιν ἀπήντα
πρὸς πόλεμον. αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν Θεανδρικὴν μορφήν,
ἦν ἀχειροποιήτων οἱ Ῥωμαῖοι δοξάζουσι, διατρέχων τὰς τά- B
15 ξεις τῷ ὀπλιτικῷ μετεδίδου τῆς θείας δυνάμεως. καὶ οὐκ οὐκ
ὀπίσω τῆς παρατάξεως τοῦτο κατέχων τὸ ὕπλον, δάκρυσι πολ-
λοῖς τὸν Θεὸν ἐμμενίζετο, ὅστις τὰς οὐρανίους τάξεις συμ-
μαχοῦσας προσελάβετο. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος, Βιτα-
λιανὸς ὁ ταξίαρχος πάντων θρασύτερον κινήθει, τὴν φάλαγγα

2. τούτοις A a, τούτῳ vulg. 3. ξυλοπέδας A, ξυλόποδας vulg.
4. τοῖς Ῥωμαίοις A, τοῖς Ῥωμαίοις vulg. ὑποβάλωσι A a,
ὑποβάλλωσι vulg. 5. παρεγγύα A, παρεγγύα a, παρεγγυάτο
vulg. 6. λυμαίνεσθαι a. μὴ add. ex A. 11. ὁ δὲ Φιλ.
τ. Ῥωμ. ἐξ ἑωθ. om. A. 15. ἐπέδιδου b f. 16. παρατά-
ξεως A, συντάξεως vulg. 17. ὅστις — — προσελάβετο
om. A. ταξιαρχίας a. συμμαχους b f.

magorum pollicitationibus elati Persae in laetitiam et tripudia dif- fundi, et Romanis in captivitatem abducendis e ligno ferroque com- pactos compedes cuncti pararent edixere. ex adverso agriculturalum la- bores ne devastarent, dux Romanis commendare, ne dei iustitia, quod per nefas committitur, aversata, ad barbaros traduceret victoriam. se- quenti luce Saracenicarum tribuum principes duos a se dux ablegat, qui comprehensis Persarum nonnullis vivis, adversariorum motus omnes et consilium perdiscunt: dominico quippe Persas in Romanos impetu- tum facturos, nunciabant. Philippicus itaque summo mane composi- to exercitu, eoque in tria agmina distributo in pugnam processit. ipse vero Christi dei et hominis imaginem (manibus hominum haud con- ditam opinantur Romani) brachiis complexus, singulos armatorum or- dines praetercurrebat, et divinum animo cuiusque robur inspirabat et impertiebatur. eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens aciem largo lacrimarum imbre divinum numen demulcens, caelestium acies in subsidium demissas excipiebat. inuito demum certamine Vi-

τῶν Περσῶν διέσκασεν, καὶ τὸ τοῦλθεν παράλαβεν. οἱ δὲ
 Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκῦλα ἤρξαντο ἀσχολεῖσθαι· ὡς θεασά-
 μενος ὁ Φιλιππικός, φοβηθεὶς μὴ εἰς τὰ λάφυρα καὶ οἱ λοιποὶ
 τραπέτες τῆς παρατάξεως ἐπιλιθῶνται, καὶ στραφόντες οἱ
 C βάρβαροι ἀπολέσωσιν αὐτούς, Θεοδώρῳ τῷ Ἰλιβινῷ τὴν ἑαυτοῦ 5
 περικεφαλαίαν περιτιθεὶς, ἐξαπέστειλεν τῷ ξίφει πλήσσειν τοὺς
 ἐνασχαλουμένους εἰς τὰ λάφυρα. ὃν ἰδόντες, καὶ νομίζοντες
 Φιλιππικὸν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώ-
 ρησαν. τεῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος ἐπὶ ὄρας πολλὰς, φωνὴ γίνε-
 ται παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς ἵππους τῶν Περσῶν πλήττειν 10
 τοὺς δόρυσιν. τούτου δὲ γενομένου, ἐτρέπη τὸ Περσικὸν στρατεύ-
 μα, καὶ νίκην μεγάλην οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεδήσαντο, καὶ πολλοὺς
 ἀνήλωσαν, καὶ τούτους ἐσκόλευσαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλα-
 βὼν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγας, πάλιν εἰς πόλεμον
 ἐπλήζεται. καὶ δευτέρου πολέμου κροτηθέντος, νικῶσι πάλιν 15
 D Ῥωμαῖοι, καὶ ἀναιροῦνται Πέρσαι πολλοί. χειροῦνται Πέρ-
 σαι ζῶντες διασχίλιοι, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. προ-
 ἔφυγεν Καρδαρίγας εἰς τὸ Δαρᾶς· οἱ δὲ Πέρσαι μεθ'
 ἔβρεων τοῦτον ἀπεπέμψαντο. ὁ δὲ Φιλιππικός Ἡρακλείου τὸν
 Ἡρακλείου τοῦ ἀντοκράτορος πατέρα, ὑποστράτηγον ὄντα, ἐπὶ 20

5. τὴν ἑαυτοῦ περικεφ. A, τὴν αὐτοῦ κεφαλαίαν vulg.
 δῶρασιν vulg.

18. Καρδαρίγων vulg.

11.

talianus tribunus prae caeteris maiore in Persas impetu motus den-
 sissimam eorum phalangem dirupit, et omnem bellicum eorum appa-
 ratum obtinuit. inde Romani ad diripienda spolia conversi. quibus
 conspectis veritus Philippicus, ne reliquus exercitus ad occupandam
 praedam desertis ordinibus concurreret, et resumptis viribus facieque
 retro versa eos barbari opprimerent; Theodoro Ilibino galeam sibi
 detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad spolia tam avidè convo-
 lassent, gladio deterreret misit. milites eo conspecto, Philippicum
 esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renovandam regressi sunt. pro-
 tracto vero per multas horas praelio, mandatum a duce edictum, Per-
 sarum equos hastis confodi. quod ubi praestitum, fusus omnis Per-
 sarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hostium gladiis
 consumpservunt, et eorum sibi tulerunt spolia. postera luce Cardari-
 gas collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, et secundo
 certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani et Persarum
 quam plurimi in acie trucidantur. ex iis bis mille vivi capti, qui By-
 zantium missi. Cardarigas Daras se recipit, quem Persae contumeliis
 exceptum a se depellunt. porro Philippicus Heraclium, Heraclii, qui
 postmodum imperavit, patrem, exercitus legatum, ad exploranda bar-

κατασκοπή τῶν βαρβάρων ἐξέπεμψεν, καὶ αὐτὸς τὸν ἐν τῇ
 πολέμῳ τραυματίας γενόμενους πρὸς τὰς πόλεις λατρεύεσθαι
 παρέπεμψεν. ἀναλαβὼν δὲ τὸ στρατεύμα εἰς τὴν Βαβυλω-
 νίαν ἐβάλλει, καὶ τὸ Κλωμαρὸν φρούριον παρακαθέζεται.
 5 ὁ δὲ Καρδαρίγας στρατολογεῖ ἰδιώτας μετὰ ὑποζυγίων, καὶ P. 217
 ὀχλαγωγῆσας στρατοπεδεύειν ἐκόμπαζε καὶ δι' ὀχυρῶν τόπων
 ἐν ὠσλήνῳ νυκτὶ ἐπὶ τὰ νῶτα γίνεται τῶν Ῥωμαίων μηδα-
 μῶς θαρρῶν χεῖρας αὐτοῖς ἐμβάλεῖν. φόβῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπι-
 πεσῶν ὁ Φίλιππικός, καταλιπὼν τὸ φρούριον, φυγῇ ἀλόγως
 10 ἐχρήσατο. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς φυγὴν ἐτρέ-
 ποντο, διὰ τόπων δυσεξοδεύτων μεγάλοις κινδύνοις περιε-
 σόντες. ἦν γὰρ καὶ ἀσκληρὸς ἡ νύξ. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
 τῆς συμφορᾶς ἀπηλλάττοντο. καταλαβόντες δὲ τὸν στρατηγὸν
 ὕβρεσιν αἰσχίστους τοῦτον ἐβλασφήμουν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπὶ V. 173
 15 πλαστον νομίσαντες τὴν φυγὴν Ῥωμαίων, διῶξαι οὐκ ἐτόλ- B
 μησαν. Ἡράκλειος δὲ διαπεράσας τὸν Τίγριν, ὅσα τῆς Μη-
 δικῆς χώρας ἦσαν ἐπίσημα χωρία, παρεδίδου πύρι, καὶ οὕτω
 πρὸς Φιλιππικὸν ἀνέκαμψεν μετὰ σκύλων πολλῶν.
 Τοῦτῳ τῇ ἔτει ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος τὰς σπονδίας A. M. 6079

1. τῶν add. ex A. 7. τῶν Ῥωμαίων add. ex A. 8. φό-
 βῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπιπεσῶν ὁ Φιλιππικός a, φόβος δὲ ἀκαίρος ἐπι-
 πεσῶν τῷ Φιλιππικῷ vulg. 15. τὴν φυγὴν] φυγεῖν A. Ῥω-
 μαίων om. A a f. * abhinc Romae episcoporum desinunt no-
 tationes usque ad a. M. 6217. 19. Ἀράβων A, βαρβάρων f.

barorum consilia misit: milites vero, qui in praelio vulnerati fuerant, per urbes dimisit, ut corpora curarent. eductis deinde copiis Babylonem versus pergit, Chlomarum castrum obsidet. Cardarigas autem collecta rusticorum armis insuetorum manu ipsis cum subiugalibus, tumultuarioque exercitu coacto, quasi reparatis castris iactantiam prae se ferre, et per loca munita et incubiam noctem eo pervenit, ut a tergo Romanis esset; cum alioqui manus cum ipsis conserere non aude- ret. at Philippicus intempetivo terrore turbatus, relicta castris ob- sidione, in foedam et dementem se fugam coniecit: qua comperta, reliquus etiam exercitus per impervia loca magnis undique circumse- ptus periculis, fugiens, ducem suum sectatus est. incubabat terris nox illius et obscura, eaque peracta et sole illucescente reformidata ca- lamitate se liberatos experiuntur: ducemque tandem assequunt atro- cioribus conviciis eum laceraverunt. caeterum simulatam Romanorum fugam Persae rati, eos insequi minime ausi sunt. Heraclius autem traiecto Tigri oppida quaeque Mediae passim posita incendiis deva- stabat, atque ita cum amplis spoliis ad Philippicum reversus est.

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis foederibus Mysiam et Scy- A. C. 579

C διαλύσας, τὴν τε Μυσίαν καὶ Σκυθίαν κατοπολέμει δεινῶς, καταστρέψας τὴν τε Ῥατιάρναν καὶ Κωνωνίαν καὶ Ἄκυσ καὶ Δορόστολον καὶ Ζαρπάδα καὶ Μαρκιανούπολιν. ὁ δὲ Κομμεντιόλος ἐπὶ τὴν Ἀγχίαλον ἦλθεν, καὶ διελὼν τὸ στρατεύμα, τοὺς ἀδοκίμους ἐκ τῶν ἀριστέων διέκριεν· καὶ τὴν μὲν 5 ἄχρηστον δύναμιν μὲν χιλιάδας φυλάττειν τὸν χάρακα κελεύει· τοὺς δὲ ἐπιλέκτους ἑξακισχιλίους ὄντας παραλαβὼν, δύο χιλιάδας παρέδωκεν τῷ Κάστῳ, καὶ δύο τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τὰς δύο αὐτὸς ἀναλαβὼν, κατὰ τῶν βαρβάρων χωρεῖ. ὁ δὲ Κάστος ἐλθὼν ἐπὶ τὰ Ζαρπάδα καὶ τὸν Αἴμον, καὶ εὐρὼν τοὺς 10 βαρβάρους ἡμελημένους, πολλοὺς διέφθειρεν. αἰχμαλωσίας δὲ κρατήσας πολλῆς, δορυφόρῳ διασώζειν ἐδίδου. Μαρτίνος δὲ εἰς τὰ περὶ Τομέαν τὴν πόλιν γενόμενος τῷ Χαγάνῳ ἀπροσδοκῆτως περιπεσὼν, πολλοὺς τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀνέλεν, ὥστε αὐτὸν φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι. ὁ δὲ Μαρτίνος 15 ἐπίδοξον νίκην ἀράμενος, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήρχето, ἄνθα ἐπηγγεῖλατο ἀναμένειν αὐτούς. ὁ δὲ Κομμεντιόλος δειλία κατασχεθεὶς, εἰς Μαρκιανούπολιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ μὴ εὐρόντιες αὐτὸν ἐπεσύναξαν τὰ ἴδια στρατεύματα καὶ ἐπὶ τοὺς στενωποὺς τοῦ Αἴμου στρατοπεδεύονται. ἰδὼν δὲ ὁ Μαρτίνος 20

2. τὴν Τερρατιάρναν A a. Κωνωνίαν A, Βογονίαν a. 3. Ζαρπάδα b f, Ζαδάρνα a, Ζανδαπα vulg. v. infra. 5. ἐρσιτερῶν A. 10. Ζαρπάδα A, Τζαπάρδα vulg. καὶ τὸν Αἴμον om. A b. 13. Τομέαν A a f, Τομαίαν vulg. 15. πραγματεύσασθαι A, πραγματεύεσθαι vulg. 19. τοὺς νεοποῦς τοῦ ἔμου A, τοὺς νεοποστοῦ ἔμου a, τοὺς νεοποστοῦ τοῦ ἔμου E

thiam acri bello vexabat: urbes vero Ratiarnam, Cononiam, Acys, Dorostolum, Zandapa et Marcianopolim evertit. Commentiolus autem Anchialum profectus, milites roboris ac virtutis expertes a fortioribus segregavit: et inutiles quidem copias ad quadraginta hominum millia castra iussit defendere: delectos vero ad sex millium summam secum abducens, bis mille quidem Casto, totidem Martino tradidit: residua duo millia ipse assumpsit, et adversus barbaros perrexit. Castus Tzarpada et Aemum adveniens, cum barbaros odiantes et sine custodiis incautos comperisset, multos interfecit: reductos autem captivos et praedam abactam satellitibus commisit custodiendam. Martinus autem ad loca Tomeae urbi contermina accedens, et praeter expectationem in Chaganum impetu facto, plurimis eius copiis penitus deletis, eum salutem fuga mercari coegit. Martinus autem parta insigni victoria, ad ducem, ubi se eos praestolatitrum dixerat, reversus est. at Commentiolus metu impulsus, Marcianopolim se recepit. eo non invento, inactis exercitibus ad Aemi fauces castra moverunt illi. Martinus

νος τὸν Χαγάνον διαπερῶντα ποταμόν, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήλθεν. ὁ δὲ Κάστος τὸν ποταμὸν διαπεράσας, καὶ πλη- P. 218
 σιάσας τοὺς προτρέχοντας τῶν Ἀβάρων τῆς μάχης κρατεῖ, καὶ οὐδέ τις δεόμενος ὑποθήκης, οὐκ ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν στρα-
 5 τηγόν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κρατήσας τὰς διαβάσεις ὁ Χαγάνος, ἀπέκλεισεν αὐτόν. περισχίζεται τοίνυν ὁ λαός, καὶ ἕκαστος ὡς εἶχεν δυνάμειος, διὰ τοῦ ἄλλους ἔφυγον. Θηρεύονται τοί-
 νυν τινὲς παρὰ τῶν βαρβάρων, καὶ καταμηνύουσιν, ποῦ ἐκρύ-
 10 πτετο Κάστος, καὶ τοῦτον ζωγρήσαντες περιεσκίρτων καὶ ἠγύ-
 λοντο. ὁ δὲ Χαγάνος διὰ τῆς μεσημβρίας ὀδύσας, κατὰ τῆς Θράκης χωρεῖ, καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη κατέλαβεν. ὁ δὲ Κο-
 μεντίολος ἐν ταῖς ὕλαις τοῦ Αἴμου κρυπτόμενος, ἐξῆλθεν σὺν τῷ Μαρτίνῳ· καὶ καταλαβὼν τὸν Χαγάνον ἀντοιμότητον B
 15 διὰ τὸ τὴν πληθὺν τῶν βαρβάρων περιεχῆσθαι τῇ Θράκῃ,
 15 πρώτη φυλακῇ κατ' αὐτοῦ χωρεῖ. καὶ ἦν αὐτῷ μέγα τῶν ἐπὶ χειρῶν τὸ κατόρθωμα, εἰ μὴ τύχη τινὶ παρεσφάλῃ τοῦ ἐπι-
 χειρήματος. ἐνὸς γὰρ ζώου τὸν φόρτον διαστρέψαντος, ἐταί-
 ρος τοῦ δεσπότου τοῦ ζώου προσφωνεῖ τὸν φόρτον ἀνορθώ-
 σασ τῇ πατρῴᾳ φωνῇ· τὸρνα, τὸρνα, φράτρε. καὶ ὁ μὲν

3. βαρβάρων A. 4. ἀνέστρεψεν A, ἀνέτρεψεν vulg. 8. ποῦ ἐκρύπτετο ἕκαστος A, ἕκαστος ποῦ ἐκρ. b e f, Κάστος ποῦ ἐκρ. vulg. 9. τοίτους A b. 15. κατ' αὐτῶν a. 16. περιεσφάλῃ a. ἐχειρήματος A. 17. τὸν φόρτον A, τοῦ φόρτου vulg. 18. τὸν φόρτ. ἀν. τῇ πατρ. φ. om. A, ἀνορθώσας b, ἀναστρέψας a, ἀνορθώσασθαι vulg. 19. φράτρε alii codd.

Chagano flumen traicere conspecto ad ducem remeat. Castus flumine pertransito barbarorum praecursoribus obviam factus, eos praelio vicit: sed nulla certa ratione adductus, regressione ad ducem se adiungere neglexit. quare sequenti luce omni exitu intercluso Chaganus eum superat: ex quo dissipatus exercitus, prout quisque potuit, per nemora et saltus aufugit. nonnulli, veluti ferae venatu, a barbaris capti, ubi Castus lateret, enunciant: vivum deinde apprehensum barbari circumvallant, et saltibus tripudiisque pro victoria gaudium testantur. Chaganus itinere meridiem versus directo, in Thraciam bellum movet, et ad Longum murum accedit. Commentiolus autem Aemi silvis tectus et occultatus, tandem cum Martino prodit foras; ubi Chaganum imparatum offendit: quod nimirum tota barbarorum multitudo per Thraciam dispersa esset, prima noctis vigilia adversus eum contendit. et praeclarum quidem eius manibus edendum facinus offerebatur, si non adversa fortuna conatus eius delusisset. iumentorum enim quopiam onus in terram subvertente, cum iumentu domi-

κύριος τοῦ ἡμίονου τὴν φωνὴν οὐκ ἤσθετο. οἱ δὲ λαοὶ ἀκούσαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπιστῆναι αὐτοῖς ὑπονοήσαντες, εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν, τόρνα, τόρνα μεγίσταις φωναῖς ἀνακράζοντες. ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλην δειλίαν περιβαλλόμενος, ἀκρο-
 C τῶς ἔφυγεν. καὶ ἦν ἰδεῖν Ἀβάροσς τε καὶ Ῥωμαίους ἀλλή- 5
 λους διαδιδρῦσκοντας, μηθενὸς διώκοτος. ὁ δὲ Χαγάτος ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις τὴν Ἀπειρίαν πάλιν παρεκάθισεν· εὐρῶν δὲ Βούσαν τὸν τῆς πόλεως Μαγγανάρην ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ Βούσας παρεκάλει χρήματα ἰκανὰ αὐτῷ παρέχειν, εἴπερ τὸ ζῆν αὐτῷ φιλοτιμήσοιτο· οἱ δὲ τοῦτον 10
 δεσμήσαντες τῇ πόλει παρέστησαν. αὐτὸς δὲ ἄζητει τοὺς τὴν πόλιν οἰκοῦντας ἀνήσασθαι αὐτόν, διηγνύμενος ὅσα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίσαστο. πολίτης δὲ τις τὰ πλήθῃ ἀνέπειθεν μὴ τοῦτο ποιεῖν, λόγος δὲ τοῦτον τῇ Βούσα γυναικὶ παρενώζε-
 D σθαι. ἐπεὶ τοίγυν κατεφρονήθη Βούσας, ἐπισχενέτο Χαγάτος 15
 παραδιδόναι τὴν πόλιν. καὶ πολιορρητικὸν ὄργανον συμπηξάμενος, ὃν κριὸν ὀνομάζουσι, τὴν πόλιν παρέλαβεν. μαθόντες δὲ οἱ βάρβαροι τὸ τεχνούργημα, πλείστας καὶ ἄλλας πόλεις ἐδουλώσαντο, καὶ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ὑπέστρεψαν.

1. τὴν φωνὴν A, τῆς φωνῆς vulg. 2. αὐτοῖς A, αὐτούς vulg.
 4. δειλίαν περιβαλλόμενος A, ἀσχύνην περιβαλλόμενος vulg. 5. τε add. ex A. 13. τὰ πλήθῃ add. ex A. 14. Βουζᾶ — Βουζᾶς vulg.

num alter patria voce inclamaret, sublapsum onus tollens, torna, torna, frater, inquiens: muli quidem dominus vocem non audivit; sed percipiens eam et hostes adesse suspicans conferta militum manus in fugam effusa est, verte, verte faciem, magnis vocibus clamitantes. sed et Chaganus in maximum timorem coniectus, praecipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares nullo insequente utrinque sese fugientes cernere daretur. porro Chaganus collectis copiis Apiriam urbem denuo obsedit. et cum sorte Busam urbis machinis praefectum cepisset, mortem viro intentabat. Busas, si modo vitam in tuto haberet, magna pecuniarum vi eam redimere rogabat. quare vinctum ad urbis conspectum admoverunt. is igitur enarratis, quibus civitatem demerasset, beneficiis, cives ut libertatis pretium penderent deprecari. ne preces audirent, civis quidam, cui cum Busae coniuge consuetudinem fuisse rumor erat, persuasit. porro Busas ubi se contemptum vidit, urbem Chagano se traditurum promisit: compactaque obsidiomali machina, vulgus arietem vocat, urbem invadit. machinae condendae peritia instructi barbari plures alias urbes expugnavunt, collectaque captivorum ingenti prae-

ἀκούσαντες δὲ οἱ Βυζάντιοι, ὅτι Κύστος ὑπὸ τῶν βαρβάρων αἰχμάλωτος γέγονεν, μεγάλας λοιδορίαις κατὰ Μαυρικίον ἐχρῶντο, καὶ εἰς φανερόν τοῦτον ἐβλασφήμουν· κατὰ τοῦτον δὲ τὸν χρόνον Ἡράκλειος ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ Περσικῶ 5 φρουρίῳ προσβάλλει, καὶ τοῦτο εἶλεν· ὁμοίως καὶ Θεόδωρος τὸ Μαζαρὸν φρούριον. ἀμφότεροι δὲ εἰς τὸ Βειϋῶδες πα- P. 219 ραγίζονται. καὶ τοῦ φρουρίου ὄχυροῦ ὄντος, στρατιωτῆς τις Σαπφήρης ὀνόματι σκόλοπας τεχνουργήσας, καὶ κατὰ τὰς ἀρ- μογὰς τῶν λίθων τούτους πηγνύων, τὴν ἀνοδὸν ἐποίησατο. 10 ὡς δὲ ἐπέβη ἐκεῖνος τῇ στεφάνῃ τοῦ τείχους, Πέρσης ἀνὴρ τοῦτον ἐξώθησεν. πίπτει οὖν ὁ Σαπφήρης κάτω, καὶ ὑποδέ- χονται αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσιν· καὶ ἀδιδίς τοῦ ἔργου κατατολμᾷ, καὶ πάλιν ἐξωθείται τοῦ ὄχυρώματος· πάλιν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσιν αὐτὸν ὑποδέχονται, καὶ πάλιν πρὸς 15 τὴν ἐπιβουλὴν ἐνεχειρήσεν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ τείχους γενόμενος, τὸν Πέρσην ἀπέτεμεν· εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑπατεύ- σας, Ῥωμαίους θάρσους ἐνέπλησεν. καὶ πολλῶν μιμησαμέ- νων τὸν ἀριστέα, καὶ διὰ τῶν πασσάλων ἐπιβάντων τοῦ τεί- B χους, παραδίδεται Ῥωμαίοις τὸ φρούριον· καὶ τοὺς μὲν

3. εἰς φανερόν τόπον τοῦτον A. κατὰ τοῦτον A, κατ' ἐξε-
 γον vulg. 6. Μαζαρῶν a. 7. ἰσχυροῦ b. 9. τούτοις b.
 11. κάτω add. ex A. 14. πάλιν om. A f. 15. τῇ add. ex A.
 16. ὑπατεύσας: in A superscriptum legitur θριαμβεύσας. 17.
 ἐνέπλησεν A, ἐπλησεν vulg. 18. τῶν add. ex A. ἐπιβάν-
 των A, ἐπιβάντες vulg. 19. καὶ τοὺς μὲν — — — παρίδω-
 καν om. A b f.

da reversi sunt. caeterum Byzantini ubi Castum a barbaris captum intellexerunt, Mauricio gravissime obrectare, eumque foedis conviciis coram proscindere. ea tempestate Heraclius, Heraclii pater, facta in Persicum castrum impressione, ipsum cepit, quemadmodum et Mazaram castrum Theodorus: inde vero ambo ad Beiüdes venere; cumque arx munitissima esset, miles quidam cognomento Sapphires paxillos quosdam praeacutos commentus, eosque inter lapidum compages firmitus insigens, ascensum sibi ad superiora paravit. eum muri coronam iam superantem via Persa deturbat inferius. prolabitur itaque Sapphires, et sociorum clipeis cadens excipitur. coeptum opus rursus aggreditur: et rursum pariter arce summa detruditur, et sustinetur Romanorum clipeis, et iterum consilium nititur perficere: tandem superato muri fastigio, Persae caput amputat, eoque in aërem pro- iecto, Romanorum animos excivit: pluribusque herois virtutem imi- tantibus, et per paxillos velut per gradus murum conscendentibus, castrum in potestatem Romanorum delabitur: et Persarum quidem aliis

Περσῶν ἀνείλον, τοὺς δὲ αἰμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀποσκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς αὐθις εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποίησατο, Ἡρακλείον καταλιπὼν ἡγεμόνα Ῥωμαίων. ἐλθὼν δὲ εἰς Ταρσόν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ βασιλεὺς Πρίσκον ἀνατολῆς στρατηγὸν χειροκονήσας ἀπέστειλεν, 5 γράφει Ἡρακλείῳ καταλιπόντι τὸ στρατεύμα εἰς Ἀρμενίαν παραγενέσθαι πρὸς Ναρσῆν, καὶ τὴν τοῦ Πρίσκου παρουσίαν κατάδηλον ποιῆσαι. ἦν γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ Φιλιππικῷ κλειύσας, τετάρτην μοῖραν τῆς φύγας τῷ στρατῷ ἀποστερῆσαι. ἐνόσει γὰρ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς φο- 10 βηθεὶς μὴ ἀφορμῇ τυραννίδος γένηται τοῦτο, τῷ βασιλεῖ οὐχ ἐπήκουσε, διὰ τὸ τῆς στρατείας ἀποπαύεσθαι. Πρίσκος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν προστάττει τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ Μονόκαρτον συναχθῆναι. προσκαλεῖται δὲ καὶ Γερμανὸν τὸν τὴν Ἐδессηῶν ἀρχὴν πεπιστευμένον σὺν τῷ ἐπισκόπῳ· καὶ 15 σὺν αὐτοῖς πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀπήρχετο, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα σὺν αὐτοῖς ποιησόμενος. οἱ δὲ ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ ἐπήντησαν αὐτῷ μετὰ τῶν βάνδων ἀπὸ δύο σημείων τοῦ στρατοπέδου. ὁ δὲ Πρίσκος κατὰ τὸ εἰωθὸς οὐκ ἀπέβη τοῦ 20 Δίππου, οὐδὲ ταῖς συνήθεσι προσηγορίαις ἐχρήσατο. ἐντεῦθεν

2. πυρὶ add. ex con. Goari cfr. p. 415, 13. 6. Ἡρακλείον καταλιπόντα A. 9. τῷ στρατῷ A, τῷ στρατηγῷ f, τὸν στρατηγὸν e, τὸν στρατὸν vulg. 11. τὸν βασιλέα A b f. 14. Γερμόνον a f, ἡγεμόνα vulg. 16. πρὸς τὸ — — σὺν αὐτοῖς om. f. 17. ποιησόμενος A b f. 18. αὐτοῖς a.

occisis, aliis cum apparatu bellico in captivitatem ductis, igne tandem ab eis absumitur. porro Philippicus, Heraclio Romani exercitus relicto ductore, rursus Byzantium iter parat. Tarsum adveniens, Priscum orientis ducem ab imperatore creatum iamque missum intelligit: quare scribit Heraclio, ut relicto exercitu Narsetem in Armenia conveniat, et Prisci adventum faciat manifestum. Philippicum siquidem, ut quarta stipendii parte privaret exercitum, litteris iusserat imperator. avaritiae quippe morbo gravius laborabat Mauricius. at Philippicus metuens, ne inde tyrannidis excitandae occasio daretur, imperatori minime paruit, quod se a regendi exercitus munere abdicasset. caeterum Priscus Antiochiam appulsus, milites ad Monocartum convenire iussit: et Germano, cui Edessenorum principatus erat commissus, cum urbis praesule advocato, eisdem comitibus perrexit ad castra, una cum eis paschalem solemnitatem peracturus. exercitus duces castris egressi ad passus bis mille bandis elatis processerunt obviam: Priscus pristini moris oblitus equo non desiliit, neque consuetis salutationibus eos exceperit. haec concitati in eum odii primordia: pu-

αὐτῆ τοῦ μίσους γέγονεν ἔναρξις. ἐπὶ ταῖς κοιναῖς γὰρ ὕβρε- V. 175
 σι τὰ πλήθη ἀνωῶνται. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τὰ τοῦ βασιλέως
 σοβαρῶς ἐπεδείκνυνεν γράμματα. συρρέουσι τοίνυν τὰ πλήθη
 ἐπὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ σκηνοπήγιον, τὰ μὲν ξίφη ἐπιφερόμενα,
 5 τὰ δὲ λίθους, τὰ δὲ ξύλα. γίνεται τοίνυν περιδεῆς ὁ Πρί-
 σκος, καὶ ἐπιβάς τῷ ἵππῳ φυγῆ ἀπέδρα τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ
 διαρρηξάντες τὸ τούτου σκηνοπήγιον, πάντα τὰ αὐτοῦ διήρα-
 σαν. ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Κωνσταντίαν ὑπὸ ἰατρῶν τὰς βο-
 λὰς τῶν λίθων καὶ τὰ ἔλκη ἐθεραπεύετο. καὶ ἀποστέλλει τὸν
 10 ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ἀπολογούμενον τῷ στρατοπέδῳ, ὑπι-
 σχνούμενος πείθειν τὸν αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποστε- P. 220
 ρεῖν τῶν εἰωθῶτων παρέχεσθαι. ὁ δὲ στρατὸς τὸν ἐπίσκοπον
 μετὰ ὕβρεως ἀπεπέμπετο, τὸν τε Γερμανὸν ἄκοντα στρατηγὸν
 ἀνηγόρευσαν ἐπὶ ἀσπίδος ὑψώσαντες, τοὺς τε βασιλικούς ἀν-
 15 δριάντας κατέστρεψαν, καὶ τὰς τούτου εἰκόνας ἠφάνισαν, καὶ
 ἐπὶ τυραννίδα χωρεῖν ἤμελλον, καὶ τὰς πόλεις κυκλεύειν, εἰ
 μὴ ὁ Γερμανὸς τοῦτο πολλῇ παραινέσει καὶ νουθεσίᾳ ἐκόλυ-
 σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα τῷ βασιλεῖ κατάδηλα πεποίηκεν.
 καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φιλιππικὸν τῆς ἀνατολῆς στρατη-

3. ἀπεδέκνυ Α. 4. τὸ add. ex Α. 10. ἀπολογούμενον α, ἀπολογούμενος vulg. 12. ἀποστειρεῖν Α, ἀποστρεφεῖν vulg. παρέχεσθαι α, παρασχέσθαι vulg. 13. ἀπεπέμπετο Α, παρεπέμπετο vulg. 14. ἀνηγόρευσαν Α, ἀνηγόρευσεν vulg. 17. τοῦτο add. ex Α, sed omisi τούτους ante ἐκόλυσεν. 19. πα- λιγ om. Α b f.

U. A

blicas quippe et communes iniurias haud patienter ferunt milites. exacta festorum celebritate, imperatoris litteras magno cum fastu obtulit. concurrunt igitur ad ducis tentorium milites, et hi quidem gladios stringunt, illi lapides intentant, alii vibrant fustes et ligna. quare Priscus metu consternatus, conscenso equo, fuga periculo se subducit. illi tentorio eius discripto, cunctam supellectilem diripiunt. interim Priscus Constantiam deveniens, contusiones a lapidum iactu acceptas aliaque vulnera medicorum ope curavit: misitque urbis episcopum, qui defensionem sui apud exercitum susciperet, promittens se imperatori suasurum, ut nihil eorum, quae solent erogari, detraheretur. exercitus autem episcopum probris onustum remisit: et Germanum quamvis renitentem clypeis sublatum ducem appellavit: et eversis imperatoris statuis, deletisque eius imaginibus, in apertam prorupissent tyrannidem, urbesque devastationibus cinxissent, nisi Germanus, qua minis, qua inhortationibus milites cohibuisset: de quibus omnibus imperatorem Priscus fecit certiore: is vero Philippicum orientis ducem iterum constituit: Priscus autem iterato Byzantium re-

γὺν πεποίηκεν· καὶ ὁ Πρίσκος πύλιν εἰς Βυζάντιον ὑπέστρεψεν· ὁ δὲ στρατὸς ὄρκους κατασφαλιζέτο μηδὲ μὴ εὖδαι ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ταῖς Ῥωμαϊκαῖς συμφοραῖς ἐνετρήφων. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀριστόβουλον τὸν κούριτορα τῶν βασιλικῶν οἰκῶν πρὸς τὸν στρατὸν ἀπέστειλεν, ὅπως ὄρκους καὶ δῶροις διαλύσῃ τὴν τυραννίδα, ὃ καὶ πεποίηκεν. τῆς δὲ τυραννίδος ἀποσπασθείσης γίνεται Περσῶν καὶ Ῥωμαίων κατὰ τὴν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγιστος. τῶν δὲ Ῥωμαίων δυνάμει καὶ στρατηγίᾳ καταπολεμησάντων τοὺς Πέρσας, ἀναιρεῖται ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς Βαρούζας· συλλαμβάνονται δὲ καὶ ζῶντες τρισχίλιοι καὶ οἱ τῶν Περσικῶν τυγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι δὲ μόνοι τὸν ἀριθμὸν διεσώθησαν, οἳ καὶ μετὰ κινδύνων ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀνέστρεψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπέμπουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐκ τῶν Περσικῶν λαφύρων πολλὰ, καὶ τοὺς ζωογράφους ἀπαντας σὺν τοῖς βάνδοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἔκτισεν τὸν Καραϊανὸν ἔμβολον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράφους ἐν αὐτῷ διὰ ζωογράφων τὰς ἑαυτοῦ ἐκ παιδότην πράξεις μέχρι τῆς αὐτοῦ βασιλείας· καὶ ἀνεπλήρωσεν τὸ ἐν αὐτῷ δημόσιον λουτρίον.

A.M. 6080
D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι ε' οἱ Λογ-20

2. ὄρκους A, ὄρκους vulg. 3. Ῥωμαϊκαῖς A, βαρβαρικαῖς vulg.
4. ἐνετρήφων A, ἀνετρήφων vulg. 6. ὁ καὶ πεπ. A, ὁ δὲ πεπ. vulg.
12. χίλιοι δὲ μόνοι A, χίλιοι μὲν οἱ vulg.

petiit. exercitus vero Mauricio se haud amplius in bellis obsequuturos adhibitis iuramentis affirmare: ex quo barbari de Romanis calamitatibus laetari, et in voluptatem dilabi. demum imperator Aristobulum imperialium domorum curatorem ad exercitum remisit, qui fide per iuramentum asserta, nec non muneribus distributis excitatam tyrannidem dilueret, quod fideliter praestitit. ea tyrannide distracta vehemens Romanos inter et Persas ad Martyropolim commissum est bellum. Romanis vero bellico robore militiaeque peritia Persas exsuperantibus, Persarum dux Baruzas interficitur, vivi ad ter mille comprehenduntur, in quibus Persicorum ordinum praecipui rectores. soli numero mille periculo servati, qui denuo periculis fatigati Persidem repetere permisi sunt. caeterum partem ex Persicis spoliis spectatissimam Romanus exercitus ad imperatorem transmisit, quos nimirum vivos cepit, et erepta in praello cuncta banda. aedificavit porro Mauricius ad Blachernas Cariam porticum, cunctaque a pueris ad susceptum usque imperium a se gesta pictorum arte in ea descripsit: et publicum quod illic habebatur balneum absolvit.

A. C. 580 Hoc anno mense Septembri, indictione sexta, Longobardi adver-

γίβαρδοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἤρατο, καὶ τὰ Μαυρουσίων
 ἔθνη κατὰ τὴν Ἀφρικὴν μεγάλης ταραχᾶς ἐποίησαντο. ἐν δὲ
 τῇ Περσίδι φυλακὴ ὑπάρχει λεγομένη Ἀθήνη, καὶ πολλοὺς ὁ
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπὸ διαφόρων ἔθνων ἐν ταύτῃ κατέ-
 5 κλεισεν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις τῆς πόλεως τοῦ Δαρᾶς. οὗτοι
 οὖν ἀπογνόντες ἑαυτοὺς ἐπανίστανται κατὰ τῶν φυλασσόν-
 των αὐτούς· καὶ ἀνελόντες τὸν Μανουσαῖν καὶ τὴν τοῦτου
 ἀδελφὴν λαβόντες εἰς τὸ Βυζάντιον ἦγον. ὁ δὲ βασι- P. 221
 λεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης αὐτοὺς ὑπέδεξατο· τὸν δὲ Φιλιπ-
 10 πικὸν μόλις στρατηγὸν ὁ στρατὸς κατεδέξατο. πολέμου δὲ V. 176
 Ῥωμαίων καὶ Περσῶν ἐν Μαρτυροπόλει γεγονότος ἡττῶνται
 Ῥωμαῖοι· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ πάλιν τῆς στρατηγίας τὸν Φι-
 λιππικὸν διαδεξάμενος, Κομεντιόλον στρατηγὸν τῆς ἀνατολῆς
 ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κομεντιόλος περὶ τὴν Νίσιβιν γενόμενος,
 15 καὶ οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν Σαρβανὸν ἀλλήλοις συνέβαλον. Ἡρά-
 κλειος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ ἐνευδοκίμησας ἐν τῇ πο-
 λέμῳ ἀνέλεν τὸν τῶν Περσῶν στρατηγόν· τοῦ δὲ ἀναιρε-
 θέντος τρέπονται Πέρσαι· καὶ διώκουσι Ῥωμαῖοι. πολλῆς
 δὲ ἰλώσεως ἐν αὐτοῖς γενομένης, παραλαμβάνουσι καὶ τὸ τοῦλ- B
 20 δον, καὶ πολλὰ λάφυρα ἐν Βυζαντίῳ ἐκπέμπουσιν. ὁ δὲ αὐ-

2. μεγάλην vulg. 3. Ἀθήνη A. 4. ἀπὸ add. ex A. 6.
 ἑαυτῶν A. 8. ἦγον A, ἦκαν vulg. 12. ὁ δὲ στρατ. A, καὶ
 ὁ στρατ. vulg. 15. κατὰ Σαρβανῶν A. 19. δὲ ἰλώσ. A, δὲ
 τῆς ἀλ. vulg. τὸ τοῦλδον A, τὸν τ. vulg.

sus Romanos bellum moverunt: et Maurusiorum gentes per totam
 Africam magnos excitarunt tumultus. extat porro carcer in Perside,
 cui nomen Lethe, id est Oblivio, quo Persarum rex ex diversis na-
 tionibus plurimos, cum iis qui ad Daras capti sunt, inclusit. illi de-
 sperata libertate adversus custodes seditionem movent, et interfecto
 Manusa, sororem eius captam secum Byzantium abducunt: quos im-
 perator summa animi laetitia exceperit. porro Phillipicum viâ Roma-
 nus exercitus agnovit ducem. praelio vero Romanos inter et Per-
 sas exorto, vincuntur Romani: Phillipicum vero regendi exercitus
 munere abdicatum, Comentiolo orientis duce misso, imperator revo-
 cavit. qui cum Nisibim accessisset, Persae vero ad Sarbanum subsi-
 sterent, manus invicem conservare. eo conflictu Heraclius, Heraclii
 pater, fortiter in praelio se geres Persarum ducem occidit: quo sub-
 lato vertuntur in fugam Persae: quos cum Romani insequenti fuissent,
 praedam abegerunt innumeram: bellicumque omnem apparatus mul-
 taque spolia capientes, cuncta Byzantium transmisere. imperator vero
 equestribus spectaculis et publicis conventibus et festivitibus urbem

τοκράτωρ ἰππικαῖς θεωρίαις καὶ πανηγύρεσι τὴν πόλιν ἐφαιδρυνεν, καὶ τὰς νίκας ἐθριάμβυσεν. ὁ δὲ Ὁρμισδὰς στρατηγὸν χειροτονήσας τὸν Βαράμ ἄμα καὶ δυνάμεισι πολλαῖς κατὰ Σουανίας ἐκπέμπει. ἀδοκῆτως δὲ ταύτῃ ἐπιστάς, καταπολεμηθέντων τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Περσῶν, τοσοῦτον Ὁρ-5 μισδὰς ἠϋξήθη, ὡς καὶ φόρους μ' ἑκατάδας χρυσῶν παρὰ τῶν Τούρκων λαβεῖν, πρότερον τούτου τὰ ἴσα τοῖς Τούρκοις τελοῦντος. τοῦ δὲ Βαράμ περιδόξου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ-
 C στον γεγονότος, καὶ εἰς τὸν Ἀράξην ποταμὸν στρατοπεδευόμενου, ὁ Μαυρίκιος τοῦτο μαθὼν Ῥωμανὸν χειροτονεῖ στρατη- 10 γόν, καὶ ἐν Σουανίᾳ μετὰ δυνάμεως πέμπει. καταλαβὼν δὲ ὁ Ῥωμανὸς τὴν Λαζικήν, καὶ εἰς τὸν Φάσιδα λεγόμενον ποταμὸν, ἐπὶ τὴν Ἀλβανίαν στρατοπεδεύεται. ὁ δὲ Βαράμ τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐπιδημήσωντα ἀκηκοῦς, διεγέλα τὸ πρῶγμα· ἐπεθύμει δὲ καὶ Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως πείραν λα- 15 βεῖν· οὐ γὰρ ἦν ποτὲ Ῥωμαίους πολεμήσας. διαβὰς τοίνυν τὸν γείτονα ποταμὸν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τοὺς Ῥωμαίους ἐφελκόμενος ἦει· ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν Ῥωμαϊκὴν πληθὺν ἐχώρισεν, τοὺς ἀδοκίμους εἰς τὸ τοῦλδον καταλιπὼν, καὶ δέκα χιλιάδας ἐπιλέκτους παραλαβὼν κατὰ τῶν 20 D βαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προτρέχειν τοῦ στρατοῦ

3. καὶ add. ex A. 4. Σουμανίας A. 9. Ἀραξιν A. 12.
 γενόμενον A. 13. Ἀλβανίαν A h. l. et infra. 19. ἐχώρισεν
 A, ἐχώριζεν vulg. 20. λαβῶν A.

exhilaravit, et ob partam victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram ducem designans cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. hic, impressione in eam facta, Turcos Persicae potestati armorum vi omnino subiicit, adeo ut Hormisdas res tantum inde ceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annuum Turcis imperaret, cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adeptο, et ad Araxem fluvium iam castra metante, certior factus Mauricius Romanum ducem institutum cum exercitu in Suaniam dirigit. is ubi Lazicam devenit, et ad Phasidem amnem appulit, in Albaniam castra movet. Baram Romanorum aciem adesse intelligens, factum ridebat: et nondum inito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. trajecto itaque vicino sibi flumine, ad interiores Persidis provincias Romanos pertracturus, progrediebatur. Romanus bipertito exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, et cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. ex his bis mille caeteros praecedere, et cursu anteire iubentur, qui Persarum paribus

παρακελεύεται· οἱ τινες συναντήσαντες τοὺς προτρέχοντας
 τῶν Περσῶν, τούτους τρέποισι, καὶ πάντα ἀνήλωσαν. τῆς
 γὰρ φυγῆς γεναμένης, καὶ κρημνοῦ συναντήσαντος αὐτοῖς,
 ἀποκλεισθέντες πάντες ἀηρέθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μέχρι
 5 τοῦ χάρακος τῶν βαρβάρων ἐγένοντο, ὡς καταπλαγῆναι τὸν
 Βαράμ ἐπὶ τούτῳ. τοῦτο ἀκηκῶς Ῥωμανὸς παραδαρρύνει τὸ
 στρατόπεδον, καὶ παρατάσσονται ἐν πεδίῳ τῆς Ἀλβανίας. ὁ
 δὲ Βαράμ ἀπεπειρᾶτο κλέψαι τὸν πόλεμον. διησιτόχησεν δὲ
 τοῦ βουλεύματος· συνέσει γὰρ ὁ Ῥωμανὸς ἐκεκόσμητο. συμ-
 10 βαλόντων δὲ ἀλλήλοις καὶ πολλῶν ἀναιρεθέντων βαρβάρων,
 μεγίστη Ῥωμαίων γίνεται νίκη· σκυλεύονται τοίνυν οἱ βάρ- P. 222
 βαροι, καὶ ταφῆς ἀμοιρήσαντες, τοῖς θηρίοις γίνονται κατά-
 βρωμα. τοῦτο ἀκούσας ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, καὶ τὴν
 αἰσχύνην μὴ φέρων, γυναικείαν ἐσθῆτα τῷ Βαράμ ἐξέπεμψεν·
 15 καὶ τῆς στρατηγίας τοῦτον ἀπέπαυσεν. νεωτερίζει τοίνυν ὁ
 Βαράμ, καὶ πρὸς τυραννίδα χωρεῖ· καὶ ἀνθυβριζέει διὰ
 γραμματίων τὸν Ὀρμισδαν, ἐπιγράψας τὴν ἐπιστολὴν· Ὀρμί-
 σδα τῇ θυγατρὶ Χοσρόου ὁ Βαράμ ταῦτα ἐπιστέλλει. συνα-
 γαγῶν δὲ τὰ στρατεύματα, ἔφρασκεν ἀγανακτεῖν τὸν Ὀρμισδαν

4. ἀηρέθησαν A, ἀηλώθησαν vulg. 8. διησιτόχησεν A, διη-
 τύχησεν vulg. 10. βαρβάρων add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
 13. τοῦτο A, τούτων vulg. 15. ἀπέπαυσεν A, ἀπέπεμψεν vulg.
 18. ἐπιστέλλει A, σιέλλει vulg. 19. στρατεύματα A, στρατό-
 πεδα vulg. ἀγανακτεῖν A, ἀγανακτιῶν vulg.

praecursoribus obviam facti vertunt eos in fugam, et cunctos tandem
 trucidant. fuga quippe arrepta in obiectum praecipitium lapsi, et an-
 gustiis undique conclusi cuncti perierunt. Romanis inde ad vallum
 usque Persarum penetrantibus, Baram de tanta virtute obstupuit. Ro-
 manus his nunciis militum animos excitat, et in Albaniae campis ca-
 estra metatur. Baram dolis potius quam aperto Marte victoriam suf-
 furari meditatus, consiliis excidit: summa quippe bellandi peritia ex-
 cellebat Romanus. consertis tandem ad utramque partem manibus,
 multisque barbarorum occisis, praeclara Romanis relicta est victoria.
 direptis spoliis barbarorum cadavera in ferarum escas per agros pas-
 sim exposita iacuere. quibus auditis Persarum rex tanti dedecoris im-
 patiens, muliebri veste ad Baram missa, ducis munere eum privavit.
 quare novandis rebus animum Baram applicat, et tyrannidem excitare
 molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis reverberat, affixa
 in haec verba inscriptione: Hormisdas Chosrois filiae. et haec qui-
 dem Baram scripsit. ad haec eum exercitu colloquutus, ob cladem a
 Romanis acceptam Hormisdam militibus graviter succensere, asseve-

κατὰ τῶν στρατευμάτων, ὡς ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττηθέντων. ἐπε-
 Β δείκνυεν δὲ καὶ ἐπίπλαστα γράμματα ὡς ἀπὸ Ὁρμίσδα, πρὸς
 τὸ ὑπομειῶσαι τὰς τῶν στρατιωτῶν ῥόγας, ὑπομνηστικῶν αἰ-
 τῶν τὸ τε ἀπηνὲς τοῦ Ὁρμίσδα καὶ ὠμότατον, τὸ φιλάργυ-
 ρὸν τε καὶ βίαιον· καὶ ὅπως φόνοις μὲν ἀρεσκόμενος, εἰρή- 5
 V. 177 νης δὲ ἀπεχόμενος, καὶ πῶς τοὺς μεγιστᾶνας δεσμοῖς καθυ-
 πέβαλεν· καὶ τοὺς μὲν ξίφει ἀπέτεμεν, τοὺς δὲ ὑπέπνιξεν
 ἐν τῇ Τίγριδι· καὶ πῶς κατηνάρκαζεν Πέρσας ἐν μεγάλοις
 πολέμοις χωρεῖν, ὅπως διαφθαρεῶσι· καὶ μὴ κατ' αὐτοῦ στα-
 σιάσασιν. τοιούτοις δὲ λόγοις συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ στρα- 10
 C τεύματα, τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ὁρμίσδα ἐξῆψεν· καὶ ὄρ-
 κοὺς τὸν Βαράμ ὀχυρώσαντες δογματίζουσι πάντες κυθελὲν
 τὸν Ὁρμίσδαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας Φερογάνην τὸν μάγειρον αὐ-
 τοῦ καθοπλίσας, μετὰ δυνάμεως ἀπέστειλεν κατὰ Βαράμ. ὁ
 δὲ Βαράμ ἐδήλον τῇ Φερογάνῃ καὶ τοῖς στρατεύμασι, ὅτι οὐ 15
 δεῖ ὄπλα κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεισθαι Πέρσας· καὶ ὑπεμίμη-
 σκεν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὁρμίσδα τραχύτητα, τὸ ἕδικον, τὸ αἰ-
 μοχαφές, καὶ φιλόφρονον, τὸ ἄπιστον καὶ ἀλαζονικόν τε καὶ
 βίαιον. τούτων αἰσθόμενοι ἀληθῶς εἰρημένων οἱ περὶ τὸν

1. ἐπεδείκνυεν A, ὑπεδείκνυεν vulg. 3. τὰς add. ex A. 6.
 τοὺς μεγιστᾶνας A, τοὺς μεγιστάνους a, τοῖς μεγιστάνοις f, με-
 γιστάνας vulg. καθυπέβαλεν A, καθυπέβαλλεν vulg. 10.
 τοιούτοις A, τούτοις vulg. 13. ὁ δὲ Ὁρμ. A, Ὁρμ. δὲ vulg.
 τὸν μάγιστρον A e f. 18. φιλόφρονον A, φιλόπονον vulg.
 ἄπιστον καὶ ἀλαζον A, ἄπιστον, τὸ ἀλ. vulg. 19. εἰρημένων]
 φερομενον vulg.

ravit: fictas quoque litteras tanquam ab Hormisdas missas, quibus mi-
 litaria stipendia iuberentur minui, ostendit: quam immitte demique
 foret Hormisdas ingenium, quam in immanitatem proclive, quanta pec-
 cuniae cogendae libido, quam propensus in violentiam animus, ipsis
 in memoriam revocare; ut caedibus gauderet, pacem aversetur, vincu-
 lis subiecerit optimates, quos partim gladio, partim Tigridis fluentis
 absumpsit; ut Persicos exercitus diuturna bella sustinere coactos mi-
 nuere satagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut seditionem in
 eum moveant, ob oculos proponere. his verbis exercitum adversus
 Hormisdam committens, maximam in eum rebellionem excitavit. fidem
 vero suam adhibito iureiurando Baram obstringentes, Hormisdas regno
 depellere et e medio tollere decreverunt. at Hormisdas Pheroganem
 eorum suum armis instructum et magno exercitu stipatum contra
 Baram summisit. Baram ex adverso Pherogani et exercitui, a Persis
 in contribules Persas arma non movenda, significat: una simul aspe-
 rum Hormisdas animum, ut nefariis actibus, sanguine ac caedibus

Φερογάνην λαοὶ πρὸς Βαράμ μετατίθεται· καὶ τὸν Φερογάνην ἀνελόντες τῷ Βαράμ ἠνώθησαν· καὶ ἐπὶ Κτησιφῶντα ὤρμησαν. ὁ δὲ Ὁρμισδας εἶχεν ἐν δεσμοῖς Βινδόην τὸν ἐν D ἀξία μεγάλην τελοῦντα. ἐν δὲ σάλῳ μεγάλῳ τῶν πραγμάτων 5 ὄντων Βεσδάν ὁ τοῦ Βινδόου ἀδελφὸς εἰς τὴν φρουρὰν εἰσηγήσας, ἐξάγει Βινδόην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνναθροίσαντες πλήθος ἀγροίκων τε καὶ πολιτικῶν τρίτῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας εἰσέρχονται εἰς τὰ βασιλεία· καὶ εὐρόντες τὸν Ὁρμισδαν ἐπὶ θρόνου βασιλικῶς καθεζόμενον, ὕβρеси τοῦτον πολλὰς καθυπέβαλον. ὁ δὲ Βινδόης κρατήσας τὸν Ὁρμισδαν, ἀφείλετο τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς φρουρὰν τοῦτον παρέδωκεν· παρεκάλει δὲ Χρησρόην τοῦ πατρῷου θρόνου ἀν- P. 223 θέξασθαι. ὁ δὲ Ὁρμισδας ἐκ τῆς φρουρῆς ἄγγελον ἐξέπεμψεν τοῖς Πέρσαις, αἰτούμενος λαλῆσαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι. 15 γίνεταί τοίνυν τῇ ἐπαύριον, καὶ συνηθροίσθη ἡ σύγκλητος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῇ πλήθει, καὶ ἔγρουσι τὸν Ὁρμισδαν δέσμιον. ὁ δὲ Ὁρμισδας ἀνεμίμνησκεν Πέρσας, ὡς οὐ δεῖ περὶ τοὺς βασιλεῖς ταῦτα ἐξαμαρτάνειν, καὶ ὕσα, ἀφ'

5. Βεστᾶν α. 6. ἐξάγει A a e, εἰσάγει vulg. 7. πολιτικῶν A, πολιτῶν vulg. 8. εἰσέρχονται A, εἰσέρχεται vulg. 9. καθυπέβαλον A, καθυπέβαλλον vulg. 10. ἀφείλετο A, ἀφείλατο vulg. 11. ἀνθέξασθαι A a f, ἀναδέξασθαι vulg.

gaudeat, solerter exponit: his addit fidei inconstantiam, fastum arrogantem, et supra modum animi motus violentos. Pheroganis milites, ubi haec, quae alioqui vera erant, intellexere, ad Baram defecerunt, et Pherogane occiso illius exercitui se adiungere; et ad Ctesiphontem profecti sunt. sub id vero tempus Bindoës amplissimae dignitatis vir ab Hormisda in vinculis detinebatur. porro in negotiorum procella summaque animorum perturbatione, Besdas Bindoës frater in carcerem irrumpens, Bindoem fratrem inde extraxit: et collecta rusticorum atque civium turba, sub tertiam diei horam palatium ingressi, Hormisdam, quem regali habitu throno insidentem reperere, contumeliis variisque appetunt iniuriis. Bindoës autem Hormisdam apprehendens diadema ab eius capite avulsit, ipsumque in carcerem detrusit; Chosroëm vero ut paternum solium reciperet hortatus est. Hormisdas autem summisso ex carcere ad Persas nuncio, ut sibi, quae e Persarum re forent, dicendi copiam facerent, deprecatus est. indictus ergo in sequentem diem frequens Persarum conventus: qui ubi una cum plebe in regia congregatus fuit, Hormisdam vinctum coram adduci iussit. Hormisdas primum in reges, quae pateretur, non committenda, Persas monere: tum vero, quae tulisset tropaea, quae bona con-

οὐ βασιλεύσεν, τρόπαια πεποίηκεν, καὶ ὅσα εὐεργέτησεν Πέρσας, καὶ ὅπως Τούρκους τῆ Περσίδι φόρους τελεῖν πεποίηκεν, Ῥωμαίους δὲ εἰρήνης ἔραν, καὶ ὅπως τὴν Μαρτυρόπολιν παρέλαβεν, καὶ τὰς πατριῶς ἀριστείας ἐξήγγειλεν. ἤξιόν δὲ ἀποχειροτονηθῆναι Χοσρόην τῆς βασιλείας, ὡς φιλάδικον καὶ 5 ἄπληστον, καὶ αἰμοχαρῆ, ὑπεροπτικόν τε καὶ ὑβριστὴν καὶ φιλοπόλεμον· ὑπεῖναι δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τοῦτον μᾶλλον εἰς βασιλέα προχειρίσασθαι παρεκάλει. Βινδόης δὲ πρὸς Ὁρμίσδαν ἀντέλεγεν, καὶ τὰ τοῦτου σφάλματα εἰς μέσον προβαλλόμενος πάντα διηγείρεν κατὰ τοῦ Ὁρμίσδα· καὶ ἄγουσιν 10 εἰς μέσον τὴν τε γυναῖκα Ὁρμίσδου καὶ τὸν υἱόν· καὶ τοῖς προσειωθόσιν ἐπ' ὄψεσιν Ὁρμίσδου τούτους ἐδιχοτόμησαν. τὸν C δὲ Ὁρμίσδαν τυφλώσαντες, τῆ φρουρᾷ ἐναπέθεντο. καὶ ὁ μὲν Χοσρόης ἄχρι τινὸς τὸν πατέρα ἐφιλοφρόνησεν ἐν τῇ φρουρᾷ, πᾶσαν ἡδονὴν παρέχων· ὁ δὲ Ὁρμίσδας ὑβρεῖσι τοῦτον 15 V. 178 ἡμείβετο, καταπατῶν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεμπόμενα. ὄργισθεις δὲ ὁ Χοσρόης ῥοπάλοις ἀγρίοις ἐκέλευσε κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον τοῦτον ἀποθανεῖν. τοῦτο δὲ ἐλύπησεν τοὺς

2. ὅπως Τούρκους τῆ Περσίδι φόρους τελεῖν πεπ. A, δσους φόρους Τούρκων τελεῖν τῆ II. πεπ. vulg. 7. αὐτῷ μᾶλλον παῖδα A, omisso μᾶλλον, quod sequitur. 12. προσειωθόσιν A, quo sensu, nescio. 16. καταπατῶν — — πεμπόμενα om. A. ὄργισθεις δὲ ὁ X. ῥοπ. A, ὠργίσθη δὲ ὁ X. καὶ ῥοπ. vulg. 17. κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον A, κατὰ τὸν λαγὸνα τύπτεσθαι vulg.

tulisset, quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Persicas res auxisset, commemorare: ut pacem quaerere coegisset Romanos, ut Martyropolim subegisset, quantis etiam apud Persas pater excellisset praeclaris facinoribus, enarrare: quare Chosroem ceu dissidiorum cupidum, avaritiae voraginem, caedibus assuetum, praesumptuosum, iniuriis inferendis pronum, bellorumque tumultibus gaudentem, regno privandum: minorem sibi esse filium, quem potius regem promovendum persuadebat. at Bindoēs adversus Hormisdam perorans, et quos turpiter lapsus admisisset coram enumerans, consessum universum in Hormisdam incendit. uxorem tandem et filium Hormisdæ producant in medium, et sub ipsius Hormisdæ conspectu serra medios dividunt: eum vero oculis privatum coniecerunt in carcerem. ac nonnullo quidam dierum intervallo patrem in custodia benigne excepit Chosroēs, suppeditatis etiam, quae volupe forent, deliciis: Hormisda vero missa a rege munera pedibus conculcante, et iniurias conviciaque rependente, Chosroēs ira percitus, fustibus agrestibus per ilia usque ad necem caedi iussit. tam immane facinus Persas afflixit, et omnium

Πέρσας, καὶ μίσος κατὰ τοῦ Χοσρόου ἐπέθραυεν. Χοσρόης δὲ συναθροίσας δυνάμεις, τῶν βασιλείων ὑπεξελθὼν κατὰ τοῦ Βαρὰμ παρεγένετο ἐν πεδίῳ τοῦ Ζάβα ποταμοῦ, ἔνθα Βαρὰμ τὸν χάρακα εἶχεν. ὑπολαβὼν δὲ Χοσρόης, ὅτι τιτὰς τῶν ἀρ-
 5 γόντων πρόσκεινται τῷ Βαρὰμ, τούτους ἐφόνευσεν. ταραχθέν-
 τος δὲ τοῦ λαοῦ, ἀποδιδράσκει Χοσρόης μετὰ τιῶν ὀλίγων D
 καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Χοσρόην τῷ Βαρὰμ προσεχώρησαν.
 ὁ δὲ Χοσρόης ἠπόρει τί δράσει, ἐκίων μὲν συμβουλευόντων
 αὐτῇ πρὸς Τούρκους χωρεῖν, ἐτέρων δὲ πρὸς Ῥωμαίους. ὁ
 10 δὲ Χοσρόης τοῦ ἵππου ἐπιβύς καὶ τὸν χαλινὸν εἰσάσας προστά-
 τει πᾶσιν ἐπεσθαι τοῖς τοῦ ἵππου κινήμασιν. ὁ δὲ ἵππος ἐπὶ
 τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη ἀπεκίνησε, καὶ πρὸς τὸ Κερκέσιον παραγι-
 νεται· καὶ πρέσβεις ἐπέμπει τὴν ἑαυτοῦ ἄφιξιν κατὰδηλοῦ
 Ῥωμαίοις ποιούμενος. ἔτυχε δὲ Πρόβρον τὸν πατρίκιον ἐκεῖ ὄντα
 15 τοῦτον ὑποδέξασθαι, καὶ διὰ γραμμάτων τῷ βασιλεῖ μηνύ-
 σαντα τὰ κατ' αὐτόν. ὁ δὲ Βαρὰμ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς P. 224
 αὐτὸν αἰτούμενος μὴ συμμαχῆσαι τῷ Χοσρόῃ· κελύει δὲ ὁ
 βασιλεὺς Μανρίκιος Κομεντιόλω στρατηγῷ εἰς Ἱεράπολιν τὸν
 Χοσρόην ὑποδέξασθαι, καὶ βασιλικαῖς θεραπείαις τιμῆσαι·
 20 τῷ δ' αὐτῷ ἔπει κατέδειξεν ὁ βασιλεὺς Μανρίκιος γενέσθαι

2. τῶν add. ex A. 7. οἱ add. ex A. 8. δράσει A, δρά-
 σαι f, δράσοιτο vulg. 10. τοῦ ἵππου A, τῶν ἵππων vulg.
 12. Κέρσιον A. 13. ἐπέμπει A, πέμπει vulg. 15. μηνύ-
 σαι a. 16. πρὸς Μανρίκιον A.

odium adversus Chosroem provocavit. Chosroës collectis armatorum copiis regia se subduxit, et adversus in Zabae fluminis planitiem, qua Baram cum castris consederat, perrexit. optimatum vero suorum in Baram partes inclinare Chosroës suspicatus, eos morti tradidit: ex quo tumultuantibus copiis Chosroës cum paucis fugam inire cogitur: reliquus autem exercitus totus ad Baram defecit. quamobrem Chosroës quid sibi agendum foret incertus, cum alii ad Turcos, ad Romanos alii secedere suaderent, condensens equum, fraenumque remittens, spontaneos equi motus caeteros omnes sequi iussit. equus autem ad Romanorum fines progressus, ad Cercesium venit: tum vero legatos misit, qui adventum suum Romanis nunciarent. contigit autem Probum patricium ibi forte repertum eum excipere, et per literas, quae ad eum spectarent, cuncta imperatori significare. porro Baram, ne Chosroi suppetias ferret imperator, missis ad eum legatis oravit. at Mauricius imperator Comentiolo mandavit Chosroem Hierapoli susciperet, et regiis honoribus prosequeretur. caeterum hoc etiam anno celebrandae ad Blachernas supplicationis in sanctae deiparae

εις την μνήμην τῆς ἁγίας Θεοτόκου τὴν λιτὴν ἐν Βλαχέρναις, καὶ ἐγκώμια λέγειν τῆς δεσποίνης, ὀνομάσας αὐτὴν πανήγυρην.

A. M. 6081

Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει τεκνοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσ-5
ρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, Δομετιανὸν ἐπίσκοπον Μελιτι-
νῆς πρὸς αὐτὸν ἐξέπεμψεν τὸν ἴδιον συγγενῆ σὺν Ναρσῆ, τὴν
ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου τούτου καταπιστεύσας. οἱ τινες πα-
ραλαβόντες τὸν Χοσρόην καὶ πάσας τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις,
εις τὴν Περσίδα εἰσβάλλουσιν. ὁ δὲ Βαρὰμ τοῦτο μαθὼν 10
τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις ἀναλαβὼν, ἐν τόπῳ Ἀλεξανδρίνης
C ὀνομαζομένῳ ἐστρατοπέδευσεν, κωλύειν οἰόμενος τὰ ἐκ τῆς
Ἀρμενίας ἐρχόμενα στρατεύματα τοῦ μὴ ἐνωθῆναι τῷ Ναρ-
σῆ. ἐκέλευσε γὰρ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μουσταύωνα τὸν
τῆς Ἀρμενίας στρατηλάτην ἀναλαβεῖν τὰ στρατεύματα, καὶ 15
ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῆ, τοῦ ἅμα συστήσασθαι τὸν πρὸς τὸν Βα-
ράμ πόλεμον. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἠνώθησαν πᾶσαι αἱ Ῥωμαϊ-
καὶ δυνάμεις, καὶ παρετάξαντο κατὰ Βαρὰμ. ὁ δὲ Βαρὰμ
πρὸς τὸ ὄρος ἐστρατοπέδευσεν, δειλίᾳ κατεχόμενος. πολέμου
δὲ φοβεροῦ κρηθθέντος, ὁ Ναρσῆς τῶν Ἰνδικῶν κατωφρενή- 20
σας θηρίων, τὴν μέσσην τῶν βαρβάρων διέλυσε φάλαγγα. τού-

6. Μελιτηνῆς A. 9. τὸν add. ex A. 13. τῷ Ναρσῆ — —
ἐνωθῆναι om. a. 17. πᾶσαι αἱ ἀμφοτέραι δυν., καὶ
πάντες ἐστρατεύσαντο κατὰ Βαρὰμ a. 20. φοβεροῦ add. ex A.

exemplar et normam imperator Mauricius dedit, et dominae encomia recitari iussit, idque panegyrim nuncupavit.

A. C. 581

Persarum regis Chosrois II. annus primus.

Hoc anno Chosroë Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines episcopum sanguine sibi coniunctum ad eum misit imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli et exercitus regendi supremam contulit potestatem. illi Chosroë secum ducto, et universis Romanis copiis sibi adiunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, loco cui nomen Alexandrina constituit, et castra metatus, copias ex Armenia eductas ne Narseti aggregarentur impedire meditabatur. Mustaconem quippe Ioannem Armenicae militiae magistrum acies sibi commendatas secum sumeret, et Narseti, bello una cum eo adversus Baram movendo se adiungeret, Mauricius imperaverat. de nocte itaque cunctae Romanorum copiae in aciem unam conflatae, in Baram praeclaro ordine instructae sunt. Baram metu agitato ad montem castra metatur. inuito certamine, Narses calcatis Indicis animantibus, mediam barbarorum

του δὲ γενομένου καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Βαράμ ἡσθένησαν φά-
 λαγγες, καὶ γίνεται τοῦ τυράννου μεγάλη φυγή. ὁ δὲ Ναρ-
 σῆς ἀκυτασχέτως διώκων ἀνείλεν τοὺς Πέρσας. ἕξ δὲ χιλιάδας D
 ζωγρήσας, πρὸς Χοσρόην δεσμίους ἤγαγεν. ὁ δὲ Χοσρόης πάν-
 5 τας ἀνείλεν τῷ δόρατι. ὅσοι δὲ Τούρκοι ἐτύγχανον, τού-
 τους τῷ αὐτοκράτορι εἰς Βυζάντιον ἐπεμψεν. τῶν δὲ Τούρ-
 κων ἐν τοῖς μετώποις τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ διὰ μέλανος V. 179
 κεντητοῦ ἐχόντων, ἐρωτωμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ποίῳ
 τρόπῳ τοῦτο τὸ σημεῖον ἐπιφέρονται; οἱ Τούρκοι ἔφασκον
 10 πρὸ πολλῶν χρόνων λοιμὸν ἐν Τουρκίᾳ γενέσθαι, τινὰς δὲ
 τῶν ἐν αὐτοῖς Χριστιανῶν ὑποθέσθαι τοῦτο ποιῆσαι, ὡς ἐν-
 τεῦθεν σωτηρία κατὰ τὴν χώραν ἐγένετο. ὁ δὲ στρατὸς τῶν
 Ῥωμαίων τὴν σκηρὴν τοῦ Βαράμ καὶ τὸ τοῦλδον παραλαβόν- P. 225
 15 τες μετὰ τῶν ἐλεφάντων, τῷ Χοσρόῃ προσήνεγκαν. ὁ δὲ Βα-
 ράμ ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τὴν φυγὴν ἐποιή-
 σατο· καὶ οὕτως ὁ κατ' αὐτοῦ διαλύεται πόλεμος. ὁ δὲ
 Χοσρόης μεγάλην νίκην ἀναδησάμενος, τὸν ἴδιον ἀπέλαβεν
 θρόνον, καὶ ἐπινίκια εἰστία Ῥωμαίους. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀναξεν-
 γνύων ἐπὶ τὰ ἴδια, τῷ Χοσρόῃ ἔλεγεν· μέμνησο, Χοσρόη,
 20 τῆς παρουσίας ἡμέρας. Ῥωμαῖοί σοι τὴν βασιλείαν χαρίζον-

1. καὶ add. ex A. 7. διὰ μέλανος κεντητοῦ A, κεντητοῦ διὰ
 μέλ. vulg. 9. τοῦτο om. A. 10. τινὰς A, τινές vulg. 16.
 κατ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτὸν vulg. 18. εἰστία A, ἐστία vulg.

phalangem fregit: eo praestito, reliquae etiam Baram phalanges infir-
 matae, totusque cum tyranno exercitus in fugam effusus. Narses la-
 xatis habentis fugientes insequutus, Persarum maximam edidit stragem.
 ad sex millia vero vivos captos et vinculis obstrictos ad Chosroëm ad-
 duxit: quos ille hastis transverberatos neci tradidit. Narses, quos
 reperit Turcos, ad imperatorem Byzantium transmisit. porro Tur-
 ci crucis figuram nigris punctationibus effigiatam cum gerant in fron-
 tibus, qua ratione signum illud praeferant ab imperatore interro-
 gati, responderunt: multos ante annos cum pestis per Tusciam gras-
 saretur, quosdam ex suis Christianes auctores fuisse, ut id fieret, ex
 quo pristina salubritas in regionem reducta est. caeterum Romanorum
 exercitus tentorium Baram et universum eius bellicum apparatus atque
 elephantos capiens ad Chosroëm adduxit. Baram vero in interiores
 Persidis regiones fuga se recepit: bellumque adversus eum susceptum
 ita demum diremptum est. Chosroës tam praeclara victoria redimitus,
 proprium thronum recuperavit, epulumque triumphale et victoriae
 grates Romanis praebuit. Narses autem domum reversurus, Chosroi
 dixit: fac praesentis diei memor usque sis, Chosroës; regno te do-

ται. Χωσρόης δὲ τὴν δολοφονίαν δεδοικώς, ἐζήτει Μαυρίκιον χιλίους Ῥωμαίους εἰς φυλακὴν αὐτοῦ ἔχειν· ὁ δὲ Μαυρίκιος ἀγάπην πολλὴν πρὸς τὸν βάρβαρον κεκτημένος, ἐπλήθυνεν τὸ αἶτημα αὐτοῦ· καὶ οὕτως ὁ Περσικὸς τῶν Ῥωμαίων κατεπέπαυτο πόλεμος.

5

A.M. 6082· Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶν ἡ', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου πάσχα χρόνων τεσσάρων ἡμῖσι ἐστέφθη Θεοδόσιος C ὁ υἱὸς Μαυρικίου τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, ἣν ἀκήρξατο κίττειν Τιβέριος, ἀνεπλήρωσεν ἐν τῇ μέσῃ οὖσαν, ὄνπερ τόπον πρῶην ἔλεγον εἶναι πραιτωρίον. εἰρήνης δὲ βαθείας τὴν ἀνατολὴν καταλαβούσης, [ὁ Μαυρίκιος] ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐκύμαιεν πόλεμος. διὰ τοῦτο ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ ἀνατολῆς 15 ἐπὶ τὴν Θράκην μετήγαγεν.

A.M. 6083· Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, καὶ τῶν ταγμάτων Δτὴν Θράκην καταλαβόντων, ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς ὁ Μαυρίκιος ἰδεῖν τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεστραμμένα. ἡ δὲ ἀγούσα

6. Ὀκτωβρίῳ a. 8. ὁ add. ex A. τοῦ αὐτοκρ. om. A, ante haec verba χρόνῳ τετάρτῳ add. f. 14. ὁ Μαυρίκιος delendum videtur. πόλεμος A, πόλεμον vulg. 15. ἀπὸ ἀνατολῆς A, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν vulg.

nant Romani. Chosroës porro necem dolis intentandam veritus, Romanos mille ad sui custodiam et satellitium deputandos a Mauricio expetiit. Mauricius vero multa humanitate erga barbarum usus, postulatis eius fecit satis: huncque tandem exitum bellum Persicum obtinuit.

A. C. 582· Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione octava, Theodosius Mauricii imperatoris supremi filius, die paschatis sancte, a Ioanne patriarcha, quatuor solis annis cum medio natus coronam imperii accepit.

Eodem anno Mauricius supremus imperator sanctorum quadraginta martyrum ecclesiam, a Tiberio exaedificari coeptam, et iam ad opus medium ductam absolvit. praetorium eo loco quondam constructum narrant. profunda vero pace totum orientem occupante, Europa bellorum procellis agitabatur: eapropter ipse supremus imperator imperii vires omnes ab oriente in Thraciam transportavit.

A. C. 583· Hoc anno ineunte vere, et copiis in Thracia iam collectis, Mauricius cum eis egressus ruinas a barbaris excitas visum perrexit. augusta vero, patriarcha, et universus senatus, ne propria opera move-

καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος παρεκάλουν τὸν βασιλέα μὴ αὐτουργῆσαι πόλεμον, ἀλλὰ στρατηγῷ τοῦτον ἐγχειρῆσαι· ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο. ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ πολέμῳ, γέγονεν ἡλίου ἔκλειψις. ἐπεγένοντο δὲ ἔξαισίων πνευμάτων φυσήματα, νότος βίαιος. ἐν δὲ τῷ Ῥηγίῳ ἐλθόντος, τῶν πενήτων τὰ πλήθη ἀργυροῖς ἐψυχαγωγῆσεν. ἐπὶ Θῆρων δὲ ἐξελ- P. 226
θῶν ὁ αὐτοκράτωρ, ὃς ἄγριος παμμεγέθης κατὰ τοῦ καίσαρος ὤρμησεν. ὁ δὲ ἵππος διὰ τὸ φοβερὸν τοῦ θεάματος ἀποβαλεῖν τὸν καίσαρα ἐγχειρεῖ. ἐπὶ πολὺ δὲ ἀκαταστατήσας οὐκ
10 ἠδυνήθη τὸν καίσαρα ὄψαι· ὁ δὲ ὅς ὑπ' οὐδενὸς τρωθεῖς, ἀνεχώρησεν. ἐπὶ τὴν Πείρινον δὲ διὰ ναυτιλίας τὴν πορείαν V. 180
ποιούμενος, ἀνέμων ἔξαισίων καὶ βροχῆς γενομένης, καὶ αὐτῶν ἀπορησάντων, τὸ σκάφος ἐφέρετο τοῦ αὐτοκράτορος, ὥστε παραδόξως διασωθῆναι ἐν τῷ λεγομένῳ Διονίῳ. τῇ δὲ νυκτὶ
15 ἐκείνῃ γύναιον ἔτικτεν, καὶ βουὰς οἰκτρὰς ἤφιει· πρῶτας δὲ γενομένης, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τὸ συμβησόμενον. καὶ εἶδον παιδίον γεννηθὲν ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων ἀμέτοχον, B
μητε χεῖρας μητε βραχίονας ἔχον· πρὸς δὲ τῷ ἰσχύῳ ἰχθύος οὐρὰ πρόσφυως ὑπῆρχεν αὐτῷ. ταύτη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἵππος

4. ἔξαισίων A, ἐξ αἰσίων vulg. ἐπεγέν. δὲ ἐξ. πν. φυσ. om. f.
5. ἐλθόντος] ἐλθῶν A, manu correctoris. 12. καὶ αὐτῶν] τῶν αὐτῶν vulg. 14. διασωθῆναι A, σωθῆναι vulg. 15. βουὰς] φωνὰς a. 16. ἰδεῖν τὸ συμβ. A, ἰδεῖν, τί τὸ συμβ. vulg. 17. εἶδον A, εἶδεν vulg.

ret bellum, quin illud duci committeret, rogabant: quod ille detrectavit admittere. eo igitur ad castra pergente, solis defectus contigit: ventorumque vehementium, noti videlicet violentioris, flatus exorti sunt. Rhegium cum attigisset, magnam egenorum multitudinem nummis argenteis in eos sparsis recreavit. cum venatum prodiisset, ingens aper in caesarem ex impetu irruit: equus eius aspectu territus caesarem excutere conabatur: cum saltibus, calcibus et excussibus lusisset satis, caesarem exturbare nunquam valuit. tum vero aper a nullo laesus, in silvam secessit. Perinthum praeterea navigio iter faciens, vehementiore vento pluviaque incumbente, mautis ad extremas adductis angustias, scapha, qua vehebatur imperator, procellis asportata est, et praeter omnium opinionem, ad locum, cui nomen Daonius, salva rediit. eadem illa nocte parturiens mulier lamentabiles voces edebat. exorto die misit imperator, qui parentem, ut, quae contigerat, rei fieret ipse spectator. vidit autem infantem natum oculis et palpebris orbium, cui neque manus neque brachia essent: e coxis autem piscis cauda illi enascebatur. eodem quoque die equus imperatoris phaleris aureis circumquaque ornatus concidit subito, atque ru-

τοῦ βασιλέως ὁ τὸν χρυσοῦν περικείμενος κόσμον, ἀθρόως διεργάγη πεσόν. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτοις πᾶσιν οἰωνισάμενος, περίλυπος ἦν. τῇ δὲ ὑστεραία ἄνδρες τρεῖς Σκλαβινοὶ τὸ γένος, μηδὲν τι σιδηροῦν περιβαλλόμενοι, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκράτηθησαν, κιθάρας μόνως βαστάζοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠρώτα, 5 πόθεν τε εἶεν καὶ ποῦ τὰς διατριβὰς ἐποιούητο; οἱ δὲ τὸ μὲν γένος ἔφασαν πεφυκέναι Σκλαβινοί· πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ ἠκικέναι· τὸν δὲ Χαγάνον πρὸς αὐτοὺς C πρῆσβειαν πέμψαι, καὶ δῶρα τοῖς ἐθνάρχαις αὐτῶν τοῦ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ κατὰ Ῥωμαίων· οἱ δὲ ταξιμέγχει αὐτῶν 10 ἀπέστειλαν αὐτοὺς ἀπολογησασθαι τῷ Χαγάνῳ, ὅτι εὐ δύναται διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀποστῆλαι αὐτῷ συμμαχίαν. δεκάκαιδέκα δὲ μηνῶν ἔφασκον ποιήσασθαι ὁδοπορίαν, καὶ οὕτως τοῖς Ῥωμαίοις περιπεσεῖν. κιθάρας δὲ περιφέρεσθαι, ὡς μὴ εἰδότες ὄπλα περιβαλέσθαι τινά, τῆς γῶρας αὐτῶν 15 ἀγνοούσης τὸν σίδηρον. ὁ δὲ ἀντοκράτωρ θανυμάσας τὴν τε ἡλικίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν σωματίων αὐτῶν ἐπαινήσας, εἰς Ἡράκλειαν αὐτοὺς παρέπεμψεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχιάλον, καὶ μαθὼν ὅτι πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον Περσῶν τε D καὶ Φράγκων παρεγένοντο, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βουσιλεια. 20

3. τρεῖς om. A a f. 7. σιδηροῦν A, σίδηρον vulg. 7. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ A, πρὸς τῷ τέλει Ὠκ. vulg.
9. ἐθνάρχαις A, ἐθνάρχοις vulg. 11. δύναται A, δύνανται vulg.
15. εἰδότες A, εἰδότες vulg. 16. τὸν σίδ. A, τὸ σ. vulg.
20. φραγγάνων A.

ptus est. istis omnibus tanquam omnibus intentus imperator, tacito moerore conficiebatur. postera luce viri tres Sclavinorum genere orti nullo ferro vel gladio accincti, sed citharis tantummodo instructi, a Romanis capti sunt. unde traherent ortum, vel moram facerent, imperator rogare. illi se genere Sclavinos, et ad oceani limes habitare responderunt. Chaganum autem legatos ad se misisse, et tribuum suarum praefectos muneritasse, ut sibi suppetias adversus Romanos ferrent: se vero ab familiarum capitibus missos, qui eos apud Chaganum excusarent, quod ob viarum remota intervalla manum auxiliarem ei praebere nequeant. octodecim vero mensium iter confecisse, ac ita demum in Romanorum manus se prolapsos asseverabant: citharas autem circumduxisse; in regione quippe ferri nescia natos, armis non assuetos se tegere. imperator hominum staturam miratus, laudata corporis eorum proceritate, ipsos Heracleam misit. inde cum Anchialum venisset, de legatorum a Persis et Francis missorum adventu certior factus, Byzantium et regiam revertitur.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Χαγάνος ἐζήτει προσθήκας ταῖς συν- A.M. 6084
 θήκαις λαμβάνειν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοὺς λόγους τοῦ βαρ-
 βάρου οὐ παρεδέξατο. διὰ τοῦτο ὁ Χαγάνος ἤρατο πύλιν τὸν
 πόλεμον, καὶ πολιορκεῖ τὴν Σιγγιδόνα, καὶ στρατοπεδεύει κατὰ
 5 τὸ Σέρμιον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ στρατηγὸν τῆς Εὐρώπης χειροτονεῖ
 τὸν Πρίσκον. ὁ δὲ Πρίσκος τὸν Σαλβιανὸν ὑποστράτηγον ποιή-
 σαις προτρέχειν ἐκέλευσεν. καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων χωρήσαν- P. 227
 τες συγκροτοῦσι πόλεμον καὶ νικῶσιν Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ Χαγάνος
 τοῦτο ἀκηκῶς, ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις, ἐχώρει πρὸς πό-
 10 λεμον. ὁ δὲ Σαλβιανὸς ἰδὼν τὰ πλήθη καὶ καταπλαγεῖς,
 πρὸς Πρίσκον ἀφικνεῖται. γνούς δὲ ὁ Χαγάνος τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ὑποχώρησιν, εἰς Ἀγγιάλον ἐξέρχεται ἥτοι εἰς τὸν
 ἅγιον Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον τῷ παμφύγῳ πυρὶ παραδέδω-
 κεν· μεταβὰς δὲ εἰς τὰ Δριζίπερα ἐπιχειρεῖ ἐκπορθῆσαι τὸ
 15 πόλισμα, πολιορκητικὰ ἐξεργασάμενος ὄργανα. οἱ δὲ τὰ Δρι-
 ζίπερα οἰκοῦντες ἐπὶ πλείστον [τε] παρέταξαν τὸ θράσος. τὰς B
 γὰρ πύλας ἀναπετάσαντες, ἠκείλουν τοῖς βαρβάροις πολεμεῖν,
 ἐν δειλίᾳ ἐξαισιῶ ὄντες. τότε δὴ τότε θεῖαί τινες αὐτοῖς
 ἐπέστησαν δυνάμεις. μεσουύσης γὰρ ἡμέρας ὄρᾳ ἔδοξαν οἱ

1. ταῖς συνθήκαις om. A. 3. παρεδέξατο A, κατεθ. vulg. 8.
 καὶ νικῶσιν — — — πρὸς πόλ. om. A. 9. πολεμικὰ A.
 16. παρέταξαν τὸ θρ. A, παρέτάξαντο θράσος vulg. 18. ἐν
 δειλίᾳ ἐξαισιῶ ὄντες A e f, ἐν διαλεξεσιν ὄντες vulg. θεῖαί
 τινες αὐτοῖς ἐπέστησαν δυνάμεις A f, θεῖα τις αὐτοῖς ἐπέστη δύ-
 νამις vulg.

Hoc anno Chaganus ad pactam sibi pecuniarum summam augmen- A. C. 584
 tum dari postulabat. imperator vero barbari sermones respuit. quare
 bellum renovare Chaganus constituit; mox Singidonem obtinet, et ad
 Sirmium castra metatur. imperator autem Priscum Europae ducem
 instituit. Priscus Salvianum sub se legatum elegit, et praecurrere
 ante exercitum iubet. in barbaros itaque irruptione facta, acrique
 conserto praelio, penes Romanos stetit victoria: cladis accepto nun-
 cio, alium exercitum instruit Chaganus, et ad pugnam egreditur. Sal-
 vianus armatorum ingenti multitudine conspecta, deterretur, et ad
 Priscum revertitur. recessu Romanorum cognito, versus Anchialum
 Chaganus procedit, sanctum Alexandrum intellige: et vasto incendio
 locum omnem depopulatur. inde Drizepera divertit, et obsidionali-
 bus machinis comparatis oppidum expugnare molitur. Drizeperorum
 incolae pectus audacissime opposuere: reseratis enim portis, cum
 barbaris se fortiter congressuros, extrema necessitate oppressi minaban-
 tur. tunc sane, tunc temporis divina illis affuit virtus. manifesta quippe
 meridiei luce Romanorum copias urbe egredientes cernere barbari

βάρβαροι Ῥωμαίων δυνάμεις ἐπεξιούσας τοῦ ἄστεως, καὶ μέλλειν συμπλέεσθαι, καὶ καταπλαγέντες συντόνῳ φυγῇ ἀπὸ
 V. 181 διδρῦσκουσιν, καὶ ἐπὶ τὴν Πείρινθον γίνονται. ὁ δὲ Πρίσκος
 μὴδὲ θεωρεῖν φέρων τὰ πλήρη τῶν βαρβάρων, εἰς τὸ Τζου-
 ρουλον εἰσελθὼν φρούριον ἡσφαλίζετο. ὁ δὲ βαρβαρος τὸν 5
 Πρίσκον πολιορκεῖν ἐνεχείρει. ταῦτα δὲ ἀκηκοὼς Μαυρίκιος,
 C διηπόρει τί δρῶσι, εὐβουλία δὲ καταστρατηγῇ τῆς ἀπείρου
 δυνάμεως· καὶ ἓνα τῶν ἐξκουβιτόρων μεγάλας δωρεαῖς καὶ
 ὑποσχέσει πείθει ἕκοντι περιπεσεῖν τοῖς βαρβάροις· καὶ
 δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πρίσκον γράμματα περιέχοντα ταῦδε· τῷ 10
 ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ Πρίσκῳ. τὴν ἀλιτηρίαν τῶν βαρβάρων
 ἐγχείρησιν μὴ δειλιώσης· πρὸς γὰρ ἀπώλειαν αὐτῶν τοῦτο γέ-
 γονεν. γίνωσκε γὰρ ὅτι μετὰ πολλῆς ἀσχύνης ἔχει ὁ Χαγάνος
 ὑποστρέψαι εἰς τὴν ἀφιερωθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ῥωμαίων χώραν.
 διὰ τοῦτο καρτερήσῃ ἢ σοῦ ἐνδοξότης ἐν Τζουρούλῳ περιρέμ- 15
 βων αὐτόν. πέμπομεν γὰρ διὰ θαλάσσης πλοῖα, καὶ αἰχμη-
 D λωτίζομεν τὰς φαιελίας αὐτῶν. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰ-
 σχύνης καὶ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποστρέψαι. ὁ δὲ Χαγάνος
 κρατήσας τὰ γράμματα καὶ ἀγαγούς, γίνεται περιδής. καὶ

3. ἕως τὴν II. e f. 4. μὴδὲ] μὴ A f. 5. φέρων] θέλων z.
 Τζουρουλλὸν A. 7. εὐβουλία A sec. man. quemadmodum coni.
 Goar. ἀβουλία vulg. 15. καρτερήσῃ A, καρτερεῖ f, καρτερήσει
 vulg. 16. αὐτόν] αὐτοῦς A b. 17. τὰς φαιελίας αὐτῶν
 A a f, αὐτοῦς vulg.

sibi visi sunt, et ineundum armorum minitantes congressum: ex quo conturbati, in praecipitem fugam se proicientes, Perinthum se contulere. Priscus autem solius barbaricae aciei conspectum ferre non sustinens, in Tzurulum castrum ingressus diligenti custodia vitam tutabatur: exinde ad obsidendum Priscum animus barbaro principi factus. quod cum ad Mauricium perlatum, quid ageret, dubius haesit. bono tandem consilio adversus innumeram barbarorum multitudinem armatur, et prudentia oppugnat. de excubitorum igitur numero unum ad castra profectum in barbarorum potestatem sponte prolabi donis ingentibus et pollicitis amplioribus suadet: ac una simul ad Priscum litteras ei committit in haec verba. gloriosissimo duci Prisco. nefarium barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipsis erit. Chaganum cum magno dedecore in assignatam sibi a Romanis provinciam redire certo scias. quare gloria tua Tzuruli perduret, et Chaganum circumvertet, et pro libito circumagabit. copiosam classem mari transmittimus, captivitatemque hosti paramus: qui alioqui cum dedecore et damno domum reversurus est. Chaganus interceptis litteris scripta legit, et una metu consternitur: pacisque cum

συνθήκας πρὸς τον Πρίσκον διαθέμενος, καὶ εἰρηνεύσας ἐπὶ δώροις ὀλίγοις καὶ ἀναξιολόγοις εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανέβλεψεν γῆν μετὰ φυγῆς κραταιῶς.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωανν. 685

A.M. 6085

P. 228

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν Πρίσκον σὺν πάσαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσιν ἐπὶ τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἐπέμψεν, ὥστε τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη διαπερᾶσαι κωλύσῃ. τούτου δὲ ἐλθόντος ἐπὶ τὸν Δορόστολον, ὁ Χαγάνος μαθὼν πρέσβεις ἐξέπεμψεν πρὸς αὐτόν· καὶ κατηγιάτω Ῥωμαίους B
10 ἔναρξιν τῷ πολέμῳ διδόντας. ὁ δὲ Πρίσκος ἀπελογεῖτο· ὅτι οὐ πρὸς βαρβάρους τὸν πόλεμον ποιῆσαι παραγέγονα· ἀλλὰ πρὸς τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπεστάλην. ἀκηκῶς δὲ ὁ Πρίσκος ὅτι Ἀρδάγαστος τὰ πλήθη τῶν Σκλαβινῶν πρὸς τὸ πραιδεῦσιν διεσκόρπισεν, διαπεράσας τὸν Ἰστρον
15 μεσοῦσης νυκτὸς ἀδοκῆτως τῷ Ἀρδάγαστῳ συνέμιξεν. ὁ δὲ Ἀρδάγαστος τοῦ κινδύνου αἰσθόμενος ἵππου τε γυμνοῦ ἐπιβάς, μόλις διασώζεται. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνελόντες πλήθη Σκλαβινῶν, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἀρδάγαστον ἰδιατεμόντες γῶραν, αἰχμαλωσίας τε κρατήσαντες πολλὰς εἰς τὸ Βυζάντιον C
20 ἐπέμψεν διὰ Τατήμερος. ὁ δὲ Τατήμερ ἐκλύτως τὴν κορείαν

3. γῆν add. ex A. 10. ὅτι οὐ πρὸς — — — ὁ Πρίσκος

om. A f. 15. μεσ. δὲ 17ς νυκτὸς A. 19. πολλούς A. 20.

Τατήμερος] Τήμερος A. Τατήμερ] Τάτητος A f, Τάτητος B.

Prisco conditionibus, levium et nullius pretii munerum accessione contentus, composuit pacem, et maxima, qua potuit, fuga se surripuit.

Hierosolymorum episcopi Anno annus primus.

A. C. 585

Hoc anno imperator Mauricius Priscum Romanorum cum copiis omnibus ad Istrum flumen ablegat, ut Sclavinorum gentes amnem traicere molientes impediret. cum vero Dorostolum venisset, Chaganus de eius adventu certior factus, legatos misit, qui Romanos bello initium atque occasionem dare questi sunt. respondit Priscus: bellum in barbaros moturus minime missus sum: solas Sclavinorum gentes a me coercendas iussit imperator. Priscus autem Sclavinorum populum ab Ardagasto duce sparsim per Romanam provinciam effusum cum rescisset: Istro traiecto, noctis sub medium ex improvise Ardagastum adoritur, et cum eo manus conserit. Ardagastus, cognito periculo, nudo equo insiliens vix salutem fuga consequitur. Romani multis Sclavinorum copiis caesis, atque universa Ardagasti regione devastata, captisque innumeris, multos ex eis Byzantium per Tatemeram transmisere. Tatemer iter agens incautus et resolutus, vino insuper et voluptatibus per vias indulgens, tertia die in irruentium Sclavino-

ποιούμενος, και εις μέθην και τρυφήν επιδιδούς ημέλει. και τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ πλήθῃ Σκλαβινῶν ἐπιτίθενται αὐτῷ· και δειλία συσχεθεῖς, φεύγων εις τὸ Βυζάντιον ἦκεν. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ Ῥωμαῖοι ἐγκρατῶς τοῖς Σκλαβινοῖς μαχησάμενοι, κρα-

- V. 182 αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεὶ ἀποσπῶζουσιν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ εὐφρανθεῖς, εὐχαριστηρίους ὕμνους μετὰ πάσης τῆς πόλεως τῷ θεῷ προσέφερεν. ὁ δὲ Πρίσκοσ θαρρήσας, εις τὰ ἐσώτε-
ρα μέρη τῶν Σκλαβινῶν ἐχώρει. Γῆπαισ δὲ ἀνῆρ τῆς θρη-
σκείας τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχων αὐτομολεῖ πρὸς Ῥωμαίους, 10
D και τὴν εἴσοδον τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέδειξεν, και τῶν βαρβάρων ἐκράτησαν· ἔφησε δὲ και Μουσουίκιον τὸν ῥῆγα τῶν βαρβα-
ρων ἀπὸ τριάκοντα σημείων διάγειν. προδοσίᾳ δὲ τοῦ Γῆ-
παιδος διαβὰς τὸν ποταμὸν ὁ Πρίσκοσ, μεσουύσης τῆς νυκτός
εὗρισκει τὸν Μουσουίκιον διεφθαρμένον τῇ μέθῃ. ἐπιτάφιον γάρ 15
ἑορτὴν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐώρταζεν· και τοῦτον συλλαβόμενος
ζῶντα, φόνον πολὺν ἐν τοῖς βαρβάροις εἰργάσατο. πολλῆς δὲ
αἰχμαλωσίας κρατήσαντες, μέθῃ και τρυφῇ ἑαυτοὺς ἐκδεδώκα-
σιν. συναθροισθέντες δὲ οἱ βάρβαροι τοῖς νενικηκόσιν ἐπί-
P. 229 στανται· και ἦν ἂν ἡ ἀντίδρασις χαλεπωτέρα τῆς προῖκαρ- 20

1. ἐπιδιδούς A, ἐπιδούς vulg. και τῇ τρίτῃ ἡμ. A, ἐν τῇ τρίτῃ
δὲ ἡμ. vulg. 4. τοῖς add. ex A. 6. τῷ βασιλεὶ om. A.
7. εὐχαριστηρίους A, εὐχαριστίους vulg. 12. Μουσουίκιον A a.
Μουσουύγιον e, Μουσουύγιον vulg. 13. διάγειν] ὑπάρχειν f.
16. ἐώρταζεν A, ἐόρταζεν vulg. 20. ἀντίδοσις A f.

rum manus incidit: tum metu correptus, fuga Byzantium attingit. at Romani reliqui viae comites Sclavinorum impetum fortiter sustinentes, praeter spem omnem barbaros superant, et universam praedam captivorumque turmas incolumes ad imperatorem Byzantium detulerunt. his imperator laetatus, beneficium divinum laudibus et hymnis compensat, et cum totius urbis populo grates deo litat. porro Priscus successu audentior redditus, interiores Sclavinorum partes penetrat. tum vero Gepes vir Christianorum religioni addictus, in Romanorum partes transiens, ingressum Romanis indicat: qui nullo labore barbarorum regionem obtinent. Musugium autem barbarorum regem ad trigesimum lapidem morari referebat. Priscus itaque Gepedis prodicione usus profunda iam nocte Musugium vino plane obrutum comperit; funebrem etenim solemnitate proprio fratri sacraverat. eo igitur vivo comprehenso, horrendam omnino barbarorum stragem edidit. hinc ubere praeda potiti Romani in crapulas et voluptates resolvuntur. quare barbari in unum agmen denuo collecti impetum in victores faciunt: malorum autem illatorum ultio praeclaro facinore

ξίας ἀνδραγαθίας, εἰ μὴ ὁ Γένζων μετὰ τῆς περικῆς δυνάμεως τῶν Ῥωμαίων ἐπιστάς, μάχη κραταιᾷ διεκόλυσε τὰς ὁρμὰς τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Πρίσκος τοὺς τὴν φρουρὰν αὐτῷ πεπιστευμένους ἀνεσκολόπισεν.

5 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Παῦλος ὁ τοῦ βασιλέως πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς βασιλικοῖς μνήμασιν· ὁμοίως καὶ Ἀναστασία ἡ αὐτοῦ ἀγούστα ἢ πενθερὰ τοῦ Μαυρικίου, γυνὴ δὲ Τιβερίου τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὴ ἐτάφη μετὰ Τιβερίου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. B

10 Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Πρίσκου πάλιν τὸν Ἰστρον κατελα- A.M. 6086
βόντος, καὶ τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη πραιδεύσαντος, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεῖ ἀναπέμψαντος, ὁ βασιλεὺς τὸν Τα-
τιμερα ἀποστείλας πρὸς Πρίσκον, παρακελεύεται αὐτόθι τὸν χειμῶνα διατρέψαι τοὺς Ῥωμαίους καιρὸν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
15 τοῦτο μαδόντες ἀντέλεγον, ὡς οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι
διὰ τε τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πολεμίαν ὑπεῖναι τὴν C
χώραν, καὶ τὰ ψύχη ἀφόρητα. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις πιθανοῖς ἐπεισεν αὐτοὺς ἐκεῖ χειμῶσαι, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλευσιν πληρῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυρίκιος ταῦτα ἀκηκῶς

2. διεκόλυσε A, διέλυσε vulg. 3. αὐτῶν A. 7. αὐτοῦ add.
ex A. 11. ἔθνη om. f. 12. Τατήμερον f. 15. μεμα-
θηκότις A. 16. καὶ τὸ πολεμίαν ὑπεῖναι A, καὶ τῶν πολε-
μίαν ὑπ. vulg. 17. καὶ τὰ ψύχη om. A a f. πειθανοῖς
vulg. 18. ἐπεισεν A, ἐπειδεν vulg.

prius edito acerbior extitisset, nisi Genzon cum toto peditatus robore certamen iniens acerrimum barbarorum vires fregisset. porro Priscus cunctos quibus sui corporis custodiam demandaverat, in patibulum egit.

Eodem anno Paulus imperatoris pater morte Cpoli perfunctus, inter imperatores parem eis sepulturam et tumulum obtinuit: similiter et Anastasia augusta socrus Mauricii, Tiberii vero imperatoris coniux, iuxta virum suum Tiberium sepulchri locum cosequuta est.

Hoc anno cum Priscus iterum Danubium occupasset, et Sclavino- A. C. 586
rum ditionem depopulatus, magnam inde praedam, et captivorum numerum ad imperatorem summisisset: imperator Tatemere ad Priscum misso Romanum exercitum iis in locis hibernare iubet. placito imperatoris accepto, moram deprecabantur Romani, ac quum propter barbarorum sibi oppositum exercitum, tum hostilis et infestae regionis periculum, et intoleranda frigora, id nusquam fieri posse in adversum obiiciebant. Priscus suavibus verbis militem demulcet, et imperatoris iusso obsequentem, hibernam ibidem stationem habere suadet. Mauricius his auditis Philippicum generum orientis ducem, quemque

Φιλιππικόν τὸν ἴδιον γαμβρόν τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν ἐποίησε κόμητα τῶν ἐξκουβιτόρων θαρρῶν αὐτῷ, ὡς τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔξευξεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἤρξατο κτιζεῖν ἐν Χρυσοπόλει τὴν μονὴν τῆς παραγίας ἡμῶν δεσποίνης Θεοτόκου καὶ παλατίον ἐν αὐτῇ ὀφείλον ὑποδέχεσθαι Μαυρίκιον 5 τὸν βασιλέα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ποιήσας ἰχθυοτροφεῖα καὶ Δ παραδείσια ἔνδοθεν [ἔσω] εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν οἰκίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Φιλιππικοῦ.

A.M. 6087 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κυριακοῦ, Ἀντιοχείας 10 Ἀναστασίου ἔτος α΄.

V. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τὰ τοῦ Βυζαντίου προάστεια τίκονται τέρατα, παιδίον τετράπουν, καὶ ἄλλο δικόρουφον. λέγουσι δὲ οἱ τὰς ἱστορίας ἐπιμελῶς ἠγγράφοντες μὴ σημαίνειν ἀγαθὰ

P. 230 τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς 15 τὸν Πρίσκον τῆς στρατηγίας ἀποκαύει. Πέτρον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τὰς δυνάμεις ἀράμενος πρὶν ἢ τὸν Πέτρον φθάσαι διεπέρα τὸν ποταμὸν. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν μετάβασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ἀκηκόως, λίαν ἐθαύμασεν, καὶ πρὸς τὸν 20 Πρίσκον ἀπέστειλεν, μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, καὶ μοῖραν

3. αὐτῷ ἔξευξεν A, ζεύξας αὐτῷ vulg. 7. ἔνδοθεν ἔσωθεν A f, sed alterutrum delendum videtur. 13. δύο χορυφῶν A f.
15. ἂν add. ex A. 16. τὸν Πρ. τῆς στρατ. A, τῆς στρατ. τὸν Πρ. vulg. 19. διαπερῆ A.

ob ei iunctam in matrimonium sororem fidissimum habebat, excubitorum comitem creavit. porro Philippicus sanctissimae dominae nostrae monasterium et ad illud palatium quo Mauricius imperator cum liberis aliquando foret excipiendus Chrysopoli coepit aedificare: piscinas etiam et hortos ad eius usum deliciasve intus paravit: Cpoli autem Philippici domum ab eo nuncupatam extruxit.

A. C. 587 Cpoleos episcopi Cyriaci, Antiochiae Anastasii annus primus.

Hoc anno monstra in suburbanis Byzantii locis nata sunt: puer nimirum quadrupes, et alius biceps. accurati porro historiarum scriptores urbibus, in quibus illa prodierint, nil boni faustique portendere asseverant. imperator autem Prisco a summa exercituum praefectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum ducem instituit. de sua exantoratione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri adventum omnibus copiis, amnem traiecit. ut Romanas acies ulteriorem ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id satis miratus, misit ad Priscum causam nimirum percunctatu-

λαβέν τῆς πραιίδας· καὶ οὕτως τὸν ποταμὸν διανήξασθαι.
 λίαν γὰρ ἐχαλέπαινεν ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασι τῶν Ῥωμαίων.
 πέμπει τοίνυν ὁ Πρίσκοσ περὶ τούτων πρὸς τὸν Χαγάνον πρε-
 σβείαν Θεόδωρον τὸν ἱατρόν, ἀγγινοῖα καὶ συνέσει κεκοσμη- B
 5 μένον. οὗτος ἐωρακῶς τὸν Χαγάνον μέγα φρονοῦντα, καὶ τὰς
 ἀποκρίσεις ἀλαζονικώτερον ποιούμενον (ἠπεῖλει γὰρ πάντων
 τῶν ἔθνων αὐτὸν εἶναι κύριον) διηγήματι παλαιῷ τὸν βαρβα-
 ρικὸν κατεπράυνε τύπον· ἔφασκεν γὰρ· ἄκουσον, Χαγάνε,
 ἐπωφελοῦς διηγήματος. Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασι-
 10 λεύς περιφανῆς τε καὶ λίαν εὐδαίμων, τῷ πλούτῳ λαμπρὸς
 καὶ ταῖς δυνάμεισιν ἀκαταμάχητος, πλεῖστα καὶ μεγάλα ἐδου-
 λώσατο ἔθνη· ἐντεῦθεν εἰς ἀλαζονείαν περιπεσὼν, χρυσοκόλ-
 λητον ὄχημα ἐκ λίθων τιμίῳν κατὰσκευάσας, ἐπικάθηται τού-
 15 τῳ, καὶ ὑποβάλλει τῷ ζυγῷ τῶν ἡττηθέντων βασιλέων τέσσα-
 ρας ἔλκειν τὸ ὄχημα. τούτου δὲ γενομένου, ἐν ἐπισήμῳ ἐστῶτι C
 εἰς τῶν τεσσάρων βασιλέων συχνῶς τὸ ὄμμα ἀπέστρεφεν εἰς τὰ
 ὀπίσω, καὶ τὸν τροχὸν ἐώρα κυλιόμενον· τῷ Σέσωστρι δὲ ἐπε-
 ρωτῶντι, διὰ τί ὀπισθεν ἐπιστηρίζει τὰ ὄμματα; τοῦτον εἰπεῖν
 τὸν τροχὸν θανμάζω ἀστατοῦντα, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κινούμε-
 20 νον· καὶ ποτὲ μὲν τὰ ὑψηλὰ ταπεινοῦντα, αὐθις δὲ τὰ τα-

3. πρὸς τὸν Χαγάνον A, Χαγάνῳ vulg. 6. ποιούμενον A,
 ποιούμενος vulg. 9. ὁ τῶν add. ex A. 10. λίαν add. ex A.
 16. εἰς τὰ ὀπίσω A, εἰς τοῦπίσω vulg. 17. τὸν δὲ Σέσωστριν
 ἐπερωτῶντα A f.

rus, ac simul praedae partem consequi apud se consiliatus: atque ita demum amnem ipse transveheretur. quam moleste enim ferebat prosperum quippiam Romanis succedere. ad Chaganum itaque legationem de his Priscus instruit, Theodorum videlicet medicum, virum animi solertia et prudentia insignem. qui cum tumidos Chagani spiritus, eiusque responsa arrogantius data (cunctarum quippe nationum sese praedicabat dominum) animo percepisset: barbaricam hominis insolentiam antiqua narratione demulcebat. ad eum itaque conversus: audi, inquit, Chagane, narrationem tibi profuturam. Sesostri, Aegyptiorum rex illustris, atque oppido felix, divitiis alioqui clarus, et armorum robore prorsus invictus, innumeras atque potentissimas nationes subegit: eoque in superbiam omaino dementem prolapsus currum auro lapidibusque pretiosis compactum paravit, cui insidens, ex devictis regibus quatuor, qui currum equorum more traherent, ad iugum alligavit. interim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conversis retro frequenter luminibus rotam sese circumvolventem attentius contemplabatur. Sesostri vero sciscitanti, cur retro figeret oculum, respondit ille: rotae inconstantiam demiror in

πεινὰ ἀνυποῦντα. τὸν δὲ Σέσωστριν συνετώς τὴν παραβολὴν τῆ ἀκοῇ ἐπισκέψαντα νομοθετῆσαι, τὸ μηκέτι βασιλεὺς ἔλπειν τὸ ὄχημα. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα ἀκηκοὺς καὶ ὑπογελῶσας, ἔφησεν τὴν εἰρήνην ἄγειν, τῆ δὲ προαιρέσει Πρίσκου, εἴ τι ἂν θέλῃ τῶν λαφύρων τὸν Χαγάνον τιμῆσαι. ὁ δὲ Πρίσκοσ 5

Δ τὴν αἰχμαλωσίαν ἀπέδωκε τῷ Χαγάνῳ ὑπὲρ τῆς διαβάσεως. τὰ δὲ λάφυρα πάντα λαβὼν ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διεπέρασεν. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα δεξάμενος ἤσθη μεγάλως· καὶ ὁ Πρίσκοσ εἰς Βυζάντιον ἦκεν. ὁ δὲ Πέτροσ τὴν στρατηγίαν παρέλαβεν. 10

A.M. 6088 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Πέτροσ τῷ στρατη-
P. 231 γῶ, ὥστε τὴν τρίτην μοῖραν τῆς ῥόγας διὰ χρυσοῦ τοὺς Ῥω-
μαίους λαβεῖν· καὶ τὴν τρίτην διὰ ὄπλων· τὴν δὲ ἑτέραν
τρίτην δι' ἐσθῆτος παντοίας. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι τοῦτο ἀη-
κοῦτες πρὸς τυραννίδα ἐτρέποντο. ὁ δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς 15
τοῖς στρατοπέδοις ἀπειλοεῖτο, ὡς οὐκ ἀληθὲς τοῦτό ἐστι. καὶ
ἐπεδείκνυε τῷ στρατῷ ἕτερα γράμματα παρακελευόμενα αὐτοῖ,
ὥστε τοὺς ἀριστεύσαντας καὶ ἐκ τῶν κινδύνων διασωθέντας
V. 184 ἦν ταῖς πόλεσιν ἀναπαύεσθαι, καὶ γηροτροφεῖσθαι ἐκ τῶν δη-

1. συνετώς τὴν ἀκοῇ ἐπισκ., omisso τὴν παραβολὴν, A f. 2.
τοῦ μηκέτι A. 14. οἱ add. ex A. 18. διασωθέντας A e, σω-
θέντας vulg. 19. εὐτροφεῖσθαι e.

diversas partes se convolventis, et qua partem superiorem inclinantis, qua vero inferiorem erigentis et excelsius elevantis. porro Sesostria cum similitudinem hanc, qua pollebat animi sagacitate, percepisset, lege sancita edixit, ne ulli deinceps reges currum apud Aegyptios traherent. subrisit Chaganus his auditis, et pacis foedera servaturum se promisit: in potestate vero Prisci stare, qua parte spoliolum vellet, se donatum relinqueret. in transitus itaque concessi mercedem, captivos omnes Priscus Chagano restituit, ipse setentis sibi spoliis amnem iterum sine periculo traiecit. Chaganus his acceptis mirum in modum laetatus est: Prisco vero Byzantium reverso, Petrus in exercitus ducendi munus successit.

A. C. 588 Hoc anno Petro duci suis mandatis significavit imperator, ut stipendiorum tertiam partem nummis aureis persolvendam Romani milites acciperent: partem aliam armis sibi concessis: ultimam denique data ad vestes quaslibet materia sibi repensam profiterentur. quod ubi resciverunt, ad rebellionem se converterunt. deterritus dux factum apud milites excusavit, nequaquam id verum esse asseverans: quin etiam alias litteras ostendit, quibus iubebat imperator, ut milites qui in bello fortiter se gesserant, et e gravibus periculis incolumes evaserant, in urbibus data vacatione agerent, et publicis sumpti-

μοσίων· τοὺς δὲ παῖδας τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς τόπους τῶν οἰκείων γονέων ἐγγράφειν· καὶ ταύτη τῇ πιθανότητι B τὸν λαὸν κατεπραῦνεν, καὶ τὸν καίσαρα ἀνευφήμησαν. ταῦτι δὲ ὁ Πέτρος τῷ βασιλεῖ κατεμήνυσεν. ἔλθων δὲ ἐπὶ Μαργιανούπολιν ἀποστέλλει χιλίους προτρέχειν. οὗτοι περιτυχόντες Σκλαβινοῖς ἐπιφερομένοις Ῥωμαϊκὴν λεηλασίαν πολλήν, τοὺτους τρέπονται· οἱ δὲ βάρβαροι τὴν αἰχμαλωσίαν ἀποσφάζαντες, καὶ αἰχμαλωσίας πολλῆς κρατήσαντες, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ ὑπέστρεψαν.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἡλιακὸν τῆς Μαγναύρας τὸ στοργύλον· καὶ ἔστησεν ἐν τῷ μεσιαύλῳ τὴν C ἰδίαν στήλην, καὶ ἀπέθετο ἐκεῖ τὸ ἀρμαμέντον.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρου τοῦ στρατηγοῦ κληρονομήσας, καὶ A.M. 6089 ὡς ἀγρίου αὐτῷ συναντήσαντος, τὸν πόδα τοῦτου ἐν δένδρῳ 15 ἐξέθλιψεν, καὶ ἀφορήτοις ὀδύνας χρόνῳ πολλῷ ἐνοσιλεύετο. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γράμμασιν αἰσχίστοις καὶ ὄνειδισμοῖς ἀφορήτοις αὐτὸν περιέβαλεν, ἀκούσας Σκλαβινὰ ἔθνη κατὰ τοῦ Βυζαντιοῦ κινεῖσθαι. ὁ δὲ Πέτρος βιασάμενος εἰς Νόβας παρεγένετο. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἐπίσημοι στρατιῶται ἅμα τῷ

2. οἰκείων add. ex A. πειθανότητι vulg. 3. κατεπραῦνεν A, καταπραῦνας vulg. εὐφήμησαν A. 4. τῷ βασ. A, καὶ τῷ βασ. vulg. 7. τρέπονται A b, τρέπουσαν vulg. 10. τὸ ἡλ. A, τὸν ἡλ. vulg. 11. τὸ στοργύλον add. ex A a f. 15. ἀφορήτοις A, ἀφορήτας vulg. 17. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. 18. Νομάς e f.

bus inter caeteros senes alerentur: amplius ut militum liberi in proprium parentum locum ascriberentur. eiusmodi verborum lenocinio exercitum ita demulsit, ut caesarem universi faustis acclamationibus prosequenti sint: de quibus omnibus Petrus imperatorem certiolem fecit. Marcianopolim vero accedens, milites mille, qui praecurrerent, misit. isti vero in Slavinos, qui magnam e Romanorum finibus praedam avexerant, incidentes, in fugam barbaros vertere. at barbari captivis interfectis, caeteram praedam, quae maxima fuit, secum abducentes, in Romanorum fines regressi sunt.

Eodem anno solarium Magnaurae rotundum condidit imperator, suamque statuam ad medium atrium erexit, ibidemque posuit armamentum.

Hoc anno cum Petrus dux venatum prodississet, agrestis sus ob- A. C. 589 viam factus pedem eius ad arborem contrivit: ex quo doloribus plaeque intolerandis diu cruciatus est. imperator autem litteris inclementioribus, probrosis, conviciisque gravissimis eum perstrinxit, cum Slavinos Byzantium versus adventare rescivisset. his Petrus commotus ac vere coactus Novas se contulit. cum vero urbis primates ac milites

Δ ἐπισκόπῳ τῷ στρατηγῷ ἐπήντων· οὗς ἰδὼν ὁ στρατηγὸς καὶ
 θαυμάσας τὴν ἐξοπλισίαν καὶ ἀνδρείαν αὐτῶν, κλεῖνει καταλι-
 πόντας τὸ ἄστυ τῇ Ῥωμαϊκῇ πληθῦϊ συναναμίγνυσθαι· οἱ
 δὲ στρατιωταὶ ἐπὶ φρουρᾷ τῆς πόλεως συντεταγμένοι, οὐκ
 ἐπέθοντο τοῦτο ποιῆσαι. θυμωθεὶς δὲ ὁ στρατηγός, ἀπέστειλεν 5
 Γένζωνα μετὰ πλήθους στρατιωτῶν. οἱ δὲ μαθόντες ἔφυγον
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ κλείσαντες, ἐκά-
 θητο ἔνδον. ὁ δὲ Γένζων τῇ αἰδοῦ τοῦ ναοῦ, ἄπρακτος διέ-
 μεινεν· Πέτρος δὲ ὀργισθεὶς, ἀποχειροτονεῖ τὸν Γένζωνα τῆς
 στρατηγίας, καὶ ἐκπέμπει Σκριβωνα ἠτιμωμένως τὸν ἐπίσκοπον 10
 πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. οἱ δὲ τῆς πόλεως πανοικεῖ συναχθέντες,
 ἀτίμως τὸν Σκριβωνα τῆς πόλεως ἀπελαύνουσιν· καὶ τὰς πύ-
 P. 232 λας τῆς πόλεως κλείσαντες, τὸν μὲν Μαυρίκιον βασιλέα εὐ-
 φήμονα, τὸν δὲ στρατηγὸν ὕβρῳ περιέβαλλον· καὶ οὕτως
 ἀτίμως ὁ Πέτρος ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν. προπέμπει δὲ χιλίους 15
 ἐπὶ κατασκοπῇ· οἱ δὲ περιτυγχάνουσι Βουλγάρους χιλίους
 τὸν ἀριθμὸν. οἱ δὲ Βούλγαροι θαρροῦντες τῇ εἰρήνῃ τοῦ Χα-
 γάνου, ἀμερίμνως ἐβάδιζον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς Βουλ-
 γάρους τὰς ὁρμὰς ἐποιοῦντο. οἱ δὲ Βούλγαροι ἀποστέλλουσιν
 ἄνδρας ἐπτά, παραινούντες μὴ παραλῦσαι τὴν εἰρήνην. τοῦτο 20

2. καταλιπόντας vulg., καταλιπόντα A. 7. ἐκάθητο ἔνδον
 om. A f. 8. αἰδοῦ A, αἰδοῦ vulg. 11. πανοικεῖ A, πανοικὶ vulg.
 συναμύγνυται b. 15. ἐκεῖθεν add. ex A. 17. τῇ add. ex A.
 19. τὰς τομὰς e. Βούλγαρος A alii codd., Βουλγάρεις vulg.
 20. ἄνδρας om. A.

una cum episcopo ei obviam progressi essent, speciosum militum or-
 natum ac fortitudinem miratus dux, ut, urbe relicta, se Romano exer-
 citui adiungerent, mandavit. at milites qui ad urbis custodiam depu-
 tati fuerant, id exequi detrectaverunt: ex quo dux iratus, Genzo-
 nem cum armata militum manu ad eos misit: qui ea de re certiores
 facti, ad ecclesiam confugientes, clausis templi portis intus se
 continuere. Genzon templi sanctitatem veritus, re intentata substitit.
 Petrus inde exasperatus, Genzonem munere abdicavit, et Scribonem
 misit, qui episcopum ignominiose ad se traduceret. at cives vicatim
 et cum totis familiis congregati, Scribonem turpiter urbe expellunt;
 oclusisque urbis portis Mauricium quidem imperatorem faustis voci-
 bus prosequuti, ducem probris palam proscidere: atque ita demum
 Petrus turpiter inde recessit. cum vero mille homines speculatum
 praemisisset, hi in Bulgarorum turmam numeri eiusdem incidere. at
 Bulgari, paci, quae cum Chagano intercedebat, confisi, securi citra ul-
 lam suspicionem progrediebantur. cum autem Romani eos adoriren-

ἀκούσαντες οἱ προτιρέχοντες, μηνύουσιν τῷ στρατηγῷ ταῦτα. ὁ δὲ στρατηγὸς ἔφη· οὐδὲ εἰ ὁ αὐτοκράτωρ παρέλθοι, τούτων Β φείσομαι. συμβολῆς δὲ γενομένης, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐκ ἐδίωξαν αὐτούς, ἵνα μὴ κικῶντες κινδύνῳ 5 πέριπέσωσιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὸν ταξίαρχον τῶν προτιρεχόντων χαλεπῶς ἔμαστίωσεν. τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος πρέσβεις πρὸς τὸν Πέτρον ἐξέπεμψεν, τὴν ἔναρξεν αἰτιώμενος, καὶ ὡς Ῥωμαῖοι ἄνευ δικαίας αἰτίας τὴν εἰρήνην διέλυσαν. ὁ δὲ Πέτρος ἀπατηλοῖς λόγοις χρησάμενος, μὴ εἰδέναι τὴν κίνησιν 10 διίσχυριζέτο, διπλασίονα δὲ διδόναι τὰ σκῦλα ἅπαντα· καὶ οὕτως ἐν μοίραις δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀπολωλῆτα σκῦλα ἀνα- V. 185 λαβόντες, στέργουσι τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πέτρος κατὰ Πηρέγαστου τοῦ ἐξάρχου τῶν Σκλαβινῶν χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι C περὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τούτοις ὑπαντήσαντες, διακώ- 15 λυον τοῦ περᾶσαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν πορθμίων τοξέοντες, τούτους ἀπέστρεψαν· καὶ τραπέντων αὐτῶν, πλήττεται κατὰ τῆς λαγόνος ὁ Πηρέγαστος καὶ θνήσκει. περᾶσαντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι αἰχμαλωσίας πολλῆς ἐκράτησαν, καὶ εἰς τὰ ἴδια ἐπανέξενξαν. πλανηθέντων δὲ τῶν ὀδηγῶν καὶ ἀνδύροις τό-

1. τῷ στρατηγῷ A, τὸν στρατηγὸν vulg. 2. παρέλθῃ A. τούτων A, τούτοις vulg. 3. συμβ. δὲ πολέμου γενομ. A. 10. τὰ om. A. 14. τὴν ὄχθην A, τὴν ὄχθαν vulg. 17. τῆς add. ex A. 19. καὶ ἐν ἄν. A.

tur, Bulgari viros septem delegavere, qui Romanis pacem haud ita solvendam esse persuaderent. quae ubi praecursores audiverunt, duci confestim retulere. dux vero, neque si imperator ipse advenerit, inquit, eis parcam. consertaque pugna Romani in fugam vertuntur: nec tamen eos insequuti sunt barbari, ne victoriam ardentius amplexati, in insidias inciderent. dux porro praecursorum praefectum virgis acriter caedi imperavit. quod cum ad Chaganum renunciatum fuisset, legatos ad Petrum decrevit, qui hostilem hanc aggressionem incusantes, Romanos nulla iusta de causa pacem solvisse quererentur. sed Petrus hanc suorum incursionem se plane ignorasse blandis ac fraudulentis verbis adstruxit: duplicata se nihilominus ipsis spolia dare omnia: atque ita barbari spoliis, quae amiserunt, dupla forte receptis, pacem servavere. caeterum Petrus contra Peregastum Sclavinorum praefectum expeditionem suscepit. at barbari secundum fluminis ripam Romanis obviam facti, eos amnem traicere prohibebant. Romani contra e vectoriis navibus tela mittentes, barbaros averterunt. dumque in fugam vertuntur, Peregastus illo sauciatus, moritur. Romani ergo flumen transgressi, praeda maxima coacta in pro-

ποις περιπεσόντες, ἐκινδύνευσεν τὸ στρατιώπεδον· βαθείσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, περιτυγγάνουσι τῷ Ἰλβακίῳ ποταμῷ. λόχμης δὲ εἰς τὸ ἀντίπερα ὑποῦσης τῷ ποταμῷ, οἱ βάρβαροι ἐν ταύτῃ κρυπτόμενοι, τοὺς ἀρνομένους τὸ ὕδωρ ἐτόξευσον· μεγάλης δὲ τῶν ἀπαιτίας τοῖς Ῥωμαίων γενομένης στρατείας, πρὸς 5 φογὴν ἐχώρησαν, καταπολεμηθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Μαυρίκιος ταῦτα ἀκηκοὺς τὸν Πέτρον τῆς στρατηγίας ἀπέκασεν, καὶ τὸν Πρίσκον πάλιν στρατηγὸν τῆς Θρακίας ἀπέστειλεν.

A.M. 6090 P. 233 *Τούτῳ τῷ ἔτει Πρίσκος στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θρακίῃ, 10 καὶ τὰς δυνάμεις ἠρέθισεν, καὶ εὔρεν ὅτι πλῆθος πολὺ διεφθάρη ἐξ αὐτῶν. τοὺτους δὲ ἀναλαβὼν παραγίνεται εἰς τὸν Ἰστρὸν ποταμὸν εἰς Νόβας. ὁ δὲ Χαγάνος τοῦτο μαθὼν πρόσβεις ἐξέπεμψεν τὴν αἰτίαν κυνθανόμενος τῆς ἀφίξεως. ὁ δὲ Πρίσκος προσφασίσατο διὰ κνηγέσια ἐληλυθῆναι. ὁ δὲ Χαγάνος, οὐ δίκαιόν ἐστι, φησὶν, ἐν ἀλλοτριῷ τόπῳ κνηγεῖν· ὁ δὲ Πρίσκος ἴδιον ἔλεγεν εἶναι τὸν τόπον, καὶ τὴν ἐξ ἀνατολῆς ἀπόδρασιν τῷ Χαγάνῳ ἀναίδειξεν. ὁ δὲ βάρβαρος τῆς Συγγιδόνης τὸ τεῖχος κατέλυσεν· καὶ ἐπὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἐχώρει. τοῦτο μαθὼν ὁ Πρίσκος παραγίνεται εἰς τὴν νῆ- 20*

2. Ἰλβακίῳ A a f, Ἰλβακίῳ vulg. 3. ὑποῦσης A, ὑπαιούσης vulg.
4. τοὺς ἀρνομένους A a f, τοῖς ἀρνομένοις vulg. 5. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίοις vulg. 7. τῆς add. ex A. 12. ἀναλαβὼν A, παραλαβὼν vulg. 13. Νόβας A e f, νομάς vulg., vid. supra p. 423, 18.

pria loca se recipere. sed ductores recta via aberrantes, et in arida inaequosaque loca deflectentes, exercitum in magnum coniecere periculum. iter porro noctu peragentes, diverterunt ad Ilbaciū amnem. barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocaverant, delitescētes, in Romanos, qui haustum venērant, tela iaculabantur. ex quo Romani cum magna clade afficerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio privavit, et Priscum iterum Thraciae ducem delegavit.

A. C. 590 *Hoc anno dux Priscus in Thraciam profectus exercitum recensuit, et magnam militum manum ex eis periisse et desiderari comperit. iis eductis ad Istrum fluvium Novas se contulit. quibus cognitiss Chaganus legatos profectionis causam sciscitatueros misit. Priscus venandi gratia se accessisse praetextere. ad quem Chaganus: nefas, ait, alieno in solo te venatum exercere. Priscus contra proprium asserere fundum, et Chaganum ex oriente transfugam affirmare et exprobrare. eapropter barbarus evenis Singidonis moemibus, in Romanam ditionem*

σον τοῦ Ἰστρου, καὶ παραλαβῶν δρόμωνας, παραγίνεται πρὸς Β
 τὸν Χαγάνον εἰς Κωνσταντιόλαν, θέλων αὐτῷ ὀμιλῆσαι. ἐλ-
 θόντι δὲ τῷ Χαγάνῳ πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὁ Πρί-
 σκος ἀπὸ τῆς νηὸς διελέγετο. ὁ δὲ Χαγάνος ἔφη πρὸς αὐ-
 5 τόν· τί σοι, Πρίσκα, καὶ τῇ γῆ τῇ ἐμῇ; καὶ ταύτην βούλει
 διὰ ψεύδους λαβεῖν ἐκ τῶν χειρῶν μου; κριεῖ ὁ Θεὸς ἀνά
 μέσον ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως. ἐκζητήσει τὸ
 αἷμα τοῦ στρατοῦ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ
 ἐμοῦ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πρίσκος ἔφη· οὐ μίαν
 10 πόλιν ἐγχειρεῖς παρ’ ἡμῶν λαβεῖν. ὁ δὲ Χαγάνος· ὄψει
 μετ’ ὀλίγον πενήκοντα πόλεις Ῥωμαϊκὰς δουλουμένας βαρ-
 βάροις. ὁ δὲ Πρίσκος διὰ τοῦ ποταμοῦ τὰς ναῦς τῇ Σιγγι-
 δόνι παρασθησάμενος, ταύτην ἐπάρθρασε, καὶ τοὺς Βουλγάρους C
 ἐξ αὐτῆς ἐξεδίωξεν, καὶ τὸ τεῖχος κτίζειν ἀπήρξατο. ὁ δὲ
 15 Χαγάνος ἀγγέλους πρὸς αὐτὸν ἐπέστειλεν, καὶ τοὺς ψευδο-
 νύμους ἑαυτοῦ θεοὺς διεμαρτύρητο καταιτιώμενος τῶν γενο-
 μένων τὸν Πρίσκον. χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, ἑκάτεροι εἰς
 τὰ ἴδια ἀνεχώρησαν. τῷ δ’ αὐτῷ ἔπει Πέτρος ὁ ἀδελφὸς
 Μαυρικίου ἔκτισεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν
 20 Ἀραβίνδα κοσμήσας αὐτὴν ἐκ διαφόρων μαρμάρων· ὁμοίως

2. Κωνσταντιόλα A. 5. καὶ ante τῇ γῆ add. ex A. 9. post
 ἔφη lacunae signa expunxi, sed mox ante ὄψει ex A addidi: ὁ δὲ
 Χαγάνος. 11. δουλουμένας a, δουλουμ. vulg. 15. ἀγγέ-
 λους πρὸς αὐτὸν A, πρὸς αὐτὸν ἀγγ. vulg. 18. ὑπεχώρη-
 σαν A. 20. Ἀραβίνδα A alii, Ῥεοβίνδα vulg.

penetravit. eo comperto ad Istri insulam confert se Priscus, et con-
 scensis agitatisque dromonibus, Chaganum adloquunturus Constantiolum
 proficiscitur. ad fluminis autem ripam consistenti Chagano Priscus e
 navigio colloquium habebat. tum Chaganus ad Priscum: quid tibi,
 amabo, Prisce, cum ditione mea? ut quid eam dolis occupare molli-
 ris? et e manibus meis eripere? iudicabit deus inter me et impe-
 ratorem Mauricium: et ex eius manibus mei Romanorumque exerci-
 tus sanguinem reposcet. ad haec Priscus: non urbem unam nobis
 eripere conaris. cui Chaganus respondit: scito quinquaginta alias
 Romani imperii urbes barbarorum virtute subigendas te brevi conspec-
 turum. Priscus vero navibus ad Singidonem applicatis, urbem de-
 populatus, Bulgaros ex ea eiecit, et murum exaedificare coepit. at
 Chaganus legatis ad eum missis, fictorum deorum fidem obtestatus, de
 iis, quae commiserat, apud ipsummet graviter conquestus est. ingru-
 ente porro hieme uterque patrios lares revisit. hoc etiam anno Pe-
 trus Mauricii frater sanctae deiparae Arabindarum ecclesiam diversis

καὶ Κυριακὸς ὁ πατριάρχης τὰ Διακονίσσης τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

- A.M. 6091 V. 186 D Τούτῳ τῷ ἔτει συναθροίσας ὁ Χαγάνος τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπὶ τὴν Δαλματίαν ἐχώρησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Βάλβης καὶ τὰς περὶ αὐτὴν τεσσαράκοντα πόλεις πύσας ἐπόρθησεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα μεμαθηκῶς Γουνδούην ἐπὶ τῇ κατασκοπῇ τῶν προιτιομένων ἀπέστειλεν· καὶ καταλαβὼν τοὺς βαρβάρους διὰ δυσβάτων χωρίων τὴν βῆδισιν ποιουμένους, περιτυγχάνει δύο βαρβάρους τῷ οἴνῳ κεκαρωμένους· καὶ τοὺς διηρώτα ὁ Γουνδούης τὰ τῶν βαρβάρων κινήματα. οἱ 10 δὲ ἔφρασαν, διαχιλίους ὀπλίταις τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν Χαγάνον παραδεδοκέναι, καὶ πρὸς τὰ οἴκετα ἀποστελταί. ταῦτα ὁ Γουνδούης μεμαθηκῶς κρέπτεται ἐν μικρῇ φάραγγι, καὶ ἐξ P. 234 ἑωθινοῦ ἐπὶ τὰ νῶτα τούτων γενόμενος, ἀδριῶς πάντας ἀνέλεν· καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν λαβὼν πρὸς τὸν Πρίσκον ἤγαγεν. 15 ὁ δὲ Χαγάνος τὰ τῆς ἀποτυχίας μαθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανέξευξεν χώραν· καὶ ὁ Πρίσκος ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.
- A.M. 6092 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶνι γ' μηνὶ Μαρτίῳ ἀναλαβὼν Βτὰς δυνάμεις ὁ Πρίσκος ἐπὶ τὴν Σιγγιδόνα παραγίνεται. ὁ

1. Κυρ. ὁ πατρ. Α, ὁ Κυρ. πατρ. vulg. fort. κατὰ Διακ. 3. τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις Α. 4. Βάλβης Α. 5. τεσσαράκοντα πόλεις] μ' πόλεις Α, μητροπόλεις vulg. 8. τὴν βαδικὴν Α. ποιουμένους Α, ποιούμενος vulg. 9. βαρβάρους — κεκαρωμένους Α. 11. ἔφρασαν Α, ἔφησαν vulg. 13. ἔξεωθῆνας f. 14. τούτων Α, τούτου vulg. 15. πρὸς τὸν Π. — — — μαθὼν om. Α.

marmoribus ornatam extruxit. ad Diaconissae pariter compitum Cyriacus patriarcha sanctae deiparae ecclesiam posuit.

- A. C. 591 Hoc anno Chaganus collectis omnibus copiis in Dalmatiam suscepti expeditionem: Balben vero et circumposita quadraginta oppida omnia devastavit. rei fama excitus Priscus Gunduem quae ab hostibus admissa fuerant exploratum misit. ille locis plane imperviis iter agens, barbaros duos vino graves offendit, eosque de barbarorum consiliis interrogat. respondent illi: millibus hominum duobus bene armatis Chaganum praedam commendasse, eamque omnem ad Bulgariis domesticos lares agi. eo comperto, Gundues in angusta valle occultatur, et hostes a tergo summo diluculo adortus, ex improvise, cunctos confertim occidit: et recuperatam praedam ad Priscum reduxit. Chaganus clade cognita propriam repetit regionem, et Priscus pariter domum revertitur.

- A. C. 592 Hoc anno indictione tertia mense Martio Priscus educto exercitu Singidonem versus proficiscitur. Chaganus ex adverso collectis viri-

δὲ Χαγάνος συναθροίσας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἤφρω τῇ Μυ-
 σία ἐφίσταται, καὶ τὴν Τομοσίαν πόλιν ἐνεχειρεῖ λαβεῖν. διὰ
 τοῦτο καὶ Πρίσκος τὴν Σιγγιδόνα καταλιπών, τούτῳ ἐπλησία-
 ζεν. τῆς δὲ ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, καὶ τῶν Ῥωμαίων
 5 λιμῶ τηκομένων, ἀκηκῶς ὁ Χαγάνος τῷ Πρίσκῳ ἐδήλου
 ἀμύξας ἐκπέμψαι πρὸς αὐτὸν ὅπως δαπανήματα ἀποστείλῃ
 αὐτοῖς, ἵνα μετὰ ἰλαρότητος τὴν ἑαυτῶν ἑορτὴν ἐκπληρώσω-
 σιν. τετρακοσίας τοίνυν ἀμύξας πληρώσας τούτοις ἐξέπεμψεν·
 ὁμοίως καὶ ὁ Πρίσκος εἶδη τινὰ Ἰνδικὰ ἀντέπεμψεν τῷ βαρβάρῳ C
 10 ρῳ· πέπερι τε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν καὶ κόστον καὶ κασσίαν, καὶ
 ἄλλα τῶν ἐπιζητούμενων· καθεζομένου τοῦ Χαγάνου εἰς τὸ
 Θέρμιον, καὶ ταῦτα δεξάμενος ἦσθη ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μέχρι
 τοῦ πληρωθῆναι τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοί τε καὶ βάρβαροι ἀλλή-
 15 σιν· τῆς δὲ ἑορτῆς πληρωθείσης διαχωρίζονται ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐπὶ συνάρσει δῆθεν
 τοῦ Πρίσκου Κομεντιόλου ἀπέστειλεν μετὰ πεζικῆς δυνάμεως.
 τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος ἐπὶ Μυσίαν κατὰ Κομεντιόλου
 στρατεύεται ἀπὸ τριάκοντα σημείων τοῦ Κομεντιόλου. ὁ δὲ

2. ἐφίσταται A, ἐπίσταται vulg. πόλιν] πάλιν A. 3. καὶ
 ante Πρ. add. ex A. 6. ἀποστείλῃ A, ἐκπέμψῃ vulg. 8.
 τοίνυν A, οὖν vulg. 9. καὶ ὁ A, δὲ ὁ vulg. ἀντέπεμ-
 ψεν A, ἐξέπεμψεν vulg. 10. πέπερι τε A, πῖπερ τε vulg.
 11. ἐπιζητούμενων A, ζητούμενων vulg. 18. ἐπὶ Μυσ. A, ἐπὶ
 τῇ B. vulg.

bus ex inopinato in Mysiam irrumpit, et Tomosiam urbem occupare molitur. quare Singidone relicta Priscus ad eum proximus accessit. imminente vero paschali celebritate, Romanis fame tabefactis, cum eorum penuriam percepisset Chaganus, convehendo commeatui currus, quos etiam cibus onustos instrueret, ad ipsum mitti Prisco significat: ut proprium sibi festum Romani cum epulorum gaudio peragerent. currus itaque quadringentos cibus probe refertos ad eos destinavit. Priscus etiam vicissim species Indicas, piper nimirum, folium Indicum, costum, cassiam, et alia postulata misit ad barbarum, qui tum ad Thermium sedem posuerat: et id muneris laetantissime accepit: atque ita donec festi celebritas expleretur, Romani cum barbaris permixtim et absque discrimine conversabantur; nec in alterutris castris terroris suspicio ex huiusmodi societate exorta est. diebus vero solemnibus iam elapsis barbari a Romanis seiunguntur. porro Mauricius suppetiis Prisco ferendis cum pedestri militum manu Comentiolum misit. Chaganus nuncio accepto, adversus Comentiolum expeditione suscepta, ad trigesimum lapidem a Comentioli exercitu castra posuit. quare

D Κομεντιόλος ἀναπορῶν ἄγγελον πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξέπεμψεν. φασὶ δὲ τινες τὸν Μαυρίκιον ὑποθροῦναι τῷ Κομεντιόλῳ, ὅπως τὸ Ῥωμαϊκὸν στράτευμα παραδώσῃ πολεμίοις διὰ τὰς ἀταξίας αὐτῶν. νυκτὸς δὲ μεσοῦσης ἐκέλευσεν τὸν στρατὸν ἐπλίσασθαι, μὴ παραγυμνώσας τοὺς ὄχλους μέλλειν πόλεμον ἑσυστήσασθαι. αὐτοὶ δὲ ὑπειληφότες ὅτι γυμνασίας ἔνεκεν εἰσθηροφορεῖν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, οὐχ ὡς ἔδει ὠπλίσαντο. ἡμέρας δὲ γενομένης καὶ τῶν βαρβάρων καταλαβόντων, Θρύλλος πολὺς τὸν στρατὸν κατέλαβεν· ὁ δὲ Κομεντιόλος τὰς τάξεις P. 235 ἐτάραττεν, καὶ αἴτιος αὐτοῖς ἀκαταστασίας ἐγένετο. οὕτω μὲν ἴσθ' οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς φυγὴν ἐτρέποντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρηκότες, ἀηλεῶς τούτους ἐφόνευσαν. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἀσχήμῳ φυγῇ ἐπὶ τὰ Δριζίπερα γίνεται· οἱ δὲ τῆς πόλεως ἔβροσι καὶ λίθοις βάλλοντες αὐτόν, τοῦ ἄσπεως ἀποπέμποναι. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὰ Δριζίπερα 15 ἀλθόντες, τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου ἐνέπηρσαν· τὸν τε τάφον αὐτοῦ ἠργυρωμένον εὐρόντες, ἀνοσίως σκυλεύουσι. καθυβρίσαντες δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, καὶ πολλὴν ἐν τῇ Θρακῇ αἰχμαλωσίαν ποιησάμενοι, ἐν ὄχλῳ λαμπρῷ Ῥωμαίων κατεπαιρόμενοι. τοῦ δὲ 20

3. τὸ add. ex A. 10. ἀκαταστασίας om. A b e. 11. of
add. ex A. 13. Δριζίπερα A ubique, Δριζήπερα vulg. 16.
τοῦ ὀσίου Ἀλ. a. 18. καθυβρίσαντες A, καθυβρίζουσι vulgo.
20. ἐνώχλου τῷ λαμπρῷ Ῥωμαίων A e.

Comentiolus in magnas mentis angustias adductus legationem ad Chaganum destinavit. Mauricium sane Comentiolo ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compescendum adversariis proderet, quorundam rumor extitit. porro media nocte milites armari iussit, nec tamen se praelium initurum esse significavit: unde milites exercitationis tantum ergo arma capessenda se iussos arbitrati, non ut decuit pro certamine sustinendo sunt instructi. adventante luce, et iam barbaris irruentibus, ingens tumultus totum exercitum pervadit. sane Comentiolus ipse turbabat ordines, et confusionis auctorem omnino se praebebat, atque ita Romani in fugam versi sunt. barbari nulla militiae lege compositum exercitum operi, summa inhumanitate cunctos trucidant. Comentiolus turpi fuga ad Drizipera salutem quaesivit, quem cives contumeliis lapidibusque emissis, urbe expellunt. tum vero barbari Drizipera profecti, civitate direptioni tradita, in sancti Alexandri templum incendio grassati sunt, cumque sepulchri thecam argento ornatam reperissent, illis prius et contemptis martyris reliquiis, ornamentum omne sacrilege spoliavere: inde coacta per totam Thraciam praeda, collectisque captivis, ipsi, multitudine

Κομεντιόλου ἐν τῇ Βυζαντίῳ καταλαβόντος, μέγιστος τάραχος
καὶ κλύδων τῇ πόλει ἐπέσκηψεν· ὥστε φοβηθέντες βούλεσθαι
τὴν Εὐρώπην καταλιπεῖν, καὶ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Χαλκη-
δόνι μετοικισθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τε ἐξκουβίτα ἀναλυ-
5 βῶν, καὶ ὀπλιτικὸν συλλεξάμενος ὅμιλον, τὰ Μακρὰ διεφρού-
ρησε τείχη. οἱ δὲ δῆμοι τὴν πόλιν ἐφύλαττον· καὶ ἡ σύγ-
κλητος παρήγει τὸν βασιλέα πρεσβεῖαν πρὸς τὸν Χαγάνον ἐκ-
πέμψαι. ὁ δὲ θεὸς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ μάρτυρος Ἀλεξάνδρου
ποιούμενος, λοιμικὴν νόσον τοῖς βαρβάροις ἔπεμψεν· καὶ ἐν C
10 μιᾷ ἡμέρᾳ ἑπτὰ νιούς τοῦ Χαγάνου διὰ πυρρετοῦ καὶ βουβῶ-
νος ἀπέκτεινε σὺν πολλοῖς ἄλλοις ὄχλοις· ὥστε ἀντὶ χαρᾶς
ἐπινικίου καὶ παιάνων καὶ ᾠμάτων θρήνους καὶ δάκρυα καὶ
πένθη ἀπαρηγόρητα ἔχειν τὸν βάρβαρον. ἡ δὲ σύγκλητος
παρεκάλει τὸν καίσαρα τὸν βάρβαρον πρεσβεῦσαι εἰς τὰ
15 Δριζίπερα, * ὅστις λόγοις ἡπίοις τὸν βάρβαρον ἐκολάκευεν.
ὁ δὲ βάρβαρος οὐκ ἠβούλετο τὰ δῶρα δέξασθαι, καίπερ θρή-
νη ἀσχέτῳ τῶν παιδῶν κατεχόμενος. ἔφρασε δὲ πρὸς τοὺς

7. παρήγει τὸν βασιλέα πρεσβεῖαν πρὸς τ. X. A, παρήγει πρὸς
τὸν X. πρεσβεῖαν vulg. 11. σὺν πολλοῖς ἄλλοις A, σὺν πολλ.
καὶ ἄλλ. vulg. 12. θρήνους A, θρήνων vulg. 13. ἔχειν]
εἶχον A, εἶχεν vulg. 14. τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Χαγά-
νον A, sed nomen legati ubique omittitur, qui apud Simocatt.
VII, 15. Harmato appellatur: fortasse igitur legendum est: πα-
ρεκάλει τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Ἀρμάτωνα εἰς Δριζίπερα.
15. ἐκολάκευεν A, ἐκολάκευσεν vulg. 16. καίπερ add. ex A.
17. πρὸς τὸ πρεσβεῦειν A f.

armis, ordine, necessariis bene instructa, in Romanos insultabant. inde Comentiolo Byzantium reverso, ingens ex timore perturbatio animorum-
que procella toti urbi incubuit: adeo ut prae nimio timore, de relin-
quenda Europa, et transmigratone in Asiae Chalcedonem consilium
aperte iniretur. imperator autem exhibitorum satellitio stipatus, col-
lecto armatorum militum globo Longum murum tubatur: urbem vero
populi factiones custodiebant, senatu legationem ad Chaganum decer-
nendam suadente. porro deus iniurias martyri Alexandro irrogatas
ulturus morbum pestilentem in barbaros immisit, qui uno solo die
febri ex bubone orta septem Chagani liberos cum innumera populi
multitudine extinxit: adeo ut triumphalis laetitiae, victoriae paeanium,
cantuumque vice luctus, lacrimas atque planctus prorsus inconsola-
biles receperit. senatus itaque legatos ad Chaganum Drizipera a cae-
sare destinari rogabat * * * * * qui officio functus blandis verbis
barbarum delinivit. barbarus impotenti luctu ex filiorum iactura de-
tentus, munera accipere detrectavit; tantum legatos affatur hoc pacto:

πρόσβει· κρινεῖ ὁ θεὸς ἀνὰ μίσην ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου αὐ-
 D τοκράτορος· αὐτὸς γὰρ τὴν εἰρήνην διέλυσεν· ἐγὼ δὲ τοῖς
 αἰχμαλώτους ἀποδίδωμι αὐτῷ κατὰ ψυχὴν νόμισμα ἐν κομιζό-
 μενος παρ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Μαυρίκιος οὐκ ἠθέσχετο δοῦναι·
 καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἤτήσατο ἀνὰ ἡμίσιους λαβεῖν κατὰ ψυ- 5
 χήν· καὶ οὐδ' εὖτως ὁ βασιλεὺς δοῦναι κατεδέξατο, ἀλλ' οὐδὲ
 τεσσαρῶν κερατίων λαβεῖν· καὶ θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας
 ἀπέκτεινεν, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀνέξευξεν, πενήτηντα χιλιάδας
 ταῖς σπονδαῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιθεῖς· καὶ τὸν Ἰστρον ποτα-
 μὸν μὴ διαβαίνειν ὠμολόγησαν· ἐκ τούτου πολὺ μίσος κατὰ 10
 Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· καὶ ἤρξαντο λοιδορίας
 P. 236 τοῦτον βιάλλειν· ὁμοίως καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ Θράκῃ πρὸς λοι-
 δορίαν τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· ὁ δὲ στρατὸς ἐπιτολικαρέους
 ἐπεμψεν πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ Κομεντιόλου ὡς προδοσίαν
 ἐν τῷ πολέμῳ ποιήσαντος, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Φωκάς, ὅστις τῷ 15
 βασιλεῖ διαλεγόμενος βρνερῶς τούτῳ ἀντέλεγεν ἐν τῷ σιλεν-
 τίῳ, ὥστε τινὰ τῶν πατρικίων τούτον ματιζῶσαι, καὶ τὸν
 πάγονα αὐτοῦ τίλαι· ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τὴν κατὰ
 Κομεντιόλου ἔγκλησιν· ἀλλὰ τούτους ἀπράκτους ἀπέλυσεν·
 διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιβουλή τοῦ βασιλέως ἀρχὴν ἔλαβεν· κατὰ 20

5. fort. ἀνὰ ἡμισυ.
 βριαρῶς A.

12. καὶ ὁ λ. A, δὲ ὁ λ. vulg.

16.

17. μουτιζῶσαι A. 20. ἡ add. ex A. ἑλάμ-
 βανεν A.

sedet deus aequus iudex inter me et Mauricium imperatorem: ipse vio-
 landae paci ansam dedit. captivos tamen omnes ei reddam accepto in
 singula capita nummo uno. Mauricius eam pecuniae summam deprom-
 mere non tulit: quare dimidium nummum pro singulorum capite re-
 dimendo rursum postulat Chaganus: sed neque dimidium nummum,
 neque etiam ceratia quatuor, quae tandem pro singulis petierat Cha-
 ganus, Mauricius solvere admisit. eapropter Chaganus cunctos ad
 unum interfecit, et in propriam regionem regressus tributis, quod ex
 antiquis conditionibus Romani pendebant, quinquaginta millia de novo
 addidit. Istrum vero fluvium se non amplius traiecturos utrinque
 Romani et Bulgari convenere. ex istis odium ingens in Mauricium
 conflatum, unde et conviciis iniuriisque eum aperte proscindere, ex-
 ercitus quoque grex universus per Thraciam sparsus ad ludibria diras-
 que in eum expuendas moveri. exercitus itaque missos ad Mauricium
 contra Comentiolum decrevit, qui se ab ipso in praelio proditos que-
 rerentur. adfuit e missis unus Phocas, qui coram Mauricio orans,
 audiente etiam senatu, insolentibus in eum probris innectus est: ita
 ut inflicti etiam colaphis, barbam illi e patriciis nonnemo vellicave-
 rit. porro imperator obiectas Comentiolo accusationes non admisit:

ταῦτον τὸν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Μηνᾶ β
 ταῦ ἐπάρχου μετὰ λαοῦ πορευομένου ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ V. 188
 Ἀήλτα, ἡλίου ἀνάσχοντος, ζῶα ἀνθρωπόμορφα ἐφάνησαν ἐν
 τῷ ποταμῷ, ἀνὴρ τε καὶ γυνή. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ εὐστερνος
 5 καταπληκτικός τε τὴν ὄψιν, ξανθὸς τὴν κόμην, μιξοπόλιος, καὶ
 μέγρι τῆς ἀσφύος ἐγύμνου τὴν φύσιν, καὶ πᾶσιν ἐδείκνυτο
 γυμνός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος τὸ ὕδωρ ἐκάλυπτε·
 τοῦτον ὁ ἐπάρχος ὄρκους ἔβαλλεν, μὴ καταλῦσαι τὴν θεω-
 ρίαν, πρὶν ἅπαντες ἐμφορηθῶσι τῆς παραδόξου ταύτης ὀρά-
 10 σεως. ἡ δὲ γυνὴ τοὺς τε μαζοὺς εἶχεν καὶ τὴν ὄψιν λείαν,
 καὶ τὴν κόμην βαθεῖαν, καὶ μέγρις ἐννάτης πῶς ὁ λαὸς ἐθαύ- C
 μαζεν ὄρων τὰ ζῶα ταῦτα. τῇ δὲ ἐννάτῃ ὄρα ἔδυσαν ἐν τῷ
 ποταμῷ. ὁ δὲ Μηνᾶς ταῦτα τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ γε-
 γράφηκεν.

15 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰσακίου, Ἀντιοχείας Ἀναστα- A.M. 6093
 σίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶνι δ', τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ ἁγίου πάσχα Σοφία ἀγόυστα ἡ γυνὴ Ἰουστινίου ἁμα
 Κωνσταντίνῃ γυναικὶ Μαυρικίου στέμμα κατασκευάσασαι D

3. ἐπάρχου A, ὑπάρχου vulg. ἐπιλεγομένῳ A, λεγομένῳ
 vulg. 8. μὴ om. A. 11. ἐννάτης πῶς — — — τῇ δὲ om. A.
 19. γυναικὶ Κωνσταντίᾳ a, Κωνσταντίνῃ τῇ γυναικὶ A f, Κωνσι.
 γυν. vulg.

ac missos infecta penitus re dimisit: ex quo insidiarum in imperato-
 rem deinceps structarum series processit. caeterum ad Nilum Aegy-
 pti fluvium com Menas praefectus una cum exercitu, ad locum, qui
 Delta vocatur, iter faceret, sole oriente, visa sunt in flumine animalia
 specie humana, vir et foemina. vir erat bene compositus, pectore
 amplo, terribilis aspectu, fulvo crine, cui tamen inerant cani, et us-
 que ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, et nulla re te-
 ctus cunctorum oculis manifestus erat; caeteras vero corporis partes
 aqua obtagebat. hunc praefectus adiuravit, ne prius e conspectu dis-
 cederet, quam omnes se raro adeo exsaturassent spectaculo. mulier
 et mammas habebat, et faciem levem, prolixosque crines. ad horam
 itaque nonam universus exercitus animalia cum admiratione specta-
 vit: hora vero nona fluvium subiere. quod demum Menas imperatori
 scriptis enarravit.

Hierosolymorum episcopi Isacii, Antiochiae Anastasii annus A. C. 593
 primus.

Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione
 quarta, ipso sancti paschatis die, Sophia augusta Iustini coniux, et
 Constantina Mauricii pariter uxor paratam imperatori coronam pretio

ὑπέριμον τῆ βασιλεὶ προσήγαγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο θεασάμενος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆ θεῶ τοῦτο προσήγαγεν, καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης διὰ τριχαλάστου ἀλυσιδίου διαλίθου καὶ χρυσοῦ. αἱ δὲ ἀγούσται μεγάλως ἐλυπηθήσαν τοῦτο μαθοῦσαι. καὶ ἐν μάχῃ Κων-5
 σταντίνα ἀγούσται πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἐορτὴν ἐποίησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσχὼν τὰς ἐγκλήσεις τῶν ἐν Θράκη στρατευμάτων κατὰ Κομεντιόλου, ὁ αὐτὸς Κομεντιόλος ἀναλαβὼν τὸ ὀπλιτικόν, ἔρχεται ἐπὶ τὸν Ἰστρον, καὶ ἐνοῦται τῆ Πρί-
 P. 237 σκῆ ἐν Σιγγιδόνι· καὶ λύεται ἡ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰρή-10
 νη. ταύτης λυθείσης ἔρχονται εἰς τὸ Βιμηνάκιον, ἧτις ἐστὶ νῆσος μεγάλη τοῦ Ἰστροῦ. ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Χαγάνος, συναθροίσας τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ χωρεῖ-
 τοὺς δὲ τέσσαρας αὐτοῦ υἱούς, παραδοὺς ἑτέρας δυνάμεις, παρέστησε φρουρεῖν τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰστροῦ. οἱ δὲ Ῥω-15
 μαῖοι σχεδίας ποιήσαντες, τὸν ποταμὸν διενήξαντο, καὶ πόλεμον μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαγάνου συνεστήσαντο, Πρίσκου στρατηγοῦντος. ὁ γὰρ Κομεντιόλος ἀσθενήσας, εἰς τὸ Βιμηνάκιον τὴν νῆσον ἐκαθέζετο. ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας τοῦ πολέ-
 μου κρατήσαντος καὶ τοῦ ἡλίου δύναντος, τριακοσίων τε Ῥω-20

2. ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ a.
 Βιμηνάκιον vulg.

7. ἐν τῆ Θρ. A.

11. Βιμηνάκιον A,

15. φρουρεῖν] τηρεῖν a.
 add. ex A.

14. τοῖς δὲ τέσσαρσιν αὐτοῦ υἱαῖς A.
 τὰς δυνάμεις τ. I. A a.

19. δὲ

quovis superiorem obtulerunt. imperator opus demiratus, ad ecclesiam proficiascitur, et in munus deo offert: ipseque supra sanctam mensam ex triplicibus catenulis lapidibus auroque consertis appendit. eo nuncio accepto augustae animo omnino consternatae: et inter querelas et offensas augusta Constantina cum imperatore diem sollemnem egit. imperatore vero latus a Thracicis copiis adversus Comentiolum accusationes nullius faciente, ipse Comentiolus, verus Istrum acie educta, ad Singidonem Prisco adiungitur, et cum barbaris pacem inquit solvit. ea violata Viminacium, quae est Istri magna insula, conveniunt. re accepta, Chaganus copias colligit, et Romanas provincias invadit: aliis vero turmis filiorum curae commissis, Istri fluminis quae forent vada tutanda mandavit. Romani vero tumultuariis lembis compositis traiecerunt amnem, et Prisco duce cum Chagani filio manus conserunt; Comentiolus enim infirma valetudine iactatus in insula Viminacie substiterat. ad plures autem horas certamine protracto, cum sol occideret, e Romanis trecenti occisi, barbarorum ad quater mille desiderati. copias summo mane castris edu-

μαίων ἀναιρεθέντων, χιλιάδες τέσσαρες ἐκ τῶν βαρβάρων Β
 διώλοντο. ἔωθεν δὲ πάλιν συντάξαντες τὰ στρατεύματα, πάλιν
 τοῦ πολέμου ἀπήρξαντο, καὶ πάλιν ὀκτώ χιλιάδας τῶν
 βαρβάρων ἀνέκλον. ὁμοίως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραταξάμε-
 5 νοι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρέψαντες, καὶ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς λί-
 μνης τοὺς βαρβάρους ὠθήσαντες, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπέπνιξαν·
 ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ Χαγάνου παῖδες ἀπεπνίγησαν· καὶ νίκην
 οἱ Ῥωμαῖοι περιφανῆ ἀνεθήσαντο. ὁ δὲ Χαγάνος συναθροί-
 10 σας δυνάμεις πολλὰς κατὰ Ῥωμαίων ἐπήρηχο· πολέμου δὲ
 κροτηθέντος τρέπουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς βαρβάρους· καὶ πα- C
 σῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπισημοτέραν ταίτην ἀπηνέγκαντο τὴν νίκην.
 ὁ δὲ Πρίσκοις τέσσαρας χιλιάδας συντάξας τὸν Τίσσον ποτα- V. 189
 μὸν περᾶσαι ἐκέλευσεν, καὶ κατασκοπῆσαι τὰ τῶν βαρβάρων
 15 σκηνώματα. οἱ δὲ βάρβαροι μηδὲν τῶν γεγνησίων ἐγνωκότες,
 ἐορτὴν ἐπιτελοῦντες συνεποσίαζον. τούτοις οἱ Ῥωμαῖοι κρυ-
 πτῶς ἐπιπεσόντες, μέγιστον φόνον ἀπεργάζονται· τριάκοντα
 γὰρ χιλιάδας Γηπαίδων καὶ ἑτέρων βαρβάρων ἀπέκτειναν·
 καὶ πλείστην αἰχμαλωσίαν λαβόντες πρὸς τὸν Πρίσκον ὑπέ-
 20 στρεψάν. ὁ δὲ Χαγάνος πάλιν δυνάμεις συναθροίσας ἐπὶ τὸν
 Ἴστρον παραγίνεται. καὶ συμβαλόντες πόλεμον ἡττωῖται οἱ D

2. ἔωθεν b. 3. χιλιάδες vulg. 7. ἐλάσαντες a. ἀπέ-
 πνιξαν A, ἐπνιξαν vulg. 8. τοῦ add. ex A. 13. Τίσσω A.
 16. τούτοις — φόνον om. b f.

ctis et in aciem ex utraque parte compositis, bellum rursus instrum-
 ctum, et rursus e barbaris octies mille trucidati. tertio pariter die
 in ordinem distributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti,
 eorum acies fundunt, ac in paludem quandam adactos et in eius pro-
 fundum impulsos, plures aquis suffocarunt, inter quos etiam ipsi Cha-
 gani liberi extincti: eo successu victoriam Romani consequuti sunt
 praeclarissimam. Chaganus maioris exercitus robore comparato, in
 Romanos facit impressionem, consertoque praelio, iterum barbaros
 fudere Romani: fuitque haec Romanorum victoria cunctis omnibus il-
 lustrior. Priscus porro armatorum millibus quatuor instructis, Tisum
 amnem transire, et hostium tentoria explorare iussit. barbari rei ge-
 stae penitus ignari festivum epulum celebrabant, et crapulis operam
 dabant. hos Romani ex improvise adorti, ingenti clade affecerunt:
 caesis enim Gepedum et aliorum barbarorum millibus triginta, et in-
 super praeda potiti uberissima, ad Priscum revertere. Chaganus autem
 exercitu restaurato ad Istrum venit: ubi commissa pugna barbari vi-
 cti sunt, et in amnis fluentis submersi: cum quibus etiam Sclavini

βάρβαροι, καὶ εἰς τὰ ῥέιθρα τοῦ ποταμοῦ ἀποπνίγονται. συναπόλλυνται δὲ τούτοις καὶ Σκλαβινοὶ πολλοί. ζῶντας δὲ ἐκράτησαν Ἀβάρους μὲν τρισχιλίους διακοσίους, καὶ βαρβάρους δισχιλίους. ὁ δὲ Χαγάνος εἰς Μαυρίκιον βασιλεία πρέσβεις ἀπέστειλεν ἀναλαβεῖν τοὺς ζωορρηθέντας πειρώμενος. ὁ 5 δὲ Μαυρίκιος μήπω μαθὼν τὴν περιφανῆ τῶν Ῥωμαίων νίκην, γράφει τῷ Πρίσκῳ ἀποδοῦναι τῷ Χαγάνῳ τοὺς βαρβάρους μόνον. ὁ δὲ Κομεντιόλος μόλις τῆς νόσου διαγενόμενος ἐξέρχεται εἰς Νόβας ζητῶν ὁδηγούς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τὴν ὁδὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως. γέρον δὲ τις ταύτην ἐπιστά- 10 μενος, ἔφασκεν δυσχερῆ εἶναι καὶ ἀδιόδευτον, ἀπὸ τε τῶν ὑετῶν πολλῶν καὶ χειμῶνος ὄντος, ὑψηλὰ ὄρη καὶ χιόνας

P. 238 κεκτημένην. ὁ δὲ Κομεντιόλος μὴ πεισθεὶς τοῖς λόγοις τοῦ γέροντος, ἀπέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ψύχους δὲ γεγενότος ἐξαισίον καὶ μεγάλου κρύους, διαφθείρονται πολλοὶ τῶν 15 Ῥωμαίων, καὶ τῶν νοτοφόρων ζῶων τὰ πλεῖστα. καὶ μόλις εἰς τὴν Φιλιππούπολιν ἀφίκετο. κάκιστε τῶν Ῥωμαίων παρραχειμασάντων, ὁ Κομεντιόλος εἰς Βυζάντιον ἔρχεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνὴρ τις τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιβεβλημένος καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμπων, σπαθίον γυμνώσας, ἀπὸ 20

2. τούτοις καὶ A, καὶ τούτοις vulg. 5. βουλόμενος a. 7. τῷ Χαγάνῳ om. a. 8. καὶ μόνον A, μόνους f. μόλις add. ex a. 9. Νόβας A a, νομάς vulg. 10. ταύτην add. ex A. 11. δυσχερῆ εἶναι A a, δυσχερῆ ταύτην εἶναι vulg. 12. ὑετῶν A, ἔτων vulg. 16. νοτοφόρων vulg.

multi periere. vivi in potestatem Romanorum venerunt Avarum tria millia ducenti, barbari bis mille. Chaganus vero legatos ad Mauricium misit ad captivos redimendos: Mauricius nondum accepto tam praeclaræ victoriæ nuncio, Prisco scribit ut solos barbaros redderet. caeterum Comentiolus cum vix a languore se recepisset, in deserta Nomadum loca profectus est, ductores quaerens, qui sibi viam a Traiano olim tritam indicarent. senior autem quidam illius gnarus difficilem admodum et asperam, ceu quæ a multis imbribus et inusitato perpetuæ hiemis rigore horresceret undique, et præruptis saxis niviumque globis quaqua versus obsideretur, prædicabat. Comentiolus spreto senis monito, viam illam capessit. cum autem immensum plane frigus asperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis militibus, iumentorum vero maxima pars perit: vixque Philippopolim devenit: ubi cum hibernarent milites Romani, Comentiolus Byzantium se contulit.

Eodem anno vir quidam monachorum habitu indutus, et continuis religiosæ vitæ exercitationibus insignis, a foro ad Chalceam us-

τοῦ φόρου μέχρι τῆς Χαλκῆς ξιφῆρης διαδραμῶν, τὸν αὐτοκράτορα τοῖς πῦσιν ἐν φόρῳ μαχαίρας τεθνήξουσιν προηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ Ἡρωδιανὸς Μαυρικίῳ εἰς τὸ φανερόν B προανήγγειλεν τὰ τούτῳ συμβησόμενα. τοῦ δὲ βασιλέως νυκτὶ 5 ἀνυποδύτου λιτανεύοντος μετὰ πάσης τῆς πόλιως, παρερχομένου ἐν τοῖς Καρπιανοῖς, στασιαζουσιν ἐκ τοῦ πλήθους τινές, καὶ λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως ἔβαλλον· ὥστε μόλις τὸν βασιλέα σὺν Θεοδοσίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ διασωθῆναι, καὶ τὴν εὐχὴν πληρῶσαι ἐν Βλαχέρναις. οἱ δὲ δῆμοι εὐρόντες ἀν-
 10 δρεκ προσομοιοῦντα Μαυρικίῳ, καὶ βαλόντες αὐτῷ σαγίον μαῦρον καὶ ἀπὸ σκόρδων πλέξαντες στέφανον, καὶ εἰς ὄνον τοῦτον καθίσαντες, διέπαιζον λέγοντες· εὗρηκεν τὴν δαμαλίδεα ἀπαλὴν, καὶ ὡς τὸ καινὸν ἀλεκτόριον ταύτῃ πεπήδηκεν, καὶ ἐποίησεν παιδία ὡς τὰ ξυλοκούκουδα· καὶ οὐδεὶς τολμᾷ λα-
 15 λῆσαι, ἀλλ' ὄλους ἐφίμωσεν· ἡγίέ μου, ἄγισ, φοβερὸ καὶ δυνατέ, δὸς αὐτῷ κατὰ κρανίου, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται· καγὼ σοὶ τὸν βοῦν τὸν μέγαν προσαγάγω εἰς εὐχὴν. πολλοὺς δὲ τούτων πιάσας ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι εἶ ὁ βασιλεὺς A.M. 6094
 20 Μαυρίκιος Θεοδοσίον τὸν αὐτοῦ υἱὸν συνῆψεν πρὸς γάμον τῆ V. 190 D

10. βαλόντες A, βάλλοντες vulg. 11. καὶ εἰς ὄν. τ. καθίσαντες A, εἰς ὄν. τούτον καθίζοντες vulg. 13. ἀλεκτόριον A f. 14. ὡς τὰ] ὅσα vulg. 15. καὶ δυνατέ om. f. 16. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.

que nudatum gladium manu intentans morte gladio inferenda imperatorem ex hominibus excessurum cunctis praenunciavit: similiter Herodianus Mauricio palam, quae ipsi eventura essent, praedixit. caeterum imperatore nudis aliquando pedibus cum universo populo per civitatem cum precibus noctu procedente, ad Carpiana forte transitum habente, e plebe quidam exciti tumultuari et in eum lapides mittere, ita ut vix ipse cum Theodosio filio incolumis evaderet, et precem expleret in Blachernis. at forte plebs hominem quendam Mauricio similem inveniens, hunc nigri coloris sagulo indutum et corona ex allis intexta redimitum in asinum imposuit, sedentique iocosis illudebat vocibus. teneram iuenculam invenit, et velut exoriens Gallulus in eam insiliit: ac procreavit filios instar ligneorum crepitaculorum. nullus tamen audet conqueri: quin imo cunctorum obturat ora. sancte mi, o sancte, tremende et potens: ictum in eius cranium impinge, ne amplius efferatur: et ego voti reus bove tibi maximo litabo. imperator vero in plures ex seditiosis comprehensos supplicii animadvertit.

Hoc anno mense Novembri indictione 5 Mauricius imperator A. C. 594

θυγατρὶ Γερμανοῦ πατρικίου στεφανώσαντες αὐτοὺς Κυρια-
 κοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. τῇ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνί
 ἰα' Δομετιανὸς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, συγγενῆς τοῦ βασιλέως
 τέθνηκεν, καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστέλεις ὑπὸ Κυριακοῦ
 τοῦ πατριάρχου, καὶ πάσης τῆς συγκλήτου τιμηθεὶς ἐπιτάφια. 5
 ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν
 τῆς Θρακῆς χειροτονήσας ἀπέστειλεν. ἤκηκός γάρ περὶ τοὺς
 καταράκτας ἀφροισθῆναι τὰ τῶν βαρβάρων κλήθη τὸν Ἀψήχ
 P. 23y στρατηγὸν ἔχοντα. ὁ δὲ Πέτρος ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Ἀψήχ
 πρεσβευτὴν περὶ εἰρήνης. ὁ δὲ Ἀψήχ τοὺς καταράκτας ἐκ 10
 τῶν Ῥωμαίων ἐπεχείρει λαβεῖν· καὶ ὁ Χαγάνος ἐπὶ τὴν
 Κωνσταντιανὴν ἐχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὴν Θράκην ἐκ-
 νήτευξαν, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς
 μαθὼν ὅτι ὁ Χαγάνος κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐπέρχεται, γράφει
 τῷ Πέτρῳ εἰς τὸν Ἴστρον ὑποστρέψαι. καὶ ἀποστέλλει Βαί- 15
 νωσον τὸν σκρίβωνα μετὰ ναυτιλίας τοῦ διαπεραίνει τὸν λαόν.
 ἀποστείλας δὲ Πέτρος Γουνδόρη τὸν ὑποστράτηγον πέραν τοῦ
 Ἰστρου, πολλῆς αἰχμαλωσίας ἀκράτησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ
 Β Χαγάνος τὸν Ἀψήχ μετὰ πλήθους ἀπέστειλεν, ὅπως τὸ τῶν
 ναυτῶν διολίσθη ἔδνος, ὡς σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων. τούτου 20

1. Ῥωμαοῦ a. 8. καταράκτας A. 10. περὶ add. ex A.
 11. ἐπὶ τὴν Κωνσταντιόπολιν A, fort. ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν.
 15. Βόνωσον A. 19. τῶν αἰτιῶν f, ταυτῶν e.

filium filiae Germani patricii matrimonio iunxit, Cyriaco patriarcha
 Cypoleos nuptiales coronas imponente. Ianuario vero mense Domitianus
 Melitines episcopus imperatoris consanguineus diem extremum obiit,
 et a Cyriaco patriarcha ad sanctorum apostolorum sepultus est, se-
 natu universo funebribus honoribus memoriam eius prosequente. porro
 imperator Petrum fratrem suum Thraciae ducem iterum renunciatum
 illum transmisit. audierat enim barbarorum multitudinem Apsech
 duce ad cataractas congregari. Petrus autem misso ad Apsech legato
 de pace tractavit. Apsech ex adverso cataractarum locum Romanis
 eripere studebat, Chagano contra Cpolim expeditionem suscipiente.
 itaque Romani in Thraciam revera Adrianopolim venerunt. verum
 ubi Chaganus Byzantium accedere cognovit imperator, Petro ut ad
 Istrum redeat, scribit. scribonem etiam Bonosum cum navigiis mili-
 tem trans flumen devehendo mittit. Petrus misso Gundus legato ex-
 ercitus trans Istrum praedam captivosque innumeros eius virtute cog-
 git. quod cum Chaganus rescivit, Apsech cum copiis misit ad nau-
 tarum turbam illic conficiendam, utpote qui Romania auxiliati fuis-
 sent. quo demum facto, portio quae barbaris contigerat, ad Roma-

δὲ γενομένων τῶν βυμβύρων ἀπόμοιρα προσεφρῆν τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐν ἑαυτῷ γεγόμενος, καὶ εἰδὼς ὅτι οὐδὲν τὸν θεὸν λαθάνει, ἀλλὰ πᾶσιν ἀποδίδωσιν κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐπιλογισάμενος τὸ σφάλμα ὃ ἐποίησεν εἰς τὴν 5 αἰχμαλωσίαν, μὴ ἐξαγοράσας αὐτήν, συμφέρον ἔκρινεν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἀπολαβεῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ποιήσας θεήσεις ἡγγράφοις, ἀπέλυσεν εἰς πάντας τοὺς πατριαρχικοὺς θρόνους καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπ' αὐτόν, καὶ εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐν τοῖς Ἰε- C
 10 ροσολύμοις, καὶ εἰς τὰς λαύρας χρήματα καὶ κηρὸς καὶ θυμιάματα. ὅπως εὖζωνται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἐνταῦθα ἀπολάβῃ, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ἐσκασδαλιζέτο δὲ καὶ εἰς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ὡς εἰς τὸ Φ γράμμα ὀνομαζόμενον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διαφόρως ἐπώμνυτο τῷ βασιλεῖ,
 15 ὡς καθαρὸς ἔστιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔχει παρ' αὐτῷ λόγον ἢ δόλον. τοῦ δὲ Μαυρικίου τὸν θεὸν ἱκετεύσας τοῦ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν μιᾷ κοιμωμένῳ αὐτοῦ εἶδεν ὄπτασίαν, εἰς τὴν χαλκῆν πύλην τοῦ παλατίου ἐν τῇ D

1. προσεφρῆν τοῖς Ῥ. A, προσεφρῆντο Ῥ. vulg. 4. ἐπιλογισάμενος A, ἐπιλογησάμενος vulg. 5. συμφέρον A, συμφέρειν vulg. 6. τὴν ἁμαρτίαν A. 7. τοὺς add. ex A f. 8. ἐκκλησίας] πολιτείας A. ὑπ' αὐτόν A a e, ὑπ' αὐτῶν vulg. 11. περὶ αὐτοῦ a. 12. καὶ αὐτὸ εἰς add. ex A. εἰς τὸ φράγμα f. 16. λόγον ἢ om. A a f. 17. ἐν μιᾷ] fort. ἐν νυκτί.

nos recidit. caeterum Mauricius ad se reversus, certus deum nihil latere, verum pro meritis cuique suis vices rependere, et attentius secum reputans, quam, non redemptis captivis, admisisset offensam; utilitatis sibi duxit, in hac potius vita, quam in futuro saeculo, flagitiorum poenas si exsolveret. compositas itaque preces ac vota litteris consignata ad singulos patriarchales thronos et ecclesias eisdem subiectis, ad monasteria in desertis et Hierosolymis posita, misit; quibus etiamnum pecuniarum, cereorum et thuris munera adiunxit: quo suis illi orationibus obtineant, ut in hac terrestri potius, quam in futuri saeculi mora operum suorum compensationem accipiat. Invisus sane erat ei Phillippicus ex sorore gener ob Phi litteram a qua nomen ducebat exordium. Phillippicus autem non una iuramenti ratione usus, sed tum diris invocatis, tum etiam deo in testem impetrato, se in eius obsequio puram gerere consilium, et tam ab animi lenitate, quam dolis alienam semper mentem servasse coram imperatore affirmabat. Mauricius porro continuis precibus deum interpellans ut erga animam clementem eum experietur, quadam nocte somno sopitus per visum imaginatus est, se astate coram inagine servatoris,

εἰκόνι τοῦ σωτῆρος ἑαυτὸν παρεστῶσα, καὶ λαὸν παρεστῶσα αὐτῷ· καὶ φωνὴ γέγονε ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσα· ὅτι Μαυρίκιον· καὶ κρατήσαντες αὐτὸν οἱ δίκης ὑπηρεταὶ παρέστησαν τῇ πορφυρῇ ὀμφαλίῳ τῷ ἐκείσε. καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡ Θεία 5 φωνή· ποῦ θέλεις ἀποδόσω σοι; ὥδε, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ ἀκούσας, ἔφη· φιλάνθρωπε δέσποτα, δικαιοκρέτα, ὥδε μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. καὶ ἐκέλευσεν ἡ Θεία φωνὴ ἐκδοθῆναι Μαυρίκιον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ Φωκᾷ τῷ στρα- 10

P. 240 τιστῇ. διυπνισθεὶς οὖν Μαυρίκιος καὶ καλέσας τὸν παρακοιμώμενον αὐτοῦ, ἀπέστειλε πρὸς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐ-

V. 191 τοῦ ἐν σπουδῇ ἀγαγεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα. ἀπελθὼν δὲ ὁ παρακοιμώμενος ἐκέλευσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐγερθεὶς καὶ προσκαλεσόμενος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἠσπίασατο αὐτήν, λέ- 15 γων· σώζου, γύναι, οὐκ ἔτι μὲ θεορεῖς. ἡ δὲ ἀνέκραξεν μετὰ κλυθμοῦ φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν παρακοιμώμενον λέγουσα· ὀρκῶ σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τί ἔστι τὸ πρᾶγμα, δι' ὃ ζητεῖ αὐτὸν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ; ὁ δὲ ἐπωμόσατο ἀγνοεῖν, καὶ ὅτι αἰφνίδιον ἐξ ὑπνου ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλέ με. ὁ δὲ 20 B Φιλιππικὸς ἠτήσατο μεταλαβεῖν, καὶ οὕτως ἀπῆε πρὸς τὸν

4. δίκην A a e.

8. ἢ μὴ ἐν A.

11. εὖν A, δὲ ὁ vulg.

16. γύναι om. A f.

quae ad portam aeream, et turbam maximam circa se collectam: vocem vero ex magni dei et servatoris nostri Iesu Christi effigie procedentem audiri: producite Mauricium: mox vero comprehensum a iudicii ministris ad porphyreticum umbilicum ibidem positum stetit. tum ad eum divina vox: ubi vis, inquit, tibi pro operibus retribuui? num hic, vel in futuro saeculo? his auditis, responde: humanissime domine, iudex aequissime, hic certe potius, quam in futuro saeculo. illa itaque divina vox Mauricium, et eius uxorem, liberos, et omnem eius prosapiam Phocae militi tradi iussit. excitus a somno Mauricius vocatum ad se accubitorem Philippicum generum quantocius accersendum imperat. profectus accubitor virum vocat. ille somno excusso, coniugem etiam excitat, et salutem osculo precatus: vale, inquit, coniux, nunc ultimo me vides. illa magni eiulatus voce ad accubitorem exclamans: obtestor te, ait, per deum, quidnam rei est, quod virum hac hora quaerit imperator? affirmat ille iusiurandis se nescium: tantum de repente a somno liber imperator exsurrexit, et me huc misit. Philippicus eucharistiae recipiendae facultate petita, ea instructus ad imperatorem pergit. uxor autem eius Gordia querula,

βασιλέα. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Γορδία ἔκειτο χαμαὶ ὀδυρομένη
 καὶ κλαίονσα, καὶ τὸν θεὸν ἱκετεύουσα. εἰσέλθων δὲ ὁ Φι-
 λιππικὸς ἐν τῇ βασιλικῇ κοιτῶνι, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει αὐτῷ· συγχώρησόν
 5 μοι διὰ τὸν θεόν, ὅτι ἡμαρτόν σοι. ἕως γὰρ τοῦ νῦν ἔσκανδα-
 λιζόμεν εἰς σέ. καὶ κελεύσας ἐξελθεῖν τὸν παρακοιμώμενον
 ἀναστὰς ἄπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φιλιππικοῦ, λέγων· συγ-
 χώρησέν μοι· ἀσφαλῶς γὰρ οἶδα ὅτι οὐδὲν ἡμαρτες εἰς ἐμέ.
 ἀλλ' εἰπέ μοι, τίνα γνώσκεις ἐν τοῖς ἡμετέροις τάγμασι Θεοκῶν
 10 στρατιώτην; ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀναλογισάμενος, λέγει αὐτῷ· ἕνα
 γινώσκω, ὃς τις πρὸ καιροῦ ἑλίγον πεμφθεὶς ἐντολικάριος ἐκ
 τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγεν τῷ κράτει σου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη·
 ποίας ἐντεύξεώς ἐστιν; ὁ δὲ Φιλιππικὸς εἶπεν· νεώτερος,
 15 Θρασύς καὶ δειλός. τότε λέγει Μαυρίκιος· εἰ δὲ δειλός, καὶ φο-
 βητὴς. καὶ ἐξηγήετο τῷ Φιλιππικῷ τὴν τοῦ θείου ἀποκάλυψιν.
 τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ λεγόμενος
 κομήτης. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἔφθασεν καὶ ὁ ἀποσταλαεὶς
 Μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἁγίους πατέρας, φέρων
 παρ' αὐτῶν ἀπόκρισιν τοιαύτην· ὅτι ὁ θεὸς δεξιόμενος τὴν μετὰ-
 20 νοιᾶν σου, σώζει τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ἁγίων κατατάττει σε

2. ἐλθὼν A.

7. τοῦ add. ex A.

10. ἀναλογισάμενος A

a f, ἅμα λογισ. vulg.

16. δὲ add. ex A.

19. τοιαύτην A,

αὐτήν vulg.

20. καὶ add. ex A.

plorans, et divini numinis opem suis precibus advocans in humum
 proiecta iacebat. Philippicus imperatoris cubiculum ingressus, ad eius
 pedes provolvitur. ad quem imperator: per deum immortalem, in-
 quit, ignosce quod in te peccavi. ad hanc siquidem horam te suspe-
 ctum et invisum habui. et accubitore secedere iusso, exurgens e le-
 cto ad Philippici pedes procidens, ignosce mihi, subiunxit: te nam-
 que nihil in me peccasse, certus sum. verum, si quempiam inter le-
 giones nostras Phocam nomine noveris, edissere. tum Philippicus
 secum aliquamdiu cogitans, unum, inquit, eiusmodi nominis novi; qui
 nuper missi munere apud te ab exercitu fungens imperio tuo verbis
 audacioribus sese opponebat. rogat imperator: cuius indolis est, ac
 naturae? subiunfert Philippicus: iunior est adhuc, temerarius, et ti-
 midus. ait Mauricius: si timidus caedium amans est, et sanguinis:
 suique insomni enarrationem ad Philippicum: instituit. est nocte
 astrum, cui nomen cometes, in caelo visum est: sequenti porro luce
 Magistrrianus ad sanctos eremi patres delegatus, responsum istiusmodi
 ab eis ferens, rediit. poenitentiam tuam deus approbat, et anima
 tua damnationis poena servata, cum omni familia tua in sanctorum

πανοικεί. τῆς δὲ βασιλείας μετὰ ἀτιμίας καὶ μετὰ κινδύνου ἐκπέ-
 πταις. ταῦτα ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασεν μεγάλως τὸν θεόν.
 Δτῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ Μαυρίκιον
 βασιλέως τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ τῶν Σκλαβινῶν χώρα προστάξαν-
 τος τὸν λαὸν παραχειμάσαι ἀντίστησαν οἱ Ῥωμαῖοι μὴ κατα-
 5 δεχόμενοι τοῦτο ποιεῖν, διὰ τε τὴν τῶν ἵππων ταπεινώσειν,
 καὶ διὰ τὸ πολλὴν πραιδαν ἐπιφέρεισθαι, καὶ διὰ τὸ πλήθῃ
 βερβάρων περακεχῦσθαι τῇ χώρῃ, καὶ στασίην ἐμελέτησαν.
 ὁ δὲ στρατηγὸς ἀγανακτῶν κατὰ τοῦ λαοῦ εἰς πόρους αὐτοῦς
 ἐνέβαλλεν. ἐπιπίπτουσι τοίνυν ὑστοὶ λαῦροι τῷ στρατιῷ, καὶ το
 10 ψῆχος πολὺ. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τῆς στρατῆς
 P. 241 τὴν διατριβὴν ἐποιεῖτο. Μαυρίκιος δὲ τῷ Πέτρῳ ἐνώχλει
 διὰ γραμμάτων διαπερᾶσαι τὸν Ἴστρον· καὶ τὰς χειμερινὰς
 ἀποτροφὰς τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τῶν Σκλαβινῶν χώρας ἀρύσα-
 σθαι, ὅπως μὴ δημοσίας σιτήσεις ἀναγκασθῇ τοῖς Ῥωμαίοις 15
 παρασχεῖσθαι. ὁ δὲ στρατηγὸς μεταστειλάμενος τὸν Γουνδόην
 ἔφη· λίαν μοι βαρύντατα τοῦ βασιλέως προστάγματα ἐπὶ
 ἀλλοτρίας γῆς Ῥωμαίους χειμάσαι προστάσσοντος, καὶ τὸ πα-
 ρακοῦσαι χαλεπὸν· καὶ τὸ ὑπακοῦσαι, δεινότερον. οὐδὲν

3. καταλαβούσης A, καταλαμβανούσης vulg. 4. προστάξαντος
 τὸν λαὸν παραχειμάσαι A, παραχειμάσαι κελεύσαντος vulg.
 ἀντίστησαν A, ἀνίστησαν vulg. 6. τὴν add. ex A. 12.
 ἐνώχλει A, ἐπώχλει vulg. 17. ἔφη add. ex A. 18. προσ-
 τάσσοντος om. A. καὶ τὸ παρακοῦσαι χαλ. A 2, καὶ τὸ ἐπα-
 κοῦσαι δεῖν χαλ. vulg. 19. καὶ τὸ ὑπακοῦσαι A 2, καὶ τὸ πα-
 ρακοῦσαι vulg.

album te ascribit: imperii vero dignitate cum dedecore et vitae pe-
 riculo excides. his auditis Mauricius totis viribus laudes deo retulit.
 autumnus igitur appetente, et Mauricio imperatore Petrum cum exer-
 cite in Sclavinorum agris hibernare iubente, milites imperata facere
 detrectantes tumultuantur, et equos iam defatigatos, multamque prae-
 dandam se avehere, sparsasque per regionem adversariorum copias passim
 occurrere causati, in rebellionem versi sunt. quare dux exercitus in
 rebelantes invectus duris eos laboribus subigere moliebatur: tunc
 admodum copiosi imbres, friguesque ingens castris incubavit. porro
 Petrus ad passuum viginti millia a via remotior moram agebat. Mau-
 ricius interea per litteras etiam moleste iussitabat exercitum trans
 Istrum duci, et ex Sclavinorum agris annonam in hiemem ei submi-
 nistrari, ne ipse ex publico commeatum praebere cogeretur. dux
 autem Gundui ad se vocatus, quam dura, inquit, imperatoris iussa, in
 alieno hostilibus solo exercitum hibernare praecipientis! ferendi sane
 necessitas gravis: detrectandi difficultas maior. nil equidem boni

καλὸν τίκει φιλαργυρία, μήτηρ δὲ πάντων τῶν κακῶν καθε-
 σκεται. ταύτην τοσῶν δ' αὐτοκράτωρ τῶν μεγίστων κακῶν.
 αἰὲτος τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται. μεταστειλάμενος δὲ τοὺς τα- B
 Ξιάρχας τοῦ λαοῦ, τὸν τοῦ βασιλέως σκοπὸν αὐτοῖς παρεδή-
 5 λωσεν. οἱ δὲ ἔφησαν τὸν λαὸν τοῦτο μὴ καταδέξασθαι. ὁ δὲ V. 192
 λαὸς τοῦτο ἀκούσας ἐστασίασεν καὶ οἱ ἐπίσημοι ἄρχοντες φυ-
 γόντες ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν στρατηγὸν παρεγένοντο. τὰ δὲ πλήθη
 συναθροισθέντα προβάλλονται ἐξαρχὸν Φωκῶν τὸν κένταρχον,
 καὶ ἐπὶ ἄσπίδος τούτου ὑψώσαντες εὐφήμησαν ἐξαρχον. καὶ
 10 ταῦτα ὁ Πέτρος ἀκηκῶς εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ τῷ βασιλεῖ
 πάντα κατὰδῆλα ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ δυσχερῆ ταῦτα
 ἀκούσας, κρύπτειν αὐτὰ τῷ πλήθει ἐπειράτο. δευτέρῃ δὲ
 ἡμέρῃ καὶ ἰππικὸν ἐπέτέλεσεν, τὰ τῆς συμφορᾶς ἀποκρύπτων. C
 ὁ δὲ δῆμος τῶν Πρασίνων ἔπραξεν, λέγων· Κωνσταντῖνος
 15 καὶ Δομεντιόλος, δέσποτα Ῥωμαίων τρισάγουστε, τῷ οἰκίῳ
 σοῦ δῆμῳ παρενοχλοῦσιν, ἵνα ὁ κρούνης διοικήσῃ, εἰς ἃς
 ἔχομεν ἀμαρτίας. ὁ θεὸς ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας ὑποτά-
 ξει πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἐμφύλιόν τε καὶ ἀλλόφυλον,
 καὶ χωρὶς αἱμάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς δῆμοις ἐδήλωσεν·
 20 μηδὲν ὑμᾶς ταραξῆ ἀλόγων στρατιωτῶν ἀκοσμία καὶ ἀταξία.

5. οἱ δὲ A, αὐτοὶ δὲ vulg.

δος A, ἀσπίδα vulg.

τέλεσεν A, ἀπει. vulg.

τοῦτο A, τοῦτον vulg.

11. πάντα A, ταῦτα vulg.

15. Δομεντιόλος A.

9. ἀσπί-

13. ἐπε-

atque honesti avaritia peperit; quā in immo incommodorū omnium
 mater apud omnes aestimatur. huius contagio imperator infectus in-
 gentium malorum auctor Romanae rei publicae habebitur. convocatis
 subinde agminum praefectis, imperatoris voluntatem ipsis patefecit:
 qui, milites illam minime executuros, dixere. illa quoque publice
 enunciata, confestim exercitus omnis in rebellionem motus. periculo
 subducunt se primores, et ad ducem palantes se conferunt. quam-
 obrem agmina in unum collecta Phocam centurionem exarchum crea-
 vere: tumque clipeo sublatum exarchum faustis acclamationibus pro-
 sequenti sunt. ea re intellecta, Petrus fuga lapsus certiores de omni-
 bus fecit imperatorem. Mauricius nuncium adeo gravem atque mole-
 stum accipiens, urbicariis turmis caelare satagebat. die vero secunda
 insequente, quo magis infortunium occultaret, certamen equestre ce-
 lebravit. tum vero Prasinorum factio in has voces erupit: Constanti-
 nus et Domentiolus, Romanorum domine, ter auguste, sollicitant
 populum, ut, peccatis nostris exigentibus, fuscifer rei communis ad-
 ministrator institutur: deus rerum omnium opifex adversarios et ho-
 stes universos intestinos aequae ac externos citra sanguinis effusionem

οὐ δὲ Βένετοι εἶπον· ὁ θεὸς ὁ καλεῦσας σε βασιλεύειν ἔπα-
 τάξει σοι πάντα τὸν πολεμοῦντα τὴν βασιλείαν σου. εἰ δὲ
 'Ρωμαῖός ἐστιν ὁ ἀγνομονῶν σε εἰς δουλείαν σοι τοῦτον ἔπα-
 D τάξει χωρὶς αἱμάτων. τούτους δὲ ὁ βασιλεὺς καθοπλίσας καὶ
 λόγοις ἠπίαις κατευνάσας, σὺν τοῖς δημάρχοις φυλάττειν τὰ 5
 τεῖχη τῆς πόλεως προσέταξεν. τοῦ δὲ υἱοῦ τοῦ βασιλέως
 ἄμα Γερμανοῦ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ εἰς Καλικράτειαν κωνη-
 γυτοῦντος, ἀποστέλλουσι γράμματα οἱ 'Ρωμαῖοι πρὸς Θεοδο-
 σιον ἀξιούντες ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι, εἰ δὲ μὴ, κἄν Γερμα-
 νὸν προσαγορευθεῖν βασιλέα· μηδὲ γὰρ ἔτι ἀνέχεσθαι ὑπὸ 10
 Μαυρικίῳ βασιλεύεσθαι. ταῦτα ὁ Μαυρίκιος μαθὼν, μετα-
 στέλλεται τὸν υἱὸν πρὸς ἑαυτὸν. Κομνηνίολον δὲ τὰ τεῖχη
 φρουρεῖν προσέταττε. τὸν δὲ Γερμανὸν σὺν τῷ υἱῷ Θεοδο-
 σίῳ κατηκιάτο τῶν συμφορῶν αἰτίων γεγενῆσθαι. τοῦ δὲ Γερ-
 μανοῦ ἀπολογουμένου, Μαυρίκιος ἔφη· ὦ Γερμανέ, δύο εἰσὶ 15
 P. 242 τεκμήρια τῆς ὑπονοίας μου· τὰ τε ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς σε
 γράμματα, καὶ τοῦ φεῖδεσθαι τὸν λαὸν τῆς ἀγελαιᾶς ἔκπεσ
 τῆς νεμομένης σοι εἰς τὰ προάστια. πάντα γὰρ διήρηκασαν,
 καὶ τῶν σῶν ἐφείσαντο. φεῖδον, Γερμανέ, τοῦ μηχανεῖν τὸν

2. τὸν πολεμοῦντα A, τῶν πολεμουμένων vulg. τῆ βασιλείᾳ A.
 7. αὐτοῦ add. ex A. 9. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύε-
 σθαι add. ex A et aliis codd. 13. τὸν δὲ Γ. A, τὸν Γ. δὲ
 vulg. 18. διήρηκασαν A, ἐφήρηκασαν vulg. 19. ἐφείσαντο
 A, ἐφείσαν vulg.

tibi subiiciet. imperator ad haec factionibus significavit: insanien-
 tium militum motus indecentes atque seditio nequicquam vos mo-
 veant. tum Veneti: deus qui te imperatorem esse iussit cunctos
 maiestati tuae armis adversantes prosternet. si Romanus sit, qui tam
 ingratus tecum agit, hunc absque caedis periculo iterum servituti tuae
 subiiciet. illos itaque armis instructos et blandis verbis delinuitos ur-
 bis moenia custodire iussit imperator. filio vero imperatoris ad Ca-
 licratium cum Germano socero venatu se exercente, ad ipsum Theo-
 dosium, ut imperium suscipiat, litteras dirigunt Romani, si nollet, vel
 Germanum imperatorem renuntiaturus: non enim diutius posse tole-
 rari Mauricii dominationem. ea re comperta filium ad se advocat
 Mauricius: moenium vero defensionem Comentiolo commendat. tum
 Germanum una cum filio Theodosio, ceu imminentium calamitatum
 auctorem, incusare. Germano crimen excusatione depellente: o Ger-
 mane, inquit Mauricius, suspicionis meae duo sunt argumenta vali-
 dissima: a populo nimirum ad te missae litterae, et quod equarum
 tuarum gregi ad urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit.
 caeteris enim direptis, ex populi in te humanitate res tuae lectae

λόγον, οὐδὲν ἡδύτερον τοῦ διὰ ξίφους τεθνάναι. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος τῶν Κύρου προσέφυγεν. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν Στέφανον τὸν εὐνοῦχον ἀπέστειλεν τοῦ ἔξαγαγεῖν τὸν Γερμανὸν τῆς ἐκκλησίας. τοῦ δὲ Στε-
 5 φάνου βιαίως ἔξαγαγεῖν τοῦτον Θελήσαντος, οἱ τοῦ Γερμανοῦ ὑπασπισταὶ ἀντικαταστάντες, ἔξωθοῦσι τὸν Στέφανον, καὶ λαβόντες τὸν Γερμανὸν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καταφύγου-
 10 σεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ῥάβδοις ἑμαστίλου Θεοδοσίου τὸν ἑαυτοῦ νιόν. ἔφρασκεν γὰρ δι' αὐτοῦ Γερμανὸν φρυγαδευθῆναι· καὶ ἀποστέλλει ἔξκουβίτωρας τοῦ ἔξαγαγεῖν τῆς μεγάλης ἐκ-
 15 κλησίας τὸν Γερμανόν. ἐντεῦθεν Θρύλλος μέγας τῇ πόλει ἐπέσκηψεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἠθέλησεν ἐξελεθῆναι, καὶ δοῦναι ἑαυτόν. τὰ δὲ πλήθη οὐ κατεδέξαντο, ἀλλ' ἔβρουν μεγάλας τὸν βασιλέα ἠτίμασαν, λέγοντες· μὴ σχοίῃ δέρμα, ὁ φιλῶν σε
 20 Μαυρίκιε Μαρκιανιστά. οἱ τοίνυν τὰ τείχη φρουροῦντες ταῦτα μαθόντες, τῆς φρουρᾶς κατημέλησαν. τότε οἱ τοῦ Πρασίνου μέρους τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ λεγομένου Λύρδου, καταφλέγουσιν. ὁ δὲ Μαυρίκιος μεσοῦσης τῆς νυ-
 25 κτὸς ἀποδυσάμενος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ ἰδιωτικὴν περὶ βαλόμενος, εἰς δρόμονάς τε εἰσελθὼν, μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου, ἀποδιδρῶσκει. τὰ V. 193

2. εἰς τὰ Κύρου a. 5. βιαίως ἔξαγαγεῖν τοῦτον A, τ. ξξ. β-
 αίως vulg. 9. Γερμανὸν add. ex A. 14. ἠτίμασαν A, ἠτοί-
 μασαν vulg. σχοίῃ] ἔσχη A f. 19. περιβαλόμενος A, πε-
 ριβαλλ. vulg.

sartaque perstiterunt. parce, Germane, sermones ambagibus invol-
 vere, morte gladio inferenda nihil mihi incundius. tum Germanus
 ad dei genitricis aedem, cui a Cyro factum nomen, confugit. quod
 ubi rescivit imperator, Stephanum eunuchum, qui Germanum ecclesia
 educeret, misit. Stephanum ad eum eruendum vim adhibente, Ger-
 mani stipatores contra resistentes, Germanum inde ereptum ad ma-
 gnam ecclesiam fuga celeri deducunt. interea filium Theodosium vir-
 gis caedi iubet imperator. Germanum enim eius consiliis fugam ar-
 ripuisse causabatur. quare excubitores qui eum ecclesia extrahant,
 mandat: ex quo tumultus ingens civitatem universam invadit. cum
 vero Germanus exire, ac se ultro dedere pararet, plebs id minime
 passa est: quin petulantioribus conviciis in imperatorem invecta, ex-
 coriatur, exclamavit, qui te diligit, Mauricie Marcianem. istis audi-
 tis, qui moenibus defendendis invigilabant, deseruere custodiam. tum
 vero qui Prasinæ parti affecti, Constantini, cui cognomen Lardus, ae-
 dem succenderunt. ergo Mauricius imperatoris insignibus et vestibus
 exutus, privatum induens, media nocte, conscensis dromonibus, cum

δὲ πλήθῃ δι' ὄλης τῆς νυκτὸς αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν βασιλέα καθύβριζον ἐπέσκωπόν τε, καὶ τὸν πατριάρχην Κυριακόν. λαίλακος τοίνυν γνομίμενου μέγαλον μετὰ κινδύνων μεγίστων διασώζεται Ἀυτόνομος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιτίθενται αὐτῷ καὶ νόσοι ἀρθρίτιδες, ἃς ποδαλγίας καὶ χειραλγίας καλοῦσιν. 5 ἔντεῦθεν ἀποστέλλει Θεοδοσίον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πρὸς Χοσρόην τὸν βασιλέα Περσῶν μετὰ Κωνσταντίνου, ὅπως ὑπομνήσῃ τῶν ὑπὸ Μαυρικίου γεγονότων αὐτῷ, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς εὐ-
 σργείας προσνείμῃ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὁ δὲ Γερμανὸς πέμπει πρὸς Σέργιον τὸν Δήμαρχον τοῦ Πρασίνου μέρους, ὅπως συν- 10
 αγωνίσηται αὐτῷ τοῦ βασιλεῦσαι, ὑποσχόμενος τιμῆσαι τὸ μέρος τοῦ Πρασίνου, καὶ αὐτὸν μεγάλας ἀξίαις περιβαλεῖν. ὁ δὲ Σέργιος τοῖς ἐπισημοτέροις τοῦ δήμου τοῦτο ἐθάρρησεν. οἱ δὲ τοῦτο οὐ κατεδέξαντο λέγοντες· οὐκ ἂν ποτε Γερμα-
 νὸς τῆς τῶν Βενέτων προσπαθείας ἀποστήσεται. οἱ δὲ Πρά- 15
 P. 243 σινοὶ ἐξελθόντες εἰς τὸ Ῥήγιον μεγάλας εὐφημίαις ἐτίμων τὸν τύραννον Φωκάην, καὶ πείθουσιν αὐτὸν, ἐν τῷ Ἐβδόμῳ παραγενέσθαι. πέμπει τοίνυν ὁ Φωκάς Θεοδώρον τὸν ἀση-
 κρήτις, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπανέγνωσεν τῷ

4. αὐτόνομος A. 5. ἔνταῦθα a. 6. Χοσρόην add. ex A.
 7. ὑπομνήσῃ τῶν A, ὑπομνησθῆ vulg. 10. τὸν add. ex A. 16.
 ἐτίμων| εὐφημίαις a. 18. ὁ add. ex A. Ἀσηκρήτην A B,
 Ἀσηκρήτης a, Ἀσηκρήτην f.

uxore, liberis, et Constantino, fuga salutem quaerit. populi vero turmae turpibus verbis et foedis iniuriis per totam noctem imperatorem proscindere, et in ipsum patriarcham Cyriacum dieteria illiberalesque iocos spargere. exorta autem subinde tempestate maxima, Meuricius post varia discrimina ad Autonomum salvus delatus est. eademque nocte morbus articularis, quem a manuum pedumque doloribus, podalgiam, et chiralgiam nuncupant, eum corripuit. exinde Theodosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem, quo beneficii quosdam collati memoriam renovaret, et proprio filie grati animi officium rependeret, et gratiae vicem refunderet. interea Germanus ad Sergium Prasinae factionis tribunum delegat, ut is sibi ad derelictum imperium obtinendum operam accomodet, factionem Prasinae multis honoribus aucturam, ipsumque insolitis dignitatibus cumulataram pollicetur. Sergius cum factionis suae praecipuis consilium communicat: rem vero propositam illi respicientes, nusquam, inquit, es, qua fortur in Venetos propensione Germanus discedet. itaque Prasini Rhegium usque progressi, faustis salutationibus tyrannum Phocam excipientes, ad Hebdomum accedere suadent. Phocas subinde Theodorum a secretis delegat, qui in magnam ecclesiam ingres-

λαῖψ, ὅπως ὁ πατριάρχης καὶ οἱ δῆμοι καὶ ἡ σύγκλητος ἀφί-
κωνται ἐν τῷ Ἑβδομῳ. τούτου τοίνυν γεγονότος, καὶ πάντων
ἐν τῷ Ἑβδομῳ ἀφικομένων, Κυριακὸς ὁ πατριάρχης ἀπήτησεν
τὸν τύραννον ὁμολογίαν περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τοῦ
5 ἀτάραχον φυλάξαι τὴν ἐκκλησίαν. ἔδοξεν δὲ ὁ τύραννος τὸν
Γερμανὸν εἰς βασιλέα προτρέψασθαι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ κα-
τειρωνενομένου μὴ θέλειν, καὶ τῶν δῆμων εὐφημούντων τὸν Β
τύραννον, ἀναγορεύεται τὸ κακόν· καὶ κύριος τῶν σκῆπτρων
ὁ τύραννος προχειρίζεται, καὶ κρατεῖ τῆς εὐδαιμονίας ἢ συμ-
10 φορά, καὶ λαμβάνει τὴν ἑναρξιν τὰ μεγάλα τῶν Ῥωμαίων
ἀτυχήματα. ἡ δὲ ἀναγόρευσις τοῦ τυράννου εἰς τὸν ναὸν τοῦ
ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐγένετο. δύο δὲ ἡμέρας ἐν
τοσῷ διατρίψας τῇ τρίτῃ εἰς τὰ βασίλεια εἰσηλθὼν ἐπὶ βα-
σιλικῆς ἀμάξης καθεζόμενος. τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ Λεοντίαν
15 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔστειψεν ἀγούσταν. καταστασιάζουσι C
τοίνυν τὰ μέρη πρὸς ἄλληλα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ διὰ στάσεις τό-
πων. ὁ δὲ τύραννος τὸν Ἀλέξανδρον τὸν συνανάρτην αὐτοῦ
ἐξέπεμψεν κατευνασάσαι τὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοσμᾶ
τῷ τῶν Βενέτων δημάρχῳ χεῖρας ἐπιβαλὼν, ὤθησέν τε καὶ

2. τούτου — ἀφικομένων] ἀφικομένων δὲ vulg. 3. ὁ add.
ex A. 12. ἐγένετο A, γέγονεν vulg. 14. Λεοντίαν A.
16. διάστασις τόπων A f, διαστασις τόπων a. 18. ἐξέπεμψεν A,
ἐπεμψεν vulg.

sus audiente populo ex tabella recitavit, ac iussit, patriarcham, po-
puli factiones, et senatum ad Hebdomum convenire. quo demum
facto, cum universi ad Hebdomum se contulissent, Cyriacus patriar-
cha sponsonem a tyranno exegit, qua se rectam fidem retenturum,
ecclesiamque a turbis immunem conservaturum promitteret. porro
tyrannus de eligendo in imperatorem Germano simulate consilium
initt. cum vero Germanus dolos mentitus se recusare profiteretur,
factionesque interim tyrannum repetitis vocibus promovere non desi-
sterent, perniciis et imperii clades imperator renunciatur. ita ty-
rannus sceptrorum dominus salutatur, calamitas felicitatis iura obti-
net, et Romanorum aerumnarum ingentiores ex adversis istis exordis
erumpunt. porro tyranni inauguratio ad Ioannis Baptistae templum
peracta est. duos vero dies ibi moratus, tertio tandem imperatorio
curru vectus in regiam penetravit. quinto insuper ab adventu die
Leontiam uxorem imperiali redimivit corona, et augustam renuncia-
vit. de stationum autem locis dissidentes ab invicem factiones eo-
dem die seditionem moverunt. quare tyrannus Alexandrum conspira-
tionis inite socium ad partes componendas misit. Alexander in Co-
smam Venetorum tribunum manu violenter illata, audacius impulit, et

ὑβρισεν. οἱ δὲ Βένετοι ἀγανακτοῦντες, ἔκραζον ὑπαγε· μίθε τὴν κατάστασιν, ὁ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν. ὁ δὲ τύραννος τούτων ἀκηκῶς τῶν φωνῶν, ἐπὶ τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνον κινεῖται· καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἤγαγεν αὐτούς ἐν Χαλκηδόνι εἰς τὸν Εὐρωπίου λιμένα. καὶ προαναairoῦνται τοῦ βασιλέως οἱ παῖδες οἱ ἄρρενες ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ πέντε, ἐν-
 D τεῦθεν προκολάζων τὸν βασιλέα τῆ τῶν παιδῶν σφαγῆ· ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τῷ δυστυχήματι, τὸν ἐπὶ πάντων ἐπεκαλεῖτο θεόν· καὶ πυκνῶς ἐφθέγγετο· δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. γίνεται τοίνυν τῶν παιδῶν ὁ θάνα-
 10

- V. 194 τος τοῦ πατρὸς ἐπιτάφιον προσεπιδειξαμένου τὴν ἄρετὴν ἐν τῷ μεγέθει τῶν συμφορῶν. τῆς γὰρ τιθηνῆς αὐτοῦ κλεψύσσης ἔνα τῶν βασιλικῶν μειρακίων, καὶ πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδούσης, ὁ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐπεζήτησεν· φασὶ δὲ τινες, ὅτι τούτου σφαγέντος, γάλα σὺν τῷ
 15 αἵματι ἔρρευσεν, ὥστε πάντας τοὺς ὄρῶντας θρηνηῆσαι δεινῶς.
 P. 244 οὕτω μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ μόνος φύσεως ὑψηλότερος γενωνῶς ὑπαλλάττει τὸν βίον. οὐ διέλιπε δὲ τὴν Ῥωμαίων βα-

3. τῶν φωνῶν om. A. 8. τῷ δυστυχήματι A, τὸ δυστύχημα vulg. 10. εὐθεῖς vulg. 12. τῆς συμφορᾶς A. κλεψύσσης A, σκεπασσῆς vulg. 13. πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδούσης A, πρὸς φυγὴν ἑαυτῆς ἐπιδούσης vulg. 16. ἔρρευσεν A, ἐρεῦσαι vulg. 17. μόνος A, νόμον a, νόμου f, νόμῳ vulg. 18. ὑπαλλάττει A, διαλλάττει vulg.

contumelia prosequutus est: quod gravius ferentes Veneti, discede, exclamant, disce modeste agere: nondum Mauricius periit. tyrannus vocibus istis auditis, de Mauricio quantocius e medio tollendo consilium init: summissosque Chalcedonem milites ad Europii portam descendere, ibique Mauricianae familiae stragem edere imperat. sub imperatoris igitur ipsius oculos liberi eius masculi quinque primo necantur: imperatoris quippe supplicium a filiorum necē tyrannus auspicabatur. Mauricius eam calamitatem forti animo sustinens, deum rerum omnium praesidem frequentius invocans, philosophabatur, crebroque repetebat: Iustus es, domine, et recta iudicia tua. filiis itaque mors illata, sepulchralem honorem patre auspicante: qui videlicet in summis aerumnis summae virtutis speciem exhibuit. cum enim nutrix unum ex imperatoris filiis suffurata proprium eius loco substituisset, non est hoc passus Mauricius, sed suum requisivit. ex iugulati pueri corpusculo lac emanasse, quidam ferunt: quod spectatoribus omnibus acerbissimas lacrimas excussit. sicque tandem imperator, cum lege naturae superiores se gessit, vitam morte commutavit. ex illo demum tempore calamitates variae ingentesque Romanum im-

σιλείαν ἐξ ἐκείνου καιροῦ δυστυχήματα ποικίλα τε καὶ ἔξαι-
 σια. ὅτε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰρήνην
 διέλυσεν, καὶ οἱ Ἀβάρεις τὴν Θράκην διώλεσαν, καὶ ἄμφο
 τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων διεφθάρησαν, ὥστε, ὀπηνίκα
 5 Ἡράκλειος ἐβασίλευσεν, ἐξέτασιν τοῦ ὀπλιτικοῦ ἐποίησατο εἰς
 τὸ ἀκριβές, καὶ ἐκ πάσης τῆς πληθύνος τῆς εὐρεθείσης ἐπὶ τῆς
 τυραννίδος Μαυρικίῳ μετὰ Φωκῆ οὐχ εὗρεν περαιτέρω δύο
 ἀνδρῶν. οὕτως οἱ τὸν τύραννον προστησάμενοι ἐπὶ αὐτοῦ Β
 ἀνηλώθησαν.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Φωκῆ ἔτος α΄.

A.M. 6095

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶν ε΄ βασιλεύσας
 Φωκῆς ὁ τύραννος ἀνέειλεν, ὡς προλέλεκται, Μαυρίκιον σὺν
 πέντε παισὶν ἄρρεσιν· καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς ἐκέλευσε τε-
 θῆναι ἐν κάμπῳ τοῦ τριβουναλίου ἡμέρας ἰκανάς· καὶ ἔξηρ- C
 15 χοντο οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἐθελώρουν αὐτάς, ἕως ἐπώρυσαν.
 ἀναιρεῖται δὲ καὶ Πέτρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πολ-
 λοί. Θεοδόσιον δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λόγος κρατεῖ πεφευγέναι, καὶ
 σεσῶσθαι. ταύτην δὲ τὴν φήμην Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βα-
 σιλεὺς ἠϋξῆσεν ἄλλοτε ἄλλως ψευδόμενος, καὶ παρ' ἐαυτοῦ του-
 20 τον ἔχειν λέγων, καὶ προνοεῖν δῆθεν, ἵνα τὴν Ῥωμαίων βασι-
 λείαν παραλάβῃ· δολερῶς δὲ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας

3. οἱ βάρβαροι Α.

11. ἰνδικτ. om. Α f.

14. κάμπῳ a f.

19. ἄλλοτε Α, ἄλλο τε vulg.

perium labefactare non destiterunt. etenim Chosroës Persarum rex
 pacem solvit, Abares Thraciam devastaverunt: et uterque Romanus
 exercitus, quum in oriente, tum in occidente, dissipatus: ita ut cum
 Heraclius imperator creatus accuratam militum recensionem ageret, de
 universa multitudine, quae in illa Phocae adversus Mauricium rebel-
 lione adfuerat, duos tantum homines superstites reperiret: adeo illi
 ipsi, qui tyrannum evexerant, sub ipso demum ad internecionem de-
 leti sunt.

Romanorum imperatoris Phocae annus primus.

A. C. 595

Hoc anno mense Novembri, indictione sexta, tyrannus Phocas
 occupato imperio, Mauricium cum quinque masculis liberis, ut prae-
 misimus, occidit, eorumque capita in tribunali campo per plures dies
 exponi iussit. ex urbe porro prodibant cives, et ad eorum specta-
 cula, donec omnino foeterent, conveniebant. Petrus insuper Mauri-
 cii frater e medio tollitur cum aliis plurimis. Theodosium Mauricii
 filium fuga evasisse, et periculo superstitem vixisse rumor est. hanc
 vero famam Persarum rex Chosroës variis mendaciis in id confictis
 pro libito auxit; Theodosium penes se habere simulans, seque sub-
 inde procurare, ut paternum reciperet imperium: cum re vera ipse

ἐλπίζων κρατῆσαι, ὡς ἤλέγχθη πολυτρόπως, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ πολέμου αἰφνιδίους κινήσαι, καὶ μεγάλως λυμήρασθαι τὰ Ῥωμαϊκὰ. τοῦ δὲ Φωκῆ πρόσβυον πρὸς αὐτὸν ἀποστείλαντος Βλίον, τοῦτον ἐκράτησεν, καὶ εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, μηκέτι εἰς τὰ Ῥωμαϊκὰ ὑποστρέψαι. γράμμασι δὲ ἀτίμοις τὸν Φωκῆν ἀντημείβετο. Κωνσταντῖναν δὲ τὴν βασίλισσάν ἅμα τὰς τρεῖσι θυγατράσι ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῇ, ἐπιλεγομένη τοῦ Λέοντος, ὁ τύραννος κατέστησεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ πόλει καλλιγράφος τις εὐλαβῆς ἐκ παννυχίδος οἰκαδὲ πορευόμενος μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ὄρα ἰοὺς τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν καθελκουσθέντας, καὶ μεγάλην τῇ φωνῇ λέγοντας· ἀναιρεῖσθαι Μαυρῖκιον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐν Βυζαντίῳ πραχθέντα συμπτώματα. πρῶτας δὲ ἀπελθὼν ὁ ἀνὴρ τῷ ἀγουσταλίῳ ταῦτα διηγήσατο. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ ταῦτα κατάδηλα ποιῆσαι. 15 ἀπογραψάμενος δὲ τὴν ἡμέραν ἐκαρᾶδόκει τὴν ἔκβασιν. ἐννάτη δὲ ἡμέρα ὁ ἄγγελος κατέλαβεν μηνίων τὴν Μαυρῖκίον ἀναίρεσιν. τότε ἀγουστάλιος τὴν τῶν δαιμόνων πρόρρησιν ἐπὶ λαοῦ δθριάμβευσεν.

2. αἰφνιδίους A, αἰφνιδίου vulg. 4. βιβλίον A. 5. ὑποστρέψαι A b f, ὑποστρέψαντα vulg. 6. ἀντημείβετο A a f, ἀνταμείβετα vulg. 7. ἐπιλεγομένη A, λεγομένη vulg. 8. τῶν Λέοντος A. 10. μεσοῦσης τῆς A, μέσης vulg. 13. πραχθέντα add. ex A. 14. ταῦτα A, πάντα vulg. 15. μηδενὶ A, μηδεν vulg. 16. ἀπογραψάμενος A, γραψ. vulg.

de usurpando Romanorum imperio cogitaret: quemadmodum se ipsum variis demum modis prodidit, bella maxime ex improvise in Romanos inferendo, eorumque ditiones foede diripiendo. cum vero Phocas Billium legatum ad eum misisset, comprehensum deiecit in carcerem, nusquam deinceps in Romanam ditionem reversurum: et litteris omnino indecoris Phocae responsum dedit. caeterum imperatricem Constantinam cum filiabus tribus, in domo privata, cui Leonis nomen, tyrannus inclusit.

In Alexandria porro civitate ex scriptoribus eximiis quispiam vir religiosus ex festivo pervigilio nocte media domum remeans videt statuas suis basibus dilapsas in terram ferri, et Mauricium eiusque liberos e medio sublatis, et cuncta, quae Byzantii acciderant, clara voce enunciante audire. visa et audita mane ad augustalem profectus enarrat. comminatur ille nulli haec faceret manifesta. die vero notato et attentius observato exitum expectavit. nono postmodum die nuncius Mauricii caedem evulgaturus advenit, ac simul tunc daemoniorum vaticinia augustalis in publicum sparsit.

Ναρσῆς δὲ τῶν Ῥωμαϊκῶν γενόμενος στρατηγὸς κατὰ τοῦ V. 195
 τυράννου ἀντήρην, καὶ τὴν Ἑδεσσαν ἐκράτησεν. γράφει τοί-
 νυν Φωκᾶς Γερμανῶ τῷ στρατηγῷ πολιορκῆσαι τὴν Ἑδεσσαν.
 ὁ δὲ Ναρσῆς γράφει Χοσρόην τὸν πρὸς βασιλεῖα Περσῶν
 5 ἀθροῦσαι δυνάμεις καὶ κατὰ Ῥωμαίων συστήσασθαι πόλεμον.
 ἐποίησε δὲ Φωκᾶς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δομεντζιόλον μύγιστρον, Β
 καὶ τὸν Πρίσκον κόμητα ἐξκουβιτόρων.

Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ' Ἰνδικτιῶν ζ' προῆλθεν A.M. 6096
 Φωκᾶς ἐν ταῖς ἑορταῖς ῥίψας ὑπάτειαν πολλήν. Χοσρόης δὲ
 10 βασιλεὺς τῶν Περσῶν συναθροίσας δυνάμιν πολλήν κατὰ
 Ῥωμαίων ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἀκούσας ἐφοβήθη,
 ἀναγκαζόμενος δὲ τοῦ πολέμου ἀπήρξατο. τοῦ δὲ Γερμανοῦ
 ἐν τῷ πολέμῳ πληγέντος, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦτον διέσωσαν μέ-
 χρι Κωνσταντίνης, καὶ ἤττωνται Ῥωμαῖοι· ἐνδεκάτῃ δὲ
 15 ἡμέρᾳ καὶ ὁ Γερμανὸς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Φωκᾶς τὰς δυνά- C
 μεις ἀπὸ τῆς Ἑυρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν μετέφερεν, τῷ Χαγά-
 νῳ τὰ πάντα ἐπαυξήσας, νομίζων ἡρμεῖν τῶν βαρβάρων τὸ
 ἔθνος. ταύτας δὲ διελὼν κατὰ Περσῶν ἀπέστειλεν, τὰς δὲ
 20 πρὸς τὴν πολιορκίαν Ἑδέσσης κατὰ Ναρσοῦ σὺν Λεοντίῳ
 εὐνούχῳ καὶ μεγιστάνῳ αὐτοῦ: ὁ δὲ Χοσρόης συναθροίσας

4. πρὸς Χοσρόην τὸν βασ. Περσ. A, πρὸς βασ. Π. τὸν X. vulg.
 8 προῆλθεν A, προσῆλθεν vulg. 18. δὲ ἐλθὼν b, διελθὼν f,
 διαβιβάσας A, sed in litura: διελθὼν.

Caeterum Narses Romani dux exercitus rebellionem in tyannum movit, et Edessam occupavit. quare Phocas Germano duci Edessam obsideat, litteris praecipit. Narses Persarum regem Chosroem ut collecto exercitu in Romanos bellum moveat scriptis sollicitat. Phocas autem Domentziolum proprium fratrem magistrum, Priscum vero comitem exorbitum instituit.

Hoc anno mensis Decembris die septimo indictione septima, ad A. C. 596 solitas festorum solemnitates, sparsis in populum pro consulum more nummis processit. rex autem Persarum Chosroës collectas copias misit in Romanos. Germanus autem eo nuncio accepto extimuit: et necessitate compulsus bello principium dedit. illum vero eo in bello vulneratum stipatores Constantinam deduxere: victis alioqui Romanis. mox undecimo die a vulnere accepto Germanus diem extremum obiit. Phocas porro auctis ex foederis pacto faciendis Chagano donis, barbaros ea ratione quietem ac pacem servaturos sperans copias omnes ex Europa in Asiam transmisit. divisas autem turmas partim in Persas, partim in Narsetem sub Leontio eunucho et optimate ad obsidendam Edessam destinavit. Chosroë cum instructis aciebus Daras

δυνάμεις ἐπὶ τὸ Λαράς γίνεται. Ναρσῆς δὲ ἐξεληθὼν Ἐδέσσης ἐπὶ τὴν Ἱεράπολιν κατέφυγεν. ὁ δὲ Χοσρόης σὺν τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται εἰς τὸ Ἀρξαμουῦν. καὶ φρουρίον ἀπὸ ἐλέφαντος συστησάμενος τοῦ πολέμου ἀπήρξατο, καὶ νίκην μεγάλην ἤρατο, πολλοὺς Ῥωμαίων ζωγρήσας, οὓς καὶ ἀπέτεμεν. 5 τούτων οὕτωπραχθέντων ὁ Χοσρόης ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανάεξευξεν Ζογγόη τὰς δυνάμεις καταλιπὼν. τοῦτο μαθὼν ὁ Φωκάς κατὰ Λεοντίου ἐμάνη, καὶ χειροπέδαις σιδηραῖς ἀτίμως αὐτὸν ἐν Βυζαντίῳ φέρει, καὶ χειροτονεῖ στρατηγὸν Δομεντζιόλον τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, ὃν καὶ κουροπαλίτην ἐποίησεν.

A. M. 6097 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Χοσρόης Καρδαρίαν καὶ Ῥουσμαϊάζαν, καὶ ἐπόρθησεν πολλὰς τῶν Ῥωμαίων πόλεις. ὁ δὲ Δομεντζιόλος λόγον δούς τῷ Ναρσῆ καὶ ὄρκους πολλοὺς P. 246 πείσας αὐτὸν μηδεμίαν ἀδικίαν παρὰ τῷ Φωκᾷ ὑπομένειν, 15 ἀπέλυσεν αὐτὸν πρὸς Φωκᾶν. ὁ δὲ Φωκάς μὴ φυλάξας τὸν λόγον τοῦτον πυρὶ κατέκαυσεν. ἐν λύπῃ οὖν μεγάλη γεγόνασιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι φόβον μέγαν εἶχεν εἰς Πέρσας ὁ Ναρσῆς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν Περσῶν ἀκούοντα τὸ ὄνομα Ναρσῆ τρέμειν. 20

A. M. 6098 B Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α'.

2. Ἱερὰν πόλιν α. κατέφυγεν Α, διέφυγεν vulg. 3. Ἀρξαμουῦν Α α f, Ἀρξαμουῦν vulg. ἐλεγάντων ε. 13. πολιτείας Α. 14. λόγον δούς Α, λόγοις vulg. 16. ἀπέστειλεν α. 17. οὖν Α, δὲ vulg.

profecto, Narses Edessa profugus Hierapolim contendit. tum vero Chosroës ad Arzamum Romanis occurrit, et elephantis castrorum in morem ordinatis, belli dat exordia, et insignem refert victoriam, captis Romanis quamplurimis, quos etiam capite mulctavit. his ita gestis, Chosroës Zongoi cura exercitus commissa, in propriam ditionem rediit. eo cognito Phocas in Leontium ira invecus, ferreis manicis devinctum Byzantium adduci iubet, Domentziolo proprio nepote, quem deinde curopalatem declaravit, duce exercitus instituto.

A. C. 597 Hoc anno Chosroës Cardariga et Rusmiazza missis Romanorum urbes plurimas devastavit. Domentziolum autem verborum et iusiurandi data Narseti fide, et mali nequidquam a Phoca passurum pollicitus, virum ad Phocam Cpolim destinavit. at Phocas spreto dato fidei iuramento, ipsum igne combussit. ea res Romanis tristitiam induxit ingentem: metuebant enim Persae Narsetem adeo, ut Persarum pueri solo Narsetis nomine audito deterrerentur et exhorrescerent.

A. C. 598 Cpoleos episcopi Thomae annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει σχολαστικός εὐνοῦχος ἀνὴρ ἔνδοξος τοῦ
 παλαιῶν μεσοῦσης νυκτὸς Κωνσταντίναν τὴν δέσποιναν σὺν ταῖς
 τρισὶ θυγατρῶσιν αὐτῆς λαβὼν, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 κατέφυγεν τῇ βουλῇ Γερμανοῦ τοῦ πατρικίου ὀρεγομένου τῆν
 5 βασιλείαν. γίνεται τοῖνυν ἐν τῇ πόλει στάσις μεγάλη. οἱ δὲ
 Πράσινοι ἀθροισθέντες ἐπὶ τὸν Κοχλίαν, ἐδυσφήμον τὴν V. 196
 Κωνσταντίναν· ὁ δὲ Γερμανὸς τῷ δημάρχῳ τῶν Πρασίνων
 τάλαντον χρυσοῦ ἀπέστειλεν, ὥστε συνεργῆσαι αὐτοῖς. τὰ
 δὲ πρωτεῖα τοῦ δήμου οὐ κατεδέξαντο τοῦτο. ὁ δὲ τύραννος
 10 ἔπεμψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀποσπῆσαι τὰ γυναῖκα· ὁ δὲ
 πατριάρχης Κυριακὸς ἀντικαθίστατο τῷ τυράννῳ, μὴ καταδε- C
 ξάμενος ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποσπῆσαι τὰ γυναῖκα τυραννικῶς. ὄρκους
 δὲ βεβαιωθείς ὑπὸ τοῦ Φωκῆ, ὡς οὐκ ἀδικήσει αὐτάς, ἐξύ-
 γονται τοῦ ἁγίου τεμένους, καὶ ἐν μοναστηρίῳ ἐγκλείονται·
 15 τὸν δὲ Γερμανὸν ἀποκείρας ἐν ἱερῶσι κατέταξεν, καὶ ἐν τῷ
 ἰδίῳ οἴκῳ παρεφύλαττεν. τότε καὶ Φιλιππικὸς τὴν κόμην
 ἐλόμενος ἱερωσύνης ἀξίαν ἔλαβεν, καὶ ἐν Χρυσοπόλει ἐν τῷ
 μοναστηρίῳ, ὃ ἔκτισε, διέτριβεν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐν τούτῳ τῷ
 ἔτει παρέλαβον τὸ Λαράς, καὶ πῦσαν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ
 20 Συρίαν, αἰχμαλωσίαν πολλὴν ποιήσαντες, ἧς οὐκ ἔστιν ἀρι-

4. τῷ add ex A. 10. τὸ ἀποσπ. A. 11. ἀντικαθ. A, ἀντε-
 καθ. vulg. 12. ἐκ τοῦ ναοῦ add. ex A. 15. καὶ ἐν τ. ἰδ.
 ο. παρεφ. add. ex A. 16. καὶ post τότε add. ex A. 17.
 ἔλαβεν A, ἐνέβαλεν vulg. τῷ add. ex A.

Hoc anno scholasticus eunuchus vir in palatio clarus, Constantina
 imperatrice cum filiabus tribus mediae noctis silentio educta, Ger-
 mani patricii imperium ambientis consilio, ad magnam ecclesiam con-
 fugit. magna itaque per urbem seditio exoritur. Prasini etenim ad
 Cochliam collecti, diris et execrationibus Constantinam insectaban-
 tur; quamvis Germanus ad suppetias sibi ferendas eos adducturus ad
 Prasinorum tribunos auri talentum dono misisset, oblatum tamen fa-
 ctionis principes respuerunt. quare mulierculas illas templo educen-
 das tyrannus iussit: at patriarcha Cyriacus tyranno se opposuit, mu-
 lierculas ab ecclesia tyrannice avelli minime passus. iuramentis au-
 tem a Phoca interpositis, securus redditus nil indignum laturas, zac-
 cris septis extrahuntur, et in monasterio includuntur: Germanus au-
 tem deposita coma ad presbyterorum ordinem eius iussu adlectus et
 in ipsius domo custoditus est. Philippicus etiam crinibus attonsis sa-
 cerdotii dignitatem assequutus est, et Chrysopoli in monasterio a se
 extracto moram egit. caeterum hoc anno Persae Daras urbem cepere,
 Mesopotamianique universam et Syriam excurrentes praedam haud
 facile numerandam secum avexere. patriarcha porro Cyriaco vivis

Θμός. τοῦ δὲ πατριάρχου Κυριακοῦ τελευτήσαντος, Θωμᾶς
D χειροτονεῖται ἀπὲρ αὐτοῦ, διάκονος καὶ σακελλάριος ὧν τῆς
αὐτῆς ἐκκλησίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ια΄.

A. M. 6099

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῇ ἔτει Φωκᾶς ὁ τύραννος ἐξέυξεν τὴν αὐτοῦ Θυ- 5
γατέρα Δομεντζίαν Πρίσκῃ τῇ πατρικίῃ καὶ κόμητι τῶν ἐξ-
κουβιτόρων, καὶ γενομένου τοῦ γάμου ἐν τῇ παλατίῃ τῶν Μα-
ρίνης, ἐκέλευσεν ἰππικὸν ἀχθῆναι. οἱ δὲ δῆμαρχοι τῶν δύο
P. 247 μερῶν ἐν τοῖς τετρακίσιον σὺν τῶν βασιλικῶν λαυράτων ἔστη-
σαν Πρίσκου καὶ Δομεντζίας λαυράτα. ταῦτα ἰδὼν ὁ βασι- 10
λεὺς ἠγανάκτησεν, καὶ πέμψας τοὺς δημάρχους Θεοφάνην καὶ
Πάμφιλον, καὶ στήσας αὐτοὺς γυμνοὺς εἰς τὸ στόμα, ἐκέλευ-
σεν ἀποτμηθῆναι αὐτούς. πέμψας δὲ τὸν πρωτοκούρσορα
αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτούς· τίνος ἐπιτρέψαντος τοῦτο πεποιή-
κωσι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι κατὰ συνήθειαν οἱ γραμμισταὶ τοῦτο 15
πεποιήκωσι. ὁ δὲ δῆμος καὶ οἱ ὄχλοι ἔκραζον· φιλανθρωπίου
δεσπότου πολλὰ τὰ εἶη. οἱ δὲ γραμμισταὶ ἐρωτηθέντες, διὰ
B τί τοῦτο πεποιήκωσι; ἔφησαν· ὅτι τοῦ βασιλέως τέκνα ὄνο-
μασθέντα ὑπὸ πάντων ἡμεῖς ἀφ' ἑαυτῶν τοῦτο πεποιήκαμεν.
ὁ δὲ Πρίσκος φόβῳ συνεχόμενος, τὴν ἀγανάκτησιν ἐδειλία τοῦ 20

11. πέμψας ἠγάγε τοὺς α. 14. πρωτοκούρσορα Α. 15.
πεποιήκωσι Α, πεποιήκωσιν vulg. 16. οἱ δὲ εἶπον — — πε-
ποιήκωσι om. Α. 16. ὄχλοι Α, λαοὶ vulg. 20. συνεχόμε-
ρος Α, κατεχ. vulg.

erepto Thomas, diaconus et sacellarius eiusdem ecclesiae mensis Octo-
bris die undecimo in eius locum sufficitur.

A. C. 599

Alexandriae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno tyrannus Phocas Prisco patricio et excubitorum comiti
filiam Domentiam in matrimonium locavit, celebratisque in Marinae
palatio nuptiis equestre certamen agi iussit. ab utriusque vero fac-
tionis tribunis Prisci et Domentiae imagines inter alias imperatoris
laureatas, ad columnas quatuor erectas cum vidisset imperator ira
motus est, et Theophanem Pamphilumque factionum principes acci-
tos, nudatisque corporibus in faciem ac terram iacentes capite trun-
cari decernit. protocursore etiam ad eos misso sciscitabatur, cuius
consilii id attentassent. responderunt illi: factores, quod more re-
ceptum est, moliti sunt. factionis autem grex, reliquusque populus
vociferatus: clementissimo domino, inquit, multos annos. factores in-
terrogati, cur opus huiusmodi aggressi fuissent, filios, inquit, im-
peratoris ab omnibus faustis acclamationibus acceptos ac ita nomina-
tos, nos proprio consilio ita delineavimus. Priscus autem re gesta

βασιλέως. τῶν δὲ ὄχλων κραζόντων φιλανθρωπευθῆναι αὐ-
 τοῖς, συνεχώρησεν ὁ Φωκάς· ἔκ τοις οὖν μηνίσας ὁ Πρίσκος
 οὐκ ἦν ἐν ὀρθότητι μετὰ Φωκῆ. γυνὴ δέ τις ὀνόματι Πετρωνία
 γίνεται τῇ βασιλίσῃ Κωνσταντίνῃ ὡς ἀντὶ διακόνου πρὸς Γερ-
 5 μανὸν ἐκ Κωνσταντίνης τὰς ἀποκρίσεις ποιουμένη· τῆς δὲ
 φήμης πλατυνομένης Θεοδοσίον ζῆν τὸν υἱὸν τοῦ Μαυρικίου
 ἐλπίδας ἀγαθὰς ἢ τε Κωνσταντίνα καὶ ὁ Γερμανὸς εἶχεν ἐπὶ
 τούτῳ· ἡ δὲ ἀνοσία Πετρωνία τῷ τυράννῳ ταῦτα κατάδηλα C
 πεποίηκεν. ὁ δὲ τύραννος Κωνσταντίαν Θεοπέμπτῳ τῷ ἐπάρ-
 10 χῳ πρὸς βύσανα ἔδωκεν· ἡ δὲ βασανιζομένη Ῥωμανὸν τὸν
 πατρικίον γινώσκειν τὰ κατ' αὐτῶν λαλούμενα ὁμολόγησεν. V. 197
 οὗτος δὲ κατασχεθεὶς συγκατέθετο καὶ ἄλλους εἶναι συνεργούς
 αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ τυράννου ἐπιβουλήν. κατεσχέθη δὲ καὶ ὁ
 Θεόδωρος ὁ τῆς ἀνατολῆς ἐπαρχος, ὃν ὁ τύραννος βουνεύροις
 15 μαστιζῶν ἀνείλεν. Ἐλπίδιον δὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας
 κόψας τῷ πυρὶ τοῦτον παρέδωκεν, τὸν δὲ Ῥωμανὸν ἀπεκε-
 φάλισεν, τὴν δὲ Κωνσταντίαν σὺν ταῖς τρισὶ θυγατρῶσιν ἐν
 τῷ μούλῳ Εὐρωπαϊόν, ἔνθα καὶ Μαυρίκιος ἀνῆρέθη, ξίφει D

1. ὄχλων A, λαῶν vulg. 2. μηνιάσας A. 7. ἀγαθὰς A,
 ἀγαθούς vulg. 8. τούτῳ A, τούτων vulg. ταῦτα κατ. A,
 κατ. τ. vulg. 9. ἐπάρχῳ A, ὑπάρχῳ vulg. 10. τὸν add.
 ex A. 12. οὗτος δὲ A, ὁ δὲ vulg. καὶ add. ex A. 14.
 ἐπαρχος A b, ὑπαρχος vulg. ὃν ὁ τύρ. hinc usque ad pag.
 259, D. omnia interciderunt in cod. A. 17. ἐν τῷ βούλῳ e f.

deterritis, ab imperatoris indignatione sibi cavebat. cuncta vero plebe veniam illis concedi crebris vocibus exclamante, Phocas delictum remisit. ab eo itaque momento alta mente repositam offensam Priscus gerens cum Phoca sincere et ex animo rem nullam tractabat. caeterum mulier quaedam cognomento Petronia tabellarii famuli vices gerens Constantinae ad Germanum utrinque dicta responsaque referebat. cum autem rumor increbresceret Theodosium Mauricii filium inter vivos adhuc superesse, magnam novandarum spem rerum eo nuncio Germanus et Constantina animis fovebant. nefaria vero Petronia quae gerebantur tyranno facit manifesta. quare Constantinam supplicii examinandam praefecto Theopempto tyrannus commisit. illa tormentorum vi compulsula Romanum patricium dictorum ad invicem collatorum conscium ac participem fatetur. is pariter examinatus alios insuper ad insidias tyranno parandas adiutores sibi fuisse denunciavit. comprehensus est etiam Theodorus orientis praefectus, quem tyrannus taureis caesum neci tradidit: ad haec Elpidium manibus et pedibus truncatum igne absumsit, Romano caput abscidit, Constantinam autem cum tribus filiabus ad Europii portus aggerem,

ἀπέκτεινεν. τὸν Γερμανὸν δὲ καὶ τὴν τοῦτου θυγατέρα ἐν τῇ Πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας ἀπέκτεινεν. ὁμοίως δὲ καὶ Ἰωάννην Τζίτζαν καὶ πατρικίον, καὶ Θεοδοσίον τὸν τῆν Ἀβδιουμῶν περικείμενον ἀξίαν, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον, καὶ Δαβὶδ τὸν χαρτοφύλακα τῶν Ὁρμισίδου. 5

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν Εὐφράτην περῆσαντες, πᾶσαν τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ Φοινίκην αἰχμαλώτευσαν, πολλὴν ἄλωσιν ἐν Ῥωμαίοις ποιήσαντες.

A.M. 6100
P. 248

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Πρίσκος μὴ ὑποφέρων ὄραν τοὺς ἀδελφούς φίλους καὶ τὰ ὑπὸ Φωκᾶ γινόμενα, ἔγραψεν πρὸς Ἡράκλειον τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὥστε ἀποστελεῖν αὐτῷ Ἡράκλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Νικήταν τὸν υἱὸν Γρηγοῦρα τοῦ πατρικίου καὶ ὑποστρατήγου αὐτοῦ, ὅπως ἔλθωσιν κατὰ τοῦ τυράννου Φωκᾶ· ἤκουεν γὰρ μελετωμένην ἐν Ἀφρικῇ κατὰ Φωκᾶ ἀνταρσίαν· ὅθεν οὐδὲ τὰ πλοῖα τῆς Ἀφρικῆς ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνέβαλον. ἀπέκτεινεν δὲ Φωκᾶς πᾶσαν τὴν συγγένειαν Μαυρικίου καὶ Κομεντίου τὸν στρατηγὸν τῆς Θράκης, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀνηλεῶς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ θανατικὸν καὶ κνιπία παντὸς εἶδους. οἱ δὲ Πέρσαι 15

3. Ἰωάννην καὶ Τζίτζαν a, Ἰω. Τζίτζαν f. τὴν om. b. 4. Ἀβδιουμῶν f. καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον a, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κόσμουρον e, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κοσμουρόν f, καὶ Σκόμβρον vulg. 5. τῶν Ὁρμ. a. 10. καὶ τὰ κατὰ τὰ ὑπὸ Φ. vulg. 19. κνιπία] σκηπία a, σκηπία conl. Goar.

ubi Mauricius trucidatus, gladio percussit, Germanumque cum eius filia ad Proten insulam iugulo machaera abscisso perire iussit. similiter Ioannem Tzitzam patricium, et Theodosium subadiuvae dignitate insignem, Andream quoque Scombrum, et Davidem Hormisidarum palatii chartophylacem e medio sustulit immaniter.

Eodem etiam anno Persae Euphratem transgressi, Syriam universam, et Palaestinam, atque Phoeniciam populati sunt: ingentemque stragem atque praedam in Romanorum dititione fecerunt.

A. C. 600

Hoc anno Priscus nefarias caedes et Phocae perpetrata scelera ferenda non amplius ratus, Heraclio patricio Africae duci Heraclium filium, et Gregorae patricii legati sub eo militantis filium nomine Nicetam, Phocae tyrannidi sese opposituros, ad se mittat scribit: audiebat enim adversus Phocam in Africam parari seditionem, ex quo Africae navigia per totum id tempus Cpoli non appulere. caeterum Phocas universos Mauricii consanguineos, et Comentiolum Thraciae ducem, et alios plures crudeliter interfecit. sub id vero tempus mortalitas et omnium rerum penuria ingruit. Persae vero Cardarega du-

ἔξῃλθον σὺν τῇ Καρδαρίᾳ, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ πολεμήσαντες ἔτρεψαν τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα· καὶ παρέλαβον τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν καὶ ἦλθον μέχρι Χυλκηθόνος λυμαινόμενοι ἀφειδῶς 5 πᾶσαν ἡλικίαν. καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἔξω τῆς πόλεως ἐτυράν- C πουν Ῥωμαίους· ὁ δὲ Φωκᾶς ἔνδον τὰ χεῖρονα αὐτοῖς ἐποίησε φρονεῦων καὶ αἰχμαλωτίζων.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Σεργίου, Ἱεροσολύμων A.M. 6101 Ζαχαρίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου ἔτος α΄.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀστατήσαντες οἱ Ἀντιοχεῖς Ἑβραῖοι στά- σιν ἐποίησαντο κατὰ Χριστιανῶν, καὶ ἀποσφάζουσιν Ἀνα- στάσιον τὸν μέγαν πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν φύ- σιν αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σύραν- D τες αὐτὸν ἐπὶ τὴν μέσσην ἐφόνευσαν, καὶ πολλοὺς κητό- 15 ρων, καὶ ἔκαυσαν αὐτούς. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν κόμητα ἀνα- τολῆς Βόνοσον καὶ Κόττονα στρατηλάτην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ- τοὺς κατ' αὐτῶν. ἐπισυναΐξαντες δὲ στρατεύματα ἐπῆλθον αὐτοῖς, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ ἠκρωτηρίασαν, καὶ τῆς V. 198 πόλεως ἐξέρριψαν. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν ἱππικόν, καὶ οἱ Πρά- 20 σινοὶ ὕβρισαν αὐτόν, λέγοντες· πάλιν εἰς τὸν καῦκον ἔπιες· πάλιν τὸν νοῦν * ἀπέλεκας καὶ ἐπέτρεψεν Κώνσταν τὸν ὕπαρ-

16. Κόττανα a, Κοτταῖαν f. 21. ἀπέλεκας] ἀπόλεσας a, fort. ἀπώλεσας. 21. fort. Κώνσταντα.

cente exercitum, expeditione suscepta, Armeniam, Cappadociamque cepere, et inuito certamine Romanas prostraverunt acies, et Galatia, Phalagoniaque occupata, et omnibus devastatis, nullo aetatis aut sexus habito discrimine Chalcedonem usque devenere. atque ita Persae extra urbem tyrannidem in Romanos exercuere: Phocas interius domesticum accendebat bellum, idque crudelius, civibus interfectis et in carcerem detrusis.

Cpoteos episcopi Sergii, Hierosolymorum Zachariae, Alexandriae A. C. 601 Ioannis annus primus.

Hoc anno seditione mota, Hebraei Antiochenses tumultuati sunt, et Anastasio magno Antiochiae patriarcha occiso, virilia in eius os inseruerunt, et per medias urbis vias raptatum interfecerunt, pluresque opulentiores cives summisso domibus igne absumpserunt. Bonosum autem orientis comitem creatum et Cottonem militiae magistrum adversus eos in aciem procedere iussit: qui copiis eductis, impetu in eos facto, quosdam interfecerunt, membris mutilaverunt alios, quos deum urbe fecerunt extorres. porro equestribus ludis a Phoca populo datis, Prasini ei palam conviciati sunt, vociferantes: iterum caliculo

χον τῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν ἐν τῇ σφενδόῃ ἐκρέμασεν. ἄλλους δὲ ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἕτεροις P. 249 ἐν σάκκοις βαλὼν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέπνιξεν. πορευθέντες δὲ εἰς Πράσινοι ἐβάλον πῦρ εἰς τὸ πραιτωρίον, καὶ ἔκαυσαν τὸ σκεῖτον καὶ τὰ σκρίνια καὶ τὰς φυλακάς. καὶ ἐλθόντες οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἔφυγον. καὶ θυμοθεῖς ὁ Φωκάς ἐκέλευσεν τοὺς Πρασίνους μηκέτι πολιτεύεσθαι. Ἡράκλειος δὲ στρατηγὸς Ἀφρικῆς ἐποχλοῦμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἐξώπλισεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἡράκλειον τοῦ ἀπολύσαι κατὰ Φωκά τοῦ τυράννου ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὑποστράτηγος αὐτοῦ Γρηγοῦρ ἀπέκλωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Νικήταν στοιχήσαντες, ἵνα ὅς τις προλάβει πικρὴν νικῆσαι τὸν τύραννον, βασιλεύσῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονε χεῖμων μέγας πάνυ, ὥστε παγεῖν τὴν θάλασσαν· ἐν οἷς καὶ ἰχθύς πολὺς ἐξερρίφη. τότε Φωκάς Μακρόβιον τὸν Σκρίβωνα ἐκέλευσεν τοξευθῆναι εἰς τὴν ἀγραραίαν καὶ εἰς τὸ καστέλλιν τῶν Θεοδοσιανῶν ἐν τῷ Ἐξδόμῳ κρεμασθέντα εἰς τὸ κονίριον εἰς ὃ γυμνάζονται οἱ τυράννοι ἀποθανεῖν, ὡς συγγνώσαντα τῇ ἐπιβουλῇ αὐτοῦ. Θεόδωρος γὰρ ὁ ὑπαρχος Καππαδόκης καὶ Ἐλπίδιος ὁ ἐπάνω τοῦ ἀρμαμέντου, καὶ ἕτεροι διάφοροι ἐπιβουλὴν ἐποίησαν ἀνελεῖν ἐπι

a. εἰς τὴν ἀγορὰν b.

bibisti, atque iterum sensum amisisti. ex eius itaque iussu Constans urbis praefectus multis extrema membra decurtavit, eaque ad circi metam suspendit: alios autem capite mulctavit, et alios tandem saecis inclusos in pelagi profundum egit praecipites. at Prasini ad invicem collecti ignem praetorio subiecerunt, secretumque scrinia, et carceres incenderunt: adeo ut qui custodia tenebantur libertatem fuga reciperent. iratus subinde Phocas Prasinos, ne publicis reipublicae muneribus fungi possent, damnavit. porro Heraclius Africae praefectus a senatu frequenter sollicitatus, Heraclium filium classe ac militibus instruxit, ut adversus tyrannum Phocam procederet: legatus pariter eius in praefectura Gregoras filium Nicetam armavit, et Cpoli ablegavit, iis cum Heraclio pacti conditionibus initis, ut qui alium praeveniret, et tyrannum devinceret, is imperium consequeretur.

Eodem etiam anno adeo vehementer frigus desaevit, ut mare gelu concreceret, ex quo pisces innumeri ad littus mortui projecti. sub id tempus Phocas Macrobius Scribonem in foro sagittis confodi, et ad castellum Theodosianorum in Hebdomo ex hasta, ad quam tyrones exercentur, suspendi, et mortem oppetere iussit: qui nimirum coniurationis in se confatae conscius fuisset. Theodorus enim Cappadox praefectus, et Elpidius armamentarii praepositus, variique alii

ἐπιποδρομίῳ τὸν Φωκᾶν. καὶ ποιήσας ἄριστον Θεόδωρος ὁ
 ὑπαρχος τῶν πραιτωρίων ἤρξατο ἐπιφαίνειν αὐτοῖς τὸν ἑαυ- C
 τοῦ σκοπόν. συνέβη δὲ ἐκεῖ εὐρεθῆναι Ἀναστάσιον κόμητα
 τῶν λαργιτιάνων. τοῦ ἀρίστου οὖν γιγνομένου καὶ ἐξηγουμέ-
 5 νου τὰ τῆς ἐπιβουλῆς μετεμλήθη, ὁ Ἀναστάσιος εὐρεθεὶς
 ἐκεῖ, καὶ οὐκ εἶπεν τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἀλλ' ἐσιώπη. ὁ δὲ
 Ἐλπίδιος ἐπέμνε λέγων· οὐ θέλετε, ἵνα ἐν ὄσῃ κἀθηται ἐν
 τῷ σέντιζῳ ἐπὶ ἵπποδρομίας πιάσω αὐτόν, καὶ ἐκπορακίσω
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ οὕτως αὐτόν ἀποκτείνω; καὶ ὑπέ-
 10 σχετο δίδοναι αὐτοῖς ἄρματα. γνωσθέντος δὲ τοῦ πράγματος ἐκ
 διαβολῆς Ἀναστασίου τῷ Φωκᾶ, ἐκέλευσε τὸν ἑπαρχὸν καὶ τὸν
 Ἐλπίδιον καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐγνωκότας τὴν ἐπιβουλὴν ἐξετα- D
 σθῆναι μετὰ πάσης ἀκριβείας. ἐξετασθέντων δὲ αὐτῶν κα-
 τέθεντο τὰ τῆς ἐπιβουλῆς· καὶ ὅτι τὸν Θεόδωρον ἐβούλοντο
 15 ποιῆσαι βασιλέα. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐκέλευσεν ἀποκεφαλισθῆναι
 Θεόδωρον καὶ Ἐλπίδιον καὶ Ἀναστάσιον καὶ πάντας τοὺς
 ἐγνωκότας τὴν ἐπιβουλὴν αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλείου ὅτος α'.

A. M. 6102

Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' Ἰνδικτιῶν ἰδ' ἦκεν P. 250
 20 ὁ Ἡράκλειος ἀπὸ Ἀφρικῆς φέρων πλοῖα καστειλωμένα, ἔχον-
 τα ἐν τοῖς καταρτίοις κηρώτια, καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος,

12. τῇ ἐπιβολῇ b.
 21. εἰκόνα a.

20. ὁ add. ex b.

καστειλωμένα a f.

consilium inierunt de occidendo Phoca cum in circo sederet. ad
 epulum autem (cui Anastasium largitionum comitem adesse contigit)
 vocatis, Theodorus praetiorum praefectus, mentem eis aperire coe-
 pit. mensis itaque remotis, et coniurationis ordine inter convivas re-
 censito, Anastasius auditor datae fidei poenitens, quae corde tegeret,
 non explicuit, sed silentio occultavit. interim Elpidius propositi te-
 nax subinfert: num vultis, ut dum throno insidet, in circo eum com-
 prehendam, et erutis e capite oculis, ita demum interficiam? arma
 vero eis suppetere insuper pollicitus est. Phocas autem tota coniu-
 rationis serie ab Anastasio revelata, praefectum, et Elpidium, reli-
 quosque optimates eius participes, adhibitis cruciatibus diligenter exa-
 minari edixit. qui inter tormenta conspirationem omnem detexere,
 atque imperatorem Theodorum se praeficere voluisse confessi sunt.
 porro Phocas Theodorum, Elpidium, Anastasium, et reliquos coniu-
 rationis conscios capite truncari praecipit.

Romanorum imperatoris Heraclii annus primus.

A. C. 602

Hoc anno mensis Octobris die quarto iudictione decima quarta
 Heraclius ex Africa appulit cum navibus turritis in quarum malis arcu-

καθὰ καὶ ὁ Πισίδιος Γεώργιος λέγει, καὶ στρατὸν πολὺν ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ Μανριτανίας· ὁμοίως καὶ ὁ Νικητᾶς υἱὸς Γρηγοῦ τοῦ πατρικίου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πεντάπολιν ἔχων V. 199 μςθ' εὐαυτοῦ λαὸν πολὺν πεζικόν. ἦν δὲ Ἡρακλεῖος ὄρμασάμενος Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα Ῥόγα τοῦ Ἄφρου, ἧτις τῆς 5 καιρῷ τούτῳ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα Ἐπιφανείᾳ τῇ Β μητρὶ Ἡρακλείου, καὶ τῇ τούτῳ μεμνηστευμένη Εὐδοκίᾳ ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ ἐφύλαξεν εἰς τὸ δεσποτικὸν μοναστήριον, τὸ λεγόμενον τῆς Νέας μετανοίας. καταλαβὼν δὲ Ἡρακλεῖος τὴν Ἀβυδὸν εἶρεν Θεόδωρον τὸν κόμητα τῆς Ἀβύδου, καὶ ἀνακρίνας ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Φωκᾶς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Λομεντζιόλον τὸν μάγιστρον φυλάττειν τὰ Μικρὰ τεῖχη· μεθῶν δὲ ὁ μάγιστρος, ὅτι κατέλαβεν Ἡρακλεῖος τὴν Ἀβυδὸν, ἔφυγε καταλιπὼν τὰ τεῖχη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὁ 15 δὲ Ἡρακλεῖος ἐδέξατο ἐν Ἀβύδῳ πάντας, οὓς ἐξώρισε Φωκᾶς· καὶ ἀνῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡρακλειαν. Στέφανος δὲ ὁ τῆς Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν στέμμα ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Θεοτόκου Ἀρτάκης ἀπήγαγεν αὐτὸ τῷ Ἡρακλείῳ. καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσώρμησε τῇ λιμένῳ τῆς Σοφίας· καὶ πολέμου κροτηθέντος, ρικᾷ χάριτι τοῦ Χριστοῦ

1. στρατὸς πολὺς b. 6. τῇ Goar. ἢ vulg. 7. nonnulla ex-
cidisse videntur, fort. ὁ δὲ Φωκᾶς. 15. τὰ τεῖχη] τὴν Ἀβυ-
δὸν a.

lae et dei matris imagines appensae, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa et Mauritania advecto: et Nicetas patricii Gregorae filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab urbe Alexandriae et Pentapoli advenit. desponsa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogati Afri filia, quae tum temporis una cum Epiphania Heraclii matre Cpoli morabatur. porro ubi Phocas matrem Heraclii, eiusque sponsam Eudociam Cpoli adesse rescivit, comprehensas in imperiali monasterio, quod Novae poenitentiae nuncupatur, diligentius asser-vandas iuclisit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi comitem conveniens, sciscitatus quae Cpoli gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem magistrum Longos muros custoditurum misit. ille vero magister Heraclium Abydum appulisse ubi rescivit, muris relictis fugit, et Cpolim se recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca relegatos adiunxit sibi Heraclius, et Heracliam illis comitibus profectus est. Stephanus autem Cyzicenus metropolita coronam ex ecclesia sanctae dei genitricis, cui Artaces nomen, depromptam ad Heraclium attulit. Heraclius Cpolim profectus ad Sophiae

Φωκᾶν τὸν τύραννον. οἱ δὲ δῆμοι τοῦτον παραλαβόντες, ἀντί-
 λον, πυρὶ κατακαύσαντες ἐν τῷ Βοῖ. εἰσελθὼν δὲ Ἡράκλειος
 εἰς τὰ βασιλεια ἐστέφθη ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἐν τῷ εὐ-
 κτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐστέφθη δὲ τῇ
 5 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμνηστευμένη αὐτῷ Εὐδοκία αὐτοῦστα.
 καὶ ἔλαβον ἀμφοτέροι παρὰ Σεργίου τοῦ πατριάρχου τοὺς D
 στεφάνους τοῦ γάμου· καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ αὐτοκρά-
 τωρ καὶ νύμφιος ἀναδείκνυται. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ ἐστράτευ-
 σαν οἱ Πέρσαι κατὰ Συρίας, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀπάμειαν,
 10 καὶ τὴν Ἐδεσσαν, καὶ ἦλθον ἕως Ἀντιοχείας. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 συναντήσαντες αὐτοῖς ἐπολέμησαν, καὶ ἠττήθησαν Ῥωμαῖοι·
 καὶ διωλέσθη πᾶς ὁ λαὸς τῶν Ῥωμαίων, ὥστε ὀλίγους λίαν
 ἐξείλησαι. τῇ δὲ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ζ'
 ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἐπιφάνεια θυγάτηρ Εὐδοκίας, καὶ τῷ
 15 Αὐγούστῳ μηνὶ ἐβραπίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου
 πατριάρχου.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι Καισάρειαν τῆς A.M. 6103
 Καππαδοκίης, καὶ πολλὰς μυριάδας ἐν αὐτῇ ἠγματοῦσαν. P. 251
 Ἡράκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, εἶρε παραλελυμένα τὰ
 20 τῆς πολιτείας Ῥωμαίων πράγματα. τὴν τε γὰρ Εὐρώπην οἱ

7. καὶ τῇ] ἐν τῇ b. 11. αὐτοῖς add. ex a b. 13. ἐξείλη-
 σαι vulg. τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι conl. Goar. 19. ὁ βασιλεὺς
 om. a. 20. πόλεως f. οἱ Ἀβάρεις a.

portum applicuit; et inito certamine Phocam tyrannum dei praesidio
 vicit. extemplo populi factiones comprehensum tradidere neci, et ad
 Bovem locum dictum igne combussere. Heraclius regiam ingressus,
 in oratorio sancti Stephani, quod in ipso palatio conditum, a Sergio
 patriarcha coronatus est: desponsa pariter Eudocia eodem die redi-
 mita est augusta: ambo igitur a Sergio patriarcha coronas nuptiales
 acceperunt, et eodem die imperator simul et sponsus renunciatur, et
 corona utraque insignitur. porro Maio mense Persae in Syriam ex-
 peditionem fecere, captaque Aramea atque Edessa, Antiochiam usque
 pervenere. illis obviam progressi Romani, consertis manibus inferio-
 res evasere, adeo ut totus Romanus exercitus ad internecionem de-
 letus fuerit, paucique admodum superstitēs remanserint. Iulio mense
 eadem indictione filiam ex Eudocia nomine Epiphaniam imperator
 suscepit, quae Augusti quinto et decimo die in Blachernis a Sergio
 patriarcha baptizata est.

Hoc anno Persae Caesarea Cappadociae potiti, plures hominum A. C. 603
 myriadas in captivitatē egerunt. Heraclius autem imperio assum-
 plo, rem omnem Romanam labefactatam reperit. Europam etenim

B βάρβαροι ἐρήμωσαν, καὶ τὴν Ἀσίαν οἱ Πέρσαι πᾶσαν κατέστρεψαν, καὶ τὰς πόλεις ἠχμαλώτευσαν, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνήλωσαν. καὶ ταῦτα ἰδὼν ἐν ἀπορίᾳ ἦν τί δράσει. ἐρενήσας γὰρ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα ἐσώζοντο ἐκ τῶν μετὰ Φωκᾶ κατὰ Μαυρικίου στρατευσάντων 5 ἐπὶ τῇ τούτου τυραννίδι, δύο μόνους εὔρεν ἐν πᾶσι τοῖς δέμοις.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι μηνὶ Μαίῳ γ' ἰνδικτιῶνι 16 ἐτέχθη V. 200 τῷ βασιλεῖ υἱὸς ἀπὸ Εὐδοκίας, Ἡράκλειος ὁ μικρὸς ὁ καὶ νέος Κωνσταντῖνος. τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ 16 ἐταλεύτησεν Εὐδοκία ἀγούστα τῆς αὐτῆς 16 ἰνδικτιῶνος.

A M. 6104 Τούτῳ τῷ ἔτι μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' ἰνδικτιῶνι α' ἐοτέφθη ἡ Ἐπιφάνεια ἡ θυσία τῆς Ἡρακλείου ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἀγούστα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ', τῇ αὐτῇ α' ἰνδικτιῶνι, 15 ἐοτέφθη Ἡράκλειος ὁ υἱὸς Ἡρακλείου, ὁ νέος Κωνσταντῖνος, ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐπιστρέψασαν Σαρακηνοὶ κατὰ Συρίας D καὶ λυμηνόμενοι ἰκανὰ χωρία ὑπέστρεψαν.

5. στρατευμάτων b, στρατεύσαντος a. 6. τυραννίδος vulg. 9. ὁ καὶ νέος a, καὶ ὁ νέος vulg. 16. ὁ νέος, ὁ καὶ K. b.

barbari reddiderant desertam, universam Asiam Persae pessum dederant, et urbes integras in captivitatem abduxerant, Romanumque exercitum bellis consumpserant continuis. ista conspiciens imperator, quid ageret dubius haerebat. exercitu siquidem omni perustrato, nona aliqui ex iis, qui cum Phoca tyrannidis eius fautores adversus Mauricium praeliati inter vivos superessent, perscrutatus, per legiones cunctas ritatus duos solos invenit residuos.

Eodem etiam anno mensis Maii die tertio, indictione decima quinta, ex Eudocia imperatori susceptus filius, Heraclius iunior, qui et novus Constantinus cognominatus est. Augusti vero mensis die decimo quarto eadem indictione Eudocia augusta diem extremum obiit.

A. C. 604 Hoc anno mensis Octobris die quarto, indictione prima, Epiphania imperatoris Heraclii filia in oratorio sancti Stephani, quod in palatio, a Sergio patriarcha augustae corona redimita est. Decembris autem die vigesimo quinto, prima indictione, Heraclius Heraclii filius, novus Constantinus, a Sergio patriarcha imperii collega coronatus est.

Eodem etiam anno expeditionem in Syriam fecere, direptisque oppidis quam plurimis domum reversi sunt.

- Τούτῳ τῷ ἔτει ἔλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Δαμασκόν, καὶ Α.Μ. 6105
 ῥήμαλωτέυσαν λαὸν πολύν. Ἡράκλειος δὲ βασιλεὺς πρέσβεις
 πρὸς Χοσρόην ἀπέστειλεν πυνθασθαι τοῦ ἐχέειν ἀνηλεῶς τὰ
 αἵματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὀρίσαι φόρους, καὶ λιμβάνειν
 5 πᾶντα. ὁ δὲ τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπέλυσεν, μὴ ποιη-
 σάμενος αὐτοῖς λόγον, ἐλπίζων τελείως παραλαβεῖν τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ἀρχήν. ὁ δὲ Ἡράκλειος τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔγημεν
 Μαρτίαν, καὶ ἀνηγόρευσε αὐτὴν ἀγούσταν στέψας αὐτήν P. 25a
 εἰς τὸν ἀγούσταν, στερθεῖσα ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.
- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὸν Ἰουδάνην, Πα- Α.Μ. 6106
 λαιοτήν καὶ τὴν ἀγίαν πόλιν πολέμῳ, καὶ πολλοὺς ἀπέκει-
 νων ἐν αὐτῇ διὰ χειρὸς τῶν Ἰουδαίων, ὡς φασί τινες, μυ-
 ριάδας ἑνέα. αὐτοὶ γὰρ ὀνούμενοι τοὺς Χριστιανούς καθά
 ἡμπόρει ἕκαστος ἀπέκεινεν αὐτούς. Ζαχαρίαν δὲ τὸν πα-
 15 τριάρχην Ἱεροσολύμων, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα λα-
 βόντες σὺν αἰχμαλωσίᾳ πολλῇ, ἐν Περσίδι ἀπήγαγον. B
- Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ ἀπὸ Μαρτίνης
 Κωνσταντίνος ἕτερος, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σερ-
 γίου πατριάρχου.
- 20 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι πᾶσαν τὴν Αἴγυ- Α.Μ. 6107
 πτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Λιβύην ἕως Αἰθιοπίας, καὶ λα-

14. ἀπεκτένονον a.

20. πᾶσαν add. ex a.

Hoc anno Persae capta Damasco captivos innumeros secum abdu- A. C. 605
 xerunt. imperator autem Heraclius legatione ad Chosroem decreta,
 ut fundendo crudeliter hominum sanguini parceret, admonuit, tributa
 vero statueret, et pacis conditiones praescriberet, rogavit. ille autem
 nullo cum legatis habito colloquio, quasi de Romanorum imperio
 brevi occupando certus, re infecta eos dimisit. Heraclius porro Mar-
 tinam eodem anno sibi coniugio copulatam renunciavit augustam: et
 ad augusteum Sergio patriarcha coronam imponente augustali stem-
 mate redimiendam decrevit.

Hoc anno Persae Iordanis loca, Palaestinam et sanctam civita- A. C. 606
 tem armorum vi subegerunt: et manibus, ut quidam asserunt, Iudaeo-
 rum plurimos, ad nonaginta videlicet millia, trucidarunt. singuli etenim
 pro suis quique facultatibus Christianos euentes, confestim occide-
 bant. capto vero Hierosolymorum patriarcha Zacharia, pretioso etiam
 et vivifico crucis ligno locis illis erepto, captivorum hominum mul-
 titudinem innumeram in Persidem abduxerunt.

Eodem anno Constantinus alter ex Martina coniuge imperatori
 natus est; qui a Sergio patriarcha in Blachernis baptizatus.

Hoc anno Persae Aegyptum, Alexandriam et Libyam ad usque A. C. 607
 fines Aethiopiae subegerunt: et collecta captivorum multitudine, spo-

βόντες αἰχμαλωσίαν πολλήν καὶ λάφυρα πάμπολλα καὶ χρήματα ἐπέστρεψαν. τὴν Χαλκηδῶνα οὐκ ἴσχυσαν παραλαβεῖν, ἄλλὰ φρουρὰν ἐύσαντες τοῦ πολιορκεῖν, ἀνεχώρησαν.

A. M. 6108 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κατὰ Χαλκηδῶνος, καὶ παρέλαβον αὐτὴν πολέμῳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ 5 Ἰανουαρίῳ α', ἰνδικτιῶνος ε', ὑπέτευσεν Κωνσταντῖνος ὁ νέος, ὁ καὶ Ἡράκλειος τοῦ Ἡρακλείου υἱός· καὶ προεβιάετο καίσαρα Κωνσταντῖνον τὸν μικρὸν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν ἐξ Ἡρακλείου καὶ Μαρτίνης γεννηθέντα.

A. M. 6109 Τούτῳ τῷ ἔτει πάλιν Ἡράκλειος ἀπέστειλε πρέσβεις ἐν 10
V. 201 Περσίδι πρὸς Χοσρόην αἰτούμενος εἰρήνην. ὁ δὲ Χοσρόης D καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπέπεμψατο λέγων οὐ φείσομαι ὑμῶν ἕως ἂν ἀρνήσησθε τὸν ἐσταυρωμένον, ὃν λέγετε Θεὸν εἶναι, καὶ προσκυνήσητε τῷ ἡλίῳ.

A. M. 6110 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν Ἀβάρεις κατὰ τῆς Θράκης. 15 καὶ ἀποστείλας ὁ Ἡράκλειος πρὸς αὐτοὺς ᾗτει τὴν εἰρήνην· καὶ συνθεμένου τοῦ Χαγάνου ταύτην ποιεῖν, ἐξῆλθεν ὁ βασι- P. 253 λεὺς ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους, καὶ μετὰ πάσης δορυφορίας βασιλικῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀπεδέξατο τὸν Χαγάνον, λαβὼν τὰ πιστὰ παρ' αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι πρὸς ἀλλήλους σπονδὰς εἰρηνικὰς. ὁ δὲ βίρβαρος ἐκεῖνος τὰς τε συνθήκας ἀθετήσας καὶ τοὺς ὄρκους, ἄφρω τυραννικῶς κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρησεν. ἐκπλαγείς δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀπρο-

liis etiam amplissimis, et pecuniarum vi asportata, suas in provincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, sed praesidio ad eam obsidendam relicto, secesserunt.

A. C. 608 Hoc anno Persae expeditionem in Chalcedonem instruentes, bello eam ceperunt. hoc eodem anno Ianuarii mensis die primo, indictione quinta, Constantinus iunior, qui et Heraclius Heraclii filius, consul renunciatus est, qui Constantinum minorem proprium fratrem Heraclio et Martina genitum declaravit caesarem.

A. C. 609 Hoc anno aliam legationem de pace cum Persis habenda, et ab eis expetenda ad Chosroem destinavit Heraclius. eam iterum respuit Chosroes, dicens: vobis minime parcam, donec crucifixum, quem vos praedicatis deum, solem adoraturi, abnegaveritis.

A. C. 610 Hoc anno Abares in Thraciam arma moverunt. Heraclius autem missis ad eos legatis pacem firmari exposcebat. cumque Chaganus eam se compositurum pollicitus fuisset, imperator cum satellitio propria dignitatem decente, ad longum usque murum longe ab urbe progressus, ampla magnorum munerum copia Chaganum excepit, fidem ab eo accepturus, pacem inter se mutuo inviolatam firmatum iri. at barbarus ille, spreto iusiurando atque foedere, ex improvviso Hera-

δοκήτω τοῦ πράγματος, φυγὰς ἐπὶ τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. λαβῶν δὲ ἑ βάρβαρος τὴν βασιλικὴν ἀποσκευὴν καὶ δορυφορίαν, καὶ ὄσους καταλαβεῖν ἠδυνήθη, ὑπέστρεψεν πολλὰ χωρία τῆς Θράκης ληϊσάμενος ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτως ἀπατηθέντα B 5 τὴν ἐλπίδα τῆς εἰρήνης.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α΄.

A.M. 6111

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡράκλειος πρὸς τὸν Χαγάνον τὸν βάρβαρον πρέσβεις ἀποστείλας ἐνεκάλει περὶ τῶν γεγονότων ὑπ' αὐτοῦ ἀθέσμων, καὶ πρὸς εἰρήνην προετρέπετο. ἐπιστρατεύ- 10 σαι γὰρ διανοούμενος κατὰ Περσίδος εἰρηνεύειν μετὰ τοῦ Χαγάνου ἠθέλην. ὁ δὲ Χαγάνος αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως C ἀγάπην μετανοεῖν ἐπηγγέλλετο, καὶ εἰρήνην ποιεῖν ὑπισχνείτο· καὶ στοιχήσαντες πάντα ὑπέστρεψαν οἱ πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ.

15 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβον Πέρσαι τὴν Ἄγκυραν Γαλατίας πολέμῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσκήρουνεν Χοσρόης τὸν ξυγὸν αὐτοῦ ἐπὶ 1 A.M. 6112 πάντα ἀνθρώπους εἰς αἰμοβορίαν καὶ φορολογίαν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ νίκῃ οὐκ ἔτι ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι ἠδύνατο. τότε 20 Ἡράκλειος ζῆλον Θεοῦ ἀναλαβὼν, καὶ μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰ- D ρηνεύσας ὡς ἐνόμιζεν μετήνεγκεν τὰ στρατεύματα τῆς Εὐρώ-

4: ἀπατηθέντας vulg.

clium infestis armis adortus est. imperator vero tam insperata rei molimine perterritus, fuga arrepta in urbem revertit. barbarus universo imperatoris apparatu satellitioque capto, cum omnibus aliis quae comprehendere potuit, retro cessit: multaue Thraciae oppida spe pacis delusa ac nil tale suspicantia depraedatus est.

Alexandriae episcopi Georgii annus primus.

A. C. 611

Hoc anno Heraclius missis iterum ad barbarum Chaganum legatis, de iis quae violatis foederibus ab eo admissa erant, causabatur, et ad servandam pacem invitabat: in Persidem quippe arma convertere meditatus, cum Chagano pacem habere consiliabatur. Chaganus humanos imperatoris affectus cum reverentiae sensu suscipiens, pristina se reparaturum, et cultorem se pacis futurum promisit: renovatisque iterum pactis et probe firmatis foederibus, legati reversi sunt.

Hoc eodem anno Persae Ancyram Galatiae civitatem vi ceperunt.

A. C. 612

Hoc anno Chosroës dominationis suae iugum omnibus intolerabile per crebras caedes atque vectigalia effecit. victoriis quippe suis elatus, intra iusti et aequi limites ultra se continere nequibat. tunc igitur Heraclius divino ardore incitatus, pace ex voto cum Abaribus

πης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ διανοεῖτο τῆ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ κατὰ Περσίδος χωρῆσαι.

A. M. 6113

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλλίῳ δ', Ἰνδικτιῶνι ι', τελέσας ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα, εὐθέως τῆ δευ-
 V. 202 τέρα ἑσπέρας ἐκίνησεν κατὰ Περσίδος. λαβῶν δὲ τὰ τῶν εὐα-
 γῶν οἴκων χρήματα ἐν δανείων ἀπορίᾳ κατεχόμενος, ἔλαβεν
 P. 254 καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πολυκάνδηλά τε καὶ ἕτερα σκευὴ
 ὑπουργικὰ, χαράξας νομίσματα, καὶ μιλιαρῖα παμπολλα-
 κατέλιπε δὲ τὸν ἴδιον υἱὸν σὺν Σεργίῳ τῷ πατριάρχῃ Κων-
 σταντινουπόλεως διοικεῖν πράγματα σὺν Βονοσῷ τῷ πατρικίῳ
 ἀνδρὶ ἐχέφρονι καὶ τὰ πάντα συνειῶ καὶ πεπειρασμένῳ.
 ἔγραψεν δὲ πρὸς τὸν Χαγάνον τῶν Ἀβάρων παρακλήσεις τοῦ
 ἐπικουρεῖν τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα, ὡς φιλίαν σκειςάμε-
 νος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ τοῦτον ἀνό-
 μασεν. ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευσύσης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ ἰ5
 τὰς λεγομένας Πύλας πλοῦ τὴν πορείαν ποιησάμενος. ἐπεῦ-
 B θεν δὲ ἐπὶ τὰς τῶν Θεμάτων χώρας ἀφικόμενος, συνέλεγεν
 τὰ στρατόπεδα, καὶ προσετίθει αὐτοῖς νέαν στρατείαν. τού-
 τους δὲ γυμνάζειν ἤρξατο, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαίδευ-
 σεν. διχῆ γὰρ διελὼν τὸν στρατὸν, παρατάξεις τε καὶ συμ-20
 βολὰς πρὸς ἀλλήλους ἀναιμωτὶ ποιήσασθαι ἐκέλευσεν, κραυ-

12. Ἀράβων e.

composita, exercitus suos ab Europa in Asiam transtulit, invadendae-
 que Persidis deo opitulante consilium cepit.

A. C. 613

Hoc anno mensis Aprilis die quarto, indictione decima, Heraclius
 solemnitate paschali peracta, feria secunda sub vesperam confestim
 arma moturus in Persidem perrexit. tum vero ubi pecuniam mutuo
 vel cum foenore acciperet dubius, sanctarum aedium facultates tulit,
 cudendisque numismatibus, et minutis miliariis conflandis, multifida
 magnae ecclesiae candelabra aliaque eiusmodi sacri ministerii vasa
 usurpavit. proprium autem filium Sergii patriarchae Cpoleos Bonosi-
 que patricii, viri praestantis ingenii magnaee prudentiae et expe-
 rientiae multiplicis, consilio rem communem administraturum in urbe
 reliquit. ad Chaganum quoque Abarum principem, cui procuratoris
 in filium nomen et dignitatem indidit, quique secum amicitiam ex
 pactis firmaverat, ut afflictiis rebus Romanis opem ferret, litteras cum
 precibus misit. urbium regina subinde profectus, itinere navigiis sus-
 cepto, loco, cui Pylae nomen, solvit. inde ad thematum provincias
 delatus, legiones collegit varias, quibus novam militiam addidit. tum
 eos bello exercere, Martisque disciplina instruere. divisum siquidem
 in aequas partes duas exercitum ordines componere, incruentis irru-
 ptionibus ad invicem congregi, clamorem bellicum, paeanas, milita-

γὴν τε πολεμικὴν καὶ παιάνους καὶ ἀλλαλαγμὸν καὶ διέγερσιν ἔχειν τούτους εἰδίδασκεν, ἵνα κἂν ἐν πολέμοις εὐρίσκωνται, μὴ ξενίζωνται, ἀλλὰ θαρροῦντες ὡς παίγνιον κατὰ τῶν ἐχθρῶν χωρήσωσι. λαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν χερσὶν τὴν θεανδρικήν μορφὴν, ἣν χεῖρες οὐκ ἔγραψαν, ἀλλ' οἶαν ἐν εἰκόνι ὁ πάντα C μορφῶν καὶ διαπλάττων λόγος ἄνευ γραφῆς μόρφωσιν, ὡς ἄνευ σποραῖς κῆσιν ἤνεγκεν, καὶ τοῦτω πεποιθῶς τῷ θεογράφῳ τύπῳ ἀπήρξατο τῶν ἀγώνων, πιστὰ δούς τῷ λαῷ, ὡς σὺν αὐτοῖς μέχρι θανάτου ἀγωνίσηται, καὶ ὡς τέκνοις οἰκεί- 10 οῖς τούτοις συναρμόσηται. ἐβούλετο γὰρ τὴν ἐξουσίαν οὐ φόβῳ τοσοῦτον, ὅσον ἐν πόθῳ ἔχειν. εὐρῶν δὲ τὸν στρατὸν εἰς ἑαθνημίαν πολλὴν καὶ δειλίαν, ἀταξίαν τε καὶ ἀκοσμίαν καὶ εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη ἐσπαρμένους, συντόμως πάντας εἰς ἐν συνήγαγεν. καὶ πάντες ὡς ἐκ μιᾶς συμφωνίας ὕμνησαν τὸ 15 κράτος καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ βασιλέως. αὐτὸς δὲ τοῖς λόγοις τούτοις ἐπιρρωννύων ἔλεγεν· ὁρᾶτε, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, ὡς D οἱ ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ κατεπάτησαν ἡμῶν τὴν χώραν καὶ τὰς πόλεις ἠρήμωσαν καὶ τὰ θυσιαστήρια κατέκανσαν καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀναιμακτῶν θυσιῶν αἱμάτων μαιφόνων ἐπλή- 20 ρωσαν, καὶ τὰς ἀδέκτους τῶν παιδῶν ἐκκλησίαις ἐν ἡδοναῖς

2. εὐρίσκονται vulg. 7. τοῦτο πεπ. τῷ θεῷ γράφω f. 9. ὡς τέκνοις οικ. τ. συν. om. a. 11. τοσοῦτον add. ex conl. 13. ἐσπαρμένον a, εὐπαραμένων f.

resque strepitus edere, fortes in invicem animos excitare docuit: ut iam non ficto, sed vero Marte implicati, rei novae usu non terrentur, sed velut ad ludum, ita in hostes, de sua virtute bene confisi irruerent. mox lata manibus Christi dei et hominis effigie, hominis manu vel penicillo non efficta, sed quam in imagine, quod cuncta formavit et configuravit divinum verbum, absque colorum delineatione, ut absque semine foetum, in lucem eduxit; huiusmodi, dico, figura divinitus exarata plane fidens, et oppignorata exercitui fide, cum eis ad mortem usque decertaturum, et ut propriis filiis semper eis se devinciendum et copulandum pollicitus, ad bellicos conflictus descendit. studebat enim exercendam in milites auctoritatem potius affectu, quam timore comparare. cum vero exercitum desidia dissolutum, animorum defectione, ordinis defectu et confusione pene lacerum, et in varias provinciarum partes dissipatum reperisset: quantocius et expedite cunctos in unum collegit. hinc singuli velut una voce robur et animum imperatoris laudavere: ipse etiam robur pectoribus inspiraturus his verbis utebatur: videtis, fratres et filii, ut hostes ditionem nostram universam depopulati, urbes civibus desertas

χραίνουσιν ἐμπαθεστάταις. πάλιν δὲ τὸν λαὸν πρὸς γυμνασίαν πολεμικὴν ὀπλιζῶν, τάξεις δύο ἐνόπλους ποιησάμενος, σάλπιγγές τε καὶ φάλαγγες ἀσπίδων, καὶ λαὸς τεθωρακισμένος ἴστατο. ἐπεὶ δὲ ἀσφαλῶς συνέστησαν τὰ τάγματα, συμβάλειν ἀλλήλοις ἐκέλευσεν, ὠδισμοὶ τε βίαιοι καὶ συγκρούσματα⁵ πρὸς ἀλλήλους ἐγίνοντο, καὶ σχηματισμὸς τοῦ πολέμου ἐδείκνυτο. καὶ ἦν ἰδεῖν φρικτὸν θέαμα φόνου χωρὶς κινδύνου, καὶ πρὸς φόνους συννεύσεις αἱμάτων δίχα, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης τοὺς τρόπους, ὅπως ἕκαστος ἐκ τῆς ἀκινδύνου σφαγῆς λαβῶν ἀφορμὰς ἀσφαλέστερος μένη. οὕτω δὲ καθοπλίσαις¹⁰ πάντας παρηγγείλεν ἀδικίας ἀπέχεσθαι καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μέρη Ἀρμενίας, προτρέχειν πλῆθος ἱππέων λάθρα ἐπιπτεσεῖν τῷ βασιλεὶ διανοεῖτο. οἱ δὲ προτρέχοντες τοῦ βασιλέως τούτου συναντήσαντες, τὸν τε στρα¹⁵τηγὸν αὐτῶν δεσμώτην ἤγαγον πρὸς τὸν Ἡράκλειον, καὶ τοὺς τρεψάμενοι πολλοὺς ἀνείλον. ἐπεὶ δὲ χειμῶν κατέλαβεν, ἀποκλείσας ὁ βασιλεὺς τὸ Πόντιον κλίμα, ἔδωξε τοῖς βαρβάρους ἐν τούτῳ αὐτὸν παραχειμάζειν. λαθῶν δὲ τοὺς Πέρσας

1. ἐμπαθεστάτοις vulg. 7. χωρὶς καὶ κινδ. vulg. 11. καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι add. ex e f. 13. post ἱππέων aliquid excidisse videtur, fort. κελύσας. 17. κλίμα a f.

reddiderint, succenderint altaria, et incruentarum victimarum mensas caedibus et sanguine inundariunt, et ecclesias etiamnum labis omnibus immunes voluptatibus foedissimis conspurcant. tum vero milites bellicis exercitamentis instructurus, armatos et pugnae iam paratos in duas acies dividere, et tubas, clypeorumque phalanges in invicem committere secundo iussit. interim exercitus thoracibus et armis omnibus munitus stationem observabat. ut itaque in tuto constiterunt ordines, manus ad invicem conserere hortatus est, et qua violentis in invicem impulsibus, qua mutuis impressionibus immanis belli speciem horrendam exhibebat. tremendum sane absque caede et periculo cernere licebat spectaculum, ad stragem citra sanguinem impetus, et absque necessitate belli specimina, ut ex caede quam nullum comitaretur periculum sumpto documento securior unusquisque permaneret. cumque exercitum ita instruxisset, ut iniustitia abstinerent, hortatus est. porro ubi ad Armeniae fines intravit, praecurrens hostilium equitum turma imperatorem ex improvito adoriri consilium ceperat: imperatoris autem praecursores illis obviam facti, adversarium duce vinculis mancipato, et ad Heraclium ducto, necnon comitibus eius fuis, reliquos armis deleverunt. ingruente vero hieme, cum Ponticum clima imperator undique circummunivisset, hibernam in eo tempestatem moraturus barbaris visus est: at clam ipsis reversus in

καὶ ἐπιστραφεῖς, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλει. τοῦτο μαθόντες οἱ
 βάρβαροι εἰς ἑραθυμίαν ἦλθον τῷ ἀπροσδοκῆται τῆς τούτου εἰσό-
 δου. ὁ δὲ Σάρβαρος ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς λαβὼν τὴν ἑαυ-
 τοῦ δύναμιν ἦλθεν ἐν Κιλικίᾳ, ὅπως εἰς Ῥωμανίαν ἐξελεθὼν
 5 τοῦτον περιτρέψῃ. φοβηθεῖς δὲ μὴ διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς
 τὴν Περσίδα ὁ βασιλεὺς εἰσβαλὼν ταύτην ταράξῃ, οὐκ εἶχεν C
 τὸν ἑαυτοῦ λογισμὸν βεβηκότα, ὅτι δράσοι. ὅμως ἠναγκάσθη
 ἀκολουθεῖν ὀπίσω τοῦ Ῥωμαίου στρατοῦ, κλέψαι μεριμνῶν
 τὸν πόλεμον, καὶ διὰ νυκτὸς ἀφεγγυοῦς τούτοις προσβαλεῖν.
 10 πανσελήνου δὲ οὔσης τῆς νυκτός, ἀπεκρούσθη τοῦ σκέμματος,
 καὶ τὴν πρὶν αὐτῶν σεβασμίαν [αὐτῶν] ἐδυσφήμει σελήνην.
 ἣ δὲ σελήνη ὑπέστη κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα ἐκ τοῦ συμβεβη-
 κότητος. ἐκ τούτου ἐδειλία ὁ Σάρβαρος προσβαλεῖν τῷ βασι-
 λεῖ, καὶ τὰ ὄρη κατέλαβεν, ὡς δορακάδες, ὄρων τὴν καλλίτε-
 15 χρον καὶ σοφὴν στρατηγίαν ἀφ' ὕψους τῶν Ῥωμαίων. γνούς D
 δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν τούτου δειλίαν, θαρρῶν ἐν τόποις ἠὺλιζε-
 το, ἀναπαύσεως πλήρης, ἐρεθίζων τοῦτον πρὸς πόλεμον. κα-
 τερχόμενοι δὲ λάθρα τοῦ ὄρους πολλακίς συμπλοκάς μερικᾶς

3. ὁ δὲ Σάρβαρος c, ὁ δὲ βάρβαρος vulg., vera nominis forma in-
 fra pag. 476, 10. legi videtur: Σαρβαραζᾶς. 7. βεβηκότε a.
 11. alterum αὐτῶν delendum videtur, nisi forte participium ali-
 quod in eo latet. 13. ὁ σοβαρὸς vulg. 14. καλλίτεχρον
 f, καλήτεχρον a, καλλίστιχρον vulg. 16. ἠὺλιζετο] ὑηλιζετο vulg.
 18. μερικᾶς om. a f.

Persidem irruit. nuncio accepto, expeditione adeo inexpectata per-
 territi sunt barbari. barbarus itaque Persarum dux eductis secum
 copiis in Cilicianam proficiscitur, sperans se ita irruptione in Romano-
 rum ditionem facta Heraclium a Perside revocaturum. ne vero Per-
 sia ulterius penetrata ex Armeniae partibus imperator damnum in-
 ferret, veritus, de quovis opere aggrediendo nullum certum consilium
 inire poterat. at tamen Romanum exercitum a tergo subsequi tandem
 coactus est: hostem dolo circumvenire, eumque per noctem obscuram
 adoriri meditatus. sed cum pleno lumine luna irradiaret, commento
 frustratus est, et colendum sibi prius astrum diris omnibus execraba-
 tur. contigit enim illa nocte ut luna defectum pateretur, ac ideo
 subsistere videretur, ex quo arrogans ille, ne impressionem faceret
 in imperatorem sibi cavet; quare dorcadum more montium cacumina
 occupavit, indeque praeclarum et ad militaris disciplinae praecipua
 compositum ordinem sublimis despiciebat. imperator animi eius vi-
 litate cognita loca illa securior et confidentior tenebat, et bene re-
 secto exercitu, adversarium ad certamen provocabat. Persae vero clama
 ex monte descendentes levia saepius iniere praelia, in quibus omni-

δποιοῦντο, καὶ ἐν παντὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπρωτεύον, καὶ θάρσος ἐπὶ πλείον ὁ στρατὸς ἐλάμβανεν, ὀρῶντες τὸν βασιλέα παντὶ προπηδῶντα, καὶ εὐτόλμως πολεμοῦντα. Πέρσης δὲ τις πρὸ ὀλίγου χρόνου πρόσφυξ γενόμενος ἐν τῷ στρατῷ τοῦ βασιλέως ἐγένετο. οὗτος ἀποδρᾶς πρὸς τοὺς Πέρσας ἀπῆλθεν ἐλπίζων 5 αὐτοὺς τὴν Ῥωμαίων στρατείαν ὀλέσαι. ἰδὼν δὲ αὐτῶν τὴν P. 256 δειλίαν μετὰ δεκάτην ἡμέραν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνῆλθεν, καὶ πᾶσαν ἀκριβῶς τὴν τῶν βαρβάρων ἐξεῖπεν ἀτολμίαν. ὁ δὲ Σῦρβαρος μηκέτι ὑποφέρων τὴν ἐν τῷ ὄρει διατριβὴν, ἤνγκασθη πρὸς πόλεμον ὀρμησάμενος, εἰς τρία δὲ μέρη διελὼν τὸ στρατευμα κατήλθεν, ἄφνω ἐπιφωσκούσης ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀναβάσεως εὐτρεπισάμενος πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς προγνούς, καὶ συντάξας τὸν στρατὸν ὁμοίως εἰς τρεῖς φάλαγγας, εἰς τὴν μάχην προήγαγεν. τοῦ δὲ ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς εὐρεθέντος, τοὺς 15 B Πέρσας ἐσκότιζεν ἢ τούτου ἀκτίς· ὃν ὡς θεὸν προσεκύθουν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσχημάτισε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς φυγὴν τραπεύσας, καὶ λύσαντες ἐκεῖνοι τὰς φάλαγγας ἀκρατῶς διώκειν τούτους ἐνόμιζον. ἐπιστραφέντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι εὐψύχως τούτους ἐστρέψαντο καὶ πολλοὺς ἀνέϊλον, ἐλάσαντες αὐτούς 20

1. ἐπρωτεύον f, ἐπρωτέρειον vulg.
σοβαρὸς vulg.

10. ὀρμησάμενος vulg.

8. ἐξεῖπεν f. ὁ δὲ
16. δν] ἦν a f.

bus semper superiores evasere Romani, et robore animisque eorum exercitus in dies augebatur, quod imperatorem in primam aciem prosilientem, ac fortiter dimicantem ubique viderent. porro quidam Persicae militiae desertor ad imperatoris partes Persa transierat. is ad suos refuga Romanas acies ab eis dissipandas ac perdendas sperabat. at ubi viles eorum animos et metum expertus est, post diem decimum ad imperatorem reversus, afflictum et meticulosum barbarorum statum omnem onucleatius exposuit. caeterum insolens ille Persarum dux morae tamdiu per montana productae impatiens, et in certamen descendere necessitate compulsus, diviso in tria agmina exercitu, sub primum aurorae crepusculum et nondum manifesto terris sole, paratus ad pugnam ex improvise apparuit. imperator praecognitis eius consiliis, dispositum pariter ac distributum in acies tres exercitum, ad pugnam eduxit. imperatore vero ad orientem constituto, exortentis quoque solis radii, quem Persae tanquam deum venerantur, eorum oculos acrius perstringebat. imperator itaque fugam simulare iussit exercitum: quare Persae phalangum suarum solutis ordinibus eos intemperantius insequendos decernunt. at Romani versa in eos facie impressionem eorum fortiter sustinent, et terga dare compellunt: et

ἕως τοῦ ὄρους, εἰς κρημνοὺς αὐτοὺς ἐνέβαλλον καὶ τόπους
 δυσβίτους, καὶ πάντα αὐτοῦ συνέτριψαν· ἐν δὲ τοῖς κρη-
 μνοῖς αἰγῶν ἀγρίων δίκην ἐσκηνοβάτου. πολλοὺς δὲ καὶ ζῶν-
 τας ἐζώγησαν. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ τούτων στρατόπεδον, V. 204
 5 καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς ὕψος C
 τὰς χεῖρας ἐκτείναντες τῷ Θεῷ ἠὺχαρίστουν, καὶ τῷ στρατη-
 γῆσαντι καλῶς βασιλεῖ συντόνως προσηύχοντο. οἱ γὰρ πρὶν
 μηδὲ Περσικὴν κόνιν τολμήσαντες ἰδεῖν, νῦν τὰς σκηναῖς τού-
 των ἀσπυλεύτους εὐρόντες ἐλαφυρολόγησαν. τίς γὰρ ἤλπιζεν
 10 τὸ τῶν Περσῶν δυσμαχώτατον γένος νῶτα δοῦναί ποτε Ῥω-
 μαίοις. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σὺν τῷ στρατηγῷ κατα-
 λιπὼν εἰς Ἀρμενίαν παραχειμάσαι, αὐτὸς εἰς Βυζάντιον ὑπέ-
 στρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μάμεδ ἐφάνη ἀμηνῶς ἔτη 9, ἐγ' ἔτος
 15 Ἡράκλειος ἔξουσία. D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ ιε', Ἰνδικτιῶνι ια', ἀπύραξ A.M. 6114
 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἀπὸ τῆς βασιλίδος κατὰ τάχος ἀφίκετο
 εἰς Ἀρμενίαν. Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέ-
 στείλει τὸν Σαρβαναζᾶν σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν εἰς P. 257

1. ἐνέβαλλον f, ἐμβάλλοντες vulg. 2. αὐτοῦ] αὐτοὺς vulg. 3.
 ἐσκηνοβάτου a, ἐσηροβ. f, fort. ἐσκληροβάτου. 5. αὐτῶν]
 αὐτοῦ a f. 14. τούτῳ — — ἔξουσία] haec nota non legitur
 in a e; sed omnino scribendum: Ἡρακλείου ἔξουσίας.

multis eorum caesis, reliquos ad montis adigunt angustias, et in prae-
 rupta loca praecipitiaque compulsos, prosternunt, et in extremum pe-
 riculum adducunt. per asperas etiam illas et salebrosas rupes capra-
 rum sylvestrium more desilientes Persas venantur et capiunt vivos,
 occupatisque eorum castris, bellicum apparatus omnem diripiunt. ita
 demum Romani manibus in caelum elatis debitas deo grates referunt,
 et ad eum pro imperatore suo rei militaris adeo perito vota insuper
 concipiunt. qui prius enim vel motum a Persis pulverem intueri ve-
 rebantur, impraesentiarum defixa et immota eorum tentoria deprae-
 dati sunt. quis, amabo, Persas gentem armis invictam terga Romanis
 dare unquam sperasset. imperator autem relicto exercitu, duceque
 ei praeposito, sub cuius cura hiberna in Armenia transigeret, Byzan-
 tium reversus est.

Hoc anno Mamed ameras primo conspici cepit: annis novem re-
 gnavit, a collatae Heraclio imperii potestatis anno decimo tertio.

Hoc anno mensis Martii die decimo quinto indictione undecima A. C. 614
 solvens ab urbe regina imperator magnis itineribus in Armeniam con-
 tendit. Persarum vero rex Chosroës Sarbanazam ad fines Romanorum
 invadendos summisit. Heraclius autem litteris Chosroëm monuit, aut

τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. Ἡράκλειος δὲ ἔγραψεν πρὸς Χοσρόην, ἣ τὴν εἰρήνην ἀσπύσασθαι, ἣ ἑαυτὸν εἰς τὴν Περσίδα σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν. ὁ δὲ Χοσρόης οὔτε τὴν εἰρήνην ἠσπάζετο, οὔτε τι τῶν λόγων ἠγέετο, ὅτι Ἡράκλειος τολμᾷ τῇ Περσιδίᾳ πλησιύσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εἰ-5
 κοστῇ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Περσίδα, καὶ μαθὼν τοῦτο Χοσρόης τὸν Σαρβαραζᾶν ὑποστρέψαι ἐκέλευσεν· καὶ ἐπισυνάξας ἐκ πάσης τῆς Περσίδος τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα, καὶ παραδοὺς αὐτὰ τῷ Σάην κατὰ τὰ
 Βχος ἐνωθῆναι αὐτὰ τῷ Σαρβαραζᾶν προσέταξεν· καὶ οὐ-10
 τω χωρῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἡράκλειος δὲ προσκαλεσάμενος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα, λόγοις παραινετικοῖς διηγείρεν αὐτούς, λέγων· ἄνδρες, ἀδελφοί μου, λάβωμεν εἰς νοῦν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, καὶ ἀγωνισώμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ ὕβριν ἐκδικῆσαι. στωῦμεν γενναίως κατ' ἐχθρῶν τῶν πολλὰ
 15 δεινὰ Χριστιανοῖς ἐργασαμένων. αἰδεσθῶμεν τὸ τῶν Ῥωμαίων ἀδέσποτον κράτος, καὶ στωῦμεν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶς ὠπλισμένων. λάβωμεν πίστιν τῶν φόνων φρονεύτριαν. ἀναλογισώμεθα ὅτι ἔνδον ἐσμὲν τῆς τῶν Περσῶν γῆς, καὶ μεγάλον κίνδυνον ἢ φυγὴ φέρει. ἐκδικήσωμεν τὰς φθοράς τῶν
 20 Ἐπαρθένων, τὰ τετμημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν ὀρῶντες, πο-

4. οὔτε ἐπὶ τὸν λόγον ἠγέετο f. 6. μηνὸς om. a. 7. ὑποστρέψας vulg.
 8. ἐκδικῆσαι vulg. 9. Σάην a, Σάην e. 15. ἐκδικῆσαι a f,
 18. φόνων a f, φόβων vulg.

pacem amplecteretur, aut certe quam citius in Persidem irrupturum se praestolaretur. at Chosroës neque pacis sermones admisit, et Heraclii minas pro nihilo habendas duxit, qui eum in Persiam propius accedere non ausurum speraret. imperator itaque mensis Aprilis die vigesimo in Persiam irruptionem fecit: quod ubi rescivit Chosroës, Sarbarazam revocat, et collectis ex universa Perside copiis, iisque Sai duci commissis, quam citius Sarbarazae adiungeret se, ut viribus unitis in imperatorem progredierentur, edixit. Heraclius autem vocato ad allocutionem exercitu, verbis ad suadendum aptis animos eorum excitaturus: viri, fratres, inquit, dei timore in animum inducamus, et eius iniurias ulcisci contendamus. stemus animo forti in hostes, a quibus hucusque Christiani tot adversa perpassi. Romani imperii maiestatem hucusque indomitam barbaris succumbere pudeat nos, et hostibus arma impia tractantibus invictum pectus opponamus. fide mortis ac metus triumphatrice accingamur. in Persiae ditionis meditullio consistere nos contemplemur, et quantum periculum fuga secum vehat. corruptas virgines nostras ulciscamur: visis

νήσωμεν τὰς καρδίας. οὐκ ἔστιν ὁ κίνδυνος ἄμισθος, ἀλλὰ
 τῆς αἰωνίου δόξης πρόξενος. σταῶμεν ἀνδρείως, καὶ κύριος
 ὁ θεὸς συνεργήσει ἡμᾶς, καὶ ὀλέσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.
 ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοῦ βασιλέως παραινέσαντος τῷ λαῷ,
 5 ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ὑπὲρ πάντων· ἠπλωσας ἡμῶν τὰς καρ-
 δίας, δέσποτα, τὸ σὺν πλατύνας ἐν παραινέσει στόμα. ὦξεν· V. 215
 ναν οἱ λόγοι σου τὰ ξίφη ἡμῶν, καὶ ἔμψυχα ταῦτα εἰργά-
 σαντο. ἀνεπτέρσας ἡμᾶς διὰ τῶν λόγων. ἐρυθριῶμεν ἐν ταῖς D
 μάχαις προύγοντα ἡμῶν σε ὕρῳντες, καὶ ἐπόμεθα ἐν πᾶσι
 10 τοῖς σοῖς κελύμασι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὸ στρατεύμα,
 εὐθύς ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Περσίδι διεχώρησεν, πυρὶ καταφλέγων
 τὰς χώρας καὶ τὰς κόμας· καὶ γίνεται τι θαῦμα φοβερόν.
 ἐν γὰρ τῇ θερμῇ τροπῇ ἀῆρ γέγονε δροσοώδης, ψυχαγωγῶν
 τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατόν, ὥστε ἀγαθὰς ἐλπίδας ἀναλαβεῖν
 15 αὐτούς. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος, ὅτι Χοσρόης ἐν Γαζακῷ τῇ
 πόλει ἔστιν σὺν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν πολεμιστῶν,
 ὥρμησεν κατ' αὐτοῦ· καὶ προπέμψας τινὰς τῶν ὑπ' αὐτοῦ P. 258
 Σαρακηῶν συναντῶσι τῇ τοῦ Χοσρόου βίβλα, καὶ τούτων
 τοὺς μὲν ἀνείλον, τοὺς δὲ πεδήσαντες σὺν τῷ στρατηγῷ αὐ-
 20 τῶν τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν. τοῦτο μαθὼν Χοσρόης καταλι-

8. fort. ἀνεπτέρσας. 9. προύγοντα] προήγοντα vulg. 18.
 Σαρακηνοὺς vulg. σὺν αὐτῷ τῇ τοῦ Χοσρ. f. 19. ἀνε-
 λεν vulg.

commilitonum nostrorum membris foede truncatis, qua decet, cordis
 compassione eos prosequamur. periculum mercede haud vacat, quin
 Immo perpetuae gloriae coronam promeretur. fortiter itaque geramus
 nos, suppetias dabit deus, nostrosque delebit inimicos. his et aliis
 similibus imperatori exercitus animos provocanti, unus e turba omni-
 um vice respondit: dilatasti gaudio corda nostra, domine, ubi os
 ad orandum et suadendum recluisti. acuerunt gladios sermones tui,
 animum etiam armis nostris loquela tua fecit. alas certe verbis ad-
 didisti. erubescimus tantum te exercitum praecedere, et periculis
 obiici: et ob id maxime iussis tuis omnibus semper parebimus. ita
 imperator exercitu educto, in mediam ipsam Persidem velocissime
 penetravit, et obvias quasque urbes et vicos igne devastavit. tum
 vero insuetum omnino et horrore dignum miraculum fieri contigit.
 circa aestivam quippe solis conversionem roridus ac temperatus aer
 redditus adeo Romanum recreavit exercitum, ut ex eo felicitis eventus
 sequuturi faustam spem conciperent. atque ita audiens Heraclius, ad
 Gazacum civitatem cum armatorum 40 millibus Chosroem adesse, re-
 cta ad eum contendit. Saraceni vero quidam sub eo militantes ad

πῶν τὴν πόλιν καὶ τὸ στρατεύμα, φεγγῆ ἀχρήσατο. ὁ δὲ Ἡρακλειος ἐπιδιώξας, τοὺς μὲν φθάσας ἀνέειλεν, οἱ δὲ λοιποὶ φεγγόντες διεσκεδάσθησαν· καὶ καταλαβὼν ὁ βασιλεὺς τὴν Γαζακῶ πόλιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Πυρὸς καὶ τὰ χρήματα Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως, καὶ ἡ πλάνη τῶν 5 ἀνδράκων, ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Λασταγέρδι χωρεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέρας ἀπὸ Γαζακῶ καταλαμβάνει τὴν Θηβαρμαῖς· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ πυρὶ ἀνήλωσεν τὸν τοῦ Πυρὸς ναόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὀπίσω Χοσρόου ἐν τοῖς στενοῖς τῶν Μήδων χωρίοις, καὶ ἐν ταύταις ταῖς 10 δυσχωρίαις τόπον ἐκ τόπου ὁ Χοσρόης ἤμειβεν· καὶ ὁ Ἡρακλειος τοῦτον διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθησεν καὶ χώρας. χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, βουλὴν ἐποίησατο τοῦ παραχειμάσαι μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν ἔφασκον ἐν Ἀλβανίᾳ, οἱ δὲ κατ' αὐτὸν εἰσβαλεῖν τὸν Χοσρόην. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέ- 15 λυσσε τὸν λαὸν ἀγνίζεσθαι τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀνοίξας τὰ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλια, εὔρεν ἐπιτρέποντα αὐτῷ ἐν Ἀλβανίᾳ παραχειμάσαι. εὐθέως οὖν ἐπιτρέψας, ὥρμησεν ἐν Ἀλβανίᾳ. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἔχων πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Περσῶν σὺν αὐτῷ, οὐκ ὀλίγας ἐπιδρομὰς ὑπὸ τῶν Πέρ- 20

10. χώρας b f. ἐν vulgo deest. 20. τῶν add. ex a f, ὑπὸ τῶν Περσῶν f.

praecurrendum praemissi, Chosrois excubitoribus obviam facti, eos partim trucidant, partim vinculis mancipatos cum duce ad imperatoris conspectum adducunt. audiens hoc Chosroës, deserta urbe et exercitu, celeri fuga salutem quaerit. insequitur Heraclius, et fugitivorum quosdam assequutus, interficit, alios pedum celeritate sibi ereptos passim dissipat. Gazacum subinde orientis civitatem, in qua Ignis erectum templum, divitiae Croesi Lydorum regis repositae, et carbonum impostura recondita, occupat: quibus sublati Dastagerdem perrexit. porro imperator Gazaco relicta, Thebarmaes accedit, et in urbem ingressus Ignis templum cum universa civitate igne consumpsit: inde vero Chosroëm a tergo per angusta Medorum loca insequutus est, qui per has oberrans angustias ex uno loco subinde ad alium transmigrabat. Heraclius autem hunc persequens multa oppida camposque diripuit. sed cum hieme ingruente de hibernis cum exercitu deliberaret, alii in Albania hiemandum, alii vero contra ipsum Chosroëm pergendum esse censebant. imperator autem cum expiationem ac sanctimoniam universo exercitui per dies tres continuos indixisset, apertis dei evangeliiis, invenit sibi significari, ut in Albania hiemaret. quamobrem continuo iter convertens in Albaniam contendit. in itinere porro cum ingentem Persarum, tam divitiarum, quam

σικῶν στρατευμάτων ἐδέχτο· αὐτὸς δὲ τῇ ταῦ Θεοῦ συνεργείᾳ νίκην κατὰ πάντων ἤρατο. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ ἐπιπαρόντος αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κρύους, φθάσας αὐτὸς ἐν Ἀλβανίᾳ πενήκοντα χιλιάδας δεσμίους ἔχων, τούτους τῇ εὐσυμπαθείᾳ αὐτοῦ καρδίᾳ ἐλεήσας τῶν δεσμῶν ἔλυσεν, καὶ ἐπιμελείας καὶ ἀναπαύσεως μετεδίδου· ὥστε πάντας μετὰ δακρῶν τούτῳ ἠῤῥοντο ῥύστη γενέσθαι καὶ τῆς Περσίδος τὸν κοσμολεθρον ἀνελόντι Χοσρόην.

Δευτερον ἔτος Ἀμέδ.

D

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Σαραβλαγαῦν προεβάλτο στρατηγὸν ἄνδρα [στρατηγόν, καί] τύφῳ πολλῷ ἐπηρμένον καὶ παραδούς αὐτῷ στρατὸν τοὺς λεγομένους Χοσροηγέας καὶ Περοζίτας ἐν Ἀλβανίᾳ ἔστειλεν κατὰ Ἡρακλείου. εἰσβαλόντες δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας, οὐκ ἐθάρ-
 15 ρησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως πρὸς πόλεμον στήναι· V. 206 ἀλλὰ τὰς εἰς Περσίδα ἀγούσας κλεισούρας ἐκράτησαν, νομίζοντες τοῦτον λοχῆσαι. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἅμα ἔαρι ἀπάρας τῆς Ἀλβανίας δι' ὑπτίων πεδίων, καὶ τὰς τροφὰς δαψιλῶς P. 259 εὐπορούντων τὴν πάροδον ἐποιεῖτο εἰς Περσίδα, εἰ καὶ μῆ-
 20 κους διάστημα πολλῇ ὁδῷ ἦνεν. ὁ δὲ Σαραβλαγαῦς διὰ στε-

7. ῥύστην vulg., μύστην b. 10. Σαραβλάγγαν f. 11. ἄνδρα στρατηγόν: haud dubie corruptum; sed incertum quid repopendum sit. 13. Χοσροηγέας alii codd. Περοζίτην vulg.

captivorum praedam secum abduceret, multas incursiones a Persicis copiis passus est: sed deo opitulante victor ubique evasit. cum autem hiems rigidior ac gelu eos in itinere vexasset: ipse ubi in Albaniam devenit, Persas quos ad quinquaginta millia captivos secum ducebat, pro innata sibi misericordia a vinculis solvit, ipsosque, qua potuit, corporis cura et medela refecit, ita ut omnes in lacrimas effusi, votis pro eo conceptis exoptaverint, ut perniciose illa totius orbis peste Chosroë occiso, ipse universae demum Persiae liberator evaderet.

Amed annus secundus.

Hoc anno Persarum rex Chosroës Sarablagam virum strenuum et A. C. 615 Martio fastu tumentem ducem instituit, et exercitu Chosroëgenarum sic vocato ei commisso, simul cum Perozite adversus Heraclium in Albaniam misit. Albaniae vero fines ingressi ad imperatorem cominus accedere, vel ad eius conspectum sub armis stare nusquam ausi sunt: verum insidias ei praestruere consiliati, montium angustias, quibus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putaverunt. Heraclius autem per amplas supinasque camporum planities, ex quibus uberem

νης ὁδοῦ, ὡς διὰ συντόμου ἤλυνεν, τοῦ προλαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ χώρᾳ Περσίδος. ὁ Ἡράκλειος δὲ παρήγει τῷ λαῷ λέγων ἔγνωμεν, ἀδελφοί, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Περσῶν ἐν τοῖς δυσβάτοις τόποις πλανωμένη, τοὺς τε ἵππους αὐτῆς παραλύει καὶ αὐτοὺς ἐκνευροῖ. ἡμεῖς δὲ σπεύσωμεν κατὰ Χοσρόου χωρῆσαι ἐν πολλῷ τάχει, ὥστε ἐκ τοῦ ἀπροσδοκίτου ἐπιπεσόντες αὐτὸν θορνθήσωμεν. ὁ δὲ λαὸς οὐ συνεβουλεύετο τοῦτο ποιῆσαι, μάλιστα οἱ τῶν Λαυζῶν καὶ τῶν Ἀβασγῶν καὶ τῶν Ἰβήρων σύμμαχοι. ἐντεῦθεν ἐν συμφοραῖς περιπίπτουσι. κατέβλαψε γὰρ Σαρβαραζᾶς μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὓς ἐξώπλιζεν¹⁰ Χοσρόης πίση δυνάμει, καὶ ἀπέστειλεν κατὰ Ἡρακλείου διὰ τῆς Ἀρμενίας. Σαρβραγαῖς δὲ ἠκολούθει ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ οὐ συνέβαλεν αὐτῷ ἐκδεχόμενος ἐνωθῆναι τῷ Σαρβαραζᾷ, καὶ οὕτω τὸν πόλεμον συστήσασθαι. γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἔφοδον τοῦ Σαρβαραζᾶ εἰς δειλίαν ἐτράπησαν,¹⁵ καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως προσέπεσον δάκρυσι μετανοοῦντες διὰ τὴν κακῶς γενομένην αὐτῶν παρακοήν, γνόντες οἷον κακὸν ἔστι δοῦλον μὴ εἰκεῖν τοῖς τοῦ δεσπότου βουλευμασι· καὶ ἔλεγον· τὴν χεῖρά σου, δέσποτα, πρὶν ἀπολέσαι ἡμᾶς τοὺς Καίθλιους· εἶκομεν γάρ σοι, ἐν οἷς ἂν κελεύης. τότε ὁ βασι-²⁰

6. ἀπροσδοκίτους vulg.
εις vulg.

9. περιπεπτώκασι l.

20. κελεύ-

colligebat commeatum, ex Albania simul cum ineunte vere solvens iter in Persiam agebat, licet ob locorum distantiam longiori mora perficere cogereetur. at Sarablagas, quo imperatorem praeverteret, per viam angustam velut magis compendiarium in Persiam procedere stult. Heraclius proinde verbis istiusmodi exercitum animabat: Persarum exercitum imperviis locis nunc errantem equos penitus defatigare ac viribus exhaurire novimus, fratres: quamobrem Chosroem aggredi cum multa celeritate festinemus, ut ex improvise irruentes, eum in metum et fugam coniciamus. exercitus porro, ex Lazis maxime, Abasgis et Iberis socii consilium huiusmodi exequi aversabantur, ex quo demum ingens suborta calamitas. Sarbarazas enim iis quas instruxerat Chosroes copiis adiunctus, simul cum reliquis suis agminibus per Armeniam adversus Heraclium incessit. Sarablagas porro imperatorem pone sequutus, ad congressum non descendit: Sarbarazae quippe adiungere se studebat, atque ita bellum committere. Romani cognito Sarbarazae adventu metu percelluntur, et malae admittae contumaciae poenitentes, quantum malum sit servum domini consiliis non parere fassi, ad imperatoris pedes cum lacrimis proci-dunt: et, dexteram tuam, inquit, domine porrigere osculandam pri-

λεὺς ἔσπευσεν συμβαλεῖν τῷ Σαραβλαγᾷ, πρὶν ἐνωθῆναι τῷ
 λαῷ τοῦ Σαρβαραζᾶ· καὶ πολλὰς ἐκδρομὰς κατ' αὐτοῦ ποιη-
 σάμενος ἐν νυκτί τε καὶ ἡμέρᾳ, εἰς δειλίαν αὐτὸν κατέστη-
 σεν· καὶ ὄπισθεν εἰσάσας τοὺς ἀμφοτέρους κατὰ Χοσροῦου
 5 μετὰ σπουδῆς ἤλαυνεν. αὐτομολοῦσι δὲ δύο τῶν Ῥωμαίων
 πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ πείθουσιν αὐτοὺς ἐκ δειλανδρείας
 φεύγειν τοὺς Ῥωμαίους. ἦλθεν δὲ αὐτοῖς καὶ φήμη ἕτερα, τὸν
 Σάην στρατηγὸν Περσῶν καταλαμβάνειν μεθ' ἑτέρου στρα-
 τεύματος εἰς βοήθειαν· καὶ τοῦτο μαθόντες Σαρβαραζᾶς καὶ
 10 Σαραβλαγᾶς ἠγωνίσαντο προσβαλεῖν τῷ Ἡρακλεῖω πρὸς πό- D
 λεμον, πρὶν ἢ φθῆσαι τὸν Σάην, καὶ τῆς νίκης ἑαυτῷ μετε-
 νεγκεῖν τὸ κλέος. πιστεύσαντες δὲ καὶ τοῖς αὐτομόλοις, ἐχώ-
 ρησαν κατὰ Ἡρακλείου· καὶ πλησιάσαντες αὐτῷ ἠπλίκευσαν,
 βουλόμενοι ἅμα τῷ πρωῒ συμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἀπά-
 15 ρας ἀπὸ ἑσπέρας, ᾤδευσεν δι' ὅλης τῆς νυκτός· καὶ μακρὰν
 γενόμενος ἀπ' αὐτῶν εὐρώων τε πεδίον χλοηφόρον ἠπλίκευσεν
 ἐν αὐτῷ. οἱ δὲ βάρβαροι νομίσαντες ἐκ δειλίας φεύγειν,
 ἀκόσμως ἤλαυνον τοῦ καταλαβεῖν αὐτούς. αὐτὸς δὲ ὑπαντή-
 σας αὐτοῖς ἐκρότησε πόλεμον κατ' αὐτῶν. καταλαβὼν δὲ
 20 βουνὸν τινα ἀλσώδη καὶ ἐπισωρεύσας τὸν λαὸν αὐτοῦ, τῇ

12. πιστεύσαντες δὲ: h. l. A in ordinem redit. 15. καὶ μα-
 κρὰν γενόμενος ἀπ' αὐτῶν add. ex A. 16. εὐρόντες f. 19.
 αὐτούς A, αὐτὸν vulg.

usquam miserè pereamus: tibi etenim ad placitum obsequi parati su-
 mus. tunc imperator Sarablagæ, antequam Sarbarazæ exercitui ad-
 iungeretur, inita pugna vires experiri tentat, crebrisque tum noctu
 tum interdiu factis in eum excursionibus, in metum et animi mole-
 stiam coniecit. tum utroque post se relicto celeri gressu adversus
 Chosroem contendit. duo vero milites Romanis partibus desertis ad
 Persas transfugientes, eos ex metu fugæ se dedisse persuadent. sed
 et alius rumor ad Persas delatus, Saem nimirum ducom cum altoro
 exercitu suppetias venire. audito nuncio Sarbarazas et Sarablagas
 cum Heraclio ad pugnam descendere properabant, priusquam nimirum
 Saes adveniret, et victoriae gloriam omnem ad se transferret. quare
 data desertoribus fide, adversus Heraclium progressi sunt: et iam pro-
 ximi castra metati sunt, simul cum sequenti luce manus committere
 decernentes. Heraclius sub vesperam inde solvens, tota nocte itinere
 confecto, mox campo virenti invento, in eo castra applicuit. barbari
 fuga salutem quaerere rati, nullo servato ordine, ut eum assequeren-
 tur, procurrebant: tum ipse facie in eos versa, acre cum iis iniit
 praelium. cum enim collem quendam nemorosum occupasset, exer-

- P. 260 τοῦ θεοῦ συνεργεῖα τρέπει τοὺς Πέρσας, καὶ τούτους διὰ φαραγγῶν διώξας, πληθὺς πολὺ ἀνέλεν. καὶ τούτων μεταξὺ τῶν ἀγῶνων ὄντων, ἔφθασεν καὶ ὁ Σάην σὸν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ, καὶ τούτον τρεψάμενος ὁ βασιλεύς, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνελών, τοὺς λοιποὺς διάσπειρε φεύγοντας· παρέλαβε 5 δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς ἐνωθεὶς τῷ Σάην ἐπεσύναξεν τοὺς σωθέντας βαρβάρους· καὶ πάλιν διανοῦντο κατὰ Ἡρακλείου χωρεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τῶν
- V. 107 Οὐννων χώραν καὶ τὰς τούτων δυσχωρίας ἤλαυνεν, ἔν τε τραχέσι τόποις καὶ δυσβάτοις. οἱ δὲ βάρβαροι ὀπίσω αὐτῶν 10 B ἠκολούθουν. οἱ δὲ Λαζοὶ ἅμα τοῖς Ἀβασγοῖς δειλιόσαστες, ἀπέσπασαν ἑαυτοὺς τῆς τῶν Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ Σάην ἠσθεὶς ἐπὶ τούτῳ, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάροις ἐχώρει κατὰ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν στρατὸν λόγοις ἀνεπτέρωσεν, καὶ 15 παραινέσει τούτους εἶληψε, λέγων· τὸ πληθὺς ὑμᾶς, ἀδελφοί, μὴ ταραιτέτω. θεοῦ γὰρ θέλοντος, εἷς διώξει χιλίους. θύσωμεν οὖν τῷ θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. λάβωμεν στέφος μαρτύρων, ἵνα καὶ ὁ μέλλον ἡμᾶς

1. τοὺς βαρβάρους A. 2. φαραγγῶν A, φάραγγας vulg. 3. σὺν τῷ ἑαυτοῦ σιρ. A, σὺν τῷ σιρ. αὐτοῦ vulg. 4. τρεψάμενος A, τρέψας vulg. 9. τὰς τούτων δυσχωρίας A, ταῖς αὐτῶν δυσχωρίας vulg. 12. τῶν add. ex A. 15. ἀνεπτέρωσεν A, ἀνεπέτρωσεν vulg. 16. παραινέσει A, παραινέσεις vulg. 19. ἵνα καὶ ὁ A, ἵνα ὁ vulg.

citu in eum agglomerato, dei nutu Persas in fugam adigit, ipsosque per convalles insequutus, magnam stragem edidit. porro durante hoc certamine, cum Saës cum exercitu supervenisset, eo in fugam verso, magnaue illius exercitus parte caesa, reliquos palantes dissipavit, et eorum omnia cepit impedimenta. Sarbarazas subinde Sai adiunctus barbaros e praelio superstites colligebat, ac uterque de Heraclio compositis viribus aggrediende commune consilium iniit. verum imperator per Unnorum provinciam, viarumque molestias, et aspera inaccessaque eorum loca iter agere: et barbari eum a tergo insequi. hic Lazi una cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, et a Romano exercitu divulsi, in propriam regionem secessere. Saës Romana calamitate laetior redditus, animis resumtis in Heraclium cum barbaris erumpit. imperator ex adverso collectum exercitum verbis corroborare, et militum animos monitis istiusmodi delinire: hostium numerus plane ingens nusquam vos, fratres, terreat: deo enim ita volente, Romanus vel unicus mille adversarios fugabit. pro fratrum nostrorum salute nosmetipsos deo immolemus. coronas martyrum as-

χρόνος ἐπαινέσῃ, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδώσῃ. τούτοις
 καὶ ἄλλοις πλείοσι λόγοις παραθαράσοντας τὸν στρατὸν, φαι- C
 δρωῖ τῷ προσώπῳ παρατάττει τὸν πόλεμον, καὶ σιάντες ἀπ'
 ἀλλήλων ἀπὸ μικροῦ διαστήματος, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας
 5 ἀλλήλοισι συνέβαλλον. ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης ὁ βασιλεὺς
 τῆς ὀδοιπορίας εἶχετο. οἱ δὲ βάρβαροι κάλιν ὀπίσω αὐτοῦ
 ἤλαυνον. ἐπαλλάξαντες δὲ τὴν ὁδόν, καὶ τοῦτον προλαβεῖν
 Θελήσαντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τόπους τελματώδεις, καὶ πλα-
 νῶνται καὶ εἰς μέγαν κίνδυνον ἤλθον. ὁ δὲ βασιλεὺς δια-
 10 βὰς τὰ μέρη Περσαρμενίας παρέτρεχεν. τῆς δὲ γῆς ἐκείνης
 ὑπὸ Περωσῶν κρατουμένης, πολλοὶ συνέτρεχον τῷ Σαρβαράζῃ,
 καὶ ἐπηῦξεν τὸν ἑαυτοῦ λαόν. χειμῶνος δὲ γεγονότος, ἐσκορ-
 πίσθη τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ἰδίῳις τόποις. τοῦτο δὲ ὁ Ἡράκλειος D
 μαθὼν, διανοεῖται ἐν νυκτὶ κλέψαι τὸν πόλεμον· καὶ τοῦ
 15 χειμῶνος ἐπικειμένον, καὶ ὑποψίας μηδεμιας οὐσῆς τῷ βαρ-
 βάρῳ, διαλεξάμενος ἔππους εὐσθενεῖς, καὶ τοῦ στρατοῦ τοὺς
 ἀνδρειότερους διχῆ ὀπλίσας, τοὺς μὲν προάγειν ἐκέλευσεν
 κατὰ τοῦ βαρβάρου· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἑτέροις ὀπίσω τού-
 των εἶπετο. σπεύσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, κατέλαβον τὸ

1. ἀποδώσῃ. τούτοις A, ἀποδώσει τούτοις. vulg. 4. ἕως] μέ-
 χρις A. 9. εἰς μέγαν x. A, v. p. 472, 19. 10. τὰ μέρη
 τῆς Ἀρμ. e. 12. ἐπηῦξει vulg. 13. τόποις] πρὸς τὸ ἀνα-
 πεύεσθαι A. 15. τῷ Σαρβάρῳ A, τῶν βαρβάρων e. 19.
 κατέλαβον A, καὶ καταλαβόντες vulg.

sequamur: ita nos laudibus complebunt posteri, et factis nostris mer-
 cedem deus rependet. pluribus etiam aliis exercitu animato, impe-
 rator alacri iam facie agmina componit pugnae. constiterunt adver-
 sariae acies exiguo seiunctae spatio, a mane usque ad vesperam, nec
 signa contulerunt. vespera autem ingruente, imperator iter iniiit, bar-
 baris rursus a tergo eum insequentibus. eum vero immutata via
 praevertere meditanti, in palustria loca prolapsi palantesque in magno
 discrimine versati sunt. imperator inde digressus, Persarmeniae par-
 tes obibat: e regione autem illa, quae nimirum Persarum ditioni
 subiecta est, plures ad Sarbarazam confluerunt, ex quibus ipse co-
 pias et exercitum auxit: sed cum hiems appeteret, huiusmodi mul-
 titudo in proprias sedes et domos dispersa est. ea re cognita, bello
 nocturno inimicos furtim lacessere meditatur Heraclius. itaque cum
 saeva hiemis tempestas incumberet, nulla de se barbaro suspitione
 iniecta, robustiores equos et milites viribus praestantiores selectos et
 armis instructos in duas acies dividit, et hanc quidem barbarum im-
 petituram iussit praecedere: ipse cum altera pone sequi instituit. iti-
 nere celeri gressu per noctem confecto, hora noctis eiusdem nona

χωρίον Σαλβανῶν, ὧρα τῆς θ' τῆς νυκτός, Περσῶν ἐν αὐτῇ ὄντων καὶ γρόντων τὴν ἔφοδον, οἱ καὶ διανοστάτες ἔρμησαν κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τούτους πάντας ἀνείλον προῆξ P. 261 ἐνός, ὅστις τῷ βαρβάρῳ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βάρβαρος ἀναστάς, καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ, γυμνός τε καὶ ἀνυπόδητος, φυγῆ τὴν σωτη-5 ρίαν ἐποιήσατο. τούτου δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ πᾶν τὸ Περσικὸν ἄνθος ἄρχοντας τε καὶ σιτράπας καὶ στρατιώτας ἐπιλέκτους καταλαβὼν ἀνελθόντας ἐν ταῖς τῶν οἰκῶν στέγαις καὶ πόλεμον κροτοῦντας διὰ τοῦ πυρὸς καθεῖλεν· καὶ οὓς μὲν ἔκτεινεν, οὓς δὲ πυρὶ ἀνήλωσεν, ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἔδεσμήθησαν καὶ 10 μικροῦ δεῖν οὐδεὶς ἐκτὸς Σαρβαραζοῦ ἐσώθη. ἔλαβον δὲ καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Σαρβαραζοῦ χρυσοῦν ἀσπίδα τε καὶ μάχαιρα καὶ δόρυ καὶ τὴν διάλιθον καὶ χρυσοῦν ζώνην καὶ τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα λαβὼν χωρεῖ κατὰ τῶν δι- Β σπαρμένων αὐτοῖς χωρίοις, οἵτινες μαθόντες τὴν τοῦ Σαρ- βαραζοῦ φυγὴν, ἀκρατῶς ἔφυγον. αὐτὸς δὲ διώξας πολλοὺς αὐτῶν ἔκτεινεν, καὶ δεσμίους ἔλαβεν καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αἰσχύνῃς ἐν Περσίδι ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, μετὰ χαρᾶς ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις παρεχρίμασεν.

1. Σαλβανῶν A, Σαλβανόν vulg.

6. ἐποιήσατο A b, ἐπορί-

σατο vulg. 8. καταλαβὼν A, ἀγαλαβὼν vulg. 10. καὶ μι-

κροῦ — — ἐσώθη add. ex A. 14. ταῦτα add. ex A. 15.

αὐτοῖς] αὐτῶν A, ἐν τοῖς vulg.

Salbanum oppidum perveniunt. una Persae loco eodem reperti, Romanorum adventu cognito, stratis exurgentes in Romanos incurrant. Romani vero eos omnes occiderunt praeter unum, qui cladis nuncios ad barbarum venit. quare barbarus loco celerius relicto, nudus et discalceatis etiamnum pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi comparavit. huius uxores et Persicum omnem florem, principesque et satrapas, et delectos milites cum super tecta domorum ascendisse ac defensionem inde moliri conspiceret, igne coniecto disturbavit: et quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios denique manicis et compedibus vinctos in captivitate abduxit. cepit etiam arma Sarbarazae, clypeum aureum, machaeram, hastam, et zonam auro gemmisque ornatam, nec non eius calceamenta. iis omnibus sublati, adversus caeteros, qui huc et illuc palantes vagabantur et dispersi erant, contendit. illi fuga Sarbarazae cognita, pari impetu in eam se coniecere. imperator diutius eos insequutus plures eorum delevit, captivos alios abduxit, reliquos cum dedecore in Persiam coegit redire: ac demum proprio exercitu in unum collecto, in iis ipsis locis hilariter hiemavit.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ α' ἐπισυνάξας ὁ βασι- A.M. 6116
 λεὺς Ἡράκλειος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα βουλὴν ἐποιεῖτο, ποίᾳ V. 208
 ὁδῷ πορευθῆ, δύο γὰρ ὁδοὶ αὐτῷ προέκειντο στεναὶ καὶ δύσ-
 βατοὶ· ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον φέρουσα, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν τῶν
 5 Σύρων γῆν. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον διαφορωτέρα μὲν
 ἦν, ἀλλ' ἀπορίαν εἶχεν τῶν τροφῶν πασῶν· ἡ δὲ ἐπὶ τὴν
 τῶν Σύρων τὸν Ταῦρον ὑπερβαίνουσα τὴν εὐπορίαν τε καὶ
 δαψίλειαν τῶν τροφῶν παρεῖχεν. ταύτην συγκρίνουσι πάντες,
 εἰ καὶ ἀποτομωτέρα καὶ χιόνι πολλῷ κατεχομένη ὑπῆρχεν. D
 10 ταύτην δὲ κόπῳ πολλῷ ὑπερβάντες, ἑπτὰ ἡμέραις καταλαμ-
 βάνουσι τὸν Τίγριν ποταμὸν· καὶ τοῦτον περάσαντες κατα-
 λαμβάνουσι τὴν Μαρτινρόπολιν, καὶ τὴν Ἄμιδαν· καὶ ἀνα-
 παύονται ὅ τε στρατὸς καὶ ἡ αἰχμαλωσία. ἐντεῦθεν καὶ γράμ-
 ματα ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ἠδυνήθη ἀποστεῖλαι, καὶ
 15 τὰ καθ' ἑαυτὸν πάντα δηλώσαι, καὶ χαρὰν πολλὴν ἐμποῖησαι
 τῇ πόλει. ὁ δὲ βάρβαρος ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ διασπαρέντα
 λαόν, ἐπῆλθεν καθ' αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιλεξιμῶς ἐπι-
 λογὴν στρατιωτῶν, ἀπέλυσε φυλάττειν τὰς πρὸς αὐτὸν ἀγού-
 σας κλεισούρας· καὶ τὰς πρὸς ἀνατολὴν αὐτὸς ἐκδραμῶν P. 262
 20 διεξόδους, ἀντιπρόσωπος ἦει τῷ βαρβάρῳ, καὶ περάσας τὸν

2. ἐποιεῖτο, ποίᾳ A, ἐπ., τὸ ποίᾳ vulg. 3. στεναὶ καὶ A,
 στεναὶ τε καὶ vulg. 4. καὶ ἐπὶ Ταρ. διαφορ. ἐστὶν A f.
 5. ἀπορίαν — — ὑπερβ. τὴν om. A. 7. εὐπορίαν vulg.
 10. ἑπτὰ ἡμέραις A, διὰ ἑπτὰ ἡμερῶν vulg. 11. τὸν Τίγριν
 — — — καταλαμβ. om. A f. 12. διαναπ. A. 13. καὶ
 γράμματα ὁ βασ. A, δὲ ὁ βασ. γράμμ. vulg. 16. ὁ δὲ Σαρ-
 βαραζὺς a, ὁ δὲ Σάρβαρος f.

Hoc anno mensis Martii die primo imperator Heraclius collecto A. C. 616
 exercitu universo, qua sibi procedendum via, consilium inivit. geminae
 namque obiciebantur oculis angustae sane et difficiles: haec quidem
 Tarantum, alia in Syrorum regionem ducens. et quae Tarantum quidem,
 brevior, at ciborum omnium penuria laborabat; quae ferebat in Sy-
 riam, ubi Tauri montis culmina superasset, annonae copiam, generisque
 omnis victum largissime suppeditabat. hanc quamvis asperiores et
 nivibus obsitam cuncti decernunt capessendam. eam itaque summo
 labore dierum septem spatio emensi, ad Tigrim fluvium devenere;
 quo demum trajecto Martyropolim, et inde Amidam devenere: ibi
 exercitus omnis et captivorum turba substitit. quin etiam inde litte-
 ras Byzantium mittendas et quae gessisset cuncta significanda impe-
 rator occasionem nactus decrevit: ex quo Byzantina civitas ingenti
 gaudio perfusa. barbarus autem dux collecto suo omni exercitu, im-
 pressionem in eum fecit. imperator selectos militum manipulos, qui
 montium angustias et vias ad se ducentes defenderent, misit. ipse
 per exitus, quibus in orientem itur, egressus barbaro in adversum

Νυμφίον ποταμὸν κατέλαβεν τὸν Εὐφράτην, ἐν οἷς τὴν πλεκτὴν γέφυραν ἐκ σχοινίων τε καὶ ἡνίων. ὁ δὲ Σαρβαράζης τῆς γεφύρας τὰ σχοινία λύσας μιᾶς ὄχθης ἐπὶ τὴν ἐτέραν πᾶσαν τὴν γέφυραν μετήγαγεν. ἔλθων δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ μὴ εὐρῶν περᾶσαι διὰ τῆς γεφύρας, παραδραμῶν εὐρεῖς πόρον· καὶ ἀκινδύνως τοῦτον ἐπέρασεν παραδόξως τῷ Μαρτίῳ μηνί· καὶ καταλαμβάνει τὰ Σαμόσατα· καὶ πάλιν τὸν Ταῦρον ὑπερβάς, εἰς Γερμανίκειαν ἀφίκετο· καὶ περᾶσας τὴν Ἄδαναν, ἦλθεν πρὸς τὸν Σάρον ποταμὸν. ὁ δὲ Σάρβαρος πάλιν τὴν γέφυραν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐκτείνας, τὸν Εὐφράτην ἐπέρασεν ἀνεμποδιότως· καὶ ἠκολούθει ὀπίσω αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς περᾶσας τὴν γέφυραν τοῦ Σάρου, καὶ εὐρῶν ἀνάπαυσιν τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν ἀλόγων, ἐν αὐτῷ ἀπικεύσας διανέπαυσεν αὐτούς. καταλαμβάνει δὲ καὶ ὁ Σάρβαρος εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος. εὐρῶν δὲ τὴν γέφυραν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ προπύργια ὑπὸ Ῥωμαίων κρατηθέντα, ἠλίκευσεν. ἐκτρέχοντες δὲ διὰ τῆς γεφύρας πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἀτάκτως τοῖς Πέρσαις προσέβαλον· καὶ πολλὴν συγκοπὴν αὐτοῖς ἐποίησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους διεκώλυσεν ἀτάκτως ἐκθεῖν, μήπως ὁδὸς γένηται τοῖς ἐναντίοις συνελθεῖν εἰς τὴν

1. Νυμφίον A, Νυμφίων vulg. 2. σχοινίων vulg. ὁ δὲ Σάρβαρος A a f. 6. παραδόξως add. ex A. 8. Γερμανίκειαν A f. 9. Ἄδαναν f. τὸν Ταῦρον ποτ. a. 10. τόπον] ποταμὸν A. 14. καὶ add. ex A. 17. ἐκτρέχοντες A, ἐντρο. vulg. 18. προσέβαλον A, προσέβαλλον vulg. πολλήν] πάλιν A b f. 19. διεκώλυσεν A, ἐκώλυσεν vulg.

ibat, et Nymphio amne superato, ad Euphratem pervenit, ubi pons ex funibus et loris stratus fuerat. Sarbarazas autem pontis funibus solutis, ex una ripa ad alteram pontem omnem adduxit. adveniens imperator, nec quo fluvium superaret reperiens pontem, ripam decurrens eamque perscrutatus, vadum, quo transiret, invenit. absque periculo itaque mense Martio flumen traiecit, et Samosata contendit: Tauroque iterum superato, Germaniciam appulit, Adanamque transiens, Sarum flumen attigit. Sarbarus autem ponte proprium in locum restituto Euphratem nullo obiecto impedimento pertransiit, et imperatoris vestigia sequebatur. ipse imperator Sari pontem transgressus, cum exercitui equisque reparandis locum idoneum reperisset, in eo fixis castris quiescere iussit: oppositam fluminis partem Sarbarus occupavit. ponte vero et turribus ad eum propugnandum obiectis a Romano milite detineri visis, ibi castra applicuit. multi porro ex Romanis incomposito agmine per pontem in Persas incurrentes, magnam eorum stragem edidire. imperator contra, ne tumultuario et absque ordine procederent, vetabat, ne adversariis per pontem secum

γέφυραν, καὶ συμπερᾶσαι. ὁ δὲ λαὸς οὐκ ἐπέιθετο τῷ βασι-
 λεϊ. ὁ δὲ Σάρβαρος ποιήσας ἔγκρυμμα, καὶ δείξας ἑαυτὸν C
 ὡς φεύγοντα, εἴλκυσεν πολλοὺς Ῥωμαίους παρὰ γνώμην τοῦ
 βασιλέως εἰς δίωξιν αὐτοῦ περᾶσαι· ὑποστρέψας δὲ καὶ του-
 5 τούς τρειψήμενος, ὄσους ἔξω τῆς γεφύρας ἔφθασεν, ἀνείλεν
 δίκην ὑποσχόντας τῆς παρακοῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἑωρακὼς
 τοὺς βαρβάρους τῇ διώξει τὴν τάξιν λύσαντας, καὶ ἐκ τῶν
 ἐφρεσιῶτων Ῥωμαίων τοῖς προπυργίοις ὑπ' αὐτῶν πολλοὺς V. 209
 ἀναιρουμένους, κατ' αὐτῶν ἐχώρησεν. ἀνὴρ δέ τις γιγαντι-
 10 αῖος τῷ βασιλεϊ συναντήσας, μέσον τῆς γεφύρας προσέβαλεν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον πατάξας, ἐν τῷ ῥεΐθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 ἔρριπεν. τούτου δὲ πεσόντος, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν οἱ βάρ-
 15 βανοὶ, καὶ τῇ στενωπῇ τῆς γεφύρας οἱ βάρβαροι εἰς τὸν πο-
 ταμὸν ἐνυτοὺς ἔρριπτον· ἄλλοι δὲ καὶ τοῖς ξίφεσιν ἀνη-
 ταμοῦ χυθὲν, ἐτόξενον καὶ ἀνθίσταντο μὴ ἔωντες τοὺς Ῥω-
 μαίους περᾶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς περᾶσας γενναίως τοῖς βαρ-
 βάροις ἀνθίστατό μετὰ ὀλίγων τινῶν τῆς αὐτοῦ ἑταιρίας ἀγω-
 νιζόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὥστε τὸν Σάρβαρον ἐκπλαγῆναι,

2. ἔγκρυμμα A, ἔγκρύμματα vulg. 4. καὶ add. ex A. 7.
 τὴν add. ex A. 8. ὑπ' αὐτῶν om. A. 9. ἀναιρουμένους A,
 ἀναιρομένους vulg. 10. προσέβαλεν A, προέβαλεν b f, προσ-
 έβαλλεν vulg. 15. χεῖρ] τεῖχη A. 16. τοὺς Ῥωμαίους A,
 τοὺς Ῥωμαίους vulg. 17. γενναίως A, γενναῖος vulg.

irrupendi viam facerent, et in adversam ripam deducerent. impe-
 ratori exercitus minime obsequutus est. interea Sarbarus, positus in
 occulto insidiis, ipse simulata inter pugnandum fuga, Romanorum non
 paucos, etiam imperatore prohibente, ad se persequendum provoca-
 vit, et ex improvise conversus insectatos se in fugam egit, et quan-
 tos ultra pontem sibi obiectos attingit, universos contumaciae suae poe-
 nam passos e medio sustulit. attamen imperator cum barbaros, dum
 alios persequuntur, ordinem deserere, et eos qui pontis propugnacula
 et tures defendebant, a Persis occidi videret, adversus Persas irruit.
 tum vero quidam Gigantaeae staturae imperatori obviam factus, eum
 in medio ponte aggressus est: quem imperator gravi vulnere percus-
 sum in amnis fluentum deturbavit, eoque cadente reliqui fugere bar-
 bari, et prae pontis angustia se ipsos partim in flumen proiecere, alii
 gladiis caesi: cum interim reliquus exercitus barbarus ex fluminis
 sponda sagittas confertim mitterent, fortiterque obsisterent, ne Romani
 pontem transgrederentur. ast imperator velut strenuus et Marte ple-
 nus flumine traecto validum hostibus opposuit, et cum pau-
 cis ex sodalitie facinus vel supra vires humanas edidit, adeo ut ipse
 Sarbarus, admiratione percussus, Cosmae cuidam, qui fidem foeda ad

καὶ Κοσμάν τινὰ πλησίον αὐτοῦ ἐστάτα πρόσφυγα Ῥωμαίων
 P. 263 μαγαρίτην εἰπεῖν· ὄρᾳς τὸν καισαρά, ὃ Κοσμά, πῶς θρα-
 σὺς πρὸς τὴν μάχην ἴσταται, καὶ πρὸς τοσοῦτο πλήθος μόνος
 ἀγωνίζεται, καὶ ὡς ἄκμων τὰς βολὰς ἀποπιτύει. ἐκ γὰρ τῶν
 ἀληθινῶν τζαγγίων ἐγνωρίζετο, καὶ πολλὰς πληγὰς ἐδέχετο, εἰς
 καὶ οὐδεμίαν. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ μαχησάμενοι, τῆς ἐσπέρας
 καταλαβούσης, ἐπ' ἀλλήλων διέστησαν· καὶ ὁ Σάρβαρος φο-
 βηθεὶς διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὀπίσω ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ λαὸν εἰς τὴν Σεβαστείαν πό-
 λιν ὤρμησεν, καὶ περάσας τὸν Ἄλυν ποταμὸν ἐν ταύτῃ τῇ
 B χώρα διέτριβεν ὅλον τὸν χειμῶνα. ὁ δὲ Χοσρόης μανείς καὶ
 ἀποστείλας ἔλαβεν ὅλα τὰ κειμήλια τῶν ἐν πάσαις ὑπὸ Πέρ-
 σαις ἐκκλησιῶν. καὶ ἠνάγκαζε τοὺς Χριστιανούς γενέσθαι
 εἰς τὴν τοῦ Νεστορίου θρησκείαν πρὸς τὸ πληῖαι τὸν βα-
 σιλέα.

15

Ἄράβων ἀρχηγὸς Ἀμεδ ἔτη ἐννέα.

A.M. 6117

Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης τῶν Περσῶν βασιλεὺς νέαν ἐποιή-
 σατο στρατείαν, στρατεύσας ξένους τε καὶ πολίτας καὶ οἰκέ-
 τας, ἐκ παντὸς γένους ἐκλογὴν ποιησάμενος· καὶ ταύτην
 τὴν ἐκλογὴν τῷ Σάην παραδούς στρατηγῷ, ἄλλας τε ἢ χιλιά-
 20

4. ἄκμων A, ἄμμον vulg.: proverbium notum ex Aeschyl. Pers.
 51. λόγῃς ἄκμονες. 5. εἰ καὶ A, ἦ καὶ vulg. εἰ καὶ μηδεμίᾳ
 αὐτῷ καθίστατο e. 10. ἐν αὐτῇ τῇ χ. A. 11. καὶ ante
 ἀποστ. add. ex A. 12. τῶν ἐν πᾶσι A, fort. πασῶν τῶν.
 19. ποιούμενος A.

idola desertione conspurcaverat, et ad Persas relicto Romano exer-
 citu defecerat, dixerit: vides caesarem, o Cosma, quanta audacia pu-
 gnam conserat, solusque adversus tantam multitudinem decertet, et
 velut incus tela sagittasque despuat? imperator siquidem ex veris
 et propriis eius ocreis dignosci poterat, et iam certe plurima, nullum
 tamen cum vitae discrimine, vulnera acceperat. porro pugna diutius
 protracta, sole iam ad occasum inclinato, exercitibus ab invicem sponte
 divisus dirempta est. et Sarbarus periculum metuens retro cessit.
 imperator collecto universo exercitu in urbem Sebesteam se recepit,
 traiectoque Aly fluvio in ea regione per totam hiemem substitit.
 Chosroës exinde furore percitus misit qui donaria supellectilemque
 omnem a cunctis per universam Persiam erectis ecclesiis auferrent; et
 ut imperatori aegre faceret, Christianos ad amplexandam Nestorii su-
 perstitutionem adegit.

Arabum princeps Amed annis novem.

A. C. 617

Hoc anno Persarum rex Chosroës novo exercitui reparando ad-
 venas, cives et famulos, ex omni nimirum hominum genere adlectos
 aggregavit; ea vero selecta multitudine Sai duei tradita, alios quin-

δας ἐκ τῆς φάλαγγος τοῦ Σαρβάρου ἐπιλογὴν λαβὼν, τούτῳ C
 συνῆψε, καὶ ὠνόμασε χρυσολόγγεις, καὶ τούτους ἀπέστειλε
 κατὰ τοῦ βασιλέως. τὸν δὲ Σάρβαρον σὺν τῷ λοιπῷ αὐτοῦ
 στρατῷ κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀπέστειλεν, ὅπως τοὺς ἐκ δύ-
 5 σεως Οὐννοῦς, οὓς Ἀβάρους καλοῦσιν, Ἀβήρεις τε καὶ Σκλά-
 βους καὶ Γήπαιδας συμφωνήσας κατὰ τῆς πόλεως χωρήσῃσι καὶ
 ταύτην πολιορκήσῃσι. γνούς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ
 στρατὸν εἰς τρεῖς διαιρέσεις ἐχώρισεν, καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμ-
 ψεν εἰς τὸ φυλάξαι τὴν πόλιν, τοὺς δὲ παραδούς Θεοδώρῳ
 10 τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ κατὰ τοῦ Σάην πολεμεῖν ἐκέλευσεν· τὸ δὲ
 τρίτον μέρος αὐτὸς λαβὼν ἐπὶ Λαζικήν ἐχώρει καὶ ἐν ταύτῃ
 διατρίβων τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς ἐφίας, οὓς Χαζάρους ὀνο-
 μάζουσιν, εἰς συμμαχίαν προσεκαλέσατο. ὁ δὲ Σάην ἅμα τῷ D
 νεοσυλλέκτῳ λαῷ καταλαβὼν τὸν τοῦ βασιλέως ἀδελφὸν Θεό-
 15 δωρον πρὸς πόλεμον ὥπλισατο. τοῦ δὲ Θεοῦ διὰ τῶν πρε-
 σβειῶν τῆς παννυμῆτου Θεοτόκου συνεργήσαντος, καὶ πολέμου
 κροτηθέντος, χάλαζα παραδόξως κατὰ τῶν βαρβάρων κατηρέ-
 χθη, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐπάταξεν. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων πα-
 ράταξις γαλήνης ἀπήλασεν. τρέπουσι δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς
 20 Πέρσας, καὶ ἀναιροῦσι πλῆθος πολὺ. τοῦτο μαθὼν Χοσρόης V. 210
 ὠργίζετο κατὰ τοῦ Σάην. ὁ δὲ Σάην ἐκ πολλῆς ἀθυμίας εἰς

2. χρυσοῦς λόγγεις A f. 12. ἐκ τῆς ε. A. Χαζάρεις A.
 16. παννυμῆτου A f, πολυμυμῆτου vulg. 18. αὐτῶν add. ex A.
 21. ὀαθυμίας a f.

quagies mille ex Sarbari phalange excerptos ex animi consilio mili-
 tes aurihastatos ab ipso dictos eisdem adiunxit, et adversus impera-
 torem misit: Sarbarum vero cum reliquo exercitu Cpolim versus mi-
 sit, ut initis pactis cum Unnis (Abaros quidam vocant), Bulgaris, Scla-
 vis et Gepedibus, una cum eo urbem impressione facta obsiderent.
 eo consilio cognito in tres acies exercitum universum imperator dis-
 tribuit: et primam quidem ad urbis defensionem, aliam Theodoro
 proprio fratri traditam Saem aggredi iussit, cum tertia secum educta
 ipse in Lazicam regionem secessit, ibique mora aliquandiu protracta,
 Turcos orientales, quos Chazaros vocant, ad belli societatem allexit.
 tum vero Saes cum novitio isto exercitu fratrem imperatoris Theodo-
 rum offendens, bello eum adoritur. consertis autem ad invicem ma-
 nibus, deo laudatissimae dei genitricis precibus manifeste opitulante,
 grando vehemens ex inopinato in barbaros delata plures eorum vul-
 neravit. interim Romana acies tranquilla aeris serenitate fruebatur.
 Persas igitur in fugam Romani vertunt, et ex eis copiosum numerum
 prosternunt. eo audito Chosroes ira vehementi in Saem exarsit. Saes
 ipse prae moerore atque desperatione in languorem incidens misere

νόσον ἐμπεσῶν ἐτελεύτησεν. τούτου δὲ τὸ σῶμα κελεύει Χοσ-
 ρόης ἄλατι ταριχευθῆν πρὸς αὐτὸν κομισθῆναι, καὶ τοῦτον
 P. 264 νεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπέβαλλεν. οἱ δὲ Χαζάρεις διαρρη-
 ξαντες τὰς Κασπίας πύλας τῇ Περσίδι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν
 χώραν τοῦ Ἀδρουγᾶν σὺν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιεβήλ, δευ- 5
 τέρῳ ὄντι τοῦ Χαγάνου τῇ ἀξίᾳ· καὶ ἐν οἷς ἂν τόποις διέ-
 βαινον, τοὺς τε Πέρσας ἤχμαλώτευσον, καὶ τὰς πόλεις καὶ κώ-
 μας τῷ πυρὶ παρεδίδουν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαξι-
 κῆς, τοῦτοις συνήτησεν. ὁ δὲ Ζιεβήλ τοῦτον ἰδὼν καὶ προ-
 δραμίων, κατασπάζεται αὐτοῦ τὸν τράχηλον, καὶ προσεκίνη- 10
 σεν αὐτόν, ὁρῶντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Τιφί-
 B λεως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῶν Τούρκων εἰς γῆν πεσόντες προηεῖς
 ὡς ἑκσταθέντες ἐπὶ στόμα τὸν βασιλέα ἐτίμων τιμὴν τὴν παρ'
 ἔθνεσι ξένην. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ πετρῶν ἀνα-
 βάντες τῷ αὐτῷ σχήματι ἔπεσον. προσήνεγκεν δὲ ὁ Ζιεβήλ καὶ 15
 τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀρχιγένειον τῷ βασιλεῖ, ἠδυνόμενος τοῖς τούτου
 λόγοις, καὶ ἐκκληττόμενος τῇ τε θείᾳ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ.
 ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ζιεβήλ χιλιάδας μὲ ἀνδρῶν γενναίων
 ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ πρὸς συμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν
 εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τούτους δὲ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, κατὰ 20

1. ἐμπεσῶν ἔτ. A, ἔπεσεν καὶ ἔτ. vulg. τὸ add. ex A. 3.
 ὑπέβαλλεν A. 4. τὰς add. ex A. 9. προδραμίων A, προσ-
 δρ. vulg. 13. ἑκταθέντες om. ὡς A. 15. καὶ add. ex A.
 17. τὴν τεθέαν καὶ φρόνησιν A.

interiit. cadaver eius sale multo conditum ad se advehi Chosroës
 iussit, et mortuum licet ac sensu privatum verberibus et iniuriis la-
 cerari imperavit. porro Chazari Caspiis portis disruptis in Persidem
 irrumpunt, et Ziebelo duce, cui a Chagano secunda dignitas inerat,
 Adroëgam provinciam penetrant. quocumque vero progredenterent
 Persas abducebant captivos, et urbes pagosque igne devastabant. in-
 terea imperator a Laxica solvens, illis se adiungere et occurrere stu-
 duit. cum Ziebelus imperatorem conspexit, obviam progressus, eius
 collum exosculatus est, ipsumque adoravit, Persis ex urbe Tiphili spe-
 ctatoribus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens et
 in faciem pronus, quasi maiestatis horrore concepto, insolito honoris
 genere, gentilibus tamen solemni, imperatorem prosequutus est, ac
 pariter exercitus praefecti super saxa ascendentes eodem corporis ha-
 bitu procubuerunt. ad haec Ziebelus imperatori, eius quippe verbis
 delectabatur, et eius prospectu ac prudentia plane stupefactus haere-
 bat, filium suum, cui lanugo primus e malis tunc oriebatur, obtu-
 lit. selectos tandem viros strenuos ad quadraginta millia Ziebelus
 belli socios imperatori assignavit, et in propriam postmodum regio-

Χοσρόου ἐχώρει. ὁ δὲ Σάρβαρος τῇ Χαλκηδόνι προσβαλὼν, καὶ οἱ Ἀβάρεις ἐκ τῆς Θράκης τῇ πόλει πλησιάσαντες, ταύτην ἐλεῖν ἐβούλοντο, καὶ πολλὰς μηχανὰς κατ' αὐτῆς κινήσαντες, καὶ εἰς σκάφη γλυπτὰ ἐκ τοῦ Ἰστρου πληθος ἄπει-
 5 ρον καὶ ἀριθμοῦ κρείττον ἐνέγκαντες, τὸν κόλπον τοῦ Κέρατος ἐπλήρωσαν. δέκα δὲ ἡμέρας τῇ πόλει παρακαθίσαντες διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει καὶ συνεργείᾳ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου καὶ θεομήτορος παρθένου ἠτήθησαν· καὶ πλήθη πολλὰ ἀποβαλόντες ἔν τε γῇ
 10 καὶ θαλάττῃ, μετὰ μεγάλης αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ Σάρβαρος τῇ Χαλκηδόνι παρακαθεζόμενος οὐ μετέστη, ἀλλ' αὐτόθι δέχθειμασεν, κουρσεύων καὶ πραιδενῶν τὰ περαιτικά μέρη καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰσβαλὼν ἐν Περ- A.M. 6118
 15 σίδι Ἡράκλειος σὺν τοῖς Τούρκοις ἀπροσδοκῆτως διὰ τὸν P. 265
 χειμῶνα εἰς ἔκστασιν ἐνέβαλεν τὸν Χοσρόην τοῦτο μαθόντα. οἱ δὲ Τούρκοι τὸν χειμῶνα ὀρῶντες καὶ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς τῶν Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιᾷν τῷ βασιλεῖ, ἤρξαντο κατ' ὀλίγον ὑπορρέειν, καὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν, ὑπέστρε-
 20 ψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς διελάλησεν τῷ αὐτοῦ λαῷ, λέγων· γῶντε,

1. προσλαβὼν f. 6. παρακαθίσαντες A, παρακαθήσαντες vulg.
 12. ἐχθειμασεν A, χεμιάσας vulg. τὰ περσικά μέρη A. 14.
 εἰσβαλὼν A, εἰσβάλλων vulg. 15. διὰ τοῦ χειμῶνος A. 18.
 τῶν II. A, τὸν II. vulg.

nem secessit. imperator illis sibi adiunctis, adversus Chosroëm perrexit. interim Sarbarus Chalcedonem adoritur, Abares etiam e Thracia profecti ad urbem applicantes eam vi obtinere nitentur: multis itaque machinis ad eam admotis, et copiarum multitudine innumera, ut quae numerum omnem vere superaret, per Istrum flumen scaphis uno trunco excavatis advecta, Cornu sium omnem, quaequae late patet, opleverunt. dies demum decem urbem obsidentes terra et mari, dei tandem virtute et ope, et immaculatae deque matris virginis precibus profligati sunt: multisque suorum copiis terra et mari amissis, cum magno rubore et dedecore domos repetierunt. Sarbarus autem obsidione ad Chalcedonem posita non destitit: quin immo mari piraticam, terra praedatoriam exercens partes trans fretum positas et earum urbes devastavit, et hibernam eisdem in locis egit tempestatem.

Hoc anno iam a mense Septembri Heraclius una cum Turcis in- A. C. 618
 opinato propter imminuentem hiemis rigorem in Persiam irrumpens, Chosroëm, ubi rescivit expeditionem, in animi anxietatem et stuporem coniecit. Turci vero incumbentem hiemem prospicientes, crebrarum a Persis excursionum impatientes, nec imperatori collaborare gnari, paulatim elabi vel se surripere ceperunt, ac tandem omnes societate

νόσον ἔμπεσῶν ἐτελεύτησεν. τούτου δὲ τὸ σῶμα κελεύει Χοσ-
 ρόης ἄλατι ταριχευθῆν πρὸς αὐτὸν κομισθῆναι, καὶ τοῦτον
 P. 264 νεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπέβαλλεν. οἱ δὲ Χαζάρεις διαρρη-
 ξαντες τὰς Κασπίας πύλας τῇ Περσίδι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν
 χώραν τοῦ Ἀδρογαῶν σὺν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιεβήλ, δευ- 5
 τέρῳ ὄντι τοῦ Χαγάνου τῇ ἀξίᾳ· καὶ ἐν οἷς ἂν τόποις διέ-
 βαινον, τοὺς τε Πέρσας ἠχμαλώτευσον, καὶ τὰς πόλεις καὶ κώ-
 μας τῷ πυρὶ παρεδίδουν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαζι-
 κῆς, τούτοις συνήνησεν. ὁ δὲ Ζιεβήλ τοῦτον ἰδὼν καὶ προ-
 δραμῶν, κατασπάζεται αὐτοῦ τὸν τρύχηλον, καὶ προσεκύνη- 10
 σεν αὐτὸν, δρώντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Τιφί-
 B λεως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῶν Τούρκων εἰς γῆν πεσόντες πρηγῆς
 ὡς ἐκσταθέντες ἐπὶ στόμα τὸν βασιλέα ἐτίμων τιμὴν τὴν παρ'
 ἔθνεσι ξένην. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ πετρῶν ἀνα-
 βάντες τῷ αὐτῷ σχήματι ἔπεσον. προσήνεγκεν δὲ ὁ Ζιεβήλ καὶ 15
 τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀρχιγένειον τῷ βασιλεῖ, ἡδυνόμενος τοῖς τούτου
 λόγοις, καὶ ἐκπληττόμενος τῇ τε θείᾳ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ.
 ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ζιεβήλ χιλιάδας μὴ ἀνδρῶν γενναίων
 ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ πρὸς συμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἐπέστρεψεν
 εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τούτους δὲ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, κατὰ 20

1. ἔμπεσῶν ἔτ. A, ἔπεσεν καὶ ἔτ. vulg. τὸ add. ex A. 3.
 ὑπέβαλεν A. 4. τὰς add. ex A. 9. προδραμῶν A, προσ-
 δρα. vulg. 13. ἐκταθέντες om. ὡς A. 15. καὶ add. ex A.
 17. τὴν τεθῆαν καὶ φρόνησιν A.

interiit. cadaver eius sale multo conditum ad se advehi Chosroës
 iussit, et mortuum licet ac sensu privatum verberibus et iniuriis la-
 cerari imperavit. porro Chazari Caspiis portis diruptis in Persidem
 irrumpunt, et Ziebelo duce, cui a Chagano secunda dignitas inerat,
 Adroëgam prævinciam penetrant. quocumque vero progredierentur
 Persas abducebant captivos, et urbes pagosque igne devastabant. in-
 terea imperator a Lazica solvens, illis se adiungere et occurrere stu-
 duit. cum Ziebelus imperatorem conspexit, obviam progressus, eius
 collum exosculatus est, ipsamque adoravit, Persis ex urbe Tiphili spe-
 ctatoribus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens et
 in faciem pronus, quasi maiestatis horrore concepto, insolito honoris
 genere, gentilibus tamen solemni, imperatorem prosequutus est, ac
 pariter exercitus præfecti super saxa ascendentes eodem corporis ha-
 bitu procubuerunt. ad hæc Ziebelus imperatori, eius quippe verbis
 delectabatur, et eius prospectu ac prudentia plane stupefactus hæ-
 rebat, filium suum, cui lanugo primum e malis tunc oriebatur, obtu-
 lit. selectos tandem viros strenuos ad quadraginta millia Ziebelus
 belli socios imperatori assignavit, et in propriam postmodum regio-

Χοσρόου ἐχώρει. ὁ δὲ Σάρβαρος τῆ Χαλκηδόνι προσβαλὼν, καὶ οἱ Ἀβάρεις ἐκ τῆς Θράκης τῆ πόλει πλησιάσαντες, ταύ- C
την ἐλεῖν ἐβούλοντο, καὶ πολλὰς μηχανὰς κατ' αὐτῆς κινή-
σαντες, καὶ εἰς σκάφη γλυπτὰ ἐκ τοῦ Ἰστρου πλῆθος ἄπει-
5 ρον καὶ ἀριθμοῦ κρεῖττον ἐνέγκυαντες, τὸν κόλπον τοῦ Κέ-
ρατος ἐπλήρωσαν. δέκα δὲ ἡμέρας τῆ πόλει παρακαθίσαντες
διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τῆ τοῦ Θεοῦ δυνάμει καὶ συνερ-
γείᾳ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου καὶ Θεομήτορος παρ-
θένου ἠττήθησαν· καὶ πλήθη πολλὰ ἀποβαλόντες ἔν τε γῆ
10 καὶ θαλάττῃ, μετὰ μεγάλης αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ Σάρ-
βαρος τῆ Χαλκηδόνι παρακαθεζόμενος οὐ μετέστη, ἀλλ' αὐτόθι D
ἐχείμασεν, κουρσεύων καὶ πραιδεύων τὰ περματικὰ μέρη καὶ
τὰς πόλεις αὐτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰσβαλὼν ἐν Περ- A.M. 6118
15 σίδι Ἡράκλειος σὺν τοῖς Τούρκοις ἀπροσδοκῆτως διὰ τὸν P. 265
χειμῶνα εἰς ἔκστασιν ἐνέβαλεν τὸν Χοσρόην τοῦτο μαθόντα.
οἱ δὲ Τοῦρκοι τὸν χειμῶνα ὄρωντες καὶ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς
τῶν Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιῶν τῷ βασιλεῖ, ἤρξαντο
κατ' ὀλίγον ὑπορρέειν, καὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν, ὑπέστρε-
20 ψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς διελάλησεν τῷ αὐτοῦ λαῷ, λέγων· γνῶτε,

1. προσλαβὼν f. 6. παρακαθίσαντες A, παρακαθήσαντες vulg.
12. ἐχείμασεν A, χεμάσας vulg. τὰ περσικὰ μέρη A. 14.
εἰσβαλὼν A, εἰσβάλλων vulg. 15. διὰ τοῦ χειμῶνος A. 18.
τῶν II. A, τὸν II. vulg.

nem recessit. imperator illis sibi adiunctis, adversus Chosroëm per-
rexit. interim Sarbarus Chalcedonem adoritur, Abares etiam e
Thracia profecti ad urbem applicantes eam vi obtinere nitebantur:
multis itaque machinis ad eam admotis, et copiarum multitudine in-
numera, ut quae numerum omnem vere superaret, per Istrum flumen
scaphis uno trunco excavatis advecta, Cornu sinum omnem, quaque late
patet, oppleverunt. dies demum decem urbem obsidentes terra et mari,
dei tandem virtute et ope, et immaculatae deque matris virginis pre-
cibus profigati sunt: multisque suorum copiis terra et mari amissis,
cum magno rubore et dedecore domos repetierunt. Sarbarus autem
obsidione ad Chalcedonem posita non destitit: quin immo mari pirati-
cam, terra praedatorem exercens partes trans fretum positas et earum
urbes devastavit, et hibernam eisdem in locis egit tempestatem.

Hoc anno iam a mense Septembri Heraclius una cum Turcis in A. C. 618
opinato propter imminentem hiemis rigorem in Persiam irrumpens,
Chosroëm, ubi rescivit expeditionem, in animi anxietatem et stuporem
coniecit. Turci vero incumbentem hiemem prospicientes, crebrarum a
Persis excursionum impatientes, nec imperatori collaborare gnari,
paulatim elabi vel se surripere ceperunt, ac tandem omnes societate

ἀδελφοί, ὅτι οὐδεὶς ἡμῖν συμμαχῆσαι θέλει, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ
 V. 211 θεός, καὶ ἡ τοῦτον τεκοῦσα ἀσπίς, ἵνα δείξῃ τὴν
 ἑαυτοῦ δυνάμειον, καὶ καταπέμψῃ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Χοσρόης ἐπισυνάξας πάντα τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, προ-
 B βάλλεται στρατηγὸν ἐν αὐτοῖς Ῥαζάτην, ἄνδρα πολεμικώτα 5
 τον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ κατὰ Ἡρακλείου τοῦτον ἀπέστειλεν. ὁ
 δὲ βασιλεὺς τὰς τε πόλεις Περσίδος ἐπυρπόλει καὶ τὰς κώ-
 μαις, καὶ τοὺς καταλαμβανομένους Πέρσας ἀνήλισκεν ῥωμ-
 φαιῶ. τῇ δὲ ἐννάτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς 16 ἡμετέρας
 νος κατέλαβεν εἰς τὴν χώραν Χαμαιθᾶ· καὶ διανέκασεν 10
 τὸν λαὸν ἑβδομάδα μίαν. ὁ δὲ Ῥαζάτης ἐλθὼν εἰς τὸ Γαυ-
 ζάκων, ἐγενήθη ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει τῶν Ῥωμαίων
 δαπανώντων ἔμπροσθεν τὰς τροφάς. αὐτὸς δὲ ὀπίσω ὡς
 κύων πεινῶν μόλις ἐκ τῶν ψιγίων αὐτῶν ἐτρέφετο καὶ ἐκ
 τοῦ μὴ εὐρίσκειν αὐτὸν δαπάνας πολλὰ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ 15
 C διεφθάρησαν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς κατέλα-
 βεν ὁ βασιλεὺς ποταμὸν μέγαν Ζαβᾶν λεγόμενον, καὶ τοῦτον
 περᾶσας ἠπλήκυσεν πλησίον Νινευί τῆς πόλεως. κατέλαβεν
 δὲ καὶ ὁ Ῥαζάτης εἰς τὸ πέραμα ἐπακολουθῶν αὐτῷ, καὶ κα-
 τελθὼν ἀπὸ τριῶν μιλίων εὔρεν ἄλλο πέραμα καὶ ἐπέρασεν. 20

1. ἡμῖν add. ex A. 3. καταπέμπει A. 4. ἐπισυνάξας πάν-
 τα τὰ A, ἐπιστρατεύσας τὰ vulg. 10. Χαμαιθᾶ a. 11.
 Γαυζάκων A, Γαυζακῶ a. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 16.
 μηνὸς add. ex A. 17. λεγόμενον om. A. 19. πέραμα A
 a f, πέραν vulg.

belli deserta redierunt. imperator autem exercitui suo ad colloquium
 vocato: videte, fratres, ut nullus belli societatem init nobiscum, quam
 deus solus, et quae illum sine semine concepit mater, ut potentiam
 nimirum suam exerat, et auxilium nobis suum manifesto mittat. porro
 Chosroës compositis et eductis suis copiis, ducem eis praefecit Rha-
 zatem virum bellicosissimum et strenuum, et in Heraclium misit. im-
 perator vero Persidis urbes et vicos ferro et igne devastabat, Persas-
 que in potestatem venientes cunctos romphaea debebat. nono vero
 mensis Octobris die, indictione decima quinta, in provinciam Chama-
 etham pervenit, et dierum septem quiete exercitum refecit. Rhaza-
 tes autem Gauzacum profectus, pone sequebatur imperatorem, et Ro-
 manorum commeatum omnem per vias occupantium et consumentium
 vestigia a tergo legebat. ipse vero canis more pedissequus ac fame-
 licus micis vix decidentibus annonam suffurabatur, equi etiam pabu-
 lis non inventis perierunt innumeris. prima deinde Decembris die im-
 perator ad magnum fluvium, cui nomen Zabas, pervenit, eoque traie-
 cto iuxta Ninivem civitatem castra applicuit. circa fluvium pariter
 Romanos insequutus Rhazates appulit, et ad millia tria iuxta fluvium

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποστείλας Βαάνην τὸν στρατηλάτην μετὰ ἐπι-
 λέκτων στρατιωτῶν ὀλίγων, εὗρεν βάνδον Περσῶν, καὶ φο-
 νεύσας αὐτοῦ τὸν κόμητα, ἤνεγκεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ
 τὸ σπαθίον ὀλόχρουν· καὶ πολλοὺς φονεύσας, ἤνεγκεν ζῶν-
 5 τας κς', ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ σπαθάριος τοῦ 'Ραζάτου· ὅστις καὶ D
 ἀνήγγειλεν τῷ βασιλεῖ, ὅτι πολεμῆσαι βούλεται αὐτὸν ὁ 'Ρα-
 ζάτης, οὕτω κελυσοθεῖς παρὰ Χοσρόου, καὶ τρισχιλίους ὀπλι-
 σμένους ἀπέστειλεν αὐτῷ. ἀλλ' ἀκμὴν οὐκ ἔφθασαν. ταῦτα
 δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς προαπέλυσε τὸ τοῦλδον ἔμπροσθεν·
 10 καὶ αὐτὸς ἐπηκολούθει σκεπτόμενος εὐρεῖν τόπον ἐν ᾧ ὄφει-
 λεν πολεμῆσαι, πρὸ τοῦ ἐνωθῶσιν αὐτοῖς οἱ τρισχιλιοί. εὐ-
 ρῶν δὲ πεδίον ἐπίδῃσιον πρὸς πόλεμον, καὶ διαλαλήσας τῷ
 λαῷ παρετάξατο. ὁ δὲ 'Ραζάτης καταλαβὼν καὶ αὐτὸς πα-
 15 ρετάξατο τρισὶ φύλοις, καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρη-
 15 σεν. τῇ δὲ δωδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἡμέρᾳ σαββάτου P. 266
 ἐκροτήθη ὁ πόλεμος· καὶ προπηδήσας πάντων ὁ βασιλεὺς
 ἄρχοντι τῶν Περσῶν συνήτησεν· καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει
 καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου τοῦτον κατέβαλεν· καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ προπηδήσαντες ἐτράπησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς αὐθις ἄλλῃ
 20 συνανήσας, καὶ τοῦτον κατέβαλεν. προσέβαλεν δὲ αὐτῷ καὶ

2. βάνδον Π. Α, βάνδον τὸν Π. vulg. 5. καὶ post ὅστις add. ex A.
 13. ὁ δὲ 'Ραζ. — — παρετάξατο om. b. 15. σαββάτῳ Α.
 19. ἐτράπησαν] ἐξήραπισαν Α. 20. προσέβαλεν Α, προέβα-
 λεν vulg.

cursum descendens, vadum invenit, et in ulteriorem ripam transiit.
 tum vero Baanes militiae magister cum selectis militibus paucis Per-
 sarum cohortem suo vexillo insignem offendit, et eius comite occiso,
 comitis eiusdem caput tulit, et ex auro solido enses: multis prae-
 terea deletis, vivos viginti sex abduxit, inter quos Rhazatis spatharius
 repertus, qui etiam imperatori renunciavit Rhazatem cum eo congredi
 velle, sic enim a Chosroë iussum affirmabat, et virorum tria millia ad eum
 missa, quae nondum tamen advenissent. his cognitis, imperator impedi-
 menta praecedere iubet: ipse planitiem pugnae conserendae idoneam,
 priusquam ter mille viri nominati advenirent et reliquis adiungerentur,
 mente sollicita investigans sequebatur. campo ad pugnam apto
 reperto, exercitum ad allocutionem vocat, et ordines componit. Rhaza-
 tes pariter cum eundem locum tenuisset, in tres cuneos totum exer-
 citum distribuit et in imperatorem praeliaturus se confert. mensis
 itaque Decembris die duodecimo, qui sabbati fuit, certamen com-
 missum, in quo imperator ante omnes prosiliens, Persarum ducto-
 rem offendit, eumque dei virtute et dei genitricis auxilio pro-
 stravit: unde qui prius etiam cum eo pugnam inierant in fugam versi
 sunt. imperator iterum in alium sibi occurrentem insilit, et hunc

τρίτος, ὃς καὶ ἔδωκεν αὐτῷ μετὰ δόρατος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ
 τοῦτον ἐπληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τοῦτον ἀνέλεν· καὶ τῶν
 σαλπύγγων ἠχησαῶν συνέβαλον ἀλλήλοις ἀμφοτέρα τὰ μέρη,
 καὶ μάχης κρατησάσης σφόδρα, ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν πεζῶν ὁ
 Β τοῦ βασιλέως Ἴππος, λεγόμενος Φάλβας, ὁ καὶ Δόρκων, εἰς 5
 τὸν μηρὸν αὐτοῦ λαβὼν κονταρέαν· πολλὰς δὲ καὶ σπαθέας
 ἐν τῇ ὄψει αὐτοῦ ἔλαβεν· ἀλλὰ φορῶν κατάφρακτα νευρικά,
 οὐκ ἐβλύπτετο, οὐδὲ αὐταὶ ἐνήργουν. πίπτει δὲ ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τουρμαῖρχαι τῶν Περσῶν, καὶ
 οἱ ἄρχοντες σχεδὸν πάντες, καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ αὐ- 10
 τῶν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεντήκοντα, καὶ ἐπληρώθη-
 σαν ἱκανοί, ἀλλ' οὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δέκα· ἐκροτήθη δὲ ὁ
 πόλεμος ἀπὸ πρωῆ ἕως ὄρας ἐνδεκάτης. ἀπῆραν δὲ οἱ Ῥω-
 μαῖοι τῶν Περσῶν βάνδα κη' χωρὶς τῶν κλασθέντων, καὶ
 V.212 σκυλεύσαντες τοὺς νεκρούς, ἔλαβον τὰ λωρίκια αὐτῶν καὶ τὰς 15
 Κκασσίδας καὶ πάντα τὰ ἄρματα· καὶ ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων
 ἀπὸ δύο σαγιττοβολῶν. τροπὴ γὰρ οὐ γέγονεν. οἱ δὲ τῶν
 Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκτὶ ἐπότισαν καὶ ἐτάγισαν τὰ ἄλογα

4. κρατησάσης σφόδρα A e f, κροτηθείσης σφοδρᾶς vulg. 5.
 τοῦ add. ex A. Ἴππος Φάλβας, ὁ λεγόμενος Δορκῶν A a f.
 7. κατάφρακτα νευρικά A a f, κατάφρακταρικά vulg. 8. οὐδὲ
 αὐταὶ A b, οὐδὲν αὐταὶ f, οὐδὲ αὐτοῦ a, οὐδὲ αὐτοῖς vulg. πί-
 πτει δὲ A, πίπτει οὖν vulg. 10. τὸ πλεῖον A, τὸ πλείστον
 vulg. 11. καὶ Ῥωμ. A, καὶ οἱ Ῥωμ. vulg. 12. εἰ μὴ ἄλλοι
 δέκα A. 13. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg. 15. τὰ λωρ. αὐτῶν
 καὶ τὰς κασσίδας A, τὰ λ. x. τὰς κασσίδας αὐτῶν vulg. 17.
 σαγιτῶν A b f. 18. καὶ ἐτάγισαν om. A a f.

pariter expugnat et morti tradit. tertius tandem eum aggreditur, qui
 hasta eum ad labrum ferit, et vulnus infligit: eum tamen imperator
 ut et reliquos edomitum necat. tubis itaque concinentibus pars utra-
 que manus conseruit, et cruento certamine excitato, imperatoris equus,
 cui Phalbas vel Dorcon cognomentum, accepto hastae ictu in femore
 a peditibus vulneratus est: sed tutamine ex nervis facto circumvalla-
 tus, infictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus lae-
 sus est, neque eae ipsae damnum intulerunt. cedit igitur bello Rha-
 zates, et una Persicorum agminum ductores tres, et praecipua capita
 exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta
 deleti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. praelium
 ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla
 viginti octo, praeter ea quae feruntur fracta et contrita, Romani sustu-
 lerunt, et interfectis subinde spoliatis, loricas, cassides et armorum ge-
 nus. quodvis sibi sumpserunt: uterque vero exercitus duobus tantum
 sagittarum iactibus a se invicem substitit: prostrata namque, non in

αὐτῶν. οἱ δὲ καβαλλάριοι Πέρσαι ἴσταντο ἕως ἑβδόμης ὥρας
 τῆς νυκτὸς ἐπάνω τῶν σκηνομάτων τῶν τεθνεώτων Περ-
 σῶν· καὶ τῇ ὀγδῷ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς κινήσαντες ὑπέστρε-
 ψαν εἰς τὸ φροσσάτον αὐτῶν, καὶ τοῦτο λαβόντες ἀπῆλ-
 5 θον, καὶ ἠπλίκευσαν εἰς πρόποδα ὄρους τραχεινοῦ πεφοβη-
 μένοι. πολλὰ δὲ σπαθία ὀλόχρυσα καὶ ζώνας διαχρύσους
 καὶ μαργαρίτας καὶ τὸ σκουτάριον τοῦ Ῥαζάτου ὀλόχρυσον D
 ἔλαβον ἔχον πέταλα ρά, καὶ τὸ λωρίκιον αὐτοῦ ὀλόχρυσον
 ἔλαβον, καὶ τὸ σκαρμαγγιν αὐτοῦ ἤνεγκαν σὺν τῇ κεφαλῇ
 10 αὐτοῦ καὶ τὰ βραχιόλια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλλαν αὐτοῦ ὀλό-
 χρυσον· ἐκρατήθη δὲ ζῶν Βαρσαμοῖσης ὁ ἄρχων τῶν Ἰβήρων
 τῶν ὑπὸ Πέρσας καὶ Ῥωμαίους γεγονότων. οὐχ ὅτι ἐν ὄλῃ
 τῇ ἡμέρᾳ ἔσχεν στάμα ὁ πόλεμος. ἐνίκησαν σὺν οἱ Ῥωμαῖοι·
 15 ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν μόνη τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς θαρσοποιήσας τὸν στρατόν, κατὰ Χοσρόου ἤλαυνεν, ὅπως
 τοῦτον ἐκφοβήσῃ, καὶ ἀποστείλας προσκαλέσεται τὸν Σάρβα-
 ρον ἐκ τοῦ Βυζαντίου τῆς Χαλκηδόνος. τῇ δὲ εἰκοστῇ πρώτῃ
 Δεκεμβρίου μηνὸς ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Ῥαζά- P. 267
 του ὁ ἐκ τοῦ πολέμου ἐξάλυσας ἠνώθη τοῖς ὑπὸ Χοσρόου

1. αὐτῶν καὶ παρέβαλον A. 2. τῆς add. ex A. 3. κινή-
 σαντες add. ex A. 10. τὴν σέλλαν — ὀλόχρυσον A, ἡ σέλλα —
 ὀλόχρυσος vulg. 11. Βαρσαμοῦσης A. 12. ὑπὸ Πέρσας
 καὶ Ῥωμαίους A a f, ὑπὸ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων vulg. γε-
 γονότων om. A a f. 13. οὐν om. A. 14. βοηθείᾳ] συνερ-
 γείῃ b f. 15. θάρσος ποιήσας f. 16. ἐκφοβήσῃ A, φο-
 βήσῃ vulg. 19. ὁ ἐκ τοῦ π. A, ἐκ τοῦ π. vulg. ἐξάλυσας A,
 ἐξέλιγας vulg.

fugam acta, Persarum pars fuit. Romanus porro exercitus alimenta, potumque equis illa nocte subministravit, Persae autem equites, ad eiusdem noctis horam septimam penes interfectorum cadavera stantes, octava tandem ad castra et impedimenta redierunt: quibus secum sublatis, secessu dilapsi, ad asperi salebrosisque montis radices trementes ac perterriti applicuerunt. enses subinde plurimos, zonas auro distinctas, lapides pretiosos, clipeum Rhazatis ex auro solido laminis centum et viginti obductum, thoracem quoque auro conflatum, et Scaramangium, et una caput extulerunt. brachialia eius et equilis sella auri purissimo metallo fabrefacta in victorum potestatem venit. ad haec Barsamoeses, Iberorum, qui Persis Romanisque subsunt, princeps, vivus captus. ipso toto die nusquam substitit ant cessavit conflictus. superiores quidem Romani evaserunt, a deo tamen solo suppetiae datae, et victoria concessa. porro imperator animis militum rursus confirmatis, iter Chosroem versus direxit, ut metu ipsi incusso, Sarbarum e Byzantio Chalcedonensi suo mandato revocaret. die vero Decembrijs primo supra vicesimum Rhazatem belli

ἀποσταλείσι τρισχιλίσι, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ καταλαβὼν τὴν Νινευί, καὶ περάσας ὁ βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζαβᾶν πρὸ τοῦ γινῶναι τὸν Χοσρόην. ἐλάσας δὲ Γεώργιος μίλια μὴ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκράτησεν τὰς τέσσαρας γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ· καὶ εὐρῶν ἐν τοῖς κασιτελλίοις⁵ Πέρσας, τούτους ἐζώρησεν. τῇ δὲ κγ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς φθάσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς γεφύρας ἐπέρασεν, καὶ ἤπλικευσεν εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Ἰεσδέμ· καὶ ἀνέκωνσε τὸν τρι-
 Βατρατόν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ ἐποίησε τὴν ἐορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννησεως ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. γινούσ δὲ ὁ Χοσρόης ὅτι ἐκράτησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Περσικὸν λαὸν τὸν μετὰ τοῦ Ῥαζάτου, ἵνα πολὺ σπουδάσωσι καὶ προλάβωσι τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέλθωσι πρὸς αὐτόν. σπεύσαντες δὲ αὐτοὶ καὶ περάσαντες τὸν μικρὸν Ζαβᾶν ἐν ἄλλοις τόποις προσποίησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἔμπρο-
 σθεν ἐπορεύοντο. καταλαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἕτερον παλάτιον τοῦ Χοσρόου, τὸ ἐπιλεγόμενον Ῥουσαῖ, καὶ τοῦτο κατέστρεψε. ὑφωρᾶτο δὲ ὅτι ἐν τῇ γεφύρᾳ τοῦ Τορνᾶ ποταμοῦ οἱ ἐχθροὶ σκοπεύειν αὐτὸν μέλλουσιν. ἀλλὰ τοῦτο ἰδόντες, καταλιπόντες τὴν γεφύραν ἔφυγον. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας ἀκολούτως κα-
 20

1. ἀποσταλείσι A, σταλείσι vulg. 2. ποταμὸν om. A f. 4.
 διὰ τῆς νυκτὸς add. ex A. 5. κελίοις A. 12. κατὰ τοῦ
 P. b c. 15. προσεποίησαν A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο vulg.

periculo elapsus, tribus hominum millibus a Chosroë se adiunxisse, et cum e vestigio sequi imperator intellexit: quare Ninivem occupat, et prius magnum fluvium Zabam traiecit, quam Chosroës de eius consiliis percipiat quicquam. Georgius, emensis per noctem unicam passuum millibus quadraginta octo, quatuor minoris Zabae pontes occupavit, repertosque per varia propugnacula Persas conctos custodiae militari mancipavit. igitur Decembris die vigesimo tertio imperator ad pontes adveniens aquam traiecit, et ad Iesdem domos castra fixit, exercitui a labore dedit inducias, equos itinere defatigatos reficere permisit, et in eodem demum loco Christi natalitiorum celebravit solemnitatem. Chosroës minoris Zabae pontes a Romanis occupatos ubi intellexit, ad Persicum exercitum, qui Rhazate duce merebatur, ut quam citissimo cursu contenderent, et imperatoris trans fluvium itinere praepedito cum eo congregederentur, scribit. illi festino pedes lati minorem Zabam traiecerunt, et per alia deinceps loca imperatorem praevententes, cum in metationibus habendis praecedebant. imperator ad aliud Chosrois palatium, cui nomen Rusa, digressus, illud funditus evertit. ne vero ad Tornae fluminis pontem eum invaderent hostes, verebatur: verum eo praesente conspecto, relicto mox ponte, in fugam se dedere. imperator nullo obsistente flumen trans-

τέλαβεν εἰς ἕτερον παλάτιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Βεκλαλί. ἐν ταύτῃ καὶ ἵπποδρόμιον ἔκτισεν, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. τινὲς δὲ τῶν Ἀρμενίων τῶν συνόντων τοῖς Πέρσαις ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, ὅτι Χοσρόης μετὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ 5 τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἀπὸ πέντε μιλίων, ἔνθεν τοῦ παλατίου τοῦ ἐπιλεγόμενου Δασταγέρδ, εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον Βαρασρώθ, ἀπλικευμένος ἐστίν, καὶ ὅτι ἐδήλωσεν τὸν στρατὸν ἐκεῖ σω- V. 215 ρευθῆναι, ἵνα πολεμήσωσί σε. ἔστι γὰρ ἐκεῖ καὶ ποταμὸς δύσβατος, στενὴν γέφυραν ἔχων καὶ στενώματα πολλὰ ἀπὸ 10 οἰκημάτων, καὶ ῥύακες σαπροί. ὁ δὲ βασιλεὺς βουλευσάμε- D νος μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ στρατοῦ ἐκάθισεν ἐν τῷ παλατίῳ Βεκλαλί. εὗρεν γὰρ ἐν αὐτῷ ἐν ἐνὶ περιβόλῳ στρουθεῶνας τρεῖς σιτεντούς, καὶ ἐν ἄλλῳ περὶ πεντακοσίας δορκάδας σιτεντάς, καὶ ἐν ἄλλῳ ὀνάγρους ἑκατὸν σιτεντούς· καὶ 15 πάντα ἐδώρησατο τῷ λαῷ. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου ἐποίησαν ἐκεῖσε. εὗρον γὰρ καὶ πρόβατα καὶ χοίρους καὶ βόας, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς. καὶ ἀνεπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἀπολαύοντες καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν. πιάσαντες δὲ τοὺς νέμοντας ταῦτα, ἔγνωσαν παρ' αὐτῶν ἀκριβῶς, ὡς Χοσρόης ἀπὸ 20 κ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς μαθὼν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπέρασεν P. 268

1. τὸ add. ex A. Βεκλαλί A a, Βεκλαλί e f, Βεγλαλί vulg.
 2. ἵπποδρόμιον A, ἵπποδρομίαν vulg. 3. τῶν ante συνόντων add. ex A. 6. Τακερδί A, Ταμέρδ f. 7. ὅτι add. ex A.
 11. καὶ τοῦ στρατοῦ add. ex A. 13. τρεῖς add. ex A. 14. ὀνάγρους A, συάγρους vulg. 19. ταῦτα A, τούτους vulg.

gressus, aliud palatium, Beglali dicebant, reperit. in eo circum extruxit, et ad solum deiecit. Armeniorum autem Persis cohabitantium nonnulli imperatorem advenientes, Chosroëem cum elephantis et proprio exercitu ad passuum quinque millia, ubi palatium Dastagerd vocatum, vulgus locum dicit Barasroth, castra metatum denunciaverunt: illuc eius copiae confluent omnes, ut te quantocius opprimant. illic quippe fluvius profundus et transitu difficilis stricto ponte superandus, aedificatorum aggerum ruinis angustum per loca habens alveum, et inaequales et incertos plerumque rivos ducens praeterfluit. imperator consultis exercitus optimatibus in palatio Beclal consedit. in uno siquidem eius septo structiones saginatas, et altiles pariter, capras silvestres, ad quingentas in alio, in tertio demum onagros etiam altiles centum reperit, quae cuncta in exercitum sparsit. primam itaque Ianuarii diem ibi castra morata sunt: oves etenim, porcos et boves non facile numerandos invenerunt, quibus fruens exercitus habitis deo gratis istis quievit. captis autem gregum istorum pastoribus, Chosroëem iam a 4ta mensis Decembris die vigesimo tertio, ubi imperatorem Tornae amnis pontem praetergressum agnovit, a palatio ad Dastagerd

τὴν γέφυραν τοῦ Τερτᾶ, παραχρῆμα ἐκίγησεν ἀπὸ τοῦ παλατιοῦ τοῦ ἐν Δασταγέρδ. αὐτὸς δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπῆλθεν εἰς ἄλλο παλάτιον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεβδάρχ. καὶ τοῦτο καταστρέψαντες, καὶ πυρὶ παραδόντες ἠγχαρίστουσαν τῷ θεῷ τῷ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου τοιαῦτα θαυμάσια ποιήσαντι. 5 τίς γὰρ ἠλπίζε Χοσρόην φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῶν ἐν Δασταγέρδ παλατίων καὶ εἰς Κτησιφῶντα ἀπελθεῖν, ὅπου ἀπὸ εἴκοσι τεσσαράων ἐτῶν οὐκ ἤρέσκειτο ἰδεῖν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ καὶ ἐν Δασταγέρδ ἦν τὰ βασίλειον Βασιτοῦ; εὐρον δὲ οἱ λαοὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῦ ἐν τῷ παλατίῳ ἢ Δασταγέρδ τριακόσια βάνδα Ῥωμαίων, ἅπερ ἐν διαφόροις χερσὶν ἔλαβον εὐρον δὲ καὶ εἶδη ἀπομεινάντα, αἰόλην πολλὴν καὶ ξύλα μεγάλα αἰόλης ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτῶ λιτρῶν, καὶ μέταξεν πολλήν, καὶ πίπερ, καὶ καρβάσια καμισία πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ζάχαρ τε καὶ ζιγγίβερ, καὶ ἄλλα εἶδη πολλὰ. τινὲς δὲ 15 καὶ ἄσημον, καὶ ὀλοσήρικα ἱμάτια, νακοτάπητά τε καὶ ταπήτια ἀπὸ βελόνης καὶ πληθὸς πολὺ καὶ καλὰ πάνυ, ἅπερ διὰ τὸ βάρος πάντα κατέκαυσαν· καὶ τοὺς παπυλεῶνας τοῦ Χοσρόου, καὶ τοὺς ἐμβόλους, οὓς ἔστειλεν ὅτε ἐν κάμπῳ ἠπλίκεν-

1. ἐκ τοῦ Α.	2. ἀπῆλθεν Α, ἐπῆλθεν vulg.	3. Βεβδάρχ Α.
5. τῶν add. ex Α.	6. τοῦ add. ex Α.	10. εὐρον Α, εὐρόντες vulg.
	αὐτοῦ add. ex Α.	13. μεγάλα Α, μεγάλης vulg.
	13. καὶ ὀδοήχοντα Α f.	14. καὶ αὐτο πίπερ add. ex Α.
	16. νακοτάπητα Α, νακόπητα vulg.	ταπήτια Α f, τάπια vulg.
	19. ἔστειλεν Α f, ἔστρώγγυεν vulg.	

sito movisse, didicerunt. ipse imperator ad palatium Bebdarch nomine pervenit, eoque everso et igne devastato, deo per dei genitricis preces talia miracula operanti gratias milites referebant. quis namque Chosroem ab imperatoris conspectu fugiturum, et relictis palatiis ad Dastagerd extractis, Ctesiphontem se recepturum sperasset, qui a quatuor et viginti annis Ctesiphontem videre dedignatus in Dastagerd regiis moram trahere consueverat? porro in palatio Dastagerd trecenta signa sive vexilla variis bellis sibi erepta Romanus exercitus offendit. reperit etiam divitiarum et aromatum species insolitas eo loci derelictas, plurimam nimirum aloen, magnae aloes ligna decem et octo librarum pondo, et immensam sericorum filorum copiam, piper, carbasinas camisias supra numerum omnem, zaccharum et zingiber, et aromatum plures species, argentum quoque infectum, holosericas vestes, lectisternia, et acu pictos tapetes, et aliorum huiusmodi congeriem immensam eamque praestantissimam, quam propter pondus, cum secum non valerent distrahere, flammis eunctam absumpserunt. ad Chosrois tentoria et cortinas porticum in morem, quas, castris per agros fixis, erigebat, statuasque eius plurimas cremaverunt. invenit

σεν, πάντα κατέκαυσαν, καὶ στήλας αὐτοῦ πολλάς· εὗρεν δὲ ἐν τούτοις τοῖς παλατίοις στρουθεῶνας καὶ δορκάδας καὶ C
 ὄνιγρους καὶ ταῶνας καὶ φασιανούς πληθὺς ἄπειρον· καὶ
 εἰς τὸ κυνήγιον αὐτοῦ λέοντας καὶ τίγρεις παμμεγέθεις ζῶν-
 5 τας. προσέφυγον δὲ τῷ βασιλεῖ πολλοὶ ἐκ τῶν αἰχμαλώτων
 Ἐδεσσηνοὶ καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων πληθὺς
 πολὺ. ἐποίησεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν φω-
 των ἐν Δασταγέρδ, εὐφραίνων καὶ ἀνακτώμενος τὸν τε
 λαὸν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ καταστρέφων τὰ τοῦ Χοσρόου
 10 παλῦτια κτίσματα ὑπέριμμα ὄντα καὶ θανμαστὰ καὶ κατα-
 πληκτικά, ἕπερ ἕως ἐδάφους καθέβλεν· ἵνα μάθῃ Χοσρόης
 οἶον πόνον εἶχον Ῥωμαῖοι τῶν πόλεων ἐρημωμένων παρ' αὐ- D
 τοῦ καὶ πυρπολημένων. ἐκρατήθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν διατα-
 ρίων τοῦ παλατίου πολλοί. ἐρωτώμενοι δὲ καὶ αὐτοί· πότε
 15 ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Δασταγέρδ; ἔφρασκον· ὅτι πρὸ ἐννεα
 ἡμερῶν τοῦ καταλαβεῖν ὑμᾶς, ἀκούσας τὴν παρουσίαν ὑμῶν,
 κρυπτικῶς ἐτρέψησεν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως τὸ πλησίον τοῦ πα-
 λατίου· καὶ οὕτως παρακρατητὰ διὰ τῶν κήπων ἐξῆλθεν
 αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ γενέσθαι
 20 θόρυβον ἐν τῇ πόλει. καὶ οὕτε τὰ στρατεύματα αὐτὸν ἔγνω-
 σαν, οὕτε οἱ ἄρχοντες, ἕως ἀπῆλθεν πέντε μίλια· καὶ τότε

1. κατέκαυσαν A, ἔκαυσαν vulg.

2. τοῖς add. ex A. 3.

ὄνιγρους A 2, συάγρους vulg.

6. πόλεων A, πολλῶν f,

ἐθῶν vulg. 10. κτίσματα A f.

12. ἐρημωμένων — πυρπο-

λουμένων A. αὐτοὶ ποτὲ vulg.

17. τὸ πλησίον A, πλη-

σίον vulg. 18. παρακρατητὰ A 2,

παρακρατεῖ τὰ f, παρ'

ἀκρατητὰ vulg.

in palatiis istis structiones, dorcadadas, onagros, pavones, et phasianos ad numerum plane non explicandum, et venatus exercendū gratia leones, et tigrides insolitae magnitudinis vivos. confugerunt etiam ad imperatorem multi captivi Edesseni, Alexandrini, aliorumque oppidorum ingens multitudo. porro Heraclius festo luminum in Dastagerd celebrato, exercitum omnem recreavit, et militum equos refecit, diruitque Chosrois palatia, aedificia sane sumptuosa, admiratione digna, et stupendae prorsus structurae, cuncta solo tenuis adaequavit, ut quam desolatis, et ferro flammisque devastatis Romanorum urbibus tristitam incolis ingessisset, Chosroës coniectaretur. sed et plerique eius diaetarii capti, qui et ipsi quandam Dastagerd Chosroës secessisset, interrogati: ante novem dies, responderunt, percepta prius itineris vestri fama, quam ipsi appelleretis, civitatis muro, haud ita regia seposito, latenter perforato, in hunc modum per hortos una cum uxore et liberis, ne tumultus in civitate oriretur, se subduxit. sed neque illius exercitus, donec passuum millibus quinque absuit, ne-

P. 269 ἐδήλωσεν, ἵνα ἐπακολουθήσωσιν αὐτῷ ἐπὶ Κτησιφῶντα· καὶ
 V. 214 ὃ μὴ δυνάμενος πέντε μίλια ποιῆσαι τὴν ἡμέραν, φείγων
 ἐποίησεν κέ. καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰ μὴ
 θεωροῦντα ἀλλήλους, τότε φύρδην ἐφηνον ἀλλήλους παρὰ
 θούμενοι. τῆς δὲ νυκτὸς καταλαβούσης εἰσῆλθεν Χοσρόης
 εἰς οἶκον γεωργοῦ μηδαμινοῦ μέλαι, μόλις χωρηθεὶς ἐν τῇ
 τούτου θύρᾳ, ἣν ἰδὼν ἔσχατον Ἡράκλειος, ἐθαύμασεν. διὰ
 δὲ τριῶν ἡμερῶν κατέλαβεν Κτησιφῶντα· καὶ ὁ χρησιμοδο-
 τηθεὶς ὑπὸ τῶν γοήτων καὶ ἀστρολόγων πρὸ κδ' ἐτῶν, οἶε
 τὸ Δαρῶς ἐπολιόρησεν ἐπὶ τῶν χρόνων Φωκῶ τοῦ βασιλέως
 Ῥωμαίων, ὅτι ἐν οἴῳ καιρῷ ἀπέλθοι ἐν Κτησιφῶντι, ἀπολει-
 βται· καὶ μὴ ἀνασχόμενος ἀπὸ τοῦ Δασταγέρδ ἐπὶ τὸ μέρος
 ἐκεῖνο μίλιον ἐν πορευθῆναι, τότε φεύγων ἐν ταύτῃ ἀπῆλθεν,
 καὶ οὐδὲ ἐν ταύτῃ ἐθάρρησεν στήναι, ἀλλὰ περάσας τὴν πο-
 τογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ εἰς τὴν ἐκεῖθεν πόλιν, τὴν
 λεγομένην Σελεύκειαν παρ' ἡμῖν, παρὰ δὲ Πέρσαις Γουδε-
 σῆρ, πάντα τὰ χρήματα ἐν ταύτῃ ἀπέθετο, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ
 μετὰ Σειρῆμ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ μετὰ τριῶν ἐτέρων γυ-
 ναικῶν, τῶν καὶ θυγατέρων αὐτοῦ· τὰς δὲ λοιπὰς αὐτοῦ

3. αὐτοῦ add. ex A. 7. διὰ δὲ A, διὰ τε vulg. 8. χρ-
 σιμοδετηθεὶς a. 9. καὶ ante ἀστρ. add. ex A. 11. ἀπέ-
 λθειν, Κτησιφῶν A, ἀπέλθῃ, ὁ Κτησιφῶν f. 15. τοῦ add. ex
 A. 17. ταύτῃ A, αὐτῇ vulg. ἀνέθετο A c. 18. Σειρῆμ
 A a f, Σιρῆμ vulg. 19. τῶν καὶ θυγ. A, καὶ τῶν θυγ. vulg.

que optimates ipsi, eius adverterunt exitum: tunc enim, ut se Ctesiphontem profectum sequerentur, edixit. tunc qui millium quinque iter uno die conficere non valebat, fugiens ad viginti quinque spatium emensus est (mulieres vero et liberi, qui se prius nusquam conspexerant, tum mixtum seque invicem obrudentes in fugam agebantur. ingruente autem nocte ad domum vilis cuiusdam agricolae diverit, cuius ianua vix ipsum capere potuit: quam cum postea vidisset Heraclius, satis miratus est) et trium dierum spatio Ctesiphontem attigit. is igitur Chosroës, qui ante viginti quatuor annos, cum sub Phoca imperatore Daras expugnet, a praestigiatoribus astrologis vaticinium audierat, se, quo tempore Ctesiphontem secederet, perditum iri: quique ob id nec unicum quidem milliare a Dastagerd Ctesiphontem versus progredi ausus fuerat, tum demum fuga arrepta in eam urbem se recepit, nec in ea tamen subsistere confidit, sed traiecto Tigridis amnis ponte, in urbem longius positam contendit, quae quidem Seleucia a nobis, a Persis Guedeser appellatur: repositisque in ea omnibus opibus suis, illic demum consedit cum Sirem, uxore sua, et tribus aliis pellicibus, quae et ipsae filiae eius erant: reliquas vero

γυναίκας καὶ τὰ πολλὰ αὐτοῦ τέκνα παρέπεμψεν ἀπὸ μί μι-
 λίων εἰς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος εἰς τόπον ὄχρρον. τινὲς
 δὲ Περσῶν διέβαλλον τὸν Σάρβαρον πρὸς Χοσρόην, ὡς τὰ
 τῶν Ῥωμαίων φρονοῦντα, καὶ καταλαλοῦντα αὐτοῦ· καὶ C
 5 ἀποστέλλει σπαθάριον αὐτοῦ μετὰ κελεύσεως αὐτοῦ πρὸς
 Καρδαρίαν τὸν συστράτηγον Σαρβαραζᾶ εἰς Χαλκηδὸνα γρά-
 ψας αὐτῷ, ἵνα τὸν Σαρβαραζᾶν ἀποκτείνῃ, καὶ οὕτως τὸν
 λαὸν τῶν Περσῶν ἀναλαβὼν σπέυση ἐπὶ Περσίδα εἰς συμ-
 μαχίαν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ γράμματα κομίζων περὶ τὴν Γαλα-
 10 τίαν συλλαμβάνεται παρὰ τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ συλλαβόντες
 αὐτὸν διαλαθόντες τοὺς Πέρσας εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦτον
 ἀπήγαγον, καὶ τῷ νίῳ τοῦ βασιλέως τοῦτον παρέδωκαν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς μαθὼν παρὰ τοῦ ἀποστολμαίου τὴν ἀλήθειαν Σαρ-
 βαραζᾶν παραχρῆμα μεταπέμπεται. ἔλθων οὖν παρέστη τῷ
 15 βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν πρὸς τὸν Καρδαρίαν ἐπιστολὴν
 τούτῳ ἐπιδούς, καὶ τὸν ἀποσταλέντα ὑπέδειξεν, καὶ ἀνέγνω D
 τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πληροφορηθεὶς τὸ ἀληθές, παραχρῆμα
 ἐτρέπη, καὶ συνθήκας μετὰ τοῦ νιοῦ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
 πατριάρχου ποιεῖ. καὶ φασώσας τὴν τοῦ Χοσρόου ἐπιστο-
 20 λὴν σὺν αὐτῷ ἐντίθησιν ἐν αὐτῇ ἄλλους τεσσαράκοντα σα-
 τράπας καὶ ἄρχοντας καὶ χιλιάρχους καὶ ἑκατοτάρχους ἀπο-

1. ἀπὸ μί μιλίων add. ex A a f. 3. τὸν Σαρβάραρον A a f.
 4. αὐτοῦ A, αὐτὸν vulg. 5. αὐτοῦ ante μετὰ add. ex A. 6.
 τὸν add. ex A. 8. σπέυση ἐπὶ Περσίδα A, σπέυσηται vulg.
 14. ἔλθων ὀυν] εἰσελθόντι οὖν αὐτῷ A. 19. φασεύσας A,
 φασεύσας a f. τὴν add. ex A. 20. τεσσαράκοντα A, ὕ' vulg.
 21. ἀποκτανθῆναι A, ἐπιχι. vulg.

uxores atque liberis quam plurimos quadraginta passuum millibus pro-
 cul orientem versus in locum munitissimum transmisit. porro Sarba-
 rum, quasi Romanorum partibus propensum, et Chosrois famae de-
 trahentem, apud ipsum Persarum nonnulli criminati sunt. quare mis-
 sis per spatharium ad Cardaregam Sarbarazae collegam ad Chalce-
 donem expugnandam castra metatum iussis, ut e medio tollat Sarba-
 razam, ac mox educto exercitu ad suppetias sibi ferendas advolet,
 significat. is autem, qui litteras ferebat, a Romanis circa Galatiam
 insciis Persis comprehenditur, et Cpoli imperatoris filio coram sistitur.
 imperator veritate a misso ex ordine cognita, Sarbarazam ad se
 confestim vocat. veniens ille coram imperatore stetit. imperator tra-
 dita illi, quae ad Cardaregam epistola, missum palam ostendit: legit
 ille epistolam, et de re circa se gerenda certior factus, vertit ani-
 mum, et cum imperatoris filio et patriarcha pactum init. adulteratis
 deinde Chosrois litteris, sibi occidi iusso quadraginta alios adiunxit

κτανθῆναι, καὶ ἐπιθείς εὐφυσῶς τὴν σφραγίδα, συναθροίζει
 τοὺς ἡγεμόνας, καὶ αὐτὸν τὸν Καρδαρίαν, καὶ ἀναγνοὺς τὴν
 ἐπιστολὴν ἔφη πρὸς τὸν Καρδαρίαν· συνορῶς τοῦτο ποι-
 εῖν; οἱ δὲ ἄρχοντες θυμοῦ πλησθέντες, τὸν Χοσρόην ἀπεκή-
 ρυττον, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα συνθήκας εἰρηνικὰς ἐποίησαν, καὶ 5
 P. 270 κοινῇ βουλευσάμενοι ἔδοξαν, ἵνα ἐκ Χαλκηδόνος ἀναχωρήσωσι,
 καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέλθωσι μηδὲν λυμαινόμενοι. ὁ δὲ Ἡρά-
 κλειος ἔγραψεν τῷ Χοσρόῃ· ἐγὼ δικάω, καὶ πρὸς εἰρήνην
 τρέχω. οὐ γὰρ ἐκὼν πυρπολῶ τὴν Περσίδα, ἀλλὰ βιασθεῖς
 ὑπὸ σοῦ. εἴψωμεν οὖν καὶ νῦν τὰ δπλα, καὶ εἰρήνην ἀσπα- 10
 σώμεθα· σβέσωμεν τὸ πῦρ, πρὶν τὸ πᾶν καταφλέξῃ. τοῦ-
 του δὲ μὴ καταδεξαμένον, μὲγάλως τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ τῆς
 Περσίδος ηὐξήθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐστράτευσεν Χοσρόης
 πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν
 ἕπουργίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦτους 15
 V. 215 ὀπίσθας πάντας ἀπέλυσεν ἐνωθῆναι τῷ στρατῷ τοῦ Ραζατᾶ,
 καὶ στῆναι εἰς τὸν Ἀρβᾶ ποταμὸν ἀπὸ ἰβ' μιλίων Κτησι-
 Βφῶντος· καὶ ἐκέλευσεν αὐτούς, ἵνα ὅταν περάσῃ τὸν ποτα-
 μὸν ὁ βασιλεὺς, κόψωσι τὴν γέφυραν [καὶ τὴν ποτιογέφρ-

1. εὐφυσῆ A, εὐφυσε f. 4. θυμοῦ A, θυμῷ vulg. τὸν add.
 ex A. 7. μηδὲν λυμ. add. ex A e f. 10. καὶ νῦν add. ex
 A. 13. κατ' αὐτοῦ A, κατὰ Χοσρόου vulg. ἐστράτευσεν
 vulg. 18. ὅταν] ἴνδικα A. 19. ὁ βασιλεὺς add. ex A. καὶ
 τὴν ποτι. om. A f.

satrapas, optimates, tribunos et centuriones quasi certissimae morti
 devotos, sigilloque belle adaptato, duces et ipsum Cardaregam con-
 vocat, lectaque in omnium auditu epistola, compellans Cardaregam:
 istuc, inquit, facturum te polliceris? optimates itaque iam ira exae-
 stuantes, Chosroem regia dignitate excidisse publicant, compositisque
 cum imperatore pacis foederibus, communi omnium consilio decre-
 tum, Chalcedone abscederent, et in patriam reverterentur. scripsit au-
 tem Heraclius Chosroi: insequor te, et ad ineundam pacem conten-
 do, non enim lubens Persidem devasto, verum a te coactus. armis
 proiectis, pacem anplexemur, et incendium extinguamus, priusquam
 tota moles conflagret. respuit Chosroes pacis condiciones, ex quo in
 eum Persici totius populi odium incensum. novo subinde exercitui
 confidendo studium adhibet: quare optimatum suorum domesticos, vi-
 lemque etiam ministrorum suorum et pellicum gregem armis instruit,
 et ut Rhazatis exercitui se adiungerent, imperat; locum etiam, quo
 convenient, ad Arbam videlicet fluvium lapide duodecimo Ctesiphonte
 dissitum praefigit, simulque iubet, ut flumine ab eis trajecto, pontem
 e lapide vel ligno quemlibet solvant et disrumpant. imperator au-
 tem mensis Ianuarii die septimo e Dastagerd gressu moto, et trium

ρων]. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ ἑβδόμῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς κινή-
 σασ ἐκ τοῦ Δασταγέρδ, καὶ περιπατήσας τρεῖς ἡμέρας, ἠπλί-
 κευσεν ἀπὸ ἰβ' μυλίων τοῦ Ἀρβῦ ποταμοῦ, ὅπου ἦν τὸ φου-
 σάτον τῶν Περσῶν, ἐν οἷς εἶχον καὶ διακοσίους ἐλέφαντας·
 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν τουρμαρχὴν τῶν
 Ἀρμενιακῶν, ἵνα ἀπέλθῃ μέχρι τοῦ ποταμοῦ, καὶ καταμάθῃ,
 εἰ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβᾶς. καὶ εὐρών, ὅτι ἔκοψαν τὰς γαφύ-
 ρας, καὶ οὐκ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβᾶς, ὑπέστρεψεν πρὸς τὸν
 βασιλέα. καὶ ἀποκινήσας ὁ βασιλεὺς, ἦλθεν πρὸς τὸν Σιά- C
 10 ζουρον. καὶ περιήρηστο πυρπολῶν τὰς χώρας καὶ τὰς πόλεις
 ὅλον τὸν Φεβρουάριον μῆνα. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐλθὼν εἰς
 χωρίον λεγόμενον Βαρζᾶν, ἐποιήσεν ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν Μεζδῆζιον τὸν στρατηγὸν εἰς κούρσον· καὶ προσεφρῆν
 αὐτῷ Γουνδαβούνας, ὃς τις χιλιάρχος ἦν τῆς στρατείας Σαρ-
 15 βάρου μετὰ ἄλλων πέντε, τριῶν μὲν κομήτων, δύο δὲ ἀξιω-
 ματικῶν· καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα. ὃς τις Γουν-
 δαβούνας ἀναγκαῖα πράγματα τῷ βασιλεῖ ἀπήγγειλε, λέγων·
 ὅτι ὅταν ἔφυγεν ὁ Χοσρόης ἀπὸ Δασταγέρδ, καὶ ἀπῆλθεν ἐν
 Κτησιφῶντι καὶ Σελευκείᾳ, ἠσθενήσασεν δυσεντερίᾳ, καὶ ἠθέ-
 20 λησεν τὸν υἱὸν Μερδασᾶν τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Σειρῆμι στέ-
 ψαι· καὶ ὅτι ἀντεπέρασεν τὸν ποταμὸν πάλιν, καὶ ἤρκεν D

3. φουσάτον A, φωσάτον vulg. 4. εἶχον A, εἶχεν vulg. 9.
 πρὸς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 10. πυρπολῶν add. ex A. 18.
 δταν add. ex A. 20. τὸν υἱὸν A, τὸν ἴδιον vulg., om. f.

dierum itinere confecto, ad duodecimum ab anne Arba milliarium,
 quo loci Persarum confluerat exercitus, in quo elephantum ducenti,
 castra applicuit. inde Armenicorum agminum ductorem Georgium,
 qui fluvium Arbam experiat, et num vadi commoditatem offerat,
 exploret, secreto summittit. is ubi pontes intercisos et ruptos, nul-
 lumque in Arba flumine vadum reperit, ad imperatorem revertitur.
 motis inde castris Siazurum imperator divertit, provincias et urbes
 toto mense Februario circumire contentus. mense vero Martio ad
 oppidum, cognomento Barzam, deflectens, dierum septem moram in
 eo figit. mox Mezexium duce ad praedam e vicinis agris agendam
 mittit. ibi Gundabunam, qui in Sarbari exercitu tribuni munus ob-
 tinuerat, cum viae sociis quinque, comitibus quidem tribus, aliisque
 praecipua dignitate insignitis duobus offendit, quos omnes ad impera-
 torem duxit. is Gundabunas, res omnino necessarias ad imperato-
 rem retulit: e Dastagerd, inquit, Chosroës fugitivus erupit, et Cte-
 siphontem, mox inde Seleuciam petit. aeger viscerum morbo filium
 Merdasam e Sirem uxore susceptum regia corona redimere meditatus,
 fluvium retro traiecit, et Merdasam filium, Sirem uxorem, Saliarumque

μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Μερδασᾶν καὶ τὴν Σειρέμ, καὶ τὸν ἄλλον
 αὐτῆς Σουλιαρόν· τὸν δὲ πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Σιρόην καὶ
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἶασεν πέραν
 τοῦ ποταμοῦ. καὶ γνοὺς Σιρόης, ὅτι τὸν Μερδασᾶν θέλει
 στέψαι, ἐταράχθη· καὶ ἐπεμψεν τὸν συγγάλακτον αὐτοῦ πρὸς
 Γουνδαβούναν, δηλώσας αὐτῇ, ὅτι· ἐλθὲ πέραν τοῦ ποτα-
 μου, ἵνα συντύχω σοι. ἡ δὲ Γουνδαβούνας ἐφοβήθη διὰ τὸν
 Χοσρόην περᾶσαι· καὶ δηλοῖ αὐτῇ, ὅτι· γράψον μοι διὰ
 P. 271 τοῦ συγγαλάκτου σου, εἴ τι θέλεις. καὶ ἔγραψεν αὐτῇ Σι-
 ρόης, ὅτι· γινώσκεις, πῶς ἡ πολιτεία τῶν Περσῶν ἀπώλετο
 ἐκ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου Χοσρόου, καὶ θέλει στέψαι τὸν Μερ-
 δασᾶν, καὶ ἐμὲ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν περιεφρόνησε· καὶ
 εἰς λαλήσῃς τῷ στρατῷ, ἵνα δέξωνται με, καὶ τὰς ῥόγας αὐ-
 τῶν ἐπαυξῆσαι ἔχω, καὶ εἰρήνην ποιῶ μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν
 Ῥωμαίων· καὶ καλῶς ἔχομεν ζῆσαι. καὶ σπούδασον μετὰ
 τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ πάντας ὑμᾶς προβι-
 βάσαι ἔχω καὶ συγκροτῆσαι, καὶ κατεξείρετον σέ. καὶ ὅτι
 B ἐδήλωσα αὐτῇ διὰ τοῦ συγγαλάκτου αὐτοῦ, ὅτι, εἴ τι δύνα-
 μαι, λαλήσαι ἔχω τὸν στρατὸν καὶ μοχθῆσαι. καὶ ὅτι ἐλά-
 λησα εἴκοσι δύο κόμητας, καὶ ἐποίησα αὐτοὺς τῆς γνώμης μου,

2. αὐτῆς] αὐτοῦ f. 3. εἶασεν A, εἶσας vulg. 8. αὐτῷ A f,
 αὐτὸν vulg. 9. εἴ τι] διὰ f. 10. πῶς add. ex A e. 13.
 τῷ στρατῷ A, τὸν στρατὸν vulg. 16. προβιβάσαι A, ἀναβ-
 vulg. 17. fort. κατ' ἐξείρετον.

alium ex ea natum, primogenito Siroë, et eius fratribus, nec non aliis
 coniugibus trans flumen relictis, secum tulit. porro Siroës, ubi de
 fratre in regem coronando patris consilium comperit, animo commo-
 tus, collectaneum suum ad Gundabusam misit, scripsitque in hanc
 sententiam. veni trans fluvium, et te alloquar. Gundabusas Chos-
 rois metu transire detrectavit. solum significat: scribe per collecta-
 neum tuum, si quid a me exposcis. rescripsit Siroës: Persarum rem
 publicam nefarii istius hominis Chosrois opera peritisse novisti: nunc
 Merdasam regni corona insignire, me primogenitum omnino contemp-
 ptui habendum velle, certo scias. exercitum alloquutus, regem me
 suscipiat, si volueris, efficies. ego, si regnum adipiscar, militum sti-
 pendia festim augebo, et cum Romanorum imperatore mihi pacis
 foedus erit, et prospere cuncta succedent. ut igitur regnum nanci-
 scar, exercitus opera effice: et, ut vos teque velut inter reliquos prae-
 cipuum honoribus et opibus augeam, et penes me retineam, nusquam
 deero. haec ille. ego vero collectanei eiusdem voce usus, retuli:
 quod potestas suggerit, ut exercitum in colloquio sollicitem, et tui
 gratia laborem, polliceor. iam comites duos ac viginti alloquutus, ac

καὶ ἄλλους ἄρχοντας καὶ στρατιώτας πολλούς. καὶ ταῦτα ἐδήλωσα τῷ Σιρόῃ, καὶ ἐδήλωσέν μοι· ἵνα τῇ κγ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς λάβω ταξάτους νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν ποτιογήφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ ὑπαντήσω αὐτῷ, καὶ λάβωμεν αὐτὸν εἰς τὸν στρατόν, καὶ κινήσωμεν κατὰ Χοσρόου. καὶ ὅτι μετὰ Σιρόου εἰσὶν καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Σαρβαραζᾶ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἐσδίμ, καὶ ἄλλα πολλὰ ἀρχόντων τέκνα, καὶ ὁ υἱὸς C τοῦ Ἀράμ, πάντες ἐπίλεκτοι· καὶ εἰ μὲν δυνηθῶσιν ἀνελεῖν τὸν Χοσρόην, εὐ καὶ καλῶς· εἰ δὲ ἀστογήσωσι, πάντες σὺν 10 Σιρόῃ προσφύονται τῷ βασιλεῖ· καὶ ἀπέστειλέ με πρὸς σέ, V. 216 δέσποτα· αἰδεῖται γὰρ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων. ὅτι Χοσρόην ἔσωσέν ποτε, νῦν δὲ πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐκείνου ἀγνωμοσύνην οὐδὲ ἔμοι ἔχει ὁ βασιλεὺς πιστεῦσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος τοῦτον πάλιν πρὸς Σι- 15 ρόην ἀποστείλας, ἐδήλωσεν ἀνοῖξαι τὰς φυλακάς, καὶ τοὺς κατεχομένους ἐν αὐταῖς Ῥωμαίους ἐκβαλεῖν, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ὄπλα, καὶ οὕτω κινήσαι κατὰ Χοσρόου. ὁ δὲ Σιρόης ὑπακούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐκβαλὼν τοὺς κατακλείστους, ἐπήλθεν

1. ἀρχοντας add. ex A. 2. ἐδήλωσα τ. Σ. καὶ ἐδ. A, δηλώ-
 σας τ. Σ. ἐδ. vulg. κγ'.] κ'. A f. 3. ταξάτους A e, ταξά-
 τας vulg. 7. Ἐσδίμ f. 9. δὲ add. ex A. 11. ἤθει s.
 ἔδει γὰρ τὴν βασιλείαν A e f. 12. ὅτι ἕως ποτε καὶ πολλὰ
 e f. 13. πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ A e f, μάλλον κακὰ παρ'
 αὐτοῦ πέπονθεν vulg. 14. Ἡράκλ. τοῦτον om. A e f. 16.
 ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλοι vulg. 17. οὕτως ἀποκινήσαι A.

plures alios milites in meam traxi sententiam. his a me Siroi nunciatis, in adversum ille rescribit: ut mensis Martii die tertio supra vicesimum, eductis mecum militarium ordinum iunioribus, ad Tigridis fluminis ligneum pontem occurram, ut ita mecum in exercitum eum assumam, et in Chosroem moveamus, edixit. sunt, imperator, cum Siroe duo Sarbarazae filii, adest Esdim patre natus, et numerosa multorum nobilium proles, nec non et Aram filius, cuncti armis et sanguine selecti. et quidem si Chosroem e medio tollere valuerint, prospere et feliciter: sin a proposito aberrarint, cuncti cum Siroe ipso in acies tuas se recipient, imperator. in hunc finem Siroes misit me ad te, domine. pudet enim illum coram Romanorum imperatore, qui quondam Chosroi salutis fuit auctor, apparere: impraesentiarum enim ab eo non nisi mala retulit, adeo ut propter foedum ingrati hominis facinus, neque ego ipse, qui fidem ab imperatore reportem, merear. imperator autem Heraclius legatum eundem ad Siroem remittens, custodias reseraret, et vinctos in eis Romanos liberaret, instrueret armis, et cum eis moveret adversus Chosroem, litteris significavit. imperatoris placito Siroes paret, et captivis custodia

τῆ πατρικίῳ πατρὶ Χοσρόη. αὐτὸς δὲ φυγεῖν δοκιμάσας
καὶ μὴ ἰσχύσας, ἐκρατίθη. τοῦτον δὲ δεσμήσαντες σφοδρῶς
σιδηροπέδαις ἐπιστάγκωνα, τοὺς τε ποσὶ καὶ τῆ τραχήλῃ βάρη
σιδηρᾷ περιέθησαν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
σκότους, ὃν αὐτὸς ὠχύρωσεν ἐκ νέου κτίσας εἰς ἀπόθεσιν 5
χρημάτων, καὶ ἄρτον πενιχρὸν τούτῃ διδόντες καὶ ὕδωρ,
ἐλιμαγχόουν· ἔφη γὰρ ὁ Σιρόης· ὅτι τὸν χρυσὸν φάγη, ὃν
P. 272 συνήγαγεν μάτην, δι' ὃν πολλοὺς ἐλιμαγχόνησεν, καὶ τὸν κῆ-
σμον ἠρήμωσεν. ἀπέστειλε δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς σατράπιας
ὑβρίζειν καὶ ἐμπύειν αὐτῷ. καὶ ἀγαγὼν Μερδασᾶν τὸν υἱὸν 10
αὐτοῦ, ὃν ἐβούλετο στέψαι, ἐνώπιον αὐτοῦ ἔσφαξεν· καὶ
πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπέλεν· καὶ
ἀπέστειλεν πάντα ἔχθρὸν αὐτοῦ ὑβρίζειν [καὶ τύπτειν] καὶ
ἐμπύειν αὐτῷ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτο ποιήσαντες ἐκέλευσεν
ὁ Σιρόης τοῦτον τόξοις ἀνελεῖν, καὶ οὕτως κατὰ μικρὸν ἐν 15
δεινοῖς παρέδωκε τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ψυχὴν. τότε ὁ Σιρόης
γράφει πρὸς Ἡράκλειον, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ τὴν τοῦ μισ-
B ροῦ Χοσρόου ἀναίρεσιν· καὶ εἰρήνην ἀειπαγῆ πρὸς αὐτὸν
ποιησάμενος, πάντας τοὺς ἐν φρουραῖς Χριστιανούς, καὶ τοὺς

1. φυγεῖν A, φυγῆν vulg. 3. ἐπιστ. A, καὶ ἀπ. vulg. 5.
ὠχύρωσεν ἐκ νέου A, ὀχυρώσας ἐκ νέας vulg. 7. ὃν A, ὁ
vulg. 8. δι' ὃν A, δι' ὃ vulg. 10. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
13. ἀπέστειλεν add. ex A. καὶ τύπτειν om. A. 14. αὐτῷ
A 2, αὐτὸν vulg. πέντε δὲ ἡμέρας A, ἐν πέντε δὲ ἡμέραις
vulg. 18. ἀειπαγῆ b.

expeditis, in Chosroem patrem parricidam arma movet. Chosroës fa-
gere molitus, nec fugae compos, apprehenditur. illum brachiis retro
actis pedes et collum gravibus catenis onustum, compedibusque toto
corpore circumligatum, in tenebrarum aedem, quam ipse juvenis con-
struxerat, et reponendis in ea divitiis firmiter muniverat, includent,
ibique stricto pane et aqua parce effusa sustentatum fame misere
perire parant. fuit enim istud Sirois in eum pronunciatum: auram,
quod frustra collegit, propter quod etiam plurimos fame necavit, et
orbem ipsum effecit desertum, manducet. satrapas insuper eum iniu-
riis respersuros et sputis conspurcatorios misit. adductum etiam ob
eius oculos Merdasam eius filium, quem nuper regem coronare con-
siliabatur, interfecit, et reliquos omnes eius liberos sub eius conspe-
ctum e medio sustulit, omnem denique eius inimicum, qui modo
iniuriis, verberibus et sputis eum lacesseret, ad eum destinavit. his
per dies quinque in hunc modum perpetratis, iussit Siroës sagittis
confodi: atque ita sensim per lenta et morosa tormenta nefandam
animam exhalavit. tum vero Siroës datis ad Heraclium litteris, exe-
crabilis Chosroës necem annunciat: paceque aere et ferro diuturniore

ἐν Περσίδι πάση αἰχμαλώτους ἀπέδωκεν αὐτῷ, σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ καὶ τοῖς τιμίοις καὶ ζωοποιοῖς ξύλοις τοῖς ἐξ Ἱερουσαλήμ ληφθεῖσι ὑπὸ Σαρβαραζᾶ, ὅταν τὴν Ἱερουσαλήμ παρέλαβεν.

5 Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη θ'.

Περσῶν βασιλεὺς Σιρόης ἔτος α'.

A.M. 6119

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρήνης γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν μετὰ γραμμιάτων καὶ ἀνθρώπων Σιρόου τοῦ βυσιλείως
 10 Περσῶν, ὅπως τοὺς ἐν Ἐδέσῃ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῶν Ῥωμαίων Πέρσας μετὰ εἰρήνης ἀποστρέψωσιν ἐν Περσίδι, καὶ ἀβλαβῶς παρέλθωσι τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἑξ ἔτεσι καταπολεμήσας τὴν Περσίδα, ἐν τῷ ἑβδόμῳ εἰρηνεύσας μετὰ χαρᾶς
 15 μεγάλης ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑπέστρεψεν, μυστικὴν τινα θεωρίαν ἐν τούτῳ πληρώσας. ἐν γὰρ ἑξ ἡμέραις πᾶσαν τὴν Δκτίσιν δημιουργήσας ὁ θεὸς τὴν ἑβδόμην ἀναπαύσεως ἡμέραν ἐκάλεσεν· οὕτω δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξ χρόνοις πολλοὺς πότους V. 217
 20 λει ὑποστρέψας ἀνεπαύσατο. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως τὴν

1. ἀπέδωκεν A, παρὲδ. vulg.

2. καὶ τοῖς A, σὺν τοῖς vulg.

3. ἐξ Ἱεροσολύμων A f.

5. Μουαμέδ A a f, Μωαμέδ vulg.

11. τῶν add. ex A.

14. τῷ add. ex A.

A, ἐπαύσ. vulg.

20. ἀνεπαύσατο

cum eo composita, detentos custodiis Christianos, et per universam Persiam captivos, cum patriarcha Zacharia, et venerandis ac vivificis lignis Hierosolymis, cum olim a Sarbaraza caperentur, sublatis, restituit.

Arabum princeps Muamed annis novem.

Persarum regis Sirois annus unicus.

A. C. 619

Hoc anno pacis foedere Romanos inter ac Persas firmato, imperator Theodorum proprium fratrem cum litteris et a rege Persarum Siroë viris delegatis misit, qui Persas Edessae, in Palaestina, Hierosolymis, et in caeteris Romanorum civitatibus repertos cum pace in Persiam reducerent, et eos absque impedimento vel incommodo per Romanam ditionem pertransire fidam adhiberent operam. imperator itaque continuos sex annos Persiam bello fatigans, septimo tandem pace parta (velut mystico quodam spectaculo in sese probato) cum ingenti gaudio Cpolim reversus est. per sex etenim ex ordine dies cum creaturam omnem deus absolvisset, septimum quieti consecravit diem: sic iste annis sex perpetuis laboribus exautilatis, septimo demum cum pace et laetitia urbem repetens quiete potitus est. popu-

ἔλευσιν αὐτοῦ μαθόντες, ἀκατασχέτῃ πόδι πάντες εἰς τὴν Ἱερειαν ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, σὺν τῷ πατριάρχῃ, καὶ Κωνσταντίνῃ βασιλεὶ καὶ υἱῷ αὐτοῦ, βασιτάζοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων. προσελθὼν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔπεσεν εἰς
 P. 273 τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ περιπλακέντες ἀλλήλοις, ἔβρεξαν ἀμφοτέροι τὴν γῆν τοῖς δάκρυσιν. τοῦτο θεασάμενος ὁ λαός, πάντες εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ θεῷ ἀνέπεμπον· καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα σκιρτῶντες εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη θ'.

A. M. 6120

Περσῶν βασιλεὺς Ἀδσεὴρ μῆνας ἐκτί.

B

Τούτῃ τῷ ἔτει ἀπάρας ὁ βασιλεὺς ἅμα τῷ ἔαρι ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀπαγωγὸν τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ ἀποδοῦναι τῷ θεῷ τὴν εὐχαριστίαν. ἐλθόντι δὲ αὐτῷ ἐν Τιβεριίδι κατηγόρησαν οἱ Χριστιανοὶ Βενιαμίν τινα ὀνόματι, ὡς κακοποιῶντα αὐτούς. ἦν γὰρ ἐνούσιος σφόδρα. καὶ ὑπέδεξάτο τὸν βασιλέα, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατέκρινεν αὐτόν, λέγων διὰ ποίαν αἰτίαν κακοποιεῖς τοὺς Χριστιανούς; ὁ δὲ εἶπεν· 20

2. Ἱερειαν A, Ἱερλιαν vulg. 6. περιπλακέντες ἀλλήλοις A, περιπλακεῖς αὐτῷ vulg. 8. ὕμνους τῷ θεῷ A, τ. θ. ὕμνους vulg. 13. ἅμα τῷ ἔαρι] ἅμα ἱερέσιν A; ἅμα ἱερέα I. 20. ὁ δὲ ἀπεκρίθη A, om. f.

Ius autem urbis adventu imperatoris cognito, impotenti eius desiderio motus ad Hieriam cum patriarcha et Constantino imperatore eius filio effusus, praelatis olivarum ramis et lampadibus, laetitiae vocibus, et una simul lacrimis venientem prosequutus excepit. accedens autem filius ad pedes eius procidit, mutuoque sese completi, terram lacrimarum imbre rigaverunt. quo viso universus populus hymnos gratiae deo cecinerunt, exceptoque demum imperatore cum gaudio et tripudiis urbem ingressi sunt.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 620

Persarum rex Adeser menses septem regnat.

Hoc anno ineunte vere Heraclius imperator, venerandis et vivificis lignis secum latis, regina civitate solvens Hierosolymam deo grates persoluturus perrexit. ubi Tiberiadem advenit, Christiani Benjamin quendam nomine, ceu gravia ipsis damna inferre solitum, apud eum criminati sunt. erat enim vir supra modum divitiis potens; quare imperatoris totiusque exercitus sumptibus pendendis solus ipse satis exstitit. imperator itaque criminis eum damnaturus: quam ob causam, inquit, iniuria Christianos prosequeris? respondet ille: quod

ὡς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μου. ἦν γὰρ Ἰουδαῖος. ὁ δὲ βασιλεὺς νουθετήσας αὐτὸν καὶ πείσας ἐβάπτισεν εἰς τὸν οἶκον C τοῦ Εὐσταθίου τοῦ Νεαπολίτου, Χριστιανοῦ ὄντος, καὶ αὐτοῦ ὑποδεξαμένου τὸν βασιλέα. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν 5 Ἱεροσολύμοις, καὶ ἀποκαταστήσας Ζαχαρίαν τὸν πατριάρχην, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ πολλὰ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἀπήλασεν τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τῆς αἰτίας πόλεως, κελεύσας μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐξουσίαν ἀπὸ τριῶν μιλίων τῆς αἰτίας πόλεως πλησιάζειν. καταλαβὼν δὲ τὴν 10 Ἔδεσσαν ἀπέδωκεν τὴν ἐκκλησίαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ὑπὸ Νεστοριανῶν κατεχομένην ἀπὸ Χοσρόου. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερὰπολιν, ἤκουσεν ὅτι Σιρόης τέθνηκεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, Ἄδεσηρ δὲ ὁ τούτου υἱὸς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν παρέδλαβεν. τούτου δὲ μῆνας ἑπτά κρατήσαντος τῆς ἀρχῆς ἐπανά- 15 στη αὐτῷ Σαρβαραζᾶς, καὶ τούτον πατάξας, ἐβασίλευσεν τῶν Περσῶν μῆνας δύο. τοῦτον δὲ ἀνελόντες οἱ Πέρσαι Βοράνην κατεστήσαντο εἰς βασιλέα, τὴν θυγατέρα Χοσρόου, ἣτις ἐκράτησεν τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν μῆνας ἑπτὰ. ταύτην δὲ διεδέξατο Ὀρμισδᾶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν διωχθεὶς, καὶ γέγο- 20 νεν ἡ βασιλεία τῶν Περσῶν ὑπὸ τοὺς Ἀραβας μέχρι τῆς σήμερον.

2. αὐτὸν add. ex A. 3. τοῦ add. ex A. 7. τοὺς add. ex A. 12. ἤκουσεν A, ἀκούσας vulg. 17. κατεστήσαντο A, κατεστήσαν vulg. 18. τῆς βασιλείας τῶν Π. A, τὴν βασιλείαν Περσῶν vulg. δὲ add. ex A.

fidei meae hostes existunt. Iudaica quippe superstitione tenebatur. imperator autem admonitum, et de religione Christiana instructum in Eustathii Neapolitae domo (Christianum se hic profitebatur, et imperatorem pariter susceperat) eum baptismo tingi providit. imperator deinde Hierosolymam ingressus, patriarcha Zacharia sedi suae restituito, et venerandis vivificisque lignis loco suo redditis, debitas grates deo persolvit, Hebraeosque a sancta civitate iussit exulare, nec nisi supra tertium ab ea lapidem ad eandem accedendi fecit ipsis potestatem. Edessam profectus, ecclesiam sub Chosrois temporibus a Nestorianis occupatam orthodoxis restituit. cum Hierapolim venisset, Siroem Persarum regem obiisse, et Adeser eius filium Persarum regnum consequutum intellexit. in eum post imperii mensem septimum Sarbarazas rebellavit, et principe deleto Persis imperavit menses duos. eo sublato Boranem Chosrois filiam in regem sibi Persae praefecere, quae regnum administravit menses septem. huic successit Hormisdas, qui demum a Saracenis solio depulsus est, ac tandem Persicum regnum Arabibus subiectum est, et in haec usque diem sub ipsis remansit.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμὲδ ἔτη θ'.

A.M. 6121

Περσῶν βασιλέως Ὁρμισδα ἔτος κ'.

P. 274

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἕτος ἐν τῇ
 V. 218⁶ Ἱεραπόλει, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ πατριάρχης τῶν
 Ἰακωβιτῶν, δεινὸς ἀνὴρ καὶ κακοῦργος τῇ τῶν Σύρων ἐμφύτῳ
 κακουργίᾳ, καὶ κινήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πίστεως λόγους,
 Β ὑπιοχεῖτο αὐτῷ Ἡράκλειος, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ὑπο-
 δέξεται, πατριάρχην αὐτὸν ποιῆν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ὑποκε-
 ρθὴς ὑπεδέξατο τὴν σύνοδον, ὁμολογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ
 ἡνωμένας φύσεις· ἠρώτησέν τε τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἐπι- 10
 γείας καὶ τῶν θελημάτων, τὸ πῶς δεῖ ταῦτα λέγειν ἐν Χρι-
 στῷ, διπλᾶ ἢ μοναδικά; ὁ δὲ βασιλεὺς ξηροφωνηθεὶς, γράφει
 πρὸς Σέργιον τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. προσκαλεῖ-
 ται δὲ καὶ Κύρον τὸν τοῦ Φάσιδος ἐπίσκοπον, καὶ τοῦτον ἐρω-
 τήσας, εἶδεν αὐτὸν συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς τὸ ἐν θεί- 15
 λημα καὶ τὴν μίαν ἐνέργειαν. Σέργιος γάρ, ἅτε Συρογενῆς καὶ
 γονέων Ἰακωβιτῶν ὑπάρχων, μίαν φυσικὴν θάλασιν καὶ μίαν
 C ἐνέργειαν ἐν Χριστῷ ὡμολόγησεν καὶ ἔγραψεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἀμφοτέρων στοιχήσας τὴν βουλήν, εἶδεν καὶ τὸν Ἀθα-
 νάσιον συμφωνοῦντα αὐτοῖς. ἐγένωσκεν γὰρ ὅτι ἔνθα μία 20

1. Ἀράβων — — ἔτη θ' om. e f. 7. ὑποδέξεται A, ὑποδέξεται
 vulg. 9. ἐδέξατο A. 10. ἡνωμένας add. ex A. 13. τὸν
 πατριάρχην add. ex A. 15. συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς
 τὸ ἐν A, ὁμοφωνοῦντα εἰς ἐν vulg. 18. καὶ ἔγραψεν om. a.
 19. τῇ βουλήν A. 20. μία add. ex A.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 621

Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno, cum imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanasius Iacobitarum patriarcha, vir vaser et perniciosus, ut ex innata sibi vafritie sunt Syri omnes, ad eum accessit, motisque cum imperatore de fide sermonibus, si modo synodum Chalcedonensem vellet admittere, patriarcham Antiochiæ se constituturum Heraclius promisit. is enunciatis in Christo naturis duabus, hæresim ad tempus simulans, propositam synodum probavit et recepit. tum vero de operatione et voluntatibus imperatorem interrogavit, quales asserere deceat, geminas an unicam? imperator inusitata sibi vocum novitate implicatus, Sergio Cproleosis episcopo scribit. is Cyrum Phasidos episcopum ad se accersitum interrogat, et in unicam voluntatem et actionem pariter unicam consentire reperit. Sergius etenim, ceu patria Syrus, et Iacobitis parentibus ortus, unam physicam volendi actionem, unamque operationem in Christo confessus, et scripto testatus est. imperator utriusque ad invicem comparata sententia, concordem eis postmodum invenit Athanasium. ibi namque unam ponendam natu-

ἐνέργεια εἶρηται, ἐκεῖ καὶ μία φύσις γνωρίζεται. βεβαιωθείς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τούτῳ γράφει πρὸς Ἰωάννην τὸν πάπαν Ῥώμης ἀμφοτέρων τὴν γνώσιν. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο αὐτῶν τὴν αἴρεσιν. Γεωργίου δὲ τοῦ Ἀλεξανδρείας τελευτήσαντος, 5 ἀποπέλλεται Κύρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐνωθείς Θεοδώρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Φαράων, ἐποίησεν τὴν ὑδροβαφῆν ἐκείνην ἔνωσιν, μίαν καὶ αὐτὴν γράψαντες ἐν Χριστῷ φυσικὴν ἐνέργειαν. τούτων δὲ οὕτω παρακολουθησάντων, εἰς μέγα ὄνειδος ὁ ἡ σύνοδος Χαλκηδόνος καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία περιέπεσεν. 10 κατεκαυχώοντο γὰρ οἱ Ἰακωβίται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσκοντες, ὅτι οὐχ ἡμεῖς τῇ Χαλκηδόνι, ἀλλ' ἡ Χαλκηδὼν μᾶλλον ἡμῖν ἔκοινώησεν, διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας μίαν ὁμολογήσασα φύσιν Χριστοῦ. ἐν τούτοις Σωφρόνιος χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, καὶ συναθροίσας τοὺς ὑπ' αὐτῷ ἐπισκόπους 15 τὸ Μονοθέλητον δόγμα ἀνεθεμάτισεν, καὶ συνοδικὰ Σεργίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννῃ τῷ Ῥώμης ἀπέστειλεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἡράκλειος ἤσυχνθη, καὶ καταλύσαι μὲν τὰ οἰκεῖα οὐχ ἤθέλησεν, καὶ πύλιν τὸν ὄνειδισμόν οὐχ ὑπέ- P. 275 φερεν. τότε δὴ, ὡς μέγα τι νομίζων ποιεῖν, ἐκτίθεται τὸ 20 λεγόμενον ἔδικτον, περιέχον, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐνεργείας ὁμολογεῖν ἐν Χριστῷ, ὅπερ ἀναγνόντες οἱ τὰ τοῦ Σευήρου

3. τὴν γνώμην Α. 4. τοῦ add. ex Α. 7. καὶ αὐτοὶ Α 2.
9. καὶ ἡ καθ. Α, καὶ καθ. vulg. 14. ὑπ' αὐτὸν Α. 20.
ἴδικτον vulg. ἐνεργ. ὁμ. ἐν Χρ. om. Α f.

ram, ubi una operatio asseritur, illi probe notum. interim imperator opinionibus istiusmodi instructus, utriusque mentem Iohanni papae Romano scriptis significat. ille eorum haeresim proscribit. Georgio vero Alexandriae antistite vivis erepto, Cyrus in episcopatu sufficitur, qui Theodoro Pharan episcopo adiunctus, aqua male tinctam unionem illam, unam nimirum et eandem in Christo operationem commentus est, et tradidit scripto. his ita ordine gestis, in probrum et dedecus maximum Chalcedonensis synodus, quin immo universa ecclesia prolabitur. gloriabantur siquidem inde Iacobitae et Theodosiani palam iactantes, se non quidem cum Chalcedone, at Chalcedonem secum doctrina communicare, et una operatione admissa, unicam quoque Christi naturam docere. ea tempestate Sophronius Hierosolymorum episcopus instituitur, qui congregatis, quibus praeerat, episcopis, Monotheliticum dogma condemnavit, synodicaque acta Sergio Cpoleos et Iohanni Romae episcopo per epistolas transmisit. his auditis, Heraclius pudore afficitur, et, quae admiserat quidem noluit rescindere, nec quo probro onerabatur, pati. tum igitur praeclarum aliquod invenisse ratus, edictum ita vocatum, quo neque unica, neque geminae

φρονοῦντες ἐπὶ καπηλείων καὶ βαλαρείων δέισονσαν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, λέγοντες· πρῶην μετὰ Νεστορίου φρονοῦντες οἱ Χαλκηδόνιται, ἀνέτησαν, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν ἀληθειαν, ἐνωθέντες ἡμῖν διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας εἰς τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ φύσιν. νῦν δὲ καταγνόντες τοῦ καλοῦς ἔχοντες, 5
 Β ἀπώλεσαν ἀμφότερα, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐν Χριστῷ ὁμολογῶντες. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ Σεργίου, Πύρρος τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ὃς τις τὰ δογματι-
 V. 219 σθέντα ὑπὸ Σεργίου καὶ Κύρου ἀσεβῶς ἐκράτησεν. τοῦ δὲ Ἑρακλείου τελευταίου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος, Πύρρος σὺν τῇ Μαρτίνῃ φαρμάκῃ τοῦτον ἀνέβλεν, καὶ βασιλεύει Ἑρακλεωνᾶς ὁ τῆς Μαρτίνης υἱός. ἡ δὲ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀσεβῆ, σὺν τῇ Μαρτίνῃ καὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐξέωσαν· καὶ βασιλεύει Κωνσταντίνος, ὁ Κωνσταντίνου υἱός, καὶ χειροτονεῖται Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς αἰρετικός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ρώμης ἐπίσκοπος συναθροίσας σύνοδον ἐπισκόπων, τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀνεθεμάτισεν. ὁμοίως καὶ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Βυζακίῃ καὶ Νουμιδίᾳ καὶ Μαυριτανίᾳ, διάφοροι ἐπίσκοποι συναθροισθέντες τοὺς Μονοφυσίτας ἀνεθεμάτισαν. Ἰωάννου 10

2. μετὰ N. A. μὲν τὰ N. vulg. 4. τῆς add. ex A. 7. τὴν
 add. ex A. Πύρρος a. 9. Σεργίου] Σεύηρου A. 18. ὁμοίως
 καὶ A, ὁμ. δὲ καὶ vulg.

Christi operationes assererentur, promulgavit: quod ubi Severi sectatores legere, ecclesiam catholicam per popinas et balnea impiis sermonibus traducebant: qui hucusque Nestorii sensum sequuti Chalcedonitae, nuper respicerent, et veritatem amplexati, per unius operationis positionem, in unam nobiscum Christi naturam asserendam convenire, at nunc demum eo, quem recte tenebant, sensu damnato, utrumque amiserunt, dum neque unam, neque duas in Christo confitentur naturas. post Sergii vero obitum Pyrrhus Cpoleos sedem excepit, qui Sergio et Cyro temere asserta mordicus et impie retinuit. Heraclio tandem fati functo, Constantinum eius filium imperii successorem Pyrrhus et Martina, quo ad Heracleonam Martinae filium imperii dignitas devolveretur, veneno sustulerunt: senatusque subinde et urbis plebs Pyrrhum, ceu sacrilegum et impium, cum Martina et eius filio abrogavit et expulit. Constans autem Constantini filius imperium adipiscitur, et Paulus etiam ipse haereticus in Cpoleos thronum subvehitur. Ioannes autem Romae episcopus, convocata episcoporum synodo, Monothelitarum sectam inflicto anathemate damnavit: similiter in Africa et Byzacio, per Numidiam et Mauritaniam varii episcopi in unum collecti, Monophysitas, unam nimirum Christi natu-

δὲ τοῦ Ῥώμης κοιμηθέντος, Θεόδωρος χειροτονεῖται πάπας ἀντὶ αὐτοῦ. Πύρρος δὲ τὴν Ἀφρικὴν καταλαβὼν, συνοψίζε-
 ται τὸν ἀγιώτατον ἀββᾶν Μάξιμον, τὸν αἰδέσιμον ἐν μονα-
 χικῶς κατορθώμασιν καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἐνθέοις ἱεράρχαις, οἱ τι-
 5 νες αὐτὸν ἐλέγξαντες καὶ πείσαντες πρὸς τὸν πάπαν Θεόδω-
 ρον ἀπέστειλαν ἐν τῇ Ῥώμῃ. καὶ λίβελλον ὀρθοδοξίας ἐπι-
 δεδωκὼς τῷ πάπᾳ, ἐδέχθη ὑπ' αὐτοῦ. τῆς δὲ Ῥώμης ὑπο-
 10 χωρήσας, καὶ ἐν Ῥαβέννῃ ἐλθὼν, ὡς κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέ-
 ραμα ἐπέστρεψεν. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ πάπας Θεόδωρος, τὸ
 15 πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας συγκαλέσας, καὶ τὸν τάφον τοῦ κο-
 ρυφαίου ἀποστόλου Πέτρου καταλαβὼν, αἰτήσας τὸ θεῖον πο-
 τήριον, ἐκ τοῦ ζωοποιῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τῷ μέλανι ἐπι-
 στάξας, τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τὴν καθαίρεσιν Πύρρου καὶ τῶν κοινω-
 νούντων αὐτῷ ποιεῖται. Πύρρον δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν
 20 καταλαβόντος, καὶ Παύλου ἀποθανόντος, οἱ τολμηροὶ ἑτερόδο-
 ξοὶ τὸν Πύρρον πάλιν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκα-
 τέστησαν. Θεοδώρου δὲ τοῦ πάπα τελευτήσαντος, Μαρτίνος P. 276
 ὁ ἀγιώτατος χειροτονεῖται ἐν Ῥώμῃ. καταλαβόντος δὲ καὶ
 Μαξίμου ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ τὸν πάπαν Μαρτίνον
 πρὸς ζῆλον ἐξάψαντος, σύνοδον ῥ' ἐπισκόπων συναθροίσαν-

3. μοναχοῖς A a f. 7. τῆς δὲ Ῥώμης A, τῆς Ῥ. δὲ vulg. 8.
 ἐπὶ τὸ A, ἐπὶ τὸν vulg. ἐξέραμα A f, ἐξέρευμα a, ἐξέρευμα
 vulg. 9. ἐπέστρ. A f, ὑπέστρ. vulg. 11. ἀποστόλου Πέ-
 τρου add. ex A a b f. καταλαβὼν A, καταλαμβάνων vulg.
 12. τῷ μέλανι add. ex A e f. 13. τῆν add. ex A.

ram docentes, diris perstrinxerunt. defuncto vero Iohanne Romae epi-
 scopo, Theodorus in eius locum papa sufficitur. Pyrrhus autem in
 Africam profectus, mutuis sanctissimi abbatis Maximi monasticorum
 institutorum observantia familiaritate et conspectibus usus,
 et in pontificum divinam religionem spirantium consensum admissus,
 ab eis acerrime reprehensus, ut ad papam Theodorum se conferat,
 eorum hortatibus impellitur. is ita Romam transmissus, tradito sanae
 rectaeque doctrinae libello, a pontifice suscipitur. at Roma digressus,
 cum Ravennam appulisset, ad vomitum, canis instar, reversus est. id ubi
 Theodorus papa rescivit, universo ecclesiae conventu convocato, ad Cory-
 phaei apostolorum sepulchrum astans, calice afferri iusso, ex vivifico
 Christi sanguine stillam in atramentum immiscens, Pyrrhi caeterorum-
 que, qui cum eo communicarent, abrogationem et condemnationem
 propria manu exaravit. Pyrrhus subinde Spolim delatus, Paulo de-
 functo, ab audacioribus variae vanaeque fidei propugnatoribus in Spo-
 leos thronum restituitur. Theodoro papa mortem sublato, Martinus
 sanctissimus pontifex Romanus eligitur. tum vero Maximus ex Africa

τας, Σέργιον καὶ Πύρρον, Κύρον καὶ Παῦλον ἀπεθεμάτισαν· τὰς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐτρένωσαν, καὶ ἐκήρυξαν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου ἰνδικτιῶν ἡ, ὅς τις μεθῶν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, τὸν τε ὕγιον Μαρτῖνον καὶ Μαξιμόν ἐτέγκας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βασανίσας, ἐν ἔξορίᾳ Β παρῆπεμψεν ἐν Χερσονητικῆς κλίμασιν· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐσπερίων ἐπισκόπους ἐτιμωρήσατο. μετὰ δὲ τὴν ἔξορίαν Μαρτίνου Ἀγάθων χειροτονεῖται πάπας Ῥώμης, ὅς τις κινήσεις ζήλην Θεοῦ, σὺν ὀδοῦν ἱερὰν καὶ αὐτὸς συναθροίσας, τῶν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπεκήρυξε, τὰς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας ἐτρένωσεν. οὕτω δὲ τῆς ἐκκλησίας τότε ὑπὸ τῶν βασιλέων καὶ τῶν δυσσεβῶν ἱερέων ταραττομένης, ἀνέστη ὁ ἐρημικώτατος Ἀμαλὴκ τύπτων ἡμᾶς τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ γίνεται πρώτη φορᾷ πτώσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἡ 15 κατὰ τὸ Γαβιθᾶ λέγω καὶ Ἰερμουχὰν καὶ τὴν ἄθισμον αἰματοχυσίαν· μεθ' ἣν αἱ Παλαιστινῶν καὶ Καισαρέων καὶ V. 220 Ἰεροσολύμων ἀλώσεις, εἶτα ὁ Αἰγύπτιος ὄλεθρος, καὶ καθεξῆς ἡ τῶν μεσογείων καὶ νήσων, καὶ πάσης Ῥωμανίας αἰχμα-

3. τῷ δὲ ἐννάτῳ vulg. τῆς add. ex A. 4. Ἐγγονος vulg.
 5. θυμοῦ A, θυμῷ vulg. ἀγνώστατον a. 6. ἐν ἐξ. A, ἔξορ.
 vulg. 11. τὰς δὲ δύο A, τὰς δύο vulg. 12. ἐτρένωσεν A,
 τρανώσας vulg. δὲ τῆς A, δὲ καὶ τῆς vulg. 14. ἐρημικώ-
 τας A e f, ἐρημικός vulg. 16. Γαβιθᾶ A e f, Γαβιθᾶν vulg.
 Ἰερμουχθᾶν A, Ἰερμουθᾶν a. αἰμοχυσίαν A. 19. ἡ add.
 ex A. τῶν μεσογείων ποταμῶν a.

Romam transfretatus, Martini papae sanctum in deum ardorem accendit, qui centum et quinquaginta episcoporum synodo celebrata, Sergium et Pyrrhum, Cyrum et Paulum anathemate perculerunt. geminas vero Christi dei nostri voluntates et operationes clarius expositas promulgaverunt nono Constantis imperantis anno, indictione octava. Constans Heraclii nepos, his auditis, furore percitus, sanctissimum Martinum et Maximum Cpolim adduci iussit, eosque tormentis excruciatos in exilium deportari ad Chersonesi plagas, et multos insuper occidentalium episcoporum suppliciis afflci. Martino demum in exilium pulso, Agatho Romanus papa instituitur, qui et ipse sincero in deum fervore motus, sacram synodum convocat, et duabus voluntatibus et operationibus assertis, Monothelitarum haeresim condemnat. ecclesia sub id tempus ab imperatoribus et impiis sacerdotibus agitata, deserti iacola Amalec, commune plebis Christianae flagellum eversit, et auditur prima vice Romani exercitus clades, ea dico, quae ad Gabitham et Iermucham contigit, nefanda omnino Christiani sanguinis effusio, quae Palaestinarum, Caesariensium et Hierosolymorum devastationes

λωσία, καὶ ἡ ἐν Φοινικῇ παντελῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ τε καὶ στόλου ἀπόλεια, καὶ πάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν καὶ τόπων ἐρήμωσις, ἣτις οὐκ ἐπαύσατο, ἄχρις ἂν ὁ τῆς ἐκκλησίας διώκτης ἐν Σικελίᾳ κακῶς ἀνηρέθη ἐν βαλανείῳ τῆς Δάφνης. D

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίβη Μουαμέδ ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρ- A.M. 6122
 χηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης, προχειρισάμενος Ἀβουβάχαρ συγγενῆ αὐτοῦ· καὶ πάντες ἐφοβήθησαν. οἱ δὲ πεπλανημένοι Ἑβραῖοι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐνόμισαν αὐτὸν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς προσδοκώμενον Χριστόν· ὡς καὶ τι-
 10 νας τῶν προυχόντων αὐτῶν προσελθεῖν αὐτῷ, καὶ δέξασθαι τὴν αὐτοῦ θρησκείαν, καὶ ἀφῆσαι τὴν τοῦ Θεόπου Μωϋσέως. ἦσαν δὲ τῷ ἀριθμῷ δέκα οἱ τοῦτο πεποιοηκότες, καὶ σὺν αὐτῷ διῆγον ἄχρι τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν P. 277
 15 μισαν, καὶ διηπόρουν τί πρᾶξαι, καὶ ἀφῆσαι αὐτοῦ τὴν θρησκείαν δειλιῶντες οἱ τάλανες, ἐδίδασκον αὐτὸν ἀθέμιτα καθ' ἡμῶν Χριστιανῶν· καὶ διῆγον σὺν αὐτῷ. ἀναγκαῖον δὲ ἡγοῦμαι διηγῆσθαι περὶ τῆς τούτου γενεᾶς· οὗτος μῦς

1. ἡ add. ex A. παντελῆς om. A. 3. ἐρήμωσις A, ἐρημώ-
 σεις vulg. 4. ἐν β. τῆς Δ. om. A a f. 6. Ἀβουβάχαρον
 A, Βουβέχερ b, Βουβέκερ f. 7. αὐτοῦ] ἀντ' αὐτοῦ e. 9.
 τινας A b, τινες vulg. 11. ἀφείναι a. Μωϋσέως A, Μου-
 σῆ vulg. 14. αὐτός om. A. 15. διηπόρουν A, ἡπόρουν vulg.
 16. ἐδίδασκον] ἐκδιδάσκων A, διδάσκονται vulg. 18. διηγῆ-
 σασθαι om. A f, εἰπεῖν a, quod idem A add. post γενεᾶς.

sequuntae sunt, tum vero Aegyptiaci domini iactura, et mediterranearum regionum insularumque, et universae Romanae ditionis captivitas, ac insuper in Phoenicia integra et communis exercitus classisque Romanae strages, et omnis Christiani populi Christianaeque provinciae vastitas: quorum finis nullus fuit, donec ecclesiae persecutor in Daphnes balneo in Sicilia infeliciter occisus fuit.

Hoc anno Muamed Saracenorum dux et pseudopropheta, Abuba- A. C. 622
 char cognato suo successore designato, mortuus est, ex quo omnes extimuerunt. Hebraei vero iam diu in seductionem inducti, sub adventum eius expectatum ab ipsis eum esse Christum arbitrabantur: adeo ut nonnulli inter eos spectatissimi, Moysis dei inspectoris legibus relictis, ad eum se conferentes, quam praedicavit religionem acceptarent. erant numero decem, qui facinus huiusmodi perpetraverunt, qui ad caedis eius diem ipsi adhaeserunt. cameli vero carnes eo degustare conspecto, quem arbitrabantur eum non esse decreverunt: quid autem agerent, haerebant dubii: at cum eius superstitionem deserere miselli vererentur, nefanda in Christianos moliri edocentur: interim societatem cum eo tenere. caeterum necesse omnino

γενικωτάτης φυλῆς κατήγετο ἐξ Ἰσμαήλ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Νίζαρος γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατήρ πάντων αὐτῶν ἀναγορεύεται. οὗτος γεννᾷ υἱοὺς δύο, Μούνδαρον καὶ Ἀραβίαν. Μούνδαρος γεννᾷ Κούρασον καὶ Ἴσον καὶ Θεμίμην καὶ Ἀσόδον, καὶ ἄλλους ἀγνώστους. οὗτοι πάντες ἔκουν τὴν Μυδια-5 νίτιν ἔρημον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτηνοτρόφουν, ἐν σκηναῖς κατοκοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι αὐτῶν, μὴ ὄντες τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λεγόμενοι Ἀμανῖται, τοῦτ' ἔστιν Ὀμηρίται. ἐπραγματεύοντο δὲ τινες αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλαις αὐτῶν. ἀπόρου δὲ καὶ ὄρφανου ὄντος τοῦ προειρημένου 10 Μουαμέδ, ἔδοξεν αὐτῷ εἰσελθεῖν πρὸς τινα γυναῖκα πλουσίαν, συγγενῆ αὐτοῦ οὖσαν, ὀνόματι Χαδίγα, μισθωτὸν ἐπὶ τὸ καμήλευειν καὶ πραγματεύεσθαι ἐν Αἰγύπτῃ καὶ Παλαιστίνῃ. κατ' ὀλίγον δὲ παρρησιασάμενος ὑπεισῆλθε τῇ γυναικὶ χῆρα οὖση, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἔσχε τὰς καμήλους 15 αὐτῆς καὶ τὴν ὑπαρξιν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαιστίνῃ συνανεστρέφετο Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστιανοῖς. ἐθρᾶτο δὲ παρ' αὐτῶν τινὰ γραφικῶς, καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. καὶ

4. *Τεμίμην* A. 5. *Μανδιανίτιν* A, *Μανδιανίτην* vulg. 7.
 καὶ add. ex A. 11. *εἰσιέναι* A. 12. *συγγενῆ αὐτοῦ οὖσαν* A, *συγγενεῖ αὐτοῦ οὖση* vulg. *Χαδίγα* A, *Χαδίχα* a, *Χαλῖδα* f. *μισθιον* A f. 14. *παρρησιασάμενος ὑπεισῆλθε* A, *παρρησιασαμένου εἰσῆλθε* vulg. 16 *συνανεστρέφετο* A, *συνανετρο.* vulg. 18. *καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιλ.* A, *ἔσχε δὲ πάθ.* ἐπιλ. vulg.

videtur hic de eius origine aliquid attexere. is ex praeclarissima tribu duxit originem, ex Ismaële nimirum filio Abraham. Nizarus quippe Ismaëlis pronepos pater istorum omnium praedicator. hic filios duos suscepit, Mundarum et Arabiam. e Mundaro Curasus, Isus, Themimes et Asadus, et incogniti alii processerunt. isti omnes Madiavitaram deserti incolae extiterunt, et in tentoriis habitantes, per eam regionem armenta pascebant. sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, lectan nimirum posterii, dicti Amanitae, qui etiam Homeritae vocantur. quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. at cum memoratus Muamed orphanus et rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quandam oppido divitem gentilem suam cognomento Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pasceudos, mercaturamque ex iis in Aegyptum et Palaestinam exerceret. paulatim vero liberiore eius utens consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam eius insinuavit, adeo ut uxorem ipsam duxerit, eiusque camelos universamque substantiam fecerit suam. profectus autem in Palaestinam, cum Iudaeis et Christianis versabatur, et quaedam de sacris eorum scriptis venatus est. porro cum morbo comitiali laboraret;

νοήσασα ἢ τούτου γυνή, σφόδρα ἐλυπεῖτο, ὡς εὐγενῆς οὖσα καὶ τῷ τοιοῦτῳ συναφθεῖσα, οὐ μόνον ἀπόρη ὄντι, ἀλλὰ καὶ ἐπιληπτικῶ. τροποῦται δὲ αὐτὸς θεραπεῦσαι αὐτήν, οὕτω λέγων· ὅτι ὄπτασίαν τινὰ ἀγγέλου λεγομένου Γαβριὴλ Θεω-
 5 ρῶ, καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν τούτου θείαν, ὀλιγορῶ καὶ πίπτω. V. 221
 αὕτη δὲ ἔχουσα μοναχὸν τινὰ κακοπιστίαν ἐξόριστον ἐκεῖσε οἰκοῦντα, ἀνήγγειλεν αὐτῷ πάντα, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου. καὶ κείνος θέλων πληροφορησάμενος αὐτήν, εἶπεν αὐτῇ ὅτι· ἀλή-
 10 θειαν εἶρηκεν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ ἀγγελος ἐκπέμπεται πρὸς πάντας προφήτας. αὕτη δὲ πρώτη δεξαμένη τὸν λόγον τοῦ ψευδαββᾶ, ἐπίστευσεν αὐτῷ, καὶ ἐκήρυξεν ἄλλαις γυναῖξιν ὁμοφύλοις αὐτῆς προφήτην αὐτὸν εἶναι. οὕτως καὶ ἐκ γυναικῶν ἦλθεν εἰς ἄνδρας, πρῶτον εἰς Ἀβουβάχαρ, ὃν καὶ διύδοχον κατέλιπε. καὶ ἐκράτησεν ἢ ἀδρεσις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς P. 278
 15 Αἰθιοπίου διὰ πολέμου τὸ ἔσχατον· πρῶτῳ μὲν κρηπτιῶς ἔτη δέκα, καὶ διὰ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερώς ἑννέα. ἐδίδαξεν δὲ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπηκόους, ὅτι· ὁ ἀποκτείνων ἐχθρὸν, ἢ ἀπὸ ἐχθροῦ ἀποκτεινόμενος, εἰς παράδεισον εἰσέρχεται. τὸν

6. αὕτη A, αὕτη vulg. μοιχὸν τινὰ A. 7. οἰκοῦντα φέ-
 λον αὐτῆς A. 10. αὕτη A, αὕτη vulg. 11. ὀνόματι Σέρ-
 γιον κακὸδοξον add. b e f post ψευδαββᾶ. 12. οὕτως καὶ A
 a, καὶ οὗτος καὶ vulg. 13. ἦλθεν εἰς A, ἦλθεν, καὶ εἰς vulg.
 Ἀβουβάχαρ A, Ἀβουβάχαρον vulg. 14. τῆς ἐνθροῦ A. 16.
 τὸ κούρα τοῦ Μαχουμέτ add. a post φανερώς. 17. δὲ add. ex
 A. ὁ add. ex A.

uxor virum eo aliquando correptum animadvertens, gravem inde concepit dolorem, quod nobilis ipsa, tali viro, non solum pauperi, sed etiam comitiali infirmitate affecto, coniuncta esset. is autem eam delinire comminiscitur huiusmodi verbis: angeli cognomento Gabrielis visio mihi manifestatur, cuius aspectum ipse ferre non valens, mentis deliquium patior, et concido. illa cum ad manum monachum quendam haberet, ob pravos in fidem sensus relegatum, et istic morari consuetum, hominem consulit, cuncta viri secreta denunciat, ac ipsius angeli nomen. is cum mulieri rem plane persuasum vellet, dixit ei: verum enunciavit: iste quippe angelus ad omnes prophetas destinatur. ipsa itaque caeteris prior pseudabbatis verbis credula viro deinceps adhibuit fidem, ac inter alias foeminas contribules eum prophetam esse disseminavit: et hoc pacto a foeminis in viros res propagata est, ante alios vero ad Abubacharum, quem ille postea successorem reliquit. obtinuitque ea haeresis in partibus Aethrii postremo tandem bello, primum quidem occulte, annos decem disseminata, tum vero armorum vi annos pariter decem, ac tandem aperta concione annos novem. porro subditos ita edocuit: qui interfecerit inimicum, vel ab inimico interfectus fuerit, in paradisum admittetur.

δὲ παρὰδεισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔλεγεν· ποταμὸν τε οἴνου καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος, καὶ γυναικῶν οὐ τῶν παρουσῶν ἀλλ' ἄλλων, καὶ τὴν μίξιν πολυχρόνιον εἶναι, καὶ διαρκῆ τὴν ἡδονήν· καὶ ἄλλα τινὰ βᾶστωίαις καὶ μωρίας μεστή· συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοισι, καὶ ὅ βουθεῖν ἀδικουμένοις.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει, Ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μηνὶ Νοεμβρίου ἐβδόμῃ, ἐγεννήθη Ἡρακλεῖος ἐν τῇ ἀνατολῇ Δαβὶδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἡρακλεῖος ἐτέχθη υἱὸς Ἡρακλείου τοῦ μικροῦ τοῦ καὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Ἡρακλείου τοῦ μεγάλου. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου τῆς ἐν Ἰνδικτιῶνι μηνὶ Νοεμβρίῳ τρίτῃ.

A. M. 6123 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβουβάχαρ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου C. Μοδέστου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπανεστῆσαν Πέρσαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ὅ ἐπολέμησαν ἑαυτούς. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρῖκα τῷ Ἡρακλεῖ ἐπὶ τῇ τῶν Περσῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους ἱκανούς. ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ Μουαμέδ, ὃς ἦν στήσας τέσσαρας ἀμνηρίους τοῦ πολεμεῖν τοὺς ἐξ Ἀράβων γένους Χριστιανούς· καὶ ἦλ- 20

3. παρουσῶν a, παρόντων vulg. 4. εἶναι add. ex A. 8. Δαβὶδ om. A e f. 17. συγχαρῖκα A, συγχαρῖκα vulg. ἐπὶ τῇ τῶν II. A, ἐν τῇ II. vulg. 19. Ὀμηρέους a, Ἀμηρεούς f.

paradisum vero quo corporalis cibi, et potus, et foeminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: fluvium item mellis fore, vini, et lactis, foeminarumque usum, non quales fluxum exhibet saeculum, sed praestantiorum, diuturnam commixtionem, et permanentem stantemque voluptatem, aliaque id genus luxus et dementiae plena. praeterea ut sui invicem misericordia moverentur, et iniuriam passis opem ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Novembris die septimo, Heraclio in oriente degenti David filius natus est. eodem quoque die Heraclius Heraclii iunioris Constantini dicti filius, magni Heraclii nepos in lucem venit, et a patriarcha Sergio mensis Novembris die tertio, quinta indictione, lustrali unda initiatus fuit in Blachernis.

A. C. 623 Arabum ducis Abubachar annus primus, Hierosolymorum episcopi Modesti annus primus.

Hoc anno Persae in invicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese confecerunt. sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partam ab Heraclio de Persis victoriam, Indorum rex misit: unionum videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contemnendam. iam autem Muamed fato extinctus fuerat, qui debellandis ex Arabum

Θον κατέναντι Μουχέων κόμη λεγομένη, ἐν ἣ ὑπῆρχεν Θεό-
 δωρος ὁ Βικίριος, θέλοντες ἐπιρρίψαι κατὰ τῶν Ἀράβων τῆ
 ἡμέρα τῆς εἰδωλοθυσίας αὐτῶν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βικίριος
 παρὰ τινος Κορυσινουῦ, Κουταβᾶ λεγομένου, συνάγει πάντας
 5 τοὺς στρατιώτας τῶν φυλακῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἀκριβωσάμε- D
 νος παρὰ τοῦ Σαρακηνοῦ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ᾠραν, ἐν ἣ
 ἔμελλον ἐπιρρίπτειν αὐτοῖς, αὐτὸς ἐπιρρίψας αὐτοῖς ἐν τῷ
 χωρίῳ ἐπιλεγομένῳ Μοθούς ἀκοκτείνει τρεῖς ἀμνηραίους, καὶ
 τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς ἀμνηρᾶς ὁ Χάλεδος, ὃν
 10 λέγουσι μάχαιραν τοῦ Θεοῦ. ἦσαν δὲ τινες τῶν πλησίον
 Ἀράβων λαμβάνοντες παρὰ τῶν βασιλέων ῥόγας μικρὰς πρὸς
 τὸ φυλάξαι τὰ στόμια τῆς ἐρήμου. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ P. 279
 ἦλθεν τις εὐνούχος διδόναι τὰς ῥόγας τῶν στρατιωτῶν, καὶ
 ἐλθόντες οἱ Ἀραβες κατὰ τὸ ἔθος λαβεῖν τὴν ῥόγαν αὐτῶν,
 15 ὁ εὐνούχος ἀπεδιώξεν αὐτούς, λέγων· ὅτι ὁ δεσπότης μόγις V. 222
 τοῖς στρατιώταις δίδωσιν ῥόγας, πόσῳ μᾶλλον τοῖς κνσί του-
 τοις; θλιβέντες οὖν οἱ Ἀραβες ἀπῆλθον πρὸς τοὺς ὁμοφύλους,
 καὶ αὐτοὶ ᾠδήγησαν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν χώραν Γάζης στόμιον
 οὔσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναιὸν ὄρος πλουσίαν σφόδρα.

20 Περσῶν βασιλεὺς Ὁρμισδάς ἔτη ια'.

A. M. 6124
B

4. Κουρασίου, Κουτάβα λεγομένου καὶ Μαρθίου αὐτοῦ γενομέ-
 νου A. 5. παραφυλάκων A. 8. ἐπιλεγομένῳ A, ἐπὶ λέγ.
 vulg. 10. τὴν μάχαιραν A. πλησίον A, πλησίον vulg.
 13. διδόναι A, δίδων vulg. 20. Περσῶν — ια' om. a.

genere Christianis ameraeos quatuor instituit. illi ad vicum, cui
 Mucheorum nomen, in quo Theodorus Vicarius sedem fixerat, ac-
 cedunt; qua die profanos suos ritus exequerentur in Arabes im-
 pressionem facere consiliati. at Vicarius ea de re per Corasinum,
 cognomento Cutabam certior factus, cunctis militibus deserti custo-
 diae ac praesidiis deputatis in unum collectis, nec non de die et
 hora qua irrumperē meditantur diligentius a Saraceno edoctus, ipse
 ad pagum vulgo Mothus dictum ex ameraeis tres et exercitum co-
 piosum delet. unus autem ameraeus Chaledus nomine, quem etiam
 dei gladium vocabant, evasit. caeterum cum ex Arabibus iuxta po-
 sitis nonnulli defendendis Eremiti faucibus exigua stipendia referre
 solerent, venit ea tempestate eunuchus non nemo stipendia militi-
 bus erogaturus, et ut Arabes pro more sibi consueto stipendium ac-
 cepturi venissent, asperis verbis adiecit, dominus noster, inquam,
 militibus stipendia vix solvit, quanto minus canibus istis distribuet?
 Arabes ita male accepti ad contribules suos se recepere, eosque inde
 adduxerunt ad agrum Gazae, quae ad ipsas deserti fauces contra
 Sinaeum montem sita opibus quam plurimis abundat.

Persarum rex Hormisdas annis undecim.

A. C. 624

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπεμψεν Ἀβουβάχαρος στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφην, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον, καὶ ἔλαβον τὴν Ἡραν, καὶ πᾶσαν χώραν Γάζης, στόμιον οὐσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναῖον ὄρος· μόγις δὲ ποτε ἐλθῶν ἀπὸ Καισαρείας Παλαιστίνης Σέργιος σὺν στρατιωταῖς 5 ὀλίγοις, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, κτείνεται πρῶτος σὺν τοῖς Στρατιωταῖς τριακοσίοις οὐσι. καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες καὶ λάφυρα πολλὰ ὑπέστρεψαν μετὰ λαμπρᾶς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμὸς ἐγένετο κατὰ τὴν Παλαιστίνην· καὶ ἐφάνη σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ μεσημβρίαν, ἢ ὁ λεγόμενος δοκίτης, προμηνύων τὴν τῶν Ἀράβων ἐπικρατήσιν· ἔμεινε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου. ἦν δὲ ξιφοειδής.

A.M. 6125 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σωφρονίου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κύρου ἔτος α'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευταῖα ἀμνηρέυσας δύο ἔτη καὶ ἡμισυ· καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν Οὔμαρος, ὃς παρέλαβε Βόστραν τὴν πόλιν μετὰ καὶ ἄλλων πόλεων.

1. Ἐπέμψεν A, πέμψας vulg. στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφην, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον A, τέσσαρας ὀδηγηθέντας, ὡς προέφην, ἦλθον vulg. 3. στόμιον — — ὄρος om. A a f. 5. σὺν στρατιωταῖς ὀλίγοις A, σὺν στρατιωτῶν ὀλίγων vulg. 6. σὺν τοῖς στρατιωταῖς τριακοσίοις οὐσι A, σὺν τῶν στρατιωτῶν τριακοσίων ὄντων vulg. 8. μετὰ πολλῆς νίκης A f, μετὰ λαμπρᾶς νίκης vulg. 12. ἐπὶ .om. A. 18. παρέλαβε A, παραλαμβάνει vulg.

Hoc anno Abubacharus duces quatuor, ut praefatus sum, misit, qui ab Arabibus deducti, Heram et universam Gazae regionem copere, quae versus montem Sinaeum deserti fauces occupat. quibus cum Sergius tandem aliquando Caesarea urbe Palaestinae cum paucis adeo militibus obviam procurrisset, certamine inito, ipse primus cum caeteris militibus, qui trecenti omnino erant, caesus est. quare ipsi ingenti praeda parta, pluribusque captivis abactis, insigni victoria potiti, domum reversi sunt.

Eodem etiam anno terrae motus in Palaestina contigit, signumque in caelo meridiem versus visum est, docitem a trabis forma vocant, quod Arabum imperium portendebat, duravitque dies triginta, a meridie ad septentrionem usque exprorectum, et gladii formam prae se ferebat.

A. C. 625 Hierosolymorum episcopi Sophronii, Alexandriae Cyri episcopi annus primus.

Hoc anno Abubacharus duobus annis et dimidio principatu occupato extinctus est, tum vero tyrannidem Umarus obtinet, qui Bostram

ἀπεδήμησεν δὲ μέχρι τοῦ Γαβηθᾶ. τούτοις συμβαλὼν Θεόδω-
 ρος ὁ τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἀδελφὸς ἠτιθήθη, καὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα ἐν Ἐδέσση ἔρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς προχειρίζεται
 ἕτερον στρατηγὸν ὀνόματι Βαάνην καὶ Θεόδωρον σακελλάριον
 5 μετὰ μεγάλης δυνάμεως πέμπει κατὰ Ἀράβων· παραγενόμε- P. 280
 νος δὲ εἰς τὴν Ἐδεσσαν συνατιᾷ πλῆθος Σαρακηῶν, καὶ
 ἀποκτείνας αὐτούς, καὶ τὸν ἀμηρεύοντα αὐτῶν καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπελαύνει ἕως Λαμασκοῦ. κἀκεῖσε παρὰ τὸν Βαρδα-
 νήσιον ποταμὸν παραφωσέει. Ἡράκλειος δὲ τὴν Συρίαν
 10 καταλιπὼν, ὡς ἀπελπίσας, ἄρας καὶ τὰ τίμια ξύλα ἀπὸ Ἱε-
 ρουσαλήμ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπήει. Βαάνην δὲ
 ἀπὸ Λαμασκοῦ εἰς Ἐδεσσαν κελύει στρέφεσθαι, καὶ Θεόδω-
 ρον σακελλάριον ἔχοντα στρατὸν χιλιάδας μ', καὶ διώκουσιν
 τοὺς Ἀραβας ἀπὸ Ἐδέσσης ἕως Λαμασκοῦ.
 15 Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμίσδας ἔτη ια'. B
 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Οὐμάρου ἔτος α'. A.M. 6126
 Τοῦτω τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ τὴν Ἀραβίαν V. 223
 ἐπὶ τὰ μέρη Λαμασκοῦ πλῆθος ὄντες ἄπειρον. Βαάνης δὲ
 μαθὼν πρὸς τὸν βασιλικὸν σακελλάριον ἀποστέλλει, ἵνα κα-

1. ἀπεδήμησεν A f, ἀπεδήμησαν vulg. 5. μετὰ Ῥωμαϊκῆς
 δυν. A. 6. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν vulg. 9. παραφωσέει]
 παρὼν καλοῦσιν οἱ Σαρακηνοὶ Βαραθῆν f, in A lacuna unius fere
 lineae apparet; παραφωσέει vulg. 12. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν
 vulg. κελύει στρέφασθαι] στρέφει A a f. 14. τοὺς add.
 ex A. 15. Περσῶν — — ἔτη ια' om. a.

et plures alias civitates expugnavit, et ad Gabetha usque penetravit.
 Theodorus autem imperatoris Heraclii frater cum iis conserta pugna
 victus est, et ad imperatorem Edessam rediit. imperator ducem alium
 Baanem nomine praeficit, et Theodorum sacellarium, et ambos cum
 armata multitudine adversus Arabes instruit. is Edessam profectus,
 obvium Saracenorum agmen habuit, quibus deletis, amerae principatu
 fungentem, et reliquos universos Damascum usque fugat, ibique ad
 Bardanesium amnem castra fixit. Heraclius porro quasi rebus in despe-
 ratis Syria relicta, et venerandis lignis Hierosolyma asportatis, Cpo-
 lim recessit. Baanem vero Damasco Edessam reverti iubet, atque
 etiam Theodorum sacellarium qui quadraginta millium militum aciem
 ducebat. isti Edessa Damascum usque prosequuntur Arabes.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

Arabum ducis Umari annus primus.

A. C. 626

Hoc anno Saraceni copiarum pene immensarum exercitu collecto
 irruptionem in Arabiam iuxta Damasci agrum fecere. eo cognito,
 Baanes imperialem sacellarium, ut cum universis copiis in auxilium
 suum acceleret, per litteras monet; erat quippe Arabum innumerus

ταλάβη ἐν τάχει μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ εἰς βοήθειαν αὐ-
 C τοῦ, διὰ τὸ πλῆθος εἶναι τοὺς Ἄραβας. κατέλαβεν δὲ ὁ
 σακελλάριος πρὸς Βαάνην· καὶ ἀπάραντες ἀπὸ Ἐδέσσης
 συναντῶσι τοὺς Ἄραβι, καὶ συμβολῆς γενομένης τῇ πρώτῃ
 ἡμέρᾳ, ἣτις ἦν τρίτη τῆς ἑβδομάδος, καὶ τοῦ Ἰουλίου μηνός, 5
 ἤττωνται οἱ περὶ τὸν σακελλάριον. στασιώσαντες δὲ οἱ τοῦ
 Βαάνους, Βαάνην προχειρίζονται βασιλέα, καὶ Ἡράκλειον
 ἀπεκρήρυξαν. τότε οἱ περὶ τὸν σακελλάριον ὑπεχώρησαν, καὶ
 οἱ Σαρακηνοὶ εὐρόντες ἄδειαν, συμβάλλουσι πόλεμον. ἀτί-
 μου δὲ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων νότον, μὴ δυνηθέντες ἀ-
 10 τωπῆσαι ἐχθροὺς διὰ τὸν κοκορτὸν ἤττωνται. καὶ ἑαυτοὺς
 βάλλοντες εἰς τὰς στερόδους τοῦ Ἰερμοχθοῦ ποταμοῦ ἐπι
 D ἀπώλοντο ἄρδην. ἦσαν δὲ ἀμφοτέρων στρατηγῶν χιλιάδες
 τεσσαράκοντα. τότε οἱ Σαρακηνοὶ λαμπρῶς νικήσαντες ἐπὶ
 τὴν Δαμασκὸν ἔρχονται καὶ ταύτην παραλαμβάνουσι, καὶ τὰς 15
 γώρας τῆς Φοινίκης, καὶ οἰκίζονται ἐκεῖ· καὶ στρατεύουσι
 κατ' Αἴγυπτον. κατηγορεῖται δὲ ὁ Κῦρος ἐπὶ τοῦ βασιλέως,
 ὡς τὸ χρυσίον τῆς Αἴγυπτου τοῖς Σαρακηνοῖς δοῦς. καὶ ἀπο-
 στείλας μετ' ὀργῆς τοῦτον μετεπέμψατο. Μανουὴλ δὲ τινα

1. ἐν τάχει om. A. ἑαυτοῦ add. ex A. 6. δὲ add. ex A.
 10. ἀτρωπῆσαι A a f, ἀντιπροσωπῆσαι vulg. 12. Ἰερμοχθῆ
 A f, Ἰερμουθᾶ a. 14. λαμπρῶς νικήσαντες A, νικήσαντες, λαμ-
 πρῶς vulg. 17. Αἴγυπτον A f. 18. δοῦς A a f, * διαδόν-
 τος vulg. 19. μετ' ὀργῆς om. A.

exercitus. ambo Edessa solventes, Arabibus occurrunt, praeliumque
 commissum est ipso primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Iulii vero
 mensis tertius ac vicesimus, quo sacellarii acies omnino profligata.
 Baanis vero milites, Baane in imperatorem subvecto, Heraclium re-
 spuunt. sub id tempus sacellarii copiae castris discessere, qua occa-
 sione Saracenis oblata, praelium ab eis conseritur. validis autem fla-
 tibus in Romanorum faciem vento noto spirante, motoque et elato
 per aërem pulvere, ipsam hostibus in praelio dare non valebant, suc-
 cumbunt eam ob rem, et praelio cedunt, tum vero seipsos in Ier-
 mochthae fluminis angustias praecipitantes, illic omnes fere periire.
 aderant utrique duci copiae hominum quadraginta millium numerum
 constantes. Saraceni motis inde castris, Damascus bene composito ex-
 ercitu aggrediuntur, et capiunt, nec non Phoeniciae provincias, in quibus
 proprias sibi sedes constituunt, et mox in Aegyptum expeditionem
 molliuntur. interim Cyrus apud imperatorem accusatur, quod Aegypti
 opes Saracenis dedisset. imperator ira incensus, misit qui ipsum ac-
 cerseret, et Manuelem quendam Armenium genere delegavit augusta-
 lem. evoluta temporis spatio, Saracenorū exactores colligendo auri
 stipendio adfuere, quos Manuel re infecta cum huiusmodi verbis a

Ἀρμένιον τῷ γένει ἐκπέμπει ἀγουσιάλιον. πληρωθέντος δὲ τοῦ χρόνου, οἱ τῶν Σαρακηῶν πράκτορες παρεγένοντο τοῦ λαβεῖν, τὸ χρυσίον. ὁ δὲ Μανουὴλ ἀπράκτους αὐτοὺς ἐξελαύνει λέγων, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ Κῦρος ὁ ἄοπλος, ἵνα τέλη P. 281
 5 ὑμῖν παράσχω· ἀλλ' ἐγὼ ἔνοπλος εἰμὶ. τούτων δὲ ἀπελθόντων εὐθέως, ὀπλιζονται οἱ Σαρακηνοὶ κατ' Αἰγύπτου· καὶ συνάψαντες κατὰ Μανουὴλ πόλεμον, ἀπελαύνουσι τοῦτον. αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγων τινῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διασωῶζεται. τότε οἱ Σαρακηνοὶ ἐφορολόγησαν. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος τὰ
 10 πρᾶχθέντα ἀποστέλλει Κῦρον πρὸς τὸ πείσαι αὐτοὺς ἀναχωρῆσαι τῆς Αἰγύπτου τῷ πρώτῳ στοιχῆματι· καὶ ἀπελθὼν ὁ Κῦρος εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν Σαρακηῶν ὑπεραπελογεῖτο, ὡς ἀναίτιος ὢν τῆς παραβάσεως, καὶ εἰ βούλοιντο τὴν προτέραν συμφωνίαν ὄρκοις βεβαιῶσαι. πρὸς τούτοις οἱ Σαρα- B
 15 κηνοὶ οὐκ ἐπέισθησαν λέγοντες τῷ ἐπισκόπῳ· δύνῃ τοῦτον τὸν παμμεγέθη στόλον καταπιεῖν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐκ ἐνδέχεται. οἱ δὲ εἶπον· οὐδὲ ἡμῖν ἐνδέχεται ἀναχωρῆσαι τῆς Αἰγύπτου ἔτι.

[Περσῶν βασιλεὺς Ὁρμισδᾶς ἔτη ια'.]

A.M. 6127

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὔμαρος κατὰ Παλαιστίνης, καὶ παρακαθίσας τὴν ἀγίαν πόλιν διετῆ χρόνον, παρέλα-

V. 224

C

2. τοῦ om. A. 3. ὁ add. ex A. 4. τέλη A, τέλος vulg.
 5. ἀλλ' ἐγὼ ἔνοπλος A, ἀλλ' ἔνοπλος ἐγὼ vulg. 7. κατὰ A, μετὰ vulg. 8. μετ' ὀλίγων A, μετ' ὀλίγους τινᾶς vulg.
 9. τὰ προσαχθέντα A. 10. τὸ add. ex A. 19. Περσῶν
 — — ια' om. A.

se abegit: non sum ego Cyrus ille inermis, qui tributum vobis pendam; adsum armis haud leviter instructus. reversis exactoribus, Saraceni in Aegyptum armantur, et praelio cum Manuele conserto, fugae eum se dedere cogunt. ipse paucis comitibus Alexandriam se recipit. exinde Saraceni tributum Aegypto imposuerunt. Heraclius accepto rerum gestarum nuncio Cyrum mittit, ut relicta Aegypto initis prioribus conditionibus starent, Saracenis suadeat. Cyrus ad Saracenorum castra profectus primae a se huius infractionis crimen deprecatur, deinde priora pacta de novo iureinrando obfirmaturum, si ita ipsis videatur, promittit. his episcopi verbis Saraceni se suaderi non permiserunt: idcirco, potes, inquirunt, ingentem hanc columnam devorare? qui cum id fieri minime posse dixisset, responderunt: neque ullo modo fieri, ut Aegypto excedamus.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

A. C. 629

Hoc anno Umarus in Palaestinam suscepit expeditionem, et obsequio per annos duos ad sanctam civitatem continuata, tandem fide data eam in potestatem accepit. Sophronius autem Hierosolymotum

βεν αὐτὴν λόγῳ. Σωφρόνιος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχιερεὺς
 λόγον ἔλαβεν πάσης Παλαιστίνης ἀσφαλείστατον. εἰσελθὼν δὲ
 Οὔμαρος εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν τριχίνοις ἐκ καμῆλων ἐνδύμα-
 σιν ἠμφισμῆτος ἐρρυπωμένοις, ὑπόκρισίν τε σιταρικὴν ἐνδει-
 κνύμενος, τὸν ναὸν ἐζήτησεν τῶν Ἰουδαίων ἰδεῖν, ὃν φιλοδο- 5
 μησε Σολομῶν, προσκυνητήριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ βλα-
 D σφημίας. τοῦτον δὲ ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη· τοῦτό ἐστιν ἐπὶ
 ἀληθείας τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δαυὶδ
 τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· πολλοὺς τε δάκρυσαι τὸ
 Χριστιανῶν φῦλον ἀπωδύρετο τῆς εὐσεβείας ὁ πρόμαχος. ὅ- 10
 τος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐκείσε, παρεκάλεσεν αὐτὸν ὁ πατριάρ-
 χης δέξασθαι παρ' αὐτοῦ σινδόνιον σὺν ἐνδύματι ἐνδύσασθαι.
 ὁ δὲ οὐκ ἠέσχετο ἐνδύσασθαι αὐτά. μόγις οὖν ἔπεισε φο-
 ρῆσαι, ἕως οὗ ἐπλήθθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀπέ-
 στρεψεν αὐτὰ τῷ Σωφρονίῳ· καὶ ἐφόρσε τὰ ἴδια. ἐν τοῖ- 15
 τοις ἀπεβίω ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγῳ καὶ πράξει τὴν Ἱεροσολύ-
 P. 282 μων κατακοσμήσας ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τῆς Ἡρακλείου καὶ
 τῶν σὺν αὐτῷ μονοθελητῶν κακοδοξίας ἀγωνισούμενος Σεργίου
 καὶ Πύρρου.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπολύει Οὔμαρος τὸν Ἰαδὸν εἰς τὴν Συ- 20
 ρίαν, καὶ ὑπέταξεν πᾶσαν τὴν Συρίαν Σαρακηνοῖς.

4. ἐρρυπωμένοις A.

5. ἰδεῖν om. A.

7. δὲ add. ex A.

10. Χριστιανῶν A, Χριστιανὸν vulg.

14. οὗ add. ex A.

17. τῆς om. A.

20. Ἰαδὸν A a f, Ἰασδὸν vulg. ubique.

antistes fidem ab eo pro totius Palaestinae incolumitate acceperat. Umarus itaque cilicinis camelorum vestibus iisque laceris et sordidis opertus, et hypocrisim plane diabolicam pietatis velamine ostentans sanctam civitatem ingreditur, et mox templum a Salomone constructum, in impietatis et blasphemiae oratorium illud conversurus, sibi ostendi postulavit. hunc cum Sophronius vidisset: haec est vere, inquit, abominatio desolationis a propheta Daniele praenunciata, quae modo stat in loco sancto, multaque simul lacrimarum copia insignis ille pietatis propugnator Christianam gentem deflebat. intra templi igitur septa dum ille moraretur, precibus apud eum agebat patriarcha, ut acceptam a se sindonem ac vestem indueret. quam cum assumere detrectasset, episcopus vix exoravit, ut ista gestaret donec solita indumenta lavarentur, et propriis resumtis, statim ista Sophronio restituit. in ea rerum calamitate Sophronius praecclaris verbis et gestis Hierosolymorum ecclesiam olim amplificans, de Heraclio, et monothelitarum ipsi addictorum pravitatibus et commentis, deque Sergio et Pyrrho confutatis, clarissima tropaea referens, defunctus est.

Eodem anno Umarus Iadum in Syriam misit, qui totam eam provinciam in Saracenorum potestatem redegit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Ἰωάννης, ὁ ἐπὶ κλην Κατέας, ὁ ἐπί- A.M. 6128
 τροπος Ὀσροηνῆς πρὸς Ἰαδὸν εἰς Χαλκηδόνα, καὶ ἐστοίχησε
 δοῦναι αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν δέκα μυριάδας νομισμάτων, τοῦ
 μὴ περῆσαι τὸν Εὐφράτην, μήτε εἰρηρικῶς, μήτε πολεμικῶς, B
 5 ἕως οὗ τὴν ποσότητα τοῦ χρυσοῦ ἀποδίδωσιν. ἐπὶ τούτοις
 ὁ Ἰωάννης εἰς Ἔδεσσαν ἀνέστρεψεν, καὶ τὸν ἐνιαύσιον φόρον
 ἀνύσας πρὸς Ἰαδὸν ἐκπέμπει. Ἡράκλειος δὲ τοῦτο ἀκούσας
 ὑπαίτιον ἔκριεν τὸν Ἰωάννην, ὡς ἄνευ τῆς βασιλικῆς εἰδή-
 σεως τοῦτο πεποιηκότα. καὶ τοῦτον μεταπεμφάμενος, ἔξοριφ
 10 κατέκριεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκπέμπει Πτολεμαῖόν τινα στρα-
 τηλάτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Ἀραβες τὴν Ἀντιόχειαν. A.M. 6129
 καὶ ἐπέμφθη Μανῆας ὑπὸ Οὐμάρου στρατηγὸς καὶ ἀμνηῶς C
 πάσης τῆς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν χώρας ἀπὸ Αἰγύπτου ἕως
 15 τοῦ Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμισδᾶς ἔτη ια'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πύρρου ἔτος α'. A.M. 6130

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Ἰαδὸς πᾶσαν στρατιὰν τὸν V. 225
 Εὐφράτην, καὶ καταλαμβάνει τὴν Ἔδεσσαν. οἱ δὲ Ἔδεσσηνοὶ D
 20 ἀνοίξαντες ἔλαβον λόγον σὺν τῇ γῶρᾳ καὶ τῷ στρατηλάτῃ
 καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Ῥωμαίοις. καὶ ἀπέρχονται ἐπὶ Κωνσταν-

4. μήτε πολεμικῶς om. a f, lacuna apparet in A. 8. τῆς add.
 ex A. 14. τῶν add. ex A. 18. στρατιάν A. 21. ἐπὶ
 Κωνστ. A, πρὸς τὴν Κ. vulg.

Hoc anno Ioannes, cognomento Cateas, Osrhoënae provinciae pro- A. C. 628
 curator Chalcedonem Iadum alloquuturus profectus est: et singulos in
 annos nummorum centum millia ei se pensurum pactus est, si modo,
 quamdiu promissum auri pontus ipse exsolveret, ille nec pacis, nec
 belli gratia traiceret Euphratem. his ita stipulatis Ioannes Edessam
 regreditur, et annum tributum congruo tempore ad Iadum transmit-
 tit. quo comperto Ioannem crimini obnoxium, Heraclius iudicavit,
 quod nimirum id inscio imperatore attentasset. ad se itaque revo-
 catum exilio damnat, et Ptolemaeum quendam militiae magistrum in
 eius locum suffecit.

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnarunt. Mavias vero A. C. 629
 ab Umari dux et ameras Saracenorum ditionis universae ab Aegy-
 pto usque ad Euphratem protensae institutus est.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnavit.

Cropeos episcopi Pyrrhi annus primus.

A. C. 630

Hoc anno Iadus educto trans Euphratem exercitu universo Edes-
 sam occupat. Edesseni accepta securitatis fide pro se agrisque suis,
 militiae magistro et qui cum eo erant Romanis militibus civitatis
 portas aperiunt. hostes subiude Constantiam tendunt, et posita ad

τίαν, καὶ πολιορκήσαντες αὐτὴν αἰρουῶσιν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τριακοσίους Ῥωμαίους ἀνήλωσαν. καὶ ἐκείθεν ἀνήλθον εἰς Δαρούς καὶ ταύτην λαμβάνουσι πολέμῳ· καὶ πολλοὺς ἐν αὐτῇ ἀπώλειαν· καὶ οὕτω πῦσαν τὴν Μεσοποταμίαν παρέλαβεν Ἰαδός.

5

A.M. 6131

P. 283

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ Περσίδος, καὶ συνάπτουσι πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικῶντες κατὰ κράτος πάντας τοὺς Πέρσας ὑπέταξαν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φυγῇ χρησάμενος, ἐπὶ τοὺς ἐνδοτέρους Πέρσας εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἡχημαλώ- 10 τευσαν τὰς τοῦ Ὁρμίσδου θυγατέρας μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς· καὶ ἤχθησαν πρὸς Οὐμαρον. αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐκέλευσεν Οὐμαρος ἀναγραφῆναι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν οἰκουμένην. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναγραφὴ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν καὶ φυτῶν.

15

A.M. 6132

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς μηνὶ Μαρ- 15 Βτίῳ ἰνδικτιῶνι ἰδ' ὑδεριάσας, βασιλεύσας ἕκη λ', μῆνας ι'. βασιλεύει δὲ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας τέσσαρας, καὶ ᾠφαρμακευθεὶς ὑπὸ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ μητρύας καὶ Πύρρου πατριάρχου τελευτᾷ. καὶ βασιλεῖεαι ὁ 20 Ἡρακλεωνῆς ὁ Μαρτίνης υἱὸς σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίνῃ.

1. αἰρουῶσιν vulg. 2. ἀνήλθον A, ἤλθον vulg. 10. εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει κατέλαβεν A a f. 11. ἄμα τῇ βασιλικῇ ἀποσκευῇ A. 17. ὑδεριάσας A a, ὑδριάσας vulg. 19. μητρύας καὶ Πύρρου πατριάρχου A, μητρύας· καὶ Πύρρος πατριάρχης vulg. 21. Ἡρακλωνῆς A ubique.

eam obsidione, eaque armorum vi subacta, trecentos Romanos ferro trucidant. inde ad Daras profecti, urbem bello invadunt, et populum eius omnem delent, atque ita Mesopotamiam universam Iadus subegit.

A. C. 631

Hoc anno Saraceni in Persiam arma et expeditionem movent, manibusque cum Persarum acie collatis superiores evadunt, et Persas universos armorum vi sibi subiiciunt. Persarum vero rex Hormisdas fuga salutem quaerens in interiorem Persiam et in occultiorem regiam secedit. Saraceni captivas Hormisdæ filias, et regium omnem eius apparatus Umaro obtulerunt. eo quoque anno Umarus ditionem omnem ac terras sibi subditas describi iussit. descriptio ista non hominum modo, sed et inmentorum et plantarum numerum recensuit.

A. C. 632

Hoc anno, mense Martio, indictione decima quarta, imperator Heraclius post imperii annos triginta et menses decem hydropis morbo affectus obiit. Constantinus eius filius menses quatuor post eum tenet imperium, et Martinæ novercae, Pyrrhique patriarchae opera veneno propinato interiiit, et Heraclionas Martinæ filius cum matre potestatem obtinet.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλεωνᾶ μῆνες ἕξ, Κωνσταντινου- A.M. 6133
πόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄. C

Τούτῳ τῷ ἔτει παραλαμβάνει Μανίας Καισαρείαν Πα-
λαιστίνης μετὰ ἑπταετίαν τῆς πολιορκίας αὐτῆς· καὶ κτείνει
5 ἐν αὐτῇ Ῥωμαίους χιλιάδας ἑπτὰ. τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἀπό-
σατο ἡ σύγκλητος Ἡρακλεωνᾶν ἄμα Μαρτίνῃ τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ καὶ Βαλεντίνῳ· καὶ ἐγλωσσοκόπησαν Μαρτίναν, καὶ
ἐρρινοκόπησαν Ἡρακλεωνᾶν, καὶ ἔξορίσαντες αὐτούς, ἀνεβί-
βασαν Κώνσταν υἱὸν Κωνσταντίνου, ἔγγονον Ἡρακλείου ἐπὶ
10 τῆς ἀρχῆς· καὶ ἐκράτησεν ἔτη κζ'. Πύρρου δὲ ἐκβληθέντος V. 226
τῆς ἐπισκοπῆς, ἐχειροτονήθη πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως D
Παῦλος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶν
εἰς, ἐπισκοπήσας ἔτη ιβ'.

Ῥωμαίων βασιλέως Κώνσταντος ἔτος α΄. A.M. 6134
15 Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσας Κώνσταντος πρὸς τὴν σύγκλητον
ἔλεγεν· τοῦ ἐμὲ γεγεννηκότος πατρὸς Κωνσταντίνου, ὃς ἐπὶ P. 284
ζωῆς τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἐμοῦ δὲ πάππου, Ἡρακλείου ἱκανὸν
σὺν αὐτῷ ἐβασίλευσεν χρόνον, μετὰ τοῦτον δὲ καὶ λίαν βρα-
χύν· τὰς γὰρ χρηστοτάτας ἐλπίδας ὃ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ
20 μητριῆς φθόνος συνδιατήξας, τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ τοῦτο
δι' Ἡρακλεωνᾶν τὸν ἐξ αὐτῆς καὶ Ἡρακλείου ἀθεμίτως γεγεν-

5. ἐν αὐτῷ om. A b. 9. ἔγγονον A, ἔγγονα vulg. 16. δε
A a f, ὡς vulg. 18. μετὰ τοῦτον δὲ] τούτῳ γὰρ δὲ f. 20.
συνδιατήξας wg. Par.

Romanorum imperatoris Heracleonae sex menses, Cpoleos episcopi A. C. 633
Pauli annus primus.

Hoc anno Mavias Caesaream Palaestinae post obsidionis septimum
annum in potestatem recipit, et ad Romanorum millia septem in ea
interficit. hoc eodem anno Heracleonam, matrem eius Martinam et
Valentinum ab administrando imperio senatus repulit. lingua vero
Martinae abscissa, amputatisque Heracleonae naribus, iisdemque in
exilium actis, Constantem Constantini filium et Heraclii nepotem ad
imperii thronum subvehit. imperavit autem annos viginti septem.
Pyrrho vero episcopi dignitate abdicato, Paulus presbyter et oecono-
mus ordinatus est mense Octobri, indictione decima quinta. gessit
episcopatum annos duodecim.

Romanorum imperatoris Constantis annus primus.

A. C. 634

Hoc anno Constans imperator declaratus hanc orationem ad se-
natum habuit: Constantinus genitor meus, qui vivente eius patre, avo
nimirum meo Heraclio, satis diuturnum una cum ipso imperium ad-
ministravit, sed post mortem breve nimium quantum obtinuit, Marti-
nae novercae invidia, optima spe praecisa, ex vivis exemit, idque

νημέρον, ἦν μάλιστα μετὰ τοῦ τέκνου ἡ ὑμετέρα σὺν θεῷ ψή-
φος τῆς βασιλείας δικαίως ἐξέβαλεν, πρὸς τὸ μὴ ἰδεῖν ἐκκο-
μώτατον τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων. τοῦτο μάλα ἐγνωκυῖα ἡ
ὑμετέρα ὑπερφυῆς σεμνοπρέπεια. διὸ παρακαλῶ ἡμᾶς ἔχειν
Β συμβούλους καὶ γνώμονας τῆς κοινῆς τῶν ὑπήκόων σωτηρίας. 5
ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν σύγκλητον θεωρεῖς φιλοτιμη-
σάμενος.

A.M. 6135 Τούτῃ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὔμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐχ ἴστατο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπεν·
πυθόμενῃ δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἐὰν τὸν σταυ- 10
ρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν οὐκ ἐκάρητε, οὐ
στήκει τὸ κτίσμα. ἔνεκεν ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐπήρθη ὁ
σταυρὸς ἐκεῖθεν, καὶ οὕτω συνεστάθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή.
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πολλοὺς σταυροὺς κατήγαγον οἱ μισό-
Χριστοὶ.

A.M. 6136 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Βαλεντινιανὸς ὁ πατρίκιος
κατὰ Κώνσταντος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀνέλεν,
καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν μετήγαγεν. καὶ ἐκ-

2. δικαίως om. a. 3. μάλα] μέγα A f. 5. σωτηρίας om.
A a f. 8. τὸ μαγισδιον τὸ Σαρακηῶν, ἐν ᾗ πρώην ὑπῆρχεν
ὁ Σολομωνιακὸς ναὸς f. 11. ὄρους] ναοῦ τοῦ A. ἐκάρητε,
οὐκ ἔστι a. 13. οἱ οἴκ. vulg. 19. εὐνοίαν om. A.

snium scelus ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetra-
vit. quamobrem vos, deo ita consulente, senatusconsulto eam eius-
que filium imperio eiecistis, ne Romana dominatio illegitima atque
nefaria videri posset, cum id prae caeteris manifeste procuret am-
plissima vestra dignitas. quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac
iudices pro communi civium salute vosmet ipsos mihi praebeatis. his-
que demum dictis senatum maximis muneribus fuse cumulatam di-
misit.

A. C. 635 Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est,
aedificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram
concidit. causam sciscitanti responderunt Iudaei: nisi crucem in
monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam aedificium consistet.
huius gratia crux inde deiecta est, atque ita eorum aedificatio firma
stetit, et ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi ho-
stes deturbarunt.

A. C. 636 Alexandriae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Valentinianus patricius in Constantem movet seditio-
nem: imperator vero misso qui hominem e medio tolleret, in pri-
stinam fidem et amicitiam revocavit exercitum. porro mensis Dii

λειψις τοῦ ἡλίου γέγονεν μηνὶ Δίῳ πέμπτη, ἡμέρα ἕκτη, ὥρα ἐνάτη. D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐμάρως ὁ τῶν Σαρακηῶν Α.Μ. 6137 ἀρχηγὸς μηνὶ Δίῳ ἡμέρα ε' ὑπὸ τινος Πέρσου μαγαρίτου. 5 προσκυνούντα γὰρ αὐτὸν εὐρηκῶς, ἐκέντησεν κατὰ γαστρός διελάσας τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τοῦτον Ἰσταται Οὐθμάν, ὁ τούτου συγγενής, ὁ υἱὸς τοῦ Φᾶν.

Ἀράβων ἀρχηγῷ Οὐθμάν ἔτος α'.

A.M. 6138

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Γρηγόριος ὁ πατριάρχης Ἀφρικῆς σὺν τοῖς Ἀφροῖς.

P. 285

V. 227

B

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν κατὰ τῆς γῆς ἄνεμος βίαιος, καὶ 15 πολλὰ φυτόντα ἐξερρίζωσεν, καὶ παμμεγέθη δένδρα ἀνέσπασεν πρόρριζα, καὶ πολλοὺς στύλους κίωνων κατέβαλεν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν. καὶ συμβυλόντες τῷ τυράνῳ Γρηγορίῳ, τοῦτον τρέπουσι, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ κτείνουσι· καὶ στοιχῆσαντες φόρους μετὰ τῶν Ἀφρων ὑπέστρεψαν. C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας διὰ θαλάσσης τῆ 20 Κύπρω· εἶχεν δὲ σκάφη αψ', καὶ παρέλαβεν Κωνσταντίαν

1 Δ[ω] Δεκεμβρίῳ Α. 6. ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα Α, διῆλλα-
 ξεν ἀμηρεύσας vulg. 8. τοῦ Ἀφρῆν ι. 10. Γρηγόριος Α,
 ὁ Γρηγ. vulg. 13. ἐξερρίζωσεν Α, ἐξερρίζ. vulg. 20. δὲ
 σκάφη Α, δὲ καὶ σκ. vulg.

quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

Hoc anno mense Dio, feria hebdomadis quinta, Umarus suorum A. C. 637 dolis occisus fuit, caedis auctor fidei desertor Persa quidam extitit. is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit, atque ita ille vitam morte commutavit, anno ameratus sive principatus duodecimo. eo sublato Uthmanus eius consanguineus Phani filius Saracenorū dux constituitur.

Arabum ducis Uthman annus primus.

A. C. 638

Hoc anno Gregorius patricius, Afris sibi adiunctis, seditionem in Africa movit.

Hoc anno ingens ventus in terram incumbens multas stirpes prae- A. C. 639 grandesque arbores radicitus evulsit, multasque statuas e columnis excussit. eodem anno Saraceni expeditionem in Africam moverunt, et pugna cum tyranno Gregorio commissa, in fugam eum vertunt, et eius exercitum delent, et vectigalibus ex pacto Africae impositis reversi sunt.

Hoc anno armata classe expeditionem in Cyprum Mavias susce- A. C. 640 pit. eius navigia ad mille et septingenta numerata sunt. Constan-

σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, καὶ ταύτην ἐλομήνατο. ἀκούσας δὲ Κα-
κόριζον κουβικουλάριον κατ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης δυνάμεως
'Ρωμαιοῦς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσεν κατέναντι Ἀράδου, καὶ κα-
θορμίσας τὴν ἑαυτοῦ ναυστολίαν τὴν πόλιν τῆς νήσου τὸ
Κάστελλον ἐπειράτο παραλαβεῖν, παντοίαις μηχαναῖς χρωμέ- 5
5 να, Θωμάριχον τὸ ὄνομα, ἐκφοβῶν αὐτούς ἀφιέναι τὴν πόλιν
καὶ ὑποσπόνδους εἶναι, ἐξιέναι δὲ τῆς νήσου. ὡς οὖν πρὸς
αὐτούς εἰσήει ὁ ἐπίσκοπος, τοῦτον ἐκράτησαν ἔνδον, Μανίᾳ
δὲ οὐκ εἴδεν. καὶ δὴ ἀνονήσιου γενομένης τῆς κατὰ Ἀραδὸν 16
πολιορκίας, ἀνέστρεψεν εἰς Δαμμυσκόν, ἐπεὶ ὁ χειμῶν κατέ-
λαβεν.

A.M. 6141 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας κατὰ τῆς Ἀρά-
δου σφοδρῶς παραταξόμενος, καὶ ταύτην λόγῳ παρέλαβεν εἰς
τὸ κατοικεῖν αὐτούς ἔνθου βούλονται· τὴν δὲ πόλιν ἐπέπρη- 15
P. 286 σεν, καὶ ἀπεταίχισεν, καὶ τὴν νῆσον ἀόικητον κατέστησεν, ἕως
τοῦ νῦν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἐν Ῥώμῃ σύνοδος ὑπὸ Μαρτίνου
τοῦ πάπα κατὰ τῶν μοναδικῶν.

A.M. 6142 Τούτῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχης σὺν τοῖς Ἀραβῶν ἐπε- 20

1. καὶ Κόριζον A. 3. κατὰ ἐγαγία Ῥόδου A a f. 4. τὸν
K. vulg. 10. γενομένης A, γενομένου vulg. 11. ἐν Δαμά-
σκῳ A. 13. τῆς add. ex A. 16. ὡς τοῦ νῦν vulg.

tiam civitatem cepit, universam subegit insulam, et magnam in eam
detrimentum intulit. cum vero Cacorizum cubicularium adversum se cum
maximis Romanorum copiis advenire audiret, classem Aradum versus
divertit, ubi classis bellicum omnem apparatus ad insulae oppidum
exonerans, machinis omnibus adhibitis castellum occupare tentabat.
conatibus licet strenuis parum aut nihil succedentibus, episcopum no-
mine Thomarichum, ut urbem eius potestati permitterent, vectigales
agerent, ac tandem insula omnino decederent, minis et terroribus sus-
surum misit. ut urbem ingressus est episcopus, cives intra moenia
secum detinuerunt, et Maviae imperium detrectavere. quamobrem irrita
Aradi obsidione, cum hiems appeteret, Damascus se recepit.

A. C. 641 Hoc anno Maviae educto et composito exercitu adversus Aradum
arma convertit. illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi li-
buisset, habitare possent, urbem vero igne succendit, moenia evertit,
et usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus de-
sertam.

Eodem anno concilium Romae a Martino papa damnandis mono-
theletis celebratum est.

A. C. 642 Hoc anno Arabicorum castrorum praefectus in Isauriam impres-

στράτευσεν κατὰ Ἰσαυρίας· καὶ κτείνας, πολλοὺς ἡχμαλώ-
 τευσε· καὶ μετὰ πεντακισχιλίων δεσμίων ὑπέστρεψεν. πέμ-
 πει δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντὸς Προκόπιόν τινα πρὸς Μανίαν
 ζητῶν εἰρήνην. ὃ καὶ γέγονεν ἔτη β' Γρηγόριον υἱὸν Θεοδώ-
 5 ρου λαβὼν Μανίαν ἐνέχυρον ἐν Λαμασκιῶ. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσαυρίας Πασαγνάθης ὁ τῶν Ἀρμενίων A.M. 6143
 πατριίκιος τῷ βασιλεῖ· καὶ σπονδῶς μετὰ Μανίου πεποιήκεν, V. 228
 δεδωκὼς αὐτῷ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
 ἤλθεν ἕως Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ ἀπελπίσας τῆς Ἀρ-
 10 μενίας ὑπέστρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ἡρακλείου ἐν A.M. 6144
 Ἡλιουπόλει ἀπέθανεν, καὶ σμυρνιαθεῖς εἰσήχθη ἐν Κωνσταν- C
 τινουπόλει. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κόμης ἐξ οὐρανοῦ κατηνέχθη, καὶ
 φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς ἀνθρώποις.

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Παῦλος ἔτη ιβ'.

Παῦλος τελευτᾷ· καὶ Πύρρος πάλιν ἀποκατεστύθη μῆ-
 νας δ' καὶ ἡμέρας κγ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας τὴν Ῥόδον καταλαβὼν καθεῖλεν A.M. 6145
 τὸν κολοσσὸν Ῥόδου μετὰ ατζ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως, ὃν
 20 Ἰουδαῖος τις ὠνησάμενος ἔμπορος Ἐδεσσηνὸς ἐννακοσίας κα-

6. hic annus omittitur in A a o f. 11. ἀδελφιδὸς a. 12.
 σμυρνιαθεῖς f. εἰσήχθη ἐν Κων. A, ἠνέχθη Κπ. vulg. 15.
 Παῦλος A a f, Πίτρος vulg. 16. ἀπεκατέστη A a f. μῆ-
 νας A, καὶ μῆνας vulg.

sionem fecit, et magna strage edita, plures in captivitatem misit, et
 cum victorum millibus quinque ad suos regressus est. imperator
 autem Constans Procopio quodam ad Maviam misso, pacem exposce-
 bat: quod anno secundo postmodum Mavias praestitit, Gregorio Theo-
 dori filio pactorum initorum obside Damasci retento.

Hoc anno Pasagnathes Armeniorum patricius in imperatorem per- A.C. 613
 duellis arma suscepit, et filio Maviae in obsidem dato, belli cum eo
 societatem iniit. nuncio perduellionis audito, imperator Caesaream
 usque Cappadociae se contulit, et rebus Armeniae desperatis in ur-
 bem reversus est.

Hoc anno imperatoris Heraclii frater Gregorius Heriopoli diem A.C. 614
 extremum obiit, et myrrha conditus Cpolim relatus est. hoc etiam
 anno pulvis e caelo imbris instar depluit, et metus ingens hominum
 animis incubuit.

Cpoleos episcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fungitur, et Pyrrhus rursus per menses quatuor et
 dies viginti tres restituitur.

Hoc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mavias Rhodium colos- A.C. 615
 sum mille trecentis et sexaginta annis postquam positus fuerat deie-

Δμήλων ἐφόρτωσεν αὐτοῦ τὸν χαλκόν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἄβι-
βος ὁ τῶν Ἀράβων στρατηγὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐπεστράτευσεν.
καὶ περιτυχὼν Μαυριανὸν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν κα-
τεδίωξεν αὐτὸν ἕως τῶν Καυκασίων ὄρεων, καὶ τὴν χώραν
ἐληΐσατο. 5

A.M. 6146 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας, καὶ ὤριστο
P. 287 γενέσθαι ἐξόπλισιν μεγάλην τῶν πλοίων πρὸς τὸ ἀνελθεῖν τὸν
στόλον αὐτοῦ κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ἡ δὲ πᾶσα ἐτοιμα-
σία ἐν Τριπόλει ἦν τῇ κατὰ Φοινίκην. τοῦτο δὲ θεασάμενοι
δύο ἀδελφοὶ τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καταμένοντες νῆσι 10
Βουκινάτωρος, ζήλω Θεοῦ τρωθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμοκτήριον τῆς
πόλεως ὤρμησαν. εἶχε δὲ πλῆθος δεσμίων Ῥωμαίων, καὶ
διαρρήξαντες τὰς πύλας καὶ τοὺς δεσμίους λύσαντες, ἐπὶ τὸν
ἀμηρῶν τῆς πόλεως ὤρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτὸν τε καὶ
τοὺς σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἤπασαν πυρὶ καταλαί- 15
σαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἀπέπλευσαν. πλὴν οὐδ' οὕτως τῆς
Βαυτῆς ἐπαύσατο ἐξαργύσεως· ἀλλ' ὁ μὲν Μανίας στρατεύει
ἐπὶ Καισάρειαν Καππαδοκίας, Ἀβουλαβάρ δὲ στρατηγὸν κα-
τέστησεν τῆς ναυπλοίας· ὃς παραγενόμενος εἰς τὸν λεγόμε-
νον Φοίνικα τῆς Λυκίας, ἔνθα ἦν ὁ βασιλεὺς Κώνστας μετὰ 20

1. Ἄββιβος f. 2. τὴν add. ex A. 3. καταδῶκει A. 6.
καὶ ὤριστο om. A f. 7. πρὸς τῷ τοῦ A. 12. δεσμ. Ῥωμ.
Ῥωμ. δεσμ. vulg. 14. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ add. ex A.
17. ἐξαργύσεως A, ἐξαργύσεως vulg. 18. Ἀβουλαβάρ A f.
Ἀβουλαβάρ a. 19. τῆς αὐτῆς πλοιοποιίας A a, τῆς ἀπλο-
ποιίας f.

cit. Iudaeus quidam Edessenus eum mercatus nongentos ex eius metallo camelos oneravit. eodem anno Abibus Arabum dux in Armeniam manu armata ingressus est, Mauriauumque Romanorum ducem cum copulis obviam factum, ad Caucasios usque montes fugavit, et regionem quaqua patet depraedatus est.

A. C. 646 Hoc anno Mavias exercitum instauravit, ingentem vero classem armis virisque munitam, ut bellum et caedem Cpoli inferret, parari iussit. omnem porro bellicum apparatus ad Tripolim, quae Phoeniciae civitas est, colligi curavit. eo conspecto fratres duo christicolae, qui Tripoli sedem fixerant, filii Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irruunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) effractisque vi foribus vinculisque liberatis, in civitatis ameram impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiso, supellectilem eius omnem flammis absument, et in Romanam ditionem transfretantur. arrepto vero bellum movendi proposito non abscessit Mavias, quin immo exercitum Caesaream Capadociae ipse transfert, Abulabarum autem classis praefectum consti-

τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, ναυμαχεῖ μετ' αὐτοῦ. μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως ναυμαχεῖν, θεωρεῖ καὶ ὄναρ τῆ νυκτὶ ἐκείνῃ εἶναι αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ. διῦπνισθεὶς δὲ διηγήσατό τιμι ὄνειροκρίτη τὸ ὄραμα. ὁ δὲ ἔφη· ᾧ βασιλεῦ, εἶδε μὴ ἐκοι-
 5 μήθῃς, μήτε τὸ ὄνειρον εἶδες, τὸ γὰρ εἶναι σε ἐν Θεσσαλο-
 νίκῃ [Θεσσαλονίκη] ἐγκρίνεται· πρὸς τὸν ἐχθρὸν σου ἡ νίκη V. 229
 τρέπεται. τοῦ δὲ βασιλέως μηδένα ποιησαμένου λόγον περὶ
 τούτου, πρὸς παράταξιν ναυμαχίας τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον C
 προητήσατο καὶ πόλεμον· καὶ δὴ συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦτ-
 10 τῶνται Ῥωμαῖοι· καὶ συγκιρνᾶται ἡ Θάλασσα τρεῖς αἵμασι
 τῶν Ῥωμαίων. ἐνέδυσσε δὲ ὁ βασιλεὺς ἄλλον τινὰ τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐσθῆτα· καὶ εἰσπηδήσας ὁ υἱὸς τοῦ Βουκινάτωρος ὁ
 προλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βασιλέα ἀφαρπύσας,
 καὶ εἰς ἕτερον σκάφος τούτου μεταβαλὼν παραδόξως διέσω-
 15 σεν. αὐτὸς δὲ ἀνδρείως ἐπιστὰς τῆ βασιλικῇ νηϊ πολλοὺς
 ἀνείλεν ὁ γενναϊότατος, θανάτῳ ἑαυτὸν παραδούς ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως. τούτου δὲ κυκλώσαντες οἱ πολέμιοι καὶ ἐν μέσῳ
 κατασχόντες ἐδόκουν αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ D
 πολλοὺς ἀνελεῖν κτείνεται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πολεμίων, σὺν
 20 τῷ φοροῦντι τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα. ὁ δὲ βασιλεὺς οὕτω τρο-

3. δὲ add. ex A. 6. Θεσσαλονίκη omittendam videtur. 9.
 προητήσατο A, προεστήσατο vulg. συμβαλόντες A, συμβάλ-
 λοντες vulg. 14. μετέβαλεν καὶ A. 15. ἀνδρείως A, ἀν-
 δρείος vulg. 18. τὸν βασιλέα om. A a f. 19. ἐκτεινάν
 αὐτὸν οἱ πολέμιοι A.

tnit. is Phoenicem (Lyciae locum quendam sic dicunt), ubi imperator Constans castra classemque tenebat, appellens, cum eo navali praelio decertat. inter primos autem parandae maritimae pugnae tumultus nocturnae quietis somnio Thessalonicae reperiri se imaginabatur. excitatus somniorum coniectori visionem enarrat. dicit ille: utinam neque dormiisses, neque vidisses somnium. etenim Thessalonicae te reperiri mali ominis argumentum est. Thessalonica quippe victoriae ad hostem transitus indicatur. imperator nulla iudicii istiusmodi ratione habita, in navalis certaminis ordinem Romanas copias componit, et ad bellum provocat. pugna itaque ad invicem commissa superantur Romani, totumque mare illorum sanguine inficitur. imperator cum altero quopiam habitum mutavit. tum vero memoratus Buccinatoris filius in regiam ratem insiliens rapuit imperatorem, eumque ex hac in alteram traductum praeter universorum expectationem periculo praesenti eripuit. ipse vero quasi regiae navis praefectus eidem impositus plenus Marte dimicabat, ac tandem imperatoris gratia mortem strenue oppetiit. quamobrem hostes eum quem imperatorem esse rebantur undequaque intercludentes, multis prius ad ne-

κατακτείνης αὐτίκας, καὶ κελεύειν πάντας ἀπέλθουσιν ἐκ
Καυσαστραποπόλεως.

A M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδολοφωγῶν, Οὐθμῶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν
στρατηγὸς ἔλα τῶν ἐν Ἐθριβίαις ἀμυραιοῦς ἔτη ι'. γέγονε δὲ
ἀναπορή μίσση αἰτίων. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἄρχην ἐπέχον·
P. 288 τὸν Ἄλῃ ἤθειον, ἀντιπῶν τοῦ Ἄλῃ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μου-
μῦδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἰγύπτου, τὸν Μανίαν ἤθειον
ὄς καὶ ἰσίκησεν καὶ ἀκράτησεν ἔτη κδ'.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανίας ἔτη κδ'.

A M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μανίας κατὰ Ἄλῃ· καὶ
συνυδροῦνται ἀμφότεροι ἀναμίσην Βαρβαλίσσου, εἰς τὸ Κα-
σάριον πλησίον τοῦ Εὐφράτου. οἱ δὲ τοῦ Μανίου ἐπικρατί-
B στερροι γεγονότες τὸ ἕδωρ ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἐλθόντες αἱ
τοῦ Ἄλῃ ἐλειποτάκτου. Μανίας δὲ οὐκ ἤθειεν πολεμῆσαι·
ἀλλ' ἀποηγεῖ τὴν νίκην ἤρατο.

A. M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σιλαβ-
νίας, καὶ ἠχμαλώτευσεν πολλοὺς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ
ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
του ἀπράχθη, ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων A. 4. Ἐνεθριβοῖς A a f mg. Par. 5. μί-
σσην αὐτίκας A. 9. Ἀράβων — κδ' om. A a f. 11. Βαρ-
καλίσσου A. 13. δὲ A, ιε vulg. 18. καὶ add. ex A. 19.
ὑπὲρ A, περί vulg.

cem datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperato-
rias induerat. imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, re-
lictisque omnibus Cpolim solvit.

C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenorum dux amerae provincia decem
annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interiit. dissidium au-
tem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenere Alim,
alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem,
qui vero Syriam et Aegyptum incolere Maviam promovebant, cuius
pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.

Arabum dux Mavias annos 29 regnat.

C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in media Bar-
balissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum
eduxit. Mavias acies victoria superior effecta amnis fluente occupat,
siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria virium et
animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans abs-
que ullo labore victoriam tulit.

649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluri-
busque barbaris in captivitate actis, provinciam subegit. hoc quo-
que anno quae sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta,
his nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus monothele-

μονοθελητῶν, οὓς Κώνστας εἰς τὴν ἑαυτοῦ κακοδοξίαν μὴ
 ἰσχύσας μετενέγκαι, τὴν Θεόσοφον καὶ πολυμαθεστάτην γλώσ-
 σαν τοῦ ἁγίου ἀπέτεμεν μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς C
 πλεῖστα κατὰ τῆς αὐτοῦ δυσσεβείας σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 5 Ἀναστασίοις συγγραφάμενοις, ἃ καὶ κατ' ἔπος οὗτοι γεγρά-
 φασιν, ὡς οἱ φιλομαθεῖς γινώσκουσιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστοιχῆθη μετὰξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀρά- A.M. 6150
 βων τοῦ Μανίδου πρεσβεύσαντος διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ἵνα τε- V. 230
 λῶσιν Ῥωμαίους οἱ Ἀραβες καθ' ἡμέραν νομίσματα χίλια
 10 καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς μέγας ἐν τού- D
 τῳ τῷ χρόνῳ καὶ πτώσις ἐν τε τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ
 μὴν Ἰασιῶν Ἰνδικτιῶν β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξωρίσθη Μαρτί-
 νος ὁ ἁγιώτατος πάπας Ῥώμης ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενναίως
 ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητὴς γενόμενος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς
 15 ἀνατολῆς τελευτήσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβλεν Κώνστας Θεοδοσίον τὸν ἴδιον A.M. 6151
 ἀδελφόν. τῶν δὲ Ἀράβων ὄντων εἰς τὸ Σαπφίν, ἐδολοφονήθη
 ὁ Ἀλή, ὁ τῆς Περσίδος· καὶ μονοκρατορεῖ ὁ Μανίας βασι-
 λικῶς κατοικήσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐκίτ' ἀπο- P. 289
 20 θέμενος τῶν χρημάτων.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη αἵρεις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι A.M. 6152

3. ἀπέτεμεν om. A a f. 5. κατ' ἔπος] καθέσεως A. 8. τε-
 λῶσιν A, τελέσωσιν vulg. 12. Δεσίῳ A.

tas decertantibus. eos cum Constans in perversum sensum abducere
 non valeret, divina sapientia fluentem et varia eruditione florentem
 illam sancti linguam una cum illius dextera abscidit, utpote quae
 multa adversus eius impietatem una cum discipulis (erant illi uter-
 que Anastasius) conscripsisset, quae et ipsi ad verbum exscripserunt,
 ut omnibus scientiarum studiosis notum est.

Hoc anno Maviae legatione ab imperatore suscepta, Arabes, se- A. C. 650
 ditionibus et tumultibus iactati, cum Romanis pacti sunt, ut nimi-
 rum per singulos dies nummos mille, equum et servum Romanis pen-
 derent. inter haec magnus terrae motus mense Daesio indictione se-
 cunda per Palaestinam et Syriam exortus magnis rujnis causam de-
 dit. hoc etiam anno sanctissimus Martinus papa Romanus pro veri-
 tate fortiter propugnanda hucusque praeliatus et iam confessor fa-
 ctus, in orientis partibus vitam finivit.

Hoc anno Constans Theodosium fratrem germanum occidit. Ara- A. C. 651
 bibus porro ad Sapphim considentibus, Ali Persidis princeps sublatus
 est, ex quo Maviae imperium Arabum solus adipiscitur. hic Da-
 masci regiam firmat, et pecuniarum thesauros illic reponit.

Hoc anno Arabum haeresis, cui Charurgitarum inditum nomen, A. C. 652

πρωσίμενος σώζεται, καὶ καταλιπὼν πάντας ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- A.M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδολοφονήθη Οὐθμῶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐν Ἐθρίβαις, ἀμηνεύσας ἔτη ι'. γέγονεν δὲ ἀνασοβὴ μέσον αὐτῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἔρημον ὑπῆρχον, 5
P. 288 τὸν Ἀλῆ ἤθελον, ἀνεψιὸν τοῦ Ἀλῆ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μου-
μῆδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὸν Μανίαν ἤθελον
ὄς καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐκράτησεν ἔτη κδ'.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανίας ἔτη κθ'.

- A.M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μανίας κατὰ Ἀλῆ· καὶ 10
συνυδροῖζονται ἀμφότεροι ἀναμέσον Βαρβαλίsson, εἰς τὸ Και-
σάριον πλησίον τοῦ Εὐφράτου. οἱ δὲ τοῦ Μανίου ἐπικρατέ-
B στεροὶ γεγονότες τὸ ὕδωρ ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἐλθόντες οἱ
τοῦ Ἀλῆ ἐλειποτάκτου. Μανίας δὲ οὐκ ἤθελεν πολεμῆσαι·
αἰλλ' ἀπονητὴ τὴν νίκην ἤρατο. 15

- A.M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σκλαβι-
νίας, καὶ ἡχμαλώτευσεν πολλοὺς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ
ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
του ἐπράχθη, ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων A. 4. Ἐνεθρίβοις A a f mg. Par. 5. μέ-
σων αὐτῶν A. 9. Ἀράβων — κθ' om. A a f. 11. Βαρ-
καλίsson A. 13. δὲ A, τε vulg. 18. καὶ add. ex A. 19.
ὑπὲρ A, περι vulg.

cem datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperato-
rias induerat. imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, re-
lictisque omnibus Cpolim solvit.

- A. C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenum dux amerae provinciae decem
annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interiit. dissidium au-
tem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenuere Alim,
alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem,
qui vero Syriam et Aegyptum incoluere Maviam promovebant, cuius
pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.

Arabum dux Mavias annos 29 regnat.

- A. C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in media Bar-
balissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum
eduxit. Maviae acies victoria superior effecta amnis fluentia occupat,
siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria virium et
animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans abs-
que ullo labore victoriam tulit.

- A. C. 649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluri-
busque barbaris in captivitate actis, provinciam subegit. hoc quo-
que anno quae sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta,
iis nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus monothele-

μονοθελητῶν, οὓς Κώνστας εἰς τὴν ἑαυτοῦ κακοδοξίαν μὴ
 ἰσχύσας μετενέγκαι, τὴν Θεόσοφον καὶ πολυμαθεστάτην γλῶσ-
 σαν τοῦ ἁγίου ἀπέτεμεν μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς C
 5 Ἀναστασίοις συγγραφάμενοις, ἃ καὶ κατ' ἔπος οὕτοι γεγρά-
 φασιν, ὡς οἱ φιλομαθεῖς γινώσκουσιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστοιχήθη μετὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἀρά- A.M. 6150
 βων τοῦ Μανίδου πρεσβεύσαντος διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ἵνα τε- V. 230
 λῶσιν Ῥωμαίους οἱ Ἀραβες καθ' ἡμέραν νομίσματα χίλια
 10 καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς μέγας ἐν τού- D
 τῳ τῷ χρόνῳ καὶ πτώσις ἐν τε τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ
 μὴν Δαισίῳ Ἰνδικτιῶν β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξωρίσθη Μαρτί-
 νος ὁ ἁγιώτατος πάπας Ῥώμης ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενναίως
 ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητὴς γενόμενος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς
 15 ἀνατολῆς τελευτήσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεῖλεν Κώνστας Θεοδόσιον τὸν ἴδιον A.M. 6151
 ἀδελφόν. τῶν δὲ Ἀράβων ὄντων εἰς τὸ Σαφρίν, ἐδολοφονήθη
 ὁ Ἀλή, ὁ τῆς Περσίδος· καὶ μονοκρατορεῖ ὁ Μανίας βασι-
 λικῶς κατοικήσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς Θησαυροὺς ἐκί' ἀπο- P. 289
 20 θέμενος τῶν χρημάτων.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι A.M. 6152

3. ἀπέτεμεν om. A a f.
 λῶσιν A, τελίσωσιν vulg.

5. κατ' ἔπος] καθέσεως A.
 12. Δεσίῳ A.

8. τε-

tas decertantibus. eos cum Constans in perversum sensum abducere non valeret, divina sapientia fluentem et varia ernditione florentem illam sancti linguam una cum illius dextera abscidit, utpote quae multa adversus eius impietatem una cum discipulis (erant illi uterque Anastasius) conscripsisset, quae et ipsi ad verbum exscripserunt, ut omnibus scientiarum studiosis notum est.

Hoc anno Maviae legatione ab imperatore suscepta, Arabes, se- A. C. 650
 ditionibus et tumultibus iactati, cum Romanis pacti sunt, ut nimi-
 rum per singulos dies nummos mille, equum et servum Romanis pen-
 derent. inter haec magnus terrae motus mense Daesio indictione se-
 cunda per Palaestinam et Syriam exortus magnis ruinis causam de-
 dit. hoc etiam anno sanctissimus Martinus papa Romanus pro veri-
 tate fortiter propugnanda hucusque praeliatus et iam confessor fa-
 ctus, in orientis partibus vitam finivit.

Hoc anno Constans Theodosium fratrem germanum occidit. Ara- A. C. 651
 bibus porro ad Sapphim considentibus, Ali Persidis princeps sublatus
 est, ex quo Maviae imperium Arabum solus adipiscitur. hic Da-
 masci regiam firmat, et pecuniarum thesauros illic reponit.

Hoc anno Arabum haeresis, cui Charurgitarum inditum nomen, A. C. 652

Χαρουργίται. Μανίας δὲ τούτους χειρωσάμενος, τοὺς ἐν Περσίδι ἐταπείνωσεν. τοὺς δὲ ἐν Συρίᾳ ὕψωσεν· καὶ τοὺς μὲν ἐκάλεσεν Ἰσαμίτας, τοὺς δὲ Ἡρακίτας. καὶ τῶν μὲν Ἰσαμιτῶν τὰς ῥόγας ἀνήνεγκεν ἕως διακοσίων νομισμάτων· Βτῶν δὲ Ἡρακιτῶν κατήνεγκεν ἕως λ' νομισμάτων. 5

A.M. 6153 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλιπὼν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντίνου κλέως μετέστη ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας, βουληθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστήσαι. καὶ πέμπει ἀγαγεῖν τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον· οἱ δὲ Βυζάντιοι οὐκ ἀπέλυσάν 10 αὐτούς.

A.M. 6154 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσαν οἱ Ἄραβες κατὰ Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἤχμαλώτευσαν· καὶ πολλοὺς τόπους ἤρμωσαν.

A.M. 6155 Τούτῳ τῷ ἔτει ἠχμαλωτίσθη μέρος τῆς Σικελίας, καὶ ἐκίσθησαν ἐν Δαμασκῷ θελήσει αὐτῶν.

A.M. 6156 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο πλάνη τῶν νησιεῶν. καὶ ἐπιστράτευσεν ὁ Ἀβδεραχμάν, ὁ τοῦ Χαλίδου, τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐχείμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας. οἱ δὲ Σκλαβινοὶ τούτῳ προσρύντες, σὺν αὐτῷ ἐν Συρίᾳ κατήλθον 15

4. διακοσίων — — — ἕως om. A f. 7. τῆς add. ex A. 8. τοῦ ἀγαγεῖν A, ἀγαγεῖν — — υἱοὺς αὐτοῦ om. A. 10. οὐκ ἀπέλυσαν A, οὐ κατέλυσαν vulg. 13. πλείους τόπους A 2 16. ἐν Δαμασκῷ om. f.

emersit. quos cum Mavias edomasset, iis, qui Persiam incolabant, afflictis, alios in Syria positos opibus et honoribus evexit, et illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit, ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta imminui decrevit.

A. C. 653 Hoc anno de transferenda Romam imperii sede imperator consiliatus, Cpoli relicta Syracusas Siciliae urbem migravit. quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium atque Tiberium, ad se adducerent, sed Byzantii cives eos abire minime passi sunt.

A. C. 654 Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captivorum multitudinem immensam abegerunt, et in plures provincias vastitatem induxerunt.

A. C. 655 Hoc anno Siciliae bona pars captivitate oppressa, cives abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

A. C. 656 Hoc anno error in ieiuniorum tempus invaluit. porro Abderachman Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hiberna duxit, et multas provincias depopulatus est. Sclavini vero

χειλιάδες πέντε, και ᾤκησαν εἰς τὴν Ἀπάμειαν χώραν ἐν κόμῃ D
Σκευοκοβόλῳ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α΄. A.M. 6157

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ κατὰ Ῥωμανίας
5 και ἀπέθανεν Θωμάριχος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας· και ἐκάθ
ὁ ἐπίσκοπος Ἐμέσης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν πάλιν Βουσοῦρ τῇ Ῥωμα- A.M. 6158
νίᾳ, και ἐλυμήνατο τὰ μέρη Ἐξαπόλεως, και Φαδαλαῶς ἐκείσε P. 290
ἐχείμασε. V. 231

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸς Σαβῶριος A.M. 6159

Περσογενῆς ἐστασίασεν κατὰ Κώνστα τοῦ βασιλέως· και
πέμπει πρὸς Μανίαν Σέργιον τὸν στρατηλάτην ὑποσχόμενος
τῷ Μανίᾳ ὑποτάξαι τὴν Ῥωμανίαν, εἰ αὐτῷ συμμαχήσει B
κατὰ τοῦ βασιλέως. γνοὺς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ βα-
15 σιλέως, ἀποστέλλει και αὐτὸς πρὸς Μανίαν Ἀνδρέαν τὸν κου-
βικουλάριον μετὰ δώρων, ὅπως μὴ συνδώσῃ τῷ ἀντάρτῃ. κα-
ταλαβὼν δὲ Ἀνδρέας τὴν Λαμασκόν, εὔρεν Σέργιον προλα-
βόντα, ὁ δὲ Μανίᾳς ὑπεκρίνατο συμπαθεῖν τῷ βασιλεῖ. ἦν
δὲ Σέργιος καθήμενος πρὸς Μανίαν, και εἰσελθόντος Ἀνδρέου,
20 ἰδὼν αὐτὸν ὁ Σέργιος ἐπηρέσθη. ὁ δὲ Μανίᾳς ἐμέμψατο τὸν

1. ᾤκισθησαν A.	2. Σκευοκοβόλῳ A.	5. ἐκάθῃ A.	8.
Ἐξαπόλεως και om. A f.	Κεφαλάδας A,	Φαιδαλαῶς a,	Φαλά-
δας f, Σφαδαλαῶς vulg.	10. Ἀρμενίων a.	Σαβούριος A f.	
13. συμμαχήσει A, συμμαχήσῃ vulg.	16. συνδώσει A.	18.	
ὑπεκρίνατο A, ὑπεκρίνετο vulg.	20. ὁ δὲ Μανίᾳς — — ὁ δὲ		
	Σέργιος om. A f.		

ad quinque millia ipsi adiancti, per Syriam effusi sunt, et in Apa-
maeorum agro ad Sceuocobolum oppidum habitavere.

Cropeos episcopi Thomae annus primus. A. C. 657

Hoc anno Busur Romanorum fines armata manu penetravit.
Thomarichus autem Apameae episcopus defunctus est, et Emesenus
igne periit.

Hoc anno Busur renovato exercitu Romanas provincias fatigavit, A. C. 658
et Exapoleos partes devastavit, Phadaldas autem illic cum copiis hie-
mem egit.

Hoc anno Saborius e Persia originem trahens Armenicae militiae dux A. C. 659
in imperatorem Constantem perduellis arma movit. hic, Sergio militiae
magistro ad Maviam delegato, imperium Romanum ei se subiecturum, si
modo in imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. eo cognito Constan-
tinus imperatoris filius Andream cum muneribus ad Maviam, ne rebelli
ferat opem, pariter misit. Andreas Damascum adveniens, Sergium com-
perit et locum et principis animum praeoccupasse. Mavias igitur in im-
peratorem pietatem et compassionis affectum simulabat. Mavias Sergius

Σέργιον, λέγων· ἐδειλίσασας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπελογήσατο κατὰ
 C συνήθειαν τοῦτο πεποιημένοι. στραφεὶς δὲ Μαντίας λέγει τῷ
 Ἀνδρέᾳ· τί ζητεῖς; ὁ δὲ λέγει· ἵνα δώσης βοήθειαν κατὰ
 τοῦ ἀντάρτου. ὁ δὲ λέγει. ἠμφοτέροι ἐχθροὶ ἔστε· καὶ τῷ
 πλείω παρασχόντι μοι δίδωμι. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη πρὸς αὐ-
 τόν· μὴ ἀμφιβάλῃς, ἀμηρᾷ, ὅτι ὀλίγα παρὰ βασιλέως κρεί-
 τόν σοι, ἢ πλείστα παρὰ ἀντάρτου· ὅμως, ὡς ἐρασμῶς
 ἔχεις, ποίει. καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἀνδρέας ἐσιώπησεν. ὁ δὲ
 Μαντίας λέγει· σκέπτομαι περὶ τούτου· καὶ κελεύει ἀμφο-
 τέρους ἐξελεθεῖν. προσκαλεσάμενος δὲ Μαντίας κατ' ἰδίαν τῷ
 Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μηκέτι προσκυνήσης τῷ Ἀνδρέᾳ, ἐπι-
 οὐδὲν ἀνύσεις. καὶ τῇ ἐπαύριον προλαβὼν ὁ Σέργιος τὸν
 D Ἀνδρέαν, πρὸς Μαντίαν ἐκάθητο. καὶ εἰσελθόντος τοῦ Ἀν-
 δρέου, οὐκ ἐπηγέρθη ὡς ἐχθρῆς. ὁ δὲ Ἀνδρέας περιβλεψάμε-
 νος δεινῶς τῷ Σεργίῳ, ὕβρισε, καὶ ἠπειλήσας λέγων· ὅτι εἰ
 ζῶ, δεῖξάι σοι ἔχω, τίς εἰμί. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· οὐκ ἐπι-
 γείρομαι σοι, ὅτι οὐκ εἰ ἀνὴρ, οὐδὲ πάλιν γυνή. ἀμφοτέρους
 δὲ παύσας ὁ Μαντίας, τῷ Ἀνδρέᾳ ἔφη· στοίχησον δοῦνα
 καθὼς ὁ Σέργιος δίδωσι. καὶ πόσον ἐστίν; ἔφη ὁ Ἀνδρέας.
 ὁ δὲ Μαντίας ἔφη· τὴν εἰσφορὰν τῶν δημοσίων παρέχων

5. πλείον παρέχοντι A. 10. τὸν add. ex A. 12. ἀπορίστως f.
 13. ἐκάθητο A, ἐκάθετο vulg. 14. καθὼς χθρῆς A. 16. ἡς
 εἰμί A, τὸ, τίς εἰμί vulg. 17. πάλιν om. A.

forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus exar-
 rexit. obiurgavit Sergium Mavias, et, extimulisti, ait. factum excusavit
 Sergius, et iuxta patriam consuetudinem gessisse se protestatus est. ad
 Andream itaque Mavias conversus: quid postulas? inquit. subinfert
 ille: ut rebelli edomando opem tuam conferas. respondet Mavias:
 ambo inimicitias agitis, quare plura mihi pollicituro suppetias exhi-
 beo. ad quem Andreas: ne dubites, amera, honestius tibi ab im-
 peratore modica, quam a perduelli plura accipere. verumtamen
 quod magis arridet, exequere. his dictis Andreas siluit. Mavias
 itaque: de istis, inquit, aequi bonique mihi cum meis erit consili-
 um, ac simul utrumque foras e conspectu iussit abire. tum vero
 Sergium privatim ad se vocatum alloquutus, ut quid amplius, ait,
 Andream veneraris? nil proficis. sequenti itaque luce Sergius An-
 dream praeveniens ad Maviae latus sedebat, nec ut pridie venienti
 Andreae assurrexit. eapropter Andreas torvo diroque conspectu Ser-
 gium iniuriis et minis impetiit, dicens: si modo vita superstes fue-
 rit, quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra: tibi minime assurgo,
 eo quod nec vir, nec foemina sis. Mavias compecauit utrumque, di-
 xit vero Andreae: quantum Sergius offert, paciscere te daturum.
 quid istuc est? ait Andreas. cui Mavias: publicum censuum in Ara-

τοὺς Ἀραβῖν. καὶ ὁ Ἄνδρέας ἔφη· βαβαί σοι, Μανῖα, συμ-
 βουλεύεις τὸ σῶμα δοῦναι, τὴν δὲ σκιὰν κατέχειν. ὡς Θά-
 λεις, μετὰ Σεργίου στοίχει· ἐγὼ γὰρ τοῦτο οὐ ποιῶ. πλὴν P. 291
 σὲ παρεῶντες, πρὸς τὸν Θεόν, ὡς δυνατώτερόν σου ὄντα ὑπερ-
 5 ασπίζεις Ῥωμαίοις, καταφεύγομεν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπί-
 δας τιθέμεθα. ταῦτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μανῖα· σῶζον· καὶ
 ἐξῆλθεν ἀπὸ Δαμασκοῦ ἐπὶ τὴν Μελιτινὴν, διὰ τὸ τὸν τύραν-
 νον εἶναι ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις, ἐν οἷς καὶ Σέργιος εἶχεν
 πορεύεσθαι. ὡς δὲ κατέλαβεν τὴν Ἀραβισσόν, περιτυγχάνει
 10 τῷ κλεισουροφύλακι. οὐ γὰρ συναπήχθη τῷ τυράννῳ. τοῦτῳ
 δὲ προστάττει παρατηρεῖν τὸν Σέργιον ἐπανερχόμενον, ἵνα
 αὐτὸν ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ ἐπορεύθη εἰς Ἀμνησιάν,
 τὸν Σέργιον ἐκδεχόμενος. τὰ δὲ πεπραγμένα τῷ βασιλεῖ δὴλω-
 σεν. Σέργιος δὲ στοιχήσας μετὰ Μανῖου τὰ δοκοῦντα, παρέλα-
 15 βεν Φαδαλᾶν στρατηγὸν Ἀράβων μετὰ βοηθείας βαρβαρικῆς V. 232
 συμμαχεῖν τῷ Σαβωρίῳ. προπορευόμενος δὲ ὁ Σέργιος τῷ Φα-
 δαλᾷ, καὶ περιχαρῶς πρὸς Σαβώριον ἀπερχόμενος, περιπί-
 πτει ἐν ταῖς κλεισούραις τοῖς τοῦ Ἄνδρέου λόχοις. καὶ τοῦ-
 τον κρατήσαντες, πρὸς Ἄνδρέαν φέρουσι δέσμιον. ὁ δὲ Σέρ-
 20 γιος ἰδὼν τὸν Ἄνδρέαν, ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

4. παριούντες A. δυνατώτέρῳ σου ὄντι a f. 7. τὴν add.
 ex A. τὸν add. ex A. 9. περιτυγχάνει A, παρατ. vulg.
 10. συναπείει A. 12. ἀγῆ A. 15. Φαλάδην f. 16. Σα-
 βώρῳ A f. 17. Φαδαλᾷ A f. περιπίπτει ἐν A, παρατ.
 εἰς vulg.

bes collationem. miror te, Mavia, respondet Andreas, qui solidum
 corpus dare, umbram solummodo retinere consulis: paciscere prout
 fert voluntas cum Sergio, quod petis nusquam exequar. quamobrem
 te deinceps relicto, ad deum, qui potentia te superat, quique Roma-
 nos, quo vult modo, potest protegere, confugiamus: in eo spes omnis
 nostra sita est. his dictis, Maviae, vale, inquit, et Damasco egressus
 venit Melitinem, quod tyrannus in iis partibus diversaretur, per quas
 Sergius esset transiturus. ut Arabissum appulit, de rebus gerendis
 cum angustiarum custode tractat; haud enim ille tyranni signa fuerat
 sequutus. huic redeuntem Sergium observare praecipit, enique ad se
 adducere. ipse Amnesiam progressus est, ubi retinendum Sergium
 expectaret: interim de rebus a se gestis imperatorem reddit certio-
 rem. Sergius quae sibi libuissent cum Mavia pactus, Phadalam Arabum du-
 cem cum auxiliariis barbarorum copiis Saborio militaturis secum
 accepit, et Phadalam praecurrens, dum laetus admodum ad Saborium
 contendit, in insidias ad fauces montium ab Andrea sibi paratas in-
 cidit: quare comprehensum, et vinculis alligatum ad Andream defe-
 runt. Sergius Andream primo conspiciatus, ad eius pedes veniam

νημέρον, ἦν μάλιστα μετὰ τοῦ τέκνου ἡ ὑμετέρα σὺν θεῷ ψή-
φος τῆς βασιλείας δικαίως ἐξέβαλεν, πρὸς τὸ μὴ ἰδεῖν ἐκτο-
μώτατον τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων. τοῦτο μάλα ἐγνωκυῖα ἡ
ὑμετέρα ὑπερφυῆς σεμνοκρίεια. διὸ παρακαλῶ ἡμᾶς ἔχειν
Βασμβούλους καὶ γνώμονας τῆς κοινῆς τῶν ὑπηκόων σωτηρίας. 5
ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν σύγκλητον δωρεαῖς φιλοτιμη-
σάμενος.

A.M. 6135 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὔμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν
Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐχ ἴστατο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπτεν·
πυθόμενοι δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἐὰν τὸν σταυ- 10
ρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν οὐκ ἐκάρητε, οὐ
στάκει τὸ κτίσμα. ἔρεκεν ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐπήρθη ὁ
σταυρὸς ἐκείθεν, καὶ οὕτω συνεστάθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή.
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πολλοὺς σταυροὺς κατήγαγον οἱ μισό-
Χριστοὶ.

15

A.M. 6136 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίωσεν Βαλεντινιανὸς ὁ πατριάρχης
κατὰ Κώνσταντος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀνέλεν,
καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν μετήγαγεν. καὶ ἐκ-

2. δικαίως om. a. 3. μάλα] μέγα A f. 5. σωτηρίας om.
A a f. 8. τὸ μαγισδιον τὸ Σαρακηῶν, ἐν ἧ πρώην ὑπῆρχεν
ὁ Σολουμωνιακὸς ναὸς f. 11. ὄρους] ναοῦ τοῦ A. ἐκάρητε,
οὐκ ἔστι a. 13. οἱ οἰκ. vulg. 19. εὐνοίαν om. A.

suum scelus ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetra-
vit. quamobrem vos, deo ita consulente, senatusconsulto eam eius-
que filium imperio eiecistis, ne Romana dominatio illegitima atque
nefaria videri posset, cum id prae caeteris manifeste procuraret am-
plissima vestra dignitas. quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac
iudices pro communi civium salute vosmet ipsos mihi praebeatis. his-
que demum dictis senatum maximis muneribus fuisse cumulatam di-
misit.

A. C. 635 Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est,
aedificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram
concidit. causam sciscitanti responderunt Iudaei: nisi crucem in
monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam aedificium consistet.
huius gratia crux inde deiecta est, atque ita eorum aedificatio firma
stetit, et ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi hos-
tes deturbarunt.

A. C. 636 Alexandriae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Valentinianus patricius in Constantem movet seditio-
nem: imperator vero misso qui hominem e medio tolleret, in pri-
stinam fidem et amicitiam revocavit exercitum. porro mensis Diu

λειψις τοῦ ἡλίου γέγονεν μηνὶ Δίῳ πέμπτη, ἡμέρα ἕκτη, ὥρα ἑνάτη. D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδόλοφονήθη Οὐμυρος ὁ τῶν Σαρακηῶν A.M. 6137
 ἀρχηγὸς μηνὶ Δίῳ ἡμέρα ε' ὑπὸ τινος Πέρσου μαγαρίτου.
 5 προσκυνοῦντα γὰρ αὐτὸν εὐρηκῶς, ἐκέντησεν κατὰ γαστρὸς
 διελάσας τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν ἀμυρεύσαντα
 ἕτη ιβ', καὶ μετὰ τοῦτον ἴσταται Οὐθμάν, ὁ τούτου συγγενής,
 ὁ υἱὸς τοῦ Φάν.

Ἀράβων ἀρχηγῷ Οὐθμάν ἔτος α'.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Γρηγόριος ὁ πατρικίος Ἀφρικῆς
 κῆς σὺν τοῖς Ἀφροῖς. A.M. 6138
P. 285
V. 227
B

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν κατὰ τῆς γῆς ἄνεμος βίαιος, καὶ A.M. 6139
 πολλὰ φυτὰ ἐξερρίζωσεν, καὶ παμμεγέθη δένδρα ἀνέσπασεν
 πρόρριζα, καὶ πολλοὺς στύλους κιώνων κατέβαλεν. τῷ δ' αὐτῷ
 15 ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν. καὶ συμβαλόν-
 τες τῷ τυράνῳ Γρηγορίῳ, τοῦτον τρέπουσι, καὶ τοὺς σὺν
 αὐτῷ κτείνουσι· καὶ στοιχήσαντες φόρους μετὰ τῶν Ἀφρων
 ὑπέστρεψαν. C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανύιας διὰ θαλάσσης τῇ A.M. 6140
 20 Κύπρῳ· εἶχεν δὲ σκάφη αψ', καὶ παρέλαβεν Κωνσταντίαν

1 Δίῳ] Δεκεμβρίῳ A. 6. ἀπῆλλαξεν ἀμυρεύσαντα A, διῆλλα-
 ξεν ἀμυρεύσας vulg. 8. τοῦ Ἀφέν ι. 10. Γρηγόριος A,
 ὁ Γρηγ. vulg. 13. ἐξερρίζωσεν A, ἐξερρίξ. vulg. 20. δὲ
 σκάφη A, δὲ καὶ σκ. vulg.

quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

Hoc anno mense Dio, feria hebdomadis quinta, Umarus suorum A. C. 637
 dolis occisus fuit, caedis auctor fidei desertor Persa quidam exitit.
 is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit,
 atque ita ille vitam morte commutavit, anno ameratus sive principatus
 duodecimo. eo sublato Uthmanus eius consanguineus Phani filius
 Saracenorum dux constituitur.

Arabum ducis Uthman annus primus.

A. C. 638

Hoc anno Gregorius patricius, Afris sibi adiunctis, seditionem in
 Africa movit.

Hoc anno ingens ventus in terram incumbens multas stirpes prae- A. C. 639
 grandesque arbores radicitus evulsit, multasque statuas e columnis
 excussit. eodem anno Saraceni expeditionem in Africam moverunt,
 et pugna cum tyranno Gregorio commissa, in fugam eum vertunt, et
 eius exercitum delent, et vectigalibus ex pacto Africae impositis re-
 versi sunt.

Hoc anno armata classe expeditionem in Cyprum Mavias susce- A. C. 640
 pit. eius navigia ad mille et septingenta numerata sunt. Constan-

σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, καὶ ταύτην ἐλυμήνατο. ἀκούσας δὲ Κα-
κὸριζον κομβικουλάριον κατ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης δυναμικῆς
'Ρωμικῆς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσεν κατέναντι Ἀράδου, καὶ κα-
θορμίσας τὴν ἑαυτοῦ ναυστολίαν τὴν πολίχνην τῆς νήσου τὸ
Κύστελλον ἐπειρᾶτο παραλαβεῖν, παντοίαις μηχαναῖς χρωμέ-5
νος. μηδὲν δὲ ἐξισχύσας, πέμπει πρὸς αὐτοὺς ἐπίσκοπον τι-
D να, Θωμάριχον τὸννομα, ἐκφοβῶν αὐτοὺς ἀφιέναι τὴν πόλιν
καὶ ἄποσπόνδους εἶναι, ἐξίέναι δὲ τῆς νήσου. ὡς οὖν πρὸς
αὐτοὺς εἰσῆι ὁ ἐπίσκοπος, τοῦτον ἐκράτησαν ἔνδον, Μανίᾳ
δὲ οὐκ εἴξαν. καὶ δὴ ἀνονήσιον γενομένης τῆς κατὰ Ἀραδον 10
πολιορκίας, ἀνέστρεψεν εἰς Δαμύσκον, ἐπεὶ ὁ χειμὼν κατέ-
λαβεν.

A.M. 6141 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας κατὰ τῆς Ἀρά-
δου σφοδρῶς παραταξιόμενος, καὶ ταύτην λόγῳ παρέλαβεν εἰς
τὸ κατοικεῖν αὐτοὺς ἔνθα βούλονται· τὴν δὲ πόλιν ἐπέπρη- 15
P. 286 σεν, καὶ ἀπετείχισεν, καὶ τὴν νῆσον δοίχητον κατέστησεν, ἕως
τοῦ νῦν.*

*Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἐν Ῥώμῃ σύνοδος ὑπὸ Μαρτίνου
τοῦ πάπα κατὰ τῶν μονοθελητῶν.*

A.M. 6142 *Τούτῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχης σὺν τοῖς Ἀραβῶν ἐπε- 20*

1. καὶ Κόριζον A. 3. κατὰ ἐραντία Ῥόδου A a f. 4. τὸν
K. vulg. 10. γενομένης A, γενομένου vulg. 11. ἐν Δαμύ-
σκῳ A. 13. τῆς add. ex A. 16. ὡς τοῦ νῦν vulg.

tiam civitatem cepit, universam subegit insulam, et magnum in eam
detrimentum intulit. cum vero Cacorizum cubicularium adversum se cum
maximis Romanorum copiis advenire audiret, classem Aradum versus
divertit, ubi classis bellicum omnem apparatus ad insulae oppidum
exonerans, machinis omnibus adhibitis castellum occupare tentabat.
conatibus licet strenuis parum aut nihil succedentibus, episcopum no-
mine Thomarichum, ut urbem eius potestati permitterent, vectigales
agerent, ac tandem insula omnino decederent, minis et terroribus sus-
surum misit. ut urbem ingressus est episcopus, cives intra moenia
secum detinuerunt, et Maviae imperium detrectavere. quamobrem irrita
Aradi obsidione, cum hiems appeteret, Damascus se recepit.

A. C. 641 *Hoc anno Mavia educto et composito exercitu adversus Aradum
arma convertit. illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi li-
buisset, habitare possent, urbem vero igne succendit, moenia evertit,
et usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus des-
sertam.*

*Eodem anno concilium Romae a Martino papa damnandis mono-
theletis celebratum est.*

A. C. 642 *Hoc anno Arabicorum castrorum praefectus in Isauriam impres-*

στράτευσεν κατὰ Ἰσαυρίας· καὶ κτείνας, πολλοὺς ἡχμαλώ-
 τευσε· καὶ μετὰ πεντακισχιλίων δεσμίων ὑπέστρεψεν. πέμ-
 πει δὲ ὁ βασιλεὺς Κώνστας Προκόπιόν τινα πρὸς Μανίαν
 ζητῶν εἰρήνην. ὃ καὶ γέγονεν ἔτη β' Γρηγόριον υἱὸν Θεοδώ-
 5 ρου λαβῶν Μανίας ἐνέχυρον ἐν Λαμασκῷ. B

Τούτῳ τῷ ἔτει ἑστασίασεν Πασαγνάθης ὁ τῶν Ἀρμενίων A.M. 6143
 πατρικίος τῷ βασιλεῖ· καὶ σπονδὰς μετὰ Μανίου πεποιήκεν, V. 228
 δεδωκὼς αὐτῷ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
 ἦλθεν ἕως Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ ἀπελπίσας τῆς Ἀρ-
 10 μενίας ὑπέστρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ἡρακλείου ἐν A.M. 6144
 Ἡλιουπόλει ἀπέθανεν, καὶ συμυρνησθεὶς εἰσῆχθη ἐν Κωνσταν- C
 τινουπόλει. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κόνις ἐξ οὐρανοῦ κατηρέχθη, καὶ
 φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς ἀνθρώποις.

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Παῦλος ἔτη ιβ'.

Παῦλος τελευτᾷ· καὶ Πύρρος πάλιν ἀποκυτεστάθῃ μῆ-
 20 νας δ' καὶ ἡμέρας γ'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας τὴν Ῥόδον καταλαβῶν καθεῖλεν A.M. 6145
 τὸν κολοσσὸν Ῥόδου μετὰ ατξ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως, ὃν
 20 Ἰουδαῖός τις ὠνησάμενος ἔμπορος Ἐδεσσηνὸς ἐννακοσίας κα-

6. hic annus omittitur in A a e f.	11. ἀδελφιδὸς a.	12.
συμυρνηθεὶς f.	εἰσῆχθη ἐν Κων. A, ἠρέχθη Κπ. vulg.	15.
Παῦλος A a f, Πέτρος vulg.	16. ἀπεκαίεσθη A a f.	μῆ-
νας Δ, καὶ μῆνας vulg.		

sionem fecit, et magna strage edita, plures in captivitatem misit, et cum victorum millibus quinque ad suos regressus est. imperator autem Constans Procopio quodam ad Maviam misso, pacem exposcebat: quod anno secundo postmodum Mavias praestitit, Gregorio Theodori filio pactorum initorum obside Damasci retento.

Hoc anno Pasagnathes Armeniorum patricius in imperatorem per A.C. 613
 duellis arma suscepit, et filio Maviae in obsidem dato, belli cum eo societatem iniiit. nuncio perduellionis audito, imperator Caesaream usque Cappadociae se contulit, et rebus Armeniae desperatis in urbem reversus est.

Hoc anno imperatoris Heraclii frater Gregorius Heriopoli diem A.C. 644
 extremum obiit, et myrrha conditus Cpolim relatus est. hoc etiam anno pulvis e caelo imbris instar depluit, et metus ingens hominum animis incubuit.

Cpoleos episcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fungitur, et Pyrrhus rursum per menses quatuor et dies viginti tres restituitur.

Hoc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mavias Rhodium colos- A.C. 645
 sum mille trecentis et sexaginta annis postquam positus fuerat deie-

Ὁ μὴλοὺς ἐφόρτωσεν αὐτοῦ τὸν χαλκόν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀβίβος ὁ τῶν Ἀράβων στρατηγὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐπεστράτευσεν. καὶ περιτυχὼν Μαυριανὸν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν κατεδίωξεν αὐτὸν ἕως τῶν Καυκασίων ὄρεων, καὶ τὴν χώραν ἐληΐσατο.

5

A.M. 6146 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας, καὶ ὠρίσατο P. 287 γενέσθαι ἐξόπλισιν μεγάλην τῶν πλοίων πρὸς τὸ ἀνελθεῖν τὸν στόλον αὐτοῦ κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ἡ δὲ πᾶσα ἐτοιμασία ἐν Τριπόλει ἦν τῇ κατὰ Φοινίκην. τοῦτο δὲ θεασάμενοι δύο ἀδελφοὶ τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καταμένοντες υἱοὶ 10 Βουκινάτωρος, ζήλω θεοῦ τρωθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον τῆς πόλεως ὤρμησαν. εἶχε δὲ πλῆθος δεσμιῶν Ῥωμαίων, καὶ διαρρήξαντες τὰς πύλας καὶ τοὺς δεσμίους λύσαντες, ἐπὶ τὸν ἀμνηρῶν τῆς πόλεως ὤρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτόν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἄπασαν πυρὶ καταναλώ- 15 σαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἀπέπλευσαν. πλὴν οὐδ' οὕτως τῆς Βανίτης ἐπαύσατο ἐξαρτύσεως· ἀλλ' ὁ μὲν Μανίας στρατεύει ἐπὶ Καισάρειαν Καππαδοκίας, Ἀβουλαβάρ δὲ στρατηγὸν κατέστησεν τῆς ναυπλοίας· ὃς παραγεγόμενος εἰς τὸν λεγόμενον Φοινίκα τῆς Λυκίας, ἐνθα ἦν ὁ βασιλεὺς Κώνστας μετὰ 20

1. Ἀββιβος f. 2. τὴν add. ex A. 3. καταδώκει A. 6. καὶ ὠρίσατο om. A f. 7. πρὸς τῷ τοῦ A. 12. δεσμ. Ῥωμ. A, Ῥωμ. δεσμ. vulg. 14. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ add. ex A. 17. ἐξαρτύσεως A, ἐξαρτήσεως vulg. 18. Ἀβουλαβάρ A f, Ἀβουλονάρ a. 19. τῆς αὐτῆς πλοιοποιίας A a, τῆς ἁπλοποίας f.

cit. Iudaeus quidam Edessenus eum mercatus nongentos ex eius metallo camelos oneravit. eodem anno Abibus Arabum dux in Armeniam manu armata ingressus est, Mauriaumque Romanorum ducem cum copijs obviam factum, ad Caucasios usque montes fugavit, et regionem quaquā patet depraedatus est.

A. C. 646 Hoc anno Mavias exercitum instauravit, ingentem vero classem armis virisque munitam, ut bellum et caedem Cpoli inferret, parari iussit. omnem porro bellicum apparatus ad Tripolim, quae Phoeniciae civitas est, colligi curavit. eo conspecto fratres duo christicolae, qui Tripoli sedem fixerant, filii Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irruunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) effractisque vi foribus vinctisque liberatis, in civitatis ameram impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiso, supellectilem eius omnem flammis absumunt, et in Romanam ditionem transfretantur. arrepto vero bellum movendi proposito non abscessit Mavias, quin immo exercitum Caesaream Cappadociae ipse transfert, Abulabarum autem classis praefectum consti-

τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, ναυμαχεῖ μετ' αὐτοῦ. μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως ναυμαχεῖν, θεωρεῖ κατ' ὄναρ τῆ νυκτὶ ἐκείνῃ εἶναι αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ. διῦπνισθεὶς δὲ διηγήσατό τιμ ὄνειροκρίτη τὸ ὄραμα. ὁ δὲ ἔφη· ὦ βασιλεῦ, εἶθε μὴ ἐκοι-
 5 μῆθης, μήτε τὸ ὄνειρον εἶδες, τὸ γὰρ εἶναί σε ἐν Θεσσαλο-
 νίκῃ [Θεσσαλονίκη] ἐγκρίνεται· πρὸς τὸν ἐχθρὸν σου ἡ νίκη V. 229
 τρέπεται. τοῦ δὲ βασιλέως μηδένα ποιησαμένου λόγον περὶ
 τούτου, πρὸς παράταξιν ναυμαχίας τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον C
 προσητήσατο καὶ πόλεμον· καὶ δὴ συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦτ-
 10 τῶνται Ῥωμαῖοι· καὶ συγχιρῶνται ἡ θάλασσα τρεῖς αἵμασι
 τῶν Ῥωμαίων. ἐνέδυσσε δὲ ὁ βασιλεὺς ἄλλον τινὰ τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐσθῆτα· καὶ εἰσηδήσας ὁ υἱὸς τοῦ Βουκινάτωρος ὁ
 προλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βασιλέα ἀφαρπύσας,
 καὶ εἰς ἕτερον σκάφος τοῦτον μεταβαλὼν παραδόξως διέσω-
 15 σεν. αὐτὸς δὲ ἀνδρείως ἐπιστὰς τῆ βασιλικῇ νητὶ πολλοὺς
 ἀνεῖλεν ὁ γενναιότατος, θανάτῳ ἑαυτὸν παραδοὺς ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως. τῷτον δὲ κυκλώσαντες οἱ πολέμιοι καὶ ἐν μέσῳ
 κατασχόντες ἐδόκουν αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ D
 πολλοὺς ἀνελεῖν κτείνεται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πολεμίων, σὺν
 20 τῷ φοροῦντι τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα. ὁ δὲ βασιλεὺς οὕτω τρο-

3. δὲ add. ex A. 6. Θεσσαλονίκη omittendam videtur. 9.
 προσητήσατο A, προσετήσατο vulg. συμβαλόντες A, συμβάλ-
 λοντες vulg. 14. μετέβαλεν καὶ A. 15. ἀνδρείως A, ἀν-
 δρείος vulg. 18. τὸν βασιλέα om. A a f. 19. ἔκτειναν
 αὐτὸν οἱ πολέμιοι A.

tuit. is Phoenicem (Lyciae locum quendam sic dicunt), ubi imperator Constans castra classemque tenebat, appellens, cum eo navali paelio decertat. inter primos autem parandae maritimae pugnae tumultus nocturnae quietis somnio Thessalonicae reperiri se imaginabatur. excitatus somniorum coniectori visionem enarrat. dicit ille: utinam neque dormiisses, neque vidisses somnium. etenim Thessalonicae te reperiri mali ominis argumentum est. Thessalonica quippe victoriae ad hostem transitus indicatur. imperator nulla iudicii istiusmodi ratione habita, in navalis certaminis ordinem Romanas copias componit, et ad bellum provocat. pugna itaque ad invicem commissa superantur Romani, totumque mare illorum sanguine inficitur. imperator cum altero quopiam habitum mutavit. tum vero memoratus Buccinatoris filius in regiam ratem insiliens rapuit imperatorem, eumque ex hac in alteram tractum praeter universorum expectationem periculo praesenti eripuit. ipse vero quasi regiae navis praefectus eidem impositus plenus Marte dimicabat, ac tandem imperatoris gratia mortem strenue oppetiit. quamobrem hostes eum quem imperatorem esse rebantur undequaque intercludentes, multis prius ad ne-

πρωόμενος σώζεται, καὶ καταλιπὼν πάντας ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- A.M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδοιοφονήθη Οὐθμᾶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐν Ἐθρίβαις, ἀμηνεύσας ἔτη ι'. γέγονεν δὲ ἀνασοβὴ μέσον αὐτῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἔρημον ὑπῆρχον, 5
P. 288 τὸν Ἀλῆ ἤθελον, ἀνεψιὸν τοῦ Ἀλῆ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μου-
μέδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὸν Μανίαν ἤθελον
ὄς καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐκράτησεν ἔτη κθ'.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανίας ἔτη κθ'.

- A.M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας κατὰ Ἀλῆ· καὶ 10
συναθροίζονται ἀμφότεροι ἀναμέσον Βαρβαλίsson, εἰς τὸ Και-
σάριον πλησίον τοῦ Εὐφράτου. οἱ δὲ τοῦ Μανίου ἐπικρατέ-
B στεροι γεγονότες τὸ ὕδωρ ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἐλθόντες οἱ
τοῦ Ἀλῆ ἐλειποτάκουν. Μανίας δὲ οὐκ ἤθελεν πολεμῆσαι·
ἀλλ' ἀπονητὶ τὴν νίκην ἤρατο. 15

- A.M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σκλαβι-
νίας, καὶ ἡχμαλώτευσεν πολλούς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ
ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ ἐπράχθη, ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων A. 4. Ἐνεθρίβοις A a f mg. Par. 5. μέ-
σων αὐτῶν A. 9. Ἀράβων — κθ' om. A a f. 11. Βαρ-
καλίsson A. 13. δὲ A, ιε vulg. 18. καὶ add. ex A. 19.
ὑπὲρ A, περί vulg.

cem datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperato-
rias induerat. imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, re-
lictisque omnibus Cpolim solvit.

- A. C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenorum dux amerae provincia decem
annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interiiit. dissidium au-
tem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenuere Alim,
alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem,
qui vero Syriam et Aegyptum incoluere Maviam promovebant, cuius
pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.

Arabum dux Mavias annos 29 regnat.

- A. C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in media Bar-
balissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum
eduxit. Maviae acies victoria superior effecta amnis fluenta occupat,
siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria virium et
animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans abs-
que ullo labore victoriam tulit.

- A. C. 649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluri-
busque barbaris in captivitate actis, provinciam subegit. hoc quo-
que anno quae sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta,
iis nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus monothele-

μονοθελητῶν, οὓς Κώνστας εἰς τὴν ἑαυτοῦ κακοδοξίαν μὴ ἰσχύσας μετενέγκαι, τὴν Θεόσοφον καὶ πολυμαθεστάτην γλώσσαν τοῦ ἁγίου ἀπέτεμεν μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ, ὡς C πλεῖστα κατὰ τῆς αὐτοῦ δυσσεβείας σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 5 Ἀναστασίοις συγγραψαμένοις, ἃ καὶ κατ' ἔπος οὗτοι γεγρά-
 φασιν, ὡς οἱ φιλομαθεῖς γινώσκουσιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστοιχήθη μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Ἀρά- A.M. 6150
 βων τοῦ Μανίδου πρεσβεύσαντος διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ἵνα τε- V. 230
 λῶσιν Ῥωμαίους οἱ Ἄραβες καθ' ἡμέραν νομίσματα χίλια
 10 καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς μέγας ἐν τού- D
 τῳ τῷ χρόνῳ καὶ πτώσις ἐν τε τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ
 μὴν Δαισιῶ Ἰνδικτιῶν β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξωρίσθη Μαρτί-
 νος ὁ ἁγιώτατος πάπας Ῥώμης ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενναίως
 ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητὴς γενόμενος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς
 15 ἀνατολῆς τελευτήσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεῖλεν Κώνστας Θεοδόσιον τὸν ἴδιον A.M. 6151
 ἀδελφόν. τῶν δὲ Ἀράβων ὄντων εἰς τὸ Σαφρίν, ἐδολοφονήθη
 ὁ Ἄλῃ, ὁ τῆς Περσίδος· καὶ μονοκρατορεῖ ὁ Μανίας βασι-
 λικῶς κατοικήσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐκίλ ἀπο- P. 289
 20 θέμενος τῶν χρημάτων.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι A.M. 6152

3. ἀπέτεμεν om. A a f.
 12. λῶσιν A, τελέσωσιν vulg.

5. κατ' ἔπος] καθέσεως A.
 12. Δεσιῶ A.

8. τε-

tas decertantibus. eos cum Constans in perversum sensum abducere non valeret, divina sapientia fluentem et varia eruditione florentem illam sancti linguam una cum illius dextera abscidit, utpote quas multa adversus eius impietatem una cum discipulis (erant illi uterque Anastasius) conscripsisset, quae et ipsi ad verbum exscripserunt, ut omnibus scientiarum studiosis notum est.

Hoc anno Maviae legatione ab imperatore suscepta, Arabes, se- A. C. 650
 ditionibus et tumultibus iactati, cum Romanis pacti sunt, ut nimi-
 rum per singulos dies nummos mille, equum et servum Romanis pen-
 derent. inter haec magnus terrae motus mense Daesio indictione se-
 cunda per Palaestinam et Syriam exortus magnis ruinis causam de-
 dit. hoc etiam anno sanctissimus Martinus papa Romanus pro veri-
 tate fortiter propugnanda hucusque praeliatus et iam confessor fa-
 ctus, in orientis partibus vitam finivit.

Hoc anno Constans Theodosium fratrem germanum occidit. Ara- A. C. 651
 bibus porro ad Sapphim considentibus, Ali Persidis princeps sublatus
 est, ex quo Maviae imperium Arabum solus adipiscitur. hic Da-
 masci regiam firmat, et pecuniarum thesauros illic reponit.

Hoc anno Arabum haeresis, cui Charurgitarum inditum nomen, A C. 652

Χαρουργίται. Μανίας δὲ τούτους χειρωσάμενος, τοὺς ἐν Περσίδι ἐταπεινώσεν. τοὺς δὲ ἐν Συρίᾳ ὕψωσεν· καὶ τοὺς μὲν ἐκάλεσεν Ἰσαμίτας, τοὺς δὲ Ἡρακίτας. καὶ τῶν μὲν Ἰσαμιτῶν τὰς ῥόγας ἀνήνεγκεν ἕως διακοσίων νομισμάτων· Βῆτων δὲ Ἡρακιτῶν κατήνεγκεν ἕως ἑνὸς νομισμάτων. 5

A.M. 6153 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλιπὼν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντινουπέλεως μετέστη ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας, βουλευθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. καὶ πέμπει ἀγαγεῖν τὴν γυναικα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον· οἱ δὲ Βυζάντιοι οὐκ ἀπέλυσαν αὐτούς.

A.M. 6154 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἀραβες κατὰ Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἡχμαλώτευσαν· καὶ πολλοὺς τόπους ἤρημωσαν.

A.M. 6155 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡχμαλωτίσθη μέρος τῆς Σικελίας, καὶ ἠφικίσθησαν ἐν Δαμασκῷ θελήσει αὐτῶν.

A.M. 6156 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο πλάνη τῶν νησιεῶν. καὶ ἐπεστράτευσεν ὁ Ἀβδεραχμάν, ὁ τοῦ Χαλέδου, τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐχείμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας. οἱ δὲ Σκλαβινοὶ τούτῳ προσρύντες, σὺν αὐτῷ ἐν Συρίᾳ κατήλθον·

4. διακοσίων — — — ἕως om. A f. 7. τῆς add. ex A. 8. τοῦ ἀγαγεῖν A, ἀγαγεῖν — — υἱοὺς αὐτοῦ om. A. 10. οὐκ ἀπέλυσαν A, οὐ κατέλυσαν vulg. 13. πλείους τόπους A a. 16. ἐν Δαμασκῷ om. f.

emersit. quos cum Mavias edomasset, iis, qui Persiam incolebant, afflictis, alios in Syria positos opibus et honoribus evezit, et illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit, ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta imminui decrevit.

A. C. 653 Hoc anno de transferenda Romam imperii sede imperator consiliatus, Cpoli relicta Syracusas Siciliae urbem migravit. quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium atque Tiberium, ad se adducerent, sed Byzantii cives eos abire minime passi sunt.

A. C. 654 Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captivorum multitudinem immensam abegerunt, et in plures provincias vastitatem induxerunt.

A. C. 655 Hoc anno Siciliae bona pars captivitate oppressa, cives abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

A. C. 656 Hoc anno error in isciuniorum tempus invaluit. porro Abderachman Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hiberna duxit, et multas provincias depopulatus est. Slavini vero

χιλιάδες πέντε, και ᾤκησαν εἰς τὴν Ἀπάμειαν χώραν ἐν κώμῃ D
Σκευκοβόλῳ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α΄.

A.M. 6157

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ κατὰ Ῥωμανίας
5 και ἀπέθανεν Θωμάριχος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας· και ἐκάη
ὁ ἐπίσκοπος Ἐμέσης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν πάλιν Βουσοῦρ τῇ Ῥωμα- A.M. 6158
νία, και ἐλυμήνατο τὰ μέρη Ἐξαπόλεως, και Φαδαλαῶς ἐκείσε P. 290
ἐχειμίμασε. V. 231

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸς Σαβῶριος A.M. 6159

Περσογενῆς ἐστασίασεν κατὰ Κώνστα τοῦ βασιλέως· και
πέμπει πρὸς Μαυΐαν Σέργιον τὸν στρατηλάτην ὑποσχόμενος
τῷ Μαυΐᾳ ὑποτάξαι τὴν Ῥωμανίαν, εἰ αὐτῷ συμμαχήσει B
κατὰ τοῦ βασιλέως. γνούς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ βα-
15 σιλέως, ἀποστέλλει και αὐτὸς πρὸς Μαυΐαν Ἀνδρέαν τὸν κου-
βικουλάριον μετὰ δώρων, ὅπως μὴ συνδώσῃ τῷ ἀντάρτῃ. κα-
ταλαβὼν δὲ Ἀνδρέας τὴν Λαμασκόν, εὔρεν Σέργιον προλα-
βόντα, ὁ δὲ Μαυΐας ὑπεκρίνατο συμπαθεῖν τῷ βασιλεῖ. ἦν
δὲ Σέργιος καθήμενος πρὸς Μαυΐαν, και εἰσελθόντος Ἀνδρέου,
20 ἰδὼν αὐτὸν ὁ Σέργιος ἐπηρέθη. ὁ δὲ Μαυΐας ἐμέμψατο τὸν

1. ᾤκησθησαν A.	2. Σελευκοβόλῳ A.	5. ἐκάθη A.	8.
Ἐξαπόλεως και om. A f.	Κεφαλάδας A,	Φαιδαλάς a,	Φαλά-
δας f, Σφαδαλαῶς vulg.	10. Ἀρμενίων a.	Σαβούριος A f.	
13. συμμαχήσει A, συμμαχίση vulg.	16. συνδώσει A.	18.	
ὑπεκρίνατο A, ὑπεκρίνετο vulg.	20. ὁ δὲ Μαυΐας — — ὁ δὲ		
Σέργιος om. A f.			

ad quinque millia ipsi adiancti, per Syriam effusi sunt, et in Apa-
maeorum agro ad Sceuocobolum oppidum habitavere.

Cpoleos episcopi Thomae annus primus.

A. C. 657

Hoc anno Busur Romanorum fines armata manu penetravit.
Thomarichus autem Apameae episcopus defunctus est, et Emesenus
igne periit.

Hoc anno Busur renovato exercitu Romanas provincias fatigavit, A. C. 658
et Exapoleos partes devastavit, Phadadas autem illic cum copiis hie-
mem egit.

Hoc anno Saborius e Persia originem trahens Armenicae militiae dux A. C. 659
in imperatorem Constantem perduellis arma movit. hic, Sergio militiae
magistro ad Maviam delegato, imperium Romanum ei se subiecturum, si
modo in imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. eo cognito Constan-
tinus imperatoris filius Andream cum muneribus ad Maviam, ne rebelli
ferat opem, pariter misit. Andreas Damascum adveniens, Sergium com-
perit et locum et principis animum praeoccupasse. Mavias igitur in im-
peratorem pietatem et compassionis affectum simulabat. Maviae Sergius

Σέργιον, λέγων· ἐδειλίασας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπελογησάτο καὶ
 C συνήθειαν τοῦτο πεποιηκέναι. στραφεὶς δὲ Μαντίας λέγει τῷ
 Ἄνδρᾶ· τί ζητεῖς; ὁ δὲ λέγει· ἵνα δώσης βοήθειαν κατὰ
 τοῦ ἀντάρτου. ὁ δὲ λέγει. ἀμφοτέροι ἐχθροὶ ἔστε· καὶ τῷ
 πλείω παρασχόντι μοι δίδαμι. καὶ ὁ Ἄνδρέας ἔφη πρὸς αὐ- 5
 τόν· μὴ ἀμφιβάλῃς, ἀμηνᾶ, ὅτι ὀλίγα παρὰ βασιλέως κρεί-
 τόν σοι, ἢ πλείστα παρὰ ἀντάρτου· ὅμως, ὡς ἐρασιμῶς
 ἔχεις, ποίει. καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἄνδρέας ἐσιώπησεν. ὁ δὲ
 Μαντίας λέγει· σκέπτομαι περὶ τούτου· καὶ κελεύει ἀμφο-
 τέρους ἐξελεθεῖν. προσκαλεσάμενος δὲ Μαντίας κατ' ἰδίαν τῷ
 Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μηκέτι προσκυνήσῃς τῷ Ἄνδρᾶ, ἐπεὶ
 οὐδὲν ἀνύσεις. καὶ τῇ ἐπαύριον προλαβὼν ὁ Σέργιος τῷ
 D Ἄνδρᾶν, πρὸς Μαντίαν ἐκάθητο. καὶ εἰσελθόντος τοῦ Ἄν-
 δρέου, οὐκ ἐπηγέρθη ὡς ἐχθρῶς. ὁ δὲ Ἄνδρέας περιβλεψάμε-
 νος δεινῶς τῷ Σεργίῳ, ὕβρισε, καὶ ἠπειλήσας λέγων· ὅτι εἰ 15
 ζῶ, δεῖξά σοι ἔχω, τίς εἰμί. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· οὐκ ἐπι-
 γείρομαί σοι, ὅτι οὐκ εἰ ἀνὴρ, οὐδὲ πάλιν γυνή. ἀμφοτέρους
 δὲ πύσας ὁ Μαντίας, τῷ Ἄνδρᾶ ἔφη· στοιχῆσον δοῦναι
 καθὼς ὁ Σέργιος δίδωσι. καὶ πόσον ἐστίν; ἔφη ὁ Ἄνδρέας.
 ὁ δὲ Μαντίας ἔφη· τὴν εἰσφορὰν τῶν δημοσίων παρέχωντο

5. πλείον παρέχοντι A. 10. τὸν add. ex A. 12. ἀγρίους f.
 13. ἐκάθητο A, ἐκάθετο vulg. 14. καθὼς χθὲς A. 16. τίς
 εἰμί A, τὸ, τίς εἰμί vulg. 17. πάλιν om. A.

forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus eur-
 rexit. obiurgavit Sergium Mavias, et, extimuiisti, ait. factum excusavit
 Sergius, et iuxta patriam consuetudinem gessisse se protestatus est. ad
 Andream itaque Mavias conversus: quid postulas? inquit. subinfert
 ille: ut rebelli edomando opem tuam conferas. respondet Mavias:
 ambo inimicitias agitis, quare plura mihi pollicituro suppetias exhi-
 beo. ad quem Andreas: ne dubites, amera, honestius tibi ab im-
 peratore modica, quam a perduelli plura accipere. verumtamen
 quod magis arridet, exequere. his dictis Andreas siluit. Mavias
 itaque: de istis, inquit, aequi bonique mihi cum meis erit consili-
 um, ac simul utrumque foras e conspectu iussit abire. tum vero
 Sergium privatim ad se vocatum alloquutus, ut quid amplius, ait,
 Andream veneraris? nil proficis. sequenti itaque luce Sergius An-
 dream praeveniens ad Maviae latus sedebat, nec ut pridie venienti
 Andreae assurrexit. eapropter Andreas torvo diroque conspectu Ser-
 gium iniuriis et minis impetiit, dicens: si modo vita superstes fue-
 rit, quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra: tibi minime assurgo,
 eo quod nec vir, nec foemina sis. Mavias compescuit utrumque, di-
 xit vero Andreae: quantum Sergius offert, paciscere te daturum.
 quid istuc est? ait Andreas. cui Mavias: publicum censuum in Ara-

τοῖς Ἄραψιν. καὶ ὁ Ἄνδρέας ἔφη· βαβαί σοι, Μανῖα, συμβουλεύεις τὸ σῶμα δοῦναι, τὴν δὲ σκιὰν κατέχειν. ὡς θελεῖς, μετὰ Σεργίου στοιχεῖ· ἐγὼ γὰρ τοῦτο οὐ ποιῶ. πλὴν P. 291 σὲ παρεῶντες, πρὸς τὸν θεόν, ὡς δυνατώτερόν σου ὄντα ὑπερ-
5 ασπίσεις Ῥωμαίους, καταφεύγομεν, καὶ ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπίδας τιθέμεθα. ταῦτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μανῖα· σῶζου· καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ Δαμασκοῦ ἐπὶ τὴν Μελιτινὴν, διὰ τὸ τὸν τυράνον εἶναι ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις, ἐν οἷς καὶ Σέργιος εἶχεν πορεύεσθαι. ὡς δὲ κατέλαβεν τὴν Ἀραβισσόν, περιτυγχάνει
10 τῷ κλεισουροφύλακι. οὐ γὰρ συναπήχθη τῷ τυράννῳ. τούτῳ δὲ προστάττει παρατηρεῖν τὸν Σέργιον ἐπανερχόμενον, ἵνα αὐτὸν ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ ἐπορεύθη εἰς Ἀμνησίαν, τὸν Σέργιον ἐκδεχόμενος. τὰ δὲ πεπραγμένα τῷ βασιλεῖ ἐδήλω-
15 βεν Φαδαλαῦ στρατηγὸν Ἀράβων μετὰ βαρβαρίας βαρβαρικῆς V. 232 συμμαχεῖν τῷ Σαβῳρίῳ. προπορευόμενος δὲ ὁ Σέργιος τῷ Φαδαλαῦ, καὶ περιχαρῶς πρὸς Σαβῳρίον ἀπερχόμενος, περιπίπτει ἐν ταῖς κλεισούμαις τοῖς τοῦ Ἄνδρέου λόχοις. καὶ τοῦτον κρατήσαντες, πρὸς Ἀνδρέαν φέρουσι δέσμιον. ὁ δὲ Σέρ-
 20 γιος ἰδὼν τὸν Ἀνδρέαν, ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

4. παριούντες A. δυνατωτέρῳ σου ὄντι a f. 7. τὴν add. ex A. τὸν add. ex A. 9. περιτυγχάνει A, παρατ. vulg.
 10. συναπτεῖ A. 12. ἀγῆ A. 15. Φαλάδην f. 16. Σαβῳρίῳ A f. 17. Φαδαλῶ A f. περιπίπτει ἐν A, παραπ. εἰς vulg.

hes collationem. miror te, Mavia, respondet Andreas, qui solidum corpus dare, umbram solummodo retinere consulis: paciscere prout fert voluntas cum Sergio, quod petis nusquam exequar. quamobrem te deinceps relicto, ad deum, qui potentia te superat, quique Romanos, quo vult modo, potest protegere, confugiamus: in eo spes omnis nostra sita est. his dictis, Maviae, vale, inquit, et Damasco egressus venit Melitinem, quod tyrannus in iis partibus diversaretur, per quas Sergius esset transiturus. ut Arabissum appulit, de rebus gerendis cum angustiarum custode tractat; haud enim ille tyranni signa fuerat sequutus. huic redeuntem Sergium observare praecipit, eumque ad se adducere. ipse Amnesiam progressus est, ubi retinendum Sergium expectaret: interim de rebus a se gestis imperatorem reddit certiozem. Sergius quae sibi libuissent cum Mavia pactus, Phadalam Arabum ducem cum auxiliariis barbarorum copiis Saborio militaturis secum accepit, et Phadalam praecurrens, dum laetis animodum ad Saborium contendit, in insidias ad fauces montium ab Andrea sibi paratas incidit: quare comprehensum, et vinculis alligatum ad Andream deferunt. Sergius Andream primo conspiciatus, ad eius pedes veniam

δοόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· σὺ εἶ Σερ-
γιος ὁ καυχώμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μανίου, καὶ μετὰ Θελη-
δρίαν ἀποκαλῶν. ἰδοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ αἰδοῖά σου οὐδὲν
C σε ὠφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. ταῦτα εἰπὼν, ἐπιτρέ-
πει ἐκτμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· καὶ ἐκρέμασεν αὐτόν ἐπὶ 5
ξύλου. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας τὴν τοῦ Φαδάλᾳ ἄφιξιν
εἰς τὴν Σαβωρίου βασιλειαν, ἀποστέλλει Νικηφόρον τὸν πα-
τρικίον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιτάξασθαι τῷ Σαβωρίῳ.
ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ὡς ἐπύθετο Νικηφό-
ρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν ἑαυτόν πρὸς πόλεμον. 10
συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῦτον τῆς
πόλεως ἐφ' ἵππου ἐξελαύνειν· ὡς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς
πύλης τῆς πόλεως, δίδωσι τῷ ἵππῳ τῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἀφη-
D νιάσας, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν τῇ πύλῃ προσρήξας, κακῶς
τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ οὕτως ὁ θεὸς τὴν νίκην ἐδωρήσατο 15
τῷ βασιλεῖ. Φαδάλᾳς οὖν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξάπολιν, καὶ μα-
θῶν πάντα ἠπόρησεν. καὶ ἀποστέλλει πρὸς Μανίαν αἰτῶν
βοήθειαν, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. πέμ-
πει δὲ αὐτῷ ὁ Μανίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἴζιδ, καθοπλίσας αὐ-
τὸν πλήθει βαρβάρων. παρεγένοντο δὲ ἀμφοτέροι εἰς Χαλ- 20

2. ἐγκαυχ. A. Θεληδρίαν 2, Θεληδρίον vulg. 3. ἀπὸ τοῦ
νῦν add. ex A. οὐδὲν σε A, οὐδὲν vulg. 6. Κωνσταντῖνος
A, Κωνσταντῖνος vulg. 12. ἐρικρινον A. 13. τῆς πύλης add.
ex A. fort. τὴν μάστιγα. 14. τούτου τὴν κεφ. A, τούτῃ
κεφ. vulg. 18. εἰς ὁμ. ἐλθ. A, ἐλθ. ε. ὁμ. vulg.

precaturus prolabitur. ad eum ille, tunc, inquit, Sergius ille existis, qui, me mulierculae nomine excepto, de tuis virilibus gloriabaris? virilia deinceps nil tibi profutura, quin immo mortem allatura, certo scias. his prolatis, partes quae virum efficiunt, ei resecati iussit, et ad lignum suspendi. Constantinus autem ubi Phadalam Saborio suppetias venire audivit, Nicephorum patricium cum Romano exercitu, qui se Saborio opponeret, misit.] Saborius Adrianopolim forte occupaverat, qui cum Nicephori adventus et nuncium accepit, se ipsam ad pugnam exercebat. eum itaque pro more sibi consueto extra arbis muros quadam die equum agitare contigit, urbis vero portae iam proximus equum inflictio flagello incitat. equus ob inflictum dolorem in sessorem rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allidit, ex quo infelici leto perire coactus est, sicque deus victoriam in imperaris manus transtulit. Phadalam Exapolim adveniens, ubi quae gesta erant rescivit, ad magnas adductus est angustias, adeo ut auxilium a Mavia petitum miserit, quod iam Romani concordiam inire statuisent. Mavias filium suum Izid copioso barbarorum exercitu instructum auxilio misit. quare ambo coniunctis armis Chalcedonem con-

κηδόνα, καὶ ἡχμαλώτευσαν πολλοὺς. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ Ἀμώριον τῆς Φρυγίας πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ἐνόπλων ἀφέντες εἰς φυλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέκαμψαν εἰς Συρίαν. χειμῶνος δὲ γενομένου πέμπει ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν P. 292
 5 τὸν κουβικουλάριον· καὶ χιόνος πολλῆς οὔσης, ἐν νυκτὶ καταλαμβάνει, καὶ διὰ ξύλου ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ τεῖχος· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἀμώριον· καὶ πάντας κτείνουσι τοὺς Ἀραβας τὺς πέντε χιλιάδας· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ἐν αὐτῷ δὲ χειμῶνι πλήμμυρα ὑδάτων γέγονεν εἰς
 10 Ἐδεσσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· ἐφάνη δὲ καὶ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

A.M. 6160

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη ὁ βασιλεὺς Κωνσταντὸς εἰς Σικελίαν ἐν Συρακούσῃ ἐν βαλανεῖῳ, ᾧ ὄνομα Δάφνη. ἦν δὲ ἡ αἰτία
 15 αὕτη. μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Θεοδοσίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐμισήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντιῶν· καὶ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης ἀτίμως ἤγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξώρισεν εἰς τὰ τῆς Χερσῶνος κλίματα, καὶ Μάξιμον τὸν σοφώτατον ὁμολογητὴν ἐγλωσσοκόπησεν καὶ ἐχει-
 20 ροκόπησεν, καὶ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἐξορίαις καὶ δημεύσει κατεδίκασεν, διὰ τὸ μὴ πείθεσθαι τῇ αἰρέσει αὐ-

2. χιλιάδας A, χιλιάδες vulg.

4. δὲ add. ex A.

6. ξύλων A.

14. ἐν βαλανεῖῳ om. a f.

7. ἢ add. ex A.

18. τῆς add.

ex A. 19. ἐγλωσσοκόπησεν A f, ἐγλωσσοτόμησεν vulg.

veniunt, et captivorum numerum non contemnendum abducunt. tum vero Amorio Phrygiae urbe capta, et armatorum millibus quinque ad eius custodiam relictis, in Syriam regressi sunt. incumbente vero hieme, et nive plurima terrae faciem operiente imperator ipsum Andream cubicularium cum validæ armatorum manu Amorium destinat, qui noctu consensu per ligna quaedam muro civitatem ingrediuntur, omnesque Arabes ad millia quinque, ne uno quidem superstite relicto, trucidant. porro illa hieme tanta aquarum exundatio Edessæ fuit, ut multi suffocati sint. praeterea signum in caelo apparuit.

Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno imperator Constans Syracusis Siciliae in balneo, cui A. C. 660 nomen Daphne, dolis in eum paratis occisus est. necis autem causa fuit huiusmodi. morte Theodosio fratri eius opera illata, Byzantinorum odium in eum vehemens exarsit, ubi maxime Martinum sanctissimum papam Romanum cum dedecore Cpolim transvexit, et in Chersonae regionem relegavit et Maximum insuper eruditissimum confessorum lingua mutilavit et eius abscidit manus, multosque praeterea orthodoxos, suam nimirum haeresim approbare recusantes, verberibus,

V. 233 τοῦ, καὶ τοὺς δύο Ἀναστασίους μαθητὰς ὑπάρχοντας τοῦ ὁμο-
 λογητοῦ καὶ μάρτυρος Μαξίμου ἑξορίας καὶ βασάνους ἐπί-
 δωκεν. διὰ τοι ταῦτα ἐμισθῆθη σφοδρῶς παρὰ πάντων. δι-
 κλιάσας δὲ ἠβουλήθη μετενέγκαι τὸ βασίλειον εἰς Ῥώμην.
 ὄθεν καὶ τὴν βασιλισσαν καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπάραις
 ἤθελῆσεν, εἰ μὴ Ἀνδρέας ὁ κουβικουλάριος καὶ Θεόδωρος ὁ
 κελωνεῖας τὴν τούτου βουλὴν διεκώλυσαν. ἐποίησεν δὲ ἐν Σ-
 κελίᾳ ἔτη ε'. εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ βαλανεῖ
 συνεισῆλθεν αὐτῷ τις Ἀνδρέας υἱὸς Τρωῖλου ὑπουργῶν αὐ-
 τῷ. ὡς δὲ ἤρξατο γαλλικῶ σμήχεσθαι, λαβὼν Ἀνδρέας τι-
 κίδιον δίδωσι κατὰ κορυφῆς τοῦ βασιλέως, καὶ εὐθέως ἀπέ-
 δρα. τοῦ δὲ βασιλέως χρρησάμενος ἐν τῷ βαλανεῖ, εἰση-
 δῶσιν οἱ ἔξω, καὶ εὐρίσκουσι τὸν βασιλέα τεθνηκότα, καὶ
 τοῦτον θάψαντες, Μιζιζιον τινὰ Ἀρμένιον βασιλέα πεπῆ-
 καν βιασάμενοι τοῦτον. ἦν γὰρ λίαν εὐπρεπῆς καὶ ὠραιότα-
 τος. ἀκούσας δὲ Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ πατρὸς ἀπεθίωσιν
 μετὰ πλείστης ναυστολίας τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ
 χειρωσόμενος Μιζιζιον τοῦτον ἀναιρεῖ σὺν τῷ φρονεῖ τοῦ ἰδίου
 πατρὸς. καὶ καταστήσας τὰ ἐσπέρια ἐπὶ τὴν Κωνσταντινού-
 P. 293 πολιν ὠρμησεν, καὶ βασιλεύει τῶν Ῥωμαίων μετὰ Τιβερίου 20

6. Ἀνδρέας A, ὁ Ἀνδρ. vulg. 9. Ῥωῖλου A b. 10. γα-
 λικῶ A. 15. λίαν add. ex A. 17. καὶ αὐθεν A a f. 18.
 τῷ φρονεῖ A, τῶν φρονέων vulg.

exiliis atque proscriptionibus insectatus est, geminosque tandem Ana-
 stasios confessoris et martyris Maximi probatos discipulos exilio et
 cruciatibus subiecit. propter haec, inquam, cuncta odium omnium
 in se concitavit flagrantissimum, quo deterritus, imperium Romanum
 transferre decrevit, ac nisi Andreas cubicularius et Theodorus colo-
 niensis eius consiliis obstitissent, imperatricem ac tres filios ad
 se transfretari iussos Cpoli abduxisset. per annos sex deinde in
 Sicilia moram traxit. eo igitur in memoratum balneum ingresso, An-
 dreas quidam Troili filius, ut officium ipsi praestaret, una ingreditur.
 cum vero saponem Gallico se detergere coepisset, elatum in aera cadum
 in caput imperatoris Andreas impexit, et fugam confestini arripit.
 imperatore demum in balneo demorante, qui foris astabant, intus se
 militentes, trucidatum inveniunt, iustisque ei parentatis, Armenium
 quendam Mizizium ad capessenda sceptrum vi compulsum imperatorem
 creant. erat enim liberali facie ac supra modum formosus. caeterum
 Constantinus audita patris sui morte cum ingenti classe ad Siciliam
 appellens, comprehensum Mizizium una cum patris interfectoribus ul-
 ciscitur. tum vero rebus in occidente compositis festinus Cpolim repe-
 tit, et fratribus Tiberio et Heraclio imperii collegis ascitis Romanam

καὶ Ἡρακλείου τῶν ἰδίων ἀδελφῶν. [* τοῦ δὲ βασιλέως Κωνσταντος ἐν Σικελίᾳ ὄντος ἐπανέστη αὐτῷ Μιζίζιος μετὰ ἑτέρων ἐν τῷ λουτρῷ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ἡμύνατο δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Μιζίζιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοὺς τοῦτο τειλο-
5 μηκότας, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουστι-
νιανὸν τὸν πατρίκιον τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ γενομένου
πατριάρχου· τὸν δὲ Γερμανὸν τραχίτερον ὄντα εὐνοῦ-
B χησεν.]

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A.M. 6161

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Κωνσταντῖνος σὺν τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐπιστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν·
καὶ ἡχμαλώτευσαν χιλιάδας ὄγδοήκοντα, ὡς φασιν. οἱ δὲ
τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἦλθον ἐν Χρυσοπόλει, λέγοντες
ὅτι, εἰς τὴν τριάδα πιστεύομεν· τοὺς τρεῖς στέψωμεν. ἐτα-
15 ράχθη ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον· καὶ ἀποστείλας Θεόδωρον
πατρίκιον τὸν κολωνεῖας ἐτροπώσατο αὐτούς, ἐπαινέσας αὐ-
τούς. καὶ ἔλαβεν τὰ πρωτεῖα αὐτῶν τοῦ ἀνελθεῖν ἐν τῇ πό-
λει καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου βουλευσασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ
20 θέλημα αὐτῶν. εὐθέως δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτούς ἐφοῦρκισεν

1. τοῦ δὲ — — — εὐνοῦχησεν: haec omnia aliunde aperte in-
trusa om. a. 2. Μιζίζιος A, Μιζίζιος vulg. 17. ἐτροπεύ-
σατο A, a manu correctoris. 18. εἰσελθεῖν A.

republicam administrat. cum imperator Constans in Sicilia moraretur, ac lotum ivisset, Mizizium adiunctis parricidii sociis eum aggreditur, et letum infert. successor imperii Mizizium ac reliquos sceleris auctores poenis subiicit, et capitis damnat. similiter et Iustinianum patricium, Germani, qui deinde patriarchae dignitatem sustinuit, patrem, occidit, ipsum vero Germanum ferocius se gerentem virilibus resectis castigavit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A.C. 661

Hoc anno Constantinus cum fratribus imperium administravit. Saraceni vero comparato exercitu in Africam excurrerunt, et octoginta hominum millia, ut ferunt, in captivitatem miserunt. thematis porro orientalium milites Chrysopolim accesserunt, dicentes: in trinitatem credimus, imperatores tres coronemus. Constantinus, qui solus imperii coronam susceperat, his auditis turbatus est, quamvis eius fratres nulla imperii dignitate penes populum essent conspicui. misso itaque Theodoro coloniae patricio, propositaque laudis et consilii eorum alibi probandi specie, sententiam eorum devertit et elusit. primores enim eorum et clamoris auctores in urbem transire iussos, et ut postulatis fieret satis, senatus consultum expetere persuasos, trans portum in Sycaena regione patibulis affixos sceleris poenam ferre im-

ἀντίκτραν ἐν Συκαῖς. καὶ τοῦτο ἰδόντες καὶ κατασχευθέν-
τες εἰσηλθόν ἐν ὁδῶν εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους ἀδελ-
φούς αὐτοῦ ἐρινοκόπησεν.

A.M. 6162 *Τούτῳ τῷ ἔτει χειμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινδύ-*
V. 234 *νευσαν ἄνθρωποι καὶ θηρία. καὶ ἐχείμασεν Φαδαλαῖς εἰς 5*
Κυζικόν.

A.M. 6163 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Βουσοῦρ, καὶ ἤχημαλώτε-*
P. 294 *σεν πολλούς, καὶ ὑπέστρεψεν.*

A.M. 6164 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη Ἴρις ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔφριξεν*
πᾶσα σφῆξ, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Δύστρω, ὥστε λέγειν πάντας 10
ὅτι, συντέλεια ἐστίν. τούτῳ τῷ χρόνῳ στόλον μέγαν ἐξαρτί-
σαντες οἱ ἀρνηταὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρακλεύσαντες Κιλι-
κίαν, παρεχείμασαν, εἰς Σμύρνην Μουαμέδ ὁ τοῦ Ἀβδελά,
Καῖσος δὲ εἰς Κιλικίαν καὶ Λυκίαν. καὶ ἐγένετο θανατικὸν
ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέστειλε δὲ καὶ Χάλς τὸν ἀμνηραῖον μετὰ 15
B *καὶ ἑτέρου στόλου πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἰκνωτάτατον καὶ*
τολμηρὸν εἰς μάχην. ὁ δὲ προλεχθεὶς Κωνσταντῖνος τὴν τει-
αύτην τῶν θεομάχων κατὰ Κωνσταντινουπόλει κίνησιν ἐγνω-
κῶς, κατεσκεύασεν καὶ αὐτὸς διήρεις εὐμεγέθεις κακκαβοπυρ-

10. μηνὶ Μαῖῳ A. 11. χρόνῳ] ἔτει A. 12. τοῦ Χριστοῦ
om. A f. 13. Σμύρνην om. A a f. Μουαδ a f. 15. καὶ
Χαλὲ A, Χάλς vulg. 16. αὐτῶν] αὐτῷ a. 18. κίνησιν add.
ex A. 19. κακκαβοπυρφόρους A a mg. Par., κακκοκρυφό-
ρους f, κακκαζοπορφύρους vulg.

perator decrevit. reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi domum redierunt. post haec fratres naribus mutilari imperator edixit.

A. C. 662 Hoc anno hiems adeo vehemens terris incubuit, ut multi homines atque animalia periclitata sint. porro Phadala ad Cyzicum hiemavit.

A. C. 663 Hoc anno Busur expeditione suscepta, captivorum multitudinem abegit, et ad suos se recepit.

A. C. 664 Hoc anno iris in caelo conspecta carni omni tremorem incussit mense Martio Dystro, adeo ut omnes rerum universarum consummationem advenisse praedicarent. eodem anno qui Christi fide negata Saracenorum acies ducebant Muamed et Caisus classe maxima praeparata, cum ea Ciliciam praeternavigaverunt, egeruntque hiberna, Muamed quidem filius Abdelae Smyrnae, Caisus, vero in Cilicia et Lycia. horrenda quoque mortalitas universam Aegyptum incescit. porro ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium, quod et pugnare et aliquid audere valeret, summisit. memoratus autem Constantinus comperto dei adversariorum in Cpoli proposito, biremes etiam cacabos igne oppletos ferentes, et dromones siphoni-

φόρους και δρόμοντας σιφωνοφόρους· και τούτους προσορ-
μίσει ἐπέλευσεν ἐν τῷ Προκλιανισίῳ τῷ Καισαρίου λιμένι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ προλεχθεὶς τῶν θεομάχων στόλος ἀνα- A.M. 6165
βύλας προσώρμισεν ἐν τοῖς Θρακῶσις μέρεσιν ἀπὸ τῆς πρὸς
5 θύσιν ἀκρότητος τοῦ Ἐβδόμου, ἧτοι τῆς λεγομένης Μαγναύ- C
ρας μέχρις πάλιν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρωτηρίου τοῦ λεγο-
μένου Κυκλοβίου. κατὰ πᾶσαν οὖν ἡμέραν συμβολὴ πολέμου
ἐκροταῖτο ἀπὸ πρωτῆ ἕως ἑσπέρας, ἀπὸ τοῦ βραχιολίου τῆς
Χρυσῆς πόρτης μέχρι τοῦ Κυκλοβίου ἑαυτοὺς ὠθοῦντες και
10 ἀντιωθόμενοι. ἐν τούτοις οὖν διστελέσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίου
μηνὸς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. και ὑποστρέψαντες ἀπέρχονται
ἐν Κυζίκῳ, και ταύτην παραλαβόντες, ἐκεῖσε παρεχειμαζον.
κατὰ τὸ ἔαρ ἀναβάλλων ὁμοίως πόλεμον διὰ θαλάσσης συνῆ-
πτεν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐπὶ ἐπιτὰ ἔτη δὲ τοῦτο τέλεσαν-
15 τες, και αἰσχυνθέντες τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ και τῆς Θεομητο-
ρος, πληθῆς τε ἀποβαλόντες ἀνδρῶν μαχίμων, και τραυματίας D
μεγίστης εἰς αὐτοὺς γεγενημένης, ἀνθυπέστρεψαν μετὰ μεγά-
λης λύπης. ἐκπορίζων δὲ ὁ αὐτὸς Θεοβύθιος στόλος, κατε-
λήφθη ὑπὸ χειμερίου ζάλης και πνεύματος καταγίδος ἐπὶ τὰ

1. τούτους A, τούτοις vulg. 2. τῷ ante Καισ.] τῶν vulg. 3.
ἀναμίλας a, ἀναβάσλας e, ἀναβάσιλας f. 7. και κατὰ πᾶσαν ἡμ. A.
8. τοῦ add. ex A. βραχιολίου A. 10. οὖν A, δὲ vulg.
13. ἐβαλλον A, ἀνέβαλλον e f. 14. τοῦτο| τὰ αὐτὰ A. 15.
και αἰσχυνθέντες add. ex A. 18. ἐκπροορίζων f.

bus eundem ignem spirantes, ad Proclianisium Caesarii portum in ho-
stes impressionem facturos praeparari iussit.

Hoc anno belli maritimi renovatrix illa del adversariorum classis A. C. 665
ad Thraciae fines appulit, ab occidentali nimirum promontorio, cui
alias Magnaurae cognomentum, ad usque rursus orientis promontorium,
quod vulgus Cyclobium vocat. singulis itaque diebus a diluculo ad
vesperam ab Aureae portae armilla ad praenominatum Cyclobium
armis sese impellentium ac vicissim bellica vi repulsorum creber, imo
quotidianus, excitabatur et reparabatur conflictus. huiusmodi vero coe-
plis insistebant, et in singulos annos priores renovabant conatus a
mense Aprili ad Septembrem usque. reversi vero Cyzicum aggrediun-
tur, et ea capta, illic hiberna ducunt. porro vero redeunte appli-
cata rursus classe novum pariter bellum cum Christianis mari restau-
rabant. bello tandem per annos septem in hunc modum protracto,
et amissa virorum bellicorum innumera multitudine, vulneribus insu-
per et lue maxima ipsis inflicta, deo deque genitrice auxiliarem ma-
num conferentibus, cum dedecore et animi dolore recessere. ea igitur
classis dei manu submergenda vela faciens, ad Sylaei plagam ad-
verso fluctu iactata et procella vehementi appetita, fractis ad saxa

μέρη τοῦ Συλαίου· καὶ συντριβεῖς ὁλοκλήρως ὤλετο. Σου-
φιᾶν δὲ ὁ υἱός, τοῦ Ἀῦφ ὁ δεύτερος ἀδελφός, συνέβαλεν πό-
λεμον μετὰ Φλώρου καὶ Πετρωνᾶ καὶ Κυπριανοῦ ἐχόντων

P. 295 Ῥωμαϊκὴν δύναμιν· καὶ κτείνονται Ἀραβες χιλιάδες λ'. τότε
V. 235 Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας προσφυγῶν 5
τοῖς Ῥωμαίοις πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας τὰ τῶν Ἀράβων
σκάφη ἐνέπρησεν, καὶ σύμψυχα κατέκλυσε. καὶ οὕτως οἱ
Ῥωμαῖοι μετὰ νίκης ὑπέστρεψαν, καὶ τὸ θαλάσσιον πῦρ
εἶδρον.

A.M. 6166 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10
B Τούτῃ τῷ ἔτει ἐχείμασεν Ἀβδελαῶς υἱὸς Κάϊς καὶ Φαδα-
λαῶς εἰς Κρήτην.

A.M. 6167 Τούτῃ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαβ-
C βάτου.

A.M. 6168 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'. 15
Τούτῃ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρίς μεγάλη κατὰ Συρίαν καὶ
Μεσοποταμίαν.

A.M. 6169 Τούτῃ τῷ ἔτει εἰσῆλθον Μαρδαῖται εἰς τὸν Λιβανόν·
καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ τοῦ Μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πό-
λεως· καὶ ἐχειρῶσαντο τὰς τοῦ Λιβάνου περιωπείας· καὶ 20
D πολλοὶ δοῦλοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον· ὥστε

1. Σιλλαίου A. 5. Ἡλιουπόλεως A a f, Ἰλίου πόλεως vulg.
7. κατέπρησεν A. 16. κατὰ Συρίαν A, κατὰ τε Συρ. vulg.
21. δοῦλοι καὶ αὐτ. A, δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι καὶ αὐτ. vulg.

vel in profundum absorptis ratibus, tota disperiit. Suphian autem filius, Ayph minor frater cum Floro, Petrona et Cypriano, Romanorum militum armatam manum secum ducentibus manus conseruit, eaque pugna Arabum triginta millia caesa fuere. tum vero Callinicus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos deficiens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus vivis consumptis, succendit. sicque Romani victores reversi sunt, ignemque marinum invenero.

A. C. 666 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.

Hoc anno Abdelas filius Caisi et Phadadas Cretae hiemaverunt.

A. C. 667 Hoc anno quodam sabbati die signum in coelo apparuit.

A. C. 668 Cpoleos episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno magna locustarum vis Syriam et Mesopotamiam infestavit.

A. C. 669 Hoc anno Mardaitae Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro monte est usque ad sanctam urbem, et Libani cacumina quaeque occupavere, multique tam servi et captivi quam indigenae ad eos se adiunxerunt, ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa

δι' ὀλίγου χρόνου εἰς πολλὰς χιλιάδας γενέσθαι. καὶ ταῦτα
μαθὼν Μανίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐφοβήθησαν σφόδρα,
συλλογισάμενοι ὅτι τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Θεοῦ
φρουρεῖται. καὶ ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
5 Κωνσταντῖνον ζητῶν εἰρήνην, ὑποσχόμενος καὶ ἐτήσια τῷ
βασίλει παρῆχειν πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς τοιοῦτους
πρέσβεις δεξάμενος, καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀκηκοῶς, ἀπέ-
στειλε σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίᾳ Ἰωάννην τὸν πατρίκιον, τὸν
ἐπίκλην Πιτιγιάδην, ὡς ἀρχαιογενῆ τῆς πολιτείας καὶ
10 πολυπείρον ὄντα καὶ μεγάλης ἀντεχόμενον φρονήσεως, ἐπὶ
τὸ ἄρμυδιῶς διαλεχθῆναι τοῖς Ἀραβι καὶ τὰ τῆς εἰρήνης
συμφωνῆσαι. τούτου δὲ καταλαβόντος ἐν Συρίᾳ, ὁ Μανίας
σώρευμα πεποιηκὸς τῶν τε ἀμηραίων καὶ Κοραασσηῶν, ἐδέ- P. 298
ξατο αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς. πολλῶν οὖν λεχθέντων
15 ἀναμεταξὺ αὐτῶν εἰρηρικῶν λόγων, συνεφωνήθη πρὸς ἑκατέ-
ρους ἔγγραφον εἰρήνης γενέσθαι μεθ' ὄρκου λόγον ἐπὶ συμ-
φώνου ἐτησίου πάκτου παρασχέσθαι τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ
παρὰ τῶν Ἀγαρηῶν χρυσοῦ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἄνδρας αἰχ-
μαλώτους ὀκτὼ χιλιάδας καὶ ἵππους εὐγενεῖς ν'. ταῦτα στοι-
20 χηθέντα μεταξὺ τῶν δύο μερῶν ἐπὶ χρόνους λ' φυλάττεσθαι
πλατεῖαν εἰρήνην ἀνὰ μέσον Ῥωμαίων καὶ Ἀράβων· καὶ

3. τῶν add. ex A. 5. ὑποσχόμενος — — πάντα add. ex A.
9. Πιτιγιάδην A. 12. τούτου δὲ A, τοῦ δὲ vulg. 15. ἐτέ-
ρους A f. 17. παρῆχεσθαι A. 18. τρεῖς] τέξε f. αἰχμ-
ὀκτὼ χιλιάδας A a f, αἰχμ. ν'. vulg.

millia excreverint. quo audito, Mavias eiusque consiliarii valde extimere, adeo ut imperium Romanum sub dei tutela consistere reputantes, legatos de pace habenda ad imperatorem Constantinum sum miserint, qui annua quoque tributa pollicerentur. imperator hos benigne excipiens, precibus illorum admissis, delegavit cum ipsis in Syriam Ioannem patricium cognomento Pitsigaudem, ut seniore in re publica multaeque experientiae et prudentiae virum, qui videlicet apte et commode cum Arabibus colloqueretur, pacisque condiciones componeret. is ubi venit in Syriam, Mavias collecto ameraeorum et Corasenorum concilio ipsum perhonorifice excepit. posteaquam vero multa super pace agitata et hinc inde disceptata fuissent, tandem inter utrosque convenit, ut pacis condiciones interposito iureiurando scriberentur, nimirum ut pro vectigali annuo auri pondo tria millia, hominum item captivorum octo millia, et equos generosos quinquaginta Agareni Romanae rei publicae penderent. quibus demum utrinque pactis, pace firma inter Romanos atque Arabes ad annos triginta constituta, publicisque duobus instrumentis ad utramque partem invi-

Βτῶν τοιούτων καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὄρκων γεγονότων καὶ ἀλλήλοις ἐπιδοθέντων, ὁ πολλα-
 V. 236 χῶς λεχθεὶς πανεύφημος ἀνὴρ πρὸς τὸν βασιλέα ἀνέστρεψεν μετὰ καὶ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἑσπέρια οἰκοῦντες μέρη, ὃ τε Χαγάνος τῶν Ἀβάρων καὶ οἱ ἐπέκεινα 5 ῥήγες ἔξαρχοί τε καὶ κάσταλδοι καὶ οἱ ἐξοχώτατοι τῶν πρὸς τὴν δύσειν ἔθνων, διὰ πρεσβευτῶν δῶρα τῷ βασιλεῖ στείλατες, εἰρηκίην πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυρωθῆναι ἠτήσαντο. ἄξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσεν καὶ πρὸς αὐτοὺς δεσποτικὴν εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἀμεινυμία μεγάλη 10
 C ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει.

A.M. 6170 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ Βατάν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης· καὶ κτίζει αὐτὸν Μανίας σπουδῇ τῶν Χριστιανῶν.

A.M. 6171 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέβίω Μανίας ὁ τῶν Σαρακηνῶν πρώ-
 D τος βασιλεὺς μηνὶ Ἀρτεμισίῳ 5 Ἰνδικτιῶνι α'. γέγονε δὲ στρατηγὸς ἔτη κγ', καὶ ἡμήρευσεν ἔτη κδ', καὶ ἤρξεν Ἴζιδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλ-
 20 θεν τῇ Θράκῃ. ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότη-

2. γεγονοτων add. ex f, μεθ' ὄρκων γεγ. καὶ ἀλλ. om. A. 4.
 μετὰ δώρων e. 8. εἶξεν — καὶ ἐκύρ. A. 14. Βόταν f.
 17. ὁ add. ex A. πρωτοσύμβουλος A. 19. ἔτη κς' A f,
 ἔτη κ' vulg. 20. καὶ τούτῳ A, ἐν τούτῳ vulg.

cem datis, celebris ille ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad imperatorem reversus est. hoc ubi perceperere qui occasum incolebant, Chaganus Abarum princeps, caeterique illarum provinciarum reges, duces et castaldi, virique occidentalium nationum primores, legatos una cum muneribus ad imperatorem pacis concordiaeque cum ipso ineundae firmandaeque gratia misere. imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se testaretur dominum, cum ipsis firmavit. atque ita quies et tranquillitas maxima tam in oriente, quam in occidente obtinuit.

A. C. 670 Cpoleos episcopi Georgii annus primus.

Hoc anno magnus terrae motus per Mesopotamiam extitit, quo ambo et ecclesiae Edessenae trullus corruit: eum vero Mavias suasu atque precibus Christianorum restaurat.

A. C. 671 Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorum rex leto extinctus est. gentis suae ducem se gessit annos viginti, ameram se renunciavit annos viginti quatuor. Izid vero eius filius post eum principatum obtinuit. sub id vero tempus Bal-

τος τῶν Ὀνογουνδούρων, Βουλγάρων καὶ Κοτράγων. ἐν τοῖς ἀρκτέροις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἐν τῇ λεγομένη Μαιώτιδι λίμνῃ, εἰς ἣν εἰσάγεται ποταμὸς μέγιστος ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ καταφερόμενος διὰ τῆς τῶν Σαρματῶν γῆς, P. 297
 5 λεγόμενος Ἀτάλ, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λεγόμενος Τάναϊς ποταμὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἰβηρίων πυλῶν ἐξερχόμενος τῶν ἐν τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν, ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τοῦ Τάναϊ καὶ τοῦ Ἀτάλ, (ἄνωθεν τῆς προλεχθείσης Μαιώτιδος λίμνης σχιζομένου τοῦ Ἀτάλ) ἔρχεται ὁ λεγόμενος Κοῦφισ ποταμὸς, καὶ
 10 ἀποδίδει εἰς τὸ τέλος τῆς Ποντικῆς θαλάσσης πλησίον τῶν Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἄκρωμα τὸ λεγόμενον Κριοῦ πρόσωπον. ἀπὸ δὲ τῆς προσημανθείσης λίμνης ἴσα ποταμῶ θάλασσα, καὶ εἰσάγεται εἰς τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου θάλασσαν διὰ τῆς γῆς Βοσπόρου καὶ Κιμμερίου, ἐξ οὗ ποταμοῦ ἀγρεύεται τὸ λεγόμε-
 15 μενον Μουρζούλιον καὶ τὰ τούτου ὅμοια, καὶ εἰς μὲν τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη τῆς προκειμένης λίμνης ἐπὶ Παναγουρίαν καὶ τοὺς ἐκεῖσε οἰκοῦντας Ἑβραίους παράκεινται ἔθνη πλείστα· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς λίμνης ἐπὶ τὸν λεγόμενον Κοῦφιν ποταμὸν, ἔνθα τὸ ξυστὸν ἀγρεύεται Βουλγαρικὸν ὄψαριν, ἡ παλαιὰ Βουλ-
 20 γαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κότραγοι ὁμόφυλοι

1. Ὀνογουνδούρων Βουλγάρων A a f, Οὐνωβουνδοβουλγάρων vulg. Κοτράγων A f, Κοτράγων vulg. 5. Ἀτάλ a, Ἀτελῆς A, Ἀτέλ f, Ἀταλις vulg. 11. Νεκρωπηλῶν A. 12. ἴσα A, fort. Ἰση. 13. γῆς add. ex A. 15. Μουρζούλιον b. 18. ἐπὶ τὸν A, εἰς τὸν vulg.

garorum gens in Thraciam irrupit. sane de Onogundarensium, Bulgarorum et Cotragorum antiquitate nonnihil hic delibare operae pretium duco. ad Euxini ponti partes trans mare, positas et septentrioni subiectas, ad Maeotidem nimirum paludem, in quam fluvius ingens ex Oceano per Sarmatarum terram procurrens Atalis nomine exoneratur, in quem etiam fluvius alter Tanais dictus, ipse pariter ab Iberiis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Tanais et Atalis (hic enim Atalis supra memoratam Maeotidem paludem ab altero diffinditur) emergit amnis, cui Cuphis nomen impositum, qui in maris Pontici finem iuxta Necropylas ad promontorium, quod Arietis facies vocatur, prorumpit. a designata vero palude mare fluminis instar latum in ipsius Euxini ponti sinum per Bosporum et Cimmerii regionem exundat. In eo flumine Murzulium, et huic similes expiscantur. et ad orientalem quidem praeiacentis paludis plagam, Phanaguriam nuncupant, et Hebraeos istic degentes, hominum nationes pleraeqe numerantur, ab ipsa vero palude ad fluminis Cuphis limites, in quibus xystus Bulgaricus piscitur, ipsa anti-

αὐτῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τοῦ εἰς τὴν δύσιν * Κροβάτου τοῦ κύρου τῆς λεχθείσης Βουλγαρίας καὶ τῶν Κοιράγων τὸν βίον μεταλλάξαντος, καὶ πέντε καταλιπόντος υἱοῦς, καὶ διατυπώσαντος μηδαμῶς τοῦ-
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100
 105
 110
 115
 120
 125
 130
 135
 140
 145
 150
 155
 160
 165
 170
 175
 180
 185
 190
 195
 200
 205
 210
 215
 220
 225
 230
 235
 240
 245
 250
 255
 260
 265
 270
 275
 280
 285
 290
 295
 300
 305
 310
 315
 320
 325
 330
 335
 340
 345
 350
 355
 360
 365
 370
 375
 380
 385
 390
 395
 400
 405
 410
 415
 420
 425
 430
 435
 440
 445
 450
 455
 460
 465
 470
 475
 480
 485
 490
 495
 500
 505
 510
 515
 520
 525
 530
 535
 540
 545
 550
 555
 560
 565
 570
 575
 580
 585
 590
 595
 600
 605
 610
 615
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650
 655
 660
 665
 670
 675
 680
 685
 690
 695
 700
 705
 710
 715
 720
 725
 730
 735
 740
 745
 750
 755
 760
 765
 770
 775
 780
 785
 790
 795
 800
 805
 810
 815
 820
 825
 830
 835
 840
 845
 850
 855
 860
 865
 870
 875
 880
 885
 890
 895
 900
 905
 910
 915
 920
 925
 930
 935
 940
 945
 950
 955
 960
 965
 970
 975
 980
 985
 990
 995

στους ἀποχωριοθῆναι ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαίτης, διὰ τὸ
 V. 237 πάντα κυριεῦεν αὐτοὺς καὶ ἑτέρῃ μὴ δουλωθῆναι ἔδνει μετ'
 ὀλίγον δὲ χρόνον τῆς ἐκείνου τελευτῆς εἰς διαίρεσιν ἐλληλοθῶτες
 οἱ πέντε αὐτοῦ υἱοί, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων μετὰ τοῦ ἐν
 ἐπεξουσιότητι ἐκάστου αὐτῶν ὑποκειμένου λαοῦ. καὶ ὁ μὲν
 πρῶτος υἱὸς ὁ λεγόμενος Βατβαιῶν τὴν ἐντολὴν τοῦ οἰκίεω 10
 φυλάξας πατρός, διέμεινεν ἐν τῇ προγονικῇ αὐτοῦ γῇ μέχρι
 τῆς δεῦρο. ὁ δὲ δεῦτερος τούτου ἀδελφός, ὁ λεγόμενος Κό-
 τραγος, τὸν Τανάιν διαβὰς ποταμὸν ἀπέναντι τοῦ πρώτου
 ἔκησεν ἀδελφοῦ. ὁ δὲ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος τὸν Ἴστρον
 Δῆτοι Δάνουβιν λεγόμενον περαιοθέντες ποταμὸν, ὁ μὲν εἰς 15
 Παννονίαν τῆς Ἀβαρίας ὑποταγεῖς τῷ Χαγάνῃ τῶν Ἀβάρων,
 ἔμεινεν ἐκεῖ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὁ δὲ τὴν πρὸς τῇ
 Ῥαβέννῃ Πεντάπολιν καταλαβὼν, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῶν Χρι-
 στιανῶν γέγονεν. ἔπειτα τούτων ὁ τρίτος, Ἀσπαρσοῦχ λεγόμε-

1. δὲ add. ex A. 2. post δύσιν fort. add. τελευτήσαντος.
 3. μεταλλάξαντα — καταλιπόντα a. 9. ἐκάστου add. ex A.
 10. Βατβαιῶν Δ, Βατβαιεγῶν a, Βατβαιῶν f, Βατβαιεγῶν mg. Par.
 15. λεγόμενον add. ex A. 16. Ἀβαρίας Δ, Ἀραβίας vulg.
 17. τῇ Ῥαβέννῃ τὴν Ἀβέννῃ Δ, τὴν Ἀβέννησιν f. 19. Ἀσπα-
 ροῦχ Δ f.

qua magnaue Bulgaria sita est, et quae Cotragorum Bulgaria contribulium vocatur regio. caeterum Constantini temporibus, qui in occidente * Crobatus quidam praefatae Bulgariae Cotragorumque dominus leto vicinus filios quinque post se relinquens, iis condito testamento praecepit, uniuscuiusque dominio firmo ac stabili retinendo et ab exterarum gentium servitute vindicando, ne seorsim a se invicem habitarent: at cum post breve tempus a patris obitu quinque liberi illi ad distribuendas ad invicem dominii portiones singulas processissent, ad invicem rursus cum subiecto suae potestati populo segregandos se decernerunt. et primogenitus quidem filius nomine Batbais, paterni mandati tenax in avito solo ad hunc usque diem constitit. secundus natu frater, Cotragum dixerunt, Tanai flumine traicto, ex adverso fratris primogeniti sedes posuit, quartus autem et quintus, flumen Istrum, intellige Danubium, praetervecti, ille quidem in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum principi postmodum subdendus cum omnibus suis copiis transit, hic vero Pentapolim ad Ravennam perveniens, Christianorum imperio pariter subiectus remansit. fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri et Danastri

ρος, τὸν Δάναπριν καὶ Δάναστριν περάσας καὶ τὸν Ὀλγον καταλαβῶν βορειοτέρους τοῦ Δανουβίου ποταμούς, μεταξὺ τούτων κάκεινου ᾤκησεν, ἀσφαλῆ καὶ δυσμάχτηον εἶναι τὸν τόπον στοχασάμενος εἰς ἑκάστου μέρους τελματώδης γὰρ ἔμπροσθεν, καὶ ἄλλοθεν τοῖς ποταμοῖς στεφανούμενος, πολλὴν τῷ ἔθνει τεταπεινωμένην διὰ τὸν μερισμὸν τὴν ἐκ τῶν πολεμίων παρῆχεν ἄνεσιν. τούτων δὲ οὕτως εἰς πάντα μέρη διαιρεθῶν P. 298 τῶν, καὶ ἐν βραχύτῃ κατακτησάντων, εἰσῆλθεν τὸ μέγα ἔθνος τῶν Χαζάρων ἀπὸ τοῦ ἐνδοτέρου βάρους Βερζιλίας τῆς πρώτης Σαρματίας, καὶ ἐδέσποσε πάσης τῆς περατικῆς γῆς μέχρι τῆς Ποντικῆς θαλάσσης· καὶ τὸν πρῶτον ἀδελφὸν Βατβαΐαν τῆς πρώτης Βουλγαρίας ἄρχοντα ὑποτελῆ καταστήσας, φόρους παρ' αὐτοῦ κομίζεται μέχρι τοῦ νῦν. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μεμαθηκώς, ὅτι ἐξάπεινα ἔθνος ῥυπαρὸν καὶ ἀκάθαρτον ἐκείθεν 15 τοῦ Δανουβίου εἰς τὸν Ὀλγον ἐσκήνωσεν, καὶ τὰ πλησιάζοντα τῷ Δανουβίῳ ἐκτρέχει καὶ λυμαίνεται, τοῦτ' ἐστὶν τὴν νῦν ὑπ' αὐτῶν κρατουμένην χώραν, ὑπὸ Χριστιανῶν τότε κρατουμένην, ἡγιάθη σφόδρα· καὶ κελεύει περᾶσαι πάντα τὰ θέματα ἐν τῇ Θράκῃ. καὶ ἐξοπλίσας στόλον διὰ τε γῆς καὶ

1. Ὀλγον| Ὀγκον A, Ὀγκλόν vulg. 2. βορειοτέρου — ποταμοῦ, οὗς A. 6. ἐκ τῶν πολεμίων A f, ἐκ πολεμίων a, ἐκ πολεμίου vulg. 9. Βερζιλίας A f, Βερζιλίος vulg. 15. Ὀλγον A, Ὀγκλόν vulg. 16. τῷ Δανουβίῳ A, τοῦ Δανουβίου vulg. 17. ὑπ' αὐτῶν A, παρ' αὐτῶν vulg. 18. περ. πάντα A. πάντα περ. vulg.

fluminibus praeternavigatis, et ad Olgum alium amnem iam profectus (hi sunt fluvii Danubio magis boreales), inter hunc et illos, tutum et inexpugnabilem ex utraque parte locum coniectatus, sedem et habitationem mediam habere constituit. cum sit enim in anteriore parte paludibus munitus locus, et hinc et inde fluminibus circumcingatur, maximam genti, quae alioqui propter hanc divisionem imminuta fuerat, ab hostibus securitatem praestitit. his ita in quinque partes divisus, et ad parvum et infirmum quidpiam redactis, numerosa Chazarorum gens ex interiori Berzeliae, quae est primae Sarmatiae, recessu, prorupit, omnibusque usque ad mare Ponticum sub ditionem suam redactis trans flumen positis provinciis, a Batbaia primae Bulgariae principe (is erat quinque fratrum primus) vectigali sibi reddito, tributum ab eo in hanc usque diem exigit. imperator Constantinus ubi gentem sordidam et immundam Danubio superato ad Olgum tentoria ex improviso fixisse, et per regionem Danubio adiacentem grassari et stragem inferre (eam nimirum nunc ipsi occupant terram, quae tum Christianorum ditionis erat), maximum inde concepit dolorem. iubet itaque legiones omnes in partes Thraciae migrare, arma-

θαλάσσης κατ' αὐτῶν ἀπεκίνησεν, πολέμῳ τούτους ἐπιπέσει
 πειρώμενος, καὶ διὰ μὲν τῆς πρὸς τῷ Ὀλγῳ καλουμένῳ καὶ
 Δανουβίῳ ἠπείρου τὰ πεζικὰ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς κλησι-
 ζούσης ἀκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας. τοῦτο δὲ τὸ εἶδέν
 καὶ παμπληθὲς τῆς παρατάξεως οἱ Βούλγαροι θεασάμενοι τῆς 5
 ἑαυτῶν ἀπεγνωκότες σωτηρίας, εἰς τὸ προλεχθὲν ὀχυρώμα
 καταφεύγουσιν, καὶ ἑαυτοὺς ἀσφαλιζονται. ἐν τρισὶ δὲ καὶ
 ἑτέραςιν ἡμέραις ἐκ τοῦ τοιοῦτου ὀχυρώματος αὐτῶν μὲν
 ἐξεληθεῖν μὴ τολμησάντων, τῶν δὲ Ῥωμαίων πόλεμον μὴ συν-
 αψάντων διὰ τὴν προκειμένην τῶν τελευτῶν πρόφασιν, στα- 10
 χασάμενον τὸ μαρὸν ἔθνος τὴν χαννότητα τῶν Ῥωμαίων
 ἀνελάβετο, καὶ προθυμότερον γέγονεν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐν
 ποδαλγίᾳ δξυκαθήσαντος, καὶ ἐπὶ Μεσημβρίαν βιασθέντος
 ὑποστρέφαι διὰ συνήθειαν λουτροῦ, ἅμα πέντε δρομίωνων καὶ
 τῶν οἰκειῶν αὐτοῦ ἀνθρώπων, κατέλιπε τοὺς στρατηγούς καὶ 15
 τὸν λαόν, κελύσας παρακονδακίζειν καὶ ὑποσῆραι αὐτοὺς ἐκ
 τοῦ ὀχυρώματος, καὶ πόλεμον πρὸς αὐτοὺς κροτῆσαι, εἰ τύ-
 χοι αὐτοὺς ἐξελεθεῖν· εἰ δὲ μὴ, παρακαθίσαι αὐτοῖς, καὶ φυ-
 20
 Δλάττειν ἐν τοῖς ἐρύμασιν. οἱ δὲ τοῦ καβαλλαρικοῦ τὸν βα-
 σιλέα φεύγειν διαφημίσαντες, καὶ φόβῳ συσχεθέντες, τῇ αὐτῇ 20

1. κατ' αὐτῶν add. ex A.
 παρατάξας A, διατάξας vulg.
 vulg. 19. ἐρύμασιν f.

3. Δανουβίῳ A, Δανουβίου vulg.
 10. τελευτῶν A b, παλμάτων
 20. συσχεθέντες τῇ αὐτῇ A, συν-
 αχθέντες τοιαύτῃ vulg.

taque tum mari tum terra militum manu expeditionem suscepit, ar-
 morum vi hostes locis occupatis deturbare meditatus, et per conti-
 nentem quidem, et Olgo sic vocato Danubioque vicinas terras pede-
 stres copias composuit, et ad vicinas fluminis oras naves applicuit.
 porro Bulgari tam repentinum atque numerosum belli ordinem con-
 spicati, in salutis desperationem coniecti, in memoratum praesidium
 se recipientes, in tuto sese composuere. tres itaque vel etiam dies
 quatuor ex huiusmodi praesidio pedem efferre non ausi, sed nec Ro-
 mani propter adiacentium paludum occasionem ad confictum descen-
 dere confisi, haerent ex parte utraque; tum corte impura gens, Roma-
 norum imbecillitate et mollitie conspecta, animos recepit, et ad bel-
 lum committendum alacrior effecta est. interim imperator acri pedum
 dolore vexatus balnei facilius et commodius habendi gratia cum solis
 dromonibus quinque nonnullisque palatii domesticis Mesembriam re-
 dire coactus, exercitu ducibusque velitari iussis, et hostes e praesidio
 pellicere, et tandem cum eis rigido Marte, si tamen foras auderent
 prorumpere, sin minus, obsidione circumcingere, et in suis munimen-
 tis oclusos observare, castris abscessit. equites imperatorem fugere

φρυγῇ ἐχρήσαντο μηδενὸς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλγαροι τοῦτο V. 238
 Θεασάμενοι ἐπεδίωκον ὀπίσω αὐτῶν, καὶ τοὺς πλείστους ξίφει
 ἀνέλλον, πολλοὺς δὲ καὶ ἐτραυμάτισαν, καὶ καταδιώξαντες
 αὐτοὺς μέχρι τοῦ Δανουβίου, καὶ τοῦτον περῶσάντες, καὶ ἄλ-
 5 θόντες εἰς τὴν λεγομένην Βάρναν, πλησίον Ὀδύσσου καὶ τοῦ
 ἐκεῖσε μεσογείου, καὶ τὸν τόπον ἐωρακότες ἐν πολλῇ ἀσφαλείᾳ
 διακείμενον, ἐκ μὲν τῶν ὀπισθεν διὰ τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ,
 ἔμπροσθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων διὰ κλεισουρῶν καὶ τῆς Πον-
 10 τικῆς θαλάσσης, κυριευσάντων δὲ αὐτῶν καὶ τῶν παρακειμέ- P. 299
 νων Σκλαβινῶν ἐθνῶν τὰς λεγομένας ἑπτὰ γενεάς, τοὺς μὲν
 Σεβέρεις κατέκτισαν ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν κλεισούρας Βερεγά-
 βων ἐπὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη, εἰς δὲ τὰ πρὸς μεσημ-
 βριαν καὶ δύσιν μέχρι Ἀβαρίας τὰς ὑπολοίπους ἑπτὰ γενεάς
 15 ὑπὸ πάντων ὄντας· ἐν τούτοις οὖν πλατυνθέντων αὐτῶν
 ἔγανυρίασαν, καὶ ἤρξαντο τὰ ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν πολιτείαν
 ὄντα κάστρα τε καὶ χωρία ἐπιρρίπτειν καὶ αἰχμαλωτίζειν.
 ὁθεν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρήνευσε μετ' αὐτῶν, ἐτήσια
 αὐτοῖς συμφωνήσας παρέχειν πάντα ἐπ' ἀσχύνη Ῥωμαίων B
 διὰ πληθος πταισμάτων· θανμαστὸν γὰρ ἦν ἀκούσαι τοῖς
 20 μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι ὁ πάντας ἑαυτῷ ὑποτελεῖς κατα-

3. καὶ ante ἐτρ. add. ex A. 7. τοῦ add. ex A. 8. καὶ ante
 τῆς om. A f. 11. κατέκτισαν vulg. 13. ὑπολοίπους A, ἔπο-
 λοιπὰς vulg. 14. πάντων A, πάντων vulg. 19. ἀκούμε-
 νον A a, ἀκούομεν f.

rati, timore animis concepto in unum globum collecti, pari quoque fuga nullo persequente aut excitante usi sunt. Bulgari eo spectaculo exciti, fugientes retro insequuntur, et his quidem necem, aliis vulnera gladiis inferunt, reliquos ad Danubium usque coram se fugant. tum vero flumine traiecto, Barnam ita dictam, urbem Odysso vicinam, et mediterraneos agros perveniunt. cumque locum omnem retrorsum ab amne Danubio, ante vero et ab utroque latere clusuris sive montium angustiis et mari Pontico probe munitum conspexissent, et Sclavino- rum illic degentium septem generationes, quae dicuntur, in potestatem redegerunt, Seberenses quidem ab anteriore Beregaborum clusura ad orientales plagas, meridiem vero et occidentem versus ad Abarum usque reliquas gentes septem sibi vectigales factas, illuc transtulit ac collocavit. in hunc itaque modum dilatatis et expansis ditionis eorum terminis, Romanae rei publicae urbes et oppida animis in superbiam elati diruere ac depraedari coeperunt. ex quo imperator coactus pacem cum eis agere, et exigente delictorum nostrorum numero, non sine magno Romani nominis dedecore, pactam annuatim pecuniam eisdem persolvere. et sane res auditu mirabilis tum nostratibus extitit, tum exteris, eos, qui universas gentes, qua ab ortu ad occasum, rursusque a

σησάμενος, τούς τε κατὰ τὴν ἑφάν καὶ δύσιν καὶ ἄρκιον καὶ
 μεσημβρίαν, ὑπὸ τοῦ μυσσαροῦ καὶ νοσοφανοῦς ἔθρουσ ἠπτήθη.
 ἀλλ' οὗτος μὲν ἐκ προνοίας Θεοῦ τοῦτο συμβεβηκέναι Χρι-
 στιανοῖς πιστεύσας, εὐαγγελικῶς διανοησάμενος, εἰρήνευσεν
 καὶ ἦν ἕως τελευτῆς αὐτοῦ ἡρεμῶν ἐκ πάντων πολέμων, σπου- 5
 δὴν ἔχων ἄξιον ἐνώσαι τὰς ἀπανταχῆ διηρημένας ἁγίας
 τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χρόνων Ἡρακλείου τοῦ βασι-
 λέως καὶ προπάππου αὐτοῦ, καὶ Σεργίου τοῦ κακόφρονος καὶ
 Πύρρου, τῶν ἀναξίως ἡγήσαμένων τοῦ θρόνου Κωνσταντι-
 νουπόλεως, μίαν τε θέλησιν καὶ μίαν ἐνεργεῖαν ἐπὶ τοῦ
 κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δε-
 γματισάντων, ὧν τὰς κακοδοξίας ἀνατρέψαι σπουδαίων ὁ
 Χριστιανικώτατος βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν συναθροί-
 στας ἐπισκόπων σπ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ τε προκεκ-
 ρωμένα ἐν ταῖς προλαβούσαις ἁγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς πέντε 15
 συνόδοις ἐπεβεβαίωσε δόγματα, καὶ τὸ τῶν δύο θελημάτων
 καὶ ἐνεργειῶν εὐσεβὲς θεσπισθῆναι δόγμα συνεψηφίσατο κατὰ
 Δτὴν αὐτὴν ἁγίαν καὶ ἀκριβοστάτην ἔκτην οἰκουμενικὴν σύνο-
 δον, ἧς ἐξήρχον ὁ αὐτὸς πανευσεβῆς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 καὶ οἱ εὐσεβεῖς ἱεράρχαι. 20

3. οὗτος A, οὕτως vulg. 5. πολεμίων A. 10. μίαν τε A,
 μίαν δὲ vulg. μίαν οὐσαν ἐνεργείας f. 12. σπουδαίων
 δοξάζων f. 14. κατὰ τε τὰ A. 15. προλαβούσαις add. ex
 A. πέντε add. ex A. 16. δύο add. ex A. 17. πεισθῆ-
 ναι f. 19. ἐξήρχον A, ἐξήρχεν vulg. πανεύφημος f.

meridie ad septentrionem longe lateque excurrit orbis, vectigales olim sibi fecere, nunc ab ista abominanda et nuper onata gente esse superatos. verumtamen imperator istud ex dei providentia contingere arbitratus, ceu evangelii sensu mente probe percepto, pacem fecit, atque ita domum reliquum vitae suae spatium sine ullis bellorum tumultibus tranquillum exegit, id prae caeteris summo studio procurans, ut sanctae dei ecclesiae dissidium ubique passae a temporibus Heraclii imperatoris proavi sui, et vesani Sergii et Pyrrhi, qui Crollis throno indigne praefecti unam voluntatem unamque item actionem in domino et deo et salvatore nostro Iesu Christo docebant, in unionem atque concordiam revocaret. istorum insanas atque impias opiniones christianissimus imperator omnino subvertere cum maxime studeret, universale concilium episcoporum ducentorum et octoginta novem congregans, decreta a prioribus quinque sanctis et oecumenicis conciliis antea sancita confirmavit, piisque ac rectum de duabus voluntatibus atque actionibus dogma per istud sanctum atque accuratissimum sextum oecumenicum concilium promulgari atque statui decrevit. concilio praesfuere piissimus imperator Constantinus, piique sacrorum antistites.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Ἰζιδ ἔτος α΄.

A.M. 6172

Τούτῳ τῷ ἔτει συνηθροίσθη ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη
ἔκτη σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν σπδ' ἐπισκόπων καὶ
πατέρων κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κων-Ρ. 300
5 σταπίνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπώσατο Κωνσταντῖνος τοὺς ἀδελφούς Α.Μ. 6173
αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, καὶ μόνος ἔβα- V. 239
σάλευσε σὺν Ἰουστινιανῷ τῷ νιῷ αὐτοῦ. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Μουχτάρ ὁ ψεύστης τυραννήσας ἐπικρα- Α.Μ. 6174
20 τῆς γέγονε τῆς Περσίδος, ἀπεκάλει δὲ ἑαυτὸν προφήτην. καὶ
ἐταράχθησαν οἱ Ἀράβες.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Μαρουάμ ἔτος α΄.

A.M. 6175

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀπεβίω Ἰζιδ, καὶ παραχθέντες οἱ Ἀρα- C
βες τοῦ Ἐθρίβου διηγέρθησαν, καταστήσαντες ἀρχηγὸν ἑαν-
15 τοῖς Ἀβδαλᾶν τινὰ υἱὸν Ζουβέρ. καὶ συναχθέντες οἱ Φοίνι-
κες καὶ οἱ Παλαιστῖνοι ἔρχονται ἐπὶ τὴν Δαμασκόν, καὶ ἕως
τοῦ Γαβηθᾶ πρὸς Ἀσάν ἀμηνᾶν Παλαιστίνης· καὶ δίδωσι
χεῖρας δεξιὰς τῷ Μαρουάμ· καὶ ἰστώσιν αὐτὸν ἀρχηγόν,
καὶ ἀμηνεύει μῆνας ἑννέα. καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, Ἀβι-
20 μέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἀρχήν, ἀμηνεύσας ἑτη

3. ἀγίων ἐπ. Α. 9. Μουχτάρ Α, Μουχάρ vulg. 10. ἀπε-
κάλει Α, ἐπεκάλει vulg. 13. χρόνῳ] ἔτει Α. 14. Ἐθρίβου
a, Ἐθρίου Α, Αἰθρίβου vulg. cfr. pag. 530, 4. 15. Ζουβέρ Α.
οἱ Φοινίκες καὶ οἱ Παλαιστῖνοι Α, οἱ Φοινίκης καὶ οἱ Παλαιστί-
νης vulg. 17. πρὸς Σάσαν Α. 19. τελευτήσας Ἀβιμέλεχ b.

Arabum ducis Izid annus primus.

A. C. 672

Hoc anno sanctum et universale concillium sextum ducentorum
octoginta novem episcoporum et patrum pii imperatoris Constantini
nutu Cpoli congregatum est.

Hoc anno Constantinus fratres suos Heraclium et Tiberium ab A. C. 673
imperii dignitate removit, solusque cum Iustiniano filio imperavit.

Hoc anno Muchar impostor tyrannide excitata, Persidem in po- A. C. 674
testatem accepit. is prophetam se praedicabat, ex quo tumultus in-
ter Arabes emerferunt.

Arabum ducis Marvam annus primus.

A. C. 675

Hoc anno Izid fato extinctus est. ex quo Arabes ad Ethribum
positi tumultuati sunt: tandem uno impetu moti Abdelam quendam
filium Zuber ducem sibi praefecerunt. qui vero Phoenicem et Palaes-
stinam incolunt, in unum convenientes, Damascus, deinde Gabetham
ad Asan Palaestinae ameram proficiscuntur, manusque dexteram Mar-
vam dantes ducem constituerunt, qui etiam amerae dignitatem men-
ses novem sustinuit, eoque mortuo Abimelech eius filius principatum

καί, καὶ χειροῦται τοὺς τυράννους, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδελάν υἱὸν Ζουβάρ καὶ διέδοχον.

A.M. 6176 Ἀράβων ἀρχηγῶν Ἀβιμέλεχ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λοιμὸς καὶ θανατικὸν μέγα ἐν 5 Συρίᾳ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε τοῦ ἔθνους. τῶν δὲ Μαρδαϊτῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς μέρει τοῦ Λιβάνου, καὶ λοιμοῦ ἐπικρατοῦντος, ὁ αὐτὸς Ἀβιμέλεχ τὴν ἐπὶ Μανίου ζήτηθεῖσαν εἰρήνην αἰτεῖται, ἀποστείλας πρόσβεις πρὸς τὸν βασιλέα, τὰς

P. 301 αὐτὰς τξῆς χιλιάδας τοῦ χρυσοῦ νομισμάτων συνθέμενος τελευτῶν, καὶ τοὺς τξῆς δούλους, καὶ ὁμοίως εὐγενεῖς ἱππους τξῆς.

A.M. 6177 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεπαύθη ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κρατήσας ἔτη ιζ΄, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Ἰστέον ὅτι μάτην ληρωδῶς φλωαροῦσί τινες λέγοντες, ἰσὺς μετὰ τέσσαρα ἔτη γεγονέναι τοὺς παρ’ αὐτοῖς φημιζόμενος Β τῆς ἕκτης συνόδου κεφαλαιώδεις τύπους. ὡς γὰρ ἐν πᾶσι

V. 240 ψευδηγοροῦντες ἐλέγχονται, ἀποδείκνυνται καὶ ἐν τούτοις μηδὲν ἀληθὲς λέγοντες. ἢ γὰρ ἀκριβὴς χρονικὴ ἀποσημείωσις τὴν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἀγίαν οἰκουμένην ἕκτην σύνε- 20

10. αὐτὰς add. ex A. νομίσματα A f. 12. ἀνεπαύθη A, ἀνεπαύη vulg. 15. μάτην om. f. 19. ἀληθῶς A. χρονικὴ add. ex A.

assequitur declaratus ameras, annos viginti et unum, tyrannosque subegit, et Abdelam Zuber filium et successorem potestatis occidit.

A.C. 676 Arabum ducis Abimelech, Cpoleos episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno fames et pestilentia magna Syriae incubuit, et gentis imperium Abimelech obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regionem excurrentibus, et invalescente pestilentia, pacem prius sub Mavia expetitam ipse denuo requirit per legatos ad imperatorem missos, et trecentas sexaginta quinque chiliades nummorum aureorum, servos totidem et generosorum equorum gregem numero non impari daturum se annuatim paciscitur.

A.C. 677 Hoc anno pius imperator Constantinus, cum annos septemdecim imperasset, in pace obdormivit. filius autem eius Iustinianus imperium collegit.

Observandum hominum delirium mentis passorum instar in vanum eos nugari, qui scriptis suis celebratos sexti concilii capitulares typos exactis postmodum annis quatuor editos affirmant. ut enim in plerisque mendacia effutire deprehenduntur, ita et in istis nihil sani verique asserere. accurata quippe temporum ratio et designatio sanctum universale sextum concilium verum monotheletarum excidium

5 τον ἐν τῇ δωδεκάτῃ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἐκγό-
 νου Ἡρακλείου γενέσθαι λέγει, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 590β. καὶ ὅτι μετὰ τοῦτο ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος
 5 νιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δέκα. ἐκβληθέντος δὲ Ἰουστι-
 νιανῶ ἐκράτησεν Λεόντιος ἔτη γ', καὶ μετὰ Λεόντιον Τιβε-
 ριος ὁ καὶ Ἀψίμαρος ἔτη ζ', καὶ πάλιν Ἰουστινιανὸς ὁ ἐκβλη- C
 θεὶς ἔτη ς'. ὡς εὐρίσκεισθαι ἐξ αὐτῶν τῶν δεδομημένων τύπων
 τῇ β' ἔτει τῆς ἐσχάτης βασιλείας τοῦ αὐτοῦ ὀνοκοπημένου
 10 Ἰουστινιανῶ ἐκτεθεῖσθαι αὐτοὺς περιέχοντας ἐν τῇ γ' τύπῃ
 ταῖς λέξεσιν οὕτως· συνορῶμεν ὅτι τοὺς μὲν δυοὶ γάμοις
 περιπαρέντας, καὶ μέχρι τῆς ιε' τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου
 μηνὸς τῆς παρελθούσης δ' ἰνδικτιῶνος ἔτους 594δ' δουλω-
 θέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ μὴ ἐκνήψαντας, προσελόμεθα καθαι-
 15 ρέσει κανονικῇ ὑποβαλεῖν. καὶ μεθ' ἑτέρα· τοὺς δὲ μετὰ
 τὴν χειροτονίαν γάμψ ἐνὶ παρανόμως προσομιλήσαντας, τοῦτ'
 ἔστι πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ ὑποδιακόνους, ἤδη ἐπὶ D
 βαρχὺν τινα χρόνον εἰρχθέντας τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ ἐπι-
 τιμηθέντας, αὐθις αὐτοὺς ἐν τοῖς οἰκείοις ἀποκαταστήσαι
 20 βαθμοῖς, μηδαμῶς ἐτέρῳ μείζονι προκόπτοντας βαθμῶ, προ-
 δήλως διαλυθέντος αὐτοῖς τοῦ ἀθέσμου συνοικεσίου. ὥστε

2. λέγεται A f. 7. πάλιν Ἰουστ. A, πάλιν δ' Γ. vulg. 8.
 ἐκδεδομ. A. 12. τοῦ add. ex A. 14. ἐκνήψαι αὐτοὺς προσ-
 λομένους A f. 15. ὑποβάσαι f. 19. ἐν add. ex A.

imperatoris Constantini Heraclii pronepotis anno duodecimo celebra-
 tum affirmat, anno a mundi conditu sexies millesimo centesimo se-
 ptuagesimo secundo, ipsumque Constantinum annos posthac quinque
 imperasse, eoque vivis erepto, Justinianum eius filium monarchiam
 tenuisse annos decem, eiecto Iustiniano, Leontium tyrannide potitum
 annos tres, post hunc Tiberium, qui etiam Apsimarum, annos septem
 regnasse, eiectumque prius Iustinianum denuo restitutum imperio annos
 sex, adeo ut ex ipsis editis concilii typis sive canonibus anno secundo
 imperii Iustiniano naribus mutilato restituti eos primum promulgatos
 aperte comperiamus. tertio siquidem canone in haec verba legimus:
 matura consilii discussione praehabita, eos, qui duobus coniugiis im-
 plicati fuere, et ad praeteriti mensis Ianuarii diem decimum quintum,
 praeteritae quartae indictionis, anni sexies millesimi centesimi no-
 nagesimi noni peccati servituti obnoxios se voluere, nec ullo pacto
 respiscere, canonicae depositioni subiicere decrevimus. et quibusdam
 interpositis: eos vero qui post ordines susceptos uno licet coniugio
 se devinxerint, id est presbyteros, diaconos et subdiaconos, brevi tem-
 poris spatio sacris ministeriis prohibitos et poenis castigatos propriis

ἔξ αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποσημειώσεως ἀριθῆλως φαίνεσθαι συναγόμενα ἀπὸ τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς ἔκτης συνόδου ἕως τῶν ἐκδομένων τύπων ἔτη κζ', πατριαρχοῦντος ἐν τῇ ἀγίᾳ οἰκουμενικῇ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου, ἔτος ἄγ-
 P. 302 τος τῆς πατριαρχίας γ', καὶ μετὰ τὴν σύνοδον πατριαρχήσαν- 5
 τος ἄλλα ἔτη γ', μετὰ δὲ τοῦτον Θεοδώρου ἔτη γ', καὶ Παύλου ἔτη ζ', καὶ Καλλινίκου ἔτη ιβ', καὶ Κύρου ἔτη β', ὡς συνάγε-
 σθαι καὶ ἔξ αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκ-
 δομένων τύπων ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Φιλιππικοῦ ἔτη
 πέντε· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Φιλιππι-
 κοῦ γενέσθαι ἐμμανῆ σύνοδον κατὰ τῆς ἀγίας οἰκουμενικῆς
 ἕκτης συνόδου· καὶ ἔξωσθέντος Κύρου τῷ ε' ἔτει τῆς πα-
 τριαρχίας αὐτοῦ, γενέσθαι Ἰωάννην πατριάρχην τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως, Ἀνδρέαν δὲ μητροπολίτην τῆς Κρήτης καὶ
 B Γερμανὸν μητροπολίτην Κυζίκου, ὑπογράφαντας προδήλως, 15
 καὶ ἀναθεματίσαντας μετὰ πάντων τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς
 χρόνους τὴν προρρηθεῖσαν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἀγίαν οἰ-
 κουμενικὴν ε' σύνοδον· μετὰ δὲ ἔτη γ' τελευτήσαντος Ἰωάν-
 νου, μετατεθῆναι Γερμανὸν ἀπὸ Κυζίκου, καὶ πατριαρχήσαν
 Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δεκαπέντε, καὶ τῷ ιγ' ἔτει τῆς βα- 20

6. μετὰ δὲ — — ἔτη γ' om. b. 6. καὶ Παύλου — — ἔτη
 ιβ' om. A. 9. ἔτους add. ex A. 10. τῆς βασιλείας add.
 ex A. 11. οἰκουμενικῆς add. ex A. 14. τῆς Κρήτης A, Kp.
 vulg. 16. αὐτοῦ om. A. 20. ἔτει add. ex A.

demum gradibus denuo restitui, alio superiore nusquam promovendos, nimirum illegitimo contubernio palam prius dissoluto. ex ipsa itaque temporum designatione a celebrata sancta universali sexta synodo usque ad editos canones eius nomine promulgatos aperte colliguntur anni viginti septem, patriarcham nimirum agente in sancta oecumenica synodo Georgio, cuius patriarchatus annus tertius numerabatur, cuique post synodum alii tres in dignitate exacti sunt. post hunc vero Theodorus annos tres, Paulus annos septem, Callinicus annos duodecim, Cyrus deique annos duos sedit, adeo ut ex ipsis patriarcharum aetatibus anni viginti septem dilucide computentur, a canonum vero promulgatione usque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant, primo autem imperii ipsius Philippici anno insanum conciliabulum adversus sanctum oecumenicum concilium celebratum sit, Cyroque expulso sub sextum patriarchatus sui annum Ioannes Cpoleos patriarcha factus fuerit; Andreas autem Cretae metropolita et Germanus Cyzici pariter metropolita insano illi concilio manifesto subscripserint, et cum omnibus eiusdem aetatis episcopis celebratum adversus monotheletas praefato more sanctum sextum concilium anathemate proscripserint; post annos tres vero mortuo Ioanne, Germanus Cyzico translatus sit Cpolim et pa-

σιλείας Λέοντος ἐξορισθῆναι, καὶ γενέσθαι Ἀναστάσιον, καὶ πατριαρχῆσαι ἔτη κδ· καὶ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνον ἔτη δώδεκα, καὶ Νικήταν τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ Παῦλον πέντε, καὶ Ταράσιον κ', καὶ Νικηφόρον η', καὶ Θεόδοτον ε', 5 καὶ Ἀντόνιον ιε', καὶ Ἰωάννην τὸν λεκανόμαντιν ἔτη ε' καὶ μῆνα α'.

Ἰουστινιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἔτος α'.

C

A.M. 6178

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστέλλει Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰουστινιανὸν V. 241
βεβαιῶσαι τὴν εἰρήνην· καὶ ἐστοιχῆθη ἡ εἰρήνη οὕτως· Ἰνα
10 ὁ βασιλεὺς παύσῃ τὸ τῶν Μαρδαϊτῶν τάγμα ἐκ τοῦ Λιβάνου, D
καὶ διακωλύσῃ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν καὶ Ἀβιμέλεχ δώσῃ
τοῖς Ῥωμαίοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν νομίσματα χίλια καὶ ἵπ-
πον καὶ δούλον· καὶ Ἰνα ἔχωσιν κοινῶς κατὰ τὸ ἴσον τοὺς
φέρους τῆς Κύπρου καὶ Ἀρμενίας καὶ Ἰβηρίας. καὶ ἔπεμψεν
15 ὁ βασιλεὺς Παῦλον τὸν μαγιστριανὸν πρὸς Ἀβιμέλεχ ἀσφα-
λίσασθαι τὰ στοιχηθέντα· καὶ γέγονεν ἔγγραφος ἀσφάλεια
μετὰ μαρτύρων. καὶ φιλοτιμηθεὶς ὁ μαγιστριανὸς ἐπέστρε-
ψεν. καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς προσελάβετο τοὺς Μαρδαίτας
χιλιάδας ιβ', τὴν Ῥωμαϊκὴν δυναστείαν ἀκρωτηριάσας. πᾶ-

1. ἐξορισθῆναι, καὶ A, ἐξωσθέντος vulg. 5. λεκανόμαντιν A,
— μάντην vulg. 6. μῆνα α' | μῆνας A f. 9. ἡ add. ex A.
10. παύσῃ τὸ A, παύσῃ διὰ τὸ vulg. 11. δώσει A. 13.
κοινῶς A, κοινὰ vulg. 15. τὸν add. ex. A.

triarchatum tenuerit annos quindecim, eodemque sub imperatoris Leonis annum decimum tertium sede pulso, Anastasius fuerit institutus, et annos viginti quatuor in patriarchatu numeraverit: hunc Constantinus exceperit annos duodecim, deinde Nicetas quatuordecim, mox Paulus quinque, tum Tarasius uno et viginti, Nicephorus octo, Theodotus sex, Antonius sexdecim, denique Ioannes lecanomantes annos sex et mensem unum—

Romanorum imperatoris Iustiniani annus primus.

A. C. 678

Hoc anno Abimelech firmandae pacis ergo ad Iustinianum legatos misit. his autem conditionibus pax inita, ut imperator Mardaitarum agmen et Libano prorumpens comprimeret et impediret eorum excursions, Abimelech vero in singulos dies mille nummos aureos, et equum, et servum imperatori penderet; et uterque princeps iusta et aequali portione Cypri, Armeniae et Iberiae vectigalia inter se dividerent. imperator Paulum magistranium confirmandae pacis causa ad Abimelech delegavit, cautioque in scriptis coram testibus facta est. et magistrianus honorifice exceptus ad imperatorem revertit. et misso edicto Mardaitas ad duodecim millia imperator, Romanam potentiam eo facto mutilaturus, e loco priore sustulit. quae enim civitates in montium cacuminibus sitae incoluntur ab Arabibus a Mo-

P. 303 *σαι γὰρ νῦν οἰκούμεναι παρὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὰ ἄκρα πόλεις ἀπὸ Μοψουεστίας καὶ ἕως τετάρτης Ἀρμενίας ἀνίσχυροι καὶ ἀείκητοι ἐτύγχανον διὰ τὴν ἔφοδον τῶν Μαρδαϊτῶν, ὧν παρασταλέντων, πάνδεινα κακὰ πέπονθεν ἡ Ῥωμανία ὑπὸ τῶν Ἀράβων μέχρι τοῦ νῦν.* 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πέμπει Ἀβιμέλεχ Ζιάνδον τὸν ἀδελφὸν Μανίου εἰς Περσίδα κατὰ Μουχτάρ τοῦ ψεύστου καὶ τυράννου. καὶ ἀηγήθη Ζιάνδος ὑπὸ Μουχτάρ. καὶ αἰχούσας Ἀβιμέλεχ ἔρχεται εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τυραννέεται ὑπὸ Β. Σαΐδου· ὃν ἐπανελθὼν διὰ λόγου τὴν Δαμασκὸν πέπεικεν 10 ἀνολεῖν τὴν προκαταληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο δολοφονεῖ αὐτόν. Ἰουστινιανὸς δὲ νεώτερος ὢν, ὡς ἐς χρόνων, καὶ ἀβούλως τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν, ἀποστέλλει Λεόντιον τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως, καὶ τοὺς ἐκεῖσε Σαρακηνοὺς κτείνας, ὑποτάσσει Ῥωμαίους 15 ἑσάντους καὶ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν, Βουλκακίαν τε καὶ Μηδίαν. καὶ φορολογήσας τὰς χώρας, πάμπολλα χρήματα τῷ C βασιλεῖ ἀπέστειλεν· Ἀβιμέλεχ δὲ ταῦτα μεμαθηκώς, καταλαμβάνει τὸ Κερκίσιον, καὶ τὴν Θεούπολιν ὑπέταξεν.

2. τετάρτης A, δὲ τῆς δ' vulg. 3. ὧν A, τῶν vulg. 6. Ζιάνδον A. 7. Μουχτάρ A ubique, Μουχάρ vulg. 14. ἐπὶ τὴν A, κατὰ τὴν vulg. 16. Βουλκακίαν ἰ, Βουκαλίαν mg. Par. ex Anastasii Bucaniam. 19. Κερκίσιον a, Κέρσιον A f.

puestiae termino ad quartam usque Armeniam, cunctae ob Mardaitarum, qui deinceps repressi sunt, excursiones munimentis infirmae et habitatoribus vacuae existebant. generum sane omnium calamitates et adversa quaevis in Romanam ditionem ab ea die in hanc usque horam Arabum opera inundaverunt.

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum fratrem Maviae adversus impostorem et tyrannum Muchtar in Persidem misit, Muchtar vero Ziandum interfecit. accepto nuncio Abimelech in Mesopotamiam progreditur. interea Saïdus adversus eum rebellavit, Abimelech festine regressus Damascum, quam Saïdus sibi praeoccupaverat, data securitatis fide aperiri suadet, cuius ille oblitus perduelli dolo mortem intulit. Iustinianus porro cum unior adhuc, annorum videlicet sexdecim, existeret, et suis inconsultis rei publicae negotia quaevis administraret, Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam misit. hic Saracenis, qui illic aderant, occisis, Armeniam Romanae ditioni subicit, quemadmodum et Iberiam et Albaniam et Bulcaciam et Mediam, et vectigalibus per singulas quasque provincias collectis, ingentem divitiarum acervum ad imperatorem transmisit. his auditis Abimelech Cercisium profectus, Theopolim subegit.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

A.M. 6179

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λιμὸς ἐν Συρίᾳ· καὶ πολλοὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς Ῥωμανίαν. καὶ ἔλθων ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν
ἐκεῖ ἐδέξατο τοὺς ἐν τῷ Λιβάνῳ Μαρδαίτας, χάλκεον τείχος D
5 διαλύσας. παρέλυσε δὲ καὶ τὴν μετὰ τῶν Βουλγάρων παγιω-
θεῖσαν εἰρήνην, διαταράξας τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐνορ-
δίνους γεγονότας τύπους. καὶ κελεύει περᾶσαι ἐπὶ τὴν Θρά- V. 242
κην τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, βουλόμενος τοὺς τε Βουλγάρους
καὶ τὰς Σκλαβινίας αἰχμαλωτίσαι.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἰουστινιανὸς κατὰ Σκλα- A.M. 6180
βινίας καὶ Βουλγαρίας. καὶ τοὺς μὲν Βουλγάρους πρὸς τὸ
παρὸν ὑπηγηκότας ὤδησεν. μέχρι δὲ Θεσσαλονίκης ἐκδρα- P. 304
μών, πολλὰ πλήθη τῶν Σκλάβων τὰ μὲν πολέμῳ, τὰ δὲ προσ-
ρυσέντα παραλαβών, εἰς τὰ τοῦ Ὀψικίου διὰ τῆς Ἀβύδου πε-
15 ράσας κατέστησε μέρη. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν ὁδοστατηθεὶς
ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῷ στενῷ τῆς κλεισούρας μετὰ σφα-
γῆς τοῦ οἰκείου λαοῦ καὶ τραυματίας πολλῆς μόλις ἀντιπα-
ρελθεῖν ἠδυνήθη.

20 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀβδελαῶς ὁ Ζουβερ Μούσαβον τὸν
ἰδιὸν ἀδελφὸν πέμπει κατὰ Μουχτάρ· καὶ συμβαλὼν μετ' αὐ-
τοῦ τρέπεται ὁ Μουχτάρ, καὶ φεύγει ἐπὶ Συρίαν· καὶ φθά- B

5. καὶ add. ex A.

12. ὑπηγητ. A, ὑπαγ. vulg.

21. ἐπὶ

Συρ. A, εἰς Σ. vulg.

Croleo episcopi Pauli annus primus.

A. C. 679

Hoc anno fames Syriae incubuit, eiusque plurimi incolae in Ro-
manam ditionem migraverunt. imperator autem in Armeniam profe-
ctus Mardaitarum agmen, aereum illum imperii Romani murum in Li-
bano prius consistentem et a se eversum, illic suscepit. pacem quo-
que cum Bulgaris firmatam solvit, foederum conditiones a patre con-
cessas ipse perturbans ac omnino violans. et Bulgaros et Sclaviniae
provincias in servitutem mittere meditatus, equestres legiones in
Thraciam transire iussit.

Hoc anno Iustinianus in Bulgariam et Thraciam eduxit exerci- A. C. 680
tum. Bulgarosque sibi obviam cum armis factos tum primum repulit.
et excursionibus subinde Thessalonicam usque habitis, immensum
Sclavorum numerum, qua belli virtute domitum, qua sponte ad se trans-
euntem et deditum, e patria educens, ad Opsicii partes, traiecto Abydi
freto, habitare decrevit. at in reditu intra compressos montes et clu-
surae angustias a Bulgaris interceptus, multis ex exercitu quum cae-
sis, tum vulneratis, vix periculum superare et in oppositam partem
transire valuit.

Eodem anno Abdelas Zuber filius Musabum fratrem germanum
adversus Muchtarum mittit, qui cum eo pugna congressus, Muchtarum

σας αὐτόν, κτείνει αὐτόν. Ἀβιμέλεχ δὲ στρατεύσει κατὰ Μουσάρου, καὶ νικήσας κτείνει αὐτόν· καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν Περσίδα.

A.M. 6181 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Ἀβιμέλεχ κατὰ τοῦ Ζουμιρ C Χαγὰν εἰς τὸ Μάκκα, καὶ κτείνει αὐτόν ἐκεῖ ὁ Χαγὰν. καὶ ὑποτάξας τῷ Ἀβιμέλεχ τὴν χώραν τοῦ Χαγὰν ἐναντιουμένην αὐτῷ, ἐπέηρσε τὸν οἶκον τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ σὺν τῷ εἰδώλῳ τῆς σεβασμιότητος αὐτῶν· δι' ἣν αἰτίαν τὸν Χαγὰν στρατηγὸν τῆς Περσίδος προεβάλετο. καὶ ὑπετάγη τῷ Ἀβιμέλεχ ἡ Περσίς καὶ ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τοῦ Ἐθριβου· καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἔπαυσαν.

A.M. 6182 Τούτῳ τῷ ἔτει τέλος ἔσχεν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς καὶ D μου ἡ τῶν Ἀράβων ἀρχή· καὶ ἐτήρηνυσεν Ἀβιμέλεχ, ὑπετάξας πάντας.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν πρὸς Ἀβιμέλεχ εἰρήνην Ἰουστινιανός 13 ἔξ ἀνοίας ἔλυσεν· καὶ γὰρ τὴν Κυπρίων νῆσον ἀλόγως μετοικῆσαι ἐσπούδασεν, καὶ τὸ σταλὸν χάραγμα παρὰ Ἀβιμέλεχ νεοφανὲς ὄν καὶ μηδέποτε γεγονὸς οὐ προσεδέξατο. πληθός δὲ Κυπρίων περὶ τῶν κατεκοντιόσθῃ, καὶ ἀπὸ ἀρρωστίας

5. τὸ Μάκκα A, τὸν Ἄκκα vulg. 13. τῶν add. ex A. ὑπετάξας πάντας A, ὑπ. καὶ εἰρηνεύσας πάντας vulg.

fugam arripere, et in Syriam se recipere coegit, eumque tandem in itinere praevertens, e medio sustulit. Abimelech vero adversus Musarum expeditione suscepta et victoria potitus, hostem neci dat, et universam Persidem suo subiugat imperio.

A. C. 681 Hoc anno Abimelech misit Chagan in Macca adversus Zumir arma moturum. Chagan autem Zumir deleto, provinciam Chagan ipsi inimicam sub Abimelech potestatem redegit, et idoli eius aedem igne succendit, sed et idolum summa religione ab eis cultum extinxit. eam ob rem Abimelech Chagan Persiae ducem instituit, atque ita Persia, Mesopotamia, magna Arabia, quae Ethribi, Abimelech imperio substernuntur, omniaque inter Arabes variis aetatibus agitata bella civilia cessavere.

A. C. 682 Hoc anno dissidiorum finem et praeliorum omnium exitum Arabum principatus obtinuit. et cum reliquos principes suo subiecisset imperio et populos in pace continuisset, ipse Abimelech pacem prosequi studuit.

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi dementia Iustinianus solvit. Cypri quippe incolas in aliam regionem transportare stolidè nulloque sano consilio meditatus est, nummosque figura recenter excogitata et hactenus omnino non visa ab Abimelech coactos et in vectigal missos admittere recusavit. Cypriorum subinde multitudo ingens, cum mare traiceret, submersa est, pars etiam in-

ᾧλοντο· και οἱ λοιποὶ ἐστράφησαν εἰς Κύπρον. και ἀκού-Ρ. 305
 σας ταῦτα Ἀβιμέλεχ, ὑποκριθεὶς σατανικῶς, παρεκάλει μὴ
 λυθῆναι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ δεχθῆναι τὴν αὐτοῦ μονῆταν, ὡς
 τῶν Ἀράβων μὴ καταδεχομένων τὴν τῶν Ῥωμαίων χαράγην V. 243
 5 ἐν τοῖς ἰδίοις νομίμασιν, τῆς ὀλκῆς τοῦ χρυσοῦ διδομένης
 και μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης ἐκ τοῦ νέα χαράσ-
 σειν Ἀραβας. ὁ δὲ τὴν παράκλησιν εἰς φόβον νομίσας, οὐκ
 ἐννοήσας, ὅτι τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς ἦν παῦσαι τὴν τῶν
 Μαρδαίτων ἐπαγωγὴν, και οὕτω διὰ δοκουμένης εὐλόγου προ-
 10 φάσεως λῦσαι τὴν εἰρήνην· ὁ και ἐγένετο. και ἀπέστειλεν
 Ἀβιμέλεχ οἰκοδομησαι τὸν τοῦ Μακκᾶ ναόν. και ἠθέλησεν Β
 ἐπαραι τοὺς κίονας τῆς ἀγίας Γεθσημανῆς. και παρεκάλεισεν
 αὐτὸν Σέργιος τις ἀνὴρ χριστιανικώτατος ὁ τοῦ Μανσοῦρ
 γενικὸς λογοθέτης, και λίαν ὤκειωμένος τῷ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ
 15 και πατρικίος ὁ τούτου ἐφάμιλλος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστίνην
 Χριστιανῶν προύχων, ὁ ἐπίκλην Κλαισός, αἰτούμενοι μὴ γε-
 νέσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἰκεσίας αὐτῶν πείσαι Ἰουστινιανὸν
 ἄλλους ἀποστεῖλαι ἀντ' αὐτῶν· ὅπερ και γέγονεν.
 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἀπελέξατο ἐκ τῶν μετοικι- Α. C. 6183
 20 σθέντων ὑπ' αὐτοῦ Σκλάβων, και ἐστράτευσε χιλιάδας λ' και C

6. και μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης add. ex A. 11.
 Μακᾶ A, Μαχᾶ e, Μαῖκα f, Μαχῶ vulg. 14. ὤκειωμένος A,
 οἰκ. vulg. 16. Κλαυσῆς A, Κλαῦσις a. 18. δπερ A, ὁ vulg.

gruentibus morbis iactata interiit, reliqui Cyprum redierunt. horum
 accepto nuncio satanica vafritie Abimelech instructus, ac dolos paraus,
 pacem a Iustiniano nusquam solvi precabatur: Arabibus insuper scul-
 ptam a Romanis figuram in consueto nummorum suorum usu vel con-
 flatione approbantibus, monetam a se cusam admitti rogabat, maxime
 cum ex nova apud Arabes signata debitum in vectigal auri pondus Ro-
 mani acciperent. ille Arabum preces metum existimans, nec id eis esse
 consilio, ut Mardaitarum cohibitis impressionibus ipsi verisimilis cau-
 sae obtentu pacem solverent, non animadvertit: quod demum factum
 est. misitque Abimelech qui templum Maccae construerent, iamque
 sanctae Gethsemanes columnas tollere paratum Sergius, vir Christiana
 pietate conspicuus, Mansur logotheta generalis et ipsi Abimelech
 summa necessitudine coniunctus, et patricius quidam eius collega,
 cognomento Claesus, Christianorum in Palaestina degentium prae-
 stantissimus, ambo ne id faceret deprecati sunt, polliciti se potius
 precibus suis cum Iustiniano acturos, ut alias in earum locum trans-
 mitteret, quod ita postmodum actum est.

Hoc anno ex deportatis in Asiam Sclavis viros bello idoneos ele- A. C. 683
 git Iustinianus, et in exercitum ad triginta millia adlectos armis in-

ὀπίσθας αὐτοὺς ἐπωνόμισεν αὐτοὺς λαὸν περιούσιον, ἐφ-
 χοντά τε αὐτῶν Νέβουλον τὸ ὄνομα. θαρρήσας δὲ εἰς αὐτοὺς
 γεγράφηκε τοῖς Ἄρασι μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῇ ἐγγράφως συμ-
 φωνηθεῖσῃ εἰρήνῃ. καὶ παραλαβὼν τὸν περιούσιον λαὸν καὶ
 πάντα τὰ καβαλλαρικά θέματα, ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῆ 5
 παρὰ Θάλασσαν. τῶν δὲ Ἀράβων ὑποκρινομένων καὶ μὴ αἰ-
 ρουμένων λῦσαι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τῇ βασιλικῇ αἰτίᾳ καὶ
 προπετεῖᾳ τοῦτο πράξαι ἀναγκαζομένων, ὀπλισθέντες καὶ αὐ-
 τοὶ παρεγένοντο ἐν Σεβαστοπόλει, προσμαρτυρόμενοι τῷ βα-
 σιλεῖ τὰ μεθ' ὄρκον ἀναμεταξὺ αὐτῶν στοιχηθέντα μὴ δια- 10
 στραφῆναι· ἐπεὶ τοί γε ἐκδικος καὶ κριτῆς ὁ θεὸς τῶν αἰ-
 τιῶν γενήσεται. τοῦ δὲ βασιλέως μὴδὲ δι' ἀκοῆς ταῦτα ἀνα-
 σχομένου, ἀλλὰ πρὸς μάχην μᾶλλον κατεπειγόντος, τὸν τῆς
 εἰρήνης ἐγγραφον λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄστας ἀντι-
 φλαμούλου προάγειν κρεμάσαντες, κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὄρωμα- 15
 σαν, Μουαμὲδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ συνέβαλον πόλεμον.
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἤττηθησαν οἱ Ἄραβες. ὑποβαλὼν δὲ
 Μουαμὲδ τῷ συμμαχοῦντι Ῥωμαίοις στρατηγῷ τῶν Σελάβων,
 P. 306 πέμπει αὐτῷ κουρκουρὸν γέμον νομισμάτων, καὶ πολλαῖς ὑπο-
 σχέσει τοῦτον ἀκατήσας πείθει προσφυγεῖν πρὸς αὐτοὺς μετὰ 20

7. λῦσαι add. ex A. 9. προσμαρτ. A, προμ. vulg. 10. στοι-
 χηθέντα] συμφωνηθέντα A. διαστραφῆναι A, στραφῆναι vulg.
 12. μὴδὲ δι' ἀκοῆς A, μετ' ἀκοῆς vulg. 14. λύσας A f. 19.
 κουκουρὸν A f, κουρκουρὸν vulg.

struxit, quos aciem superabundantem nuncupavit, et eorum ductorem
 Nebulum. eorum robori confidens Arabibus scripsit, se pacis a se
 scriptae conditionibus non amplius stare posse. et superabundanti
 illa acie equestribusque legionibus eductis, Sebastopolim, quae ad
 mare est, contendit. Arabes ex adverso pacis se studiosos simulare,
 nec eam velle infringere, illius violandae causam ex imperatore stare,
 et ex eius praecipiti animo ad bellum renovandum cogi: deinde et
 ipsi arma induentes, Sebastopolim accedunt, ibique imperatorem ob-
 testantur, ne pacta quae inter se invicem interposito iusiurando fir-
 maverant, solveret, deum alioquin ultorem atque iudicem iniuriarum
 futurum. imperatore ne auditu quidem haec ferre passo, quin immo ad
 praelium quantocius procurrente, Arabes, scriptas de pace tabulas in
 aerem expansas et ex longa hasta flamuli vice suspensas praecedere
 iubentes, ipsi, Muamed duce, in Romanos irruunt, et bellum commit-
 tunt. et primo quidem conflictu vincuntur Arabes. at Muamed, Scla-
 vorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, ducem clam tentans,
 transmissa ad eum pharetra nummis aureis plena, pluribus etiam pol-
 lictis delinitum, cum sociorum viginti millibus ad suas partes trans-

καὶ κ' χιλιάδων, καὶ οὕτω Ῥωμαίοις τὴν φυγὴν περιεποιή-
σατο. τότε Ἰουστινιανὸς ἀνέβλεν τὸ τούτων ἐγκατάλειμμα σὺν
γυναίξϊ καὶ τέκνοις παρὰ τῷ λεγομένῳ Λευκάτῃ τόπῳ κρη-
μνώδει καὶ παραθαλασσίῳ κατὰ τὸν Νικομηδείασιον κόλπον
5 κειμένῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Συμβάτιος ὁ πατρίκιος Ἀρμενίας μαθὼν **A.M. 6185**
τὴν τῶν Ῥωμαίων ἦταν τὴν Ἀρμενίαν παρέδωκε τοῖς Ἀραβί,
καὶ ὑπετάγη αὐτοῖς καὶ ἡ ἔσω Περσίς ἡ λεγομένη Χωρασάν,
καὶ φέρεται ἐκεῖσε παράβουλος ὀνόματι Σαβίνος, καὶ πολλοὺς **B**
10 τῶν Ἀράβων ἀπέκτεινεν, καὶ αὐτὸν τὸν Χαγάνον παρ' ὀλίγον **V. 244**
τελείως ποταμόπνικτον ἐποίησε. ἔκ τοτε ἐπὶ πλεῖον Θρασονθέν-
τες οἱ Ἀγαρηνοί, τὴν Ῥωμανίαν ἐλυμήναντο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Καλλινίκου ἔτος α'. **A.M. 6186**

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν μηνὶ Ὑπερβερε-
15 ταιῷ πέμπτῃ, ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὥρᾳ τρίτῃ, ὥστε φανῆναί τινας
λαμπροὺς ἀστέρας. καὶ ἐπεστράτευσεν Μουαμὲδ τῇ Ῥωμα-
νίᾳ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς πρόσφυγας Σκλάβους ὡς ἐμπει-
ρους τῆς Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσεν. ἐγένετο δὲ
καὶ ἀναίρεσις τῶν χοίρων ἐν Συρίᾳ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὰ
20 τοῦ παλατίου κτίσματα ἐπεμελεῖτο. καὶ ἔστησε τὸ Ἰουστινια-

1. χιλιάδων] Σκλαβῶν **A.** 3. Λευκήτῃ **A.** 4. Νικομηδείσιον **A. e.**
6. Σαββάτιος **A.** 7. Ῥωμαίων **A.** Ἀρμενίων **vulg.** 10. τὸν
om. **A.** 17. τοὺς **add. ex A.** 19. χοίρων] οἰῶν **A.** 20.
κτίσματα] περιτειχίσματα **A.** ἔστησε] ἔκτισε **A. e. f.** τὸν
— τριλίγων **A.**

sire suadet. ita fugam, quam Romani tulerunt, ille mercatus est. sub
id tempus Sclavorum reliquias, etiam mulieres et pueros, Iustinianus
e medio sustulit ad Leucatam, locum praeruptum atque maritimum et
ad Nicomediae situm littora.

Hoc anno Symbatius Armeniae patricius cognita Romanorum clade **A. C. 685**
Armeniam Arabibus tradidit, quibus etiam interior ad orientem Persia,
Chorasana dicta, subiugata est: porro istic emersit novator nomine
Sabinus, qui multos Arabes ad necem deduxit, ipsumque etiam Chaganum
in amnem deiecit tantum non suffocavit. ex eo tempore Agareni
ferociores et audentiores effecti per ditionem omnem Romanam
grassati sunt.

Cpoteos episcopi Callinici annus primus.

A. C. 686

Hoc anno mensis Hyperberetaei die quinto, prima hebdomadis
feria, hora diei tertia defectus solis contigit, adeo ut astra nonnulla
manifeste apparerent. Muamed etiam in Romanum imperium expe-
ditionem suscepit, et profugis Sclavis, ceu Romanorum locorum probe
expertis, sibi adiunctis, magnam hominum copiam abduxit captivam.
in porcos magna caede desaevitum est in Syria. porro Iustinianus

νοῦ τρικλίνιον λεγόμενον, καὶ τὰ τοῦ παλατίου περιτειχίσματα· καὶ ἐπέστησεν ἐπεικτὴν Στέφανον τὸν Πέρσην, σακελλάριον αὐτοῦ καὶ πρωτοευνοῦχον, κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν λίαν ὄντα αἰμοβόρον καὶ ἀπηνῆ· ὅστις ἀνηλεῶς τοὺς μὲν ὄπερας Δαικίζειν οὐκ ἤρκετο, ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτούς τε καὶ τοὺς 5 τούτων ἐπιστάτας. τοῦ δὲ βασιλέως ἀποδημήσαντος, κατετόλμησεν ὁ ἄγριος θῆρ ἐκεῖνος καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἀναστασίαν τὴν αὐγοῦσταν παιδικῶς δι' ἀβίων μαστιγῶσαι. ἐν τούτοις δὲ καὶ εἰς ἅπαν τὸ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ κακὰ ἐνδειξάμενος, μισητὸν τὸν βασιλέα πεποίηκεν. ὁμοίως καὶ εἰς τὰ τοῦ γενηκοῦ λογοθεσίου πράγματα κατέστησεν ἀββῶν τινὰ ὀνόματι Θεόδοτον ἔγκλειστον τὸ πρότερον ὄντα ἐν τοῖς Θρακείοις τοῦ P. 307 στενοῦ μέρεσιν, καὶ αὐτὸν δεινότετον καὶ ἀτίθασσον λίαν ὑπάρχοντα, ὅστις πλείστους τῆς πολιτείας ἄρχοντας καὶ ἐμφανεῖς ἄνδρας οὐκ ἐκ τῶν διοικητῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν 15 τῆς πόλεως οἰκητόρων, εἰκῆ καὶ μίτην ἀρροφασίστως, ἀκατήσεις καὶ ἐκταγὰς καὶ δημεύσεις ποιούμενος, σχοίνοις τε τοῦτους κρεμῶν καὶ ἀχύροις ὑποκυπνίζων. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἑπαρχος βασιλικῆ κελεύσει πλείστους ἄνδρας ἐν εἰρκταῖς κατα-

1. περιτειχίσματα] κτίσματα A. 4. τοὺς μενσόπερας A. 5. τοὺς add. ex A. 6. ἀποδημ. A, ἐπιδημ. vulg. 8. δι' ἀβίων A, διὰ ἀβίων a, διὰ βίων e, διὰ βενών f. 9. δὲ καὶ εἰς A, δὲ εἰς vulg. 11. κατέστησεν add. ex A. 15. ἀλλὰ καὶ ἐκ A, ἀλλὰ ἐκ vulg. 18. κρεμῶν A, κρεμῶν vulg. ὑποκυπν. A, ἀποκ. vulg. ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

erigendis palatii aedificiis studium adhibuit: triclinium Iustiniani nomine deinceps vocatum, et palatii moenia condidit. huic operi praepositum et cum plena potestate dominantem Stephanum Persam, sacellarium suum et eunuchorum antesignanum, praefecit. is vir sanguinarius et summe crudelis erat, cui non satis fuit ipsos operas sive manuarios iniuriis ac verberibus afficere, sed ipsos et qui operarum duces lapidabat. quin etiam cum aliquando imperator peregre profectus esset, agrestis illa fera Anastasiam imperatricem augustam matrem loris puerorum more flagellare ausa est. idem cum multa maioraque mala in universam rempublicam admisisset, civium odia in imperatorem suscitavit. similiter et generalis logothetae muneri praefecit monachum quendam cognomento Theodotum, qui prius in Thracia sinibus ad freti angustias inclusus vixerat, homo pariter ferox et immitis, qui in multos imperii Romani primores virosque spectatissimos, non qui aerarium modo administrarent, sed urbis incolas insolens, tributa, impositiones atque proscriptiones, temere, sine ulla iusta causa, vel saltem praetextu exigebat, adeo ut etiam funibus suspensos palaeorum inferius accensarum fumo vexare auderet. praeterea urbis prae-

κλείσας, ἐπὶ χρόνους τηρεῖσθαι πεποιήκε. ταῦτα πάντα ἐπην-
 ξησε τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀπῆτει Καλλίνικον πατριάρχην ποιῆσαι εὐχὴν, ἵνα καταλύσῃ
 τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν μητροπολίτου τὴν οὐ-
 5 σαν πλησίον τοῦ παλατίου, θέλων ἐν τῷ τόπῳ στῆσαι φιάλην
 καὶ βάρθρα κτίσαι τοῦ δήμου τῶν Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ δέχων-
 ται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ πατριάρχης ἔλεγεν· ὅτι εὐχὴν ἐπὶ
 συστάσει ἐκκλησίας ἔχομεν, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐ
 παρελάβομεν. βιαζομένου δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως καὶ πάν-
 10 τως ἀπαιτοῦντος τὴν εὐχὴν, ἔφη ὁ πατριάρχης· δόξα τῷ
 Θεῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. ἀμήν. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες κατέλυσαν τὴν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ ἐποίησαν τὴν φιάλην. καὶ ἐποίησαν τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν μητροπολίτου εἰς τὸ Πετρίν. C

15 Τοῦτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μουαμὲδ τῇ τετάρτῃ Ἰου- A.M. 6187
 μενίᾳ· καὶ αἰχμυλωτεύσας πολλοὺς ἀνέστρεψεν. ἐν αὐτῷ V. 245
 δὲ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας τρόπῳ τοιῷδε.
 ἐκέλευσε Στεφάνῳ τῷ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ, τῷ ἐπίκλῳ
 Ῥουσίῳ, νυκτὸς ἀποκτεῖναι τὸν δῆμον Κωνσταντινουπόλεως,

1. ἐπῆξῃσε A, ἠῦξῃσε vulg. 3. ἠπῆτει e, ἠπαίτει f. 5.
 στῆσαι A f, ποιῆσαι vulg. 8. ἐκκλησίας om. A. 9. παρε-
 λάβομεν A, παρέλαβον vulg. 11. εἰς τοὺς A, εἰς τῆς vulg.
 14. τῶν μητρ. A, τὴν μητρ. vulg. εἰς τὸ πραιτώριον f. 15.
 τῇ τετάρτῃ Ἀρμενίᾳ A, τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν vulg. 17. τοιῷ-
 δε A, τοιοῦτῳ vulg.

fectus plurimos imperatoris mandato in carceres compulsos etiam per multos annos vinculis detinuit. quibus omnibus populi odia in imperatorem excrevere. ad haec imperator a Callinico patriarcha contendebat, ut preces conciperet, ad ecclesiam sanctae dei genitricis, cui metropolitae nomen, iuxta palatium sitam, destruendam; in eius quippe solo fontis machinam, et Venetae factionis imperatorem illic excopturae sedilia extruere annitebatur. respondit patriarcha: preces in templi conditum conceptas habemus, subruendo templo nullas a maioribus accipi. imperatore ardentius instante, et preces fieri etiam vi expetente, dixit patriarcha: gloria deo, qui etiam haec patitur, iugiter, nunc et semper et in saecula saeculorum. amen. eo audito subverterunt ecclesiam, et fontem excitaverunt, istamque metropolitae ecclesiam ad Petrium transtulerunt.

Hoc anno Muamed in quartam Armeniam exercitum eduxit, et A. C. 687 captivis pluribus collectis domum regressus est. hoc etiam anno Justinianus imperio ex huiusmodi causa deiectus est. Stephano patri- cio et exercitus duci, illi Rusius cognomentum, praeceperat ut in urbis plebem multa caede per noctem grassaretur, stragis vero impres-

ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου. Λεόντιος δὲ ὁ πατρίκιος
καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀνατολικῶν γενόμενος καὶ ἐν πολέμοις ἐδ-
δοκιμήσας, ἐν φρουρᾷ τε χρόνους τρεῖς ποιήσας, κατηγορη-
D θείς ἐξάπινα ἀνεκλήθη, καὶ στρατηγὸς Ἑλλάδος προεβλήθη.
ἐκελεύθη δὲ εἰς τρεῖς ἐμβληθῆναι δρόμωνας, καὶ αὐθιμερὸν 5
ἀποκινήσαι τῆς πόλεως. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ ἐν τῷ Ἰουλιανισίῳ
λιμένι τῆς Σοφίας πλησίον τῶν Μαύρου πρὸς τὸ ἐκπλοῆσαι
τῆς πόλεως μεθορμίσαντες, συνετάσσειτο τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπερ-
χομένοις φίλοις, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν παρεγένοντο καὶ οἱ γνή-
σιοι αὐτοῦ φίλοι, Παῦλος μοναχὸς τοῦ Καλλιστραίου, ὁ καὶ
ἀστρονόμος, Γρηγόριος ὁ Καππαδοῦς ὁ καὶ κλεισουράρχης γε-
νόμενος, ἔπειτα δὲ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν Φλώρου· ἄ-
τινες ἐν τῇ φυλακῇ πυκνότερον αὐτὸν ἐπισκεπτόμενοι, δι-
P. 308 βεβαιοῦντο αὐτὸν βασιλεύειν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ Λεόντιος
λέγει πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διεβεβαιώσασθέ με ἐν τῇ φυλακῇ 15
περὶ βασιλείας· καὶ νῦν ἡ ζωὴ μου ἐν κακοῖς τελειοῦται.
ὄπισθεν γὰρ μου ἔσομαι κατὰ πᾶσαν ὄραν ἐκδεχόμενος τὸν
θάνατον. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· μὴ ὀκνήσης, καὶ τοῦτο εὐθέως
πληροῦται. ἐπίκουσον ἡμῖν μόνον, καὶ ἀκολουθήσον ἡμῖν. καὶ

2. καὶ ante ἐν add. ex A. 5. ἐκελ. δὲ A, καὶ ἐκ. δὲ vulg.
7. ἐκπορθέσαι A, ἐκπορίσαι f. 8. μεθορμήσαντος A, μεθορμί-
σαντα a. 11. κλεισουράρχης A, κλεισουριάρχης vulg. 13. πυ-
κνότερον A, πυκνότερως vulg. ἐπισκεπτόμενοι A, σκεπτ. vulg.
14. βασιλεύειν A, βασιλεύσειν vulg. 17. τὸν add. ex A. 18.
ὀκνήσης A, ὀκνεύσης vulg.

sio ab ipso patriarcha duceret exordium. porro Leontius patricius et
orientalium copiarum quondam dux, vir belli gloria conspicuus, qui
annos iam tres custodia detentus exegerat, ex improvise vinculis edu-
ctus fuit, et per Graeciam militiae dux institutus. in tres autem ce-
loces cum comitatu deportatus, eodem die urbe solvere iussus est.
insequenti igitur nocte ad Iulianisium Sophiae portum, ad eam, cui
Mauri nomen, plagam, navigationis ab urbe suscipiendae causa, trañ-
ciens, ultimam salutem amicis ad se confluentibus precabatur, et vale
dicebat: inter eos praecipui accesserunt amici Paulus Callistrati mo-
nasterii coenobita, astrologiae peritus, Gregorius Cappadox, olim
clusurae custos, nunc vero monachus, et Flori coenobii praepositus,
qui eum adhuc carcere detentum invisentes solito crebrius Romano-
rum imperatorem brevi futurum praenunciaverant. ad eos Leontius,
vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo certio-
rem me semper fecistis, nunc autem inter aorumnarum angustias vita
mihi transigitur: retro quippe insequentem me mortem propediem
expecto. cui illi: ne despondeas animo, aiunt, brevi post promissa
succedent. dictis tantum attende, et sequere nos. eductis itaque

λαβῶν ὁ Λεόντιος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, καὶ ἄρματα ὅσα
 εἶχεν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον σιγῇ πολλῇ, καὶ κρούσαν-
 τες τὴν πύλην, προσφασίαντο τὸν βασιλέα παραγεγονέναι ἐπὶ
 τὸ διοικῆσαι τινὰς τῶν ἐκέισε ὄντων. μηνυθέντος δὲ τοῦ τη-
 5 νικαῦτα ὑπάρχου, καὶ συντόμως ἐλθόντος, καὶ τὰς πύλας
 ἀνοίξαντος, χειροῦται ὑπὸ Λεοντίου· καὶ ῥαπισθεὶς ἐπεδήθη
 χεῖρας καὶ πόδας. καὶ εἰσελθὼν ὁ Λεόντιος καὶ τὰς φυλακὰς
 ἀνοίξας λύσας τε τοὺς καθειργμένους ἄνδρας πολλοὺς καὶ γεν-
 ναίους, ἀπὸ ἕξ καὶ ὀκτῶ χρόνων ἐγκεκλεισμένους, στρατιώτας
 10 τοὺς πλείονας τυγχάνοντας, καὶ τούτους ὀπλίσας, εἰς τὸν φόρον
 ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς κράζων· ὅλοι Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἁγίαν
 Σοφίαν. καὶ πέμψας καθ' ἕκαστον ῥεγεῶνα, τὴν αὐτὴν φω-
 νὴν ἀνακράζειν προσέταξεν. τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως θυρο-
 βηθέν, σπουδῇ εἰς τὸν λουτήρα τῆς ἐκκλησίας ἤθροίσθη. αὐ-
 15 τὸς δὲ ἅμα τοῖς δυοῖν μοναχοῖς καὶ φίλοις αὐτοῦ μετὰ καί τι-
 νων τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξελθόντων ἐμφανεστέρων ἀνδρῶν
 εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνῆλθε πρὸς τὸν πατριάρχην. εἰρῶν δὲ
 καὶ αὐτὸν τεταραγμένον διὰ τὰ κελευσθέντα τῷ πατρικίῳ
 Στεφάνῳ τῷ Ρουσιῳ, πείθει αὐτὸν κατελεθεῖν εἰς τὸν λου-

7. καὶ εἰσελθὼν A, εἰσ. δὲ vulg. 9. ἐγκεκλ. A, κεκλεισμ. vulg.
 10. ὀπλίσας A, ὀπλίζων vulg. 11. αὐτοῖς A, αὐτῶ vulg.
 ὅλοι sic scripsi pro vulg. ὅσοι. cfr. supra p. 365, 5. 383, 8.
 437, 15. 484, 12. 13. προσέτ.] ἐκελευσεν A. 14. συνηθρο-
 σθη A. 15. μετὰ A, σὺν vulg. 16. τῶν add. ex A. ἐμ-
 φανεστέρων A, ἐκφαν. vulg.

domesticis et armis, quae prae manibus habuit, sumptis, in praetorium silentio Leontius perrexit, pulsatisque foribus, simulat eo imperatorem accedere, ut de quibusdam in carcere detentis sententiam ferat. re ad praefectum delata, ipse festinus accedit, ac ubi fores reserat, mox a Leontio comprehenditur, ac deinde frequentibus alapis caesus manus ac pedes devincitur. Leontius intus penetrans, carceribus reclusis, praeclaros sane ac fortunae non contemnendae viros plerosque vinculis compeditos et carceris horrore a sex vel etiam ab annis octo conclusos, quorum plerique militiam sequebantur, liberat. ubi armorum facta copia, cum illis in forum excurrit ac vociferatur: cuncti Christiani ad sanctam Sophiam convenite. ac simul summisit, qui per urbis singulas regiones voces eadem cum clamore spargerent. conferta plebs hoc tumultu excita ad ecclesiae lavacrum accelerans congregatur. Leontius cum monachis duobus et amicis suis, nec non aliis quibusdam ex illustrioribus viris, qui ex carceribus prodierant, pontificem ad patriarchalem suam aedem convenit. cumque ipsum etiam patriarcham conturbatum, ob ea nimirum, quae ipsi a patricio Stephano Rusio iussa fuerant, comperisset, hortatur, ut ad baptisterii

τῆρα, καὶ φωνῆσαι οὕτως· αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος ἤραν φωνήν· ἀνασκαφεῖη τὰ ὀστέα Ἰουστινιανοῦ. καὶ οὕτως ἐν τῷ ἵπποδρομείῳ ἐξέδραμε πῦρ ὁ λαός. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξάγουσι τὸν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἵπποδρομεῖον διὰ τῆς σφενδόνης. καὶ ῥινοκοπήσαντες 5

Δύμα καὶ γλωσσοκοπήσαντες ἐξώρισαν ἐν Χερσῶνι· ὁ δὲ ὄχλος V. 246 συλλαβόμενοι τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ γενικὸν λογοθέτην καὶ Στέφανον τὸν σακελλάριον τὸν Πέρσην, ἀγοίους τε ἐκ ποδῶν τούτους δῆσαντες, σύρουσι διὰ τῆς μέσης λεωφόρου, καὶ εἰς τὴν Βοῦν ἀπαγαγόντες κατέκαυσαν· καὶ οὕτω 10 Λεόντιον βασιλέα εὐφῆμησαν.

A. M. 6188 Ῥωμαίων βασιλέως Λεοντίου ἔτος α΄.

P. 309 Τούτῳ τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβασίλευσε καὶ πάντοθεν εἰρηνικὸς διέμεινεν.

A. M. 6189 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἄλιδος τῇ Ῥωμανίᾳ· καὶ 15 Β πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἐστασίασε Σέργιος ὁ πατρίκιος τῆς Λαζικῆς καὶ τοῦ Βαρνουκίου, καὶ ταύτην τοῖς Ἄραβιν ἐπέταξεν.

A. M. 6190 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἄραβες τῇ Ἀφρικῇ, καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξιατῶν 20 ἐν αὐτῇ κατέστησαν. ὁ δὲ Λεόντιος ταῦτα μαθὼν ἀποστέλ-

2. ἀνασκαφεῖη A, ἀνασκαφῆ vulg. 7. συλλαβόμενος A. 15. τῇ Ῥωμανίᾳ A, τὴν Ῥωμανίαν vulg. 16. Σέργιος] Γεώργιος A. 17. ὁ τοῦ Βαρνουκίου A. 21. αὐτῆ A, αὐτῆ vulg.

lavacrum descendat, et voce magna exclamet: haec dies, quam fecit dominus. tum populus clamore sublato vociferatur: effodiantur Iustiniani ossa. his vocibus auditis, in circum plebs universa tumultuans concurrat. mox adventante die Iustinianum per metam in circum producant, et naso linguaque truncatum Chersonam relegari decernunt. post haec plebs Theodotum monachum generalemque logothetam et Stephanum sacellarium origine Persam comprehendit, eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Bovein locum ita dictum pertractos igne damnavit, atque ita denuntium Leontius populi felicitatem precantis vocibus imperator est salutat.

A. C. 688 Romanorum imperatoris Leontii annus primus.

Hoc anno Leontius imperavit, et pacem undequaque habuit.

A. C. 689 Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium invasit, et collecta captivorum multitudine recessit, Sergius quoque Lazicae et Barnucii patricius perduellis in imperatorem exitit, et ea loca Arabibus prodidit.

A. C. 690 Hoc anno Arabes impressione in Africam facta, armorum vi eam ceperunt, et ex proprio sibi exercitu praesidarios milites in ea con-

λει τὸν πατρικίον Ἰωάννην, ἄνδρα ἱκανόν, μετὰ πάντων τῶν
 Ῥωμαϊκῶν πλωϊμάτων. τούτου δὲ ἐν Καρθαγένῃ φθάσας, C
 καὶ πολέμῳ τὴν τοῦ ἐκεῖσε λιμένος ἄλυσιν ἀνοίξας, καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς τρέψας καὶ ἐκδιώξας, ἅπαντα τὰ τῆς
 5 Ἀφρικῆς κάστρα ἠλευθέρωσεν· καὶ καταλιπὼν ταξιαῖῶνα
 ἴδιον, τῷ βασιλεὶ ταῦτα ἀνήγαγεν. καὶ ἐκεῖσε ἐχείμασε κέ-
 λευσιν παρ' αὐτοῦ ἐκδεχόμενος. ὁ δὲ πρωτοσύμβουλος ταῦ-
 τα μαθὼν δυνατώτερον καὶ πολὺν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπο-
 στέλλει· καὶ τὸν προλεχθέντα Ἰωάννην σὺν τῷ αὐτοῦ στόλῳ
 10 πολέμῳ τοῦ λιμένος διώκει· καὶ εἰς περιδρομον λιτὸν ἔνδον
 παραλαβὼν, ἔξωθεν φοσσατικῶς ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ προλεχθεὶς
 ἐπὶ Ῥωμαίαν ἀνέκαμψε, πλειότεραν δύναμιν παρὰ τοῦ βα- D
 σιλέως βουλόμενος κομίσασθαι. καὶ ἦλθεν ἕως Κρήτης ἐπὶ
 τὸν βασιλέα πορευόμενος. ὁ δὲ στρατὸς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρ-
 15 χόντων ἐλκόμενος καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἀναβαλεῖν μὴ βουλό-
 μενος (εἶχε γὰρ αὐτοὺς φόβος καὶ αἰσχύνῃ) εἰς βουλὴν πο-
 νηρὰν ἐξετέραπῃ. καὶ τοῦτον ἀνέσκαψαν, ψηφισάμενοι βασι-
 λέα Ἀψίμαρον δρυγγάριον τῶν Κιβυραιωτῶν εἰς Κουρικιώ-
 τας ὑπάρχοντα, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες. τοῦ δὲ

2. πλωϊμάτων A. 3. ἀνοίξας — τρέψας — ἐκδιώξας-
 τες A f. 7. πρωτοσύμβουλος A, πρωτοσύμβολος vulg. 10.
 fort. ἐκ τοῦ λ. λιτὸν] ληστὸν A. 11. φοσσατικῶς A, φωσα.
 vulg. 15. ἐλκόμενος καὶ add. ex e. πρὸς τὸν A. 18.
 Κιβερειωτῶν A.

stituerunt. eo comperto patricium Iouannem virum rebus agendis ido-
 neum cum Romana classe omni Leontius in auxilium misit. is cum
 Carthaginem appulisset, et bellica virtute catenam portum occluden-
 tem perrupisset, hostibus demum in fugam versis et eiectis, omnes
 Africae munitas urbes in libertatem restituit, et praesidio ex suis
 militibus relicto, imperatorem de iis quae acciderant certiozem facit,
 ibique hiemavit mandata imperatoris expectans. protosymbulus vero
 (qui Arabici consilii princeps) ubi haec gesta rescivit, potentiozem et
 numerosiozem classem aduersus Romanos instruxit, et memoratum Io-
 annem eiusque classem e portu mutata belli fortuna eiecit, eumque
 leui et humili terrae vallo circumcinctum reperiens, exercitu applicato
 eum undequaque obsidere decrevit. praefatus tamen Iouannes peri-
 culo expeditus in Romaniam reversus est, maiores et robustiores copias
 ab imperatore quaesiturus. Cretam igitur appulit, ad imperatorem
 dirigens iter. exercitus autem ex ducum consilio ad imperatorem
 reverti recusans: metu enim non minus quam pudore retinebantur: in
 damnosum omnino propositum deflexit. Leontii siquidem nomine re-
 pudiat, Apsimarum Cibyraeotarum drungarium apud Curiciotas tunc
 agentem, Tiberii nomine eidem imposito, imperatorem renunciant.

*Λεόντιον ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Νεωρήσιον λιμένα ἔκκα-
 θαίροντος, ἣ τοῦ βουβῶνος. λύμη ἐνέσκηψε τῇ πόλει, καὶ πλῆ-
 P. 310 θος λαοῦ ἐν τέσσαρασι μῆσι διέφθειρε. καταλαμβάνει δὲ Ἀψί-
 μαρος ἄμα τῷ συνόντι αὐτῷ στόλῳ, καὶ προσώρμησεν ἀντι-
 κρὺ τῆς πόλεως ἐν Συκαῖς. ἐπὶ χρόνον δὲ τινα τῆς πόλεως 5
 παραδοῦναι Λεόντιον μὴ βουλομένης, προδοσία γέγονε διὰ τοῦ
 μονοτείχους Βλαχερνῶν καὶ ὑπὸ ἔξωτικῶν ἀρχόντων τῶν τὰς
 κλεῖς τοῦ χερσαίου τείχους μεθ' ὄρκου φρικτοῦ ἐκ τῆς ἁγίας
 V. 247 τραπέζης ἐμπιστευθέντων. οὗτοι δὲ ἐπιβουλῆς παρέδωκαν
 τὴν πόλιν. εἰσελθόντες δὲ οἱ τῶν πλωϊμάτων στρατιῶται εἰς
 τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν ἐγύμνωσαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ
 B δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἐρινοκόπησεν, καὶ ἐν τῇ με-
 νῇ τοῦ Δαλμάτου ὑπὸ φυλακὴν εἶναι κατέστησεν. τοὺς δὲ
 ἄρχοντας καὶ φίλους αὐτοῦ ὡς συναποθιμύοντας αὐτῷ τίψας
 καὶ δημεύσας ἐξώρισεν. Ἡράκλειόν τε τὸν γνήσιον αὐτοῦ 15
 ἀδελφὸν ὡς λίαν ἰκανώτατον μονοστράτηγον πάντων τῶν ἔξω
 καβαλλαρικῶν θεμάτων προβαλλόμενος ἐπὶ τὰ μέρη Καππαδο-
 κίας καὶ τῶν κλεισουρῶν διατρέχειν, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν
 ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν ἀπέστειλεν.*

2. ἐνέσχ. A, ἐπέσχ. vulg.

των A f, πλωϊμων vulg.

om. f.

7. καὶ add. ex A.

10. πλωϊμά-

13. κατέστησεν A, προσέταξεν vulg.,

17. καβαλλαρ. A, καβαλαρ. vulg.

Leontio vero Neoreasi portum Cpoleos expurgante, bubonum lues in urbem grassata quatuor mensium spatio magnum hominum numerum sustulit. porro Apsimarus comitante secum classe advectus ex adverso urbis ad portum Sycaenum appulit. cum vero longo satis intervallo temporis aciei adversae Leontium prodere cives urbis recusarent, intercessit proditio composita a principibus extraneorum in unico eoque levi Blachernarum muro collocatis, quibus claves muri terrestris horrendo prorsus iureiurando ex sacra mensa interposito commissae fuerant. ii sane conditionis auctores et structarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. milites porro Apsimari classe advecti, civium domos penetrantes, bona eorum cuncta diripuerunt. Apsimarus autem Leontium naribus mutilatum in Dalmatae monasterio sub custodia servandum mandavit: eius vero optimates velut commortuos et sortis eiusdem participes, partim verberibus, partim proscriptionibus multatos in exilium agi imperavit, tum germanum fratrem suum Heraclium tanquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equestribus copiis singularem ac supremum ducem instituit, misitque ut partes Cappadociae, et clusuras sive montium angustias percurreret, et hostium molimina observaret, et quod in adversum foret agendum, decerneret.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἀψιμάρου ἔτος α΄.

A.M. 6191

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀψίμαρος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. καὶ Ἰστασιασέν Ἀβδραχμάν ἐν Περσίδι, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῆς, καὶ ἐδίωξε τὸν Χαγάνον ἀπ' αὐτῆς.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε θανατικὸν μέγα. καὶ ἐπεστράτευσεν A.M. 6192 Μουαμὲδ σὺν τῷ πλήθει τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Ἀβδραχμάν, καὶ καταλαβὼν τὴν Περσίδα ἐνοῦται τῷ Χαγάνῳ, καὶ ὀπολεμήσαντες τῷ Ἀβδραχμάν, κτείνουσιν αὐτόν, καὶ πάλιν τῷ Χαγάνῳ τὴν Περσικὴν ἐνεχείρισαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατέδραμον Συρίαν, καὶ ἔρχονται ἕως τῶν Σαμοσαίων, καὶ προνομεύσαντες τὴν περίξ χώραν πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὡς φασί, χιλιάδας σ' Ἀράβων· καὶ σκύλα πλείστα λαβόντες καὶ αἰχμαλωσίαν πολλὴν Ἀράβων, ὑπέστρεψαν φόβον μέγαν ἐμποίησαντες εἰς αὐτούς.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀβδελᾶς εἰς Ῥωμανίαν, A.M. 6193 καὶ πολιορκήσας Τάραντον καὶ μὴδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν τὴν Ρ. 311 Μόψον Ἐστίαν, καὶ ἔθετο ἐν αὐτῇ φύλακας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Βυάνης, ὃ ἐπὶ κλην Ἐπταδαίμων, τὴν τε A.M. 6194 τῆς Ἀρμενίαν τοῖς Ἀραβῶν ὑπέταξεν. Ἀψίμαρος δὲ Φι-

3. Ἀβδραχμάν A, Ἄβερ. vulg.

8. πολεμήσαντες τῷ A, πο-

λεμήσας τὸν vulg.

9. Χαγάνῳ A, Χαγάν vulg.

ἐνεχεί-

ρισαν A f, ἐνεχείρισεν vulg.

10. Συρίαν A, Συρίας vulg.

τῶν Σαμοσαίων A, τὸ Σαμοσαίων vulg.

11. τὴν περίξ χῳ-

ραν A, τὴν περιχώραν vulg.

16. πολιορκήσαντες — ἀνύσαν-

τες — ὑπέστρεψαν A.

17. καὶ ψοδόμησεν add. A ante

τὴν M. B.

Romanorum imperatoris Apsimari annus primus.

A. C. 691

Hoc anno Apsimarus imperium obtinuit. Abderachman vero in Persia rebellionem excitavit, et ea potitus Chaganum illinc eliminavit.

Hoc anno lues maxima extitit. Muamed vero cum Arabum co- A. C. 692
piis bello Abderachman aggressus est, ac in Persidem ingressus Chagano adiungitur, et communi Marte Abderachman adorti eum interficiunt, et Chagan rursus Persidis recipit principatum. Romani autem impressione in Syriam facta, Samosatium usque penetrant, vicinasque regiones populati, Arabum ad ducenta, ut narrant, millia trucidant, spoliaque opima innumerosque captivos abducentes, valido metu Arabum animis incusso, domum reversi sunt.

Hoc anno Abdelas copias in Romaniam eduxit. et obsessa Ta- A. C. 693
ranto non valens potiri, Mopsuestiam rediit, et praesidium in ea constituit.

Hoc anno Baanes, cognomento Eptadaemon, quartam Armeniam A. C. 694
Arabibus fecit subiectam. Apsimarus autem Philippicum Nicephori pa-

λιπικόν τὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου εἰς Κεφαλληνίαν
ἔξωρῖσεν, ὡς ὄνειροπολούμενον βασιλεύειν· ἔφρασκε γὰρ ἐω-
ρακῆναι κατ' ὕναρ, ἔτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐσκιάζετο ὑπὸ ἀε-
βιοῦ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεύς, παραχρῆμα αὐτὸν
ἔξωρῖσεν. 5

A.M. 6195 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας κατὰ
τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἀρμενίᾳ Σαρακηνοὺς ἀπέκτει-
ναν. καὶ αὐθις πρὸς τὸν Ἀψίμαρον πέμπουσιν, καὶ Ῥωμαί-
ους εἰς τὴν αὐτῶν χώραν φέρουσιν. ὁ δὲ Μουαμῆδ ἐπιστρα-
V. 248 τεύσας κατ' αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει· καὶ τὴν μὲν Ἀρμενίαν 10
Σαρακηνοῖς ὑποτάσσει, τοὺς δὲ μεγιστάνας Ἀρμενίας σω-
ρεύσας ἐν τόπῳ ἐνὶ ζωοκαύστους ἐποίησεν. κατ' αὐτὸν δὲ
τὸν χρόνον ἐπιστράτευσεν Ἀζάρ τῇ Κιλικίᾳ μετὰ χιλιάδων
C δέκα· καὶ περιτυχῶν αὐτῷ ὁ Ἡρακλεῖος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βα-
σιλέως τοὺς πλείστους ἀπέκτεινεν, καὶ τοὺς λοιποὺς δεσμῶν 15
τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.

A.M. 6196 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀζιβος ὁ τοῦ Χουνεῖ ἐπιστράτευσεν τῇ
Κιλικίᾳ, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν· ὃν
κατέλαβεν ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἡράκλειος, καὶ πολεμή-
σας αὐτὸν κτείνει δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων. τοῦ δὲ Ἰου-20
στινιανοῦ ἐν Χερσῶνι διάγοντος, καὶ δημηγοροῦντος ἑαυτὸν
D πάλιν βασιλεύειν μέλλοντα, οἱ τῶν ἐκεῖσε οἰκήτορες τὸν ἐκ

11. μεγιστάνους f.
Χουνῆ vulg.

12. ζωοκαύστους A.
18. κατέβαλεν· ὃν om. A.

17. Χουνεῖ A,

tricii filium in Cephaloniam relegavit, quod imperio se quandoque poti-
tutum somniasset. caput enim suum aquilae pennis obumbratum per
somnia se vidisse assererat. his auditis imperator eum confestim in
exilium deportari sanxit.

A. C. 695 Hoc anno Armeniae primores, tumultu in Saracenos excitato, Sa-
racenos per Armeniam universos occiderunt, et legatione rursus ad
Apsimarum destinata, Romanos in suam provinciam inducunt. Mu-
amed autem expeditione in eos suscepta plurimos ex eis delet, et Ar-
meniam iterum Saracenis subiicit, Armeniosque proceres unum in lo-
cum collectos omnes vivos combussit. sub id tempus Azar armato-
rum millibus decem secum ductis Ciliciae bellum intulit: cui cum
Heraclius imperatoris frater obviam factus fuisset, plurimos ex eius
copiis prostravit, reliquos vero victos ad imperatorem transmisit.

A. C. 696 Hoc anno Azibus Chunei filius in Cilicium arma movit, Sisium-
que castrum obsidione expugnatum subvertit. eum Heraclius impera-
toris frater paribus armis aggreditur, pugnaque conserta, Arabum duo-
decim millia proffigat. interim Iustinianus Chersonae degens imperii
sceptra de novo sibi cum potestate committenda enuncians, eius loci

τῆς βασιλείας κίνδυνον φοβηθέντες, ἐβουλεύσαντο τοῦτον ἀνελεῖν ἢ τῷ βασιλεὶ παραπέμψαι. αὐτὸς δὲ διεγνωνκῶς ἠδύνηθῆ ἐκφυγεῖν, καὶ εἰς τὸ Δαρᾶς καταδραμῶν, ἠτήσατο τῷ τῶν Χαζάρων Χαγάνῳ συνοψισθῆναι. αὐτὸς δὲ μαθὼν ἐδέ-
 5 ξατο αὐτὸν μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ εἰς γυναῖκα Θεοδώραν τὴν γνησίαν αὐτοῦ ἀδελφήν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον αἰτησάμενος τῷ Χαγάνῳ κατῆλθεν εἰς Φαναγουρίαν, κα-
 κεῖσε διέτριβε μετὰ Θεοδώρας. ἀκούσας ταῦτα Ἀψίμαρος, πέμπει πρὸς τὸν Χαγάνον ὑποσχόμενος αὐτῷ παρέχειν πολλα
 10 δῶρα, εἰ τὸν Ἰουστινιανὸν ζῶντα αὐτῷ παραπέμψει. εἰ δὲ P. 312
 μὴ, κἄν τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. εἰζάντος δὲ τοῦ Χαγάνου, τῇ τοιαύτῃ αἰτίσει, παραφυλακὴν αὐτῷ ἔπεμψεν, ὡς δῆθεν διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμοφύλων ἐπιβουλευθῆναι, ἐντειλάμε-
 15 καὶ Βαλγίτζην τὸν ἄρχοντα Βοσφόρου, ἵνα ὅταν δηλωθῆ αὐ-
 τοῖς ἀνέλωσι Ἰουστινιανόν. τούτων δὲ δι' οἰκέτου Χαγάνου τῇ Θεοδώρᾳ μηνυθέντων καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ γνωσθέντων, προσκαλεσάμενος τὸν λεχθέντα Παπάτζην κατ' ἰδίαν ὁμιλή-
 σαι, κόρη τούτου ἀπῆγγεν. ὁμοίως δὲ καὶ Βαλγίτζην τὸν

3. διεκφυγεῖν A. 10. παραπέμψαι A, παραπέμψη vulg. 14.
 τῶν ἐκ A, ὡς ἐκ vulg. 19. κόρη A, κόρη vulg.

incolas dictis huiusmodi terret. quare periculum ab imperatore sibi metuentes, de inferenda illi nece, vel eo ad imperatorem deportando consilium ineunt. ille machinas praesentiens, fugam solerter capessit, et festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum et colloquium sibi concedi expostulat. eo nuncio accepto, Chaganus vivum honore cumulatam excipit, et germanam sororem Theodoram ei coniugem locat. brevi tempore interiecto venia a Chagano exoptata Phanaguriam se confert, et ibi cum coniuge Theodora moratur. his auditis Apsimarus Chaganum per legatos maxima munera pollicitos hortatur, ut Iustinianum vivum vel saltem ipsius caput ad se mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis morem gerit, et satellitii custodia ad Iustinianum deputata, insidias a gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat, simul autem Papatzem, qui illic vices eius gerebat, et Balgitzem Bosphori praefectum mandatis instruit, ut, cum ipsis significaretur, Iustinianum e medio tollerent. istis a Chagani famulo Theodora denuntiatis, ac subinde Iustiniano revelatis, ipse praedictum Papatzem ut remotis arbitris colloqueretur, ad se vocavit, eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum et Balgitzem Bosphori praefectum. quo simul facto, et Theodora in Chazariam remissa, ipse, fuga Phanaguriam versus clanculum arrepta, ad freti fauces pervenit. ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam con-

ἄρχοντα Βοσφόρου. εὐθέως δὲ ἀποστέλλει Θεοδώραν ἐν Χι-
 Βζαρίᾳ, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φαναγουρίαν λάθρα δρακετεύσας εἰς
 στόμιν κατέλθεν. καὶ εὐρηκῶς ἀλιάδα ἐξηρισμένην ἐπέβη
 ἐπ' αὐτήν. καὶ παραπλεύσας τὴν Ἄσαδα, ἦλθε μέχρι Συμ-
 βόλου πλησίον τῆς Χερσῶνος. καὶ ἀποστείλας κρυπτῶς ἐν 5
 Χερσῶνι ἐπῆρε Βασβακούριον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν
 τε Σαλβανὸν καὶ τὸν Στέφανον, καὶ τὸν Μωρόπαυλον σὺν
 Θεοφίλῳ· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀποπλεύσας διέβη τὸν φάρον Χερ-
 σῶνος. εἰθ' οὕτως παραπλεύσας τὰ Νεκρόπυλα τὸ στόμιν
 τε τοῦ Δάναρι καὶ Δάναστρι, κλύδωνος γεγονότος, ἀπέγνωσαν 10
 πάντες τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. Μνάχης δὲ ὁ οἰκειακὸς αὐτοῦ
 ἄνθρωπος ἔφη αὐτῷ· ἰδοὺ ἀποθνήσκωμεν, δέσποτα, τάξαι τῷ
 C Θεῷ περὶ τῆς σωτηρίας σου, [ἵνα ὁ Θεὸς] εἰς ἀποδῶσθαι
 τὴν βασιλείαν σου, μηδένα ἀμύνεσθαι τῶν ἐχθρῶν σου. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς ἐν θυμῷ λέγει αὐτῷ· εἰς φείσωμαί τινα ἐξ αὐτῶν, 15
 ὁ Θεὸς ἐγκαυθῆ με καταποντίση. καὶ ἀκινδύνως ἐκ τοῦ κλύδω-
 νος ἐκεῖνου ἐξῆλθεν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δάνουβιν ποταμόν.
 ἀποστείλαντος δὲ αὐτοῦ Στέφανον πρὸς Τερβέλην τὸν κύριον
 V. 249 Βουλγαρίας ἐπιδοῦναι αὐτῷ συναρσιν, ὅπως κρατήσῃ τὴν προ-
 γονικὴν αὐτοῦ βασιλείαν, ὑπέσχετο αὐτῷ πλεῖστα παρέχειν 20
 δῶρα, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα. αὐτοῦ δὲ πάν-
 τα ὑπακούειν καὶ συντρέχειν ἐνομότως ὑποσχομένου, καὶ με-

1. post vv. εὐθέως lacuna intercedit in cod. A usque ad p. 574,
 12. ἐν τῇ Πρώμῃ. 2. στόμιν] στόμιον b, στόμην vulg. 11.
 ἵνα ὁ Θεός: haec verba delenda esse videntur. 13. αὐτῷ
 om. a. φείσομαι vulg.

scendit, et Asadem praetervectus, ad Symbolum iuxta Chersonam appulit. nunciis vero Chersonam latenter missis, Basbacurium, et eius fratrem, Salbanum, Stephanum, Moropaulum et Theophilum secum tollit, et Chersonae pharum praeteregressus cum eis enavigat. inde Necropyta praeterlapsi, et Danapris Danastrisque fluminum ostia emensi, procella de repente exorta, cuncti de salute desperant. tum Myaces eius domesticus homo ita eum alloquitur: viden', domine, periculo mortisque nos proximos. voto itaque pro salute tua concepto, si deus imperium reddiderit, in nullum hostium tuorum te desaeviturum pollicere. ille etiamnum ira percitus, si veniam, respondet, ulli concessero, hic iam deus me mittat in maris profundum. tempestatis postmodum periculo ereptus in Danubii ostia penetrat. tum vero Stephanum ad Terbelem Bulgariae dominum delegat, ut avitum recuperet imperium, auxiliarem manum ab eo postulat, plurimis muneribus beneficium, aiebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeles ei se in omnibus obediturum auxiliumque daturum adhibito iureiu-

τὰ τιμῆς δεξαμένον, συγκινεῖ τὸν ὑποκείμενον αὐτῷ πάντα
 λαὸν τῶν Βουλγάρων καὶ Σκλάβων· καὶ τῷ ἐρχομένῳ χρό- D
 νῳ ὀπλισθέντες ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν παρεγένοντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἀβιμέλεχ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρ- A.M. 6197
 5 χηγός, καὶ ἐκράτησεν Οὐαλὶδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῷ δ' αὐτῷ P. 313
 ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλίδαν πόλιν καταλαβὼν ἅμα Τερβέ-
 λη, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Βουλγάρων ἠπλίκευσεν εἰς τὴν Χαρ-
 σίου πόρταν καὶ ἕως Βλαχερνῶν. καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέραις
 προσλαλοῦντες τοὺς ἐν τῇ πόλει ὑβρίζοντο παρ' αὐτῶν, καὶ
 10 οὐδὲ λόγον κατεδέχοντο. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μετ' ὀλίγων ὁμο-
 φύλων πολέμου χωρὶς διὰ τοῦ ἀγωγῶ εἰσελθὼν, καὶ θύρου-
 βον ἀνασκαφῆς βαλὼν, τὴν πόλιν παρέλαβεν, καὶ πρὸς βραχὺ
 ἐσκήνωσεν ἐν τῷ παλατίῳ Βλαχερνῶν. B

Ῥωμαίων βασιλέως πάλιν Ἰουστινιανοῦ, Ἀράβων ἀρχη- A.M. 6198
 15 γοῦ Οὐαλὶδ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κύρου, Ἱεροσο-
 λύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς πάλιν τὴν βασιλείαν παρα-
 λαμβάνει, καὶ πολλὰ δῶρα δοὺς τῷ Τερβέλῃ καὶ βασιλικά
 σκεύη, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ἀψίμαρος δὲ καταλιπὼν
 20 τὴν πόλιν εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει. καταδιωχθεὶς δὲ συλ- C
 λαμβάνεται, καὶ εἰς Ἰουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Ἡράκλειος δὲ

2. ἐχομένῳ α.

rando pollicitus, Iustinianumque perhonorifice suscipiens, omnes Bul-
 garorum et Sclavorum copias collegit, qui demum omnes anno inse-
 quenti arreptis armis ad imperatoriam urbem profecti sunt.

Hoc anno Arabum dux Abimelech mortuus est, et Valid eius A. C. 697
 filius principatum obtinuit. eodem etiam anno Iustinianus Terbelis
 et Bulgarorum ipsi adiunctorum auxilio fretus urbium reginam armis
 impetit, et ad Charsii portam castris locatis totum spatium ad Blachernas
 usque occupat. per dies autem tres colloquio cum civibus habito,
 nonnisi contumelias et dicteria ab ipsis retulerunt, quibus etiam in-
 cassum pacis condiciones obtulerunt. porro Iustinianus cum paucis
 admodum gentilibus suis citra pugnam per cuneum in urbem subiens,
 sparso caedis et stragis tumultu, eius compos effectus, paulo post in
 Blachernarum palatio sedem ac simul castra posuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani iterum, Arabum ducis Valid, A. C. 698
 Cproleos episcopi Cyri, Hierosolymorum episcopi Ioannis annus
 primus.

Hoc annus Iustinianus in imperium restitutus, praeclaris muneribus
 et regia supellectile Terbeli oblata, inito cum eo foedere, pacifice
 dimisit. Apsimarum urbe relicta, Apolloniadem fuga se recipit, et in
 ipsa fuga comprehensus ad Iustinianum adducitur. Heraclius quoque

ἀπὸ Θρακίας δεδεμένους ἤχθη σὺν πᾶσι τοῖς συνασπιζομένοις
 αὐτῷ ἄρχουσιν, οὓς ἐν τῷ τείχει πάντας ἐφούρκισεν. ἀπο-
 στείλας δὲ εἰς τὰ μεσόγεια ἅπαντα, πλείους ἔξ αὐτῶν εὐρῶν
 ἐμπράκτους τε καὶ ἀπράκτους πάντας ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ
 Ἀψίμαρον καὶ Λεόντιον ἀλύσει δεδεμένους εἰς πῦσαν πῶ- 5
 λιν πομπεῦσαι πεποίηκεν· καὶ τοῦ ἵππικῶν ἀγομένου καὶ ἐν
 τῷ σένζῳ καθεζόμενον, ἤχθησαν συρόμενοι δημοσίᾳ, καὶ ἐρρί-
 φησαν ὑποταγίδην αὐτῷ· καὶ ἐπάτησε τὸν τράχηλον αὐτῶν
 D ἄχρως ἀπολύσεως, τοῦ πρώτου βαίτου τοῦ δήμου βοήσαντος
 ὅτι, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπέβη, καὶ ἐπάτησας λέοντα 10
 καὶ δράκοντα. καὶ τούτους ἀποστείλας ἐν τῷ κυνηγεῖῳ ἀπε-
 κεφάλισεν· Καλλίνικον δὲ πατριάρχην τυφλώσας ἐν τῇ Ῥώ-
 μη ἐξώρισεν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ Κῦρον ἐν τῇ νήσῳ Ἀμαστρίας
 V. 250 ἐγκλειστον ὄντα, ὡς προσημάναντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας
 βασιλείας ἀποκατάστασιν προεβάλετο, ἀναρίθμητον δὲ πλη- 15
 θος ἔκ τε τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου ἀπώ-
 λησεν. πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβαλὼν ἐν τῇ θαλάσῳ
 πικροθανάτους ἐποιεῖ. ἄλλους δὲ πρὸς ἀριστόδειπνον κλητο-
 P. 314 ρεύων, ἅμα τῷ ἀναστῆναι, οὓς μὲν ἐφούρκιζεν, οὓς δὲ ἀπέ-
 τεμνεν. κἀντεῦθεν μέγας φόβος συνεῖχε πάντας. ἀπέστειλε 20

2. αὐτῷ] αὐτοῖς vulg.
 alterum τοῦ add. ex A.
 ἀρίστου δείπνον A.

4. ἐμπράκτους] εὐφρ. f.
 17. ἐμβαλῶν A, ἐμβάλλων vulg.

16. τε et
 18.

vinculis compeditus Thracia extractus, cum caeteris, qui sub eo me-
 rebantur, proceribus eidem praesentatur, quos omnes laqueis e muro
 suspendit. dimissis etiam per mediterranea ministris, multos ex Apsi-
 mari militibus repertos, tam eos, qui pro ipso aliquid moliebantur,
 quam qui quietem agerent, omnes interfecit. Apsimarum autem et
 Leontium catenis vinctos per universas urbis regiones ignominiose
 traduci mandavit, et circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi
 sede composito, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes eius pro-
 sternendi humili more proiecti sunt. inclinorum et pronorum in
 terram cervices pedibus terebat et calcabat Iustinianus, donec circi
 munus primum exhiberetur, populo vociferante: super aspidem et ba-
 siliscum ambulasti, et conculcasti leonem et draconem. demum in
 cynegium missis caput amputari praecepit, Callinicum patriarcham
 oculis orbatum Romam relegavit, et in eius locum Cyrum quendam
 in Amastris insula monachum inclusum, quod imperii secundo gerendi
 vaticinium edidisset, suffecit. ex civium posthac militumque ordine
 numerum propemodum infinitum coegit perire, plurimos quoque sac-
 cis inclusos amara morte interemit, nonnullos etiam ad prandii coe-
 naeve epulum invitatos, si quando surgerent e mensa, hos patibulo,
 alios gladio damnabat. ex his horror metusque cunctorum animos

δὲ στόλον πρὸς τὸ ἀγαγεῖν ἐκ Χαζαρίας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ πολλὰ σκύφη ἐβυθίσθησαν σύμψυχα. ἀκούσας δὲ ὁ Χαγάνος δηλοῦ αὐτῷ· ὦ ἀνόητε, οὐκ ἔδει σε διὰ δύο ἢ τριῶν σκαφῶν λαβεῖν σου τὴν γυναῖκα, καὶ μὴ ἀποκτεῖναι τοσοῦτον 5 πλῆθος; ἢ δοκεῖς καὶ ταύτην πολέμῳ λαμβάνειν; ἰδὸν ἐτέχθη σοι καὶ υἱός, καὶ ἀποστείλον, λάβε αὐτούς. ὁ δὲ ἀποστείλας Θεοφύλακτον κουβικουλάριον ἔλαβε τὴν Θεοδώραν καὶ Τιβέριον τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἔσπευεν αὐτούς· καὶ συνεβασίλευσαν αὐτῷ.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλιδ ἤρπασεν τὴν καθολικὴν Λαμα- A.M. 6199
σκοῦ ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν φθόνῳ πρὸς τοὺς Χριστιανούς ὁ αἰλιτήριος διὰ τὸ ὑπερβάλλον κάλλος τοῦ τοιοῦτου ναοῦ· καὶ ἐκώλυσε γράφεσθαι Ἑλληνιστὶ τοὺς δημοσίους τῶν λογοθε- C
σιῶν κώδικας, ἀλλ' Ἀραβίοις αὐτὰ παρασημαίνεσθαι, ἥτοις
15 τῶν ψήφων, ἐπειδὴ ἀδύνατον τῇ ἐκείνων γλώσσῃ μονάδα ἢ
δυάδα ἢ τριάδα ἢ ὀκτώ ἤμισυ ἢ τρία γράφεσθαι· διὸ καὶ
ἕως σήμερόν εἰσιν σὺν αὐτοῖς νοτάριοι Χριστιανοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν ἀναμεταξὺ Ῥωμαίων καὶ A.M. 6200
Βουλγάρων εἰρήνην διέστρεψεν, καὶ περάσας τὰ καθαλλαρικὰ D

2. ἐβυθίσθησαν σύμψυχα A f, ἐποντίσθησαν σύμψυχα vulg. 7.
ἔλαβε] ἤγαγε A. 8. συνεβασίλευσεν αὐτοῖς a. 10. ἤρπα-
σεν A, ἀρπάσας vulg. 12. αἰλιτήριος A, αἰλιτ. vulg. 14.
Ἀραβίοις] ἐν Ἀράβιοις A, fort. Ἀραβιστὶ 17. σήμερόν εἰσιν
A, σήμερον εἶναι vulg.

invasit. classem porro quae e Chazaria coniugem deveheret, misit, cuius navigia quam plurima una cum iis, qui conscenderant, hominibus submersa sunt. his Chaganus motus, significat: fatue, nonne duabus vel tribus navibus coniugem tuam repetere oportuit, tantaeque multitudinis vitae parcere? num eam bello recipere parabas? vide, etiam filius natus est tibi, mitte ergo qui eos ad te adducant. ille misso Theophylacto cubiculario Theodoram coniugem recepit, et eius filium Tiberium, utrumque vero imperii corona ornavit, unaque cum eo imperii dignitate potiti sunt.

Hoc anno Valid, qua ferebatur in Christianos invidia, publicam A.C. 699
et communem sanctissimam Damasci ecclesiam, ob apparatus et illius aedis amplitudinem, Christianis eripuit. publicos etiam logothesium sive publici aerarii codices Graece describi vetuit, sed Arabice exarari iussit, exceptis numeris, quandoquidem unitatem, vel binarium, aut ternarium, vel octo cum medio ternariumve ea lingua describi non sit possibile: quamobrem notarii Christiani usque in hunc diem apud eos remanserunt.

Hoc anno Iustinianus pacem Romanos inter et Bulgaros compo- A.C. 700
sitam violavit, et equitum legionibus in Thraciam transire iussis, etiam

θέματα εἰς τὴν Θράκην, καὶ ἐξοπλίσας πλώϊμον κατὰ Βουλγάρων καὶ Τερβέλη ὤρμησεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχιλίαν τὸ μὲν πλώϊμον ἔμπροσθεν τοῦ κάστρου προσώρμισεν, τὰ δὲ καθάλαρικὰ εἰς τοὺς ἄνωθεν κάμπους ἀπαραφυλάκτως τῆς πάσης ὑποψίας ἐπὶ τὸς ἀπλικεῦσαι προσέταξεν. τοῦ δὲ λαοῦ 5 σκορπισθέντος ὡς πρόβατα ἐπὶ τοὺς κάμπους πρὸς τὸ συλλέξαι χόρτον, εἶδον ἐκ τῶν ὄρέων οἱ κατασκόποι τῶν Βουλγάρων

P. 315 τὴν τῶν Ῥωμαίων ματαίαν διοίκησιν· καὶ σωρευθέντες ὡς θῆρες ἐξάπινα ἐπιρρίψαντες μεγάλως διέφθειραν τὸ Ῥωμαϊκὸν ποίμνιον, πολλὴν αἰχμαλωσίαν τε καὶ ἵππους καὶ ἄρματα δίχων τῶν ἀναιρεθέντων λαβόντες. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἐν τῷ κάστρῳ καταφυγὼν σὺν ταῖς περισωθεῖσιν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀπέκλεισε τὰς πύλας. Θεασάμενος δὲ τὴν τῶν Βουλγάρων παραμονήν, αὐτὸς πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ ἵππον νευροκοπήσας πάντας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι παρεκαλέσατο. τρόπαια δὲ ἐπὶ τῶν 15

V. 251 τειχῶν θέμενος διὰ νυκτὸς εἰς τὰ σκάφη ἐπιβὰς λαθραίως Βἀπέπλευσεν, καὶ μετ' αἰσχύνῃς τῇ πόλει παραγέγονε.

A.M. 6201 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς καὶ Ἀββᾶς τῇ Τυάνων διὰ τὴν μανίαν τοῦ ἀποκτανθέντος στρατοῦ σὺν τῷ

1. ἐξοπλίσας A, ἐξώπλισεν vulg. 6. ἐπὶ A, εἰς vulg. 7. εἶδον ἐκ A, εἶδον αὐτοὺς ἐκ vulg. 13. δὲ A, γὰρ vulg. παραμονήν A, ἐπιμονήν vulg. 16. θέμενος] θεασάμενος A f, fortasse recte. λαθραίως A, εὐθέως vulg. 18. ἐπεστράτευσεν A, ἐπιστρατεύσας vulg. Μίσελμᾶς f. Ἀββᾶς τῇ T.] διαβας τὴν T. A f.

classam adversus Bulgaros instruxit, et in Terbelem irrupit. Anchialum vero profectus, classam quidem ad urbem applicuit, equestres vero copias ad campos urbi imminentes, omni custodia remota, et citra periculi suspicionem castra metari praecipit. exercitu itaque pecudum instar per campos errante et ad pabula equis colligenda disperso, e montium culminibus inanem et levem rei militaris apud Romanos disciplinam Bulgarorum exploratores conspicati, ipsi ferarum more in agmen unum collecti, Romanum gregem uno impetu disicerunt, et captivorum multitudinem non contemnendam, equos et currus plurimos, postposito caesorum numero, ceperunt. Justinianus cum residuis ex exercitu in arcem fuga se recipiens, ocllusis dies tres portis in ea remansit. sed cum Bulgaros illic pertinacius instantes cerneret, ipse primus equi sui nervos incidit, caeterosque idem facere iussit, armisque bellicis quasi tropaeis muris impositis, noctu navigia conscendens, Cpolim cum decore reversus est.

A. C. 701 Hoc anno Masalmas et Abbas ob caesum a Mariano cum Maioma duce exercitum insaniam perciti Tyanam urbem bello vexaverunt, et ad eam stricta obsidione cinctam hiberna sustinuerunt. Justinianus

Μαϊονμᾶ ὑπὸ Μαριανοῦ, καὶ ταύτην πολιορκοῦντες παρε-
 χείμασαν ἐκεῖ. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δύο
 στρατηγούς Θεόδωρον τὸν Καρτεροῦκαν καὶ Θεοφύλακτον τὸν
 Συλιβᾶν μετὰ στρατιωτικοῦ καὶ γεωργικοῦ λαοῦ χάριν βο-
 5 θείας πρὸς τὸ πολεμῆσαι καὶ ἐκδιῶσαι αὐτούς. αὐτοὶ δὲ εἰς
 ἔριν ἀλλήλων ἐλθόντες, καὶ ἀτάκτως συμβαλόντες αὐτοῖς,
 τρέπονται, καὶ πολλαὶ χιλιάδες ἀπώλοντο, καὶ ἡχμαλωτεῦθη- C
 σαν πολλοί. λαβόντες δὲ τὸ τοῦλδον καὶ τὰ τούτων βρώμα-
 τα, παρεκάθισαν ἕως οὗ παρέλαβον τὴν πόλιν. λαοφθόντες
 10 γὰρ ἦσαν τὰ βρώματα, καὶ ἤμελλον ἀναχωρεῖν. οἱ δὲ τῆς
 πόλεως Τυάνων ταῦτα ἰδόντες καὶ ἀπογνόντες, ἔλαβον λόγον
 τῆς ἑαυτῶν ἀπαθείας· καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτούς, καταλιπύ-
 ντες τὴν πόλιν ἔρημον ἕως τοῦ νῦν. οἱ δὲ τὸν λόγον μὴ φυ-
 λάξαντες, εἰς τὴν ἔρημον τούτους ἐξώρισαν, καὶ πολλοὺς δου-
 15 λους ἐκράτησαν.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββᾶς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ A.M. 6202
 πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἤρξατο κίττειν τὸ
 Γαρίς εἰς τὴν χώραν Ἡλιουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὐθμὰν τὴν Κιλικίαν, καὶ A.M. 6203
 20 πολλὰ κύστρα ὑπὸ λόγον παρέλαβεν. προσδόθη αὐτοῖς καὶ P. 316

1. ὑπὸ M. A, ἀπὸ M. vulg. 2. ὁ βασιλεὺς add. ex A. 4.
 στρατιωτικοῦ A, στρατοῦ vulg. χάριν βοθηείας A, χωρικο-
 βοθηείας vulg. 6. συμβαλόντες A, συμβάλλοντες vulg.

autem duces duos Theodorum Carterucam et Theophylactum Salibam
 hostibus expugnandis et ab instaurata obsidione repellendis cum in-
 structo exercitu et ex agricoliarum grege rusticis auxiliariis summit-
 tit. isti primum divisim animis dissidentes, tum vero nullo militari
 servato ordine in hostem irruentes, vertuntur in fugam, et ex iis
 pluribus desideratis millibus, reliqui non pauci in manus adversario-
 rum captivi devenere. hostes itaque eorum castris et commeatu po-
 titi, donec urbem caperent, constanter in ea circumvallanda perstite-
 runt. iam enim ciborum patiebantur defectum, et de obsidione sol-
 venda et recessu ipsos incesserat cogitatio. his visis Tyanenses in
 desperationem acti, accepta salutis fide, in hostium partes transierunt,
 urbe, prout etiamnum visitur, habitatoribus vacua relicta. illi violata
 protinus fide Tyanenses in deserta loca relegaverunt, et ex eis plu-
 rimos sibi retinuerunt captivos.

Hoc anno Abbas educto in Romanorum ditionem exercitu pluri- A.C. 702
 mos captivos abegit, et ad suos reversus, in Heliopoleos regione Ga-
 ris urbem aedificare coepit.

Hoc anno Uthman in mediam Ciliciam exercitum induxit, mul- A.C. 703
 tasque urbes data securitatis fide subiectas sibi fecit, quin etiam Ca-

τὸ Κάμαχον σὺν τοῖς παρακειμένοις τόποις. Τουστινιανός δὲ ἀπέλευσεν Μαῦρον τὸν πατρικίον εἰς Χερσῶνα διὰ μνησικακίαν σὺν Στεφάνῳ πατρικίῳ, τὸ ἐπίκλην Ἀσμίτικῳ, ἐξοπλίσας στόλον πολὺν, μνησθεὶς τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιβουλῆς ὑπὸ τε Χερσωνιτῶν καὶ Βοσφοριανῶν καὶ τῶν λοιπῶν κλιμῶ-⁵των, πῦσαν ναῦν δρομώνων τε καὶ τριηρῶν καὶ σκαφῶν μυριοβόλων καὶ ἀλιάδων, καὶ ἕως χελανδίων, ἀπὸ διανομῆς τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν, συγκλητικῶν τε καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ Β δημοτῶν καὶ παντὸς ὄφρικίου. καὶ τούτους ἀποστείλας παρήγγειλεν πάντας τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἐκείνοις τοῖς κάστροις τῷ¹⁰ ξίφει ὀλοθρεῦσαι, καὶ μηδένα ζωογονῆσαι, παραδεδωκὸς αὐτοῖς τὸν Ἥλιον τὸν σπαθάριον ἐφείλοντα ἄρχοντα Χερσῶνος καταστήσαι. οἱ δὲ τὴν Χερσῶνα καταλαβόντες, μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιστάντος, τὰ κάστρα παρέλαβον, καὶ πάντας τῷ ξίφει ἀνεί-¹⁵λον, χωρὶς τῶν μεираκίων, ὡς νηπίων τούτων φεισάμενοι, V. 252 καὶ πρὸς δουλείαν περιποιηθέντων. Τουδούνον δὲ ἄρχοντα Χερσῶνος, ὡς ἐκ προσώπου Χαγάνου ὄντα, καὶ Ζωῖλον τὸν ἐκ σειρῆς καὶ γένους ὄντα πρωτοπολίτην, καὶ ἑτέρους τεσσα-^Cράκοντα ἐμφανεῖς καὶ πρωτεύοντας τῆς Χερσῶνος εἰς σοῦβλας

1. Κάμαχον A, Καμάχων vulg. 6. μυριοβόλων] μυριαγάγων A f, πυριοβόλων vulg. 9. ὄφρικίου A, ὀμφικίου vulg. 11. fort. ζωγρησαι. 12. καταστήσαι A f, καταστήγειν vulg. 13. τὴν add. ex A. 16. τοῦ δοῦναι δὲ A a f. 19. post verba τῆς Χερσῶνος haec inserta leguntur in A: εἰς συμφραμίλους (sic) δεσμίλους πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέστειλαν, ἑτέρους δὲ ζ' τῶν πρωτεύοντων.

machum cum locis adiacentibus ipsi proditum fuit. Iustinianus autem acceptarum quondam iniuriarum memor, Maurum cum Stephano, cui cognomen Asmictus, ambos patricos, valida et apprimè apparatus classe illis commissa, in Chersonam delegavit. insidiae quippe à Chersonitis, Bosphorianis et aliis regionum illarum incolis ipsi structae eius animo remanserant profundius repositae. quare bello iis inferendo universi generis navigia, dromones, triremes, scaphas, onerarias, piscatorias naves, ipsosque etiam lintres, omnium urbis incolarum, ordinis senatorii, officinariorum, plebeiorum et officii cuiuscumque collatis expensis paravit. iis itaque dimitti et e portu solvere dispositis, ut cunctos urbium illarum incolas, nullo in vivis relicto, gladio delerent iniunxit, Heliamque spatharium, qui gubernatorem apud Chersonam institueret, aggregavit. isti porro Chersonam appellentes, urbes nullo resistente invaserunt omnes, et caedibus et sanguine cuncta repleverunt, et exceptis adolescentioribus, quibus, ut et infantibus, parcendum putaverunt, velut ad servitutem reservatis, universos occiderunt. Tudunum autem Chersonae praefectum, ceu qui

Ξυλίνας προσαναρητήσαντες, ἐπὶ πυρὸς ᾤπησαν. ἄλλους δὲ
 εἰκοσιν ἐξάγκωνα δῆσαντες, καὶ εἰς χελανδούρους προσδήσαν-
 τες καὶ λίθοις τοῦτο γεμίσαντες, εἰς βυθὸν κατεπόντισαν. τοῦ
 δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν μει-
 5 ρακίων μανέντος, ἐκέλευσε σπουδαίως αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν πα-
 ραγενέσθαι. ἀποκινήσαντος δὲ τοῦ στόλου τῷ Ὀκτωβρίῳ
 μηνί, καὶ ἐν τῷ πελάγει φθάσαντος ἐν τῇ τοῦ ἄστρου ἐπιτο-
 λῇ τοῦ λεγομένου Ταυρουρᾶ, μικροῦ δεῖν ἅπας ὁ στόλος κα-
 τεποντίσθη· καὶ ἠριθμῆθησαν ὅτι ἐν τῷ ναυαγίῳ ἀποθανόν-
 10 τες χιλιάδες ὄγ'. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος, καὶ
 μὴ λυπηθέντος, μᾶλλον μὲν οὖν χαρᾶς πλησθέντος, καὶ τῆς
 τοιαύτης ματίας ἀκμὴν ἔχομένου καὶ κραυγικῶς ἐπαπειλοῦν-
 τος, πάλιν ἕτερον ἐκπέμπει στόλον, καὶ ἀροτριᾶν ἅπαντα καὶ
 ἐξεδαφιζειν ἕως οὐρούντα πρὸς τοίχον. ἤκουσαν ταῦτα οἱ
 15 τῶν κύστρων ἐκείνων, καὶ ἐαντοὺς ἠσφαλίσαντο, καὶ ἀναγκα-
 σθέντες κατὰ τοῦ βασιλέως φρονῆσαι, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν
 Χαγάνον εἰς Χαζαρίαν αἰτούμενοι λαὸν πρὸς φυλακὴν αὐ-
 τῶν. ἐπὶ τούτοις οὖν διαγίγρεται καὶ Ἥλιος ὁ σπαθάριος
 καὶ Βαρδάνης ὁ ἐξόριστος, τὸ τηρικαῦτα ἀνακληθεῖς ἀπὸ Κε-

4. τοῦ δὲ Ἰουστ. A, τοῦ Ἰ. δὲ vulg. 7. φθάσαντος A, φθα-
 σθέντος vulg. ἐπιτολῇ] ἐπὶ τῷ λιμένι A. 10. καὶ μὴ λυπ.
 om. f. 12. ἀπειλοῦντος A. 13. ἅπαντας vulg. 14.
 ante ζω in e haec addita leguntur: καὶ κατασιγάττειν ἔπαν-
 τας· fortasse recte. 16. τοῦ add. ex A. 18. διαγίγρεται A,
 διαγίνεται vulg.

Chaganum referret, et Zoilum, qui a stemmate et origine civium pri-
 marius erat, et alios quadraginta illustres et spectatos viros ligneis
 verubus confixos vivo igne assaverunt. alios viginti vinctis retro ma-
 nibus ad lembum lapidibus oppletum alligatos, in mare demerserunt.
 accepto rerum gestarum nuncio Iustinianus servatos iuvenes aegre fe-
 rens, et in insaniam versus, eos ad se sollicite advehi curavit. cum
 vero classis mense Octobri solvisset, procellarum turbinationibus in pelago
 iactata, sub ortum astri, cui Taurus nomen, tota ferme in mari peri-
 it, adeo ut qui naufragio immersi fuerint, ad septuaginta tria mil-
 lia numerentur. illa calamitate cognita, tantum absuit, ut condole-
 ret, quin potius laetitia perfusus eo insaniae processit, ut elatis in
 altum clamoribus novas etiam adiecerit comminationes, et alteram
 illuc iterum classem transmiserit, cum mandatis ut omnia solo aequa-
 ret, solumque aratro proscinderet, atque universos usque ad mingen-
 tem ad parietem interficeret. istorum rumore divulgato, qui castra
 illa obtinebant, communierunt et concluderunt se, et ad res novandas
 contra imperatorem coacti, ad Chaganum in Chazariam delegaverunt,
 qui praesidium ad sui defensionem exposcerent. interim suscepti

P. 317 φαληγίας και σὺν τῷ στόλῳ εἰς Χερσῶνα ἰών. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλεν μετ' ὀλίγων δρομῶντων Γεώργιον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπίκλην Σύρον καὶ γενικὸν λογοθέτην, καὶ Ἰωάννην τὸν ἑπαρχον, καὶ Χριστοφόρον τουρμάρχην τῶν Θρακησίων μετὰ τριακοσίων ἐξωπλισμένων, πα- 5 ραδεδωκῶς αὐτοῖς Τουδοῦνόν τε καὶ Ζωῖλον ὀφείλοντας ἀποκατασταθῆναι κατὰ τὸ πρότερον ἐν Χερσῶνι, δι' ἀποκρισαρίου δὲ ἀπολογησασθαι τῷ Χαγάνῳ, ἀγαγεῖν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἥλιαν καὶ Βαρδάνην. τῶν δὲ περασάντων ἐν Χερσῶνι, οἱ Βτῆς πόλεως Χερσῶνος τοῦτοις περιλογὴν οὐκ ἐποίησαν. τῆ 10 δὲ ἐπαύριον τοῦτους μόνους εἰσελθεῖν οἱ τῆς πόλεως προτρεψάμενοι, τὰς πύλας ἀπέκλεισαν. καὶ τὸν μὲν γενικὸν λογοθέτην ἅμα τῷ ἐπάρχῳ ξίφει ἀνείλον, τὸν δὲ Τουδοῦνον ἅμα Ζωῖλῳ, καὶ τὸν λεχθέντα τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις στρατιώταις τοῖς Χαζάροις παρέδωκαν, καὶ πρὸς τὸν Χαγάνον 15 ἀπέστειλαν. τοῦ δὲ Τουδοῦνον κατὰ τὴν ὁδὸν τεθνηκότος, οἱ Χαζάροι εἰς δοχὴν αὐτοῦ ἀπέκτειναν τὸν τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις στρατιώταις. τότε οἱ Χερσῶνος καὶ τῶν λοιπῶν κάστρων τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ ἐξόριστον C δέκισε Βαρδάνην καὶ Φιλιππικὸν βασιλεῖα εὐφῆμησαν. ταῦτα 20

1. ἰών A, ὦν vulg. 4. ἑπαρχον A, ὑπαρχον vulg.: sic et infra. 6. τὸν Δουδόνον τε A. 13. τὸν δὲ Δουδόνον καὶ Ζωῖλον A. 14. τὸν λεχθέντα τουρμάρχην A, τοῦ λεχθέντος τουρμάρχου vulg. 17. εἰς δοχὴν A, δοχὴν vulg. 20. Φιλιππικὸν βασ. A, Φιλ. καὶ βασ. vulg.

propositi conscius excitatur Elias spatharius et Bardanes prius exul, nunc vero postliminio revocatus e Cephalonia et cum classe Chersonam delatus. ubi res huiusmodi tractari percepit Iustinianus, Georgium patricium cognomento Syrum, generalem logothetam, Ioannem praefectum et Christophorum Thracicorum agninum ductorem cum militibus ad ter centum armatis mittit, Tudunumque et Zoilum res Chersonae in priorem statum reposituros, et per apocrisarium apud Chaganum rem gestam excusaturos, ac tandem Eliam et Bardanem ad se Cpolim transmissuros adiungit. cum Chersonam migrassent, Chersonitae cives cum iis tractatum habere dedignati sunt. postera die solis iisdem in consilii locum ingredi permissis, confestim portas cives occluserunt. et generalem quidem logothetam cum praefecto peremerunt, Tudunum vero una cum Zoilo et memorato turmarcha et militibus trecentis traditum Chazaris ad Chaganum miserunt. Tuduno in itinere defuncto, funereum epulum litaverunt Chazari, nimirum turmarchae et trecentorum militum caedem. tum vero Chersonae reliquorumque oppidorum cives Iustiniani nomine abrogato, exulem illum Bardanem, qui et Philippicus nominabatur, imperatorem fe-

μαθὼν Ἰουστινιανός, ἐπὶ πλέον ἐκμανεῖς τὰ μὲν τέκνα τοῦ σπαθαρίου Ἠλία εἰς τὸν τῆς μητρὸς ἀπέσφαξε κόλπον· ταύτην δὲ ἠνάγκασεν τῷ οἰκίῳ αὐτῆς ζευχθῆναι μαγεῖρον Ἰνδῶ ὄντι· εἰθ' οὕτω τε πλώϊμον ἕτερον κατασκευάσας, ἀποστέλλει Μαῦρον τὸν πατρικίον, τὸν ἐπίκλην Βαῖσον, παραδεδωκὼς αὐτῷ πρὸς καστρομαχίαν κριόν, μαγγανικά τε καὶ πᾶσαν ἐλέπολιν, ἐντειλόμενος αὐτῷ, τὰ μὲν τῆς Χερσῶνος τείχη ἐξεδάφισαι καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, μηδεμίαν δὲ ψυχὴν ἐξ αὐτῆς ζωογονῆσαι, πυκνότερος δὲ δι' ἀναφορῶν τὰ αὐτῷ πε- V. 253

10 πραγμαμένα δηλοῦν. τούτου δὲ περάσαντος, καὶ διὰ τοῦ κριοῦ τὸν λεγόμενον Κεντηναρήσιον πύργον καταβαλόντος, ἅμα δὲ D καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ Σύαγρον καλούμενον, Χαζάρων δὲ καταλαβόντων, ἐγένετο ἀνοχὴ τοῦ πολέμου. Βαρδάνιος δὲ ἐκφυγὼν πρὸς τὸν Χαγάνον ᾤχετο. ἀπράκτου δὲ τοῦ στόλου γε- 15 γονότος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστρέφει μὴ τολμῶντος, τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ Βαρδάνην ὡς βασιλέα καὶ αὐτοὶ εὐφῆμησαν. ἤτήσαντο δὲ τὸν Χαγάνον δοθῆναι αὐτοῖς τὸν Φιλιππικόν. τοῦ δὲ Χαγάνου λόγον αὐτοὺς ἀπαίτησαντος, τοῦ μὴ προδοθῆναι αὐτὸν ὑπ' αὐτῶν, καὶ τοῦ κο- 20 μίσασθαι αὐτὸν κατὰ ἄνδρα ἀνὰ νομίσματος ἑνός, οἱ δὲ

1. ἐκμανεῖς A, ἐμμ. vulg. 5. Βέσσον A f. 6. κριόν A, κρι-
 ονας vulg. 8. ἐξδαφίσαι A e, ἐδαφίσαι vulg. 8. ἐξ αὐτῆς
 A e, ἐξ αὐτῶν vulg. 12. Σύαγρον A, Σύναγρον vulg. 15.
 ἐπιστρέφει A, ὑποστρ. vulg. 17. αὐτοὶ A, αὐτὸν vulg. 20.
 αὐτόν add. ex A.

licibus acclamationum votis exceperunt. his auditis Iustinianus ma-
 iori furore insaniens, spatharii quidem Eliae liberos in matris ipsius
 sinu trucidavit, eandemque ipsam proprio coquo in India nato suba-
 ctam constuprari iussit. mox classe denuo reparata, Maurum patri-
 cium, is etiam Baesus dicebatur, mittit, unaque simul apparatu omni
 bellico, et ad castra diruenda machinis, arietibus, et omnimodis va-
 statoriiis instruit, eo maxime iniuncto, ut Chersonae moenibus ad so-
 lum usque destructis, et universa civitate diruta, nemini civium vi-
 tam condonaret. ante omnia de rerum successu per frequentiores
 litteras eum certiozem redderet. is mari traiecto, cum iam admoto
 ariete turrim Centenaresium dictam, aliamque non adeo remotam,
 quae Synagrus nuncupatur, evertisset, Chazarorum adventu a bello
 utrinque cessatum est. Bardanius ad Chaganum fuga se proripit.
 classis vero conatu inutili reddito, cum re infecta ad imperatorem redire
 milites vererentur, Iustiniani nomine abdicato, et eius dominatu repu-
 diato, Bardanem imperatorum more faustis vocibus principem saluta-
 verunt, miseruntque ad Chaganum Phillipicum donari sibi postula-
 tum. Chagano, ne virum proderent, iureiurando interposito fidem fieri

παραχρῆμα ταῦτα δόντες, παρέλαβον τὸν Φιλιππικὸν βασιλέα.
 P. 318 ἐν δὲ τῇ χρονίζειν τὸν στόλον, ἀναφορᾶς τε μὴ ἐλθούσης,
 ἑστοχάσατο Ἰουστινιανὸς τὴν αἰτίαν, καὶ ἐπάρας σὺν αὐτῷ
 τοὺς τοῦ Ὀρμικίου, καὶ μέρος Θρακησίων, ἀνήλθεν ἕως Σινώ-
 πης πρὸς τὸ διαγῶναι τὰ ἐν Χερσῶνι. ἐν δὲ τῇ σκοπεῖται 5
 αὐτὸν τὰ περατικά μέρη, ὁρᾷ τὸν στόλον ἐπὶ τὴν πόλιν ἄρ-
 μενίζοντα, καὶ βρῦξας ὡς λέων, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ὤρ-
 μησεν. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ προλαβόντος, καὶ τὴν πόλιν κρω-
 τήσαντος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δαματρὺν ἐλθὼν ἐν αὐτῷ σὺν τοῖς
 αὐτοῦ ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποστέλλει εὐθέως κατὰ 10
 Β μὲν τοῦ Τιβερίου Μαῦρον τὸν πατρικίον σὺν Ἰωάννῃ σπα-
 θαρίῳ, τῇ ἐπίκλῃ Στρούθῳ, τὸν δὲ Ἥλιαν ὁμοίως μετὰ κούρ-
 σου κατὰ Ἰουστινιανοῦ εἰς τὸν Δαματρὺν, καὶ ἕτερον πάλιν
 κατὰ τοῦ Βασβακουρίου φνυγῆ χρησαμένον. καὶ ὁ μὲν Μαῦ-
 ρος ἄμα τοῦ ἠθέντος Στρούθου ἐν Βλαχερναῖς πορευθεὶς, 15
 εὔρεν τὸν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ κιονάκιον τῆς
 ἁγίας τραπέζης τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἁγίας Θεομήτορος, καὶ
 τῇ ἑτέρῃ τίμια ξύλα καὶ ἐν τῇ τραχῆλῳ φυλακτά, ἔξωθεν δὲ
 τοῦ βήματος παρακαθεζομένην Ἀναστασίαν τὴν τοῦ πατρὸς
 C αὐτοῦ μητέρα, ἣτις τοῖς ποσὶ τοῦ Μαύρου κελινθουμένη 20
 ἠτέλει μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν αὐτῆς ἕγγονα Τιβέριον, ὡς μη-
 δὲν ἄτοπον πράξαντα. αὐτῆς δὲ τοὺς πόδας τούτου κατεχού-

11. σπαθαρίῳ A, πατρικίῳ vulg. 14. χρησαμένου A, χρησμο-
 vulg. 18. τίμια A, τὰ τίμια vulg.

sibi, et pro singulorum capitibus nummum usum concedi expetente,
 illi summa pecuniae confestim numerata Philippicum imperatorem si-
 mul acceperunt. interim classe moram, ut videbatur, diuturniorem
 agente, nullisque de suscepta expeditione a ducibus acceptis litteris,
 Iustinianus causam coniectatus est. eductis itaque secum Opsiciorum
 manu et Thracensium aliquot manipulis de rerum Chersonae gesta-
 rum successu exploraturus Sinopen contendit. igitur dum superio-
 res maris regiones speculatur, classem recta in urbem apertis secun-
 disque velis delatam conspicatur, rugituque leonis iustar ingenti edito,
 ipse pariter in urbem iter et impetum dirigit. conatus eius Philip-
 pico sua diligentia praeventente et urbem praecoccupante, ipse Dama-
 trym accessit, et ad eam cum suis castra applicuit. Philippicus mora
 omni penitus abiecta, Maurum patricium et Ioannem, cognomento
 Struthum, paris dignitatis virum, adversus Tiberium Eliamque cum
 expeditorum et velut ad praedam paratorum militum manu in Iusti-
 nianum Damatry receptum, et alium tandem adversus Basbacurium,
 qui iam sibi fuga consulnerat, mittit. porro Maurus cum praedicto
 Strutho Blachernas appellens, Tiberium una quidem manu sanctae

σης, καὶ μετὰ δακρύων ἰκετενοῦσης, εἰσελθὼν ὁ Στροῦθος ἔνδον τοῦ βήματος, βίβη ἀφῆρασεν αὐτόν· καὶ τὰ μὲν τίμια ξύλα ἐξ αὐτοῦ ἄρας, ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπέθηκεν, τὰ δὲ φυλακτὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξήρτησεν τράχηλον, καὶ λαβόν-
5 τες τὸν παῖδα ἐπὶ τῷ ἄνω Καλλινίκης παραπορτίῳ, καὶ τοῦτον ἰκδύσαντες καὶ ἐπὶ τῆς φλοιᾶς ἀπλώσαντες, δίκην προβάτου αὐτὸν ἐλαρυγγόμησαν, καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀναργύρων, τῷ λεγομένῳ Παυλίνης, ταφῆναι προσέτα-
10 ξαν. χειρωθεὶς δὲ καὶ Βασβακούριος ὁ πρωτοπατρίκιος καὶ κόμης τοῦ Ὀψικίου, καὶ αὐτὸς ἀνηρέθη. ὁ δὲ Ἡλίας ἄμα τῷ συνόντι αὐτῷ λαῶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Δαματρῷ, καὶ εἰς λόγους μετὰ τοῦ ἐκεῖσε ὄντος στρατοῦ ἐλθὼν, λόγον τε ἀπαθείας τῷ συνόντι τῷ Ἰουστινιανῷ λαῶ δεδωκώς, διηρέθησαν ἅπαντες, καὶ ἀπέδρασαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, μόνον αὐτὸν καταλιπόντες,
15 καὶ τῷ μέρει τοῦ Φιλιππικοῦ προσρύντες. τότε ὁ προλεχθεὶς Ἡλίας σπαθῆριος θυμῷ ἐπιδραμών, καὶ τὸν τούτου τράχηλον δραζάμενος, τῷ παραμηρίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος, ἀπέτεμεν V. 254
 τὴν αὐτοῦ κάραν, καὶ διὰ Ῥωμανοῦ σπαθαρίου πρὸς Φιλιπ-

2. βίβη om. A. 4. τὰ δὲ φυλ. A, καὶ τὰ φυλ. vulg. 5. τῷ
 — παραπορτίῳ A, τῶν παραπορτίων vulg. 7. ἐλαρυγγό-
 μησαν A, ἐλαρυγγότομησεν vulg. 8. προσέταξαν A, προσέτα-
 ξεν vulg. 9. καὶ add. ex A a. 12. ὄντος add. ex A. 14.
 ἐκ τοῦ I. A.

mensae altaris in sancta dei matris aede positi columellam, alia vero pretiosa crucis ligna complexum, et ex collo reliquiarum thecas gerentem appensas, extra tribunalis autem, id est sacrarii, septa patris eius matrem Anastasiam sedentem offendit, quae ad Mauri pedes provoluta nepotem Tiberium, ut pote qui nil tetri flagitii admisisset, a morte vindicandum rogabat. inter aviae vetulae preces sibi detinentis pedes, et eos lacrimarum imbre perfundentis, Struthus in sacrarium insiliens, virum illuc ad immunitatem receptum summa violentia eripuit, tum vero veneranda quidem ligna ab eo sublata in sancta mensa reposuit, reliquiis autem ad proprium collum appensis, adolescentem ad superiores Callinicae fores abductum, suisque vestibus nudum, totoque corpore ad limen extensum ovis instar iugulo mactari, et ad iedem sanctorum mercede non conductorum Cosmae et Damiani Paulinae licitam sepeliri mandavit. Basbacurius autem patriciorum antesignanus et comes Opsicii comprehensus, caede illata mortem subiit. porro Elias cum adiunctis sibi copiis Damatrym profectus, colloquio cum exercitu, qui ibi consederat, conserto, militibusque Iustinianum sequentis salutis data scuritate, eos a sese invicem dividi, Iustinianum deserere, solum sibi prmittere, ac tandem in Philippici partes transire persuasit. his ita practis praefatus Elias furore accensus in Iustinianum insilit, et ap-

P. 319 πικὸν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ σπαθα-
 ρίου ταύτην ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἕως Ῥώμης ἐξέπεμψεν· πρὸ
 δὲ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῇ μοιῇ τῶν Καλλιστράτου ἔγ-
 κλειστος ἦν προορατικὸς καὶ αἰρετικὸς, ὅστις ἀνελθόντι τῷ
 Φιλιππικῷ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ βασιλεία σοι κεῖται. ὁ δὲ ἔτα- 5
 ράχθη, καὶ λέγει ὁ ἔγκλειστος· εἰ ὁ θεὸς κελεύει, σὸ τί
 ἀντιλέγεις; τοῦτο δὲ σοι λέγω· ὅτι ἡ ἕκτη σύνοδος κακῶς
 ἐγένετο· εἰάν οὖν βασιλεύσης, ταύτην ῥίψον, καὶ γενέσθαι
 σοι ἔχει ἡ βασιλεία κραταῖα καὶ πολυχρόνιος. ὁ δὲ συνέδξατο
 αὐτῷ μεθ' ὄρκων τοῦτο ποιεῖν. τοῦ δὲ Λεοντίου διαδεξάμε- 10
 νου τὸν Ἰουστινιανόν, ἀνέρχεται ὁ Φιλιππικὸς πρὸς τὸν ἐγ-
 κλειστον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· μὴ σπουδᾶσης, γενέσθαι ἔχεις
 βασιλέα. βασιλεύσαντος δὲ καὶ Ἀψιμάρου, πάλιν ἀνῆλθε·
 πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν εἶπεν αὐτῷ· ὅτι μὴ σπουδᾶσης, ἐκέλευ
 περιμένει σε. θαρρήσαντος δὲ Φιλιππικοῦ τινὸς τῶν φίλων
 αὐτοῦ, ἐμήνησε τῷ Ἀψιμάρῳ. ὁ δὲ δειῖρας καὶ κουρεύσας
 αὐτὸν καὶ σιδηρώσας, ἐξώρισεν εἰς Κεφαλληνίαν. βασιλεύσαν-
 τος δὲ Ἰουστινιανοῦ, πάλιν ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ βασιλεύ-
 σαντος ἐποίησεν ψευδοσύνοδον ἐπισκόπων κατὰ τὸν λόγον τοῦ

2. ἕως Ῥώμης add. ex A. 6. τί add. ex A. 10. αὐτῷ add.
 ex A. 12. ἔχει a, fort. ἔχει σὲ βασι. 13. βασιλέα om. A.
 καὶ add. ex A. 15. θαρρήσας δὲ Φιλιππικὸς A f. τινὸς] τινά A, fort. τινί.

prehensa eius cervice, sica, qua erat accinctus, caput eius amputatum per Romanum spatharium ad Philippicum transmisit, eiusdemque spatharii opera in occiduas imperii provincias illud coaspiendum Philippicus traduxit. caeterum prius longe, quam imperio potiretur, ad Callistrati coenobium inclusus nonnemo vaticinandi arte praeditus et haeresi infectus morabatur, qui Philippico ad se nonnunquam accedenti praenunciavit: imperium tibi repositum est. sermonibus istiusmodi percusso subinfert inclusus: si deus ita iubeat, adversaberis tu? illud unum enuncio: pessime rerum synodus sexta peracta est. si usquam imperaveris, proscribere, et irritam redde, et felix diuturnaue imperii aetas succedet. is data iursiurandi fide, rem exequendam in se recepit. Leontio postmodum post Iustinianum tyrannidem adepto, inclusum de vaticinio Philippicus convenit. renuncia ille: ne festinaveris, imperium assequeris. Apsimaro deinde in eam dignitatem erecto, virum rursus adit Philippicus. cui inclusus vates ne rem acceleres, imperium te manet. caeterum Philippico amicorum cuidam vaticinio eloquuto, ille rem totam ad Apsimarum detulit, qui virum verberibus exceptum, capillis detonsum et onustum catenis in Cephaloniam relegavit. hunc Iustinianus sceptris secundo peritus postliminio revocavit. ipse deinde imperii potestate aucta,

ψευδαββά τοῦ καὶ ἐγκλείστου· καὶ ἔρριψεν τὴν ἁγίαν καὶ C
οἰκουμενικὴν ἕκτην σύνοδον. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐτυφλώθη
ὁ μάταιος. ἐν πολλῇ δὲ ἀμεριμνίᾳ εἰς τὰ βασίλεια διατελῶν,
πλήθη τε χρημάτων καὶ λαμπροτάτων οὐσιῶν ἔκεισε εὐρῶν
5 ἐκ πλειόνων χρόνων ὑπὸ τῶν προβεβασιλευκότων συναχθέν-
των ἐκ δημεύσεων καὶ διαφόρων προφάσεων, καὶ μάλιστα
ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ἰουστινιανοῦ, ταῦτα εἰκῆ καὶ μάτην ἀπό-
νος διεσκόρπισεν. καὶ ἐν μὲν ταῖς διαλαλιαῖς αὐτοῦ λόγιος
καὶ ἐχέφρων ἐλογίζετο, ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ἀσέμνος
10 καὶ ἀνικάνως τὸν βίον διατελῶν, παντὶ ἀδόκιμος ἐδεικνυτο. ἦν D
δὲ καὶ αἰρετικὸς καὶ μοιχός. Κῦρον δὲ τὸν πατριάρχην ἐξω-
θήσας τῆς ἐκκλησίας, Ἰωάννην τὸν αὐτοῦ συμμύστην καὶ συν-
αιρετικὸν προεβάλετο.

Ῥωμαίων βασιλέως Φιλιππικοῦ, Κωνσταντινουπόλεως A.M. 6204
15 ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. P. 320

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς τοὺς Ἀρμενίους τῆς ἑαυτοῦ
γῆς ἐξελάσας Μελιτινὴν καὶ τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν οἰκῆσαι
ἠνάγκασεν. Μασαλμᾶς δὲ τὴν Ἀμάσειαν παρέλαβεν σὺν ἄλ-
λοις καστελλίοις καὶ πολλῇ αἰχμαλωσίᾳ· Γεώργιός τε ὁ Ἀπα-

1. τοῦ καὶ ἐγκλ. A, καὶ ἐγκλ. vulg. 5. πλειόνων χρόνων ὑπὸ
τῶν A, πλ. τῶν χρ. τῶν vulg. 6. ἐκ δημ. A, ἐκδημ. vulg.
11. ἐξωθήσας — Ἰω. A, ἐξώθησεν — καὶ Ἰω. vulg. 12. μύ-
στην A f. 17. ἐξελάσας A, ἀπελάσας vulg. 18. Μεσελ-
μᾶς f. 19. Ἀμασείας A.

pseudosynodum episcoporum ex pseudabbatis atque inclusi sententia
celebravit, et sanctam atque universalem sextam synodum abrogavit.
eo vero anno insanus ille oculis orbatus est. qui cum in palatio
tranquillam ac plane otiosam vitam ageret, ibique immensam prorsus
pecuniarum summam, splendidissimaeque suppellectilis congeriem iam
a multis retro saeculis sub imperatoribus, qui ipsum praecesserant,
ex publicationibus, variisque aliis praetextibus, maxime vero ab eius
decessore Iustiniano coacervatam offendisset, frustra atque incassum,
nulla necessitate, dementer dilapidavit. caeterum in colloquiis facun-
dus ac prudens habebatur, at rebus agendis inonestam ac tantae dig-
nitati imparem vitam vivens, ab omnibus reprobatus est. quin etiam
haeresi et adulterio dignitatem conspurcavit. Cyro vero patriarchae
sede ab eo deiecto, Ioannem quendam improbitatis et pravae opinio-
nis consortem in eius locum promovit.

Romanorum imperatoris Philippici, Cpoleos episcopi Ioannis an- A. C. 704
nus primus.

Hoc anno Philippicus Armenios propriis sedibus expulsos Meliti-
nem et quartam Armeniam incolere coegit. Amaseam vero cum ple-
risque castellis et multa captivorum praeda Masalmas occupavit. Geor-

Βμείας ἐπίσκοπος μετεκτίσθη ἐν Μαρτυροπόλει. Φιλεπικὸς δὲ οὐκ ἠσχύνθη ἐκμανῶς κινήθῃναι κατὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης V. 255 νικῆς ἕκτης συνόδου, ἀνατρέπειν σπεύδων τὰ ὑπ' αὐτῆς βεβιωθέντι θεῖα δόγματα. εὔρεν οὖν ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὃν πεποίηκεν κα- 5 θελῶν Κῦρον τὸν ταύτης πρόεδρον, ὃν καὶ περιώρισεν ἐν τῇ τῆς Χώρας μοναστηρίῳ· Γερμανόν τε τὸν μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως θρόνον κατασχόντα ἐπίσκοπον, τὸν τηρικαῦτε ὑπάρχοντα Κυζίκου, καὶ Ἀνδρέαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Κρή- 10 τῆς ὄντα, Νικόλαόν τε τὸν ἀπὸ καυκοδιακόνων σοφιστὴν γε- γονότα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κοιασίτωρά τε τότε ὑπάρχοντα, Ἐλπίδιόν τε διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ἀντιόχον τε τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἑτέρους τούτων ὁμοιοτρόπους· οἳτι- 15 νες καὶ ἑγγράφως ἀνεθεμάτισαν τὴν ἀγίαν ἕκτην σύνοδον. τῶν δὲ Βουλγάρων διὰ τοῦ Φιλέα λάθρα ἐπὶ τὸ σιγὸν καταρρι- ψάντων, καὶ μεγάλῃ σφαγῇν πεποιηκότων, καὶ μέχρι τῆς πό- 20 λεως ἐκθραμόντων, καὶ πολλοὺς περαματίζοντας, γάμους τε ἐνοσίους καὶ δαψιλεστάτους ἀρίστους μετὰ ποικίλου ἀργύρου καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς εὐρηκόντων, καὶ ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης D διαδραμόντων, καὶ τὴν ἅπασαν Θράκην αἰχμαλωτίζάντων, 25

4. εὔρεν οὖν A, εὔρε δὲ vulg. 5. ὃν ἐπίσκ. K. πεπ. f. ὃν πεπ. — — — τηρικαῦτα om. A. 9. ὑπάρχοντα] κατασχόντα A. 11. Κοιασίτωρα A, Κυέσιτωρα vulg. 18. ἐνοσίους A. ἀργύρου A c f, ἀρίστου vulg.

gins autem Apameae episcopus Martyropolim translatus est. porro Philippicus adversus sanctam et universalem sextam synodum invehī non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens evertere. caeterum qui in hanc sententiam irent, Iohannem Cpoleos episcopum, Cyro eius praecessore diguitate moto et in monasterium Chorae relegato, ab eo iustitutum, Germanumque Cpoleos etiam sede postmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam administraret, Andream item Cretensem episcopum, Nicolaum etiam a calicibus olim ministrum in arte medica sophistam egregium, et sub eam tempestatem quaesturae munus obeuntem, Elpidium magnae ecclesiae diaconum, Antiochium quoque chartophylacem, et alios istis non absimiles instituto offendit, qui sententia scriptis promulgata in sanctam sextam synodum anathema pronunciarerunt. caeterum Bulgari per Phileam ad freti Byzantini angustias irrumpentes, ingenti strage edita, ad urbem usque impressionem fecerunt, plurimosque, qui portus fretum traicerent, quique nuptias opulentissimas et sumptuosissima convivia varia supellectile argentea et reliquo vasorum apparatu comportato celebrarent, deprehendunt, et in reliquos ad Chrysen usque portam excurrunt; tandem vastitate Thraciae illata, et ex ea collecto captivorum ingenti nume-

ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια μετὰ κτηνῶν ἀμέτρων. ὁμοίως καὶ οἱ Ἄραβες τὴν Μισθίαν παρέλαβον καὶ ἕτερα κίστρα, πλείστων τε φαμιλιῶν καὶ κτηνῶν ἀναριθμητῶν ἄλωσεν ποιησάμενοι.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββῦς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ A.M. 6205 παρέλαβεν Ἀντιόχειαν Πισιδίας μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ὑπέστρεψεν. ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Συρίαν μηνὶ Περικτῆ κη'. διετοῦς δὲ χρόνου τῆς βασιλείας Φιλιππικοῦ ἐν τούτοις παραδραμόντος, καὶ τοῦ γενεθλίου ἱππικοῦ ἐπιτελου- P. 321
 10 μένου, Πρασιῶν νικησάντων, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ τῷ σαββάτῳ τῆς πεντηκοστῆς καβαλλάριον μετὰ δοχῆς καὶ ὀργάνων εἰσελθεῖν, καὶ λούσασθαι εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τοῦ Ζευξίππου, καὶ μετὰ πολιτῶν ἀρχαιογενῶν ἀριστῆσαι. ἐν δὲ τῷ μεσημβρῆσει αὐτόν, ἐξάπινα διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσῆλθε Ῥο-
 15 φος ὁ πρωτοστράτηρ τοῦ Ὀψικίου ὑποβουλῆ τοῦ Γεωργίου πατρικίου καὶ κόμητος τοῦ Ὀψικίου, τοῦ ἐπίκλην Βοράφου, καὶ Θεοδώρου τοῦ πατρικίου τοῦ Μυακίου μετὰ τῶν ταξιατῶν, ὧν εἶχεν ἐν τῇ Θράκῃ τοῦ αὐτοῦ θέματος, καὶ εἰσδραμῶν εἰς Β τὸ παλάτιον, εὔρεν τὸν Φιλιππικὸν μεσημβρίζοντα, καὶ ἀρπά-

3. πλείστων τε add. ex A a. ἀναριθμητῶν A f, ἀμέτρων vulg. 9. παραδραμ. A a, διαδρ. vulg. 12. λούσασθαι A, λούσας vulg. 14. Ῥουφίνος A f. 15. ὑποβουλῆ A, ὑπὸ βουλῆν vulg. 17. Μυακίου] Ἀμυακίου A. 19. τὸν add. ex A.

ro, animantibusque pene infinitis secum abactis, salvi et a periculo immunes domos repetierunt. Arabes pariter Mithiam sibi subegerunt, tum vero castris aliis direptis innumerarum familiarum necnon animantium praedam omni pretio et aestimatione superiorem collegerunt.

Hoc anno Abbas Romaniam armis invasit, et Antiochia Pisidiae sub- A. C. 705 iugata, praedae dives recessit. validus autem terrae motus mensis Peritii die octavo supra vigesimum Syriam concussit. biennio vero imperii Philippici inter superius memorata transacto, circensibus demum ludis ob festivam imperatorum natalitiorum memoriam celebratis, cum ex Prasinorum parte stetisset victoria, vario apparatus comitatu et musicorum instrumentorum sono, ipso pentecostes sabbato, grandi equo vectum procedere imperatori placuit. publico itaque Zeuxippi balneo lotus cum civibus urbis antiqua nobilitate spectatis pransus est. cum vero quisti sub meridiem indulgeret, Rufus Opsicii protostator, ex Georgii patricii et comitis Opsicii, cognomento Boraphi, consilio, Theodori quoque Myacii, qui patricius erat, hortatu, cum militibus praesidiariis, quos in Thracia ex eodem themate regebant, irrupentes, Philippicum meridiana relaxatione solutum reperientes,

σας αὐτὸν ἀνήνεγκεν εἰς τὸ ὄργανοῦριον τῶν Πρασίνων, καὶ κεῖ αὐτὸν ἐτύφλωσεν μηδενὸς διεγνωκότος. τῇ δὲ ἐπαύριον, ἤγουν τῇ πεντηκοστῇ, σωρευθέντος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ἐστέφθη Ἀρτέμιος ὁ πρωτοασηκηρῆτις, μετενομασθεὶς Ἀναστάσιος. τῷ δὲ σαββάτῳ ἐτυφλώθη Γεώργιος καὶ 5 Θεόδωρος ὁ Μυάκιος, καὶ τῷ δευτέρῳ σαββάτῳ ἐτυφλώθη C Γεώργιος ὁ Βούραφος, καὶ ἐξωρίσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

A.M. 6206 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀρτεμίου ἔτος α'.

V. 256

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκούρσενεν Μασαλμᾶς τὴν Ῥωμαίαν, καὶ σκυλεύσας τὴν Γαλατίαν, ὑπέστρεψεν μετὰ αἰχμαλωσίαις καὶ σκύλων πολλῶν. ὁ δὲ Ἀρτέμιος στρατηγὸς ἰκανωτάτους προβαλλόμενος εἰς τὰ καθάλαρικὰ θέματα, καὶ λογιωτάτους εἰς τὰ πολιτικά, ἐν ἀδείᾳ διετέλει. τῶν Ἀράβων δὲ ὀπλιζομένων κατὰ Ῥωμανίας διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντας ἐν Συρίᾳ πρὸς Οὐαλίδ, ὡς δῆθεν ταῦτ' εἰς εἰρήνης προσλαλῆσαι, Δαυὶλ τὸν Σινωπίτην, πατρίκιον καὶ ὑπαρχον τῆς πόλεως, ἐντειλάμενος αὐτῷ ἐν ἀκριβείᾳ διερευνῆσαι διὰ τῆς κατὰ Ῥωμανίας κινήσεως καὶ δυνάμεως αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ὑποστρέψαντος, ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ τὴν μεγάλην κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως διὰ τε γῆς 20

1. κάκει A, κάκεισε vulg.

2. ἔγνωκότος A.

7. εἰς Θεσσα-

λονίκην. 18. Ῥωμανίας A, Ῥωμανίαν vulg.

19. ὁ δὲ ἀπέ-

θῶν καὶ ὑποστρέψας A.

raptum e lecto in Prasinorum ornatorium abduxerunt, ibique nullo pene propositi eorum conscio oculos effoderunt. postera die, quas fuit pentecostes, populo in magnam ecclesiam confertim convocato, Artemius protoascretis, Anastasius cognominatus, imperii taenia redimitus est. sabbato sequenti Georgius et Theodorus Myacius oculorum lumine privati sunt, secundo vero sabbato Georgius Bura-phus eadem poena mulctatus, qui Thessalonicam in exilium deportati sunt.

A. C. 706 Romanorum imperatoris Artemii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romanum excursionibus infestavit, et per Galatiam grassatus, promiscua multitudine in captivitatem acta, pluribusque ablatis spoliis, domum repetiit. Artemius autem ducibus probatissimis, qui equestres regerent ordines, aliisque eruditissimis, qui res politicas administrarent, institutis, ipse a tumultu vivebat immunis et alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terra marique arma parantibus, imperator ex suis optimatibus nonnullos, qui de pace habenda tractatum haberent, ad Valid delegavit, maxime Danielelem Sinopensem patricium et urbis praefectum, hoc praecunctis iniuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione et eorum viribus notitiam accuratam referret. eo igitur iter aggresso ac

καὶ θαλάσσης ἐξόπλιον αὐτῶν· ὅτι ἕκαστος φρονιζέτω τὰς
 ἑαυτοῦ δαπάνας ἕως τοῦ τριετοῦς χρόνου, ὃ δὲ τούτου ἀπο-
 ρῶν ἀποτρεχέτω τῆς πόλεως, ἐπέστησε δὲ ἐπέικτας, καὶ ἤρ- P. 322
 ξατο κτιζεῖν δρόμωνάς τε καὶ διήρεις· καὶ τὰ παράλια δὲ
 5 ἀνεκαίνισε τείχη· ὡσαύτως καὶ τὰ χερσαῖα στήσας τοξοβο-
 λίστρας καὶ τετραρέας εἰς τοὺς πύργους καὶ μαγγανικά· καὶ
 κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ τὴν πόλιν ὀχυρώσας, γεννήματα τε
 πλεῖστα εἰς τὰ βασιλικὰ ὠραῖα ἀπέθετο, καὶ καθ' ἑαυτὸν
 ἡσφαλίσατο.

10 Ἀράβων ἀρχηγῷ Σουλεϊμᾶ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A M. 6207
 σκόπον Γερμανοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐαλίδ, καὶ Σουλεμᾶν διαδέχε- B
 ται αὐτοῦ τὴν ἀρχήν. τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασι-
 λείας Ἀρτεμίου, τοῦ καὶ Ἀναστασίου, τῆς γ' ἰνδικτιῶνος μηνί
 15 Ἀγούστῳ ια', μετετέθη Γερμανὸς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κν-
 ζίκου εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἐφ' ἧ καὶ κιτατόριν μεταθε-
 σίμον τὸ ὑποτεταγμένον ἐκπεφώνηται· ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ
 τῶν Θεοσεβεστάτων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ παντὸς
 τοῦ εὐάγους κλήρου, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, καὶ τοῦ φιλο-
 20 χρίστου λαοῦ τῆς Θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως,

2. τούτου A, τοῦτο vulg. 3. ἔστησεν τε A. 5. ἀνεκίνησε a.
 στήσας A, κτίσας vulg. 6. τετραρέας A, τεραρέας f, τεραραίας
 vulg. πετραραίας mg. 12. Σουλ. διαδ. αὐτ. A, διαδ. αὐτ.
 Σουλ. vulg. 14. τῆς add. ex A.

mox redeunte, armorum apparatus, qui fidem omnem superaret, in
 urbem terra marique instructum renunciavit. singuli quique, ait, in
 triennium sumptus omnes providendo, qui sibi non est satis, urbe
 egreditor. tum vero praefectis operarum creatis, celoces naves et bi-
 remes coepit condere, et posita ad mare urbis moenia, continentique
 obversa restaurare, et arcubalistas petrobolosque et machinas alias
 ad turres passim disponere, magnaue demum frugum et seminum vi
 in imperatoris horreis reposita, et pro viribus urbe tutissime munita,
 ipse servandis, quae reconderat, curam omnem apposuit.

Arabum ducis Suliman, Cpoleos episcopi Germani annus primus. A. C. 707

Hoc anno Valid leto extinctus est, eiusque principatum Suliman
 excepit. eodem porro secundo imperii Artemii, qui etiam Anastasius,
 indictione decima tertia, mensis Augusti die undecimo, et Cyzicena me-
 tropoli Cpolim Germanus translatus est. decretum super ea transla-
 tione quod mox subiicietur, promulgatum fuit: suffragio atque con-
 sensu religiosorum presbyterorum, diaconorum, et totius sanctioris
 cleri, sacrique senatus, et huiusce a deo custodiae imperatricis civi-
 tatis universi populi Christum amantis, divina gratia, quae infirma

ἡ θεία χάρις ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, μετατίθεται Γερμανὸν τὸν ὀσιώτατον C μητροπολίτην καὶ πρόεδρον τῆς Κυζίκου μητροπόλεως, εἰς ἐπίσκοπον ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως. ἐγένετο δὲ ἡ παρούσα μετάθεσις κατὰ παρουσίαν Μιχαὴλ τοῦ 5 ὀσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιαρίου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου καὶ λοιπῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων, ἐπὶ Ἀρτεμίου βασιλέως. μαθὼν δὲ ὁ Ἀρτέμιος, ὅτι στόλος τῶν Σαρακηνῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὸν Φοῖνικα ἀνέδραμεν πρὸς τὸ κόψαι ξυλὴν κνυκαρισίην, ἐπιλεξάμενος ἐκ τοῦ οἰκείου στόλου τὰ 10 εὔδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτους ἐκ τοῦ Ὀψικίου θέματος, καὶ εἰς τὴν Ῥόδον ἀδροισθῆναι πάντα ἐκέλευσεν, καὶ προεβάλετο στρατηγὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν τὸν διάκονον Ἰωάννην τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸ τηρικαῦτα λογοθέτην γενικὸν ὑπάρχοντα. D αὐτοῦ δὲ ἐν τῇ Ῥόδῳ καταλαβόντος, καὶ τῶν πλωϊμῶν συναθροισθέντων, διελάλει τοῖς ἀρχουσι περὶ τοῦ ἀποκινῆσαι αὐτούς, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Φοῖνικα, πρὸς τὸ καῦσαι τὴν ξυλὴν καὶ τὴν V. 257 εὐρισκομένην ἐξάρτισιν τῶν Ἀγαρηνῶν. πάντων δὲ προθύμως ὑπακουσάντων, οἱ τοῦ Ὀψικίου οὐ κατεδέξαντο· καὶ τὸν μὲν

2. ἀναπληροῦσα A, συμπλ. vulg.	3. μητροπ. καὶ om. A.
Κυζικηνῶν A.	8. στόλος A, ὁ στόλος vulg.
A, τὴν Φ. vulg.	ἀνέδρ. A f, ἐξέδρ. vulg.
ταξάτας vulg.	τοῦ οἰκείου θέμ. A f.
προσεβ. vulg.	14. τὸ add. ex A.
ἀποκ. αὐτ. A, περὶ τ. ἀπ. αὐτ. τ. ἀρχ. vulg.	16. τοῖς ἀρχ. περὶ τ.
τὴν Φ. vulg.	18. ἐξάρτισιν A, ἐξάρτησιν vulg.
	9. τὸν Φοῖν.
	11. ταξάτους A,
	12. προεβάλ. A,
	17. τὸν Φ. A,
	Σαρακηνῶν A f.

semper curat et, quae desunt, adimplet, Germanum sanctissimum metropolitam et praesidem Cyzici metropoleos, in episcopum huius a deo servatae urbis et reginae urbium transfert. facta est haec translatio coram Michaële sanctissimo presbytero et apocrisiario apostolicae sedis, caeterisque sacerdotibus et episcopis praesentibus, Armenio imperante. porro Artemius intelligens Saracenum classem Alexandria in Phoeniciam lignorum cypressinorum secundorum causa cursum instituisse, expeditiora ex tota classe navigia deligens, militares copias ex Opsicii themate in eam imposuit omnesque Rhodum convenire iussit, quibus ducem atque caput Ioannem maguae ecclesiae diaconum, qui tum generalis logothetae munere fungebatur, praefecit. is ubi Rhodum appulit, totaque classis illuc convenit, cum ducibus colloquutus est, ut inde solverent, et in Phoeniciam traicerent, ad incendenda ligna, reliquumque omnem, qui illic reperiretur, Agarenorum apparatus. cunctis propositum uno sensu excipientibus, soli Opsiciani refragati sunt, et imperatori quidem debitos honores negaverunt, Ioannem vero diaconum gladiis peremerunt. ex quo classis

βασιλέα ανέσκαψαν, τὸν δὲ διάκονον Ἰωάννην φομφαίαις
 ἀνεῖλον. ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ στόλοι διαιρεθέντες εἰς τοὺς ἰδί-
 ους ἀπέπλευσαν τόπους. οἱ δὲ κακοῦργοι κατὰ τῆς βασιλίδος
 ἀνέβυλον πόλεως. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Ἀδραμυτίῳ, P. 323
 5 ἀκεφάλων ὄντων, εὗρον ἐκεῖ ἄνδρα ἐντόπιον Θεοδοσίον ὀνό-
 ματι, ἐκλήπτορα τῶν δημοσίων φόρων ὑπάρχοντα, ἀπράγμονά
 τε καὶ ἰδιώτην, καὶ προετρέψαντο αὐτὸν βασιλεῦσαι. ὁ δὲ
 φυγῇ χρῆσάμενος εἰς τὸ ὄρος ἐκρύβη. εὐρόντες δὲ αὐτὸν ἐν-
 φήμησαν βιασάμενοι ὡς βασιλέα. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ταῦτα μα-
 10 θῶν, ἐπέστησε τῇ πόλει οἰκειακούς αὐτοῦ ἀνθρώπους ἄρχον-
 τας ἅμα τοῦ κατασκευασθέντος ὑπ' αὐτοῦ στόλου, καὶ ἐξο-
 πλίσας αὐτοὺς αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, κάκεισε B
 ἑαυτὸν ἠσφαλίσατο. οἱ δὲ ἀντάρται ἀναβαλόντες καὶ συγκι-
 νήσαντες ὄλον τὸ θέμα τοῦ Ὀψικίου καὶ τοὺς Γοτθογραιικούς,
 15 συλλαμβάνονται πλείστα μικρὰ τε καὶ μεγάλα πραγματευτικὰ
 σκύφη, καὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐν Χρυσοπόλει ἀνέδρα-
 μον. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου
 Μάμαντος ὀρμῶντος, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπολέμουν ἀλλή-
 λους ἐπὶ μῆνας ἕξ. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου ἐπὶ τὸν τοῦ
 20 Νεωρίου τῆς πόλεως λιμένα μεθορμίσαντος, περάσας ὁ Θεο-

4. ἀνέβαλον πόλεως A, ἀνέβαλλον πόλιν vulg. αὐτῶν add. ex
 A. Ἀδραμυτίῳ A a f, Ἀδραμυτίῳ vulg. 7. αὐτὸν A f,
 αὐτοῦ vulg. 10. ἄρχοντας om. A f. 13. ἑαυτὸν A, αὐτὸν
 vulg. κινήσαντες f. 16. καὶ θαλ. A, καὶ διὰ θαλ. vulg.
 17. τοῦ δὲ τῆς πόλ. — — ἐπὶ μῆνας ἕξ om. A a. 20.
 Νεωρίου A f, Νεωτερίου vulg.

divisa, et singuli in patriam suam reversi sunt. rebelles autem in
 reginam urbem recta contendere. cum vero ad Adramytium appli-
 cuissent, hominem quendam huius loci indigenam nomine Theodosium
 publicorum vectigalium exactorem, a rebus agendis alienum ac privatum,
 ibi forte repertum, ipsi nullo sub capite militantes et sine duce ad
 imperium capessendum hortati sunt. ille fuga lapsus, in monte deli-
 tuit, quem tandem invenientes, vimque inferentes, imperatorem salu-
 tavere. eo comperto Artemius domesticos suos optimates una cum classe
 quam ipse intruxerat atque armis ornat, urbis custodiae deputa-
 vit, ipse in urbem Nicaeam recessit, probeque se muniit. porro re-
 belles resumtis animis commoti, tota Opsicii regione et Gotthograe-
 cis in socia arma impulsis, multis magnis parvisque negotiatorum na-
 vibus convectatis, Chrysopolim terra marique fluunt. cum autem ur-
 bis classis in portu sancti Mamantis stationem ageret, per menses sex
 continuos singulis diebus inter utrosque pugnatum est. at reginae
 urbis classe in Neoterii urbis portum tandem se subducente, Theo-

Θεόσιος τὰ Θρακῆα ἐκράτησεν μέρη. προδοσίας δὲ γενομένης
 διὰ τῆς πόρτης τοῦ μονατείχους τῶν Βλαχερνῶν, τὴν πόλιν
 ἔλαβον. οἱ δὲ παράνομοι λαοὶ τοῦ Ὀψικίου ἅμα τῶν Γοτ-
 θογραίκων τῇ νυκτὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν διαδραμιόν-
 τες, μεγίστην εἰργάσαντο ἄλωσιν, μηδενὸς φεισάμενοι· τοὺς 5
 δὲ ἐν αὐτῇ ὑπαρχοντας τοῦ Ἀρτεμίου ἄρχοντας Γερμανῶ τῷ
 πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως συλλαβόμενοι ἐν Νικαίᾳ ἀπέ-
 γαγον πρὸς πίστωσιν Ἀρτεμίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων. ὁ
 δὲ Ἀρτέμιος τούτους θεασάμενος ἀπέγνω ἑαυτοῦ· καὶ αὐτὸν
 παρέδωκεν, λόγον τε ἀπαθείας αἰτησάμενος τὸ μοναδικὸν πε-
 ριεβάλλετο σχῆμα. ὁ δὲ Θεόδοσιος ἀβλαβῆ τοῦτον διατηρή-
 σας, ἐν Θεσσαλονικῇ ἐξώρισεν. ἐβασίλευσεν δὲ Φιλιππικός
 μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας θ', Ἀρτέμιος δὲ ἔτος ἓν καὶ μῆνας γ'.
 Αἰών δὲ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγῶν ὢν Ἀρτεμίου ὑπερμαχῶν
 οὐχ ὑπετάγη Θεοδοσίῳ· εἶχεν δὲ συμπνέοντα αὐτῷ καὶ συν- 15
 τρέχοντα Ἀρτάβασδον Ἀρμένιον τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγῶν,
 ᾧ καὶ συνέθετο δοῦναι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὁ
 καὶ πεποίηκεν.

A.M. 6208
 P. 324

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.

6. ἅμα Γερμ. τῷ πατρ. Α, ἅμα τῷ Γερ. vulg. 9. ἑαυτοῦ Α ε,
 ἑαυτὸν vulg. 12. ἐβασ. δὲ Φιλ. μὲν Α, ἐβασ. μὲν Φ. vulg.
 15. αὐτῷ καὶ συντρ. Α, καὶ συντρ. αὐτῷ vulg.

dosius freto traiecto Thraciae partes occupatum irrui. factaque ad
 Blachernarum murum, qui unus et singularis est, prodicione, urbem
 in suam potestatem recipere. sceleratae vero Opsicii cohortes sociis
 Gotthograecis adiunctae in civium domos noctu convolantes, magnam
 vastitatem et incendium, nullius aedis data exceptione, intulere, com-
 prehensisque quos ibi reperere Artemii amicis, una cum Germano
 Cpoleos antiatite, Nicaeam deportant, Artemium adiunctumque et
 bene affectum ipsi exercitum de iis quae successerant certiores fa-
 cturi, et securitatis obtinendae pactum firmatur. Artemius iis con-
 spectis de rerum suarum salute desperavit, et vitae sibi relinquendae
 servandaeque fide accepta, dedit manus, et monasticum habitum in-
 duit. Theodosius salvum eum esse iubens Thessalonicam in exilium
 egit. imperavit itaque Philippicus annos duos et menses novem,
 Artemius annum unum et menses tres. caeterum Leo orientalium co-
 piarum dux, Artemii partibus ubique propugnatis, Theodosio minime
 paruit, et in eundem sensum conspirantem et auxiliatorem habuit
 Artabas dum Armenia ortum et Armenicarum cohortium ducem, cui
 filiam coniugem locare fuerat pollicitus, quod postmodum execu-
 tus est.

A. C. 708

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Μασαλμᾶς κατὰ Κωνσταντινουπόλιν, καὶ προέπεμψεν Σουλεϊμᾶν μετὰ στρατοῦ διὰ ξηρᾶς, Οὐμαρον δὲ διὰ θαλάσσης. αὐτὸς δὲ ὀπίσω αὐτῶν μετὰ πολλῆς ἀποσκευῆς πολεμικῆς ἦκεν. Σουλεϊμᾶν δὲ καὶ V. 258

5 Βάκχαρος ἐπὶ τὸ Ἀμώριον φθάσαντες γράφουσι πρὸς Λέοντα τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, ὅτι οἶδαμεν, ὅτι ἡ βασιλεία Β τῶν Ῥωμαίων σοι ἀρμόζει, ἐλθὲ οὖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄς λαλήσωμέν σοι τὰ πρὸς εἰρήνην. θεωρήσας οὖν ὁ Σουλεϊμᾶν τὸ Ἀμώριον στρατὸν μὴ ἔχον, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐν ἔχθρᾳ

10 διακείμενον διὰ τὴν πρὸς Ἀρτέμιον συμμαχίαν, παρεκάθισεν αὐτό, βουλόμενος ἐκεῖ ἐκδέξασθαι τὸν Μασαλμᾶν. ἅμα δὲ ἐπλησίασεν τῇ πόλει, ἤρξαντο οἱ Σαρακηνοὶ εὐφημεῖν τὸν στρατηγὸν Λέοντα βασιλέα, παρακαλοῦντες καὶ τοὺς ἔσω τὸ αὐτὸ ποιεῖν. ἰδόντες δὲ οἱ τοῦ Ἀμωρίου, ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ

15 πόθῳ αὐτὸν εὐφήμουν, εὐφήμησαν καὶ αὐτοί. γνοὺς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι ταξάτων καὶ ἀρχόντων οὐκ ὄντων μέλλει ἀπολέσθαι τὸ Ἀμώριον, δηλοῖ τῷ Σουλεϊμᾶν, ὅτι, ἐὰν θέλῃς ἵνα C ἔλθῳ πρὸς σε καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην λαλήσωμεν, διὰ τί παρακάθῃ τὴν πόλιν; ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· ἐλθέ, καὶ ἀναχωρῶ.

1. Μασαμᾶς A, Μεσελμῆς f.	5. Βάκχαρος A.	6. τὸν
add. ex A.	7. λαλήσωμεν A, λαλήσομεν vulg.	8. σοι om.
A f.	9. καὶ πρὸς τὸν στρατ. A.	10. Ἀρτεμίου A f.
αὐτὸ a, αὐτῷ A, αὐτόν vulg.	καὶ τὸν Μασαμᾶν A.	11. αὐτό a, αὐτῷ A, αὐτόν vulg.
οἱ add. ex A.	13. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg.	16. μὴ ὄντων A.
ἀπολέσθαι A, ἀπόλλυσθαι vulg.	18. παρακάθῃ A, παρασκευάζῃ vulg.	

Hoc anno Masalmas in Cpolim expeditionem suscepit, ac ideo Sulimanem terra, Umarum vero mari datis utrique exercitibus praemisit, ipse amplo belli apparatu coacto retro sequutus est. Suliman autem et Baccharus Amorium profecti, litteris ad Leonem datis, Romanum, aiunt, imperium ad te pertinere novimus: eam ob rem huc te confer, et de pace inter nos servanda una simul tractatum habeamus. Suliman itaque Amorium praesidio vacuum, orientis vero ducem inimicitias cum imperatore servandae in Artemium fidei gratia agentem, Masalmanem ibidem expectare consiliatus, urbem obsedit. cum vero urbi iam vicinus astaret, Saraceni Leonem ducem salutatum imperatorem faustis vocibus excipientes, cives ut idem ipsi praestarent, sollicitè rogabant. ubi Saracenorum affectum in salutando Leone notum habuerunt Amorii cives, ipsi pariter imperatorem proclamarent. urbem autem praesidio ducibusque vacuam manibus hostium cito perdendam Leo perpendens, Sulimani scribit: si nos de pace colloquium habituros cupis convenire, ut quid urbem istam occupare moliris? ad haec ille: veni tantum, et abscedo. dux igitur fide a

καὶ λαβῶν ὁ στρατηγὸς λόγον παρ' αὐτοῦ μετὰ τετρακοσίων
καβαλλαρίων παραγίνεται πρὸς αὐτόν. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ
Ἀγαρηνοὶ φορέσαντες τὰ λωρίκια αὐτῶν καὶ τὰ κατέφρακτα,
ὑπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἠπλίκευσαν ἀπὸ ἡμίσεως μελλίου τοῦ
φοσσάτου αὐτῶν. ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις προσερχομένου αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς, ἐλάλουν τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι
αὐτούς τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἔφασκον, ὅτι στοίχησον τὴν εἰρή-
νην, καὶ τότε ἀναχωροῦμεν. γνούς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι βεί-
D λονται αὐτὸν κρατῆσαι, ἐκάλεσεν ἐκ τῶν ἐμφανῶν Σαρακηνῶν
πλείστους εἰς δέλπνον, καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν ἀπέστειλεν Σου-
λειμᾶν τρισχιλίους Σαρακηνοὺς λωρικάτους κυκλῶσαι καὶ φη-
λάτιεν αὐτὸν πρὸς τὸ μὴ διαδραῦσαι. ἡ δὲ βίγλα γνοῦσα
ἐμήνυσεν αὐτῷ, ὅτι πλῆθος Σαρακηνῶν ἴστανται κύκλῳ
ἡμῶν καβαλλάριοι. ἐλθὼν δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν καβαλλάριος ὀνό-
ματι Ζοῦβερ, ἔστη ἔμπροσθεν λέγων, ὅτι δούλος ἔφυγεν κλέ-
ψας χρήματα πολλά, καὶ δι' ἐκεῖνον ἐκαβαλλικεύσαμεν. ὁ δὲ
στρατηγὸς τὴν τέχνην τῆς ἀπάτης αὐτῶν ἔγνωκώς, ἔφη πρὸς
P. 325 αὐτούς· μὴ περισπασθῆτε. ὅπου γὰρ δῆποτε ἂν ἀπέλθῃ
ἐν τοῖς κύστροις ἡμῶν, εὐρίσκομεν αὐτόν. λυπηθεὶς δὲ ἤθυ-
νήθη κρυπιῶς δι' ἀνθρώπου αὐτοῦ δηλῶσαι τοῖς τοῦ Ἀμου-

1. παρ' αὐτῶν A.	τετρακοσ. A, τριακ. vulg.	3. τ. λωρ.
αὐτῶν κ. τ. κατ. A,	τ. λωρ. κ. τὰ κατ. αὐτῶν vulg.	6. τοῦ
add. ex A.	7. δι. add. ex A.	13. ἐμήνυσεν A, ἐδήλωσεν
vulg.	ἴστ. κύκλῳ ἡμῶν A, κ. ἡμ. ἴστ. vulg.	16. χρήμα
πολὺ A f.	ἐκείνον A, ἐκείνου vulg.	17. τῆς ἀπάτης add.
ex A.	18. ἀν. om. A.	20. τοῖς A, τοὺς vulg.

Sulimane accepta, cum equitibus trecentis ad eum profectus est. Agareni lorici ornati et armis probe muniti, eo conspecto, venerunt obviam, et spatio ad medium milliare a castris semoto in aciem compositi steterunt. cum vero tribus diebus continuis ad eos itaret, de pace servanda et eorum ab urbe recessu frequentibus colloquiis agebant. responderunt illi: compone pacem, et confestim discedemus. porro Saracenos de eo apud se detinendo consilium habere suspicatus, Saracenorū illustres quosque ad coenam vocavit, qui dum convivantur, Suliman Saracenos loricatedos ter mille summisit, qui eum, ne forte elaberetur, impedirent. eo explorato, qui stabat in excubiis illi renunciat: Saracenorū equitum manus undequaque nos circumvallat. tum ex eis unus, Zuber nomine, equo insidens, et in eorum conspectu stans, servus, ait, magna pecuniarum vi furto sublata, fugam arripuit, expropter equos conscendimus. eorum astu perspecto, respondet dux: ne vos illa cura sollicitet; quocumque enim ille fugerit, in castris nostris reperietur. re ita gesta tristior effectus, ut

ρίου, ὅτι φοβηθῆτε τὸν θεόν, μὴ προδώσητε ἑαυτοὺς. ἰδοὺ γὰρ πλησιάζει καὶ ὁ Μασσαλαῦς. καὶ ἐξέρχεται ὁ ἐπίσκοπος πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ αὐτὰ λαλεῖ αὐτῷ. γινούς δὲ ὁ Σουλεϊμάν, ὅτι ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν ὁ ἐπίσκοπος, πέμπουσι πρὸς τὸν 5 στρατηγόν, ὅτι δὸς ἡμῖν τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ περιστατηθεὶς ἔκρουσεν αὐτόν, εἰπὼν ἐνὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ὅτι ἡμῶν ὀμιλούντων, ἔνδυσον αὐτὸν ἰτέραν στολὴν περιβαλῶν, καὶ ὡς διὰ ξύλα ἢ ὕδωρ ἀπόλυσον αὐτὸν πορευθῆναι εἰς τὰ ὄρη. ἐνισταμένων δὲ τῶν Σαρακηνῶν περὶ τοῦ ἐπισκόπου, λέ- B
10 γει ὁ στρατηγός· οὐκ ἔστιν ὧδε, πλην ἀπέλθατε πρὸς τὸν ἀμηραῖν, καὶ ἔρχομαι κύνῳ, καὶ περὶ πάντων λαλοῦμεν. αὐτοὶ δὲ λογισάμενοι ὅτι ἐρχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμηραῖν ἐν μέσῳ αὐτῶν κρατοῦσιν αὐτόν, ἀφῆκαν αὐτόν. καβαλλικεύσας δὲ σὺν διακοσίοις ἀνθρώποις αὐτοῦ, ὡς δῆθεν κνη- 15 γῶν, ἔδωκεν ἐπὶ τὰ ἀριστερά. οἱ οὖν συνόντες αὐτῷ Σαρακηνοὶ λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ ἀπέρχῃ; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς τὰ λιβάδια θέλω μεταπληκεῦσαι. οἱ δὲ εἶπον, ὅτι ἡ βουλὴ σου οὐκ ἔστιν ἀγαθὴ, καὶ οὐκ ἐρχόμεθα μετὰ σου. τότε λέγει C ὁ στρατηγός τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ, ὅτι λόγον ἡμῖν δόντες κρα-

1. μὴ προδώσητε ἑαυτοὺς A f, μὴ φοβήθητε αὐτοὺς vulg. 2. ἐξέρχεται A, ἔρχεται vulg. 3. αὐτῷ A, αὐτόν vulg. 4. ἐξῆλθε A, ἦλθε vulg. 6. εἰπὼν — — ἔνδυσον αὐτόν om. A. 7. περιβαλῶν add. ex A. 10. ἀπέλθε A. τὸν add. ex A. 12. εἰσερχ. A. 13. κρατοῦσιν A a f, κρατήσωσιν vulg. 15. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg. 16. ὅτι add. ex A.

haec Amorii civibus, per hominem latenter missum nunciaret, occasionem accepit: deum timete, ne desperetis de salute vestra. Massalmas enim huc accedit. egressus vero episcopus eum convenit, et haec etiam ipse dixit. ubi cognovit Suliman episcopum ad eum profectum, Saraceni duci significant: trade nobis episcopum. ille Saracenorū vi et dolis circumventus, virum occultat, domesticorum vero cupiam iniungit: interim dum colloquimur, episcopum alia veste indutum, quasi lignis vel aquae comportandae ministrantem, in montium desertum scedere praecipit. Saracenis autem episcopum instantius reposcentibus dux respondet: episcopus non est hic, verum ad ameram pergite, pone subsequor ego, simul de omnibus colloquimur. isti ducem ad ameram profectum in medio ipsorum inclusum detenturos consiliati, liberum abire permiserunt. ille cum ducentis, quos secum duxerat militibus, quasi venatus gratia equitans, ad sinistram partem deflectit. quare Saraceni viae comites, quo proficisceris? inquit. ad prata, respondet ille, castra transponere desidero. dicunt illi: inique agis, neque tecum ulterius progredi valemus. tum vero comites dux alloquitur: isti quamvis nobis fidem suam

- V. 259 τῆσαι ἡμᾶς ἠθέλησαν, καὶ δι' ἡμῶν τοὺς Χριστιανοὺς ἀπολέσαι· ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἢ τῶν ἀλόγων τῶν ἀπομεινάντων οὐδένα κρατοῦσι. καὶ πορευθεὶς μιλία δέκα ἠπλήκευσεν. τῇ δὲ ἐπαύριον πέμπει τὸν δομέστικον τῶν στρατέρων αὐτοῦ, καὶ δηλοῖ αὐτοῖς, ὅτι λόγον μοι ἐδώκατε, καὶ 5 δόλω κρατῆσαί με ἠθέλησατε· διὰ τοῦτο ἀνεχώρησα. ὃ δὲ Μασσαλαῦς ὑπερβὰς ἦν τὰς κλεισοῦρας, ὃ δὲ Σουλεϊμᾶν τοῦτο οὐκ ἔγνω. ἐστασίασαν δὲ οἱ ἄμῃραιοι καὶ ὁ λαὸς κατὰ τῷ
- D Σουλεϊμᾶν, ὅτι τί παρακαθεζόμεθα τὰ τεῖχη ταῦτα καὶ ἐκουρσεύομεν; καὶ ἐκστρέψαντες τὰς τένδας ἀνεχώρησαν. εἰς 10 δὲ στρατηγὸς Νικαίαν τὸν Τουρμόρχην μετὰ τῶν στρατιωτικῶν εἰσήνεγκεν εἰς τὸ Ἀμώριον ἐκβαλὼν τὸν πλεῖστα γυναικῶν παιδα. καὶ ἀπέρχεται αὐτὸς εἰς Πισιδίαν. τοῦ δὲ Μασσαλαῦ ἐλθόντος εἰς Καππαδοκίαν, ἀπογόντες ἑαυτῶν οἱ 15 Καππαδοκαὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες αὐτὸν λαβεῖν αὐτούς. ἀκούων δὲ ὁ Μασσαλαῦ τὴν ἔχθραν ἣν εἶχεν Θεοδοσίος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατηγόν, βουλόμενος τοῦτων δελεᾶσαι, καὶ εἰρηνεῦσαι μετ' αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν Ρω-
- P. 326 μανίαν ὑποτάξαι, λέγει αὐτοῖς· οὐκ ἔστε τοῦ στρατηγοῦ; οἱ δὲ εἶπον· ναί. ποιεῖτε εἰ τι ποιῆ ἕκείνος; ὅτι ναί. τότε λέ-

6. διὰ τοῦτο A, καὶ διὰ τ. vulg. 7. Σουλεϊμᾶν add. ex A.
8. Ἀμῃραιοι A, Ἀμωρραῖοι vulg. τοῦ add. ex A. 9. ταῦτα om. A. 10. ἐκστρέψαντες A, ἐκτρέψ. vulg. 14. εἰς Καππαδοκίαν A, ἐν Καππαδοκίᾳ vulg. 15. Καππαδοκες A.

dedissent, nobis tamen manus iniicere in animo habuerunt, et nobis iniurie detentis rem Christianam affigere; ex nostris nihilo secius hominibus vel etiam animantibus, quos secum habebant, nullum detinere. ad passuum itaque decem millia digressus, castra metatus est. postera vero die stratorum suorum domestico ad eos delegato haec denunciat: vos praeter datam nobis fidem manus nobis iniicere consiliabamini: haec mei a vobis discussus causa extitit. Masalmas porro iam montium fauces transgressum ignorabat. ameraei autem et milites tumultu adversus Sulimanem excitato: ut quid moenibus istis circumvallandis insistimus, ac non potius in praedam colligendam excurrimus? eversis igitur tentoriis abscesserunt. interea dux Nicaeam turmarum ductorem Amoriun: expulsis inde mulieribus ac pueris quam plurimis introducit, ipse Pisidiam contendit. porro cum Masalmas Cappadociam penetrasset, Cappadoces de rebus suis desperantes ipsum convenerunt, in mancipia ab eo se recipi deprecati, Masalmas autem intellectis, quas in imperatorem Theodosium dux habebat, inimicitias, cum eum dolis inescare, et pace cum eo ficta composita, eius opera Romanam omnem ditionem subiugare tentaret, Cappadoces interro-

γει αὐτοῖς· ἀπέλθετε ἐν τοῖς ἄκαστροις ὑμῶν, καὶ τινα μὴ
 φοβηθῆτε. καὶ παρήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ μὴ πραιδεῦσαι ἐν
 πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ στρατηγοῦ. ταῦτα γνοὺς ὁ στρα-
 τηγός, καὶ ἐνοηθεὶς ὅτι ὁ Σουλεϊμᾶν δηλοῖ τῷ Μασαλμᾶ, ὅτι
 5 ἀφῆκεν αὐτόν, καὶ ἀνεχώρησεν· ἀπέστειλε γράμματα πρὸς
 τὸν Μασαλμᾶν περιέχοντα, ὅτι ἐγγὺς σου ἐβουλόμην ἐλθεῖν·
 ἀλλ' ὁ Σουλεϊμᾶν ἀπελθόντος μου πρὸς αὐτόν, ἠβουλήθη κρα-
 τῆσαι με, καὶ νῦν φοβοῦμαι ἐλθεῖν πρὸς σέ. λέγει οὖν ὁ Β
 Μασαλμᾶς τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ στρατηγοῦ· οἶδα ὅτι ἐμπαίξει
 10 μοι ὁ στρατηγός διὰ τὸ ὅλως μὴ πραιδεῦσαι με τὰς ἐπαρ-
 χίας αὐτοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ στρατηγοῦ· οὐκ
 ἔστιν οὕτως· ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ σοι γράφει. τότε ἐρωτᾷ· τὸ
 Ἄμώριον πῶς ἐστὶν ἐγγὺς αὐτοῦ; ἔφη· καλῶς, καὶ ἐν ὑπο-
 ταγῇ αὐτοῦ. ὄξυνθεὶς δὲ ὑβρισεν αὐτόν, εἰπών· τί ψεῦδῃ;
 15 ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὡς εἶπον, οὕτως ἐστίν, καὶ ταξάτους
 ἔβαλεν μετὰ καὶ τουρμάρχου ἐν αὐτῷ· καὶ ἐξήγαγε τὰς πε-
 ρισσὰς φαμίλιας. θλίψιν οὖν μεγάλην δεξάμενος περὶ τούτου
 ὁ Μασαλμᾶς, καὶ θυμωθεὶς ἐδίδωξεν αὐτόν. βουλήν γὰρ εἶ-
 χεν διὰ τοῦ καλοκαιρίου λαβεῖν αὐτό, καὶ ἐκδέξασθαι τὸν C
 20 στόλον, καὶ οὕτω ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατελθεῖν καὶ χειμῶσαι.

α. τὸν λαὸν A f, τοῦ λαοῦ a. 6. περιέχοντα om. A. περ.
 ὅτι — Σουλεϊμᾶν om. a. 10. μοι] με A f. 11. αὐτῷ
 add. ex A. 20. κατελθεῖν A a, ἐλθεῖν vulg.

gat: an non ducis partes defenditis? illis assentientibus, facitis, ait, quicquid ille molitur? facimus, inquit. tum ille, recipite vos, respondet, in castra vestra, nec quenquam timueritis. ne vero exercitus ex quavis ducis provincia praedam ageret edicto prohibuit. his cognitis, quod se colloquioque dimisso sugerit, Sulimanem Masalmae litteris significasse, dux contemplatus, ipse Masalmae in hanc sententiam scripsit: ad te venire cupientem Suliman deterruit; ad eum quippe bona fide profecto manus iniicere tentavit; nunc itaque ad te accedere vereor. ducis nuncio Masalmas respondet: ducem mihi illudere ne in eius provincias excurram certus sum. ad haec ducis nuncius: nequaquam, sed sincero mentis proposito scribit. tunc ille: qui sunt in eum Amoriensium affectus? dixit nuncius: aequi bonique, cuncti lubentes ei se subdunt. ille subito irae motu corruptus, contumeliis nuncium impetens, quid mentiris? ait. ad illum nuncius: ita, ut dixi, se res habet. praesidiarios milites, et eorum ductorem immisit in urbem, quasque reperit inutiles familias eiecit. Masalmas tristi eo nuncio consternatus, cum indignatione nuncium a se amovit. ea namque aestate urbem subiugare, classem expectare, et mox in Asiam profectum in ea hiberna tempestate morari decre-

πάλιν οὖν ζητήσας τὸν ἄνθρωπον τοῦ στρατηγῶ, ἐπανακρίτει αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν ἐνωμότως ἔφη, ὅτι πάντα ἔπερ λέγω σοι ἀληθῆ ἰπάρχει. ἀλλὰ καὶ χίλιοι ταξάτοι σὺν τῷ τουρμάρχη ἐκεῖ εἰσῆλθον· πᾶσαν δὲ ὑπὸ ἑξίν τῶν ἐκεῖσε καὶ τὰς ἀπόρους φαμυλίας ἐξήγαγεν τῶν ἐκεῖ. ταῦτα ἀκούσας 5 γράφει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἐλθὲ ἐγγὺς μου, καὶ εἰρηνεύσω μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ὡς θέλεις ποιῶ. θεωρήσας δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι ἐπὶ Μασσαλαίων ἐπλησίασεν, καὶ ὅτι ἐν ἄλλαις πέντε ἡμέραις παρέρχεται τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, πέμπει πρὸς αὐτόν δύο ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι τὰ γράμματα σου ἔδεδεξάμην καὶ τὴν προαίρεσίν σου ἀπεδεξάμην, καὶ ἰδὸν ἔρχομαι πρὸς σέ. ἀλλ' ὡς ἐπίστασαι, στρατηγὸς εἰμι, καὶ χρήματα, καὶ ἄργυρος, καὶ λαὸς μοι ἔχει ἀκολουθήσαι. πέμψον V. 260 μοι περὶ ἐκείνου λόγον. καὶ εἰ μὲν, καθὼς ἐπιζητῶ ἐξ ὑμῶν, γένηται τὸ πρῶγμά μου εὐ καὶ καλῶς, ἐπεὶ κἂν ἀζήμιος καὶ ἰσθλιπτος ἐπανελεύσομαι. τῶν οὖν ὑπᾶτων καταφθασάντων αὐτόν εἰς Θεοδοσιανά, λέγει πρὸς αὐτούς ὁ Μασαλαῦς· ἤδειν ὅτι ἐμπαιζει μοι ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἔφησαν· μὴ γένοιτο. τότε πεποικῶς ὃν ἐπεζήτησαν λόγον, ἀπολύει αὐτούς. ἐν ὅσῳ οὖν οἱ ὑπάτοι μετὰ τοῦ ἐνυπογράφου λόγου 20

2. ἐνωμότως A, ἐνομ. vulg. 3. ὑπάρχει] εἰσὶν A. 6. ἐργνεύω A. 8. Μασσαλαίων A, Μασσαλαίων a. 11. καὶ τὴν πρ. σου ἀπεδεξάμην add. ex A. 14. καθὼς A, ὡς vulg. 15. μου add. ex A. 16. ἰσθλιπτος A, ἰσθλιπτος vulg. 18. μοι] με A f. 20. μετὰ τοῦ A a, μετ' αὐτοῦ vulg.

verat. iterum igitur ducis nuncium interrogat, et accuratius ab eo sciscitatur, ad quem ille iuratus ait: quae enuncavi cuncta vera sunt, quin etiam mille praesidarii milites sub turmarcha urbem defendunt, omnes vero oppidanorum pretiosas facultates, et familias ex egestate onus urbi allaturas inde eduxit. his auditis, ad ducem rescribit: accede ad me, pacem tecum inibo, et pro arbitrato tuo cuncta conficiam. dux Massalaeum eum iam pervenisse animo perpendens, et intra quinque alios dies provincias omnes pertransiturum praesentens, per duos consules ad eum missos significat: litteris tuis acceptis, ad te mox profecturus sum. verum quia ducem esse me novisti, impedimenta, facultates, argenteam supellectilem et exercitum in comitatu esse simul noveris. cunctis cautum fide tua volo. et si quidem pro libito res successerit, bene et feliciter, sin minus, citra periculum et animi moerorem ad meos redibo. porro consulibus ad Theodosiana Masalmam convenientibus, ipse dixit: ducem vestrum mihi illudere certus sum. at illi, absit omnino, responderunt. Masalmas vero cautione, quam a se petierant, tradita, eos di-

πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀπῆρχοντο, ὁ Μασαλμῆς πλήθη πάμπολλα P. 327
 ἔχων, καὶ μὴ δυνάμενος πώποτε στήναι, παραγίνεται εἰς
 Ἀκρωϊνόν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι παρῆλθε τὰς ἐπαρχίας
 αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν Νικομήδειαν ἀπέρχεται. περιτυχὼν δὲ τὸν
 5 Θεοδοσίου υἱόν, χειροῦται αὐτὸν μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς
 ὑπουργίας καὶ τῶν ἐν τέλει ἀνδρῶν τοῦ παλατίου. ὁ δὲ Μα-
 σαλμῆς κατελθὼν εἰς Ἀσίαν ἐκεῖ παρεχίμασεν, καὶ Οὔμα-
 ρος ἐν Κιλικίᾳ. ὁ δὲ στρατηγὸς παραλαβὼν τὸν υἱὸν τοῦ
 βασιλέως, καὶ συμβουλευσάμενος τοῖς σὺν αὐτῷ ἔρχεται εἰς
 10 Χρυσόπολιν. γνούς δὲ ὁ Θεοδόσιος τὰ πραχθέντα, καὶ βου-
 λευσάμενος Γερμανὸν τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, ἔλα-
 βεν λόγον διὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου παρὰ Λέοντος τῆς αὐ- B
 τοῦ ἀβλαβείας, καὶ οὕτως ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν βασιλείαν.
 Θεοδόσιος δὲ σὺν τῇ νιῷ αὐτοῦ κληρικοὶ γεγονότες τὸν ὑπό-
 15 λοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ διῆξαν. ἐλθὼν δὲ
 Μασαλμῆς ἐν τῇ Περγάμῳ ταύτην παρεκάθισεν, καὶ παρα-
 χωρήσει θεοῦ ταύτην παρέλαβεν ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας. εἰσ-
 ηγήσασιν γάρ τινος μάγου ἐνεγκόντες οἱ τῆς πόλεως ἔγκνον
 γυναῖκα πρὸς τὸ τεκεῖν οὔσαν, ταύτην ἀνέτεμον· καὶ λαβόν-
 20 τες τὸ βρέφος, καὶ ἐπὶ κακκάβον ἐψήσαντες, εἰς τὴν τοιαύτην
 θεοβδέλυκτον θυσίαν πάντες οἱ πολεμεῖν βουλόμενοι τὰ μανί-

2. πώποτε A, ποτέ vulg. 4. τοῦ Θεοδ. A. 5. αὐτὸν A,
 τοῦτον vulg. 10. ὁ add. ex A. 18. ἐνεγκόντες add. ex A.
 20. ἐψήσαντες A, δψήσαντες vulg.

mittit. ipsis itaque cum scripto fidei datae teste in itinere positus, ut
 erat Masalmas copioso stipatus exercitu, nec poterat alieno invaden-
 do modum ponere, Acroinum armis aggreditur. dux autem ubi eum
 suarum provinciarum limites praetergredi vidit, Nicomediam se con-
 tulit, ac Theodosii filium cum omni imperatorio apparatu et palatii
 optimatibus forte obviam factum in potestatem accipit. Masalmas
 subinde declinans in Asiam, in ea hiberna duxit, et Umarus pariter
 in Cilicia. dux autem imperatoris filio secum ducto, et communi-
 cato cum suis consilio, Chrysopolim accedit. Theodosius de iis, quae
 gesta erant, certior factus, requisita Germani patriarchae et senatus
 sententia, a Leone, qui hoc in tractatu patriarcham admiserat seque-
 strem, immunitatis et salutis fidem accipit, atque ita imperio se ab-
 dicat, et Leoni tradit, et tum ipse tum filius quoque clericorum
 albo adscripti, reliquum vitae tempus in pace transigere. Masalmas
 Pergamum veniens, eam obsidione cinxit, et dei permissu, ut diaboli
 opera, urbem cepit. magi quippe nonnullius suasibus praegnantem
 mulierem ac iam partui propinquam comprehensam mediam dissecuere,
 detractumque utero puerum cacabo elixantes, quicumque arma susci-

κια τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν κατέβησαν, καὶ ἐντεῦθεν τοῖς
C ἐχθροῖς παρεδόθησαν.

A. M. 6209 Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν ἐκ τῆς Γερμανικῆς
καταγόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὑπὸ δὲ Ἰου-
στινιανοῦ βασιλέως σὺν τοῖς γονεῦσι μετοικίζεται ἐν Μεσημ-
βρίᾳ τῆς Θρόκης ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ βασιλείᾳ· ἐν δὲ τῇ
D δευτέρᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐρχομένου αὐτοῦ μετὰ τῶν Βουλγάρων,
ὑπήντησεν αὐτῷ μετὰ δώρων προβάτων πεντακοσίων. Σε-
ραπευθεῖς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς σπαθάριον εὐθέως αὐτὸν πεποιή-
10 κεν, καὶ εἶχεν αὐτὸν ὡς γνήσιον φίλον. φθόνῳ δὲ φερόμε-
νοὶ τινες πρὸς αὐτὸν διέβυλλον αὐτὸν, ὡς τῆς βασιλείας ὀρε-
γόμενον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ τούτου, ὡς συκοφαν-
ται κατησχύνθησαν. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἔκποτε ἤρξατο ὑπὸ
πολλῶν λαλεῖσθαι. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς εἰ καὶ προφανῶς τοῦ-
15 τον βλάσαι οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' οὖν βρόμος τις αὐτῷ κατ'
αὐτοῦ ἐντίθεται, καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν ἐν Ἀλανίᾳ μετὰ χρη-
μάτων πρὸς τὸ συγκληῆσαι τοὺς Ἀλανοὺς κατὰ Ἀβασγίαν
P. 328 καὶ Λαζικήν καὶ Ἰβηρίαν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, τὰ
μὲν χρήματα ἀπέθετο ἐν τῇ Φάσιδι, ὀλίγους δὲ λαβὼν τῶν
ἐντοπίων ἀπῆλθεν εἰς Λαφλιαν, καὶ ὑπερβάς τὰ Καυκάσια

4. Γερμανικῶν A.
21. Λαψηλίαν A.

7. ἐν τῇ A, ἐπὶ τῇ vulg.

11. ἔσχεν A.

pere proposuerant, manus dexteræ manicas in sacrificium illud deo
execrandum intinxere. eam ob rem in hostium potestatem venerē.

A. C. 709 Romanorum imperatoris Leonis Isauri annus primus.

Hoc anno Leo Germanicia, seu verius Isauria oriundus imperium
obtinit. hic una cum parentibus e natali solo in Thraciæ Mesem-
briam ab imperatore Iustiniano translatus fuit primi eius imperii tem-
poribus, eodem vero secundo imperante, quando cum Bulgaris nimi-
rum reversus est, ipse Leo obviam progressus quingentarum ovium ad
eum munus misit: quo Iustinianus delinitus, spatharium mox creatum
in sinceriorum amicorum numerum adlegit. hinc invidia conciti non-
nulli ipsam affectatæ tyrannidis apud Iustinianum accusaverunt, ve-
rum instituta rei discussione, isti velut calumniatores cum rubore re-
tro amandati sunt. is sane rumor ex eo tempore a plerisque divul-
gari coepit. Iustinianus autem licet ei palam nocere nollet, secreta
tamen indignatio animus eius incensus, quare ipsum cum ingenti pec-
unia in Alaniam delegavit, ut Alanos in Abasgiam et Lazicam et
Iberiam concitaret. ille Lazicam profectus pecuniam quidem in Pha-
side reposuit, et paucis indigenis secum abductis in Dapsilium se
contulit, ac deinde Caucasæis montibus superatis, in Alaniam conten-

ὄρη, ἦλθεν ἐν Ἰλιανίᾳ. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς θέλων ἀπολέσαι V. 261
 αὐτόν, πέμψας ἐπήρε τὰ χρήματα ἐκ τοῦ Φάσιδος· οἱ δὲ
 Ἰλιανοὶ τὸν σπαθάριον μετὰ πάσης τιμῆς δεξάμενοι, καὶ τῶν
 λόγων αὐτοῦ ὑπακούσαντες, εἰσῆλθον καὶ ἡχμυλώτευσαν τὴν
 5 Ἀβασγίαν. ὁ δὲ τῶν Ἀβασγῶν κύριος δηλοῖ τοῖς Ἰλιανοῖς,
 ὅτι ὡς εὗρισκω ἄλλον τοιοῦτον ψεύστην οὐκ εἶχεν Ἰουστινια-
 νός, ὃν ὠφείλειν ἀπολύσει καὶ συγκινῆσαι ἡμᾶς καθ' ὑμῶν B
 τῶν γειτόνων ἡμῶν, εἰ μὴ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. ἐψεύσατο
 γὰρ ἡμᾶς καὶ περὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῶν χρημάτων· πέμψας
 10 γὰρ Ἰουστινιανὸς ταῦτα ἐπήρην. ἀλλὰ δότε ἡμῖν αὐτόν, καὶ
 παρέχομεν ὑμῖν τρισχίλια νομίσματα, καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἡμῶν
 ἀγάπη μὴ διαλυθῆ. οἱ δὲ Ἰλιανοὶ εἶπον, ὅτι ἡμεῖς οὐχ ἔνε-
 κεν χρημάτων ὑπηκούσαμεν αὐτῷ, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασι-
 λέως ἀγάπην. πάλιν δὲ οἱ Ἀβασγοὶ πέμπονσι πρὸς αὐτούς
 15 λέγοντες, ὅτι δότε ἡμῖν αὐτόν, καὶ παρέχομεν ὑμῖν ἑξακισχι- C
 λια νομίσματα. οἱ δὲ Ἰλιανοὶ θέλοντες καταμαθεῖν τὴν χώ-
 ραν τῶν Ἀβασγῶν, συνέθεντο λαβεῖν τὰ ἑξακισχίλια νομί-
 σματα, καὶ δοῦναι τὸν σπαθάριον. οἱ δὲ Ἰλιανοὶ ἐθάρρη-
 σαν τῷ σπαθαρίῳ πάντα, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι ὡς ὄρεῖς
 20 ἡ ὁδὸς ἡ ἐπὶ Ῥωμανίαν ἄγουσα κεκλεισμένη ἐστίν, καὶ πῶς
 παρελθεῖν οὐκ ἔχεις· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τροπευσόμεθα καὶ

3. τὸν λόγον A. 4. εἰσῆλθον A e, ἦλθον vulg. 5. τῶν
 add. ex A. 6. τοιοῦτον add. ex A. 11. ἡ add. ex A. 19.
 πάντα add. ex A. 21. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg.

dit. at cum perniciem ipsi inferre Iustinianus meditaretur, qui pe-
 cuniam ab ipso in Phaside repositam tolleret, misit. Alani vero spa-
 thario cum honore suscepto, verbisque eius obedienter, irruptione in
 Abasgiam facta, provinciam omnem in servitutem miserunt. tunc
 Abasgorum dominus Alanis in haec verba significat: virum, si bene
 conicio, mendaciis confingendis aptiorem, praeter istum, quem mu-
 tuam inter nos loco patriaeque vicinos dissensionem excitaret, quem
 mitteret, haud reperit. sane ille nobis imposuit, maxime cum pecu-
 niarum promissa nobis primum obtulit, pecunias ipsas mandato suo
 Iustinianus recepit. verum tradite nobis illum et nummorum tria
 millia vobis exhibebimus, et quam ab antiquo habuimus pacem non
 violabimus. responderunt Alani: non gratia pecuniarum, sed ex eo,
 quem ad imperatorem fovemus affectu, viro parere non recusavimus.
 Abasgi iterum ad eos delegaverunt, qui dicerent: tradite nobis illum,
 et nummorum sex millia rependemus. Alani Abasgorum regiones ex-
 plorare consiliati, nummorum sex millia accipere, et spatharium
 Abasgorum manibus permittere pacti sunt. communicato subinde
 spathario consilii secreto, his eum verbis compellant: via qua Ro-

συνταξόμεθα ἀντίοις, ὅτι παραδίδομέν σε, καὶ ἀπολύομεν ἄμα τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἡμῶν, καὶ καταμανθάνομεν τὰς κλεισοῦρας αὐτῶν, καὶ κουρσεύομεν, καὶ ἀφανίζομεν τὴν χώραν αὐτῶν, D ποιοῦμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν. τῶν δὲ ἀποκρισιαρίων τῶν Ἄλανων ἀπελθόντων εἰς Ἀβασγίαν καὶ συνθεμένων παρα- 5 δίδειν τὸν σπαθάριον, πλεῖστα ξένια παρ' αὐτῶν εἰλήφασι· καὶ πλείονας ἀποκρισιαρίους πάλιν ἀποστέλλουσιν μετὰ καὶ τῆς ποσότητος τοῦ χρυσοῦ πρὸς τὸ παραλαβεῖν τὸν σπαθάριον. οἱ δὲ Ἄλανοὶ λέγουσι τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καθὼς καὶ προσέπομεν, ἐπὶ τὸ λαβεῖν σε παρεγένοντο, καὶ 10 ἡ Ἀβασγία ἐκδέχεται σε. καὶ ἐπεὶ πλησιάζομεν αὐτοῖς, πραγματεύεται ὑπερχόμενοι πρὸς αὐτοὺς οὐ διαλείπουσιν. λοιπὸν ἵνα μὴ διαβληθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν, παραδώσομεν σε φανερωῶς P. 329 καὶ ἀποκινούντων αὐτῶν, ἀπολύσομεν κρυπτῶς ἐκ τῶν ὀπίσω, καὶ ἐκείνους μὲν ἀποκτείνομεν, σὲ δὲ κρύπτομεν, ἕως ἂν σω- 15 ρευθῇ ὁ λαὸς ἡμῶν καὶ ἀσυμφώνως εἰσέλθωμεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ὃ καὶ γέγονεν. παραλαβόντες δὲ τῶν Ἀβασγῶν ἀποκρισιαριοὶ τὸν σπαθάριον σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, δῆσαν.

4. ποιοῦμεν A, ποιῶμεν vulg. 5. παραδιδόναι A. 8. παραλαβεῖν A, λαβεῖν vulg. 10. καθὼς καὶ A, καθὼς vulg. 14. ἀπολύσομεν A, ἀπολύομεν vulg. 15. ἀποκτείνομεν A, ἀποκτείνομεν a f. σὲ δὲ A, καὶ σὲ vulg. 17. παραλαβόντες δὲ A, παραλαμβάνοντες γὰρ vulg.

manam in ditionem itur undequaque, ut cernis, interclusa est, nec istinc digredi tibi facile conceditur. quare cum hostibus dolo nobis agendum. nos itaque tradituros te ipsis fecte conveniamus, tum vero te cum quibusdam e nostris misso, clusurarum, quae apud illos sunt, anfractus explorabimus, et impetu demum in eos facto per eorum regiones grassati, quod obvium fiet, vastabimus, atque ita, quae e re nostra sunt, promovebimus. Alanorum igitur apocrisiarii in Abasgiam profecti, et spatharium tradituros pacti, plurima ab ipsis retulerunt munera. Abasgi subinde plures e suis cum eisdem apocrisiarios delegarunt, qui promissam auri summam enumerarent, et spatharium reciperent. tum vero Alani ad spatharium: homines isti, inquit, te sibi traditum, ut monuimus, comprehensuri venerunt, et iam te vinctum Abasgia tota praestolatur. ad eos vero, ceu provinciae nostrae conterminos, mercatores e nostris saepius itare et transire noveris. quare ne consilium a nobis arreptum in crimen vertatur, in manus eorum manifeste trademus te, illisque te secum rapientibus ex ultimo nostrorum agmine quosdam occulte summitteremus, qui eos armis adorianant et occidant: te vero, donec exercitus noster in terram eorum pacis omni foedere soluto irrupturus colligatur, ab oculis secreto removendum noveris. consilio res successit. capto si-

τες αὐτοὺς ἀπῆρχοντο· καταλαβόντες δὲ ἐν τῶν ὀπισθεν οἱ
 Ἄλανοὶ σὺν τῷ Ἰτάζῃ τῷ κυρίῳ αὐτῶν ἀποκτείνουσι τοὺς
 Ἀβασγούς· τὸν δὲ σπαθάριον ἔκρυψαν, καὶ στρατολογήσας
 ἐκίνησεν κατὰ Ἀβασγίαν, καὶ ἀπροσδοκῆτως εἰσελθὼν τὰς κλει-
 5 σούρας πλειστέην αἰχμαλωσίαν καὶ ἀφανισμόν εἰς τοὺς Ἀβα-
 σγούς ἀπειργάσατο. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, ὅτι καὶ
 χωρὶς τῶν χρημάτων τὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ γέγονεν, πέμ- B
 πει γράμματα πρὸς τοὺς Ἀβασγούς, ὅτι ἐν διασώσῃτε τὸν
 σπαθάριον ἡμῶν, καὶ παρελθεῖν ἐάσητε δι' ὑμῶν ἀβλαβῆ,
 10 πάντα τὰ πταίσματα ὑμῶν συγχωροῦμεν ὑμῖν. οἱ δὲ μετὰ
 χαρᾶς ταῦτα δεξάμενοι, ἀπέστειλαν πάλιν εἰς Ἀλανίαν, λέ- V. 262
 γοντες, ὅτι δίδομεν ὑμῖν ὄψιδας τὰ τέκνα ἡμῶν, καὶ δότα
 ἡμῖν τὸν σπαθάριον, ἵνα ἀπολύσωμεν αὐτὸν πρὸς Ἰουστινια-
 νόν. ὁ δὲ σπαθάριος τοῦτο οὐ κατεδέξατο, εἰπὼν, ὅτι δύνα-
 15 ται ὁ θεὸς ἀνοῦζαί μοι θύραν τοῦ ἐξελθεῖν· ἐπεὶ δι' Ἀβασ-
 γίας οὐκ ἐξέρχομαι. μετὰ δὲ χρόνον τινὰ φροσάτοιν Ῥωμαίων
 καὶ Ἀρμενίων εἰσελθόντων ἐν Λαζικῇ καὶ τὴν Ἀρχαιοπόλιν
 πολιορκούντων, ἀκουσάντων τε τὴν τῶν Σαρακηνῶν ἔλευσιν, C
 ἀνεχώρησαν. ἀποσπασθέντες δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἕως τῶν δια-
 20 κοσίων, ἀνῆλθον ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀψιλίας καὶ τῶν Καυκα-

2. ἀποκτείνουσι A. 4. Ἀβασγίας A, Ἀβασγούς vulg. 5. καὶ
 ἀφ. εἰς τ. Ἀβ. A, εἰς τ. Ἀβ. καὶ ἀφ. vulg. 6. καὶ add. ex A.
 8. διασώσῃτε A, σώσῃτε vulg. 14. ὅτι add. ex A. 18.
 τὴν τῶν add. ex A. 19. τινες om. A. τῶν om. A.

quidem cum omni comitatu spathario, eoque vinculis constricto, Abasgorum apocriariii iter arripiunt, Alani vero Itaze domino suo duce Abasgis occisis, spatharium ad se receptum occulant. ille exercitu collecto movit in Abasgos, et penetratis ex improviso clusuratum angustiis, partaque captivorum ingenti praeda maximam cladem Abasgis intulit. ubi nullis expensis pecuniis vel aere soluto quae mandaverat feliciter successisse Iustinianus rescivit, scribit Abasgis: si spatharium nostrum incolumem servaveritis, et absque periculo per terras vestras permiseritis transire, offensas a vobis in nos admissas condonamus. illi litteris alacri animo receptis Alanis iterato haec nunciant: filios nostros in obsides vobis damus, tantum spatharium nobis tradite, ut Iustiniano protinus transmittamus. conditionem oblatam recusavit spatharius, dicens: felicem exitus viam mihi reserare potens est deus, per Abasgorum vero fines transire non fert animus. caeterum quodam tempore ab hinc elapso, cum Armeniorum Romanorumque exercitus Lazicam ingressus Archaeopolim obsideret, audito Saracenorum adventu, inde continuo recessit. ex ipsis autem nonnulli ad ducentos distracti, finibus Apolliae penetratis,

σίῳν πραιδείοντες. τῶν δὲ Σαρακηῶν καταλαβόντων τὴν Λαζικήν, φυγῇ χρησάμενος ὁ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀρμενίων λαὸς ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ διακόσιοι ἐπιμείναντες εἰς τὰ Καυκάσια ὄρη, ἔστησαν λησιτεύοντες, ἀπογνόντες ἑαυτῶν. οἱ δὲ Ἄλανοὶ μαθόντες τοῦτο ἐπέλαβον πλη- 5
θος Ῥωμαίων εἶναι ἐν τοῖς Καυκασίοις, καὶ χαρήντες λέγουσι τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπλησίασαν, ἄπελθε πρὸς αὐτούς. λαβὼν δὲ ὁ σπαθᾶριος πενήκοντα Ἄλανούς, καὶ
D ὑπερβᾶς μετὰ κυκλοπόδων Μαΐου μηνὸς τὰς χιόνας τῶν Καυ-
κασίων, εὔρεν αὐτούς, καὶ ἐν πολλῇ χαρᾷ γεγωνῶς, ἠρώτα, ποῦ 10
ἐστὶν ὁ λαός; οἱ δὲ εἶπον· τῶν Σαρακηῶν ἐπιπεσόντων ἐπὶ Ῥωμανίαν, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυνηθέντες ἐπὶ Ῥωμανίαν ἄπελθεῖν, ἐπὶ Ἄλανίαν ἤρχόμεθα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί ποιοῦμεν ἄρτι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι διὰ τῆς χώρας ταύτης ἀδύνατόν ἐστι διελθεῖν ἡμᾶς. ὁ δὲ σπαθᾶριος ἔφη· οὐκ ἔστι δυνατόν δι' 15
ἄλλης ὁδοῦ ἐξελθεῖν; κάστρον οὖν ὑπῆρχεν ἐκεῖσε, τὸ λεγόμενον Σιδηρόν, ἐν ᾧ ἦν τοποτηρητῆς Φαρασμάνιός τις τοῦτο-
P. 330 μα ὑπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς τυγχάνων, καὶ εἰρήνην ἔχων μετὰ τῶν Ἀρμενίων. πέμψας οὖν ὁ σπαθᾶριος δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι ἐφ' ὅσον εἰρήνην ἔχεις μετὰ τῶν Ἀρμενίων, εἰρήνευσον καὶ 20
μετ' ἐμοῦ· καὶ γενοῦ ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων· καὶ δός

3. ἐπιμείναντες A, ἐπέμειναν vulg. 5. τοῦτο add. ex A f. 9. τὰς χ. A, τοὺς χ. vulg. 19. αὐτῷ A, αὐτόν vulg. 21. Ῥωμαίων om. A f.

Caucasiorum regionem depraedati sunt. cum vero Saraceni in Lazicam venissent, Romanorum et Armeniorum exercitus fuga usus in Phasidem remeavit. porro ducenti isti ad Caucasios montes subsistentes, rebus desperatis latrocinia exercebant. quo comperto Romanorum copias ingentes ad Caucasi loca appulisse conicientes Alani, supra modum laeti spathario dixere: advenere Romani, recipe te ad illos. tum igitur spatharius Alanis quinquagiuta comitatus, et cyclopedum opo nivibus Caucasei iugi mense Maio superatis, Romanos offendit, et gaudio perfusus totus rogabat, ubi est exercitus? responderunt illi: Saracenis ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. nos vero cum Romanos fines attingere vetaremur, iter in Alaniam meditati sumus. spatharius ad eos, quid nunc rei agendum est? inquit. tum illi, hac, aiunt, regione transire nullo pacto conceditur. an non alia via, respondet spatharius, facilis transitus? porro castrum illic erat nomine Siderum, cuius custos quidam nomine Pharasmanius sub Saracenorum potestate constitutus pacem cum Armeniis servabat. nonnullis ad eum delegatis spatharius. significat: si pacem cum Armeniis agis, eam mecum habe, Romanorum iugum subi, ser opem insuper, ut ad

ἡμῖν σύναρσιν τοῦ κατελθεῖν ἐν τῇ θαλίῳσῃ, καὶ περᾶσαι εἰς Τραπεζοῦντα. τοῦ δὲ μὴ ἐλομένου τοῦτο ποιῆσαι, πέμπει δ σπαθάριος ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ Ἀρμενίους, παραγγείλας αὐτοῖς ποιῆσαι ἔγκρυμμα· καὶ ὅτε ἐξέρχονται ἐκ τοῦ
 5 κάστρου εἰς τὸν κάματον, χειρώσασθε ἐξ αὐτῶν ὄσους δύνασθε, καὶ τὰς πόρτας κρατήσατε ἐκ τῶν ἔξω, ἕως ἂν καὶ ἡμεῖς φθάσωμεν. τῶν δὲ ἀπελθόντων καὶ ποιησάντων τὸ ἔγκρυμμα, καὶ Β τοῦ λαοῦ ἐξελθόντος εἰς τὸν κάματον, ἄφνω ἐπιπεσόντες τὴν τε πόρταν ἐκράτησαν, καὶ πολλοὺς ἐζώγρησαν. τοῦ δὲ Φαρα-
 10 σμανίου ἐν τῷ κάστρῳ μετ' ὀλίγων μείναντος, κατέλαβεν καὶ ὁ σπαθάριος, καὶ προσλαλήσας τῷ Φαρασμανίῳ ὅπως ἀνοῖξῃ τὰς πόρτας μετ' εἰρήνης, οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἐκρότησε πόλεμον. τοῦ δὲ κάστρου ὄχυροῦ ὄντος, λαβεῖν αὐτὸ οὐκ ἠδύνατο. Μαρῖνος δὲ ὁ πρῶτος τῶν Ἀψιλῶν μαθῶν πολιορκεῖ-
 15 σθαι τὸ κάστρον, φόβῳ συνεσχέθη, νομίσας πολὺν λαὸν εἶναι σὺν τῷ σπαθαρίῳ· καὶ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τριακοσίους, ἀπῆλθεν πρὸς τὸν σπαθάριον, λέγων, ὅτι ἐγὼ σε διασωῶζω C ἕως τῆς παραθαλασσίας. ὁ δὲ Φαρασμανίος ἑωρακῶς τὴν περιστασίαν, ἔφη πρὸς τὸν σπαθάριον· λάβε τὸ τέκνον μου
 20 ὄψιδα, καὶ ὁμολογῶ δουλεύειν τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ λαβὼν τὸ

8. ἐπιπεσόντες τὴν τε πόρταν A, ἐπιπεσόντων καὶ τὰς πόρτας vulg. 12. μετ' εἰρήνης add. ex A. 13. ὄχυροῦ A, ἰσχυροῦ vulg. 15. συνεσχέθη A, συνεχόμενος vulg.

mare transeamus, et Trapezuntem traicere possimus. eo conditiones haud admittente, ex suis et Armeniis nonnullos spatharius distrahit, quibus insidias locare imperat, ac ubi milites, inquit, ad diurnum laborem et agrorum culturam prodeuntes videritis, quos poteritis, destinetis, et exteriores portas occupate, donec ipsi advenerimus. illi impositum onus capessunt, et positis insidiis in populum ad diurnum opus extra castrum prodeuntem irruunt ex improvise, et occupatis etiam portis plures ex eis ceperunt. Pharasmanius in castro cum paucis remanserat, cum repente spatharius se ipsum praesentem exhibuit, ac ut portas aperiret cum Pharasmanio colloquutus, haud acquievit ille, quin immo bellum sustinendum duxit, cumque castrum bene munitum foret, ipsum invadere spatharius haud valuit. interea Marinus Apziliensium incolarum spectatissimus castrum obsessum intelligens, magno timore percussus est, cum videlicet copiosum illic cum spathario exercitum considerare arbitraretur. quare viris trecentis secum abductis, spatharium adiit, et, ego te, inquit, ad maris usque oras inco-lumem deduco. tum vero Pharasmanius, ubi se in has coniectum angustias sensit, cum spathario colloquutus, accipe, ait, filium meum obsidem, et imperio Romano me subditum fore polliceor. ille rece-

τέκνον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· ποῖον δοῦλον ἑαυτὸν τῆς βασιλευσας καλεῖς, ὅτι ἐναπόκλειστος ὢν λαλεῖς ἡμῖν; ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν ἀναχωρῆσαι μέχρις ἂν παραλάβωμεν τὸ κάστρον· τότε λέγει ὁ Φαρασμάνιος· δός μοι λόγον. ὁ δὲ σπαθᾶριος ἔδωκεν αὐτῷ λόγον, μηδὲν αὐτὸν ἀδικῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τριάκοντα 5

- V. 263 ὀνομάτων μόνον εἰσελθεῖν ἐν τῷ κάστρῳ. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας παρήγγειλε τοῖς συνεισερχομένοις αὐτῷ τριάκοντα, ὅτι ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἡμῶς κρατήσατε τὰς πόρτας, D καὶ ἅς εἰσελθῶσι πάντες. καὶ τοῦτον γενομένου, ἐκέλευσε βληθῆναι πῦρ εἰς τὸ κάστρον. γενομένης δὲ πυρκαϊᾶς μεγά- 10 λης, ἐξῆλθον αἱ φαμίλιαι ἀρπάξουσαι ὃ τι ἠδύνατο βαστάσαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσε τὰ τείχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ἀποκινήσας κατήλθεν ἐν Ἀψιλίᾳ μετὰ καὶ Μαρίνου τοῦ πρώτου αὐτῶν, ὑποδεχθεῖς ὑπὸ τῶν Ἀψιλῶν μετὰ πολλῆς τιμῆς. κάκειθεν κα- 15 τελθὼν ἐν τῇ κυρθαλασσίᾳ, ἀντεκράσεν καὶ ἦλθεν πρὸς Ἰουστινιανόν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ τοῦ Φιλίππικου τυφλωθέντος, βασιλεύει ὁ Ἀρτέμιος, καὶ προβαί- P. 33: λεται αὐτὸν στρατηγὸν εἰς ἀνατολικούς. τοῦ δὲ Θεοδοσίου βασιλεύσαντος, καὶ τοῦ Ἀρτεμίου ἐκδιωχθέντος, καὶ τῆς τῶν 20

4. ὁ add. ex A. ὁ δὲ σπαθ. ἔδ. αὐτῷ λόγ. add. ex A. 5. μηδὲν αὐτὸν A, μηδένα vulg. 6. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας A, τοῦτου δὲ λόγον μὴ φυλάξαντος vulg. 6. ἐν τῷ A, τὸ vulg. 9. ἐκέλευσε] ἐπέτρυνε A f. 11. ὁ τῷ εἶτι A, ὅτι vulg. 15. πολλῆς A a f, μεγάλης vulg. 16. τῷ add. ex A. 20. ἐκδιωχθέντος A, διωχθέντος vulg.

pto in potestatem puero, quem te rogat, imperii subditum profiteris, qui etiam inclusus et obsidione cinctus, nobiscum pacisci contendis? certe nos hinc recedere impossibile est, nisi prius castrum in potestatem nostram veniat. Pharasmanius ad haec: da fidem, inquit, te nihil damni illaturum, sed cum triginta solis comitibus te castrum ingressurum. is lubens pollicetur, at fide postmodum violata, comitibus iniunxit: ingressi portas occupate, et reliqui demum socii subsequantur. quo, ut iusserat, praestito, etiam ignem castro submitti imperavit, incendioque iam excitato, familiae omnes illinc egressae, ex facultatibus, quod licuit, secum asportaverunt, et exactis illic diebus tribus muros solo tenus aequavit, et motis inde castris cum Marino Apsiliensium primore in Apsiliam profectus est, ubi summis honoribus ab incolis susceptus fuit, inde ad maritimam oram digressus, in ulteriorem ripam traiecit, et ad Iustinianum se contulit. Iustiniano e vivis sublato, et Philippico oculis privato, Artemius imperat, qui Leonem orientalium ducem instituit. mox Theodosio tyrannidem

Ῥωμαίων πολιτείας συγκεχυμένης οὔσης ἕκ τε τῆς βαρβάρων ἐπιδρομῆς καὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ μαιφρονιῶν καὶ τῶν τοῦ Φιλιππικοῦ ἀνοσιουργιῶν, οὗτος ὁ εἰρημένος Λέων ὑπερεμάχει τῷ Ἀρτεμίῳ, ἐναντιούμενος Θεοδοσίῳ. εἶχε δὲ συμ-
 5 φωνοῦντα αὐτῷ καὶ συντρέχοντι τὸν Ἀρτάβασδον τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγόν, ὃν καὶ γαμβρὸν μετὰ τὸ βασιλευῖσαι αὐτὸν εἰς Ἄνναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πεποίηκεν, προβαλλόμενος αὐτὸν καὶ κουροπαλάτην. Μασαλμᾶς δὲ χειμάσας ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐξεδέξατο τὰς τοῦ Λέοντος ὑποσχέσεις· μηδὲν δὲ Β
 10 παρὰ Λέοντος δεξάμενος, καὶ γνούς ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀβυδὸν ἀντεπέρασε λαὸν ἱκανὸν εἰς τὴν Θράκην, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλευῦσαν πόλιν ἀπεκίνησεν. γράψας καὶ πρὸς Σουλεϊμᾶν τὸν πρωτοσύμβουλον καταλαβεῖν μετὰ τοῦ προετοιμασθέντος στόλου. τῇ δὲ ἐ' τοῦ Ἀγούστου μη-
 15 νὸς παρεκάθισεν τῇ πόλει ὁ Μασαλμᾶς λυμηνάμενος καὶ τὰ Θρακικὰ κάστρα. περιχαρακώσαντες δὲ τὸ χερσαίον τεῖχος ὄρουσαν φόσσαν μεγάλην, καὶ ἐπάνω αὐτῆς περιτείχισμα στηθαίον διὰ ξηρολίθου ἐποίησαν. τῇ δὲ α' τοῦ Σεπτεμβρίου Ἰ
 μηνὸς τῆς α' ἰνδικτιῶνος ἀνέλαβεν ὁ χριστομάχος Σουλεϊμᾶν

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἐκ τῶν τοῦ Α, ἐκ τε vulg. τῶν add. ex A. 3. ὁ εἰρ. Λέων] ὁ εὐσεβῆς α. 4. τῷ Ἀρτεμίῳ] suprascr. in A, τοῦ Ἀρτεμίου. 12. γράψας πάλιν καὶ A e. 13. μετὰ τοῦ προετοιμασθέντος Α, μετὰ προετοιμασθ. vulg. 14. μηνὸς add. ex A. 17. στηθαίον Α, στηδέων vulg. 18. ἐποίησαν om. A f.

arripiente, cum eiectus esset Artemius, et cum barbarorum incursionibus, tum iniustis Iustiniani caedibus, tum Philippici sacrilegis impietatibus cuncta sus deque per Romanam rem publicam iactarentur, memoratus iste Leo armis in Theodosium susceptis, Armenii partes strenue propugnabat. propositi vero armorumque socium, et in eadem pericula conspirantem nactus est Artabasdam Armenicorum ducem, quem Anna filia in matrimonium locata generum imperator factus asciuit, et curopalatis dignitate auxit. caeterum Masalmas in Asia biematus, ibi Leonis promissorum solutionem expectabat, qui cum nihil a Leone accepisset, illusum se sentiens, Abydum profectus copiosum exercitum in partes Thraciae navibus transmisit, et in urbem imperii reginam arma movit, Sulimanem etiam consilii sui primicerium litteris monuit, ut cum classe instructa adveniret. die autem mensis Augusti decima quinta urbem obsidere coepit Masalmas, expugnatis direptisque Thraciae castris. porro terrestri muro circumquaque vallato ingentem fossam aperuerunt, et ad vallum fossae impositum ex lapidibus nullo caemento ad invicem iunctis murum, qui castris pro lorica esset, circumduxerunt. die vero prima mensis Septembris indictione prima, infen-

μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν ἡμυραίων αὐτοῦ ἔχων παμμεγέθεις καὶ πολεμικὰς κατίνας καὶ δρόμωνας τὸν ἀριθμὸν αὐῶ, καὶ προσώρμισεν ἀπὸ τῆς Μαγναύρας ἕως τοῦ Κυκλοβίου. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας νότου πνεύσαντος, καὶ ἀπάραντες ἐκεῖθεν παρεπλευσαν τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν ἐπέρασαν εἰς τὰ Εὐτροπίου 5 καὶ Ἀνθεμίου, οἱ δὲ εἰς τὰ τῆς Θράκης μέρη ἀπὸ τοῦ καστελλίου τῶν Γαλάτων καὶ ἕως τοῦ κλειδίου προσώρμισαν. τῶν δὲ μεγάλων πλοίων βεβαρημένων ἐκ τοῦ φόρτου καὶ ἀγρευομένων νοτοφύλακες μέχρι τῶν εἴκοσι κατίνων ἀπέμειναν D ἐχόντων ἀνὰ ἑκατὸν λωρικότων πρὸς τὸ ταῦτα φυλάττειν. 10 εὐδίας δὲ καταλαβούσης αὐτὰς ἐν τῇ ῥέματι καὶ τοῦ στενοῦ μικρὸν πνεύσαντος ὤθησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔξω. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς παραχρῆμα ἐμπύρους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέψας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, τῇ θαίᾳ συμμαχία πυριαλώτους αὐτὰς ἐποίησεν· καὶ αἱ μὲν εἰς τὰ παράλια τεῖχη ἐμπυρῶν 15 V. 26 μιν ἀπερρίφησαν, αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανδροὶ κατεποντίσθησαν· ἕτεροι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας καὶ Πλατείας νῆσον λαυρίζουσαι ἀπηνέχθησαν. ἐντεῦθεν οὖν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάρσος ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμοι μεγάλως κατέπηξαν τὴν τοῦ

1. παμμεγέθεις ναῦς ἀριθμὸν αὐῶ A. 2. κατίνας] mg. Par. κατίνας. 3. προσώρμισεν A, προσώρμισαν vulg. ἕως τῶν K. A. 6. Ἀνθεμίου A, Ἀνθιμ. vulg. 8. ἀγρευομένων A, ἀγρευόντων vulg. 9. νοτοφύλακες A. κατίνων A 2, πτηνῶν f. 13. τὰς ἐμπύρους A. 16. κατεπόνθησαν A e. 18. οὖν add. ex A. 19. θάρσος A..

sus ille Christi adversarius Suliman cum classe et ameracis suis ad urbem appulit, advectis insolitae magnitudinis bellicis navibus, nec non dromonibus, mille et octingentis numero, et ad spatium littoris, quod Magnauram et Cyclobium interiacet, applicuit, post duos autem dies noto spirante ea statione solverunt, et ad urbem adnavigaverunt. et hi quidem Eutropii Anthemiique oras occupant, alii in Thraciae partes a Galatae castello ad portus ipsius seras devehuntur. onerariae tandem naves suo pondere depressae ac tardius latae cum classis extrema tenerent, ad viginti ex praecipuis numerum retro totum agmen steterunt, centum milites loriceis instructos ad singularum defensionem ferentes. tranquillitate autem magna toti freto primum incumbente, leni mox venti flatu ex portus angustiis in extimum spatium delatae sunt, eisdemque pietissimus imperator incendiariis navibus ex urbis extrema arce emissis, igne dei iuvantis opera iniecto, cunctas absumpsit, et hae quidem ad maritima urbis moenia conflagrantes disiectae, aliae pelagi profundo cum impositis hominibus absorptae, reliquae ad Oxeam Plateamque insulam altum mare tenentes deductae. hinc urbis civibus creverunt animi, hostes vero operosam potentemque

ἄγρου πυρὸς ἐγνωκότες δραστικωτάτην ἐνέργειαν. ἐβούλοντο P. 332
 γὰρ τῇ αὐτῇ ἐσπέρα εἰς τὰ παράλια προσορμίσαι τείχη, καὶ
 τοὺς ἀνένας εἰς τὰς ἐπάλξεις ἐπιθεῖναι· ἀλλὰ τὴν βουλήν
 αὐτῶν διεσκέδασεν ὁ θεὸς διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀγίας θεο-
 5 τούκου. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ τὴν ἄλυσιν ἐκ τῶν Γαλάτου ὁ εὐ-
 σεβῆς βασιλεὺς μυστικῶς συνέστειλεν. οἱ δὲ ἐχθροὶ νομίσαν-
 τες, ὅτι βουλόμενος αὐτοὺς δελεᾶσαι ὁ βασιλεὺς ταύτην πα-
 ρέστειλεν, οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν καὶ ὀρμίσαι ἔνδον τῶν
 Γαλάτου· ἀλλὰ διαπλεύσαντες ἐν τῇ κόλπῳ τοῦ Σωσθενίου
 10 ἐκεῖ κατησφαλίσαντο τὸ ἑαυτῶν πλοῖμον. τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ B
 Ὀκτωβρίου μηνὸς θνήσκει ὁ Σουλεϊμάν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ
 ἀμηνεῖει Οὐμαρ. χειμῶνος δὲ γενομένου βαρυνταίου ἐν τῇ
 Θράκῃ, ὥστε τὴν γῆν ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας μὴ φαίνεσθαι ἐκ τῆς
 15 χρυσταλλωθείσης χιόνος, πληθὸς ἵππων τε καὶ καμήλων καὶ
 15 λοιπῶν ζῶων τῶν ἐχθρῶν τεθνήκουσιν. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ
 κατέλαβεν Σουφιὰμ μετὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ κτισθέντος στόλου,
 ἔχων κατίνας σιτοφόρους τετρακοσίας καὶ δρόμωνα. καὶ μα-
 θῶν τὴν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πυρὸς ἐνέργειαν, καὶ παραδραμῶν
 τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἄντικρυς περάσας, εἰς τὸν τοῦ Καλοῦ
 20 ἄγρου λιμένα προσώρμισεν. μετ' οὐ πολὺ δὲ κατέλαβεν καὶ

4. τῆς παύγου θ. A. 5. Γαλάτου A, Γαλάτων vulg. 8.
 ὀρμίσαι A, ὀρμησαι vulg. τῶν add. ex A. 9. ἀναπλεύσαν-
 τες A. 10. ἑαυτῶν A, ἑαυτοῦ vulg. τῇ δὲ ὀγδόῃ] τῇ δὲ ε' A.
 13. ἐκ τοῦ χρυσταλλωθέντος χ. A f. 14. ἵππων τε A, τε ἵπ-
 πων vulg. 17. κατίνας A, et sic ubique.

avidis ignis virtutem experti summo terrore percussi. illa quippe ipsa
 die sub vesperam ad maritimos muros militares copias applicare, te-
 monesque supra propugnacula imponere decreverant. sed istud eorum
 consilium sanctae dei genitricis interventu deus incassum et irritum
 declaravit. porro eadem nocte pius imperator catenam ferream Gala-
 tae portum occultentem silenter subduxit. hostes imperatorem ani-
 mo eos circumveniendi removisse rati, ulterius progredi et ad Gala-
 tae portum appellere nequaquam ausi sunt, sed ad Sosthenii sinum
 recedentes, classem suam illic tuto collocarunt. die vero mensis
 Octobris octava illorum dux Suliman extinguitur, et amerae princi-
 patum Umarus obtinet. eo tempore tam aspera vis hiemis in Thra-
 ciam ingruit, ut prae nive gelu indurata centenis diebus videri terra
 non potuerit, ex quo ingens equorum, camelorum, reliquorumque
 animalium numerus hostibus periit. insequente vere Suphiam advenit
 conflata in Aegypto classem adducens navium frumento convehendo
 idonearum ad quadringentas, et totidem celoces. is ignis Graeci vir-
 tute percepta, praeternavigata Bithynia, cum in adversam partem traie-
 cisset, ad Boui agri portum applicuit. non diu post cum altera classe

Ἰζιδ μετὰ ἐτέρου στόλου κτισθέντος ἐν Ἀφρικῇ ἔχων καὶ αὐ-
 τὸς κατὰς τριακοσίας ἐξήκοντα ἄρμαμέντον τε καὶ θαλάσσι-
 ῶς, ὁμοίως καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμαθηκῶς περὶ τοῦ ὑγροῦ πυρός
 προσώρμισεν εἰς τὸν Σάτυρον καὶ Βρύαν καὶ ἕως Καρταλι-
 μένος. οἱ δὲ τῶν δύο στόλων τούτων Αἰγύπτιοι καθ' ἑαυ- 5
 τοὺς βουλευσάμενοι νυκτὸς τοὺς τῶν κατίνων σανδάλους ἄρα-
 τες ἐν τῇ πόλει προσέφυγον τὸν βασιλέα εὐφημοῦντες, ὥστε
 ἀπὸ τῆς Ἱερείας ἕως τῆς πόλεως ὀλόξυλον φαίνεσθαι τὴν θά-
 λασσαν. μαθὼν δὲ δι' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν κρυπτο-
 μένων δύο στόλων ἐν τῇ κόλπῃ, σίφωνα πυρσοφόρους κατα- 10
 σκευύσας, εἰς δρόμωνάς τε καὶ διήρεις τούτους ἐμβάλων, κατα-
 βῶν δύο στόλων ἐξέπεμψεν. τοῦ δὲ Θεοῦ συνεργήσαντος διὰ
 τῶν πρεσβειῶν τῆς παναχράντου Θεοτόκου ἐπιτοκίως ἐβυθί-
 σθησαν οἱ ἐχθροί· καὶ λαβόντες τὰ σκῦλα οἱ ἡμέτεροι καὶ
 τὰς θαλάσσιους αὐτῶν μετὰ χαρᾶς καὶ νίκης ὑπέστρεψαν. ἔτι 15
 δὲ πάλιν τοῦ Μερδασᾶν ἀπὸ Πυλῶν σὺν τῷ στρατῷ τῶν
 Ἀράβων ἕως Νικαίας καὶ Νικομηδείας διατρέχοντος, οἱ ἐν
 τῷ Λιβῷ καὶ Σόφωνι δίκην Μαρδαϊτῶν κρυπτόμενοι βασιλι-
 κοὶ ἄρχοντες, καὶ τὰ πεζικὰ ἐξάπινα τούτοις ἐπιφρίπτοντες
 καὶ κλασματίζοντες, ἐκείθεν ἀποδρᾶσαι ἐποίησαν· καὶ λοιπὸν 20

1. Ἰζιδ A f, Ἰζιβ vulg. 8. ἕως] μέχρι A. 9. ὁ βασιλεὺς
 add. ex A, item κρυπτομένων. 12. τοῦ δὲ Θεοῦ A, τοῦ Θεοῦ δὲ
 vulg. 13. τῶν add. ex A. παναχράντου add. ex A. 18.
 Σίφωνα A.

in Africa collecta, in qua naves onerariae trecentae sexaginta, cum
 armerum et commestus numero Izib adfuit: qui cum eadem pariter
 de liquido igne referri audiisset, ad Satyrum et Bryam et ad Carta-
 limenem usque appulit. tum vero Aegyptii per utramque forte clas-
 sem dispersi, consilio solerter inito, solutis onerariae cuiuslibet navis
 lintribus, profugerunt in urbem, imperatorem faustis vocibus prose-
 quuti, adeo ut ab Hieria ad urbem unico ligni fragmento totum mare
 compactum videretur. imperator de utraque classe ab eis certior fa-
 ctus, siphones eiaculandis ignibus instructos, et in dromones bire-
 mesque impositos adversus eas emisit, deoque ipsius deiparae preci-
 bus opitulante locis, quibus ancoris fixi constiterant, hostes maris pro-
 fundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeatuque omni
 direpto cum laetitiae partaeque feliciter victoriae tripudiis in urbem
 redierunt. ad haec iterum Merdasan cum Arabum acie a Pyllis Nicaeam
 usque et Nicomediam regionem omnem suis excursibus devastante,
 Libi Sophonisque nobiles quique et imperatorii proceres nec non
 pedestres aliae copiae Mardaitarum instar e latebris in eos irrumpen-
 tes in frustra concisos et damnis affectos fugam arripere coegerunt. ad
 ulterioris itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, navicularae

μικρᾶς ἀδείας τῆς περατικῆς παραλίας εὐρούσης ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐξερχόμενα χελάνδια πλείστα ἐκόμιζον δαπάνας· ὡσαύ- P. 333
 τως δὲ καὶ τὰ ἀλιευτικὰ ἀγράρια εἰς τε τὰς νήσους καὶ πα-
 ράλια τείχη ἀγρεύειν ἰχθύας οὐκ ἐκωλύοντο. λιμοῦ δὲ μεγα-
 5 λου γεγονότος ἐν τοῖς Ἄρασι, πάντα τὰ ἀποδνήσκοντα ζῶα
 αὐτῶν κατήσθιον, ἴππους τε καὶ ὄνους καὶ καμήλους· φασὶ
 δὲ τινες ὅτι καὶ ἀνθρώπους τεθνεῶτας καὶ τὸν ἑαυτῶν κόπρον
 εἰς τὰ κλίβανα βάλλόντες καὶ ζυμοῦντες ἤσθιον. ἐνέσκηψεν V. 265
 δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ λοιμικὴ νόσος καὶ ἀναρίθμητα πλήθη ἐξ
 10 αὐτῶν ὤλεσεν. συνῆψε δὲ πρὸς αὐτοὺς πόλεμον τὸ τῶν
 Βουλγάρων ἔθνος, καὶ ὡς φασιν οἱ ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι,
 εἴκοσι δύο χιλιάδας ἐξ αὐτῶν ἔσφαξαν· καὶ πολλὰ συνέβησαν
 αὐτοῖς δεινὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὥστε ἐπιγνῶναι αὐτοὺς B
 τῇ πείρᾳ ὅτι ὁ θεὸς καὶ ἡ παναγία παρθένος θεομήτωρ φρου-
 15 ροῦσι τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τὸ τῶν χριστιανῶν βασίλειον,
 καὶ οὐκ ἔστιν ἐγκατάλειψις θεοῦ τελεία ἐν τοῖς ἐπικαλουμέ-
 νοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, εἰ καὶ πρὸς βραχὺ παιδευόμεθα διὰ
 τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Ὀυμάρου ἔτος α'.

A.M. 6210

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Σέργιος ὁ πρωτοσπαθᾶριος καὶ στρατηγὸς C

1. παράλου A.	3. ἀγράρια A.	παραπόλια A.	4. λιμοῦ
δὲ μεγ. A, λιμ. τε vulg.	6. κατήσθιον A, ἤσθιον vulg.	7.	δὲ add. ex A.
8. ζυμοῦντες A, ζυμῶντες vulg.	9. δὲ add. ex A.	10. συνῆψε suprascr. συνῆξαν A.	πόλεμον — —
φασιν om. A f.	14. ἡ add. ex A.	θεοτόκος καὶ θεομή-	
τῶρ A f.	20. ὁ add. ex A, item οἱ.		

innumerae comae inde asportaturae confluerunt, similiter et piscatoriae naves adiacentes insulas littoraque muros urbis alluentia peragrantes, piscibus capiendis nullo impediēte vel resistente sese exercebant. ciborum vero penuria inter Arabes ingravescente, omnia sua animalia, quae morentur, equos, asinos et camelos vorare ipsi coacti sunt; sunt etiam qui hominum cadavera suaque ipsorum stercora in clibanum missa et mola subacta deglutiisse dicant, ex quo pestilentiae lues in eos grassata numerum paene infinitum e medio sustulit. bellum quoque cum ipsis Bulgarorum natio commisit, quo, qui rem exacte norunt, viginti duo millia ex eis caesa referunt. plurimae denique ea tempestate clades et calamitates in eos incubuerunt, quibus experientia dignoscerent deum et sanctissimam virginem dei matrem urbem istam et Christianorum imperium protegere, neque omnino a deo deseri, qui eum invocant in veritate, brevi licet spatio pro admissis peccatis poenas sustineamus.

Arabum ducis Umari annus primus.

Hoc anno Sergius protospatharius et Siciliae dux urbem impe-

A. C. 710

Σικελίας ἀκούσας ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ παρακαθίζονται τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἕσπευεν ἐκεῖσε ἴδιον βασιλέα ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ὀνόματι Βασίλειον Κωνσταντινουπολίτην τὸν Γρηγορίου τοῦ Ὀνομαγούλου, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσας. ἐποίησεν δὲ προβολὰς καὶ ἰδίους ἄρχοντας μετὰ βουλῆς τοῦ 5 προλεχθέντος Σεργίου. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας ἀπεστέλλει Παῦλον τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρτουλάριον προβαλλόμενος αὐτὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν Σικελίας, παραδεδωκὸς αὐτῷ D πρὸς σύναρσιν αὐτοῦ κελεύσεις πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν δυτικῶν μερῶν καὶ σάκραν πρὸς τὸν λαόν. καὶ διὰ νυκτὸς εἰσελθόντις 10 εἰς ἐξελαστικὸν δρόμονα, ἐξῆλθον ἐπὶ τὰ μέρη Κυζίκου καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησάμενοι, ἐξάπινα τὴν Σικελίαν καταλαμβάνουσιν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Συρακούσῃ ἤκουσεν Σέργιος καὶ ἐξέστη, καὶ τὴν 15 ἑαυτοῦ ἐπιγνὸς αἰτίαν προσέφυγεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας τῷ Καλαβρία Λογγιβάρδους. τοῦ δὲ λαοῦ ἀθροισθέντος, καὶ τῆς σάκρας ἀναγνωσθείσης, καὶ δι' αὐτῆς πιστωθέντες, ὅτι καὶ τὸ βασιλείον συνίσταται, καὶ ἡ πόλις εὐθυμοτέρα ἐστὶν περὶ P. 334 τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν δύο στόλων διηγησαμένου αὐ-

1. παρακαθίζονται A, παρακαθίζονται vulg. 2. ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ add. ex A. 3. Τιβ. αὐτὸν μετονομάσας A, Τιβ. ὀνομάσας vulg. 4. ταῦτα ἀκρῶς A. 5. τὸν ἐκεῖσε αὐτοῦ A. 6. μερῶν om. A. 7. ἐπὶ A, εἰς vulg. καὶ add. ex A. 8. πεισθέντες a. 9. ὅτι καὶ τὸ A, ὅτι τὸ vulg. 10. διηγησαμένων A.

rantem a Saracenis obsessam audiens, Basilium quendam Cpoli natum Gregorii Onomaguli filium Tiberium a se vocatum illic loci proprium imperatorem corona insignivit. is memorati Sergii consiliis officialium promotiones et curialium praefecturas instituit. imperator tyrannidis excitatae rumore percepto, Paulum proprium chartularium in patricium et Siciliae ducem promotum, datis etiam auxilio conqui-
rendo ad occidentalium partium proceres litteris, et sacra ad exercitum scripta, illuc misit. noctis vero silentio dromonem remigio citius impellendum ingressi, in Cyzici oras primum eruperunt, mox e loco in locum varia littora legentes, qua terra, qua mari iter peragentes, praeter omnium expectationem in Siciliam deveniunt. ubi eos Syracusas attigisse audiit Sergius, obstupuit, propriaeque conscientiae crimine impulsus, ad vicinos Calabriae Longobardos confugit. exercitu mox congregato, sacraque imperatoris perlecta, cuncti de imperii incolumitate et perpetuo statu certiores redditi, urbem insuper adversus hostium impetum quam prius multo magis instructam, duram etiam classium cladem inauditam ducis testimonio firmatam percipientes, Leonem quidem imperatorem felicibus votis extemplo cumula-

τοῖς, εὐθέως τὸν μὲν *Λέοντα* βασιλεὺς εὐφήμησαν, *Βασίλειον*
 δὲ τὸν *Ὀνομάγουλον* καὶ τοὺς παρ' αὐτοῦ προχειρισθέντας
 ἄρχοντας δισμίους τῷ στρατηγῷ παραδέδωκιν. αὐτὸς δὲ τὸν
 μὲν *Βασίλειον* σὺν τῷ μονοστρατήγῳ αὐτοῦ ἀπεκεφάλισεν,
 5 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιώσας τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν σπα-
 θαρίων ἀπέστειλεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τύψας καὶ κουρεύσας,
 τινὺς δὲ καὶ ῥινοκοπήσας ἐξώρισεν. ἐντεῦθεν οὖν μεγάλη
 κατάστασις ἐν τοῖς θυτικοῖς ἐγένετο. *Σέργιος* δὲ ὁ προλε-
 χθεὶς λόγον ἀπαθείας τὸν στρατηγὸν αἰτησάμενος καὶ λαβὼν, B
 10 ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν· καὶ πάντα εἰρήνευσαν τὰ ἑσπέρια μέρη.
Οὔμαρος δὲ κρατήσας τῶν *Ἀράβων*, ἐπέτρεψεν ἀνακάμψαι
 τὸν *Μασαλμῶν*. ἀποκηρσάντων δὲ τῶν *Σαρακηῶν* τῇ 16
 τοῦ *Αὐγούστου* μηνὸς μετὰ πολλῆς αἰσχύνης, ἐν γὰρ τῷ ἐκ-
 πορίζειν τὸν στόλον αὐτῶν λαβλαψ ἐν θεοῦ διὰ τῶν πρεσβεϊῶν
 15 τῆς *Θεομήτορος* ἐνσκήψις εἰς αὐτούς, τούτους διεσκόρπισεν·
 καὶ τοὺς μὲν ἐν *Προκονήσῳ* καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις, τοὺς
 δὲ ἐν τοῖς ἀποστρόφοις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀκταῖς κατεπόν-
 τισεν. οἱ δὲ περιλειφθέντες παρήρχοντα *Αἰγαῖον* πέλαγος, V. 268

2. τοὺς παρ' αὐτοῦ προχ. A, τοὺς προχ. ἕπ' αὐτοῦ vulg. 5.
 φουσκίσας A, φουσκιάσας f, fort. φουρκίσας. 7. καὶ add. ex
 A. 11. ante *Οὔμαρος* in e f haec inserta leguntur: ὁ δὲ
Μεσελμὲς ἀπάρας ἀπὸ τοῦ *Βυζαντίου* κατηρχυμμένος κατέλαβε
 τὴν *Σαμασκόν*. εὐρε δὲ καὶ τὸν *Μαροῦν* τὸν αὐθέντην αὐτοῦ
 καὶ *Ἀμεριμνήν* τελευτήσαντος. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκράτησεν *Οὔμα-*
ρος, καὶ πάλιν ἀπέστειλε τὸν *Μεσελμὲ* τοῦ *πολιορκῆσαι* τὸ *Βυ-*
ζάντιον διὰ τὴ γῆς καὶ θαλάσσης. οὗτος ὁ *Οὔμαρος* Ἰσχατος
 υἱὸς τοῦ *Ἀπτελαζήζ*. 11. δὲ A, οὖν vulg. 13. ἐν γὰρ τῷ
 A, ἐν τῷ γὰρ vulg. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. τῶν add.
 ex A. 18. *Αἰγαῖον* A, *Αἰγεῖον* vulg.

verunt, *Basilium* autem *Onomagulum* et aulicos ab eo constitutos vin-
 culis mancipatos duci tradiderunt. ipse in *Basilium* et supremum sub
 eo exercitus ducem gladio animadvertit, et eorum capita fasciis cir-
 cumvoluta spathariorum opera ad imperatorem transmisit. residuae
 rebellium turbae quosdam verberibus, alios capillorum detonsione,
 nonnullos narium amputatione mulctatos in exilium eiecit, ex quo
 ingens per universas occidentis provinciis tranquillitas exorta. me-
 moratus autem *Sergius*, petita et accepta incolumitatis fide, ad du-
 cem se contulit, ac subinde cunctis occiduis partibus alta pax red-
 dita. porro *Umarus* Arabum principatum adeptus *Masalnam* de re-
 ditu cogitare permisit. die igitur *Augusti* decima quinta *Saraceni* cum
 magno generis sui dedecore recesserunt. classe siquidem e littoribus
 nostris solvente, immissa dei nutu deique matris interventu procella
 naves hinc inde iactatas dispersit, et quasdam quidem ad *Procones-*
sum, alias ad varias insulas, quasdam per flexuosos sinus, alias de-

Καὶ ἄφνω ἐπῆλθεν αὐτοῖς θεομηρία φοβερά· χάλαζα γὰρ πύρινος κατελθούσα ἐπ' αὐτούς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καχλάσαι πεποιήκεν, καὶ τῆς πίστεως λυθείσης, αὐτανδρῶν αἱ νῆες εἰς βυθὸν κατηνέχθησαν· δέκα δὲ μόναι καὶ αὗται προνοίᾳ θεοῦ περισωσθεῖσαι ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὸ ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν τε 5 καὶ τοῖς Ἄραβι τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ τὰ γεγενητά εἰς αὐτούς· ἃς καὶ περιτυχόντες οἱ τῶν ἡμετέρων τὰς μὲν κέντε πιάσαι ἠδυνήθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι πέντε ἀπεσωθήσαν εἰς Συρίαν τὴν τοῦ θεοῦ δυναστείαν ἀναγγέλλουσαι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Συρίᾳ, 11
 D ἐκώλυσεν Οὐμαρος τὸν οἶνον ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ μαγαρίζειν τοὺς Χριστιανούς ἠνάγκασεν· καὶ τοὺς μὲν μαγαρίζοντας ἀτελεῖς ἐποίει, τοὺς δὲ μὴ καταδεχομένους ἀνῆρει, καὶ πολλοὺς μάρτυρας ἀπειργάσατο, καὶ μὴ παραδέχεσθαι μαρτυρίαν Χριστιανοῦ κατὰ Συρακηνοῦ ἐθέσπισεν. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπι- 15 στολὴν δογματικὴν πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, οἰόμενος κείσιν αὐτὸν τοῦ μαγαρίσαι.

A.M. 6211 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ Λέοντι ὁ
 P. 335 δυσσεβέστερος αὐτοῦ υἱὸς Κωνσταντῖνος καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου

1. φοβερά add. ex A. 4. αὗται A, αὗται vulg. 5. περι-
 σωθεῖσαι A f, διασ. vulg. 7. πέντε add. ex A. 15.
 καὶ add. ex A. 18. ὁ add. ex A. 19. Κωνσταντῖνος add.
 ex A.

nique ad diversa maris littora illisit ac submersit. in residuas Aegaeum mare praeternavigantes repentina de caelis ultio incubuit. ignita quippe grando in eas dilapsa maris aquam ebullire fecit, ex quo pice liquata naves cum ipsis vectoribus pelagi profundo absorptae sunt. solae decem ex eis, deo ita disponente, incolumes servatae sunt, quae nobis pariter atque Arabibus miracula circa eos potenti dei manu edita referrent. quae cum in nostrorum manus iucidissent, quinque ex eis captae, quinque residuae dei virtutem annunciaturoe in Syriam latae.

Hoc anno terrae motu per Syriam exorto, Umarus civitatibus vinum inhibuit, Christianosque ad fidem religionemque foeda desertione conspurcandam adegit. eos vero qui negato Christi nomine ad ritum alienum defecissent immunes a vectigalibus declaravit, qui piaculum non admitterent crudeliter necavit, ex quo plures effecti martyres, ne Christiani praeterea adversus Saracenum testimonium recipiatur lata lege sanxit. epistolam denique fidei suae expositionem manifestantem ad spurcos eius sensus virum deducere arbitratus ad Leonem imperatorem datam transmisit.

A C. 711 Hoc anno Leoni irreligioso imperatori filius impietate et irreligione superior, verus Antichristi praecursor, Constantinus natus est.

πρόδρομος. τῇ δὲ καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς Μαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπέφθην ἐν τῷ τρικλινίῳ τοῦ Αὐγουστέως, καὶ προήλθεν ἐμπράκτως μόνη χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐξαμένη πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάλου θυσιαστηρίου, μετῆλθεν εἰς τὸν μέγαν βαπτιστήρα, προεισελθόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μετ' ὀλίγων οἰκειακῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ἔνθα βαπτίσαντος Γερμανοῦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν τῆς κακίας τε καὶ βασιλείας αὐτῶν διάδοχον Κωνσταντίνον, δεινὸν τι καὶ δυσῶδες ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ προσεσημάνται τεκμήριον, ἀφοδύσαντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ κολυμβήθρᾳ, ὡς φασιν οἱ ἀκριβεῖς αὐτόπται γεγονότες, ὥστε φάναι Γερμανὸν τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην προφητικῶς, ὅτι μεγίστου κακοῦ Χριστιανοῖς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δι' αὐτοῦ μέλλοντος γίνεσθαι τὸ σημεῖον τοῦτο πέφυκεν. τοῦτον οἱ προὔχοντες τῶν θεμάτων καὶ τῆς συγκλήτου βαπτισθέντι ἀνεδέξαντο. μετὰ δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐμπράκτως ἡ αὐγουστα Μαρία ἀνέκαμψε σὺν τῷ υἱῷ βεβαπτισμένη ὑπατεῖαν δοῦσα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἕως τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ παλατίου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ξυλινίτης γράφει πρὸς Ἀρτοτέμιον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὥστε ἀπελθεῖν αὐτὸν πρὸς Τερβέλιον,

1. καὶ A, καὶ vulg.	2. τρικλίνῳ A.	3. ἐμπρακτος A.	4. μεγάλου om. A.
	5. προεισελθ. A, προσελθ. vulg.	8. τε A, τε vulg.	9. προσήμ. A, προσήμ. vulg.
		10. ἀκριβεῖς A f, ἀκριβῶς vulg.	12. προφητικῶς add. ex A.
		16. ἐμπρακτος A.	17. βεβαπτισμένη A, βαπτίζομ. vulg.
		20. Τερβέλιον A.	

Octobris vero mensis die vigesimo quinto Maria eius uxor in Angusti triclino coronae recepit consortium, et cum solempni comitatu sine viro ad magnam ecclesiam processum egit. votis ibi conceptis, ante ingressum ad magnam altare solempnia, ad magnum baptisterium, viro eius paucis domesticis stipato eodem loci se conferente, ipsa perrexit. ibique cum a Germano antistite imperii militariaeque eorum heres Constantinus lustrali unda expiaretur, dirum ac foedum ab infantia sui iudicium edidit, alvum nimirum in sacrum lavacrum egerens, ut ab oculatis testibus fide dignis perhibetur, ita ut sanctissimus patriarcha Germanus maximum malum Christianis ipsique ecclesiae per istum eventurum istud signum portendere vaticinatus sit. eum e sacro fonte thematum et senatus spectatissimi viri susceperunt. sacris peractis, augusta Maria totius aulae stipata comitatu, muneribus ab ecclesia ad Aeream usque palatii portam in populum sparsis, cum filio baptismate initiato revertit.

Eodem etiam anno Nicetas Xylonites, litteris ad Artemium Thessalonicam relegatum datis, ut ad Terbelium Bulgarorum socia

Cδπως μετὰ συμμαχίας Βουλγαρικῆς ἔλθη κατὰ Λέοντος. ὁ δὲ ὑπακούσας ἀπῆλθεν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ στρατὸν καὶ πεντήκοντα κεντηνάρια χρυσοῦ. καὶ ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν ἔρχεται. τῆς δὲ πόλεως τοῦτον μὴ δεξαμένης, οἱ Βούλγαροι τοῦτον τῷ Λέοντι παρέδωκαν, καὶ φιλοφροσύνῃ 5 θέντες ὑπ' αὐτοῦ ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον σὺν τῷ Ξυλινίτῃ ἀνέλεν, δημεύσας καὶ τὴν τοῦ Ξυλινίτου οὐσίαν, μαγίστρου αὐτοῦ ὑπάρχοντος καὶ πολλὴν κεκτημένου· ὁμοίως δὲ Σισίννιον τὸν πατρίκιον, τὸ ἐπίκλην Ῥενδάκην, καὶ Θεόγνωστον πρωτοασηκρήτιν, καὶ Νικήταν τὸν ἄνθρακα καὶ ἄρχοντα 10 τοῦ τείχους οἱ Βούλγαροι ἀπεκεφάλισαν, ὡς συνόντα τῷ Ἀρτεμίῳ, ὁμοίως καὶ Ἰσοὴν πατρίκιον καὶ κόμητα Ὀψικίου, ὡς V. 267 συνδρομούς καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν· τοὺς δὲ λοιποὺς ῥινοτομήσας καὶ δημεύσας ἐξώρισεν.

A.M. 6212 Ἀράβων ἀρχηγῷ Ἰζίδ ἔτος α'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει ἰνδικτιῶνι γ', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα, ἐστέφθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ P. 336 τριβουναλίῳ τῶν ἐννευκαίδεκα ἀκουβίτων τοῦ μακαρίου Γερμανοῦ πατριάρχου ποιήσαστος τὰς πρὸς συνήθειαν εὐχὰς. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐμαρος ὁ τῶν Ἀράβων ἀμηνρεύσας ἔτη 20

9. τὸ ἐπ. A, τὸν ἐπ. vulg. καὶ Θεόγν. — — — τοῦ τείχους post Ὀψικίου — — inserunt A f. 11. τῷ add. ex A, item ὁμοίως. 12. Θεόγνωστον A. 16. ἰνδικτιῶνος A. 17. αὐτοῦ add. ex A f. 18. ἀκουβήτων A. μακαρίου A, μακαρίου vulg. 19. πρὸς συνήθειαν A, προσσυνήθεις vulg.

arma quaesiturus, et subinde adversus Leonem militaturus proficiascatur, monet. is consilium sequutus, pergit in Bulgariam, et exercitum aurique centenaria quinquaginta accipit. eo apparatu instructus Cprohim recta tendit. urbis civibus Artemium a se depellentibus et imperium eius respuentibus, Bulgari virum Leonis potestati permiserunt, quare acceptis ab eo muneribus domum redierunt. imperator vero Artemium et Xylonitem interfecit, bonaque Xylonitae, qui magister erat et locuples, publicavit, similiter Sisinnium patricium cognomento Rendacem et Theognostum protoascretis et Nicetam anthracem et moenibus reparandis praefectum Artemii familiarem Bulgari capitis abscissione mulctarunt, ac pariter Isoem patricium et Opsicii comitem ut amicos adiutoresque eius Leo occidit, alios vero maribus praecisibus bonisque publicatis in exilium eiecit.

A. C. 712 Arabum ducis Izid annus primus.

Hoc anno, indictione tertia, ipso paschatis die Constantinus a patre Leone in novemdecim accubitorum tribunali imperii coronam accepit, consuetas orationes beatae memoriae Germano patriarcha peragente. eodem anno Umarus Arabum ameras post principatus annos

δύο και μητὰς τέσσαρας, και ἀμνησεί *Ἰζιδ*. τούτῳ φύεται ἐν Περσίδι τύραννος ὀνόματι και αὐτὸς *Ἰζιδ Μουαλαβί*· και συναπῆλθον αὐτῷ πολλοὶ ἐκ τῆς Περσίδος· πέμψας δὲ *Ἰζιδ* τὸν Μασαλμᾶν ἀνέλεν αὐτόν, και τὴν Περσίδα ὑπέταξεν.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη τις Σύρος ψευδόχριστος, και *A.M. 6213* ἐπλάγησε τοὺς Ἑβραίους λέγων, ἑαυτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν Βιὸν τοῦ Θεοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἠνάγκασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἑβραίους και *A.M. 6214* τοὺς Μοντανοὺς βαπτίζεσθαι. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀπροκρίτως 10 βαπτιζόμενοι, ἀπελούοντο τὸ βάπτισμα, και ἐσθίοντες μετελάμβανον τὴν ἁγίαν δωρεάν, και ἔχραινον τὴν πίστιν. οἱ δὲ Μοντανοὶ διεμαντεύσαντο ἑαυτοῖς, και ὠρίσαντο ἡμέραν, και εἰσελθόντες εἰς τοὺς ὠρισμένους οἴκους τῆς πλάνης αὐτῶν, κατέκασαν ἑαυτούς. C

15 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοὺς τις ὀρμώμενος ἀπὸ Λαοδικείας *A.M. 6215* τῆς παραλίου Φοινίκης, [γῆς], ἐλθὼν πρὸς *Ἰζιδ* ἐπηγγέλιτο αὐτῷ ἔτη τεσεράκοντα κρατήσῃν τῆς τῶν Ἀράβων ἀρχῆς, εἰ τὰς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Χριστιανῶν ἐν πάσῃ τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ τιμωμέναις σεπτὰς εἰκόνας καθέλῃ. τούτῳ πεισθεῖς ὁ 20 ἀνύητος *Ἰζιδ* δόγμα καθολικὸν ἐψηφίσατο κατὰ τῶν ἁγίων

2. ὀνόματι add. ex A. 3. τῆς add. ex A. πέμψας δὲ A, και π. vulg. 4. αὐτόν om. A f. 5. ἀνεφάνη A, ἐφάνη vulg. 8. ἠνάγκασεν A, ἠνάγκαζεν vulg. 12. διαμαντεύσαντες — ὀρίσαντες — εἰσῆλθον — και κατέκασαν A. 16. πικρᾶλου A. γῆς om. A f. 17. τῆς add. ex A. 19. καθελεί A. τούτῳ A, τοῦτο vulg.

duos et menses quatuor extinctus est, cui Izid successit. at in eum surrexit tyrannus, qui etiam dictus est Izid Mualabi, cui multi ex Perside se adiunxerunt. at Izid Masalmam adversus eum misit, ipsoque interfecto, Persidem in ditionem suam redegit.

Hoc anno quidam Syrus emersit pseudochristus, qui Hebraeos se- A. C. 713 duxit, Christum dei filium se esse mentitus.

Hoc anno imperator Hebraeos et Montanistas ad baptismum sub- A. C. 714 eundem coegit. et Iudaei quidem praeter libertatem baptizati, baptismate tanquam contracta sorde se expiabant, et cibo communi iam sumpto sacri doni se consortes futuros exhibebant, atque adeo fidem contaminabant. Montanistae vero sibi ipsis finem vaticinati die constituta domos errori suo deputatas ingressi, vivos sese combussere.

Hoc anno Iudaeus quidam Laodicia maritimae Syriae ortus supre- A. C. 715 mus praestigiator habito cum Izide colloquio annis quadraginta Arabum principatu potiturum promisit, si modo venerandas imagines toto suo principatu e Christianorum ecclesiis eliminaret. is porro Izid vere insanus in sanctas et venerandas imagines generale decretum

καὶ σεπτῶν εἰκόνων· ἀλλὰ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ταῖς πρῶταις τῆς ἀφθόρου μητρὸς αὐτοῦ, D καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῷ αὐτῷ ἔτι τέθνηκεν Ἰζίδ, οὐδὲ ἀκουσθῆναι φθύσαντος τοῖς πολλοῖς τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ δόγματος. μεταλαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἐθεμίτου καὶ πικρᾶς κ-5 κοδοξίας Λέων ὁ βασιλεὺς πολλῶν κακῶν αἴτιος ἡμῖν γέγωνε. εὐρῶν δὲ ὁμόφρονα [τῆς ἀπαιδευσίας] ταύτης Βησηρ τῆς τουνομα, γενόμενον μὲν ἀπὸ Χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ, ἀποστάτης δὲ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ποιῶντα τοῖς Ἀράβων δόγμασιν, οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ χρόνου ἀπελευθερωθέντα τῆς ἐπι-¹¹νων δουλείας, καὶ καταλαβόντα τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν· διὰ ῥώμην δὲ σώματος καὶ ὁμόνοιαν τῆς κακοδοξίας ἐτίμηθη πο-¹²ρὰ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος· ὅστις καὶ συνασπιστῆς τοῦ μεγάλου P. 337 κακοῦ τούτου γέγονεν τῷ βασιλεῖ. συνεφρόνει δὲ κακῶς αὐτῷ V. 268 καὶ ὁ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάπλεως καὶ συντρέφω ἀπαιδευσιᾶ¹³ ὠζῶν Νακολείας ὁ ἐπίσκοπος.

A M. 6216 Ἀράβων ἀρχηγῶ Ἰσαὶμ ἔτος α΄.

Τὸ περὶ τοῦ μακαρίου Στεφάνου πάπα Ῥώμης, ὅπως B ἔβηνεν εἰς Φραγγικὴν καὶ ἐσώθη, λέξων ἔρχομαι.

1. καὶ σεπτῶν om. A f. 2. αὐτοῦ add. ex A. 7. τῆς ἀπαιδευσίας om. A f. Βασηρ A. 8. ἀρχιμάστον ἐν Συρίᾳ A. 10. ἐκείνων A, αὐτῶν vulg. 11. δὲ κακῶς A, δὲ καὶ κακῶς vulg. 16. Νακολείας A. 18. ὅπως ἔφ. A f, ὅπως γε ἔφ. a, ὅπως τε ἔφ. vulg. 19. ἐν Φραγγικῇ A.

promulgavit. verum summa domini nostri Iesu Christi gratia, et intemeratae matris sanctorumque omnium meritis Izyd extinctus est, nondum etiam satanico eius saucito ad plurium aures et notitiam publicato. at cum imperator Leo nefandae et insuavis huiusmodi pravitatis particeps existeret, multorum in nos malorum auctor fuit. inscitiae quoque suae consortem Beser quendam nomine christianae quondam fidei in Syria desertorem reperit. hic certe quae Christo praestatur credulitate prius abiurata, mox haustis animo Arabum opinionibus integre imbutus, non longo ante haec spatio eorum servitute liberatus, et in Romanam ditionem evadens, ob corporis robor et concordem in haeresibus admittendis sensum a Leone praecipuis honoribus acceptus fuerat, ac deinceps huius maximi mali fautor atque adiutor imperatori astitit, cui etiam male assensus est Nacoliae episcopus vir undequaque impuritate foetens, et imperitia tanquam perpetuae vitae socia usus.

A. C. 716 Arabum ducis Isam annus primus.

Beati Stephani papae Romani res gestas, ut nimirum in Francorum ditionem profugerit et ad eos pervenerit sequenti narratione exequar.

Οὗτος ὁ ἀοίδιμος Στέφανος πολλὰ κακὰ ὑπέστη ὑπὸ τοῦ Ἀστούλφου τοῦ ῥηγὸς τῶν Λογγιβάρδων. προσφυγὼν δὲ τοῖς Φραγγοῖς ἐπὶ Πιπίνου προοίκου καὶ ἐξάρχου τῆς διοικήσεως τῶν ὅλων πραγμάτων καὶ τοῦ τῶν Φραγγῶν ἔθνους ἔθος 5 γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸν κύριον αὐτῶν, ἦτοι τὸν ῥῆγα, κατὰ γένος ἄρχειν, καὶ μηδὲν πράττειν ἢ διοικεῖν, πλὴν ἀλόγως ἐσθίειν καὶ πίνειν, οἴκοι τε διατριβεῖν, καὶ κατὰ Μαῖιον μῆνα πρώτη τοῦ μηνὸς προκαθέζεσθαι ἐπὶ παντὸς τοῦ ἔθνους, [καὶ προσ-
 10 κυνεῖν αὐτούς], καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, καὶ δωροφο-
 ρεῖσθαι τὰ κατὰ συνήθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, καὶ οὐ-
 τως ἕως τοῦ ἄλλου Μαΐου καθ' ἑαυτὸν διάγειν. ἔχει δὲ τὸν λεγόμενον προοίκον γνώμη ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους διοικοῦντα πάντα τὰ πράγματα. ἐλέγοντο δὲ ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου κα-
 15 ταγόμενοι κρισιῖται, ὃ ἐρμηνεύεται τριχοραχάται· τριχὰς γὰρ
 εἶχον κατὰ τῆς ῥάχης ἐκφυομένας, ὡς χοῖροι. ὃ μὲν οὖν Στέφανος τῇ ἀωότητι τοῦ Ἀστούλφου βιωσθεὶς καὶ ἀβουλίᾳ, ἅμα δὲ καὶ ἐπιτραπείς παρ' αὐτοῦ ἀπελθεῖν εἰς Φραγγικὴν, καὶ ποιῆσαι ὃ ἂν δύνηται, ἐλθὼν χειροτονεῖ τὸν Πιπίνον ἄν-
 δρα τὸ τρικαῦτα λίαν εὐδόκιμον, προϊστάμενον ἅμα καὶ τῶν

2. Ἀστούλφου A, Ἀσταλφου vulg. h. l. et infra. 3. τῆς διοι-
 κήσεως add. ex A. 8. καὶ προσκυνεῖν αὐτούς om. A f. 13.
 πάντα τὰ πράγματα A, τ. πρ. π. vulg. καταγόμενοι A, λε-
 γόμενοι vulg. 15. χοῖροι A, χοίρη vulg. 18. ὃ ἂν δύνη-
 ται A, ὃ ἂν δύναται vulg. ἐλθὼν χειρ. A, ἐλθὼν δὲ χειρ.
 vulg. Πιπίνιον A. 19. τὸ την. A, τὸν την. vulg.

Venerabilis iste Stephanus cum multa mala ab Astulpho Longobardorum rege pertulisset, apud Francos profugit ad Pipinum maiorem domus et exarchum omnium rerum totiusque Francorum gentis. ea vero consuetudo apud eos obtinebat, ut eorum dominus, rex videlicet, haereditatis iure principatum assequeretur, nec quid ageret aut moliretur, quam praeter modum et decus cibo potuique indulgeret et domi clausus moraretur, die autem prima mensis Maii ad totius gentis prospectum sederet in throno, et salutationes ab ipsis acciperet vicissim et redderet, et pro usitato more munera conferret, et alia invicem oblata referret, quibus demum peractis usque ad insequentem Maium domi inclusus se continebat. praefatum vero maiorem domus habet rex, qui arbitratu suo et totius gentis cuncta administret. qui autem ea stirpe oriebantur cristati, quos trichorachatas Graeci vertunt, audiebant, quod pilos ex dorsi medio velut porco ipsis enacerentur. Stephanus itaque consilii apud se inops et Astulphi crudelitate coactus, permissum etiam tendendi in Franciam et quod concederetur agendi, ab eo obtinuit. in Franciam adveniens

Ἐπραγμάτων ἀπὸ τοῦ ῥηγός, καὶ προπολεμήσαντα τοὺς περαιω-
θέντας Ἀραβίαι ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τὴν Σπανίαν, τοὺς καὶ
κρατήσαντας ἕως τοῦ νῦν τῆς αὐτῆς Σπανίας, δοκιμάσοντας
δὲ καὶ κατὰ τῶν Φράγγων παρατάξασθαι, οἷς ἀντιταξιόμενος
σὺν τῷ πλήθει ὁ αὐτός Πιπίνος, κτείνει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν 5
ἔξαρχον τοῦ ἔθνους Ἀβδεραχμάν, συναναιρεῖ δὲ καὶ πλήθος
οὐκ εὐαριθμητόν παρὰ τὸν Ἡριδανὸν ποταμόν, καὶ θαυμάζει-
ται καὶ φιλεῖται παρὰ τοῦ ἔθνους, οὐ μόνον διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
καὶ δι' ἄλλα προτερήματα, καὶ προηγείται τοῦ ἔθνους πρῶ-
τος οὐ κατὰ γένος, λύσαντος αὐτὸν τῆς ἐπιτοκίας τῆς πρὸς 10
P. 338 τὸν ῥῆγα τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου, καὶ ἀποκείραντος τὸν πρὸ
αὐτοῦ ῥῆγα καὶ ἐν μοναστηρίῳ μετὰ τιμῆς καὶ ἀναπαύσεως
περιορίσαντος. οὗτος ὁ Πιπίνος δύο υἱοὺς ἔσχεν Κάρουλον
καὶ Καρουλόμαγνον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Ἰζίδ ὁ τῶν Ἀράβων ἀμηνρέυ-
σας ἑτῆ τέσσαρα. καὶ ἀμηνρέυει Ἰσαμ ὁ τούτου ἀδελφός, καὶ
ἤρξατο κτίζειν κατὰ χώραν καὶ πόλιν παλάτια, καὶ κατασκο-
ρὰς ποιεῖν καὶ παραδείσους, καὶ ὕδατα ἐκβάλλειν. καὶ ἐπι-

2. Ἰσπανίαν ubique A. 5. αὐτὸν τὸν A, τὸν αὐτὸν vulg. 6.
Ἀβδεραχμάν A, Ἀβδεραχάμ vulg. 7. ποταμόν add. ex A.
8. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 13. Κάρουλον καὶ Καρουλόμ. A,
Κάρουλλον καὶ Καρουλόμ. vulg. 17. παλάτια A, παιά-
τιον vulg.

Pipinum virum sui saeculi celeberrimum, ac rebus administrandis ab
ipso rege praefectum regem inanguravit. hic Arabes ex Africa in
Hispaniam transfretatos, ac ipsius Hispaniae ad hunc usque diem do-
minatum assequutos, ac bellum quoque Francis inferre decernentes
paulo ante debellaverat. instructa namque adversus eos acie, ipsam
gentis huius principem Abderachman interfecit Pipinus, et una simul
exercitus non facile numerandi copias ingentes internecione delet ad
Rhodanum, ex quo admiratio totiusque gentis affectus in eum con-
vertuntur, ac non eius solum rei gestae gratia, sed ob alias insuper
quibus praestabat dotes, primus extilit, qui regio non oriundus san-
guine imperium in gentem illam obtinuit cum interim ipse Stepha-
nus eum a periurii in regem admissi metu absolvisset, regemque
ipsum Pipini decessorem detonsis eius capillis in monasterium omni
honore et quiete cumulatam relegasset. iste Pipinus filios duos ha-
luit Carolum et Carolum magnum eius fratrem.

Eodem etiam anno Izid, qui Arabum ameram gessit, post princi-
patus annos quatuor excessit e vita. successit ameras Isam frater
eius, qui passim per provincias et urbes palatia construere, agros se-
rere, hortos plantare, conquirere aquas et deducere coepit. is in Ro-

στράτευσε * χθ' τὴν Ῥωμανίαν, καὶ πολλοὺς τῶν σὺν αὐτῷ ἀποβαλὼν ὑπέστρεψεν.

Στέφανος δὲ ὁ πάπας Ῥώμης προσέφωγεν εἰς τοὺς Β Φράγγους.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'. A.M. 6217

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ δυσσεβὴς βασιλεὺς Λέων. τῆς V. 269 κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καθαιρέσεως λόγον ποιῆσαι· καὶ μαθὼν τοῦτο Γρηγόριος ὁ πάπας Ῥώμης τοὺς φόρους τῆς Ἰταλίας καὶ Ῥώμης ἐκόλυσεν, γράψας πρὸς Λέοντα ἐπιστολὴν δογματικὴν, μὴ δεῖν βασιλέα περὶ πίστεως λόγον ποιῆσαι, καὶ καινοτομεῖν τὰ ἀρχαῖα δόγματα τῆς ἐκκλησίας τὰ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων δογματισθέντα. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ χεῖμαρρος πλημμυρῆσας εἰσῆλθεν εἰς Ἔδεσσαν τὴν πόλιν, καὶ πολλοὺς ἠφάνισεν.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Μασαλμῆς τὴν Καισάρειαν A.M. 6218

Καππαδοκίας, καὶ παρέλαβεν αὐτήν. καὶ γέγονεν θανατικὸν ἐν Συρίᾳ. καὶ αἱ κάμηλοι τοῦ πρωτοσυμβούλου ἐκάησαν εἰς τὸν ἅγιον Ἥλιον. Μανίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαὺ ἐπεστράτευσεν τὴν Ῥωμανίαν· καὶ ἐμπεριπατήσας, ὑπέστρεψεν. ἐν αὐτῷ δὲ 20 τῷ ἔτει ἰνδικτιῶνι θ', ὥρα θέρους, αἰμὶς ὡς ἐκ καμίνου πυ-

1. χθ' codd. omnes, nescio quo sensu. πολλοὺς A, πολλῆς vulg. 2. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλων vulg. 7. ποιῆσαι A, ποιῆσαι vulg. 9. τῆς add. ex A. 13. καὶ add. ex A. 17. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg. 20. ὡς om. A.

maniam expeditione suscepta multis ex acie desideratis domum reversus est.

Porro Stephanus papa Romanus ad Francos confugit.

Romae episcopi Gregorii annus primus.

A.C. 717

Hoc anno irreligiosus imperator Leo de proscribendis et deponendis sanctis et venerandis imaginibus primum tractatum habere coepit: comperto cuius proposito Gregorius papa Romanus, scripta prius ad ipsum Leonem decretali epistola, qua de fide quidquam statuere et antiqua ecclesiae sancita a sanctis patribus firmata innovare aut convellere non decere imperatorem commonet, Italiae tandem ac Romae tributa ad ipsum deferenda prohibuit. hoc etiam anno torrens in urbem Edessam exundans eam aquis opplevit, et delevit plurimos.

Hoc anno Masalmas Caesaream Cappadociae armis aggressus, eam occupavit. pestis per Syriam grassata est. cameli Saracenorum protosymbuli ad sanctum Eliam igne perierunt. Mavias insuper filius Isam Romanam ditionem bello infestavit, et exercitu per eius provincias circumducto retro cessit. eodem autem anno, indictione nona,

ρὸς ἀνέβρασεν ἀναμέσον Θήρας καὶ Θηρασίας τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ κατὰ βραχὺ παχυνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῆ ἑξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως, ὄλος ὁ καπνὸς πυροφανῆς ἰδέϊκνυτο. τῆ δὲ παχύτητι τῆς γεώδους οὐσίας, πετροκισσῆρους μεγάλους ὡς λί-5 θους τινάς ἀναπέμψαι καθ' ὅλης τῆς μικρῆς Ἀσίας καὶ Λέσβου καὶ Ἀβύδου καὶ τῆς πρὸς Θάλασσαν Μακεδονίας, ὡς P. 339 ἄπαν τὸ πρόσωπον τῆς θαλάσσης ταύτης κισσῆρων ἐπιπολαζόντων γέμειν· μέσον δὲ τοῦ τηλικούτου πυρὸς νῆσος ἀπεγεωθεῖσα τῆ Ἱερῶ λεγομένη νήσῳ συνήφθη, μήπω τὸ πρὸν οὐσα, ἀλλ' ὡς αἱ προρρηθεῖσαι νῆσοι, Θῆρα καὶ Θηρασία ποτὲ ἐξεβράσθησαν, οὕτω καὶ αὕτη νῦν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Θεομάχου Λέοντος· ὃς τὴν κατ' αὐτοῦ θείαν ὄργην ὑπὲρ ἑαυτοῦ λογιζάμενος, ἀναιδέστερον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἤγειρε πόλεμον, σύμμαχον ἔχων Βησηρ τὸν ἀρ-15 νησίθειον, καὶ τῆς ἴσης ἀλογίας ἐφάμιλλον. ἄμφω γὰρ ἀκῦβσης ἀπαιδευσίας ἦσαν ἐμπλεοὶ καὶ πύσης ἀμαθίας, ἐξ ἧς τὰ πολλὰ τῶν κακῶν ἔρχεται. οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν

1. τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ A, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν νήσων vulg.
 3. παχυνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῆ ἑξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως A (partim e f), παχυνομένη καὶ ἀπολιθουμένη τῆ ἐκκαύσει τῆς πυρώδους φλογώσεως vulg. 4. πυροφανῆς b. 5. λίθους] λόφους A e f. 8. κισσ. καὶ ἐπιπολαζόντων A. 11. ἀλλ' ὡς A, ἄλλως vulg. νῆσοι om. A. Θῆρα καὶ Θ. A, Θ. τε καὶ Θ. vulg. 12. αὕτη] ταύτην e f. 14. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 16. ἄμφω A, ἀμφοῖν vulg. 17. ἀμαθίας A e, ἀλογίας vulg.

mensis colligendae tempestate, inter Theram et Therasiam insulas per aliquot dies vapor ex profundo maris, quasi ab ardente fornace, ebullivit, quo paulatim densato et in lapidem concreto igniti incendii ardore totus fumus igneus apparuit, et ob terrenae materiae crassitiam magni pumices lapidum instar per totam Asiam minorem, Lesbum et Abydum et maritimas Macedoniae regiones disiecti sunt, ita ut inversa facies eius maris pumicibus innatantibus repleta fuerit, in medio autem ingentis illius ignis insula in terrae molem stipata Hierae insulae aggesta est, quae antea nusquam extiterat, sed quomodo olim Thera et Therasia, quas supra memoravimus, ebullierunt, sic tum isthaec aetate Leonis dei hostis manifesto revelati. hic accensam in se divinam iram sibi favere arbitratus, Beser dei desertorem oblatum sibi auxiliarium et paris inscitiae aemulum nactus, in sanctas et venerandas imagines bellum impudentissime movit. ambo quippe pleni erant imperitiae atque omnis insaniae, unde maxima malorum pars exoritur. quare populus urbis imperatricis ob novam istam do-

λαοὶ σφόδρα λυπούμενοι ἐπὶ ταῖς καιναῖς διδασκαλίαις αὐτῷ
 τε ἐμελέτων ἐπελθεῖν, καί τινας βασιλικούς ἀνθρώπους ἀνεῖλον
 καθελόντας τὴν τοῦ κυρίου εἰκόνα τῇ ἐπὶ τῆς μεγάλης Χαλκῆς
 πύλης, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τιμωρηθῆναι
 5 μελῶν ἔκκοπαῖς καὶ μάστιξι καὶ ἔξορταῖς καὶ ζημίαις, μά-
 λιστα δὲ τοὺς εὐγενεῖα καὶ λόγῳ διαφανεῖς· ὥστε καὶ τὰ
 παιδευτήρια σβησθῆναι καὶ τὴν εὐσεβῆ παιδείουσιν ἀπὸ τοῦ ἐν
 αἰγίοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ μέχρι νῦν κρατήσασαν, C
 ἧς καὶ μετὰ ἄλλων πολλῶν καλῶν καθαιρέτης ὁ σαρακηνόφρων
 10 οὗτος Λέων γέγονεν. ἐν τούτοις οὖν θείῳ κινούμενοι ζήλω
 στασιάζουσι κατ' αὐτοῦ μεγάλη ναυμαχία συμφωνήσαντες
 Ἑλλαδικοὶ τε καὶ οἱ τῶν Κυκλάδων νήσων Κοσμάων τινα συνε- V. 270
 πόμενον ἔχοντες εἰς τὸ στεφθῆναι. Ἀγαλλιανὸς δὲ τουρ-
 μάροχος τῶν Ἑλλαδικῶν ἤγειτο τῆς στρατιᾶς, καὶ Στέφανος,
 15 οἱ καὶ προσπελάσαντες τῇ βασιλίδι πόλει ἰη' τοῦ Ἀπριλλίου
 μηνὸς τῆς ἰ' Ἰνδικτιῶνος ἠττῶνται συμβαλόντες τοῖς Βυζαν-
 τίοις, ἐμπρησθέντων αὐτῶν τῶν νεῶν τῷ σκευαστῷ πυρὶ. καὶ
 οἱ μὲν βυθίζονται περὶ τὸν λάκκον, ἐν οἷς καὶ Ἀγαλλιανὸς
 ἔνοπλον ἑαυτὸν ἐπόντωσεν· οἱ δὲ ζῶντες τῷ κρατοῦντι προσ- D

1. λαοὶ] ὄχλοι A. 3. μεγάλης add. ex A. 4. τῆς add. ex A.
 6. εὐγενεῖα A f, εὐσεβεία vulg. 7. σβησθῆναι A, σβησθῆναι
 vulg. 9. καλῶν om. A. 15. οἱ καὶ προσπελ. τῇ βασ. A,
 οἱ καὶ προπελ. βασιλ. vulg. Ἀπριλλίου A e f, Ὀκτωβρίου
 vulg.

ctrinam maximo dolore percitus, cum ipsum Leonem statuit invadere,
 tum multos ex imperatorio famulitio, qui magnae Aereae portae do-
 mini imaginem exturbaverant, neci dedit, quo factum est ut in mul-
 tos pietatis ergo membrorum mutilatione, verberibus, exiliis, damnis
 illatis animadversum fuerit, imprimis autem in eos qui genere et do-
 ctrina clarebant, adeo ut scholae una cum sacra doctrina exciderint,
 quae a saeculo sancti Constantini magni usque ad ea tempora flouer-
 rant, cuius videlicet multarumque praestantissimarum rerum Leo iste
 Saracenicæ disciplinae consors oppugnator et grassator extitit mani-
 festus. interea populi qui Graeciam et Cycladas insulas habitabant
 pio in deum moti affectu, conspiratione inter se facta, parataque ma-
 xima classe, adversus imperatorem rebellavere, Cosmam quendam, qui
 partes eorum sequebatur, imperio destinantes. aciem ducebant Aga-
 lianus Graecanicorum turmarcha et Stephanus. isti mensis Aprilis
 die decimo octavo indictione decima ad urbem imperatricem appel-
 lentes, commisso cum Byzantinis praelio, navibus arte facto igne com-
 bustis superantur, adeo ut alii circa profundum submersi sint, inter
 quos ipse Agallianus ut erat armatus se ipsum praecipitavit: supersti-
 tibus vero ad victorem imperatorem ultro se conferentibus, Cosmas

ρύονται, καὶ ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς Κοσμάς τε καὶ Στέ-
 φανος· αὐξί τε τῇ κακίᾳ Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ οἱ τούτου
 σύμφρονες, τὸν κατὰ τῆς εὐσεβείας διωγμὸν ἐπιτείναντες.
 κατὰ δὲ τὴν θερρινὴν τροπὴν ταύτης τῆς ἰ' ἰνδικτιῶνος μετὰ
 τὴν τῶν ὁμοφύλων κακὴν νίκην, καὶ κατὰ τῆς Βιθυνῶν Νι-5
 καίας παρατάττεται τῶν Σαρακηῶν δύο ἀμηναιῶν στίφες
 ἄμερ ἐν χιλιάσι μονοζώνων δεκαπέντε προσδραμών, καὶ ἀπ-
 ρασκεύαστον κυκλώσας τὴν πόλιν, καὶ Μανίας ἐπακολουθῶν
 P. 340 ἐν ἄλλαις ὅκτῳ ἡμισυ μυριάσιν, οἱ μετὰ πολιορκίαν πολλὴν
 καὶ καθαιρέσειν τῶν τειχῶν μερικὴν τῶ τῶν τιμωμένων ἀγίων
 πατέρων αὐτόθι τεμένει, ταύτης μὲν οὐ περιγεγόνασι διὰ τῶν
 εὐπροσθέκτων εὐχῶν πρὸς τὸν θεόν, ἔνθα καὶ σεβασμοὶ αὐ-
 τῶν χαρακτῆρες ἀνεστήλωτο μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν ὁμο-
 φρόνων αὐτοῖς τιμώμενοι. Κωνσταντῖνος δὲ τις στρατῶρ τοῦ
 Ἀρταβάσδου ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐστῶσαν, λαβὼν λίθον ἰ-
 ἔροιψε κατ' αὐτῆς, καὶ συνέτριψεν αὐτήν, καὶ πεσοῦσαν κα-
 τεπάτησεν· καὶ θεωρεῖ ἐν ὄραματι τὴν δέσποιναν παρεστῶ-
 σαν αὐτῷ καὶ λέγουσαν· οἶδας ποῖον γενναῖον πρᾶγμα εἰρ-
 Β γάσω εἰς ἐμέ; ὅπως κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τοῦτο πεποιή-

4. μετὰ A, κατὰ vulg. 5. τὴν ὁμόφυλον κακὴν νίκ. A. κα-
 τὰ τῆς A, κατὰ τὴν vulg. 7. προσδραμών A f, προσδραμῶν
 vulg. 8. ἐπακολουθῶν A, παρακ. vulg. 9. μυριάσιν A.
 μυριάδασι vulg. ἐπιορκίαν A e. 12. εὐχῶν πρὸς τὸν θ.
 A b, αὐτῶν λιτῶν πρὸς θ. vulg. 14. αὐτοῖς] αὐτῶν A f. τῷ
 add. ex A. 17. παρεστ. αὐτῷ x. λεγ. A, παρ. x. λ. αὐτῷ vulg.

et Stephanus capite plexi sunt, ex quo impii Leonis sectariorumque
 eius malitia oppido crevit, adeo ut susceptum adversus pietatem bel-
 lum latius promoverint. porro circa aestivum solstitium huius indi-
 ctionis decimae post perniciosam illam de propriis civibus reportatam
 a Leone victoriam, duo ameraei Saracenicum exercitum adversus Ni-
 caeam Bithyniensium urbem deduxere, amer videlicet cum quindecim
 millibus expeditorum militum praescurrens, urbem ex improviso
 et impraemunitam obsedit, Mavias autem cum octoginta quinque mil-
 libus subsequutus est. verum ii post longam obsidionem, murorum-
 que ad sanctorum patrum ibidem cultorum aedem factam oppugna-
 tionem et deiectionem, urbe tamen minime potiti sunt, cum ob accep-
 ptas eorum apud deum preces, tum ob veneranda eorumdem linea-
 menta, quae ab sententiae illorum sequacibus ad hanc usque diem
 erecta et piis honoribus cumulata perseverant. porro cum quidam
 Constantinus Artabasdi strator imaginem deiparae erectam cernens,
 arreptum lapidem in ipsam proiecisset, eamque contritam et in hu-
 mum lapsam pedibus conculcasset, dominam sibi astantem per visum
 conspexit, quae eum ita alloquuta est: vides quam egregium facinus

κας. τῆ δὲ ἐπαύριον προσβαλόντων τῶν Σαρακηνῶν τῷ τεί-
 χει, καὶ πολέμον κροτηθέντος, δραμιῶν εἰς τὸ τεῖχος, ὡς γεν-
 ναῖος στρατιώτης, ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος βάλλεται ὑπὸ λίθου
 τοῦ ἐκ τοῦ μαγγανικοῦ πεμφθέντος, καὶ συνέτριψεν αὐτοῦ
 5 τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ἄξιον τῆς ἐαυτοῦ δυσσεβείας
 κομισάμενος ἀντιπόδομα. αἰχμαλωσίαν δὲ πλείστην καὶ λά-
 φυρα συναγαγόντες ὑπέστρεψαν, δεικνύντος καὶ τοῦτο τοῦ
 Θεοῦ τῷ ἄσεβῆϊ, ὅτι οὐ δι' εὐσεβίαν περιγέγονε τῶν ὁμοφύ-
 λων, ὡς ἐκεῖνος ἤϋχει, ἀλλὰ διὰ τινὰ αἰτίαν θείαν καὶ ἀπόρ- C
 10 ρητον κρίσιν, ἀποκρονομένης μὲν τὴν τοιαύτην Ἀραβικὴν
 ἰσχὺν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων πόλεως ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις,
 διὰ τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων ἀκριβεστάτων αὐτῶν χαρακτήρων
 εἰς ἔλεγχον δὲ καὶ ἀναπολόγητον κρίσιν τοῦ τυράννου, καὶ βε-
 βαίωσιν τῶν εὐσεβούντων. οὐ μόνον γὰρ περὶ τὴν σχετικὴν
 15 τῶν σεπτῶν εἰκόνων ὁ δυσσεβῆς ἐσφάλλετο προσκύνησιν,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρεσβειῶν τῆς πανάγνου Θεοτόκου καὶ
 πάντων τῶν ἁγίων· καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν ὁ παμμίαιρος,
 ὡς οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ Ἀραβες, ἐβδελύττετο. ἐκ τοῦδε τοί-
 νυν τοῦ χρόνου ἀναιδῶς τῷ μακαρίῳ Γερμανῷ πατριάρχῃ D
 20 Κωνσταντινουπόλεως προσεπίβητο, μεμφόμενος πάντας τοὺς
 πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ Χριστιανοὺς λαοὺς, ὡς

1. προσβαλόντων τῶν Σ. Α, προσβάλλ. Σαρ. vulg. 8. περι-
 γέγονε Α, γέγονε vulg. 19. ἀναιδῶς add. ex Α. 21. Χριστ.
 λαοὺς Α, Χρ. καὶ λ. vulg.

in me commisisti? id certe in caput tuum recidet. postridie Sara-
 cenis murum oppugnantibus commissaque pugna, Constantinus mili-
 tem fortem se praebens, cum ad murum accurrisset, lapide a tormento
 in eum immisso caput faciemque contritus, dignam impietate refe-
 rens mercedem infelix interiit. Saraceni vero captivos innumeros et
 spolia diripientes, reversi sunt, in quo quidem deus impio imperatori
 ostendit, non ob contribulium suorum pietatem ac religionem, ut
 ipse gloriabatur, sed ob divinam quandam virtutem et secretum suum
 iudicium haec contigisse, cum nimirum sanctorum precibus, propter
 accuratas verasque eorum imagines illic ab oppidanis excultas, idque
 in tyranni confutationem et inexcusabile adversus eum iudicium, con-
 tra vero in piorum confirmationem, Arabicum istum impetum a san-
 ctorum patrum urbe ipse depulit. enimvero impius ille non tantum in
 errore de respectiva venerandarum imaginum adoratione versatus est,
 sed etiam de sanctissimae deiparae sanctorumque omnium interces-
 sionibus, eorumque reliquias homo scelestissimus, in Arabum praece-
 ptorum suorum morem, abominatus est. ab eo itaque tempore ini-
 micitias cum beato patriarcha Cpoleos Germano imprudenter suscepit,

ειδωλολατρήσαντας ἐπὶ τῇ προσκυνήσει τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν
V. 271 εἰκόνων, μὴ χωρεῦντος αὐτοῦ δι' ἀπιστίαν καὶ πολλὴν ἰδιω-
τείαν τὸν περὶ σχετικῆς προσκυνήσεως λόγον.

A.M. 6219 Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας παρέλαβεν τὸ κίστρον Ἀτεοῦς,
καὶ ὑπέστρεψεν. 5

A.M. 6220 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ υἱὸς Χαγάνου τοῦ δε-
P. 341 νάστου Χαζαρίας τὴν Μηδίαν καὶ Ἀρμενίαν, καὶ εὗραν
Γάραχον τὸν τῶν Ἀράβων στρατηγὸν κατὰ τὴν Ἀρμενίαν,
ἀνέλεν αὐτὸν μετὰ τοῦ συνόντος αὐτῷ πληθους· καὶ λη-
σάμενος τὴν τῶν Ἀρμενίων χώραν καὶ τὴν Μήδων, ἀνέκαμ-
ψεν, φόβον μέγαν ἐμποιήσας τοῖς Ἀραβῶν.

A.M. 6221 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τὴν τῶν Τουρ-
κων γῆν, καὶ συναχθέντες ἀλλήλοις εἰς πόλεμον, πίπτουσι ἐξ
ἀμφοτέρων μερῶν· καὶ δειλανδρήσας Μασαλμᾶς φυγῇ χρη-
B σάμενος διὰ τῶν ὀρέων Χαζαρίας ὑπέστρεψεν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
ἔπει ἀπομανεῖς Λέων ὁ παράνομος βασιλεὺς κατὰ τῆς ὀρθῆς
πίστεως, καὶ ἐνέγκας τὸν ἅγιον Γερματόν, ἤρξατο αὐτὸν θω-
πευτικοῖς λόγοις δελεάζειν. ὁ δὲ μακάριος ἀρχιερεὺς λέγει
πρὸς αὐτόν· τὴν μὲν καθαιρέσιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰ-
κόνων ἀκούομεν ἔσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας. 20

1. ἐπὶ add. ex A. 2. ἰδιωτείαν A, ἰδιωτίαν vulg. 4.
Ἀτεοῦς A. 8. κατὰ A f, εἰς vulg. 9. ληίσάμενος A, λη-
ζόμενος vulg. 13. συναχθέντες A. 17. τὸν μακάριον Γ. A.
θωπευτικοῖς A, θεοπνευστικοῖς vulg.

omnes decessores suos imperatores, praesules Christianosque populos, tanquam idololatrias, ob sanctarum venerandarumque imaginum adorationem condemnans, cum ille prae nimia incredulitate atque rusticitate de respectivo earum cultu rationem ac sermonem minime capere valeret.

A. C. 719 Hoc anno Mavias castrum Ateus expugnavit, ac reversus est.

A. C. 720 Hoc anno filius Chagani Chazariae principis Mediam et Armeniam infestis armis vexavit, et Garachum Arabum ducem in Armenia obviam factum una cum adiuncto exercitu delevit, tum vero Armeniorum et Medorum provincias depopulatus, magno sui nominis terrore Arabibus relicto, domum rediit.

A. C. 721 Hoc anno Masalmas in Turcorum terras expeditionem suscepit, consertoque ad invicem praelio, plures ex utraque parte cadere: quare Masalmas terrore prostratus fuga saluti consulit, et per Chazariae montes ad suos revertitur. hoc eodem anno nefarius imperator adversus rectam fidem insaniens, sanctum Germanum ad se accersitum blandis verbis cepit inescare. beatus itaque praesul sic eum alloquitur: sanctarum quidem imaginum futuram proscriptionem audimus, haud tamen te imperante. eo cuius aetate vel imperio res fo-

τούτου δὲ ἐπαγαγκάσαντος εἰπεῖν ἐπὶ τίνος βασιλείας; ἔφη.
 ἐπὶ Κόνωνος. ὁ δὲ ἔφη· τὸ βαπτιστικόν μου ὄνομα ἐν ἀλη-
 Θείᾳ Κόνων ἐστί. ὁ δὲ πατριάρχης ἔφη· μὴ γένοιτο, δέσπο-
 τα, διὰ τῆς σῆς βασιλείας τὸ κακὸν τοῦτο τελεσθῆναι. Ἄν-
 5 τιχρίστου γὰρ ἐστὶ πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν, καὶ τῆς ἐν- C
 σάρκου θείας οἰκονομίας ἀνατροπῆς. ἐπὶ τούτοις χαλεπήνας
 ὁ τύραννος ἐνείχεν τῷ μακαρίῳ, ὡς Ἡρώδης ποτὲ τῷ προ-
 δρόμῳ. ἀνέμνησεν δὲ αὐτὸν ὁ πατριάρχης καὶ τῶν πρὸ τῆς
 αὐτοκρατορίας αὐτοῦ συνθηκῶν, ὅπως αὐτῷ θεὸν ἐγγυητὴν
 10 δέδωκεν ἐν μηδενὶ σαλευῦσαι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ τῶν αὐ-
 τῆς ἀποστολικῶν καὶ θεοπαροδότων θεσμῶν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως
 ἤσχύνθη ὁ ἄθλιος. ἐπιτηρῶν δὲ καὶ καθυποβάλλων τινὰς
 ἠγωνίζετο λόγους, εἴ που τοῦτον εὖροι κατὰ τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ ποιούμενον, ἵν' ὡς φρατριαστήν, καὶ οὐχ ὡς ὁμολογη-
 15 τὴν καθελεί τοῦ θρόνου, ἔχων εἰς τοῦτο σύμμαχον καὶ συμ- D
 μέτοχον Ἀναστάσιον μαθητὴν καὶ σύγκελλον αὐτοῦ, συνταξά-
 μενος αὐτῷ, ὡς τῆς ἀσεβείας ὁμόφρονι, καὶ τοῦ θρόνου μοι-
 χὸν καὶ διάδοχον γενέσθαι· ὃν ὁ μακάριος οὐκ ἀγνοῶν οὕτω
 στρεβλῶς διακείμενον μιμούμενος τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην, ὡς
 20 πρὸς ἄλλον Ἰσκαριώτην, σοφῶς καὶ πράως τὰ περὶ προδοσίας

2. ἐπὶ Κόνωνος A, Κόν. vulg.
 νομίας A, σαρκώσεως vulg.
 ex A. 8. καὶ add. ex A.
 A f. εἴ που A, εἴ ποι vulg.
 χὸν διάδοχον A.

3. δὲ add. ex A. 6. οἰκο-
 ἐπὶ τούτοις — — μακαρίῳ add.
 12. τινὰς om. a. 13. λόγοις
 14. φρατριαστήν A. 17. μοι-
 χὸν

ret exequenda sollicitius exquirente, respondit Germanus: Cononis tempore. dixit ille: atqui Cononis mihi nomen est in ipso baptismo vere inditum. subinfert patriarcha: absit, domine, ut te imperante malum istud perpetretur. Antichristi quippe praecursor est, qui sceleris istud adimplebit, et divinae incarnationis eversor et hostis. ob haec dicta tyrannus illi irascebatur, ut quondam Herodes praecursori. fidei vero cautionem ante susceptum imperium oblatam in memoriam patriarcha revocavit, ut nimirum deo in fideiussorem dato, nihil apostolicorum et traditorum a deo sancitorum, circa ipsam dei ecclesiam penitus se innovaturum promisisset. sed tantum absuit ut coepti miserum Leonem paderet, ut praeterea in hoc incubuerit, patriarchae sermones captando, aliosque dolose miscendo, ut eum laesae maiestatis reum convinceret, quo eum tanquam seditiosum, non vero tanquam confessorem throno depulsaret. eam ad rem adiutorem atque participem nactus Anastasium Germani discipulum et syncellum, ut sensuum suorum aemulo ac per omnia conscio sedis adulterum ac successorem eum fore pollicitus est. hunc cum ita adversum se prave affectum beatus non ignoraret, dominum suum imitatus, tanquam alterum Iscariotam, aperte quidem,

ἀνεμίμησεν. ἐπεὶ δὲ ἀνεπιστρόφως αὐτὸν ἐώρα πλατώμενον, ἐπιστραφεὶς πρὸς αὐτὸν πατήσαντά ποτε τὰ ὀπίσθια τῆς στολῆς αὐτοῦ, εἰσιόντος αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔφη μὴ σπεῦδε, φθάσεις γὰρ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δῖππιν. ὁ δὲ ἐπὶ ταρᾶσθεις τῇ λόγῳ σὺν ἄλλοις ἀκούσασιν, ἠγνόει τὴν πρόρρη-

P. 342 σιν, ἣτις πέρας λαβοῦσα μετὰ 18 ἔτη τῇ τρίτῃ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ διώκτου ἰνδικτιῶνι 18 πάντας ἐκείσεν ἐκ θείας

V. 272 χάριτος προφητευθῆναι. Κωνσταντίνος γὰρ μετὰ τὴν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀρταβασδοῦ ἀνασοβὴν τῆς βασιλείας ἐπικρατήσας, Ἀρσασάσιον τοῦτον τύψας σὺν ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν ἰκκαπῶν δια τῷ δῖππιν γυμνὸν μὲν ἐπ' ὄνου καθήμενον ἐξακρίστροφα ἐπόμπευσεν, ὡς τοῖς ἐχθροῖς συνασκάψαντα αὐτόν, καὶ τὸν Ἀρτάβασδον στέψαντα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τῇ ἰδίῃ τόκῳ. καὶ ἐν μὲν τῇ Βυζαντιῇ πρόμαχος τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας δογμα-

B των ὁ ἱερός οὗτος καὶ θεοπέσιος ἠκμαζε Γερμανὸς Θηριωμα-ὁ χῶν πρὸς τὸν φερώνυμον Λέοντα καὶ τοὺς αὐτοῦ συνασπιστάς, ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρῃ Ρώμῃ Γρηγόριος ὁ παπῆρος ἀποστολικὸς ἀνὴρ καὶ Πέτρου τοῦ κορυφαίου σύνδροτος, λόγῳ καὶ πράξει διαλάμπων, ὃς ἀπέστησε Ρώμην τε καὶ Ἰτα-

3. εἰσιόντος αὐτοῦ A, εἰσ. γὰρ αὐτοῦ vulg. 4. δῖππιν A. ἐπὶ add. ex A. 8. προφητευθῆναι τῷ ἀγνώμονι A. 11. καθήμενον A, καθοῦμενον vulg. 12. αὐτόν x. τ. A. στέψ. om. A. 14. inter δογματῶν et ἱερός lacuna intercedit in A, ὡν vel simile quid excidisse videtur. 16. Θηριώνυμον A, fort. recte. 17. Γρηγ. A, ὁ Γρ. vulg. 19. ὃς A, ὡς vulg.

sed leniter ipsum de prodicione commonuit. cum vero ab errore illum revocari non posse cerneret, quadam die eidem Anastasio Germani imperatorem adeuntis posteriorem vestis oram calcanti ipse patriarcha dixit: noli festinare, in circi etenim stadium citius quam voles ingredieris. at ille hisce verbis turbatus, nec alii praesagium intellexere, quod tamen quindecim post annos, tertio videlicet persecutoris Constantini, indictione duodecima, exitum tandem habuit, ac non sine divino impulsu prolatum fuisse constitit. etenim Constantinus Artabasco genero expulso, cum solus imperio potitus esset, Anastasium una cum aliis suis inimicis verberibus caesum, deinde nudum asinoque facie retro versa insidentem per circi stadium palam circumduci iussit, utpote qui una cum inimicis suis se imperatoris munere abrogatum imperio eiecerat, atque Artabasdam coronaverat, quemadmodum inferius suo loco demonstrabitur. porro sacer ille ac divinus Germanus decretorum verae religionis defensor Byzantii floruit adversus Leonem ex re nomen habentem, eiusque satellites tanquam adversus feras depugnans, quemadmodum in veteri Roma vir undequaque sacer et apostolicus, Petri apostolorum coryphaei conse-

λίαν καὶ πάντα τὰ ἐσπέρια τῆς τε πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς Λέοντος καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν βασιλείας. ἐν δὲ τῇ κατὰ Συρίαν Λαμασκῶ Ἰωάννης ὁ Χρυσορροῶς, πρεσβύτερος καὶ μοναχός, ὁ τοῦ Μανσοῦρ, διδάσκαλος ἄριστος, βίβη καὶ 5 λόγῳ προέλαμπεν. ἀλλὰ καὶ Γερμανὸν μὲν ὡς ὑπ' αὐτὸν ὄντα ἐκβάλλει τοῦ θρόνου· Γρηγόριος δὲ δι' ἐπιστολῶν ἀρι-
 10 δῆλως αὐτὸν ἐλέγχει τῶν τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένων. καὶ Ἰω-
 ἀννης σὺν τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις τοῖς ἀναθέμασι τὸν ἀσεβῆ καθυποβάλλει. τῇ δὲ ζ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς γ'
 15 ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ γ' τῆς ἐβδομάδος Λέων ὁ δυσσεβῆς σελέντιον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἐκρότησεν ἐν τῷ τριβουναλίῳ τῶν εἰς ἀκουβίτων, προσκαλεσάμενος καὶ τὸν ἁγιάτατον πατριάρχην Γερμανόν, οὐόμενος πείθειν αὐτὸν ὑπογράψαι κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων. ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ
 20 ἰδούλος μὴδ' ὄλωσ πεισθεὶς τῇ μυσαρῇ κακοβουλίᾳ αὐτοῦ, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομήσας, ἀπετάξατο τὴν ἀρχιερωσύ-
 νην ἐπιδοῦς τὸ ἄμωφόριον, καὶ εἰπὼν μετὰ πολλοὺς διδασκαλικοὺς λόγους· εἰάν ἐγὼ εἴμι Ἰωνᾶς, βάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν. χωρὶς γὰρ οἰκουμενικῆς συνόδου καινοτομησαί πί-
 20 στιν ἀδυνατῶ, ὡ βασιλεῦ. καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ λεγομένῳ Πλα-

1. τε add. ex A. 4. ἄριστος, βίβη A, ἄρ. καὶ β. vulg. 5. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 9. καθυποβάλλει A, ὑποβ. vulg. 12. προσκαλ. A, προκ. vulg. 20. ἀδυνατῶ A e f, ἀδύνατόν μοι vulg. Ἰλατωνίῳ A e f, Ἰλατανίῳ vulg.

sor eruditione praeclarisque facinoribus clarebat Gregorius, qui Romam atque Italiam totumque occidentem a Leonis obedientia, tam civili, quam ecclesiastica, et ab eius imperio subtraxit. tum vero Damasci Syriae Ioannes Chrysorrhoeas, Mansur filius, doctor egregius, sanctitate vitae aequae ac doctrina fulgebat. porro Germanum ut suae potestati subditum patriarchali solio deiecit. Gregorius autem epistolis, quas omnes norunt, ad eum datis, ipsi succensusuit, ac denique Ioannes una cum totius orientis episcopis impium Leonem anathemate devinxit. caeterum die septima mensis Ianuarii, indictione decima tertia, feria hebdomadis tertia, irreligiosus Leo silentium contra sanctas venerandasque imagines in novemdecim accubitorum tribunalio celebravit, Germano sanctissimo patriarcha advocato, cui persuademum arbitrabatur, ut suo de abolendis sacris imaginibus decreto tandem subscriberet. at fortis Christi servus abominando Leonis consilio nequamquam cedens, imo veritatis verbum recto sensu distribuens, episcopatu sese abdicavit, quia etiam pallium pontificum sponte deponens post satis longum merae doctrinae plenum sermonem demum dixit: si ego sum Ionas, in mare me proiicite; absque universalis etenim concilii auctoritate, imperator, circa fidem quidquam innovare

τωνή εἰς τὸν γονικὸν αὐτοῦ οἶκον ἡσύχασεν, ἀρχιερατεύσας ἔτη ιδ', μῆνας ε', ἡμέρας ἑπτά. τῇ δὲ κβ' τοῦ αὐτοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς χειροτονοῦσιν Ἀναστάσιον τὸν ψευδώνυμον μαθητὴν καὶ σύγκειλλον τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Γερμανοῦ συνδέ-
 P. 343 μιον τῇ Λέοντος δυσσεβείᾳ διὰ φιλαρχίαν κοσμικὴν προχει-
 ρισθεὶς Κωνσταντινουπόλεως ψευδεπίσκοπος. Γρηγόριος δὲ ὁ ἱερὸς πρόεδρος Ῥώμης, καθὼς καὶ προέφη, Ἀναστάσιον ἅμα τοῖς λιβέλλοις ἀπεκήρυξεν, ἐλέγξας τὸν Λέοντα δι' ἐπιστολῶν, ὡς ἀσεβοῦντα, καὶ τὴν Ῥώμην σὺν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστησεν. ἔκμανεῖς οὖν ὁ τύραννος ἐπέπεισε τὸν κατὰ τῶν ἀγίων εἰκότων διωγμὸν, πολλοὶ τε κληρικοὶ καὶ μονασταὶ καὶ εὐλαβεῖς λαϊκοὶ ὑπερεκινδύνευσαν τοῦ ὀρθοῦ τῆς πίστεως λόγου, τὸν μαρτυρικὸν ἀπαθησά-
 B μιννοι στέφανον.

A.M. 6222 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α'. 15

V. 273 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μασαλμᾶς τῇ Ῥωμανίᾳ, καὶ ἐλθὼν εἰς Κακπαδοκίαν παρέλαβεν δόλην τὸ Χαρσιανὸν C κῆστρον.

A.M. 6223 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν ὁ Μασαλμᾶς τὴν Τουρκίαν, καὶ φθάσας τὰς Κασπίας κύλας φοβηθεὶς ὑπέστρεψεν. 20

1. τὸν add. ex A. 2. ἑπτά. τῇ δὲ κβ' A, γ'. τῇ δὲ ζ' vulg.
 5. δυσσεβ. A, ἀσεβ. vulg. 7. καθὼς καὶ A, ὡς vulg. 9.
 τῇ add. ex A. 10. ἔκμανεῖς A, ἐμμ. vulg. 17. Χαρσιανὸν
 Δ f. 20. ἀντίστ. A.

non valeo. tum vero in locum, qui Platanius dicitur, in paternam domum se recipiens, vitae reliquum summo silentio transegit. tenuit pontificatum annos quatuordecim, menses quinque, dies tres. die autem septima eiusdem mensis Ianuarii Anastasium falsi nominis virum, ipsius beati Germani discipulum et concellanum in eius locum suffecerunt, qui videlicet domini saecularis ambitione motus, cum Leonis impietati assentiret, falsus Cpoleos episcopus creatus est. caeterum Gregorius sacer Romae praesul, quemadmodum iam praemisi, Anastasium una cum libellis eius abiudicavit, Leonemque ipsam tanquam irreligiosum per epistolas redarguit, ac Romam cum universa Italia ad defectionem ab eius imperio concitavit, ex quo tyrannus maiori in dies furore percitus, persecutionem adversus sanctas imagines movit, adeo ut multi clerici et monachi et devoti laici, ob recta fidei decreta periclitati, martyrii corona fuerint redimiti.

A. C. 722 Cpoleos episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romanam ditionem armis infestavit, et in Cappadociam profectus, Charsiani castrum sibi dolo subiecit.

A. C. 723 Hoc anno Masalmas in Turciam exercitum eduxit, et cum iam Caspias portas attigisset, metu correptus, retro cessit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα Χαγάνου Α.Μ. 624
 τοῦ τῶν Σκυθῶν δυναίτου τῷ υἱῷ Κωνσταντίνῳ ἐνυμφεύσατο,
 ποιήσας αὐτὴν Χριστιανήν, καὶ ὀνομάσας αὐτὴν Εἰρήνην,
 ἣτις ἐκμαθοῦσα τὰ ἱερά γράμματα διέπρεψεν ἐν εὐσεβείᾳ
 5 ἐλέγχουσα τὴν τούτων δυσσέβειαν. Μανίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαμ
 ἐπεστράτευσεν τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἔλθων ἕως Παφλαγονίας, ὁ
 ἀνέκαμψε μετὰ αἰχμαλωσίας πολλῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐμαί-
 νητο κατὰ τοῦ πάπα καὶ τῆς ἀποστάσεως Ῥώμης καὶ Ἰτα-
 λίας, καὶ ἐξοπλίσας στόλον μέγαν ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν,
 10 Μάνην τὸν στρατηγὸν τῶν Κιβυρραιωτῶν κεφαλὴν ποιήσας
 εἰς αὐτούς. ἤσχύνθη δὲ ὁ μάταιος ναυαγήσαντος τοῦ στόλου
 εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. τότε ὁ θεομάχος ἐπὶ κλειῖον
 ἐκμανεῖς, Ἀραβικῷ τε φρονήματι κρατυνόμενος, φόρους κεφα-
 λικοὺς τῷ τρίτῳ μέρει Καλαβρίας καὶ Σικελίας τοῦ λαοῦ ἐπέ-
 15 θηκεν. τὰ δὲ λεγόμενα πατριμόνια τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων
 ἀποστόλων τῶν ἐν τῇ προεσβυτέρῳ Ῥώμῃ τιμωμένων ταῖς ἐκ-
 κλησίαις ἐκπαλαι τελούμενα χρυσοῦ ταλάντα τρία ἤμισιν P. 344
 τῷ δημοσίῳ λόγῳ τελεῖσθαι προσέταξεν, ἐποπτεύειν τε καὶ
 ἀναγράφειν τὰ τικτόμενα κελύσας ἄρρενα βρέφη, ὡς Φα-
 20 ραῶ ποτε τὰ τῶν Ἑβραίων· ὅπερ οὐδ' αὐτοὶ ποτε αἱ διδά-

4. ἐκμαθοῦσα A, μαθ. vulg. διέπρεψεν A e f, διέπρεπεν vulg.
 9. ἀπέστειλε A, ἐξώπλισε vulg. 10. τὸν add. ex A. κεφα-
 λὴν A f, στρατηγὸν vulg. 13. ἐκμ. A, ἐμμ. vulg. κρατυ-
 νόμενος A, κρατούμενος vulg. 17. τελούμενα A, τιμώμενα
 vulg.

Hoc anno Leo imperator filiam Chagani Scytharum principis Con- A. C. 724
 stantino filio suo uxorem duxit, cum Christianam prius eam fecisset
 appellassetque Irenen. haec sacris litteris erudita, pietate fuit illu-
 stris, et Leonis Constantinique impietatem arguebat. porro Mavias
 filius Isam bellum Romaniae intulit, penetrataque cum armato milite
 Paphlagonia, multa captivorum praeda ditatus, in patriam rediit. im-
 perator autem contra papam Romaeque et Italiae desertores insanians
 et plane furis invectus, classem ingentem extractam adversus eos
 misit, et Manem Cibyrrhaeotarum ducem ei praefecit. summum ta-
 men dedecus vanus ille princeps retulit, classe in mari Adriatico
 naufragium passa. ex quo in furorem actus dei ille hostis Arabico
 sensu imbutus, auctiora Siculis ac Calabriae populis parte tertia tri-
 buta in singula hominum capita imposuit. patrimonium vero quae di-
 cuntur sanctorum et coryphaeorum apostolorum, qui in veteri Roma
 coluntur, tria nimirum cum medio auri talenta eorum ecclesiis ab an-
 tiquo assignata et pensa, in publicum aerarium conferri iussit. in-
 spici insuper atque describi masculos infantes, qui nascerentur, quem-

σαλοι αὐτοῦ Ἀραβες ἐποίησαν εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐξέω Χριστιανούς.

- A.M. 6225 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο θανατικὸν ἐν Συρίᾳ, καὶ ἀπέθανον πολλοί.
- A.M. 6226 Ῥώμης ἐπισκόπον Ζαχαρία ἔτος α'. 5
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξωρίσθη Θεόδωρος ὁ τοῦ Μανσοῦρ εἰς τὰ κλίματα τῆς ἐρήμου· καὶ γέγονεν σημεῖον ἐν τῷ ὀρατῷ πυρῶδες καταναγάζον· καὶ Μανίας τὴν Ἀσίαν ἐληΐσται.
- A.M. 6227 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Σουλεϊμάν ὁ τοῦ Ἰσαῖμ τῆς V. 27⁴ C τῶν Ἀρμενίων χώραν, καὶ οὐδὲν ἤνυσεν. 10
- A.M. 6228 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐπανελθὼν οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἔκπου πλοῦτος ἀπέψυξεν.
- A.M. 6229 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμάν υἱὸς ὁ Ἰσαῖμ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἐξ Ἀσίας, συνηχμαλώτευσεν καὶ τινα Περγαμητῶν, 11 ὃς ἔλεγεν ἑαυτὸν Τιβέριον υἱὸν εἶναι Ἰουστινιανοῦ. τοῦτον D Ἰσαῖμ εἰς τιμὴν τοῦ ἰδίου παιδὸς καὶ τῶν βασιλέων ἐκφόβησιν μετὰ τῆς ἀρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ στρατευματικῆς καὶ σκήπτρων καὶ βάνδων εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπέμπει, καὶ ὄλην τὴν Συρίαν περιάγειν κελεύει μετὰ πολλῆς τιμῆς πρὸς Θέανω πάντων καὶ κατὰ πληξιν.

9. ὁ τοῦ Ἰσαῖμ om. f.
αἰχμαλωτεύσας vulg.

14. ὁ add. ex A. αἰχμαλωτεύσας A,
16. υἱὸν εἶναι add. ex A.

admodum olim Pharaeo Hebraeorum pueros, mandavit, quod tamen ueque ipsi eius doctores Arabes in Christianos orientales admiserunt.

- A. C. 725 Hoc anno pestifera lue in Syriam grassante multi periere.
- A. C. 726 Romae episcopi Zachariae annus primus.
Hoc anno Theodorus Mansuris filius ad deserti regionem relegatus est. signum quoque igneum splendidissimum in caelo visum. Mavias denique Asiam depraedatus est.
- A. C. 727 Hoc anno Suliman filius Isam in Armeniorum provinciam arma movit, at re infecta reversus est.
- A. C. 728 Hoc anno Mavias Romaniae bellum intulit, at post dies non multos redire coactus equo decidens animam efflavit.
- A. C. 729 Hoc anno Suliman filius Isam plurimos ex Asia captivos abduxit. inter conceptivos quidam extitit Pergamenus genere, qui se Tiberium Iustiniani filium praedicabat. hunc Isam ad proprii filii honorem et imperatorum terrorem omni cultu regio instructum cum exercitu signis et vexillis Hierosolymam misit, indeque universam Syriam maximo cum apparatu obire iussit, quod spectaculo et admirationi cunctis extitit.

Τούτω τῷ ἔτει ἐπιστράτους Σουλεϊμάν τὴν Ῥωμανίαν A.M. 623o
 δ' υἱὸς Ἰσάμ· καὶ ἐπόρθησε τὸ λεγόμενον σιδηροῦν κάστρον,
 καὶ Εὐστάθιον τὸν υἱὸν Μαρμακοῦ τοῦ πατρικίου αἰχμάλω-
 τον ἔλαβεν.

- 5 Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ἰνδικτιῶνος ἡ ἐπιστράτευσεν A.M. 623i
 Σουλεϊμάν τὴν Ῥωμανίαν ἐν μυριάσιν θ', στρατηγὸς δ', ὧν P. 345
 Εἰάμερ ἠγεῖτο, λοχίτων ἐν μυριάσι μοναζώνοις τὰ τῆς Ἀσια-
 τίδος γῆς μέρη, καὶ τούτου ἐχόμενοι Μελίχ καὶ Βατάλ ἐν
 10 δισμυρίοις ἰκπεῦσι περὶ τὸν Ἀκροῖνον· καὶ μετὰ τούτους
 Σουλεϊμάν ἐν ἑξακισμυρίοις περὶ τὴν τῶν Καππαδοκῶν Τύα-
 ναν. ἀλλ' οἱ μὲν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Καππαδοκίαν πολλὴν
 ἄλωσιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ κτηρῶν ποιησάμενοι
 ἀβλαβῶς ἀνέστρεψαν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μελίχ· καὶ Βατάλ ἐν B
 τῷ Ἀκροῖνῳ καταπολεμηθέντες ὑπὸ Λέοντος καὶ Κωνσταντι-
 15 νου ἠττήθησαν. καὶ οἱ μὲν πλείονες ὕπλοις ὄλοντο σὺν
 τοῖς ἀυσὶν ἄρχουσιν· ὀκτακόσιοι δὲ που μαχηταὶ ἐξ αὐ-
 τῶν πρὸς ἑξ· χιλιάδας ἐνστάτες εἰς Σύναδα καταφεύ-
 γουσι· καὶ διασωθέντες συνήφθησαν τῷ Σουλεϊμάν, καὶ ἀνέ-
 καμψαν εἰς Συρίαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ τὴν Ἀφρι-

1. τούτω τῷ ἔτει — — ἔλαβεν: haec ex Barberino restituta
 desunt in regio. (Not. Goar.) 5. μηνὶ M. ἰνδικτ. ἡ add.
 ex A. 6. στρατ. θ' A, στρ. τε θ' vulg. 9. μετὰ τούτους A,
 μετὰ τούτου vulg. 12. ἀνδρῶν τε καὶ γυν. καὶ κτηρῶν A,
 ἀνδρῶν καὶ κτ. καὶ γυν. vulg. 13. ἀβλαβῶς ἀνέστρεψαν A,
 ἀβλαβεῖς ὑπέστρ. vulg. 16. ἑξακόσιοι a, ὀκτακ. δὲ ὄπλομα-
 χηται A.

Hoc anno Suliman filius Isam Romanam ditionem armis aggressus, castrum cognomento ferreum depopulatus est, ac Eustathium Mariani patricii filium captivum abduxit. A. C. 730

Hoc anno mense Maio, indictione octava, Suliman eductis hominum nonaginta millibus in Romaniam copias effudit sub ducibus quatuor, quorum summus fuit Gamer, qui cum mille levis armaturae militibus ad Asiaticae provinciae varia loca in insidiis consistebat, quibus socios se adiunxere Melich et Batal cum bis mille equitibus circa Acroinum, atque post eos ipse Suliman cum sex myriadibus circa Tyanam Cappadociae. et ii quidem, qui Asiam et Cappadociam excurrerunt, numerosa virorum iumentorum et mulierum multitudine collecta, illaesi domos repetierunt, qui vero Melich et Batal ad Acroinum sequuti, a Leone et Constantino oppugnati victoribus cessere. plures etenim cum memoratis ducibus duobus armis periere, octingenti vero supra sexies mille bellatores praecipui fortiter resistentes Synada confugerunt, quo profecti et Sulimani adiuncti, in

κῆν πολλοὶ παρ' αὐτῶν ὤλοντο σὺν τῷ στρατηγεῦντι ἐνόματι Δαμασκηνῷ.

- A.M. 6232 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰκοστῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ
 Cτυράντου καὶ παρανομοσιᾶτου Σύρου ἐκάησαν ἀγοραὶ ἐν Δαμα-
 σκῷ ὑπὸ Ἰσρακιεῶν, καὶ ἐφουρκίσθησαν, καὶ εἰσῆλθον ὁ χεῖ-5
 μαρρος ἐν Ἑδέσση μηνὶ Περιτίῳ κη'. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει συ-
 σμός γέγονεν μέγας καὶ φοβερός ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
 Ὀκτωβρίῳ εἰκοστῇ ἕκτῃ, Ἰνδικτιῶνι ἑννάτῃ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ,
 ἕως ὄρθου, καὶ ἐπιώθησαν ἐκκλησίαι καὶ μοναστήρια, λαὸς
 τε πολλὸς ἐθόνηκε. ἔπεσον δὲ καὶ ὁ ἀνδριάς ὁ ἐστῶς ἐπὶ τῆς 10
 Ἀτάλου πόρτης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἅμα τῷ αὐτῷ
 Ἀτάλῳ, καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου ἡ ἐπὶ τοῦ Ἡεροδόφου κίονος
 V. 275 ἐστῶσα, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ὁ ἐπὶ τῆς
 Χρυσῆς πόρτης, τὰ τε χερσαῖα τῆς πόλεως τείχη καὶ πόλεις
 D καὶ χωρία ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἡ Νικομήδεια ἐν Βιθυνίᾳ καὶ 15
 ἡ Πραινεῖτος καὶ ἡ Νίκαια, ἐν ἧ μίᾳ ἐσώθη ἐκκλησία. ἀπέ-
 φως δὲ καὶ ἡ θάλασσα τῶν ἰδίων ὕδρων ἐν τισὶ τόποις, καὶ
 ἐκράτησεν ὁ σεισμός μῆνας δώδεκα. ὁ οὖν βασιλεὺς ἴδων
 τὰ τείχη τῆς πόλεως πτωθέντα διαλάλησε τῷ λαῷ λέγων, ὅτι
 ἐμεῖς οὐκ εὐπορεῖτε τὰ τείχη κτίσαι, ἀλλ' ἡμεῖς προσετάξα- 20

1. ὀνόματι om. f. 10. ὁ ἐστῶς ἐπὶ τῆς Ἀτάλου — — —
 — — καὶ ὁ ἀνδριάς add. ex A. 16. Πραινεῖτος A. ἐσώ-
 θη A, διεσώθη vulg. 17. καὶ add. ex A. 18. ἐκράτησεν
 — — βασιλεὺς om. A. 19. τῆς πόλεως add. ex A. 20. εὐ-
 πορεῖτε A, ἐπιόνετες vulg. προσετάξαμεν A, διετάξ. vulg.

Syriam redierunt. eodem etiam anno multi per Africam ab eis caesi cum ipsius aciei duce, cui nomen fuit Damascenus.

- A. C. 732 Hoc anno, qui Leonis tyranni et scelestissimi Isauri fuit vicesimus quartus, ab Hieracitis igne supposito Damasci tabernae combu-
 stae, criminisque poenas illi suspendio dederunt. mensis Peritii die vicesimo octavo Edessam civitatem torrens inundavit. eodem etiam anno terrae motus ingens et tremendus mensis Octobris die vicesimo sexto, indictione nona, feria quarta, hora diei octava Cpoli contigit, quo ecclesiae et monasteria corruerunt, et e populo plurimi ruinis obruti. magni quoque Constantini statua Atali portae imposita cecidit una cum ipso Atalo, et Arcadii columna, tum etiam Theodosii statua portae nomine Chrysaе imposita, murique urbis continentem spectantes, urbes etiam aliae et pagi per Thraciam, ad haec Nicomedia in Bithynia, Praenetus et Nicaea, in qua ecclesia unica servata est, considerunt. nonnullis in locis proprios limites mare deseruit, et menses duodecim motus ille terrae perseveravit. imperator itaque visa moenium urbis ruina edictum huiusmodi promulgavit in populum: muros urbis reparare vos non valetis, quare nostris administratoribus rem commisimus. ipsi collatitiam ab unoquoque

μεν τοῖς διοικηταῖς. καὶ ἀπαιτοῦσιν εἰς κανόνα κατὰ ολοκο-
 τινιν τὸ μιλιαρσίον. καὶ λαμβάνει αὐτὰ ἡ βασιλεία, καὶ
 κτίζει τὰ τεῖχη. ἐντεῦθεν οὖν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια δι-
 δειν τὰ δύο κέρατα τοῖς διοικηταῖς. ἔτος ἦν ἀπὸ κτίσεως κό- P. 346
 5 σμου κατὰ Ῥωμαίους ἡσμη' ἀπὸ Ἀδάμ, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους
 ἡγουν Ἀλεξανδρεῖς ἡσλβ', ἀπὸ δὲ Φιλίππου τοῦ κατὰ Μακε-
 δόνας ἀξγ'. ἐβασίλευσεν οὖν Λέων ἀπὸ κέ' τοῦ Μαρτίου μη-
 10 τὸς τῆς ιε' Ἰνδικτιῶνος ἕως μηνὸς Ἰουνίου ιη' τῆς θ' Ἰνδι-
 κτιῶνος, βασιλεύσας ἑτη κδ', μῆνας β', ἡμέρας κέ'. ὁμοίως
 καὶ Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ
 βασιλείας διάδοχος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ιη' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς
 θ' Ἰνδικτιῶνος ἕως τῆς ιδ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ιδ'
 Ἰνδικτιῶνος, βασιλεύσας καὶ αὐτὸς, παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ,
 15 ἑτη τριάκοντα τέσσαρα, μῆνας γ', ἡμέρας β'. οὕτως οὖν, ὡς B
 πρὸς φημεν, τῷ αὐτῷ ἔτει τῆς θ' Ἰνδικτιῶνος μηνὶ Ἰουνίῳ
 ὀκτωκαιδεκάτῃ τέθνηκε Λέων σὺν τῷ ψυχικῷ καὶ τὸν σωματι-
 κὸν θάνατον, καὶ αὐτοκρατορεῖ Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
 καὶ ὅσα μὲν ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἀσεβοῦς κακὰ Χριστιανοῖς συν-
 ἔβη περὶ τε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν
 20 διοικήσεων ἀισχροῦ κέρδους καὶ φιλαργυρίας ἐπινοίῃ, κατὰ τε

1. ολοκοτίνην μιλιαρσίον A. 4. τὰ δικάρατα A. 10. καὶ
 Κ. A, καὶ ὁ K. vulg. 13. παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ A, παρα-
 χωρήσαντος Θεοῦ vulg. 14. οὕτως A, οὗτος vulg. 16. καὶ
 τὸν σωμα. A, τὸν σωμα. vulg. 19. τὴν ὀρθόδοξίαν τῆς πί-
 στεως e f. 20. κατὰ τε Σικελίαν A.

collectam exigent, ex olocotino nimirum aureo milliarisium argen-
 teum. imperium vero nostrum summam illam tollet, et una simul
 moenium instaurandum onus. inde mos invaluit, ut ceratia duo
 administratoribus per singula capita conferantur. erat is annus a
 mundi conditu et aetate Adami 6248 iuxta Romanorum computum,
 iuxta Aegyptios, intellige Alexandrinos, 6232, a Philippo Macedone
 1063. igitur a mensis Martii die vigesimo quinto decima quinta in-
 dictione ad mensis Iunii diem decimum octavum nona indictione
 Leo imperavit. tenuit autem imperium annos viginti quatuor menses
 duos dies viginti quinque. Constantinus pariter eius filius impietatis
 aequae ac imperii successor a praefato mensis Iunii die decimo octavo
 nona indictione ad mensis Septembris diem decimum quartum indi-
 ctione decima quarta, deo permittente, potestatem obtinuit annos
 quatuor supra triginta menses tres dies duos. is ergo Leo, ut prae-
 misimus, eodem anno eiusdem indictionis nonae mensis Iunii die de-
 cimo octavo simul cum animae mortem obiit corporis, cui in tyran-
 nidis summa potestate occupanda filius Constantinus suffectus est.
 porro mala omnia quae sub impio Leone Christianis contigerunt, quod
 ad rectam fidei sententiam et civillium rerum administrationem spectat,

Συρίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Κρήτην, ἣ τε τῆς Ἰταλίας ἀπο-
 στασία διὰ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν, σεισμοὶ τε καὶ λιμοὶ καὶ
 C λαιμοὶ καὶ ἔθνων ἐπανάστασεις, ἵνα τὰ κατὰ μέρος σιγήσω,
 ἐν τοῖς προλαβοῦσι δεδηλωταὶ κεφαλαίως. ἄξιον δὲ λοιπὸν
 ἐφεξῆς καὶ τοῦ δυσσεβεστάτου καὶ παραθλίου παιδὸς αὐτοῦ⁵
 τὰς ἀθεμίτους διεξελεθεῖν πράξεις, ἀνοσιορρογότερας καὶ θεαμ-
 σήτους οὐσας, φιλαληθῶς δ' ὄμως, ὡς ἐφορῶντος καὶ ἐπι-
 βλέποντος τοῦ παντεπόπου θεοῦ, καὶ ἀπερίττως, εἰς ἀφέλειαν
 τοῖς μετέπειτα καὶ τοῖς νῦν πλανωμένοις ἀθλίους καὶ ἀτε-
 σθάλοις ἀνδραρίοις εἰς τὴν τοῦ παρανομιώτατου βδελυρῶν
 κακοδοξίαν, τὰ ἀπὸ τῆς δεκάτης λέγοντας ἰνδικτιῶνος ἔτους
 πρώτου τῆς αὐτοῦ βασιλείας. αὐτὸς γὰρ ὁ πανώλης καὶ
 D ἐμβρόντητος αἰμοβόρος τε καὶ ἀγριώτατος θῆρ, τυραννικῶς
 καὶ οὐκ ἐννόμως τῷ κράτει χρησόμενος, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ
 θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀχράντου¹⁵
 καὶ παναγίας μητρὸς αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων διδύσεται,
 μαγείαις δὲ καὶ ἀσελγείαις καὶ αἰμοθυσίαις καβαλλίαις τε
 κόπροις καὶ οὖροις ἀπατώμενος, μαλακίαις τε μὴν καὶ δαι-
 μόνων ἐπικλήσει χαίρων, καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ψυχοφθόροις

4. δὲ add. ex A. 7. καὶ ἐπιβλ. om. A. 8. παντεπόπου A,
 παντόπου vulg. 9. ἀθλίους om. A. 12. τῆς αὐτοῦ βασ.
 om. A. 13. θῆρ add. ex A. 16. διδύσεται, μαγείαις δὲ καὶ
 A, διδύσεται μαγείαις, καὶ vulg. 17. αἰμοθυσίαις A f, αἰμο-
 θυσίαις vulg.

quae videlicet excogitata in Syriam, Calabriam et Cretam turpis lucri
 et avaritiae arte. ad haec ex prava eius opinione orta Italiae dese-
 ctio, terrae motus, annonae penuria, pestilentiae, provinciarum rebel-
 liones, ut privatas quasque calamitates praeteream, superioribus capiti-
 bus enarratae sunt. nunc irreligiosissimi et infelicis undequaque filii eius
 nefaria gesta, sceleratiora multo deoque magis invisae decet recensere.
 ex veritatis tamen oraculis, ceu in dei cuncta inspicientis ac intime
 penetrantis conspectu positi, nulla vel rei superfluae accessione facta,
 quod nimirum quum posteris, tum misellis atque improbis homina-
 ciouibus secundum execrandam iniquissimi imperatoris sententiam er-
 rantibus prodesse queat, quae ab indictione decima et primo imperii
 eius anno deinceps gesta sunt fideliter, enarrabimus. ipse siquidem
 perditissimus ac mente plane stupefactus, sive potius sanguinaria ac
 crudelissima fera, tyranni, non legitimi imperatoris more imperium
 administrans, a deo imprimis et servatore nostro Iesu Christo, et ab
 immaculata et sanctissima eius matre, et a sanctis omnibus, mala
 praestigiarum arte affectata, impuritatibus, effuso victimarum cruore,
 equinis stercoreibus et lotiis seductus, obacoenis tactibus, et daemoni-
 bus invocandis assuetus ab infantia, studiis deinceps omnibus, quae

ἐπιτηδεύμασιν ἐκ νεαρῆς ἡλικίας συζήσας· ἐπεὶ δὲ τὴν πα- V. 276
 τρικὴν ἀρχὴν σὺν τῇ κακίᾳ παρέλαβεν, τί δεῖ λέγειν, ὅσην ἐκ
 προοιμίων ὁ παμμίαιρος τὴν κακίαν ἐκίσσησεν, καὶ εἰς προῦ- P. 347
 πτον αὐτὴν καὶ ἐναέριον ἀνερρίπισε φλόγα; οὐ μικρὰ γὰρ
 5 ταύτην βλέποντας τοὺς Χριστιανοὺς κατέλαβεν ἀθυμία, ὥστε
 πάντας ἐκ προοιμίων εὐθύς δι' ἰταμότητα μισῆσαι αὐτόν, καὶ
 Ἀρταβάσδω κουροπαλάτῃ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου προστεθῆ-
 ναι γαμβρῶ τε αὐτοῦ ὄντι ἐπ' ἀδελφῇ Ἄννῃ, καὶ τὴν βυσι-
 λείαν αὐτῷ ὡς ὀρθοδόξῳ παραδοῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀντι-
 10 λεν Ἰσαμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τοὺς κατὰ πᾶσαν πόλιν τῆς
 ἐπ' αὐτοῦ ἀρχῆς αἰχμαλώτους Χριστιανοὺς, ἐν οἷς καὶ Εὐ-
 στάθιος ὁ μακάριος υἱὸς Μαρίνου τοῦ περιβλέπτου πατρικίου
 πολλὰ βιασθεῖς, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰληκερινῇ πίστιν μὴ ἀρνησάμε- B
 νος, μάρτυς ἀληθῆς ἀνεδείχθη εἰς Χαράν πόλιν οὖσαν τῆς
 15 Μεσοποταμίας ἐπίσημον, ἔνθα καὶ τὰ τίμια αὐτοῦ καὶ
 ἄγια λείψανα ἰάσεις παντοίας ἐπιτελοῦσι θεῖα χάριτι· καὶ
 πολλοὶ ἕτεροι διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐν Χριστῷ ἑτελειώ-
 θησαν.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α΄.

A. M. 6233

20 Τοῦτῳ τῷ ἔτει ὁ διώκτης τῶν πατροπαραδότων Θεσμῶν C

8. γαμβρῶ τε αὐτοῦ A, γαμβροῦ τε αὐτῷ vulg.

10. πᾶσαν

πόλιν A, πόλ. πᾶσ. vulg.

11. καὶ add. ex A.

12. Μαρια-

νοῦ A. 14. Χαράν A.

animam perdunt et perniciem ingerunt, a primis annis innutritus fuit. postquam vero paternam potestatem eiusque simul impietatem haereditario iure adiit, quis explicare valeat, quas malitiae turbas ab ipsis primordiis scelestus ille ac piaculis omnibus infectus moverit, et quas per universum orbem, tanquam per aeris spatium, malorum evoiuverit flammis? non levis etenim incendiorum huiusmodi spectatores tristitia et animorum consternatio incessit, adeo ut ab imperii statim principio propter innatam truculentiam omnes exosum habuerint, et in Artabasdum curopalatem et Opsicii comitem et ob locatam sororem Annam eius generum, ceu rectum de fide sensum iugiter retinentem, bene affecti imperium studuerint transferendum. caeterum eodem anno Isam Arabum princeps Christianos captivos per singulas ditionis suae urbes ad unum interfecit, inter quos beatus Eustathius Marini spectabilis patricii filius multa passus tormenta, nec sinceram suam fidem ob id eiurans, in Charan celebri Mesopotamiae urbe, verus atque illustris martyr eluxit, ubi venerandae sanctaeque eius reliquiae, gratia dei opitulante, omnis generis praebent medelam. sed et multi alii per martyrium effuso sanguine consummati sunt.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 733

Hoc anno dei iudicio ita ordinante, et offensarum nostrarum mul-

Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν θείοις κρίμασι καὶ πλήθει πταισμάτων ἡμῶν. τῷ οὖν Ἰουνίῳ μηνί, εἰκοστή ἐβδόμη τῆς ἐπέκεινα δεκάτης Ἰνδικτιῶνος, ἐξελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ Ὀψικίου κατὰ τῶν Ἀράβων, ἦλθεν ἐν τῇ λεγομένῃ Κρασῷ. τοῦ δὲ Ἀρταβάσδου ἐν τῷ Δορυλαίῳ μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ ὄντος, ἐπαβλέποντο ἀλλήλοισι. ἀποστείλας δὲ Κωνσταντῖνος πρὸς αὐτόν, ἤτελλο τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ κερμθῆναι αὐτῷ, ὡς, ὅτε ἀνεπιούς αὐτοῦ, πῶθ' ἴδειν αὐτούς. σκοπὸς δὲ ἦν αὐτῷ κατασχεῖν αὐτούς καὶ φρουρῆσαι. ὁ δὲ τὸν δόλον τοῖσας καὶ ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ γινώσκων τε τὴν ἄμετρον πονηρίαν αὐτοῦ, διαλαλήσας τε τῷ λαῷ καὶ κείσας, ἄρμησε κατ' αὐτοῦ σὺν παντὶ τῷ πλήθει, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Βησῆρ τὸν σαφακηνόφρονα προὔπαντήσαντα ῥωμφαίᾳ ἀνέειλεν· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος παρίππιν εὐρῶν ἐστρωμένον καὶ ἐπιβὰς αὐτοῦ, ἔφυγεν εἰς τὸ Ἀμάριον, καὶ προσδραμὼν τῷ Θέματι τῶν

P. 348 *ἀνατολικῶν στρατηγησομένων τότε ὑπὸ τοῦ Λογγίνου περιωρίζεται ὑπ' αὐτῶν, δεξιούται τε τούτους μεγάλας ὑποσχέσεις καὶ πρὸς Σισιννάκιον ἀποστέλλει εὐθύς στρατηγὸν ὄντα τὸ τηρικαῦτα τοῦ Θέματος τῶν Θρακησίων, καὶ κείθει αὐτοὺς συμμαχῆσαι αὐτῷ. ἐπεῦθεν οὖν μάχαι δεινόταται καὶ ἀ-*

9. τὸν add. ex A. 13. ῥωμφ. A. 14. εἰς αὐτὸ A e, ἐκ' αὐτὸ f. 16. Λαγκίνου A. 18. τὸ τηρικ. A, τοῦ τηρ. vulg. 19. τοῦ add. ex A.

titulive poenas provocante, patriorum institutorum persecutor Constantinus imperium accepit. mensis itaque Iunii die vicesimo septimo ad insequentem indictionem decimam pertinente, adversus Arabes circa Opsicii regionem expeditione suscepta, ad urbem, quae Crasus dicitur, venit. cum vero Artabasdu Opsicii militum manu comitatus Dorylaei versaretur, mutuum de se sibi invicem suspicionem ingerebant. Constantinus autem missis ad Artabasdu litteris, filios eius, ceu nepotes ex sorore, et quasi videndi eos avidus, ad se transmitti postulavit. id autem eius animo inerat consilium, ut pueros retineret et servaret sub custodia. ille dolum subodoratus, et de rebus suis desperans, ceu inexplicabilem eius nequitiam expertus, exercitum alloquitur, et ad res novandas inducit, ac mox cum copiis omnibus adversus eum suscipit profectionem, primoque belli impetu Beser Sarcenicæ doctrina infectum sibi obviam factum ferro obruncavit. Constantinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum conscendit, et in Amorium se fuga surripit, tum vero ad orientaliū thema, cui tunc Longinus praeerat, se recipiens, de salute securitatem accipit, ac vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur. inde continuo ad Sissinnacium, eiusdem Thracensium thematis ducem, mittit, qui secum eos militare suaderet. hinc imperii in se ipsum armati saevissimae

Θοπλισμοὶ γίνονται τοῖς ὑπηκόοις, ἐκατέρων βασιλέων ἀναγορευομένων. Ἀρτάβαδος δὲ γράφει πρὸς Θεοφάνη τὸν πατρίκιον καὶ μάγιστρον ἐκ προσώπου ὄντα ἐν τῇ πόλει διὰ Θαλασσίου σιλεντιαρίου τὰ πραχθέντα. ὁ δὲ προσκείμενος V. 277

- 5 Ἀρταβάσδω, σωρεύσας τὸν λαὸν ἐντοῖς κατηχουμένοις τῆς μεγά-
λης ἐκκλησίας, καὶ διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ λεχθέντος Θαλασ-
σίου πείθει πάντας, ὡς ὁ βασιλεὺς τέθνηκεν, Ἀρτάβαδος δὲ
ὑπὸ τῶν θεμάτων ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. τότε πᾶς ὁ λαὸς σὺν
Ἀναστάσιω τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ ἀναθέματι καὶ ἀνα-
10 σκαφῇ ἔβαλλον αὐτόν, ὡς ἀλάστορα καὶ ἄθεον, καὶ ἀστείως
τὴν αὐτοῦ ἐδέξαντο σφαγὴν, ὡς μεγίστον κακοῦ λυτρωθέντες,
Ἀρτάβαδον δὲ ἀνεκήρυττον βασιλέα, ὡς ὀρθόδοξον καὶ θείων
δογμάτων ὑπέρμαχον. εὐθέως οὖν ἀποστέλλει ὁ Μουούτης
ἐν τοῖς Θρακώοις μέρεσι πρὸς Νικηφόρον τὸν ἴδιον υἱὸν στρα-
15 τηγούντα τῆς Θράκης τοῦ συνελάσαι τὸ ἐκεῖος στρατόπεδον C
πρὸς φυλακὴν τῆς πόλεως. κλείσας οὖν τὰς τῶν τειχέων πύ-
λας καὶ βίγλας θέμενος, τοὺς φίλους τε Κωνσταντίνου χειρω-
σάμενος, τύψας καὶ κουρεύσας, εἰς φυλακὰς ἀπέθετο. τοῦ δὲ
Ἀρταβάσδου μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ ἐν τῇ πόλει εἰσελθόντος,
20 κατέλαβεν καὶ Κωνσταντῖνος ἐν τῇ Χρυσόπολει μετὰ τῶν δύο

1. Ἐκατέρων A, τῶν ἔκ. vulg. 2. τὸν add. ex A. 6. δι'
Ἀθανασίου A f. 9. τῷ add. ex A. 10. ἀντίθεον A. 11.
τὴν add. ex A, item paulo post δὲ.

pugnae civiumque ad invicem conflictus, imperatoribus duobus renunciatis et ex aequo de potestate contendentibus. interim Artabadius Theophani patricio et magistro, qui imperatoris vices in urbe gerebat, omnia quae gesta fuerant, per Thalassium silentiarium denunciavit. is Artabado bene affectus, ad maguae ecclesiae catechumena populo collecto tum litteris tum praedicti Thalassii testimonio, imperatorem fato functum et Artabasdam a thematibus imperatorem salutatum suadet. confestim populus universus Anastasio falsi nominis patriarcha duce diris et maledictis, ceu naturae monstrum et a deo alienum, Constantinum insequitur, caedem eius quasi ingenti malo liberati gratanter excipit, et Artabasdam, velut orthodoxum et sacrorum dogmatum defensorem, imperatorem proclamat. his ita gestis Monutes Nicephorum filium Thraciae ducem, ut eius provinciae exercitum ad urbem custodiendam adduceret, misit, tum moenium portis subinde firmiter obseratis, dispositisque ad ea vigiliis, mox Constantini amicos comprehendens verberibus et capillorum detonatione castigatos in carceres detrussit. Artabado vero cum Opsicii copiis urbem iam ingresso, Constantinus thematibus duobus, Thracensium, dico, et orientalium, stipatus Chrysopolim advenit cumque nil

θεμάτων, θρηνησίων τε, φημί, καὶ ἀνατολικῶν, καὶ μηδὲν ἰσχύσας ὑπέστρεψεν, καὶ ἐχείμασεν εἰς τὸ Ἀμώφιον. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀεστεγήλωσεν. οἱ δὲ Ἀραβες αἰσθόμενοι τὴν τοῦτων κατ' ἀλλήλων **Δ**μάχην, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἐποίησαντο εἰς Ῥωμαίαν, τοῦ **5** Σουλεϊμάν στρατηγοῦντος αὐτοῖς. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ψευδοῦντος πατριάρχης κρατήσας τὰ τίμια καὶ ζωσκοιὰ ξύλα ἔφερε τῷ λαῷ, ὅτι μὰ τὸν προσηλωθέντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μὲν εἶπεν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ υἷὸν Θεοῦ εἶναι ὃν ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψαλὸν ἄνθρωπον. ἡ γὰρ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ μήτηρ μου ἡ Μαρία. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέστησαν αὐτόν.

A.M. 6234 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α'.

P. 349 Τούτῳ τῷ ἔτει τέθηκεν Ἰσαὺ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. **10** αὗτος τὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ μὲ χρόνους χηρενοῦσαν, κωλύοντων τῶν Ἀράβων γενέσθαι πατριάρχην ἐν αὐτῇ, ἔχων τιὰ προσφιλῆ μονάζοντα Σύρον, ὀνόματι Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, εὐλαβῆ δέ, τοὺς κατὰ τὴν ἐφῆσεν Χριστιανούς, εἶπερ θέλοιεν συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πατριάρχην*, **20** ψηφισασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ θεόθεν τοῦτο νομίσα-

4. κατὰλλλον Α. 19. τὴν add. ex A. 21. αὐτὸν Στ. — — — γενέσθαι om. e f.

proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hiberna duxit. interim Artabasus sacras imagines per singulas civitates erexit. occasione vero duorum principum de rerum summa ad invicem contendentium, Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum praedam e Romanorum terris abduxerunt. caeterum Anastasius falso nomine patriarcha, veneranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito iusiurando coram plebe disseruit: per eum, qui lignis istis suffixus est, ita mihi dixit imperator, ne dei filium, quem genuit Maria, quique Christus dicitur, uspiam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem. eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater mea Maria genuit. his auditis populus universus eum imperio abdicatum pronuntiavit.

A.C. 734 Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno Isam Arabum dux mortuus est. is sanctam Antiochiae ecclesiam pastore iam annos 40 viduatam, Arabibus nimirum patriarcham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. quempiam etenim monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusticum quidem, at pietate clarum, Christianis in oriente positus, si modo hunc admitterent, patriarcham eligendi liberam fecit potestatem. illi divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochen-

τες γενέσθαι χειροτονοῦσιν αὐτὸν ἐν τῇ Θρόνῳ Θεουπόλεως.
καὶ κείθεν ἕως τοῦ νῦν διέδραμεν τὸ ἀκώλυτον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεκράτησεν Οὐαλιδ υἱὸς Ἰσαμ τῆς Ἀρά-
βων ἀρχῆς· πρὸς δὲ Κωνσταντῖνος Ἀνδρέαν σπαθάριον,
5 Ἀρτάβασδος δὲ Γρηγόριον λογοθέτην ἐξέπεμψαν, τὰ πρὸς
συμμαχίαν ζητοῦντες ἀμφοτέροι· ἀβροχίας δὲ πολλῆς γενο- C
μένης καὶ σεισμοῦ κατὰ τόπους, ὡς ἐνωθῆναι ὄρη πρὸς ἄλ-
ληλα κατὰ τὴν ἔρημον Σαβῶ, καὶ κόμας ὑπὸ γῆν καταπτω- V. 278
θῆναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κοσμάς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
10 ὀρθοδόξησε σὺν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν μονοθελητῶν κα-
κοδοξίας, κρατησάσης ἀπὸ Κύρου τοῦ ἐπὶ Ἡρακλείου ἐπισκό-
που Ἀλεξανδρείας. ἐπεστράτευσε δὲ Γάμερ τὴν Ῥωμανίαν
μετὰ πλήθους Ἀράβων, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας, ὑπέστρε-
ψεν. ἐφάνη δὲ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ βορρᾶν μηνί
15 Ἰουνίῳ. Οὐαλιδ δὲ Πέτρον τὸν ἀγιώτατον μητροπολίτην Δα-
μασκοῦ γλωττοτομηθῆναι ἐκέλευσε, ὡς ἀναφανδὸν ἐλέγχοντα D
τὴν τῶν Ἀράβων καὶ Μανιχαίων δυσσέβειαν. ἐξώρισεν δὲ
αὐτὸν κατὰ τὴν εὐδαιμόνα Ἀραβίαν, ἐνθα καὶ τελειοῦται
μαρτυρήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τρανῶς ἐκφωνήσας τὴν θείαν
20 λειτουργίαν, ὡς οἱ διηγησάμενοί φασιν ἰδίαις ἀκοαῖς τοῦτο

2. τοῦ om. A. 8. καταποθῆναι A. 10. αὐτοῦ A e f, αὐτῆ
vulg. 12. Ἄμερ A. 14. ἐν τῷ οὐρανῷ add. ex A. 20.
τοῦτο add. ex A.

sium Theupoleos sede episcopum collocant, atque ita ad hodiernum
usque diem eligendo patriarchae nullum impedimentum a Saracenis
affertur.

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu potitus est, ad
quem Constantinus Andream spatharium, Artabasus vero Gregorium
logothetam, ambo suppetias sibi dari postulantes, miserunt. diuturna
vero imbris penuria et terrae motus varia loca adeo concusserunt, ut
in deserto Saba montium cacumina ad invicem colliderentur, et pagi
terra absorberentur. eodem etiam anno Cosmas Alexandriae patriar-
cha cum ipsa civitate, monotheletarum pravitate a Cyri, qui sub He-
raclio vixit, temporibus eam civitatem obtinente, abiurata, et errore
cognito ad orthodoxam ecclesiam rediit. porro Gamer Saracenorum
copiis comitatus in Romaniam impressionem fecit, et collecta ingenti
captivorum praeda, in patriam remeavit. mense Iunio signum ad septen-
trionalem caeli partem apparuit. porro Valid Petro sanctissimo Da-
masci metropolitae, ceu Arabum et Manichaeorum impietatem palam
arguenti, linguam praescindi iussit, et in felicem Arabiam exulem de-
portari. ibi pro Christo martyrium passus, distinctisque apertae lo-
quelae verbis sacrum celebrans, ut qui retulerunt proprio auditu se
percepisse confirmant, morte consummatur. eius aemulus et eiusdem

πεπληροφορησθαι. τούτου ζηλωτής και δμῶννμος Πέτρος, ὁ κατὰ τὸν Μαϊουμᾶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνεδείχθη χρόνοις, μάρτυς ὑπὲρ Χριστοῦ αὐτομόλως. νόσφ γὰρ συσχεθεῖς, προσεκαλέσατο τοὺς τῶν Ἀράβων ἄρχοντας, ἅτε συνήθεις αὐτῷ ὄντας, χαρτουλαρίφ τελοῦντι τῶν δημοσίων φόρων, καὶ φησι 5 πρὸς αὐτούς· τὸν μὲν ὑπὲρ τῆς ἐπισκέψεως μισθὸν παρὰ P. 350 Θεοῦ λάβοιτε, κἄν ἄπιστοι τυγχάνητε φίλοι. τῆς διαθήκης δέ μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι τοιαύτης ὁσσης· πᾶς δὲ μὴ πιστεύων εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τῆν ὁμοούσιον καὶ ζωαρχικὴν ἐν μονάδι τριάδα, πεπῆρωται τῆν ψυχὴν, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεώς ἐστιν ἄξιος. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μουαμὲδ ὁ ψευδοπροφήτης ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομος· ἀπόστητε οὖν, εἰ ἐμοὶ πείθεσθε μαρτυρομένην σήμερον ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆς ἐκείνου μυθολογίας. εὐνοῶ γὰρ ὑμῖν σήμερον, ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῆ 15 B τε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα θεολογοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαντες θάμβει τε καὶ μανίᾳ συσχεθέντες, μακροθυμεῖν ἔδοξαν, ὡς ἐκ τῆς νόσου παραφρονοῦντα τοῦτον οἰόμενοι· μετὰ δὲ τὸ διαγενέσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαλοφωνότερον ἀνε-

1. καὶ δμῶν. A, καὶ ὁ δμ. vulg. 2. αὐτοῖς] αὐτόθι A f. 3. αὐτόμολος A. 5. χαρτουλαρίφ τελ. A, χαρτουλαρίον τε τελ. vulg. 7. εἰ καὶ — τυγχάνητε A. τῆς add. ex A. 12. καὶ prius add. ex A. 14. σῆμ. ὑμῖν A, ὑμ. σῆμ. vulg. 18. παραφρονοῦντα — νόσου om. A. 19. μεγαλοφ. A, μεγαφ. vulg.

nominis consors Petrus apud Maiumam insigne pro Christo martyrium sub haec tempora sponte tulit. morbo quippe detentus, Arabum proceres, ceu ex chartularii publicorum vectigalium munere ipsis notus, sibi familiares ad privatam colloquium invitavit. tum is ad illos, vestrae huius, inquit, ad me visitandum profectionis mercedem a deo recipiatis precor: licet enim fidei luce privati, amici tamen estis censendi. testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse testes: qui non credit in patrem, filium et spiritum sanctum, consubstantialem et vivificam in unitate naturae personarum trinitatem, is animae oculis occaecatus est, et aeterno supplicio dignus. Muamed falsus vester vates et Antichristi praecursor eiusmodi exsistit. quambobrem si mihi nunc caelum et terram coram vobis obtestanti aliquatenus fidem adhibetis, fabulosam et deliram eius doctrinam ecurate. hoc necessitudinis erga vos meae praesens argumentum benevolam hoc admittite consilium, ne parem cum eo cruciatum sustineatis. Arabes sacros istos et pares alios sermones explicantem audientes, et una simul stupore et insaniam correpti, virum bene valere iusserunt, tanquam in mentis delirium eum lapsam arbitrati. is ubi vires ex

κράζειν· ἀνάθεμα Μουαμὲδ καὶ τῇ μυθογραφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 πᾶσι τοῖς πιστεῦουσιν αὐτῇ. τότε τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν
 ὑποστάς, μάρτυς ἀνεδείχθη. τοῦτον ἐγκωμίοις λόγων τετίμη-
 5 σορρόας διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἔν τε λόγῳ
 καὶ βίῳ χρυσαυγῇ χάριν, ὃν Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασι- C
 λεὺς ἐτησίῳ καθυπέβαλεν ἀναθέματι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν
 ἐν αὐτῷ ὁρθοδοξίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ παππικοῦ ὀνόματος αὐ-
 τοῦ Μανσοῦρ, ὃ ἐρμηνεύεται λελοτρωμένος, Μανζηρὸν Του-
 10 δαϊκῶ φρονήματι μετονομάσας τὸν νέον τῆς ἐκκλησίας διδά-
 σκαλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ Ἀρτάβασδος ἐπὶ τὰ μέρη
 τοῦ Ὀψικίου ἐξελθὼν, τὴν Ἀσίαν στρατολογήσας κατέλαβεν,
 ἐκπορθῶν αὐτήν. Κωνσταντῖνος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐκίνησεν
 15 κατ' αὐτοῦ. καταλαβὼν δὲ αὐτὸν εἰς τὰ μέρη τῆς Σάρδης
 ἀπὸ τοῦ Κελβιανοῦ ἀνερχόμενον καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτοῦ
 πόλεμον, τρέπει αὐτὸν καὶ καταδιώκει μέχρι Κυζίκου. ὁ δὲ D
 τὴν Κυζικὸν καταλαβὼν, καὶ εἰς δρόμωνα εἰσελθὼν, διασώ-
 ζεται ἐν τῇ πόλει. μηνὶ δὲ Αὐγούστῳ τῆς αὐτῆς ια' Ἰνδι- V. 279
 20 κτιῶνος Νικῆτας ὁ μονοστράτηγος υἱὸς Ἀρταβάσδου συμβαλὼν

1. καὶ τῇ A, ἐκ τῇ vulg. 5. ἐπανθοῦσαν[οὔσαν A. τοῦ
 πνεύματος — — — — ὑπερβ. ἐν αὐτῷ οἰμ. a. 10. ἐκκλησίας
 A, ἡλικίας vulg. 15. αὐτὸν add. ex A. 16. καὶ συμβ. A,
 συμβ. vulg.

infirmirate recepit, valida voce publice vociferari: anathema Muamed
 et fabulosae eius doctrinae credentibusque in eum omnibus. extem-
 plo gladii poenae suppositus, martyr declaratur. eum orationum sua-
 rum encomiis sanctus pater noster Ioannes, ob eloquii sanctitatisque
 velut aureo fulgore radiantem spiritualem gratiam Chrysorrhoeas recte
 cognominatus, celebravit. Ioannem etiam istum Constantinus impius
 imperator execrationibus annuatim renovatis ob eminentem illius in
 recta fide doctrinam subicere solebat, et Mansur auiti nominis, quod
 vertitur redemptus, vice, Manzerum novum ecclesiae doctorem sensu
 plane Iudaico vocabat.

Eiusdem etiam anni mense Maio ad Opsicii regionem profectus
 Artabasdu, Asiam, dum iter ageret, sub potestatem redegit, et pro-
 vinciam depopulatus est. eo comperto Constantinus copias in eum
 eduxit. ubi Sardium attigit fines a Celbiano redeuntem offendit, et
 manibus cum eo consertis, in fugam vertit, et ad Cyzicum usque in-
 sequitur. ille Cyzicum ingressus, dromonem subinde conscendit, et
 in urbem salvum se recipit. mense autem Augusto eiusdem undeci-
 mae Indictionis Artabadi filius supremus copiarum eius ductor ad
 Modrinen cum Constantino bello congressus fugam arripit, Tiridates

Κωνσταντίνῳ εἰς πόλεμον πρὸς τῇ Μοδρινῇ φεύγει τραπείς, καὶ τὸν μὲν πατρικίον Τηριδύτην τὸν Ἀρμένιον στρατιωτὴν γενναῖον ὑπάρχοντα καὶ ἐξάδελφον Ἀρταβάσδου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἄρχουσιν ἀνείλεν. ἑκατέρων δὲ τῶν μερῶν πτώσις οὐ μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιακῶν μαχησαμένων⁵ πρὸς ἀνατολικούς καὶ Θρακησίους τοὺς ὑπερμάχους τοῦ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἀρχέκακος διάβολος τοιαύτην κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἤγειρεν μανίαν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους πρὸς ἀλληλοσφαγίαις, ὥστε τέκνα κατὰ γονέων καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφῶν συγκινεῖσθαι ἀφειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηλεῶς ἐκπυρρίζειν τὰς ἀλλήλους ὑπαρχούσας στάσεις τε καὶ οἰκίας.

P. 351

A.M. 6235

Ἀράβων ἀρχηγῷ Οὐαλιδῷ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, καὶ πῶς Β κατῆλθεν εἰς τόπους. γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς εἰς τὰς Κασπίας πύλας· καὶ ἀνῆρέθη Οὐαλιδῷ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μηνὶ Ἀπριλίῳ 15, ἡμέρᾳ 6, ἄρξας ἔτος α΄, καὶ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Τῆ δὲ ὁ Λειψός. οὗτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐκράτησε τὴν Δαμασκόν, καὶ δεξιὰς ἔλαβεν τοῦ ἄρχου ἐκ τῶν κατὰ τὴν Δαμασκόν καὶ Περσίδα καὶ Αἴγυπτον Ἀράβων. Μαρονήσιος Μουαμεδ τὴν Ἀρμενίαν διέπων ἀκούσας ταῦτα, καταλαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχῶν τῷ δοκεῖν τῶν τε-

2. τῶν Ἀρμενίων A. 4. ἀνείλεν A, ἀνείλον vulg. δὲ add.
 εκ A. 9. ἀλληλοσφαγίας α. 11. τε add. ex A. 18. ἐκ
 τῶν mg. Par., ἐκ τοῦ vulg.

patricius Armenius milles generosus, Artabardi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit, Armeniorum et Armeniacorum adversus orientales et Thraceuses Constantini ius defendentes depugnantium caedes utrimque haud minima facta. calamitatis omnis auctor diabolus talem inter Christianos dementationem et caedes reciprocas sub haec tempora excitavit, ut filii adversus parentes, et fratres in fratres necem nullo sanguinis aut indulgentiae discrimine irruerent, suasque invicem ipsorum domus atque facultates citra illati damni sensum flammis perderent.

A. C. 735

Arabum ducis Validi annus primus.

Hoc anno in boreali caeli parte signum apparuit, pulvisque imbris instar in diversa loca decidit. ad Caspiae etiam portas terrae motus contigit. mensis Aprilis die decimo sexto, hebdomadae feria quinta, Validi Arabum factione sublatus post imperii annum unicum, cui filius Izid cognomento Leipsus, id est diminutus, successit. is maxima pecuniarum vi erogata, Damascum obtinuit, atque ab Arabibus, qui Damascum, Persidem et Aegyptum incolebant, dexteram in imperii confirmationem accepit. Marvann autem filius Muamed, Armeniae rector, his auditis Mesopotamiam occupat, filios Validi, ut videbatur, in tute-

κτων Ουαλίδ, καὶ ἐναντιόμενος τῷ Ἰζίδ. καὶ μετὰ μῆνας 8
 θνήσκει ὁ Ἰζίδ καταλείψας Ἀβραὶμ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπὶ C
 τῆς Δαμασκοῦ διαδόχον. τούτῳ παραταξάμενος Μαρουάμ
 ἔχων τοὺς τῆς Μεσοποταμίας ἔρχεται εἰς Ἐδεσσαν, κάκειθεν
 5 εἰς τὰ μέρη Δαμασκοῦ καὶ Ἀντιλιβάνου, εἰς κάμπον λεγόμε-
 νον Γαρίς. κάκει συμβαλὼν τῷ Σουλεϊμάν, [θνήσκει] παρὰ
 τῆ ποταμῶ Λιτᾶ, τοῦτ' ἔστι Κακῶ, τρέπει αὐτόν, καὶ ἀναιρεῖ
 χιλιάδας 4, καὶ μόνος Σουλεϊμάν μετ' ὀλίγων φυγὰς κατὰ
 τὴν Δαμασκὸν διασώζεται. εἰσελθὼν δὲ ἐν αὐτῇ ἀνείλεν τοὺς
 10 νιούους Ουαλίδ, ὃν ὑπερμαχεῖν ἐδόκει Μαρουάμ, καὶ ἐξῆλθεν
 τῆς Δαμασκοῦ, χρήματα σφετερισόμενος ἱκανά. καταλαβὼν
 δὲ καὶ Μαρουάμ τὴν Δαμασκὸν, ἀνείλεν πολλοὺς τῶν ὑπερ-
 εχόντων καὶ τοὺς συνεργήσαντας τῷ φόνῳ τοῦ Ουαλίδ καὶ D
 τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ ἄλλους ἠκρωτηρίασεν. τὰ δὲ χρήματα
 15 καὶ τοὺς θησαυροὺς ἅπαντας μετέστησεν εἰς Χαρρὰν τὴν πό-
 λιν Μεσοποταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ δεκάτῃ καὶ δευτέρῃ Ἰνδικτιῶν
 κατελθὼν Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὰ μέρη Χαλκηδόνος, ἀντιπέρα-
 σεν ἐν τοῖς Θρακίῳις μέρεσιν, Σισιννίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν
 20 Θρακησίῳν διὰ τῆς Ἀβύδου περάσαντος, καὶ τῷ χερσαίῳ τεί-

4. κάθειθεν A, ἐκείθεν vulg. 5. εἰς τόπον λεγ. A e. 6.
 θνήσκει — — Σουλεϊμάν om. A, θνήσκει omnino expungend-
 um videtur. 8. μετ' ὀλίγον A. 13. τοῦ Ἰλιδ vulg. 14.
 καὶ ἄλλους A, καὶ τοὺς ἄλλ. vulg. 20. τελεῖ A, τελεῖ vulg.

Iam accepturus, et Izid adversarium se oppositurus. post menses vero
 quinque moritur Izid, fratre suo Abraim Damasci successore relicto,
 adversus quem Marvam exercitum ex Mesopotamiae Arabibus instru-
 ens Edessam venit, indeque versus Damascus et Antilibanum in
 campum, qui dicitur Garis, praelioque ibi ad fluvium Litam, id est
 Malum, inito cum Sulimane, ipsum fugat, et ex eius copiis hominum
 viginti millia delet, adeo ut Suliman cum paucis ac ferme solus Dama-
 scum fugam arripuerit. is urbem ingressus filios Valid, quorum partes
 tueri Marvam videbatur, e medio sustulit, e medio pecuniarum vi
 sibi addicta loco excedit. Marvam demum Damascus perveniens,
 multos ex proceribus eosque etiamnum qui Valid et liberorum eius
 mortis se praeberant auctores interfecit, reliquos membris mutilatos
 vivere permisit, pecuniam autem omnesque thesauros Charram Meso-
 potamiae urbem transportavit.

Mense vero Septembri duodecima indictione Constantinus Chal-
 cedonem versus profectus, traiecto freto, in Thraciam perrexit, Sisini-
 nio Thracensium duce ad Abydum transfretaute, ac subinde Byzantii
 muros, qui continentem spectant, obsidente. is ubi Charsii portam

χει παρακαθίσαντος. και ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Χαρσίτου πόρταν διέδραμεν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης ἐαυτὸν τοῖς ὄχλοις ἐπιδικνύων, και πάλιν ὑπέστρεψεν, και ἠπλίκευσεν εἰς τὸν ἅγιον

P. 352 **Μάμαντα.** οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο στενοῦσθαι εἰς τὰς δαπάνας, και ἀποστειλας Ἀθανάσιον τὸν ἀσηκρήτις και Ἀρτά-5

V. 280 βασδον τὸν δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸ κομίσει δαπάνας διὰ σκαφῶν εὔρεν τούτους ὁ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν ἔξω τῆς Ἀβυδου, και τούτους κατασχὼν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνήγαγε, και τὸν μὲν οἶτον τοῖς ἰδίοις λαοῖς ἐδώρησατο, Ἀθανάσιον δὲ και Ἀρτάβασδον πικρατὰ ἐτύφλωσεν. μετὰ ταῦτα ἐδω-2

μασεν Ἀρτάβασδος ἀνοῖξαι τὰς τοῦ χειρσαίου τείχους πόρτας, και συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου. και γενομένης συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ τοῦ Ἀρταβασδου, και πολλοὶ Β ἀπέθανον, ἐν οἷς και ὁ Μονούτης· κατασκευάσας δὲ Ἀρτάβασδος κακκαβοπορφύρους ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα 5 κατὰ τοῦ στόλου τῶν Κιβυρραιωτῶν, και ἀπῆλυσεν αὐτούς. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πρᾶθῆναι τὸν μῦδιον τῆς κριθῆς νομισμάτων δώδεκα, τοῦ δὲ ὄσπριου ἐν-νεακαίδεκα, τοῦ δὲ κόγχρου και τοῦ λουπίνου νομισμάτων ὀκτώ, τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, και ὁ ἕξστης 2

1. πόρταν A, πόρτην vulg. 7. Κυβερρωτῶν A. 14. ὁ add. ex A. 15. κακκαβοπορφύρους A. 16. ἀπῆλασεν A, ἀπῆλασαν vulg. 17. ἐγέν. δὲ A, και ἐγ. δὲ vulg. 18. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. utrobique. τοῦ δὲ ὄσπριου νομ. ἐγγ. add. ex A.

attigit, exinde ad aliam, quae Aurea nominatur, plebi se ipsum palam ostendens excurrit, ac confestim reversus ad sanctum Mamantem applicuit. cives interea annonae penuria premi coepere, quamobrem Athanasium a secretis et Artabasdam domesticum ad com meatum naviculis in urbem advehendum Artabasdam misit, quos cum Cibirrhaeotarum classis extra Abydi angustias obviam habuisset, detentos ad imperatorem conduxit, qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero et Artabasdam extemplo lucis iacturam luere iussit. postmodum Artabasdam terrestriis portas eiusque vias sibi liberas reddere, et cum Constantino manus conserere decrevit. quare inuito praelio, fusus est Artabasdi exercitus, plurimique, inter quos Monutes, desiderati. tum Artabasdam biremes in cacabis Graecum ignem ferentes instruens, ad sanctum Mamantem adversus Cibirrhaeotarum classem summisit, quae etiamnum repulsae sunt, et retorsum actae. porro fames ingens urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, leguminum novemdecim, millii lupinorumque octo aestimaretur, olei quinque librae nummo integro, vini sextarius dimidio veniret. populo itaque penuria cibi pereunte,

τοῦ αἰῶνος τοῦ σημισίου. τοῦ δὲ λαοῦ θνήσκοντος ἠναγκά-
 σθη Ἀρτάβασδος ἀπολύειν αὐτοὺς, πρὸς τὸ ἐξέρχεσθαι τῆς
 πόλεως. ἐπιτηρῶν δὲ τὰ πρόσωπα, τοὺς μὲν ἐκώλυσεν. ὅθεν
 5 τινὲς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ἐκάλυπτον, καὶ γυναικίαν στολὴν
 περιεβάλλοντο, οἱ δὲ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ οὕτως ἠδύναντο C
 λαθεῖν καὶ ἐξελθεῖν. Νικήτας δὲ ὁ μονοστράτηγος ἐπισωρευ-
 σας τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ἀπὸ Μοδρινῆς σκορπισθέντα, ἦλθεν
 ἕως Χρυσοπόλεως, καὶ ὑποστρέφοντος αὐτοῦ, περάσας ὁ βα-
 10 σιλεὺς κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ καταλαβὼν αὐτὸν ἐν Νι-
 κομηδεῖα, ἐχειρώσατο αὐτὸν σὺν τῷ ἀποεπισκόπῳ κουράτωρι
 Μαρκελλίνῳ, ὃν παραντὰ ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσεν. τὸν δὲ
 μονοστράτηγον πεδήσας διὰ τοῦ τείχους τῷ πατρὶ ἐπεδεί-
 15 κνυεν. τῇ δὲ δευτέρᾳ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἄφνω παρατα-
 ξάμενος τῇ δειλῇ διὰ τοῦ χερσαίου τείχους τὴν πόλιν παρέ-
 15 λαβεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἅμα τῷ πατρικίῳ Βακταγείῳ εἰς
 χελάνδιον εἰσελθὼν πρὸς τὸ παρὸν ἦλθεν εἰς τὸ Ὀψίκιον, καὶ
 ἀπελθὼν εἰς τὸ κάστρον Πουζάνης ἑαυτὸν ἐνέκλεισεν. οὗς
 χειρωσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀρτάβασδον σὺν τοῖς δυ-
 σὶν υἱοῖς αὐτοῦ ἐτύφλωσεν, τὸν δὲ Βακτάγειον ἐν τῷ Κυνη-

1. σημισίου A, σημισίου vulg. 4. ἐκάλυπτον] ἐκώλυσαν A a f.
 5. περιεβάλλοντο A a, προσεβάλλοντο vulg. post σχῆμα vulgo
 iterum legitur: καὶ γυναικίαν στολὴν, non item in A. 10.
 ἀπὸ ἐπισκόπων A, ἀπὸ ἐπισκόπου f. 11. Μαρκελλίνῳ A a f,
 Μαρκελλίῳ vulg. 13. μηνὸς μόνος ἄφνω A a f. 15. Βα-
 κταγείῳ A. 16. ἦλθεν A, ἐξῆλθεν vulg. 19. τὸν δὲ B. A,
 τὸν B. δὲ vulg.

coactus est Artabasdus publicam ex urbe migrandi potestatem facere, verum exeuntium observatis vultibus, quosdam detinuit, unde nonnulli vel facie velata, vel ementita mulierum larva usi exitum sibi facilem meruere, illi monasticum habitum, alii foeminarum cultum sibi composuerunt, atque ita sub eo latere, et egressum suffurari valuerunt. caeterum Nicetas militiae supremus dux copiis ad Modrinem prius dispersis iterum collectis, Chrysopolim usque venit, cumque inde pedem referret, traiciens imperator ipsum a tergo insequutus est, eumque ad Nicomediam tandem assequutus, vivum cepit, una cum Marcellino, qui ex episcopo curator evaserat, quem illico capitis damnavit, at supremum militiae ducem vinculis de muro suspensum patri videndum ostentabat. demum Novembris die secundo aciebus ex improviso sub vesperam instructis, urbem per terrestrem murum invasit. Artabasdus autem una cum Bactagio patricio chelandium conscendens, ad Opsicium in praesens tempus recessit, exindeque ad Puzanae castrum digressus in eo inclusum se communivit. quos cum imperator comprehendisset, Artabasdum quidem una cum eius

γεῖφ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὴν τούτου κεφαλὴν ἐν τῷ Μιλίῳ
 ἐκρέμασεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. μετὰ δὲ τριάκοντα ἔτη ὁ μη-
 σικάκος καὶ ὕσπλαγγνος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὴν ἐπι-
 τοῦ γυναῖκα ἐν τῇ μονῇ τῆς Χώρας, ἐκεῖσε γὰρ ἦν ταφεῖς.
 P. 353 καὶ ἀνασκάψαι αὐτοῦ τὰ ὄσῳ, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ καλλιῶ βα-
 στάσαι, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελαγίου μνήματα μετὰ τῶν
 βιοθανάτων ῥίψαι. ὦ τῆς ἀπανθρωπίας! πολλοὺς δὲ καὶ
 ἄλλους Ἀρταβασίδω συμμαχῆσαντας τῶν προυχόντων ἀνείλεν
 ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐχειροκόπησεν καὶ
 ἐποδοκόπησεν. ἐπέτρεψεν δὲ τοῖς σὺν αὐτῷ εἰσελθούσιν ἔξω-
 τικοῖς ἄρχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους καὶ διαρπάσαι τὰς
 οὐσίας τῶν πολιτῶν. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναρίθμητα δευρὶ
 ἐπεδείξατο τῇ πόλει. ἱππικὸν δὲ ποιήσας εἰσέγαγεν Ἀρτι-
 V. 281 βασδον σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις δεδεμένους διὰ
 Β τοῦ διῖπκίου ἄμα Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ τῷ
 φλωθέντι δημοσίως καὶ ἐπὶ ὄνου ἐξανάστροφα καθημένῳ, ὅτι
 εἰς τὸ ἱππικὸν εἰσαγαγὼν ἐπόμπενυσεν. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφρονος
 αὐτοῦ ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἱερωσύνης
 ἐκάθισεν. Σισίνιον δὲ τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν τῶν
 Θρακησίων πολλὰ συνδραμόντα αὐτῷ καὶ συναγωνισάμενῳ,

3. ἑαυτοῦ A f, αὐτοῦ vulg. 12. ἄλλα add. ex A. 14. δὲ
 τοῦ ἱππικοῦ A. 17. εἰσαγαγὼν A, ἐξαγαγὼν vulg. ἐπέ-
 φρων f.

duobus filiis excaecavit, Bactagium vero ad ferarum venatum capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. de-
 mum vero post annos triginta iniuriarum memor et inclemens impe-
 rator in Chorae monasterium uxorem eius se conferre, in eo siqui-
 dem sepultus iacebat Bactagius, et eius ossa tumulo eruta proprio pallio deportata ad ea quae Pelagii vocitantur monumenta una cum
 iis qui sibi ipsis conscias manus intulerant proicere compulit. o factum prorsus inhumanum! multos insuper alios ex proceribus, qui Artabadi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculos effodit, ma-
 nus istis, aliis pedes abscidit. ad haec extraneis quos secum in ur-
 bem introduxit nobilibus civium domos penetrare, et eorum facultates pro arbitratu sibi abripere permisit, ac denique infinita damna civitati intulit. celebratis etiam in circo ludis equestribus Artaba-
 dum una cum filiis et amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium falsi nominis patriarcham oculis privatum, et asino facie ad caudam versa insidentem publice per medium circi stadium invexit, et de iis ludibrii triumphum egit. caeterum Anastasium ceu sententiae suae sectatorem probe subactum et renovandae poenae timore emendatum in sacerdotii sedem restituit. Sisinnium etiam patricium et Thracen-
 sium ducem (quo adiutore ac simul praeliante imperium recepit) con-

ἔξάδελφόν τε αὐτοῦ ὄντα, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν-
φλωσεν τῇ τοῦ Θεοῦ δικαίᾳ κρίσει. ὁ γὰρ βοηθῶν τῷ ἄσεβῆι
ἐμπροσθεῖται εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον. C

Ἀράβων ἀρχηγῶ Μαρουάμ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεο- A. M. 6236
5 φυλάκτου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κομήτης μέγας κατὰ τὴν Συρίαν ἐφάνη.
καὶ ἐστασίασεν Θεβίτ κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ Λαχάκ ὁ τῶν
Ἀρουρητῶν· οὗς χειρωσάμενος Μαρουάμ ἀνέλεν ἐν τοῖς
ὄρισις Ἐμεσῆς μετὰ πλήθους πολεμιστῶν χιλιάδων ἰβ. τῷ δ'
10 αὐτῷ ἔτει παρακλήσει τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐφίας συνεχώρη-
σεν χειροτονηθῆναι Θεοφύλακτον πρεσβύτερον Ἐδεσηνῶν πα- D
τριαρχῆν Ἀντιοχείας κοιμηθέντος Στεφάνου, καὶ τοῦτον γράμ-
μασι καθολικοῖς τιμᾶσθαι προσέταξεν παρὰ τῶν Ἀράβων.
χαρίσμασι γὰρ πνευματικοῖς ἐκεκόσμητο, μάλιστα δὲ τοῖς τῆς
15 σωφροσύνης. ἐν Ἐμεσῇ δὲ ῥέ Χαλβανούς ἐφούρκισε, τὸν δὲ
Ἄβας τὰ πολλὰ τῶν Χριστιανῶν αἵματα ἐκχύσαντα, καὶ πολ-
λοὺς τόπους πορθήσαντα καὶ αἰχμαλωτίσαντα ἀναίρει ἐν τῇ
φυλακῇ. σταλέντος γὰρ πρὸς αὐτὸν τινος Αἰθίοπος ὑπὸ Μα-
ρουάμ ἐπὶ τούτῳ, θύλακα πλήσας ἄσβεστου ζώσης εἰσῆλθεν
20 πρὸς αὐτόν· καὶ τοῦτον τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς αὐτοῦ ῥισίν

2. τῷ ἀσεβῆι A, τὸν ἀσεβῆ vulg. 7. κατὰ τοῦ M. A, κατὰ
τὸν M. vulg. καὶ Λαχάκ — — Μαρουάμ om. A. 8.
ἀνέλεν] καὶ ἀνῆλθεν A. 9. χιλιάδων A, χιλιάδας vulg. 10.
τῆς ἐφίας add. ex A. 11. Ἐδεσηνῶν A, Ἐδεσηνὸν vulg. 14.
τοῖς τῆς σωφροσύνης A f, σωφροσύνη vulg. 15. Χαλβένους A.
τὸν δὲ Ἄβας τὰ om. A e f. 16. αἵματα A, αἱμάτων vulg.

sobrinum licet et amicum post dies quadraginta iusto dei iudicio
oculis damnavit. qui enim impio fert suppetias, in manus eius, ut
scriptura testatur, incidit.

Arabum ducis Marvam, Antiochiae episcopi Theophylacti annus A. C. 736
primus.

Hoc anno cometes ingens penes Syriam in caelo visus est. The-
bit et Dachac Aruritarum princeps adversus Marvam seditionem ex-
citavit. Marvam eos comprehensus cum viris militaribus ad duodecim
millia circa limites Emesae trucidavit. hoc etiam anno idem Marvam
Christianis orientalibus postulantiibus Theophylactum presbyterum
Edessenum Antiochiae patriarcham post Stephani obitum ordinari per-
misit, eundemque publicis litteris honorifice ab Arabibus salutari san-
xit, spiritualibus siquidem gratis temperantiaque maxime ornatus
erat. Chalbanos insuper centum et viginti suspendio damnavit apud
Emesam, Abam autem effusi Christianorum sanguinis reum, multaque
loca passim depopulatum et depraedatum in carcere occidit. Aethiops
enim quidam a Marvam missus saccum viva calce oppletum eius ca-

P. 354 περιθεις ἀπέπνευξεν αὐτόν, δικαίαν ἐφευρών τῷ γόητι τιμο-
ρίαν. μαγεία γὰρ καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει πολλά κατὰ
Χριστιανῶν κακὰ ἐτεκτήνατο. οὗτος καὶ τῷ αἵματι Οὐαλιδ
ἐκοινώνησεν.

A.M. 6237 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμάν συναΐξας τὰ στρατεύματα αὐ- 5
τοῦ, αὐθις τῷ Μαρονάμ συμβύλλει, καὶ ἤττάται ἀποβαλὼν
τοῦ ἰδίου λαοῦ χιλιάδας ζ', καὶ φηγύς εἰς Παλμύραν διασω-
ζεται, κἀκεῖθεν εἰς Περσίδα. ἐστασίασαν δὲ οἱ Ἑμεσηνοὶ καὶ
οἱ Ἡλιοσπολίται καὶ Δαμοσκηνοὶ τὴς πόλεις τῷ Μαρονάμ
ἀποκλείσαντες· ὃς τὸν μὲν αὐτοῦ υἱὸν κατὰ τοῦ Λαχάκ 10
B ἀποστείλας μετὰ δυνάμεως, αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑμεσαν ἦλθεν, ἦν
ἐν τέτραισι μηνὶ παρέλαβεν. ὁ δὲ Λαχάκ μετὰ πλείστης δυ-
νάμειος ἤρχετο. ὁ δὲ Μαρονάμ συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν
Μεσοποταμίαν μετὰ τὸ πολλοὺς ἀναιρεθῆναι τῶν σὺν αὐτῷ
τούτων συλλαβῶν κτείνει· ἐν τούτοις Κωνσταντίνος Γερμα- 15
νίκειαν παρέλαβεν ἐπιστρατεύσας τὴν Συρίαν καὶ Λουλιχίαν
ἄδειαν εὐρών διὰ τὴν τῶν βαρβάρων πρὸς ἀλλήλους μάχην.
λόγῳ δὲ τοῦς ἐν αὐταῖς Ἄραβας ἀποστείλας ἀόπλους προσε-
λάβετο, καὶ τοῦς πρὸς πατρὸς συγγενεῖς καὶ ἐν Βυζαντίῳ με-
τέψικισεν, σὺν καὶ πολλοῖς Σύροις μοναρχοσίταις αἰρετικοῖς, 20

1. ἐφευράμενος A. 2. μαγείαις A. 6. τῷ add. ex A. 7.
ἰδίου om. A. 8. καὶ οἱ Ἡλ. κ. Δαμ. om. a. 15. Γερμανι-
κίαν A. 17. βαρβάρων A a f, Ἄραβων vulg. 19. πρὸς μη-
τρὸς A.

piti naribusque adeo commode circumposuit, ut praestigiatore digno
malitia supplicio applicato, virum facile suffocaverit. magicis enim
artibus daemionumque invocationibus multorum Christianis malorum
auctor fuerat, isque etiam Valid caedis particeps extiterat.

A. C. 737 Hoc anno collectis omnibus copiis cum Marvam bello confli-
git Suliman, militumque septem millibus ex exercitu desideratis supera-
tur, et fugitivus Palmyram se recipit, atque inde in Persidem. Eme-
seni quoque, ut Heliopolitae et Damasceni seditione adversus Marvam
excitata, oclusis civitatum portis eidem ingressum negaverunt. is
filio adversus Dachac cum copiosa militum manu misso, ipse Emesam
versus arma dirigit, et urbem mensium quatuor spatio in potestatem
recipit. interea Dachac ingentibus copiis stipatus accessit, cum quo
Marvam in Mesopotamia praelio congressus, multis occisis, ipsum vi-
vum captum neci tradidit. dum haec geruntur, Constantinus Germa-
niciam invadit, exercitumque in Syriam et Dulichiam emittit, commo-
dam ex barbarorum bellis vincendi occasionem nactus. Arabes etiam ex
eis urbibus inermes eductos et in fidem suam receptos, nec non pa-
tris comsauguineos cum pluribus Syris monophysitis haeticorum

ὧν οἱ πλείους εἰς τὴν Θράκην οἰκοῦντες, μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐν τῷ τρισαγίῳ τὴν τριάδα σταυροῦντες κατὰ Πέτρον τὸν V. 282 Γναφεῖ διήρκεσαν. ἀπὸ δεκάτης δὲ τοῦ Ἀγούστου μηνὸς C ἕως πεντεκαιδεκάτης σκότος ἐγένετο ὀμιχλῶδες. τότε ὁ Μυ- 5 ρουὰμ ἐκνικήσας, καὶ καταλαβὼν Ἑμεσαν, ἀναιρεῖ πάντας τοὺς ἀγγεγεῖς καὶ ἀπελευθέρους Ἰουμ. καθαιρεῖ δὲ καὶ τὴν τείχη Ἐλιουπόλεως καὶ Λαμασκῶ καὶ Ἱεροσολύμων, ἀναιρῶν πολλοὺς δυνατοὺς, καὶ ἀκρωτηριάσας τοὺς ἐν αὐταῖς ταῖς πόλεσι περιλειφθέντας.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Παλαιστίνῃ A.M. 6238 καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Συρίᾳ μηνὶ Ἰανουαρίῳ D ιη', ὥρα δ', καὶ πολλαὶ μυριάδες καὶ ἀναρίθμητοι τεθνήκω- σιν, ἐκκλησίαι τε καὶ μοναστήρια πεπτώκασιν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἔρημον τῆς ἁγίας πόλεως. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει λοιμώ- 15 δης θάνατος ἀπὸ Σικελίας καὶ Καλαβρίας ἀρξάμενος οἷον τι πῦρ ἐπινεμόμενον ἐπὶ τὴν Μονοβασίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ τὰς παρακειμένας νήσους ἤλθεν δι' ὅλης τῆς ἰδ' ἰνδικτιῶνος προσ- μασιζῶν τὸν ἄσεβῃ Κωνσταντῖνον, καὶ ἀναστέλλον τῆς κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων μαρίας, P. 355

3. ἀπὸ δεκάτης δὲ τ. A. μ. A, ἀπὸ δὲ τ. A. μ. δεκάτης vulg.

4. πεντεκαιδεκάτης A, — κατὴν vulg. 5. καταλαβὼν A, ἀπο-

λαβῶν vulg. Ἑμεσαν A, Ἐδεσσαν vulg. 7. καὶ Λαμ. κ.

Ἱεροσ. add. ex A. 15. θάνατος A, νόσος vulg. 16. Μονεμ-

βασίαν A. τὰς add. ex A. 19. ἁγίων add. ex A.

nota inustus Byzantium transtulit, quorum reliquiae Thraciam incolentes in hodiernum usque diem trinitatem in hymno ter sancto crucifigentes Petri Fullonis mentem tenent, et in ea perseverant. porro a die decima usque ad decimam quintam Augusti tenebrae fuerunt caliginosae. eo tempore Marvam parta victoria, et Emesa recepta, consanguineos Isam et libertos omnes occidit. muris etiam Heliopoleos Damasci et Hierosolymorum eversis, viros auctoritate praestantiores e medio sustulit, caeteros vero, qui in his urbibus superfuere, multavit.

Hoc anno mensis Ianuarii die decimo octavo hora quarta magnus A. C. 738 terrae motus in Palaestina, circa Iordanem, et in omni Syria factus est, adeo ut multae hominum myriades ac pene infinitae perierint, et ecclesiae monasteriaque conciderint, et maxime circa sanctae civitatis solitudinem. hoc eodem anno lues pestilentialis a Sicilia et Calabria primum exorta, atque velut ignis sensim depascens per Monobasiam et Graeciam adiacentesque insulas pervagata, tota indictione decima quarta irreligiosum Constantinum flagellavit, si modo potuisset ab ea qua in ecclesias et venerandas imagines ferebatur insania retrahere et compescere. ipse tamen prout quondam Pharaos in

εἰ καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, ὡς Φαραὸ τὸ πάλαι. ἡ δὲ αὐτὴ
 λοιμικὴ νόσος τοῦ βουβῶνος ἀνέδραμεν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ
 ἐπινημήσει, ἐν τῇ βασιλίδι πόλει. ἤρξατο δὲ αἰφνης ἀοράτως
 γίνεσθαι, ἐν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν
 ἐκκλησιῶν ἱερά ἐνδύματα σταυρία ἐλαιώδη πλείστα. ἐγένετο
 ὅδν ἐπεῦθεν τοῖς ἀνθρώποις λύπη καὶ ἀθυμία πολλή τῇ τοι-
 οῦτου σημείου ἀπορίᾳ· κατέλαβεν δὲ καὶ Θεομηρία ἀφειδῶς
 ὀλοθρεύουσα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν
 πάσῃ τῇ περιχώρῳ αὐτῆς. ἐγένοντο δὲ καὶ φαντασίαι εἰς
 πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ἐκστάσει γενόμενοι, ἐνόμιζον¹⁰
 Β ἔξένοις τισίν, ὡς ἰδοῦν, καὶ βριαροῖς προσώποις συνοδεύειν,
 καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αὐτοῖς, ὡς δῆθεν φίλους προσαγορεύου-
 τας καὶ διαλεγομένους. σημειτούμενοι δὲ τὰ παρ' αὐτῶν λε-
 γόμενα ἐξηγοῦντο. ἐώρων τοὺς αὐτοὺς καὶ εἰς οἴκους εἰσέρ-
 χομένους, καὶ τοὺς μὲν τοῦ οἴκου ἀναιροῦντας, τοὺς δὲ ξίφι¹⁵
 τετρασκόντας. συνέβαινε δὲ τὰ πλείστα τῶν παρ' αὐτοῖς λε-
 γομένων γενέσθαι οὕτως, καθὼς εἶδον. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ
 τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος ἐπέτεινε μειζύονως, καὶ τῷ θερινῷ ἐξ-
 καύθῃ εἰς ἅπαξ, ὥστε ὀλοκλήρους οἴκους κλεισθῆναι παντε-

2. λοιμικὴ νόσος A, λοιμὴ τῆς νόσου vulg. 4. εἰς τὰ A, ἐν
 τοῖς vulg. 7. κατέλαβεν — — — ἀλλὰ καὶ τοὺς add. ex A.
 9. καὶ φαντ. A, αἱ φ. vulg. 13. λεγόμενα A a f, λαλούμενα
 vulg. 14. καὶ αὐτο εἰς add. ex A. 15. ἀναιρούνας] ἐω-
 ρῶντας A a f.

malis obduratus et inemendatus perseveravit. pestilens illud habo-
 nis virus ad imperatricem usque urbem propagatum est indictione
 decima quinta. ac primum quidem invisio quodam modo et dere-
 pente corpora invadebat tum vero in hominum vestibus et in eccle-
 siarum sacris indumentis cruciculae plurimae oleagineo liquore con-
 spersae conspiciebantur. quo signo quid portenderetur cum homines
 ignorarent, in magnum moerorem animique angustias adducti sunt.
 ira deorum inexorabili exitio non solum urbanos, sed etiam vicinae
 regionis incolas oppressit. exinde plures hominum in mentis aliena-
 tionem coniecti variis sese phantasiae figuris, vel spectris et sensuum
 atupore permiserunt illudi, adeo ut cum peregrinis et terriculantis faciei
 hominibus, ut sibi videbatur, societatem ac iter habere se putarent,
 quos etiam velut amicos, ubi occurrerent, compellarent, ac cum ipsis
 colloquerentur, et quae ab ipsis dicerentur, observantes, aliis enarra-
 bant. eosdem insuper in domos penetrantes quosdam ex obvis vel
 plane conficere, vel gladiis vulnerare conspiciebant. sed et pleraque
 ex iis, quae isti referebant, quemadmodum ipsi viderant, ita fieri
 contigit. insequente autem primae indictionis vere magis ac magis
 serpere et grassari contagium, circa messem vero ita eius incendium

λῶς, καὶ μὴ εἶναι τοὺς θφείλοντας θάπτειν τοὺς νεκροὺς. ἐκ πολλῆς οὖν περιστάσεως ἐπενοήθη διὰ ζώων σαγματουμένων C ὑποτετρακανθίλους σανίδας ἐπιτίθειν, καὶ οὕτως ἐκφέρειν τοὺς νεκροὺς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἀμάξας ἐπάνω ἀλλήλων τούτους 5 ἐπιτίθειν. ἐν δὲ τῇ πληρωθῆναι πάντα τὰ τε ἐνάστεια καὶ προάστεια μνήματα, ἔτι μὴν καὶ κιστέρνας ἀνύδρους καὶ λάκκους καὶ πλείστους ἀμπελῶνας διασκαφῆναι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔνδον τῶν παλαιῶν τειχῶν κήπους εἰς τὴν τοιαύτην προχωρῆσαι τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ταφήν· καὶ οὕτω 10 μόλις ὑπαντῆσαι εἰς τὴν τοιαύτην χρεῖαν. παντὸς δὲ οἴκου D ἐκ τῆς τοιαύτης συμφορᾶς διαφθαρέντος διὰ τὴν ἀσεβῶς γεγενημένην εἰς τὰς ἱερὰς εἰκόνας ὑπὸ τῶν κρατούντων κατένε- V. 283 ξιν, αὐτίκα ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν στόλος κατέλαβεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐν Κύπρῳ, ἔνθα ἦν καὶ ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος. ὁ δὲ 15 στρατηγὸς τῶν Κιβυρραϊωτῶν ἐπιπεσὼν αὐτοῖς αἴφνης ἐν τῇ λιμένι τῶν Κεραμαῖα, καὶ κρατήσας τὸ στόμιον τοῦ λιμένος χιλίων δρομῶνων ὄντων τρεῖς μόνους ἐξειλῆσαι φασιν.

2. σαγματουμ. A, σανυματ. a, σαντουμ f, σαγματ. vulg. 3. ὑποτετρακανθίλους σαν.] ὑπὸ τετρακανθίλους σαν. A, τετρακανθίλουσανίδας a, ὑπὸ τετρακανθίλου σαν. vulg. ἐπιτιθέναι A utrobique. 5. τὰ τε ἐνάστεια καὶ προάστεια μνήμ. A, τὰ τε ἐν ἄστεις καὶ προαστείοις μν. vulg. 8. πρὸς τὴν τ. A f. 14. καὶ add. ex A. 16. Καιραμαῖα A. 17. ἐξειλῆσαι A, ἐξηλῆσαι vulg.

exarsit, ut quam plurimae domus incolis penitus orbae clauderentur, ac sepeliendis mortuis amici vivi deficerent. ex necessitatis igitur in hunc modum urgentis angustia animantibus in quadrum ad invicem iunctis, ac suis clitellis instructis trabeculas, quibus affixi asses, superponere, ac ita mortuorum cadavera in tumultum efferre excogitatum est, et cadavera rursus cadaveribus congesta coacervabant curribus exportanda. cum vero tam urbis quam suburbiorum monumenta mortuis corporibus oppleta exundarent, cisternas atque etiam piscinas exsiccatas, nec non vineas excavare et effodere coacti, hortos quoque veteribus muris cinctos ad huiusmodi humanorum cadaverum sepulturae officium destinare compulsi sunt, ac ne vix quidem eo pacto huiusmodi necessitati exhauriendae suffecerunt. porro cum omnes familiae ex ista calamitate, nimirum ob sacrarum imaginum impie iussam a principibus abrogationem, diminutae vel penitus deletae apparerent, repente Agarenorum classis Alexandriae instructa Cyprum, ubi Romana classis stationem agebat, appellere visa est. cum vero Cibrhaeotarum dux Agarenos in Ceramaea portu occupatis eius faucibus ex improvise strenue fuisset adortus, ex mille hostium dromonibus tres solos evasisse narrant.

A.M. 6239 P. 356 *Τούτῳ τῷ ἔτει κτείνεται Γρηγόριος ὑπὸ τῶν Ἀραβι-
τῶν, καὶ ἔξενίκησε Μαρουάμ ὁ τῶν Ἀραβίων ἀρχηγός, ὡς
προέφη.*

A.M. 6240 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν ἐκ τῶν ἀνατολικωτέρων μερῶν
τῆς Περσίας λαοὶ λεγόμενοι Χωρασανῖται καὶ Μαυροφόροι
κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ πάσης τῆς συγγενείας τῶν προαφέν-
των ἀπὸ Μουαμῦ τοῦ ψευδοπροφήτου ἕως τοῦ αὐτοῦ Μα-
B ρουάμ, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ λεγόμενον τέκνον τοῦ Οὐμαῖα. τού-
των γὰρ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οὐαλιῦ ἀλλήλους πολεμούν-
των καὶ ἀπασχολουμένων, οἱ λεγόμενοι υἱοὶ τοῦ Ἀχίμ καὶ
τοῦ Ἀλίμ, συγγενεῖς μὲν καὶ αὐτοὶ τοῦ ψευδοπροφήτου τυ-
χάνοντες, κεκρυμμένοι δὲ καὶ φυγάδες ὄντες κατὰ τὴν μι-
κρὰν Ἀραβίαν, ἀθροισθέντες πρωτεύοντες ἐν αὐτοῖς Ἀβραῖμ,
ἐκπέμπουσιν ἀπόδουλον αὐτῶν τινὰ λεγόμενον Ἀβουμουσα-
λίμ εἰς τὸ Χωρασάν πρὸς τινὰς τῶν αὐτόθι προυχόντων,¹⁵
αἰτούμενοι συμμαχῆσαι αὐτοῖς κατὰ Μαρουάμ. οἱ δὲ συνα-
χθέντες πρὸς Χατταβῶν τινὰ βουλευόμενοι, καὶ ἐπανιστῶσι
C τούτους δούλους κατὰ τῶν ἰδίων δεσποτῶν, καὶ ἀναιροῦσι πολ-
λοὺς ἐν μιᾷ νυκτί, ὧν τοὺς ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ χρήμασι
καθοπλισθέντες, ἐγένοντο εἰς δυνατούς. διαιροῦνται δὲ εἰς 20*

4. ἐκίνησαν A f, ἐκινήθησαν a, ἐκινήθη vulg. 5. Χωρασανῖ-
ται A, Χουσαρονῖται a. 8. Οὐμαῖα A, Μαῖα f, Οὐνοια a, Οὐ-
μαῖα vulg. τούτων A, τούτων vulg. 10. Ἐχίμ x. τ. Ἄλιμ
A. 11. αὐτοὶ add. ex A. 13. Ἀραβίαν, ἀθρ. A. Ἀραβίαν
καὶ ἀθρ. vulg. 14. Ἀβουμουσαλίμ A, Ἀβουμουσλίμ a, Ἀβου-
μουσαχίμ f. 17. Χατταβῶν A, Χαταβῶν vulg.

A. C. 739 Hoc anno Gregorius ab Arnitis occiditur, Marvam vero Arabum
dux, quemadmodum superius retuli, victoria potitus est.

A. C. 740 Hoc anno Chorasaniæ et Maurophori, populi eo nomine noti,
adversus Marvam et omnem præcedentium principum cognationem a
Muamed pseudopropheta usque ad Marvam, hoc est adversus Om-
maïæ filium, ex postremis Persiæ orientalis regionibus expeditionem
moverunt. post illatam quippe Valid necem Saracenis mutuis sese
bellis conficientibus, et circa caedes reciprocas occupatis, qui filii
Achim et Alim vulgo audiunt, pseudoprophetae quidem generi orti,
occulti tamen et in minorem Arabiam prins fugitivi, nunc sub Abram,
ex familia duce præcipuo, in unum collecti, quodam suo liberto, cui
nomen Abumusulim, ad quosdam Chorasan regionis proceres, misso,
sociis armis adversus Marvam convenire ab eis expetierunt. illi con-
venientes apud Chactabam quendam consilium ineunt, servisque in
dominos suos concitatis, plurimos eorum una nocte trucidant, et eo-
rum curribus, equis et facultatibus ditati et instructi, potentes repa-

φυλάς δύο, Καϊσινοῦς καὶ Ἰμανίτας, ὧν δυνατωτέρους σκοπήσας τοὺς Ἰμανίτας ὁ Ἀμουμιλίμ διεγείρει κατὰ τῶν Καϊσινοῶν, καὶ ἀνελὼν αὐτούς, παραγίνεται ἐν Περσιδί σὺν τῷ Χατταβᾷ, καὶ πολεμήσας τὸν Βίνδαρα, παραλαμβάνει μετὰ 5 νίκης ἅπαντας, ὡς ἑκατὸν πού χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν Ἰβινούβειρα στρατοπεδεύοντα σὺν χιλιάσι διακοσίαις, κακῆϊνον ἐξέλυσεν, καὶ καταλαβὼν τὸν Μαρουάμ εἰς τὸν Ζαβᾶν ποταμὸν ἔχοντα τριακοσίας χιλιάδας πολεμεῖ αὐτόν, καὶ 10 πλῆθος ἄπειρον ἀναιρεῖ ἐξ αὐτῶν. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ τὴν γραφὴν τότε ἓνα διώκοντα χιλίους, καὶ δύο μετακινουῦντας μυριάδας. οὗς οὗτος κατὰ κράτος νικῶντας ὄρων ὁ Μαρουάμ, ἔρχεται εἰς Χαρράν, καὶ περάσας τὸν ποταμὸν, ἔκοψε τὴν γέφυραν ἀπὸ πλοίων οὖσαν. καὶ συμπαραλαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν οἰκογενῶν αὐ- 15 τοῦ ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον.

Τούτῃ τῷ ἔτει καταδιώκεται Μαρουάμ ὑπὸ τῶν Μαυροφό- A.M. 6241
ρων, καὶ καταληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κτείνεται βαρυντάτου πολέμου P. 357
κροτηθέντος. ἦρχε δὲ αὐτῶν Σαλίχ υἱὸς Ἀλίμ, εἷς ὧν τῶν
προλεχθέντων φυγᾶδων τῶν καὶ ἑξαποστειλάντων τὸν Μου-

1. δύο, Καῖσ. A, δύο καὶ Καῖσ. vulg. 2. Ἀβουμιλίμ A, Ἀμουμιλίμ a, Ἀβουμιλίμ f. 4. τὸν Ἰβινδᾶρα A. 8. τρεῖς χιλιάδας A. 14. ἑξακισχιλίων a. 17. καταληφθεὶς A, καταλειφθεὶς vulg. 18. υἱὸς Σαλίμ A. 19. Μουμουσλίμ: idem qui supra Ἀβουμουσουλίμ et Ἀμουμιλίμ audit.

tati sunt. iidem porro in duas tribus distribuuntur, Caisinos nimirum et Imanitas, quorum fortiores Imanitas Amumilim contemplatus, istos movet in Caisinos, iisdemque deletis, in Persidem Chactaba socio suscipit expeditionem, praelioque cum Bindara inito, victoria potitus ad centum circiter hominum millia cepit. inde profectus adversus Ibinubirem exercitum hominum ducentorum millium educentem, eundem pariter fudit et prostravit, tum vero Marvam trecentis hominum millibus stipato ad Zabam fluvium obviam factus, eum aggredditur et debellat, et innumeram hostium multitudinem delet. cernere erat eo in conflictu unum sibi hominem mille sibi adversarios sugantem, ut scriptura testatur, et duos solos myriades integras insequentes. eos ubi virtute sua victoriam sibi peperisse Marvam conspicit, Charran contendit, et anne traiecto, pontem navibus compactum dirumpit, et ablatis, quas potuit, divitiis, ac tota familia, cum vernarum suorum ter millibus fuga secessit in Aegyptum.

Hoc anno Maurophori Marvam bello insequuntur, eundemque A. C. 741
obviam sibi factum nacti, gravi certamine inito, interficiunt. Salich autem Alim filius ex praefatis fugitivis, qui etiam Mumuslim miserant, Arabum imperium adeptus est. reliqui apud Samariam et Tra-

μουσλίμ. οἱ δὲ λοιποὶ ἀθροισθέντες κατὰ τὴν Σαμάρειαν καὶ
 V. 28; Τραχωνίτιδα χώραν κλήρω τὴν ἀρχὴν ἀπένειμαν τῷ Ἀβου-
 λαβάν, καὶ μετ' ἐκείνον τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελᾷ, καὶ μετὰ
 τοῦτον τῷ Ἰσέβιν Μούσε· καὶ τῆς μὲν Συρίας στρατηγεῖν
 ἔταξαν Ἀβδελᾶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλίμ, καὶ υἱὸν τοῦ Ἀλίμ, 5
 τὸν δὲ αὐτὸν Ἀλίμ τῆς Αἰγύπτου ἄρχειν, τὸν δὲ Ἀβδελᾶν
 Β τοῦ Ἀβουλαβᾶς ἀδελφὸν ἀπ' ἐκείνου ἔχοντα τὸν κλῆρον τῆς
 ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Μεσοποταμίας ἔταξαν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀβουλα-
 βᾶς, ὃ καὶ πάντων ἐξάρχων, ἐν Περσίδι κεκαθικε, μετατεθεί-
 σης ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμαχησάντων Περσῶν ἀπὸ Δαμα- 10
 σκού τῆς ἀρχῆς, καὶ πάντων τῶν συλληφθέντων θησαυρῶν, ὧν
 ὁ Μαρουάμ ἐπεφέρετο. οἱ δὲ περισωθέντες υἱοὶ τε καὶ συγ-
 γενεῖς τοῦ Μαρουάμ ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἀφρικὴν,
 κάκειθεν ἀντιπεράσαντες τὸ διορίζον μεταξὺ Λιβύης καὶ Εὐ-
 ρώπης τῆς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν στενῆς θαλάσσης, τὸ λεγόμενον 15
 Σεπταί, τὴν τῆς Εὐρώπης Σπανικὴν ἄφησαν μέχρι τοῦδε τοῦ
 C χρόνου, ἔχοντές τινας προκατοικήσαντας αὐτόθι τῶν ἀπὸ Μαρ-
 οῦ διὰ πλοῦς ἐκριφέντων ἐκεῖσε, συγγενεῖς αὐτῶν ὄντας καὶ
 τῆς αὐτῆς θρησκείας. ἐκράτησεν δὲ ἡ ἐπὶ Μαρουάμ ἄλωσις
 εἴη ε', ἐν ἣ πῦσαι μὲν αἱ κατὰ τὴν Συρίαν περιφανεῖς πό- 20

4. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσεβημουσὲ a, Ἰσεβιμουσε f, τῷ
 Ἰβιν Μουσαι vulg. 5. τὸν ἀδελφὸν — — τὸν δὲ Ἀβδε-
 λᾶν om. A. 8. Ἀβουλασβᾶς saepius vulg. 9. καὶ καθικε A.
 11. συλληφθ. A, συλλειφθ. vulg. 15. τῆς om. a. 18. διε-
 πλοῦς A, διὰ πλοίων vulg. ὄντας add. ex A.

chonitidem regionem congregati, ditionem omnem sorte distribuendam decreverant, omrium quidem primo Abulabae, tum vero Abdelae eius fratri post eum, ac deinde Ibi Musi. et Syriae quidem Abdelam Alimi fratrem, et una Alimi filium praeesse statuerunt, ipsum vero Alim Aegyptio praefectum dederunt, Abdelam autem Abulasbae fra- trem ab eo imperii partem sortitum Mesopotamiam iusserunt tenere. is porro Abulasbas, qui omnium praecipuus et potestate praebat, solum in Perside posuit, evocatis nimirum Damasco qui sibi fuerant auxilio Persis, et translato in Persidem imperio, una cum omnibus thesauris, quos olim illuc Marvam importaverat. filii vero Marvam et reliqui eius affines calamitatibus istis superstites ex Aegypto migraverunt in Africam. inde maris angusti fretum Libyam ab Europa iuxta oceanum distermians traicientes (Septe loco nomen factum est) Hispaniam Europae partem ad hoc usque tempus tenuerunt; alii, licet superstitionis eiusdem, et ex eadem stirpe nati, quos nimirum navibus deportatos illuc exposuit Mavia, eam regionem prius incoluerunt. porro clades ista sub Marvam recepta per annos sex dura-

λεις ἀπετειχίσθησαν, ὑπερ' Ἀντιοχείας, διότι καταφύγιον ἔχειν
 αὐτὴν ἐμελέτα· ἀναρίθμητοί τε τῶν Ἀράβων ὑπ' αὐτοῦ
 ὤλοντο. λίαν γὰρ ὑπῆρχεν διεσκευασμένος περὶ τὰ πολεμικά.
 ἐτίγχανεν δὲ τῆς τῶν Ἐπικουρείων ἤτοι Ἀυτοματιτῶν αἰρέ-
 5 σεως, ἐκ τῶν οἰκούντων τὴν Χαρρὰν Ἑλλήνων μεταλαβῶν τὴν
 ἀσέβειαν. τῇ δὲ κ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς τρίτης Ἰνδι-
 κτιῶνος ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ υἱός, ὃν ἐπωνόμασεν **D**
Λέοντα, ἐκ τῆς τοῦ Χαγάνου τῆς Χαζαρίας θυγατρὸς. ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ γέγονε σεισμὸς ἐν Συρίᾳ καὶ μεγάλη καὶ φο-
 10 βερὰ πτώσις, ὅθεν αἱ μὲν τῶν πόλεων ὀλοκλήρως ἠφανίσθη-
 σαν, αἱ δὲ μέσως πως, ἑτέραι δὲ ἀπὸ τῶν ὄρεινῶν εἰς τὰ
 ὑποκείμενα πεδία σὺν * τῶν τειχέων καὶ τῶν οἰκημάτων
 αὐτῶν ὀλοκλήρως μετέστησαν σῶσαι ὡς ἀπὸ μιλίων ἕξ ἢ καὶ
 μικρὸν πρὸς. ἔφησαν δὲ οἱ αὐτοὶ θεασάμενοι τὴν γῆν Με-
 15 σοποταμίας εἰς μῆκος ῥαγῆναι ἐπὶ μίλια δύο, καὶ ἐκ τοῦ βυ-
 θοῦ αὐτῆς ἀναχθῆναι ἑτέραν γῆν λευκοτάτην καὶ ἀμμόδη, ἧς
 ἐκ μέσου, ὡς φασιν, ἀνῆλθεν ζῶον μουλικόν, ἄσπιλον, λαλοῦν **P. 358**
 ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, προμηνύον τοῦ ἔθνους ἐπιδρομὴν ἐκ τῆς
 ἐρήμου κατὰ τῶν Ἀράβων, ὃ καὶ γέγονεν. τῷ δὲ ἐχομένῳ

2. τῶν add. ex A. 4. αυτομαχητῶν A f. 8. Χαγάνου A,
 mg. Par., Χαφανῶ vulg. 11. δὲ add. ex A. 12. fort. μετὰ
 τῶν, sed vid. p. 454, 9. 13. ὀλόκληροι A. ἢ καὶ A, εἰ
 καὶ vulg. 14. αὐτόθι A. 16. ἀναχθ. A, ἀνεχθ. vulg. 18.
 τοῦ ἔθνους A, τὲ ἔθν. vulg. καὶ ἐκ A f.

vit, qua illustriorum omnium Syriae civitatum moenia in terram de-
 iecta sunt, praeter solius Antiochiae, quod eam tantum sibi refugium
 victor destinasset. innumeri insuper Arabes eo subente periere, ex-
 titit enim in bellicis rebus versatissimus. habitus est praeterea Epi-
 cureorum, id est Automatitarum, sectator, ea impietatis labe a Grae-
 cis sive gentilibus, qui apud Charran sedes fixerant, contracta. ter-
 tia vero indictione mensis Ianuarii die vicesimo quinto imperatori
 Constantino ex filia Chagani Chazariae susceptus est filius nomine
 Leo. eodem quoque anno vehemens terrae motus et ingens tremen-
 daque aedificiorum ruina extitit in Syria, qua nonnullae urbes inte-
 grae funditus absorptae sunt, aliae media sui parte corruerunt, quae-
 dam denique a montibus in subiectas planities cum muris atque ae-
 dificiis citra ullum damnum ad passuum sex millia et longius etiam
 spatium ex integro transportatae sunt. narraverunt etiam, qui de visu
 miraculi testes extiterunt, Mesopotamiae tellurem ad duo milliaria
 disruptam hiatus duxisse, et hiatus profundo tellurem aliam candi-
 dissimam et arenosam emersisse, ex cuius meditullio animal mulo non
 absimile, nulla variatum macula, humana voce praeditum emersisse et
 adversus Arabes praenunciassse gentis alterius e deserto irruptionem;

χρόνῳ τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τῆς ἑορτῆς τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς ἔσπευσε Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Λέοντα εἰς βασιλέα, δι' Ἀναστασίου τοῦ ψευδωνύμου πατριάρχου καὶ σύμφρονος αὐτοῦ.

A.M. 6242 Ἀράβων ἀρχηγῶν Μουαμέδ ἔτος α'. 5

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἑστασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς τοῖς μαυροφύροις Πέρσαις, καὶ ἀηηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρειοις Ἐμίσης χιλιάδες δ'. τὸ αὐτὸ δὲ γέγονεν καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν εἰς τοὺς Καΐσινοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Περσῶν. ἐλθοῦσης δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαρανάμ ἐσφυρησιμένης ἐπαύσαντο αἱ πλείους τῶν στάσεων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἀγιώτατος C πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεσίῳ κθ'.

A.M. 6243 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοὺς πλείους τῶν Χριστιανῶν, ὡς συγγενεῖς τῶν προαρξάντων, ἀνεῖλον οἱ προσφατίως κρατήσαντες, ἵ δόλῳ τούτους χειρωσάμενοι, εἰς Ἀντιπατρίδα τῆς Παλαιστίνης. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Κωνσταντῖνος τὴν Θεοδοσιούπολιν D παρέλαβεν ἅμα τῇ Μελετινῇ, καὶ ἡχμαλώτευσεν τοὺς Ἀρμενίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τοῦ Βικαρίου ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ὀρμώμενος ἐχειροτονήθη πατριάρχης Ἀντιοχείας. »

2. βασιλεὺς add. ex A. 7. ἔτος A. 8. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg. καὶ add. ex A. 16. χειρωσάμενοι A, κρατησάμενοι vulg. 19. ἐξ add. ex A. 20. Ἀντιοχείας om. A f.

quod demum accidit. eodem autem anno, qui fuit indictionis quartae proprius, sanctae pentecostes festo die impius Constantinus Anastasii falsi nominis patriarchae et pravitate eiusdem conscii opera filium suum Leonem in imperii coronaeque consortium admisit.

A. C. 742 Arabum ducis Muamed annus primus.

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati in Emesae confiniis ad hominum millia quatuor ab eis deleti sunt, atque id ipsum in Arabia adversus Caisinos ab iisdem Persis commissum est. producto vero Marvam capite aromatibus ingeniose condito, ex maxima parte tumultus deinde sedati sunt. eodem anno mensis Desii die vicesimo nono santissimus Antiochiae patriarcha Theophylactus morte obdormiit.

A. C. 743 Antiochiae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno Christianorum plurimos, ceu principibus nuper dominium adeptis sanguine iunctos, Antipatride Palaestinae dolose comprehensos, Arabes duces ad principatum recenter evecti sustulerunt e medio. eodem anno Constantinus, Theodosiopolis una cum Melitine capta, Armenios in servitatem mitit. Theodoros autem vicarii filius e minori Armenia oriundus Antiochiae patriarcha consecratus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρθεῖς φρονήματι Κωνσταντῖνος ὁ δυσ- A.M. 6244
σεβῆς πολλὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως με-
λετῶν σιλέντια, καθ' ἑκάστην πόλιν τὸν λαὸν ἐπειθεν πρὸς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ φρόνημα θολίως ἐπεσθαι, προοδοποιῶν τὴν μέλ-
5 λουσαν αὐτῷ ἔσσεσθαι τελείαν ἀσέβειαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἀνίερος τοῦ θρόνου τῆς A.M. 6245
Κωνσταντινουπόλεως ἠγῆσάμενος τέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ P. 359
τῷ σώματι οἰκτιστῶ πάθει τῷ λεγομένῳ χορδαψός· κόπρον
διὰ στόματος ἐμέσας, ἀξίαν ἔτισε δίκην ὑπὲρ τῆς κατὰ Θεοῦ
10 καὶ τοῦ διδασκάλου τόλμης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος
ὁ δυσσεβῆς κατὰ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων παράνομον
συνέδριον τριακοσίων τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ἐπισκόπων συν-
έλεξεν ἐν τῷ τῆς Ἱερείας παλατίῳ, ὃν ἐξῆρχεν Θεοδοσίος ὁ
Ἐφέσου, υἱὸς Ἀψιμάρου, καὶ Παστιλλᾶς ὁ Πέργης· οἱ καθ'
15 ἑαυτοὺς τὰ δόξαντα δογματίσαντες, μηδενὸς παρόντος ἐκ τῶν B
καθολικῶν θρόνων, Ρώμης, φημί, καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δεκάτῃ τοῦ Φεβρουαρίου μη-
νὸς ἀρχάμενοι, διήρκεσαν ἕως ἢ τοῦ Αὐγούστου τῆς αὐτῆς
ζ' Ἰνδικτιῶνος. καθ' ἣν ἐν Βλαχέρναις ἐλθόντες οἱ τῆς Θεο-
20 τόκου πολέμιοι, ἀνῆλθεν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ ἄμβωνι κρατῶν

3. πόλιν] ποιῶν A: neutrum recte habere videtur. 4. αὐτοῦ
add. ex A. 5. τελείως A f. 7. σὺν τῇ ψ. καὶ τῷ σ. A,
τῇ ψ. σὺν τῷ σ. vulg. 8. χορδάψω A f, χορδαψῷ a. 15.
ἐκ add. ex A. 16. καὶ αὐτὸς Ἀλεξ. add. ex A, item τοῦ αὐτοῦ
Aύγ. 17. δεκάτην: nolui corrigere.

Hoc anno Constantinus impius imperator vanis superbiae flatibus A. C. 744
elatus plerosque per singulas civitates adversus ecclesiam et ortho-
doxam fidem coetus et consulta agitari commentus, populum ad suam
sententiam amplexandam dolose pertraxit, et eo pacto viam ipsis ad
impietatem, quae summa futura erat, paravit.

Hoc anno Anastasius sacrilegus throni Cpoleos antistes anima simul et A. C. 745
corpore mortuus est infelicissimo morbo, qui chordapsus dicitur, pro-
prium stercus per os egrens, dignamque persolvit ultionem suarum
in deum ac praeceptorem iniuriarum. eodem etiam anno impius Con-
stantinus adversus sanctas et venerandas imagines illegitimum trecen-
torum triginta et octo episcoporum in Hieriae palatio coegit concilia-
bulum, cuius praeses extitit Theodosius Ephesi episcopus, Apsimari
filius, et Pastillas Pergensis antistes. isti privatas suas sententias pri-
vata auctoritate sancientes, nullo catholicarum sedium, Romae, dico,
Alexandriae, Antiochiae et Hierosolymorum praesente, a mensis Fe-
bruarii die decimo facto initio, ad Augusti diem octavam coeptis insti-
terunt eadem indictione, qua ad Blachernas convenientibus istis dei-

χρόνῳ τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τῆς ἑορτῆς τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς ἔστειψε Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς τὸν ἐκ τοῦ υἱὸν Λέοντα εἰς βασιλέα, δι' Ἀναστασίου τοῦ ψευδοῦνιμου πατριάρχου καὶ σύμφρονος αὐτοῦ.

A.M. 6242 Ἀράβων ἀρχηγῶν Μουαμέδ ἔτος α'. 5

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἔστασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς τοῖς μαυροφάροις Πέρσαις, καὶ ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις Ἑμισσῆς χιλιάδες δ'. τὸ αὐτὸ δὲ γέγονεν καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν εἰς τοὺς Καϊσινοὺς ἐπὶ τῶν αὐτῶν Περσῶν. ἐλθούσης δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαρανάμ ἐσφυρτισμένης ἐπαύσαντο αἱ κινήσεις τῶν στάσεων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἀγιώτατος Κωνσταντῖνος Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεσίου κθ'.

A.M. 6243 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοὺς πλείους τῶν Χριστιανῶν, ὡς συγγενεῖς τῶν προαρξάντων, ἀνεῖλον οἱ προσφάτως κρατήσαντες, ἢ δόλῳ τούτους χειρωσάμενοι, εἰς Ἀντιπατριδα τῆς Παλαιστίνης. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Κωνσταντῖνος τὴν Θεοδοσιούπολιν παρελάβεν ἅμα τῇ Μελετινῇ, καὶ ἡχμαλώτευσεν τοὺς Ἀρμενίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τοῦ Βικαρίου ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ὀρμώμενος ἐχειροτονήθη πατριάρχης Ἀντιοχείας. 20

2. βασιλεὺς add. ex A. 7. ἑτοίμοις A. 8. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg. καὶ add. ex A. 16. χειρωσάμενοι A, κρατήσαντες vulg. 19. ἐκ add. ex A. 20. Ἀντιοχείας om. A f.

quod demum accidit. eodem autem anno, qui fuit Indictionis quartae proprius, sanctae pentecostes festo die impius Constantinus Anastasii falsi nominis patriarchae et pravitatis eiusdem consilii opera filium suum Leonem in imperii coronaeque consortium admisit.

A. C. 742 Arabum ducis Muamed annus primus.

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati in Emesae confiniis ad hominum millia quatuor ab eis deleti sunt, atque id ipsum in Arabia adversus Caisinos ab iisdem Persis commissum est. producto vero Marvam capite aromatibus ingeniose condito, ex maxima parte tumultus deinde sedati sunt. eodem anno mensis Desii die vicesimo nono santissimus Antiochiae patriarcha Theophylactus morte obdormiit.

A. C. 743 Antiochiae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno Christianorum plurimos, ceu principibus nuper dominium adeptis sanguine iunctos, Antipatride Palaestinae dolose comprehensos, Arabes duces ad principatum recenter evecti sustulerunt e medio. eodem anno Constantinus, Theodosiopoli una cum Melitinae capta, Armenios in servitutem mitit. Theodorus autem vicarii filius e minori Armenia oriundus Antiochiae patriarcha consecratus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρθεῖς φρονήματι Κωνσταντῖνος ὁ δυν- A.M. 6244
σεβῆς πολλὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως με-
λετῶν σιλέντια, καθ' ἑκάστην πόλιν τὸν λαὸν ἐπειθεν πρὸς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ φρόνημα δολίως ἐπεσθαι, προοδοποιῶν τὴν μέλ-
5 λουσαν αὐτῷ ἔσεσθαι τελείαν ἀσέβειαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἀνίστροφος τοῦ θρόνου τῆς A.M. 6245
Κωνσταντινουπόλεως ἡγησάμενος τέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ P. 359
τῷ σώματι οἰκτιρῶν κάθει τῷ λεγομένῳ χορδαψός κόπρον
διὰ στόματος ἐμέσας, ἀξίαν ἔτισε δίκην ὑπὲρ τῆς κατὰ θεοῦ
10 καὶ τοῦ διδασκάλου τόλμης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος
ὁ δυσσεβῆς κατὰ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων παράνομον
συνέδριον τριακοσίων τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ἐπισκόπων συν-
έλεξεν ἐν τῷ τῆς Ἱερείας παλατίῳ, ὃν ἐξῆρχεν Θεοδοσίος ὁ
Ἐφέσου, υἱὸς Ἀψιμάρου, καὶ Παστιλλῦς ὁ Πέργης· οἱ καθ'
15 ἑαυτοὺς τὰ δόξαντα δογματίσαντες, μηδεὶν παρόντος ἐκ τῶν Β
καθολικῶν θρόνων, Ῥώμης, φημί, καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δεκάτην τοῦ Φεβρουαρίου μη-
νὸς ἀρχάμενοι, διήρχεσαν ἕως ἡ τοῦ Αὐγούστου τῆς αὐτῆς
ζ' Ἰνδικτιῶνος. καθ' ἣν ἐν Βλαχέρναις ἐλθόντες οἱ τῆς θεο-
20 τόκου πολέμιοι, ἀνῆλθεν Κωνσταντῖνος ἐν τῷ ἄμβωνι κρατῶν

3. πόλιν] ποιῶν A: neutrum recte habere videtur. 4. αὐτοῦ
add. ex A. 5. τελείως A f. 7. σὺν τῇ ψ. καὶ τῷ σ. A,
τῇ ψ. σὺν τῷ σ. vulg. 8. χορδάψω A f, χορδαψῷ a. 15.
ἐκ add. ex A. 16. καὶ αὐτῷ Ἀλεξ. add. ex A, item τοῦ αὐτοῦ
Ἀύγ. 17. δεκάτην: nolui corrigere.

Hoc anno Constantinus impius imperator vanis superbiae flatibus A. C. 744
elatus plerosque per singulas civitates adversus ecclesiam et orthodo-
xam fidem coetus et consulta agitari commentus, populum ad suam
sententiam amplectendam dolose pertraxit, et eo pacto viam ipsis ad
impietatem, quae summa futura erat, paravit.

Hoc anno Anastasius sacrilegus throni Cpoleos antistes anima simul et A. C. 745
corpore mortuus est infelicissimo morbo, qui chordapsus dicitur, pro-
prium stercus per os egerens, dignamque persolvit ultionem suarum
in deum ac praeceptorem iniuriarum. eodem etiam anno impius Con-
stantinus adversus sanctas et venerandas imagines illegitimum trecen-
torum triginta et octo episcoporum in Hieriae palatio coegit concilia-
bulum, cuius praeses extitit Theodosius Ephesi episcopus, Apsimari
filius, et Pastillas Pergensis antistes. isti privatas suas sententias pri-
vata auctoritate sancientes, nullo catholicarum sedium, Romae, dico,
Alexandriae, Antiochiae et Hierosolymorum praesente, a mensis Fe-
bruarii die decimo facto initio, ad Augusti diem octavum coeptis insti-
terunt eadem indictione, qua ad Blachernas convenientibus istis dei-

Κωνσταντῖνον μοναχὸν ἐπίσκοπον γεγόμενον τοῦ Συλαίου, καὶ ἐπευξάμενος ἔφη μεγάλη τῇ φωνῇ· Κωνσταντῖνου οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου πολλά τὰ ἔτη. καὶ τῇ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ φόρῳ σὺν Κωνσταντῖνῳ τῷ Σάνιερῳ προέδρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, καὶ ἐξεφώνησαν 5 τὴν ἑαυτῶν κακόδοξον αἵρεσιν ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀνα-
 V. 286 θεματίσαντες Γερμανὸν τὸν ἁγιώτατον, καὶ Γεώργιον τὸν Κύ-
 πριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσσορρόαν Λαμασκηνὸν τὸν Μαν-
 σουρ, ἄνδρας ἁγίους καὶ αἰδεσίμους διδασκάλους.

A.M. 6246 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μουαμέδ, ὁ καὶ Ἀβουλαβᾶς, τέθνηκεν, κρατήσας ἔτη ε'. ἦν δὲ Ἀβδελλᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς βλασφημίας αὐτῶν τὸ Μάχαν. γράφει οὖν πρὸς τὸν Ἀβουμουσλίμ ὄντα κατὰ τὴν Περσίδα, φυλάξαι αὐτῷ τὸν τόπον τῆς ἀρχῆς, καθὼς ἐκληρώθη αὐτῷ. ὁ δὲ μαθὼν ὅτι Ἀβδελλᾶν τὸν υἱὸν Ἀλί, ἀδελφὸν δὲ Σαλίμ τοῦ μονοστρατήγου Συρίας, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ περιποιούμενον, καὶ ἐρχόμενον κρατῆσαι τὴν Περσίδα, ἐναντιούμενον δὲ τοῖς Πέρσαις, καὶ P. 360 προσκείμενον τοῖς τῆς Συρίας, οἱ καὶ συνειμάχουν αὐτῷ, διεγείρας τὰ τῆς Συρίας στρατόπεδα, συμβάλλει αὐτῷ κατὰ τὴν 20

3. τῇ κ' τοῦ α. Α. 5. προέδρῳ add. ex A. 12. Ἀβδελ-
 λᾶς A (ubi que), Ἀβδελᾶς vulg. 13. τὸ Μάχαν] τὴν Μ. πζ.
 Par., Τιμάχη vulg., Τιμάχην 2, om. A f. 14. Βουμουσλίμ f.
 17. περιποιούμ. Α, παραπ. vulg. 18. τῆς Περσίδος Δ. 20
 τῆς Συρίας] σὺν αὐτῷ Δ. κατὰ τὴν Τοίβην Α.

parae adversariis, Constantinus Constantinum monachum, qui Sylaei episcopus fuerat, manu tenens conscendit ambonem, et clara elataque voce votis conceptis bene precatus, Constantino, inquit, oecumenico patriarchae multi anni. et vicesimo septimo mensis Augusti imperator in forum progressus cum sacrilego Constantino et reliquis episcopis, qui omnes pravam suam haeresim coram universo populo promulgaverunt, et sanctissimum Germanum, Georgium Cyprium, Ioannem Chrysorrhoeam Mansuris filium, viros sanctos et venerandos doctores anathemate ferire ausi sunt.

A.C. 746 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.

Hoc anno Muamed, qui Abulabas etiam dictus, moritur, postquam principatu potitus est annos quinque. Abdellas autem frater eius in loco blasphemiae eorum dicato Mechâ oppido morabatur. is ad Abumuslim, qui in Persia degebat, scribit, ut sibi principatus partem, quae sorte obtigerat, servaret. hic ex adverso Abdellam filium Ali, Salem vero Syri supremi ducis fratrem principatum sibi procari cognoscens, ac ideo in Persiam, ut eam sibi subiiciat, accedere, Persis tamen adversari, et in Syriae incolas propendere, qui etiam cum eo

Τυάνην, καὶ νικήσας αὐτὸν ὁ Ἀβουσαλίμ πολλοὺς ἔπειπεν.
 ἦσαν γὰρ οἱ πλείους Σκλάβοι καὶ Ἀντιοχείς. ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς
 μόνος περιωθεὶς, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ᾗτήσατο λόγους λαβεῖν
 παρὰ τοῦ ἄλλου Ἀβδελλᾶ, τοῦ ἀδελφοῦ Μουαμέδ, καταλα-
 5 βόντος σπουδῇ πολλῇ τὴν Περσικὴν ἐκ τοῦ Μάκχα· ὃν τινα
 φρουρήσας ἐν οἰκίσκῳ σαθρῷ, καὶ κατορυχθῆναι προστά-
 ξας τὰ θεμέλια λάθρα, τοῦτον ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ Ἀβουμουσ-
 λίμ μνηιῶντα κατὰ τῆς Συρίας Ἀράβων, ὡς ἐπαναστάντων B
 τοῖς Μαυροφόροις, καὶ πολλοὺς κατὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ
 10 Ἐμεसान καὶ τὴν παραλίαν ἐλόντων, ἐπελθεῖν τε αὐτοῖς μελε-
 τῶντα, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἐκώλυσεν. ὁ δὲ ὀργισθεὶς
 τῷ Ἀβδελλᾶ πρὸς τὴν ἐνδοτέραν Περσίδα ὤρμησεν σὺν τῷ
 πλήθει, ὃν δειλιάσας σφόδρα μεταστέλλεται αὐτὸν πιθανολο-
 γίαις καὶ παρακλήσεσι, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς μυσαιοῖς συμβό-
 15 λοις τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, φημι δὴ τῇ ἑνάτῃ καὶ τοῖς σανδα-
 λίοις τοῦ ψευδοπροφήτου Μουαμέδ, ἔξαιτῶν ὁδὸν ἡμέρας μίᾳς C
 ἐκκλῆναι πρὸς αὐτόν, ὅπως αὐτῷ τὴν πατρὶ πρόπευσαν εὐχα-
 ριστίαν ἀποπέμψῃ. ὁ δὲ ἀπατηθεὶς, παραγίνεται σὺν χιλιάσιν
 ἰππέων ρ', ἐνωθεὶς τε αὐτῷ κτείνεται ὑπ' αὐταῦ χερσὶν ἰδί-

5. Μακχά A, Μέκχα e f. 10. τὴν add. ex A. μελετῶντα
 A, μελετῶντας f. μελετῶντων vulg. 12. ἐνδοτέραν A, δευτέ-
 ραν vulg. 14. συμβούλοις A. 16. μίᾳς om. A.

belli societatem inierant, de his certus, Syriae copias in eum conci-
 tat, et ad Tyanam consertis invicem manibus, ex contraria parte plu-
 ribus occisis, Abusolim victor remansit. etenim plerique Sclavi erant
 atque Antiocheni. Abdellas solus superstes et incolumis, post dies
 aliquot sibi dari petiit ab alio Abdella Muamed fratre, qui e
 Mecha profectus in Persiam festine properaverat. hic illum in domo
 ruinam minante inclusum, fundamentis latenter effodi iussis, interfecit;
 Abusulim vero adversus Arabes Syriae ferocientem et minas
 iactantem, utpote qui Maurophorum rebellione inita iugum excus-
 sissent, multosque eorum per Palaestinam, Emesenos agros, et mari-
 tima loca sustulissent, et iam arma in illos parantem, exercitus copiis
 in eum eductis, repressit. is Abdellae infensus, cum totis agminibus
 in secundam Persiam irruit. quare metu percussus Abdellas ipsum
 verborum lenocinio precumque blanditiis revocavit, ac ipsis etiam
 imperii sui symbolis execrandis, virga, inquam, atque sandaliis falsi
 prophetae sui Muamed ad eum submittis, ab eo contendens, ut unius
 saltem diei itinere ad se divertere dignaretur, ut ei tanquam patri
 debitum grati animi officium persolveret. ille lenociniis huiusmodi
 inescatus, equitibus centum millibus secum eductis, ad eum venit,
 utriusque vero copiis ad invicem coniunctis, propriis eius, qui voca-

αις. οἱ δὲ ὄγλοι σκεδασθέντες ἀνθημερὸν ἤχοντο, φιλοτιμί-
αις οὐκ εὐαριθμήτοις ἐφοδιασθέντες. καὶ οὕτω τὰ τῆς ἀρχῆς
τῆ Ἀβδελλᾶ διευθύνεται.

A.M. 6247 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβδελλᾶ, Ῥώμης ἐπισκόπου Παύλου
ἔτος α΄. 5

V. 287 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ἡλιουπόλεως ἀνεθεματίσθη
ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σύ-
ρους τε καὶ Ἀρμενίους, οὓς ἤγαγεν ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως
καὶ Μελιτινῆς, εἰς τὴν Θράκην μετέβησεν, ἐξ ὧν ἐπλατύθη
ἡ αἵρεσις τῶν Παυλικιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει, ἢ
ὀλιγοθέντων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τοῦ θανατικοῦ, ἤνεγκαν
συμφαμίλους ἐκ τῶν νήσων καὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν κατοικησίων
μερῶν, καὶ ἐποίησεν κατοικῆσαι τὴν πόλιν καὶ κατεπέμψασεν
αὐτήν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ἐζήτησαν οἱ Βούλγαροι πάντα διὰ
τὰ κτισθέντα κάστρα· καὶ τοῦ βασιλέως ἀτιμάσαντος τὸν β

P. 361 ἀποκρισιάριον αὐτῶν, ἐξῆλθον φροσαστικῶς, καὶ ἦλθον ἕως
τοῦ μακροῦ τείχους, κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως τὴν ἑσπέρην
ποιησάμενοι. πολλὴν οὖν ἄλωσιν ἐργασάμενοι καὶ αἰχμαλω-
σίαν λαβόντες, ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 6248 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμὸς γέγονεν κατὰ τὴν Παλαιστίνην 20

2. οὐκ εὐαρ. A, ἀναρ. vulg. 3. τῷ Ἀβδελλᾶ διευθύνεται A,
τοῦ Ἀβδελλᾶ δεύθουνεν vulg. 9. τὴν add. ex A. ἐπλατύθη
A, ἐπληθύθη vulg. 12. συμφαμίλους A a, συμφαμίλλους
vulg. 16. αὐτῶν add. ex A. 20. Τούτῳ τῷ A, τῷ δ' αὐ-
τῷ vulg.

verat, manibus interficitur. turmae autem dissipatae summis licet
honoribus cumulatae reditum eodem die susceperunt. hic fuit Abdel-
lae imperii ordo.

A. C. 747 Arabum ducis Abdellae, Romae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Nicetas Heliopoleos episcopus ab universo ecclesiae
coetu anathemate percussus est. imperator autem Constantinus, quos
Theodosiopolis et Melitine Syros et Armenios eduxit, in Thraciam
transtulit, quibus Paulicianorum haeresis aucta est. urbe pariter tota
civibus peste sublatis destituta, ex insulis, Graecia, et inferioribus
aliis regionibus incolas alios cum integris etiam familiis asportatos,
ut eam habitarent, transtulit, atque ita civibus ut prius refertam ac
populosam reddidit. eodem etiam anno Bulgari ob nova castra ex-
tracta nova quoque pacta postulant. imperatore apocrisiarium eorum
spernente, ipsi ignominiam ulturi, ad longum usque murum versus
urbem cum exercitu bene instructo irrumpunt, magnaque strage edita,
et multitudine captivorum abducta, illaesi et incolumes proprias do-
mos repetunt.

A. C. 748 Hoc anno terrae motus haud levis in Palaestina et Syria contigit

καὶ Συρίαν οὐ μικρὸς μὴνὶ Μαρτίῳ ἐνάτη· καὶ ἔξωρίσθη
 Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας φθόνῳ τῶν Ἀράβων,
 διαβληθεὶς, ὅτι συχνῶς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ δηλοποιεῖ Β
 τὰ τῶν Ἀράβων διὰ γραμμάτων· καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Σα-
 5 λιμ ὑπερόριον τίθησιν εἰς τὴν Μωαβίτιν χώραν πατρίδα τε
 αὐτοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς Σαλιμ μὴ κτιζέσθαι νέας ἐκ-
 κλησίας, μηδὲ φανῆναι σταυρόν, μηδὲ δογματίσαι περὶ πί-
 στεως Χριστιανῶν μετὰ Ἀράβων. ἐπεστράτευσεν δὲ κατὰ
 Ῥωμανίας σὺν χιλιάσιν π', καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Καππαδοκίαν
 10 ἤκουσεν Κωνσταντίνον κατ' αὐτοῦ ὄπλιζόμενον, καὶ φοβηθεὶς
 ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μηδὲν λύμηνάμενος· μόνον δὲ ὀλίγους
 Ἀρμενίους προσρύνοντας αὐτῷ λαβὼν ὑπέστρεψεν. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβδελλαῖς τὴν φορολογίαν ἐπέτεινεν Χρι- A. M. 624y
 στιανοῖς, ὥστε ἅπαντας μοναχοὺς τε καὶ ἐγκλειστοὺς καὶ κιο-
 15 νίτας τῷ Θεῷ εὐδρεστοῦντας φορολογῆσαι· ἐσφράγισεν δὲ τὰ
 τῶν ἐκκλησιῶν κειμηλιαρχεῖα, καὶ ἤνεγκεν Ἑβραίους πρὸς τὸ
 πωλῆσαι αὐτά, καὶ ἠγόρασαν αὐτὰ οἱ ἀπελευθεροί.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος τὰς κατὰ Μακεδονίαν Σκλα- A. M. 625c
 βινίας ἠχμαλώτευσεν, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑποχειρίους ἐποίησεν. D
 20 ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ τινὲς ἐκ τῶν Μαυροφόρων Περσῶν

1. οὐ om. A f. 3. διαβλ. A, καὶ διαβλ. vulg. 4. Σαλι A. 8.
 Χριστιανῶν A, Χριστιανόν vulg. 15. τῷ Θεῷ A, τοὺς τῷ θ.
 vulg. 17. πληρῶσαι e f.

mensis Martii die nono. Theodorus Antiochiae patriarcha in exilium deportatus est Arabum invidia, qui frequentioribus litteris ad imperatorem Constantinum scriptis res Arabum eum manifestare criminati sunt. quare patriarchatus terminis extorrem in provinciam Moabitidem, quae fuit eius patria, transferendum Salem Arabum dux edixit. idem novas ecclesias nuspiam instaurari, crucem publice videndam non exponi, cum Arabibus de Christianorum fidei dogmatibus neminem disserere lata lege sanxit. armatis hominum octoginta millibus in Romaniam expeditionem suscepit. in Cappadociam autem profectus, ubi Constantinum arma in adversum parare audivit, metu pulsus, re penitus infecta, nullaque illata noxa domum rediit, tantum paucos Armenios sponte ad eius castra transeuntes secum abduxit.

Hoc anno Abdellas imposita Christianis tributa auxit, adeo ut A. C. 74y
 omnes sive monachi sive inclusi sive columnicolae deo sua vita placiti vectigales describerentur. ecclesiarum quoque sacras penus sigillo suo observavit, et ad sacra vasa distrahenda emptores Hebraeos induxit; emerunt autem ea liberti.

Hoc anno Constantinus Sclaviniae provincias ad Macedoniam sitas A. C. 75y
 in servitutem redegit, reliquos vero imperio Romano plane subiici coegit. eodem quoque anno ex Maurophoris Persis nonnulli facultatibus

τῆς μαγικῆς ὄντες θρησκείας, ἀπάτη τοῦ διαβόλου κρατούμενοι, πωλήσαντες τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν, καὶ γυμνοὶ ἀνελθόντες εἰς τὰ τεύχη, ἔρριπτον ἑαυτούς, ὥστε πετασθῆναι εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς ἐνόμιζον. οἱ δὲ μηδὲν ἀξιόλογον τῆς ἐκείσε κληρουχίας ἔχοντες, εἰς γῆν ἀνθυπέστρεφον τὰ μέλη συντριβέντες, ὡν τοὺς ἐξώρχοντας τῆς πλάνης Ἀβδελλᾶς ἀνεῖλεν διὰ τοῦ Σαλίμ κατὰ τὴν Βέρροϊαν κατ' Χαλκίδα ὄντας ἐφθμὸν ἕξ.

- A.M. 6251 *Τούτῳ τῇ ἔτει φθόσῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκώλυσαν Ἄρμεν P. 362 βες ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσιῶν πρὸς ὀλίγον χρόνον, αὐθις 11 δὲ ἀναγκασθέντες ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς τὰ αὐτά, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς γράφειν τὰς ψήφους, καὶ ἐπεστράτευσαν τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἡχμαλώτευσαν πολλοὺς, καὶ Παῦλον τὸν V. 288 στρατηγὸν τῶν Ἀρμενίων πολεμήσαντες εἰς τὸν Μέλαν ἀντίλον μετὰ πλήθους στρατοῦ καὶ τεσσεράκοντα δύο ἀνδρας ἐπι 11 Βσῆμους δεσμίους ἤγαγον, καὶ κεφαλὰς πολλὰς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐλθὼν εἰς Βερέγωβαν εἰς τὴν κλεισοῦραν, ὑπήνησαν αὐτῷ οἱ Βούλγαροι, καὶ πολλοὺς τῶν αὐτοῦ ἀνείλον, ἐν οἷς καὶ Λέοντα πατριίκιον καὶ στρατηγὸν τῶν Θρακησίων, καὶ Λέοντα ἕτερον λογοθέτην τοῦ*

5· συντριβέντες A, συντριβόντες vulg. 11. δὲ add. ex A. 14
Ἄρμενιακῶν A.

distractis, depositisque vestibus nudi, consensu aedificiorum monibus, in capita praecipites se agebant, quo, ut magicae superstitionis fallacia decepti, et a diabolo potentius occupati rebantur, in caelum promptius evolarent. illic porro haereditatis et sortis sibi propositae nil aestimabile dignum reportantes, membris omnibus conterendi in terram gravius dilabebantur. huius erroris antesignanos sex numero repertos, quum Berrhoeae, tum in Chalcide, opera Salem Abdellae e medio sustulit.

- A. C. 751 *Hoc anno a publicis vectigalium actis conficiendis ad breve temporis spatium Saraceni invidia moti Christianos prohibuerunt, rursus autem necessitate compulsi, quod ipsi numeros et summas scribere non possent, eadem eis reposuerunt in manus, et irruptione in Romaniam facta plures abduxerunt captivos, Paulumque Armeniorum ducem, iuito ad Melam cum eo certamine, exercitusque partem non contemnendam, quadraginta duobus viris e Romana ditione spectatissimis, pluribusque aliis compedibus astrictis in captivitatem secum abactis, prostraverunt. imperator autem armis in Bulgariam motis, venit Berregabam, at Bulgari ad clusuram obviam facti plurimos e eius militibus deleverunt, inter quos Leo patricius et Thracensium dux, alter Leo cursus publici, logotheta, et ex confusa plebe non pauci*

δρομον, και λαον πολυν· και ελαβον τα αρματα αυτων· και ουτως αδοξως υπεστρεψαν.

Τουτω τῷ εἶτι γέγονε πλάνη τῆς πασχαλίας, και οι A.M. 6252 μὲν ὀρθόδοξοι κατὰ τὴν ἑψῶν ἕκτη τοῦ Ἀπριλλίου μηνός C 5 ἐπίσχασαν, οἱ δὲ πεπλανημένοι αἰρετικοὶ τῇ ιγ'.

Τῷ δ' αὐτῷ εἶτι μετετέθη ἡ κέρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου και βαπτισιοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Σηλαιῶν εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν Ἐμεσηνῶν πόλιν περιφανῆ ὄντα, και ἡ κατάβασις ἐκτίσθη ἔνθα μέχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τῶν 10 πιστῶν προσκυνουμένη εὐωδία σωματικῇ τε και πνευματικῇ τιμᾶται, βλύζουσα πᾶσι τοῖς πίστει προστρέχουσι τὰ ἰάματα· και τῷ αὐτῷ εἶτι δοκίτης εἰδείχθη λαμπρότατος κατὰ τὴν ἑψῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας, και αὐθις πρὸς δύσιν ἡμέρας κα'. Θεόδωρος D δέ τις ὀνόματι Λιβανίτης Σύρος κατὰ τὴν περίχωρον Ἐλιουπό- 15 λεως τῆς πρὸς Λίβανον ἐπανεῖστη τοῖς Ἀραβῶσι, και πολεμησας αὐτοῖς, ἔπεισον ἐξ ἀμφοτέρων πολλοί. ἔσχατον δὲ τραπεῖς ἔφυγεν, και οἱ συνόντες αὐτῷ Λιβανῖται πάντες ἀνηρέθησαν. ἐγένοντο δὲ και ἐν Ἀφρικῇ ἀκαταστασίαι και πόλεμοι, ἡλια- κῆς γεγωνίας ἐκλείψεως μηνὶ Αὐγούστῳ πεντεκαιδεκάτῃ, ἡμέρα

11. βλύζουσα — — ἰάματα om. f. τὰ add. ex A. 14. ὀνό-
ματι add. ex A. 15. τῆς πρὸς A, τὴν ἐπὶ vulg. 18. και
ante ἐν add. ex A.

desiderati. eorum arma acceperunt Bulgari, atque ita Romani cum dedecore redierunt.

Hoc anno error in celebrando paschatis festo admissus est, or- A.C 752
thodoxis per orientales tractus mensis Aprilis die sexto, haereticis
autem, quorum id fuit, erratum tertio decimo solemnitatem illam
agentibus.

Eodem anno sancti Ioannis praecursoris et baptistae caput ex Antri monasterio in proprium templum sumptuose constructum ad Emesenorum urbem translatum est. confessio quoque sacrae reliquiae reponendae aedificata est, in qua in hunc usque diem a fidelibus adoratum, tam corporea, quam spiritali odoris fragrantia honoratur, et ab illo morborum omnium medela, velut e perenni fonte, in eos, qui cum fide accedunt, scaturit. hoc insuper anno cometa trabis in morem fulgidissimus ad orientalem caeli plagam dies continuos decem, et ad occidentalem rursus dies viginti et unum visus est. Theodorus autem quidam e moute Libano Syrus in Heliopoleos regione, quae Libano adiacet, in Arabes rebellavit, et manibus cum eo consertis multi ex utraque parte desiderati, tandem eius acie fusa in fugam versus est, quique illum sequebantur Libanitae omnes occisi. tumultus quoque per Africam exorti apparente solis defectu mensis Augusti die decimo quinto, feria sexta, hora diei decima. porro qui-

ἔκτι, ὡς δὲ δεκάτη. ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν Μαυροφόρων ἐν τῇ Λαβεικῇ λέγοντες τὸν υἱὸν τοῦ πρωτοσυμβούλου Θεόν, ὡς P. 363 τροφέα αὐτῶν, καὶ ἐξήνεγκαν δόγμα τοιοῦτον. καὶ εἰσῆλθον οἱ Μαυροφόροι εἰς τὸν οἶκον τῆς πλάνης αὐτῶν, καὶ ἀπέκτειναν τοὺς κλειδούχους δνόματα ζ. καὶ ἐξῆλθόν τινες ἐπί τὸν Βάσρασον, καὶ ἤχμαλώτευσαν πολλούς, καὶ χρήματα ἔλαβον πολλά.

A.M. 6253 Τούτῳ τῷ ἔτει θοτασίασαν οἱ Κασσιῶται κατὰ τῶν Μαυροφόρων διὰ γυναίκας. ἔμειναν γὰρ ἐξ αὐτῶν εἰς οἶκον, ἐν B ᾧ ἔμμενον ἀδελφοὶ τρεῖς, καὶ ἠθέλησαν τὰς γυναίκας αὐτῶν ἰκοντίσαι· ἐγερθέντες δὲ οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ἀπέκτειναν καὶ ἔχωσαν αὐτούς. οἱ δὲ συναχθέντες, ἀπέκτειναν καὶ τοὺς λαπούς. καὶ πέμψας ὁ Σαλίμ τὰ στρατεύματα διὰ δόλου, ἦλθον ἄνωθεν αὐτῶν. καὶ πιάσαντες αὐτούς ἐφούρκισαν τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν. καὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχει ἐἰσῆλθεν ἐν τῇ ἁγίᾳ συνάξει εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦ μητροπολίτου παρισταμένου καὶ ἐκφωνήσαντος τό· ὁ V. 289 γὰρ λαός σου δυσωπεῖ σε, καὶ ἰκετεύει σε, ἐξήνεγκαν αὐτόν, καὶ ἀπέκλεισαν ἐν φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσε τὴν ἁγίαν

2. πρωτοσυμβούλου A, πρωτοσυμβόλου vulg. 8. post Κασσιῶται e f haec inserunt: καθ' ὃ γασιν Ἄραβες καλοῦσιν υἱοὶ τοῦ Καῆς ὡς γενεαλογοῦνται. 13. ὁ Σαλίμ ὁ Ἐλίχος A. 16. εἰσῆλθον A. 18. καὶ ἡ ἐκκλησία σου add. A f post λαός σου. δυσωπεῖ σε om. A f.

dam ex Maurophoris Dabeci emersere, qui protosymbuli filium, quod eorum nutritium ageret, deum esse praedicarent. in hanc quoque mentem promulgavere dogma. Maurophori subiude in sanum errorem suo dicatum ingressi aedituos numero sexaginta mactaverunt. quidam autem Basrasum profecti, plerisque in captivitate abactis, ipsi opes innumeras abstulerunt.

A. C. 753 Hoc anno Casiotae in Maurophoros tumultuati sunt foeminarum causa. in domo etenim, in qua tres fratres habitabant, ex illis nonnulli mansionem habentes coniuges eorum in illiciti concubitus coenum voluerunt demergere. exciti vero fratres illi tres morte eis illata iniuriam ulti sunt, et terra caesa corpora occultaverunt, et in unum collecti reliquos pariter dederunt neci. Salem vero missis insidiosae militibus, impetuque in eos facto, cunctos in potestatem accepit, et fratres quidem illos tres laqueo, plurimos alios ferro confecit. porro die solemnitati paschali dicato. Christiana plebe in coetum collecta, Salem ille communem et praecipuam ecclesiam ingressus est, metropolitam vero sacris altaribus astantem, et elata voce exclamantem: populus tuus te precatur, et te rogat. corripi iussit, et in carcerem detrudi, alio interrim sacerdote ad sanctam synaxim complendam suffecto, ex quo timor

σύναξιν· και ἐγένετο φόβος μέγας, και εἰ μὴ ὁ μητροπολί- C
της κατεπράυνεν αὐτὸν ἡθικότητι και ταπεινοῖς λόγοις, κακὸν
μέγα ἂν ἀπετελέσθη τῇ ᾠρᾷ ἐκείνῃ. ἦν δὲ ὁ μακάριος Ἀνα-
στάσιος.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ διώκτης Ἀνδρέαν τὸν
ἀοίδιμον μοναχόν, τὸν λεγόμενον Καλυβίτην, ἐν Βλαχέρναις
διὰ μαστίγων ἐν τῷ ἱππικῷ τοῦ ἁγίου Μάμαντος ἀπέκτεινεν
ἐλέγχοντα αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, Οὐάλεντα νέον και Ἰουλιανὸν
ἀποκαλοῦντα αὐτόν· ὃν και ἐν τῷ ῥεύματι ῥιφῆναι προσέ-
10 ταξεν, εἰ μὴ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ τοῦτον ἀρπάσασαι ἐν τῷ ἐμ-
πορίῳ τῶν Λευκαδίου ἔθαψαν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'.

D

A.M. 6254

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη δοκίτης κατὰ τὴν ἐφάν· και ἀνη-
ρέθη ὁ υἱὸς τῆς Φατίμας. οἱ δὲ Βούλγαροι ἐπαναστάντες
15 ἐφόνευσαν τοὺς κυρίους αὐτῶν τοὺς ἀπὸ σειρᾶς καταγομέ-
νους, και ἔστησαν ἄνδρα κακόφρονα, ὀνόματι Τελέτζην, ἐτῶν P. 364
ὑπάρχοντα λ'. Σκλάβων δὲ πολλῶν ἐκφυγόντων, προσεργήσαν
τῷ βασιλεῖ, οὓς κατέστησεν ἐπὶ τὸν Ἀρτάναν. τῇ δὲ ιζ' τοῦ
Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Θράκην ἀποστει-
20 λυς και πλωῖμον ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἕως δισχιλίῳν χε-

3. ὁ μακαριώτατος Α. 8. Οὐάλ. Α. και Οὐάλ. vulg. 11.
Λευκαδίου f. 16. Τελετζῆν Α, Τελέτζιν vulg. 17. Σκλάβ-
ων δὲ] hinc usque ad. p. 670, 12. κατὰ Θεοῦ lacuna intercedit
in Α. 20. ἕως ὀκτακοσίῳν χελ. α.

ingens in omnium animis excitatus. ac nisi inuata morum urbanitate
et humili oratione ferocientem principem metropolita demulsisset,
magnum prorsus malum ea occasione committebatur. is porro erat
beatus Anastasius.

Eodem etiam anno Constantinus persecutor Andream venerabilem
monachum, Calybitem dictum, ad Blachernas habitantem verberibus
contusum, quod eius impietatem, eo Valente iuniore et Iuliano vocita-
tato, arguisset, in sancti Mamantis circo ad Blachernas interfecit, eius
autem corpus in maris fluentem proiici iusserat, sed Andree sorores
ipsum effereutes in Leucadii emporio sepulturae mandarunt.

Romae episcopi Constantini annus primus.

A. C. 754

Hoc anno cometa trabis instar ad orientem visus. Fatimae filius
e vivis sublatus. Bulgari seditione mota propriis dominis continuata
unius stirpis serie potestatem hucusque adeptis illata caede reiectis,
malignae mentis hominem nomine Teletsim annos triginta natum sibi
ducem praefecerunt. multi propterea Sclavi patria excedentes, ad
imperatorem ultro se contulere, quos ille Artanam incolere consti-
tuit. mensis autem Iunii die decimo septimo bis millium chelandio-
rum equos duodecim per singula vehementium classe per Euxinum Pon-

λανθίων επιφερομένων ἀνὰ ἰβ' ἡππων. ὁ δὲ Τελέτις ἀκούσας τὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης κατ' αὐτοῦ κίνησιν, λαβὼν ἢς συμμαχίαν ἐκ τῶν προσκυρακειμένων ἔθνων χιλιάδας κ', καὶ τούτους εἰς τὰ ὄχυράματα στήσας, ἠσφαλίσατο ἑαυτὸν. ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔλθων ἠπλίκευσεν εἰς τὸν κάμπον Ἀρχαίου· καὶ τῇ λ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς α' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα ε', ἐφῆν Τελέτις μετὰ πλήθους ἔθνων ἐρχόμενος, καὶ συμβαλόντις πόλεμον κόπτουσιν ἀλλήλους ἐπὶ πολῷ, καὶ τραπεῖς Τελέτις ἐφουγεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὄρας ε' ἕως ὄψι, καὶ πολλὰ πλήθη Βουλγάρων ἀνηλώθησαν, πολλοὶ δὲ ἐκρωθήσαν, ἄλλοι δὲ καὶ προσερρίησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθῆς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ νίκῃ, ἐθριάμβευσεν ταύτην ἐπὶ τῆς πόλεως, ἄρματωμένος σὺν τῷ στρατῷ εἰσέλθων, εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν δῆμων καὶ ξυλοπανδούροις σύμων τοὺς χειρωθέντας Βουλγάρους, οὓς ἔξωθεν τῆς Χρυσῆς πόρτης ἀποτμηθῆναι ἐπέτασεν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτιζην στασιάζοντες οὐ Βουλγαροὶ ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν Σαβίνον γαμβρὸν ὄντα Κορμεσίου τοῦ πάλαι κυρίου αὐτοῦ. τοῦ δὲ Σαβίνου εὐθὺς ἀποστειλαντος πρὸς τὸν βασιλέα, πηζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένδον ποιήσαντες οἱ Βούλγαροι ἀντέστησαν τῷ Σαβίνῳ στερεῶς, λέγοντες· ὅτι διὰ σὶ

3. x] x⁵ a, γ' f. 20. fort. γαμβρίαν cfr. p. 262, 5.

tum missa, imperator Thraciam versus perrexit. Teletzes terra marique adversum se paratam audiens, vicinarum nationum viginti milibus in auxilium accitis et per munita loca distributis, ipse praesidio se inclusit. imperator vero in Anchiali agris castra metatus est porro Iunii die trigesimo, indictione prima, feria hebdomadis quinta, Teletzes cum numerosa auxiliariorum multitudine progredi tandem visus est, consertaque pugna, mutua utriusque partis caedes ingens edita, fuisque demum Teletsis copiis ipse fugam arripuit. duravitque pugna ab hora quinta usque ad vesperam, et maximus Bulgarorum numerus certamine illo deletus, multi capti, alii ultro ad Romanos defecerunt. imperator prospero victoriae successu elatus, armis omnibus cum toto exercitu instructus, urbem triumphum ducens ingressus est, laetisque totius civitatis vocibus exceptus, Bulgaros bello captos xylopanduris vinclos in eam innoxios, eosque demum extra Chryseam portam a civibus capite truncari iussit. Bulgari autem seditione in Teletsem mota ipsum ac cunctos eius proceres dederunt neci, Sabinum vero Cormesii quondam principis generum constituerunt ducem. cum vero Sabinus legatos de pace ad imperatorem confestim destinasset, Bulgari comitiis habitis Sabino pertinaciter se opposuerunt, clamantes: Bulgaria tui causa Romanorum potestati subiicienda est.

Βουλγαρία μίλλει δουλοῦσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. ἰστιάσεως δὲ γενομένης, φεύγει Σαβίνος ἐν τῇ κύστρῳ Μεσημβρίας, καὶ προσερχοῦν τῷ βασιλεῖ. ἔστησαν δὲ οἱ Βούλγαροι ἕτερον κύ-V. 290 ρων ὀνόματι Παγανόν. D

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀντήρην οἱ τῆς ἐρήμον καὶ τοῦ Βαραθῶν τῷ A.M. 6255 Ἀβδελλᾷ δύο ἀδελφοί, οὓς ἀποστείλας ἀντίειλεν σὺν χιλιῶσιν ὀγδοήκοντα στρατοῦ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξῆλθον Τοῦρκοι ἐκ τῶν Κασπίων πυλῶν, καὶ ἀνέειλον πολλοὺς εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἔλαβον αἰγμαλωσίαν πολλήν, καὶ ὑπέστρεψαν. Κοσμάς δὲ τις 10 ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας τῆς κατὰ Ἀπάμειαν τῆς Συρίας, Κομανίτης ἐπιλεγόμενος, τῶν πολιτῶν Ἐπιφανείας πρὸς Θεόδωρον πατριάρχην Ἀντιοχείας ἐγκλησιν ποιησαμένων κατὰ τοῦ P. 365 αὐτοῦ Κοσμά περὶ μειώσεως ἱερῶν, καὶ αὐτοῦ μὴ δυναμένου ταῦτα συστήσαι, ἀπέστη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὁμό- 15 φρων τῆς αἵρέσεως Κωνσταντίνου κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων γέγονεν. ἂν κοινῇ γνώμῃ Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἱεροσολίμων, καὶ Κοσμάς ὁ Ἀλεξανδρείας σὺν τοῖς ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόποις τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ὁμοφρόνως 20 ἀνεθεμάτισαν ἕκαστος κατὰ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς γέγονεν κρύος μέγα καὶ πικρότατον, οὐ κατὰ τὴν ἡμέ- B τέραν γῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀνατολήν καὶ ἄρ-

5. Βαραθῶν f.

aucto demum tumultu, Sabinus in Mesembriae praesidium fuga se subducit, et inde ad imperatorem se confert. alium vero dominum nomine Paganum Bulgari creaverunt.

Hoc anno habitatores deserti Barathonisque incolae fratres duo A. C. 755 in Abdellam rebellionem excitaverunt, quos ille misso exercitu cum copiarum octoginta millibus extinxit. hoc eodem anno Turci Caspiis portis egressi, plurimis per Armeniam occisis, captivorum collegerunt turmas, et domos repetierunt. porro quidam Epiphaniae, quae ad Apameam Syriae posita est, episcopus, cognomento Comanites, Epiphaniae civibus, quod sacra vasa distraxisset, apud Theodorum Antiochiae patriarcham accusationem passus, pretium eorum restituendi impotens, rectae fidei desertor factus, in Constantini sententiam adversus sanctas imagines excitatam ipse contrariae conscius transiit. eum communibus calculis Theodorus Antiochiae, Theodorus alter Hierosolymorum, Cosmas Alexandriae patriarchae cum suffraganeis episcopis die sanctae pentecostes sacrosancti evangelii lectione peracta, in propria sede singuli concordibus animis ac vocibus anathemati subiecerunt.

Eodem pariter anno a mensis Octobris exordio frigus ingens et asperissimum non in hac modo regione, sed et per orientem, septen-

κίον καὶ δύοσιν, ὥστε τὴν ἀρκτέραν τοῦ πόντου παραλίαν ἐπὶ ἑκατὸν μίλια τὸ πέλαγος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τοῦ κρύους ἐπὶ τριάκοντα πήχεις τὸ βάθος, καὶ ἀπὸ Ζηκχίας μέχρι τοῦ Δανουβίου καὶ τοῦ Κούφη ποταμοῦ καὶ τοῦ Δάμαστρι τε καὶ Δάναπρι καὶ τῶν Νεκροπέλων καὶ τῆς λοιπῆς ἀπὸ τῆς μέχρι Μεσημβρίας καὶ Μηδείας ὁμοία πεπονθότων. τοῦ δὲ τοιοῦτου πάγου ἐπιχεινηθέντος ἠϋξήθη ἐπ' ἄλλας εἴκοσι πήχεις, ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ, καὶ κ-
 C ζοβατεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύους ἀπὸ τε Χαζαρίας, Βουλγαρίας καὶ τῶν λοιπῶν παρακειμένων ἐθνῶν, παρά τε ἀνδρῶ-
 πων ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μὴ τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τοῦ τοιοῦτου πάγου κατὰ θεοῦ κέλευση εἰς πλεῖστα καὶ διάφορα ὄροφάνῃ τμήματα διαμεθέντος, καὶ τῇ τῶν ἀνέμων βίᾳ ἐπὶ Δαφνουσίαν καὶ τὸ Ἴερόν κατενεχθέν-
 τος, οὕτω διὰ τοῦ στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔφθασαν μέχρι τῆς Πυροποντιδος καὶ τῶν νήσων καὶ Ἀβύδου πᾶσαν τὴν παραλίαν ἀκτὴν ἐπλήρωσαν, ὧν αὐτόπται καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν ἐκβαίντες ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν σὺν καὶ τισιν ὀμηλίκοις λ', καὶ πείζοντες ἐπάνω αὐτοῦ. εἶχον δὲ καὶ ζῶα ἄγρια τε καὶ ἡμε-
 D τεθνεῶτα. πῶς δὲ ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφιανῶν ἕως τῆς πύ-
 λεως, καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσοπόλεως ἕως τοῦ ἁγίου Μάματι,

14. κατενεχθέντος A, διενεχθ. vulg.
 ὀμηλίκοις A f, ὀμίλιξιν vulg.

17. καὶ add. ex A. id.

trionem et occidentis plagam incubuit, adeo ut in borealibus ponti maritimis mare ad centum millia in longum, in profundum vero cubitus triginta prae frigore in lapidis duritiem concreverit, quod etiam in toto illo terrarum tractu, qui a Zecchia usque ad Danubium et Cuphem fluvium et Damastrim et Danaprim et Necropylas reliquumque littus usque ad Mesembriam et Mediam interiacet, obtinuit. huiusmodi vero glacies copiosa deinde nive cooperta ad alios viginti cubitos excrevit, adeo ut mare solidae continenti quam simillimum, ad Chazariae, Bulgariae, caeterarumque nationum adiacentium fines tutum iter hominum animaliumque quum silvestrium tum domesticorum pedibus praebuerit. indictionis autem secundae mense Februario, glacies huiusmodi dei iussu in multa ac varia frusta montium speciem referentia disrupta est, quae ventorum vi ad Daphnusiam et Hierum delata, inde per ponti fauces in urbem delata et ad Propontidis terminos, insularum et Abydi maritimas omnes oras, cuius de visu testes extitimus, implevit. in unum quippe illius fragmentum quasi triginta aetatis eiusdem iuvenes ludibundi ascendimus. erant autem in fragmentis istis congesta ferarum domesticorumque animalium cadavera. a Sophianorum sane portu ad urbem usque, et a

καὶ τῶν Γαλάτου ἀκωλύτως διὰ ξηρᾶς ἐβιάδιζον. ἐν δὲ ἐξ
 αὐτῶν προσραγὲν τῇ τῆς ἀκροπόλεως σκάλα, συνέτριψεν αὐ-
 τήν. ἕτερον δὲ παμμέγεθες τῷ τείχει προσραγὲν, τοῦτο με-
 γάλως ἐδόνησεν, ὡς καὶ τοὺς ἔνδοθεν οἴκους συμμετασχεῖν τοῦ
 5 σάλου. εἰς τρία δὲ διαρραγὲν διέζωσεν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν
 Μαγγάνων ἕως τοῦ Βοσπόρου, οὗ τινος τὸ ὕψος ὑπερεῖχεν
 τῆς πόλεως τὰ τείχη· πάντες δὲ οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες τε
 καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ἀδιαλείπτως τῇ θέρᾳ τούτων προσε- V. 291
 καρτέρουσι καὶ μετὰ θρήνων καὶ δακρῶν οἴκοι ἀνέκαμπτον, P. 366
 10 ἀποροῦντες τί εἰπεῖν πρὸς, τοῦτο. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαρ-
 τίῳ ἀστέρες ἀθρόως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες ὤφθησαν, ὡς
 πάντας τοὺς ὄρωντας τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπολαμβάνειν
 εἶναι συντέλειαν· αὐχμὸς τε πολὺς γέγονεν, ὡς ξηρανθῆναι
 καὶ πηγᾶς. ἀγαθῶν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχην λέγει
 15 αὐτῷ· ἄρτι τί ἡμᾶς βλάπτει, ἐὰν λέγωμεν τὴν Θεοτόκον
 χριστοτόκον; ὁ δὲ περιπτυξόμενος αὐτὸν λέγει· ἐλέησον δέ-
 σποτα, μηδὲ εἰς ἔννοιάν σου ἔλθῃ οὗτος ὁ λόγος· οὐχ ἄρᾶς
 ὅσα στηλιτεύεται καὶ ἀναθεματίζεται Νεστόριος ὑπὸ πάσης B

1. ἀκωλύτως A, ἀκώλυτος vulg. 4. οἴκους A, οἰκοῦντας vulg.
 5. διέζωσεν A, καὶ ἐζωσεν f, ἐζωσεν vulg. 7. prius τῆς πό-
 λεως om. A f. 8. καὶ παῖδες add. ex A. 11. ἀθρόως add.
 ex A. 15. λέγωμεν A, λέγομεν vulg. 17. οὗτος A, οὕτως
 vulg.

Chrysopoli usque ad sancti Mamantis et Galatae littus qui voluisset sicco pede et absque difficultate velut per solidam terram gradiebatur. unum porro ex istis ad acropoleos scalam allisum eam confregit. aliud horrendum certe ac ingens ad murum cum impetu appellens, adeo valide concussit, ut commotionis tremorem, qui interius habitabant, experirentur. illud demum in tres discissum partes a Manganis ad Bosphorum urbem circumcinxit, cum alioquin eius esset magnitudinis quae urbis muros superaret. cuncti autem urbis incolae quum viri tum mulieres tum infantes spectaculis istiusmodi diutissime detenti, mox in gemitus et lachrimas soluti domos repetebant, quid vero de istis sentirent, prorsus ambigebant. eiusdem quoque anni mense Martio stellae crebro quasi e caelo decidere visae sunt, adeo ut cuncti portentorum huiusmodi spectatores effecti saeculi praesentis consummationem advenisse coniectarent. siccitas subinde et ventorum ariditas talis incubuit, ut fontes ipsi exaruerint. caeterum imperator patriarcham ad se accersitum ita alloquitur: si dei genitricem Christi matrem asseruerimus, quid iude mali poetendetur? ille imperatorem complexus: miserere domine, inquit, nec mentem tuam cogitatus huiusmodi unquam subeat. an non vides quam diffamatus et execrandus per universam ecclesiam habetur Nestorius? ad

τῆς ἐκκλησίας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ἐγὼ μὲν θεῶν θέλων ἠρώτησα· ἕως δέ σου ὁ λόγος.

A.M. 6256 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπῆλθον πάλιν οἱ Τούρκοι ἐπὶ τὰς Κα-
 Cοπίας πύλας καὶ εἰς Ἰβηρίαν, καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῶν
 Ἀράβων, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπέλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελ-
 λᾶς πανουργία τοιαύτη καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν Ἰσὲ, εἰς ὃν,
 ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ τρίτος κληρὸς τοῦ κρατεῖν μετ' αὐτὸν
 ἔπαισεν. κεφαλαλοῦμενον γὰρ ἡμικρανικῶς αὐτὸν ὄρων, πρὸς
 σκοτοματικῶς πληροῦμενον, πείθει θεραπευθῆσεσθαι μέλιτι.
 εἰ ταῖς ῥήσιν ἐμφυσηθῆ, πταρμικῶ τινὶ ἐνοσκεναζομένη τῇ
 αὐτοῦ λατρῆ, Μωσεὶ τινὶ τοῦνομα, διακόνῳ τῆς Ἀντιοχείας
 ἐκκλησίας· ὃν ἤδη δωρεαῖς ἦν πεπεικῶς δριμύτατον κα-
 Πσκευάσαι φάρμακον, μετὰ τοῦ καὶ ναρκῶδες εἶναι σφέρα
 καὶ δὴ πεισθεὶς ὁ αὐτὸς Ἰσέβιν Μούσε τῷ Ἀβδελλᾶ, καὶ τῇ
 ἀσφαλιζόμενος τοῦ συμφαγεῖν αὐτῷ διὰ τὴν ἐπιβουλήν, ἐδέξατο
 διαίρεινον. καὶ πληρωθεὶς περὶ τὴν κεφαλὴν πάσας τὰς ἀ-
 σθήσεις μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν στεροθηθεὶς, ἀσθενῶς
 προὔκειτο. προσκαλεσάμενος δὲ τοὺς ἡγεμόνας καὶ πρῶτον
 τας τοῦ γένους ὁ ἀδελφός, εἶφη· τί ὑμῖν δοκεῖ, περὶ τῆ

3. ἐπῆλθον A. 6. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσσεβιμουσαι 1.
 τὸν Ἰσσεβιν Μούσε f, τὸν Ἰσεῖβιμουσαι vulg. 8. αὐτὸν ante
 ὄρων add. ex A. 10. σκεναζομ. A. 14. Ἰσὲ) Ἰ, ἔ A, εἰς
 vulg., εἶξε coni. Goar. sed recte habet nominis forma omisso
 patris nomine βιν Μουσε h. l. filius Mose. 16. διὰ τινῶν A,
 διαίρεινον vulg. τὰ περὶ τὴν A. πάσας τε τὰς A. 19
 ὁ Ἀβδελλᾶς coni. Goar. in mg.

haec imperator, discendi cupidus, ait, quaestionem proposui, apud te
 secretum hoc nulli revelandum permaneat.

A. C. 756

Hoc anno Turci in Caspias portas et Iberiam irruptionem secun-
 dam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conserta, ex utraque parte
 cecidere non pauci. porro Abdellas Iseibi Musae, in quem, ut supe-
 rius enarratum est, imperandi sors tertio ordine devolvebatur, prin-
 cipatu hac arte defraudavit. cum enim eum hemicranico ac verti-
 ginoso capitis dolore laborare videret, ipsum sanatum iri persuasit,
 si in nares eius insufflaretur medicamentum sternutamenta movens,
 confectum a quodam suo medico, Moyse nomine, Antiochensae eccle-
 siae diacono, quem iam ante ipse Abdellas muneribus corruerat, ut
 nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum praepararet.
 is facile persuasus, morem Abdellae gerit, ac licet ab insidiis cavens
 a convivii quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, han-
 sit tamen naribus medicamentum. confestim vero capitis gravedine
 laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus
 et principis partis ductu privatur, et exanimis iacebat. Abdellas sub-

μελλοβασιλέως ὑμῶν; οἱ δὲ ὁμοφρόνως ἀρνησάμενοι αὐτόν, δεξιὰς ἔδωκαν τῷ υἱῷ τοῦ αὐτοῦ Ἀβδελᾶ, Μονὰμ δὲ τῷ ἐπικληθέντι Μαδί· τὸν δὲ Ἰσὲ ἀναίσθητον μετηνέγκαν οἱ- P. 367
καδε. τοῦτον δὲ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀναλαβόμενον ἀπολο-
5 γίαις ἐπιπλείστοις παρεμυθήσατο, ταλάντοις χρυσαίου ρ τὴν ὕβριν ἀνταμειψάμενος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔπει ἐπέστειλεν Παγανὸς ὁ κύριος Βουλγα-
ρίας πρὸς τὸν βασιλέα, αἰτούμενος συνοψισθῆναι αὐτῷ, καὶ
λαβὼν λόγον, ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῶν Βοιλιάδων αὐτοῦ,
10 καὶ καθεσθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ Σαβίνου συγκαθεζο-
μένου καὶ αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς. καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀταξίαν
αὐτῶν καὶ τὸ κατὰ Σαβίνου μῖσος, καὶ ἐποίησαν τὸ δοκεῖν
εἰρήνην. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς λάθρα εἰς Βουλγαρίαν V. 292
ἐπίασεν τὸν Σέβερον ἄρχοντα Σκλαβουνῶν τὸν πολλὰ κακὰ^B
15 ἐν τῇ Θράκῃ ποιήσαντα. κατεσχέθη δὲ καὶ Χριστινός, ἀπὸ
Χριστιανῶν μαγαρίτης, καὶ πρῶτος τῶν Σκαμάρων, ὃν ἐν τῷ
μούλῳ τοῦ ἁγίου Θεοῦ χειροκοπήσαντες καὶ ποδοκοπήσαντες,
ἤνεγκαν τοὺς λατρούς, καὶ τοῦτον ἀνέτεμον ζῶντα ἀπὸ ἤβης
ἕως τοῦ θώρακος πρὸς τὸ κατανοῆσαι τὴν τοῦ ἀνθρώπου κα-

2. Μονὰμ Α. 3. Ἰσὲ Α, Ἰσαι vulg. ἀναίσθητον Α, ἀγάν-
θητον vulg. 7. ἀπέστ. Α. 11. καὶ αὐτοῦ] αὐτῷ Α. ὠνε-
δισεν Α, ὠνείδισατο vulg. 14. Σκλαβουνῶν Α, Σκλαβουόν
vulg. 18. fort. πρὸς τοὺς λατρούς. ἀπὸ ἤβης — —
καταν. τὴν οἰμ. Α.

inde ducibus et generis proceribus convocatis, ipse ceu frater eorum sententiam rogat. quid vobis de futuro rege vestro videtur? eo vero communibus suffragiis repudiato, Monam, cognomento Madi, Abdellae filio, dextras et fidem dederunt, Isae autem sensibus orbatum domum retulerunt, eundemque tertium post diem reparatis sensibus et mente restituta bene valentem multis excusationum modis Abdellas placare contendit, et illatam iniuriam talentis auri centum compensare.

Eodem etiam anno Paganus Bulgarorum dominus, missis ad imperatorem legatis, ad colloquium et mutuum cum eo conspectum venire postulavit, et accepta fide, ipse cum suis Boiladis et optimatibus ad imperatorem se contulit. imperator autem sede sua recubans, Sabino ipsi pariter assidente, advenientes excepit. tum rebellione et quod in Sabinum conceperant, odio exprobrato, simulatam pacem cum eis composuit. missis porro latenter in Bulgariam militibus, Severum Sclavinum optimatem multorum pridem in Thracia malorum auctorem in potestatem recepit. comprehensus est etiam Christinus apostata fidei conspirator, et inter praedones dictos Scamares antesignanus, qui in portus S. Thomae mole praecisis manibus et pedibus accitis medicis commissus est, et a pube ad thoracem ab eis dissectus

τασκευήν. και ούτως αὐτὸν τῷ πυρὶ παρέδωκεν· ἄφρα ἢ
 ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν τῆς πόλεως, και ἀφυλακίτους εὐρών τας
 κλεισοῦρας, διὰ τὴν ἀπατηλὴν εἰρήνην, εἰσηλθὼν εἰς Βουλγα-
 ρίαν ἕως Τούτζας. και βαλὼν πῦρ εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ, μετα
 φόβου ὑπέστρεψεν, μηδὲν γενναῖον ποιήσας.

A.M. 6257

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ κ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτικῆς
 δ' ἑμμανῆς γενόμενος ὁ δυσσεβῆς και ἀνόσιος βασιλεὺς και
 παντὸς φοβουμένου τὸν θεόν, Στέφανον τὸν νέον πρωτομά-
 τυρα συρθῆναι προσέταξεν ἔγκλειστον ὄντα εἰς τὸν αἶνον ἁ-
 ξέντιον εἰς τὸ πλησίον ὄρος τοῦ Δαματροῦ· ὃν λαβόντες αἱ
 Διτῆς ἀπαιδευσίας αὐτοῦ μετέχοντες ἐχθροὶ και ἄμετροι
 αὐτῷ γεγονότες, σχολάριοί τε και τῶν λοιπῶν ταγματικῶν,
 καλωδίῳ δῆσαντες αὐτοῦ τὸν πόδα, εἴλκον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 πραιτωρίου ἕως τῶν Πελαγίου, ἔνθα και διασπῶσαντες,
 ἔρριψαν τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἐν τῷ τῶν βιοθηλαρῶν
 λάκκῳ, ὡς πολλοὺς τουθειοῦντα πρὸς τὸν μονῆρη βίον, καὶ
 καταφρονεῖν πείθοντα τῶν βασιλικῶν ἀξιομάτων και χρημα-
 τῶν. αἰδέσιμος γὰρ ὁ ἀνὴρ πᾶσιν ὑπῆρχεν, διὰ τὸ περὶ ἐχ-
 κοντα χρόνους αὐτὸν ποιῆσαι ἐν τῇ ἐγκλείστῳ, και ἀρεταῖς
 πολλαῖς διαλάμπειν. πολλῶν τε ἀρχόντων και στρατιωτικῶν
 διαβληθέντων προσκυνεῖν εἰκόνας διαφόροις τιμωρίαις καὶ

4. ἕως τὸ Βύζας A. f.
 περι add. ex A.

7. ἑμμανῆς A.

18. πᾶσιν add. ex A.

conspiciendae humani corporis compositioni novum exhibuit specta-
 culum, ac demum in ignem coniectus est. postmodum imperator urbe
 inexpectato egressus, clusuras custodia destitutas ob fraudulentam
 pacis speciem reperiens, in Bulgariam Tenzas usque penetravit. tam
 igne caulis et tuguriis forte repertis subiecto, nulla re praeclare ge-
 sta, sed subito metu correptus Cpolim remeavit.

A. C. 757

Hoc anno mensis Novembris die vigesimo, indictione quarta,
 impius et irreligiosus imperator adversus omnem, qui dei timorem
 prae se ferret, furis invectus, Stephanum iuniorum protomartyrem
 inclusum ad sanctum Auxentium (is locus est ad montem Damaty
 vicinum) ad supplicium trahi iussit. eum itaque pedem unum rudens
 alligatum, quod plerosque ad monasticam vitam esset hortatus, et sa-
 lae dignitates divitiasque contemnere suassisset, a praetorio usque ad
 Pelagii monumenta, scholarii caeterorumque ordinum milites, imo po-
 tius hostes, qui Constantini erroris, sensus, et imperitiae participes
 fuerant effecti, tractum laceraverunt, et venerandas eius reliquias
 membratim concisas in violenta morte sublatoꝝ foveam proiece-
 runt. vir sane cunctis pretio fuit et honori, qui annos sexaginta in
 clausura exegit, et virtutibus innumeris claruit. procerum autem et

πικροτάταις αικίαις τούτους παρέδωκεν. ὄρκον δὲ καθολικὸν P.368
 πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἀπήτησεν εἰκόνι μὴ
 προσκυνῆσαι τινα, μεθ' ὃν καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ψευδώνυ-
 μον πατριάρχην ἐπὶ ἄμβωνος ἀνελθεῖν, καὶ ὑψώσαντα τὰ τί-
 5 μια καὶ ζωοποιὰ ξύλα δμόσαι πεποίηκεν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν
 προσκυνούτων τὰς εἰκόνας· καὶ τοῦτον παραυτὰ στεφανίτην
 ἀντὶ μοναχοῦ ἔπεισε γενέσθαι, καὶ κρεῶν μεταλαμβάνειν, καὶ
 κιθαρωδιῶν ἀνέχεσθαι ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ. ἀλλ' οὐκ
 εἰς μακρὰν ἢ δίκη τοῦτον ταῖς τοῦ μαιφιόνου παρέδωκε χειρ-
 10 σί. τῇ δὲ κα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς δ' Ἰνδικτιῶνος ἐκί- B
 νησεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἀγγίαλον διαχίλια
 ἑξακόσια χελώνδια, ἐξοπλίσας αὐτὰ ἐκ πάντων τῶν θεμάτων.
 τούτων δὲ ἐν ταῖς ἀκταῖς προσορμισθέντων, καὶ τοῦ βορρᾶ
 πνεύσαντος, συντριβήσαν μικροῦ δεῖν ἅπαντα· καὶ ἐπνίγη
 15 Ἰλαὸς πολὺς, ὥστε τὸν βασιλέα γρίπους ἐκτείνειν, καὶ τοὺς
 νεκροὺς ἀναλέγεσθαι καὶ θάπτειν. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουλίου
 μηνὸς εἰσῆλθεν ἀδόξως ἐν τῇ πόλει. καὶ τῇ κβ' τοῦ Αὐγού-
 στου μηνὸς τῆς αὐτῆς δ' Ἰνδικτιῶνος ἐσθῆλίτευσε καὶ ἡτίμασε
 τὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν ἐπὶ τοῦ ἵπποδρομίον, παρακελευσά- C
 20 μενος ἕνα ἕκαστον αὐτῶν κρατεῖν γυναῖκα τῇ χειρὶ, καὶ οὐ· V. 293

2. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τὴν ὑπ' αὐτ. A, ὑπ' αὐτοῦ vulg. τὸ εἰκόνι
 A, τῷ εἰκ. f. 4. ὑψῶσαι A. 8. κιθαρωδιῶν A f. 20.
 αὐτῶν] Ἀββᾶν A.

militum non paucos imagines adorasse accusatos variis tormentis et
 acerbissimis suppliciis imperator subiecit. istud porro iuramentum,
 quod generale fuit, ab omnibus imperio subditis exegit, ne quisquam
 imagini venerationem exhiberet, postmodum vero ipsum Constanti-
 num falsi nominis patriarcham ambonem consendere et, veneranda
 vivificaque ligna manibus tollentem, e numero eorum qui veneraren-
 tur imagines se nusquam existere, iurare compulit, ac confestim ex
 monacho nuptiales coronas gestare, carnes delibare, et in regia mensa
 cytharodorum vocibus aures praeberere persuasit. sed non multo post
 divina vindicta hunc in manus Constantini sanguinarii homicidae tra-
 didit. caeterum Ianuarii mensis die vigesimo primo, indictione quarta,
 imperator bello in Bulgaros moto, chelandiorum bis millia sexcenta
 Anchialum misit, copiis thematum omnium iis impositis. cum autem
 littora navigando semper legerent, boreali vento flante, cuncta paucis
 exceptis confracta sunt. immensus sane suffocatorum numerus exti-
 tit, cadaveribus autem colligendis uncus ferreos demisit imperator, et
 mortuos undis extractos funereis honoribus prosequutus est. mensis
 subinde Iulii die decimo septimo nullo stipatus apparatu in urbem
 rediit. eiusdem porro indictionis quartae mensis Augusti die vige-

τως παρελθεῖν αὐτοὺς τὸ ἵπποδρόμιον, ἐμπυρομένους καὶ ὑβριζομένους ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁμοίως καὶ τῇ κεῖ τῷ αὐτοῦ μηνὸς ἤχθησαν ἐπὶ ἵπποδρομίας ἐπίσημοι ἄρχοντες ἔννεακαίδεκα καὶ ἐπόμπευσαν, ὡς κατὰ τοῦ βασιλέως πηγή βουλευσάμενοι, συκοφαντηθέντες οὐκ ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ φθόνων αὐτοῖς διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς εὐεεῖς καὶ ῥωμαλέους καὶ παρὰ πάντων ἐκαινουμένους· τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ δι' εὐδωκίαν καὶ ὡς εἰς τὸν προφρηθέντα ἔγκλειστον ἀπερχομένους, καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ θριαμβεύοντας, [οὓς καὶ] ἀπέκτεινε, ἃ εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες· α' Κωνσταντῖνος πατρικίος καὶ λεγόμενος θεῖος τοῦ δρόμου γεγόμενος, ὃν ἐπωνόμασεν Ποδοπάγουρον, β' οὗτου ἀδελφὸς Στρατήγιος πατρικίος καὶ δομέστικος τῶν ἐξκουβιτόρων, γ' Ἀντιόχος τῆς τοῦ δρόμου γεγονώς λογοθέτης καὶ στρατηγὸς Σικελίας, δ' Δαβὶδ σπαθάριος κατὰ τὸν Βηρὴν καὶ κόμης τοῦ Ὀψικίου, ε' Θεοφύλακτος ὁ Ἰκονιάτης πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς τῆς Θράκης, ς' Χριστοφόρος ἰσχυρὸς κατὰ τὸν πατρικίον Ἰμέριον σπαθάριος, ζ' Κωνσταντῖνος σπαθάριος καὶ βασιλικὸς πρωτοστράτηγος, δ' υἱὸς τοῦ πατρικίου Βαρδάνου, η' Θεοφύλακτος κωνσταντινῶν δ' κατὰ τὸν

5. οὐκ add. ex A. 6. ῥωμαλέους] ῥωμαίους A f, ῥωμαίλους a, ῥωμαλαίους vulg. 9. οὓς καὶ — — — πρωτεύοντες α' om. A, οὓς καὶ delendum videtur. 12. στρατηγὸς σπαθάριος A.

simo primo monasticum habitum et institutum publice tradidit in circo, et contemnendum oculis omnium exposuit. monachorum enim singulos muliere manu apprehensa circo spatium obire, atque in totius spectantis populi sputis et ludibriis permissos obambulare procepit. mensis pariter eiusdem die vigesimo quinto ex spectatissimis proceribus novemdecim numero in circum ducti ignominiosa pompa circumacti sunt, quasi mala consilia in imperatorem iniissent, quae quidem mera calumnia erat, cum re vera imperator vultus elegantiam et corporis robur, veras affectus et laudis illecebras, ipsis invideret. at enim in eorum nonnullos etiam eorum pietate, quod apud praefatum inclusum frequentius convenissent, ac eius in tormentis tolerantiam ac triumphos encomiis celebrassent, exasperatus saevit, et mortis reos egit, inter quos insignes sunt isti: primus Constantinus patricius et publici cursus quondam logotheta, quem Podopagurum cognominavit, secundus eius frater Strategius patricius et excubitorum domesticus, tertius Antiochus, qui cursus etiam logothetae et Siciliae ducis munus gessit, quartus David spatharius ad Beseir missus et Opsicii comes, quintus Theophylactus Iconiensis protospatharius et Thraciae dux, sextus Christophorus Himerio patricio spatharius assignatus, septimus Constantinus spatharius et imperatorius proto-

*Μαρινάκην, καὶ ἕτεροι τούτους ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας στηλιτεύ-
 σας, καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐμπτυσθῆναι καὶ ἀνασκαφῆναι
 ποιήσας, ἔδωκεν ἀπόφασιν. καὶ τοὺς μὲν δύο ἀδελφούς Κων-
 σταντῖνον, φημί, καὶ Στρατήγιον ἐν τῷ Κυνηγίῳ ἀπεκεφάλι-
 5 σεν, πολλοῦ θρήνου γενομένου ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ παντὶ τῷ λαῷ·
 ὥστε μαθόντα τοῦτο τὸν βασιλέα ἀγανακτῆσαι, καὶ τὸν ὑπαρ-
 χον Προκόπιον τύψαι καὶ διαδέξασθαι, ὡς τοῦτο καταδεξάμενον. B
 τοὺς δὲ λοιπὸν πάντας τυφλώσας ἐξώρισεν, οὓς καὶ καθ' ἕκα-
 στον ἕτος ἀποστέλλων ὁ ἀπονοίας ἀνάμεστος ἐν οἷς ὑπῆρχον
 10 τόποις ἀνὰ ἑκατὸν βουνεύρων ἐκέλευσε τύπτεσθαι. τῇ δὲ λ'
 τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐμάνη ὁ
 δυσώνυμος κατὰ τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ καὶ σύμφρονος πα-
 τριάρχου· καὶ εὐρών τινας μοναχοὺς τε κληρικοὺς καὶ λαϊ-
 κούς μύστας αὐτοῦ φίλους παρεσκεύασεν εἰπεῖν αὐτούς, ὅτι
 15 ἤκούσαμεν τοῦ πατριάρχου λαλοῦντος μετὰ τοῦ Ποδοπαγού-
 ρου κατὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν
 ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ἵνα ἐλέγξωσιν αὐτόν. ἐν δὲ τῷ ἐκείνῳ C
 ἀρνεῖσθαι ἐποίησεν αὐτοὺς ὁμοῦσαι εἰς τὰ τίμια ξύλα, ὅτι ἐκ
 τοῦ πατριάρχου ἤκούσαμεν τὰς λοιδορίας ταύτας. ἐν τούτοις*

5. ἐπὶ om. A. 6. ἔπαρχον A f. 7. τύψαι A, τύψασθαι
 vulg. 13. δρῶν a. 15. Ποδοπαγούρου A, ut supra p. 676,
 11. Ποδομαγούλου vulg.

strator, Bardanis patricii filius, octavus Theophylactus candidatus
 Marinaci deputatus, et alii. istos omnes per circum ignominiose tra-
 ductos et ab universo populo sputis et maledictis impeti iussos mor-
 tis damnavit sententia. ac fratres quidem duos Constantinum, dico,
 et Strategium, populo letum eorum multo luctu prosequente, in Cy-
 negio capite truncavit. enarratis populi lachrimis imperator indigna-
 tus Procopium praefectum, quod rem tolerasset, verberibus mulctavit,
 et successore suffecto magistratu abrogavit. reliquos omnes effossis
 oculis in exilium eiecit, eosdemque missis per annos singulos mini-
 stris, in locis quibus relegati consistebant, singulos singulis taurea-
 rum centenis plagis verberari vaesania redundans iubebat. mensis
 autem Augusti die tricesimo eademque indictione in cognominem
 ipsi et eiusdem sententiae consortem Constantinum ipse nominis pu-
 tidi homo furis invectus est, quibusdam monachis clericisque nec
 non laicis, quos magis fidos patriarchae amicos putabat, inventis et
 inductis, qui dicerent: audivimus patriarcham adversus imperatorem
 cum Podopaguro loquentem. mox eos criminis illum convicturos in
 patriarchae aedes summisit. ille crimen admissum negans, ut illud iu-
 veneranda ligna iurati assererent, eos compulit, asfirmavitque: eius-
 modi convicia ex patriarchae ore audivimus. missis igitur qui patri-

οὐδ' ἀποστείλας ἐβούλωσεν τὸ πατριαρχεῖον· καὶ τοῦτος ἐπί-
 ρισεν ἐν τῇ Ἱερύμῃ, καὶ πάλιν ἐν τῇ Πριγκίπῃ.

A.M. 6258 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικήτα ἔτος α'.

D Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀβδελλᾶς Ἰβινάλι ἐβήθηεν, πτωθέντες
 ἐπ' αὐτὸν τοῦ πύργου, ἐν ᾧ ἐφρουρεῖτο· ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς

V. 294 ἀμνησίων πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ Χριστι-
 νοῖς ἐνεδείξατο. τοὺς γὰρ σταυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἀφείλε,
 καὶ πανρυχεύειν ἐκάλυσεν καὶ μανθάνειν τὰ ἐσωτῶν γρά-
 ματα. οἱ δὲ λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς Ἀρουρεῖται, ὃ ἐρμηνεύεται
 ζηλωταί, κατὰ τὴν Παλμυρηνὴν ἐπανόστησαν ἔρημον. ἀλλ'
 ἐκείνων μὲν ἡ κακία πρὸς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ὡς ἀπί-
 στων προφανής. ὁ δὲ Χριστιανῶν βασιλεύων ἀφάτοις Θεοῦ
 κρίμασιν ἴσως, ὡς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ μαριώδης Ἀχαάβ, πολλῆ
 χεῖρονα τῆς τῶν Ἀράβων μαρίας τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείᾳ

P. 370 αὐτοῦ ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις καὶ μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς,
 ἀρχουσί τε καὶ ἀρχομένοις ἐπεδείξατο, πανταχοῦ μὲν τὰς
 πρεσβείας τῆς ἀγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων ἐγγράφως ὡς ἀνοφελεῖς καὶ ἀγράφως ἀποκηρύττων, ἐ-
 ὧν ἡμῖν πηγάζει πᾶσα βοήθεια, καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτῶν
 κατορίττων, καὶ ἀφανῆ ποιῶν, εἴ πού τινος ἐπισήμου ἤκούετε, 20

1. ἐβούλωσεν A, ἐβούλλοσιν f, ἐβούλωσεν vulg.

αὐτῷ vulg.

σιτῶν vulg.

vulg.

9. λεγόμενοι add. ex A.

15. καὶ add. ex A.

5. αὐτὸν A,

11. ἀπίστων A, ἐπ-

20. ἐπισήμου A, ἁγίω

archales aedes regio sigillo obsignarent, ipsum patriarcham primum
 Hieriam, tum in Principum insulam exulem deportari sanxit.

A. C. 758 Cpoleos episcopi Nicetae annus primus.

Hoc anno Abdellas Ibinali turre, in qua custodiebatur, corructus
 extinctus est. porro Abdellas ameratum gerens Christianis imperio
 subiectis multa mala intulit. crucibus enim ecclesiarum fastigio se-
 perpositis deponi iussit, nocturnos conventus celebrare, et litteras de-
 ceteri prohibuit. Aruritae porro, intellige zelotas, seditionem ad Pal-
 myrenum desertum inter eos excitarunt. et illorum quidem, ceu a
 fide alienorum, in dei ecclesias odium manifestum. imperatoris vero
 secreto dei iudicio Christianis praepositi, furentis quondam apud
 Israelitas Achab omnino similis insaniae, Arabes longe superans ra-
 bies crudeliora in orthodoxos episcopos, monachos et populares, nec-
 non in optimates ac inferiores sibi subditos exercuit supplicia. pro-
 ces ad sanctam virginem dei genitricem et omnes sanctos tum scrip-
 ptis tum mente conceptas, ex quibus auxilium omne nobis scaturit,
 tanquam inutiliter, ex omni loco eliminavit, sanctorum quoque reli-
 quias ad animarum corporumque curandam salutem repositas, et pro

πρὸς ὑγίαιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀνακείμενον, καί, ὡς ἔθος, ὑπὸ τῶν εὐσεβούντων τιμώμενον· αὐτίκα γοῦν ὁ θάνατος κατὰ τῶν τοιοῦτων, ὡς ἀσεβούντων, ἠπειλείτο, δημεύσεις τε καὶ ἔξοριαι καὶ βάσανοι. τὸ δὲ θεοχαριτώτατον λείψανον, οἷά τις B
 5 *θησαυρὸς τῶν ἐχόντων, ἐπαίρετο ἀφανὲς τοῦ λοιποῦ γεγόμενον.* τοιοῦτον γοῦν τι καὶ εἰς τὸ τιμαλφέστατον λείψανον τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας ὁ ἀνόσιος βασιλεὺς διεπράξατο, βυθίσας αὐτὸ σὺν τῇ λάρνακι, μὴ φέρων ὄραῖν μυροδοτοῦσαν αὐτὴν ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλέγχουσαν αὐτοῦ
 10 *τὰ κατὰ τῶν πρεσβειῶν ληρήματα.* ἀλλ' ὁ θεὸς ὁ φυλάσσειν τὰ ὀστέα τῶν εὐαρεστούντων αὐτῷ, κατὰ τὰ λόγια, ἀσινὲς τοῦτο διεφύλαξεν, πάλιν ἀναδείξας αὐτὸ ἐν τῇ *Λήμνῳ νήσῳ.* διὰ γὰρ νυκτερινῆς ὁράσεως κινούμενον ἀρθῆναι προσέταξεν C
 15 *εὐσεβῶν βασιλέων, Ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μετὰ τῆς προπέουσης τιμῆς ἐπανῆλθεν ἐν τῷ τεμένει αὐτῆς.* ὁ αὐτὸς μὲν ὁ τῶν ἐκκλησιῶν ἐχθρὸς κοινώσας ἀρμαμέντον καὶ κοπροθέσιον ἐποίησεν. αὐτοὶ δὲ ἀνακαθάραντες τοῦτο, πάλιν καθιέρωσαν, πρὸς

1. ἀνακείμενον — τιμώμενον A, ἀνακειμένων — τιμωμένων vulg.
 3. ἠπειλείτο] ἠπελλίτο A, ἠηλείτο vulg. 10. ῥήματα A. ὁ ante φυλ. add. ex A. 11. αὐτὸ A a, αὐτὰ vulg. 12. τῇ A. νήσῳ A, τῇ A. τῇ v. vulg. 13. κινούμενον A, κείμενον vulg. 17. φίλος κόπρον ὧν κοπροθέσια καὶ ἐπολεῖ a in ms.

Christiano more ab iis, qui pietatem colunt, in pretio habitas, ubi cuiuslibet sancti audirentur, ipse e sacris loculis effodit, et ne uspiam amplius extarent, penitus abolevit. in eos itaque qui venerarentur velut in impios honorum proscriptiones, exilia, supplicia comminabatur. ubicumque reliquiae dei quam maxime favorem conciliantes, tanquam pretiosus possidentium thesaurus, habebantur, eas quam citius de reliquo non videndas e medio tollebat. quippiam huiusmodi in pretiosissimum celeberrimae martyris Euphemiae corpus irreligiosus imperator exercuit, ubi nimirum illud in maris profundum cum ipso loculo demersit, martyrem sub Christianae plebis conspectum sanctis unguentis exsudantem videre, ac ita deliria contra sanctorum preces deblaterata coarguentem non ferens. deus autem, qui ex scripturae verbis ossa sibi placitorum custodit, illaesum illud servavit, ipsum ad Lemnum insulam enatare faciens. ad littus quippe proiectum per nocturnam visionem tolli commonuit, et occultum teneri. sub pientissimis vero imperatoribus Constantino et Irene, indictione quarta, cum debito honore in proprium sibi templum denuo relatum fuit. iste quidem communis ecclesiarum hostis aede illa sacra profanata, armamentum fecerat et stercoribus excipiendis male dicaverat, locum autem expurgatum et expiatum de novo ecclesiam

ἄλλω μὲν τῆς τούτου ἀθρότητος, ἐνδείξιν δὲ τῆς τούτου
 θεοσεβείας. τούτο δὲ τὸ θαυμαστόν καὶ ἀξιογράφων θαῦμα
 μετὰ χρόνους κβ τῆς τοῦ παρανόμου τελευταίας σὺν ταῖς ἐπι-
 βεστώτοις βασιλεῦσι καὶ Ταρασίῳ τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῳ
 D ἡμεῖς ἐθεωσάμεθα, καὶ σὺν αὐτοῖς κατασκευάσαμεθα, ὡς ἀπὸ τοῦ
 μεγάλης ἀξιοθέντες χάριτος. τῇ δὲ ἐκπαιδευτικῇ τοῦ Νοε-
 βρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος ψήφῳ τοῦ βασι-
 λέως χειροτονεῖται Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων ἐπὶ τοῦ αἰ-
 σμῶς πατριάρχῃς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγένετο ἀβροχία,
 ὥστε μὴδὲ δρόσον πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξέλιπε πα-
 τελῶς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρρησαν τὰ τε δοχεῖα
 καὶ τὰ λουτρά, οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ πηγάδια νάματα τὰ ἀπο-
 P. 371 νάως ῥέοντα πρότερον· τούτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἤρξατο ἐπι-
 καινίζειν τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀγωγὸν μέχρι Ἡρακλείου χει-
 V. 295 ματίσσαντα, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καταστραφέντα, ἐπιλεξάμε-
 νος δὲ ἐκ διαφόρων τόπων τεχνίτας, ἤγαγεν ἀπὸ μὲν Ἀσίας
 καὶ Πόντου οἰκοδόμους χιλίους καὶ χριστὰς διακοσίους· ἐπὶ
 δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νησιῶν ὀστρακαρίους πεντακοσίους·
 ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς Θρακίης ὀπέρας πεντακισχιλίους καὶ κεραμα-

1. τούτων A, τούτου vulg. 4. Ταρασίῳ τῷ add. ex A. 5.
 ὡς ἄξιον A a. 6. τοῦ add. ex A. 8. ὁ ἀπὸ Σκλ. om. A.
 12. οὐ μὴν δὲ A, οὐ μὴν τε vulg. 14. τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ A.
 15. ἐπιλεξ. δὲ A, διαλεξάμ. vulg. 18. τῶν νησιῶν A f, γή-
 σων vulg.

consecraverunt, cum arguendae Constantini unius impietati tum alte-
 rius in deum religionis demonstrandae monumentum. hoc porro mi-
 randum et relatu dignum portentum a morte nefarii istius imperato-
 ris circa annos duos et viginti una cum pientissimis imperatoribus et
 Tarasio, sanctissimo patriarcha, nos ipsi conspeximus, et quamvis in-
 digni, ea tamen gratia a deo cumulati, illud venerati sumus. caete-
 rum mensis Novembris die decimo sexto eiusdem quinq̄tae indictionis
 Nicetas, a Sclavis originem ducens eunuchus, praeter fas canosum
 Cpoleos patriarcha imperatoris suffragio consecratur. ea vero conti-
 git imbris penuria, ut neque ros levis e caelo decideret, et, aqua
 Cpoli omnino deficiente, aquaeductus et balnea ex integro exars-
 runt, cum prius aquarum scaturigines et fontes perpetuo fluxu cor-
 rentes aeris siccitate constitissent. his visis imperator Valentiniā
 aquaeductum, qui cum usque ad Heraclii tempora perdurasset, tum
 ab Arabibus eversus fuerat, instaurare coepit: quamobrem electos ex
 variis locis artifices in unum collegit, ex Asia quidem et Ponto aedi-
 ficatores mille, et laevigatores ducentos, e Graecia et adiacentibus in-
 sulis ostracarios quingentos, ex ipsa Thracia operarum millia quin-
 que et figulos ducentos, proceresque, qui opus urgerent, praefecit,

ποιούς διακοσίους· και ἐπέστησεν αὐτοῖς ἄρχοντας ἐργοδιώκτας, και ἕνα τῶν πατρικίων. και οὕτω τελεσθέντος τοῦ ἔργου εἰσηλθεν τὸ ὕδωρ ἐν τῇ πόλει. τῇ δὲ αὐτῇ πέμπτῃ ἰνδικτιῶνι προσβάλλεται στρατηγούς δμόφρονας αὐτοῦ, και τῆς κακίας B
5 αὐτοῦ ἐπαξίους ἐργάτας, Μιχαὴλ μὲν τὸν Μελισσηνὸν ἐν τῷ θέματι τῶν ἀνατολικῶν, και Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα εἰς Θρακησίους, εἰς δὲ Βουκελλαρίους Μάγην τὸν τῆς κακίας ἐπώνυμον. και τίς ἱκανὸς διηγείσθαι τὰ τούτων ἀνοσιουργήματα, ἃ μερικῶς ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις συγγράψομεν; πάντα
10 γὰρ κατὰ μέρος συγγράφειν τὰ τούτων ἔργα πρὸς θεραπείαν τοῦ κρατοῦντος γινόμενα, οὐδ' αὐτὸν οἴμαι τὸν κόσμον χωρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία, εὐαγγελικῶς εἰπεῖν οἰκειότερον.

Ῥώμης ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α'.

A.M. 6259

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ε', ἰνδικτιῶνος ε', ἡχθῃ C

15 Κωνσταντῖνος ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης ἀπὸ τῆς Πριγκίπου νήσου· και ἔδειρεν αὐτὸν ὁ τύραννος Κωνσταντῖνος, ὡς μὴ ἰσχύειν αὐτὸν βαδίσαι. ἐκέλευσε δὲ αὐτὸν εἰς φορεῖον βασταχθῆναι, και ἀπελθόντα καθίσαι ἐν τῇ σολαίᾳ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. και ἀσηκρητὶς ἦν σὺν αὐτῷ βαστάζων τόμον χιρ-
20 του, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένα τὰ τούτου αἷτια. παντὸς δὲ τοῦ D
λαοῦ τῆς πόλεως ἐκ διαταγῆς βουσιλικῆς ἐκέισε ἀθροισθέντος

7. τῆς add. ex A.
λαίε A.

17. ἰσχύειν A, δύνασθαι vulg.

18. σω-

et patricium unum, cuius curae summa omnium demandata. absoluto igitur opere aqua in urbem deducta. quinta porro indictione sensus eiusdem secum consortes duces, et idoneos eius nequitiae promovendae opifices ad Imperii dignitates evexit. Michaellem quidem Melissenum orientalium themati, alium Michaellem Lachanodraconem Thracensium, Bucellariis Manetem quendam, ex nomine vaesaniae dantem argumenta, praefecit. quis vero horum scelera enarrando satis erit, quae partim suis locis a nobis perstringentur? nam si omnia singulatim, quae ipsi morem imperatori gerentes admiserunt, conscriberentur, libros, qui de ea re compilandi essent, mundum ipsum vix posse capere, ut proprie cum evangelista loquar, non arbitror.

Romae episcopi Stephani annus primus.

A.C. 759

Hoc anno mensis Octobris die sexto, indictione sexta, Constantinus falsi nominis patriarcha ex insula Principis in urbem accitus, tot verbera a tyranno Constantino tulit, ut pedibus suis progredi non valeret. eum itaque lectica efferri, et a se digressum in ecclesiae magnae solea considerare iussit. aderat porro unus asecretis praefereus libellum, quo omnia accusationum capita descripta erant. universo autem urbis populo imperatoris iussu congregato et spectante,

καὶ ὄρωντος, ὑπερυγιώσκειτο ὁ χάρις εἰς ὑπήκουον παντὶ τοῦ λαοῦ. καὶ καθ' ἕκαστον κεφάλαιον ἔπειεν αὐτοῦ τὸ κρίνωσκον ὁ ἀσηκρήτις τοῦ πατριάρχου Νικήτου ἐν τῷ συδρίῳ καθιζομένου καὶ θεωροῦντος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀναβιβάσκει αὐτὸν ἐν τῷ ἄμβωνι καὶ στήσαντες ὄρθιον, ἔλαβεν Νικήτας τὸν χάρτην, καὶ ἀποσταίλας ἐπισκόπους, καὶ λαβὼν τὸ ἀμφώριον αὐτοῦ ἀνεθεμάτισεν αὐτόν, καὶ ἐπονομάσαντες Σαυῖψιν ἐξέωσαν αὐτόν ὀπισθοφανῶς τῆς ἐκκλησίας. τῆς δὲ ἡμέρας ἡμέρας ἰκποδρομίας οὔσης ἐψίλωσαν αὐτοῦ τὴν ὄψιν, καὶ ἠμύωσαν αὐτοῦ τὴν γενειάδα καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας καὶ τῶν ὀφρυῶν. καὶ ἐνδύσαντες αὐτόν σερικὸν καὶ ἀμαρικτὸν κοττὸν ἐκάθισαν αὐτόν ἐπὶ ὄνου σαγματωμένου ἐξανόστρου κρατοῦντα τὴν οὐρὰν αὐτοῦ. καὶ ἐξηνεγκαν διὰ τοῦ διίππιου εἰς τὸ ἰκποδρόμιον, τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τοῦ δήμου ἀσπιπτοκος καὶ ἐμπτύοντος αὐτόν. ἔσθρε δὲ τὸν ὄνον Κωνσταντίνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ῥινοκοπημένος. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς δήμοις, κατῆλθον καὶ ἐπέπτυσαν, καὶ κόνιν ἐπέριπτον ἐπὶ αὐτόν. ἐνέγκαντες δὲ αὐτόν εἰς τὸ στάμα, ἔρριψαν αὐτὸν ἐκ τοῦ ἔθρου, καὶ ἐπάτησαν τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ καθίσαντες αὐτόν ἀπέναντι τῶν δῆμων, ἤκουον παρ' αὐτῶν σπουδαίους λόγους, ἕως τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἰππικοῦ. καὶ τῆ 4

3. καθ' ἕκαστον A, καθ' ἕν vulg.

Ἐπειεν A, Ἐπείειεν vulg.

4. θεωροῦντος A, ὄρωντος vulg.

5. αὐτόν add. ex A. 12.

κοντόν A.

13. διὰ τοῦ ἰππίου A.

16. ὁ add. ex A.

In omnium auditu libellus ille publice recitabatur, et ad singula capita faciem eius asecretis percutiebatur, patriarcha Niceta in throno consessu sedente ac omnia prospiciente. eo deinde in ambona erecto, et recto in pedes constituto, libellum accipit Nicetas, mox episcopo ad eum misso, et anathemate in eum pronunciatum, pallium abstulerunt, Scotiopsisque saepius vocitatum retrogrado passu ab ecclesia iusserunt excedere. sequenti vero luce ludis in circo celebratis, universam eius faciem depilantes, barbam, supercilia atque capillitium abstrere, et serico brevi et sine manicis vestimento indutum in asinum clitellis instructum, facie retro versa, adeo ut manibus eandem teneret, imposuere, atque per diippium in circum produxere, plebe universa ipsisque factionibus eum conviciis atque sputis prosequentibus. Constantinus vero eius nepos praecisis naribus deformis asinum trahebat. cum autem ad factionum locum devenit, tum omnes sputis eum denuo respargere et pulverem in eum proicere. ad locum deinde quo consistunt equi adductum, asino praecipitem deturbaverunt, eiusque demum collo pedibus conculcato, e factionum regione considerentem sales, iocos, ludibria in se deblaterata, donec abstrato-

τοῦ Ἀυγούστου μηνὸς πέμπει πρὸς αὐτὸν τοὺς πατρικίους, V. 296
 καὶ λέγει αὐτῷ· τί λέγεις περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς
 συνόδου ἧς ἐποιήσαμεν; ὁ δὲ ματαιωθεὶς τὰς φρένας ἀπεκρίθη,
 ὅτι καλῶς καὶ πισθεύεις, καὶ τὴν σύνοδον πεποίηκας, οἰόμενος
 5 διὰ τούτου πάλιν ἐξεμμενίσασθαι αὐτόν· οἱ δὲ εὐθυβόλως ἀπο-
 κριθέντες εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο ἠθέλομεν ἀκοῦσαι ἐκ τοῦ μια- C
 φοῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν ἀπελθε εἰς τὸ σκότος,
 καὶ εἰς τὸ ἀνάθεμα, καὶ οὕτω λαβῶν τὴν ἀπόφασιν ἀπεκα-
 φαλίσθη εἰς τὸ Κυνήγιον. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ
 10 τῶν ὤτων δῆσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέ-
 μασαν εἰς ἔνδειξιν τοῦ λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ δῆσαντες
 καλωδίῳ τὸν πόδα μετὰ τῶν βιοθανάτων ἔρριψαν· ὁμοίως
 καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπαγαγόντες ἔρ-
 ρισαν. ὃ τῆς ἀλογίας καὶ ὠμότητος καὶ ἀσπλαγχνίας τοῦ
 15 ἀνημέρου θηρός. οὐκ ᾔδεδόθη τὴν ἀγίαν κολυμβήθραν ὁ ἄθλιος;
 δύο γὰρ τέκνα αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης γυναικὸς ἐν ταῖς ἀγκά-
 λαις αὐτοῦ δεξιόμενος ἦν. πάντοτε οὖν θηριωδῆς τὸν τρόπον D
 καὶ ἀνήμερος ἦν. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου πλείονι μανίᾳ
 κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐχρήσατο. ἀποστείλας γὰρ κατή-
 20 νευχε Πέτρον τὸν αἰοίδιμον στυλίτην ἀπὸ πέτρας, καὶ μὴ

1. πέμπει] ἀποστέλλει A. 2. καὶ δηλοῖ αὐτῷ A. 3. ἧς A,
 ἦν vulg. 11. εἰς ἐνδ. A, εἰς τὴν ἐνδ. vulg. 13. μετὰ τρεῖς
 A, μετ' αὐτὰς τρεῖς vulg. 17. οὖν om. A. 20. ἀπὸ πέ-
 τρας, καὶ μὴ A, τὸν μὴ vulg.

rentur ludi, coegerunt audire. ad haec mensis Augusti die decimo
 quinto, missis ad eum patriciis, interrogat: quid de fide nostra, et
 ea quam habuimus synodo sentis? is vero animi plane vani homin-
 cio, optime, respondet, credis, et synodum recte celebrasti, nimirum
 hoc pacto imperatorem rursus placare sperans. illi dato responso
 citius subinferunt: hoc unum erat, quod ex impuro ore tuo audire
 volebamus. nunc itaque in tenebras et in malam horam perge. ita-
 que sententia in eum lata in Cynegio capite truncatus est. eius
 porro caput auribus devinctum in Milio per continuos tres dies po-
 pulo spectandum suspendere, corpus autem rudente ad pedem alligata
 tractum cum morte violenta sublatorum cadaveribus proiecere, ac pa-
 riter caput post idem dierum trium spatium suspendio solum illuc
 eodem deportavere. o feritatem, o crudelitatem et inhumanam illius
 belluae truculentiam. numquid sacrum lavacrum revereri non debue-
 rat homo perditus? duos quippe eius liberos ex tertia coniuge natos
 inter ulnas patriarcha exceperat, verum ferinis moribus agitatae animae
 prorsus ferinae argumenta dedit. caeterum ab hoc tempore maiori
 vaesania in sanctas dei ecclesias ferebatur. misit enim qui Petrum

δειξάντα τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ ζῶντα θήσας τῶν ποδῶν, ἐν
 τοῖς Πελαγοῖσι καὶ τοῦτον διὰ τῆς μέσης συρόμενον ἐκέλευσε
 ῥιπῆναι, ἄλλους ἐν σάκκοις δεσμῶν, καὶ λίθους Προσακί-
 ζων, ἐν τῷ πελάγει ῥίπτεσθαι προσέταττεν, τυφλῶν, ῥινο-
 πῶν, μᾶστιξι ζαιῶν, καὶ πᾶν εἶδος κολάσεως κατὰ τῶν ἐν-
 5 βούντων ἐπινοῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πόλει δι' ἑαυτοῦ ταῦτα
 ἔδρα καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, Ἀντωνίου, φημί, πατρικίῳ
 P. 373 καὶ δομεστίκῳ τῶν σχολῶν, καὶ Πέτρου μαγίστρου, καὶ τοῦ
 ἐκπαιδευθέντος ὑπ' αὐτοῦ λαοῦ τῶν ταγματίων, ἐν δὲ τοῖς
 ἔξω θέμασιν διὰ τῶν προρρηθέντων στρατηγῶν. αὐτὸς δὲ
 κιθαρωδίαις ἔχαιρεν καὶ συμποσιασμοῖς, αἰσχρολογίαις τε καὶ
 ὄρχημοῖς ἐκπαιδύων τοὺς περὶ αὐτόν. καὶ εἶπον τις συμ-
 πίκτων ἢ ἀλγῶν τὴν συνήθη Χριστιανοῖς ἀφῆκε φωνήν, τὸ
 Θεοτόκε βοήθει, ἢ παννυχεύων ἐφωράθη, ἢ ἐκκλησίαις προσ-
 εδρεύων, ἢ εὐλαβείᾳ συζῶν, ἢ μὴ ὄρχοις χρώμενος ἀφει-
 10 δῶς, ὡς ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως ἐκολάζετο, καὶ ἀμνημόνευτος
 Βῶνομάζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν σωζο-
 μένων καταφύγια οἴκους κοινούς καθίστα τῶν ὁμοφρόνων αὐ-
 τοῦ στρατιωτῶν. τὴν γοῦν Δαλμάτων πρώτιστον οὕσαν ἐν

3. λίθους A, λίθοις vulg. . 4. τυφλῶν A, τυφλώνων vulg. 5.
 ζαιῶν] ξέων vulg. 12. ὄρχημοῖς A, ὄρχισμοῖς vulg. 13.
 ἀφῆκε A, ἀνῆκε vulg. 15. ἢ εὐλαβείᾳ — — — ἀφειδῶς add.
 ex A.

venerabilem columnicolum a petra exturbaret, eumque dogmatibus
 suis repugnantem vivum pedibus vinctum ac per medias urbis vias
 pertractum inter Pelagii cadavera profici iussit, alios vero saccis in-
 clusos lapidibusque degravatos in pelagi profundum demergi. oculo-
 rum orbitates, concisiones narium, flagrorum lacerationes, et omnes
 suppliciorum genus adversus religiosos molitus est. et haec quidem
 in urbe ab imperatore agebantur, et a ceteris qui cum eo sentiebant,
 per Antonium dico patricium et scholarum domesticum, Petrum quo-
 que magistrum et ordinum milites, qui ipsius impietatem animo pe-
 nitus iubiberant, in exteris vero provinciis per duces supra nominatos
 eadem nefanda facinora perpetravit. interim ipse cytharoadorum con-
 centibus et conviviis genialiter indulgens, turpiloquiis et saltationi-
 bus familiares exercebat. ac si nonnemo quandoque vel lapsus vel
 laesus usitatam Christianis vocem, o dei genitrix adiuvā, emisisset,
 aut sacras vigiliās ducere, aut ecclesias frequentare, aut caste vivere,
 aut iuramentis non immodice uti deprehensus fuisset, confestim maie-
 statis reus tormentis examinabatur, nec post letum nomen eius in
 ecclesiasticis precibus memorabatur. monasteria quoque, aedes illas
 sacras in dei gloriam et salvandorum refugia constructas, militum
 sententiae sua pravitate infectorum communes et profanas domos

τοῖς κοινοβίοις τοῦ Βυζαντίου τοῖς στρατιώταις εἰς κατοικίαν ἔδωκεν, τὰ Καλλιστράτου τὰ λεγόμενα καὶ τὴν Δίου μονὴν καὶ τὰ Μαξιμίνου, ἄλλους τε μοναστῶν ἱερῶν οἴκους καὶ παρθένων ἐκ βιάθρων κατέλυσεν. τοὺς δὲ μοναχικὸν βίον ἀνα-
 5 λαβέσθαι ἐπιτηδεύσαντας ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐν στρατείᾳ ἢ ἐν τέλει, καὶ μάλιστα τοὺς ἐγγιζοντας αὐτῷ καὶ μύστας γεγονό-
 τας τῶν αὐτοῦ ἀσελγειῶν καὶ ἀρρητοποιῶν θανάτῳ καθυπέ-
 βιασεν, ὑπονοούμενος τὴν ἐκ τῶν ἐξαγορεύσεων προσγινομέ-
 νην αὐτῷ αἰσχύνην· διὰ τοι τοῦτο καὶ Στρατηγιον τὸν τοῦ
 10 Ποδοπαγούρου ἀστεῖον ὄντα τῷ εἶδει προσλαβόμενος, ἐφίλει γὰρ προσοικειοῦσθαι τοῖς τοιούτοις διὰ τὰς ἀκολασίας αὐτοῦ, αἰσθόμενός τε αὐτὸν ἀηδῶς ἔχοντα πρὸς τὰς ἀθεμίτους ἀν-
 δρομανίας αὐτοῦ, καὶ τῷ Μακαρίῳ τῷ ἐγκλειστῷ τοῦ ἁγίου V. 297
 15 Ἀύξεντιοῦ ταύτας ἐξαγορεύοντα, σωτηρίας τε φάρμακα λαμβάνοντα, ὡς ἐπίβουλον αὐτοῦ τοῦτον διαφημίσας, σὺν τῷ ἐγκλειστῷ, ὡς προλέλεκται, ἀνείλεν. ἐποίησε δὲ εὐθνήσῃσι τὰ εἶδη ἐν τῇ πόλει τῷ χρόνῳ τούτῳ. νέος γὰρ Μίδας γενόμενος τὸν χρυσὸν ἀπεθησαύρισε, καὶ τοὺς γεωργοὺς ἐγγύμωνσεν, καὶ D
 διὰ τὴν τῶν φόρων ἀπαίτησιν ἠγαγκύζοντο οἱ ἄνθρωποι τὰς

1. τοῖς στρατιωταῖς om. A e f. 4. παρθένων e f, παρθενῶ-
 νας vulg. 6. καὶ μάλιστα A, μάλιστα καὶ vulg. 7. fort.
 ἀρρητοποιῶν. 8. ἐκ add. ex A. 11. προσοικειοῦσθαι A,
 προσοικειοῦσαι vulg.

fieri declaravit. ac monasterium quidem Dalmatarum, coenobiorum omnium Byzantii celeberrimum, militibus diversorium assignavit. alia quoque sacra aedificia, qualia Callistrati, Dii et Maximini nominibus insignia laudantur, et alias monachorum religiosas aedes et virginum sedes a fundamentis evertit. quos autem vel arte militari praestantes vel dignitate conspicuos, maxime prius sibi necessarios, et libidinum eius secretarumque turpitudinum conscios et mystas, monasticae vitae studiosos eam prosequi comperisset, certa morte damnabat, tanquam ex eorum confessionibus sibi pudorem incussum iri coniectans. quare Strategium Podopaguri filium, ob decoram vultus formam sibi prius acceptum (in huiusmodi etenim ex libidinis petulantia affectus rapiebatur) insanientem illam venerem et nefarios adolescentum concubitus averso animo ferentem cum persensisset, et Macario sancti Auxentii incluso flagitia illa pro Christiana exomologesi exposuisse, et quae ad salutem ducerent accepisse remedia nosset, tanquam in imperium conspirasset, cum incluso, prout superius enarratum, morti addixit. caeterum effecit, ut omnis generis annonae suis temporibus in urbe abundaret. novus enim Midas effectus, auri nimirum sitientissimus, divitias coacervavit immensas, agricolae summis laboribus exercuit, et ex tributorum conferendorum necessitate fruges a deo libera-

τοῦ θεοῦ χορηγίας εὐδώνως πιπράσκειν. τῷ δ' αὐτῷ εἶσι Κι. κήτας ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ πατριαρχεῖ ἐκόντας τοῦ μικροῦ σεκρέτου διὰ μουσαίου οὔσας ἔξεσον, καὶ τοῦ μεγάλου σεκρέτου τῆς τροπικῆς ἐξ ἔλογραφίας οὐκ κατήνεγκεν, καὶ τῶν λοιπῶν εἰκόνων τὰ πρόσωπα ἔγραψε, καὶ ἐν τῷ Ἀβραμιαίῳ δὲ ὁμοίως πεποίηκεν.

A. M. 6260

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔστειψεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Εὐδοκίαν ὃ τρίγαμος τρίτην οὔσαν ἀγνοῦσαν ἐν τῷ τριβουναλίῳ τῶν ἐξ ἀκουσίτων τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς Ἰνδικτιωνῶνος ζ', ἡμέρᾳ σαββάτου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς δύο υἱοὺς, αὐτοῦ Χριστοφόρον καὶ Νικηφόρον τῇ ἐπαύριον, ἧτις ἦν ἐκ τέρτα τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς ἡμέρα κυριακὴ τοῦ ἁγίου πάπυ προεβάλτεο καίσαρας, ἐν τῷ αὐτῷ τριβουναλίῳ τοῦ πατριαρχου ποιήσαντος τὴν εὐχὴν, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιθέτους αὐτοῖς τὰς τε χλαίνας καὶ τὰ καισαρῖκια περικεφάλαια· ὡς οὕτως, καὶ τὸν Νικήταν τὸν ἕσχατον ἀδελφὸν αὐτῶν ποιήσας ναβηλοσιμον, ἐπέθηκεν αὐτῷ χλαῖναν χρυσῆν καὶ τὸν στέφανον. καὶ οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπατείας τριμίσι καὶ σημίσι, καὶ νομίσματα καινούργια ἕως τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

3. διὰ μουσαίου — — σεκρέτου om. A f. 12. ἡμέρα κυριακὴ A, ἡμέρα κυριακῆ vulg. 15. τὰς τε χλ. A, τὰς χλ. vulg. 16. ποιησάμενος a. 19. σημίσι] ἡμίσι A a f, σιμίσι vulg.

liter concessas et in convictum repositas vili pretio homines cogebat distrahere. eodem etiam anno Nicetas falso nomine patriarcha imagines in patriarchalis aedis minore secreto opere tessellato depictas erasit, magni quoque secreti ambitum imaginibus lignulis dimidiata eminentia effictis ornatum deposuit, et reliquarum omnium imaginum facies alio colore perunxit, idemque prorsus in Abrahamae praestitit.

A. C. 760

Hoc anno imperator trium uxorum vir Eudociam tertiam conjugem Aprilis mensis die primo, indictione septima, die sabbati in undeviginti accubitorum tribunalio corona imposita augustam renunciavit. sequenti vero luce, quae Aprilis secunda fuit, dies nimirum dominica sancti paschatis, liberos duos ex ea susceptos Christophorum et Nicephorum in eodem tribunalio, patriarcha sacras preces obeunte, caesares declaravit, et subinde chlamides et caesarum stromata capitibus imposuit. Nicetae pariter postremo eorum fratri in nobilissimum promotus chlamidem auro textam et coronam contulit. atque ita imperatores prodeuntes munera, trimisia nimirum, hemisia et nampos recenter cusos per iter ad magnam usque ecclesiam in populum sparsere.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο καταλλαγή ἐν Συρία, ἄνθρωπον Α.Μ. 6261
 πρὸς ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα πρὸς γυναῖκα καὶ παιδίον ὁμοίως
 πρὸς παιδίον· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Ἀβδελλᾶς τοὺς πώγωνας
 αὐτῶν ξυρισθῆναι, καὶ γενέσθαι καμηλαύκια πήχεως μιᾶς
 ὅ ἡμισυ. παρεκάθισε δὲ Ἀβδελλᾶς τὸ Κάμαχον μετὰ ὀγδοή-
 κοντα χιλιάδων ὄλον τὸ θέρους, καὶ μηδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν C
 κατησχυμμένος. τῇ δὲ α' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ἡ' Ἰν-
 δικτιῶνος εἰσηλθεν Εἰρήνη ἐξ Ἀθηνῶν ἐλθοῦσα ἀπὸ τῆς Ἱε-
 ρείας ἐν τῇ βασιλίδι πόλει δρομαίων καὶ χελανδίων πλεί-
 οστον ἐστολισμένων σηρικῶς παλλίους, καὶ τῶν τῆς πόλεως
 προυχόντων σὺν ταῖς γυναῖξι προῦπαντιῶντων καὶ προαγόντων
 αὐτῇ. καὶ τῇ γ' αὐτοῦ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ πατριάρ-
 χου ἐλθόντος ἐν τῷ παλατίῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Φάρου ἐγέν-
 νετο τὰ πρὸς τὴν αὐτὴν Εἰρήνην τοῦ βασιλέως Λέοντος
 15 σπόνζα· καὶ τῇ ιζ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐστέφθη ἐν τῷ
 τρικλίῳ τοῦ Ἀγουστέως ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, καὶ ἀπελθούσα D
 ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν τῇ Δάφνῃ ἔλαβεν
 τὰ τοῦ γάμου στέφανα σὺν τῷ τοῦ Κωνσταντίνου υἱῷ Λέοντι
 τῷ βασιλεῖ.

20 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀδριανοῦ ἔτος α'.

A.M. 6262

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν, V. 298

4. πήχεως A, πήχους vulg. 7. Νοεμβρίου A. 9. βασιλευ-
 ούση A. 10. καὶ τῶν τῆς A, τῶν τῆς vulg. 12. τοῦ αὐ-
 τοῦ Νοεμβρίου A. τοῦ τοπρωερχου (sic) ἀνελθόντος A. 14.
 τοῦ χλωσπαλέως (sic) Λέοντος. 18. σὺν τῷ τοῦ Κωνστ. υἱῷ
 A, σὺν τῷ κυρίῳ υἱῷ vulg.

Hoc anno commutatio hominum in Syria facta est, homine pro A. C. 761
 homine, foemina pro foemina, et puero pro puero datis. praecepit-
 que Abdellas ut barbas raderent et pileos cubiti unius et semis ge-
 starent. porro ipse Abdellas cum octoginta hominum millibus Cama-
 chum per totam aetatem obsedit, verum irritis conatibus ignominia
 perfusus pedem retulit. mensis vero Septembris die primo indictione
 octava, Irene Athenis primo profecta, et ab Hieria in quam delata
 fuerat digressa, ad imperatricem urbem cum dromonibus et chelandiis
 plurimis serica veste ornatis, primoribus quibusque urbis ac
 mulieribus obviam progressis et praeecundo comitantibus appulit. die
 vero Septembris tertio patriarcha in palatium se conferente, ad Phari
 ecclesiam imperatoris Leonis cum Irene sponsalia celebrata sunt. tum
 autem mensis Decembris die decimo septimo in triclino Augustei
 imperatrix Irene coronata est, indeque ad oratorium sancti Stephani
 ad Daphnem arrepto itinere, nuptiales corollas cum domino Leone
 excepit.

Romae episcopi Adriani annus primus.

A. C. 762

Hoc anno Banacas infestis armis Romanam ditionem vexavit, et

P. 375 καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσεν· καὶ Ῥωμαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν καὶ ἐσκόλευσαν αὐτήν. τελεσιτᾶ δὲ Σαυλάχ καὶ μετεποιήθη Γερμανίεια εἰς Παλαιστίνην. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μιμησάμενος ὁ Λαχανοδράκων τὸν διδασκαλὸν αὐτοῦ πάντα μοναχὸν καὶ μοναστήριον τοὺς ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Θρακησίων ὄντας συνῆξεν εἰς Ἐφεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς πεδίον λεγόμενον Τζουκανιστήριον ἔφη πρὸς αὐτούς, ἵνα ὁ μὲν βουλόμενος τῷ βασιλεὶ πειθαρχεῖν καὶ ἡμῖν ἐνδοξοῦσθαι σπολὴν λευκὴν, καὶ λαβέτω γυναῖκα τῇ σῶρα ταύτῃ, ὡς τοῦτο μὴ ποιοῦντες τυφλοῦμενοι εἰς Κύπρον ἐξορισθήσονται· καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐτελέσθη, καὶ πολλοὶ μάρτυρες ὄντες ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεδείχθησαν· πολλοὶ δὲ καὶ λειποτακτήσασθαι ἀπόλωτον, οὓς καὶ ἠφειοῦτο ὁ Δράκων. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμερᾷ δικοσιῶν θ', Ἰανουαρίου μηνι ἰδ', ἐτέχθη Λέοντι τῷ βασιλεὶ καὶ Εἰρήνῃ υἱός, καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ζῶντος αὐτοῦ Κωνσταντῖνου τοῦ πάππου αὐτοῦ.

A. M. 6263 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰσαυρίας εἰς τὸ κάστρον Συκῆς παρεκάλει αὐτήν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν πρὸς Μιχαὴλ τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς Βάνην τὸν τῶν Βεντικίων

2. ἐσκόλευσαν A'. ἐκύλωσαν vulg. Σάλαχ A. 5. ἐπὶ τὸ θέμα A, ὑπὸ τῶν θεμάτων vulg. 8. ὁ μὲν βουλόμενος A. β. βουλ. μὲν vulg. 12. πολλοὶ δὲ καὶ A, πολλοὶ δὲ vulg. 13. ἠφειοῦτο A, οὐκ. vulg. 19. αὐτὸ A. 20. Βάνην A. ε. Μάνην vulg.

captivorum turbam secum avexit. Romani vero quartam Armeniam aggressi provinciam totam circumierunt. Saulach porro defuncto, Germanicia in Palaestinam translata est. hoc eodem anno Lachanodracon magistrum imitatus monachos et Moniales omnes Thracensium themati subiectos Ephesum advocavit, iisdemque in planitiem Thraceniam vocatam eductis. ait, qui imperatori mihi que morem gerere studet, candida veste induatur, hacque ipsa hora uxorem accipiat, qui parere detrectaverit, oculis privatus in Cyprum deportatur exul. dicto citius opus ipsum perfectum est, et martyri coronam die illo plurimi retulerunt, sed et multi ordinis sui desertores perierunt, quibus Draco familiariter usus est. eadem indictione nona mensis Iannarii die decimo quarto Leoni et Irenae imperatoribus natus est filius, qui Constantino eius avo inter vivos adhuc agente etiam Constantinus appellatus est.

A. C. 763 Hoc anno Banacas expeditione in Romaniam suscepta, ab Isauris in Syces castrum digressus. illud obsedit. huius rei nuncio accepto, imperator illico litteras ad Michaelem orientalium, ad Banem Bucellariorum, et ad Bardanem Armeniacorum duces dedit, qui occurren-

λαρίων στρατηγὸν καὶ Βαρδάνην τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν. καὶ ἐλθόντες ἐκράτησαν τὴν ἔξοδον αὐτῶν κλεισοῦραν οὖσαν δύσβατον πάνυ. ὁ δὲ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν καταλαβὼν μετὰ Πιτρωνᾶ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ αὐτῶν, ὡρ-
 5 μησεν ἐν τῇ λιμένι τοῦ κάστρου. ὁ δὲ Βανάκας ἰδὼν καὶ ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ, παραδαρρύνει καὶ προθυμοποιεῖ τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ ἀνελθὼν πρὸς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, ἠλίλαξεν, καὶ τρέπει αὐτούς, καὶ ἀποκτείνας πολλοὺς καὶ αἰχμαλωτεύσας πάντα τὰ περιχώρα ἐκεῖνα, ὑπέστρεψεν μετὰ σκύλων D
 10 πολλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ τῶν Θρακησίων στρατηγὸς Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων ἀποστείλας Λέοντα τὸν νότον αὐτοῦ, τὸν ἐπιλεγόμενον Κουλούκην, καὶ Λέοντα ἀπὸ ἀββάδων τὸν Κουτζοδάκτυλον, ἔπρασαν ὅλα τὰ μοναστήρια ἀνδρωᾶ τε καὶ γυ-
 15 ναικεῖα, καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ βιβλία καὶ κτήνη, καὶ ὅσα ἦν εἰς ὑπόστασιν αὐτῶν· καὶ τὰς τούτων τιμὰς εἰσεκόμισεν τῷ βασιλεῖ. ὅσα δὲ εὗρεν μοναχικὰ καὶ πατερικὴ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσεν. καὶ εἴ που λείψανον ἁγίου ἐφύνη τις ἔχων εἰς φυλακτήριον, καὶ τοῦτο τῷ πυρὶ παρέδωκεν, καὶ τὸν
 20 ἔχοντα αὐτό, ὡς ἀσεβοῦντα, ἐκόλαξεν. καὶ πολλοὺς μὲν τῶν

1. στρατηγὸν add. ex A. 4. Πιτρωνος A. 6. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 12. ἀποστείλας, quod ante v. στρατηγὸς legebatur, transposui cum A. τὸν νοτιῶν αὐτοῦ A. 14. πάντα τὰ μ. A. ἀνδρωᾶ A, ἀνδρεῖα vulg. 18. ἁγίου A. 19. τὸν δὲ ἔχ. A. 20. τῶν μοναχῶν om. A f.

tes, hostis exitum, qui clusurae aggressu difficilis erat, occupaverunt. Cibyrhaeotarum vero classis cum Petro duce et protospathario superveniens ad castrum applicuit. Banacas id ubi vidit, etsi de successu desperans, tamen confirmatis erectisque suorum animis, equestria themata aggressus, ululatum et clamorem ad bellum edidit, Romanisque fuis et plurima ex parte ferro prostratis, vastitate etiam et captivitate per vicina quaeque loca inducta, diversis spoliis onustus in patriam remeavit.

Hoc eodem anno Michael Lachanodraco Thracensium dux Leone filio spurio, cui Culuces nomen, et altero Leone exabbate, cognomento Cutzodactylo, missis, omnia tam hominum, quam foeminarum monasteria cum sacris vasis, libris, gregibus, atque universis eorum facultatibus venundedit, collectamque inde pecuniam imperatori transmisit. cuncta vero monachorum et sanctorum patrum opera igne consumpsit. ac si vel ibi quispiam reliquias in phylacterium gerere deprehensus fuit, eas raptas flammis eadem ratione tradidit, et eum qui gestasset tanquam impietatis reum tormentis examinabat, ac monachorum quidem plurimos verberibus, alios gladio confecit,

P. 376 μοναγῶν διὰ μαστίγων ἀνήλωσεν· ἔστι δὲ οὗς διὰ ξίφος, ἀναριθμήτους δὲ ἀτύφλωσεν. καὶ τῶν μὲν τὰς ὑπῆρας παραλίφ ἀλείφων, ὑφῆπτε πῦρ, καὶ οὕτω τὰ τε πρόσωπα αὐτῶ

V. 299 καὶ τὰς κεφαλὰς κατέκαιεν· τοὺς δὲ μετὰ πολλὰς βασίους τὰς ἐξορίας ἐξέπεμπεν. καὶ τέλος οὐκ εἴσασεν εἰς ὄλον τὸ εἶναι αὐτὸν θέμα ἓνα ἄνθρωπον μοναδικὸν περιβεβλημένον σχῆμα ἰ καὶ μαθῶν ὁ μιούγαθος βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτῷ εὐχαριστικὰ λέγων, ἔτι εὐρόν σε ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς πᾶσι πάντα τὰ θελήματά μου. τοῦτον οὖν μιμησάμενοι καὶ ἄλλοι τὰ ἴδια δμοια διέπραττον.

A. M. 6264 Τούτῳ τῷ ἔτι ἀπέστειλεν ὁ Ἀβδελλῆς εἰς Ἀφρικὴν τὸ Βιουαλάβιτον μετὰ πολλοῦ στρατοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἀλφάδ Βαρινάρ εἰς Ῥωμανίαν, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλωσίτους πεπαισισίους. οἱ δὲ Μοψουεσιεῖς συναντηθέντες αὐτῷ καὶ πολεμισαντες, ἀπέκειναν ἐκ τῶν Ἀράβων χιλίους. ὁ δὲ Ἀβδελλῆς ἀπελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπενήστευσε, καὶ ἐπέτρψε γρηφῆναι τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς Ἑβραίους εἰς τὰς χεῖρας· καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν διὰ θαλάσσης ἔφυγον εἰς Ῥωμανίαν. ἐκρατήθη δὲ ὁ Κούρικος Σέργιος ἔξωθεν Συκῆς, καὶ ὁ Λαχέρφαβος Σέργιος εἰς Κύπρον ἐκ προσώπου αὐτῶν ἐκεῖσε.

1. ἔστι δὲ οὗς] οὗς δὲ A, ἔτι δὲ οὗς vulg. 2. ὑπῆρας A, ἐπῆρας vulg. 3. ὑφῆπτε A, ὑφείς τε vulg. 5. παραλίφων A, παραλίφων B. 8. ἄνδρα om. A. 10. διέπραττον A, διεπράττοντο vulg. 11. Βαρινάρ A f. 14. οἱ δὲ Μοψ. A, οἱ Μεμψ. vulg. 15. ἐκ τῶν Ἀ. A, ἐξ Ἀ. vulg. 20. Λαχέρφαβος A, Σέργιος om. A.

innumeris oculis effodit. nonnullis barbam unguento ex cera et oleo confecto illinebat, immissoque in eam igne, tam faciem quam ipsam miserorum caput comburebat, alios pluribus tormentis excruciatos in exilium expulit. denique hominem ne quidem unum in tota sua praefectura monachi habitu indutum reliquit. quod cum rescivisset boni et aequi osor imperator, per litteras ei gratias egit, his verbis: imitatio placitum meum facientem te comperi, qui in omnibus voluntati meae satisfacis. quare caeteri eum imitati in eadem scelera proruperunt.

A. C. 764 Hoc anno Abdellas Mualabitum cum numero exercitu in Africam misit, et Alphadal Barinar, in Romanorum fines incursione facta, captivos quingentos abduxit. huic Mopsuestenses obviam facti consertis manibus Arabes mille occiderunt. Abdellas Hierosolymam profectus ieiunium celebravit, Christianosque et Hebraeos manus inscriptas gerere compulit. quare multi ex Christianis in Romanam ditionem mari confugere. porro Curicus Sergius extra Sycen et Lacherphabus Sergius apud Cyprum, qui imperatoris vices illic implebat, capti sunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ Ἰνδικτιῶνος ἰβ' ἐκίνησε Κων- A.M. 6265

σταντῖνος στόλον χελανδίων διαχιλίων κατὰ Βουλγαρίας, καὶ
 εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὰ Ῥούσια χελανδία ἀπεκίνησε πρὸς
 τὸ ἐλθεῖν εἰς τὸν Δανούβιον ποταμὸν, καταλιπὼν καὶ τοὺς
 5 τῶν καρβαλλαρικῶν θεμάτων στρατηγούς ἄνω τῶν κλεισουρῶν,
 εἴ πως δυνηθῶσιν Βουλγάρων εἰς αὐτὸν ἀσχολουμένων εἰσελ-
 θεῖν εἰς Βουλγαρίαν. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἕως τῆς Βάρνας,
 ἐδειλίασεν, καὶ ἐμελέτα ὑποστρέψαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βουλ-
 γαροὶ καὶ θειλιάσαντες ἀπέστειλαν Βοϊλᾶν καὶ Τζιγάτον, D
 ο αἰτούμενοι εἰρήνην γενέσθαι. οὗς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς καὶ περι-
 χαρῆς γενόμενος, ἐποίησεν εἰρήνην· καὶ ὤμοσαν ἀλλήλοις,
 μήτε Βουλγάρους εἰσελθεῖν κατὰ Ῥωμανίας, μήτε τὸν βασι-
 λέα ἐπιτηδεῦσαι εἰσελθεῖν εἰς Βουλγαρίαν. καὶ ἐποίησαν ἔγ-
 γραφα ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἀλλήλους. καὶ ὑποστρέψας ὁ βασι-
 5 λεὺς εἰσῆλθεν ἐν τῇ πόλει, ταξάτους ἀφείρξεν ἐκ πάντων τῶν
 θεμάτων καὶ εἰς κάστρα ἄπερ ἔκτισεν. τῷ δὲ Ὀκτωβρίῳ
 μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰβ' Ἰνδικτιῶνος ἐδέξατο μανδάτον ὁ βασιλεὺς
 ἀπὸ Βουλγαρίας ἐκ τῶν κρηπτῶν φίλων αὐτοῦ, ὅτι ἀποστέλ-
 λει ὁ κύρις Βουλγαρίας ἰβ' χιλιάδας λαὸν καὶ Βοϊλᾶν εἰς τὸ
 10 αἰχμαλωτεῦσαι τὴν Βερζητίαν καὶ μεταστῆσαι αὐτοὺς εἰς

3. εἰσελθὼν A, ἀπελθὼν vulg. 4. ἐλθεῖν A, εἰσελθεῖν vulg.

6. εἰς αὐτὸν om. A. 12. Βούλγαροὶ ἐξελθεῖν A. τὸν add.
 ex A. 16. ἄπερ A, ἄ vulg. 17. τῆς αὐτῆς ἰβ' A, ια' vulg.

19. Βοϊλᾶν εἰς τὸ A, Βοϊλάδας πρὸς τὸ vulg.

Hoc anno mense Maio indictione duodecima Constantinus clas- A. C. 765
 sem chelandiorum bis millium in Bulgariam instruxit, ipse adversus
 Russorum chelandia in Danubium aditum sibi paraturus movit. extra
 clusuras autem equestrium ordinum duces reliquit, ut Bulgariis in eo
 repellendo occupatis, ipsi in provinciam, si liceret, penetrarent. at
 ubi Barnam advenit, metu correptus, iam de reditu cogitabat. ex
 adverso Bulgari eius adventu cognito terrore acti Boilam et Tzigatum
 ab imperatore pacis condiciones accepturos misit. iis visis imperator
 oppido gaudens pacem composuit, quam etiam datis ad invicem in-
 timentis firmaverunt, Bulgarios nimirum ab infestanda Romana ditione,
 imperatorem vero ab impetenda bello Bulgaria vicissim abstenturos.
 condiciones istas scripto mandatas mutuo sibi tradiderunt. imperator
 pedem referens, ex omnibus thematibus ad tutanda castra recens a
 se erecta praesidio relictis militibus urbem ingressus est. verum
 mense Octobri indictione undecima nunciata a Bulgaria ab occultis
 amicis acceperat, Bulgariae domnium duodecim millia militum et Boi-
 lam expedire, ad Berzetiae incolae captivos abigendos, eosque in Bul-
 gariam transferendos. is ne agnosceretur bellum in Bulgarios movere,

P. 377 Βουλγαρίαν. ὁ δὲ πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι αὐτὸν, ὅτι κατὰ Βουλγάρων κινεῖ. ἦσαν γὰρ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἀποκρισιῶριοι τοῦ Κυροῦ Βουλγαρίας, καὶ ἔτι τούτων ἔντασ ἐν τῇ πόλει, ὁχηματίσαστο κατὰ Ἀράβων κινεῖν· καὶ ἐπέβη τὰ φλάμουρα καὶ ἡ ἐπιηροσία. καὶ ἀπολίσας τοὺς ἀπεκρισιῶριους, καὶ μαθὼν διὰ κατασκόπων τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν, ἀπορῶν τὸν στρατὸν ἐν σπουδῇ ἀπεκίνησεν. καὶ ἐπισωφρενῶς τοὺς ταξίτους τῶν θεμάτων καὶ τοὺς Θρακησιανούς, καὶ ἐπίσας τοὺς τάγμασι τοὺς ὀπτιμάτους, ἐποίησεν αὐτούς π' ἑλιάδας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Λιθοσώρια, εἰπέσεν αὐτοῖς ἀπερισπλίγκτως, καὶ τρέψας αὐτούς, ἐποίησεν ἕκτος μέγα. καὶ μετὰ πολλῶν λαφύρων καὶ αἰχμαλιῶν ὑπέστρεψεν, θριαμβεύσας ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐμπροκίτως εἰσελθὼν, τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπινόμεσεν εὐγενῆ, ὡς μηδεὶς εἰπέσεν ἀντιστάτος, μηδὲ σφαγῆς ἢ ἐκχύσεως Χριστιανῶν αἱμάτων γεγονόσης.

A. M. 6206 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κεφαλαὶ σί' ἀπὸ Ἀφρικῆς, καὶ ἐπόμπησαν ἐν Συρίᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς λύσας τὴν πρὸς τοὺς Βουλγάρους εἰρήνην ἐξώπλισε πάλιν στόλον πολὺν. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς αὐτὸν καβαλλαρικὸν χιλιάδας ἰβ', ἀπέλυσεν τοὺς στρατηγούς τῶν πλωϊμάτων πάντας σὺν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ φε-

7. ἀπεκί. A, ἐπεκ. vulg. 9. π' χιλ. A a f, ἰγ' χιλ. vulg. 11. ἐπ' αὐτούς A. 12. πολλῶν add. ex A a f. 18. τῶν περ. B. εἰρήνην A, πρ. τοὺς B. vulg. 20. fort. καβαλλαρικῶν ἰ χιλιάδων. 21. πλωϊμάτων A e.

ad eum quippe accesserant Bulgarorum apocrisiarii et adhuc moram agebant in urbe, se contra Arabes expediri simulavit: quare in Asiam vexilla et bellicum omnem apparatus transmisit. porro dimissis apocrisiariis, de eorum reditu per exploratores certior redditus, motu exercitus iter cum festinatione arripuit. tum vero thematum militibus, qui per praesidia dispersi erant, una cum Thracesianis accitis, una etiam cum ordinibus collectis ex optimatis, exercitum ad hominum octoginta millia conflavit, ac per locum, qui Lithosoria dicitur, irrumpeus, citra tubae sonitum impetum in hostes fecit, iisque in fugam versis, insignem retulit victoriam, partaque spoliorem et captivorum vi rediit, et solemnem stipatus obsequio urbem ingressus, triumphum egit, bellumque istud nobile vocavit, quod nemo scilicet sibi restitisset, nec ulla caedis aut Christiani sanguinis effusio edita esset.

A. C. 766 Hoc anno ducenta et octoginta capita ex Africa in Syriam delata ad pompae triumphalis instar publice traducta sunt. imperator autem violati ad Bulgaros foederis conscius copiosam classem iterato praeparavit. impositisque in eam equitum millibus duodecim duces navigiorum universos, quos in comitatu habuit, ante se praemisit, ipse

βηθεῖς ἔμεινεν εἰς τὸ καβαλλαρικόν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἕως τῆς Μεσημβρίας, καὶ ἀνέμου σφοδροῦ βορρᾶ πνεύσαντος, πάντα μικροῦ δεῖν συνετρίβησαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· καὶ ὑπέστρεψεν μηδὲν ποιήσας. ὁ δὲ Τζέριγος ὁ κύρις Βουλγαρίας γινὸς ὅτι ἐκ τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὰς βουλὰς αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς μανθάνει, γράφει αὐτῷ, ὅτι βουλή μοι ἐστὶν φυγεῖν καὶ ἐλθεῖν πρὸς σε. ἀλλὰ πέμψον μοι λόγον ἀπαθείας μου, D καὶ τίνας φίλους ἔχεις ἐνταῦθα, ἵνα θαρρήσω αὐτοῖς, καὶ συνδράμωσί μοι. ὁ δὲ κουφότητι ἔγραψεν αὐτῷ, κάκενος ομαθῶν ἐκούρασεν πάντας. ὕπερ ἀκούσας Κωνσταντίνος πολλὰ τὰς πολιὰς αὐτοῦ ἔτιλεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ ιγ' Ἰνδικτιῶν ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς A.M. 6267 Κωνσταντίνος μηνὶ Ἀυγούστῳ κατὰ Βουλγάρων. καὶ δεινῶς κατὰ τῶν σκελῶν θαλάτῳ ὄρηγῃ ἀνθρακωθεῖς, κἀντεῦθεν πνυ- 5 ρειῶ σφοδροτάτῳ καὶ ἰατροῖς ἀγνώσιτῳ δι' ὑπερβάλλουσαν ἔκ- P. 378 καυσιν συσχεθεῖς, κατὰ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ὑπέστρεψεν, ἐπ' ὤμων ἐν κραββάτῳ φερόμενος κατὰ τῶν ὑπηκόων. καὶ ἐλθὼν ἐν Σηλυμβρίῳ, καὶ ἐκπλοήσας τῇ ιγ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ' Ἰνδικτιῶνος φθάσας ἐν τῷ Στρογγύλῳ κατελλίῳ οἰκτρῶς 20 ἐν τῷ χελανδίῳ θνήσκει, βοῶν καὶ λέγων, ὅτι ζῶν ἔτι πυρὶ

4. Τέλιριγος s. Τέλιριγος A. 5. αὐτοῦ om. A. 6. βουλή μοι ἐστὶν A, βουλῆς εἰμί vulg. 10. πολλὰς A. 14. ὄρηγῃ | πληγῇ A f. 17. κραββάτῳ A, κραβάτῳ vulg. 18. Μεσημ- βρία A. ἐκπλοήσας A, ἐκπλοήσας vulg. 20. βοῶν — — παρεδόθη om. e f.

vero metu retentus, cum equestribus copiis remansit. classis illa Mesembriam usque delata, et adversis Boreae flatibus iactata, quin periret universa parum absuit. pluribus itaque suorum desideratis, imperator re infecta reversus est. porro Tzerigus Bulgarorum dominus a viris sibi coniunctis et amicitiam simulantibus consilia sua imperatori nota fieri persentiens, scribit: patria fugere, et ad te me recipere consilium mihi est; quamobrem incolumem me apud te futurum fidei argumentum trans mitte, si amicos uspiam hic habueris, quibus possim fidere, et qui futuri sint adiumento scribe. ille animi levitate ductus cunctorum nomina conscripsit. eos ita cognitos Bulgarus medios dissecuit: quo comperto Constantinus canos suos prae dolore evulsit.

Hoc anno, decima tertia indictione, imperator Constantinus bel- A. C. 767 lum Bulgaris illaturus urbem reliquit. anthracum autem morbo in crura sibi divinitus immisso correptus, et feбри subinde vehementissima, et ardore medicis ob incendii vim penitus ignoto afflictus, subditorum humeris grabbato delatus Arcadiopolim remeavit, inde Selymbriam profectus, die decima quarta mensis Septembris, indictione

ἀσβίστη παρέδόθη, τὴν τε ἁγίαν παρθένον καὶ Θεοτόκον ἔμπε-
σθαι ἔξαιτῶν ὁ ἄσπονδος αὐτῆς ἐχθρὸς. ἐβασίλευσε δὲ αὐτοκρά-
τωρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευταίην ἔτη λδ', μῆνας β',
ἡμέρας κς'. καὶ οὕτως κατέλυσε τὸν βίον αἵμασι πολλοῖς Χρι-
B στιανῶν μεμολυσμένους, καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει καὶ θυοίαις, 5
διωγμοῖς τε τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθῆς τε καὶ ἀμω-
μήτου πίστεως, ἔτι τε μοναχῶν ἀναιρέσει καὶ κοινώσει μον-
αστηρίων, καὶ παντοίοις ὑπερακμύσεως κακοῖς εὐχ ἦτιον Λεο-
κλησιανοῦ καὶ τῶν πάλαι τυράννων. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ μηνί
D θνήσκει ὁ Ἀβδελλαῖς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. οὗτοι οἱ δύο κ
δεινότατοι θῆρες χρονίως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον
φῶλον κατανεμόμενοι τεθνήκασιν Θεοῦ προνοίᾳ. καὶ κρατοῦσι
Λέων καὶ Μάδι οἱ υἱοὶ αὐτῶν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ ὁ τῶν
C Λογγιβάρδων ἐπὶ Θεόδοτος ἐν τῇ βασιλευσῇ ἐληλυθὼς πέλει,
τῷ βασιλεῖ προσέφυγεν. 15

A.M. 6268 Ῥωμαίων βασιλέως Λέωνος, Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μάδι
ἔτος α'.

V. 301 Τούτῳ τῷ ἔτι ἀποστείλας Μάδι τὸν Ἀβασβαλὴ κατὰ
Ῥωμανίας μετὰ δυνάμειος πολλῆς, ἤνοιξεν τὸ σπήλαιον τὸ
D ἐπιλεγόμενον Καῦσιν ἀπὸ καπνοῦ, καὶ λαβὼν τοὺς ἐν αὐτῷ 20

2. ἀσπόνδως A. 13. καὶ Μάδι A, καὶ ὁ M. vulg. 14. βα-
σιλεῖς A. 18. ἀποστέλλει A ο. τὸν Βασβαλί A.

declina quarta, nave conscensa, ad castellum Strongylum devectus in-
felicem in navigio mortem obiit vociferans ac dicens: etiam vivus igni
nusquam extinguendo addictus sum. sanctam postmodum virginem et dei
genitricem hymnis et laudibus celebrari, qui vixerat hostis eius infen-
sissimus, postulavit. solus post patris obitum imperavit annos triginta
quatuor, menses duos, dies viginti sex, atque ita vitam finit homo
Christianorum caedibus, daemonum invocationibus et sacrificiis, san-
ctarum ecclesiarum et rectae inculpataeque fidei persecutionibus, ad haec
quoque monachorum nece, et monasteriorum profanatione in quinquatis-
simus, omnibusque sceleribus vel supra Diocletianum caeterosque ty-
rannos furore praeter opinionem omnem insaniens. eodem etiam
mense Abdellas Arabum dux extinctus est. istae duae ferae crude-
lissimae cum diu simul genus humanum dilaniassent, quae dei provi-
dentia fuit, ambae simul sublatae sunt, in quorum locum Leo et Madi
eorum filii rerum summam administravere. hoc etiam anno Longo-
bardorum rex Theodotus in urbem imperatricem veniens ad impera-
torem confugit.

A. C. 768 Imperatoris Romani Leonis, Arabum ducis Madis annus primus.
Hoc anno Madi, Abasbale cum numero exercitu in Romaniam
misso, speluncam Causim a fumo nominatam aperuit, et captivis, qui
in ea detinebantur, secum abductis reversus est. imperator porro Leo

αἰχμαλώτους ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἤρξατο ἀπλοῦ-
σθαι εἰς τὰ καταλειφθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς χρήματα,
καὶ ἐξεσημείαστο τὸν λαόν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει· καὶ ἔδοξεν
εὐσεβῆς εἶναι πρὸς ὀλίγον χρόνον, καὶ φίλος τῆς Θεοτόκου
5 καὶ τῶν μοναχῶν. ὅθεν καὶ μητροπολίτας ἐκ τῶν ἀββαδῶν
ἐν τοῖς πρωτίτοις θρόνοις προεβάλετο, στρατεύματά τε ἐποίη-
σεν κατὰ θέματα πολλά, καὶ τάγματα ἐπηύξησεν· κινήθέντες δὲ
οἱ τῶν θεμάτων ἔρχοντες εἰσῆλθον πάντες σὺν πολλῷ πλήθει
λαοῦ αἰτούμενοι Κωνσταντῖνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς βασιλεία.
10 ὁ δέ, ὡς ἔθος τοῖς βασιλεῦσιν, ἀντεδήλου αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱός P. 379
μου μονογενὴς μοί ἐστιν, καὶ φοβοῦμαι τοῦτο ποιῆσαι, μή-
πως συμβῆ μοι τὸ ἀνθρώπινον, καὶ αὐτοῦ νηπίου ὄντος θα-
νατώσητε αὐτόν, καὶ ἄλλον προβάλλησθε. οἱ δὲ μεθ' ὄρκων
ὡμολόγουν πληροφορεῖν αὐτόν, μὴ βασιλευθῆναι ἐκτὸς τοῦ
15 υἱοῦ αὐτοῦ, εἰ καὶ θανεῖν αὐτόν θελήσῃ ὁ θεός. τοῦτο δὲ
ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῶν Βαῖτων ἕως τῆς μεγάλης πέμπτης τοῦ
λαοῦ ἐνοχλοῦντος, καὶ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ σωρευομένων καὶ
αἰτουμένων, τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ ἐκέλευσεν ὁμοῦσαι αὐτούς. καὶ
ὡμοσεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ τίμια καὶ ζωποιοῖά ξύλα, οἱ τε τῶν B

3. τοὺς ἐν τῷ τέλει ο. 6. πρωτίτοις A. προεβάλετο A,
προεβάλλ. vulg. 7. κινήθέντες δὲ A, ὅθεν κινήθ. vulg. 13.
προβάλλησθε A, προβάλλεσθε vulg. 14. ὡμολόγουν add. ex A.
16. τῆς Βαῖφόρου A f. τοῦ λ. ἐν. κ. om. A f. 17. σω-
ρευομένων καὶ αἰτουμένων A, σωρευόμενος κ. αἰτούμενος vulg.

divitiis a patre sibi relictis liberalius utens, plebem omnem per im-
perium sparsam ac urbis cives earum profusione sibi demeruit. is ad
breve tempus religionem prae se tulit, et deiparae virgini bene affici
visus est, quare primariorum civitatum sedibus administrandis ex ab-
batibus metropolitans elegit, copiasque per singula themata plurimas
conscripsit, et militares auxit ordines. eo beneficio thematum prae-
fecti devinctos se professi cum populi consorta plebe imperatorem
adeuntes, Constantinum eius filium imperatorem designari summis pre-
cibus contendebant. ille ex usitato imperatoribus quasi contraria
mente obnitebatur: filius iste meus, aiebat, unicus mihi est, et quod po-
stulatis, exequi vereor, ne quod humanum est letum ingruat, et eum
adhuc aetate minimum e medio tollatis, et alium vobis principem prae-
ficiatis. illi insiurandis fidem faciunt, et imperatori testantur, alium
ab eius filio nullum ipsis imperatarum, etsi cum fato praeripi deus
iusserit. iis in postulatis a Palmarum dominica ad magnam feriam
quintam populo cum tumultu perseverante, et turmatim in circo co-
acto eadem instantius exigente, sancta passionis domini Parasceue, ut
fidem iuramento facerent, imperator praecepit. tum populum omnis,
et ex militari senatorioque ordine qui adsuerunt, gregarii quoque

θιμάτων καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ οἱ τῶν ἔσω ταγματίων καὶ
 τῶν πολιτῶν πάντων, καὶ οἱ τῶν ἐργαστηριακῶν, τοῦ μὴ δέ-
 ξασθαι βασιλέα ἐκτὸς Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ
 σπέρματος αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἔγγραφα καθὼς ὤμοσαν ἰδιώχει-
 ρα αὐτῶν καὶ τῇ ἐπαύριον, ἣ τις ἦν τὸ ἅγιον σάββατον, ἐξῆλθεν δὲ
 ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τριβουνάλιον τῶν ἰθ' ἀκουβίτων, καὶ προ-
 βάλτε τοβελίσσιμον Εὐδόκιμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. τὸν γὰρ
 Ἀνθιμον ζῶν ὁ πατὴρ προεβάλτε. καὶ προῆλθεν ὁ βασιλεὺς
 σὺν τοῖς δυοῖ καίσαρσι καὶ τοβελισσίμοις καὶ τῷ νέῳ Κω-
 νσταντίνῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ὑπαλλάξας τὴν ἐν-
 θυτήν, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι, ἐπανῆλθεν ἐν τῷ ἄμβων
 σὺν τῷ νιῷ αὐτοῦ καὶ τῷ πατριάρχῃ. καὶ εἰσελθὼν πᾶς ὁ
 λαὸς ἀπέθεντο τὰ ἔγγραφα αὐτῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. ὁ δὲ
 βασιλεὺς διελάλησεν οὕτως· ἰδοὺ, ὦ ἀδελφοί, τὴν αἴτησιν
 ὑμῶν πληρῶ, καὶ δωροῦμαι ὑμῖν τὸν νιόν μου εἰς βασιλέα. ὁ
 ἰδοὺ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ αὐτὸν
 παραλαμβάνετε. οἱ δὲ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ἐβόησαν, λέγοντες·
 ἀντιφώνησον ἡμᾶς, νιὸ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς χειρὸς σου πα-
 ραλαμβάνομεν τὸν κύριον Κωνσταντῖνον εἰς βασιλέα τοῦ οὐ-
 λάττειν αὐτόν, καὶ ὑπεραποθνήσκειν αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐπει-
 ρῶν, ἣτις ἦν ἡ μεγάλη κυριακὴ τοῦ πάσχα ἰθ' ἰνδικτιῶνος,

4. ἐποίησαν — — αὐτῶν. καὶ add. ex A. 15. ὑμῶν om. A.
 16. καὶ ἐκ τῆς A, καὶ τῆς vulg. 17. παραλαμβ. A, προσελ-
 vulg.

milites et turbae, necnon opificum et tabernariorum grex in vivifica
 et veneranda ligna iuraverunt, praeter Leonem, Constantinum et de-
 ductam ab eis sobolem se nullum unquam imperatorem suscepturos,
 quodque iuraverant, scripto confirmarunt. postera luce, quae fuit
 sancti sabbati, imperator in undeviginti accubitorum tribunalium pro-
 fectus, Eudocimum fratrem suum nobilissimum renunciavit; Anthimum
 quippe pater ipse adhuc in vivis pari honore promoverat. cum utro-
 que igitur caesare et nobilissimis duobus et iuniore Constantino im-
 peratore profecto et, ut imperatoribus mos est, mutata veste, cum
 filio et patriarcha ipso in ambonem redeunte, populi universi ordines
 sponsones suas scriptura consignatas in sacram mensam imposuerunt.
 imperator autem ad eos haec verba fecit: videtis, fratres, ut petitio-
 nem vestram impleam, et filium meum in imperatorem vobis conce-
 dam. videtis ab ecclesia et a Christi manu vos eum excipere. illi
 vocibus in altum sublatis, esto fideiussor, inquit, filii dei, ut e
 manu tua domnium Constantinum in imperatorem, eum incolumem
 servaturi, et mortem eius gratia fortiter oppeturi, excipimus. alia
 rursus luce, qua magna paschatis dominica celebrabatur, decima quarta
 indictione, sub crepusculi horam imperator patriarcha comite in cir-

ὄρα ἀγῆς ἐξελθὼν ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ πατριάρχῃ ἐν τῷ ἰν- V. 302
 ποδρομίῳ, καὶ ἐνεχθέντος Ἀντιμυσίου, παντὸς τοῦ λαοῦ
 ὄρωντος, ἐποίησεν τὴν εὐχὴν ὁ πατριάρχης, καὶ ἔστειψεν ὁ
 βασιλεὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ οὕτω προῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ
 5 ἐκκλησίᾳ οἱ δύο βασιλεῖς σὺν τοῖς δυοῖ καίσαροι καὶ τρισὶ
 πωβελισσίοις. προῆλθεν δὲ καὶ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη μετὰ
 τὸ προσελθεῖν τοὺς βασιλεῖς, ὀψικευομένη διὰ τῶν σκήπτρων
 ὑπὸ τῶν σχολῶν, καὶ ἀνῆλθεν διὰ τοῦ ἀναβασίου τῆς Χαλ-
 κῆς εἰς τὰ κατηχούμενα τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελθούσα εἰς τὴν
 10 μέσσην τοῦ ἑμβόλου. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶ- P. 380
 νος διεβλήθη Νικηφόρος ὁ καῖσαρ καὶ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως
 τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβουλὴν σκευάζων κατ' αὐτοῦ, μετὰ σπαθα-
 ρίων τινῶν καὶ στρατόρων καὶ ἐτέρων βασιλικῶν ἀνθρώπων·
 καὶ ποιήσας ὁ βασιλεὺς σιλέντιον ἐν τῇ Μαγναύρᾳ, ἀνέδειτο
 15 τῷ λαῷ τὰ περὶ αὐτοῦ ῥηθέντα. οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόη-
 σαν, τοῦ παρασταλῆναι ἀμφοτέρους ἐκ τοῦ μέσου, μὴ μνη-
 σθέντες δὲ οἱ αἰεὶ ἐπίορκοι, ἃ ὤμοσαν τῷ πατρὶ αὐτῶν, μὴ
 καταδέχεσθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀδικηθῆναι τὰ τέκνα αὐ-
 20 τοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς μὲν νεωτερίζοντας δείρας τε καὶ
 κουρεύσας ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνος τὰ κλίματα ὑπὸ παραφυ- B
 λακὴν καὶ ἀσφάλειαν.

2. Ἀντιμυσίου A. 3. τὴν add. ex A. 6. δὲ καὶ ἡ A, δὲ
 ἢ vulg. μετὰ τὸ πρ. A, μετὰ τοῦ πρ. vulg. 7. ὑπὸ τῶν
 σκήπτωρ (sic) A. 13. ἐτέρων add. ex A. 16. τοῦ prius om. f.
 20. εἰς Χερσῶνα τοῖς κλίμασιν A f, εἰς Χερσῶνα καὶ τὰ κλίματα a.

cum perrexit, prolatoque Antimensio, populo universo spectante, et
 patriarcha consueta preces ad deum fundente, filio suo coronam im-
 perator imposuit, atque ita versus magnam ecclesiam imperator uter-
 que cum duobus caesaribus et nobilissimis tribus processerunt. ipsa
 quoque imperatrix Irene, postquam processerunt imperatores, sceptris
 per scholas solemnī obsequio ante eam delatis processum habuit, et per
 Aereae portae ascensum, haud tamen per porticus mediam viam progressa,
 ad catechumena ecclesiae se contulit. mense porro Maio eiusdem
 indictionis Nicephorus caesar et imperatoris frater apud imperatorem
 delatus est, quod nimirum de insidiis imperatori parandis consilium
 cum spathariis quibusdam et stratoribus aliisque imperatorii comita-
 tus hominibus iniisset. imperator autem silentio ad Magnauram con-
 vocato, quae ipsis imputabantur populo exposuit, qui uno consensu
 exclamavit, utrumque e medio tollendum esse, homines utique periri,
 non recordati olim ipsorum patri iureiurando adhibito spondidisse,
 se post eius obitum iniuriam filiis inferri non passuros. quamobrem
 imperator istos omnes, qui rebus novis studebant, caesos ac tonsos
 Chersonam et ad vicinas eius regiones, illic sedulo in custodiam as-
 servandos, relegavit.

A.M. 6269 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν Οὐτθμᾶς ὁ τοῦ Κάκα εἰς Ῥομανίαν, καὶ λαβὼν αἰχμαλωσίαν ὑπέστρεψεν· καὶ προέργηεν Τέλερος ὁ τῶν Βουλγάρων κύριος εἰς τὸν βασιλέα· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν πατρίκιον, ζεύξας αὐτῷ καὶ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εἰρήνης ἑξαδέλφην. δεξιόμενος δὲ αὐτὸν βαπτισθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας, μεγάλως αὐτὸν ἐτίμησεν καὶ ἠγάπησεν.

A.M. 6270 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάθισεν Οὐτθμᾶς εἰς τὸ Δάβευον καὶ Ἐστασιασεν. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμίων, καὶ εἰσῆλθον ἐν Συρία χιλιάδες ῥ', ὧν ἡγήτορι Μιχαὴλ ὁ Λυχανοδράκων τῶν Θρακησίων, καὶ Ἀρταβάστος Ἀρμένιος τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Τατζάτης ὁ τῶν Βουκιλλίων καὶ Καριστιερότζης τῶν Ἀρμενιακῶν, καὶ Γρηγόριος ὁ τοῦ Μουζαλακίου τῶν Ὀρμικιανῶν. καὶ ἐκύκλωσαν τὴν Γερμανικίαν, καὶ ἦν ἐκεῖ Ἰσβαλί ὁ θελὸς τοῦ Μαδί, καὶ ἔλαβον πάσας τὰς καμήλους αὐτοῦ, καὶ ἤμελλον παραλαμβάνειν καὶ τὴν Γερμανικίαν, εἰ μὴ διὰ δώρων ἔπεισεν τὸν Λαγαλοφόκωτα ὁ Ἰσβαλί, καὶ ἀνεχώρησεν τοῦ κάστρου, καὶ ἐξῆλθεν εἰς πραιδαν τῆς χώρας, καὶ αἰχμαλωτεύσας τοὺς αἰρετικούς Δ'Ιακωβίτας Σύρους πάλιν ὑπέστρεψεν ἐν τῷ κάστρῳ. καὶ κέρως Οὐτθμᾶς στρατὸν ἐκ τοῦ Δεβέκου καὶ ἀμηνάδας, ἐκ-

1. Βάκα A a f. 3. Τέλερος A, idem qui supra p. 693, 4. Πύριγος nominabatur. 8. Θουμάμας A ubique. 9. ἀπέστειλεν A. 11. τῶν Θρακησίων — — — Ἀρμενιακῶν om. A. 14. Μουσαλακίου A. 15. καὶ ἦν ἐκεῖ — — — καὶ τὴν Γερμανικίαν: haec omnia addita sunt ex A.

A. C. 769 Hoc anno Uthmas Cacaе filius in Romanam ditionem irruit, et captivis secum abductis, ad suos revertit. Telerus vero Bulgarorum dominus ad imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium conjugis suae Irenes consobrina, patricius creatur. eum sacro lavacro initiatum imperator suscepit, et summis honoribus cumulatum valde adamavit.

A. C. 770 Hoc anno Uthmas ad Dabecum comedit, et seditionem movit. imperatoris autem Leonis copiae ad hominum centum millia in Syriam irsuperunt. duces exiterunt Thracensium Michael Lachanodraco, orientaliū Artabasdu Armenius, Bucellariorum Tatzates, Armeniacorum Caristerotzes, Opsicianorum Muzalacii filius Gregorius. obsessam vero Germaniciam, ubi Isbaali Madiae avunculus inclusus erat, captis omnibus camelis, obtinuiasent, nisi Lachanodraco Isbaali muneribus victus ea urbe ad regionem depraedandam, et captivos ex Iacobitis Syris haereticis abducendos vires convertisset, iisque peractis ad castrum

λέμησεν μετὰ τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἔπεισον πέντε ἀμηνάδες καὶ δύο χιλιάδες Ἀραβες, ὡς φασὶ, καὶ τῇ παρασκευῇ ὑπέστρεψαν. ἦσαν γὰρ εἰσελθόντες τῇ κυριακῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς ποιήσας Μαϊουμῶν ἐν Σοφριανῆς ἐκάθισεν ἐπὶ σέβζου μετὰ τοῦ 5 υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἐδριάμβευσαν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπιπέκκια. ἐπέρασεν δὲ καὶ τοὺς αἰρετικούς Σύρους ἐν τῇ Θρηκῆ, καὶ κατέκτισεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θυμοθεΐς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαδὶ A.M. 6271
πέμπει τὸν Ἀσαν μετὰ δυνάμειος πολλῆς Μυροφόρων τε καὶ P. 381
10 τῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ κατέλθεν ἕως V. 303
τοῦ Δορυλαίου. ὁ δὲ βασιλεὺς διετάξατο τοῖς στρατηγοῖς μὴ πολεμῆσαι αὐτοὺς δημόσιον πόλεμον, ἀλλ' ἀσφαλίσασθαι τὰ κάστρα, καὶ λαὸν εἰσενεγκεῖν πρὸς παραφυλακὴν αὐτῶν, ἀπολύσας καὶ ἄρχοντας μεγάλους κατὰ κάστρον, αὐτοὺς δὲ ἐπᾶ-
15 ραι ὑπὲρ τριῶν χιλιάδων ἐπιλέκτους στρατιώτας, καὶ παρακλουθεῖν αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ σκορπίσαι τὰ πύρρα, καὶ προκαίειν πυρὶ τὰς τε νομάς τῶν ἀλόγων, καὶ εἴ που εὐρίσκοιτο Β
δαπάνη. καθεσθέντων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Δορυλαίῳ ἡμέρας ἑπτακαίδεκα, καὶ λειψθέντων αὐτῶν τὰ πρὸς τὴν χρεσίαν,
20 ἐπτώχευσαν τὰ ἄλογα αὐτῶν. καὶ πολλὴ ἄλωσις ἐγένετο εἰς

1. τῶν add. ex A. 6. ἐπέρασεν A, ἐπέρασεν vulg. 7. κατέκτισεν A, κατέκτισεν vulg. 13. εἰς φυλακὴν a. 20. ἐγένετο A, γέγονεν vulg.

denuo obsidendum regressus est. Uthmas autem collectis ad Debecum copiis ameras praefecit, et in Romanos commisit. ex Arabibus, ut ferunt, amerae quinque et militum duo millia perierunt. feria sexta regressi sunt; die quippe dominica urbem ingressi fuerunt. imperator vero Maiumam celebraturus in solio cum filio consedit, atque ita partae victoriae solemnia cum celebritate duces peregerunt. Syros demum haereticos in Thraciam transtulit, ibique eos habitare iussit.

Hoc anno Madi Arabum dux cladibus praeteritis ad iram provocatus, cum expeditis Maurophorum, Syriae et Mesopotamiae copiis Asanem mittit, et Dorylaeum usque arma intulit. porro imperator, ne copias omnes in aciem aperto Marte simul digladiaturas educerent, verum ut castris probe munitis milites in eorum praesidium distribuerent, ducibus iniunxit. ad haec praefectorum praecipuos ex toto exercitu segregatos militum selectorum tria millia tollere, et versus obsessam urbem pergere iussit, ut hostes nimirum ad praedandum alioquin dispergendos a tergo insequentes premerent, agrosque et equorum pabula, ac si ullibi commeatas illis idoneus extaret, ipsi praecurrentes igne perderent. hostibus itaque ad Dorylaeum per dies septemdecim obsidionem tenentibus, cuncta ad vitam necessaria defu-

αὐτά. καὶ ὑποστρέψαντες ἐπαρκαδίσειαν τὸ Ἀμόριον ἡμέραν
μῖαν, καὶ ἰδόντες αὐτὸ ὀχυρωμένον καὶ πολλὴν ἐξοπλίσειν
Σῆχον, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 6172 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔρχεται Μάδι ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς 5
εἰς τὸ Λάβικον μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως, καὶ
ἀποστέλλει τὸν υἱὸν αὐτοῦ Λαρών ἐπὶ τὴν Ῥωμαίαν, καὶ
αὐτὸς ἐπιστρέφει ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ πέμπει Μα-
χοσίαν, Ζηλωτὴν λεγόμενον, καὶ δίδει αὐτῷ ἄξουσιαν ἀπο-
στατεῖν τοὺς δούλους τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἔρημοῦν τὰς 10
D ἁγίας ἐκκλησίας· καὶ ἔρχεται ἕως Ἐμέσης, καὶ ἐπαγγέλλε-
ται μὴ ἀναγκάζειν, εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ ἀπίστων εἰς τὸ μαγαρί-
σαι, ἕως ἂν θρασυμώθησαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. καὶ
εὐθέως ἤρξατο ἀθέως βασανίζειν ὡς οὐδὲ Λυσίας καὶ Ἀγρι-
κέλοσ ποτε, καὶ πολλοὺς ἀπέκλεισεν. γυναῖκας δὲ ἐπέκρησεν 15
αὐτοῦ τὴν μανίαν χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εὐ-
ται νουβήτισσαι, ἡ τοῦ ἀρχιδιακόνου Ἐμέσης, καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἡσαίου, πολλὰ βασανιοθεῖσαι καὶ μὴ ὑπέλθεσαι τῇ
ἀσβεΐᾳ. ἀπὸ γὰρ χιλιάδος βουνεύρων λαβοῦσαι, καὶ ἄλλων
πολλῶν κολαστηρίων πειραθεῖσαι, τὸν στέφανον τῆς νίκης 20

1. ὑποστρέψαντες A f, ὑποστρέφοντες vulg.	3. εἰς τὰ ἴδια]
μῆδεν ἀνύσαντες A.	8. ὑποστρέφει A. Μουχασίαν A.
9. δίδωσιν A.	14. ὡς A, οὗς vulg.
18. αὐτοῦ] τοῦ A.	20. κολασθεῖσαι a.
	17. νουβητισσαι A.
	16. ἀπάρξασαι f.

cere, et equi pabulorum penuriam pati: quare pars eorum maxima
periit. pedem igitur referre coacti, Amorium per diem unum obsede-
runt, sed ut urbem moenibus, armis, annona, militumque manu ma-
nitam agnoverunt, in proprias domos reversi sunt.

A. C. 772 Cpoleos episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Madi Arabum cum ingentibus copiis et maximo belli
apparatu Dabecum profectus, filium Aaronem in Romaniam expedit,
ipse vero in sanctam urbem remeavit. misitque Machesiam, Zelotem
dictum, cum potestate Christianorum servos ad suum obsequium et
religionem traducendi, et sanctas ecclesias devastandi. Emesam ita-
que se confert, et nemini Christianum cultum, ut deserat, nisi forte
infidelium posteris se vim illaturum pollicitus, in Hebraeos demum et
Christianos apertam persecutionem movit. extemplo igitur praeter
ius omne pietatis et humanitatis coepit eos supplicis exagitare, quibus
Lysias vel Agricolaus quondam pepercissent, atque ita plurimum ne-
cem intulit. foeminae vero gratia Christi dei nostri eius insaniam su-
perarunt. quaedam etenim virgines viris desponsatae, archidiaconi
videlicet Emeseni et eius filii Esariae natae, crudeliter excruciatas, non
tamen impietatis violentiae cessaverunt, quin immo nervorum bubulo-

παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ἔφθασε δὲ καὶ ἕως Δαμασκοῦ, καὶ P. 382
 πολλάς ἐκκλησίας ἤρῃμωσεν, μὴ προσέχων τῷ δοθέντι λόγῳ
 τοῖς Χριστιανοῖς ὑπὸ τῶν Ἀράβων. τῇ δὲ ἕκτῃ τοῦ Φεβρουα-
 ρίου μηνὸς τῆς γ' ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ τῆς Τυροφάγου
 5 τέθνηκεν Νικητάς ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνοῦχος πατριάρχης Κων-
 σταντινουπόλεως. καὶ τῇ δευτέρᾳ κυριακῇ τῶν νηστειῶν Παῦλος
 ὁ τίμιος ἀναγνώστης ὑπάρχων, Κύπριος τῷ γένει, λόγῳ καὶ πρά-
 ξει διαλάμπων, μετὰ πολλὴν παραίτησιν διὰ τὴν κρατοῦσαν αἵρε-
 σιν, βία πολλῇ, χειροτονεῖται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
 10 τῇ δὲ μύσῃ ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν ἐκρατήθη Ἰάκωβος πρω- V. 304
 τοσπαθάριος καὶ Παπίας καὶ Στρατήγιος καὶ Θεοφάνης ὁ^B
 κουβικουλάριος καὶ παρακοιμώμενος, Λέων τε καὶ Θεωμᾶς,
 κουβικουλάριος. καὶ οὗτοι σὺν καὶ ἑτέροις εὐλαβέσιν ἀνδρά-
 σιν, ὡς προσκυνοῦντες τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας. τότε
 15 ἀπογυμνώσας τὴν ἑαυτοῦ ἐγκεκρυμμένην κακίαν Λέων ὁ τοῦ
 διώκτου υἱὸς τούτους ἀνηλεῶς δειρᾶς τε καὶ κουρεύσας διὰ
 τῆς μύσης δεδεμένους πομπεῦσαι ποιήσας, εἰς τὸ πραιτώριον
 ἀπέκλεισεν, ἐν ᾧ καὶ ἀποθνήσκει ὁ προρρηθὲς Θεοφάνης ἡμο-
 λογητῆς γενόμενος, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομισά- C
 20 μένος. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν δόμι-

2. προσχῶν Δ.
 πίας vulg.
 σης τε δ. vulg.

4. τῆς Τυρ. om. a.
 14. ἀγίας καὶ om. Δ.

11. Παπίας Α, Παπ-
 17. μύσης δεδ. Α, μί-
 18. ἐν ᾧ καὶ ἀπ. Α, ἐν οἷς ἀπ. vulg.

rum plagis mille acceptis, toleratis quoque aliorum tormentorum do-
 loribus, victoriae coronam a Christo retulerunt. porro Machesias ille
 Damascus usque crudelitatem exercens processit, nec perpensa quon-
 dam ab Arabibus data Christianis fide, plurimas ecclesias subvertit.
 mensis autem Februarii die sexto eoque dominico indictione tertia,
 die dominico quo ante quadragesimam ultima caseum comedendi sit
 potestas, Nicetas genere Sclavus, eunuchus, Cpoleos patriarcha, diu
 extremum obiit. secunda vero ieiuniorum dominica Paulus venerabi-
 lis lector, Cyprius natione, doctrina et virtute praestans, quamvis ob
 haeresim, quae tunc obtinebat, multum reluctaret, imo vim omnino
 passus, Cpoleos patriarcha instituitur. caeterum media ieiuniorum
 hebdomade Iacobus protospatharius et Papias, Strategius et Theo-
 phanes cubicularius et accubitor, necnon Leo et Thomas cubicularii,
 quasi sanctas et venerandas imagines coluissent, cum aliis religiosis
 viris comprehensi sunt. tum itaque Leo persecutoris filius nudata in
 publicum, quam huc usque delitescentem gestaverat impietatem, istos
 verberibus inclementer caesos et tonsos, ac per mediam urbem cum
 ignominia traductos in praetorium custodiendos coniecit, in quo Theo-
 phanes, quem memoravimus, confessor effectus, obtenta martyrii co-
 rona extinctus est. reliqui omnes post imperatoris obitum probatis-

μοι μοναχοὶ ἀνεδείχθησαν. ὁ δὲ Ἀαρὼν εἰσαλθὼν εἰς τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα παρεκάθισεν εἰς τὸ Σημιαλοῦς κάστρον ὄλον τὸ θέρος, καὶ τῇ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ παρεβάλεν αὐτὸ ἐπὶ λόγου. ἦν δὲ πέμπτας τὸν Οὐτθμῶν ἐπὶ Ἀσίαν μετὰ πενηκόντα χιλιάδων, καὶ συναντήσας Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων ἡ κούρσῃ αὐτοῦ μικρῶ ἐπολέμησεν αὐτῷ, καὶ ἐπειρεν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Οὐτθμῶν. τῇ δὲ ἐγδόῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τέθνηκε Λέων υἱὸς Κωνσταντίνου τρεῖσιν τοιαῦδα. λιθομανῆς ὑπάρχων λίαν ἠράσθη τοῦ στόματός τῆς Διογυλῆς ἐκκλησίας, καὶ λαβὼν ἐφόρεσεν αὐτό. καὶ ἐξηλθὼν ἔνθρακες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ληφθεὶς σφοδρῶ περὶ τέθνηκε βασιλεύσας παρὰ ἕξ μῆνας ὅτι πέντε.

A. M. 6273 Ῥωμαίων βασιλείος Κωνσταντίνου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Εἰρήνη ἡ εὐσεβεστάτη ἄμα τῷ υἱῷ αὐτῆς P. 383 Κωνσταντίνῳ παραδόξως θρόνον τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται ἡ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ὡς ἂν θυμιαστωθῇ ὁ θεὸς καὶ ἐν τούτῳ διὰ γυναικὸς χήρας καὶ παιδὸς ὀρφανοῦ μάλλον καθίρειν τὴν ἄμετρον κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων δυσσεβείαν καὶ πσοῶν τῶν ἐκκλησιῶν τυραννίδα τοῦ θεραπόχου Κωνσταντίνου, ὡς πάλαι τοῦ διαβόλου τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀλίτων καὶ ἀγραμμάτων. μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας τοῦ

3. ὑπὸ λόγον Λ. 7. τοῦ Α, αὐτοῦ vulg. 14. ἡ add. ex A.
16. θυμιαστωθῇ Α, θυματ. vulg. 17. χήρας om. Α.

simi monachi evaserunt. demum Aaron in Armeniacorum thema ingressus castrum Semsalvum per totam aestatem obsedit, et ipsum mense Septembri pactis initis in suam potestatem misit. prius autem Uthman cum quinquaginta millibus hominum Asiam bello oppressurum delegarat, cui Michael Lachanodraco levi acie ad praedandum idonea stipatus et obviam factus, praelio inito, fratrem ipsius Uthman interfecit. caeterum mensis Septembris die octavo quarta indictione Leo filius Constantini in hunc modum diem suum clausit. cum in sacra in gemmarum et pretiosos lapides arderet libidine, coronam in magna ecclesia appensam deperibat, eam acceptam capiti imposuit, ac confestim e capite ebullierunt carbunculi, febrique vehementi simul correptus imperii demptis mensibus sex anno quinto defunctus est.

A. C. 773 Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

Hoc anno piissima Irene una cum filio Constantino praeter hominum opinionem, deo ita ordinante, imperium suscepit administrandum mense Septembri indictione quarta, ut mirandam dei opus eo clarins effulgeret, quo per mulierem viduam et puerum orphanum immanem adversum se et famulos suos Constantini rerum divinarum

πρατήσαι αὐτήν, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς δεκαετοῦς ὑπέρχοντος, συμ-
 βούλιον ποιήσαντές τινες τῶν ἐν τέλει ἠθέλησαν ἐξαγαγεῖν
 Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισάρων, καὶ στῆσαι εἰς βασιλεία. δια-
 γνωσθεΐσης δὲ τῆς ὑποθέσεως, ἐκρατήθησαν Γρηγόριος τοῦ
 5 δρόμων ὁ λογοθέτης καὶ Βάρδας ὁ ποτε στρατηγὸς τῶν Ἀρ-Β
 μενιακῶν, Κωνσταντῖνός τε ὁ τοῦ Βικαρίου σπαθάριος καὶ
 δομέστικος τῶν ἐξκουβιτόρων, καὶ Θεοφύλακτος ὁ τοῦ Παγ-
 γαβῆ δρουγγάριος τῆς Δωδεκανήσου, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· οὗς
 δείρασα καὶ κουρεύασα ἐξώρισεν εἰς διαφόρους τόπους· τοὺς
 10 δὲ ἀνδραδέλους αὐτῆς καισαρίας τε καὶ νοβελισσίμους ἀπο-
 κείρασα ἰερατεῦσαι καὶ μεταδοῦναι τῷ λαῷ πεποίηκεν ἐν τῇ
 ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, ἐν ἣ καὶ προελθοῦσα βα-
 σιλικῶς δημοσίᾳ σὺν τῷ παιδὶ προσήνεγκε τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ
 ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀρθὲν στέμμα ἐπικαλωπισθὲν διὰ
 15 μαργαριτῶν. προεβάλετο δὲ καὶ Ἐλπίδιον τὸν πατρίκιον στρα-
 τηγὸν ἐν Σικελίᾳ, ὡς καὶ προστρατηγήσαντα τῶν ἐκεῖσε, καὶ C
 ἀπέλυσεν τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. ἐν δὲ τῷ Ἀπριλίῳ μηνί V. 305
 εἰς διεβλήθη ὁ αὐτὸς Ἐλπίδιος, ὡς τὰ τῶν καισάρων φρο-
 νῶν, καὶ ἀποστείλασα σπαθάριον Θεόφιλον παρήγγειλεν, ἵνα
 20 συντόμως ἀρπάσῃ καὶ φέρῃ αὐτόν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος οὐκ

4. ἐκρατήθη α.
 add. ex A.
 ἐκέῖσε vulg.

15. προεβάλετο A, προεβάλλ. vulg. καὶ
 16. προστρατηγήσαντα τῶν ἐκ. A, πρῶτον στρατ.

hostis impietatem exasperatam, et adversum ecclesias tyrannidem eiusdem armatam, ceu quondam diaboli malitiam per piscatorum et hominum imperitorum infirmitatem prostravit, omnino expurgaret. a commisso vero sibi imperio diebus quadraginta, filio annum duodecimum numerante, nonnulli senatorum ac procerum Nicephorum excaesarem in medium exponere et imperatorem constituere consilium iniierunt. sed coniuratione comperta, Gregorius publici cursus logotheta, Bardas nuper Armeniacorum dux, Constantinus vicarii spatharius et excubitorum domesticus, Theophylactus Rangabe filius et Duodecim insularum drungarius, et alii plurimi comprehensi, quos verberibus caesos et capillis tonsos in diversa loca relegavit Irene, caesares autem et nobilissimos viri sui fratres capitibus rasos sacerdotio inauguratos in Christi natalium festo sacramenta populo impertiri praecepit, quo ipsa publice regioque apparatu una cum filio procedens, sublatum a viro stemma gemmis et lapidibus distinctum ecclesiae restituit simul et obtulit. Elpidium autem Siciliae, quam prius administraverat, ducem praefecit, et mense Februario in provinciam dimisit, mensisque Aprilis subinde die decimo quinto Elpidium eundem tanquam in

ἀπέδωκεν αὐτὸν οἱ Σικελοί. ἡ δὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δείρασα καὶ
 πουρεύσασα σὺν τοῖς υἱοῖς τῆς πραιτωρίῳ παρέπεμψεν φυ-
 λάττεσθαι. τῇ δὲ Ἰουνίῳ μηρὶ ἀπέστειλεν πάντα τὰ περὶ τῆς
 θέματα εἰς τὰς κλεισούρας φυλάττειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἔξο-
 δον τῶν Ἀράβων, ἐπιστήσασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννην τὸν 5
 D σακελλάριον εὐνοῦχον ὄντα καὶ οἰκειακὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Μάδι
 ἀπέστειλεν Κεβήρ μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ συναστῶσιν
 ἀλλήλοις ἐν τόπῳ λεγομένῳ Μήλη. καὶ κροτηθέντες πολέ-
 μου, ἠττώονται οἱ Ἄραβες, καὶ κτείνονται ἐξ αὐτῶν πολλοί,
 καὶ ὑπέστρεψαν μετ' αἰσχύνῃς. ἤρξαντο δὲ οἱ εὐσεβεῖς παρ-
 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ οἱ ἔθ-
 λοντες σωθῆναι ἀποτάσσεσθαι, καὶ ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ
 ὑψοῦσθαι, καὶ τὰ μοναστήρια ἀναρρῦεσθαι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν
 φανεροῦσθαι. ἐν γούν τούτῳ τῇ χρόνῳ ἐν τοῖς Μακροῖς τει-
 P. 384 χσει τῆς Θράκης ἀνδρωπὸς τις ὀρύττων εὐρεν λάβρακα, καὶ ὅ
 τοῦτον ἀποκαθάρσας καὶ ἀποσκεπύσας, εὐρεν ἄνδρα καίμενον,
 καὶ γράμματα κεκολλημένα ἐν τῇ λάβρακι περιέχοντα τὰδε·
 Χριστὸς μέλλει γεννηῶσθαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ πι-
 στεῖν εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Βιρήνης τῶν βα-
 σιλέων, ὃ ἦλιε, πάλιν με ὄψει. 20

2. υἱοῖς A, υἱοῖς αὐτοῦ vulg.

5. τὸν add. ex A.

8. Μό-

λη A. 11. καὶ οἱ ἔθλοντες — — φανεροῦσθαι om. A c f.

20. ὄψει A, ὄψει vulg.

caesarum mentem inclinantem accusatum, misso Theophilo spathario, quantocius rapi et ad se adduci iussit. sed cum Theophilus in provinciam appulisset, Siculi ducem ei tradere recusarunt. quare conjugem eius caesam et capite tonsam una cum filiis sub custodia detinendam in praetorium transmisit. porro Iunio mense cluseris custodiendis, et cohibendis Arabum excursibus copias omnes transfretanas expedit, Ioanne sacellario eunucho proprio domestico eisdem in caput et praefectum assignato. ex adverso Madi militiam hostilem Ceber duce comparavit et instruxit. occurrunt itaque invicem oppositae sibi acies ad locum, cui nomen Melus, et inito certamine vincuntur Arabes, et plurimis eorum caesis, cum ignominia reversi sunt. tunc temporis deo quique devoti liberius eum colere, verbum dei propagari, qui salutem quaerent, haeresibus nuntium mittere, dei laudes efferrī, asseri in libertatem monasteria, bonum omne denique reparari. sub hoc quoque tempus quidam ad Longos Thraciae muros feduens tumultum offendit, quo terra et pulvere mundato atque recluso, virum iatus iacentem litterasque urnae insculptas in hanc sententiam invenit: Christus ex Maria virgine nascetur, et credo in eum. sub Constantino et Irene, o sol, iterum me videbis.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Εἰρήνην Κωνσταντινον σακελλά- A.M. 6274
 ριον καὶ Μάμαλον πριμικήριον πρὸς Κάρουλον ῥήγα τῶν
 Φράγγων, ὅπως τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἐρυθρῶ λεγομένην,
 νυμφένσθαι τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ τῷ υἱῷ αὐτῆς. καὶ γε- B
 5 νομήνης συμφωνίας καὶ ὄρκων ἀναμεταξὺ ἀλλήλων, κατέλιπεν
 Ἐλισσαῖον τὸν εὐνούχον καὶ νοτάριον πρὸς τὸ διδάξαι αὐτὴν
 τάτε τῶν Γραικῶν γράμματα καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ παιδεύ-
 σαι αὐτὴν τὰ ἥθη τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. ἐξοπλίσασα δὲ
 10 στόλον πολὺν καὶ λαὸν ἐπίλεκτον ἐκ τῶν θεμάτων, καὶ ἄρχον-
 τας ἱκανοὺς προεβάλετο Θεόδωρον πατρικίον καὶ εὐνούχον,
 ἄνδρα δραστήριον, καὶ ἀπέλυσεν ἐν Σικελίᾳ κατὰ τοῦ Ἐπι-
 δίου. πολλῶν δὲ πολέμων γενομένων ἐνίκησαν οἱ περὶ Θεό-
 δωρον. ἰδὼν δὲ Ἐλπίδιος καὶ φοβηθεὶς, λαβὼν ὅσα εἶχεν C
 χρήματα καὶ Νικηφόρον τὸν Δούκα ἐπέρασεν εἰς Ἀφρικὴν·
 15 καὶ λαβὼν λόγον ἀπαθείας προσερρῆν τοῖς Ἀραβί, ὃν δε-
 ξάμενοι ὡς βασιλέα Ῥωμαίων κατεῖχον, στέψαντες αὐτὸν εἰς
 μάτην, καὶ περιθόντες τζαγγίον καὶ στέφανον. τοῦ δὲ λαοῦ
 τῶν Ῥωμαίων ἀσχολουμένου ἐν τούτοις, ἐξέρχεται Ἀαρὼν
 υἱὸς Μυδι μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως ὑπερβαλλούσης
 20 ἀπὸ τε Μαυροφόρων καὶ πάσης τῆς Συρίας καὶ Μεσοποτα-

1. Κωνσταντ. τὸν Σακ. A. 2. τὸν πριμ. — τὸν ῥήγα A.
 7. τῶν γυναικῶν γρ. f. 9. ἐκ τ. θεμ. add. ex A. 10. προε-
 βάλετο A, προεβάλλ. vulg. 17. ὡς add. ex A.

Hoc anno Irene Constantinum sacellarium, et Mamalum primice- A.C. 774
 rium ad Carolum Francorum regem delegavit, filiae eius Erythrus no-
 mine filio suo Constantino coniugis petendae gratia. pactisque con-
 ventis et iureiurando ab utraque parte firmatis, Elisaeum eunuchum
 et notarium, qui Graecorum litteras et linguam receptosque per im-
 perium Romanum mores eam edoceret, reliquit. imperatrix interea
 classe ingenti comparata militumque selectorum et procerum idoneo-
 rum et in bello exercitatorum exercitu imposito, Theodorum patri-
 cium virum, eunuchum quidem, sed in bellis agendis strenuum, in
 Siciliam adversus Elpidium misit. multis autem praeliis ibi fortiter
 commissis, integra tandem victoria in Theodori partes cessit. quo
 conspecto consternatus timore Elpidius, sublati cum Nicephoro Duca,
 quas habebat divitiis, secessit in Africam, et securitatis fide accepta,
 ad Arabes defecit; eum mox susceptum, imperii corona redimitum, et
 calceamentis eiusdem dignitatis symbolo ornatum, et imperatorem re-
 nunciatum, incassum apud se detinuerunt. exercitu Romano in his
 occupato, Aaron filius Madi expeditionem suscepit viribus atque ap-
 paratu maximam, copiis ex Maurophoris, universaque Syria, Mesopo-
 tamia et deserto collectis: relictoque Bunuso, qui Nacoliā obside-

μίας καὶ τῆς ἐρήμου, καὶ ἔρχεται ἕως Χρυσοπόλεως, κατε-
 πῶν τὸν Βουνοσὸν πολιορκεῖν τὴν Νακώλειαν καὶ φυλάττω
 τὰ πῶτα αὐτοῦ. ἀπέστειλεν δὲ καὶ τὸν Βουροχιεὶ εἰς Ἀσίαν
 Ὀρετὰ τριάκοντα χιλιάδων, ὅς καὶ πολεμήσας τὸν Λαχο-
 δρακοντα σὺν τῷ θέματι τῶν Θρακησίων, ἐν τόπῳ λεγομένῳ
 Λαρηνηῶ, καὶ αὐτῶν τριάκοντα χιλιάδων ὄντων δεκαπέμπει
 V. 306 λιάδες ἀπέκτεινεν. ἡ δὲ βασίλισσα πέμψασα Ἀντωνίω κ-
 μίστικον σὺν τοῖς τάγμασιν ἐκράτησε τὴν Βατῆν, καὶ ἐκ-
 κλεισεν αὐτούς. προσέφυγεν δὲ αὐτοῖς Τατζάτιος ὁ τῶν Βουκι-
 λαρίων στρατηγὸς μίσει τῷ πρὸς Σταυράκιον τὸν πατρικίαν καὶ
 λογοθέτην τοῦ δρόμου, τὸν εὐνοῦχον, πρωτεύοντα πάντων τῶν
 τηρικῶν ὄντων καὶ τὰ πάντα διοικοῦντα. καὶ δοὺς αὐτῷ
 βουλήν, ᾗτήσαντο εἰρήνην. ἐξελθόντων δὲ ἐπὶ τοῦτο Σταυράκιον
 καὶ Πέτρου μαγίστρου καὶ Ἀντωνίου δομαστικού, οὐκ ἠμ-
 P. 385 βολόγησαν τὸν λόγον [λαβεῖν καὶ τέκνα τῶν πρωτευόντων]·
 ἀλλ' ἀσκόπως ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐπέ-
 θησαν, καὶ ἐβιάσθησαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ ποιῆσαι εἰρή-
 νην· καὶ ἔδωρήσαντο ἀλλήλοις ἢ τε Ἀγνοῦστα καὶ ὁ Ἀ-
 ρῶν ξένια πολλὰ, στοιχήσαντες καὶ κατὰ καιρὸν τελῶν αὐτῶν
 καὶ γενομένης εἰρήνης ἀνεχώρησαν ἀφέντες καὶ τὸ κἄστρον

3. Βουριχεὶ Α. 7. ἀπέκτεινεν Α, ἀπέκτειναν vulg. 9. Τα-
 ζάτιος, nomen add. ex Α. 13. ᾗτήσαντο Α. 14. ἠκροβολόγη-
 σαν τὸν λόγον Α, ἠκροβολογήσαντο λόγον vulg. 15. λαβεῖν καὶ
 τ. τ. πρωτευόντων om. Α f. 18. ἔδωρήσαντο Α, ἐποίησαντο
 vulg. 20. ἀφέντες Α, ἀφῆσαν δὲ vulg.

ret, seque a tergo tutaretur, Chrysopolim usque profectus est. prae-
 terea Burniche cum hominum triginta millibus in Asiam misit, qui
 cum Lachanodracone et Thracensium themate ad locum, quem Dare-
 num dicunt, manibus consertis, ex acie hominum millibus triginta
 composita, ad millia quindecim amisit. quare imperatrix Antonio do-
 mesticum cum copiis misso Banem tenuit, ipsosque interclusit. dux porro
 Bucelliariorum Tatzatus desertor fidei ad eos transiit, concepto ni-
 mirum odio adversus Stauracium patricium et publici cursus logotheta-
 tam, eunuchum, qui tum inter omnes primas occupabat et rerum
 summam administrabat. tale vero suggestit consilium, ut pacem pe-
 terent. quamobrem in medium progressi Stauracius, Petrus magister
 et Antonius domesticus, non satis caute cum illis egerunt, ut aliorum
 fidem sibi obstringerent, et optimatum filios in obsides sibi dari pro-
 viderent. temere itaque convenientes ab adversa parte retenti, vi-
 culis compediti sunt, atque ita utrique pacem vi adacti composue-
 runt: cumque se mutuis muneribus Augusta et Aaron excepissent, id
 maxime pacti sunt, ut in annos singulos ipsis tributum solveret. pace

Νακωλείας. ἐπῆρεν δὲ καὶ ὁ Τατζάτις τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρηγεύσασα Εἰρήνη μετὰ τῶν Ἀράβων Α.Μ. 6275 καὶ ἄδειαν εὐροῦσα, ἀποστέλλει Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ ^B 5 λογοθέτην τοῦ δξέος δρόμου μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ τῶν Σκλαβίνων ἐθνῶν. καὶ κατελθὼν ἐπὶ Θεσσαλονίκην καὶ Ἑλλάδα, ὑπέταξε πάντας καὶ ὑποφόρους ἐποίησε τῇ βασιλείᾳ. εἰσῆλθεν δὲ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ λάφυρα ἤγαγεν τῇ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ.

¹⁰ Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ζ' κατέλαβεν Α.Μ. 6276 Σταυράκιος ὁ προρρηθείς ἐκ τῶν Σκλαβίνων, καὶ ἐθριάμβευσε ^C τὰ ἐπινίκια ἐπὶ ἵπποδρομίας. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτιῶνος ἐξῆλθεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη σὺν τῷ υἱῷ αὐτῆς μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐπὶ τὴν Θράκην, ἐπιφερομένη ὄργανα ¹⁵ καὶ μουσικά, καὶ ἀπῆλθεν ἕως Βερροίας, καὶ ταύτην οἰκοδομηθῆναι κελεύσασα, ἐκωνόμασεν αὐτὴν Εἰρηνούπολιν. κατῆλθεν δὲ ἕως Φιλιππουπόλεως μετὰ πύσης ἀπαθείας, καὶ ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήνῃ, κτίσασα καὶ τὴν Ἀγχιάλον. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μεδί, ὁ καὶ Μουα- ²⁰ μέδ, τέθνηκεν, καὶ ἐκράτησεν Μωσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῇ δὲ

1. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg.	2. τὴν add. ex A.	5. δξέος A,
δξέου vulg.	10. Ἰαν. ἰνδ. ζ' A, Ἰαν. ζ' vulg.	14. μετὰ A,
καὶ vulg.	16. ἐκωνόμασεν A, ἐκωνόμασαν vulg.	19. καὶ prius add. ex A.

igitur firmata ab invicem discesserunt. Arabes Nacoliā relinquerunt. Tatzates autem uxorem et facultates inde tulit.

Hoc anno Irene pace cum Arabibus confecta, a bellorum cura A. C. 775 vacans, Stauracium patricium et celeris cursus logothetam cum numero exercitu adversus Sclavinorum nationes misit, qui, cum Thessalonicam et Graeciam adiisset, regionem omnem imperio subiecit et tributum pendere coegit. quin etiam Peloponnesum penetrans captivorum ingentem turbam et spolia in Romanam ditionem retulit.

Hoc anno mense Ianuario indictione septima Stauracius, quem A. C. 776 memoravi, ex Sclavina expeditione regressus, victoriae solemnia ducto per circum triumpho peregit. mense vero Maio eiusdem indictionis septimae imperatrix Irene una cum filio et valido copiarum comitatu in Thraciam profecta est, organa reliquaue musica instrumenta secum deferens, et Berrhoeam usque contendit, eamque mox reparari iussam Irenopolim appellavit. postmodum Philippopolim usque citra periculi timorem perrexit, et cum pace Cpolim reversa est, eo in itinere Anchialo restaurari iussa. eodem pariter anno Madi, Arabum dux, qui etiam Muamed, obiit, et filius eius Moses principatum obtinuit. mensis autem Augusti die tricesimo primo eadem indictione 7

Διὰ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος Παῦλος ὁ ὁσιος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀσθενήσας, κατέλειπεν τὸ θρόνον, καὶ καταλθὼν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φλώρου, ἔλαβεν τι μοναδικὸν σχῆμα, χωρὶς εἰδήσεως τῆς βασιλείου. μαθὼν δὲ τοῦτο ἡ βασίλισσα παραγίνεται πρὸς αὐτὸν σὺν τῷ υἱῷ λυπουμένη καὶ καταβοῶσα αὐτοῦ· ὅτι διὰ τί τοῦτο ἐποίησας; ὁ δὲ μετὰ θρήνων πολλῶν ἔφη πρὸς αὐτήν· εἶθε μηδὲ πρότερον ἐκάθισα ἐν τῷ τῆς ἱεροσύνης θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ὀπιτυραννουμένης καὶ ἐσχισμένης οὔσης ἐκ τῶν λοιπῶν καθαικῶν θρόνων καὶ ἀναθεματιζομένης. ἡ δὲ προσκαλεσαμένη τούς τε πατρικούς καὶ τούς τῆς συγκλήτου λογάδας, ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ μὴ σύνοδος οἰκουμένη γένηται, καὶ τί σφάλμα τὸ ὄν ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν διορθωθῆ, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· καὶ ἵνα τί, ὑπέγραψας ἐν τῷ χαρ. V. 307 ροτονεῖσθαί σε τοῦ μὴ προσκυνεῖν εἰκόνας; ὁ δὲ ἔφη· αἱ διὰ τοῦτο θρηνοῦ καὶ πρὸς τὴν μετάνοιαν κατέφυγον, δέμιμος τοῦ Θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερέα μὲ κολάσῃ σιγήσαντα ἕως τῶν νῦν, καὶ μὴ κηρύξαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆς ματίας ὑμῶν. ἐν τούτοις ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καταλειπὼν θρόνον καλῶν

4. βασίλειος A, βασιλείας vulg. 7. πρότερον A, ποταπὸν vulg.
9. καθολικῶν add. ex A. 11. τε add. ex A. 14. εἰς τὴν
μέσῃν A. 19. τῷ φ. τ. μ. ὁ. om. f.

Paulus, vir religiosus et patriarcha sanctissimus, in morbum incidens throno nuncium remisit, et ad Flori monasterium se conferens, ibi imperatrice propositi eius inscia, monasticum habitum assumpsit. rei gestae notitiam ut habuit imperatrix, confestim eum cum filio convenit, ac querulis vocibus insectata, quid hoc, inquit, fecisti? ille lacrymis perfusus responsum ad eam dedit: utinam ecclesia dei tyrannice administrata et a reliquis thronis ea de causa rescissa dirisq̄ue et execrationibus devota, in sacerdotii throno Cpoleos nunquam ego sedissem. illa patricios et senatus spectatissimos quosque ad se primum accitos ad eum postmodum destinavit, quae ipse narraret ore proprio audituros. qui ad ipsos: nisi synodum, inquit, universalem coegeritis, et obtinentem apud vos correxeritis errorem, nulla vobis superest salus. responderunt ipsi: cur ergo patriarcha designatus inter ordinationis solemnia imagines te nunquam adoraturum subscripsisti? tum ille: haec, ait, lacrymarum mearum causa est; illud me ad poenitentiam amplectendam impulit, deum deprecantem, ne me veluti pontificem hucusque mutum reddidit, nec veritatem (solum insaniae vestrae metu detentum) palam enunciantem corripiat. inter has voces Paulus in paca obdormivit, magno de se tam imperatrici, quam cae-

τῆ τε βασιλείᾳ καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἀνθρώποις τῆς πολιτείας. σεβάσμιος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ μέτρον καὶ πά-
σῃς αἰδοῦς ἄξιος, καὶ πίστιν πολλὴν ἐπέκτητο ἣ τε πολιτεία
καὶ ἡ βασιλεία πρὸς αὐτόν. ἔκ τοτε λοιπὸν ἤρξατο λαλεῖσθαι
5 καὶ ἀμφιβάλλεσθαι ὁ περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων
λόγος παρρησία ὑπὸ πάντων.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Μωσῆ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου A.M. 6277
Ταρασίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει συναγαγοῦσα ἡ βασίλισσα Εἰρήνη πάντα τὸν C
10 λαὸν εἰς τὴν Μαгнаῦραν ἔφη πρὸς αὐτούς· γινώσκετε, ἀδελ-
φοί, τί πεποίηκεν ὁ Παῦλος πατριάρχης· καὶ εἰ μὲν ἔζη,
οὐκ ἂν κατεδεξάμεθα τοῦτον ἀφείναι τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης
θρόνον, εἰ καὶ μοναδικὸν σχῆμα περιεβάλλετο. ἐπεὶ δὲ ὡς
τῷ θεῷ ἀρεστὸν ἦν, τοῦ βίου μετέστη, φροντίσωμεν ἀνθρώ-
15 πον, ὅς τις δύναται ποιμᾶναι ἡμᾶς, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
θεοῦ ἐπιστηριζαί λόγοις διδασκαλικοῖς. πάντες δὲ ὁμοφώνως
εἶπον μὴ εἶναι ἄλλον, εἰ μὴ Ταράσιον τὸν ἀσκηρῆτις. ἡ δὲ
ἔφη πρὸς αὐτούς· καὶ ἡμεῖς τὸν αὐτὸν ψηφίζομεθα, ἀλλ’
ἀπειθεῖ. καὶ εἰπάτω δι’ ἣν αἰτίαν οὐ δέχεται τὴν ψῆφον τῆς D
20 βασιλείας καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ ἀπελογήσατο τῷ λαῷ

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἔλ. — — αἰδοῦς om. A. 4. καὶ
ἢ A, ἡ τε vulg. 5. ἀμφιβ. ὁ περὶ A, ἀμφ. [ὅπως] ὁ π. vulg.
12. ἀφείναι A, ἀφῆσαι vulg. 14. ἀνθρώπου A, ἀνθρώπων
vulg. 15. ποιμᾶναι om. A f. 16. διδασκαλίας f. 17.
τὸν add. ex A. 19. εἰπάτω A, εἶπη vulg.

teris in republica pietate conspicuis viris luctu relicto. venerabilis quippe vir extitit, et misericordiae operibus impendendis bene affectus omnique omnino dignus reverentia, maximamque ei fidem cum imperatrix, tum respublica habebat. caeterum ab hoc tempore colloquia atque dissertationes de sacris imaginibus libere ab omnibus haberi coeperunt.

Arabum ducis Mosis Cpoleos episcopi Tarasi annus primus.

A. C. 777

Hoc anno imperatrix Irene populum universum ad Magnauram congregatum in hunc modum alloquuta est: quid patriarcha Paulus egerit, fratres, novistis. at si diutius vixisset, non eum sane manastico licet habitu indutus praesulatus thronum deserere permissemus. verum quoniam ita deo placitum fuit, ut vita decederet, nunc hominem diligentiam perquiramus, qui nos pastorali cura regere, et ecclesiam dei verborum doctrina confirmare valeat. una voce omnes, alium a Tarasio, qui tunc asecretis erat, se nescire responderunt. imperatrix iterum ad populum: eundem patriarcham, inquit, decernimus, verum onus recusat. causam tamen, propter quam imperii populique non admittit electionem, ipse palam exponat. ille defensionem suam coram

λέγων· οἱ τῆς ἀσωμήτου πίστεως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν φύλακες καὶ ζηλωταὶ τῶν εἰς δόξαν Θεοῦ γινομένων κασι βασιλεῖς ἡμῶν, πάντων τῶν εἰς ἀρέσκειαν αὐτοῦ καὶ συμφέρον ἡμῶν τὴν φροντίδα ποιούμενοι, μάλιστα δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ νῦν ἐπιμελῶς διαμεριμνήσαντες, καὶ διανοηθέντες τοῦ ἀρχιερέα προχειρισθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι ἀπὸ
 P. 387 πόλις ἐπὶ τὸν εὐσεβῆ αὐτῶν νῦν με ἀνέλαβον, καὶ φανεροί μοι τὸ βεβουλευμένον αὐτοῖς· ἐξείπειν ἐκέλευσαν. ἐμοῦ ἢ πρὸς τοῦτο ἀνάξιον ἐμαυτὸν ἀποφηνάμενον, καὶ μηδεμίαν συγκατάθεσιν ποιησαμένου εἰς τὸ ζυγὸν τοῦ φορτίου μὴ ἐνάμεινόν με βαστάσαι ἢ ὑπενεγκεῖν, ἐκέλευσάν με προαγορῶν κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· διότι καὶ σύμψηφοι γέγονατε τῇ βουλῇ ταύτῃ. καὶ νῦν, ὡς ἄνδρες φοβούμενοι τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες αὐτὸν αἰεὶ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, οἱ τῇ Χριστοῦ κλησὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὀνομαζόμενοι, Χριστιανοὶ λίγα ἀκούσατε βραχὺν λόγον ἀπολογίας παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐπιβλείας καὶ οὐθενότητος. ὅγῳ μὲν εἴ τι ταῖς εὐσεβείαις ἡμῶν βασιλευσίν καὶ κατὰ πάντα ὀρθοδόξοις ἀπελογησάμην, καὶ ἐπίπτον ὑμῶν προσαπολογουῦμαι, φόβῳ συντέγομαι συγκαταθίσθαι
 V. 308 ἐπὶ τῇ ψήφῳ ταύτῃ, καὶ εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ

4. τὴν φροντίδα ποιούμ. om. a. 8. αὐτοῖς] ἐξ αὐτῆς A. 9. ἐμαυτὸν A, αὐτὸν vulg. καὶ add. ex A. 11. με prius om. A. 14. τῇ Χριστοῦ A, τοῦ Θεοῦ vulg. 18. καὶ κατὰ πάντα ὀρθ. A, κατὰ πάντα οὐσιν ὀρθ. vulg. 19. προσαπολ. A, ἀπολ. vulg.

populo instituens, in haec verba dixit: inculpatæ fidei nostræ, id est Christianæ, defensores, eorumque omnium, quæ ad dei gloriam pertinent, vindices acerrimi imperatores nostri, dum res omnes, quæ numini gratas, vel nobis utiles fore sciunt, maxime vero quæ spectant ad ecclesiam, procurant, idque nunc summo studio agentes, ut pontifex in sua urbe imperante creetur, me pio animo concepere, meumque super ea re consilium, ut ipsis palam significaretur, iusserunt. cum vere hoc munere prorsus indignum me profiterer, nec ullum super ea re consensum præstarem, utpote qui tanti oneris iugum portare ac sufferre minime valerem, iusserunt, ut in conspectum vestrum omnium prodirem, quod nimirum consilium istiusmodi suffragio vestro universi comprobaveritis. quamobrem, viri qui deum timetis atque cum semper præ cordibus vestris geritis, qui dei appellatione, dei, inquam, veri nostri nomine, Christianos intelligo, insigniti estis, brevissimum sermonem, quem pro me, qua animi angustia et vilitate instructus sum a natura, dicere institui, attente audiat velim. quæcumque enim prius religiosis et undequaque orthodoxis imperatoribus pro me dixi, omnia ad vos referam imperæsentiarum. me in haec

προσδραμεῖν οὕτως, καὶ ὡς ἔτυχεν ἀπερισκέπτως, ἵνα μὴ ὑποπέσω φοβερῶ κατακρίματι. εἰ γὰρ ὁ Θεῶν φωνῶν ἀκροασάμενος οὐρανὸν τε ἐσχηκῶς παιδευτήριον, καὶ παραδείσου Θεωρὸς γενόμενος, ἀκούσας τε ἄρρητα ῥήματα, καὶ βασιτάσας

5 τὸ ὕψωμα τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων, Παῦλος ὁ Θεῶς ἀπόστολος Κορινθίοις γράφων ἔλεγεν· μήπως ἄλλοις C κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένομαι, πῶς ἐγὼ ὁ τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, καὶ μετὰ λαϊκῶν ἡριθμημένος, καὶ στρατευόμενος ἐν βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις, οὕτως χωρὶς ἀνακρίσεως καὶ

10 περισκέψεως δύναμαι εἰσπηδῆσαι εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης μέγεθος; φοβερὸν τὸ ἐγχείρημα πρὸς τὴν ἐμὴν σμικρότητα· θρασὺ τὸ ἐπιτήδευμα. ἡ δὲ αἰτία τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐμῆς παραιτήσεώς ἐστιν αὕτη. ὄρω καὶ βλέπω τὴν ἐπὶ τὴν πέτραν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν τεθεμελιωμένην ἐκκλησίαν αὐτοῦ, διε-

15 σχισμένην νῦν καὶ διηρημένην, καὶ ἡμᾶς ἄλλοτε ἄλλως λαλοῦντας, καὶ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ὁμοπίστους ἡμῶν Χριστιανούς ἐτέρως καὶ συμφωνοῦντας αὐτοῖς τοὺς τῆς δύσεως· ἀλλοτριουμένους δὲ ἡμᾶς ἐκείνων ἀπάντων, καὶ καθ' ἐκύστην ὑπ' αὐτῶν ἀναθεματιζομένους· δεινὸν ἐστὶ τὸ ἀνάθεμα·

20 πόρρω τοῦ Θεοῦ βῆλλει, καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκδιώκει ἀπάγον εἰς τὸ σκότος τὸ ἔξωτερον. οὐκ οἶδεν ὁ τῆς

15. ἄλλως] ἄλλο A. 17. ἀλλοτριουμένους A a, ἀλλοτριωμένους vulg. 18. ἐκ. ὑπ' A, ἐκ. δὲ ὑπ' vulg.

electionem consentire timor praepedit, delique conspectum vereor, ut sic temere atque inconsulte in hanc concurram, ne horrendae damnationi obnoxius sim. si enim vir ille, qui dei voce pro magistro, et caelo pro schola usus est, spectator ille paradisi, secretorum verborum auditor, qui dei nomen ad gentes palam et reges intulit, Paulus, divinus apostolus, Corinthiis scribens, dixit, ne cum aliis praedicavero, ipse reprobus efficiar, qui fiet unquam, ut ego mundo innutritus et inibi annumeratus, qui etiam in imperii negotiis et militia merui, ita possim abaque examine et attenta discussione ad pontificatus fastigium me extollere? is sane conatus, ceu meam superans infirmitatem, mihi periculosus, audax omnino facinus, cui vires meas imparer experior. timoris autem et excusationis, quam praetexo, causa est istiusmodi. video certe et attendo ecclesiam, quae supra petram Christum, deum nostrum, fundata est, nunc misere discissam et per membra divisam, nos vero longe diversa inter nos asserentes, caeteros vero orientis Christianos, qui eandem fidem profitentur, diversa item a nobis sentientes et cum occidentalibus convenientes, adeo ut nos ita ab iis omnibus alienati, a singulis seorsim per dies singulos anathemate perstringamur. cetera prorsus res est anathema, quod sci-

ἐκκλησίαις ὄρος καὶ νόμος εἰρήναι καὶ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὥσπερ οἶδεν ἐν βάπτισμα, μίαν πίστιν, οὕτως καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ παντὸς πράγματος ἐκκλησιαστικῶν. οὐδὲν γὰρ ἔστιν ἀπίδεκτον καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸ ἐπαθεῖν
 P. 388 ἡμᾶς καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν, μαίταιοῦμεν, ἀδελφοί· οἶμαι δὲ καὶ ὑμεῖς, ἐπειδὴ γινώσκω τὴν φρόνησιν τοῦ Θεοῦ ἔχειν ὑμᾶς, παρὰ τῶν εἰσεβεστῶν καὶ ἐρδοξῶν βασιλέων ἡμῶν σύνοδον οἰκουμένην συναθροισθῆναι, ἵνα γενώμεθα οἱ τοῦ ἐνὸς Θεοῦ ἐν, καὶ οἱ τῆς τριῶν ἡνωμένοι καὶ ὁμόψυχοι καὶ ὁμότιμοι, οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν Χριστοῦ σῶμα ἐν συναρμολογούμενον καὶ συμβιβασζόμενον, αἱ τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις, αἱ τῆς ἀληθείας τὸ αὐτὸ φρονούντες καὶ λέγοντες, καὶ μὴ ἢ ἐκ
 B καὶ διχοστασία ἐν ἡμῖν, ὅπως ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπερέξουσα πάντα νοῦν φρουρήσῃ πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ μὲν κελύουσιν οἱ τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι βασιλεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτήσῃ ἐπινεῦσαι, συγκατατίθημι κἀγώ, καὶ τὴν κέλευσιν αὐτῶν ἐκπληρῶ, καὶ ὑμῶν τὴν ψῆφον ἀσπάζομαι· εἰ δὲ μήγε, ἀδυνατώως ἔχω τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὑποβληθῶ τῷ ἀναθέματι, καὶ εὐρεθῶ καταδεδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν

1. καὶ φιλ. A, ἢ φιλ. vulg.
 χροτομία A.

5. μίαν καὶ καθ. A.

15. ὁ

ἢ ὑπ. A, ὑπ. vulg.

licet hominem a deo longius fugat, et in tenebras exteriores abducens, a regno caelorum expellit. ecclesiae lex et institutum nec licet nec contentionem novit, sed quemadmodum unum baptismum unamque fidem confiteri amat, ita et concordiam atque consensus in caeteris rebus ecclesiasticis exposcit. nihil enim deo tam gratum acceptumque est, quam si uniti in unam et catholicam ecclesiam conveniamus, quemadmodum in sincerae fidei nostrae symbolo profitemur, et precamur, fratres. et ob id a piissimis imperatoribus petimus, (quod etiam vos, quorum timor erga deum mihi notus, facere arbitror) ut concilium oecumenicum celebretur, ut videlicet nos, qui unius dei sumus, unum etiam fiamus, qui triunitati uniti atque unanimes cultusque eiusdem, qui unius capitis Christi scilicet nostri unum corpus probe conexum atque cohaerens, qui spiritui sancto non oppositi, sed consentanei, qui veritatis eadem prorsus sentientes atque praedicantes: et e contrario nulla prorsus contentio atque dissensio inter nos intercedat, ut dei pax, quae omnem intellectum exsuperat, nos omnes custodial. quod si imperatores nostri rectae fidei propugnatores, ut haec petitio mea impleatur, iusserint, ego quoque consentio, eorumque mandata exsequar, vestramque electionem lubens amplectar, sin minus, id prae-

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κριτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἔνθα οὔτε βασιλεύς, οὔτε ἱερεὺς, οὔτε ἄρχοντες, οὔτε πλῆθος ἀνθρώπων δύναται με ἐξελεῖσθαι. καὶ εἴ τί ἐστιν ἀρεστὸν ὑμῖν, ἀδελφοί, δότε τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φράσατε δὲ μᾶλλον, αἰτήσεως C
 5 ἀπόκρισιν. καὶ ἄσμένως ἠκροάσαντο πάντες τῶν λυληθέντων, συμφωνήσαντες τοῦ γενέσθαι σύνοδον. ὁ δὲ Ταράσιος πάλιν πρὸς τὸν λαὸν διαλεγόμενος, ἔφη· ὅτι Λέων ὁ βασιλεύς κατέστρεψεν τὰς εἰκόνας, καὶ ἡ σύνοδος οὗτε ἐγένετο κατεστραμμένας αὐτὰς εὗρεν· καὶ διότι διὰ βασιλικῆς χει- V.309
 10 ρὸς κατεστράφησαν, πάλιν ζήτησιν ἔχει τὸ κεφάλαιον, ὅτι ἀρχαίαν συνήθειαν παραδεδομένην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατετόλμησαν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, ἀφανίσαι· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται, ἀποστολικῶς εἰπεῖν. τῇ δὲ κέ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἡ Ἰνδικτιῶνος ἐχειροτονήθη ὁ υἱοῦς πατῆρ
 15 ἡμῶν Ταράσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀποστείλας ἐν Ῥώμῃ τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καὶ τὸν λίβελλον τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἀπεδέχθη παρὰ τοῦ πάπα Ἀδριανοῦ. ἀποστείλασα δὲ καὶ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν αὐτὸν πάπαν, ἤτησατο πεμφθῆναι γράμματά τε αὐτοῦ, καὶ ἀνθρώπους πρὸς τὸ
 20 εὐρεθῆναι ἐν τῇ συνόδῳ. καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον, τὸν οἰκο-

1. Ἰησ. Χρ. om. A. 3. με om. A. 4. φράσαι A a e.
 αἰτήσεως A, αἰτήσεων vulg. 9. διότι] δι' ὧν A f, διό a.
 12. ὡς ἔδ. A, καὶ ἔδ. vulg. 18. δὲ καὶ ἡ A, δὲ ἡ vulg.

stare nequaquam mihi possibile est, ne anathemati subiciar, damnatusque evadam in die domini nostri Iesu Christi iustissimi iudicis, quo iudicio neque imperator, neque pontifex, neque principes, neque hominum numerus me exsolvere haud poterunt. caeterum, fratres, si quid ex iis quae dixi gratum vobis fuerit, huic meae apologiae, vel, ut melius dicam, petitioni responsum date. orationem huiusmodi libenter excipientes cuncti concilium cogendum una voce sanxerunt. quare Tarasius sermonem iterum ad populum convertens, imperator Leo, dixit, imagines evertit, conciliumque subinde celebratum eas invenit eversas. at quia sola imperatoris potestate sublatae sunt, totius rei summa et caput iterum circa hanc quaestionem versatur, quod nimirum antiquam consuetudinem in ecclesia traditam, ipsi, prout libitum sibi fuit, abolere ausi sunt; sed dei veritas, ut hoc secundum apostolum eloquar, non est alligata. caeterum mensis Decembris die quinto supra vicesimum et eadem indictione octava religiosus pater noster Tarasius Cpoleos patriarcha renunciatus est, missisque confestim synodicis suis litteris, et libello fidei suae teste, ab Adriano papa in ecclesiae communionem admissus: imperatrix etiam ad eundem papam misit, qui suo nomine ab eo peterent, ut datis litteris

νόμενον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἡγούμενον τοῦ ἐπί-
 Σάββα, ἀνδρως τιμίους καὶ πάση ἀρετῇ κεκοσμημένους. αἰ-
 λους δὲ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ἢ τε βασιλεῦσι
 καὶ ὁ πατριάρχης· ἀκμήν γὰρ ἦ πρὸς τοὺς Ἀραβίας ἐπὶ
 P. 389 οὐκ ἦν διαλυθεῖσα. καὶ ἤνεγκαν ἐκ μὲν τῆς Ἀντιοχείας ἰ-
 ἀννην τὸν μέγαν καὶ περιβόητον ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγιωτικῶς
 μετέχοντα καὶ σύγκειλλον τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας τη-
 νότα, καὶ Θεομῆν Ἀλεξανδρείας ἀνδρα ζηλωτὴν καὶ εὐ-
 βέλτατον, ὅστις καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ μ-
 Βγαλοπόλεως Θεσσαλονίκης γενόμενος διέπρεψεν.

A.M. 6278 Ἀράβων ἀρχηγῶ Ἀυρῶν ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωσῆς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τέθη-
 κεν, καὶ ἐκράτησεν Ἀυρῶν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ τῆ
 ἀρχήν· ὅς καὶ πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξατο. τῆ
 δ' αὐτῷ ἔτει ἀποστείλαντες οἱ βασιλεῖς προσεκαλέσασαντο κα-
 τὰς τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπισκόπους, καταλαβόντων
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ρώμης πεμφθέντων ὑπὸ τοῦ πάπα Ἀδρι-
 ανῶ γραμμαιῶν τε καὶ ἀνδράκων, ὡς προέφημιν, καὶ τῶ
 Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. καὶ τῇ εἰς τοῦ Ἀγγούστου
 μηνὸς τῆς 9 Ἰνδικτιῶνος προκαθίσαντες ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων
 Καίσοιτόλων ἐν τῇ βασιλίδι πόλει, ἤρξαντο τὰς ἁγίας γραφάς

2. ἀπέστειλαν A. 5. λυθεῖσα A. 9. τῆς add. ex A. μ-
 γάλης πόλεως A. 15. πάντας om. A. 19. εἰς] ζ' A.

homines, qui concilio adessent, delegaret. papa vero Petrum, eccle-
 siae suae oeconomum, et monasterii sancti Sabae praepositum, virum
 honore praecipuos et omni virtutum cultu ornatos, destinavit. Ale-
 xandriae quoque et Antiochiae praesules imperatrix et patriarcha aus-
 ciis suis advocare: nondum enim pax cum Arabibus icta exspiraverat
 et Antiochia quidem Ioannem illum maguum, virtute et doctrina ce-
 lebrem, non levibus sanctitatis iudiciis fulgentem, patriarchae Antio-
 cheni quondam syncellum, et Thomam Alexandrinum, virum religio-
 sum et pietate insignem, qui prius in Illyrico magnae civitatis The-
 salonicae archiepiscopus claruerat, ex illis locis adduxerunt.

A. C. 778 Arabum ducis Aaron annus primus.

Hoc anno Mose Arabum duce defuncto, Aaron frater in eius locum
 suffectus imperium obtinuit, qui multa mala in Christianos exercuit.
 eodem anno imperatores miserunt, qui universos suae ditionis ἐπί-
 σκοπος in unum convocarent, ad quos ab Adriano papa missi cum
 litteris homines, quos memoravimus, una cum Antiochiae et Alexan-
 driae patriarchis accesserunt. tum vero mensis Augusti die decimo
 septimo, nona indictione, in imperatricis urbis sanctorum apostolorum
 templo praesidentes sacras scripturas investigare, propositis ad intri-

ὑπαναγινώσκειν, καὶ ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλας, τῶν βασιλέων ἐν τοῖς κατηγουμένοις ὁρώτων. ὁ δὲ λαὸς τῶν σχολαρίων τε καὶ ἐξκουβιτόρων καὶ τῶν λοιπῶν ταγμάτων ὑποβληθεὶς ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχόντων, ἔχοντες καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πονηροῦ αὐτῶν διδασκάλου, γυμνώσαντες τὰ ξίφη, ἐπῆλθον αὐτοῖς, ἀπειλοῦντες θανατοῦν τὸν τε ἀρχιερέα καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους τε καὶ ἡγουμένους. τῆς δὲ βασιλείας διὰ τῶν παρεστώτων αὐτῇ οἰκειακῶν ἀνθρώπων ἀναστέλλειν αὐτοὺς πειρωμένης, οὐκ ἐπέσθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον προσηπίμωσαν. ἐγερθέντος δὲ τοῦ πατριάρχου καὶ ἐν τῷ βήματι εἰσελθόντος μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν, οἱ τοῦ πονηροῦ φρονήματος αὐτῶν ὄντες ἐπίσκοποι ἐξῆλθον πρὸς αὐτοὺς βοῶντες τό, νενικήκαμεν· καὶ τοῦ θεοῦ χάριτι οὐδένα ἠδίκησαν οἱ μανιώδεις ἐκεῖνοι καὶ ὑπάνθρωποι, καὶ οὕτω διαλυθείσης τῆς συνόδου ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστείλασα ἡ βασίλισσα Σταυράκιον τὸν Α.Μ. 6279 πατρικίον καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου ἐν τῇ Θράκη τῷ Σεπτεμ- V. 310 βρίψ μηνί, ἀρχῇ τῆς ἰνδικτιῶνος πρὸς τὰ περατικά θέματα ἐκεῖσε τηλικαῦτα ὄντα, ἔπεισεν αὐτοὺς συνεργῆσαι αὐτῇ, καὶ ποῦ ἐξεῶσαι τῆς πόλεως τὸν δυσσεβῆ λαόν, ὃν ὁ ἀλάστορ Κων-

1. ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλας A f, ἀμφιβ. πρ. ἀλλήλους vulg. 3. καὶ τῶν λοιπῶν ταγμάτων add. ex A. 7. βασιλείας A, βασιλείας vulg. 8. ἀναστέλλειν A, ἀνατέλλειν vulg. 13. τῇ χάρι. A. 14. οἱ μαν. ἐκ. κ. ἀπ. om. A. 16. τὸν add. ex A. 17. τοῦ δρόμου om. A.

cem dubiis difficultates examinare, imperatoribus e catechumenis spectantibus, coeperunt. scholariorum porro et excubitorum copiae perversi magistri sui doctrina imbuti, et a propriis rectoribus incitati, nudatis gladiis impetum in eos fecere, mortemque tam ipsi patriarchae, quam orthodoxis episcopis et monasteriorum praepositis inferre minati sunt. imperio vero per aulicos alios proceres, qui aderant, tumultum eorum reprimere conante, milites nequaquam paruere, quim potius convitia in eos coniecere. exsurgente demum patriarcha, et in sacrum altaris tribunal cum orthodoxis episcopis atque etiam monachis ingresso, adversae factionis episcopi, nefariae sententiae doctores, in eos elatis vocibus insilierunt iactantes: vicimus. ac dei gratia nemini damnum insanientes et inhumani illi intulerunt. ita synodo soluta singuli quique domos suas repetierunt.

Hoc anno mense Septembri, ineunte indictione 10, imperatrix A. C. 779 misso Stauracio patricio et publici cursus logotheta in Thraciam ad transfretana themata illic consistentia, ut sibi operam accommodarent, impiis copiis, quas perditus Constantinus armis instruxerat et disciplina sua imbuerat, urbe expellendis, persuasit. simulata igitur in

P. 390 *σταντινος ἐστράτευσέν τε καὶ ἐπαίδευσεν. καὶ κλισαῖα ὡς φοσσατεύειν μέλλει ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ μέρη, ὡς τῶν Ἀρβων ἐξεληθόντων, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ βασιλικὴ ὑποουργία καὶ ἡ πρὸς τὴν ἑως τῶν Μαλαγίνων. καὶ εἰσελθόντες οἱ τῶν δευτέρων, ἐκράτησαν τὴν πόλιν. ἀποστειλασα δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡλοῖ αὐτοὺς, ὅτι πέμψατέ μοι τὰ ἄρματα ἑμῶν, χρειαῖα τῶν οὐκ ἔχω. οἱ δὲ ὑπὸ θεοῦ ματαιωθέντες, ἔδωκαν αὐτὰ. καὶ βαλοῦσα τὰς φαμίλιας αὐτῶν ἐν πλοίοις, ἐξώρισεν αὐτὰ τῆς πόλεως, κελεύσασα ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ ἕκαστον ἀπειθαῖ, ἢ ἡ ἐγεννήθη. καὶ ποιήσασα στρατὸν ἰδίων καὶ ἄρχοντας ἐπιθετηρίου αὐτῆ, τῷ Μαίῳ μηνὶ κάλιν ἀποστειλασα κατὰ τὸν τόπον προσεκαλέσατο τοὺς ἐπισκόπους παραγενέσθαι ἐν τῇ Νικαίων πόλει τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὸ ἐκεῖ γενέσθαι τῆς σύνοδον. καὶ διὰ τοῦ καλοκαιρίου ὄλου συνήχθησαν πάντες ἐν Νικαίᾳ. τῆς δὲ Ῥώμης καὶ ἀνατολικούς ἐκ προσώπων αἰσθῆν ἀπολύσασα, ἀλλ' εἶχεν αὐτούς. τῇ δὲ 5' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς καὶ ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἔλειψεν γενεὴ ἡλίου, ὥρα 6' τῆς ἡμέρας, τῆς θείας λειτουργίας ἐπιτελουμένης, μεγίστη.*

A.M. 6280 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαίων πόλει· καὶ ἐπα-*

2. ὡς φοσσατ. μέλλει A, φωσατ. μέλλειν vulg. τῶν αὐτῶν
ex A. 3. βασιλικὴ add. ex A. κόρη A. 6. πέμψατέ
μοι A, πεμψάμενοι vulg. 20. ἀρχιεπ. A, ἐπισκ. vulg.

partes orientales, quasi Arabibus illuc irrumpentibus, protectione, omnis imperatorius apparatus et comitatus usque ad Malagina processit. Itaque copiae istae foris advenientes urbem ingressae, eam in potestatem suam misere. tum vero imperatrix adversantibus copiis per nuncios significat: armis depositis et ad me remissis, opera vestra me non indigere noveritis. illi velut a deo sensibus alienati, arma deposuere. tum impositis in naves eorum familiis, urbe extorres, singulos in provinciam, ex qua in lucem editus prodierat, se recipere iussit. parato domum alio satellitum exercitu et electis ducibus, qui sibi morem gererent, ipsa iterum mense Maio per omnes imperii regiones misit, qui universos episcopos Nicaeam, Bithyniae urbem, ut in ea concilium haberetur, convocarent. tota itaque aestiva tempestate Nicaeam episcopi omnes convenere, neque vero eos, qui Romanas sedis et orientalium thronorum personam reserebant, dimiserat, quin immo adhuc tenebat penes se. caeterum mensis Septembris die nona, indictione undecima, die dominico, hora diei quinta, celebratis missarum solemnibus, ingens solis defectio extitit.

A. C. 780 . Hoc anno sanctissimus Cpoleos episcopus Tarasius Nicaeam urbem

τῆς θῆ ἡ ἅγια καὶ οἰκουμενικὴ ζ' σύνοδος τῶν ἐπισκόπων· καὶ ἀπέλαβεν ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον κόσμον αὐτῆς, οὐδὲν καινὸν δογματίσασα, ἀλλὰ τὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων δόγματα ἀσάλευτα φυλάξασα, καὶ τὴν νέαν αἵρεσιν ἀποκηρύξασα, τοὺς τε τρεῖς ψευδωνύμους πατριάρχας ἀναθεματίσασα Ἀναστασίον φημί, Κωνσταντῖνον καὶ Νικήταν καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἐγένετο δὲ καὶ πρώτη συνέλευσις καὶ καθέδρα τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ καθολικῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Νικαίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 1ᾷ. καὶ τῷ Νοεμβρίῳ μηνὶ εἰσῆλθον πάντες ἐν τῇ βασιλευσούσῃ πόλει· καὶ προκαθίσαντες οἱ βασιλεῖς σὺν τοῖς ἐπισκόποις ἐν τῇ Μαγναύρᾳ ὑπεγνώσθη ὁ τόμος, καὶ ὑπέγραψεν ὁ τε βασιλεὺς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, κηρώσαντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἀρχαῖα δόγματα, καὶ φιλοτιμησάμενοι τοὺς ἱερεῖς ἀπέλυσαν. καὶ εἰρήνευσεν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, εἰ καὶ ὁ ἐχθρὸς τὰ ἑαυτοῦ ζιζάνια ἐν τοῖς ἰδίῳις ἐργάταις σπεῖρειν οὐ παύεται· ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία πάντοτε πολεμουμένη νικᾷ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν κοῦρσον τῶν Ἀράβων κατὰ Ῥωμανίας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ τῶν ἀνατολικῶν θέμα, εἰς τόπον λεγόμενον Κοπιδνάδον. καὶ συναχθέντες οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν, καὶ

3. τὰ add. ex A.

se contulit. tum vero sancta et universalis septima episcoporum synodus celebrata est, et ecclesia catholica, nulla nova prolata doctrina, quin immo sanctorum patrum assertionibus immotis stantibus, proscriptaque haeresi recens intrusa, antiquum suum splendorem recepit. ad haec falsi nominis patriarchas tres, Anastasium dico, Constantinum et Nicetam, sectatoresque eorum universos anathemate percussit. primus autem episcoporum conventus et consensus in communi et primatue Sapientiae ecclesia Nicaeae habitus est mensis Octobris die undecimo, mense vero Novembri imperatricem urbem cuncti ingressi sunt. imperatoribus demum una cum episcopis ad Magnauram praesessum obtinentibus, decreti tomus lectus est, cui imperator et mater eius sanctorum patrum antiqua sancita confirmaturi subscripserunt, ac tandem honoribus et donis sacerdotes cumulosos dimiserunt. ita ecclesia dei pacem recepit, per proprios licet operarios zizania superseminare non desistat inimicus: verum ecclesia dei etiam iugiter oppugnata triumphat.

Hoc anno mense Septembri acies Arabum ad praedandum comparatae in Romaniam irruptionem fecerunt, et in orientalium thema, ad locum, cui nomen Copidnadus, penetrarunt. Romanorum autem duces collectis in unum copiis bello cum eis decertantes fusi sunt, ex

A.M. 6281
P. 391

A. C. 781

ἠττήθησαν, καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐκ τῶν ἑξακοσίων
 οὐκ ὀλίγοι· ἔπεσον δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ τῶν ἀνατολικῶν τῶν
 V.311 μάρχης ἰκανὸς καὶ τοῦ Ὀψικίου ἄρχοντες. λύσασα δὲ ἡ βα-
 σίλισσα Εἰρήνη τὴν πρὸς τοὺς Φράγγους συναλλαγὴν, ἐπέ-
 σεν Θεοφάνην τὸν πρωτοπαθάριον, καὶ ἤγαγεν κόρην ἐκ τῶν
 Ἀρμενικῶν ὀνόματι Μαρίαν ἀπὸ Ἀμνίας, καὶ ἔζευξεν αὐτὴν
 Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεὶ καὶ υἱῷ αὐτῆς, πολλὰ λυπουμένη
 B αὐτοῦ, καὶ μὴ θέλοντος διὰ τὴν πρὸς τοῦ Κάρουλου θυγατρὸς
 τοῦ ῥηγὸς τῶν Φράγγων σχέσιν, ἣν εἶχε προμνηστευσαίμεθα.
 καὶ ἐπετέλεσαν τοὺς γάμους αὐτοῦ μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτικῶν
 ιβ'. Φιλητὸς δὲ ὁ τῆς Θράκης στρατηγὸς ἀπελθὼν ἐν τῇ
 Στρώμωνι, καὶ ἀφυλάκτως ἀπικεύσας, ἐπιπεσόντων αὐτῷ
 ἄφρω Βουλγάρων, ἀνηρέθη ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις πολλοῖς.
 ἀποστείλασα δὲ Εἰρήνη Ἰωάννην τὸν σακελλάριον καὶ λογι-
 τὴν τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς Λογγιβαρδίαν μετὰ καὶ Θεοδώ-
 τῳ τοῦ ποτὲ ῥηγὸς τῆς μεγάλης Λογγιβαρδίας πρὸς τὸ εἰ δεη-
 θεῖν ἀμύνασθαι τὸν Κάρουλον, καὶ ἀποσπᾶσαι τινὰς ἐξ αὐ-
 C τῶν. καὶ κατήλθον οὖν σὺν Θεοδώρῳ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ
 Σικελίας· καὶ πολέμου κροτηθέντος, ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν Φράγ-
 γων ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καὶ δεινῶς ἀνηρέθη.

2. ante οὐκ ὀλ. e add. τῶν γε σχολαρίων.

6. Ἀμνίας A

9. εἶχε add. ex A.

10. ἰνδικτ. om. A.

11. Φιλίππος A

12. Στρώμωνι A, Στρομ. vulg.

13. σὺν ἄλλ. A, σὺν καὶ εἰς

vulg.

16. συνηθείην ἀμύν. A, συνηθείη ἐναμ. vulg.

quo perierunt plurimi, nec non ex exulum turmis non pauci, Dioge-
 nesque orientalium turmarcha, vir strenuus, et Opsicii duces cecide-
 dere. interea imperatrix Irene foedera cum Francis inita solvit, et
 misso Theophane protospathario, puellam ex Armeniacis nomine Ma-
 riam Amnia oriundam accepit, quam Constantino imperatori filio suo
 coniugem locavit, quamvis id Constantinus aegerrime ferret, nec pro-
 pter conceptum erga Francorum regis Caroli filiam, quam sibi despon-
 saverat, affectum, consensum praebere vellet. nuptiae tamen mense
 Novembri indictione duodecima celebratae sunt. Philetus autem, Thra-
 ciae dux, Strymonem versus profectus, nullis circa se dispositis excu-
 biarum custodibus, Bulgaris ex improvise ingruentibus, cum pluribus
 aliis interfectus est. misit insuper Irene Ioannem sacellarium et mi-
 litiae logothetam in Longobardiam, cui expeditionis socium Theodo-
 tum maioris Longobardiae nuper regis filium adiunxit tentatura, si
 forte Carolum ulcisci et ab eius fidei incolas aliquos posset subda-
 cere. illi cum Theodoro patricio Siciliae duce viribus coniunctis,
 praelium conseruerunt cum Francis, a quibus ipse Ioannes captus
 acerba morte occisus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκινήθησαν φθόνῳ τῆς εὐσεβείας τῶν βα- A.M. 628a
 σιλῶων ἄνθρωποι πονηροί, καὶ συνέβαλον τὴν μητέρα κατὰ
 τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν κατὰ τῆς μητρός. ἔπεισαν γὰρ αὐτὴν
 ὡς ἐκ προγυωστικῶν πληροφορηθέντες, ὅτι οὐκ ἔστιν ὄρισμέ-
 νον παρὰ τῷ θεῷ κρατῆσαι τῷ υἱῷ σου τὴν βασιλείαν, εἰ μὴ D
 σὴ ἔστιν, ἐκ θεοῦ δεδομένη σοι. αὐτὴ δὲ ὡς γυνὴ ἔξαπατη-
 θεῖσα, ἔχουσα δὲ καὶ τὸ φίλαρχον, ἐληροφορήθη οὕτως εἶναι.
 καὶ οὐκ ἐλογίσατο, ὅτι αὐτοὶ διοικεῖν θέλοντες τὰ πράγματα
 τοῦτο προεφασίσαντο. τοῦ οὖν βασιλέως γεγονότος εἰκοσαε-
 5 τοῦς, ῥωμαλέου τε ὄντος καὶ ἱκανοῦ πάνυ, ἑώρα ἐκινεῖν μη-
 δὲν ἐξουσιάζοντα· καὶ ἐλυπεῖτο βλέπων Σταυράκιον τὸν πα-
 τρίκιον καὶ λογοθέτην τὰ πάντα κατέχοντα, καὶ πάντας πρὸς
 αὐτὸν προσερχομένους, καὶ μηδενὸς τολμῶντος τῷ βασιλεῖ
 συχνάσαι. καὶ βουλευσάμενος τοῖς οἰκείαις αὐτοῦ ἀνθρώποις
 10 ὀλιγοστοῖς οὖσι, καὶ Πέτρῳ μαγίστρῳ καὶ Θεοδώρῳ πατρι- P. 32a
 κίῳ τῷ Καμουλιανῷ καὶ Δαμιανῷ τῷ πατρικίῳ, ἐκύρωσεν τοῦ
 πιάσαι αὐτὴν, καὶ ἐξορίσαι ἐν Σικελίᾳ, καὶ κρατῆσαι αὐτὸν
 τὸ βασίλειον. τῇ δὲ θ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τῆς 17 ἐν-
 δικτιῶνος σεισμὸς γέγονεν φοβερώτατος, ὥστε μὴ τολμῶντας

1. ἐκινήθησαν — ἄνθρωποι πονηροὶ A, ἐκίνησεν ὁ διάβολος —
 ἀνθρώπους πονηροὺς e, ἐκίνησεν — ἀνθρώπους πονηροὺς vulg.
 5. τὸν υἱὸν σου A. τὴν add. ex A. 6. σοὶ ἔστιν A.
 ἔξαπατ. A, ἀπατ. vulg. 17. αὐτὴν] αὐτὸν A. 18. τὸ βα-
 σίλειον μετὰ τῆς ἰδίας μητρός A. τῆς γ' Ἰνδ. A. 19. τολ-
 μῶν e.

Hoc anno diabolus concepto in imperatorum religionem odio C. A. 78a
 scelestos homines concitavit, qui matrem in filium, ac filium adversus
 matrem committerent. illi etenim quasi ex praesagiis aut vaticiniis cer-
 tiores facti: non est, inquiunt, a deo constitutum, ut filius tuus im-
 perium teneat; illud quodcumque est, tuum est, et a deo tibi com-
 missum. illa, ceu mulier ex proclivi decipienda, imperandi ambitione
 laborans, id ita decretum in animum sibi de facili induxit, nec eos,
 qui imperium persuaderent, ipsos rempublicam administrandi libi-
 dine graviter moveri non animadvertit. imperator igitur annum vi-
 cesimum iam superans, cum rebus gerendis idoneum, nec tamen in
 rempublicam potestatem ullam exercentem se contempleretur, quin
 immo Stauracii patricii et logothetae curae cuncta commissa, ad eum
 solum omnes confluere, ad se, qui accedat, neminem audere animad-
 vertens, vehementer indoluit. consilio itaque cum familiaribus sibi
 viris, numero certe paucis, communicato, fuerunt illi Petrus magister,
 Theodorus patricius Camulianus et Damianus item patricius, matrem
 detinere, ac subinde in Siciliam relegare, ipse vero rerum omnium
 summam propria auctoritate administrare statuit. mensis porro Fe-

τινας ἐν οἴκῳ καθεδῆσαι, ἀλλὰ πάντας εἰς τοὺς κήπους κ
 τὰ ἔξωτερα σκηνὰς ποιήσαντας διάγειν. ἣ δὲ βασίλισσα ἐ
 τῇ υἱῷ αὐτῆς ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἀγίῳ Μάμαντι. μηροδίας ἔ
 τῇ Σταυρακίῳ τῆς προφάσεως ταύτης, συγκινεῖ τὴν Δι
 Β. 312 σταν κατὰ τοῦ υἱοῦ, καὶ πιάσασα τοὺς ἀνθρώπους τοῦ βα
 λῆως, πάντας δείρασα καὶ κουρεύασα σὺν Ἰωάννῃ τῷ κ
 τοσπαθαρίῳ καὶ Βαγίλῳ αὐτοῦ, λεγομένῳ Πικριδίῳ, ἐξῆλ
 ἐπὶ τὰ κατωτικὰ μέρη ἕως Σικελίας. τὸν δὲ μαγιστῶν Π
 τρον ἀτιμίαις περιβαλοῦσα, ἐκάθισεν ἐν τῇ οἴκῳ αὐτῇ· ἕ
 ως καὶ Θεόδωρον τὸν πατρίκιον τὸν καμουλιανόν· τὸν δὲ κ
 τρίκιον Δαμμανὸν δείρασα καὶ κουρεύασα, εἰς Ἀπολλωνίῳ
 V. 312 τὸ κάστρον ἐξώρισεν. τύψασα δὲ καὶ τὸν υἱὸν καὶ πάλ
 λειδορήσασα, ἀπρόιτον ἐποίησεν ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς. ἤρ
 C. 312 δὲ ἐρκίζειν τὸν στρατὸν, ὅτι ἕως οὐ ζῆς, οὐ καταδεξόμεθα τῷ
 υἱὸν σου κρατῆσαι. καὶ ὤμνησεν πάντες οὕτως, μηδενὸς τῶ
 μῶντος ἀντειπεῖν περὶ τούτου τὸ σύνολον. στόλος δὲ Ἀρ
 βων ἐξῆλθεν ἐπὶ Κύπρον, καὶ τοῦτο προγνοῦσα ἡ βασίλισσα
 ἐσώρευσεν καὶ αὐτῇ πάντα τὰ Ῥωμαϊκὰ πλοῦμα, καὶ ἀπέκ
 κατ' αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τὰ Μῦρα ἀμφοτέροι οἱ στρα
 τηγοὶ ἔκαμψαν τὸ ἀκρωτήριον τῶν Χελιδονίων, καὶ εἰσῆλθον

G. δῆσασα A. 7. αὐτοῦ add. ex A. 17. καὶ τοῦτο A, τῶν
 δὲ vulg. 18. πλοῦματα A.

bruarii die nono indictione decima tertia motus terrae violentus adeo contigit, ut in domibus dormituri se continere caverent homines, sed omnes in hortis ac sub dio tentoriis erectis diversarentur. imperatrix autem ad sanctum Mamantem cum filio perrexit. conspirationis system adversum se instructae Stauracius certior factus, Augustam in filium concitat. mox ipsa imperatoris domesticis manibus iniectis, cunctos diris verberibus caesos et tonsos cum Ioanne protospathario et Baiulo, cui Picridius cognomentum, ad inferius remotos imperii fines in Siciliam usque relegavit exules. magistrum etiam Petrum dedecore contumeliisque affectum domi se continere, quemadmodum etiam Theodorum patricium Camulianum, iussit. ad hos patricium Damianum verberatum tousumque in castrum Apolloniadem deportavit. filium denique pari verberum mulctae et contumeliarum ignominiae subiectum domi detinuit, ita ut per plures dies in publicum non prodierit, eoque tandem exercitum suis importunitatibus adiecit, ut milites in consilium hoc adduceret: filium tuum imperare, donec vixeris, non patiemur, iuraruntque ita omnes, cum nullus circa istud ei omnino repugnare auderet. interea Arabum classis in Cyprum expeditionem suscepit: quod cum imperatrix praesensisset, collectas pariter Romanas omnes naves in eos instruxit. cum autem ambo duces Myram pervenissent, superato Chelidoniorum promontorio in Ataliam

ἐπὶ τὸν κόλπον τῆς Ἀτταλείας. οἱ δὲ Ἄρμεβες κινήσαντες ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ εὐθείας αὐτοὺς καταλαβούσης, περιεφέροντο ἐν τῷ πελάγει ἀναφανέντων δὲ αὐτῶν τὴν γῆν, εἶδον αὐτοὺς οὐ στρατηγοί, καὶ παραταξάμενοι ἠτοιμάσθησαν τοῦ πολεμεῖν. Θεόφιλος δὲ ὁ τῶν Κιβυρραιωτῶν στρατηγός, ῥωμαίεος ἀνὴρ καὶ ἰκανώτατος ὢν, θαρσήσας καὶ πάντων προεξελθῶν, τούτοις τε συμβαλῶν, ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν, ὃν ἀπήγαγον πρὸς Ἄσρων, θεαθεὶς τε παρ' αὐτοῦ, προετραπή προδότης γενέσθαι, καὶ προσκαίρων δωρεῶν τυχεῖν. τοῦ δὲ μὴ καταδεξάμενου, ἐπὶ πλεον δὲ ἀναγκασθέντος, καὶ μὴ ὑπέιξαντος, τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν ὑπομείνας, μύρτυς ἄριστος ἀνεδείχθη.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A.M. 6283

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιδ', κατέλαβον οἱ ὀρκίζοντες εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν. οἱ δὲ οὐ κατεδέξαντο ὁμοῖαι, ὅτι οὐ βασιλευόμεθα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, οὐδὲ προτάσσομεν τὸ ὄνομα Εἰρήνης πρὸς Κωνσταντίνου, ἀλλὰ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, ὡς ἐξ ἀρχῆς παρελάβομεν. ἀπέστειλεν δὲ πάλιν πρὸς τὸ πιάσαι αὐτοὺς Ἀλέξιον τὸν σπαθάριον καὶ δρουγγάριον τῆς βίγλης, τὸ ἐπί-

P. 393

2. εὐθείας A. 7. συμβαλῶν A, συμβάλλων vulg. 16. τὸ add. ex A. 17. Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης A, Κωνσταντίνον καὶ Εἰρήνην vulg. 18. παρελάβομεν A, προελάβ. vulg. 19. βίγλης, τὸ A, βίγλας, τὸν vulg.

sium classem immiserunt. Arabes porro Cypro solventes tranquillitate exorta in mari oberrabant. cumque terram prospicere coepissent, extemplo eos adnavigantes classis praefecti conspexerunt; quare classe ad praelium instructa, bellum commiserunt. Theophilus autem, Cibyrrhaeotarum dux, vir rubustus et militiae idoneus, animo nimium confidens, caeteris omnibus retro relictis hostes aggressus, ab ipsis captus ad Aaronem adductus est. in eius conspectu positum, religionis desertorem et proditorem fieri, terrenisque rebus voluptuose delectari pluribus Aaron hortatus est. is cum oblata quaeque respue- ret, et magis ac magis pollicitationibus et minis sollicitatus non acquiesceret, tandem gladii poenam perpessus insignis martyr evasit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 783

Hoc anno mense Septembri indictione decima quarta, qui Irenes nomine iusiurandum a militibus exigebant, illud ab Armeniacorum themate praestandum expetierunt. illi sacramento se obstringere his verbis recusantes: filio tuo per vitam omnem subiiciemur, inquit, nec unquam Irenes nomen Constantini nomini praeponi patiemur, sed Constantinum et Irenem, quod ab initio praestitimus, semper appellabimus. imperatrix iis rursus demulcendis Alexium cognomine Muselem spatharium et vigiliarum drungarium destinavit. quare Arme-

κλῆν Μουσελέμ. οἱ δὲ κρατήσαντες αὐτὸν τοῦ ἄρχου ἐκ-
 τῶν προεβάλοντο. Νικηφόρον δὲ τὸν πατρικίον καὶ στρα-
 γὸν αὐτῶν φρουρήσαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα ἐκ-
 φήμησαν. τοῦτο μαθόντες οἱ τῶν λοιπῶν θεμάτων λαοὶ καὶ
 στρατηγοὺς αὐτῶν διώξαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασι-
 C καὶ αὐτοὶ ἀνεκέρησαν. ὡς τῆς τοῦ κληροῦ διαβόλου κω-
 γίας; πῶς διὰ πολλῶν μεθοδεῶν σπένδει ἀπολέσαι τὸν
 ἀνθρώπων γένος; οἱ γὰρ πρὸ δεκαπέντε χρόνων ὁμώσαν
 τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ὄρκον, καὶ ἔγγραφον ποιήσαντες, καὶ
 τῷ ἀγίῳ βήματι ἀποθέμενοι, πάλιν ὤμωσαν τῇ Εἰρήνῃ
 βασιλευθῆναι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς. καὶ α-
 θεις τούτου ἐπιλαθόμενοι Κωνσταντῖνον αὐτοκράτορα ἀπε-
 μου, μὴ ἐννοήσαντες οἱ τάλανες, ὅτι οὐκ ἔδει ἀνωμοσίαν
 ποιῆσαι. ἀνάγκη γὰρ πᾶσα τῇ ἀνωμοσίᾳ τὴν ἐπιτοκίαν κ-
 V. 313 ρακολουθῆσαι, ἐπιτοκία δὲ θεοῦ ἄρησις. συναχθέντες ἐν
 D Ὀκτωβρίῳ μηνὶ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης Ἰνδικτικῶνος αἱ τῶν
 θεμάτων ἐν τῇ Ἀτρώῃ ἐπέζητησαν πάντες κοινῇ γυνὴν Κων-
 σταντῖνον βασιλέα εἰκοστὸν ἄγοντα ἔτος· φραβηθεῖσα δὲ Εἰρήνη
 τὸ ὄρκημα τοῦ λαοῦ ἀπέλυσεν αὐτόν. αὐτοὶ δὲ τούτου ἐπι-
 κράτορα ἐκύρωσαν μὲν, ἀπεκέρησαν δὲ τὴν τούτου μητέρα.

1. ἐαυτῶν A, αὐτῶν vulg. 5. μόνον om. A. 7. μεθοδεῶν

A, μεθοδεῶν vulg. 12. τούτου A, τοῦτο vulg. 17. ἐπέ-

τησαν A, ἐπέζητησαντες vulg.

niaci eum secum retentum sibi praefecerunt: proprium autem ducem
 Nicephorum patricium in custodiam conicientes, Constantinum solum
 imperatorem elatis vocibus celebraverunt. nuncio huiusmodi accepti
 reliquorum thematum turmae, propriis ducibus fugatis, Constantinum
 imperatorem solum pari suffragio praedicaverunt. o diaboli vere mi-
 ligni versutiam! quam variis artibus hominum genus perdere molit-
 ur? iidem sane qui ante annos quindecim tremendo illo iureiurando
 scriptis etiam consignato, et ad sacrum tribunal deposito, se fidem
 servaturos Constantino obstrinxerant, nunc Irene, quamdiu fuerit in
 vivis, eius filio nunquam subiciendos, nec filii imperium passuros
 pari sacramento protestantur. mox ultimi iurisiurandi facti immemores
 iterum Constantinum ceu imperatorem faustis prosequuntur acclama-
 tionibus, nec se iureiurando aliud sacramentum opponere advertunt.
 contraria quippe iureiurando affirmantibus perjurium admittere omnino
 necesse est. periurium autem si admiseris, ipsum deum negas. Octo-
 bri porro mense indictione quarta decima legiones thematum cunctae
 apud Atriam collectae Constantinum, vicesimum tunc annum agentem,
 solum imperatorem agnosci postularunt. quare exercitus impetum
 Irene formidans filium tandem dimisit. Constantino in imperii sede

ἀπέστειλεν δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθέως *Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα* καὶ *Ἰωάννην τὸν βάγυλον* αὐτοῦ καὶ πρωτοσπαθάριον, καὶ ὤρκισαν τοὺς Ἀρμενιακοὺς τοῦ μὴ δέξασθαι *Εἰρήνην* τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς βασιλίσαν· τὸν δὲ *Ἀλέξιον* ἐπεκύρωσεν στρατηγὸν αὐτῶν. καὶ ἐπανελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει P. 394 τῇ *Δεκεμβρίῳ* μηνί, δείρας καὶ κουρεύσας ἐξώρισεν *Σταυράκιον* εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν πρὸς πληροφορίαν αὐτῶν. ἐξώρισεν δὲ καὶ *Ἀέτιον* τὸν εὐνοῦχον καὶ πρωτοσπαθάριον καὶ ἐπιστήθιον αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς οἰκειακοὺς αὐτῆς εὐνοῦχοι· ταύτην δὲ μετὰ τῆς ἀπαθείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν τῇ παλατίῳ τοῦ *Ἐλευθερίου*, ὃ αὐτὴ ὑπόδομησεν, ἐν ᾧ καὶ τὰ πλεῖστα χρήματα ἦν κατακρύψασα. ἐγένετο δὲ τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔμπυρισμός, καὶ ἐκάη ὁ τρίκλινος τοῦ πατριαρχείου, ὃ λεγόμενος *Θωμαῖτης*, καὶ τὸ κοιαισιτώριον καὶ ἄλλαι οἰκίαι πολυλαὶ ἕως τοῦ *Μιλίου*. τῷ δὲ *Ἀπριλλίῳ* μηνὶ ἐπιστρατεύσας *Κωνσταντῖνος* κατὰ *Βουλγάρων*, ἦλθεν εἰς τὸ ἐπιλεγόμενον B *Προβάτου* κάστρον, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου *Γεωργίου* ἑνᾶκιν· καὶ συνατήσας *Καρδάμω* τῷ κυρῷ *Βουλγαρίας*, μικροῦ πολέμου περὶ τὴν ἐσπέραν γεγονότος, δειλανδρίσαντες οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τῆς νυκτὸς ἔφηνγον, καὶ ὑπέστρεψαν ἀδόξως· καὶ οἱ *Βούλγαροι* φοβηθέντες ὑπέστρεψαν.

5. ἐν add. ex A. 11. καὶ add. ex A. 16. ἐπιλεγ. A, λεγ. vulg.
 19. περὶ A. κατὰ vulg. δειλανδρίσ. A, δειλανδρήσ. vulg.

confirmato, matrem omni potestate milites abdicarunt. imperator subinde Michaellem Lachanodraconem et Ioannem baiulum suum et protospatharium misit, qui Armeniacorum fidem accepto ab eis sacramento devinceret, ne matrem amplius imperatricem agnoscerent, Alexiumque eorum ducem confirmavit. mense vero Decembri in urbem reversus imperator Stauracium caesum et capillis tonsum in Armeniacorum provinciam, quo magis ipsis gratum faceret, Aetium quoque eunuchum Irenes, protospatharium et intimum, reliquosque omnes eunuchos eius domesticos relegavit, ipsam vero matrem in palatio, quod ad Eleutherium struxerat, in quo magnam opum vim reposuerat, securam et commodam vitam agere praecepit. caeterum eodem mense contigit incendium, quo patriarchii triclinium, Thomaites dictum, quaestorium, et ad Milium usque plures aedes conflagarunt. mense autem Aprili imperator expeditione in Bulgarios suscepta, ad castrum, quod Probatum dicitur, iuxta sancti Georgii rivum venit, ubi cum in Cardamum Bulgariae domnum incidisset, levi pugna vespere commissa, Romani timore percussi, per noctem in fugam se dederunt, atque ita cum dedecore reversi sunt. Bulgari etiam exterriti in provinciam se receperunt.

A. M. 6284 *Τούτω τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβων, καὶ ἀπάρας ἐκ τοῦ Ἀμορίου ἀπῆκε ἐν C Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἔλθων δὲ εἰς Ἀνύδρους πύργου κελὶν ἀνθυπέστρεψε κενὸς μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτικῶν κ. τ. κ. κ. εἰς τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς παρακληθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς ἰδίας μητρὸς καὶ πολλῶν τῶν ἐν τέλει, ἀναγορεύει αὐτὴν κελὶν, καὶ συννευφημίζεται σὺν αὐτῇ, ὡς ἔξ ἀρχῆς Κωνσταντινου καὶ Εἰρήνης. καὶ πάντες μὲν πειθαρχοῦσιν. τὸ δὲ τῷ Ἀρμενιακῶν θέμα ἐκοτάντες πρὸς τοῦτο στασιαζέουσιν, καὶ ἐπιζητοῦσιν Ἀλέξιον τὸν πρὸ μικροῦ στρατηγήσαντα ἐπὶ τὸ τηρικαῦτα τοῦ βασιλέως μετὰ λόγου προσκαλεσαμένον αὐτόν, καὶ τῇ τοῦ πατρικίου ἀξίᾳ τιμήσαντος, καὶ πρὸς ἐπιτοκ κατασχόντος. τοῦτον οὖν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιζήτησιν, καὶ Δινας λόγους περὶ αὐτοῦ ῥεσκομένους, ὡς μέλλειν αὐτὸν βασιλεύειν δείρας καὶ κουρεύσας ἐν τῇ πραιτωρίῳ ἀπέθετα τῆ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἐπιτοκ τὸ κάστρον Μαρκέλλων· καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐξῆλθεν Κάρδαμος ὁ κύρις τῆς Βουλγαρίας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐν τοῖς ὄχυρῶμασι. θερμοκρασίας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ ψευδοπροφητῶν πεισθεὶς, ὡς αὐτοῦ ἔσται ἡ νίκη, ἀσκόπως καὶ ἀτάκτως συνέβαλεν κελ-*

4. ἀνθυπέστρ. A, ἀνθύστρ. vulg.
σκουμένους A, ῥευκόμενος f (?)

9. ἐκοτάντες A. 14. κ.
17. τὸ add. ex A.

A. C. 784 *Hoc anno mense Septembri imperator armata manu in Arabes profectus est; ab Amorio autem movens, Tarsum Ciliciae urbem perrexit. ad turres autem Anydras ita dictas veniens, re prorsus infecta remeavit, mense Octobri, indictione decima quinta. mensis autem Ianuarii die decimo quinto ab ipsa matre multisque optimatibus exoratus, imperatricem iterum eam renunciat, et cum eo saustis populi exclamationibus, velut olim, excipitur, in haec verba, Constantino et Irene multos annos. imperatoris placito cuncti paruerunt. solum Armeniacorum thema rei novitate perculsus tumultuatur, et Alexium pridem suum ducem, quem imperator quodam obtentu revocatum et patricii dignitate promotum penes se retinuerat, accersitum sibi reddi et in officium restitui sollicitant. eum itaque, quod tanto ardore repetiissent Armeniaci, quodque sermones de eo, quasi de imperatore futuro, in vulgus spargerentur, Constantinus verberibus caesum et capillis detonsum in praetorium detrusit. porro Iulio mense exercitum in Bulgaros expedit, et castrum Marcellorum condidit. eiusdem vero mensis Iulii die vicesimo, Cardamus Bulgariae dominus, copiis ditiosis suae omnibus eductis, postmodum in locis munitis substitit. imperator juvenili ardore succensus et a falsis vatibus victoriam ei prae-*

ριον, καὶ ἤτιῦται σφοδρῶς. ἐπανερχεται δὲ φυγὰς ἐν τῇ πό-
 λει πολλοὺς ἀποβαλὼν, οὐ μόνον τοῦ κοινοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ P. 395
 τῶν ἐν τέλει, ἐν οἷς καὶ Μιχαὴλ μάγιστρον Λαχανοδράκοντα, V. 314
 καὶ Βάρδαν πατρίκιον, καὶ Στέφανον πρωτοσπαθῆριον, τὸν
 5 Χαμέα, Νικήταν τε καὶ Θεόγνωστον στρατηγούς γεγονότας
 καὶ ἀνθρώπους βασιλικούς οὐκ ὀλίγους, καὶ Παγκράτιον τὸν
 ψευδοπροφήτην καὶ ἀστρονόμον, ὅστις καὶ νικᾷν αὐτὸν προε-
 φήτευσεν. ἐπέρασι δὲ καὶ τὸ τοῦλδον, χρήματά τε καὶ ἱπ-
 πους καὶ τὴν κόρτην μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς ὑπουργίας.
 Οὗτων δὲ ταγματῶν ἐπισυναχθέντων ἐν τῇ πόλει, ἐβουλευσαντο
 ἐξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισάρων, καὶ στήσαι εἰς βα-
 σιλέα. τοῦτο γνοὺς Κωνσταντῖνος, ἀποστείλας ἐξήγαγεν ἀμ- B
 φοτέρους τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ ἐν τῇ
 ἀγίῳ Μάμαντι· καὶ τὸν μὲν Νικηφόρον ἐτύφλωσεν, Χριστο-
 15 φόρον δὲ καὶ Νικήταν, Ἀνθιμόν τε καὶ Εὐδόκιμον ἐγλωσσο-
 κόπησεν· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ Ἀλέξιον τὸν προλεχθέντα πατρί-
 κιον ἐτύφλωσεν, πεισθεὶς ταῖς μητρικαῖς εἰσηγήσεσι, καὶ Σταυ-
 ρακίου τοῦ προρρηθέντος πατρικίου, ὡς εἰ μὴ τοῦτον ἐκτυ-
 φλώσειεν, εἰς βασιλέα αὐτὸν ψηφίζονται. ἐγένετο δὲ ἡ του-
 20 των ποιηὴ μὴνὶ Αὐγούστῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, Ἰνδικτιῶν ιε',

5. Χαμέαν Α. 8. ἐπέρασι| ἀπήρασι Α, utrumque manifesto
 corruptum: scribendum ut infra p. 734, 11. ἀπήραν. 11. εἰς
 add. ex Α. 17. πεισθεὶς ταῖς Α, π. δὲ ταῖς vulg.

nunciantibus seductus, inconsulte, et agminibus incompositis pugnam
 conserens, gravi clade afficitur. urbem itaque fugitivus repetit, mul-
 tis, non ex gregariis modo militibus, sed et viris in dignitate consti-
 tutis amissis, inter quos fuerunt Michael magister Lachanodraco, Bar-
 des patricius, Stephaus protospatharius, Chamaeas ac Nicetas et
 Theognostos, qui duces extiterant, hominesque ex imperatorio comi-
 tatu non pauci: Pancratius etiam, falsus ille vates et astronomus, qui
 imperatoris victoriam futuram praedixerat. ad haec Bulgari impedi-
 mentis, facultatibus, equis et tentoriorum omnium apparatu cum
 universa imperatoria suppellectile potiti fuerunt. caeterum militares
 ordines in urbem invecti Nicephorum excaesarem educere et impe-
 ratorem renunciare consiliati sunt. Constantinus coniuratione pate-
 facta, quae Constantini avi sui filium utrumque ad sancti Mamantis
 locum educerent, misit, ac Nicephorum quidem oculorum orbitate
 damnavit, Christophoro vero, Nicetae, Anthimo et Eudocimo linguas
 praescindendi iussit: cum eis quoque Alexium, quem diximus, patricium
 oculorum usu privavit, maternis maxime et Stauracii patricii, de quo
 hucusque frequens sermo, consiliis inductus, qui istum nisi oculis
 orbaretur, in imperatorem electum iri asserebant. supplicium itaque
 mense Augusto, sabbati die, indictione decima quinta, hora nona, eis

ὥρα θ'. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ἢ θεία δίκη ἀνεκδίκητον εἶπεν
 C τὴν ἄδικον ταύτην πρῶξιν. μετὰ γὰρ πενταετῆ χρόνον ἐν
 αὐτῷ μηνί, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου τυφλοῦται ὑπὸ
 τῆς ἰδίας μητρὸς ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος.

A.M. 6285 Τούτῃ τῷ ἔτει ἀκούσαντες οἱ Ἀρμενιοκοὶ περὶ τοῦ κ. 5
 τρικίου Ἀλεξίου, ὅτι ἐτυφλώθη, ἐφυλάκισαν τὸν στρατηγὴν
 αὐτῶν Θεόδωρον καὶ πατρικίον τὸν Καμουλιανόν. καὶ με-
 θῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὸν πρωτοσπαθᾶριον Κωνσταντῖνον
 D τὸν Ἀρτασῆρ, καὶ τὸν Χρυσοχέρην στρατηγὸν τῶν Βουκελλε-
 ρίων μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν λοιπῶν θεμάτων, τοῦ πείσαι αὐτούς. 11
 οἱ δὲ κροτήσαντες πόλεμον πρὸς αὐτούς, ἐπίασαν ἀμφοτέρως
 καὶ ἐτύφλωσαν, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν
 μηνὶ Νοεμβρίῳ τῆς α' Ἰνδικτιῶνος· τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κί,
 ὥρα δευτέρα τῆς νυκτός, βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης,
 ἀνήφθη μέρος τοῦ βασιλικῷ ἐργοδοσίῳ τῶν χρυσοκλαβ- 15
 ρίων κατὰ τὸν χρυσίωνα. μετὰ δὲ τὸ ἄγιον πάσχα ἐπιστρέ-
 τευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀρμενιῶν μετὰ καὶ πάντων
 τῶν λοιπῶν θεμάτων. καὶ τῇ κζ' τοῦ Μαΐου μηνὸς τῆς
 πρώτης Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα κυριακῆ τῆς πεντηχοστῆς κολε-
 P. 396 μήσας αὐτούς, δόλω τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀρμενίων προεδέω. 20
 κότων, νικήσας συλλαμβάνει αὐτούς, καὶ ἀναιρεῖ Ἀνδρόνικον

1. ἢ τοῦ θεοῦ δ. A. ἀνεκδίκ. A, ἀνεξεκδίκ. vulg. 12. ἐξ
 ἀμφ. A, τῶν ἀμφ. vulg. 13. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ A, τῷ
 δὲ Δεκεμβρίου vulg. 16. χρυσίωνα A a f, χρουσ. vulg. 17.
 πάντα τε λοιπὰ θέματα A a f. 21. νικήσας A, Νικήτας vulg.

irrogatum. in spatium tamen haud diutinum iniustum huiusmodi
 facinus inultum divina iustitia distulit. solius etenim quinquennii
 exacto intervallo eiusdem mensis et sabbati die a propria matre Con-
 stantinus ipse oculis orbatus est.

A. C. 785 Hoc anno Armeniaci caecitatis Alexio patricio illatae accepto nun-
 cio Theodorum patricium Camulianum ducem suum in custodiam
 coniecerunt. ea re audita Constantinum Artaser protospatharium et
 Chrysocherem Bucellariorum ducem cum reliquorum thematum copiis
 ad Armeniacos in officio continendos misit. illi bello in utrumque
 instructo, utrumque etiam in potestatem acceptum oculorum usu mul-
 tant, plurima exercituum parte utrinque caesa, indictionis primae
 mense Novembri. Decembris porro die vicesimo quinto hora noctis
 secunda, aere crebris fulminibus et fulguribus turbato, imperatoria-
 rum officinarum ea pars, quae ad aurificinam phrygionibus assignata
 est, conflagravit. celebratis autem paschatis solemnibus, thematibus
 universis una secum eductis, imperator in Armeniacos vires imperii
 convertit. mensis vero Maii die vicesimo septimo, indictione prima,
 ipsa pentecostes festiva dominica, praelio cum eis inito, sociorum

σπαθάριον καὶ τουρμάρχην αὐτῶν καὶ Θεόφιλον τουρμάρ-
 χην καὶ Γρηγόριον ἐπίσκοπον Σινώπης· τοὺς δὲ λοιποὺς ζη-
 μείαις καὶ δημεύσεσι καθυπέβαλεν. χιλίους δὲ ἐκ τοῦ κάστρου
 αὐτῶν δεσμήσας ἐν τῇ πόλει ἐξήγαγεν διὰ τῆς πόρτης Βλα-
 5 χερνῶν, μηνὶ Ἰουλίῳ κδ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὧν ἐπιγράψας τὰ
 πρόσωπα μέλανι κεντητῷ, Ἀρμενιᾶκὸς ἐπίβουλος, διέσπειρεν
 αὐτοὺς ἐν τε Σικελίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις. οἱ δὲ προ-
 δόται αὐτῶν Ἀρμένιοι μηδὲν φιλοτιμηθέντες παρὰ τοῦ βασι-
 λέως, τὸ κάστρον Κύμαχον παρέδωκαν τοῖς Ἄραβι. B

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι δευτέρᾳ, πα- A.M. 6286
 ρέλαβον οἱ Ἄραβες τὸ κάστρον Θήβασαν ὑπὸ λόγον· διὸ καὶ V. 315
 τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέλυσαν πορευθῆναι εἰς τὰ ἴδια.

Τούτῳ τῷ ἔτει μισήσας ὁ βασιλεὺς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα A.M. 6287
 Μαρίαν ὑποβολῇ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς ἐφιεμένης τῆς ἀρχῆς C
 15 πρὸς τὸ καταγνωσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ πάντων, ἐξεβιάσατο αὐ-
 τὴν γενέσθαι μοναστρίαν, καὶ πείσας αὐτὴν, ἀπέκειρεν μηνὶ
 Ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶνι γ'. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευ-
 σεν κατὰ Ἀράβων· καὶ τῇ ὀγδόῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς πολεμή-
 σας μεθ' ἐνὸς κούρσου αὐτῶν ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ἄνουσάν,

5. μηνὶ Ἰουλίῳ A, μηνὶ δὲ Ἰουνίῳ vulg. 16. τοῦ γεν. αὐ-
 τῆν A. 19. ἐνὸς κούρσ. A, ἐνὸς τοῦ x. vulg. ἐπιλεγ. A,
 λεγ. vulg.

Armeniorum dolis eos tradentium universos victos comprehendit, ex
 quibus Andronicum spatharium et eorum turmarcham, Theophilum
 item turmarcham et Gregorium Sinopes episcopum neci addicit, et
 in reliquos mulctis et proscriptionibus animadvertit. mille porro ex
 ipsis vinculis constrictos ex ipsorum castro eductos in urbem per Bla-
 chernarum portam introduxit; ac denique mensis Iunii die vigesimo
 quarto, feria secunda, notata puncturis siugulorum facie, et in ipsam
 atramento superinfuso, inscripsit: Armeniacus insidiator: per Siciliam
 et reliquas insulas eos relegatos dispersit. proditores autem Armenii,
 speratis ab impertore muneribus fraudati, Camachum castrum Arabi-
 bus tradiderunt.

Hoc anno, mense Octobri, indictione secunda, Arabes, pactis A.C. 786
 conditionibus, Thebasam urbem in potestatem miserunt; eapropter
 loci proceres in proprias domos se recipere permiserunt. A.C. 787

Hoc anno imperator uxoris Mariae consortii pertaesus, matris con-
 silio, quae, ut imperandi potestatem ad se traduceret, cuكتورorum odiis
 filium exponere satagebat, monialem eam fieri compulit, ac proposi-
 tum huiusmodi persuasam in monasterio capillis abdicavit mense Ia-
 nuario, indictione tertia. insequente autem Aprili in Arabes expedi-
 tionem movit, subindeque mensis Maii die octavo, cum uno adversi
 exercitus excursorum duce manibus consertis victoriam tulit, et in
 fugam versum ad locum Anusam dictum usque ad fluvium abegit.

ὥρα θ'. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ἢ θεία δίκη ἀνεκδίκητον εἶασεν
 C τὴν ἄδικον ταύτην πράξιν. μετὰ γὰρ πενταετῆ χρόνον τῷ
 αὐτῷ μηνί, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου τυφλοῦται ὑπὸ
 τῆς ἰδίας μητρὸς ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος.

A.M. 6285

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκούσαντες οἱ Ἀρμενιοκοὶ περὶ τοῦ κα- 5
 τρικίου Ἀλεξίου, ὅτι ἐτυφλώθη, ἐφνυλάκισαν τὸν στρατηγὸν
 αὐτῶν Θεόδωρον καὶ πατρικίον τὸν Καμουλιανόν. καὶ μα-
 θῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε τὸν πρωτοσπαθᾶριον Κωνσταντῖνον
 D τὸν Ἀρτασῆρ, καὶ τὸν Χρυσοχέρην στρατηγὸν τῶν Βουκελλα-
 ρίων μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν λοιπῶν θεμάτων, τοῦ πείσαι αὐτούς. 10
 οἱ δὲ κροτήσαντες πόλεμον πρὸς αὐτούς, ἐπίασαν ἀμφοτέρους
 καὶ ἐτύφλωσαν, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν
 μηνὶ Νοεμβρίῳ τῆς α' Ἰνδικτιῶνος· τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κέ,
 ὥρα δευτέρᾳ τῆς νυκτός, βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης,
 ἀνῆφθη μέρος τοῦ βασιλικοῦ ἐργοδοσίου τῶν χρυσοκλαβα- 15
 ρίων κατὰ τὸν χρυσίωνα. μετὰ δὲ τὸ ἅγιον πάσχα ἐπεστρά-
 τευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀρμενιοκῶν μετὰ καὶ πάντων
 τῶν λοιπῶν θεμάτων. καὶ τῇ κ' τοῦ Μαΐου μηνός τῆς
 πρώτης Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα κυριακῆ τῆς πεντηκοστῆς πολε-
 P. 396 μῆσας αὐτούς, δόλιφ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀρμενίων προεδω- 20
 κότων, νικῆσας συλλαμβάνει αὐτούς, καὶ ἀναιρεῖ Ἀνδρόνικον

1. ἢ τοῦ θεοῦ δ. A. ἀνεκδικ. A, ἀνεξεκδικ. vulg. 12. ἐξ
 ἀμφ. A, τῶν ἀμφ. vulg. 13. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ A, τῇ
 δὲ Δεκεμβρίου vulg. 16. χρυσίωνα A a f, χρουσ. vulg. 17.
 πάντα τὰ λοιπὰ θέματα A a f. 21. νικῆσας A, Νικήτας vulg.

irrogatum. in spatium tamen haud diutinum iniustum huiusmodi
 facinus inultum divina iustitia distulit. solius etenim quinquennii
 exacto intervallo eiusdem mensis et sabbati die a propria matre Con-
 stantinus ipse oculis orbatus est.

A. C. 785

Hoc anno Armeniaci caecitatis Alexio patricio illatae accepto num-
 cio Theodorum patricium Camulianum ducem suum in custodiam
 coniecerunt. ea re audita Constantinum Artaser protospatharium et
 Chrysocherem Bucellariorum ducem cum reliquorum thematum copiis
 ad Armeniacos in officio continendos misit. illi bello in utrumque
 instructo, utrumque etiam in potestatem acceptum oculorum usa mul-
 tant, plurima exercituum parte utrinque caesa, indictionis primae
 mense Novembri. Decembris porro die vicesimo quinto hora noctis
 secunda, aere crebris fulminibus et fulguribus turbato, imperatoria-
 rum officinarum ea pars, quae ad aurificinam phrygionibus assignata
 est, conflagravit. celebratis autem paschatis solemnibus, thematibus
 univ ersis una secum eductis, imperator in Armeniacos vires imperii
 convertit. mensis vero Maii die vicesimo septimo, indictione prima,
 ipsa pentecostes festiva dominica, praelio cum eis inuito, sociorum

σπαθάριον καὶ τουρμάρχην αὐτῶν καὶ Θεόφιλον τουρμάρχη-
 χην καὶ Γρηγόριον ἐπίσκοπον Σινώπης· τοὺς δὲ λοιποὺς ζη-
 μίαις καὶ δημεύσει καθυπέβαλεν. χιλίους δὲ ἐκ τοῦ κάστρου
 αὐτῶν δεσμῆσας ἐν τῇ πόλει ἐξήγαγεν διὰ τῆς πόρτης Βλα-
 5 χερνῶν, μηνὶ Ἰουλίῳ κδ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὧν ἐπιγράψας τὰ
 πρόσωπα μέλανι κεντητῷ, Ἀρμενιακὸς ἐπίβουλος, διέσπειρεν
 αὐτοὺς ἐν τε Σικελίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις. οἱ δὲ προ-
 δόται αὐτῶν Ἀρμένιοι μηδὲν φιλοτιμηθέντες παρὰ τοῦ βασι-
 λέως, τὸ κάστρον Κάμαχον παρέδωκαν τοῖς Ἄραβι. B

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶν δευτέρᾳ, πα—A.M. 6286
 ρέλαβον οἱ Ἄραβες τὸ κάστρον Θήβασαν ὑπὸ λόγον· διὸ καὶ V. 315
 τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέλυσαν πορευθῆναι εἰς τὰ ἴδια.

Τούτῳ τῷ ἔτει μισῆσας ὁ βασιλεὺς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα A.M. 6287
 Μαρίαν ὑποβολῇ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς ἐφιεμένης τῆς ἀρχῆς C
 15 πρὸς τὸ καταγνωσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ πάντων, ἐξεβιάσατο αὐ-
 τὴν γενέσθαι μοναστρίαν, καὶ πείσας αὐτήν, ἀπέκειρεν μηνὶ
 Ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶν γ'. καὶ τῷ Ἀπριλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευ-
 σεν κατὰ Ἀράβων· καὶ τῇ ὀγδόῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς πολεμή-
 σας μεθ' ἑνὸς κούρσου αὐτῶν ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ἄνουσαν,

5. μηνὶ Ἰουλίῳ A, μηνὶ δὲ Ἰουνίῳ vulg. 16. τοῦ γεν. αὐ-
 τὴν A. 19. ἑνὸς κούρσ. A, ἑνὸς τοῦ x. vulg. ἐπιλεγ. A,
 λεγ. vulg.

Armeniorum dolis eos tradentium universos victos comprehendit, ex
 quibus Andronicum spatharium et eorum turmarcham, Theophilum
 item turmarcham et Gregorium Sinopes episcopum neci addicit, et
 in reliquos multos et proscriptionibus animadvertit. mille porro ex
 ipsis vinculis constrictos ex ipsorum castro eductos in urbem per Bla-
 chernarum portam introduxit; ac denique mensis Iunii die vigesimo
 quarto, feria secunda, notata puncturis singulorum facie, et in ipsam
 atramento superinfuso, inscripsit: Armeniacus insidiator: per Siciliam
 et reliquas insulas eos relegatos dispersit. proditores autem Armenii,
 speratis ab impertore muneribus fraudati, Camachum castrum Arabi-
 bus tradiderunt.

Hoc anno, mense Octobri, indictione secunda, Arabes, pactis A. C. 786
 conditionibus, Thebasam urbem in potestatem miserunt; eapropter
 loci proceres in proprias domos se recipere permiserunt. A. C. 787

Hoc anno imperator uxoris Mariae consortii pertaesus, matris con-
 silio, quae, ut imperandi potestatem ad se traduceret, cunctorum odiis
 filium exponere satagebat, monialem eam fieri compulsi, ac proposi-
 tum huiusmodi persuasam in monasterio capillis abdicavit mense Ia-
 nuario, indictione tertia. insequente autem Aprili in Arabes expedi-
 tionem movit, subindeque mensis Maii die octavo, cum uno adversi
 exercitus excursorum duce manibus consertis victoriam tulit, et in
 fugam versum ad locum Anusam dictum usque ad fluvium abegit.

νικήσας καὶ τρέψας, ἤλασεν ἕως τοῦ ποταμοῦ. καὶ κατείδεν εἰς Ἐφεσον, καὶ εὐξάμενος εἰς τὸν θεολόγον, τὸ κομμέριον τοῦ πανηγυρίου ἑκατὸν λιτρῶν χρυσοῦ ὤν, ἐκούφισεν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. *Diw̄* δὲ Ἀγούστῳ μηνὶ ἔστειπεν ὁ βασιλεὺς τὴν Θεοδότῃ τὴν κουβικουλαρίαν Ἀγούσταν καὶ ἐμνηστεύθη αὐτῇ κατὰ νόμον.

- A. M. 6288 Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ἐπαίρη τὸν γάμον μετὰ Θεοδότης ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, ἡμέρᾳ τετάρτῃ. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ, ὥρα νυκτερινῇ, γέγονε P. 397 σεισμὸς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φοβερώτατος. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Μαΐῳ τετάρτῃ πάνυ φοβερός. Καρδαμος δὲ ὁ κύρις Βουλγαρίας ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ· ὅτι ἡ τέλεσόν μοι πάντα, ἣ ἔρχομαι ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης καὶ ἐρημῶ τὴν Θράκην. ὁ δὲ βασιλεὺς βαλὼν καβαλλίνας ἀλόγους εἰς μανδύλιν, ἔπεμψεν αὐτῷ εἰπῶν· ὅτι οἶα μὲν σοὶ πρὶν πάντα, ἀπέστειλά σοι. γέρων δὲ εἶ· καὶ οὐ θέλω ἵνα κοπίσῃς ἕως τῶν ὄψε· ἀλλ' ἐγὼ ἔρχομαι ἕως Μαρκελλῶν, καὶ ἔξελθε. καὶ εἴ τι κρινεῖ ὁ θεός. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ περυσικά θέματα ἐσώρευσεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡ-

10. ἡμερῶν μ' A.

12. καὶ add. ex A.

14. ὅτι add. ex A.

16. ἐρημύων A.

19. βαλὼν A, βάλλων vulg.

ἀλόγου A, ἀλό-

γων vulg.

19. τῶν ὄψε A, τοῦ ὄψε vulg.

21. εἰς add. ex A.

post haec Ephesum divertit, et votorum precibus ad theologum persolutis, nundinarum vectigal centum auri librarum pondo imminuit, et in sancti apostoli et evangelistae Ioannis cultum impendendam relaxavit. mense vero Augusto Theodoten cubiculariam imperator coronavit Augustam, et illegitimo eam sibi copulavit coniugio.

- A. C. 788 Hoc anno, mense Septembri, indictione quarta, feria hebdomadis quarta, imperator, coniuncta sibi Theodote, in sancti Mamantis palatio nuptias celebravit. mense vero Aprili indictionis eiusdem quartae, feria septima, hora nocturna, horrendus plane terrae motus in Creta insula contigit: alius similis omnino tremendus Cpoli mensis Maii die quarto factus. porro Cardamus Bulgariae domnus imperatorem verbis inturbavit: aut tributa mihi persolve, aut ad Chryseam usque portam arma et per Thraciam universam vastitatem inferam. at imperator involuta sudario equina stercora ad eum remisit cum eiusmodi responsis: tributa quae te deceant misi. senior autem cum sis, huc usque venientem te fatigari nolo, ego ad Marcellorum castrum obvius prodibo. tu fac illuc etiam te conferas. de successu deus iudicabit. advocatis autem trans fretum positus copiis exercitum universum imperator collegit et Bersiniciam usque profectus est. Car-

Θεν ἕως Βερσινικείας, καὶ ὁ Κάρδαμος ἦλθεν ἕως τοῦ δάσεως Β
 Ἀβρολέβα, καὶ δειλιάσας ἔμεινεν ἐν τῷ ἄλσει. ὁ δὲ βασιλεὺς
 παραθαρρύνυς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν ἕως τοῦ γυμνοῦ
 Ἀβρολέβα προσκαλούμενος αὐτὸν ἐπὶ ἡμέρας ιζ'. ὁ δὲ οὐκ
 5 ἐτόλμησεν, ἀλλ' ἐπανῆλθεν φυγὰς εἰς τὰ ἴδια. τῷ δ' αὐτῷ
 χρόνῳ καὶ οἱ Ἀραβες ἦλθον ἕως τοῦ Ἀμορίου, καὶ οὐδὲν
 ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν αἰχμαλωσίαν εἰς τὰ περίχωρα ποιή-
 σαντες.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλάτων ὁ τοῦ σακκουδίωνος ἡγούμενος
 10 ἀπέστησεν τῆς κοινωνίας Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, ὡς δε-
 ξαμένον τὸν βασιλέα εἰς κοινωνίαν, καὶ ἐπιτρέψαντος τῷ κα-
 τηχητῇ τοῦ κουρεῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Μαρίαν, καὶ τῷ
 ἄββᾶ Ἰωσήφ τῷ ἡγουμένῳ τῶν καθαρῶν τοῦ στεφανῶσαι
 αὐτὸν μετὰ τῆς Θεοδότης. καὶ τοῦτο γινούς ὁ βασιλεὺς ἀπέ- V. 316
 15 στείλει Βαρδάνιον τὸν πατρίκιον καὶ δομέστικον τῶν σχολῶν
 καὶ Ἰωάννην τὸν κόμητα τοῦ Ὀψικίου, καὶ εἰσήγαγεν τὸν Πλά-
 τωνα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκλεισεν εἰς ἐγκλείστραν ἐν τῷ ναῷ
 τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν τῷ παλατίῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς μονα-
 χούς σὺν τοῖς ἀνεπιστοῖς αὐτοῦ τύψας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλο-
 20 νίῃ, ὧν ὑπερασπίζετο ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ὡς τῷ υἱῷ
 αὐτῆς ἀντιταττομένους καὶ κατασχύνοντας αὐτόν. D

2. Ἀβρολέβα Α. 7. ὑπέστρ. — — ποιήσαντες om. a. 10.
 ἀπέσχισεν Α. 11. τότε κατηχήθη Α. 17. ἐν τῇ πόλει Α. 19.
 τύψας ἐξώρισεν Α, τύψαντες ἐξώρισαν vulg. 20. ὧν Α, οἷς f,
 οὗς vulg.

damus ex adverso ad Abrolebam silvam venit, et metu retentus luco
 se abdidit. imperator animis exercitui additis ad lucum Abrolebam
 processit diebus continuis septemdecim, hostem ad pugnam lacessens,
 quam ille viribus dissidens inire recusavit, et in provinciam se rece-
 pit. eodem anno Arabes Amorium usque irruerunt, nonnullisque
 captivis e vicino agro abductis, re infecta domum regressi sunt.

Eodem etiam anno Plato, saccondionis praepositus, a Tarasii pa-
 triarchae communiōne se segregavit, quod ille communiōnis suae par-
 ticipem redderet imperatorem et catechistae imperatricis tendendae
 potestatem fecisset, et abbati Ioseph, catharorum praeposito, ut eum
 cum Theodote ad nuptiales corollas admitteret, parem dedisset ve-
 niam. imperator accepto nuncio Bardanium patricium et scholarum
 domesticum et Ioannem Opsicii comitem misit, qui Platonem in ur-
 bem inductum in ergastulo ad Michaelis caelestis militiae principis
 in palatio erectam aedem inclusit. reliquos autem monachos una
 cum Platonis nepotibus caesos Thessalonicam relegavit, quos Irene
 ideo defendendos suscepit, quod filio adversarentur et eum probris
 incesserent.

A.M. 6289

Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Προύσῃ Θερμησίαι· καὶ τῇ ἑβδ. τῷ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς εἰς Ἰνδικτιώνος ἐτέχθη τῷ βασιλεὺς ὄν ἐπωνόμασεν Λέοντι· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν τοῖς Θερμοῖς σὺν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, π. 398 τῷ ξει καὶ τοῖς ἄρχουσιν, δραμαῖος εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεψα. εὐρούσα δὲ διορίαν ἢ τοῦτου μήτηρ προσελάλησεν καὶ ἐκσυρεν δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσει τοὺς τῶν ταγμάτων ἄρχοντας πρὸς τὸ καθελεῖν τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ μονοκρατορῆσαι αὐτὴν τοὺς μὲν δι' ἑαυτῆς θωπεύσασα, τοὺς δὲ διὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς, καὶ εἰλκυσεν πάντα πρὸς ἑαυτήν, καὶ ἐξεδέχετο τὰ ἑρμῶν εὐρεῖν ἐπιτηδεῖον. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τελευτήσας καὶ Ἀδριανουῦ, χειροτονεῖται Λέων, ἀνὴρ τιμιώτατος καὶ κατὰ πάντα αἰδέσιμος. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβιον, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Σταυράκιον τὸν πατριῶν Β καὶ λοιποὺς φίλους τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκλογὴν μοναρχικῶν στρατιωτῶν εἰς ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἰκοσι. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ Σταυράκιον τὴν προθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν βασιλείᾳ, ἐφοβήθησαν, μήπως πολεμήσας νικήσῃ καὶ ἀποστῆσῃ αὐτοῦ τῆς κατ' αὐτοῦ βουλῆς. καὶ δωροδοκῆσαντες τοὺς τῷ

3. Θερμῖσαι Α.

7. ἐπὶ τ. π. Α.

A. C. 789

Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno mense Septembri imperator una cum matre thermarum aquis recreandus Prusam se contulit. mense subinde Octobri quintae indictionis, filium, quem Leonem nominavit, ex coniuge suscepit, quo nuncio ad eum delato, matrem suam in thermis una cum omni imperatorio comitatu et aulicis relinquens, festinus in urbem retro cecit. ibi tempus accommodum Irene nacta cum ordinum militarium ducibus colloquium habuit, et qua muneribus in eos sparsis, qua promissis maioribus, abrogato filio summam imperii ut sibi committerent, induxit, atque ita cunctos partim suis ipsius illecebris, partim familiarium suorum suasibus motos et illectos in suas partes transtulit, subindeque diem opportunum censuit expectandum. porro Adriano papa defuncto, Leo, vir omni honore ac veneratione dignus, in eius locum Romae suffectus est. mense autem Martio imperator Stauracium patricium et reliquos matris amicos in comitatu habens, cum selectorum ex utrisque thematibus levis armaturae militum viginti millibus adversus Arabes movit. coniurationis porro cum Stauracio initae conscii tam militum quam imperatoris ad pugnam alacritate comperta, veriti ne, si imperator vicisset, ipsi proposito sibi consilio exciderent, positos in excubiis milites donis corruerunt, ut falso ut-

βιγλας ἔπεισαν αὐτοὺς ψεύσασθαι, ὅτι ἔφυγον οἱ Σαρακηνοί. ὁ γοῦν βασιλεὺς πολλὰ λυπηθεὶς, ἄπρακτος εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθεν. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λέων, καὶ ἐθρήνησεν αὐτὸν ἀπόδρα. τῇ δὲ ιζ' τοῦ C 5 Ἰουνίου μηνὸς, ἰνδικτιῶνι ε', εἰς ἵππικου ἁγῶνος περὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι ἐπέρυσαν κατ' αὐτοῦ οἱ τῶν ταγμάτων προλαλημένοι, ὥστε πιῶσαι αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χελάνδιον αὐτοῦ, καὶ ἐπέρασεν εἰς Πύλας, βουλόμενος εἰς τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν προσφυγεῖν. 0 συνῆσαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τῆς μητρὸς αὐτοῦ φίλοι ἀγνοοῦμενοι παρ' αὐτοῦ. ἐξῆλθεν δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἕως τοῦ Τρίτωνος. συμβουλευσάμενοι δὲ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἶπον πρὸς ἑαυτούς· εἰς ἐπισωρευθῆ αὐτῷ λαὸς, οὐκ εἶ κεν κενεῖται, καὶ οὐ λανθάνομεν αὐτόν καὶ ἀπολεῖ ἡμᾶς. 15 καὶ ἡ μήτηρ δὲ αὐτοῦ ἐπισωρεύσασα ἐν τοῖς Ἐλευθερίοις τοῖς D τῶν ταγμάτων προλαληθέντας αὐτῇ, εἰσῆλθεν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ μαθοῦσα τὴν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα συνδρομήν, ἐφοβήθη λίαν, καὶ ἐσκέπτετο ἀπολῦσαι ἐπισκόπους πρὸς αὐτόν, καὶ λαβεῖν λόγον, καὶ καθίσαι εἰς γωνίαν. ἔγραψεν δὲ V. 317 20 λάθρα πρὸς τοὺς συνόντας αὐτῷ φίλους αὐτῆς· ὅτι εἰ μὴ ποιήσετε τινα τρόπον, καὶ παραδώσετε αὐτόν, τοὺς λόγους,

2. ὁ γοῦν βασ. A, ὁ δὲ β. vulg. 5. Ἰουλίου A. 7. fort. προλεκαλημ. 13. εἰς σωρευθῆ αὐτοῦ λαὸς A. 14. αὐτόν A a, αὐτοῦ f, αὐτῷ vulg. 21. ποιήσετε A, ποιήσητε vulg. παραδώσετε A, παραδόσητε vulg.

sererent, Saracenos aufugisse. quare graviter iratus imperator re infecta in urbem se recepit. mensis vero Maii die primo Leo filius eius moritur, cuius funus multo lacrimarum imbre prosequutus est. caeterum Iunii mensis die decimo septimo, indictione quinta, imperatore post equestre circi spectaculum ad sauctum Mamantem trans-eunte, ordinum pariter, quos diximus, duces obviam facti eum com-prehendere moliti sunt. conspecto periculo chelandio vectus, Pylas traiecit, in orientalium thema confugere meditatus. porro homines matris amicissimi, quos ille ignorabat, ipsum comitabantur, sed et uxor ad Tritonem usque subsequuta est. tunc comites eius matris amici consilio inter se inito, dixerunt: si reliqui milites ad imperato-rem unquam confluerint, in libertatem assoret se, atque ubi consilium nostrum deprehenderit, confestim nos perdet. mater autem eius col-lectis ad Eleutheria, quos memoravimus, ex ordinibus universis, pala-tium ingressa est, et cum rescisset populi ad imperatorem concurren-tis numerum, graviter extimuit, iamque de mittendis ad eum episco-pis, per quos securitate ab eo impetrata in domus angulum privata

οὓς ἔχετε μετ' ἐμοῦ, μηνῦσαι ἔχω τῷ βασιλεῖ. οἱ δὲ φοβηθέντες, ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς παράκλησιν, καὶ εἰσεπέμπασαν εἰς χελώνδιον κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τῷ σαββάτῳ πρωτὶ τῆς αὐτοῦ μηνός. καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ, ὅθεν P. 399 ἐγεννήθη. καὶ περὶ ὧραν ἐννάτην ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν ὁμοῦ καὶ ἀνιάτως πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, γνώμη τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν συμβούλων αὐτῆς. ἐσκοτίσθη δὲ ὁ ἥλιος ἐν ἡμέρας ιϛ' καὶ οὐκ ἔδωκε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, ὥστε πλατῆσαι τὰ πλοῖα καὶ φέρεσθαι, καὶ πάντας λέγειν καὶ ὁμολογεῖν, ὅτι διὰ τὴν τοῦ βασιλέως τυφλωσιν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐκείθετο· καὶ οὕτως κρατεῖ Εἰρήνην ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ συγγενεῖς τοῦ μακαρίου πάπα Ἀδριανοῦ συγκινήσαντες τὸν λαόν, ἐστασίωσαν κατὰ Λέοντος τοῦ πάπα, καὶ κρατήσαντες ἐτύφλωσαν αὐτὸν Βού μέντοι ἠδυνήθησαν τελέως οβέσαι τὸ φῶς αὐτοῦ, τῶν τυφλωσάντων αὐτὸν φιλανθρώπων ὄντων, καὶ φρεισαμένῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ προσφυγὼν τῷ ῥηγί τῶν Φράγγων Καρολίῳ ἠμύνατο τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ πικρῶς, καὶ πάλιν ἀποκατέστησεν αὐτὸν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γενομένης τῆς Ῥώμης ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Φράγγων. ὁ δὲ

3. πρωτὶ add. ex A. 4. ἐνθα A, ἐν ἧ vulg. 5. αὐτὸν add. ex A, item καὶ ἀνιάτως. 10. τοῦ add. ex A. 12. ἐν τῇ Ῥώμῃ A, τῆς Ῥώμης vulg. 17. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 18. αὐτοῦ add. ex A. ἀποκατέστ. A, κατέστ. vulg. 20. τῷ add. ex A.

secederet, meditabatur. prius tamen ad amicos, qui cum filio erant, scripsit. nisi rationem qua filium mihi tradatis, inieritis, colloquiū inter nos habita ipsi aperiam. illi timore correpti, Constantinum precibus vacantem comprehendunt, et chelandio ab ipsis impositis, sabbato mensis eiusdem die decimo quinto in urbem summo mane deductum, in porphyra, qua primum in lucem prodiit, includunt, et circa horam nonam tanta immanitate illi oculos confodere ex matris et consiliariorum eius sententia, ut pene mortem inferrent. sol tunc per dies septemdecim nulla radiorum emissa luce ita obscuratus est, ut errantia per mare navigia temere circumferrentur, omnesque palam assererent, ob imperatoris excaecationem solem se suis radiis abdicasse. ita mater eius Irene imperium obtinuit.

Eodem etiam anno beati Adriani papae Romani affines tumultu in Leonem papam excitato, oculis eum multaverunt. verum cum homines ad eum excaecandum deputati, misericordia ducti, ei peperissent aliquatenus, haud ei penitus oculorum lumen extinctum est. Leo subinde ad Carolum Francorum regem confugit: rex eius adversarios graviter ultus in propriam sedem eum iterum restituit, et sub

τὸν Κάρουλον ἀμειβόμενος, ἔστεψεν αὐτὸν εἰς βασιλέα Ῥωμαίων ἐν τῷ ναῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου, χρίσας ἐλαίῳ ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καὶ περιβαλὼν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ στέφος, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ', ἰνδικτιῶν ἐνάτη.

Ῥωμαίων βασιλείσσης Εἰρήνης πάλιν ἔτος α'.

A.M. 6290

Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσασα Εἰρήνη τὴν βασιλείαν, παραν- C
τίκα ἀποστέλλει Λωρόθεον τὸν ἡγούμενον Χρυσοπόλεως καὶ
Κωνσταντῖνον χαρτοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς
Ἀβιμέλεχ ληϊζόμενον τὰ μέρη Καππαδοκίας καὶ Γαλατίας,
πρεσβευομένη περὶ εἰρήνης· οὐ γέγονεν δέ, καὶ τῷ Νοεμβρίῳ
μηνί τινες νεωτερισταὶ φρουρουμένοις τοῖς υἱοῖς τοῦ Θεομά- D
χου Κωνσταντίνου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θεραπείας, πείθουσιν
αὐτοὺς προσφυγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ δῆθεν αἰτήσασθαι
ἀσφάλειαν τῆς μετὰ ταῦτα ἀβλαβείας αὐτῶν, ὡς διὰ τοιαύ-
5 τῆς προφάσεως ἀναγορευῆσαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα. καὶ πολλοῦ
λαοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντος, εἰσελθὼν Ἀέτιος ὁ εὐ-
νοῦχος πατρικίος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, λόγῳ μηδενὸς αὐτοῖς προ-
σχόντος, καὶ ἐξώρισεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας. οἱ δὲ δύο πατρι-
κιοὶ, ὃ τε Σταυράκιος καὶ Ἀέτιος, ἐπιστήθιοι ὄντες τῆς βα-
20 σιλείσσης, γέγονασι κατ' ἀλλήλων, ὥστε φανερῶς τὴν ἔχθραν

3. ἀπὸ κεφ. A, ἀπὸ τῆς κ. vulg. 4. μηνὶ Δεκ. A, τῷ Δεκ.
vulg. 10. καὶ add. ex A. τῷ Ὀκτωβρίῳ A. 13. αὐτοὺς
A, αὐτοῖς vulg. 15. ἐξ αὐτῶν add.
ex A.

id tempus primum ac deinceps in Francorum potestatem Roma cessit. Leo Carolo regi vicem relaturus, eum capite ad imos usque pedes oleo perunctum in sancti apostoli aede imperatorem salutatum corona redimivit, imperatoria veste circumdedit, et capitis ornamenta contulit, mensis Decembris die vicesimo quinto, indictione nona.

Romanorum imperatrix Irenae secundo annus primus.

A. C. 790

Hoc anno imperatrix Irene imperio potita, Eorotheum, Chrysopoleos praepositum, et Constantinum magnae ecclesiae chartophylacem, ab Abimelech Cappadociae et Galatae provincias hostiliter depopulantem, de pace cum eo componenda legatos misit: sed incassum abiere de pace tractatus. Novembri mense nonnulli rerum novandarum cupidi, filii dei hostis Constantini ad Therapiae palatium sub custodia detenti, ad magnam ecclesiam ut confugiant, ibique propriae securitatis in futurum cautionem petant, ut videlicet huius rei obtentu aliquem ex eis imperatorem populus salutaret, auctores sunt. populo igitur turmatim ad ecclesiam confluyente, Aetius eunuchus ingressus, fide ipsis data, nullo incolumitati eorum providente, ipsos eduxit, et Athenas exules deportari commisit. caeterum duo patricii Stauracius et Aetius, imperatricis intimi, eo discordiarum processerunt, ut inimi-

P. 400 ἐπιδεικνύσθαι, ἀμφοτέροι σκοπὸν ἔχοντες μετὰ θάνατον αὐτῶν τοῖς ἰδίοις συγγενέσι τὴν βασιλείαν περιποιήσασθαι.

A. M. 629¹ Τούτῃ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ κατὰ Ῥωμανίαν καὶ V. 318 ἀποστείλας κούρσον μονοζώνων, κατῆλθεν ἕως τῶν Μαρτιωνων. καὶ ἐπιφθάσαντες ἐν τοῖς σταύλοις Σταυρακίου καὶ Ἰππους, καὶ τὴν βασιλικὴν προμοσέλλαν λαβῶν, ὑπέστρεψεν ἀβλαβῶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατῆλθον ἕως Λυδίας καὶ πολλοὶ αἰχμαλωσίαν ἔλαβον. κούρσον δὲ αὐτῶν ἕτερον ἐκδραμὸν καὶ Β ἐπέπεσον Παύλῳ πατρικίῳ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου σὺν εἰς τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ τοῖς ὀπτιμάτοις, πολλὴν κοπήν εἰς αὐτοὺς ἐποίησεν. ἀπῆραν δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν, ὑπέστρεψεν καὶ αὐτό. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος, ἤνελθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σχλαβίνων τῆς Βελζητίας ἄρχων καὶ χθεις ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου, καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα. γνοῦσα δὲ τὴν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, ἀποστέλλει πρὸς τὸν πατρίκιον Κωνσταντίνον τὸν Σερατιάπηχον Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σπαθάριον C ὄντα καὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ πάντας ἐτύφλωσεν, καὶ διεσκέδασεν τὴν κατ' αὐτῆς βουλὴν αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀγίου πάσχα τῇ δευτέρῃ

1. ἔχοντες add. ex A. 3. ὁ add. ex A. 4. Μαλαγίνων A
8. ἐκδραμὸν καὶ ἐπιπεσὸν A, ἐκδραμῶν καὶ ἐπιπεσῶν vulg.
9. Παύλῳ A, Πέτρῳ τῷ vulg. 11. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg.
12. καὶ αὐτό A, καὶ αὐτὸν vulg. ἠκολούθει A. 17. Σεραντ. A.

cos invicem palam se professi fuerint: etenim uterque de imperio familiae suae ac sanguine sibi post Irenes mortem conciliando sententiam animo proposuerat.

A. C. 79¹ Hoc anno Abimelech in Romaniam suscepta protectione cum praedatoriis militum expeditorum turmis adusque Mangana penetravit. inde vero ex improvise in Stauracii stabula irruens, eius equis, nec non ipso, quo imperatrix vehebatur, equitatu raptis, citra damnum pedem retulit. caeteri vero in Lydiam usque penetrantes, maximam praedam inde reportaverunt. alterum autem eorum agmen excursionibus exercitatum, in Paulum patricium Opsicii comitem incidens, multa caede in universum exercitum et eius optimates debacchatum est, et accepto belli toto apparatu, ipsum postmodum restituit et ad suos remisit. mense autem Martio indictionis septimae Acamerus Sclavinorum Belzetiae princeps a Graecis quibusdam excitus filios Constantini in libertatem asserere molitus, ex eis nonneminem imperatorem creare statuit; quod ubi imperatrix Irene accepit, ad Constantinum, cognomento Serantapechum, patricium eius filium, qui tum spatharius erat et imperatricis ipsius nepos, Theophylactum misit, qui omnes oculis orbavit: atque ita paratam in se coniurationem dissipavit. 122-

ἡμέρᾳ προῆλθεν ἡ βασίλισσα ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐπὶ ὀχλήματος χρυσοῦ ἐποχουμένη τέσσαρσιν ἑποικοῖς λευκοῖς συρομέ-
νον, καὶ ὑπὸ τεσσάρων πατρικίων κρατουμένη, φημί δὴ Βαρ-
δάνου στρατηγοῦ Θρακησίων καὶ Σισινίου στρατηγοῦ τῆς
Θρακίας καὶ Νικήτα δομestικὸν τῶν σχολῶν καὶ Κωνσταντί-
νου τοῦ Βόηλα, ῥίψασα ὑπατεῖαν ἀφθόως. τῷ δὲ Μαίῳ
μηνὶ ἐνόσησεν ἡ βασίλισσα παραπλησίον θανάτου· καὶ ἐπέ-
τειλεν ἡ ἔρις τῶν εὐνούχων. Ἄετιος δὲ προσελάβετο Νική-
ταν τὸν πατρικίον καὶ δομestικὸν τῶν σχολῶν, καὶ ἀντέπιπτεν
δεινῶς τῷ Σταυρακίῳ, πείθοντες καὶ τὴν βασίλισσαν, ὅτι τοῦ
κράτους ἐφίεται· καὶ θυμωθεῖσα δεινῶς αὐτῷ ἐπηνέχθη ἐν
τῷ παλατίῳ τοῦ Ἱερείου εἰποῦσα· μούλτων καὶ στάσεων φρον-
τιστὴν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἑαυτῷ προξενούντα ταχίστην ἀπό-
λειαν. ὁ δὲ προσαπολογησάμενος αὐτῇ, ἡσφαλιζέτο ἑαυτὸν·
ἔμαίνετο δὲ κατὰ Ἄετιοῦ καὶ Νικήτα, τῶν προρρηθέντων πα-
τρικίων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἰνδικτιῶνι ἡ', ὁ Α. Μ. 6292
Σταυρακίος προρρηθεὶς τυραννίδα καὶ πτῶσιν κατὰ τὴν βα-
σιλεύουσαν πόλιν συνεσκεύαζεν, τοὺς ἐν αὐτῇ σχολαρίους καὶ

4. Θρακησίων] τῆς Θρακίας Α.	5. Νικήτα Α, Νικήτου vulg.	
7. ἐπέειπεν Α.	9. ἀντέπιπτόν τινες Α.	11. ἐπηνέχθη Α,
ἐπέρχεται vulg.	14. ἡσφ. Α, εἰσφ. vulg.	15. Νικήτα, τῶν
πρ. Α, Νικήτου προρρ. vulg.	19. συνεσκεύαζεν Α α, συνέξευ-
ξεν vulg.	

eti vero paschatis feria secunda imperatrix a sanctorum apostolorum
aede processum solemnem fecit, curru aureo, quem quatuor equi can-
didi trahebant, vecta: currum regebant patricii quatuor, Bardanes, in-
quam, Thracensium dux, Sisinnius ipsius Thraciae pariter dux, Nice-
tas scholarum domesticus et Constantinus Boelas; ipsa imperatrix con-
sulari more munera in populum spargebat. mense Maio imperatrix
adeo graviter infirmata est, ut morti quam proximam dixerint, ex
quo inter eunuchos invidia et dissensio succrevit. Aetius autem
ascito sibi Niceta patricio et scholarum domestico Stauracio se forti-
ter opponebat et adversabatur, adeo ut eum imperii ambitione ten-
neri in imperatricis animum inducere potuerint. illa impotens iras
ad Hierii palatium se contulit, dicens, ipsum tumultuum et seditio-
num inventorem et auctorem, propriam sibi perniciem conciliaturum.
at ipse defensione sui suscepta, causam propriam apud imperatricem
et pro iure suo tutabatur. in Aetium itaque et Nicetam praefatos
patricia rabiem suam convertit.

Hoc anno, mense Februario, indictione octava memoratus Stau- A. C. 792
racius scholariorum et excubitorum unaque ductorum animis donis ac
muneribus sibi conciliatis, seditionem atque rebellionem in ipsam

P. 400 ἐπιδεικνύσθαι, ἀμφοτέρω σκοπὸν ἔχοντες μετὰ θάνατον αὐτῆς τοῖς ἰδίοις συγγενέσι τῆν βασιλείαν περιποιήσασθαι.

A. M. 6291 Tούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ κατὰ Ῥωμανίας καὶ V. 318 ἀποστείλας κούρσον μονοζώνων, κατῆλθεν ἕως τῶν Μαλαγιῶν. καὶ ἐπιφθάσαντες ἐν τοῖς σταύλοις Σταυρακίου τῆς Ἰππου, καὶ τῆν βασιλικὴν προμοσέλλαν λαβῶν, ὑπέστρεψον ἀβλαβῶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατῆλθον ἕως Λυδίας καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἔλαβον. κούρσον δὲ αὐτῶν ἕτερον ἐκδραμὸν καὶ B ἐπιπεσὸν Παύλῳ πατρικίῳ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου σὺν εἰς τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ τοῖς ὀπτιμάτοις, πολλὴν κοπήν εἰς αὐτοὺς ἐποίησεν. ἀπῆραν δὲ καὶ τὸ τουλδον αὐτῶν, ὑπέστρεψεν καὶ αὐτό. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, ἤβηληθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σιλαβίνων τῆς Βελζητίας ἄρχων πρῶτος ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου, καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα. γνοῦσα δὲ τὴν ἡ βασιλίσσα Εἰρήνη, ἀποστέλλει πρὸς τὸν πατρικίον Κωνσταντίνον τὸν Σερατιάπηχον Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σπαθάριον C ὄντα καὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ πάντας ἐτύφλωσεν, καὶ διεσκέδασεν τὴν κατ' αὐτῆς βουλὴν αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀγίου κάσχα τῇ δευτέρῃ

1. ἔχοντες add. ex A. 3. ὁ add. ex A. 4. Μαλαγιῶν A.
8. ἐκδραμὸν καὶ ἐπιπεσὸν A, ἐκδραμῶν καὶ ἐπιπεσῶν vulg.
9. Παύλῳ A, Πέτρῳ τῷ vulg. 11. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg.
12. καὶ αὐτὸ A, καὶ αὐτὸν vulg. ἠκολούθει A. 17. Σερατι. A.

cos invicem palam se professi fuerint: etenim uterque de imperio familiae suae ac sanguine sibi post Irenes mortem conciliando sententiam animo proposuerat.

A. C. 791 Hoc anno Abimelech in Romaniam suscepta protectione cum praedatoriis militum expeditorum turmis adusque Mangana penetravit. inde vero ex improvise in Stauracii stabula irruens, eius equis, nec non ipso, quo imperatrix vehebatur, equitatu raptis, citra damnum pedem retulit. caeteri vero in Lydiam usque penetrantes, maximam praedam inde reportaverunt. alterum autem eorum agmen excursionibus exercitatum, in Paulum patricium Opsicii comitem incidens, multa caede in universum exercitum et eius optimates debacchatum est, et accepto belli toto apparatu, ipsum postmodum restituit et ad suos remisit. mense autem Martio indictionis septimae Acamerus Sclavinorum Belzetiae princeps a Graecis quibusdam excitus filios Constantini in libertatem asserere molitus, ex eis nonneminem imperatorem creare statuit; quod ubi imperatrix Irene accepit, ad Constantinum, cognomento Serantapechum, patricium eius filium, qui tum spatharius erat et imperatrix ipsius nepos, Theophylactum misit, qui omnes oculis orbavit: atque ita paratam in se coniurationem dissipavit. san-

ἡμέρᾳ προῆλθεν ἡ βασίλισσα ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐπὶ
 ὀχήματος χρυσοῦ ἐποχουμένη τέσσαρσιν ἵπκοις λευκοῖς συρομέ-
 νου, καὶ ὑπὸ τεσσάρων πατρικίων κρατουμένην, φημί δὴ Βαρ-
 δάνου στρατηγοῦ Θρακησίων καὶ Σισινίου στρατηγοῦ τῆς
 3 Ἰθρακίης καὶ Νικήτα δομestίκου τῶν σχολῶν καὶ Κωνσταντί-
 νου τοῦ Βόηλα, ῥίψουσα ὑπατεῖαν ἀφθότως. τῷ δὲ Μαίῳ
 μηνὶ ἐνόσησεν ἡ βασίλισσα παραπλησίον θανάτου· καὶ ἐπέ-
 τελεν ἡ ἔρις τῶν εὐνούχων. Ἄετιος δὲ προσελάβετο Νική-
 ταν τὸν πατρικίον καὶ δομestικὸν τῶν σχολῶν, καὶ ἀντέπιπτεν D
 3 δεινῶς τῷ Σταυρακίῳ, πείθοντες καὶ τὴν βασίλισσαν, ὅτι τοῦ
 κράτους ἐφίεται· καὶ θυμωθεῖσα δεινῶς αὐτῷ ἐπηνέχθη ἐν
 τῷ παλατίῳ τοῦ Ἱερείου εἰποῦσα· μούλων καὶ στάσεων φρον-
 τιστὴν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἑαυτῷ προξενούντα ταχίστην ἀπώ-
 λειαν. ὁ δὲ προσαπολογησάμενος αὐτῇ, ἡσφαλίζετο ἑαυτὸν·
 5 ἐμαίνετο δὲ κατὰ Ἄετίου καὶ Νικήτα, τῶν προρρηθέντων πα-
 τρικίων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Φεβρουαρίῳ, Ἰνδικτιῶνι ἡ', ὁ Α. Μ. 6292
 Σταυρακίος προρρηθεὶς τυραννίδα καὶ πτάσειν κατὰ τὴν βα- P. 401
 σιλεύουσαν πόλιν συνεσκεύαζεν, τοὺς ἐν αὐτῇ σχολαρίους καὶ

4. Θρακησίων] τῆς Θρακίης Α.	5. Νικήτα Α, Νικήτου vulg.	
7. ἐπέτειεν Α.	9. ἀντέπιπτόν τινες Α.	11. ἐπηνέχθη Α,
ἐπέρχεται vulg.	14. ἡσφ. Α, εἰσφ. vulg.	15. Νικήτα, τῶν
πρ. Α, Νικήτου προρρ. vulg.	19. συνεσκεύαζεν Α α, συνέξεν-
ζεν vulg.	

cti vero paschatis feria secunda imperatrix a sanctorum apostolorum
 aede processum solemnem fecit, curru aureo, quem quatuor equi can-
 didi trahebant, vecta : currum regebant patricii quatuor, Bardanes, in-
 quam, Thracensium dux, Sisinnius ipsius Thraciae pariter dux, Nice-
 tas scholarum domesticus et Constantinus Boelas ; ipsa imperatrix con-
 sulari more munera in populum spargebat. mense Maio imperatrix
 adeo graviter infirmata est, ut morti quam proximam dixerint, ex
 quo inter ennuchos invidia et dissensio succrevit. Aetius autem
 ascito sibi Niceta patricio et scholarum domestico Stauracio se forti-
 ter opponebat et adversabatur, adeo ut eum imperii ambitione ten-
 neri in imperatricis animum inducere potuerint. illa impotens irae
 ad Hierii palatium se contulit, dicens, ipsum tumultuum et seditio-
 num inventorem et auctorem, propriam sibi perniciem conciliatum.
 at ipse defensione sui suscepta, causam propriam apud imperatricem
 et pro iure suo tutabatur. in Aetium itaque et Nicetam praefatos
 patricos rabiem suam convertit.

Hoc anno, mense Februario, indictione octava memoratus Stau- A. C. 792
 rarius scholariorum et excubitorum unaque ductorum animis donis ac
 muneribus sibi conciliatis, seditionem atque rebellionem in ipsam

ἔξουβίτωρας ἅμα τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν δεξιούμενος χρέμα
καὶ ὄωρεαίς. Βίρηγη δὲ ἡ εὐσεβῆς σιλέντιον ποιήσασα ἐν τῇ
Ἰουστινιανοῦ τρικλίῳ, πάντα στρατευόμενον ἐκώλυσεν κρη-
πελάζειν τῷ Σταυρακίῳ. καὶ οὕτως ἔτυχεν μικρᾶς εὐτυχίας
τὰ πρᾶγματα. Ἄετιος δὲ ὁ προρρηθεὶς καὶ Νικητάς σὺν ἄ-
λοις τισὶ κατηγωνίζοντο Σταυρακίου. ὁ δὲ καρδιόπληκτος
γενόμενος αἷμα διὰ τοῦ στόματος ἀνήξεν ἀφρωῶδες ἐκ τῶ
B κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα μορίων. τοῦτο οἱ ἰατροὶ θεασά-
μενοι θανάσιμον ἀπεφῆγαντο· οἱ δὲ λοιποὶ κόλακες καὶ ἀνόη-
τοι, οὐ μόνον ἰατροί, ἀλλὰ καὶ τινες ἀμόναχοι μοναχοὶ κα-
γῶτες, ἐπειθον ὄρκους ἕως τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς
αὐτοῦ, ἡ γέγονεν κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τῆς αὐτῆς ὀρθῆς
V. 319 Ἰνδικτιῶνος ἡμέρα τρίτη, ὅτι ζήσεται καὶ βασιλεύσει αἱ
ὑπερρεϊδόμενος στάσιν ἐν ταῖς Καππαδοκίαις συνσκευάσας
κατὰ Ἀετίου γενέσθαι, ἣν οὐκ ἠξιώθη ζῶν ἀκοῦσαι· μετὰ
γὰρ δύο ἡμέρας τοῦ θανεῖν αὐτόν, κατέλαβεν ἡ περὶ τοῦτο
φάσις· καὶ οἱ στασιασταὶ συλληφθέντες ἐξορίαις καὶ τιμω-
C ρίαις ὑπεβλήθησαν.

A. M. 6293 Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', Ἰνδικτιῶνι θ', Κέ-
ρουλος ὁ τῶν Φράγγων ῥῆξ ἐστέφθη ὑπὸ Λέοντος τοῦ πάπυ

2. ἡ εὐσεβῆς om. f. 6. Σταυρακίου A, Σταυρακίῳ vulg. 9.
κόλ. καὶ ἀνόητοι A, κόλ. ἀνόητοι vulg. 10. post μοναχοὶ A a f
add. καὶ σιουδίται. 14. ὑπερρεϊδόμενος A, ὑπερρεϊδῶ. vulg.
16. περὶ add. ex A.

imperantem urbem commovit. piissima vero Irene senatu ad Iusti-
niani triclinium indicto, singulos quosque in militia mereri solitos ad
Stauracium accedere prohibuit, ex quo rerum tranquillitas ad breve
tempus emersit. Aetius autem, quem diximus, ac Nicetas cum aliis
quibusdam Stauracium insectabantur. iuterim ille corde sideratus,
sanguinem spumosum thoracis et pulmonis partibus emissum ore evo-
mens medicis ad spectaculum confluentibus mortis argumentum dedit
inevitabile, quamvis in adversum reliqui adulatores iusani, haud me-
dici tantum, sed et irreligiosi monachi et praestigiatores ad ultimum
obitus ipsius diem, qui mensis Iunii indictionis eiusdem octavae ter-
tius fuit, illum diutius victurum et imperio potiturum temere affir-
marent. his ille vaticiniorum ludicris delectatus, seditionem in Cap-
padociis Aetio perdendo commoveri disposuit, cuius exitum ut audi-
ret, minime sors contulit. post duos quippe ab eius obitu dies, de
illa primus advenit nuncius, et in seditionis auctores comprehensos
exiliis et suppliciis animadversum est.

A. C. 793 Hoc anno, quo indictio nona numerata est, mensis Decembris
die vicesimo quinto, Francorum rex Carolus a Leone papa coronatus
est, Sicilianque classe adoriri meditatus, consilium mutavit, cum

καὶ βουληθεὶς κατὰ Σικελίαν στόλῳ παρατάξασθαι μετεβλήθη, ζευχθῆναι μᾶλλον Εἰρήνῃ βουληθεὶς, πρόσβεις εἰς τοῦτο πέμψας τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἰνδικτιῶνι ι'. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνί τῆς θ' ἰνδικτιῶνος Εἰρήνῃ ἢ εὐσεβῆς Βυζαντίοις τοὺς πολιτικούς ἔχαρίσατο φόρους, καὶ τῆς Ἀβύδου καὶ τοῦ Ἰεροῦ τὰ λεγόμενα κομμέρκια ἐκούφισεν, μεγάλως ἐπὶ τούτοις σὺν ἄλλοις πολλοῖς εὐχαρισθηθεῖσα εὐεργετήμασι.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀέτιος ὁ πατρικίος ἀπαλλαγεὶς Σταυρα- A.M. 6294
κίου καὶ ἀπομεριμνήσας, τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν με-
οτενέγκαι ἔσπευδεν, ὃν καὶ προεβάλετο μονοστράτηγον εἰς τὴν
Θράκην καὶ Μακεδονίαν, αὐτὸς τὰ περατικὰ θέματα κατέχων
ἀνατολικούς καὶ τὴν Ὀψίκην ἐπάρσεως οὖν μεστὸς ὑπάρχων,
τοὺς ἐν τέλει ἄρχοντας κατευτελίζων, ἀντ' οὐδενὸς ἐλογί-
ζετο· οἱ καὶ λυπηθέντες κατ' αὐτοῦ σφόδρα στίσιεν κατὰ τῆς P. 402
15 βασιλείου μελετήσαντες, εἰς ἔργον ἐξήνεγκαν. ἔφθασαν δὲ
καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ Καρούλου ἀποκρισιάρμοι καὶ τοῦ
πάπα Λέοντος πρὸς τὴν Εἰρήνῃν, αἰτούμενοι ζευχθῆναι αὐτῇ
τῷ Καρούλῳ πρὸς γάμον, καὶ ἐνώσαι τὰ ἔφα καὶ τὰ ἐσπέρια,
ἧτις ὑπήκουσεν ἄν, εἰ μὴ Ἀέτιος οὗτος ὁ πολλάκις ῥηθεὶς
20 ἐκώλυσεν, παραδυναστεύων καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελ-
φὸν σφετεριζόμενος.

10. ὃν καὶ προσβ. A, δ καὶ προσεβ. vulg. εἰς τὴν A, εἰς vulg.

12. τὸ Ὀψίκιον A, τὴν Ὀψίκην vulg. 16. καὶ prius add. ex A.

19. μὴ Ἀέτιος A, μὴ ὁ Ἀ. vulg. ῥηθεὶς add. ex A.

Irene coniugium et pacem contrahere animo gerens, cuius gratia in-
sequente anno indictione nimirum decima legatos destinavit. mense
porro Martio indictionis nonae piissima Irene Byzantiis civilia remisit
vectigalia, et ea quae apud Abydum et Hierum dicuntur commercia
ex parte relaxavit, pro quibus aliisque plurimis beneficiis populus
maximas ei grates retulit.

Hoc anno Aetius patricius Stauracii metu liber, et ab ea cura A. C. 794
exoneratus, summam imperii potestatem in fratrem suum transferre
operam omnem adhibebat, qua de causa supremum exercitus ducem
per Thraciam et Macedoniam eum institui curaverat, ipse qui orient-
tialium et Opsicianorum themata trans fretum posita regebat. tali ar-
rogantia plenus et exaestuans, proceres ad dignitates evectos despi-
ciens, reliquos nihili aestimandos opinabatur. quare graviter irati,
seditionem in imperatricem parantes, eam ad finem perducere mo-
liti sunt. porro apocrisiarii a Carolo et a Leone papa missi Irenem
Carolo matrimonio coniungendam, atque ita orientis et occidentis im-
peria in unum componenda postulantes advenerunt, quibus ipsa as-
sensus erat, si non Aetius iste post imperatricem, ut saepe memo-
ravimus, cuncta administrans, ac imperium in fratrem transferre me-
ditatus, eius se consiliis opposuisset.

A.M. 6295

B

Ῥωμαίων βασιλέως Νικηφόρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνί Ὀκτωβρίῳ λα', Ἰνδικτιῶνα ια', ἄρ-
 νικτιερηνῇ δ', ἐπιφωσκούσης ἡμέρας δευτέρας, Νικηφόρος πα-
 τρῖκιος καὶ γενικὸς λογοθέτης ἐτυράνησεν κατὰ τῆς εὐσεβ-
 στάτης Ἀγούστης Εἰρήνης, Θεοῦ μὲν συγχωρήσαντες ἀφαι-
 κρίμασιν διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν, συνεργούντων δὲ αὐ-
 τῶν Νικήτα πατρικίου καὶ δομestικού τῶν σχολῶν, καὶ Σ-
 σιγγίου πατρικίου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τῶν δολερῶν καὶ ἐπ-
 ὄρκων Τριφυλλίων. συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Λέον πατρικί-
 ος καὶ κοιαιστῶρ ὁ Σεραντάπηχος καὶ Γρηγόριος ὁ πατρικίος ἰ-
 Μουσουλαικίου καὶ Θεόκτιστος ὁ πατρικίος καὶ κοιαιστῶρ, καὶ
 Πέτρος πατρικίος, ἀπατήσαντες καὶ τινὰς τῶν ἀρχόντων τοῦ
 λαοῦ τῶν ταγματίων. καταλαβόντες δὲ τὴν λεγομένην Χαλ-
 κῆν, καὶ τοὺς φύλακας ἀθρόως ψευδῶς ἀπατήσαντες, ἔπεισαν
 V. 320 ὅτι παρ' αὐτῆς ἀπεστάλησαν ἀναγορεῦσαι βασιλέα τὸν αὐτὸν
 Νικηφόρον, διὰ τὸ τὸν πατρικίον Λέτιον βιάζεσθαι αὐτῶν
 τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Λέοντα ἀναγορεῦσαι βασιλέα. οἱ δὲ π-
 στεύσαντες τῷ τηλικούτῳ ψεύδει, συνανηγόρευσαν βασιλέα τὸν
 τύραννον. οὕτως οὖν ἐπὶ τὸ μέγα παλάτιον ἐλθόντες οἱ αὐ-
 τοὶ πατρικίοι, εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ. κάκειθεν ἀποστειλαντες καθ'

5. Ἀγούστης add. ex A.

καὶ κοιαιστῶρ add. ex A.

12. αὐτοὺς καὶ τινὰς e.

16. τὸν πατρ. A, τὸν αὐτὸν πατρ. vulg.

δὲ A, τὸ τηλικούτο ψεύδος vulg.

7. Νικήτα A, Νικήτου vulg.

ὁ Μουσ. — — Πέτρ. πατρ. om. A

14. ἀπατήσαντες A, ἀπατήσ. vulg.

18. τῷ τηλικούτῳ ψεύ-
 δει A, τὸ τηλικούτο ψεύδος vulg.

A. C. 795

Romanorum imperatoris Nicephori annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die tricesimo primo, indictione unde-
 cima, hora noctis quarta illucescentis feriae secundae, Nicephorus pa-
 tricicus et generalis logotheta, in piissimam Ireneem, deo delictorum
 nostrorum multitudo irritato, et ineffabilibus suis iudiciis ita per-
 mittente, tyrannidem excitavit, adiutoribus ad id usus Niceta patri-
 cio et scholarum domestico et Sisinnio similiter patricio eius fratre
 dolosis et perurius Triphylliis. adiunxere se illis Leo patricius et
 quaestor Serantapechus et Gregorius patricius, Musulacii filius, et
 Theoctistus patricius et quaestor et Petrus patricius, qui quosdam ex
 ducibus militarium ordinum in partes suas fraudulentem pertraxerunt.
 postremum autem occupata, quae Chalce dicitur, custodes aliud cogi-
 tantes mendacis deceptos in id inducunt, ut credant, imperatrici
 mandato Nicephorum imperatorem renunciaturus se missos, quae ni-
 mirum a patricio Aetio, ut fratrem eius Leonem invita ad imperium
 promoveat et principem declaret, cogi se experiat. illi mendacio
 facilem adhibentes fidem, tyrannum salutaverunt imperatorem, atque ita
 palatium maius iidem patricii progressi, in illud se immiserunt. inde

ὄλης τῆς πόλεως ἀσήμεους τινὰς καὶ δούλους, τὴν ἀναγόμενους D
 ἐποίησαντο πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, καὶ φύλακας περιέστησαν
 τῇ παλατίῳ τῶν Ἐλευθερίου, ἐν ᾧ συνέβη αὐτὴν εἶναι. ὄρ-
 θρου δὲ μεταστελλόμενοι αὐτὴν, κατέκλεισαν ἐν τῷ μεγάλῳ
 5 παλατίῳ· καὶ οὕτω προῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τὸ
 στέψαι τὸν ἀλιτήριον. συνῆλθεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πό-
 λεως, καὶ πάντες ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἐδυσχέραινον, ἐπαρώ-
 μενοι τὸν στέφοντα καὶ τὸν στεφόμενον, καὶ τοὺς τούτοις συγ-
 χαίροντας. καὶ οἱ μὲν εὐλαβεῖα καὶ λόγῳ συζῶντες τὴν θείαν
 0 κρίσιν ἐθαύμαζον, ὅπως συνεχώρησεν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως P. 403
 ἀθλήσασαν καὶ μαρτυρήσασαν, ὑπὸ συμβώτου ἐκβληθῆναι τῶν
 εὐνουστάτων αὐτῆς προσθεμένων αὐτῷ διὰ φιλαργυρίαν, Λέ-
 οντος, φημί, πατρικίου καὶ σακελλαρίου τοῦ Σινωπέως, καὶ τῶν
 Θεοστρυγῶν Τριφυλλίων, καὶ τῶν ἀνωτέρω εἰρημιένων πατρι-
 5 κίων, οἱ τινες δωρεαῖς πλείσταις ὑπ' αὐτῆς κατεπλουτίσθη-
 σαν, καὶ πολλάκις συνεσθιόντες αὐτῇ, καὶ κολακείαις μεθ' ὀρ-
 κων πείθοντες φρικτῶν πάντων τῶν ἐν κόσμῳ πραγμάτων
 ἀναγκαιότεραν ἡγεῖσθαι τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοίαν. ἄλλοι δὲ
 ὡς ἐν ἐκστάσει τῶν γινομένων, οὐκ αἰσθόμενοι τὴν βεβαίωσιν,
 0 ὄνειροπολεῖσθαι ἐνόμιζον. ἕτεροι δὲ τῶν εὐ εἰδότες στοχά-

1. ἀσήμεους] ἄσης (sic) A. 6. ἀλιτήρ. A, ἀλητήρ. vulg. 11.
 μαρτυρικῶς ἀθλήσασαν A. συμβώτου A f, συμβώτου a, συμ-
 βώνου vulg. τῶν A, τοῦ vulg. 13. εὐνοῦχου post φημί
 add. A a. 14. καὶ τῶν ἀν. εἰρ. πατρ. add. ex A.

viris ex populi faece et servis per totam urbem missis, imperatoris
 designationem ante noctis medium perfecere, et ad Eleutherii pala-
 tium, quo contigit Irenem tunc morari, custodes constituerunt, eam-
 que deinde sub diluculum ex eo loco translata in magno palatio
 incluserunt: tum vero hominem nefarium coronaturi in magna eccle-
 siam profecti sunt. ad eum cum universus populus convenisset, ma-
 ledictis in eum, qui coronam imponeret, ac qui susciperet, vel qui
 collaetaretur, coniectis, res indigno gestas aegre ferebant. ac pietati
 quidem et rationi consona viventes divinam sententiam mirabantur,
 quae permetteret feminam pro rectae fidei defensione nuper decer-
 tantem, et plurimos labores passam, a porculatore imperio deturbari,
 devinctioribus illius amicis ad eum ob avaritiam deficientibus, Leone,
 inquam, Sinopensi patricio et sacellario, ac deo invisus Triphylliis et
 patriciis supra memoratis, qui muneribus ab ea acceptis ditati, et fre-
 quentius ad eius mensam blande et cum illecebris invitati, rebus
 universis, quas mundus exhibet, amicitiam eius praeponendam fore,
 horrendis etiam iuramentis interpositis, affirmaverant: alii rerum ge-
 starum stupore percussi, quasi de veritate dubii, somniis se deludi

Βλεσθαι, τὴν παρελθούσαν εὐημερίαν ἐμακάριζον, καὶ τὴν μέλουσαν ἔσεσθαι δυστυχίαν διὰ τῆς τυραννίδος ἐθρήνηον, μάλιστα δὲ ὅσοι τῆς πονηρᾶς γνώμης τοῦ τυράννου πεῖραν τι προσελήφασιν. κοινῇ δὲ πάντας κατεῖχεν ζόφωσις καὶ ἀπεκλήτος ἀθυμία, ἵνα μὴ κατὰ μέρος τῆς ἐλευσίνης τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων γράφων μηχανῶν τὸν λόγον. ἦν γὰρ παρὰ φύσιν καὶ τοῦ ἀέρος κατ' αὐτὴν ἀθρόον τὸ κατάστημα συμβᾶν σκιδροπὸν καὶ ἀφώτιστον, καὶ κρύος ἀκατάλακτον φθινοπωρῶρα γενόμενον δηλοῦντα σαφῶς τὴν ἐσομένην αὐτοῦ δυστυχίαν καὶ ἀνύποιστον κίκωσιν, καὶ μάλιστα τοῖς ψηφισαμένοις. τῇ γὰρ ἐπιούσῃ παραλαβῶν τινὰς τῶν πατρικίων ἀγγέλλει πρὸς τὴν βασιλίδαν φρουρουμένην, ὑποκρινόμενος μὲν τῇ αὐτῷ συνήθη ψευδοχρησιότητα, δι' ἧς καὶ ἠπάτησεν τοὺς πιστούς· ἀπολογούμενος δὲ αὐτῇ, ὡς ἀκουσίως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀναβιβασθεὶς, καὶ ὡς ἦν ταύτης ἀνόρεκτος, καταρῶμενος ἐκ τούτων προβιβάσαντας μὲν αὐτόν, ἐπιβουλεύσαντας δὲ αὐτῷ, ὡς δὲ προδότης Ἰούδας τὸν κύριον μετὰ τὸ συνδειπνῆσαι, μισγὰς δὲ ἐκείνου κατὰ πάντα μαρτυρῶν αὐτοὺς εἶναι· ὑποδύκνους δὲ καὶ μέλανα ὑποδήματα περικεῖσθαι φιλεῖν παρὰ τοῖς βασιλικούς θεσμούς διαβεβαιούμενος. Ἐπαρσεῖν δὲ παρῆται

4. κοινῇ A, κοινῇ vulg. 8. κρύους ἀκατάλακτου vulg. φθινοπωρινῶρα A, φθινοπωρινῶρα vulg. 9. αὐτοῦ add. ex A. 12. τὴν αὐτῷ συνήθη ψευδ. A, ὡς ἦν αὐτῷ συνέθη. ψευδ. vulg. 13. πιστούς A, πλείστους vulg. 15. καὶ ὡς ἦν A, ὡς ἦν vulg. 16. τοὺς προβ. — — ἐπιβ. δὲ add. ex A.

arbitrabantur; alii res futuras solertius conicere docti, praeteritū prosperitate laudata, imminentem sub inducenda tyrannide calamitatem, qui maxime pravam tyranni sententiam fuerant experti, debebant. generatim dicam omnes mentis caligo solatiique experti desperatio invaserat, ne, si incompositos singulorum sermones referam, longiorem essiciam orationem. quin etiam ipsa praeter naturam aeris constitutio, quae illa die visa horrenda et plane obscura fuit, frigisque intolerabile, quod tum, quamvis autumnus esset, ingruerat, futuram huius vecordiam malitiamque minime tolerandam ipsius maxime fautoribus manifesto portendebat. postridie quippe nonnullis patriciis comitatus ad imperatricem sub custodia detentam se contulit, familiarisque sibi benevolentiae fallacem speciem, qua multos decepit, prae se ferens, invitum omnino ad imperium, (ab eius, siquidem aiebat, cupidine alienus erat,) evectum se excusabat, proditoris Iudae instar dominum coena se excipientem tradentis, iis maledicens, qui reginae iusdiati ipsi persuasissent, cuius rei testes ipse proprios morum imitatores proferebat. simul autem nigra calceamenta ostentans,

Δολερῶς, καὶ μεθ' ὄρκων περὶ πάσης σωματικῆς ἀναπαύσεως D
 ἀρμοζούσης δεσποίνῃ παρὰ δούλου, καὶ μηδεμίαν ἡγεῖσθαι
 συμφορὰν τῆς ἐκπτώσεως. παρήνει δὲ μηδὲν ἀποκρῦψαι ἀπ'
 αὐτοῦ τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν, καὶ κατέκρινε τῆς φιλαργυ-
 5 ρείας τὸ πάθος, κατέχειν μὴ φέρων. ἐνόσει γὰρ αὐτὸ δεινῶς
 πάσας ἐν τῷ χρυσῷ τιθεὶς τὰς ἐλπίδας ὁ παμφάγος. ἡ δὲ
 σοφῇ καὶ θεοφιλῆς Εἰρήνη, καίπερ ὀφείλουσα τῷ τῆς ἀθρόας V. 321
 μεταβολῆς πάθει συνέχεσθαι, ὡς αἶτε γύναιον οὔσα, ἔφη γεν-
 ναίῳ καὶ συνετῷ φρονήματι πρὸς τὸν χθὰς μὲν δούλον καὶ
 10 ἐπίορκον, σήμερον δὲ μοχθηρὸν ἀνασειστῆν καὶ ἀναιδῆ τύραν-
 νον· ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνθρωπε, θεὸν ἠγοῦμαι τὸν πρὶν ὄρφανευ- P. 404
 θεῖσαν ὑψώσαντά με, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας ἀνα-
 ξίαν οὔσαν ἀναβιβάσαντά με, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς καθαιρέ-
 σεως ἔμαντῆ προσηύπτω καὶ τοῖς ἔμοις ἁμαρτήμασιν. ἐν πῦσι
 15 δὲ καὶ κατὰ πάντα τρόπον εἶη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου εὐλόγη-
 μένον· κράζουσα τοῦ μόνου βασιλέως τῶν βασιλέων καὶ κυ-
 ρίου τῶν κυρίων, τὸν δὲ τρόπον τῆς σῆς προαγωγῆς τῷ κυ-
 ρίῳ ἀποδίδωμι, οὗ χωρὶς οὐδὲν γενέσθαι πεπίστευκα. τὰς δὲ
 κατὰ σοῦ μοι πολλάκις ἀνενεγχθείσας περὶ τῆς νῦν σοι περι-

5. αὐτὸ A, αὐτὸς vulg. 7. ἀθρόας A, ἀθρόως vulg. 8.
 γύναιον οὔσα A, γυναῖκα οὔσαν vulg. 12. τῆς add. ex A.
 13. με add. ex A. 16. μόνου add. ex A. 17. τὸν δὲ τρ.
 A, καὶ τὸν 19. vulg.

illis praeter imperatoribus mores lubenter indoi affirmabat. quare
 eam sibi confidere cum iuramentis monitam corporis solatium omne,
 quale decet imperatricem a servo, a se expectare, nullamque perni-
 ciam ex calamitoso huiusmodi casu in eam derivandam timerehorta-
 batur. damnato praeterea, qui nonnunquam in avaritiam est affectu,
 collectorum ab imperatoribus thesaurorum, quos ipsa sibi retinere non
 posset, nil sibi occultare precabatur. morbo quippe illo gravius la-
 borabat homo auri voracissimus, spem suam omnem in congestas di-
 vitias reponens. sapiens autem et religiosa Irene, ceu mulier quam-
 vis subita rerum mutatione turbari debuisset, generoso tamen atque
 prudenti animo eum, qui heri periurus servus, hodie se gravem ex-
 actorem et impudentem tyrannum gerebat, alloquuta, ego quidem,
 inquit, o homo, orbatam quondam parentibus deum me extulisse, et
 ad imperii thronum licet indignam evexisse certa sum, quapropter
 exauctorationis huiusmodi causam mihi delictisque meis ascribo. in
 omnibus itaque et per omnem modum sit nomen domini benedictum.
 solum regem regum omnium et dominorum dominum obtestata, de-
 signationis tuae modum ad ipsum relatum volo, sine cuius nutu nil
 vobis posse contingere credidi. rumores autem de ea, quam nunc

κειμένης δξίας ἀληθείς, ὡς τὸ τέλος ἀπέδειξε, τῶν πραγμάτων ἀκοάς, ἃς οὐκ ἄγνοεῖς, αἷς εἰ καὶ συναπήχθην, ἀκαλίτως εἶχον τοῦ ἀνελεῖν σε. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῖς σοῖς ὄρκοις πιστομένη, τὸ δὲ φειδομένη σου πολλοὺς ἐννοήτορας, παρρησιασάμην τῷ θεῷ, καὶ τηρικαῦτα τὰ κατ' ἐμαντὴν ἀποδοῦσα, ἐ' 5 οὐ βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ δυνάσται κρατοῦσι γῆς. καὶ νῦν ὡς εἰσεβέλ σοι καὶ ἐξ αὐτοῦ προβληθέντι, προσκυνῶ σε ὡς βασιλεία. καὶ αἰτοῦμαι φείσασθαι μου τῆς ἀσθενείας καὶ συγχωρησαί μοι τὸν ὑπ' ἐμοῦ κτισθέντα τῶν Ἐλευθερίου ἄκρον εἰς ψυχαγωγίαν τῆς ἀσυγκρίτου μου συμφορᾶς. ὁ δὲ 1 ἔφη· καὶ εἰ τοῦτο θέλεις σοι γενέσθαι, ὁμοίον μοι εἰς πᾶσαν θεῖαν δύναμιν μὴ ἀποκρύψαι τι τῶν τῆς βασιλείας θεοσαυρῶν, καὶ πληρῶ σου τὴν αἴτησιν, καὶ πᾶσάν σου θεραπεῖαν καὶ ἀνάπανσιν ποιῶ. ἡ δὲ ὁμοίον αὐτῷ εἰς τὰ τέμπε καὶ ζωοποιὰ ξύλα, ὅτι οὐκ ἀποκρύψω ἀπὸ σου, ἕως ὄψεσθαι 2 ὁ καὶ πεποιήκεν. ὁ δὲ τοῦ ποθουμένου ἐπιτυχῶν, παρεῖθε ἐξώρισεν αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, ἐν τῇ μουτῇ, ἣν αὐτὴ ἐκκοδόμησεν, ὄντων ἀκμὴν τῶν ἀποκρισιαρίων Καρούλου ἐν τῇ πόλει καὶ ὄρωντων τὰ πραττόμενα. ὁ γοῦν παμφόρος οὗτος τοῦ κράτους ἐπιλαβόμενος, οὐδὲ καὶ πρὸς βραχὺ ἴσχυον

1. ἀληθῆς vulg. 6. καὶ θυμ A, καὶ οἱ δ. vulg. 11. αἷς
add. ex A. 12. τῶν add. ex A. 17. ἦν αὐτῇ A, ἢ αὐτὴν vulg.
18. τῶν add. ex A. 20. πρὸς add. ex A.

adeptus es, dignitate adversus te sparsos et ad me quoque latos fuisse veros, exitus comprobavit, sed nec eos ignoras: iis si permissem me abduci, nullo sane resistente periisses. verum qua iuribusiorandis tuis confirmata, qua consiliis tuis parcitura, tuis, inquam, qui haec in me refundis, te tuosque commendatos volui deo, per quem reges regnant et principes orbi dominantur. impraesentiarum igitur te tanquam religiosum et ab eo promotum imperatorem veneror. quapropter infirmitati meae parcas precor, et in incomparandae praesentis mese calamitatis solatium, Eleutherii aedem a me constructam habere me permittas, rogo. ad haec ille: haec si tibi praestari cupis, per virtutem quamcumque divinam prius iura imperii thesaurorum nihil te occulturam, et confestim petitis acquiescam tuis, et de culta tibi exhibendo deque quiete relinquenda providebo. illa in veneranda et vivifica crucis ligna iurata, non abscondam, inquit, vel obolum unicum, quod et praestitit. is desideriorum compos in Principi insulam, in monasterium ab ipsa aedificatum, Caroli legatis adhuc in urbe agentibus et quae gerebantur spectantibus, eam relegavit. sane thesaurorum iste helluo potestatem adeptus, ne brevi quidem temporis spatio innatam sibi ad malum pronitatem et avaritiam celare

σεν επικαλύψαι δι' ὑποκρίσεως τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ κακίαν καὶ φιλαργυρίαν· ἀλλ' ὡς δῆθεν μέλλων τὴν ἀδικίαν ἐκκόπτειν, τὸ πονηρὸν ἐν τῇ Μαгнаύρᾳ καὶ ἄδικον συνεστήσατο Δικαστήριον. σκοπὸς δὲ τῷ τυράννῳ οὐ τοῖς πτωχοῖς τὰ δίκαια ἀποδιδόναι, ὡς ἔδειξε τὰ πράγματα, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πάντας τοὺς ἐν τέλει ἀτιμῶσαι τε καὶ αἰχμαλωτίσαι, καὶ εἰς ἑαυτὸν τὰ πάντα μετενεγκεῖν· ὃ καὶ πεποίηκεν. ἰδὼν δὲ πάντας λυπομένους κατ' αὐτοῦ, καὶ δεδιώς, μήπως μεμνημένοι τῆς εὐσεβοῦς Εἰρήνης εὐεργεσίας προσκαλέσωνται πάλιν τοῦ κρατῆσι αὐτήν, τῷ Νοεμβρίῳ μηνί χειμῶνος ἐπικειμένου βαρυντάτου, οὐκ ᾤκτειρεν αὐτήν ὁ ἄσπλαγχνος, ἀλλ' ἐξώρισεν αὐτήν ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ ἀσφαλῶς φρονεῖσθαι αὐτήν προστάξας, καὶ παρ' οὐδενὸς ὄρασθαι τὸ σύνολον· τῇ δὲ λ' P. 405 τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς ἐπετελεύτησεν Νικήτας ὁ Τριφύλλιος, 15 ὡς φασιν, ὑπὸ Νικηφόρου φαρμάκῳ ἀναιρεθεῖς. καὶ τῇ δ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρᾳ ε' ἐξῆλθεν Νικηφόρος κατὰ τὴν Χαλκηδόνα ἐν προαστείῳ, καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ πάντῃ ἡμερωτάτῃ καὶ πρῶτῳ ἐκ θείας προνοίας τοῦτον καταβαλὼν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα συνέτριψεν. τῇ δὲ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, ἡμέρᾳ δ', ὄρα V. 322 20 α' Βαρδάνης ὁ πατρικίος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, τὸ ἐπικλῆν Τούρκος, ἀνηγορεύθη εἰς βασιλείαν ὑπὸ τῶν περα-

5. ἔδειξαν Α. 6. τε add. ex Α. 7. τὰ add. ex Α. 10. τοῦ Α, τῶν vulg. 13. παρὰ τινος μὴ Α. 18. προμηθείας Α. καταβαλὼν Α, καταβάλλων vulg. 21. τὸ ἐπ. Α, ὃ ἐπ. vulg.

valuit, etiam simulationi addictus; quasi grassantem vero iniustitiam recisurus atque funditus evulsurus esset, scelestum ac plane iniquum tribunal ad Magnauram constituit. is autem tyranno quaerebatur finis, non ut pauperibus, quod aequum tribueret, prout exitus manifestavit, sed ut nobiles ac positos in dignitate viros dedecore afficeret, ageret captivos, et eorum bona cuncta ad se derivaret, quod eius proposito felicissime successit. universos vero sibi succenteses conspiciatus, ac ne forte piae Irenes beneficiorum memores eam denuo ad rempublicam administrandam revocarent, veritus, mense Novembri, frigore asperissimo iam terris incumbente, inclemens ac nulla in eam pietate motus, in insulam Lesbum deportari, et sub strictissima teneri custodia, et a nemine penitus conspici mandavit. mense porro Aprilis die tricesimo, Triphyllius Nicetas veneno, ut aiunt, a Nicephoro propinato extinctus est. mensis deinde Maii die quarto feria hebdomadis quinta, Nicephorus in Chalcedonis suburbana egressus, cum equo mansuetissimo atque mitissimo iusideret, quae dei providentia fuit, in terram excussus, dexterum pedem contrivit. mensis autem Iulii die decimo nono, feria hebdomadis quarta, hora prima Bardanes patricius

τικῶν θεμάτων, ὅστις πολλὰ παραιτησάμενος, διαδρᾶσαι αἰ-
 Β τούς οὐκ ἴσχυσεν· καὶ κατελθὼν ἕως Χρυσσοπόλεως, καὶ κ-
 ριπολεύσας ἡμέρας ἡ, καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως, ἐπι-
 στρεψεν ἕως τῶν Μαλαγίνων. φοβηθεὶς δὲ τὸν Θεόν, καὶ ἡ-
 γασάμενος, μήποτε δι' αὐτὸν σφαγὴ γένηται Χριστιανῶν, ἀ-
 5 στείλας δὲ πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαβὼν λόγον ἐνυπόγραφον ἐ-
 ἰδιοχείρου αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατρι-
 χῆς καὶ πάντες οἱ πατρίκιοι καθυπέγραψαν, ὥστε ἀβλαβῆ
 αὐτὸν διατηρηθῆναι καὶ ἀζήμιον, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ
 τῇ ἡ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὧρα μεσονυκτίου λάθρα δια-
 δρᾶς κατήλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, εἰς τὴν μονὴν τοῦ
 Ἡρακλείου, καὶ εὐρῶν τὸ ἀπολυθὲν χελάνδιον τοῦ βασιλέως,
 C ἐπὶ τούτῳ ἀπεκάρθη, καὶ ἐνεδύσατο στολὴν μοναδικήν, καὶ
 εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ, ἀπῆλθεν ἐπὶ νῆσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρωτῇ,
 ἐν ἣ οἰκοδομήσας ἦν μοναστήριον, οἰόμενος ὅτι αἰδεσθήσει
 τὸν φοβερὸν λόγον, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ παραλογιστῆς Νικηφό-
 ρος, καὶ οὐ μὴ βλάβῃ αὐτὸν ἐν οὐδενί. ὁ δὲ πρῶτον μὲν
 γυμνοῖ αὐτὸν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ ἀφορμῆς δραξίμου
 πᾶντας τῶν θεμάτων τοὺς ἄρχοντας καὶ κτήτορας, τῶν
 δὲ ἐκ τῆς βασιλείδος πόλεως ἤχμαλώτευσεν, τὸν δὲ στρατιῶν

5. δι' αὐτὸν A, δι' αὐτοῦ vulg.

10. τῇ ἡ A, τῇ δὲ ἡ vulg.

αὐτὸν om. A.

6. ἐνυπόγρ. A, ὑπόγρ. vulg.

14. αὐτῷ A, αὐτῇ vulg.

17.

et orientalium dux, qui cognomento Turcus, a thematibus trans fre-
 tum positus imperator salutatus est, qui, cum potestatem multum de-
 trectasset, a militibus aufugere non valuit. is Chrysopolim profectus,
 circumducto per dies octo exercitu, et ab urbis civibus haud admis-
 sus, ad Malagina usque reversus est. tum vero dei timore ductus,
 et, ne forte eius causa multae patrentur caedes, attentius cogitans,
 missis ad Nicephorum legatis, fidem accepit propria eius manu scri-
 ptam, cui etiam sanctissimus patriarcha Tarasius et patricii omnes
 subscribere, qua se suosque omnes incolumes atque impunitos ser-
 vatum iri sibi cavebat. die postmodum Septembris octavo sub me-
 diam noctem fugam latenter arripiens, Cium Bithyniae urbem profe-
 ctus est in Heraclii monasterium; ubi cum navigium ab imperatore
 ad hoc istuc missum invenisset, in eo caput abrasit, ac deinde mo-
 nastico habitu indutus est. mox consensu navigio, in insulam, Pro-
 tem vulgo dictam, in qua monasterium olim coniderat, traiecit, ve-
 sanum Nicephorum tremendi iusiurandi fidem reveriturum arbitratus,
 et ab eo nullam se passurum iniuriam. ille vero primum quidem eum
 facultatibus nudat et, occasione arrepta, cunctos thematum proceres
 et locupletes viros, inter quos ex imperante urbe nonnulli, in capti-

ἅπαντα ὑρόγευτον εἶασεν. καὶ τίς λόγος δυνήσεται πρὸς
 ἀξίαν διηγῆσασθαι τὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πραχθέντα
 ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατὰ θεοῦ παραχώρησιν διὰ τὰς ἀμαρτίας D
 ἡμῶν; τῇ δὲ θ' τοῦ Ἀυγούστου μηνὸς τῆς ια' ἰνδικτιῶνος
 ἔτελευτήσεν ἡ βασίλισσα Βιργίνη ἐν τῇ ἔξορίᾳ τῆς Λέσβου
 νήσου, καὶ μετηνέχθη τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγ-
 κίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν αὐτὴ ὑποκόδύμησεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἰνδικτιῶν ιβ', ἔσπευσεν A.M. 6296
 Νικηφόρος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σταυράκιον διὰ Ταρασίου τοῦ
 ὁ ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
 εἰς βασιλέα, ἀποιήτον ὄντα κατὰ πάντα τῇ τε ἰδέᾳ καὶ ῥώμῃ
 καὶ γνώμῃ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίαν. ὁ δὲ μήποτε ἐν μηδενὶ P. 406
 φυλάξας ἀληθεῖαν Νικηφόρος Λυκάονας τινας, ἢ λυκανθρώ-
 πους, ὁμογενώμονας καὶ ὁμόφρονους ἀποστείλας εἰς τὴν Πρώ-
 5 τὴν ἐκέλευσεν νυκτὸς ἐπιβῆναι τῇ νήσῳ, καὶ τὸν προορηθέντα
 ἐκτυφλῶσαι Βαρδάνιον, ὡς δῆθεν ἀγνοοῦντος αὐτοῦ, καὶ μετὰ
 τὸ δρᾶμα προσφυγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ. τούτου δὲ γεγονότος ὁ τε
 πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος δεινῶς ἤλγησαν, καὶ πάντες οἱ
 φοβούμενοι τὸν θεόν. ὁ δὲ παρανομώτατος βασιλεὺς Νικη-
 20 φόρος ὕρκους τοὺς ἐν τέλει Λυκάονας, τὸ δοκεῖν, ἐπέζητει
 ἀνελεῖν, ἀμύνασθαι σχηματιζόμενος, ὁ πάντα κατ' ἐπίδειξιν B

1. δυνήσεται vulg.
 ἦν A, ἡ vulg.

6. μετηνέχθη A f, μετήχθη vulg.
 17. ὁ τε A, καὶ ὁ vulg.

7.

vitatem misit, universum autem exercitum debitis stipendiis defraudavit. admissa porro diebus illis ab eo scelera, deo propter alia crimina nostra illa tolerante, quae oratio valeat enarrare? caeterum mensis Augusti die nono, indictione undecima imperatrix Irene in Lesbum insulam relegata diem obiit: in insulam autem Principi in monasterium, quod ipsa condidit, corpus eius translatum fuit.

Hoc anno mense Decembri indictione duodecima Nicephorus A. C. 798 filium suum Stauracium Tarasii sanctissimi patriarchae manibus in ambone magna ecclesiae imperatorem coronavit, hominem, sive vultus speciem, sive corporis robur, seu denique mentis captum spectes, ad eam dignitatem plane ineptum. is autem qui nusquam veritatis observatorem se praestitit, Nicephorus, Lycaonas nonnullos, ceu potius Lycanthropos belluas, iisdem cum eo mente ac moribus instructos homines in Proten insulam missos, noctu ad terram appellentes, Bardanium, quem memoravimus, oculis privare, tanquam se nullatenus conscio, et patrato facinore ad ecclesiam confugere iussit. admissum scelus patriarcha et senatus universus omnesque, qui dei timorem prae se ferebant, indigne tulerunt. nefarius porro imperator Nicephorus, homo ad ostentationem omnia, nihil vero secundum deum agens, in

αἰ, καὶ μηδὲν κατὰ θεὸν πράττων. ἦν γὰρ αὐτῷ μετὰ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γνώμης ἐξαιρέσιμον ἰδίωμα, δι' οὗ καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πολλοὺς ἠπάτησεν. εἰς γελοιότατος ἦν τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς τὸ ἐπιτηδευμα, οὗ κακέϊνον ἀναιδείᾳ πολλῇ ζεζοφωμένον τὸ μιαινώτατον πᾶσι πρόσωπον αἰεὶ, τότε ἀπρόιτον γενέσθαι ἐπὶ ἡμέρας ζ τῷ Ἡ. 323 σιλικῷ κοιτῶνος δολίως κλαυθμυριζόμενος, ἐπεὶ καὶ φωναί. C αὐτῷ γυναικῶδη προσῆσαν δάκρυα, ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν φαιλων ψευδοχρίστοις προσεῖναι πέφυκεν. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τῶν πολλοῦς. τῷ δὲ Ἀνγούστῳ μηνὶ ἐξελθὼν κατὰ Ἀράβων ἐπηγήτησεν αὐτοῖς εἰς Κρασὸν τῆς Φρυγίας, καὶ πολεμήσας ἤταται· καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸς κρατῶσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ τῶν ἀρχόντων τινὲς ἀνδρειότατοι τοῦτω μῶλις τῆς ἀνάγκης περισώσασθαι ἴσχυσαν.

A. M. 6297 Τούτῳ τῷ ἔτει στάσεως γενομένης κατὰ τὴν Περσίαν. D κατῆλθεν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς εἰρηνοποιήσων αὐτούς. Νικηφόρος δὲ ἄδειαν εὐρών, ἐκτίσεν τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Θήβασαν καὶ τὴν Ἀνδρασὸν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ ἐς Συρίαν κοῦρσον, καὶ μηδὲν ἀνύσαν ὑπέστρεψεν, τούνατις ἢ μᾶλλον καὶ πολλοὺς ἀποβαλόν.

1. αὐτῷ A, αὐτὸ vulg. 4. ἀκριβῶς add. ex A. 8. γυναικῶδη A, γυναικῶδει vulg. 10. ἐξελθὼν A, ἐλθὼν vulg.
12. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλον vulg. 19. ἀνύσαν ὑπέστρεψεν — ἀποβαλόν A, ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν — ἀποβάλλοντες vulg.

omnes Lycaonum optimates, quasi Bardanem vindicare voluisset, per iuramenta coepit inquirere. inerat enim homini praeter alia naturae vitia facilis ad simulandum propensio; hoc eius genii praecipuum munus, quo etiam ante susceptum imperium plurimos decepit: simulatum tamen eius studium et affectationem expertis deridiculo extitit, adeo ut vultum suum execrandum, continua licet impudentia obscuratum, per dies septem imperatorio cubiculo tectus et einlans reddiderit eo tempore inaccessum. aderant enim homini faciles et muliebres a natura concessae lacrimae, quod multis pravus hominibus Christos et prophetas se falso iactitantibus innatum videatur: id tamen haud plures latuit. caeterum mense Augusto adversus Arabes protectione suscepta, ad Crasum Phrygiae obviam illis factus, certamine inito speratus est, pluribusque suorum prostratis parum abfuit, quia hostium in manus incideret, nisi procerum nonnulli animo et robore praestantes eum non sine difficultate periculo eripuissent.

A. C. 797 Hoc anno tumultu in Persia excitato Arabum dux partes dissidentes compositurus, illuc se contulit. interea Nicephorus capta occasione Ancyram Galatiae, Thebasam et Andrasum reparavit. levi insuper et praedis cogendis apto exercitu in Syriam misso, milites re infecta, qui immo pluribus eorum desideratis, reversi sunt.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικηφόρου ἔτος αΐ. A. M. 6298

Τούτω τῷ ἔτει, μηνί Φεβρουαρίῳ κ΄, Ἰνδικτιῶνι ιδ', Ρ. 407

Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐνδόξως ἀπεβίω, καὶ ἐξεκομίσθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰστενῷ τοῦ Πόντου, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ μοναστηρίῳ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι τετάρτῃ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν καὶ τῇ ιβ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα ἐχειροτονήθη Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης ἀπὸ ἀσηκηριῶν ψήφῳ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων, πρὸς δὲ καὶ τῶν βασιλέων. Πλάτων δὲ καὶ Θεόδωρος ἡγούμενοι τῆς μονῆς τῶν Στουδίου οὐ συνευδόκησαν τῇ χειροτονίᾳ Νικηφόρου, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀντετάχθησαν σχίσμα μελετήσαντες, αἰτίαν δῆθεν εὐλογον ἔχοντες τὸ μὴ δεῖν ἀπὸ λαϊκῶν ἀθρόως εἰς ἐπισκοπὴν ἀνατρέχειν· οὗς ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος τῆς πόλεως ἀπελάσαι βουλευθεὶς ἀντεράπη, συμβουλευόντων τινῶν οὐκ ἐπαινετὴν εἶσοθαι τὴν τοῦ πατριάρχου χειροτονίαν ἐπὶ καταλύσει τηλικαύτης μονῆς ἐπτακοσίων που μοναστῶν ὑπὸ Θεοδώρου τεταγμένων. καὶ οὐκ ἦν τὸ πρῶγμα ξέρον τῆς ἐκκλησίας καὶ προσφάτως ἐπισηθέν' ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ λαϊκῶν ἐπεσκόπησαν ἀξίως τῆς ἀξίας τῷ θεῷ ἱερατεύσαντες· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀαρῶν ὁ τῶν

11. Στουδίου Α, Στουδίων vulg. 12. καὶ add. ex A. 13. τὸ μὴ Α, τοῦ μὴ vulg. 16. τὴν add. ex A. 21. Ἀαρῶν ὁ Α, ὁ Ἀαρῶν vulg.

Cpoleos episcopi Nicephori annus primus.

A. C. 798

Hoc anno mensis Februarii die vicesimo quinto indictione decima quarta Tarasius sanctissimus Cpoleos archiepiscopus, gloriosam mortem obiit. corpus eius ad Ponti fauces delatum, in monasterio ab eo condito feria primae ieiuniorum hebdomadis quarta sepultum fuit. mensis vero Aprilis die duodecima magna paschatis dominica Nicephorus sanctissimus patriarcha, prius asecretis, populi totius, sacerdotum atque etiam imperatorum suffragio electus est. Plato autem et Theodorus, Studii monasterii superiores, Nicephori ordinationi non assenserunt, quia immo dissidium a caeteris meditati firmiter obstiterunt, probabili videlicet argumento ducti, non oportere aliquem ab imo laicorum statu ad supremum episcopatus fastigium proxime evolare: quos imperator Nicephorus urbe eiicere consiliatus, adversa nonnullorum sententia cohibitus est, qui odiosam fore patriarchae ordinationem exposuerunt, si monachi ad septingentos usque sub Theodoro militantes eiusque monasterium adeo celebre, illa asserta, dissiparentur et a fundamentis ruerent. porro id neque novum in ecclesia neque recens excogitatum fuit factum, cum multi etiam alii,

Ἐ'Αράβων ἀρχηγὸς τὴν Ῥωμαίων σὺν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ κ
 Μυυροφόρων καὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Λιβύης χ
 λιάδων τριακοσίων. καὶ ἐλθὼν εἰς Τύανα ἐκκοδόμησεν κ
 τῆς βλασφημίας αὐτοῦ. καὶ πολιορκήσας παρέλαβεν τὸ Ἡε
 κλέως κάστρον ὀχυρώτατον πάντῳ ὑπάρχον καὶ τὴν Θίβω
 καὶ τὴν Μαλακοπαίαν καὶ τὴν Σιδηρόπαλον καὶ τὴν Ἄνδρ
 σον. ἀπέστειλεν δὲ κοῦρσον χιλιάδας ἐξήκοντα, καὶ κατέλα
 V. 324 ἔως Ἁγκύρας, καὶ ἱστορήσας ταύτην ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασι
 λεὺς Νικηφόρος φόβῳ καὶ ἀμηχανίᾳ συσχεθεῖς, ἐξῆλθεν κ
 αὐτὸς ἐν ἀπογνώσει, τὰ τε γενναῖα τῆς ταλαιπωρίας ἐπιδη
 D κνήμενος, καὶ πολλὰ τρόπαια ποιήσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἄν
 ρων τὸν μητροπολίτην Συνάδων καὶ Πέτρον τὸν ἡγούμενον
 τοῦ Γουλαίου καὶ Γρηγόριον τὸν οἰκονόμον Ἀμιάστρης, αἰτῶ
 εἰρήνην γενέσθαι· καὶ πολλὰ διαλεγθέντων αὐτῶν ἐστοίχησεν
 τὴν εἰρήνην, ἵνα τὸ κατ' ἔτος τελεῖται αὐτοῖς ἀνὰ τριακοσ
 χιλιάδας νομίσματα καὶ τρία νομίσματα κεφαλαιῶν αὐτῆ
 τοῦ βασιλέως, καὶ τρία τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ἃ δεξάμενος Ἀραβ
 ῆσθη καὶ ἔγαλλιάσατο ὑπὲρ μυρίων ταλάντων ταῦτα δεξάμε
 νος, ὡς ὑποτάξας τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν. ἐστοίχησεν
 δὲ καὶ τὰ παραληφθέντα κάστρα μὴ κτισθῆναι. ὑπόστρεψεν

1. ἐν δυν. vulg. 6. Μαλακοπέαν A. 7. ἀπέστη E. 13.
 αἰτῶν A, αὐτῶν vulg. 15. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 16. καὶ
 τρία νομ. add. ex A e. 17. τοῦ βασιλέως A e, τῆς βασιλείας
 vulg. 20. παραληφθ. A, παραλειφθ. vulg.

de laicis episcopi creati, deo convenienter in sacerdotali dignitate n
 gesserint. eodem anno Aaron Arabum dux, collectis maximis copiis
 ex Maurophoris, Syria, Palaestina et Libya, quae ad trecenta milli
 accedebant, impressionem in Romanam ditionem fecit, et Tyana p
 fectus blasphemiae suae consecravit aedem, munitissimumque Hercu
 lis castrum, Thebasam, Malacopaeam, Sideropalum et Andrasum armis
 et obsidione cepit, agmenque sexaginta millium militum populatum
 misit, et Ancyram usque devenit, qua diligentius explorata et descri
 pta, reversus est. quare imperator Nicephorus in metum atque animi
 angustias adductus, ipse etiam contra processit, in hac rerum despe
 ratione fortem adversus calamitates animum erigens, multaque sibi
 ipsi decernens trophaea, Synadensem metropolitam et Petrum Gulci
 praepositum, et Gregorium Amastrensem oeconomum pacem compo
 nendam postulaturus ad Aaronem legatos destinavit, qui multis hinc
 inde discussis, pacem ea conditione firmaverunt, ut in singulos annos
 triginta nummorum millia, et tria capitatorum ipsius nimirum impe
 ratoris effigie exsculpta, aliaque pariter tria filii characterem notata Sa
 racenis penderentur. Aaron eo censu accepto, quasi Romanorum im
 perio sibi subiecto gavisus est, nec oblati talentorum decem milli

ψάντων δὲ τῶν Ἀράβων ἔκτισεν εὐθέως τὰ αὐτὰ κύστρα καὶ P. 408
κατωχύρωσεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἀαρὼν, ἀποστείλας πάλιν
ἔλαβεν τὴν Θήβασαν, καὶ πέμψας στόλον εἰς Κύπρον, τὰς τε
ἔκκλησίας κατέστρεψεν, καὶ τοὺς Κυπρίους μετέστησεν, καὶ
5 πολλὴν ἄλωσιν ποιήσας τὴν εἰρήνην διέστρεψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Νικηφόρος κατὰ Βουλγά- A.M. 6299
ρων, καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀδριανούπολιν, στάσεως μελετωμέ-
νης κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τα-
γματίων, αἰσθόμενος ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μηδὲν ἄνισας, ἢ
10 μόνον τοὺς δημοφύλους ἀμυνόμενος δαρμοῖς τε καὶ ἐξορίαις, B
καὶ δημεύσει πολλοὺς ὑποβάλλων. ἀποστείλας δὲ Βαρδάνιον
τὸν σπαθάριον, τὸ ἐπίκλην Ἀνεμᾶν, πάντα προσήλυτον καὶ
πάροικον ἐπαιχμαλωτεύσας, ἐπέρασεν ἐν τῇ Θράκῃ, οὐόμενος
οὐκ ὀλίγην ὄλην χρυσοῦ πορίσασθαι ἐξ αὐτῶν ἐξ ἐτησίων
15 τελεσμάτων ὃ πάντα διὰ τὸν φιλούμενον αὐτῷ χρυσόν, καὶ
οὐ διὰ τὸν Χριστὸν πράττων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνι α', Ἀαρὼν A.M. 7300
ὃ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μετὰ στόλου κατὰ τῆς Ῥόδου Χου-
μεῖδ' ἐξέπεμψεν. οὗτος ἀθρόως κατακλείσας, καὶ τὴν Ῥόδον C
20 καταλαβὼν πολλὴν ἄλωσιν ἐποίησατο ἐν αὐτῇ. τὸ μέντοι
ἐν αὐτῇ φρούριον διεφυλάχθη ἀπόρθητον. ἐν δὲ τῷ ἐπανέρ-

4. καὶ τοὺς A, τοὺς τε vulg. 11. ἀπορ. A. 15. διὰ τὸν A,
διὰ τὸ vulg.

bus maiore laetitia triumphasset. inter eos insuper convenit, ne ca-
stra expugnata repararentur. sed vix Arabes discesserant, cum eadem
castra Nicephorus reaedificavit et munivit. ea re comperta, misso ex-
ercitu Thebasam iterato cepit Aaron, et classe in Cyprum destinata,
ecclesias evertit, Cyprios in alias provincias transportavit, et multis
captivis abductis, pacis ininitae foedera violavit.

Hoc anno Nicephorus bellum in Bulgaros convertit, et Adriano- A. C. 799
polim profectus, cum ab imperatoris aulicis et militum ordinibus con-
spirationem in se motam intellexisset, re prorsus infecta, et a propo-
sito sibi sine longe sepositus, nisi forte a severitate in contribules
exercita, quos verberibus, exiliis et honorum proscriptionibus ultus
est, Cpolim remeavit. Bardanio autem spathario, cui cognomentum
Anemas, misso, advenis et inquilinis omnibus in servitutum actis in
Thraciam transiit, haud leve auri pondus annuis vectigalibus ab eis
exactis collecturum se arbitratus, qui dilecti sibi auri cupiditate, non
Christi dilectione cuncta gerere vel administrare visus est.

Hoc anno mense Septembri indictione prima, Aaron Arabum dux A. C. 800
Chumid cum valida classe adversus Rhodum instruxit. is ex impro-
viso navigatione suscepta, Rhodum appellens ingentem praedae co-

ἐν ἁγίοις Χαρίτωνος καὶ Κυριακοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα
καὶ τὰ λοιπὰ κοινόβια τῶν ἁγίων Εὐθύμιου καὶ Θεοδοσίου.
D ἐπεκράτησεν δὲ τῆς τοιαύτης ἀναρχίας ἢ κατ' ἄλλῃσιν τῶν
ἡμῶν μαιφονία ἔτη*. Θεόδωρος δὲ ὁ ἡγουμένος τῶν Σου-
δίου, καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονικ-
ῆμα Πλάτωνι ἐγκλείστω, καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς
κοινωνίας Νικηφόρον τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀπέστειλε
διὰ Ἰωσήφ τὸν οἰκονόμον, ὡς παρανόμως στεφανώσαντε Λεο-
σταγιτῖνον καὶ Θεοδότην. Νικηφόρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς
δραξάμενος ἐπισκόπους πολλοὺς καὶ ἡγουμένους ἀθροίσας ἐπι-
οδον κατ' αὐτῶν κροτηθῆναι ἐκέλευσεν, δι' ἧς ἐξεβλήθησαν
τῆς μονῆς καὶ τῆς πόλεως ἐξορία παραπεμφθέντες μὴτ' ἰ-
P. 410 νοναρίφ, Ἰνδικτιῶν β. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ῥόγας διδομένης ἡ
λαφ' ἐν τῷ Στρομῶνι ἐπιπεσόντας οἱ Βουλγαροὶ ταύτην ἐφα-
λαντο χρυσοῦ λίτρας χιλίας καὶ ἑκατόν, καὶ πολὺν λαὸν κ-
τέσφαξαν σὺν τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἦσαν γὰρ
καὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων ταξάτοι ἄρχοντες οὐκ ὀλίγοι, καὶ
πάντες ἐκεῖ ἀπώλοντο. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦλδον ὄλω, καὶ
ἐπέστρεψαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάπ-
V. 326 Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς παραταξάμενος καὶ

3. ἢ κατ' A, τῆς κατ' vulg. 4. ἔτη] ἔτι f: sed signum nomen
deesse videtur. Στουδίου A, Στουδίων vulg. 14. Στρο-
μῶν A. 20. Κροῦμμος ὁ τῶν B. A, ὁ Κροῦμμ. τῶν B. vulg.

duarum magnarum laurarum monasteria, sancti dico Charitonis et Cyriaci, atque sancti Sabae, et in reliqua sanctorum Euthymii et Theodosii coenobia maxima clades erupit. invaluit Arabici imperii confusio huiusmodi, caedesque mutuae inter se et nobis illatae annos. Theodorus autem, Studii praepositus, et eius frater Ioseph Thessalonicensis archiepiscopus, una cum Platone incluso et reliquis monachis, a Nicephori sanctissimi patriarchae communiōne, ob Ioseph oeconomum corollas nuptiales Constantino et Theodote illegitime pridem imponentem, seipsum segregavit. imperator autem Nicephorus commodam occasionem nactus, variis episcopis et monasteriorum praepositis in unum collectis, synodum agi mandavit, cuius decreto monasterio et urbe eiectione, mense Ianuario indictionis secundae in exilium pulsati sunt. hoc eodem anno erogato in milites stipendio ad Stromonem, Bulgari irruentes illud interceperunt, auri libras centum supra mille, varia exercitus illebe trucidata cum ipso duce et pluribus optimatibus: aderant quippe ex aliis quoque thematibus taxati proceres haud pauci, quorum communis fuit iactura: occupatisque universi exercitus sarcinis, Bulgari rediere. hoc etiam anno ante paschalis solemniam Crummus Bulgarorum princeps, expeditione suscepta, et is-

Σαρδικῆς, ταύτην παρέλαβεν δόλιω καὶ λόγῳ, στρατεύματα Ῥωμαϊκὰ κατασφάξας χιλιάδας ἕξ, χωρὶς ἰδιωτικοῦ πλήθους. Β Νικηφόρος δὲ δῆθεν κατ' αὐτοῦ ἐξελθὼν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀξιόλογον μὲν οὐδὲν πέπραχεν, τοῖς δὲ περισωθεῖσιν ἐκ τῆς φυγῆς ἄρχουσιν αἰτοῦσι λόγον σωτηρίας ἀπαξιώσας δοῦναι, τοῖς ἐχθροῖς προσφυγεῖν ἐβιάσατο, ἐν οἷς ἦν καὶ Εὐθύμιος ὁ σπαθάριος μηχανικῆς ἔμπειρος. ὁ δὲ Νικηφόρος πρὸς τῇ πολλῇ ἀδοξίᾳ σάκραις ἐνόρκοις τὴν βασιλίδα πόλιν πείθειν ἐσπούδαζεν, διτι τὴν τοῦ πάσχα ἡμέραν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Κροῦμμον ἑορτάσας, τὴν παραλειφθεῖσαν Σαρδικὴν οἰκοδομεῖν βουλόμενος, ἀνθιστάμενα τὰ πλήθη φοβηθεῖς ὑποβάλλει διὰ τῶν στρατηγῶν καὶ ἀρχόντων πείσαι τοὺς ὄχλους αἰτήσασθαι τῷ βασιλεῖ περὶ τῆς οἰκοδομῆς. οἱ δὲ τὸ δρᾶμα κατανοήσαντες, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου κακοπραγίας ὑποβεβλημένον στασιάζουσι κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδίων ἀρχόντων ὦρα ἔκτη, καὶ ἐπελθόντες διαρρήσουσι τὰς σκηναὶς αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τῆς βασιλικῆς, ὕβρеси πολυλαῖς καὶ ἄραῖς αὐτὸν ἔβαλλον, μηκέτι φέρειν τὴν ἄμετρον αὐτοῦ φιλαργυρίαν καὶ κακομήχανον αὐτοῦ γνώμην ἐξομνύ-

3. τῆς ἑβδομάδος add. ex A. 5. τοῖς δὲ περισ. A, τοῖς π. vulg. 6. προσφυγεῖν A, πρὸς φυγὴν vulg. 7. καὶ add. ex A. 9. τὴν — ἡμέραν A, τῆς — ἑορτῆς vulg. 11. παραληφθ. A. 12. τὰ add. ex A. ὑποβάλλει A, ὑποβάλλῃ vulg. 16. διαρρήσ. A, διαρῆσ. vulg. 19. αὐτοῦ add. ex A.

structo in Sardicam exercitu, qua dolis, qua pactis, urbem cepit, et ex Romanis agminibus, promiscua privatorum hominum plebe haud numerata, militum millia sex interfecit. Nicephorus autem feria tertia salutaris dominicae passionis hebdomadis adversus eum egressus, nihil laude dignum edidit, quin immo ducibus fuga sibi salutem consulentibus, veniamque pro animi parvitate admissa petentibus eam denegavit, et in hostium partes transire compulit, inter quos Euthymius spatharius instruendarum belli machinarum peritissimus extitit. Nicephorus autem proprio dedecori daturus accessionem, per iuris sacris ad imperatricem urbem datis, sanctum paschatjs festum in Crummi aula se peregissee mentitus, etiam Sardicam ab hostibus relictam restaurare volentem obsistentis exercitus vim merito timuisse, quod nimirum ab urbe reparanda ductorum suorum et procerum opera, copiae omnes imperatore violenter deterruerint, ipse per litteras persuadere conatus est. at isti totum drama maligna eius vafritie compositum et instructum attendentes, in eum et proprios ductores circa horam sextam tumultuantur ac impetu facto, eversis et laceratis eorum tentoriis, ad imperatorium usque progressi principem ipsum contumelias

μενοι· ὁ δὲ τῷ ἀθρόω τῆς στάσεως σφόδρα κειρα-
 D και ἀναστάς τῆς τραπέζης, πρῶτον μὲν διὰ Νικηφώρου
 Πέτρου τῶν πατρικίων ὄρκους καὶ πιθανολογίας ἐπι-
 ἐπειράτο τὸ στρέψουμα. οἱ δὲ μικρὸν παυσάμενα,
 τινα κατέλαβον οἱ τρισάθλιοι τῆς ἐν χερσίν ἐπιλαθόμε-
 ξεως, τό, κύριε ἐλέησον, ἀναβοῶντες, ὡς ἐπὶ τινι αἰ-
 ἀνομβρίῳ. ὁ δὲ πρὸς πᾶσαν κακουργίαν ἔτοιμος, ἰσχυ-
 δωρεαῖς διὰ τῆς νυκτὸς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀρχόντων ἐ-
 τήσας, τῇ ἐπαύριον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μέσος ἐλθὼν τὰς ἡμέ-
 P. 411 διελέχθη περὶ πάσης εὐημερίας ὄρκους φοβητοῦς αὐτῶν καὶ
 βεβαιωσάμενος καὶ τὰ τῆς ἴσης πρὸς τὰ τέκνα στερῆ-
 παραντίκα τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, Θεοδόσιον πατρι-
 καὶ προμοσκρίνιον, τὸ ἐπίκλην Σαλιβαρῶν, εἰσάσας εἰς τὴν
 μαθεῖν δι' ἀλλήλων τοὺς στασιάζοντας. ἐν δὲ τῷ ἐπει-
 σθαι τὰ πλήθη ῥογεύειν αὐτοὺς προσποιησάμενος, πα-
 ἄγιον Μάμαντα δαρμοῦς τε καὶ κουραῖς καὶ ἐξορίας π-
 πλειίστους τιμωρησάμενος, εἰς Χρυσόπολιν τοὺς πολλοὺς ἐ-
 βίβαζεν, καταπατήσας τοὺς τηλικούτους φοβεροὺς ὄρα-
 δὲ διὰ τὴν συμφορὰν πύρινον ποταμὸν τὸ πέλαμα πρὸς
 B βρυσαν.

3. ὄρκους καὶ A a f, ὄρκους αὐτοῦς καὶ vulg. 4. ἐπειρά-
 σιράτ. A a f, αὐτοῦς ἐπειράτο vulg. 18. καὶ φοβ. A

et maledictis appetebant, inexplebilem eius circa divitias libidines
 scelestum eius animum se non ultra toleraturos iurati. ille
 violentoque motu exterritus, exsurgit e mensa, et per Nicephorum
 trumque patricios iusiurandis et aptis ad suadendum verbis eos
 mulcere parat. tum illi a tumultu leviter abstinentes, collem quor-
 dam occupant, miselli propositi facile conficiendi immemores,
 domine miserere, quasi terrae motus eam conquassaret, vel
 imbris penuria aerem detineret, inclamant. Nicephorus utpote
 omnem malitiam exercitatus, muneribus per noctem clam distributis
 varios exercitus duces sibi devinctos seducens, ipse eorum medius in-
 sequenti die ad exercitum procedens, de suo erga eos affectu depre-
 sua erga ipsos aequae ac filios propensione iusiurandis etiam tremen-
 dis certiores facturus disserit. ac confestim in urbem imperatricis
 convolat, Theodosio patricio et primiscrinio, cui cognomen Salibar-
 dignoscendis per mutuas ipsorum accusationes tumultus auctoribus
 relicto. militaribus autem copiis in urbem reversis, simulata stipen-
 dii erogatione, in varios ex militibus verberum tunsione, capillos
 rasura, et exiliis ad sanctum Mamantem animadvertit, ac deus
 tantis ac tam horrendis sacramentis summo contemptu quasi pedes
 conculcatis, plurimos Chrysopolim in exilium deportavit. illi tanta
 calamitate perculsi, portus traiectui ignei amnis nomen iudidere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος μετὰ τὺς ἀθέτους ἐπέξελεύσεις, A.M. 6302
 στρατεύματα πάντῃ ταπεινώσαι σκεψάμενος, Χριστιανούς
 οικίας ἐκ παντός θέματος ἐπὶ τὴν Σκλαβινίαν γενέσθαι προσ-
 ἔξεν, τὰς δὲ τούτων ὑποστάσεις πιπράσκεισθαι, καὶ ἦν
 ἐμυλωσίας οὐκ ἔλαττον τὸ πρᾶγμα, πολλῶν ἐξ ἀνοίας βλα-
 ημούντων καὶ ἐχθρῶν ἐφόδους αἰτούντων, ἐτέρων δὲ περι-
 ὄντων γονικὸς τάφους θρηγούντων καὶ τοὺς ἀποθανόντας μα- V. 327
 ριζόντων. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀγχνόνας ἐχρήσαντο πρὸς ἀπαλ- C
 γῆν τῶν δεινῶν. τὰ τε γὰρ προσόντα δυσκίνητα συνεπιφέ-
 ρομαι ἡδυνάτου, καὶ τὴν ἐκ γονικῶν πόνων κτισθεῖσαν ὑπαρ-
 ὄντων ὄλλυμένην ἐώρων, καὶ πῦσα τοὺς πάντας εἶχεν ἀμχανία,
 ὄντων μὲν πενήτων ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐξῆς ῥηθησομένοις, τῶν
 ὑπερεχόντων συμπασχόντων αὐτοῖς καὶ μὴ δυναμένων
 ἰσηθῆσαι, ἀπεκδεχομένων δὲ βαρυτέρας συμφοράς. ταῦτα
 ἔρχη μὲν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, πρὸς δὲ τὸ ἅγιον D
 στρατεύεσθαι πτωχοὺς καὶ ἐξοπλιζέσθαι παρὰ τῶν ὁμοχώρων,
 ἀπαρέχοντας καὶ ἀνὰ ὀκτωκαίδεκα νομισμάτων τῷ δημοσίῳ,
 καὶ ἀλληλεγγύως τὰ δημοσία. τρίτην κακόνοιαν, ἐποπτεύεσθαι

1. ἐπέξελ. A, ὑπέξ. vulg. 2. πάντῃ A, πάντα vulg. 3. ἀποικίας A a f, ἀποικίας vulg. 4. τὰς Σκλαβινίας A. γενέ-
 σθαι om. A. 5. περι add. ex A. 6. οἱ καὶ A, καὶ οἱ vulg.
 7. μηνός add. ex A. 8. προσέταξε A, συνέτ. vulg. 9. ὀκτώ A. 10. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. 11. καὶ om. A. 12. ὑποπτ. f.

Hoc anno Nicephorus, datis in publicum veteratoriae et a deo A.C. 802
 penitus alienae suae mentis per calliditates et astutias tot indicia,
 militares copias affligere ac deprimere meditatus, milites Christianos
 ex unoquoque themate patriam deserere, et facultatibus divenditis in
 Sclaviniam migrare edicto promulgato sanxit. extitit istud captivi-
 tate inducta non minus horrendum spectaculum. multi siquidem ad
 execrationes et diras evomendas ex mentis alienatione converti, isti
 inimicas excursions peroptare, alii a paternis sepulchris extorres se
 ipsos lugere, et vita functos prae se heatos praedicare; fuerunt etiam
 qui laqueis a praesentibus calamitatibus libertatem quaesierint, bona
 siquidem immobilia secum una circumferre non valentes, paternis la-
 boribus acquisitas facultates misere sibi deperire contemplati, magna
 animorum angustia et acerbo doloris sensu torquebantur; pauperibus
 quidem haec aliaque inferius enarranda patientibus, ditioribus vero
 eorum misericordia commotis, opis ferendae impotibus, impendentem
 sibi graviore aerumnas in diem praestolantibus. et haec quidem
 a Septembri sumpserunt initium, et ad sanctum pascha ad finem per-
 ducta sunt. his secundam adiunxit offensionem, pauperibus militiae

πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, παρέχοντας κ.
χαρτιατικῶν ἕνεκα ἀνὰ κερατίων δύο· καὶ πρὸς τείρεται.
τοὺς κουφισμοὺς πάντας ἀναβιβάζεσθαι προπέταται. κ.
πιτην, τοῖς τῶν εὐαγῶν οἰκῶν παροίκοις, τοῦ τε ὀμφανοστρωφῶν
καὶ τῶν ξενῶνων καὶ γηροκομείων τε καὶ ἐκκλησιῶν καὶ β-5
P. 412 ναστηρίων βασιλικῶν τὰ καπνικὰ ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου
ἔτους τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, τὰ δὲ χρεῖττονα τῶν κτημάτων
εἰς τὴν βασιλικὴν κουρατωρίαν αἰρεσθαι, τὰ μέντοι τέλη αὐ-
τῶν ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἐναπομείνουσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς εὐαγῶν
οἰκούς κτήμασι καὶ παροίκοις, ὡς διπλοῦσθαι πολλῶν τὰ τέλη
τῶν οἰκήσεων στενουμένων αὐτοῖς καὶ τῶν χωρίων. ἐπι-
σκοπεῖσθαι παρὰ τῶν στρατηγούντων τοὺς ἀθρόως ἐκ πτωχείας
ἀνακτησαμένους, καὶ ἀπαιτεῖσθαι χρήματα ὡς εὐρεῖς δη-
σαυρῶν. ἐβδόμην, τοὺς πρὸ εἴκοσι χρόνων εὐρηχίας κ.
B μέχρι τῆς δευτέρου πίθου ἢ σκευῶς ὀτιοῦν καὶ αὐτοὺς ἐξαργυ-
ρίζεσθαι. ὀγδόην, τοὺς ἐκ ἀπάπων ἢ πατέρων κληρονομησα-
τας διαιρεθέντας ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων εἴκοσι, ἐξαναδίδουσι
τῷ δημοσίῳ τοὺς πένητας, καὶ τοὺς ὠνησαμένους ἕξω 15
Ἀβύδου σώματα οἰκετικά, ἀνὰ δύο νομισμάτων τελέσαι κ.

2. χαρτιακοῦ c, χαρτιακῶν e, χαρτιακῶν f. καὶ πρὸς add.
ex A. 4. τοῖς — παροίκοις A, τοὺς — παροίκους vulg. 7.
κτισμάτων a f. 11. τῶν add. ex A. 19. νομισμάτων h,
νομίσματα vulg. τελεῖσθαι A.

ascribi, et a concivibus armis instrui iussis, qui nimirum per singulos homines nummos octodecim, et publica tributa unus in alienis vicem publico aerario penderent. tertium hoc malitiae fuit commentum, ut nimirum inspectis omnium facultatibus tributa praestanda aufererentur, et, descriptionis confectae gratia, ceratia duo a singulis exigenterent. quartum istud inventum: vectigalium remissiones in pristinum statum reduci et augeri. quintum: adeo devotarum aedium orphanorum, dico, peregrinorum, senum receptaculis, ecclesiis, et monasteriis imperatorum liberalitate positis funaria tributa a primo tyrannidis suae anno colligi, possessionum uberiores in imperatoris ceteroriam transferri, annua vero earum nomine pensa a residuis possessionibus et remanentibus sacrarum illarum aedium accolis persolvi. adeo ut habitationibus et agris in angustiis adductis aucta duplo tributa exigenterent. sextum: a provinciarum rectoribus, qui ex egenis proxime divites evasisent, inquiri, et ut a thesaurorum inventoribus divitias repeti. septimum: ab iis, qui a viginti annis et citra illud spatium dolium aut vas quodcumque invenissent, pecunias emanagioctavam: eos qui ante praedictos viginti annos ab avis et patribus haereditatis iure aliquid obtinuisent, etiamsi pauperes evasisent, ad publico redhibendum cogendos. qui autem extra Abydum maucipia

ἔταξεν, καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τὴν Δωδεκάνησον. ἐννάτην, τοὺς παραθαλασσίους οἰκοῦντας, μάλιστα τῆς μικρᾶς Ἀσίας ναυκλήρους, μηδέποτε γηπονικῶς ζήσαντας, ἄκοντας ἀνείσθαι ἐκ τῶν καθαρχαγόντων αὐτῷ κτημάτων, ὡς ἂν ἐκτιμωθῶσιν 5 παρ' αὐτῷ. δεκάτην, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπισήμους ναυκλήρους συναγαγῶν δέδωκεν ἐπὶ τόκῳ τετρακεράτῳ τὸ νόμισμα ἀνὰ χρυσίου λιτρῶν δώδεκα, τελοῦντας καὶ τὰ συνήθη κομμέρτια. ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ μικρὰ μοι 10 ἐστιηλογράφηται δηλοῦντι τὸ πρὸς πᾶν εἶδος πλεονεξίας αὐτοῦ πολυμήχανον. τὰ γὰρ κατὰ τὴν βασιλίδα τοῖς ἐν τέλει καὶ μέσοις καὶ εὐτελεσίν ἐνδειχθέντα δεινὰ πέρα συγγραφήσ, τοὺς μὲν ἀνιχνεύοντος ὅπως οἴκοι ζῶσιν, καὶ καθυποβάλλοντος τοῖς πονηροῖς τῶν οἰκετῶν διαβάλλειν τοὺς δεσπότας, καὶ 15 ἐν ἀρχαῖς δῆθεν διατάζοντος ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, ἔπειτα βεβαιουῦντος τὰς συκοφαντίας, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ ἀσῆμων κατ' ἐπισήμων ἔδρα τιμῶν ἀξιῶν τοὺς εὖ διαβάλλοντας, τῶν δὲ V. 328 οἴκων πολλοὺς τῶν οἰκητόρων ἀπὸ πρώτης εἰς τρίτην γενεάν D ἐξανέστρεψεν, ἐλπίδι τοῦ τάχιστα τοῖτους ἐκπεσεῖν καὶ ὑπ'

1. καὶ μάλ. A, μάλ. vulg. 2. τοὺς παραθ. A, τοὺς τὰς π. vulg. 3. ναυκλήρους add. ex A. 4. ἐκτιμωθ. A, ἐκτιμηθ. vulg. 12. ἀνιχνεύοντος, ὅπως A, ἀνιχνεύοντας, ὅπως a, ἀνιχνεύοντας ὅσοι vulg. καθυποβάλλοντος A, καθυποβάλλων vulg. 14. διατάζοντος — βεβαιουῦντας vulg. 15. τὰς add. ex A. 16. εὖ διαβάλλοντας] ἐνδιαβ. A, εὐδιαβ. vulg.

emissent, de singulis duo numismata solverent, maxime Cycladas duodecim insulas incolentes. nonum: qui ad maris, minoris maxime Asiae, litora habitarent, neque ex agrorum suorum fructibus victum perciperent, invitos praedia, quae aliis eripuerat, quanti ab eo aestimata essent, emere praecepit. decimum: collectis in unum insignioribus Cpoleos naucleris, unicuique duodecim auri libras dedit, ea lege, ut in singula numismata quatuor ceratia in foenus penderent, ac nihiloscies consueta navigiorum vectigalia reddere cogerentur. ista ex multis pauca compendio in medium protuli, ex quibus varias eius ad omne rapinae atque iniustitiae genus demonstrarem. quas enim in imperatrice urbe summi, medii atque infimi loci hominibus iniurias intulit, plures sunt, quam ut perscribi possint, dum ipse videlicet perquireret, quomodo unusquisque domi viveret, servosque ad calumnias in dominos struendas impelleret, qui quidem initio criminationes in dubium allatas in dubium revocare simulans, eas postea comprobabat atque confirmabat, idque praecipue in ignobilibus adversus illustres viros admittebat, homines ad deferendum idoneos praemiis atque honoribus afficiens. praeterea patresfamilias quamplurimos a prima ad tertiam generationem domibus exturbavit, spe

αὐτοῦ κληρονομηθῆναι. ἄξιον δέ τι καὶ ἡδύσματος ἢ παραδείγματος ἔνεκα μνησθῆναι καὶ τούτου. κηρουλλάριός τις ἦ ἐν τῇ φόρῃ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων ἀνευδεής. τοῦτον μεταπελάμενος ὁ παμφάγος φησί· θές τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τῆς φαλῆς μου, καὶ ὁμοσόν μοι τό, πόσος σοι χρυσός ἐστι; ἰεῖ μικρὸν ὡς ἀνάξιος δῆθεν παραιτούμενος, ἐβιάσθη τοῦτο καὶ αὐτοῦ ποιῆσαι, καὶ λίτρας ἑκατὸν ἐξαιρεῖν ἔχειν. καὶ τοῦ

P. 413 κατὰ τὴν ὥραν προσέταξεν ἐνεχθῆναι, φήσας· σὺ τί χρεῖω ἔχεις περισπασμοῦ; συναρίστησόν μοι, καὶ ἄρον νομίματα ἑκατόν, καὶ πορεύου ἀρχοῦμενος.

A. M. 6303 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος τὰς κατὰ Χριστιανῶν ἐπέτα-
 νεν ἐποψίας ἀθέτους ἐξαγορασμοὺς παντοίων ἀλόγων, βοσκ-
 μαίων τε καὶ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε καὶ ζημίας τῶν
 ἐν τέλει λογισμοὺς ἐν πλοίοις, ὃ πᾶσι νομοθετῶν τὸ μὴ τα-
 ζεῖν, καὶ ἄλλας μυρίας κακῶν ἐπινοίας, ὧν ἡ κατὰ μέρος
 Βίοστορία φορτικῇ τοῖς ἐπιτετημημένα ζητοῦσι πέφυκε μανθῶσα
 τὰ πράγματα. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἡμέρ-
 τρίτῃ, σπασόμενός τις ἀφανῆς ἐν σχήματι μοναχοῦ ἕξτος ἡ-
 νὸς τῶν στρατευομένων, εἰσέδραμεν ἐν τῷ παλατίῳ Νικηφό-
 ρον ἀνελεῖν ζητῶν. τῶν δὲ περιεστῶτων δύο διατρεχόντων

1. καὶ add. ex A. 4. ἐπὶ A, κατὰ vulg. 11. τὰς A, τῆς
 vulg. ἐπινοίας A add. post Χριστ. 12. ἐπαγορ. A. 13.
 τινός A, τινῶν vulg. 20. δὲ add. ex A.

fretus, quo citius ruerent, eo citius illorum haereditates ad se de-
 venturas. id vero etiam dignum est quod memoriae tradam, tam
 voluptati, quam utili exemplo futurum. agebat in foro cereorum qui-
 dam venditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. cum
 ad se accersitum helluo ille pecuniarum sic alloquitur: apposita ca-
 pituli meo manu, iura quanta tibi sit auri copia. is tanquam indignus
 manum extendere recusans et exequi compulsus, centum auri libras
 possidere fassus est, quas imperator quantocius proferri cum iussisset,
 quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? prande mecum, et ac-
 ceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

A. C. 803 Hoc anno Nicephorus, qui lege sancita foenora exercenda prohibuit, solitas sibi at deo invisas Christianorum inspectiones, bonorum omnium et animalium, pabulorum, et fructuum iniquas proscriptiones, usuras de navigiis captatas, aliaque mala infinita prorogavit in peias, quorum narratio ex parte instituta molesta iis sit futura, qui res gestas compendio cognoscere student. mensis autem Octobris die primo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus monastico habitu tectus, educto e cuiuspiam militis latere gladio in palatium irruit, Nicephoro mortem inferre meditatus. astantium autem duos eum inse-

καὶ ἐπιδραμόντων αὐτῷ, δεινῶς ἐπλήγησαν ὑπ' αὐτοῦ. συλ-
ληφθεῖς δὲ καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖς, δαιμονῶν προεφασίσατο,
μηδένα συκοφαντήσας. ὁ δὲ τοῦτον ἐν τῷ ξύλῳ κυτησφαλί-
σατο σὺν τοῖς πάσχουσι, καὶ πολλοὶ ἐντεῦθεν οἰωνίσαντο με-
γάλου κακοῦ σημεῖον εἶναι τοῦτο τοῖς τε κρατοῦσι καὶ τοῖς C
ὑπὸ χεῖρα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου γέγο-
νεν. τῶν δὲ Μανιχαίων, τῶν νῦν Παυλικιανῶν καλουμένων,
καὶ Ἀθιγγάνων τῶν κατὰ Φρυγίαν καὶ Λυκαονίαν, ἀγχιγει-
τόνων αὐτοῦ, φίλος ἦν διάπυρος, χρησιμοῖς καὶ τελεταῖς αὐ-
τῶν ἐπιχαίρων, ἐν οἷς ὅταν Βαρδάνης ὁ πατρίκιος ἐπανέστη
αὐτῷ, τοῖτους προσκαλεσάμενος, ταῖς αὐτῶν μαγγανείαις τοῦ-
τον ὑπέταξεν. ταῦρον γὰρ ἐν τινι λάκκῳ ἐν σιδηρῷ πύλῳ ἐκ
τῶν κεράτων προσδήσας εἰς γῆν νενευκίτα, οὕτω μνκώμενον
καὶ ἐέλυσπώμενον ἀποκτανθῆναι πεποίηκεν, τὴν δὲ τοῦτον D
5 ἐσθῆτα ἐκ μύλωνι ἀλῆσας ἀντιστρόφως, καὶ ἐπαοιδίαις χρη-
σάμενος νίκην ἤρατο, παραχωρήσαντος τοῦ Θεοῦ διὰ πλῆθος
ἀμαρτιῶν ἡμῶν· οὗτοι χώραν ἔλαβον ἐπὶ τῆς βυσιλείας αὐ-
τοῦ ἀπόβως πολιτεύεσθαι, καὶ πολλοὶ τῶν κουφοτέρων ταῖς
ἀθεμίτοις αὐτῶν διεφθάρησαν δόξαις, ἐν δὲ τῷ Ἑξακιοτίῳ

3. μηδένα A. μηδέ τινα vulg.

4. ἐντεῦθεν] λοιπὸν A. 6.

καὶ ἐπὶ τοῦ A, ἐπὶ τοῦ vulg.

7. καλουμένων A, λεγομ. vulg.

13. ἐν σιδηροπάλῳ A.

14. ὑλυσπώμενον A, ἰλυοσπώμενον
vulg.

quentes ac retinere contententes graviter vulneravit. comprehensus
itaque, et tormentis examinatus, nullo criminis auctore vel conscio
accusato, a daemone torqueri se sinxit. imperator virum pedicis li-
gneis, una cum iis, qui a daemone exagitantur, arctari iussit, quod
gravis mali tam imperantibus quam subdito cuique impendentis por-
tentum dari, quale impii Nestorii temporibus visum, augurati sunt.
porro Manichaeorum, quos nunc Paulicianos dicimus, et Athinganorum
ex Phrygia et Lycaonia iuxta patriam suam erumpentium apicis totus
eorum cupidine flagrans extitit, et eorum vaticiniis et superstitionibus
omnino deditus; iis enim accitis, cum Bardanius patricius seditionem
movit, eorum praestigiis usus hominem in se rebellantem prostravit.
taurum siquidem in foveam demissum, et in terram capite procli-
veni, cornibus ad palum ferreum alligatis, eo pacto mugientem et in
luto voluntatem se occidi paravit, eiusdemque Bardanii veste sub
mola in retroactum gyrum contorta conteri praecipiens, ac simul in-
cantamenta effutens, deo ita permittente, ob innumerum peccatorum
nostrorum numerum, victoriam retulit. quamobrem sub eius impe-
rium Manichaeis istis libere cum aliis vivendi et civitatis iure citra
metum utendi facultas data, ex quo multos levioris ingenii homines
nefariis eorum opinionibus depravari contigit. fuit tum in Hexacio-

ψευδοσημίτης τις Νικόλαος τούνομα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ γε-
 νότες ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῶν σεπτιῶν κί-
 νων ἐβλασφήμουν, ὧν ἀντεποιεῖτο Νικηφόρος. καὶ ἔλκει τὸ
 P. 414
 V. 329 κατ' αὐτῶν ἐγκυλίων ἡγυρακτῆθῃ, τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχθρι-
 νουσι σφόδρα συχαίρων, ἐπιτωθάζων παντὶ Χριστιανῷ φ-
 λοῦντι τὸν πλησίον, ὡς ἀνατροπεὺς τῶν Θεῶν ἐντολῶν, καὶ
 διὰ σπουδῆς ἦν αὐτῷ δίκαις ἀλόγους καὶ εὐλόγους παντὶ Χρ-
 στιανῷ κινεῖν ἐν τῷ κολαστηρίῳ τῆς Μαγναύρας, πρὸς τὴν
 μηδένα σχολάζειν κατὰ τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ. τοὺς στρατι-
 οτικούς ἄρχοντας δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις καὶ κλη-
 ρικοῖς ἐκέλευσεν καταγομένους ἀψθεντικῶς ἐν τοῖς ἐπισκοπεί-
 οις καὶ μοναστηρίοις, καὶ καταχρῆσθαι τὰ αὐτῶν. τοὺς αἰ-
 B αἰῶνος ἀναθεμένους τῷ Θεῷ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ σκευῇ ἔφερα,
 καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερά κοινουῦσθαι ἄξιον ἐδογματίσκειν, ἐκ
 Ἰούδας τὸ δεσποτικὸν μῦθον. τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς ἔπα-
 τας ὡς ἀκυβερνήτους ἐμέμφετο, καθόλου τὴν πρόνοιαν ἀπει-
 ρῶν, καὶ μηδένα λέγων γίνεσθαι τοῦ κρατοῦντος δυνατῆ-
 ρον, εἰ βούλοιο ὁ κρατῶν ἐντρεχῶς ἄρχειν. ἀλλ' ἐματαιώθη
 ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ ὁ Θεόκτατος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ
 μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἐγίω

13. αὐτῶν A f, αὐτὰ vulg.
add. ex A.

14. σκευῇ add. ex A.

21. ἐγίω

nio Nicolaus quidam, eremitae nomen falso sibi arrogans, et quidam
 eiusdem vitae participes, adversus rectam fidem et venerandas imagi-
 nes blasphemias evomere assueti. istos sibi devincire, pontificem vero
 Nicephorum reliquosque vitam suam ad dei placitum conformantes
 affligere studebat. saepius enim his illos incusantibus succensus,
 cum ex adverso mutuas ad invicem foventes inimicitias amplecteretur.
 et diligentes invicem conviciis morderet: usque erat divinatorum man-
 datorum acerrimus oppugnator, in id toto studio raptus, ut, litibus
 per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnaurae carnificina intes-
 tatis, neminem impietatibus suis dignoscendis attendere permetteret.
 militares proceres episcopis et clericis herili iure episcopatibus et
 monasteriis abductis, in servorum modum uti eorumque bonis abuti
 iussit. eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quaeque vasa
 deo devota consecrasset, ipse vituperiis incessabat, et quae antea
 possideret ecclesia communibus usibus deputanda, prout Iudas domi-
 nicum unguentum, deblaterabat. ad haec qui praecesserunt impera-
 tores, cum rerum gerendarum imperitos, moderantia in universum sub-
 lata, accusabat, affirmans neminem principe potentiorum esse, modo
 caute atque strenue is imperium gerat, sed homo divinae iustitiae vi-

νηστειῶν ὑπαντηθέντες οἱ Σαρακηνοὶ εἰς Εὐχαΐτα Ἄβοντι στρατηγῷ τῶν Ἀρμενιακῶν σὺν τῇ ῥόγῃ τοῦ θέματος, ταύτην C ἀφείλατο σὺν πολλῷ πλήθει λαοῦ. τάλαντα δὲ ἦν ἰγ' γινόμενα λίτραι χλῖαι τριακόσιαι· καὶ οὐδ' οὕτως [μὴ παιδευθεῖς] ἠλέγητο Νικηφόρος τῆς πλεονεξίας παύσασθαι. ἐπὶ τοσούτοις οὖν σημείοις ὁ νέος Ἀχαάβ μὴ παιδευθεῖς, ὁ Φαλάριδος καὶ Μίδου ἀπληστοτέρως, κατὰ Βουλγάρων παρατάττεται ἅμα Σταυρακίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τῇ τοῦ Μαΐου μηνὸς * τῆς βυσιλίδος ἑξιών, ἐκέλευσεν Νικήτην πατρικίῳ καὶ γενικῷ λογοθέτῃ τὰ δημόσια τέλη τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων ἀναβιβάσαι καὶ ὀκτῶ ἐτῶν ὀπισθοτελείας τοὺς τῶν ἀρχόντων ἀπαιτηθῆναι οἴκους. καὶ ἦν θρηῆνος μέγας. ἐγκα- D λούμενος δὲ ὑπὸ τινος γνησίου αὐτοῦ θεράποντος, Θεοδοσίου φημί, τοῦ Σαλιβαρά πατρικίου ὄντος, ὅτι πάντες καταβοῶσιν 5 ἡμῶν, δέσποτα, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ πάντες ἐπιχαρήσονται τῇ πτώσει ἡμῶν· ἔφη πρὸς αὐτόν· εἰ ὁ θεὸς σκληρύνων ἐσκληρώσεν τὴν καρδίαν μου, ὡς τοῦ Φαραώ, τί ἀγαθὸν ἔσται τοῖς ὑπὸ τὴν χεῖρά μου; παρὰ Νικηφόρου, Θεοδόσιε, μὴ ἐκ-

1. Εὐχαΐτα A, Εὐχαΐταν vulg.	2. ταύτην A, αὐτήν vulg.
3. γινόμενα A, γινόμεναι vulg.	4. μὴ παιδευθεῖς om. A.
8. Μίδου A, Μήδων vulg.	9. numerus diei in nullo cod. legitur.
13. αὐτοῦ om. A.	14. Σαλιβ. A, Σαλλιβ. vulg.
15. ἐπιχαρ. A, χαρ. vulg.	16. εἰ add. ex A.
	17. ὡς τοῦ Φαραῶ add. ex A.

clima in hisce suis vanis commentis deceptus est. mense porro Februario indictionis eiusdem quartae, primo quadragesimae sabbato, Saraceni Leoni Armeniacorum duci militum suorum stipendia secum vehenti ad Euchaïtam obviam facti, cuncta cum exercitus parte in potestatem suam mittunt. erant autem talenta tredecim libras mille et trecentas conficientia. at ne quidem sic castigatus ab avaritiae libidine ut respisceret Nicephorus commoveri potuit. tantis etiam signis haud eruditus novus ille Achab, Phalarim et Midam divitiarum cupidine superans, adversus Bulgaros una cum Stauracio filio exercitum parat, et mensis Maii die * imperante urbe profectus, Nicetae patricio et generali logothetae mandavit, publicos ecclesiarum et monasteriorum census augetet, et in octo sequentes annos pensionem a procerum domibus exigeret, quod gravi communique luctui causam dedit. a quodam autem fideli suo famulo, Theodosio, inquam, Sallibaræ filio, viro patricio, reprehensus est ac monitus verbis istiusmodi: omnes aduersum nos vociferantur, inquit, domine, et si quid aduersi nobis acciderit, omnes casu nostro laetabuntur. Nicephorus respondit: deus qui corda hominum indurat, meum pariter induravit, ut Pharaonis: quid boni in subditos meus a Nicephoro profuere potest,

δέχου πλὴν τῶν ὀρωμένων σοι. ταῦτα κύριος οἶδεν. αὐτὸς ἐπι-
 ζώσῃ φωνῇ ἀκήκοα παρὰ Θεοδοσίου. ἐπισυναΐξας δὲ τὰ στρα-
 P. 415 τεύματα, οὐ μόνον ἐκ Θράκης, ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ αὐτῶν ἡ-
 μάτων, πένητίας τε πολλοὺς ἰδίους ὄψωνίους, σφενδάνας καὶ
 ῥαβδοὺς ὀπλισμένους, βλασφημοῦντας ἅμα τοῖς στρατιώταις
 ἤλασεν κατὰ Βουλγάρων. Κροῦμμος δὲ τὰ πλήθη φοβηθεὶς
 ὄντων αὐτῶν ἐν Μαρκέλλαις, ἤγειτο εἰρήνην. ὁ δὲ τὰς α-
 κείαις κακοβουλίαις καὶ ταῖς τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ συμβου-
 λων εἰσηγήσει διευκολύθη, καὶ μετὰ πολλὰς περιεργασίας ἐπι-
 αβύτων τόπων ῥησποκινδύνως ὁ Θρασύδειλος εἰσέρχεται κατὰ
 Βουλγαρίαν τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνός (κυριῶς ἦν ἐπιπύ-
 παρολέθριος), συχνῶς ἐπιφθεγγόμενος, τό, τίς πορεύσεται κα-
 V. 330 ἀπατήσῃ τὸν Ἀχάβ; λέγων, ὅτι κἄν ὁ θεὸς κἄν ὁ ἀπα-
 B μνος ἔλκῃ ἅπαντα. πρὸ δὲ τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, Βυζάντιον
 ὁ τούτου ἐπιστήθιος οἰκίτης πρὸς Κροῦμμον ἀπὸ Μαρκέλλαις
 προσέφυγεν, συναρπάσας ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ χρυσοῦν λίπε-
 ἰκνάν, πολλοὶ δὲ τὴν τούτου φυγὴν ἐπὶ κακῇ Νικηφόρου
 οἰωνίσαντο. ἐπὶ δὲ τρισὶν ἡμέραις μετὰ τὰς πρώτας συμβου-
 λὰς δόξας κατενοδοῦσθαι, οὐ τῷ κατενοδοῦντι θεῷ τὰ τῆς

1. πλὴν A, παρὰ vulg. αὐτὸς ἐγὼ A, ταῦτα vulg. 2. πρὸ
 ἀκήκοα e add. ὁ συγγραφομένος. 13. ἀπατήσῃ A, ἀπατήσῃ
 vulg. 14. ἔλκῃ A, ἔλκει vulg. ἅπαντα] ἄνοστα τῆς
 17. Νικηφόρου vulg.

Theodosi? ne praeter ea, quae experiris, aliud quippiam expecta-
 ista dominus novit. ista viva voce referentem Theodosium audi-
 igitur copiis non solum ex Thracia, sed ex ulterioribus etiam pro-
 vinciciis in unum collectis, multisque pauperibus eo adactis, ut propriis
 stipendiis militarent fundis et baculis armati, ex quo diris omnibus
 eum, et una exercitum eius universum devovebant, adversus Bulgarios
 contendit. at cum populares illae turbae Marcellas advenissent, er-
 timuit Crummus, et de pace tractare molitus est, sed Nicephorus tam
 proprii consilii pravitate, quam eiusdem secum sensus consiliariorum
 suggestionibus impeditus, tractatum recusavit, tandemque post variis
 per invia loca circuitus, post expositum periculo exercitum thra-
 timidus mensis Iulii die vicesimo, Bulgariam ingreditur, sub caenis
 perniciosissimum exortum; istud autem frequenter insonabat: qui
 ibit et decipiet Achab? sive deus etenim, sive oppositus hostis,
 cuncta trahit et regit. prius autem quam in Bulgariam penetraret,
 Byzantium famulus eius intimus imperatoria veste et auri libris cen-
 tum secum sublatis, a Marcellis ad Crummum profugit, quam dome-
 stici fugam plurimi in sinistrum omen interpretati sunt. post dies
 vero tres et conflictus primos leviores, cum fortunam in vota conspi-
 rantem secum trahere videretur, haud prosperitatis auctori deo victo-

ἴκης ἐπέγραφεν, ἀλλὰ Σταυρακίον μόνου τὴν εὐτυχίαν καὶ ὕβουλίαν ἐκήρυττεν, καὶ τοῖς κωλύουσι τὴν εἴσοδον ἄρχουσι πεῖλει. ἄλογα δὲ ζῶα καὶ βρέφη καὶ πῦσαν ἡλικίαν ἀνηεῶς φονεύεσθαι προσέταξεν, καὶ τὰ τῶν ὁμοφύλων νεκρὰ C τῶματα ἄταφα εἶασεν μόνης ἐπιμελούμενος τῆς τῶν σκύλων τυλλογῆς, κλειθρα δὲ καὶ σφραγίδας τοῖς τοῦ Κρούμμου ταμείοις ἐπιθεῖς, ὡς ἴδια λοιπὸν ἠσφαλίσατο. ὧτα γοῦν καὶ ἕτερα μέλη Χριστιανῶν ἀψαμένων τῶν σκύλων ἀπέτεμεν, καὶ τὴν λεγομένην αὐλὴν τοῦ Κρούμμου ἐνέπηρσεν, ἐκείνου σφόδρα ταπεινουμένου καὶ δηλοῦντος, ὅτι ἰδοῦ, νενίκηκας. λάβε οὖν, εἴτι σοι ἄριστόν ἐστι, καὶ ἐξέλθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ τῆς εἰρήνης ἐχθρὸς ταύτην οὐ προσήκατο, ἐφ' οἷς καὶ χαλεπήνας ἐκεῖνος, τὴς τῆς χώρας εἰσόδους καὶ ἐξόδους περιπεφραγμένους ξυλίνοις ὄχυρώμασι, πέμψας κατησφαλίσατο. Νικηφόρος δὲ D τοῦτο γνοὺς, εὐθέως, ὡς ἐμβρόντητος, ὅ,τι πράξοι, ἠγγόει περὶ αὐτῶν. καὶ τοῖς συνοῦσι τὰ τῆς ἀπωλείας ἔλεγεν, ὅτι κἄν περρωτοὶ γενώμεθα, μηδεὶς ἐλπίσῃ διαφυγεῖν τὸν ὕλεθρον. ταῦτα δὲ ἦν ἐφ' ἡμέρας δύο, πέμπτην καὶ παρασκευὴν, τὰ μηχανήματα. καὶ τῇ νυκτι τοῦ σιββᾶτου τύραχοι καὶ ὄχλοι 10 ἐνόπλων περὶ Νικηφόρον καὶ τοὺς σὺν αὐτῶν ἀκουόμεναι παρὰ τῆς πόλεως ἐξενέφωσαν, πρὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐπελάθον-

5. εἶασεν A, εἶασας vulg. 7. καὶ ἔτ. A, καὶ τὰ ἔτ. vulg. 10. ἰδοῦ add. ex A. 19. ὄχλοι A, ὄχλων vulg. 21. ἐλθ. A.

rae successum ascripsit, sed Stauracii solius felicitatem ac providentiam laudavit, et iis, qui ingressum in Bulgariam dissuadebant, poenas comminatus est. porro animalia ratione carentia, et ipsos infantes neci crudeliter tradi mandavit, et relictis civium suorum cadaveribus insepultis, solam congerendorum spoliolorum curam suscepit. claustris et sigillis Crummi conclavia velut propria communiit, eorum qui praedam attigissent aures et membra praescidit, Crummi aulam ita dictam incendit. is animo fractus, demissis verbis Nicephoro significat: quoniam vicisti, tolle quod tibi placitum est, et discede cum pace. is pacis inimicus, pacem non admisit, quo Crummus exasperatus, regionis aditus et exitus ligneis septis in muri modum communiit. quod cum rescisset Nicephorus, subito terrore quasi fulmine ictus, provinciam circumibat, et quod moliretur opus haerebat. cladem itaque praesagiens suis dixit: nullus periculum evadere, nisi volucres fiamus, sperare valet. hini dies feria nimirum quinta et sexta in haec machinamenta insumpti. nocte vero, quae sabbatum praecessit, graves tumultus et armatorum hominum motus circa Nicephorum et eius milites auditi cunctorum animos in terrorem et anxietatem coniecerunt, mox sub crepusculum impetu facto in Nicephori et

τες οἱ βάρβαροι κατὰ τῆς Νικηφόρου σκηνῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μεγιστάνων ἀναιροῦσιν αὐτὸν οἰκτρῶς, ἐν οἷς ἦν καὶ P. 416 Ἀέτιος πατρίκιος, καὶ Πέτρος πατρίκιος, καὶ Σισίνιος πατρίκιος ὁ Τριφυλλῆς, καὶ Θεοδόσιος πατρίκιος, ὁ Σαλιβάρης, ὁ πολλὸν λυπήσας καὶ κακῶς ἐνδειξάμενος τῇ μακαρίᾳ Εἰρηῇ, καὶ ὁ ἑπαρχὸς πατρίκιος, καὶ Ῥωμαῖος πατρίκιος, καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, καὶ ἕτεροι πολλοὶ πρωτοσπαθάριοι, πεσπυθῆριοι, καὶ τῶν ταγματῶν ἄρχοντες, ὁ τε τοῦ ἔξκουβίτου δομέστικος, καὶ ὁ δρογγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλης, καὶ ὁ τῆς Θράκης στρατηγός, καὶ πολλοὶ ἄρχοντες τῶν θεμάτων ἐν Βασιλείᾳ λαοῖς, πᾶσά τε ἡ τῶν Χριστιανῶν καλλονὴ διεφθάρη, τὰ τε ὄπλα πάντα ἀπόλοντο, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκεπῆ. καὶ δὲ τῆς τοιαύτης ἡμέρας ἀκαλλῆ ῥήματα μὴ γένοιτο Χριστιανοῖς ἰδεῖν ἔτι, ὡς πάντα θρήνου ἐπέκεινα. ταῦτα δὲ γέγονε τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτικῶν τεταρτῆ. τῆ δὲ Νικηφόρου κεφαλὴν ἐκκόψας ὁ Κροῦμμος, ἐκρέμασεν ἐν ξύλου ἡμέρας ἰκανάς, εἰς ἐπίδειξιν τῶν ἐρχομένων εἰς αὐτῶν ἐθνῶν καὶ αἰσχύνῃ. μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν αὐτὴν, καὶ γεμῶσας τὸ ὄστουν, ἄργυρόν τε ἐνδύσας ἔξωθεν, πίπτει εἰς αὐτὸ τοὺς τῶν Σκλαβίνων ἄρχοντας ἐποίησεν ἐγκαυχάμενος.

1. τῆς A, τοῦ vulg. 2. ἦν add. ex A. 8. ὁ τε τοῦ ἔξκουβίτου A, καὶ τῶν ἔξκουβίτων vulg. 9. βίγλης A, βίγλας vulg.
 11. ἡ τῶν Χρ. A, τῶν Χρ. ἡ vulg. 14. fort. παντός. 16. ἐλικόψ. A. 19. τὸ add. ex A. 20. αὐτὸ A, αὐτὴν vulg.

optimatum eius tentoria, ipsos miserabiliter obtruncarunt, inter quos Aetius patricius, Petrus patricius, Sisinnius Triphyllius patricius, Theodosius patricius, Salibaras dictus, qui multis aerumnis et malis illatis beatam Irenem afflixit, praefectus quoque etiam ipse patricius, Romanus patricius et orientalium dux, et alii plurimi protospatharii, spatharii, agminum ductores, excubitorum domesticus, exploratorum sive imperatoriae vigiliae drugarius, Thraciae dux, multi praeterea thematum proceres et officiales, cum innumera militum plebe, adeo ut Christianorum decor omnis et splendor eo die prostratus fuerit et omnino extinctus, armaque pariter universa et imperatoris supellex omnis perierit. incompositum sane istius diei relatum, ceu qui luctum et querelas omnes exsuperet, absit ut Christiani iterum alibi oculis prospiciant. contigerunt ista mensis Iulii die vicesimo quinto iudictione quarta. Crummus autem amputatum Nicephori caput, adventantibus ad se variis nationibus, ostentandum per dies multos in Romanorum dedecus et vituperium in ligno suspendit. postmodum vero illud suspendio revulsum, carnibus nudatum, et argento tectum, compotaturis Sclavinorum principibus in poculum gloriabuudus exor-

πολλῶν δὲ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γενομένων, καὶ V. 331
 Θρήνου ἀκατασκέτου ὄντος, ἡ τούτου σφαγὴ πολλῶν παραμυ-
 θία γέγονεν. τὸν δὲ τρόπον τῆς τούτου σφαγῆς οὐδεὶς τῶν
 περισωθέντων ἀκριβῶς ἐξηγήσατο. φασὶ γὰρ τινες, ὅτι καὶ
 Χριστιανοὶ πεσόντα τοῦτον ἐπέτρωσαν. οἱ δὲ γυναικώδεις
 τῶν ἀνδρῶν οἰκέται αὐτοῦ, οἷς καὶ συνεννάζετο, οἱ μὲν τῷ
 τῆς σούδας πυρὶ, οἱ δὲ τοῖς ξίφεσιν ὄλοντο σὺν αὐτῷ. του-
 του τῆς ἀρχῆς Χριστιανοὶ βαρύτεραν οὐδενὶ χρόνῳ ἠτύχησαν.
 πάντα γὰρ ἐν πλεονεξίαις καὶ ἀκολασίαις καὶ βαρβαρικαῖς
 ὠμότησιν ὑπερηκόντισεν τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντας, περὶ ὧν
 ὧν κατὰ μέρος διεξιέναι καὶ τοῖς μετέπειτα δύσπιστον καὶ
 ἡμῖν ἐργῶδες, πλὴν ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα πρόδηλον,
 κατὰ τὴν παροιμίαν. τιτρώσκειται δὲ καὶ Σταυράκιος παῖς
 αὐτοῦ καιρίως κατὰ τοῦ σπονδύλου τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ μό-
 υλις τῆς μάχης ἐξῆλθεν ζῶν, καὶ κατέλαβεν τὴν Ἀδριανούπο-
 λιν δεινῶς ὑπὸ τῆς πληγῆς κολαφιζόμενος. Στέφανος δὲ πα-
 τρῆσιος καὶ δομέστικος τῶν σχολῶν συμπάρωντος καὶ Θεοκτί-
 στου μαγίστρου ἀνηγόρευσαν Σταυράκιον αὐτοκράτορα, καὶ
 διελέχθη τῷ περισωθέντι λαῷ κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ
 ἰοσφύδρα ἠδύνθησαν, Μιχαὴλ δὲ κουροπαλάτης ἀβλαβῆς πε- P. 417

4. περισωθ. A, παρασ. vulg. 6. καὶ add. ex A. 7. τοῖς
 add. ex A. 14. καιρίως A, κυρίως vulg. 18. ἀνηγόρευσαν
 A, ἀνηγόρευσεν vulg.

mavit. innumeris viduis et orphanis uno die factis, luctuique intole-
 rabili totum imperium obtinenti, sola eius mors medelae pariter et
 solatio fuit. caedis eius modum nullus qui e praelio evasit incolumis
 enarrare potuit. quidam etenim cadentem a Christianis petrarum
 cumulo obrutum referunt. effoeminati autem eius ministri evirati,
 cum quibus ipse concumbebat, partim valli incendio consumpti, partim
 ense iugulati, una cum eo interierunt. nullum certe tempus
 Christianis calamitosius hoc Nicephori imperio extitit, adeo ut cru-
 delissimos quosque antecessores suos avaritia, libidine et bar-
 barica prorsus saevitia superarit, quorum singula enarraturus si
 percurrerim, posteris incredibilis, nobis autem onerosa suscipere-
 tur historia; verum ex fimbria et limbo panni contextus totus di-
 gnoscitur, quod vulgare fert proverbium. ad spondylorum autem
 dextram partem letale vulnus accepit filius Nicephori Stauracius, vix-
 que vivus conflictu ereptus plagae doloribus vehementer exagitatus
 Adrianopolim pervenit. porro Stephanus patricius et scholarum do-
 mesticus, Theoctisto magistro praesente, Stauracium imperatorem de-
 claravit, et de patris eius imperandi ratione ad exercitus reliquias,
 quae se fuga leto subriperant, orationem habuit, quem illi laetis
 animis exceperunt. Michael porro curopalates salvus e praelio re-

P. 417 ρισωθεῖς, πολλὰ παρεκλήθη ὑπὸ τῶν φίλων ἀναγορευθῆναι βασιλεὺς, καὶ οὐ κατεδέξατο διὰ τοὺς πρὸς Νικηφόρον ἕως καὶ Σταυράκιον. τούτῳ Στέφανος δομέστικος ἀντιτίκει ἑπὶ τῆς ζωῆς Σταυρακίου. Θεόκτιστος δὲ ὁ μάγιστρος συνέχεν περὶ τῆς βασιλείας Μιχαῆλ. Σταυράκιος δὲ δι' ἐπιαιμορραγήσας ἀμέτρως κατεξηράνθη μηρὸς καὶ σκέλη φρεσίνος ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ. τούτῳ Νικηφόρος ὁ πατριάρχης πάνυ προκειμένος συνεβούλευεν ἐξιλεώσασθαι τὸν θεῶν, καὶ τοὺς πλεονεκτηθέντας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παραμυθῆσθαι πρὸς ὃν ὁ τῆς πατρικῆς γνώμης γνήσιος κληρονόμος ἔληθεν. Βμὴ δύνασθαι πλείω τριῶν ταλάντων ἀποδοῦναι. ταῦτα ἔην μικρὸν μῦθον τῶν ἐκείνου ἀδικιῶν. πλὴν καὶ περὶ τούτων ὄνει, ζῆσαι καταδοκῶν. ἄσπονδον δὲ ἔχων πατρικὴν γῆμην συχνότερον ἀτιμίαις ἔβαλλεν Θεόκτιστον μάγιστρον καὶ Στέφανον δομέστικον καὶ Μιχαῆλ κουροπαλάτην, ἀποστρεφόμενος πάντη καὶ Προκοπίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, ὡς ἐπιβουλεύσασαν αὐτῷ ταῖς Θεοφανῶ τῆς ἀγούστης ἐπιβουλαῖς. αὐτίκα γὰρ ἡ τάλαινα κατὰ μίμησιν τῆς ἀγίας Εἰρήνης κατετίθειν ἤλπιζε τῆς βασιλείας ἅπαις οὕσα. ὁ δὲ Σταυράκιος Κάινιάτως ἑαυτὸν ὄρων διακείμενον τῇ γαμετῇ τὴν βασιλείαν

7. ὁ πατριάρχης σφόδρα πρ. A.
 ἦν μικρὸν A, ἦν τὸ μ. vulg.
 λαῖς, suprascr. ὑποβολαῖς A.

9. ὑπὸ A, παρὰ vulg. 12.
 17. τῆς add. ex A. ἐπιβου-
 18. τῆς μακαρίας Εἰρ. A.

dux, imperatorem salutari se permetteret, plurimum ab amicis rogatus, ob sacramenta Nicephoro et Stauracio a se data, potestatem oblatam recusavit. huic etiam melioris valetudinis a Stauracio recipiendae spe fretus Stephanus domesticus fortiter obsistebat, eidem vero Michaeli imperium conferendum sollicitè curabat Theoctistus magister. Stauracio autem sanguinem cum urina emittenti, femora atque crura ita extabuerunt, ut lectica in urbem sit invectus. huic patriarcha Nicephorus bene affectus deum placaret, et patris eius rapinis oppressos consolaretur ac levaret, consulebat, ad quem paternae sententiae legitimus successor, se non amplius quam tria talenta restituere posse retulit, quae iniustorum eius raptorum minima pars erant, quam tamen filius quasi de vita securus reddere conctabatur. patrumque insuper morum imitator redditus, cum animo inimicitias reconciliando prorsus aversum se exhiberet, Theoctistum magistrum, Stephanum domesticum et Michaellem curopalatem saepius contumeliis affecit, Procopiam quoque sororem vehementer aversabatur, quasi Theophanone angusta ita suadente sibi parasset insidias. infelix enim haec foemina beatae Irenae exemplo, continuo in spem potiundi imperii venit, cum sine liberis esset. Stauracius vero aegritudine remediis

ἔσπουδαζε περιποιήσασθαι, ἢ δημοκρατίαν ἐγείραι Χριστιανοῖς ἐπὶ τοῖς προλαβουῖσι κακοῖς. ἐφ' ᾧ πτοηθέντες Νικηφόρος ὁ πατριάρχης καὶ ὁ Θεόκτιστος μάγιστρος καὶ Στέφανος δομέστικος ἐκ πολλῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν ἀλλήλοις καὶ Μιχαὴλ κουροπαλάτης ἦλθον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτης Ἰνδικτιῶνος. τῇ δὲ ἑσπέρα τῆς πρώτης τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος Σταυράκιος Στέφανον δομέστικον ἐπηρώτα, πῶς ἂν δυνηθεῖν ἀγαγεῖν Μιχαὴλ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐκτυφλωῖαι αὐτόν; οὗτοῦ δὲ φήσαντος ἀδύνατον εἶναι τοῦτο ταύτῃ τῇ ὥρᾳ διὰ τὴν D περὶ αὐτὸν δύναμιν, καὶ τὸ τοῦ τόπου ἀσφαλὲς τῆς οἰκίας αὐτοῦ, παρεκάλει μὴ γνωσθῆναί τινι τὰ λεχθέντα. ὁ δὲ λό- V. 332 γοις πειθανοῖς πείσας αὐτὸν ἀμεριμνεῖν, δι' ὅλης νυκτὸς τὰ περιλειφθέντα τῶν ταγματίων στρατεύματα συνήγαγεν ἐν τῷ 15 σκεπαστῷ ἵπποδρόμῳ μετὰ τῶν οἰκείων ἀρχόντων πρὸς τὸ ἀναγορεύσαι τὸν αὐτὸν Μιχαὴλ εἰς βασιλέα. καὶ ἐλθούσης πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ ὄρθρου ἐν τῷ παλατίῳ, τοῦτον ἀηγόρευσαν βασιλέα, ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται. Νικηφόρος δὲ ὁ πατριάρχης ἔγγραφον ἐξ ἰδιοχείρου παρὰ Μιχαὴλ ἀπήτησεν P. 418

7. Σταυράκιος add. ex A. 8. δυνηθεῖν A, δυνηθῆ vulg. 9. ἐκτυφλ. A, τυφλ. vulg. 10. τοῦ δὲ A, αὐτοῦ δὲ vulg. τοῦτο add. ex A. 11. καὶ τὸ τοῦ A, καὶ τοῦ vulg. 12. ἀμεριμνεῖν A, ἀμεριμνῶν vulg. 13. ἀμεριμνεῖν A, ἀμεριμνῶν vulg. 14. περιλειφθ. A, παραλ. vulg. 17. πάσης om. A.

omnibus superiore cum se iactatum cereret, imperium coniugi comparare, vel in populi potestatem reipublicae totius summam revocare, quae certe praeteritarum, calamitatum fuisset summa, studiis omnibus contendebat: qua re Nicephorus patriarcha et Theoctistus magister, quemadmodum et Michael curopalates in metum adducti, ex inimicitia prius ad invicem exercita in concordiam redierunt circa mensis Septembris exitum indictione quinta. porro mensis Octobris die primo sub vesperam Stauracius Stephanum domesticum ad se accersitum interrogavit, quanam via Michaellem ex sorore sibi levirum oculis quantocius orbandum domo posset extrahere? quod ille quum ob circumstantium vires, tum ob incommodam horae temperatam, tum denique ob munitissimum domus eius situm, haud fieri posse responderet, Stauracius eum deprecatus est, ne ista ulli revelaret. ille verbis ad suadendum compositis a cura huiusmodi alienum esse rogat, mox per totam noctem in tectis Hippodromi locis collectis residuorum agminum reliquiis, eorum duces Michaellem renunciaturos imperatorem illo convocavit. senatus insuper palatinum diluculo conveniens, imperii potestatem ei committendam decrevit, prout sequentibus declarabitur. Nicephorus autem patriarcha cautionem propria

περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ τοῦ ἀναιμίκτους φυλάττει τις χεῖρας ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ περὶ ἱερατικῶν ἀνθρώπων ἢ μοναχῶν, καὶ ὅλων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου, τοῦ μὴ τύπτεσθαι παρ' αὐτοῦ.

A.M. 6304

Ῥωμαίων βασιλέως Μιχαὴλ ἔτος α'.

B Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ β', ἰνδικτιῶνι ε', ἡμέρῃ ἰ. ὄρθ α', Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος κουροπαλάτης ἀνηγορεύθῃ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ὑπὸ πίστεως τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ταγμαίων. Σταυράκιος δὲ τὴν τούτου ἀναγρυσιν ἀκούσας, αὐτίκα τὴν κόμην ἀποκειράμετος, μοναχικῶς περιεβάλετο ἱμάτια διὰ Συμεῶν μοναχοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, πολλὰ τὸν πατριάρχην ἐπιβουόμενος, ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ παλατίῳ πολλὰ Σταυράκιον σὺν τῷ βασιλεὶ Μιχαὴλ καὶ τῇ ἀδελφῇ παρεκάλουν μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ γεγονότι· οὐ γὰρ κατ' ἐπιβουλήν, ἀλλὰ κατ' ἀπόγνωσιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς. ὁ δὲ τῇ πατρικῇ πονηρίᾳ λυττῶν, οὐ προσήκατο εἰπὼν πρὸς αὐτόν, φίλον αὐτοῦ κρείττονα οὐχ εὐρήσεις. ὄρθ δὲ τετάρτῃ τῆς ἡμέρας ἐστέφθη Μιχαὴλ ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐφ' ᾗ κοινὴ ἀγαλλίασις γέγονεν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ πατριάρχῃ χρυσοῦ λίτρας πενήτηκοντα, καὶ τῷ κλήρῳ εἴκοσι πέντε. μεγαλόψυχος γὰρ καὶ ἀφιλάρ-

1. ἀναιμίκτως A.
προζήκατο vulg.

11. περιεβάλετο A, περιεβάλλ. vulg.
18. ὑπὸ A, παρὰ vulg.

16.

manu scriptam a Michaelē exegit, quod ipse rectam fidem defensurus, manusque a Christianorum effundendo sanguine alienas servaturus esset, hominesque ex sacro clericorum ordine, vel monachos, caeterosque omnes in ecclesiasticum catalogum relatos verberibus et iniuriis minime laesurus.

A.C. 804

Romanorum imperatoris Michael annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die secundo indictione quinta, feria hebdomadis quinta, hora prima, Michael piissimus curopalates a senatu et militaribus ordinibus in Hippodromo imperator salutatus. Stauracius autem, imperatoris alterius audita designatione, detonsis illico capillis, monasticum habitum, Symeone monacho eius consanguineo illum conferente, induit, et patriarchae opem, ne sibi deficeret, pluribus interpellavit. patriarcha in palatium profectus, Stauracium ipsum, una cum imperatore et sorore rogantibus, mutuis urgebat precibus, ne insidiis in eius salutem struendis, sed desperato vitae eius statui, quod gestum erat, adscriberet. is paternae nequitiae sectaturus exemplum in rabiem actus, respondit: amicam meliorem me non invenies. quarta vero diei hora in ambone magnae ecclesiae a Nicephoro patriarcha Michael coronatus est, cum maximo civitatis

υρος ὦν πάντα παρεμυθήσατο τοὺς ἐκ τοῦ Νικηφόρου πλο-
νεξίας ἠδικημένους, δωρεαῖς τε τὴν σύγκλητον καὶ τὰ στρατεύ-
ματα ἀνεκτήσατο. τῇ δὲ ιβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐστέφθη Προκοπία
αὐγούστα ἐν τῷ τρικλίῳ τοῦ Αὐγουστέως, καὶ πολλαῖς δωρεαῖς
τὴν σύγκλητον ἐφιλοτιμήσατο. τῶν δὲ ἀναιρεθέντων ἐν Βουλγαρίᾳ D
Θεματικῶν στρατιωτῶν ταῖς γυναίξι πέντε τάλαντα χρυσοῦ
ἔδωρήσατο, τὴν δὲ γαμετὴν τοῦ Σταυρακίου Θεοφανῶ κατε-
πλούτισεν μονάσασαν, καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς οἰκτρῶς ζή-
σαντας ἐπὶ Νικηφόρου, ἐν οἷς καὶ ἐπίσημον οἶκον εἰς μονα-
στήριον, τὰ Ἑβραϊκὰ λεγόμενον, παρέσχεν, ἔνθα Σταυράκιος
ἐτάφη. πάντας δὲ τοὺς πατρικίους καὶ συγκλητικούς, ἀρχιε-
ρεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς, στρατευσομένους τε καὶ πτω-
χοὺς, τοὺς τε κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν καὶ ἐν τοῖς θέμασιν
κατεπλούτισεν, ὥστε τὴν ἄμτρον φιλαργυρίαν Νικηφόρου, δι' P. 419
5 ἦν καὶ κακῶς ὄλετο, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀφανισθῆναι. πρὸς δὲ
τοῖς πολλοῖς καὶ καλλίστοις αὐτοῦ τρόποις εὐσεβῆς καὶ ὀρθοδοξό- V. 333
τατος ὦν, ἐλυπεῖτο ἐπὶ τοῖς ἀποσχίζουσι τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἐν
οἷς δήποτε προφάσει εὐλόγῃ ἢ ἀλόγῃ. πολλὰ τε τὸν ἀγιώτατον
πατριάρχην καὶ τοὺς δυναμένους συντρέχειν τῇ κοινῇ εἰρήνῃ
20 παρακτελῶν οὐκ ἐπαύετο. ἐν οἷς καὶ τὸν Θεόδωρον τὸν ἡγούμενον

2. δωρεαῖς — — ἀνεκτ. om. A. 16. καλλίστοις A, καλοῖς vulg.
20. οἷς καὶ τὸν A, οἷς τὸν vulg.

totius tripudio, ipse vero patriarchae auri libras quinquaginta, clero
viginti quinque donavit. magnificus enim et ab avaritiae labe alienus
cum esset, omnibus, quos Nicephori cupiditas iniuste laeserat, opem
tulit, et senatum militaresque ordines muneribus suis recreavit. men-
sis subinde eiusdem die duodecimo Procopia augustae nomen cum
corona accepit in Augustei triclinio, donaque quam plurima in sena-
tum contulit. occisorum insuper bello Bulgarico e thematibus mili-
tium uxoribus talenta auri quinque largita est. Stauracii etiam con-
iugem Theophanonem in monasterium retrusam facultatibus auxit,
eius quoque consanguineos sub Nicephoro misere viventes ditavit,
eisque inter alia insignem domum, quae Hebraica nuncupabatur, con-
cessit in monasterium, in quo sepultus est Stauracius. universos deni-
que patricios, et ordinis senatorii, pontifices, sacerdotes, et mona-
chos, milites, et pauperes, imperatricis urbis cives, et provinciarum
incolas beneficiis affecit, adeo ut inexplebilis et immensae Nicephori
avaritiae, propter quam miseranda sorte interiit, nullum remaneret
vestigium. ad innumeras autem eius virtutes et probos mores acces-
sit, quod cum pietate et recta in deum fide excelleret, eorum, qui
se quocumque praetextu, sive legitimo, sive perverso, ecclesiae coetu
seiunxerant, aerumna graviter offenderetur. quapropter sanctissimum
patriarcham, caeterosque omnes, qui pacis commune bonum promo-

τοῦ Στουδίου, καὶ Πλάτωνα καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφόν Θεοδώρου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνηθροῦς μετὰ καὶ τῶν προυχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἰκεδεν ἐνωθῆναι, ὃ καὶ πεποιήκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν Κάρουλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συντηγῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἁγιοτατος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Ἄσονται τὸν ἀγιάτατον πάπαν Ῥώμης πρὸ τούτου γὰρ ἐκλήθη ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰνδικτιῶνος Ἰηλαχὴλ ὁ γαλινότατος βασιλεὺς ἔστειψεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς C βασιλέα ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μητῆς ἐκκλησίας ἡμέρῃ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγε πολυτελῆ κόσμον τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῖς διαλίθοις καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτένυτοις ἐκ χρυσοῦ καὶ κρυσφύρας λαμπρῶς καθηφασμένους καὶ θυμασταῖς ἀγίαις ἐπιπεποικιλμένους. ἰδωρῆσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχει χρυσῶν λίτρας κέ, καὶ τῷ εὐαγγέλι κλήρῳ λίτρας ἑκατόν, φαιδρῶνας τῷ ἁγίῳ ἑορτῆν καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναγόμευσιν. ζῆλον δὲ διὰ πολλῶν κινήσεις ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς κατὰ Μανραχίαν,

2. πικρῶς A. 3. κατ' αὐτὸν A. 7. ἀπὸστ. A, ἐπέστ. τῆς
11. Θεοφύλ. add. ex A. 15. ἀρχαιοτένυτοις A, ἀρχαιοτάτοις
vulg. 17. χρυσοῦ λίτρας κέ add. ex A.

vere poterant, assiduis precibus et hortatibus interpellare non destebat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platona et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem arctiori custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter successit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tractarent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leonem sanctissimum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque tempus a Nicephoro imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadis quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori patriarchae opera in magnae ecclesiae ambone imperatorem coronavit, tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, et velis quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimae distinctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili clero, sanctum dei festum et filii designationem exhilaraturus, centum libras contulit. zelo quoque divino pientissimus imperator motus, in

ων νυν Παυλικιανων, και Ἀθιγγανων των εν Φρυγία και Λυκαονία, κεφαλικήν τιμωρίαν ἀπορηνάμενος ταῖς Νικηφόρου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου και ἄλλων εὐσεβῶν εισηγήσεσιν, ἀνετρέπη δι' ἐτέρων κακοτρόπων συμβούλων προφάσει μετανοίας, ὅπερ ἦν ἀδύνατον τοὺς τῇ πλάνῃ ἐκείνῃ ἐαλωκότας μετανοῆσαι. ἐδογματίζον δὲ ἀμαθῶς μὴ ἐξεῖναι ἱερεῦσιν ἀποφραίνεσθαι κατὰ ἀσεβῶν θάνατον, κατὰ πάντα ταῖς θείαις γραφαῖς ἐναντιούμενοι περὶ τοῦτου. εἰ γάρ] Πέτρος ὁ κορυφαῖος Ἀνανίαν και Σάφπειραν ἐπὶ ψεύσματι μόνῃ τεθανάτωκεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ λέγων, ὅτι οἱ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, και ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνῃς ἁμαρτίας· πῶς οὐκ ἐναντίοι αὐτῶν εἰεν οἱ τοὺς πάσης ψυχικῆς και σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέουσ και δαιμόνων λατρείας ὑπάρχοντας λυτρούμενοι τοῦ ξίφους; ἀλλ' ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Μιχαὴλ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν ἀπέτεμεν. Σταυράκιος δὲ ἐλκωθεὶς ἐκ τῆς καιρίας πληγῆς τὰ περὶ τὴν ῥάχιν, ὡς μὴ δύνασθαι τινα προσεγγίζειν αὐτῷ διὰ τὴν πολλὴν δυσωδίαν, τῆσθηκεν τῇ ἰα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς πέμπτης ἡμερικῶν, βασιλεύσας τῷ δοκεῖν μῆνας δύο ἡμέρας ἕξ. τῇ

1. Εν Φρ. Α, ἐν τῇ Φρ. vulg. 4. ἐτρέπη δὲ και δι' Α. κακοτρόπων Α, κακοβούλων vulg. 6. μὴ ἐν ἱερ. Α. 7. ἀσεβῶν Α, εὐσεβῶν vulg. 8. τοῦτου Α, τοῦτων vulg. Πέτρος ὁ κ. Α, Πέτρ. μὲν ὁ κορ. vulg. 9. ἐθανάτωσεν Α. 10. λέγων add. ex Α, item οἱ. 13. λάτρας Α.

Manichæos, qui nunc Pauliciani, et Athinganos e Phrygia et Lycaonia capitis roena Nicephori sanctissimi patriarchae et aliorum devotorum hortatibus pronunciata, aliorum male feriatorum consiliis, poenitentiaeque ab istis ineundae obtentu, ne sententiam exequeretur impeditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore versati sunt, usquam sincera poenitentia ducantur. porro isti dogmatum novatores palam asserebant sacerdotibus haud licere capitalem sententiam adversus impios ferre, sed in eo divinis scripturis adversos simul se proferebant. etenim si Petrus apostolorum coryphaeus Ananiam et Sapphiram unius mendacii reos morti addixit, nec non Paulus liquido testatur, qui talia perpetrant morte dignos esse, idque tantummodo pro corporeo delicto, nonne apostolorum adversarii atque dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impunitate scatentes, et daemonum obsequio mancipatos, gladio divinam ultionem peragenti eripient? eorum tamen haud paucos pius imperator Michael capitis abscissione damnavit. interea Stauracius ulcere ex letali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut nullus ob foctorem ad eum propius accedere posset, vita tandem excessit mensis Ianuarii die undecimo quinta indictione, cum iuxta quo-

τῷ τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα ἕκτη, ἐκλειψις ἡλιακή γίνω-
μεγάλη ἐπὶ ὥρας τρεῖς ἡμισυ, ἀπὸ ὀγδόης ὥρας ἕως ἑκά-
δέκατης. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Μάρ-
τιος

κατὰ Βουλγάρων, συνεξελθούσης αὐτῷ καὶ Προκοπίου καὶ
Τζουλοῦ. τοῦ δὲ Βουλγάρων ἀρχηγοῦ Κρούμμου ἐλόπεται

V. 334 Δεβελτὸν πολιορκεῖν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκοπικῷ
τοικήσαντας, προσρύνετα αὐτῷ διὰ πολλὴν κακοβουλίαν καὶ
παρασυμβούλων τοῦ βασιλέως εἰς ἐπιβουλήν ἐτραπήκωσαν
ἄβροις τὰ πληθὴ μάλιστα τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν Θρακισίων,
οὓς κατεντάσας Μιχαὴλ δωρεαῖς καὶ παραινήσεσι κατεῖργεν
οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς στάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων
καὶ ὅτι πτούμενοι τὸν πόλεμον καὶ τὸν ταξιατῶνα ἀπαύσαντες
C πλέον κατίσχυσαν Θράκης καὶ Μακεδονίας. τότε καὶ Ἀγγισίων
καὶ Βεροίην ἀφέντες Χριστιανοί, ἔφυγον, μηδενοῦς διακινῶντες,
Νίκαιάν τε καὶ τὸ τοῦ Προβάτου κάστρον, καὶ ἄλλα πλείω
ἄχυρῶματα, ὡσαύτως καὶ τὴν Φιλίππου πόλιν καὶ Φιλίππους
καὶ τὸν Στρυμῶνα οἰκούντες μέτοικοι προφάσεως δραξάμενοι,
ἐν τοῖς ἰδίῳι φεύγοντες ἐπανῆλθον. τοῦτο δὲ ἦν θεομαρτυρία
τῆν τοῦ Νικηφόρου μανίαν ἐλέγχουσα, δι' ἣν τὰ δοκούντα
κατορθώματα αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἠὔχει, τάχιστα διαπέπτωκεν. καὶ

1. τοῦ add. ex A. 2. ὥρας ἕξ καὶ ἡμ. A, ὥρας ἑπτὰ α. 3.
τῇ ζ' A. 5. Τζουρούλου A. 6. μετοικήσαντας A, μετακί-
σαντος vulg. 7. προσρύνετες mg. edit. 15. καὶ τὸ add. ex A.
17. οἰκούντας vulg. 19. ἐλέγχουσα A, ἐλέγξασα vulg. 20.
οἱ τὰς A.

rundam sensum menses duos dies sex imperium tenuisset. ceterum
mensis Maii die decimo quarto ingens solis deliquium horis tribus et
media continuis, ab octava nimirum hora ad undecimam duravit
mensis autem Iunii die decimo septimo Michael in Bulgaros profe-
ctione suscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem ha-
luit. porro cum Crummus Bulgarorum dux Debelum obsidione ce-
pisset, oppidamos una cum episcopo eius se potestati submittentes in
regionem aliam transportavit. militares autem Michaelis copiae maxime
Opsicii et Thracensium, pessimis nefariorum imperatoris consiliarios
hortamentis ad insidias et contumelias se converterunt; quos Michael
donis et oratione ad eos habita delinitos in ordinem composuit. ubi
Romani exercitus aeditionem et ob belli sive in castris et aperto
Marte, sive in praesidiis sustinendi metum eos tumultuari Bulgari
perceperunt, in Thraciam atque Macedoniam latius grassati sunt. sub
id tempus, Anchialo et Berrhoea desertis, nomine insequente, fugam
Christiani arripuerunt: Nicaeamque et Probati castrum, et alia quaedam
munitiora loca, quemadmodum Philippopolim, Philippos et Strymonem
incolentes occasionem nacti, in patrias suas fuga se receperunt. exti-

ας τῶν πολλῶν κακοδοξίας, καὶ τὰς θεομάχους αἰρέσεις πλε-
 ναζούσας Παυλικιανῶν καὶ Ἀδιγγάνων εἰκονοκλαστῶν καὶ
 Τετραδιτῶν ἀφέντες αἰτιῶσαι (εἰπῶ γὰρ λέγειν μοιχείας καὶ D
 πορνείας, ἀσελείας τε καὶ ἐπιτοκίας, μισαδελφίας τε καὶ
 πλεονεξίας, καὶ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν) κατὰ τῶν θείων καὶ
 σεπτῶν εἰκόνων καὶ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ἐκίναν τὰς
 γλώσσας, μακαρίζοντες Κωνσταντῖνον τὸν θεοβδέλυκτον καὶ
 τρισάθλιον, ὡς κατὰ Βουλγάρων ἀριστεύσαντα, δι' ἣν, ἐκεῖνοι
 ἀσεβῶς ἔλεγον οἱ τύλανες, εἶχεν εὐσέβειαν. οἱ δὲ κατὰ τὴν
 βασιλίδαν πόλιν ὠπλίζοντο τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μετὰ σύνοδον P. 421
 οἰκουμένην ἀνατρέπειν, τυφλοὺς βουλόμενοι βασιλεύειν χω-
 ρίς Θεοῦ, οἱ πεπρωμένοι τὰς ψυχὰς, τοὺς υἱοὺς Κωνσταντί-
 του τοῦ Θεομάχου φρουρουμένους ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ κλέ-
 ψαι διὰ νυκτὸς ἠβουλήθησαν, καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὸ στράτευμα
 15 ἀλλ' ὁ κύριος τούτους κατήσχυνεν, διεγείρας Μιχαὴλ τὸν εὐ-
 σεβεστάτον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀληθείας. διαλεχθεὶς γὰρ τὰ
 εἰκότα περὶ πίστεως τοῖς λαοῖς ἀνυποκρίτως, ἀνέβη ἐπὶ
 τὴν βασιλεύουσαν πόλιν. καὶ σοφὸν διανοηθεὶς, τοὺς πολ-
 λοὺς τῶν νεωτεριστῶν δι' ὀλίγων πληγῶν κατεπέδησεν, ἐξορί-

6. μοναχικοῦ e. 14. ἀγαγεῖν A, εἰσάγειν vulg. 15. ἀλλ' ὁ
 x. A, ἀλλὰ x. vulg. 17. περὶ A, τῆς vulg.

tit haec divina ultio Nicephori insaniam condemnans, qua, quae prae-
 clarissima eius apud homines aestimata facinora, quibus ipse pluri-
 mum gloriabatur, penitus dilapsa evanuerunt. etenim ut plerasque
 istorum in opinionibus pravitates, et Paulicianorum et Athinganorum
 iconoclastarum, Tetraditarumque haereses deo exosas, et pridem ser-
 pentes incusare desinam (adulteria quippe, stupra, libidines, periuria,
 fratrum discordias, rapinas, caeteraque eorum scelera in lucem pro-
 ferre praetereo) isti certe Constantino homine deo exoso et ter in-
 felice inter beatos collocato, quasi qui adversus Bulgaros, ob eam,
 qua praestabat, ut ipsi miseri praedicabant, pietatem, praeclare se
 gessisset; subinde adversus sacras et venerandas imagines, et mona-
 sticum habitum linguae exacuebant, eorumdem autem nonnulli, im-
 peratricis urbis incolae redditi, a synodi oecumenicae tempore in or-
 thodoxam fidem arma et bella instruebant, ipsique animabus excae-
 cati, Constantini dei hostis filios, homines dei ignaros, et caecitate
 corporea damnatos, et in Panormo insula custodiae traditos, noctu
 secum rapere, et ad militares ordines productos ad imperii solium
 provehere consiliati sunt, verum dominus ipsos cum dedecore compe-
 scuit, qui piissimum Michaelem ad veritatem vindicandam excitavit, qui
 cum audenter et simulatione reiecta, congruentem de fide sermonem
 ad milites habuisset, ad imperantem urbem iter convertit, ubi solerti

βσας και τους Κωνσταντινου τυφλους παιδας εις Ἀφουσία.
 Ἐτα δὲ τῶν ἐμπεριόχτων ψευδερημίτην Νικολάου τοῦ Ἑξα-
 νίτου συγγόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ξέσαστε κα-
 ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντίθνηκεν σὺν τῇ τῆς
 καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπατη-
 λόμενον μετανοῶν, ἐπὶ πάντων ἐθριαμβεύσεν, ἐξομολογώ-
 νον τὰ ἑαυτοῦ κακὰ· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ
 πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διαγαῖν. τοῖς δὲ λαοῖς σιλεντιακῶς
 C ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αἰτοῦ ἰ-
 σεβούς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους
 δημεύσους, ἐξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῶ
 τῶν ἀνατολικῶν. τῆ δὲ Ἀγούστη μηνὶ τῆς πέμπτης ἰδι-
 κτιῶνος Θεβιδῶ κατὰ Χριστιανῶν ἐπιστράτευσεν. τοῦτῃ στρα-
 V.335 βαλὼν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε διαχι-
 λίους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος.
 Μουαμῆδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρῶν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ
 ἔθνους, συμβυλὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλῶ κατὰ τὴν ἐν-
 δοτέραν Περσικὴν ἠτήθη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά
 τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέσχευε τύρα-

1. Ἀγασίαν f. 2. ἐμπεριόχτων A. 4. ἀτιμάσαντα A, δι-
 μήσαντα vulg. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς
 add. ex A. 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio inlto, novatorum quam plurimos plagis haud multis indictis deterruit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphusiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremitae Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis immistiae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afficere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athiuganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictious autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, iugens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis imperio potitus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia inferiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascum vero alius obtinuit tyrannus, et

ος, καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν δύο κατεμερίσαντο, καὶ ὅ-
τῃν Παλαιστίνην ἄλλος ληστροικῶς κατενέμετο.

Τούτῃ τῇ ἔτει Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς διὰ Α.Μ. 6305
Ἰαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ἀδῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν
Βασιλέα ἐπρεσβεύσατο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Ἀδρα-
μυντινοῦ στοιχηθείσας καὶ Γερμακοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς
πρὸς Κομέρσιον τὸν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κύριον Βουλγαρίας·
αὐτὸς τοὺς ὄρους περιέχον ἀπὸ Μηλεῶνων τῆς Θρακίας. ἐσθῆτά
τε καὶ κόκκινα δέρματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λιτρῶν χρυσοῦν P. 422
καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀπο-
στρέφεισθαι πρὸς ἐκύτερον, κἄν τύχωσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς
ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκατέρας τὰς χώρας διὰ
σιγγιλίων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντα αὐτοῖς, καὶ
εἰσκομιζέσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ κατα-
κρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ σπεύσει πρὸς εἰρήνην τῇ
κρίματί σου παρατάσσομαι κατὰ Μεσημβρίας. ταῦτα δεξιόμε-
νος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσεσιν οὐ προσή-
κατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἀμα-
θίας, καὶ περὶ τὸ κεινὸν ὑπωλείας οἱ παρασυμβουλευεταὶ ἔφρασκον
10 ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἀποδίδοσθαι. ἐπιφθεγγόμενοι

2. ἄλλος] ἕτερος Α. 3. ἀρχηγὸς Α, στρατηγὸς vulg. 4. τὸν
add. ex Α. 7. ἐκεῖνο Α, ἐκείνου vulg. 8. τοὺς add. ex Α.
9. ἕως add. ex Α. 10. τῶν μερῶν om. Α. 14. καὶ post δὲ
add. ex Α. 15. σπεύσει Α, σπεύσῃ vulg. 17. κακοσυμβού-
λων Α ο f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam
demum alter praedonis in morem depopulatus est.

Hoc anno Crummus Bulgarorum princeps Dargamerum legatum A. C. 805
cum imperatore Michaele tractaturum misit, conditionesque Comersio
tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adra-
mytino et Germano patriarcha ictas adimpleri postulavit. eae porro
ditionibus utriusque principis limites praefigebant a Thraciae Meled-
nis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dan-
das, insuper ex utraque parte fugitivos utriusque principi mutuo resti-
tuendos, licet in republicam perduelles forent, mercaturam inter
utramque ditionem exercentes res suas venales litteris et sigillis
commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scri-
ptis praeterea minis imperatorem contestatus, nisi pacem, inquit,
quantocius duxeris amplectendam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam
obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consilii ductas
pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, di-
cam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ducto, con-
sultores isti sinistri suggerebant, fugitivos minime restituendos, ac in

εις μαρτυρίαν και τὸ εὐαγγελικὸν τοῦ κυρίου λόγιον, ὅτι πρὸς ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. μεσοῦντες δὲ τῷ Ὀκτωβρίου μηνὸς παρατάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβρίαν ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν και ἐλεπόλιων, ἃ τῇ προφικῆ Νικηφόρου τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμάθησαν. Ἀρξὴ γάρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πάνυ ἔμπειρον μηχανικῆς ὑπάρχοντα στρατεύσας, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησε **Κ**μηδεμίαν κατ' αἴξιν ἀντίληψιν εἰς αὐτὸν ἢ εὐαργεσίαν παύσας, ἀλλ' ἢ μάλλον και τὴν ῥόγαν αὐτοῦ κολοβώσας, τὸν ἠγογγύσαντα εἵψεν σφοδρῶς ἀπονοηθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, πρὸς ἀφῆγεν τοῖς Βουλγάροις, και ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγανικὴν τέχνην. ἐν τούτοις παραταξάμενος, μηδενὸς ἀντικταξάμενον διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὄλου τοῦ μηνὸς παρέλαβεν αὐτὴν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος ἰβασιλεὺς τὸν πατριάρχη, περωτατηθεὶς ἐβουλεύετο περὶ εἰρήνης· παρήσαν δὲ και μητροπολίται, ὃ τε Νικαίας και ἰΚυρῆικου, συμπαρόντων και τῶν παρασυμβούλων. και ὁ μὲν **Π**ατριάρχης και οἱ μετροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ τὴν εἰρήνην ἡσπάζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ ἡγουμῆ-

1. λόγιον A, λόγων vulg. 2. ἐκβάλω A, ἐκβάλλω vulg. 3. ὃ add. ex A. Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg. 5. Μηχανῆ. A, τοῦ Νικ. vulg. 10. ἀπονοηθεὶς A, ἀπορρηθεὶς vulg. 12. παρασητάμενος A. 13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλὴν vulg. 15. περιστάσεις f. 16. και μ. A, οἱ μ. vulg. 19. τῷ ἡγ. τῶν A, τε ἡγ. τοῦ vulg.

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad me accedentem, aiebant, non eiiciam foras. medio vero mensis Octobris decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum profugatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae baptismum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignaverat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium visio impertiretur, quia immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret, et ad querelas compulsus etiam duris verberibus castigasset, ille desperatione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus instructus, nemine ex inertia vascordisque vires adversas opponente, intra mensis finem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium advocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. aderant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis consiliariis manus haud contemnenda. ac patriarcha quidem et metropo-

φε τῶν Σκουδίου ταύτην ἀνέτρεπον, φάσκοντες ἐπ' ἀνατροπῇ
 τῆς Θεΐας ἡτολῆς οὐ δεῖ ἀσπάζεσθαι τὴν εἰρήνην. τὸν γὰρ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὁ κύριος ἀπεφάνητο,
 μὴ εἰδότες, μήτε ἄ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιουῖν· V.336
 ται· πρῶτον μὲν ὅτι μηδενὸς πρὸς ἡμᾶς ἔξ αὐτῶν προσφεύ-
 γοντος, ἡμεῖς τοὺς ἔσω τῆς αὐλῆς προδιδώκαμεν, δυνάμενοι
 τούτους εἰρηνεύοντες περισώσασθαι· δεύτερον δὲ ὅτι, εἰ καὶ P.423
 προσέφυγόν τινες σπάνιοι, τὴν τῶν πλειόνων μᾶλλον καὶ ὁμο-
 φύλων σωτηρίαν ἔχρῃν πραγματεύσασθαι, ἢ ἐπ' ἀδήλοισι καὶ
 ἀφανέσι πλουτεῖν. φίλον γὰρ θεῷ πλείστους ἢ ὀλίγους σώ-
 ζεσθαι. τὸ δὲ ζημιουῖσθαι πλεῖστα διὰ μικρὸν κέρδος πρώ-
 της ἀνοίας. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀπρανοῆτως δια-
 κείμενος, τὴν πίστιν κατὰ Παῦλον ἤρνηται, καὶ χεῖρων ἀπί-
 στοτου κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
 5 ἤμην εἰρηνικός, εἰ μὴ που καὶ Παῦλον καὶ Δαβὶδ οὗτοι σο-
 φώτεροι; τίς δὲ Γερμανοῦ τοῦ τρισμακάχαρος σοφώτερος νῦν,
 εἰ μὴ κατὰ τὴν ψυχόλεθρον οἴησιν οἱ κακοὶ παρασύμβουλοι, B
 οἱ τὴν εἰρήνην κωλύσαντες; ταῦτα κατὰ τὴν πρώτην γέγονε
 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς εἴρηται. τῇ δὲ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ

3. οὐ μὴ ἐκβάλω A, οὐκ ἐκβάλλω vulg. 7. περισώσασθαι A,
 περισώσαι vulg. 9. καὶ ἀφανέσαι vulg. 12. καὶ ὁ add.
 ex A. 14. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 17. τὴν add. ex A. 19.
 μηνός add. ex A. τοῦ αὐτοῦ A, τοῦ Δ'γούστου vulg.

litae imperatoris sensum sequuti, pacem amplectabantur, sed improbi
 consiliarii una cum Theodoro Studii praeposito, eversis contrariae sen-
 tentiae dictis, eam reiciebant, confirmantes pacem quae dei mandata
 rescindat non esse admittendam. istud enim, venientem ad me non
 emittam foras, dominus decrevit, siebant, quae proferrent, et in cuius
 argumentum haec producenda vere nescii. primo quidem quoniam
 nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra aulam erant, cum
 ipsos pace composita servare possemus, prodidimus. secundo quia
 licet quidam ex eis pauci transfugerint, plurium certe potius, eius-
 demque nobiscum nationis et sanguinis consortium satagere, quam in-
 certis quibusdam nobis propositis ficto quaestu ditescere decebat.
 plures enim quam paucos servare deo magis gratum est. ingens au-
 tem damnum levissimae accessionis spe sibi comparare supremam de-
 mentiam recte dixeris: et qui nullam de domesticis sive familiaribus
 curam gerit, is Paulo quidem iudice fidem abnegat, et infideli dete-
 riorem se praestat: quo vero loco reponendum illud, cum iis qui pa-
 cem oderant, pacem ego agebam; nisi forte Paulo et Davide sapientio-
 res esse se praedicent? vel quis ter beato Germano prudentior,
 nisi forte isti ex fastu animae pernicioso pessimi consiliarii, qui paci
 conficiendae impedimentum opponere non sunt veriti? ista, ut prae-

μηρός ὤφθη κομήτης ἐν σχήματι λαμπρῶν δύο σεληνῶν ἐπιθέτων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρός διάπλασιν τρυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἡμερῶν περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἦλθεν ἡμεῖν ἄλεινῃ φάσις πάντας πτοούσα διὰ μειζόνων κακῶν ἀπεκδοχῆν. εὐρύτης γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλότων πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι πραγμάτων, ταύτην ἐπέστησαν σὺν τῇ Δεβελτῇ, ἐν οἷς καὶ οἰφῶνας χαλκοῦς εὐρον ἐς, καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐκπεπομένου ὑγροῦ πυρὸς οὐκ ὀλίγω, χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλήθος. τῇ δ' αὐτῇ ἔπειτα καὶ πολλῶν τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ ἐκ πάσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἀμετρον κάκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίας γὰρ καθολικῆς κατασχούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοὺς ἀρχὴν, φόνοι τε καὶ ἄρπαγαὶ καὶ μοιχαῖαι, ἀσπίγιαί τε καὶ πῦσαι πράξεις θεοστογυεῖς ἐν κόμαις τε καὶ πόλεις ὑπὸ τοῦ θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἱ τε καὶ τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβάσιμοι τέτοι τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβηλο-

1. σεληνῶν A, σεληνῶν vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρός A, καὶ εἰς ἀκέφαλον ἀνδρα vulg. 4. φάσις A, φασύσις vulg. 9. ἐκπεπομένου A, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοὺς A, αὐτῶν vulg. 17. θεολέτου A, θεολίστου vulg. ἐπράττετο A, ἐπράττετο vulg.

misimus, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem iunctarum formam figuratae, quae rursus ab invicem seiunctae, et in varias formas figuratae, in hominis capite truncati speciem desierunt. insequentem die infelix nuncius de Mesembriae clade ad nos delatus est, qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. eam enim bonorum omnium ad commodam habitationem necessarium copia refertam comperientes, una cum Debelto cepers, quibus in locis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidi per eos emittendi, nec non auri argentique vis immensa reperta est. eodem etiam anno Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex Palaestina et universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi ius universum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum, Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines, omnia denique scelera deo odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus profliganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civitate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non illa

Θησαν. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ κατὰ τὴν ἔρημον διαβόητοι λαῦραι
 τοῦ ἁγίου Χυρσίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ
 μοναστήρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἠρημώθησαν. καὶ οἱ μὲν ἀνη-
 ρέθησαν μαρτυρικῶς, οἱ δὲ τὴν Κύπρον κατέλαβον, καὶ ἐκ
 5 ταύτης τὸ Βυζάντιον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς καὶ
 Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλοφρόνως ἐξέτισαν.
 τοῖς μὲν γὰρ ἐλθούσιν ἐν τῇ πόλει μοναστήριον ἐπίσημον ἔδω- P. 424
 ρήσαντο· τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐναπομείνασι μοναχοῖς τε
 καὶ λαϊκοῖς τάλαντον χρυσίου ἀπέστειλαν, καὶ παντοίως τού-
 10 τούς ἐθεράπευσαν. ἦν μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πάντα χρηστός
 καὶ ἐπιεικής, περὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀκυβέ-
 νητος, δεδουλωμένος Θεοκτίστῳ μαγίστρῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς
 ἄρχουσιν. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ δύο Χριστιανῶν ἐκ Βουλ- V. 337
 γαρίας φυγόντων, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ Κροῦμμον λοχῆσαι
 15 σπεύδοντα τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ ἄθροως. καὶ τῇ 16 τοῦ μηνὸς
 ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ θεοῦ προνοίᾳ ἄπρακτος ἀπέ- B :
 στρεψεν Κροῦμμος οὐκ ὀλίγους ἀποβαλῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν
 Ἀδριανούπολιν καταλαβὼν, καὶ διευθετήσας τὰ κατ' αὐτήν,
 ἀνέστρεψεν μετὰ χαρῆς. καὶ ἀνελθὼν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου
 20 Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐπιτελέσας αὐτοῦ τὰ μνημό-

6. φιλοφρόνως A, φιλοπόνως vulg. 7. ἐδωρήσαντο — ἀπέ-
 στειλαν — ἐθεράπευσαν A, ἐδωρήσαντο — ἀπέστειλαν — ἐθερά-
 πευσαν vulg. 11. τῶν add. ex A.

quaeque sacra vestigia profanata sunt, celebresque illae per desertum
 positae Laurae, SS. Charitonis et Sabbae, reliquaque monasteria et eccle-
 siae cunctae desolatae, et Christianorum quidem nonnulli vitam martyrio
 commutarunt, alii Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium petierunt, quos
 pietissimus imperator Michael et sanctissimus patriarcha Nicephorus
 sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt. in urbem enim con-
 fluentibus monasterium insigne dedit incolendum, ad eos autem qui
 in Cypro se continuerunt, monachis ex aequo et laicis auri talento
 destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. ingenii siquidem
 humani, et in lenitatem propensi Michael extitit, rerum licet admi-
 nistrandarum inexpertum prorsus praestiterit: quippe qui Theoctisto
 magistro caeterisque proceribus servili more se submitteret. porro
 mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi, Crummum ex
 improviso Thraciam devastare consiliatum imperatori nunciaverunt.
 mensis autem eiusdem die decimo quinto imperatore profectionem
 suscipiente, Crummus, deo ita providè disponente, multis exercitus sui
 desideratis, infecta re pedem in propriam ditionem retulit. imperator
 vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum ordinem com-
 positis, cum gaudio Cpolim reversus est. in sancti subinde patriar-

τοῦ Στυδίου, καὶ Πλάτωνα καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφὸν Θεοδοίου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνεχόμενους μετὰ καὶ τῶν προυχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἔπειθεν ἐνωθῆναι, ὃ καὶ πεποίηκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν Κάρουλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συνλλαγῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Ἀθῶντα τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης πρὸ τούτου γὰρ ἐκαλύετο ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος Μιχαὴλ ὁ γαλινότατος βασιλεὺς ἔστειψεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς βασιλέα ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγεν πολυτελῆ κόσμον τῷ ἀγίῳ θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῦ διαλίθοις καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτέυκτοις ἐκ χρυσοῦ καὶ πορφύρας λαμπρῶς καθυφασμένοις καὶ θυμασταῖς ἀγίαις εἰκόσι πεποικιλμένοις. ἰδωρήσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχει χρυσοῦ λίτρας κέ, καὶ τῷ εἰαγεῖ κλήμῃ λίτρας ἑκατόν, φαιδρῶνας τὴν ἀγίαν ἑορτὴν καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναγόρευσιν. ζήλῳ δὲ θεῷ πολλῶ κηθεῖς ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς κατὰ Μανραχίω, 20

2. πικρῶς A. 3. κατ' αὐτὸν A. 7. ἀπέστ. A, ἐπέστ. vulg.
 11. Θεοφύλ. add. ex A. 15. ἀρχαιοτέυκτοις A, ἀρχαιοτέως vulg.
 17. χρυσοῦ λίτρας κέ add. ex A.

vere poterant, assiduis precibus et hortatibus interpellare non desistebat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platona et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem arctiori custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter successit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tractarent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leonem sanctissimum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque tempus a Nicephoro imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadae quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori patriarchae opera in magnae ecclesiae ambone imperatorem coronavit, tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, et velis quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optima distinctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili clero, sanctum dei festum et filii designationem exhilaraturus, centum libras contulit. zelo quoque divino pientissimus imperator motus, in

των νῦν Παυλικιανῶν, καὶ Ἀθιγγάνων τῶν ἐν Φρυγίᾳ καὶ Λυκονίᾳ, κεφαλικὴν τιμωρίαν ἀποφηνάμενος ταῖς Νικηφόρου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου καὶ ἄλλων εὐσεβῶν εἰσηγήσε- D
σιν, ἀνετρέπη δι' ἑτέρων κακοτρόπων συμβούλων προφάσει
5 μετανοίας, ὅπερ ἦν ἀδύνατον τοὺς τῇ πλάνῃ ἐκείνῃ ἐαλωκό-
τας μετανοῆσαι. ἐδογματίζον δὲ ἀμαθῶς μὴ ἐξεῖναι ἱερεῦσιν
ἀποφαινεσθαι κατὰ ἀσεβῶν θάνατον, κατὰ πάντα ταῖς θείαις
γραφαῖς ἐναντιούμενοι περὶ τούτου. εἰ γὰρ Πέτρος ὁ κορυ-
10 φαιτος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ ψεύσματι μόνῃ τεθανάτω-
κεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ λέγων, ὅτι οἱ τοιαῦτα πράσσον-
τες ἄξιμοι θανάτου εἰσὶν, καὶ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνῃς
ἀμαρτίας· πῶς οὐκ ἐναντίοι αὐτῶν εἶεν οἱ τοὺς πάσης ψυ-
15 χικῆς καὶ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέουσας καὶ δαιμόνων λα-
τρείας ὑπάρχοντας λυτρούμενοι τοῦ ξίφους; ἀλλ' ὁ εὐσεβῆς
βασιλεὺς Μιχαὴλ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν ἀπέτεμεν. Σταυράκιος
δὲ ἐλκωθείς ἐκ τῆς καιρίας πληγῆς τὰ περὶ τὴν ῥάχιν, ὡς
μὴ δύνασθαι τινα προσεγγίζειν αὐτῷ διὰ τὴν πολλὴν δυσω-
δίαν, τέθνηκεν τῇ 1ῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰν-
δικτιῶνος, βασιλεύσας τῷ δοκεῖν μῆνας δύο ἡμέρας ἕξ. τῇ

1. ἐν Φρ. Α, ἐν τῇ Φρ. vulg. 4. ἐτρέπη δὲ καὶ δι' Α. κα-
κοτρόπων Α, κακοβούλων vulg. 6. μὴ ἐν ἱερ. Α. 7. ἀσε-
βῶν Α, εὐσεβῶν vulg. 8. τούτων Α, τούτων vulg. Πέτρος
ὁ κ. Α, Πέτρ. μὲν ὁ κορ. vulg. 9. ἐθανάτωσεν Α. 10.
λέγων add. ex Α, item of. 13. λάτραι Α.

Manichaeos, qui nunc Pauliciani, et Athinganos e Phrygia et Lycaonia capitis poena Nicephori sanctissimi patriarchae et aliorum devotorum hortatibus pronunciata, aliorum male feriatorum consiliis, poenitentiaeque ab istis ineundae obtentu, ne sententiam exequeretur impeditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore versati sunt, usquam sincera poenitentia ducantur. porro isti dogmatum novatores palam asserebant sacerdotibus haud licere capitalem sententiam adversus impios ferre, sed in eo divinis scripturis adversos simul se proferebant. etenim si Petrus apostolorum coryphaeus Ananiam et Sapphiram unius mendacii reos morti addidit, nec non Paulus liquido testatur, qui talia perpetrant morte dignos esse, idque tantummodo pro corporeo delicto, nonne apostolorum adversarii atque dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impunitate scatentes, et daemonum obsequio mancipatos, gladio divinam ultionem peragenti eripiunt? eorum tamen haud paucos pius imperator Michael capitis abscissione damnavit. interea Stauracius ulcera ex letali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut nullus ob foetorem ad eum propius accedere posset, vita tandem excessit mensis Ianuarii die undecimo quinta indictione, cum iuxta quo-

τοῦ Στουδίου, καὶ Πλάτωνα καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφόν Θεοδώρου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνεχεμένους μετὰ καὶ τῶν προνοχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἔπειθεν ἐνοθῆναι, ὃ καὶ πεποίηκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν Κάρουλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συνλλαγῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιότατος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Ἀθῶντα τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης πρὸ τούτου γὰρ ἐκωλύειτο ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τῷ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰνδικτιῶνος Ἀλεξαῆλ ὁ γαλινότατος βασιλεὺς ἔστειψεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς Βασιλέα ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγεν πολυτελῆ κόσμον τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῦ διαλίθοις καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτένυτοις ἐκ χρυσοῦ καὶ πύφρας λαμπρῶς καθηφασμένοις καὶ θυμασταῖς ἀγίαις εἰκόσι πεποικιλμένοις. ἰδωρήσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχει χρυσοῦ λίτρας κέ, καὶ τῷ εὐαγέ κλήμῃ λίτρας ἑκατόν, παιδρῦνας τὴν ἁγίαν ἑορτὴν καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναγόρευσιν. ζήλῳ δὲ θεῷ πολλῷ κινήθεις ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς κατὰ Μανραχίων,

2. πικρῶς A. 3. κατ' αὐτὸν A. 7. ἀπίστ. A, ἐπίστ. vulg.
 11. Θεοφύλ. add. ex A. 15. ἀρχαιοτένυτοις A, ἀρχαιοτάτοις vulg.
 17. χρυσοῦ λίτρας κέ add. ex A.

vere poterant, assiduis precibus et hortatibus interpellare non destebat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platone et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem arctiori custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter successit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tractarent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leonem sanctissimum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque tempus a Nicephoro imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadis quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori patriarchae opera in magnae ecclesiae ambone imperatorem coronavit, tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, et vellis quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimae distinctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili clero, sanctum dei festum et filii designationem exhilaraturus, centum libras contulit. zelo quoque divino pientissimus imperator motus, in

τῶν νῦν Παυλικιανῶν, καὶ Ἀθιγγάνων τῶν ἐν Φρυγίᾳ καὶ
 Λυκονίᾳ, κεφαλικὴν τιμωρίαν ἀποφηνάμενος ταῖς Νικηφό-
 ρου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου καὶ ἄλλων εὐσεβῶν εισηγήσε-
 σιν, ἀνετρέπη δι' ἐτέρων κακοτρόπων συμβούλων προφάσει
 5 μετανοίας, ὅπερ ἦν ἀδύνατον τοὺς τῇ πλάνῃ ἐκείνῃ ἐαλωκό-
 τας μετανοῆσαι. ἐδογματίζον δὲ ἀμαθῶς μὴ ἐξεῖναι ἱερεῦσιν
 ἀποφαίνεσθαι κατὰ ἀσεβῶν θάνατον, κατὰ πάντα ταῖς θείαις
 γραφαῖς ἐναντιούμενοι περὶ τούτου. εἰ γάρῃ Πέτρος ὁ κορυ-
 φαῖος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ ψεύσματι μόνῳ τεθανάτω-
 10 κεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ λέγων, ὅτι οἱ τοιαῦτα πράσσον-
 τες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν, καὶ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνῃς
 ἁμαρτίας· πῶς οὐκ ἐναντίοι αὐτῶν εἶεν οἱ τοὺς πάσης ψυ-
 χικῆς καὶ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέουσ καὶ δαιμόνων λα- P. 420
 τρείας ὑπάρχοντας λυτρούμενοι τοῦ ξίφους; ἀλλ' ὁ εὐσεβῆς
 15 βασιλεὺς Μιχαὴλ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν ἀπέτεμεν. Σταυράκιος
 δὲ ἐλκωθείς ἐκ τῆς καιρίας πληγῆς τὰ περὶ τὴν ῥάχιν, ὡς
 μὴ δύνασθαι τινα προσεγγίζειν αὐτῷ διὰ τὴν πολλὴν δυσω-
 διάν, τέθνηκεν τῇ ἰα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰν-
 δικτιῶνος, βασιλεύσας τῷ δοκεῖν μῆνας δύο ἡμέρας ἕξ. τῇ

1. ἐν Φρ. Α, ἐν τῇ Φρ. vulg. 4. ἐτρέπη δὲ καὶ δι' Α. κα-
 ποτρόπων Α, κακοβούλων vulg. 6. μὴ ἐν ἱερ. Α. 7. ἀσε-
 βῶν Α, εὐσεβῶν vulg. 8. τούτου Α, τούτων vulg. Πέτρος
 ὁ κ. Α, Πέτρ. μὲν ὁ κορ. vulg. 9. ἐθανάτωσεν Α. 10.
 λέγων add. ex Α, item οἱ. 13. λάτρας Α.

Manichaeos, qui nunc Pauliciani, et Athinganos e Phrygia et Lycaonia
 capitis poena Nicephori sanctissimi patriarchae et aliorum devotorum
 hortatibus pronunciata, aliorum male feriatorum consiliis, poeniten-
 tiaeque ab istis ineundae obtentu, ne sententiam exequeretur impe-
 ditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore
 versati sunt, usquam sincera poenitentia ducantur. porro isti dogma-
 tum novatores palam asserebant sacerdotibus haud licere capitalem
 sententiam adversus impios ferre, sed in eo divinis scripturis adver-
 sos simul se proferebant. etenim si Petrus apostolorum coryphaeus
 Ananiam et Sapphiram unius mendacii reos morti addixit, nec non
 Paulus liquido testatur, qui talia perpetrant morte dignos esse, idque
 tantummodo pro corporeo delicto, nonne apostolorum adversarii at-
 que dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impu-
 ritate scatentes, et daemorum obsequio mancipatos, gladio divinam
 ultionem peragenti eripient? eorum tamen haud paucos pius impe-
 rator Michael capitis abscissione damnavit. interea Stauracius ulcere
 ex letali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut
 nullus ob foetorem ad eum propius accedere posset, vita tandem ex-
 cessit mensis Ianuarii die undecimo quinta indictione, cum iuxta quo-

τοῦ Στυδίου, καὶ Πλάτωνα καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφὸν Θεοδώρου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνεχεῖς Βρυονς μετὰ καὶ τῶν προυχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἔπειθεν ἐνωθῆναι, ὃ καὶ πεποιήκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν Κάρουλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συναλλαγῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Ἀθῶντα τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης πρὸ τούτου γὰρ ἐκάλυπτε ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος Ἀλιχαῆλ ὁ γαλι-¹⁰ νότατος βασιλεὺς ἔστρεψεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς C βασιλέα ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγεν πολυτελεῆ κόσμον τῷ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῦ διαλίθοις καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτέκτοις ἐκ χρυσοῦ καὶ κορ-¹⁵ φύρας λαμπρῶς καθυφασμένοις καὶ θαυμασταῖς ἀγίαις εἰκόσι πεποικιλμένοις. ἰδωρήσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχει χρυσοῦ λίτρας κέ, καὶ τῷ εἰ' ἀγεί κλήμῳ λίτρας ἑκατόν, παιδρῦνας τὴν ἀγίαν ἑορτὴν καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναγόρευσιν. ζήλῳ δὲ θεοῦ πολλῷ κινήθεις ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς κατὰ Μαντικίων,²⁰

2. πικρῶς A. 3. κατ' αὐτὸν A. 7. ἀπέστ. A, ἐπέστ. vulg.
11. Θεοφύλ. add. ex A. 15. ἀρχαιοτέκτοις A, ἀρχαιοτέτοις
vulg. 17. χρυσοῦ λίτρας κέ' add. ex A.

vero poterant, assiduis precibus et hortatibus interpellare non desistebat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platonem et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem arctiori custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter successit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tractarent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leonem sanctissimum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque tempus a Nicephoro imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadis quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori patriarchae opera in magnae ecclesiae ambone imperatorem coronavit, tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, et velis quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimae distinctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili clero, sanctum dei festum et filii designationem exhilaraturus, centum libras contulit. zelo quoque divino pientissimus imperator motus, in

τῶν νῦν Παυλιανῶν, καὶ Ἀθιγγάνων τῶν ἐν Φρυγίᾳ καὶ
 Λυκαονίᾳ, κεφαλικὴν τιμωρίαν ἀποφηνάμενος ταῖς Νικηφό-
 ρου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου καὶ ἄλλων εὐσεβῶν εἰσηγήσε-
 5 μετανοίας, ὅπερ ἦν ἀδύνατον τοὺς τῇ πλάνῃ ἐκεῖνη ἐαλωκό-
 τας μετανοῆσαι. ἐδογματίζον δὲ ἀμαθῶς μὴ ἐξεῖναι ἱερεῦσιν
 ἀποφαίνεσθαι κατὰ ἀσεβῶν θάνατον, κατὰ πάντα ταῖς θείαις
 γραφαῖς ἐναντιούμενοι περὶ τούτου. εἰ γάρῃ Πέτρος ὁ κορυ-
 10 φάλος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ ψεύσματι μόνῃ τεθανάτω-
 κεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ λέγων, ὅτι οἱ τοιαῦτα πράσσον-
 τες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν, καὶ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνῃς
 ἀμαρτίας· πῶς οὐκ ἐναντίοι αὐτῶν εἶεν οἱ τοὺς πάσης ψυ-
 χικῆς καὶ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέουσ καὶ δαιμόνων λα- P. 420
 15 βασιλεὺς Μιχαὴλ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν ἀπέτεμεν. Σταυράκιος
 δὲ ἐλκωθείς ἐκ τῆς καιρίας πληγῆς τὰ περὶ τὴν ῥάχιν, ὡς
 μὴ δύνασθαι τινα προσεγγίζειν αὐτῷ διὰ τὴν πολλὴν δυσω-
 δίαν, τέθνηκεν τῇ ἰα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰν-
 δικτιῶνος, βασιλεύσας τῷ δοκεῖν μῆνας δύο ἡμέρας ἕξ. τῇ

1. ἐν Φρ. Α, ἐν τῇ Φρ. vulg. 4. ἐτράπη δὲ καὶ δι' Α. κα-
 ποτρόπων Α, κακοβούλων vulg. 6. μὴ ἐν ἱερ. Α. 7. ἀσε-
 βῶν Α, εὐσεβῶν vulg. 8. τούτου Α, τούτων vulg. Πέτρος
 ὁ π. Α, Πέτρ. μὲν ὁ κορ. vulg. 9. ἐθανάτωσεν Α. 10.
 λέγων add. ex Α, item of. 13. λάτρης Α.

Manichaeos, qui nunc Pauliciani, et Athinganos e Phrygia et Lycaonia
 capitis poena Nicephori sanctissimi patriarchae et aliorum devotorum
 hortatibus pronunciata, aliorum male feriatorum consiliis, poeniten-
 tiaeque ab istis ineunda obtentu, ne sententiam exequeretur impe-
 ditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore
 versati sunt, usquam sincera poenitentia ducantur. porro isti dogma-
 tum novatores palam asserebant sacerdotibus haud licere capitalem
 sententiam adversus impios ferre, sed in eo divinis scripturis adver-
 sos simul se proferebant. etenim si Petrus apostolorum coryphaeus
 Ananiam et Sapphiram unius mendacii reos morti addixit, nec non
 Paulus liquido testatur, qui talia perpetrant morte dignos esse, idque
 tantummodo pro corporeo delicto, nonne apostolorum adversarii at-
 que dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impu-
 ritate scetentes, et daemonum obsequio mancipatos, gladio divinae
 ultionem peragenti eripient? eorum tamen haud paucos pius impe-
 rator Michael capitis abscissione damnavit. interea Stauracius ulcere
 ex letali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut
 nullus ob foetorem ad eum propius accedere posset, vita tandem ex-
 cessit mensis Iannarii die undecimo quinta indictione, cum iuxta quo-

εἰς τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα ἕκτη, ἔκλειψις ἡλιακὴ γέγονε
 μεγάλη ἐπὶ ὥρας τρεῖς ἡμισυ, ἀπὸ ὀγδόης ὥρας ἕως ὥρας
 ἐνδεκάτης. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Μιχαὴλ
 Β' κατὰ Βουλγάρων, συνεξελεύθη αὐτῷ καὶ Προκοπίος ἕως
 Τζουλοῦ. τοῦ δὲ Βουλγάρων ἀρχηγοῦ Κρούμμου ἐλότοσ 175
 V. 334 Δεβελτὸν πολιορκεῖν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκόπῳ με-
 τοικήσαντας, προσρυνέντα αὐτῷ διὰ πολλὴν κακοβουλίαν τῶν
 παρασυμβούλων τοῦ βασιλέως εἰς ἐπιβουλήν ἐτραπήσαν καὶ
 ὕβρεις τὰ πλήθῃ μάλιστα τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν Θρακησίων,
 οὓς κατευνάσας Μιχαὴλ δωρεαῖς καὶ παραινέσεσι κατεείησεν. 180
 οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς στάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων,
 καὶ ὅτι πτοούμενοι τὸν πόλεμον καὶ τὸν ταξιατῶνα ἀπακτοῦσι,
 ὧπλῶν κατισχύσαν Θράκης καὶ Μακεδονίας. τότε καὶ Ἀγγιλίαν,
 καὶ Βεροίην ἀφέντες Χριστιανοί, ἔφυγον, μηδεὸς διώκοντες,
 Νίκαιάν τε καὶ τὸ τοῦ Προβάτου κάστρον, καὶ ἄλλα τῶν 185
 ὀχυρώματα, ὡσαύτως καὶ τὴν Φιλιππούπολιν καὶ Φιλίππους
 καὶ τὸν Στρομῶνα οἰκοῦντες μέτοικοι προφάσεως δραξάμενοι,
 ἐν τοῖς ἰδίῳις φεύγοντες ἐπανῆλθον. τοῦτο δὲ ἦν θεομηρία
 τὴν τοῦ Νικηφόρου μανίαν ἐλέγχουσα, δι' ἣν τὰ δοκούντα
 κατορθώματα αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἤνχει, τάχιστα διαπέπτωκεν. καὶ 190

1. τοῦ add. ex A. 2. ὥρας ξξ καὶ ἡμ. A, ὥρας ἐπτά α. 3.
 τῇ ζ' A. 5. Τζουρούλου A. 6. μεταοικήσαντας A, μεταοική-
 σαντος vulg. 7. προσρυνέντες mg. edit. 15. καὶ τὸ add. ex A.
 17. οἰκοῦντας vulg. 19. ἐλέγχουσα A, ἐλέγξασα vulg. 20.
 οἱ τὰς A.

rundam sensum menses duos dies sex imperium tenuisset. caeterum
 mensis Maii die decimo quarto ingens solis deliquium horis tribus et
 media continuis, ab octava nimirum hora ad undecimam duravit
 mensis autem Iunii die decimo septimo Michael in Bulgaros profe-
 ctione suscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem ha-
 buit. porro cum Crummus Bulgarorum dux Debelum obsidione ce-
 pisset, oppidanos una cum episcopo eius se potestati submitteutes in
 regionem aliam transportavit. militares autem Michaelis copiae maxime
 Opsicii et Thracensium, pessimis nefariorum imperatoris consiliariorum
 hortamenti ad insidias et contumelias se converterunt; quos Michael
 donis et oratione ad eos habita delinitos in ordinem composuit. ubi
 Romani exercitus seditionem et ob belli sive in castris et aperto
 Marte, sive in praesidiis sustinendi metum eos tumultuari Bulgari
 perceperunt, in Thraciam atque Macedoniam latius grassati sunt. sub
 id tempus, Anchialo et Berrhoea desertis, nemine insequente, fugam
 Christiani arripuerunt: Nicaeamque et Probatum castrum, et alia quaedam
 munitiora loca, quemadmodum Philippopolim. Philippos et Strymonem
 incolentes occasionem nacti, in patrias suas fuga se receperunt. exti-

τὰς τῶν πολλῶν κακοδοξίας, καὶ τὰς θεομάχους αἱρέσεις πλεοναζούσας Παυλικιανῶν καὶ Ἀθιγγάνων εἰκονοκλαστῶν καὶ Τετραδιτῶν ἀφέντες αἰτιῶσθαι (ἀπὸ γὰρ λέγειν μοιχείας καὶ πορνείας, ἀσελείας τε καὶ ἐπιορκίας, μισαδελφίας τε καὶ 5 πλεονεξίας, καὶ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν) κατὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ἐκίνουν τὰς γλώσσας, μακαρίζοντες Κωνσταντῖνον τὸν Θεοβδέλυκτον καὶ τρισάθλιον, ὡς κατὰ Βουλγάρων ἀριστεύσαντα, δι' ἣν, ἐκείνοι ἀσεβῶς ἔλεγον οἱ τάλανες, εἶχεν εὐσέβειαν. οἱ δὲ κατὰ τὴν 10 βασιλίδα πόλιν ὠπλιζόντο τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μετὰ σύνοδον οἰκουμενικὴν ἀνατρέπειν, τυφλοὺς βουλόμενοι βασιλεύειν χω- P. 421 ρίς Θεοῦ, οἱ πεπρωμένοι τὰς ψυχάς, τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ Θεομάχου φρουρουμένους ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ κλέψαι διὰ νυκτὸς ἠβουλήθησαν, καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὸ στράτευμα· 15 ἀλλ' ὁ κύριος τούτους κατήσχυνεν, διεγείρας Μιχαὴλ τὸν εὐσεβέστατον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀληθείας. διαλεχθεὶς γὰρ τὰ εἰκότα περὶ πίστεως τοῖς λαοῖς ἀνυποκρίτως, ἀνέξεν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν. καὶ σοφὸν διανοηθεὶς, τοὺς πολλοὺς τῶν νεωτεριστῶν δι' ὀλίγων πληγῶν κατεπτόησεν, ἔξορι-

6. μοναχικοῦ e. 14. ἀγαγεῖν A, εἰσάγειν vulg. 15. ἀλλ' ὁ x. A, ἀλλὰ x. vulg. 17. περὶ A, τῆς vulg.

tit haec divina ultio Nicephori insaniam condemnans, qua, quae praeclarissima eius apud homines aestimata facinora, quibus ipse plurimum gloriabatur, penitus dilapsa evanuerunt. etenim ut plerasque istorum in opinionibus pravitates, et Paulicianorum et Athinganorum iconoclastarum, Tetraditarumque haereses deo exosas, et pridem serpentes incusare desinam (adulteria quippe, stupra, libidines, periuria, fratrum discordias, rapinas, caeteraque eorum scelera in lucem proferre praetereo) isti certe Constantino homine deo exoso et ter infelice inter beatos collocato, quasi qui adversus Bulgaros, ob eam, qua praestabat, ut ipsi miseri praedicabant, pietatem, praeclare se gessisset; subinde adversus sacras et venerandas imagines, et monasticum habitum linguas exacuebant, eorumdem autem nonnulli, imperatricis urbis incolae redditi, a synodi oecumenicae tempore in orthodoxam fidem arma et bella instruebant, ipsique animabus excaecati, Constantini dei hostis filios, homines dei ignaros, et caecitate corporea damnatos, et in Panormo insula custodiae traditos, noctu secum rapere, et ad militares ordines productos ad imperii solium provehere consiliati sunt, verum dominus ipsos cum dedecore compe-scuit, qui piissimum Michaelem ad veritatem vindicandam excitavit, qui cum audenter et simulatione reiecta, congruentem de fide sermonem ad milites habuisset, ad imperantem urbem iter convertit, ubi solerti

Βσας καὶ τοὺς Κωνσταντίνου τυφλοὺς παῖδας εἰς Ἀφροσίω,
 ἔνα δὲ τῶν ἐμπεριόκτων ψευδοερμημίτην Νικολαῖον τοῦ Ἑξακ-
 νίτου συγγόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ξέσασια καὶ
 ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοποίησεν, ὅστις συντίθθηκεν σὺν τῇ ψυχῇ
 καὶ τῇ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγε-
 λόμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβευσεν, ἐξομολογού-
 ρον τὰ ἑαυτοῦ κακὰ· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ
 πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διαίγειν. τοὺς δὲ λαοὺς σιλεντιακῶς
 ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεὶς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αἰτιῶν εἰ-
 σεβούς γνώμης ἐφάνερωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους 10
 δημεύσας, ἐξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῆ
 τῶν ἀνατολικῶν. τῇ δὲ Λύγούσιτῃ μηρὶ τῆς πέμπτης ἰδι-
 κτιῶνος Θεβίδ' κατὰ Χριστιανῶν ἐπιστράτευσεν. τούτῃ συμ-
 V. 335 βαλὼν Ἀέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε διαχ-
 λίους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος. 15
 Μουαμέδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρὼν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ
 ἔθνους, συμβαλὼν τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ Ἀβδελλῶ κατὰ τὴν ἐν-
 δοτέραν Περσικὴν ἠτιθήη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδῶ
 τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δυμασκὸν ἄλλος κατέσχεν τῶρα-

1. Ἀφροσίων f. 2. ἐμπεριόκτων A. 4. ἀτιμάσαντα A, ἀτι-
 μήσαντα vulg. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς
 add. ex A. 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio inito, novatorum quam plurimos plagis haud multis inflictis
 deterruit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphusiam in
 exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremita
 Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae
 dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afficere auso linguam
 praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, senten-
 tiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum
 per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum
 traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monas-
 terium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnau-
 ram convocato, religiosae suae in denm mentis dogmata cuncta expo-
 suit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athinganos pu-
 blice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae
 Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde
 cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius mili-
 tibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, ingens ex illa
 victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron se-
 nior, ac gentis imperio potitus, commisso cum fratre Abdella certa-
 mine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se reci-
 piens, locum occupavit. Damascus vero alius obtinuit tyrannus. et

νος, καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν δύο κατεμερίσαντο, καὶ Ὁ τὴν Παλαιστίνην ἄλλος ληστρικῶς κατενέμετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς διὰ A.M. 6305 Δαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ἀθήσι πρὸς Μιχαὴλ τὸν 5 βασιλέα ἐπροσβέυσατο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Ἀδραμυτινοῦ στοιχηθείσας καὶ Γερμανοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς πρὸς Κομέρασιον τὸν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κύριον Βουλγαρίας· αἱ τοὺς ὄρους περιεῖχον ἀπὸ Μηλεώνων τῆς Θράκης. ἐσθῆτά 10 τε καὶ κόκκινα δέρματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λιτρῶν χρυσοῦ· P. 422 καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀποστρέφεισθαι πρὸς ἐκίτερον, κἄν τύχωσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκατέρας τὰς χώρας διὰ 15 σιγίλλων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντα αὐτοῖς, καὶ εἰσκομίζεσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ κατακρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ σπεύσει πρὸς εἰρήνην τῷ 20 κρίματί σου παρατάσσομαι κατὰ Μεσημβρίας· ταῦτα δεξιόμενος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσειεν οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἀμαθίας, καὶ περὶ τὸ κοινὸν ὑπωλείας οἱ παρασυμβουλευταὶ ἔφρασκον 20 ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἀποδίδοσθαι. ἐπιφθεγγόμενοι

2. ἄλλος] ἕτερος A. 3. ἀρχηγὸς A, στρατηγὸς vulg. 4. τὸν add. ex A. 7. ἐκεῖνο A, ἐκεῖνου vulg. 8. τοὺς add. ex A. 9. ἕως add. ex A. 10. τῶν μερῶν om. A. 14. καὶ post δὲ add. ex A. 15. σπεύσει A, σπεύσῃ vulg. 17. κακοσυμβούλων A e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam demum alter praedonis in morem depopulatus est.

Hoc anno Crummus Bulgarorum princeps Dargamerum legatum A. C. 805 cum imperatore Michaele tractaturum misit, condicionesque Comersio tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adramytino et Germano patriarcha ictas adimpleri postulavit. eae porro ditionibus utriusque principis limites praefigebant a Thraciae Meledonis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dandas, insuper ex utraque parte fugitivos utrique principi mutuo restituendos, licet in rempublicam perduelles forent, mercaturam inter utramque ditionem exercentes res suas venales litteris et sigillis commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scriptis praeterea minis imperatorem contestatus, nisi pacem, inquit, quantocius duxeris amplectendam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consiliis ductus pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, dicam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ductu, consultores isti sinistri suggerebant, fugitivos minime restituendos, ac in

εις μαρτυρίαν καὶ τὸ εὐαγγελικὸν τοῦ κυρίου λόγιον, ὅτι τὸ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. μεσουῆτος δὲ τοῦ
 Ὀκτωβρίου μηνὸς παρατάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβρίαν
 ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν καὶ ἐλεπόλιων, ἃ τῇ προφῆσει
 Νικηφόρου τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμύθησεν. Ἀρφαί
 γάρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πάντῃ ἔμπειρον μηχαν-
 κῆς ὑπάρχοντα στρατεύσας, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησαν.
 Cμηθεμίαν κατ' αἴξαν ἀντίληψιν εἰς αὐτὸν ἢ εὐεργεσίαν παύ-
 σας, ἀλλ' ἢ μᾶλλον καὶ τὴν ῥόγαν αὐτοῦ κολοβοῶσας, τὸν ἐ-
 γογγύσαντα ἔτυψεν σφοδρῶς ὑπονοηθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, προ-
 ἔφυγεν τοῖς Βουλγάροις, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγα-
 νικὴν τέχνην. ἐν τούτοις περὶ αὐτὸν ἀντιταξιμέ-
 νου διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὅλου τοῦ μηνὸς παρέλαβεν αἰ-
 τήν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος ὁ
 βασιλεὺς τὸν πατριάρχην, περὶ αὐτοῦ ἐβουλεύετο περὶ εἰ-
 ρῆνης· παρήσαν δὲ καὶ μητροπολίται, ὃ τε Νικαίας καὶ ὁ
 Κυρῆικον, συμπαρόντων καὶ τῶν παρῶν συμβούλων. καὶ ὁ μὲν
 D πατριάρχης καὶ οἱ μητροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ τὴν εἰρήνην
 ἡσπάζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ ἡγουμῆ-

1. λόγιον A, λόγων vulg. 2. ἐκβάλω A, ἐκβάλλω vulg. 3.
 ὁ add. ex A. Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg. 5. Νι-
 κηφ. A, τοῦ Νικ. vulg. 10. ἀπονοηθεὶς A, ἀπορηθεὶς vulg.
 12. παραστησάμενος A. 13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλ. vulg.
 15. περιστάσεις f. 16. καὶ μ. A, οἱ μ. vulg. 19. τῷ ἡ-
 γουμῆ A, τε ἡγ. τοῦ vulg.

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad
 me accedentem, aiebant, non eiiciam foras. medio vero mensis Octobris
 decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad
 urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum
 profigatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam
 arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae bap-
 tum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignave-
 rat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium vno
 impertiretur, quia immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret,
 et ad querelas compulsum etiam duris verberibus castigasset, ille de-
 speratione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum
 artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus in-
 structus, nemine ex inertia vacordiaque vires adversas opponente, in-
 tra mensis finem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam
 coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium se-
 vocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. ade-
 rant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis con-
 siliariis manus haud contemnenda. ac patriarcha quidem et metropo-

νερ τῶν Στουδίου ταύτην ἀνέτρπον, φάσκοντες ἐπ' ἀνατροπῇ
 τῆς θείας ἐπιτολῆς οὐ δεῖ ἀσπάξασθαι τὴν εἰρήνην. τὸν γὰρ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὁ κύριος ἀπεφήνατο,
 μὴ εἰδότες, μήτε ἂ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαίουν· V. 336
 5 ται· πρῶτον μὲν ὅτι μηθενὸς πρὸς ἡμᾶς ἔξ αὐτῶν προσφεύ-
 γοντος, ἡμεῖς τοὺς ἔσω τῆς αὐλῆς προδεδώκαμεν, δυνάμενοι
 τούτους εἰρηνεύοντες περισώσασθαι· δευτέρον δὲ ὅτι, εἰ καὶ P. 423
 προσέφηνόν τινες σπάνιοι, τὴν τῶν πλειόνων μᾶλλον καὶ ὁμο-
 φύλων σωτηρίαν ἐχρῆν πραγματεύσασθαι, ἢ ἐπ' ἀδήλοις καὶ
 10 ἀφανέσι πλουτεῖν. φίλον γὰρ θεῷ πλείστους ἢ ὀλίγους σώ-
 ζεσθαι. τὸ δὲ ζημιοῦσθαι πλείστα διὰ μικρὸν κέρδος πρῶ-
 τῆς ἀνοίας. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀπρανοήτως δια-
 κείμενος, τὴν πίστιν κατὰ Παῦλον ἤρηται, καὶ χείρων ἀπί-
 στου κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
 15 ἤμην εἰρηνικός, εἰ μὴ που καὶ Παῦλον καὶ Δαβὶδ οὗτοι σο-
 φώτεροι; τίς δὲ Γερμανοῦ τοῦ τρισμάκαρος σοφώτερος νῦν,
 εἰ μὴ κατὰ τὴν ψυχόλεθρον οἴησιν οἱ κακοὶ παρασύμβουλοι, B
 οἱ τὴν εἰρήνην κωλύσαντες; ταῦτα κατὰ τὴν πρώτην γέγονε
 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς εἴρηται. τῇ δὲ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ

3. οὐ μὴ ἐκβάλω A, οὐκ ἐκβάλλω vulg. 7. περισώσασθαι A,
 περισώσαι vulg. 9. καὶ ἀφανίσαι vulg. 12. καὶ ὁ add.
 ex A. 14. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 17. τὴν add. ex A. 19.
 μηνός add. ex A. τοῦ αὐτοῦ A, τοῦ Λύγουστου vulg.

litae imperatoris sensum sequuti. pacem amplectabantur, sed improbi
 consiliarii una cum Theodoro Studii praeposito, eversis contrariae sen-
 tentiae dictis, eam relicebant, confirmantes pacem quae dei mandata
 rescindat non esse admittendam. istud enim, venientem ad me non
 emittam foras, dominus decrevit, aiebant, quae proferrent, et in cuius
 argumentum haec producenda vere nescii. primo quidem quoniam
 nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra aulam erant, cum
 ipsos pace composita servare possemus, prodidimus. secundo quia
 licet quidam ex eis pauci transfugerint, plurium certe potius, eius-
 demque nobiscum nationis et sanguinis consortium satagere, quam in-
 certis quibusdam nobis propositis ficto quaestu ditescere decebat.
 plures enim quam paucos servare deo magis gratum est. ingens au-
 tem damnum levissimae accessionis spe sibi comparare supremam de-
 mentiam recte dixeris: et qui nullam de domesticis sive familiaribus
 curam gerit, is Paulo quidem iudice fidem abnegat, et infideli dete-
 riorem se praestat: quo vero loco reponendum illud, cum iis qui pa-
 cem oderant, pacem ego agebam; nisi forte Paulo et Davide sapien-
 tiores esse se praedicent? vel quis ter beato Germano prudentior,
 nisi forte isti ex fastu animae pernicioso pessimi consiliarii, qui paci
 conficiendae impedimentum opponere non sunt veriti? ista, ut praes-

μηρός ὄφθη κομήτης ἐν σχήματι λαμπρῶν δύο σεληνίων ἐπι-
 θέντων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ
 ἀκεφάλου ἀνδρὸς διάπλασιν τυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐκείρῳ ἡ
 περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἦλθεν ἡμεῖν ἔλευσιν φάσις
 πάντας πτοούσα διὰ μειζόνων κακῶν ἀπεκδοχῆν. εὐρύτης
 γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλότων
 πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι πραγμάτων, ταύτην ἐπέ-
 C τισαν σὺν τῇ Δεβελτῇ, ἐν οἷς καὶ σίφωνας χαλκοῦς εἶδον ἐξ,
 καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐκπεμπομένου ὕγρου πυρὸς σὺν ὀλίγῳ
 χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλήθος. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ πολλοὶ
 τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ
 ἐκ πάσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἀμ-
 τρον κύκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίας γὰρ καθολικῆς κατα-
 σχούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν
 ὑπ' αὐτοῦ ἀρχὴν, φόβοι τε καὶ ἀρπαγαὶ καὶ μοιχεύει, ἀπὸ-
 15 γειαί τε καὶ πᾶσαι πράξεις θεοστονεῖς ἐν κόμαις τε καὶ πό-
 D λεις ὑπὸ τοῦ θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἱ τε καὶ
 τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβάσμιμοι τόκου
 τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβηλα-

1. σεληνίων A, σεληνῶν vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς A,
 καὶ εἰς ἀκέφαλον ἀνδρα vulg. 4. φάσις A, φασίσις vulg. 9
 ἐκπεμπομένου A, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοῦς A, αὐτῶν
 vulg. 17. θεολέτου A, θεολέστου vulg. ἐπράττοντο A,
 ἐπράττετο vulg.

missimus, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem
 die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem iunctarum
 formam referens, quae rursus ab invicem selunctae, et in *variis* for-
 mas figuratae, in hominis capite truncati speciem desierunt. inse-
 quenti die infelix nuncius de Mesembriae clade ad nos delatus est,
 qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. eam
 enim bonorum omnium ad commodam habitationem necessarium
 copia refertam comperientes, una cum Debelto cepere, quibus in lo-
 cis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidus per eos emittendi,
 nec non auri argenticque vis immensa reperta est. eodem etiam anno
 Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex *Palaestinae* et
 universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem
 fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi sibi univer-
 sum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum,
 Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus
 iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines. omnia denique scelera deo
 odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus
 profliganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civi-
 tate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non alia

Θησιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν ἔρημον διαβόητοι λαῦραι τοῦ ἁγίου Χαριτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ μοναστήρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἡρημώθησαν. καὶ οἱ μὲν ἀνῆρ-
 5 τήθησαν μαρτυρικῶς, οἱ δὲ τὴν Κύπρον κατέλαβον, καὶ ἐκ ταύτης τὸ Βυζάντιον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς καὶ Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλοφρόνως ἐξένισαν. τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ἐν τῇ πόλει μοναστήριον ἐπίσημον ἔδω- P. 424
 ρήσαντο τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐναπομείνασι μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς τάλατον χρυσοῦ ἀπέστειλαν, καὶ παντοίως τοῦ-
 10 τούς ἐθεράπευσαν. ἦν μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πάντας χρηστός καὶ ἐπιεικής, περὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀκυβέ-
 νητος, δεδουλωμένος Θεοκίστῳ μαγίστρῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ἄρχουσιν. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ δύο Χριστιανῶν ἐκ Βουλ- V. 337
 γαρίας φηγόντων, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ Κροῦμμον λοχῆσαι
 15 σπένδοντα τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ ἀθρόως. καὶ τῇ 16 τοῦ μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ Θεοῦ προνοίᾳ ἄπρακτος ἀπέ- B :
 στρεψεν Κροῦμμος οὐκ ὀλίγους ἀποβαλὼν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν Ἀδριανούπολιν καταλαβὼν, καὶ διευθετήσας τὰ κατ' αὐτὴν, ἀνέστρεψεν μετὰ χαρῆς. καὶ ἀνελθὼν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου
 20 Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐπιτελέσας αὐτοῦ τὰ μνημό-

6. φιλοφρόνως A, φιλοπόνως vulg.
 στείλαν — ἐθεράπευσαν A, ἐδώρησατο — ἀπέστειλεν — ἐθερά-
 πεισεν vulg.

7. ἐδώρησαντο — ἀπέ-
 11. τῶν add. ex A.

quaeque sacra vestigia profanata sunt, celebresque illae per desertum positae Laurae, SS. Charitonis et Sabbae, reliquaque monasteria et ecclesiae cunctae desolatae, et Christianorum quidem nonnulli vitam martyrio commutarunt, alii Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium petierunt, quos pientissimus imperator Michael et sanctissimus patriarcha Nicephorus sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt. in urbem enim confluentibus monasterium insigne dedit incolendum, ad eos autem qui in Cypro se continuerunt, monachis ex aequo et laicis auri talento destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. ingenii siquidem humani, et in lenitatem propensi Michael extitit, rerum licet administrandarum inexpertum prorsus praestiterit: quippe qui Theoctisto magistro caeterisque proceribus servili more se submitteret. porro mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi, Crummum ex improviso Thraciam devastare consiliatum imperatori nuuciarunt. mensis autem eiusdem die decimo quinto imperatore profectionem suscipiente, Crummus, deo ita providè disponente, multis exercitus sui desideratis, infecta re pedem in propriam ditionem retulit. imperator vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum ordinem compositis, cum gaudio Cpolim reversus est. in sancti subinde patriar-

συνα ἄμα Προκοπία τῇ ἀγούστῃ, ἀργυροπετάλω λιτρῶν ἐνήκοντα πέντε τὸν ἱερόν αὐτοῦ τάφον ἠμφίασεν. μετὰ τὴν ἄλωσιν Μεσημβρίας ἀπειπὼν ὁ βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρήνην Κρούμιου, ἐκ πάντων τῶν θεμάτων στρατολογήσας, πρὸς τοῦ ἔαρος εἰς τὴν Θράκην παραιουῶσαι ἐκέλευσεν· ὥστε κίβητας δυσχεραίνειν, μάλιστα τοὺς Καππαδόκας καὶ Ἀρμενιακούς· τοῦ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος μετὰ τῶν ταγματῶν μηνὶ Μαΐῃ ἐξῆλθεν πάλιν καὶ Προκοπία ἡ ἀγούσιστα ἕως τῶν Ἀκισοίτων πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πλήθη ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντες εἰς δυσφημίαν καὶ λοιδορίαν ἐτρέπησαν κατὰ Μιχαήλ τῆς δὲ δ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν περὶ τὴν δεκάτην μοῖραν τοῦ Ταύρου κατὰ τὸν ὠροσκόποι ἀνατέλλειν τοῦ ἡλίου· καὶ πολὺς φόβος ἔπεσε τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βασιλεὺς περιεπόλευσε τὴν Θράκην σὺν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατεύμασι, μήτε κατὰ Μεσημβρίαν ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλο τι τῶν ὀφειλόντων εἰς καθάρσεις ἐχθρῶν διαπρατιόμενος, ἀλλ' ἢ μόνον κειθόμενος λόγοις ματαίοις τῶν ἀπειροπολέμων αὐτοῦ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτὸν ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζομένου, καὶ ἦν βαρβαρικῆς ἐφοδῶν βαρύτερα ἢ τῶν ὁμοφύλων κληθῆς, ἀπορουμένων εἰς τὰς ἀστυ-

1. ἀργυροπετάλω A, ἀργυροπετάλων vulg. 3. ἔλωσιν A, ἐλώσιν vulg. 8. καὶ Πρ. ἢ Ἀδύ. A, ἢ Πρ. Ἀδύ. vulg. 9. τούτῳ] τοῦτο A, τούτου vulg. 15. Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg.

chae Tarasii monasterium una cum Procopia augusta profectus, defuncti memoriae iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis argenteis pondo nonaginta quinque librarum circumtexit. caeterum Mesembria Romanis erepta, imperator pacis condiciones a Crummio oblatae repudians, exercitum ex thematibus cunctis collectum in Thraciam iussit traicere, quod cuncti moleste ferre maxime Cappadoces atque Armeniaci. imperatorem itaque militares copias urbe educentem, Procopia augusta usque ad aquaeductus iuxta Heracliam prosequuta est, quod milites aegerrime passi, imperatorem conviciis et contumeliis palam incessebant. Maii porro mensis die quarto solis defectio contigit, ipso secundum horoscopum ad gradum Tauri duodecimum exoriente, ex quo terror ingens militum animis incubuit. imperator autem ducibus et militaribus ordinibus eductis, Thraciam obambulare, sed neque Mesembriam aggredi, neque profugandis hostibus necessarium quippiam moliri ausus est; insanis nimirum consiliariorum suorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicae rudes plane essent, hostem in eum minime processurum affirmabant, sed potius in propria regione semper consessurum. porro provinci-

καίας χρσίας, και ἀρπαγαῖς και ἐπιβάσει λυμαιομένων τούς
 ἐγχωρίους. περι δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Κροῦμ-
 μος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς σὺν τοῖς ἰδίοις στρατεύμασι,
 ὑφορώμενος τὰ τῶν Χριστιανῶν πολλὰ εἶναι σφόδρα. στρα-
 5 τοπεδεύσας δὲ εἰς Βερσινικίαν ὡς ἀπὸ σημείων τριάκοντα τοῦ
 βασιλικῆς φροσάτου, Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν πατριίκιος και P. 425
 στρατηγός, και Ἰωάννης πατριίκιος και στρατηγὸς Μακεδονίας,
 ὁ Ἀπλάκης, πολλὰ προθυμούμενοι τούτους πολεμῆσαι, ἐκωλύ-
 θησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ τῶν κακοσυμβούλων. τῆς δὲ
 10 πόλεως λιτανευούσης μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐν τῷ ναῦ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων, τινὲς τῶν δυσσεβῶν τῆς μιαιῶς αἰρέσεως τοῦ Θεο-
 στυγαῦς Κωνσταντίνου μοχλεύσαντες τὴν πύλην τῶν βασιλι-
 κῶν τάφων, μηδενὸς προσέχοντος διὰ τὴν συνοχὴν τοῦ ὄχλου,
 ἀθρόως ἀνοιχθῆναι μετὰ τινος κτύπου παρεσκεύασαν, ὡς ἐκ
 15 Θείας τινὸς τερατουργίας· και ἔνδον εἰσπηδήσαντες, προσέπι- B
 πτον τῷ τοῦ πλάνου μνήματι τοῦτον ἐπικαλούμενοι, και οὐ
 Θεόν, ἀνάστηθι, λέγοντες, και βοήθησον τῇ πολιτείᾳ ἀπολ-
 λυμένη· διαφημίσατες, ὅτι ἀνέστη ἐπιππος, και πορεύεται
 πολεμῆσαι Βουλγάρους ὁ τάρταρον οἰκῶν μετὰ δαιμόνων.
 20 τούτους συλλαβόμενος ὁ τῆς πόλεως ὑπαρχος τὸ μὲν πρῶτον

2. Κρ. Α, ὁ Κρ. vulg. 9. κακοσυμβούλων Α, κακῶν συμβού-
 λων vulg. 20. ἑπαρχος Α.

lium rebus necessariis destitutorum, rapinisque et invasionibus oppi-
 danos vexantium barbarica excursione gravior multo damnosiorque
 extitit adventus. sub mensis autem Iunii principium Crummus Bul-
 garorum princeps, aciebus ad pugnam paratis, Christianorum exerci-
 tum numerosissimum esse suspicatus, in Romanos movit, et ad Bersi-
 niciam tricesimo circiter lapide ab imperatoris castris sua posuit. tum
 vero Leo orientalium dux et patricius, et Ioannes cognomento Aplac-
 es Macedoniae dux ac pariter patricius, ad pugnam committendam
 expediti, et animis incitati, a perversis imperatoris consiliariis prae-
 pediti sunt. urbe autem universa una cum suo pontifice preces ac
 processiones ad sanctorum apostolorum peragente, quidam ex impiis
 sectatoribus haereseos, quam deo exosus Constantinus tenuit, impera-
 torialium sepulchrorum, nemine propter turbae frequentiam advertente,
 portam, vecte in eam impulso de repente cum fragore, tanquam di-
 vino quopiam edito miraculo, fecerunt apertam: mox intro se feren-
 tes, ad seductoris tumulum prostrati, ipsum, non deum, invocavere,
 dicentes, exurge, et reipublicae iamiam pereunti succurre, confestim-
 que eum, qui tartarum cum daemonibus incolit, equo insidentem ad
 praedium in barbaros processisse denunciaverunt. isti ab urbis prae-
 fecto comprehensi, primo quidem sepulchrorum portas, se ipsis ac

ἔψευδοντο θεόθεν αὐτομάτως τὰς τῶν τάφων πύλας ἀνεῖχθαι·
 παραστάντες δὲ τῇ ἐπαρχικῇ βήματι, καὶ περὶ τὴν μαρτυρίαν
 V. 338 ὀκλάσαντες, τὸ τῆς μοχλεύσεως δρῆμα πρὸ πάσης ἐξέπειν τι-
 μωρίας· οὗς ἀξίως μοχλεύσας πομπῇ δημοσίᾳ παρέπεμψεν
 C ἀναβουῶντας τῆς τιμωρίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ τῆς 5
 κακίας εὐφρετῆς διάβολος τοὺς στρατευημένους ἐξεπαίδευσεν, ὡς
 μὴ αἰτιᾶσθαι τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ
 πατροπαράδοτον πίστιν, καὶ τὸ τῶν μοναστιῶν ἱερὸν σχῆμα,
 τὸ τῆς κατὰ θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 ταῦτα βλασφημούντων σχήματι μόνον ἦσαν Χριστιανοί, τῇ δὲ 10
 ἀληθείᾳ Πανυλικιανοί, οἵτινες μὴ δυνάμενοι τὰ μυστὰ ἑαυτῶν
 δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προφάσει τοὺς ἁμαρτίαις πε-
 ρεπόθενον, Κωνσταντῖνον τὸν Ἰουδαϊόφρονα μακαρίζοντες, ὡς
 D προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κατοδοξίαν αὐτοῦ ἐπ' ἀνατρο-
 πῇ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 15
 ἀσπαζόμενοι. τῇ δὲ κβ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς παραταξάμενοι
 Χριστιανοί τε καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανουπό-
 λεως, πταίουσι μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν
 πόλεμον· κρατοῦσι δὲ τῆς μάχης οἱ ἐχθροὶ τοσοῦτον, ὥστε
 τοὺς πλείστους Χριστιανούς μῆτε τὴν πρώτην συμβολὴν θεα- 20
 σαμένους ἄκρα φυγῇ χρῆσασθαι· ὥστε τὸν Κρουμμον κατα-

3. ἐξέπειν f.

11. οἱ τινες μὴ: in his verbis desinit codex A.

divina manu reseratas mendaciter asserentes; ubi ad praefecti tribu-
 nal astiterunt, testimoniis labantes, totam vectium impulsorum fabu-
 lam hominum cruciatibus ac quaestionibus applicati enarravere. eos
 urbis praefectus vectibus ex hac causa alligatos ad ignominiae pom-
 pam, poenae causam ac delictum ore aperto conclamantes publice
 traducendos edixit. isto namque pacto sub signis suis militantes
 omnis malitiae diabolus auctor instruxit, ut non propria incusarent
 flagitia, sed orthodoxam et a patribus acceptam fidem sacrumque mo-
 nasticam vitam agentium ordinem, qui philosophiae ad dei placitum
 institutae exercitamentum est, criminerent. plures quippe blasphemias
 eiusmodi deblaterantium solo habitu Christiani, qui vera Pauli-
 ciani in animo erant, qui abominanda sua sensa proferre non ausi,
 eiusmodi praetextu imperitorum simplicitati credebant illusuros se,
 ubi Constantino Iudaicae mentis homine tanquam propheta et victore
 pronuntiato, ipsi pravam illius haeresim in dispensationis per carnem
 domini nostri Iesu Christi perniciosam amplecterentur. mensis porro
 Iulii die vicesimo secundo Christianis simul et Bulgaris ad pugnam
 in invicem committendam ad Adrianopolim ex aequo instructis. Chri-
 stiani in praelio pessime se gesserunt, id autem victoriae cesserunt
 hostibus, ut plures ex ipsis nondum primi conflictus initi spectatores

πλαγέντα νομίσαι λοχισμοῦ τινος τρόπον εἶναι τὸ γινόμενον, καὶ μικροῦ ἐπισχεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν δίωξιν. ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκρατῶς φείγοντας, καταδιώξας, ἀνείλεν πλήθη P. 426 πολλά, καταλαβόντες καὶ τὸ τοῦλδον καὶ τοῦτο λαφυραγω- 5 γήσαντες. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν φεύγων ἐπανήρχετο, τὰ τε πλήθη καὶ τοὺς τούτων ἄρχοντας ἐπαρώμενος, ἔτι δὲ καὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀπόθεσιν ἐξομνύμενος· ἐν οἷς καὶ Λέ- οντι πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ τῶν ἀνατολικῶν, ὡς εὐσεβεῖ τε καὶ ἀνδρειοτάτῳ καὶ κατὰ πάντα πεποιημένῳ περὶ τοῦ κρα- 10 τῆσαι τὴν βασιλείαν ἐκοινωνήσατο. τοῦ δὲ μῆθ' ὅλως εἰζαντος, εὐσας αὐτὸν προῖστασθαι τῶν θεμάτων, αὐτὸς τὴν βασιλίδα κατέλαβεν τῇ κ' τοῦ Ἰουνίου μηνός, θέλων μὲν ἀποθέσθαι B τὸ κράτος καὶ ἄλλον προχειρίσασθαι, μὴ συγχωρούμενος δὲ παρὰ τε τῆς γαμετῆς καὶ τῶν παραδυναστευόντων. Νικηφόρος 15 δὲ ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τούτῳ συγγίνει, ὡς καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ περισωθησομένων, εἰ οὕτω προχειρι- σθείη τις. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλήθη μαθόντες τὸν βα- σιλέα πεφευγέναι, ἀπογνόντες τὸ βασιλεύεσθαι παρ' αὐτοῦ, λοιπὸν καὶ βουλευσάμενοι καθ' ἑαυτούς, ἐδυσώπουν Λέοντα 20 τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν βοηθῆσαι τῷ κοινῷ, καὶ τῆς Χριστιανῶν πολιτείας ἀνθέξασθαι. ὁ δὲ μέχρι μὲν τινος σφο- δρῶς ἀνεβιάλλετο τοῦ καιροῦ, στοχαζόμενος τὸ δυσάντητον, C

effecti, velocissima tamen fuga pugnae se subdixerint: adeo ut Crum-
 mus ipse spectaculi novitate deterritus, insidiarum in suos structa-
 rum, quod oculis probabat, apparatus existimaret, ac ne fugientes
 insequerentur, suos aliquando retinuerit: ubi vero praecipitis eius-
 modi fugae veritatem animadvertit, hostes a tergo insectatus, castris
 eorum et opimis spoliis direptis, stragem maximam edidit. imperator
 pariter fuga elapsus versus urbem pedem referebat, et militares ordi-
 nes et eorum ductores maledictis incessens, imperii potestate sese
 abdicaturum dato iusiurando pollicitus est, ac Leoni patricio et orien-
 talium duci, seu viro pietate conspicuo et militari virtute praestanti
 ac iam republicae administrandae idoneo, confestim aperuit consi-
 lium, sed eo dignitatem ultro delatam admittere recusante, thematum
 regendorum potestate ipsi relicta, Iunii die vicesimo quarto imperan-
 tem urbem repetiit: ac imperium quidem deponere, aliumque princi-
 cipem in thronum subrogare meditatus, ab uxore et proceribus sum-
 mam post eum in administranda re publica potestatem adeptis, consi-
 lium exequi non est permissus. sane Nicephorus sanctissimus pa-
 triarcha propositis assentiebatur, cum nimirum, si eo pacto novus
 imperator designaretur, ipse Michael et liberi eius incolumes facile
 forent salvandi. interea duces militaresque copiae omnes de impe-

βσας καὶ τοὺς Κωνσταντίνου τυφλοὺς παῖδας εἰς Ἀφουσίαν, ἔτα δὲ τῶν ἐμπεριλάτων ψευδερημίτην Νικολαίου τοῦ Ἑξακωνίτου συγκόητα εἰπόντα τῆς παναγίας Θεοτόκου ξέσαστα καὶ ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγε-⁵ λόμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβευσεν, ἐξομολογούμενον τὰ ἑαυτοῦ κακὰ· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διάγειν. τοὺς δὲ λαοὺς σιλεντιακῶς C ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αὐτοῦ ἐ-σεβοῦς γνάμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους¹⁰ δημεύσας, ἐξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῶ τῶν ἀνατολικῶν. τῷ δὲ Αὐγούστῳ μὲν τῆς πέμπτης ἰδι-κτιῶνος Θεβίθ κατὰ Χριστιανῶν ἐπιστράτευσεν. τοῦτῃ συμ-
V. 335 βαλῶν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμῃσι διαχι-λίους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος.¹⁵ Μουαμὲδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρῶν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθνους, συμβυλῶν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλῷ κατὰ τὴν ἐπ-δοτέραν Περσικὴν ἡγήθη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέσχεν τῶρα-

1. Ἀφουσίαν f. 2. ἐμπεριλάτων A. 4. ἀτιμάσαντα A, ἀτι-
μήσαντα vulg. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς
add. ex A. 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio inito, novatorum quam plurimos plagis haud multis infictis deterruit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphasiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremite Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumelliis afficere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice sateri coactum traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religiosas suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athinganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, ingens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis imperio potitus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascum vero alius obtinuit tyrannus, et

νος, καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν δύο κατεμερίσαντο, καὶ ὁ τὴν Παλαιστίνην ἄλλος ληστροικῶς κατενέμετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς διὰ Α.Μ. 6305 Δαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ἀνθις πρὸς Μιχαὴλ τὸν βασιλέα ἐπρεσβεύσατο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Ἀδραμυτινοῦ στοιχηθείσας καὶ Γερμανοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς πρὸς Κομέροισιν τὸν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κύριον Βουλγαρίας· αἱ τοὺς ὄρους περιεχόν ἀπὸ Μηλεῶνων τῆς Θράκης. ἐσθῆτά τε καὶ κόκκινα δέρματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λιτρῶν χρυσοῦν. P. 422
 10 καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀπαστρέφεισθαι πρὸς ἐκείτην, κἄν τύχωσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκατέρας τὰς χώρας διὰ σιγγιλίων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντα αὐτοῖς, καὶ εἰσκομίζεσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ κατα-
 15 κρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ σπεύσει πρὸς εἰρήνην τῷ κρίματί σου παρατάσσομαι κατὰ Μεσημβρίας. ταῦτα δεξιόμενος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσεσιν οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἀμα-
 20 θίας, καὶ περὶ τὸ κεινὸν ἀπωλείας οἱ παρασυμβουλευταὶ ἔφρασκον ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἀποδίδουσαι. ἐπιφθεγγόμενοι

2. ἄλλος] ἕτερος A. 3. ἀρχηγὸς A, στρατηγὸς vulg. 4. τὸν add. ex A. 7. ἐκεῖνο A, ἐκείνου vulg. 8. τοὺς add. ex A. 9. ἕως add. ex A. 10. τῶν μερῶν om. A. 14. καὶ post δὲ add. ex A. 15. σπεύσει A, σπεύση vulg. 17. κακοσυμβούλων A e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam demum alter praedonis in morem depopulatus est.

Hoc anno Crummus Bulgarorum princeps Dargamerum legatum A. C. 805 cum imperatore Michaelē tractaturum misit, conditiones Comersio tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adramytino et Germano patriarcha ictas adimpleri postulavit. eae porro ditionibus utriusque principis limites praesigebant a Thraciae Melednis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dandas, insuper ex utraque parte fugitivos utriusque principi mutuo restituendos, licet in rempublicam perduelles forent, mercaturam inter utramque ditionem exercentes res suas venales litteris et sigillis commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scriptis praeterea minis imperatorem contestatus, nisi pacem, inquit, quantocius duxeris amplectendam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consiliis ductus pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, dicam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ductu, consultores isti sinistri suggerebant, fugitivos minime restituendos, ac in

βσας και τους Κωνσταντίνου τυφλούς παίδας εἰς Ἀφουσίαν, εἶτα δὲ τῶν ἐμπεριστάτων ψευδερμημίτην Νικολίου τοῦ Ἐξικιονίτου συγγόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ἕξαστα και ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ και τῇ σῶματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγε- 5 λόμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβευσεν, ἐξομολογόμενον τὰ ἑαυτοῦ κακά· και παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοιαστηρίῳ πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διάγειν. τοῖς δὲ λαοῖς σιλεντιακῶς C ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεὶς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αὐτοῦ εὐσεβοῦς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους 10 δημεύσας, ἐξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῶ τῶν ἀνατολικῶν. τῷ δὲ Αὐγούστη μῆρὶ τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος Θεβίθ κατὰ Χριστιανῶν ἐπεστράτευσεν. τούτῃ συμ- V. 335 βαλὼν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε διαχιλίους καταπράξας, και ἵππους και ἄρματα συλλαβόμενος. 15 Μουαμὲδ δὲ ὁ πρῶτος νιὸς Ἀαρὼν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθνους, συμβαλὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελμῆ κατὰ τὴν ἐνδοτέραν Περσικὴν ἠτήθη· και καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέσχεν τύραν-

1. Ἀφουσίαν f. 2. ἐμπεριστάτων A. 4. ἀτιμάσαντα A, ἀτιμήσαντα vulg.
 add. ex A. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς
 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio into, novatorum quam plurimos plagis haud multis infictis deterruit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphusiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremitae Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afficere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athiuganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, iugens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis imperio potitus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascus vero alius obtinuit tyrannus, et

νος, καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικήν δύο κατεμερίσαντο, καὶ ὁ τὴν Παλαιστίνην ἄλλος ληστρικῶς κατενέμετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς διὰ Α.Μ. 6305 Δαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ πρὸς Μιχαὴλ τὸν 5 βασιλέα ἐπρεσβεύσατο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Ἀδραμυτινοῦ στοιχηθείσας καὶ Γερμακοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς πρὸς Κομέρσιον τὸν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κύριον Βουλγαρίας· αἱ τοὺς ὄρους περιεῖχον ἀπὸ Μηλεῶνων τῆς Θράκης. ἐσθιῆτά 10 τε καὶ κόκκινα δέρματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λιτρῶν χρυσοῦν P. 422 καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀποστρέφειν πρὸς ἐκύτερον, κῆν τύχωσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκατέρας τὰς χώρας διὰ σιγγιλίων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντι αὐτοῖς, καὶ 15 εἰσκομῆσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ κατακρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ σπεύσει πρὸς εἰρήνην τῷ κριματί σου παρατάσσομαι κατὰ Μεσημβρίας. ταῦτα δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσεις οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἀμα- B θίας, καὶ περὶ τὸ κεινὸν ὑπόλειπας οἱ παρασυμβουλευταὶ ἔφρασκον 20 ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφύγοντας ἀποδίδοσθαι. ἐπιφθεγγόμενοι

2. ἄλλος] ἕτερος A. 3. ἀρχηγὸς A, στρατηγὸς vulg. 4. τὸν add. ex A. 7. ἐκεῖνο A, ἐκείνου vulg. 8. τοὺς add. ex A. 9. ἕως add. ex A. 10. τῶν μερῶν om. A. 14. καὶ post δὲ add. ex A. 15. σπεύσει A, σπεύσῃ vulg. 17. κακοσυμβούλων A e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam demum alter praedonibus in morem depopulatus est.

Hoc anno Crummus Bulgarorum princeps Dargamerum legatum A. C. 805 cum imperatore Michaele tractaturum misit, condicionesque Comersio tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adramytino et Germano patriarcha ictas adimpleri postulavit. eae porro ditionibus utriusque principis limites praefigebant a Thraciae Meledonis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dandas, insuper ex utraque parte fugitivos utriusque principi mutuo restituendos, licet in rempublicam perduelles forent, mercaturam inter utramque ditionem exercentes res suas venales litteris et sigillis commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scriptis praeterea minis imperatorem contestatus, nisi pacem, inquit, quantocius duxeris amplexandam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consiliis ductus pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, dicam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ductu, consultores isti sinistri suggerebant, fugitivos minime restituendos, ac in

βας καὶ τοὺς Κωνσταντίνου τυφλοὺς παῖδας εἰς Ἀφροσίω,
 ἔτα δὲ τῶν ἐμπεριόκτων ψευδερημίτην Νικολάου τοῦ Ἐξωι-
 νίτου συγγόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ξέσαστα καὶ
 αἰτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ
 καὶ τῇ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγε-
 λόμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβευσεν, ἔξομολογοῦμε-
 νον τὰ ἑαυτοῦ κακὰ· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοιουσιτρῆ
 πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διαύγειν. τοὺς δὲ λαοὺς σιλεντιακῶς
 C ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αἰτοῦ ἐ-
 σεβοῦς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀδιγγάτους 10
 δημεύσας, ἔξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγῶ
 τῶν ἀνατολικῶν. τῆ δὲ Ἀγούστη μὲρὶ τῆς πέμπτης ἰδι-
 κτιῶνος Θεβιδῶ κατὰ Χριστιανῶν ἐπεστράτευσεν. τοῦτῃ συμ-
 V. 335 βαλὼν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε διαχι-
 λίους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος. 15
 Μουαμέδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρῶν κραιῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ
 ἔθνους, συμβυλῶν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλᾷ κατὰ τὴν ἐν-
 δοτέραν Περσικὴν ἠτήθη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά
 τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δυμασκὸν ἄλλος κατέσχευεν τῶραν-

1. Ἀφροσίαν f. 2. ἐμπεριόκτων A. 4. αἰτιμάσαντα A, αἰ-
 μήσαντα vulg. 5. τούτοις A, τούτου vulg. 8. σιλεντιακῶς
 add. ex A. 11. παρέδωκεν A. τοῦ add. ex A.

consilio inlto, novatorum quam plurimos plagis haud multis indictis deterruit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphasiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremitae Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afflicere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactam traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athinganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, iugens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis imperio politus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia inferiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascum vero alius obtinuit tyrannus. et

νος, καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν δύο κατεμερίσαντο, καὶ Ὁ τὴν Παλαιστίνην ἄλλος ληστροικῶς κατενέμετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς διὰ Α.Μ. 6305 Δαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ἀύθις πρὸς Μιχαὴλ τὸν 5 βασιλέα ἐπρεσβεύσατο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Ἀδραμυτινοῦ στοιχῆθείσας καὶ Γερμακοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς πρὸς Κομέρσιον τὸν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κύριον Βουλγαρίας· αἱ τοὺς ὄρους περιεῖχον ἀπὸ Μηλεῶνων τῆς Θρακίας. ἐσθῆτά 10 τε καὶ κόκκινα δέρματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λιτρῶν χρυσοῦν P. 422 καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀποστρέφεισθαι πρὸς ἐκότερον, κἄν τύχῳσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκατέρας τὰς χώρας διὰ σιγγιλίων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντι αὐτοῖς, καὶ 15 εἰσκομίζεσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ κατακρίσεις πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰ μὴ σπεύσει πρὸς εἰρήνην τῷ κριματί σου παρατάσσομαι κατὰ Μεσημβρίας. ταῦτα δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσεις οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἀμα- 20 θίας, καὶ περὶ τὸ κοινὸν ὑπωλείας οἱ παρασυμβουλευταὶ ἔφασκον ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἀποδίδοσθαι. ἐπιφθεγγόμενοι

2. ἄλλος] ἕτερος Α. 3. ἀρχηγὸς Α, στρατηγὸς vulg. 4. τὸν add. ex Α. 7. ἐκεῖνο Α, ἐκείνου vulg. 8. τοὺς add. ex Α. 9. ἕως add. ex Α. 10. τῶν μερῶν om. Α. 14. καὶ post δὲ add. ex Α. 15. σπεύσει Α, σπέυση vulg. 17. κακοσυμβούλων Α e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam demum alter praedonis in morem depopulatus est.

Hoc anno Crummus Bulgarorum princeps Dargamerum legatum A. C. 805 cum imperatore Michaelē tractaturum misit, conditionesque Comersio tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adramytino et Germano patriarcha ictas adimpleri postulavit. eae porro ditionibus utriusque principis limites praefigebant a Thraciae Meledonis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dandas, insuper ex utraque parte fugitivos utriusque principi mutuo restituendos, licet in rempublicam perduelles forent, mercaturam inter utramque ditionem exercentes res suas venales litteras et sigillis commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scriptis praeterea minis imperatorem contestatus, nisi pacem, inquit, quantocius duxeris amplexandam, tuo ipsius iudicio in Mesembriam obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consilii ductus pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, dicam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ductu, consultores isti sinistri suggerebant, fugitivos minime restituendos, ac in

εις μαρτυρίαν και τὸ εὐαγγελικὸν τοῦ κυρίου λόγιον, διὰ τὸ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. μεσοῦντος δὲ τοῦ
 Ὀκτωβρίου μηνὸς παρετάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβρίαν
 ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν και ἐλεπόλειων, ἃ τῇ προφύου
 Νικηφόρου τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμάθηκεν. Ἄρφα
 γάρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πᾶν ἔμπειρον μηχαν-
 κῆς ὑπάρχοντα στρατεύσας, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησεν,
 C μηδεμίαν κατ' αἴξιν ἀντίληψιν εἰς αὐτὸν ἢ εὐεργεσίαν ποιή-
 σας, ἀλλ' ἢ μᾶλλον και τὴν φόγαν αὐτοῦ κολοβώσας, τὸν δι-
 γογγύσαντα ἐτυπεν σφοδρῶς ἀποροηθεῖς δὲ ἐπὶ τούτῳ, προσ-
 ἔφυγεν τοῖς Βουλγάροις, και ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγα-
 νικὴν τέχνην. ἐν τούτοις παραταξάμενος, μηδενοῦ ἀντιταξαμί-
 νου διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὅλου τοῦ μηνὸς παρελάβεν ἐν-
 τὴν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος ὁ
 βασιλεὺς τὸν πατριάρχη, περωτατηθεῖς ἐβουλεύετο περὶ εἰ-
 15 ρήνης· παρήσαν δὲ και μητροπολίται, ὃ τε Νικαίας και ὁ
 Κυρκίου, συμπαρόντων και τῶν παραιοσυβούλων. και ὁ μὲν
 D πατριάρχης και οἱ μετροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ τὴν εἰρήνην
 ἡσπάζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ ἡγουμέ-

1. λόγιον A, λόγων vulg. 2. ἐκβάλω A, ἐκβάλλω vulg. 3.
 ὁ add. ex A. Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg. 5. Νι-
 κηφ. A, τοῦ Νικ. vulg. 10. ἀποροηθεῖς A, ἀπορορηθεῖς vulg.
 12. παραστησάμενος A. 13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλ. vulg.
 15. περιστάσεις f. 16. και μ. A, οἱ μ. vulg. 19. τῷ ἡγ-
 τῶν A, τε ἡγ. τοῦ vulg.

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad
 me accedentem, aiebant, non eieciam foras. medio vero mensis Octobris
 decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad
 urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum
 profigitore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam
 arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae bap-
 tismum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignave-
 rat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium vno
 impertiretur, quia immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret,
 et ad querelas compulsus etiam duris verberibus castigasset, ille de-
 speratione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum
 artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus in-
 structus, nemine ex inertia vacordisque vires adversas opponente, in-
 tra mensis finem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam
 coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium ad-
 vocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. ade-
 rant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis con-
 siliariis manus haud contemnenda. ac patriarcha quidem et metropo-

νερ τῶν Στουδίου ταύτην ἀνέτρικον, φάσκοντες ἐπ' ἀνατροπῇ
 τῆς θείας ἐπιτολῆς οὐ δεῖ ἀπαίξεσθαι τὴν εἰρήνην. τὸν γὰρ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὁ κύριος ἀπεφώνητο,
 μὴ εἰδότες, μήτε ἂ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαίουν· V.336
 5 ται· πρῶτον μὲν ὅτι μηθενὸς πρὸς ἡμᾶς ἐξ αὐτῶν προσφεύ-
 γοντος, ἡμεῖς τοὺς ἔσω τῆς αὐτῆς προδεδώκαμεν, δυνάμενοι
 τούτους εἰρηνεύοντες περισώσασθαι· δεύτερον δὲ ὅτι, εἰ καὶ P.423
 προσέφηνόν τινες σπάνιοι, τὴν τῶν πλειόνων μᾶλλον καὶ ὁμο-
 φύλων σωτηρίαν ἐχρῆν πραγματεύσασθαι, ἢ ἐπ' ἀδήλοις καὶ
 10 ἀφανέσι πλουτεῖν. φίλον γὰρ θεῷ πλείστους ἢ ὀλίγους σώ-
 ζεσθαι. τὸ δὲ ζημιοῦσθαι πλείστα διὰ μικρὸν κέρδος πρῶ-
 τῆς ἀνοίας. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀπρανοήτως δια-
 κείμενος, τὴν πίστιν κατὰ Παῦλον ἤρηται, καὶ χείρων ἀπί-
 στου κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
 15 ἤμην εἰρηνικός, εἰ μὴ που καὶ Παῦλον καὶ Δαβὶδ οὗτοι σο-
 φώτεροι; τίς δὲ Γερμανοῦ τοῦ τρισμάκαρος σοφώτερος νῦν,
 εἰ μὴ κατὰ τὴν ψυχόλεθρον οἴησιν οἱ κακοὶ παρασύμβουλοι, B
 οἱ τὴν εἰρήνην κολύσαντες; ταῦτα κατὰ τὴν πρώτην γέγονε
 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς εἴρηται. τῇ δὲ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ

3. οὐ μὴ ἐκβάλω A, οὐκ ἐκβάλλω vulg. 7. περισώσασθαι A,
 περισώσαι vulg. 9. καὶ ἀφανίσαι vulg. 12. καὶ ὁ add.
 ex A. 14. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 17. τὴν add. ex A. 19.
 μηνός add. ex A. τοῦ αὐτοῦ A, τοῦ Ἀβγούστου vulg.

litae imperatoris sensum sequuti, pacem amplectabantur, sed improbi
 consiliarii una cum Theodoro Studii praeposito, eversis contrariae sen-
 tentiae dictis, eam relicebant, confirmantes pacem quae dei mandata
 rescindat non esse admittendam. istud enim, venientem ad me non
 emittam foras, dominus decrevit, siebant, quae proferrent, et in cuius
 argumentum haec producenda vere nescii. primo quidem quoniam
 nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra aulam erant, cum
 ipsos pace composita servare possemus, prodidimus. secundo quia
 licet quidam ex eis pauci transfugerint, plurium certe potius, eius-
 demque nobiscum nationis et sanguinis consortium satagere, quam in-
 certis quibusdam nobis propositis ficto quaestu ditescere decebat.
 plures enim quam paucos servare deo magis gratum est. ingens au-
 tem damnum levissimae accessionis spe sibi comparare supremam de-
 mentiam recte dixerit: et qui nullam de domesticis sive familiaribus
 curam gerit, is Paulo quidem iudice fidem abnegat, et infideli dete-
 riorem se praestat: quo vero loco reponendum illud, cum iis qui pa-
 cem oderant, pacem ego agebam; nisi forte Paulo et Davide sapientio-
 res esse se praedicent? vel quis ter beato Germano prudentior,
 nisi forte isti ex fastu animae pernicioso pessimi consiliarii, qui paci
 conficiendae impedimentum opponere non sunt veriti? ista, ut prae-

μηρός ὄφθη κομήτης ἐν σχήματι λαμπροῦν δύο σελήνων ἐπιθέτων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς διάπλασιν τυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἢ περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἦλθεν ἡμῶν ἐλεεινὴ φάσις πάντας πτοοῦσα διὰ μειζόντων κακῶν ἀπεκδοχῆν. εὐρύτας γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλότων πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι πραγμάτων, ταύτην ἐπέτησαν σὺν τῇ Δεβελτῇ, ἐν οἷς καὶ σίφωνας χαλκοῦς εὐρον ἐξ, καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐκπεμπομένου ὕγρου πυρὸς οὐκ ἕλιπον, χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλήθος. τῇ δ' αὐτῇ ἔτι καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ ἐκ πάσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἀπῆτρων κύκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίας γὰρ καθολικῆς κατασχούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοὺς ἀρχὴν, φόνοι τε καὶ ἄρπαγαὶ καὶ μοιχεύαι, ἀσέλγειαι τε καὶ πῦσαι πράξεις Θεοστονγεῖς ἐν κόμαις τε καὶ πόλεις ὑπὸ τοῦ Θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἱ τε καὶ τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβάσμοι τόκου τῆς ἁγίας ἀναστασίας, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβήλω-

1. σελήνων A, σελήνων vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς A, καὶ εἰς ἀκέφαλον ἀνδρα vulg. 4. φάσις A, φασίσις vulg. 9. ἐκπεμπομένου A, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοὺς A, αὐτῶν vulg. 17. Θεολέτου A, Θεολέστου vulg. ἐπράττετο A.

missimus, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem iunctarum formam referens, quae rursus ab invicem seiunctae, et in varias formas figuratae, in hominis capite truncati speciem desierunt. insequentis die infelix nuncius de Mesembriae clade ad nos delatus est, qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. enim enim bonorum omnium ad commodam habitationem necessarium copia refertam comperientes, una cum Debelto cepere, quibus in locis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidi per eos emittendi, nec non auri argentique vis immensa reperta est. eodem etiam anno Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex Palaestina et universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi ius universum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum, Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines. omnia denique scelera deo odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus profiganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civitate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non alia

9 θηουν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν ἔρημον διαβόητοι λαῦραι
 τοῦ ἁγίου Χυριτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ
 μοναστήρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἡρημώθησαν. καὶ οἱ μὲν ἀνη-
 ρέθησαν μαρτυρικῶς, οἱ δὲ τὴν Κύπρον κατέλαβον, καὶ ἐκ
 5 ταύτης τὸ Βυζάντιον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς καὶ
 Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλοφρόνως ἐξένισαν.
 τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ἐν τῇ πόλει μοναστήριον ἐπίσημον ἐδώ- P. 424
 ρήσαντο τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐναπομείνασι μοναχοῖς τε
 καὶ λαϊκοῖς τάλατον χρυσοῦ ἀπέστειλαν, καὶ παντοίως τοῦ-
 10 τους ἐθεράπευσαν. ἦν μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πάντα χρηστὸς
 καὶ ἐπιεικὴς, περὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀκυβέρ-
 νητος, δεδουλωμένος Θεοκτίστῳ μαγίστρω, καὶ τοῖς λοιποῖς
 ἄρχουσιν. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ δύο Χριστιανῶν ἐκ Βουλ- V. 337
 γαρίας φηγόντων, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ Κροῦμμον λοχῆσαι
 15 σπένδοντα τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ ἀθρόως. καὶ τῇ 1ῃ τοῦ μηνὸς
 ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ Θεοῦ προνοίᾳ ἄπρακτος ἀπέ- B :
 στρεψεν Κροῦμμος οὐκ ὀλίγους ἀποβαλὼν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν
 Ἀδριανούπολιν καταλαβὼν, καὶ διενθετήσας τὰ κατ' αὐτὴν,
 ἀνέστρεψεν μετὰ χαρῆς. καὶ ἀνελθὼν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου
 20 Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐπιτελέσας αὐτοῦ τὰ μνημό-

6. φιλοφρόνως A, φιλοπόνως vulg.
 στείλαν — ἐθεράπευσαν A, ἐθωρήσατο — ἀπέστειλεν — ἐθερά-
 πεισεν vulg.

11. τῶν add. ex A.

7. ἐθωρήσαντο — ἀπέ-
 στείλαν — ἐθεράπευσαν A, ἐθωρήσατο — ἀπέστειλεν — ἐθερά-
 πεισεν vulg.

quaeque sacra vestigia profanata sunt, celebresque illae per desertum
 positae Laurae, SS. Charitonis et Sabbae, reliquaque monasteria et eccle-
 siae cunctae desolatae, et Christianorum quidem nonnulli vitam martyrio
 commutaverunt, alii Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium petierunt, quos
 pientissimus imperator Michael et sanctissimus patriarcha Nicephorus
 sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt. in urbem enim con-
 fluentibus monasterium insigne dedit incolendum, ad eos autem qui
 in Cypro se continuerunt, monachis ex aequo et laicis auri talento
 destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. ingenii siquidem
 humani, et in lenitatem propensi Michael extitit, rerum licet admi-
 nistrandarum inexpertum prorsus praestiterit: quippe qui Theotisto
 magistro caeterisque proceribus servili more se submitteret. porro
 mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi, Crummum ex
 improviso Thraciam devastare consiliatum imperatori nunciaverunt.
 mensis autem eiusdem die decimo quinto imperatore profectionem
 suscipiente, Crummus, deo ita provide disponente, multis exercitus sui
 desideratis, infecta re pedem in propriam ditionem retulit. imperator
 vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum ordinem com-
 positis, cum gaudio Epolim reversus est. in sancti subinde patriar-

συνα ἄμα Προκοπία τῇ ἀγούσῃ, ἀργυροπετάλω λιτρῶν ἐπι-
 νήκοντα πέντε τὸν ἱερὸν αὐτοῦ τάφον ἠμφίασεν. μετὰ δὲ
 τὴν ἄλωσιν Μεσημβρίας ἀπειπὼν ὁ βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρή-
 νην Κρούμμου, ἐκ πάντων τῶν θεμάτων στρατολογήσας, πρὸ
 τοῦ ἕαρος εἰς τὴν Θράκην παραιουῖσθαι ἐκέλευσεν· ὥστε κί-
 5 ρτας δυσχεραίνειν, μάλιστα τοὺς Καππαδόκας καὶ Ἀρμενιανούς.
 τοῦ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος μετὰ τῶν ταγματῶν μηνὶ Μαΐῳ συ-
 ἐξῆλθεν πάλιν καὶ Προκοπία ἢ ἀγούιστα ἕως τῶν Ἀκιδούτων
 πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πλήθῃ ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντα
 εἰς δυσφημίαν καὶ λοιδορίαν ἐτράπησαν κατὰ Μιχαήλ τῆ
 10 δὲ δ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἐκλειψις ἡλίου γέγονεν περὶ τὴν δε-
 δεκάτην μοῖραν τοῦ Ταύρου κατὰ τὸν ὠροσκόπου ἀνατέλλου-
 τος τοῦ ἡλίου· καὶ πολὺς φόβος ἔπεσε τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς περιεπόλευσε τὴν Θράκην σὺν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς
 στρατεύμασι, μήτε κατὰ Μεσημβρίαν ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλο
 15 ὅτι τῶν ὀφειλόντων εἰς καθάρσεις ἐχθρῶν διαπραττόμενος,
 ἀλλ' ἢ μόνον πειθόμενος λόγοις ματαίους τῶν ἀπειροσκόλεμων
 αὐτοῦ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτοῖ
 ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζομένου, καὶ ἦν βαρβαρικῆς ἐφοδοῦ
 βαρύτερα ἢ τῶν ὁμοφύλων πληθῆς, ἀπορουμένων εἰς τὰς ἀναγ-

1. ἀργυροπετάλω A, ἀργυροπετάλων vulg. 3. ἄλωσιν A, ἀνέ-
 λωσιν vulg. 8. καὶ Πρ. ἢ Ἀδγ. A, ἢ Πρ. Ἀδγ. vulg. 9.
 τούτῳ] τοῦτο A, τούτου vulg. 15. Μεσημβρίαν A, Μεσημ-
 βρίας vulg.

chae Tarasii monasterium una cum Procopia augusta profectus, de-
 functi memoriae iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis ar-
 genteis pondo nonaginta quinque librarum circumtexit. caeterum
 Mesembria Romanis erepta, imperator pacis condiciones a Crummo
 oblatas repudians, exercitum ex thematibus cunctis collectum in Thra-
 ciam iussit traicere, quod cuncti moleste ferre maxime Cappadoces
 atque Armeniaci. imperatorem itaque militares copias urbe educa-
 tem, Procopia augusta usque ad aquaeductus iuxta Heracliam pro-
 sequuta est, quod milites aegerrime passi, imperatorem conviciis et
 contumeliis palam incecebant. Maii porro mensis die quarto solis defe-
 ctio contigit, ipso secundum horoscopum ad gradum Tauri duodeci-
 mum exoriente, ex quo terror ingens militum animis incubuit. im-
 perator autem ducibus et militaribus ordinibus eductis, Thraciam ob-
 ambulare, sed neque Mesembriam aggredi, neque profigandis hosti-
 bus necessarium quippiam moliri ausus est; insanis nimirum consi-
 liariorum suorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicae
 rudes plane essent, hostem in eum minime processurum affirmabant,
 sed potius in propria regione semper consessurum. porro provincia-

καίας χρείας, και ἀρπαγαῖς και ἐπιβάσει λυμαινομένων τούς
 ἔγχωρίους. περι δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Κροῦμ-
 μος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς σὺν τοῖς ἰδίῃσι στρατεύμασι,
 ὑφορώμενος τὰ τῶν Χριστιανῶν πολλὰ εἶναι σφόδρα. στρα-
 5 τοπεδεύσας δὲ εἰς Βερσινικίαν ὡς ἀπὸ σημείων τριάκοντα τοῦ
 βασιλικῆ φροσάτου, Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν πατρίκιος και P. 425
 στρατηγός, και Ἰωάννης πατρίκιος και στρατηγὸς Μακεδονίας,
 ὁ Ἀπλάκης, πολλὰ προθυμούμενοι τούτους πολεμῆσαι, ἐκωλύ-
 θησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ τῶν κακοσυμβούλων. τῆς δὲ
 10 πόλεως λιτανευούσης μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐν τῷ ναῦ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων, τινὰς τῶν δυσσεβῶν τῆς μιαιρᾶς αἰρέσεως τοῦ θεο-
 στυγοῦς Κωνσταντίνου μοχλεύσαντες τὴν πύλην τῶν βασιλι-
 κῶν τάφων, μηδενὸς προσέχοντος διὰ τὴν συνοχὴν τοῦ ὄχλου,
 ἀθρόως ἀνοιχθῆναι μετὰ τινος κτύπου παρεσκεύασαν, ὡς ἐκ
 15 θείας τινὸς τερατουργίας· και ἔνδον εἰσπηθῆσαντες, προσέπι-
 πτον τῷ τοῦ πλάνου μνήματι τούτον ἐπικαλούμενοι, και οὐ
 θεόν, ἀνάστηθι, λέγοντες, και βοήθησον τῇ πολιτείᾳ ἀπολ-
 λυμένη· διαφημίσαντες, ὅτι ἀνέστη ἔφιππος, και πορεύεται
 20 τούτους συλλαβόμενος ὁ τῆς πόλεως ὑπαρχος τὸ μὲν πρῶτον

2. Κρ. Α, ὁ Κρ. vulg. 9. κακοσυμβούλων Α, κακῶν συμβού-
 λων vulg. 20. ἑπαρχος Α.

lium rebus necessariis destitutorum, rapinisque et invasionibus oppi-
 danos vexantium barbarica excursione gravior multo damnosiorque
 extitit adventus. sub mensis autem Iunii principium Crummus Bul-
 garorum princeps, aciebus ad pugnam paratis, Christianorum exerci-
 tum numerosissimum esse suspicatus, in Romanos movit, et ad Bersi-
 niciam tricesimo circiter lapide ab imperatoris castris sua posuit. tum
 vero Leo orientalium dux et patricius, et Ioannes cognomento Aplac-
 es Macedoniae dux ac pariter patricius, ad pugnam committendam
 expediti, et animis incitati, a perversis imperatoris consiliariis prae-
 pediti sunt. urbe autem universa una cum suo pontifice preces ac
 processiones ad sanctorum apostolorum peragente, quidam ex impiis
 sectatoribus haereseos, quam deo exosus Constantinus tenuit, impera-
 torialium sepulchrorum, nemine propter turbae frequentiam advertente,
 portam, vecte in eam impulso de repente cum fragore, tanquam di-
 vino quopiam edito miraculo, fecerunt apertam: mox intro se feren-
 tes, ad seductoris tumulum prostrati, ipsum, non deum, invocavere,
 dicentes, exurge, et reipublicae iamiam pereunti succurre, confestim-
 que eum, qui tartarum cum daemonibus incolit, equo insidentem ad
 praedium in barbaros processisse denunciaverunt. isti ab urbis prae-
 fecto comprehensi, primo quidem sepulchrorum portas, se ipsi ac

ἠφειδόντο θεόν αυτομάτως τὰς τῶν τάφων κύλας ἀνεῖχθαι
 παραστάντες δὲ τῷ ἐπαρχικῷ βήματι, καὶ περὶ τὴν μαρτυρίαν
 V.338 ὀκλάσαντες, τὸ τῆς μοχλεύσεως δρᾶμα πρὸ πάσης ἐξέτιπον τι-
 μωρίας· οὗς ἀξίως μοχλεύσας πομπῇ δημοσίᾳ παρέπεμψεν
 C ἀναβοῶντας τῆς τιμωρίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ κτ.
 κακίας εὐρείης διάβολος τοὺς στρατευομένους ἐξεπαιδεύσει, καὶ
 μὴ αἰτιασθαι τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ
 πατροπαράδοτον πίστιν, καὶ τὸ τῶν μοναστῶν ἱερὸν σχῆμα,
 τὸ τῆς κατὰ θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 ταῦτα βλαφημούντων σχήματι μόνον ἦσαν Χριστιανοί, τῇ ἐκ-
 δληθείᾳ Παυλικιανοί, οἱ τινες μὴ δυνάμενοι τὰ μυστὰ ἐαυτῶν
 δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προσφάσει τοὺς ἁμαθείς πα-
 ρενόθενον, Κωνσταντῖνον τὸν Ἰουδαίφρονα μακαρίζοντες, καὶ
 D προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ ἐπ' ἀνατρο-
 πῇ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ἀσπαζόμενοι. τῇ δὲ κβ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς παραταξάμενοι
 Χριστιανοί τε καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανουπό-
 λεως, παύουσι μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν
 πόλεμον· κρατοῦσι δὲ τῆς μάχης οἱ ἔχθροὶ τοσοῦτον, ὥστε
 τοὺς πλείστους Χριστιανούς μῆτε τὴν πρώτην συμβολὴν δια-
 σαιμένους ἄκρα φυγῇ χρῆσασθαι· ὥστε τὸν Κρούμμον κατα-

3. ἐξέτιπω f.

11. οἱ τινες μὴ: in his verbis desinit codex A

divina manu reseratas mendaciter asserentes; ubi ad praefecti tribu-
 nal astiterunt, testimoniis labantes, totam vectium impulsorum fabu-
 lam nondum cruciatibus ac quaestionibus applicati enarravere. eos
 urbis praefectus vectibus ex hac causa alligatos ad ignominiae pom-
 pam, poenae causam ac delictum ore aperto couclamantes publice
 traducendos edixit. isto namque pacto sub signis suis militantes
 omnis malitiae diabolus auctor instruxit, ut non propria incusarent
 flagitia, sed orthodoxam et a patribus acceptam fidem sacrumque mo-
 nasticam vitam agentium ordinem, qui philosophiae ad dei placitum
 institutae exercitamentum est, criminarentur. plures quippe blasphemias
 eiusmodi debilaterantium solo habitu Christiani, re vera Pauli-
 ciani in animo erant, qui abominanda sua sensa proferre non ausi,
 eiusmodi praetextu imperitorum simplicitati credebant illusuros se,
 ubi Constantino Iudicae mentis homine tanquam propheta et victore
 pronuntiato, ipsi pravam illius haecissimam dispensationis per carnem
 domini nostri Iesu perniciam amplecterentur. mensis porro
 Iulii die vicesimo Christianis simul et Bulgariis ad pugnam
 in invicem committendam ad Adrianopolim ex aequo instructis, Chri-
 stiani in praelio pessime se gesserunt, id autem victoriae ceaserunt
 hostibus, ut plures ex ipsis nondum primi conflictus initi spectatores

πλαγέτα νομίσει λοχισμοῦ τινος τρόπον εἶναι τὸ γινόμενον, καὶ μικροῦ ἐπισχεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν διώξιν. ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκρατῶς φείγοντας, καταδιώξας, ἀνείλεν πλήθη P. 426 πολλά, καταλαβόντες καὶ τὸ τοῦλδον καὶ τοῦτο λαφυραγωγ-
 5 γήσαντες. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν φεύγων ἐπανήρχετο, τὰ τε πλήθη καὶ τοὺς τούτων ἄρχοντας ἐπαρώμενος, ἔτι δὲ καὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀπόθεσιν ἔξομνύμενος· ἐν οἷς καὶ Λέ-
 10 οντι πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ τῶν ἀνατολικῶν, ὡς εὐσεβεῖ τε καὶ ἀνδρειοτάτῳ καὶ κατὰ πάντα πεποιημένῳ περὶ τοῦ κρα-
 τῆσαι τὴν βασιλείαν ἐκοινωνήσατο. τοῦ δὲ μηδ' ὄλωσ εἰξάντος, εἰσάσας αὐτὸν προῖστασθαι τῶν θεμάτων, αὐτὸς τὴν βασιλίδα κατέλαβεν τῇ κ' τοῦ Ἰουνίου μηνός, θέλων μὲν ἀποδέσθαι B
 τὸ κράτος καὶ ἄλλον προχειρίσασθαι, μὴ συγχωρούμενος δὲ παρὰ τε τῆς γαμετῆς καὶ τῶν παραδυναστευόντων. Νικηφόρος
 15 δὲ ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἐν τούτῳ συνήνει, ὡς καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ περισωθησομένων, εἰ οὕτω προχειρι-
 σθείη τις. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλήθη μαθόντες τὸν βα-
 20 σιλέα πεφηνγέναι, ἀπογνόντες τὸ βασιλεύεσθαι παρ' αὐτοῦ, λοιπὸν καὶ βουλευσάμενοι καθ' ἑαυτούς, ἐδυσώπουν λέοντα
 τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν βοηθῆσαι τῷ κοινῷ, καὶ τῆς Χριστιανῶν πολιτείας ἀνθέξασθαι. ὁ δὲ μέχρι μὲν τινος σφο-
 δρῶς ἀνεβιάλλετο τοῦ καιροῦ, στοχαζόμενος τὸ δυσάντητον, C

effecti, velocissima tamen fuga pugnae se subduxerint: adeo ut Crum-
 mus ipse spectaculi novitate deterritus, insidiarum in suos structa-
 rum, quod oculis probabat, apparatus existimaret, ac ne fugientes
 insequerentur, suos aliquando retinuerit: ubi vero praecipitis eius-
 modi fugae veritatem animadvertit, hostes a tergo insectatus, castris
 eorum et opimis spoliis direptis, stragem maximam edidit. imperator
 pariter fuga elapsus versus urbem pedem referebat, et militares ordi-
 nes et eorum ductores maledictis incessens, imperii potestate sese ab-
 dicaturum dato iusiurando pollicitus est, ac Leoni patricio et orien-
 talium duci, cœu viro pietate conspicuo et militari virtute praestanti
 ac iam reipublicae administrandae idoneo, confestim aperuit consi-
 lium, sed eo dignitatem ultro delatam admittere recusante, thematum
 regendorum potestate ipsi relicta, Iunii die vicesimo quarto imperan-
 tem urbem repetiit: ac imperium quidem deponere, aliumque princi-
 cipem in thronum subrogare meditatus, ab uxore et proceribus sum-
 mam post eum in administranda re publica potestatem adeptis, consi-
 lium exequi non est permissus. sane Nicephorus sanctissimus pa-
 triarcha propositis assentiebatur, cum nimirum, si eo pacto novus
 imperator designaretur, ipse Michael et liberi eius incolumes facile
 forent salvandi. interea duces militaresque copiae omnes de impe-

καὶ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς τὸ ἀνύποιστον, καὶ τὸ κατὰ τῆς πόλεως τὸν ἐχθρὸν ἐπειγόμενον ἔθειάσατο, γράφει μοι Νικηφόρος τῷ πατριάρχῃ τὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὁρθοδοξίας ἐβεβαιούμενος, αἰτῶν μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ ἐπινεύσεως αὐτοῦ V. 339 τοῦ κράτους ἐπιλαβέσθαι. καὶ καταλαβὼν τὸ πρὸ τῆς πόλεως τριβουνάλιον ἅμα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατεύμασιν ἐνομιώτατος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναδείκνυται. καὶ μεσοτῆς ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσέρχεται, καταλαβὼν τὰ βασίλεια. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τὴν αἰτίαν τοῦ ἀναγόμενου ἐν τῷ ἐνκηρίῳ τοῦ φόρου προσδραμῶν σὺν Προκοπίᾳ καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις, ἀποκειράμενοι τὰς τριῶν μοναχικῶν περιεβάλλοντο. τῇ δὲ ἰα' τοῦ Ἰουλίου μηνός ἐπιῆλυσε ἰνδικτιῶνι, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, τῇ ἐπαύριον στεφθεῖς ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κατὰ τὴν πόλιν προστάττει φρουρηθῆναι τὰ τεῖχη νυκτὸς τῆς ἡμέρας, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ περιπολεύων, καὶ πάντας διεγείρων εὐελπίδας τε παραινῶν εἶναι, ὡς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιήσασθαι P. 427 τοις, τάχιστα, διὰ πρεσβειῶν τῆς παναρχάντου Θεοτόκου καὶ

a. ἀνεπίβολον f.

ratoris fuga certiores factae, ab eiusmodi homine imperari non amplius ferendum ratae, consilio inter se inito, Leonem orientalium ducem bono publico consuleret, et Christianam rem publicam erigere rogaverunt. ille ruinam imperio imminuentem et barbarorum, qui in reprimi possent, violentas excursions mente perpendens, fideique erga imperatores servandae suique ipsius a fraudis labe immunus custodiendi studiosus aliquo tempore substitit, et pro viribus dignitati admittendae moras opposuit. at cum hostem magnis itineribus ad urbem contendere animadvertit, a patriarcha Nicephoro, quem de recta sua in deum fide certiore fecit, ut ex ipsius nutu, et eius prece comite proiectum colligat imperium, per litteras expetiit. tum vero ducibus et universis agminibus stipatus, in tribunalium ante urbem positum conscendens, legitimus Romanorum imperator salutatur, medioque iam die Cyploos porta, quae Chryse dicitur, ingressus, in regiam se confert. Michael Leonis designatione audita, cum Procozia et liberis in oratorium, quod ad forum est, confugiens, capillis detonsis, una cum suis monasticum habitum induit. postera luce, quae Iulii mensis fuit undecima, indictione sexta, feria hebdomadae secunda, in magna ecclesiae ambone a Nicephoro patriarcha coronatus, urbis muros de die et nocte diligentius custodiri praecepit: ipse vero cunctos excitans, et ad meliorem spem concipiendam animans, deum immaculatae dei genitricis sanctorumque omnium interventu brevi posthac novum et inopinatum aliquod opus editurum, nec

πάντων τῶν ἀγίων, καὶ μὴ πάντη καταισχυθῆναι παραχω-
 ροῦντος διὰ πλῆθος πταισμάτων ἡμῶν. ὁ δὲ νέος Σενναχε-
 ρίμ Κροῦμμος ἀρθεὶς τῇ νίκῃ, καταλιπὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν
 μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως πολιορκεῖν τὴν Ἀδριανούπολιν
 5 μετὰ ἕξ ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος, ἐπελθὼν ἐν δυ-
 νάμει καὶ ἵπποις τῇ βασιλίδι πόλει, περιῆει πρὸ τῶν τειχῶν
 ἀπὸ Βλαχερνῶν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἐπιδεικνύμενος τὴν
 περὶ αὐτὴν δύναμιν, ἐπιτελέσας μιὰς καὶ δαιμονιώδεις θυ-
 σίας ἐν τῷ πρὸς θάλασσαν λιβαδίῳ τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἤτή- B
 10 σατο τῷ βασιλεὶ πῆξαι τὸ δόρυ αὐτοῦ κατ' αὐτῆς τῆς Χρυ-
 σῆς πόρτης. τοῦ δὲ τοῦτο μὴ καταδιξάμενος, ὑπέστρεψεν εἰς
 τὴν ἰδίαν σκηνήν. θανμάσας δὲ τὰ τῆς πόλεως τεῖχη καὶ
 τὴν εὐτακτον τοῦ βασιλέως παράταξιν, καὶ τῆς ἐλπίζομένης
 αὐτοῦ πολιορκίας ἀπογνοῦς, ἐπὶ συμβύσεις τρέπεται· καὶ πρὶν
 15 εἰρήνης πειραστικούς λόγους ἐποιεῖτο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορμῆς
 δραξάμενος ἐπειράθη τοῦτον λογχίσαι· ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πλῆθους
 τῶν ἡμετέρων ἀμυρτιῶν τοῦτο εἰς πέρας ἀγαγεῖν ἐκώλυθη τῇ τῶν C
 καθυπουργησάντων τοιοῦτῳ ἀφύτῃ, πληγωσάντων μὲν τοῦτον,
 καιρίαν δὲ μὴ ἐπαγόντων πληγῇν. ἐπὶ τοῦτο μανεῖς ὁ ἀλά-
 20 στωρ ἀποστείλας κούρσον ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι, τὸ ἐκεῖσε

9. ἤτησατο — πόρτης om. f. 16. λογχίσαι e.

propter peccatorum nostrorum multitudinem immensam. usquequaque nos pudore suffundendos confusus, muros per se ipsum continuus explorator obibat. porro Crummus iunior Sennacherim victoriis in superbiam elatus, proprio fratre ad obsidendam Adrianopolim cum suis copiis relicto, post dies sex a demandato Leoni imperio, cum maximo peditum equitumque numero ad urbem propius accedens, ostentata exercitus sequentis se virtute, ad muros a Blachernis ad Chrysen usque portam protensus obambulabat, profanisque et vere daemoniacis sacrificiis ad pratum Chryse portae adiacens peractis, in ipsam Chrysen portam hastam infigere ab imperatore expetiit: quo petita respiciente, in proprium tentorium recessit. cum autem civitatis muros et instructissimum imperatoris exercitum haud sine admiratione vidisset, obsidionem ponere posse desperans, ad pacis ineunda foedera convertitur. num igitur pacem Romani expeterent, invito cum eis colloquio experiri tentavit. imperator occasione captata lancea perforare molitus est: verum delictorum nostrorum multitudine prohibitus, et ad huiusmodi tropaeum excitandum sociorum ineptitudine delusus, coeptum opus in felicem exitum deducere non valuit. Crummo enim facinoris administri plura vulnera infixerunt, nullum tamen intulerunt letale, ex quo in rabiem versus homo perditissimus, expeditis militibus ad sanctum Mamantem missis, palatium ibidem ere-

παλαίτιον ἐνέπρησε, καὶ τὸν χαλκοῦν λέοντα τοῦ ἱππικοῦ
 τῆ δράκοντι τοῦ Ὑδρίου, καὶ μαρμύριος ἐπιλέκτοες ἐν ἁ-
 ξαῖς φορτώσας ὑπέστρεψεν, παρακαθίσας Ἀδριανουπόλει,
 ταύτην ἐλών.

ctum igne supposito consumpsit. tum vero aereo circi leone et H
 drii dracone cum selectionibus marmoribus in currus coniectis, ret
 pedem tulit, et obsidione ad Adrianopolim posita, eam demum a
 morum vi subiugavit.
